

အမှတ် - ၂၁၈

၂၀၁၄ - ခုနှစ်၊ မတ်လ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC
.com

BURMESE CLASSIC

ပခုက္ကူဘုရားတော်ဘုရားကြီး၏ လုံးဝန်းနေသော ဆံတော်နှင့် သွားတော်လေးခု

**မုန့်ညှော်တော်စုရားကြီး၏ ခါးတော်ပိုင်၊ ခွေတော်ပိုင်မှ
ဖြူးကျန်ရစ်သော တတ်တော်မွှေတော်စုရား**

ပုဏ္ဏားစားစားအုတ်ကြေး၏ အထူးခြားဆုံး စာတင်စာပေတော်များ

သစ္စသိဒ္ဓါတော်ကြီး

ဥစ္စ ရုက္ခာ အနန္တော၊ ဓမ္မ ရုက္ခာ အနန္တော သံဃ ဂုဏာ အနန္တော
မာတာပိတ္တ ရုက္ခာ အနန္တော၊ အာရောဂံ ရုက္ခာ အနန္တော

ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အည နတ္ထိ ဓမ္မော မေ သရဏံ အည နတ္ထိ
သံယော မေ သရဏံ အည နတ္ထိ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သော ဥတ္တိ သဗ္ဗ သက္ကန္တရာယော၊ သဗ္ဗ ရောဂန္တရာယော၊
သဗ္ဗ ဝုတ္တိက္ခန္တရာယော၊ ဝုတ္တအပ္ပိ သြကာသေ တိဋ္ဌာဟိ။

အထက်ပါ ဂါထာတော်ကြီးကို "အားလုံးငြိမ်းရာ အောင်ဂါထာ" ဆို၍
လည်းခေါ်ကြသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည် စွတ်ဖတ်သူတိုင်း အသက်ရှည်မည်၊
ဘေးတန္တရာယ်ကင်းမည်၊ လာဘ်လာဘ ပေါများမည်၊ ဘုန်းကံကြီးမည်၊ ဇနီး
နတ်၊ ပြုစွာ အပေါင်း၏ ချစ်ခင်နှစ်လိုခြင်းခံရမည်၊ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ချမ်းသာ
လွတ်ကင်းမည်။

စင်ပုန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်

- ⇒ ပြည်ပယောင်စု၏ ချည်ယူရေးရာတွင် ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် ခြိမ်းပြုသည့် ပြည်ပယောင်စုစိတ်ဓာတ် ထားရှိစေခဲ့၍ သူ့အကြံရန် အလွန်အရေးကြီးသည်။
- ⇒ ပြည်ပယောင်စု စိတ်ဓာတ်သာလျှင် ထိုစီးရင်းသားအားလုံး သာဝေဠိထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သူအရည် ငါးပါးသော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့စာနာဘောဇာ

- ⇒ ဟည်ငြိမ်အချမ်းမူ၍ လိုလားသည်။
- ⇒ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို လိုလားသည်။
- ⇒ ဆူပူပျော်ရွှင်မှုကို မလိုလား။
- ⇒ ဆူပူတကြမ်းကပ်မှု မလိုဘဲသူများ ဝိုင်းဝန်းခေါ်တွေး။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ⇒ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ စွပ်စွာမေးမေးသေးသောအရာနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိရေး။
- ⇒ အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ဖြစ်ပေါ်ရေး။
- ⇒ ညောင်ပင်ညောင်ပင်သာ ဝိပဿနာစစ်စစ်၊ စွမ်းဆံ့နိုင်စေရေးတို့ အတည် မထားနိုင်ရေး။
- ⇒ ဥပဒေကို အကျိုးပြုစေရန်နှင့် ယုတ်ပိတ်ခြင်းတို့တားကာ နိုင်ငံတော်ပစ် အညံ့သောကံရံစေ။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ⇒ စက်မှုပစ္စည်းကို ပံ့ပိုးနှိုးတော်မူကာ ယုတ်ပိတ်ခြင်း မတော်မူစေရန်နှင့် ညောင်ပင်ညောင်ပင် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း တက်ပို့ပံ့ပိုးနှိုးတော်မူကာ အညံ့သောကံရံစေ။
- ⇒ ယုတ်ပိတ်စီးပွားရေးနှင့် ပိုမိုပြုစု ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ⇒ ညောင်ပင်ညောင်ပင် အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ပြီးစီးပြီး စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေကာ အညံ့သောကံရံစေ။
- ⇒ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်နှင့် နှစ်ဖက်နိုင်မည့်အားဖြင့် နိုင်ငံတော်နှင့် ညောင်ပင်ညောင်ပင် ညွှန်တိုက် လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ⇒ အခြားသူများ၏ စိတ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို မနှိမ်နင်းပိတ်ဆို့ခြင်းမရှိရေး။
- ⇒ အမျိုးသား ၁၀ ဘီလီယံကျော်ရှိပြီး များမစွာနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အခြေအနှစ်များ အနှံ့အပြားစေကာမူ အမျိုးသမီးများကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေကာ ဝိဒိယာသိမ်မွေ့ရေးကို ဆောင်ရွက်ရေး။
- ⇒ စေမေးသော မြို့ချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ချည်ပေးသောစိတ်ဓာတ် စွမ်းဆံ့ တက်ကြွရေး။
- ⇒ အခြားသူများ၏ ဗုဒ္ဓိမာန်ကြီးစွာနှင့် ချည်ပေးသောစိတ်ဓာတ် ရှိရေး။

ကုမုဒြာကြာပန်းသည်
လရောင်ဆန်းမှ ပွင့်လန်းရဘိသကဲ့သို့
လပြည့်ဝန်းဟူသော မဂ္ဂဇင်းဖြင့်
ချစ်စွာသော စာဖတ်ပရိသတ်များ၏
အသိဉာဏ်အလင်းတန်းကို
ပွင့်လန်းလင်းလက်စေရမည်ဟု
မေတ္တာရည်သန်လျက် . . .

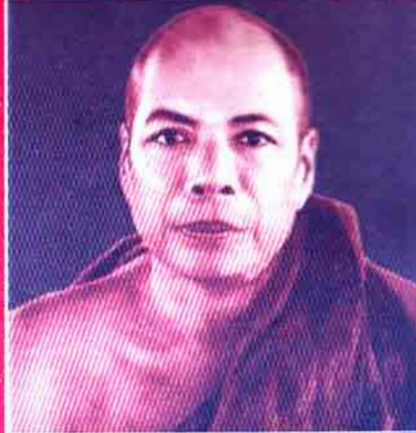
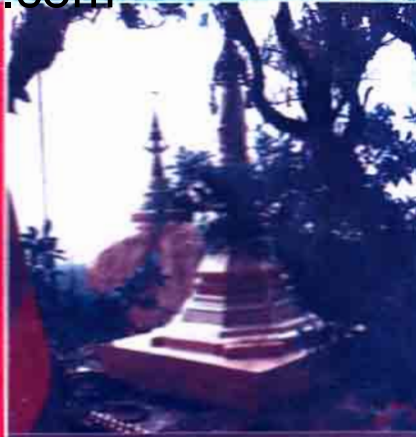
မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ဥမင်သုံးဆယ်နှင့် ပုညရှင်စေတီထူး ဖူးခွင့်ကြုံပြီ	မင်းရတ် ၅
၂။	ဖွားပွင့်ဟောစံရာ ဗုဒ္ဓဝယာ	အရှင်သာသန(ကျိုက်လတ်) ၁၇
၃။	ဝိမာနလာဂုတ္တိလ	ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း ၂၄
၄။	ကောင်းကျိုးရအောင် ကောင်းအောင်နေပါ	ရွှေမန်းကျည်းလူကျော် ၂၈
၅။	ဆရာဆိုတာ ဆရာပါပဲ	သာစည်အောင်တင် ၃၀
၆။	ဘန်ကောက်မှ ကမ္ဘာသုံးခု	ဉာဏ်ပွင့်(မက်မှု) ၃၃
၇။	ဆုတောင်းပြည့် မဟာမြတ်မုနိရှပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး	တက္ကသိုလ်ပျိုး ၄၉
၈။	မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် သုံးသပ်ပုံတရားတော်	ဓမ္မဒါန ၆၅
၉။	တစ်နှစ်တစ်ခါ ဖူးကြပါစို့ ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီမြတ်ဆီသို့	ပင်းခန့် ၇၂
၁၀။	မကွေးဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ၏ပွေးရုပ်မြေ	ဟော်နန္ဒ(အထက်ပင်းလှ) ၈၅
၁၁။	ဘာသာတရားဟောသည်	ဆန်းဝင်း(အောင်ဖြေ) ၈၉
၁၂။	ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ	ဟော်လွမ်းမွယ်(အောင်လံ) ၉၀
၁၃။	အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်	အရှင်အမှတ်က ၉၄
၁၄။	လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ	ဇော်ဝင်း(ဒီပဲယင်း) ၁၀၀
၁၅။	မကျန်းမမာ ဖြစ်လာရင်	ဒေါက်တာအရှင်ပညိဿရ Ph.D (India) ၁၀၅
၁၆။	ဘုရားပေးတဲ့ ကာယသိပ္ပံဆေး	ဟော်ဉာဏ်လင်း(တောင်ကုတ်) ၁၁၀
၁၇။	ငြိမ်းကျော်နှင့် သူ၏တဗျာတစ်ပုဒ်	ဟော်သာယာ ၁၁၄
၁၈။	သုံးကျောင်းပြောင်းသော ရှင် သုံးလင်ပြောင်းသော မိန်းမ	ဟန်ငြိမ်းအေး(ဒလ) ၁၁၈
၁၉။	အမေကိုး	သုဝဏ္ဏကျော်စိန် ၁၂၅
၂၀။	စိမ့်စမ်းရင်ထဲ အချစ်ရှိတယ်	အောင်ပန်းချောင်းသာ(ရေမကြို) ၁၃၀
၂၁။	ချစ်စရာခရီးစဉ် (၅)	ဦးညွန့်လှိုင်(ကြိုပင်ကောက်) ၁၃၅
၂၂။	နိုးတလာသော အချစ်ဝိညာဉ်	ရေကျော်စိုးအောင် ၁၄၀
၂၃။	နွေကဗျာ အိပ်မက်ကမ္ဘာထဲက တော်ငွေရောင် ပုလဲပန်းများ	ကျိုကြီးစော(သာပေါင်း) ၁၄၂
၂၄။	နတ်ပြည်သွား ဝီဇေ	အရှင်မုနိတ(ဓမ္မစရိယ) ၁၅၀
၂၅။	ဆရာဝန်တစ်ဦးရဲ့ သမီးဖြစ်ချင်တယ်	တက္ကသိုလ်ရွှေဆင် ၁၅၄
၂၆။	လင့်စင်ပေါ်က ကျား	သန်းထွန်း(ကျေကျေ) ၁၆၀

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၇။	လရောင်၌ ချိတ်ဆွဲတွဲလဲခိုနေသော သမုဒယ	မှောင်မှောင် ၁၆၆
၂၈။	လမ်းဆုံအလွန်မှာ လမ်းခွဲခွဲသူ	အောင်သာတော် ၁၈၁
၂၉။	ရွှေနေလိုပါသည်	ကိုမောင်ထိန်း(ဝိုင်းချုပ်စွာ) ၁၈၅
၃၀။	ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ချင်းဝိုင်းကြီးတိုက်ခွန်း	ယောနကဘိုးထောင်(အမျိုးသားစာပေဆု) ၁၈၉
၃၁။	ဆာဒူးကြီးဘာသာနှင့် သေမင်းပုရပိုက်	ရီရီငွေ ၁၉၆
၃၂။	နွေရက်တို့ လွန်စေသော်	ရဲမြတ်တင် ၂၀၂
၃၃။	နှစ်ကျောပြန် ဘိုကျား	မောင်လူသစ် ၂၁၆
၃၄။	ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်း (သို့မဟုတ်) တို့ဗမာ သူရဲကောင်း	ထွန်းလင်းသူ ၂၂၀
၃၅။	တစ်ခါတုန်းက မြို့မန္တလေးအရေးတော်ပုံ	ဥက္ကလာဝင်းကျော် ၂၂၄
၃၆။	လူမေတ္တာ့ကို ချစ်ကျွေးတဲ့ ရောမမြို့က လူသတ်ကွင်းကြီး	ကိုအေးမြင့်(ပဟာဝိဇ္ဇာရေး-သူ) ၂၃၁
၃၇။	တိုက်ဆိုင်မှုလော	ထိလာကျော် ၂၄၃
၃၈။	မရဲခဲဖူးလွမ်းသော သူတို့	တော်မြင့်(ငှက်ဖျား) ၂၄၅
၃၉။	အာဏာသင်္ချိုင်းခြောက်မှု အန္တရာယ်	လှမိုး(ပညာရေး) ၂၅၅
၄၀။	မီးဘေးကင်းဝေး ရွတ်ဆိုပေး	နတ်မောက်လှမြင့်သစ် ၂၅၉
၄၁။	သူတစ်ပြိုင် ကျွန်တို့	ဖိုးရွှေလမ်း ၂၆၀
၄၂။	မလေးရှားက လျောင်းကော်မူရပ်ဟူး မြင်းကျားပေါ်က မြင်းကျား၊ ခမ်းနားသည့် ဝိတပွဲတော်နှင့် ထူးခြားသည့် တင်ဆက်မှု၊ မတ္တစ်ကိုနိုင်ငံက မီးတောင်ပေါက်ကွဲမှု	မောင်ကောင်းယဉ် ၂၆၆
၄၃။	မဟိုဆေးသောက်ကြမလား	ကိုမျိုးစာင့်(ပန်း-စက်ပူသိပ္ပံ) ၂၆၈
၄၄။	ရင်ကျပ်ရောဂါ ပျောက်နည်း၊ အသက်တစ်ရာကျော် တတိုးဆေးနည်းကောင်း	ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် ၂၆၉
၄၅။	သီမုတ်ဖူးသိရာ တိုင်းရင်းဆေးအသုံးဝင်ပုံများ	နေဂျူလိုဝ်မီး ၂၇၀
၄၆။	ဆေးဖက်ဝင် ဧကရာဇ်ပင်ဇီဂုဏ်သတ္တိများ	သုဒယ ၂၇၂
၄၇။	ဒိန်ချည်ချိမွှေး ဆီမိုသက်လေး	သက်နှင်းအေး ၂၇၄
၄၈။	ဘင်းဆက်မျိုးရင်းဝင် အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ၊ ပတုအဆိပ်ပြေနည်းများ	ဦးမင်းဇင်(ရွှေစင်) ၂၇၆
၄၉။	ရောဂါပျောက်ရာ ဆေးနည်းဖြာဖြာ	ယုန်နှာဖိုး(ရွှေရင်အေး) ၂၇၉

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅၀။	ယောက္ခမ စစ်ဆင်ရေး	ကိုဋ္ဌတောသား ၂၈၂
၅၁။	ခင်အဖြစ်က ဒီလိုပါ	ဟန်သီလင် ၂၈၆
၅၂။	ငှက်မသိတော့	ရန်ဘော်ဦး(စောက္ကရာ) ၂၈၈
၅၃။	ဒကာလန်အဖွဲ့နှင့် နွားချမ်းငွေအရွယ်	မောင်ထက်စူး(ပြည်) ၂၉၁
၅၄။	ယောကျ်ားဆု ပန်ချင်းအကြောင်း	ထွဋ် ၂၉၄
၅၅။	ကာတွန်းကဏ္ဍ	ကလောင်စုံ ၂၉၆
၅၆။	ပြုံးရယ်ရယ်ဟား ဟာသများ	စောနိုင်ထူး ၃၀၀
၅၇။	လောကီအကျိုးစီးပွား တိုးတက်စေရန် သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်း	ဆရာဝေယံဦး ၃၀၄
၅၈။	ဒက္ခိဏသဘာဝါ ကိုးကွယ်ရာဝယ်	မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး ၃၀၆
၅၉။	သုံးတန်ပေါ်နိစ် ဟောကိန်းများ	ညွန့်လွင်(စက်မှု) ၃၀၈
၆၀။	အကြွေးငွေတွေ ပြန်ရစေ ဓာတ်ယတြာချေ	အောင်ကောင်းမြ(သာကော) ၃၁၈
၆၁။	ဂမ္ဘီရဆန်သော ခရမ်းစွဲကျောက်	အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ၃၂၀
၆၂။	စာမေးပွဲအောင်ဂါထာ	အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ၃၂၂
၆၃။	ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ၁၃၇၆ ခုနှစ် အခြေအနေ	အောင်ကြည်သန်း(ဖောင်တော်သီ) ၃၂၃
၆၄။	အခုတော့ အိမ်ငှားရသွားပြီ မဟုတ်လား	နတ်ဖျက်စိဆရာအောင်စိုး ၃၂၆
၆၅။	စွယ်စုံလက္ခဏာအဘိဓာန်ကျမ်း A to Z	ဆရာဦးခန့်ကျော် ၃၂၈
၆၆။	အလှမွှေးငါးကို အဆောင်ယတြာအဖြစ် မွှေးဖြူနည်း	ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် ၃၃၅
၆၇။	၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဟောစာတမ်းနှင့် ယတြာ	ဦးညွန့်လွင်(ကြို့ပင်ကောက်) ၃၃၇
၆၈။	၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာသီခွင်နှင့် မတ်လ ဟောကိန်းများ	ဆရာဦးခန့်ကျော် ၃၄၀

နာယက	ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း မင်းဂုဏ်
အကြံပေး	ဦးစိုးပိုင် ဒေါ်ခင်ငြိမ်း
နိဇင်သူ	ဉာဏ်ပွင့် (စက်မှု) တာဝန်အယ်ဒီတာ
မောင်သာယာ	အယ်ဒီတာအဖွဲ့ မောင်မောင်မြတ်၊ ခင်သက်နိုင်
ဗျက်နှာပုံဒီဇိုင်း	ကျော်မင်းမောင်
ကွန်ပျူတာ	လပြည့်ဝန်းအဖွဲ့
ပန်းစီဝညာရှင်များ	ဆန်းထွန်း၊ ဆွေမြင့်၊ လှသစ်အောင်၊ စိုးအောင်၊ စိုးမြင့်လေး၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ရဲရင့်နိုင်
အတွင်းပလင်	ကိုဦး
ဗျက်နှာပုံနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်	မာကျူရီအေဘီအက်၊ ဦးစွန်ကော်ယူ (၀၅၅၅၇)၊ အမှတ်(၄၉)၊ ရေကျော်လမ်း၊ ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်ခင်ငြိမ်း မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၄၃၄၅ အမှတ်-၄၄၊ ၅၅-လမ်း၊ (၂)ရပ်ကွက်၊ ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။
မူပိုင်ခွင့်	တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း ၁၈ (ပထင်) (၁၇ x ၁၈ လမ်း)ကြား၊ မဟာဓန္ဒလလမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၈
ကြော်ငြာနှင့်ပြန်စီရေး	နန္ဒာအောင် (၀၉-၃၁၀၆၆၀၇၄)
အထွေထွေ	အောင်ဝင်းသန့်၊ အောင်အောင်
မန္တလေး	ထွန်းဦးစာပေ
အုပ်ခရ	၁၀၀၀
စာရင်းစနစ်	၂၂၀ ကျပ်

07/01/2014

ကျေးဇူးတော်ရှင် ပခုက္ကူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်တော်တို့အား အားပေးစေရန် အလှူတော်များ တတ္တသိုလ်တင်တန်တော်

“တရားကို နာရုံလေး နာမနေ
ကြနဲ့၊ နာရုံလေး နာရင် ကြားရုံလေး
ကြားမှာပေါ့။

တရားကို ပျော့ပျော့ကြီး လုပ်
မနေကြနဲ့၊ ဒီတစ်ဘဝတည်းနဲ့ အလွတ်
ထွယ်ရတယ်”

ဓမ္မအားမာန်တွေ ရွှန်းလက်ကာ
တောက်ပနေတဲ့ သြဝါဒတရားတော်ဖြစ်
ပါတယ်။ သြဝါဒပေးတော်မူတဲ့ ဆရာ
တော် အရှင်သူမြတ်က “ကျေးဇူးတော်
ရှင် ဓမ္မာနုပဿနာ ပခုက္ကူဆရာတော်
ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တက္ကန္တောဘာသမထေရ်
မြတ် (အနိစ္စဆရာတော်) ဖြစ်တော်မူပါ
တယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီးဟာ တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမ
အသက်အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့ကို
သဘာဝအတိုင်းပိုင်ပိုင်ပြီး အပါယ်တံခါးပိတ်
နိုင်တဲ့ သောတာပန်အရိယာ ဖြစ်ရုံသာ
မက အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်
အားပေးပေးအောင် အားပေးပြီး ကြီးစား
ချင်ကြ အားထုတ်ကြဖို့ မပြတ်တမ်း
ပိုင်တန်းတော်မူလေ့ရှိပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီးဟာ ရွှါရခြောက်ပေါက်မှ
မြင်တိုင်း၊ ကြားတိုင်း၊ စားတိုင်း.. စတဲ့
တရားတွေကို တရားသဘောမျှသာပဲလို့
ရှုသိနိုင်ကြစေဖို့ရာ အခုလို သံပေါက်
လက်ကံတွေ စီကုံးပြီးတော့လည်း ဆုံးမ
တော်မူလေ့ရှိပါတယ်။

- * မျက်စိကမြင် သံယောဇဉ်
ဉာဏ်တွင်သိ၍ ပယ်ရမည်။
 - * နားကကြားလျှင် သံယောဇဉ်
ဉာဏ်တွင်သိ၍ ပယ်ရမည်။
 - * နှာခေါင်းကနံလျှင် သံယောဇဉ်
ဉာဏ်တွင်သိ၍ ပယ်ရမည်။
 - * လျှောက်စားလျှင် သံယောဇဉ်
ဉာဏ်တွင်သိ၍ ပယ်ရမည်။
 - * ကိုယ်ကသိလျှင် သံယောဇဉ်
ဉာဏ်တွင်သိ၍ ပယ်ရမည်။
 - * မနောကကြံလျှင် သံယောဇဉ်
ဉာဏ်တွင်သိ၍ ပယ်ရမည်။
- ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီးရဲ့ သံပေါက်လက်ကံတွေဟာ
ရွတ်ဆိုကျက်မှတ်ရာမှာ လွယ်ကူရှင်း

လင်းပြီးတော့ အဓိပ္ပာယ်သဘောတရား
ကို မြင်လွယ် သိလွယ်စေပါတယ်။

ဒဲဒဲလို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာ
တော်ဘုရားကြီးရဲ့ သံပေါက်လက်ကံတွေ
ကို စုပေါင်းပြီး စာအုပ်အဖြစ် ရိုက်နှိပ်
ထားပါတယ်။ နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်
စည်သူ ဒေါ်တင်တင်မြကလည်း ရွတ်
ဖတ်ပူဇော်ကာ အသံသွင်းထားပါတယ်။
အလွန်မှ မွေရသပြည့်ဝပြီး ကျက်သရေ
မင်္ဂလာ ရှိလှပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဓမ္မာနုပဿနာ
ပခုက္ကူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ
က္ကန္တောဘာသမထေရ်မြတ်(အနိစ္စဆရာ
တော်) ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ တရား
တွေကလည်း လုပ်ချင်တာဟာ အဝိဇ္ဇာ၊
လုပ်တာသင်္ခါရမှတ် တရားတော်၊ ‘ခန္ဓာ
ကို ငါ မကပ်နဲ့ ဝါရားတော်၊ ‘ခိုန်ခွင်
လျှာထွက် မောလျက်သေ တရားတော်၊
‘မျက်စိကမြင်ဘိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ လွတ်၏ ကိ
လေသာ တရားတော်၊ ‘ရုပ်ပျောက်သွား
သော တရားတော်၊ ‘သမ္မာဒိဋ္ဌိ စိတ္တ
တရားတော်၊ ‘ခိုဝံအပ်သော တရားတော်

ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော
တော်တော်ပွေတော်များကို ဖူးတွေ့ရစဉ်

မမှီဝဲအပ်သော တရားတော်၊ မကြောက်
တရားတော်၊ မာနကင်းသော တရား
တော်၊ မြင်ရင် စိတ်ဆိုးတာ ဘယ်သူလဲ
တရားတော်၊ 'သည်းခံနိုင်ခြင်း နိဗ္ဗာန်
တရားတော်' စတဲ့ တရားအပုဒ်ပေါင်း
မြောက်မြားစွာ ရှိတော်မူပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီးရဲ့ အထူးဝိသေသပြုတော်မူ
တဲ့ 'ဓမ္မာနုပဿနာ' အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်
(၇. ၇. ၂၀၀၂) ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်
ဓမ္မာရုံမှာ ဟောကြားတော်မူတဲ့ 'နိဝရဏ
ဖယ်ရှင်း နိဗ္ဗာန်လင်း' တရားတော်မှာ
အခုလို ရှင်းလင်းတော်မူခဲ့ပါတယ်။

"ဓမ္မာနုပဿနာဆိုတာ တကယ်
ရှိတဲ့ ဓမ္မသဘာဝတွေကို ဓမ္မအတိုင်း သိ
သိပေးနေတဲ့ဉာဏ်ကိုခေါ်တယ်။

ပညတ် မဖက် သက်သက်သော
ပရမတ်တရားကို တိုက်ရိုက်ရှုတာ ဓမ္မာ
နုပဿနာပဲ။ ပညတ်၊ ပရမတ်ကို အထူး
ခွဲခြားသိရတယ်။ ပရမတ်ဉာဏ်နဲ့ ကြာ
ကြာနေနိုင်အောင် အလေ့အကျင့် လုပ်
ပေးရတယ်။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဆိုတာ **ဉာဏ်**
ဓမ္မာနုပဿီ ဆိုတာ **ပုဂ္ဂိုလ်**၊ **ဓမ္မေသု**
ဓမ္မာ နုပဿီ ဝိဟရတီ ဆိုတာ **ဓမ္မနဲ့**
နေသော ပုဂ္ဂိုလ်"

အဲဒီလို ဓမ္မာနုပဿနာနဲ့ ပတ်
သက်ပြီး ရှင်းလင်းမိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါ
တယ်။ ပညတ်မရောက်အောင် ဘယ်လို
သတိပြုနေရမလဲ ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်
ပြီးတော့လည်း အခုလို မိန့်ကြားတော်
မူပါသေးတယ်။

"ပညတ်မရောက်အောင် ဘယ်
လို သတိပြု နေရမလဲ ဆိုရင် နာမ
သဏ္ဍာန်မရောက်ရန် သတိပြုနေရမယ်၊
နာမသဏ္ဍာန် ရောက်မယ်ကြံရင် သတိ
သာပြုလိုက်။ အဝိဇ္ဇာ မမြင်တော့ဘဲ
ဉာဏ်ဖြစ်သွားလို့ ဉာဏ်ဥပပါဒိ ဖြစ်တာ
ပေါ့။ ဉာဏ်ဥပပါဒိဖြစ်တာ များလာရင်
မဂ်ဉာဏ်ကြီးက မလွဲတော့ပါဘူး။"

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူတဲ့ 'ရာဂ
စသည့် ဆယ့်တစ်မီးငြိမ်းပြီး ထိုနိဗ္ဗာန်
တရားတော်' ထဲမှာ 'သစ်တ္တပရိယော
ဒပန်'ရဲ့အနှစ်သာရကို အခုလိုထည့်သွင်း
ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

"ဖြစ်၊ မဖြစ် ပရမတ္ထအစစ်၊ အဲဒါ
ဖြစ်တာနဲ့ မဖြစ်တာဟာ ပရမတ္ထရောက်
သွားရမယ်၊ လူတွေ ဘာတွေမရောက်နဲ့၊
ပရမတ္ထ ရောက်သွားရင် တရားရသွား
တယ်။ သဘာဝသစ္စာခေါ်တယ်။ ပြီးမှ
အရိယသစ္စာ၊ အရိယာရဲ့အဖြစ်ကို ပြု
တတ်သောကြောင့် အရိယသစ္စာ။

"အရိယသစ္စာ ဘယ်လိုဖြစ်တာ
တုံး ဘုရား" ဆိုတော့မှ စိတ်ဖြူစင်တာ၊
စိတ်ဖြူစင်တာကို ခေါ်တယ်။ သစ်တ္တပရိ-
ယောဒပန် ဆိုတာ အရိယသစ္စာ ခေါ်
တယ်။"

အခု ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့
'သစ်တ္တ ပရိယောဒပန်' ဆိုတာ ဘုရား
ရှင်တိုင်း ဟောကြားတော်မူတဲ့ သြဝါဒ
တော်သုံးချက်ထဲက နောက်ဆုံးအချက်
ဖြစ်ပါတယ်။ 'မကောင်းမှုရှောင်၊ကောင်း
မှုဆောင်၊ ဖြူအောင်စိတ်ကိုထား' ဆိုတဲ့
သုံးချက်ထဲက နောက်ဆုံး အချက်ပါ။
အခုလို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသွားတဲ့
တရားဟာ အဲဒီ နောက်ဆုံးပိတ် အိတ်
နဲ့လွယ်ရမယ့် 'ဖြူအောင်စိတ်ကိုထား'
ဆိုတဲ့ အချက်ကို ထင်လင်း မြင်သာ
အောင် မီးမောင်းထိုးပြသွားတာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဓမ္မနယ်ပယ်ထဲမှာ အင်မတန်
တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ဓမ္မအသိတစ်ရပ်ပါ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဓမ္မာနုပဿနာ
ပခုက္ကူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ
ဣန္ဒာဘာသမထေရ်မြတ်(အနိစ္စဆရာ
တော်)ရဲ့ တရားတော်တွေကို ပန်းနှယ်
သီကုံးပြီး ပူဇော်ရမယ်ဆိုရင် ကုန်ဆုံး
ပြည့်စုံနိုင်ဖွယ် မရှိပါဘူး။

တကယ်တော့ အခုလို ရှေးသီ
ပူဇော်ရတာလည်း ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
ဂုဏ်၊ပညာဂုဏ်တွေကို အာရုံပြု ကြည်
ညိုရင်း တရေးရေး အောက်မေ့ပူဇော်
နေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဓမ္မာနုပဿနာ
ပခုက္ကူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ
ဣန္ဒာဘာသမထေရ်မြတ်(အနိစ္စဆရာ
တော်)ဟာ ၁. ၁၂. ၂၀၁၃ တနင်္ဂနွေနေ့
ည ၁၁ နာရီ ၄၀ မိနစ်မှာ ခန္ဓာဝန်ငြိမ်း
တော်မူခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ သက်တော်
(၉၂)နှစ်၊ ဝါတော် (၇၂) ဝါ ရှိတော်
မူပါပြီ။ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ငွေဝတ်မုန့်၊ ငွေ
တောင်ကြား(၁)ရပ်ကွက်၊ အမှတ် (၇၁/

စိ) ရွှေတောင်ကြားရိပ်သာလမ်း၊ ရွှေဂန္ထဝင် ယာယီစံကျောင်းတော်မှာ ခန္ဓာဝန် ငြိမ်းတော်မူခဲ့တာပါ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ခန္ဓာဝန်ငြိမ်းတော်မူတဲ့ သတင်းရယ်၊ အန္တိမ အဂ္ဂိဈာပန ကျင်းပမယ့် အစီအစဉ်သတင်းရယ်ကို တွေ့မြင်သိရှိနေရပေမယ့် သွားရောက်ကြည့်ညှိရမယ့်အရေး အခြေအနေမေးခဲ့ပါဘူး။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ အန္တိမ အဂ္ဂိဈာပန အစီအစဉ်တွေကို ၉. ၁၂. ၂၀၁၃၊ တနင်္လာနေ့၊ ညနေ ၄ နာရီမှာ ရေဝေးလောင်တိုက်တော်မှာ ပွဲဇော်ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ နောက်ပိုင်း သတင်းစာအချို့နဲ့ ဂျာနယ်အချို့မှာ "ပခုက္ကူဆရာတော်ကြီး၏ အန္တိမ အဂ္ဂိဈာပနတွင် ဓာတ်တော်မွေတော်များကြွင်းကျန်" ဆိုတဲ့ သတင်းတွေ ဖော်ပြပါရှိလာတာကို မတ်ရွာသိရှိရပါတယ်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၇ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း စီစဉ်သူ ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)ရဲ့ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းချက်အရ မိမိရယ်၊ ကိုမောင်မောင်မြတ်ရယ်၊ နန္ဒာအောင်ရယ်၊ ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)ရဲ့ ကားလေးနဲ့ ရွှေဂန္ထဝင် ယာယီစံကျောင်းတော်ကို ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ရွှေဂန္ထဝင် ယာယီ စံကျောင်းတော်ရဲ့ အပေါ်ဆုံးအထပ်မှာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ကြွင်းကျန်ရစ်တဲ့ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်တွေ

ကို ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ ကြိုက်တော်အတွင်းမှာ ပူဇော်ထားတဲ့ သွားတော်ဓာတ်ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ် ရိတ်ပယ်တော်မူခဲ့တဲ့ ဆံတော်တချို့ကို ကြိုက်တော်အတွင်း ရေထဲမှာ လုံးဝန်းနေတာကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ သွားတော်ဓာတ်ဟာ လေးဆူဖြစ်ပြီးတော့ အံတော်ဓာတ်ဟာ နှစ်ခွဲဖြစ်နေပါတယ်။ (တချို့ကတော့ နှစ်ခွဲလို့ မပြောပါဘူး၊ အံပွားလို့ ပြောပါတယ်။)

အခုလို ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့အတူ ခန္ဓာဝန်ချသွားတော်မူတဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် မြောနုပဿနာ ပခုက္ကူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒောဘာသ မဟာထေရ် (အနိစ္စဆရာတော်) အလောင်းအလျာ သားလှ ရတနာကို ၁၂၈၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁၄ ရက် (ခရစ်နှစ် ၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်) တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၄ နာရီအချိန်တော်မင်္ဂလာမှာ မီးရှုသန့်စင်ကာ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ခမည်းတော် ဦးတာ၊ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေကြံ ဖြစ်ပါတယ်။ မကွေးတိုင်း (ယခုမကွေးတိုင်းဒေသကြီး) ပခုက္ကူမြို့နယ်၊ လယ်ယာရွာ ဇာတိ ဖြစ်တော်မူပြီး ညီအစ်ကို မောင်နှမ ငါးဦး ရှိပါတယ်။ (၁)ဒေါ်အိမ်မြင့်၊ (၂)ဒေါ်အိမ်တင့်၊ (၃)ဦးကြီးမောင်၊ (၄) ဦးကြီးမြင့် (ဆရာတော်ဘုရားကြီး)၊ (၅) ဒေါ်ခင်ထွေး တို့

ဖြစ်ပါတယ်။ သက်တော် (၅) နှစ်၊ (၁၃) နှစ်တို့မှာ ရွာမှ တောင်ပေါ်ကျောင်းတွင် လည်းကောင်း၊ အသက် (၁၇)နှစ်တွင် ထနောင်းကုန်းကျောင်းတွင်လည်းကောင်း ကိုရင်ဘဝ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

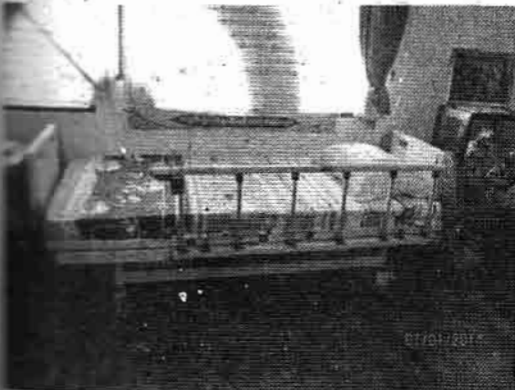
သာသနာတော်နှစ် ၂၄၈၅ ခုနှစ်၊ ကောဇာနှစ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် ၂ ရက်၊ ၀၁၂၀ နာရီ ၁၀ မိနစ်၊ အချိန် ၂.၁၀၆ ၁ ဝီလာတွင် မကွေးတိုင်း ပခုက္ကူမြို့နယ် ထနောင်းကုန်းရွာ၊ ထနောင်းကုန်းတောင်ကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်တော်မှာ မြင့်မြတ်တဲ့ ရဟန်းဘဝ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါတယ်။

(၀၁၁၂၀ နာရီ ၁၀ မိနစ် တွေ့အချိန်ကို အထောက်အထား မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။)

ဥပစ္စာယ်ဆရာတော် ဦးဣန္ဒက (မကွေးတိုင်း ပခုက္ကူမြို့၊ ခံတောရွာ၊ ပြာသာဒ်ကျောင်း) ဖြစ်တော်မူပါတယ်။ ရဟန်းသီလီတာများမှာ ဒေါ်ချင်းနှင့် သမီး ဒေါ်သန့်ရင် (မကွေးတိုင်း၊ ပခုက္ကူမြို့၊ ထနောင်းကုန်းရွာ) ဖြစ်ပါတယ်။

မကွေးတိုင်း ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်သုဝဏ္ဏဝတီကျောင်းမှာ ဝဏ္ဏသင်ယူခဲ့ပါတယ်။ မူလဓမ္မာဇနိယဘွဲ့ ရရှိတော်မူပါတယ်။

သက်တော်နှစ်ဆယ်မှာ ပဉ္စင်းတက်ခဲ့ပြီးနောက် ပြည်မြို့၊ အဲဒီကမှ တစ်ဆင့် ဒုတိယဏ္ဍာစစ်တွင်း (၁၉၄၂-၁၉၄၅) ပုဂံ-ညောင်ဦး ကျန်စစ်မင်း ဥင်မှာ တစ်ဝါဆိုပြီး တရားအားထုတ်

ဆရာတော်ကြီး ကျိန်းစက်တော်မူခဲ့သော ခုတင်

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းပုံးထိုင်တော်မူခဲ့သော ထိုင်ခုံ

တော်မူပါတယ်။ စလင်းမြို့ (ကန်ချောင်း) မှာလည်း ခြောက်လတိုင် တရားအား ထုတ်တော်မူပါတယ်။

အဲဒီနောက် မင်းဘူး၊ ရွှေတော်တော်ကို ကြွရောက်တော်မူပြီးနောက် ပခုက္ကူမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်ကို ပြန်ကြွလာပြီး စာဝါလိုက်ရင်း နိပ်သာ မှာ တရားအားထုတ်တော်မူပါတယ်။ ၁၃၁၁ ခုနှစ်မှာ မဟာညီနိပ်သာ ပေါ်ပေါက်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် မှာ သုံးနှစ်သောက် စာဝါလိုက်ပြီးတဲ့ နောက် မန္တလေးတိုင်း အမရပူရမြို့၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်မှာ ကျောင်းတိုက်ရဲ့ ခြောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ တူးမောင်းစာသင်တိုက်မှာ တစ်နှစ်ခန့် စာဝါလိုက်တော်မူပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခုပြောပြချင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေကြဲဟာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအလောင်းအလျာပဋိသန္ဓေဆောင်ခါနီးမှာ ဆင်ဖြူတော်တစ်စီး အိမ်ထဲဝင်လာတယ်လို့ အိပ်မက်မြင်မက်တော်မူပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ စာဆို အကျော်အမော် မောင်းထောင်ဦးကျော်လှက “ဆင်ဖြူတော်ကို မြင်မက်ပါက ထူးပါမည့် သားတော်ပါတကား” လို့ စာစပ်သီကုံးတော်မူပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေကြဲဟာ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့

မယဒေဝလင်္ကာတွေ၊ ထွင်ခေါင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ သံပေါက် လင်္ကာတွေကို အာရုံဆောင်ထားနိုင်တဲ့ ဉာဏ်ပညာကြီးသူ သူတော်ကောင်း အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

မယ်တော်ကြီး ဒေါ်ရွှေကြဲဟာ အဲဒီလင်္ကာတွေ နှုတ်တက်ရွှေ ရွတ်ဆိုလေ့ရှိတဲ့အတွက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ မယဒေဝလင်္ကာတွေ၊ ထွင်ခေါင် သံပေါက်လင်္ကာတွေကို ငယ်စဉ်ဘဝကပင် နားရည်ဝတော်မူခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ‘အနိစ္စကောင်၊ ဒုက္ခကောင် ထင်အောင် နှလုံးသွင်း။ အနိစ္စတုံး၊ ဒုက္ခတုံး လုံးလုံးမှတ်ကြမင်း’... စတဲ့ ထွင်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ သံပေါက်လင်္ကာတွေကို မကြာမကြာ အခါအားလျော်စွာရွတ်ဆိုပြပြီး တပည့်ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို ဆုံးမတော်မူလေ့ရှိပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ သက်တော် (၂၅)နှစ်အရွယ်မှာ ခမည်းတော်ဦးတာ (၈၀ နှစ်) ကွယ်လွန်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးသက်တော်(၃၀)လောက်မှာ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေကြဲ (၆၅)နှစ်ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော် (၂၀)မှာ တစ်ကြိမ်၊ သက်တော် (၃၃) မှာ တစ်ကြိမ် ရန်ကုန်မြို့ ရောက်ရှိတော်မူပြီး ၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ ဝါပဆန်း ၃ ရက် (ခရစ်နှစ် ၁၉၅၇ ခုနှစ် ဇွန်လ

၂၉ ရက်) စနေနေ့မှာ ရန်ကုန်တိုင်း (ယခု ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး)၊ ဗဟန်းမြို့နယ် တေဇိန္ဒာရာမကျောင်းမှာစတင် သီတင်းသုံးတော်မူတယ်။ နံနက်အရုဏ်မှာ ဓမ္မာနုပဿနာ တရားတော်များကို နေ့စဉ် ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

၁၃၇၃ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၉ ရက် (ခရစ်နှစ် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက်)မှာ ရွှေဂန္ထဝင် ယာယီ စံကျောင်းတော်ကြီး၊ အမှတ် - ၇၁/စီ၊ ရွှေတောင်ကြားရိပ်သာလမ်း၊ ငွေဝတ်မုန့်၊ ရွှေတောင်ကြား (၁)ရပ်ကွက်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးကို ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးတော်မူပါတယ်။ နံနက်အရုဏ်နဲ့ ညနေ ၅ နာရီမှာ ဓမ္မာနုပဿနာ တရားတော်များကို နေ့စဉ် ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံ ရပ်ဝေး ရပ်နီးနဲ့ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များမှ လာရောက်ဖူးမြော်သူများကို ကန်သတ်ချိန် မရှိအဖူးမြော်အပူဇော်ခံပြီး တရားရေအေးတိုက်ကျွေးတော်မူပါတယ်။

အခုတော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ခန္ဓာဝန်ငြိမ်းတော်မူခဲ့ပါပြီ။

တပည့်ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ အတွက် ဓာတ်တော်၊ မွေတော်များ ဖူးမြော်ခွင့်တော့ပေးတော်မူခဲ့ပါတယ်။

“ရာကုဋေ ရှာဖွေပေနှောက် သဒ္ဓါပေါက်က တစ်ယောက်ရဲရဲ ရနိုင်ခဲ့သည်”... ဆိုတဲ့ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ ဆုံးမကား ဦးထိပ်ပန်ဆင်ပြီး ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ် တို့ကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ခွင့် ရကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုပူဇော်လိုက်ရပါတယ်။

□ တက္ကသိုလ်တင်ဟန်ကျော်

ရွှေဂန္ထဝင် ယာယီစံကျောင်း

ဥမင်သုံးဆယ်နှင့် ပုညဂင် ခေတီထူး

လေ့ရှိကြပါပြီ

မင်းဂုဏ်

ရင်ပြင်တော်ဝေါမှ တွေ့ရသည့် ဆွတ်ပျံ့သာဟောဖွယ်မြင်ကွင်း

ရင်ပြင်တော်တွင် ဆလှဆင်ကျောက်ပြားများ ခင်းထားပုံ

(ယခင်လမှအဆက်)

၁၃၀၈ ခုနှစ်တွင် လှုပ်ခတ်ခဲ့သည့် လျှင်ဒက်ကြောင့် တောင်စိုးတစ်လျှောက်ရှိ စေတီတော် အများအပြားပျက်စီးယိုယွင်းခဲ့ကြသဖြင့် ၁၃၁၉ ခုနှစ်မှစတင်ကာ ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့ရာ တောင်ဘက်အာရုံခံ သံပြာသာဒ်ကြီးကိုလည်း ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပြီး ဆေးသုတ်ခြယ်သကာ ထီးညွန့်စိုက်လျက် မီးနီလျှပ်စစ်မီးများဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌လည်း ကျောက်ပြားများ ခင်းခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ယခုအခါ ထိုအာရုံခံ တန်ဆောင်းကြီးမှာလည်း သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လျက်ရှိကာ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ဘုမိဖေယုဒ္ဓါကျောက်ဆင်းတုရှုပ်ပွားတော်သုံးဆူ စံပယ်တော်မူလျက် ရှိသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ထိုရှုပ်ပွားတော်သုံးဆူအနက် အလယ်တွင်စံပယ်တော်မူလျက် ရှိသော ရှုပ်ပွားတော်မှာ ပုညအမတ်ကြီးအား သက်တော်ရှည်ဘွဲ့ ပေးသည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ထားသော သက်တော်ရှည်ဘုရား ရှုပ်ပွားတော်မြတ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဤရှုပ်ပွားတော်မြတ်နှင့် ဆက်စပ်ကာ ပုညရှင် စေတီတော်မြတ် တည်ထားဖြစ်ခဲ့ပုံ အရင်းအမြစ်ကို ဆန်းစစ်လေ့လာရာတွင် ...

တောင်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းတော်ကြီး အတွင်းရှိ ရှုပ်ပွားတော်သုံးဆူ

တောင်ဖီလာဆရာတော် စီရင်ရေးသားခဲ့သော စစ်ကိုင်းတောင်ညွန့်ကျမ်းအရ ဤပုညရှင်တောင်တော်သည် ကကုသန်ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ သေလာပဋ္ဌတောင်၊ တောဏာဝုဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဝင်္ဂစာရတောင်၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ဓမ္မိကတောင်၊ ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ နာဂဒတ္တရဟန္တာမထေရ် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သဖြင့် နာဂဒတ္တတောင်ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပြီး ထိုတောင်သည် ဖားနှင့်သဏ္ဍာန်တူသဖြင့် ဖားဦးတောင်၊ ငဖားတောင်ဟုလည်း ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။ နောင်တွင် ပုညအမတ်တည်ခဲ့သည့် စေတီတော်ကို အစွဲပြုကာ ပုညရှင်တောင်ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍

ပုညရှင်တောင်သည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာနှင့်အတူ ကမ္ဘာဦးအခါကာလကပင် လက်မွန်မဆွ ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သော အဓိကရတောင်ထူးတောင်မြတ်ဟု ဆိုရပေမည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ကြီးနှင့် တကွ ပုညရှင်တောင်တော်တွင် ပုညရှင်စေတီတော်ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အကြောင်းဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ကိုင်းသမိုင်းပေမူအရ သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ တတိယမြောက် ဝါကပ်တော်မူစဉ် ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါဝေဒေဝယျတို့အား ရွှေညက်တော် ကူးရက်ဖြန့်ကြက်ကြည့်ရှုတော်မူခဲ့ပုံ သူနာပရန္တတိုင်း စစ်ကိုင်းအစွဲ၌ ရိုင်းပျတွေ့

ဝေရီနေကုန်သော ဘီလူး ကိုးဆယ့်ကိုး
ယောက်တို့ကို တွေ့မြင်တော်မူခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်သည် ထို
အရပ်သို့ ညီတော်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ကြွ
ရောက်တော်မူခဲ့ရာ ဇေတဘီလူး အမှူး
ပြုသော ဘီလူး ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်
တို့သည် ဘုရားရှင်အား သားပြွမ်းဆွမ်း
ဖြင့် လုပ်ကျွေးခဲ့ပြီး တရားတော်ကို
နာကြားခဲ့ကြရာမှ သောတာပန်တည်ခဲ့
ကြလေသည်။

ထိုဘီလူး ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်
တို့ သောတာပန်တည်ခဲ့ကြရာ အရပ်မှ
အရှေ့ဘက်ရှိ ဧရာဝတီ မြစ်ဆိပ်သို့
ဘုရားရှင် ကြွမြန်းတော်မူကာ ရေ
သပ္ပာယ်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုဆိပ်ကို ချိုး
တော်ဆိပ်ဟု ခေါ်တွင်ပြီး ထိုမြစ်ဆိပ်
တောင်ထိပ်၌ ဘုရားရှင် ရုပ်တော်မူခဲ့
သဖြင့် ဖဝါးတောင်ဟု ခေါ်တွင်ကာ
ယခု လေးကျွန်းချမ်းသာဘုရားကြီး
တည်ရာဟု ဆိုသည်။

ဘုရားရှင်သည် ရေသပ္ပာယ်
တော်မူပြီးနောက် ရေသနပ်တော်ကို
ဘီလူးတို့အား ပေးသနားတော်မူကာ
နောင်အခါ၌ ဤရေသနပ်တော်ကို
ဌာပနာ၍ စေတီဘုရား တည်ထားကိုး

သက်တော်ရှည်ဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ်

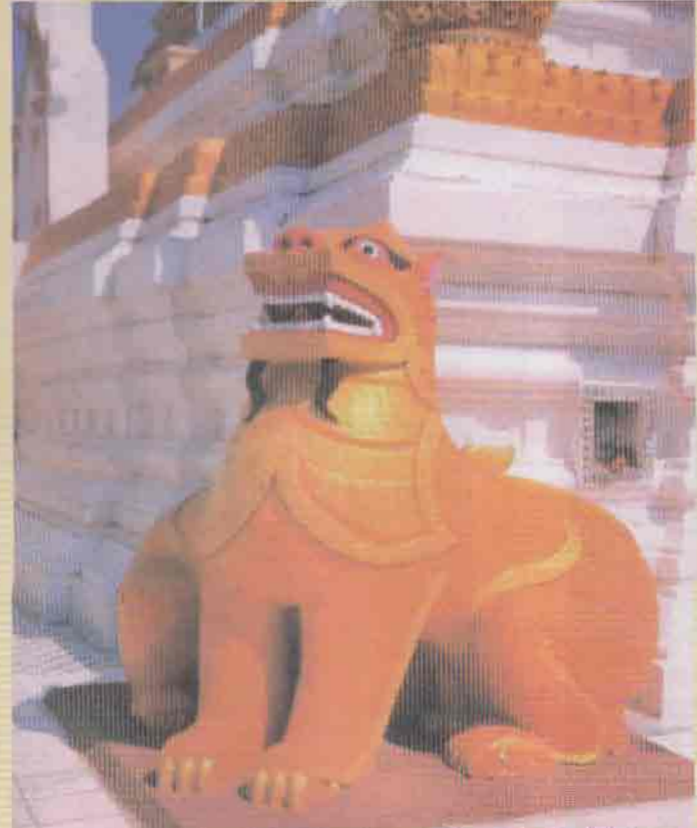

လက်ယာဘက်မှ ရုပ်ပွားတော်

လက်ဝဲဘက်မှ ရုပ်ပွားတော်

ရင်ပြင်တော် ထောင်ဘက်ခြမ်းရှိ
စေတီငယ်များ

ထောင်စီလာပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့လက်ထက် အမောက်မှတော်တော်ကုန်ပြုခဲ့သော
သမိုင်းစင်ခြင်္သေ့

ကွယ်ရန် မိန့်မှာတော်မူခဲ့သည်။ ထိုမိန့်
မှာချက်နှင့်အညီ ဇေတဝီလူး အမှူးပြု
သော ဘီလူးများ တည်ထားကိုးကွယ်
သည့် စေတီတော်ကို ဝတ်ရုံတော်ဘုရား
ဟု သမုတ်လေသည်။ ဇေတဝီလူး ဝန်ခံ
၍ တည်ခဲ့သောကြောင့် နောင်တွင်
ဇေတဝန်ဘုရားဟု ခေါ်တွင်ပြီး ထို
ဘုရားအနီးတွင်တည်ထားသောကျောင်း
ကိုလည်း ဇေတဝန်ကျောင်းဟု ခေါ်တွင်
ခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် တောင်အရပ်သို့
ကြည့်တော်မူရာတွင် ဇောင်ချမ်းပင်ကြီး
အနီးအပါးမှ ဇီးသွားသဖြင့် ချမ်းချောင်း
ဟုတွင်သော နေရာအနီးတွင်ရှိ စစ်ပင်
ကြီးတစ်ပင်၌ ဗျိုင်းဖြူအများ နားနေကြ
သဖြင့် စစ်ပင်ကိုင်းနေသည်ကို အစွဲပြု
၍ စစ်ကိုင်းဟုတွင်မည့် ဤသုနာပရန္တ
တိုင်း (စစ်ကိုင်း) ၌ နောင်သောအခါ
သာသနာတော် ပြန့်ပွားစည်ပင်လတ္တံ့
သည်ကို အနာဂတ်သဉာဏ်တော်ဖြင့်
မြင်တော်မူကြောင်း ညီတော်အာနန္ဒာ
အား ဗျာဒိတ်စကား မြွက်ကြားတော်မူ

26/03/2012

တစ်ပူထူးခြားသည့် ဝေတီတော် သပိတ်မှောက်ပန်းဆွဲနှင့် ဘီလူးပန်းကိုက်

ခဲ့သည်။ ထိုမှဆက်၍ ဘုရားရှင်သည် အနောက် ငမားတောင်သို့ ကြွတော်မူကာ “အာနန္ဒာ၊ ဤငမားတောင်ကား ရှေးအခါ ငါဘုရားအလောင်းတော် ယုန်မင်းဖြစ်တော်မူခဲ့စဉ်က ကျင့်လည်ခဲ့ဖူးသောအရာပုံ ဖြစ်သည်။ နောင်သောအခါ ဤတောင်ထိပ်၌ ဝါ၏ မျက်ကွင်းတော်ဓာတ်ကို ဌာပနာသွင်းထား၍ စေတီကြီးစွာတည်ကာ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်” ဟု ဗျာဒိတ်တော် ထားတော်မူခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ မြောက်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းမှ ယုန်မင်းရုပ်တုနှင့် အရှေ့ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းမှ ရွှေဖားရုပ်တုတို့မှာ ပုညရှင်တောင်တော်၏ သမိုင်းတစ်စကို လှစ်ဟပြနေသကဲ့သို့ပင် ရှိနေတော့သည်။

ပုညရှင်ဝေတီတော် ပေါ်ထွန်းလာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူ ဇော်ရှုလေ့လာ မှတ်သားမိသည်များကို ပေါင်းစည်းကာ ခြုံငုံ၍ ရေးသားဖော်ပြ

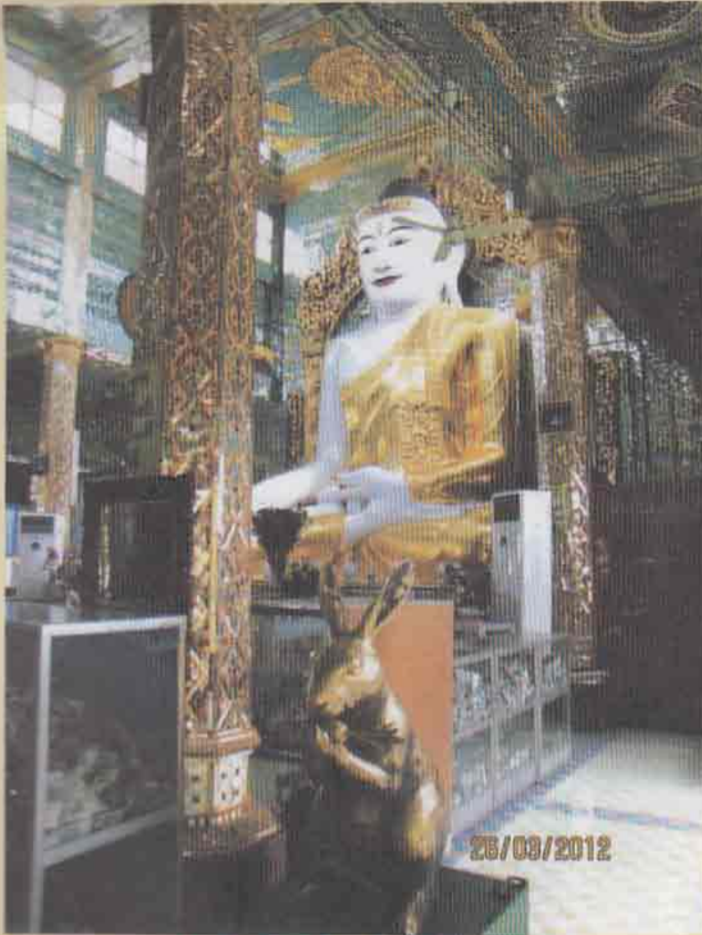

အရှေ့ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ တွေ့ရသည့် သင်္ဃိုင်းဝင်ရွှေဖားရုပ်တု

ရလျှင် ဝိဇယပူရမြို့တည် တစ်စီးရှင် သီဟသူမင်းတရားအား ပျက်စီးယိုယွင်းစေလိုသဖြင့် သမုဒ္ဒရာခြားသော တိုင်းတစ်ပါးနိုင်ငံ (သီဟိုဠ်ကျွန်း)မှ ကျည်းပုဏ္ဏား၊ ကျည်းကုလားတို့က မွေတော် ခုနစ်ဆူကို ရှစ်မြောင့်ကွမ်းခွက်တွင် လျှို့

ဝက်မြှုပ်နှံကာ ရွှေမယ်န (ရွှေသမ္မိ) ခုနစ်ချက် “သတ်” ဟူသော အက္ခရာ နေထိုးလျက် ကောင်းစွာပြုလုပ်ပြီး ပို့ဆက်လာခဲ့သည်။

တစ်စီးရှင် သီဟသူသည် ထိုကွမ်းခွက်တွင် ကွမ်းပြင်ခံ အမှတ်မဲ့

မြောက်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ တွေ့ရသည့် အလောင်းတော်ယုန်မင်းကြေးရုပ်တု

တေးတော်ခေါ်ရာ ထိုနေ့၌ပင် ယားယံသောရောဂါ ဝှက်ပိခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ သို့နှင့်လည်း သတိမထားမိသေးဘဲ ထပ်မံသုံးဆောင်ပြန်ရာ ယားယံသော ဝေဒနာမှာ ပိုမိုပြင်းထန်လာသဖြင့် ထိုကွမ်းခွက်တော်အပေါ် သင်္ကာမကင်းသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပန်းထိမ် ငစိန်သင်ကို ခေါ်ထောင်မှုပြီးလျှင် ရတနာကွမ်းခွက်တော်ကို အပ်၍ ဖျက်စေရာ မွေတော်ငါးဆူသာရသည်။ ကျန်နှစ်ဆူမှာ တူတွင်တစ်ဆူ၊ ပေတွင်တစ်ဆူဝင်၍ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်ဟု ဆိုသည်။

ပန်းထိမ် ငစိန်သင်လည်း မွေတော်ငါးဆူ၊ ရွှေမယ်န ခုနစ်ခု “သတ်” ဟူသော အက္ခရာတို့ကို ဆောင်ကာ

တစ်စီးရှင်သီဟသူအား ဆက်သလေသည်။ ထိုအခါ တစ်စီးရှင်သီဟသူမင်းက ရွှေမယ်နခုနစ်ဆူခေါင်းလည်း ပါသည်။ သတ်ဟူသော အက္ခရာဂဏန်းလည်းပါသည်။ မွေတော် ခုနစ်ဆူဖြစ်ရမည်ကို နှစ်ဆူပျောက်ရာသလောဟူ၍ ငစိန်သင်အား ဖမ်းဆီးစေရာ ငစိန်သင်လည်း တူနှင့်ပေကို ထမ်းလျက် သန်လျက်ခုံကျွန်းသို့ ထွက်ပြေးလေသည်။ ညဉ့်သန်းခေါင် ရောက်မှပင် ကမ်းနားသို့ ရောက်ခဲ့ရာ ထိုစဉ် မြစ်ညာမှ လှေငယ်တစ်စင်းလှော် ခတ်လာသည်ကို မြင်သဖြင့် စစ်ကိုင်းဘက်သို့ ကူးလျှင် လိုက်ပါလိုကြောင်း တောင်းပန်ခဲ့သည်။ လှေငယ်ရှင်က တက်ခဲ့တော့ဟုဆိုကာ လိုက်ပို့သဖြင့် စစ်ကိုင်းဘက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး

နံနက် မိုးသောက်သည်နှင့် ငစိန်သင်လည်း ပုညအမတ်အိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ပန်းထိမ် ငစိန်သင်သည် ပင်းယမြို့တွင် နေထိုင်စဉ်က သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ပုညအမတ်အိမ်တွင်တည်းခိုနေစဉ် တစ်ညဉ့်သောအခါ မွေတော်ဓာတ်နှစ်ဆူသည် တူနှင့်ပေမှ ထွက်၍ ဖလားလုံးခန့်မျှ ပမာဏဖြင့် တဝင်းဝင်းတလက်လက် ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူး စံပယ်လျက် ရှိသည်ကို ပုညအမတ် ရှုမြင်ဖူးတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဓာတ်တော်မွေတော်မှန်း သိရှိလိုက်လေသည်။

ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ဖူးတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပီတိသောမနဿပွားလျက်ရှိသော ပုညအမတ်သည် နံနက်မိုးသောက်သည်နှင့် ငစိန်သင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် “မောင်တွင်ပါသော မွေတော်နှစ်ဆူကို ကိုးကွယ်ပါမည်” ဟုဆိုကာ များစွာသော ဆုလာဘ်တို့ကို ပေးအပ်လေသည်။

ထိုအခါ ငစိန်သင်က . . .

“ကျွန်တော့်တွင် မွေတော်မပါပါ။ တူနှင့်ပေသာ ပါပါသည်။ မွေတော်နှစ်ဆူ အမှုကြောင့်ပင် ပင်းယမင်းက ခြိမ်းခြောက်၍ ပြေးခဲ့ရပါသည်” ဟု ဆိုလေသည်။ ပုညအမတ်လည်း ထိုစကားကို မယုံသဖြင့် ငစိန်သင်အပေါ် မကြည်မသာရှိလေလျှင် ငစိန်သင်က . . .

“ကျွန်တော့်ထံတွင် အမှန်တကယ်ပင် မွေတော်နှစ်ဆူ မပါပါ။ အကယ်၍ပါခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော် ခွင့်ပြုပါသည်။ ကိုးကွယ်ပါတော့၊ အပ်ပါတော့သည်” ဟုဆိုသည်။

ပုညအမတ်လည်း ညဉ့်ရောက်သောအခါ အိမ်ဦးတွင် ညောင်စောင်းမွေ့ရာခင်းကာ ဗိတန်ကြက်ပြီးသော် ဆီမီး၊ ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပြီးလျှင် ဤရတနာတန်ဆောင်းတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူပါဟု တောင်းပန်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ ပုညအမတ် အဓိဋ္ဌာန်

စစ်ကိုင်းတောင်

မိုးခိုပုညရှင် လက်ဖွားရှင်ရှပ်ဖွားတော်

လက်ဖက်ထုပ်ချင်းစားလာခြင်းကို ဝေပွင့်အပ်ရမည် ဟု ဟောပြောခဲ့သည်။

ပြစ် တောင်းပန်သည်တွင် မွေတော် နှစ်ဆူသည် တူနှင့်ပေမူ ထွက်ကာ ဝင်း လက်သော ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် စံပယ် တော်မူရာ ပုညအမတ်လည်း ရတနာ ပန်းတောင်းကို ခေါင်းထက် ရွက်၍ ရတနာပန်းတောင်းအတွင်း၌ ကိန်းဝပ် စံပယ်တော်မူပါရန် တောင်းပန်လေ သည်။ ဤတွင် မွေတော်မြတ်နှစ်ဆူ လည်း ရတနာပန်းတောင်းသို့သက်၍ ကိန်းဝပ်တော်မူသဖြင့်ပုညအမတ်လည်း မွေတော်နှစ်ဆူကို ပတ္တမြားကြွတ်တွင် ကောင်းစွာထည့်လျက် အိမ်ဦးတွင် ကိုး ကွယ်ထားလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ မိမိ၏အိမ်ဦးတွင် မွေ တော်ဓာတ်မြတ်နှစ်ဆူကို ကာလအတန် ကြာကိုးကွယ်ပြီးသည်တွင် ပုညအမတ် သည် မိမိချည်းသာ ကိုးကွယ်သည်ထက် လူနတ်ဗြဟ္မာတို့ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါစေ ဟုကြံလျက် မွေတော်မြတ်နှစ်ဆူကို ပတ္တမြားကြွတ်နှင့်တကွ ရွှေလင်ပန်း ထက်၌တင်၍ သင်ပုတ်ပြင်ပြီးလျှင် ဆီမီး တန်ဆောင် ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပူဇော်သကာပြုပြီး “ရှင် တော်ဘုရား လူနတ် ဗြဟ္မာ ရဟန်း သံဃာတို့ ပူဇော်သကာ ပြုအံ့သော အရပ်တွင် သင်ပုတ်တင်အံ့၊ ရွှေလင်ပန်း နှင့်တကွ တင်မိစေသော” ဟု သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန် ပြုလေသည်။

ထို့နောက် ခြေမြန်ကုလား တစ် ယောက်ကိုခေါ်၍ ခေါင်းထက်တွင် ရွှေ လင်ပန်းတင် ရွက်ပေါင်းလျှင် “အမောင် တောင်ဖီလာလေးကျွန်းဆီမီး တောင်က တက်၍ တောင်ထိပ်တစ်ပြင်တွင် တင် ချင်စိတ်ရှိသည့်အရပ်၌ ဤရွှေလင်ပန်း နှင့် သင်ပုတ်ကို မသွန်ဘဲ ထားခဲ့တော့” ဟု မှာကြားကာ ဝေလွတ်လိုက်လေ သည်။

ခြေမြန်ကုလားလည်း ပုည အမတ် မှာကြားသည့်အတိုင်း တောင် ဖီလာလေးကျွန်းဆီမီးတောင်မှတက်ကာ တောင်စိုးတောင်စဉ်အတိုင်း လျှောက်၍ သွားသော် မည်သည့်ဌာနတွင်မှ မတင်

လို။ ယခု ပုညရှင်စေတီတော်မြတ်တည် ရာ ငဖားတောင်ထိပ်သို့ ရောက်သည် တွင်မှ သီရိဓမ္မာသောက စေတီဟောင်း နှင့် ပတူးသယ်ရာဇာ တည်ထားသော စေတီတို့ကြားတွင် ရွှေလင်ပန်းကို တင် ထားပြီး ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ခြေမြန်ကုလား ပြန်ရောက်လာ သည်တွင် ပုညအမတ်က မေးမြန်းရာ ရွှေလင်ပန်းထားခဲ့သည့်နေရာကို ပြော ကြားရာ၌ ထိုတောင်တွင် ရေကန်လည်း ရှိပြီး ကျောက်ငဖားရုပ်လည်း ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ပုညအမတ်လည်း ထိုနေရာ သို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ သင်ပုတ် တော်နှင့်တကွ မွေတော်မြတ်နှစ်ဆူ ကိန်းဝပ်ရာ ပတ္တမြားကြွတ်ကို ဥပျိုင်း များရုံကာ ဥပျိုင်းများကို စာများရံပြီး စာငှက်များကို ကျီးအပေါင်းရံလျက်နေ သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုအံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲသော အမြင်ကို ပုညအမတ် မြင်တွေ့၍ နိမိတ် ဖတ်သည်မှာ ဥပျိုင်းရံသည့်နိမိတ်အရ မွေရှင်တော်ကို စေတီတည်၍ ဌာပနာ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်မှ လူနတ်တို့သည် အပေါင်းအစည်း ပြုလုပ်အုပ်ချုပ်၍ ဖြူစင်စွာသော သဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် အလှူ ကောင်းမှုပြုလုပ်သည် များလတ်မည့် အကြောင်းတည်း။ ဥပျိုင်းကို စာရံသည့် အလိုကား ငါ၏ကောင်းမှုကို လူသူ တကာတို့ ထက်ဝန်းကျင်ရံ၍ စေတီပုထိုး တည်လတ်မည့်အကြောင်းတည်း။ စာ ငှက်ကို ကျီးရံသည့်အလိုကား ငါ၏ ကောင်းမှုနှင့်တကွ စေတီပုထိုးများကို အရိုင်းတို့ ဖျက်လတ်မည့်အကြောင်း တည်း။

ကျောက်ငဖားရုပ်ရှိသည့်အလို ကား ဤတောင်သည် ငဖားတောင်ဟု တွင်လတ်မည့် အကြောင်းတည်း။ ရေ ကန်ရှိသည့်အလိုကား သူတော်တကာ တို့ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်မွေ့လျော် ရာဖြစ်လတ္တံ့သော အကြောင်းတည်း။

ဤသို့ နိမိတ်ဖတ်ပြီးသော် သီရိ ဓမ္မာသောကစေတီတော်နှင့် ပတူးသယ်

ရာဇာကောင်းမှုစေတီတော် နှစ်ဆူကို ငြီးလျှင် စေတီတည်လေသည်။ နတ်တို့ ကူညီစောင့်ရှောက်၍တည်သောကြောင့် နေ့ချင်းပြီး တည်နိုင်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ဤကဲ့သို့ ပုညအမတ်နှင့် ပန်း ထိမ်စိန်သင်တို့ နတ်တို့၏ အကူအညီ ဖြင့် ပုညရှင်စေတီတော်ကို နေ့ချင်းပြီး အဆောတလျှင် တည်ထားခဲ့ကြသဖြင့် အသင်္ခယာစောယွမ်းမင်းသည် ငါ့ကို မလျှောက်တင်ဘဲစေတီတည်ရသလော ဟု မင်းမာန်ဖြင့် အမျက်တော်ရှုကာ ပုညအမတ်နှင့် ပန်းထိမ်စိန်သင်တို့ကို မြို့တော်၏ အရှေ့မြောက်ယွန်း (ရွှေ ကြာအင်း)တွင် ရေစိမ်၍ သတ်စေလေ သည်။

သို့ရာတွင် ပုညအမတ်ကြီးသည် ရတနာမြတ်သုံးပါး ဂုဏ်တော်ကို သော တာပန်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းမျိုးဖြင့် မမှိတ် မသုန် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုရှိခြင်း၊ မိမိ၏ အိမ်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူကာ မပြတ် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်အပ်သော မွေတော် မြတ်နှစ်ဆူ၏ တန်ခိုးတော် အစောင့် အရှောက်ရှိခြင်း၊ စိတ်ထားဖြူစင် ယဉ် ကျေးသဖြင့် နှစ်လိုဖွယ်ရာ ပူဇော်အပ် ပူဇော်ထိုက်သောကောင်းမှုရှိခြင်းတည်း ဟူသောအနက်အဓိပ္ပာယ်များကိုဆောင် သည့် “ပုည”ဟူသော အမည် ပညတ်ရှင် ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ဘုန်းရှင် ကံရှင် ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် အသင်္ခယာစော ယွမ်းမင်းက မင်းမာန်တက်ကာ ရေစိမ်၍ ကွပ်မျက်သော်ငြားလည်း ပုည အမတ် ကြီးနှင့် ငစိန်သင်တို့ ရေပင်မစိုစွတ် သဖြင့်ရေမမွန်းဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်သာ ရေပွန်း၍ နေလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို ယခုတိုင် ရေပွန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရေဂုန်းဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်စမှတ်ပြုကြသည်။ ထိုရေဂုန်းအရပ်သည် ရှေးစစ်ကိုင်းမြို့ ဟောင်း၏ အရှေ့မြောက်ယွန်း ယခု အခါ မင်းစံရပ်အနောက်ပိုင်း ထုံးဖိုနှင့် သာစည်အကူး လမ်းမကြီး၏ အနောက် ဘက်ကပ်လျက်တွင် တိမ်ကောနေသော

အင်းတစ်ခုအဖြစ်ဖြင့် တည်ရှိနေသည် ဟုဆိုသည်။

ဤကဲ့သို့ အံ့ဩအနန်း ဆန်းကြယ်လှစွာသော မြင်ကွင်းကို အသစ်ယာစောယွမ်းမင်း မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အမြင်မှန်ရကာ ပုညအမတ်နှင့် ပန်းထိမ် ဝိနိသင်တို့အား ရာဇဝတ်ဘေးမှ ကင်းလွတ်ခွင့် ပေးတော်မူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အသစ်ယာစောယွမ်းမင်းသည် ခမည်းတော် ပင်းယတစ်ဖီးရှင် သီဟသူထံ လျှောက်ထားကာ ပုညအမတ်၊ ပန်းထိမ်ဝိနိသင်တို့နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီးလျှင် သာသနာတော် ဝစဇ် ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၈၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် ပုညရှင်စေတီတော်ကို အုတ်ရိုးအင်္ဂုလဖြင့် အပြီးတည်ဆောက်ပြီးလျှင် ဆုလုံးပြည့်ရွှေထည့်၍ ရွှေထီးအထွတ် တင်လှူတော်မူလေသည်။

ထိုအခါ ဖဝါးဦး(ပုညရှင်)တောင်စောင့်နတ်ကြီးနှင့်တကွ ချောက်မ (ရှင်ဖြူရှင်လှ)တောင်စောင့်နတ်ကြီး၊ သရက္ခန်တောင်စောင့်နတ်ကြီး၊ စသော ဝဿဝရာတာနောဒက္ခယတ် ကိုးယောက်၊ သီဩဇာ၊ ကုမ္ဘာန် ခုနှစ်ဆယ့်ခုနှစ်၊ တေဇသီလူး အမှုပြုသော သောတာပန် ကိုးဆယ့်တို့ယောက်တို့သည် ရွှေရံ၍ သာဓုခေါ်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ပုညအမတ်ကြီး စတင်တည်ခဲ့သဖြင့် "ပုညစေတီ" ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသော်လည်း နောက်တွင် "ပုညရှင်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ပုညရှင်" ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။ တောင်စောင့်နတ်တို့ ဆွမ်းဦးကပ်ရာ ဖြစ်သည့်အတွက် "ပုညရှင်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါစဉ်တုရားပွဲတော်သို့ ဆွမ်းတော်ဦးကပ်ရာဖြစ်၍လည်းကောင်း "ဆွမ်းဦးပုညရှင်" ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်တွင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ပုညရှင်စေတီတော်ကို တည်ရာ၌ သီရိဓမ္မာသောကမင်း တည်ခဲ့သည့်အခါနှင့် ပတ္တပသယံရာဇာ ကောင်းမှုစေတီတော် နှစ်ဆူကို ရှိရင်းအတိုင်း

အခြေမပျက်ထားကာ အပေါ်မှင့်၍ စေတီကြီးတည်ခဲ့သဖြင့် မွေးဟောင်းစေတီနှစ်ဆူတွင် သီးခြားရှိရင်းခွဲ ဓာတ်တော်မွေတော်များ ရှိမြဲရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ဘုဂိတ်တော်ထားခဲ့သည့် မျက်ကွင်းတော်ဓာတ်မှာ ထိုစေတီတစ်ဆူဆူတွင် ရှိနိုင်မည်ဟု မှန်းဆနိုင်သည်။ တူနှင့်ပေတွင် ကိန်းဝယ်တော်မူခဲ့သည့် မွေတော်ဓာတ် နှစ်ဆူမှာ မူ မျက်ကွင်းတော်ဓာတ် မဖြစ်နိုင်ဟု သုတေသီတို့က ယူဆကြသည်။

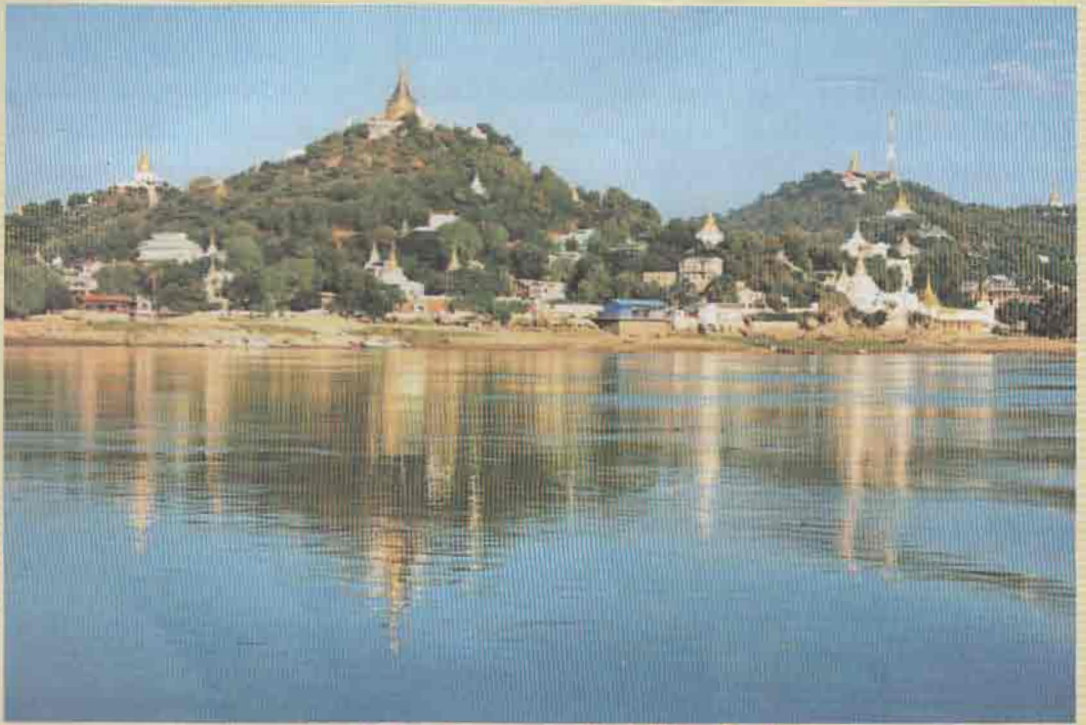
နောက်ပိုင်း အင်းဝခေတ် မိုးညှင်းမင်းတရား လက်ထက်တွင်လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ ရရှိသည့် မွေတော်နှစ်ဆူကို ပုညရှင်စေတီတော်တွင် ဌာပနာခဲ့

သည်ဟု သိရသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ပုညရှင်စေတီတော်တွင် ခေတ်အဆက်ဆက်ထု ဌာပနာထားခဲ့သော ဓာတ်တော် မွေတော်များ ကိန်းဝယ်ပယ်တော်မူလျက်ရှိသည်မှာ ယုံမှားသံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပေ။

သက္ကရာဇ် ၁၀၀၁ ခုနှစ် သာဓုနှစ်မင်းတရား လက်ထက်တွင် ပုညရှင်စေတီတော် အနောက်မြောက်အရပ်ရှိ ခြင်္သေ့အမောက်မှ ရောင်လှဲတော်ကွန် ခြင်္သေ့တို့ ရေးဆွဲခွင့်လှ ပြည်သူအများစုတွင် နေထိုင်ဟူသော မှတ်တမ်းမှာ ပုညရှင်စေတီတော်တွင် ဓာတ်တော်မွေတော်များ ကိန်းဝယ်ပယ်လျက်ရှိသည်ကို သက်သေပြလျက်ရှိပေသည်။

ပန်းထိမ် ဝိနိသင်၊ ပုညအမတ်ကြီးနှင့် အသစ်ယာစောယွမ်းမင်းရှင်တို့က

ရောတီမြစ်အတွင်းမှ ဖူးတွေ့ရသည့် မင်္ဂလာတောင်တော်

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် အံ့ဖွယ်တော် (၁၄)ပါးရှိသည်ဟုဆိုသည်။ ယင်းတို့မှာ . . .

- (၁) ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပတိုင်း လာရောက်ကြသူ ပရိသတ် မည်မျှပင် များပြားသော်လည်း စေတီတော်ရင်ပြင်သည် အမြဲဝင်ဆံ့ကျယ်ဝန်းနေခြင်း။
- (၂) စစ်ကိုင်းတောင်နိုး ဝါတွင်းဘုရားစဉ် ၁၄ ပွဲတွင် ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်ပွဲကို ထိပ်ဆုံးမှ ဆွမ်းဦးကပ်စတင်ဆင်ယင် ပြုလုပ်ကြ၏။ ထိုသို့ ဓမ္မဆုံးမှစတင် နောက်ဆုံးထား၍ ကျင်းပခံလျှင် ဥပါသကာ၊ ဥပါသကီများ သွေးထွက်သံယိုမြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းသွား ဝမ်းပျက်၊ ဖျားနာပျက်စီး ဒုက္ခရောက်တတ်ခြင်း။
- (၃) စစ်ကိုင်းတောင်နိုး တစ်ဝိုက်၌ မိုးရာသီအစတွင်ဖြစ်စေ၊ အခါမဲ့မိုး ရွာသွန်းခါနီးတွင်ဖြစ်စေ ပုညရှင်စေတီတော် အောက်အတွင်း

- (၄) မှ ကျောက်ငမားအော်သံကို လိုက်ထ၍ အမြဲကြားရ၏။ ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီဘုရား၊ ကျောင်းကန်၊ တန်ဆောင်း၊ ဇရပ်စသည်များအတွက် ရည်စူး၍ လှူဒါန်းရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ငွေစုသောအခါ မမျှော်လင့်သော နေရာမှ ငွေကြေးဝင်လာခြင်း၊ လှူဒါန်းပြီးစီးသွားသော် ထိုကုန်ငွေများ တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝင်လာတတ်ခြင်း။
- (၅) မြေလျှင် လှုပ်ခါနီးတွင်ဖြစ်စေ၊ ဘုရားပြိုပျက်ခါနီးတွင်ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းကန် တန်ဆောင်း၊ ဇရပ်များ မီးသင့်ခါနီးတွင်ဖြစ်စေ သုံးညတိုင်တိုင် ကျီးပြိုခြင်း၊ ကျီးပြိုပြီး နောက်နေ့နံနက်တွင် ကျီးများက ထူးကဲစွာ စေတီတော် ဆူလုံးပြည့် လာရောက်နားခိုသဖြင့် မည်းနက်သွားသည်အထိ ရှိနေခြင်း။
- (၆) လပြည့်ပြီး အရက်တက်သည်နှင့် လူထက် နတ်များ ဆွမ်းဦး

- ကပ်လှူပြီး ဖြစ်နေလေ့ရှိခြင်း၊ ဆွမ်းဦးကပ်ပြီးသည်နှင့် သိုက်မောင်းထုသံ ကိုးချက်တိတိကြားရခြင်း။
- (၇) မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်သူများ နတ်သီလတည်ဆောက်၍ ပုညရှင်စေတီတွင် အဓိဋ္ဌာန်ကိုးရက် ဝင်လျှင် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်မသင့်ခြင်း။
- (၈) သင်္ဘောသားများ ပင်လယ်ရပ်ခြားရေကြောင်းအမှုထမ်းမသွားမီ သွားရောက်ဖူးမြော် ရှိခိုးပူဇော်သော် ဥပစ္စေဒကတ်မှ လွတ်ကင်းခြင်း။
- (၉) မင်းမှုထမ်းများ လပြည့်ကျော် ၃ ရက် အရက်တက် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးတို့ဖြင့် မွေးနေ့ ဓမ္မေနံမှ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလာလျှင် မင်းခိုးမြှင့်မြှောက်စားခံရခြင်း၊ ရာထူးဌာနန္တရ တိုးတက်မြှင့်မားလာခြင်း၊ မင်းမျက်လှူသည်တိုင် မင်းမာန်ပြေည့် ပြန်လည်မြှောက်စားခံရခြင်း။

(၁၀) ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်၏ မျက်ကွင်းတော်ဓာတ် တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့် ရက်ရှည်ပုသ်ဝင်လာလျှင် မနောအမြင် မနောအသိ ရခြင်း၊ စက္ခုအမြင် စက္ခုအသိ ထူးကဲလားခြင်း။

(၁၁) တိုင်းပြည်မြို့ရွာပျက်ခြင်း၊ လူမျိုးဘာသာ သာသနာ ဘေးဒုက္ခ အန္တရာယ်ကြုံခြင်း၊ မင်းပြောင်းမင်းလွှဲဖြစ်ခြင်း၊ ခေတ်ပြောင်းခေတ်လွှဲဖြစ်ခြင်း စသောကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်သော် ကြိုတင်၍ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်မှ နိရုဉ်းမောင်းသော ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူ ပြာဋိဟာထူး၍ ပြသခြင်း။

[ပင်းယနှင့် စစ်ကိုင်း ပျက်ခါနီးတွင် တစ်ကြိမ်၊ ရှမ်းသို့ဟန်ဘွားလက်ထက် သာသနာပျက်စီးခါနီးတွင် တစ်ကြိမ်၊ ဂျပန်ခေတ်ပျက်ခါနီးတွင် တစ်ကြိမ် ထိုကဲ့သို့ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြဖူးသည်။]

(၁၂) မင်းသက်ကုန်ခါနီး၌ဖြစ်စေ မင်းဆက်ပြတ်ခါနီး၌ဖြစ်စေ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လိုသောသူသည် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီးရှိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှစ၍ ဂြိုဟ်ကြီးရှစ်ခွင် အစဉ်အတိုင်း ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းတင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်တွင် မွန်းမတည့်မီ ပြန်ဝင်ရခြင်းဖြင့် ပြန်လည်၍ အောင်လံထူရွှေထီးကိုနိုင်ခြင်း။

(၁၃) ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၊ သံဃာထူး သံဃာမြတ်များ စခန်းဝင်ပြီးမြောက်ခါနီး၌ ကျောက်ငမားကိုးချက် အော်သံကြား၍ သိုက်မောင်းထုသံ ကိုးချက် ကြားရပြီးနောက် အခါမဲ့ ခိုအောင်းခြင်း။

(၁၄) စစ်ကိုင်းတောင်မိုး ငမားတောင်

အနောက်ဘက် အာရုံစိတ်တန်ခိုးတော်၊ အတွင်းမှ ကြွေးသင်းတုရပ်ပွားတော်

ကြွေးသင်းတုရပ်ပွားတော်၏ မျက်နှာတော်အား ကြည့်ညိဖူးသ် မှုတွေ့ရပုံ

မှ ပညာရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ သမထစခန်းအောင်မြင် ထွက်ရာလမ်းစဉ် ပြီးမြောက်၍ ခရီးပေါက်သော အခါလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပြီးမြောက် မင်ခေမာလမ်း ကြွ

လှမ်း သွားရောက်သောအခါ လည်းကောင်း ဖြူဖွေးတောက်ပသည့် ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူ တန်ခိုးတော် ထူးခြားစွာ ထီးတော်မှ ပြသခြင်း စသည့် ခြေထောက်ကြသည့်။

နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်

အနောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းသို့ ရောက်သည်တွင် ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူလျက်ရှိသည်ကို ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရသည်။

ထို အနောက်မျက်နှာ အာရုံခံတိုက်ကြီးကို ၁၂၈၉ ခုနှစ်တွင် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးခဲ့ပြီး တစ်ဦးတည်း အလှူရှင်မှာ မန္တလေးမြို့ ဝါးတန်း သူဌေးကြီးဦးကျော် + ဇနီးဒေါ်စန်းရှင် တို့၏ မွေးသဖခင် ဘုရားဒါယကာ ဦးစာ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် ထိုအာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ထားရှိကိုးကွယ်ရန် ကြေးဆင်းတုတော်ကြီးကို သွန်းလုပ်အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအနောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအနီးတွင် နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရပြီး သက္ကရာဇ် ၁၂၈၉ ခုနှစ်တွင် တည်ထားခဲ့သည် ထိုရုပ်ပွားတော်မှာ ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သက္ကရာဇ် ၆၈၄ ခုနှစ် စစ်ကိုင်းအသစ်ယာစောယွမ်းမင်းလက်ထက်မှ ၁၃၂၁ ခုနှစ်အထိ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ခြောက်ကြိမ်တိုင် ဆူလုံးပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခဲ့ပြီးနောက် ၁၃၂၉ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လမှ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ် တပေါင်းလအထိ တစ်နှစ်ခွဲကာလအတွင်း အများပြည်သူကောင်းမှုဖြင့် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား စုစုပေါင်းငွေ ၂၅၈၅၄ ကျပ် ၅၀ ပြား အတုန်အကျခံကာ ရောင်စုံဖန်မှန်တို့ဖြင့် မွမ်းမံလှူဒါန်း ပူဇော်ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်း နိုင်ငံတော်အစိုးရ အဆက်ဆက်လက်ထက်များတွင်လည်း ဂေါပကအဆက်ဆက်တို့က နိုင်ငံတော်၏ပံ့ပိုးမှု၊ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ကြီးများ၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှု၊ စေတနာရှင်များ၏ကူညီလုပ်ငန်းလှူဒါန်းမှုများအား အကြောင်းခံကာ ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသဖြင့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီးမှာ ယခုကဲ့သို့ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ တင့်တယ်သပွယ်စွာ စံပယ်တော်မူလျက်

ရှိသည်ကို နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ တုရားဖူးများ ဖူးတွေ့နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီး အခွန်ရှည်ကြာစွာ တင့်တယ်သပွယ် ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ စံပယ်တော်မူနိုင်ရန် သဒ္ဓါကြည်လင် စေတနာရှင်များ၏ ကူညီလုပ်ငန်း လှူဒါန်းမှုမှာ အထူးပင် လိုအပ်ပါသဖြင့် စာရှုသူများလည်း ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် အရောက်သွားကာ ဖူးမြော်ရင်း ကူညီလုပ်ငန်း လှူဒါန်းနိုင်ကြပါကြောင်း နတ်လမ်းညွှန် ရေးသားလိုက်ရပေသည်။

□ မင်းဂုဏ်

စာကိုး

- စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆွမ်းဦး ပုညရှင် စေတီတုရား သမိုင်း၊ ရွှေကိုင်းသား။
- ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဖူးမြော် လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ။

ဖွားတော်မူရာ လုမ္ဗိနီ (နိပေါ)

ပွင့်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂယာ (အိန္ဒိယ)

အာတော်မူရာ မိဂဒါဝန် (ဗာရာဏသီ)

ဝံတော်မူရာ ကုသိနာရုံ

ဖွားပွင့်ဟောစံရာ ဗုဒ္ဓဂယာ

အရှင်သာသန(ကျိဉ်ဂ်လ)

“ဖွား ပွင့် ဟော စံ” ဆိုတဲ့ အက္ခရာလေးလုံး တစ်လုံးစီရဲ့ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ဖွား” အက္ခရာက ဘုရားရှင် ဖွားတော်မူတာ၊ “ပွင့်” အက္ခရာက ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူတာ၊ “ဟော” အက္ခရာက ဘုရားရှင် ပဉ္စဝဂ္ဂိုင်းဦးကို ခမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူတာ၊ “စံ” အက္ခရာ

က ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူတာပါ။ အဲဒီ ဖွားပွင့်ဟောစံ လေးဌာနကို ထံဝေဇနိယ လေးဌာနလို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။

“ပွင့်၊ ဟော၊ မြနေ၊ ဆင်းနတ်ပြည်” ဆိုတဲ့ နေရာဌာနကိုတော့ အဝိဇဟိတလို့ ခေါ်ပါတယ်။ မမေ့အပ် မမေ့

ကောင်းတဲ့ အရပ်လေးဌာနပါ။

“ပွင့်” ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူရာအရပ်၊ “ဟော” ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ပဉ္စဝဂ္ဂိုင်းဦးတို့အား ဦးစွာ ခမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူရာနေရာ၊ “မြနေ” ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဘုရားရှင် ၄၅ ပါတိုင် ဝါဆိုတော်မူတဲ့အခါ ၂၅ ဝါတိတိ

ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိပင်

ဂယာမြို့ရှိ အရှင်ဓေါက်တာနန္ဒဝံသထံ စာရေးရာမှ ဝတ္ထုဆက်ကပ်နေစဉ်

ဣန္ဒိရာရုံ တန်ဆောင်တော်ကြီး

ဝါအများဆုံး သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ လောဝန်ကျောင်းတော်ရာ နေရာအရပ် "ဆင်းနတ်ပြည်" ရဲ့ အနိပ္ပာယ်က ဘုရားရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကနေ ဗြဟ္မာ သိကြား နတ်တွေ အမြဲအာရုံခံ ပတ္တမြားစောင်းတန်း ဓမ္မစောင်းတန်း ဓမ္မစောင်းတန်းမှ ဘုရားရှင်ဆင်းကြွတော်မူတဲ့ သက်သာနဂိုရ်နေရာအရပ် လေးပါးတို့ကို မပေ့အပ် မပေးကောင်းဘူးလို့ အနိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

ဘုရားရှင်ဟာ ဗြဟ္မာ သိကြားနတ်တွေ အမြဲအာရုံခံ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ည ၂ နာရီမှ ၃ နာရီအချိန်အတွင်းမှာ ဆင်းကြွတော်မူပါတယ်။ ဘုရားရှင်ကို ဖခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန

ဝေသာလီမှ ဓာတ်တော်တိုက်

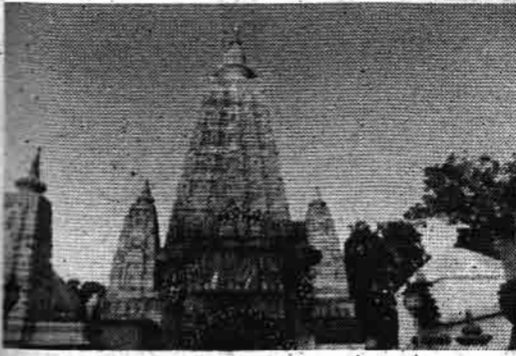

ချောက်ကန္တီဓတီ

မင်းကြီးနဲ့ များမတ်ဆွေမျိုး ပြည်သူ့ ပြည်သားတွေက ဆီမီး၊ ပန်း၊ နံ့သာများနဲ့ တပျော်တပါး အားရဝမ်းသာ ကြိုဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ ယင်းကိုအစွဲပြုပြီး သီတင်းကျွတ်လရောက်လေတိုင်း သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှာ မီးထွန်းပွဲတော်ကို တောရော မြို့ပါမကျန် စည်စည်ကားကား ကျင်းပနေကြပါတယ်။ ဒါဟာ မြန်မာ့ နို့ရူး၊ မြန်မာ့လှေ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို ဖော်ဆောင်နေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထက်ကောင်းကင်မှာ လမင်းကြီးထွန်းလင်းတောက်ပတဲ့ ညတွေ

ထဲမှာ လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့ဟာ အတောက်ပဆုံး အလင်းဆုံး ညတစ်ညပါ။ ဒါတင်မက လမင်းကြီးရဲ့ ပုံရိပ် သဏ္ဍာန်ဟာလည်း လပြည့်ညထက် ပိုပြီးဝိုင်းစက်နေပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာမြို့သို့ စာရေးသူ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ရန်ကုန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်မှ(၁. ၁၂. ၂၀၁၃) တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၁၁ နာရီအချိန်မှာ စတင်ထွက်ခွာလာပြီး အိန္ဒိယလေဆိပ်ကို နေ့လယ် ၁ နာရီ ၁၅ မိနစ်အချိန်မှာ ရာသီဥတုကလည်းသာသာယာယာ ဘေးမသိရန်မခဲ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာနဲ့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါတယ်။

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (မတ်လ၊ ၂၀၁၄)

ဘုရားအဆူရာ ပွင့်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂယာရှိ
မဟောဗောဓိစေတီကြီး

ဝေသာလီမှ စာတံတော်တိုက်

လှည့်နီသာမော အင်ကြင်းတော

သာတလှိုင်ပြည် စေတဝန်ကျောင်းတော်ရာ

အဲဒီအချိန် အိန္ဒိယစံတော်ချိန်
မှာ နေ့လယ် ၁၂ နာရီ ၁၅ မိနစ်အချိန်
ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံဟာ
စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံထက် ၁ နာရီ
ထိတိ နောက်ကျနေတာမို့ နေဝင်ချိန်
ထာ စာရေးသူတို့နိုင်ငံထက် တစ်နာရီ
နောက်ကျပြီးမှ နေဝင်ပါတယ်။

စာရေးသူဟာ ဘာသာရေး
ရေးဆွဲရေးများမှာ (က) ကျိုက်လတ်သန်း
ထိတ်(LLB) (ခ) အရှင်သာသန ဆိုတဲ့
လောကီအမည်နှစ်မျိုးနဲ့ ရေးသားနေ
သူပါ။ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ စာ
ရေးသူ ဘုရားဖူး ထွက်လာခြင်းမှာ
အကြောင်းနှစ်ချက် ရှိပါတယ်။ ပထမ
တစ်ချက်က စာရေးသူတို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓ
သာယာဝင်တွေ အမြတ်တနိုး လေးစား
ပြည်ညိုရပြီး ဆရာတစ်ဆူ အားကိုး
အားထားပြုကြရတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ပွင့်တော်မူရာ၊ ပွင့်တော်မူရာ၊ ဓမ္မစကြာ
ဆရာထူး ဟောတော်မူရာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
တော်မူရာအရပ်တွေဖြစ်တဲ့ သံဝေဓနီ

ယ ခေါ် သံဝေဂယူစရာ လေးငှာနတွေ
ကိန်းအောင်းတည်ရှိနေတာရယ်။

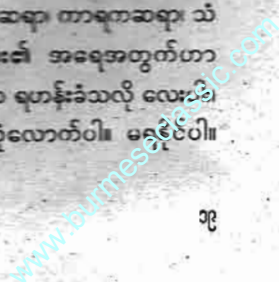
ဒုတိယတစ်ချက်က ဘုရားရှင်နဲ့
ဆက်နွယ်နေတဲ့ မမေအပ် မမေကောင်း
တဲ့ အရပ်လေးငှာနဖြစ်တဲ့ အဝိဇယိတ
ငှာနတွေ ကိန်းအောင်းတည်ရှိနေတာ
တွေကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ လေ့လာ
စူးစမ်းချင်တဲ့ ဆန္ဒ သဒ္ဓါစိတ်တွေ ပြင်းပြ
နေတာမို့ စာရေးသူဟာ မဇ္ဈိမအလင်း
ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့နဲ့
ဆက်သွယ်ပြီး ဘုရားဖူးထွက်လာခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။

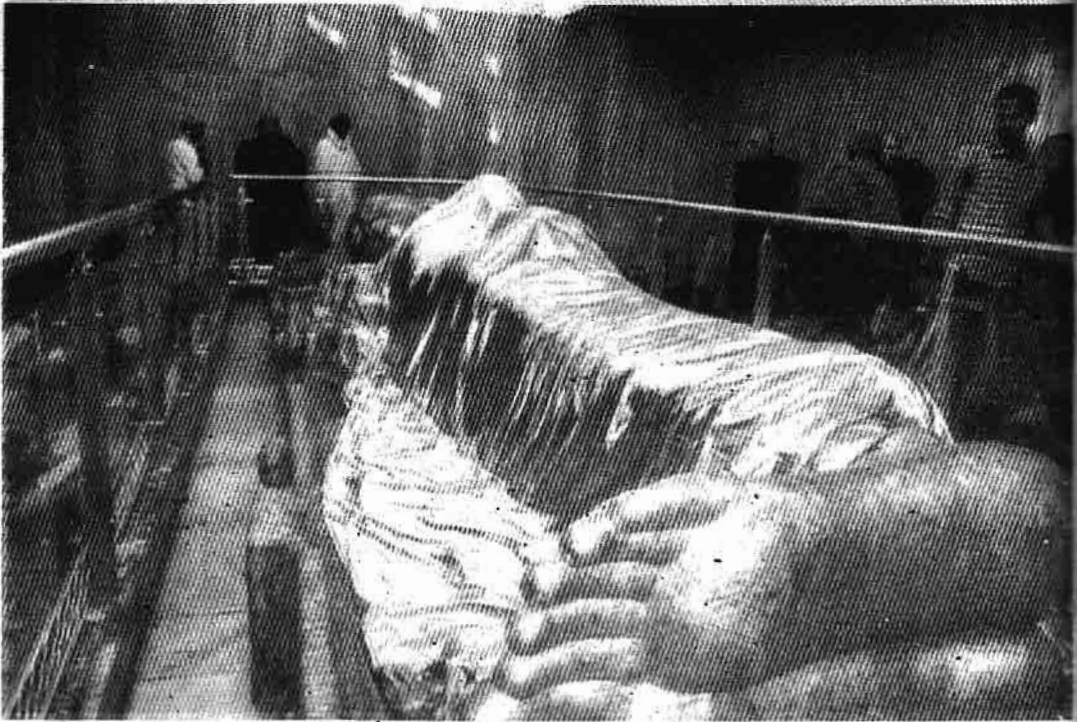
မြန်မာနိုင်ငံမှ အိန္ဒိယနိုင်ငံကို
ရောက်တဲ့အထိ စာရေးသူဟာ လူဝတ်
ကြောင်နဲ့ပါ။ ဂယာမြို့ မြန်မာဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းဖြစ်တဲ့ မဇ္ဈိမသုခ
ဖောင်ဒေးရှင်းကျောင်းကို စာရေးသူတို့
အဖွဲ့ ၁. ၁၂. ၂၀၁၃နေ့ ညနေ ၃ နာရီ
အချိန်မှာရောက်ပြီး အဲဒီကျောင်းမှာပဲ
တစ်ညအိပ်တည်းခိုရန် ဦးသိန်းဝင်းထွင်
အစီအစဉ်အရသဘောတူခဲ့ကြပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ဆန္ဒ တောင်းပန်
လျှောက်ထားချက်အရ အဆိုပါတိုက်
ကျောင်းကြီးရဲ့ ဦးစီးပဓာန နာယက
ဆရာတော်ဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒ
ဝံသ အရှင်သူမြတ်မှ ဥပဇ္ဈာယ်အဖြစ်
ခိုးမြှောက်ပေးတော်မူပါတယ်။

ယင်းနောက် သာသနာပိသော
ဓနီ ခဏ္ဍသိမ်တော်ကြီးမှာ ဥပဇ္ဈာယ်
ဆရာ ဘဒ္ဒန္တကောဏ္ဍည၊ အနုသာသက
ကမ္မဝါဆရာ ဘဒ္ဒန္တကောဏ္ဍည၊ ကာ
ရကဆရာတော်အပါအဝင်သံဃာတော်
၁၁ ပါးတို့မှ စာရေးသူကို ရဟန်းဘောင်
သို့ သွတ်သွင်းခိုးမြှောက်တော်မူကြပါ
တယ်။

မှတ်ချက် - ဘုရားရှင် ပွင့်တော်
မူရာ ဗုဒ္ဓဂယာနေရာဒေသမှာ ရဟန်းခံ
မည်ဆိုပါတ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အနုသာ
သက၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ကာရကဆရာ၊ သံ
ဃာတော်များ၏ အရေအတွက်ဟာ
မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရဟန်းခံသလို လေးသိ
ငါးပါးနဲ့ မလုံလောက်ပါ။ မရနိုင်ပါ။

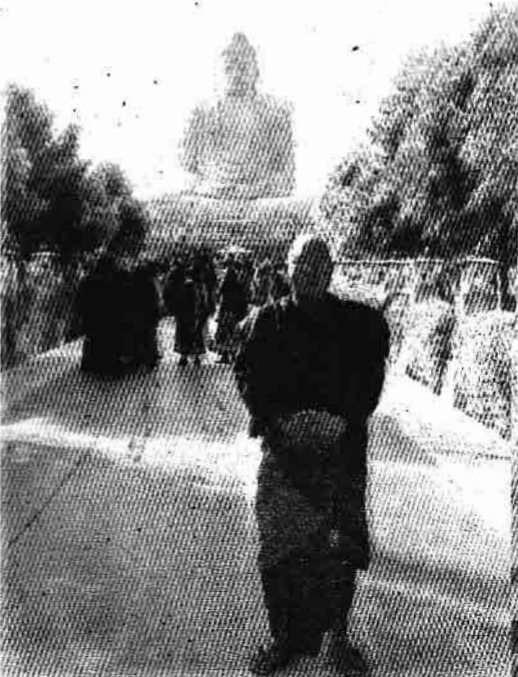

ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူလဒဟန် ကုသိဒ္ဓါရုံးတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်

အနည်းဆုံး သံဃာတော် ၁၀ ပါးပြည့်စုံ မှသာလျှင် ရှင်သာမဏေကို ရဟန်း အဖြစ်သို့ ချီးမြှောက်လှေ့ရှိတာဟာ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်မူပင်ဖြစ် ကြောင်း လေ့လာမှတ်သားရပါတယ်။

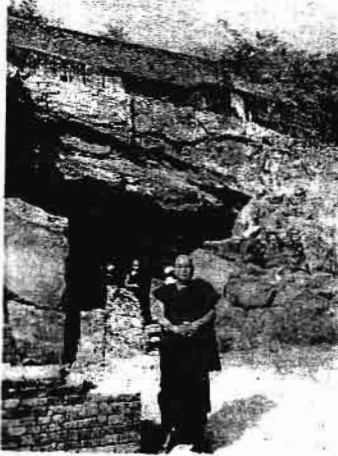
ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူတဲ့ မဟာ ဇောဓိပင် ခေတီတော်မြတ်ကြီးရဲ့ ပတ် ဝန်းကျင်မလှမ်းမကမ်း နေရာတွေမှာ မဏ္ဍပ် ၁၀ ခု ဆောက်လုပ်ထားတာကို မြင်တွေ့ရပါတယ်။ ပိဋကသုံးပုံရွတ်ဆို ပူဇော်နိုင်ရန် နိုင်ငံပေါင်း ကိုးနိုင်ငံန

အနောက်ဘက်ရှိ နတ်မိသားစုတော်မူပုံရိပ်

ဝိဇ္ဇာတိပုဂ္ဂိုလ် နတ်မိသားစုတော်မူပုံရိပ်

ဘုရားရှင်၏တော်တော်ထားရာနေရာ
တော်တော်တိုက်

ဘုရားရှင်၏စောက်ဆုံးမျိုးဆက် ဂေါတမပုဂ္ဂိုလ် သာကီဝင်မျိုးနွယ်

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့ (International group)တစ်ဖွဲ့၊ စုစုပေါင်း ဆယ်ဖွဲ့၊ ရွတ်ဆိုပူဇော်နိုင်ရန် ဆောက်လုပ်ထားကြောင်း သိရှိလေ့လာခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။

မဟာဗောဓိပင် စေတီတော် မြတ်ကြီးရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နိုင်ငံတကာ ပိဋကတ်သုံးပုံ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပွဲကို ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှာ စတင်ကျင်းပလာတာဖြစ်လို့ ယခု ၂၀၁၃ ခုနှစ်ဟာ ကိုးကြိမ်မြောက် ဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်စဉ် ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်နေ့မှ ၁၂ ရက်နေ့အထိ ၁၁ ရက်တိတိ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခဲ့ကြတာပါ။

ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိစေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ပိဋကတ်သုံးပုံ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပွဲကို ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှာ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ စတင်တာဝန်ယူ ကျင်းပခဲ့တာပါ။ တစ်ဖန် ၂၀၀၅၊ ၂၀၀၆၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ သုံးနှစ်ဆက်တိုက် တာဝန်ယူ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်နဲ့ ၂၀၀၉ ခုနှစ် နှစ်ကြိမ်ဆက်တိုက်တော့ ထိုင်းနိုင်ငံမှ တာဝန်ယူ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်နဲ့ ၂၀၁၁ ခုနှစ် နှစ်ကြိမ်ဆက်တိုက်တော့ လာအိုနိုင်ငံနဲ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ နှစ်နိုင်ငံ ပူးပေါင်းတာဝန်ယူကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်နဲ့ ၂၀၁၃ ခုနှစ် နှစ်ဆက်တိုက် နှစ်ကြိမ်တိုတော့

မြန်မာနိုင်ငံမှ တာဝန်ယူကျင်းပခဲ့တာပါ။

ပိဋကတ်သုံးပုံ ရွတ်ဆိုပွဲကြီးမှာ ပါဝင်ခဲ့တဲ့ ကိုးနိုင်ငံကတော့ မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လာအို၊ သီရိလင်္ကာ၊ ဗီယက်နမ်၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ အိန္ဒိယ၊ နီပေါနိုင်ငံတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အုပ်စုတစ်စုအနေနဲ့ကတော့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအုပ်စုအဖွဲ့ (International group) ပါ။ စုစုပေါင်းနိုင်ငံပေါင်းက ကိုးနိုင်ငံ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့၊ အုပ်စုက တစ်စု ပါဝင်ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါတယ်။

အဆိုပါ ရွတ်ဆိုပွဲကို လာရောက်ကြည့်ညှိကြတဲ့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာနဲ့ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး ကျားမ မရွေး အလွှာပေါင်းစုံမှ လူပေါင်းစုံဟာ မဟာဗောဓိစေတီတော်မြတ်ကြီးရဲ့ ဝန်းကျင်မှာ ကြက်ပျံမကျ လွန်စွာမှစည်ကားနေပါတယ်။

စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့က ရှစ်ယောက်၊ မဇ္ဈိမအလင်းဘုရားဖူး ဝိဆောင်ရေးမှ မန်နေဂျာ ဦးသိန်းဝင်းထွန်းနဲ့ တူတော်မောင် ကိုဟန်လင်းနိုင်၊ ၎င်းပြင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘာသာန္တရဗဟုသုတအနေနဲ့ ရောက်လေရာ နေရာဒေသတွေမှာ ရှင်းလင်းပြောကြားရန်အတွက် အဆိုပါ မဇ္ဈိမသုခမောင်ဒေရှင်းကျောင်းမှ ဦးဇင်း ဦးတေလာသမှလည်း စာရေးသူတို့အတူ လိုက်ပါလာခဲ့

ပါတယ်။ အားလုံးပေါင်း ၁၁ ယောက်ပါ။

စာရေးသူတို့ဟာ ခေတ္တတစ်ည တည်းခိုရာ မဇ္ဈိမသုခမောင်ဒေရှင်းကျောင်းမှ ၂-၁၂-၁၃ ရက် တနင်္လာနေ့၊ နံနက် ၇ နာရီအချိန်မှာ ဘုရားဖူးစတင်ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ရှေးဦးစွာ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ နေရာကို သွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရား အလောင်းတော်ကို မဟာသတ္တရာဇ် ၆၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့မှာ ကပိလဝတ်ပြည်နဲ့ ဒေဝဒဟပြည်ကြားမှာရှိတဲ့ လုဒ္ဓိနီအင်ကြင်းတောမှာ မယ်တော်မာယာဝမ်းကြာတိုက်မှ ဖွားမြင်ပါတယ်။

အလောင်းတော်ဟာ မယ်တော်မာယာရဲ့ ဝမ်းကြာတိုက်မှ ဖွားမြင်တော်မူပြီးနောက် မြေပြင်ပေါ်မှာ မြေခုနစ်လှမ်းလှမ်းပြီး ယာလက်ကိုမြှောက်တော်မူကာ လက်ညှိုးတော်ကိုထောင်လျက် ဒီလောကမှာ (က) ငါသာအကြီးကျယ်ဆုံး (ခ) ငါသာအသာဆုံး (ဂ) ငါသာအမြတ်ဆုံးလို့ စကားကြီး သုံးခွန်းကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဟစ်ကြွေးတော်မူပါတယ်။

အလောင်းတော်ဟာ သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွား ဆန္ဒတွေကို ပြည့်ဝစေတတ်လို့ သိဒ္ဓတ္ထလို့ အမည်တွင်ပါတယ်။ အလောင်းတော်ဟာ သာဏီပင်မင်းမျိုး ဂေါတမနွယ်ဖွားမြင်ပါသည်။

ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော် ကိုးပါးနှင့် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေကြပုံ

ယင်းနောက် စာရေးသူတို့အဖွဲ့ဟာ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူတဲ့ နေရာဌာနကို သွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရား အလောင်းတော်ဟာ (၁၆)နှစ်သား အရွယ်တော်မှာ ယသော ဓရာမင်းသမီးနှုတ်မီးမြား၊ မင်းစည်းစိမ်ကို (၁၃)နှစ် ခံစား၊ (၂၉)နှစ်သားအရွယ်မှာ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း ဆိုတဲ့ နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို မြင်ပြီး မဟာသက္ကရာဇ် ၉၇ ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့် တနင်္လာနေ့မှာ တောထွက်ပြီး ရဟန်းပြုခဲ့ပါတယ်။

ဘုရား အလောင်းတော်ဟာ သာမန်လူသားတို့ ကျင့်နိုင်ခဲ့တဲ့ အကျင့်မြတ်ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ရဟန်းအဖြစ်နဲ့ ဥရုဝေလတောမှာ (၆)နှစ်ပတ်လုံးကျင့် ကိုယ်ခန္ဓာချို့ယွင်းလာ၊ ခန္ဓာကိုယ်အင်အားမရှိရင် တရားမကျင့်နိုင်၊ တရားမရနိုင်တာကို ဆင်ခြင်မိတော့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလို့ခေါ်တဲ့ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးပြီး တရားအားထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

သားဆုပန်တဲ့ သူဇာတာ သူဌေး သမီးမှ သေနာနိဂုံးရွာအနီးမှာ ကပ်လျှာခဲ့တဲ့ နို့ယနာဆွမ်းကို အပေါလညောင်ပင်ရင်းမှာ ၄၉ လူတ် ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးနောက် မဟာဗောဓိပင်သို့ ကြွတော်မူခဲ့ပါတယ်။ အလောင်းတော်ဟာ မြက်

ထမ်းသမား သောတ္တိယ လျှာဒါန်းတဲ့ မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို မဟာဗောဓိညောင်ပင်ရင်းမှာ ကြဖြန့်လိုက်တဲ့အခါ အပရာဇိတပလ္လင်ကြီး ပေါ်လာပါတယ်။

ယင်းနေ့ နေမဝင်မီ ဒေဝပုတ္တမာရ် (မာရ်နတ်ရန်)ကို အောင်မြင်တော်မူပြီး ညဉ့်ဦးယံအချိန်မှာ မိမိနှင့် သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ ရှေးရှေးကဘဝများကို မြင်နိုင်စွမ်းတဲ့ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုသတိဉာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ သန်းခေါင်ယံ ခေါ်ညဉ့်လယ်ယံ၌ အကြီးအသေးမဟူ နတ်တို့ရဲ့ မျက်စိပမာ ထိုးဖောက်မြင်နိုင်စွမ်းတဲ့ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ မိုးသောက်ယ် ခေါ် အရုဏ်တက်ချိန်မှာ သစ္စာတရား (သစ္စာလေးပါး)ကို သိမြင်တော်မူကာ ကိလေသာ အလုံးစုံကို ကုန်ခန်းတဲ့ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း ရတော်မူပါတယ်။

အဲဒီလို အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရတော်မူတာကြောင့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ခေါ် အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူပါတယ်။

အလောင်းတော်ဟာ အသက် (၃၅) နှစ်အရွယ် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မိုးသောက်ယ်အချိန်မှာ လောကသုံးပါးတွင် အတုမရှိတဲ့ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်ကို ရောက်ရှိတော်မူပါတယ်။

ယင်းနောက် စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဟာ ဘုရားရှင် ဓမ္မစကြာတရားထူး ဟောတော်မူတဲ့ ဓာရာဏသီမြို့ရှိ ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောကိုသွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရားရှင်ဟာ ကောဏ္ဍည အစရှိတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးဦးအား ဓမ္မစကြာတရားကို ဦးဦးဖျားဖျား ဟောတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးဦးဟာ ဓမ္မစကြာတရားကို နာယူအပြီးမှာ ရုပ်နာမ်ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တလို့ မြင်သွားပြီး ငါးဦးစလုံး သောတာပန်တွေဖြစ်သွားကြပါတယ်။ ယခင်က ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာဆိုတဲ့ ရတနာနှစ်ပါးသာ ရှိခဲ့ရာမှ ယခုအခါ သံဃာရတနာ ပေါ်လာပါတယ်။ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်တွင် အရှင်ကောဏ္ဍညဟာ ပထမဦးဆုံးသော ရဟန်းသံဃာဖြစ်ပါတယ်။

အရှင်ကောဏ္ဍညက ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ၊ အရှင်ဝပ္ပက ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့မှာ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယက ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့မှာ၊ အရှင်မဟာနာမ်က ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၃ ရက်နေ့မှာ၊ အရှင်အဿင်က ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၄ ရက်နေ့မှာ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူတဲ့ အနတ္တလက္ခဏသုတ် နာကြားအပြီးမှာ အသီးသီး ရဟန္တာတွေ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

ယင်းနောက် စာရေးသူတို့ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဟာ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံတော်မူတဲ့ ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့ရဲ့ ဥယျာဉ်ကို သွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရားရှင်ဟာ (၄၅)နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို မနားမနေ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့တာကြောင့် ဘုရားရှင်ဟာ သက်တော် (၈၀) ဝါတော် (၄၅)ဝါ ရရှိချိန်မှာ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့မှာ ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့ ဥယျာဉ်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူခဲ့ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီ ဘုရားရှင် ဖွားတော်မူရာ
ဌာန၊ ပွင့်တော်မူရာဌာန၊ ဓမ္မစကြာ
တရားဟောကြားတော်မူရာဌာန၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံတော်မူတဲ့ လေးဌာနဟာ
သံဝေဂနိယ ခေါ် သံဝေဂယူစရာ လေး
ဌာနပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ယင်းနောက် ဘုရားရှင်ဟာ ၄၅
ဝါတော်အနက် ၂၅ နှစ် ဝါဆိုတော်မူခဲ့
တဲ့ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ရာဌာနနဲ့၊ ဘုရားရှင် တာဝတိံသာ
နတ်ပြည်မှ လူ့ပြည်ဖြစ်တဲ့ သင်္ကတ
နဂိုရ်ကို ဆင်းခဲ့တဲ့ နေရာဌာနတို့ဟာ
အပိဇယတလို့ခေါ်တဲ့ မမေ့အပ် မမေ့
ကောင်းတဲ့ နေရာဌာနတွေပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ယင်းနောက် စာရေးသူတို့ဘုရား
ဖူးအဖွဲ့ဟာ - ဥရုဝေလတော ဝိဇ္ဇာကုဋ်
တောင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဘုရားရှင် ဒုက္ကရ
စရိယာကျင့်တော်မူရာ နေရာ၊ ဘုရား
ရှင်အား သုဇာတာ သူဌေးသမီးမှ
နွယ်နာဆွမ်း ကပ်လှူတဲ့နေရာ၊ ဘုရား
ရှင် နွယ်နာဆွမ်းကို ၄၉ လွတ် ဘုဉ်းပေး
တော်မူပြီးနောက် ရွှေခွက်အား နေရည
ရာဖြစ်အတွင်းသို့ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မှောခဲ့
တဲ့နေရာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှာရှိတဲ့ ဗိမ္ဗိသာ
ရမင်းကြီးအား အကျဉ်းချထားသည့်
နေရာ၊ အလှမာန်တက်နေတဲ့ ခေမာ
ဗိမ္ဗုရားကို ဘုရားရှင်မှ အလှမာန်ကို
ခွတ်တဲ့နေရာ၊ ဝေသာလီမြို့မှာရှိတဲ့

ဓာတ်တော်တိုက်ရှိတဲ့နေရာ၊ အင်္ဂါရ
စေတီတော်နေရာ၊ ဘုရားရှင်အား ညီ
တော်အာနန္ဒာမှ ရေကြည်တော်ဆက်
ကပ်တဲ့နေရာ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စေတီ
တော်နေရာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးရဲ့ နန်း
တော်နေရာ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်
နေရာ၊ လှည်းသား ငါးရာ လှည်းဘီးကျွဲ
တဲ့နေရာ၊ ဘုရားအလောင်းတော်မှ ခြေ
ခုနစ်လှမ်း လှမ်းကာ စကားကြီးသုံးခွန်း
ပြောခဲ့တဲ့နေရာ၊ အင်္ဂုလိမာလစေတီတော်
နေရာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်
လုပ် လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ကပိလဝတ်ပြည်
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရာနေရာ၊ ဘုရား
ရှင် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဟော
တော်မူတဲ့နေရာ၊ ချောက်စေတီ တည်
ထား ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့နေရာ၊ ဘုရားရှင်
အား ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦးမှ ခရီးဦးကြိုပြုတဲ့
နေရာ၊ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူ
တဲ့နေရာ၊ ဆရာကြီးဦးဂိုအင်ကာဆောက်
လုပ်တဲ့ ဘာသာပေါင်းစုံ ချစ်ကြည်ရေး
ဆုတောင်းဝတ်ပြုရာဌာန အဆောက်
အအုံကြီးနေရာ၊ နီပေါနိုင်ငံရှိ ကမ္ဘာ
အံ့ဖွယ် ခံတပ်ကြီးတည်ရှိရာ နေရာ၊
မိဖုရားအလောင်းထားတဲ့ ကမ္ဘာအံ့ဖွယ်
ဂူကြီးတည်ရှိရာနေရာ၊ ဗုဒ္ဓဂယာမှာရှိတဲ့
ကမ္ဘာအံ့ဖွယ်၊ ကမ္ဘာတွင် ဒုတိယဉာဏ်
တော် အမြင့်ဆုံး ကမာကုရ ဂျပန်ဘုရား
ကြီး တည်ရှိရာနေရာ၊ ထိုင်းဘုရားပါ
မကျန် လေ့လာဖူးမြော်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရားဖူးခရီးစဉ် အကွာအဝေး
ကတော့ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ဗာရာဏသီသို့
၁၅၇ မိုင် (၂၁၅-ကီလိုမီတာ)၊ ဗာရာ
ဏသီမှ မိဂဒါဝုန်သို့ ၈ မိုင် (၁၃ ကီလို
မီတာ)၊ မိဂဒါဝုန်မှ သာဝတ္ထိသို့ ၂၁၇
မိုင် (၃၅၇ ကီလိုမီတာ)၊ သာဝတ္ထိမှ လူမ္ဗိ
နိသို့ ၁၃၉ မိုင် (၂၂၂ ကီလိုမီတာ)၊ လူမ္ဗိ
နိမှ ကုသိနာရုံသို့ ၈၇ မိုင် (၁၃၉ ကီလို
မီတာ)၊ ကုသိနာရုံမှ ပတ္တနားသို့ ၁၄၆
မိုင် (၂၃၃ ကီလိုမီတာ)၊ ပတ္တနားမှ ရာ
ဇဂြိုဟ်သို့ ၆၂ မိုင် (၉၉ ကီလိုမီတာ)၊
ရာဇဂြိုဟ်မှ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ၆၀ မိုင် (၉၆-
ကီလိုမီတာ)၊ စုစုပေါင်း အကွာအဝေး
၈၇၆ မိုင်ဖြစ်ပြီး ကီလိုမီတာမှာ ၁၄၃၀
အသီးသီး ကွာဝေးကြပါတယ်။

နီပေါနိုင်ငံ ကပိလဝတ်ပြည်မှာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ နောက်ဆုံးအမျိုးအနွယ်
ဖြစ်တဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကိုလည်း
ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဘွဲ့တော်အမည်က
BHIKKHU SURYA MANGAL
ဖြစ်ပြီး သက်တော် (၈၆)နှစ်၊ ဝါတော်က
(၂၀)ပါ။

အသက် (၆၆)နှစ်ကျမှ ရဟန်း
ဝတ်တဲ့ လူမျိုးကြီးပါ။ အဆိုပါဘုန်းကြီး
မှာ အိမ်ထောင်ရှိမယ်ဆိုရင် ဘုရားရှင်
ရဲ့အမျိုးအနွယ်ဟာ ကျန်ရှိနေဦးမှာပေါ့။
နီပေါနိုင်ငံ ကပိလဝတ်ပြည် အဝေးပြေး
လမ်းမကြီးဘေး နှစ်ထပ်တိုက်ကျောင်း
မှာ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေတော်
မူပါတယ်။ ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး ဝမ်း
ကာ အသားအရေဟာလည်း စိုစိုပြည်
ပြည်နဲ့စို့ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဘုန်းတော်
ကြီးတစ်ပါးကိုလည်း မထင်မှတ်ဘဲဖူးခွင့်
လျှင် ရရှိခဲ့ပါသေးတယ်။

စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဟာ
(၁၅. ၁၂. ၂၀၁၃)ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁၂
နာရီခွဲအချိန်မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံလေဆိပ်မှ
ရန်ကုန်သို့ နေ့လယ် ၂ နာရီခွဲအချိန်မှာ
ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ကြပါတယ်။

□ အရှင်သာသန(ကျိုက်လတ်)

ကုရုတိုင်းရှိ ဘုရားရှင် မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရား ဟောတော်မူရာနေရာ

www.burmeseclassic.com

ဝိမာနုပာဂုတ္တိပ

ဆင်ဖြူချွန်းအောင်ဆိန်း

www.burmeseclassic.com

ဂုတ္တိလဇာတ်သည် ၅၅၀ နိပါတ် တော်များ ဒုကနိပါတ်အမှတ်စဉ် ၉၃ ၌ ဝါရီသည်။ ဘုရားလောင်းစောင်းဆရာ ဂုတ္တိလထံတွင် မုသိလအမည်ရှိသော အပည့်က စောင်းပညာ သင်ယူကာ တတ်မြောက်ပြီးနောက် ဗြဟ္မဒတ်မင်းထံ ဝင်ရောက်အရေးဆိုသည်။ ဆရာနှင့် တန်းတူ လခရိက္ခာ ပေးရမည်ဟူ၏။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းက ဆရာနှင့် အပည့်ကို စောင်းတီးအပြိုင်ခိုင်းရာ ဂုတ္တိ လဘက်မှ သိကြားမင်းက ဝင်ရောက် ထူညီသည်။ စောင်းကြိုးတွေကို ဖြတ် ဖော်ငြား ဂုတ္တိလ၏စောင်းက အသံထွက် သည်။ မုသိလက တစ်ချောင်းဖြတ်ရုံဖြင့် ဒုက္ခတွေ့ပြီး ရှုံးသွား၏။

သို့သော် မန္တလေးမြို့ ဝိဇိတာရုံ ထောင်းတိုက်၏ နာယကချုပ်ဖြစ်တော် မူသော ဘဒ္ဒန္တဝါသနထေရ် မြန်မာပြန် သော ဝိမာနဝတ္ထုပါ ဂုတ္တိလ စောင်း ဆရာဝတ္ထုနှင့်ကား ကွဲလွဲနေသည်။ ကွဲ ခွဲင့်မှာ ဤသို့ ဖြစ်ပေ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ဝဲတော် မြတ်တော်မူသော ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ဆရာဖြစ်ကြီးသည် နတ်ပြည်သို့ကြွ တော်မူရာ နတ်သမီးတစ်ထောင်စီအခြံ အနံ့ရှိသော နတ်သမီး ၃၆ ယောက်ကို ဆွဲသဖြင့် အဘိဏ္ဍန္တန ဝဏ္ဏနံ အစ ပြုသည့် သုံးဂါထာတို့ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း မြန်မာတော်မူသည်တွင် နတ်သမီးများ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိက္ခာ နာရီ အစရှိ သော ဂါထာများဖြင့် ပြန်လည်လျှောက် သောကြ၏။

မထေရ်မြတ်ကြီးသည် ဝေဠုဝန် ထောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ထို ထောင်းကိုမြတ်စွာဘုရားသို့လျှောက် သောကြ၏။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း ထို

နတ်သမီးများသည် ငါမေးစဉ်ကလည်း ထိုသို့ပင် မြေကြားကြသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ထိုအခါ တရားနာပရိသတ်က ထို နတ်သမီးများအကြောင်း ဟောကြား ပေးပါရန် လျှောက်ထားကြသဖြင့် မြတ် စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏။

တိမ္မရနတ်မင်း၊ နာရဒရသေ့တို့ ကဲ့သို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်၌ ယုံနဲ့ကျော် ကြား ထင်ရှားသော စောင်းဆရာ ဂုတ္တိ လထံသို့ ဥဇ္ဇေနီပြည်သား စောင်းသမား မုသိခသည် ချဉ်းကပ်ကာ စောင်း အတတ် သင်ပေးရန် တောင်းပန်ရာ ဂုတ္တိလက ငြင်းပယ်သည်။

စောင်းဆရာ ဂုတ္တိလသည် လက္ခဏပညာလည်း ကျွမ်းကျင်သည်။ ထို့ကြောင့် “ဤယောက်ျားက မညီညွတ် သော စိတ်အလို ရှိသူဖြစ်၍ ရုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်း ကျေးဇူးကန်းသူ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မခိုးမြှောက်အပ်၊ မခိုးမြှောက်ထိုက်” ဟု သိသဖြင့် ငြင်းပယ်ခြင်းဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် စောင်းသမား မုသိလ သည် ဂုတ္တိလ၏ မျက်မမြင် မိဘနှစ်ပါး ကို ပြေးကပ်သည်။ လုပ်ကျွေးစားပြီး သနားအောင် ပြောသည်။ ထိုအခါ မျက်မမြင်မိဘနှစ်ပါးက သားကိုခေါ်၍ မုသိလကို ပညာသင်ပေးရန် အခါခါ အထပ်ထပ် ပြောကြသည်။ ဂုတ္တိလမှာ မိဘစကားကို မပယ်ရှားနိုင်ဘဲ မုသိလ ကို စောင်းပညာ သင်ပေးရတော့သည်။

ဂုတ္တိလသည် မိဘစကားကြောင့် သင်ပေးရသောအခါတွင်ကား စိတ်ရင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ဆရာစားမချန်ဘဲ သင်ပေးသည်။ မုသိလမှာ စောင်းပညာ အခြေခံရှိသည်။ ကြိုးစားသည်။ ထို့ ကြောင့် လျင်မြန်စွာတတ်မြောက်သည်။ သို့ဖြင့် တစ်နေ့သောအခါတွင် မုသိလ သည် ဆရာထံ ချဉ်းကပ်ပြီး တောင်းပန် သည်။

“ဆရာ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ရှေ့ တော်မှာ ပညာစွမ်းပြလိုတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ကို နန်းတော်ထံ ခေါ်သွားပါ ဆရာ”

ထိုအခါ ဆရာဂုတ္တိလသည် . . . “ဤမုသိလသည်ကား ငါ့ထံ၌ စောင်းအတတ်ပညာ သင်ယူသော ငါ တပည့် ဖြစ်သည်။ ထောက်တည်ရာ အားကိုးရာ ရပါစေတော့” ဟုသည် စေတနာ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် မုသိလကို ဘုရင့်ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။

“အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မို့ရဲ့ လက်ထွက် တပည့်ရဲ့ စောင်းသံကို နား ဆင်ကြည့်တော်မူပါ”

စောင်းဆရာ ဂုတ္တိလသည် တပည့်ကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် ဘုရင် မင်းမြတ်ထံ အပ်နှံထားခဲ့ပြီး အိမ်သို့ပြန် လာ၏။

တပည့်မုသိလလည်း ဘုရင်မင်း မြတ်ရှေ့တော်တွင် ဆရာသင်ကြား ထားသမျှကို တီးခတ်ပြသရာ ဘုရင်မင်း မြတ် သဘောတော်ကျသည်။

“မောင်မင်း . . . ငါ့ထံမှာ ခစား ပေတော့၊ လစာရိက္ခာအဖြစ် ဂုတ္တိလရဲ့ ထက်ဝက် ပေးသနားမယ်”

“ကျွန်တော်မျိုးဟာ ဆရာ လောက် တတ်တဲ့အတွက် ဆရာနဲ့တန်း တူ ပေးပါ ဘုရား”

“မောင်မင်း ဆရာမှာ ကြီးမားတဲ့ ဂုဏ်ထူးဝိသေသရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် မောင်မင်းရဲ့နှစ်ဆ ပေးတာဖြစ်တယ်”

ကျေးဇူးကန်းတတ်သူ အဖြစ် ဆရာဂုတ္တိလမြင်ထားသည်မှာ မှန်ချေပြီ။ သူသည် . . .

“ကျွန်တော်မျိုးနဲ့ ဆရာဂုတ္တိလ ကို ယှဉ်ပြီးကြည့်ပါဘုရား” ဟု စင် လျှောက်ပြီး နန်းတော်မှ ထွက်ခဲ့၏။

“အို လူအပေါင်းတို့ . . . ယနေ့ ၌ ဒုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဗြဟ္မ ဒတ်မင်း၏ ရှေ့တော်၌ ဆရာဂုတ္တိလနှင့် အကျွန်ုပ်တို့ စောင်းအတတ်ပညာကို ပြသကြပါမယ်။ ကြည့်ရှုနားဆင်လိုသူ များ မင်းရင်ပြင်ကို လာခဲ့ကြပါ”

မုသိလ ထိုသို့ လျှောက်ပြီးအော် ဟစ်သောအသံကို ဂုတ္တိလ ကြားသော အခါ ဤသို့ စဉ်းစား၏။

“မုသိလဟာ ပျံ့မျှစ်ငယ်ရွယ် သလောက် ငါဟာ အရွယ်ရင့်ရော်ပြီး အားခွန်ဆုတ်ယုတ်နေပြီ။ ဒီတပည့်ကို ရှုံးရတာထက် သေတာကမှ ကောင်းဦးမယ်”

ဂုတ္တိလသည် တောထဲသို့ဝင်ပြီး ကြိုးဆွဲချသေရန် ကြိုးစား၏။ သို့ရာတွင် မသေရဲသဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာပြီးမှ သေတာပဲ ကောင်းပါတယ်ဟု စိတ်ကူးရပြန်၏။ သတ်သေရန် တောထဲသို့ တစ်ဖန်ဝင်၏။ မသေရဲသဖြင့် ပြန်လာပြီးမှ တောထဲသို့ တစ်ဖန်ဝင်၏။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာဂုတ္တိလ သွားချည်ပြန်လှည့် လုပ်သောကြောင့် မြက်ပင်တွေ ကျွတ်ကာ လမ်းဖုန်ဖုန်ထနေ၏။ ထိုအခါတွင်မှ နတ်တို့သေဌ်နင်း သိကြားမင်းသည် ရောက်ရှိလာပြီး ကိုယ်ထင်ပြုလျက် မေးမြန်းလေသည်။

ဂုတ္တိလက အားငယ်စွာ ပြောပြလျှင် သိကြားမင်းက ဤသို့ အားပေးစကားပြော၏။

“ကျွန်တော့်လို တပည့်ရှိတဲ့ အတွက် ဆရာ မနှိုးရဘူး။ မုသိလ ရှုံးရမယ်။ စိတ်အေးလက်အေးနဲ့ ဆရာပြန်သွားပြီး စောင်းတီလှည့်ပါ”

သိကြားမင်းက အားပေးသောကြောင့် ဂုတ္တိလသည် ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် မင်းရင်ပြင်ရှိ မဏ္ဍပ်သို့ လာခဲ့၏။ ထိုပွဲသို့ သိကြားမင်းလာသော်ငြား ဂုတ္တိလတစ်ဦးတည်းသာ မြင်ရ၏။

စောင်းတီး ပြိုင်ကြပြီ။ ဂုတ္တိလတစ်ကျော့၊ မုသိလတစ်ကျော့ တီးကြ၏။ ပရိသတ်၏နားထဲတွင် နှစ်ယောက်လုံး ကောင်းနေကြ၏။ သိကြားမင်းက ဂုတ္တိလကို စောင်းကြိုးတစ်ချောင်းဖြတ်ပြီး အတီးခိုင်း၏။ မုသိလ ကောင်းစွာ မလိုက်နိုင်။

ဂုတ္တိလမှာ စောင်းကြိုး ခုနစ်ချောင်းဖြတ်ပစ်ငြားစောင်းသံမပျက်ချေ။ ဤသို့ဖြင့် မုသိလမှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျလျက် ရှုံးသွားလေတော့သည်။ သိကြားမင်းလည်း ဆရာဂုတ္တိလကို ဝမ်းမြောက်

ဝမ်းသာ စကားများပြောပြီး နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

“အရှင်သိကြားမင်း၊ ဘယ်သွားနေတာလဲ ဘုရား”

“အလောင်းတော်ဂုတ္တိလ စောင်းဆရာကို သွားပြီးစောင့်ရှောက်ခဲ့ရတယ်” နတ်သမီးများက ဝန်းရံမေးမြန်းသဖြင့် သိကြားမင်းက ပြန်လည်ဖြေကြား၏။

“အဲဒီစောင်းဆရာကို မြင်ချင်ပါတယ် ဘုရား”

“သူ့လက်သံကိုလဲ ကြားပါရစေ ဘုရား”

သို့ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားမင်းမှာ ရထားမောင်းသောနတ်သားကို ခေါ်ယူရ၏။

“အချင်းမာတလီ၊ စောင်းဆရာဂုတ္တိလကို သွားရောက်ခေါ်ဆောင်ချေ၊ ငါက အခေါ်လွှတ်တယ်ပြော”

ဤသို့ဖြင့် စောင်းဆရာဂုတ္တိလသည် မသေသေးဘဲနတ်ပြည်သို့ရောက်သော လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်လာ၏။

စောင်းဆရာဂုတ္တိလသည် နတ်သမီးများ ဝိုင်းအံ့ကြည့်သည်ကို မရှောင်လွှဲနိုင်။

သို့ရာတွင် စောင်းတီးပြရန်မူ အလွယ်တကူ မလိုက်လျော့ပေ။

“အရှင်သိကြားမင်း ကျုပ်ဟာ အခကြေးငွေယူပြီး စောင်းတီးစားသူဖြစ်တဲ့အတွက် အလကားတီးမပြနိုင်ပါဘူး”

“အရှင် ဂုတ္တိလ၊ ဘယ်လို အဖိုးအခယူချင်ပါသတဲ့”

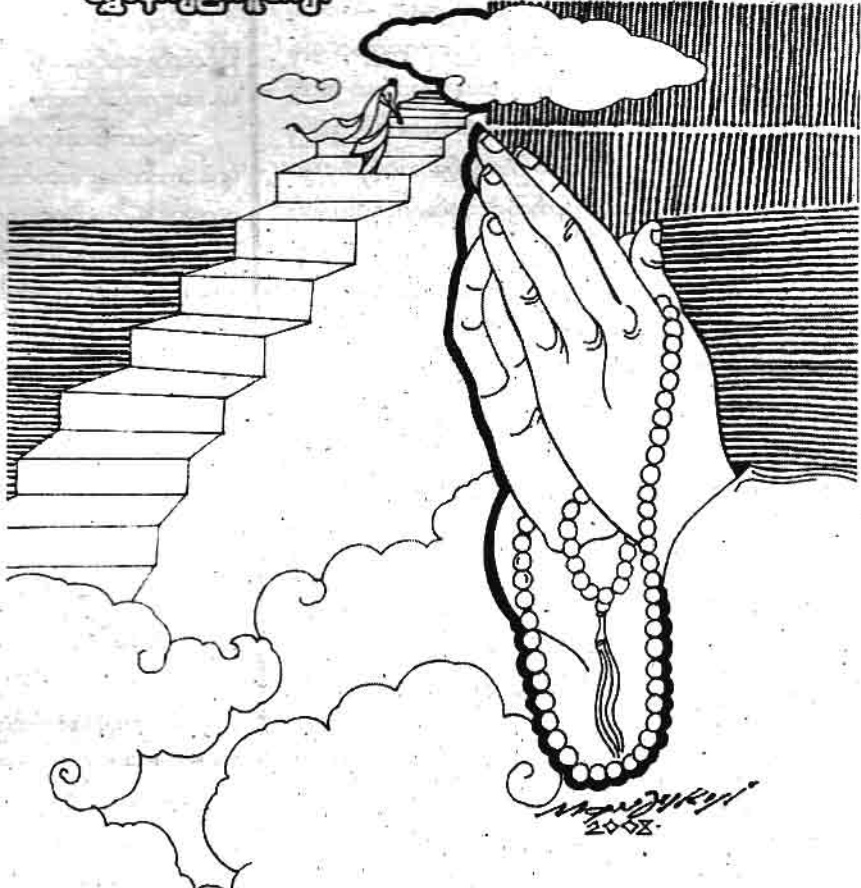
“အို... သိကြားမင်း၊ ကျုပ်ဟာ တခြားအဖိုးအခကို မလိုချင်ပါဘူး။ နတ်သမီးတစ်ပါးစီဟာ မိမိတို့ပြုခဲ့တဲ့ကုသိုလ်ကောင်းမှု အဖို့ဘာကို ပြောပြတာဟာ အဖိုးအခပါပဲ”

ဤသို့ဖြင့် သိကြားမင်း၏ အလုပ်အကျွေး နတ်သမီးခုနစ်ယောက်သည် အရှင်မဟာမောဂုတ္တိလန် မေးမြန်းသော အခါတွင် ဖြေကြားမည့်အဖြေကို ဂုတ္တိလစောင်းဆရာသို့ ဖြေကြားခဲ့ကြ၏။

ထိုနတ်သမီးများ၏ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ရွှေလက်ထက်တော်၌ ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေ၏။

- (၁) ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို အလွန်ကောင်းမြတ်သော အဝတ်ကို ရွေးချယ်၍ ပေးလှူခဲ့ဖူးသူ။
- (၂) အလွန်ကောင်းမြတ်သော မြတ်လေးပန်းကို ပေးလှူခဲ့ဖူးသူ။
- (၃) ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ရဟန်းတော်တစ်ပါးသို့ အလွန်ကောင်းမြတ်သော စန္ဒကူးနံ့သာကို ပေးလှူခဲ့ဖူးသူ။
- (၄) အလွန်ကောင်းမြတ် ချိုမြိန်သော သစ်သီးတို့ကို ပေးလှူခဲ့ဖူးသူ။
- (၅) ကြံရည်ကို ပေးလှူခဲ့ဖူးသူ။
- (၆) ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်အပြီးတွင် တည်ထားသော ဥရိဿစေတီတော်၌ လက်ငါးချောင်းရာ နံ့သာဖြင့် ပူဇော်ခဲ့သူ။
- (၇) အင်္ဂါရွစ်ဖြာဖြင့် ပြည့်စုံသော ဥပုသ်သီလကို စောင့်သုံးဖူးသူ။
- (၈) ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေသော ရဟန်းတော် တစ်ပါးသို့ သုံးဆောင်တော် ရေနှင့် သောက်တော်ရေ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သူ။
- (၉) အမျက်ဒေါသ ခြောင်းခြောင်းထနေသော ယောက္ခမများ (ယောက်ျားသူနှင့် မိန်းမသူ) တို့ကို အမျက်ဒေါသ ကင်းရှင်းစွာဖြင့် လုပ်ကျွေးပြုစုခဲ့သူ။
- (၁၀) သူတစ်ပါး၏ အမှုကြီးငယ်ကို ဖျင်းရိမှုကင်းစွာ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ဖူးသူ။
- (၁၁) ဆွမ်းခံရဟန်းတော်တစ်ပါးသို့ နို့ရည်နှင့် ရောပြွမ်းသောဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ဖူးသူ။
- (၁၂) ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ အလွန်လက်ထက်တော်တွင် ချားနန်း

ကောင်းကျိုးရအောင် ကောင်းအောင်နေပါ ရွှေပန်ကျည်းလူကျော်

ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခြင်းသည်
ချမ်းသာသုခကို ဖြစ်စေတတ်၏။

အကုသိုလ်ပြုခြင်းသည် ဆင်းရဲ
ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထို့ကြောင့်
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို များများပြုပါ။
အကုသိုလ်ကိုတော့ တတ်နိုင်သမျှရှောင်
ကြဉ်ပါဟု ရှေးပညာရှင်များက မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့ပါသည်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုက ဘာတွေ
လဲ၊ ချမ်းသာသုခက ဘာတွေလဲ၊ အကု
သိုလ်က ဘာတွေလဲ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခက
ဘာတွေလဲလို့ ခွဲခြားပြီး သိဖို့လိုပါသည်။
ကုသိုလ်ကောင်းမှုဆိုတာကတော့အကျင့်
ချုပ်အားဖြင့် ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊

ဘာဝနာကုသိုလ် သုံးပါးသာရှိပါသည်။
အသေးစိတ်အားဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ဆိုတာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊
ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့
ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ငါးပါးသီလကို
လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ဥပုသ်
သီတင်းစောင့်တည်ခြင်း၊ မိမိတို့ တတ်
စွမ်းသမျှ လှူဒါန်းခြင်း စသည်ဖြင့်
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ များစွာရှိပါသည်။

ချမ်းသာ ဆိုတာကလည်း လူ
ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ဟူ၍ သုံးမျိုးသာရှိပါသည်။ အသေးစိတ်
အားဖြင့် ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊
ဘာဝနာကုသိုလ် အားကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်

များမှာ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှ
ခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊
ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း စသည့်ကောင်းကျိုး
အမျိုးမျိုးကို ရရှိနိုင်ပါသည်။ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုပြုခြင်းသည် ချမ်းသာသုခ
အမျိုးမျိုးကို ရရှိနိုင်သလို အကုသိုလ်ကို
ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခ
အမျိုးမျိုးကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

အကုသိုလ်က ဘာတွေလဲ၊
ဆင်းရဲဒုက္ခက ဘာတွေလဲ ဆိုတော့
အကုသိုလ်က ပါဏာတိပါတ - သူ
တစ်ပါးအသက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်း၊
အဓိန္နာဒါန - သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူ
ခြင်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ - သူ့ဘစ်ပါး

www.burmeseclassic.com

သားမယား သူတစ်ပါး လင်သားကို ပြစ်မှားခြင်းတည်း ဟူသော ကာယ ဒုစရိုက် သုံးပါး၊ မုသာဝါဒ - လိမ်ညာ၍ ပြောကြားခြင်း၊ ပိသုဏ္ဍာဝါစာ - တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကွဲပြားအောင်ကုန်းတိုက်ခြင်း၊ ဖရသဝါစာ - ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း နိုင်းနိုင်းစိုင်းစိုင်း ပြောကြားခြင်း၊ သမ္ပပ္ပလာပ - သိမ်ဖျင်းသောစကားကို ပြောကြားခြင်းတည်း ဟူသော ဝစီဒုစရိုက် လေးပါး၊ အဘိဇ္ဈာ - သူတစ်ပါး ကြီးပွားချမ်းသာတာကို မနာလိုခြင်း၊ ဗျာပါဒ - သူတစ်ပါးပျက်စီးအောင်၊ ဒုက္ခရောက်အောင်ကြံစည်ခြင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ - မှားယွင်းသော အယူရှိခြင်းတည်း ဟူသော မနောဒုစရိုက်သုံးပါး အားလုံး ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဒုစရိုက်ဆယ်ပါး တစ်ပါးပါးကို ပြုကျင့်သောသူသည် သေသော အခါမှာ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် ဟူသော အပါယ်လေးပါးကို ကျစေတတ်ပါသည်။

အကယ်၍ ကံကောင်းထောက်မ၍ အပါယ်ငရဲမှ လွတ်ခဲ့သော်လည်း အကုသိုလ်ကံ များသောသူမှာ အသက်တိုခြင်း၊ အနာရောဂါများခြင်း၊ အဆင်းမလှခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မွဲခြင်း ဟူသော ကောင်းကျိုးအမျိုးမျိုး ရရှိခံစားကြရပေသည်။

“အတ္တသမံ ပေမံ နတ္ထိ” အတ္တသမံ - မိမိနှင့်တူသော၊ ပေမံ - ချစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နတ္ထိ - မရှိ၊ မိမိနှင့်တူသော ချစ်ခြင်းမည်သည်မရှိ ဟူ၍ လောကီအိန္ဒြိယမှာ ပြဆိုထားပါသည်။ ဘယ်သူတွေ့သော်လောက်ပင် သူတစ်ပါးကို ချစ်သော်လည်း တကယ်တမ်းကျတော့ မိမိကိုယ်သာ အချစ်ဆုံးဖြစ်ပေသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ တကယ်ချစ်လျှင် ကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတွေ ချောင်ပြီး ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတွေ ပြုကျင့်ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။ မိမိကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးဆိုပြီး ကောင်းတဲ့အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တရား

တွေ ပြုကျင့်နေမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို ချစ်ရာမရောက်ဘဲ နှစ်ရာရောက်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးပညာရှင်များက . . .

မိမိကိုယ်ကိုယ် ချစ်တယ်ဆို ကုသိုလ်ဒါနပြု။
မိမိကိုယ်ကိုယ် ချစ်တယ်ဆို ကုသိုလ်သီလပြု။
မိမိကိုယ်ကိုယ် ချစ်တယ်ဆို ကုသိုလ်ဘာဝနာပြု။
ကုသိုလ်မဖြစ်၊ အကုသိုလ်ဖြစ် ချစ်ရာမရောက်ပေ။
ချစ်ရာရောက်အောင် သတိဆောင် မောင်တို့ မယ်တို့ ကျင့်ကြလေ။
ဟု မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ပါသည်။
မကောင်းတာကို လုပ်သဖြင့် မကောင်းကျိုးရရှိပုံကို သာဓကအားဖြင့် တင်ပြရလျှင် စာရေးသူတို့ရွာတွင် ဦးရှိန်မောင်ဆိုသော လူကြီးတစ်ယောက် ရှိပါသည်။ သူ့မှာ သားနှစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်ရှိပြီး ဇနီးသည်ကတော့ မရှိတော့ပါ။ သူသည် အရွယ်ကောင်းသည့် အချိန်ကစပြီး ယခုအသက် (၆၀)ကျော် အချိန်ရောက်အောင် အသောက်အစား၊ အပျော်အပါးနှင့်အချိန်ကုန်နေပြီး စီးပွားရေးဘက်မှာ ကြီးကြီးစားစား လုပ်ကိုင်မှုမရှိသလို ဘာသာရေးဘက်တွင်လည်း လိုက်စားမှု နည်းပါးပါသည်။
သူသည် အသက်(၅၀)အရွယ် လောက်က ပြစ်မှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်မိသဖြင့် ထောင်ဆယ်နှစ် ကျခံခဲ့ရသည်။ ထောင်မှ ထွက်လာခါစကတော့ တရားကျသလို၊ သံဝေဂရသလိုနှင့် ဘုရားသွားလိုက် ကျောင်းသွားလိုက်နှင့် အတော့ကို ဟုတ်နေပါသည်။ သို့သော်လည်း တစ်လလောက်ရှိသောအခါမှာ ခွေးခြီးကောက် ကျည်တောက်စွပ် ဆိုသော စကားအတိုင်း ကျောင်းကန်ဘုရားကို မသွားတော့ဘဲ ယခင်ပုံစံအတိုင်းအရက်သောက်ခြင်း၊ မိန်းမပိုးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါတော့သည်။

ကုန်နေ ကျောင်းဝိုင်းထဲမှာ ကွင်းထဲမှာ လူတစ်ယောက် မူးပြီးလဲနေသည်ဟု စာရေးသူကြားရသဖြင့် သွားကြည့်သောအခါ တိုပေါ်ဒီပေါ် အမြင်မတော်တာတွေ ပေါ်နေပြီး မူးပြီးလဲနေသော ဦးရှိန်မောင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ စာရေးသူတို့ရွာတွင် စာတို့ ကဗျာတို့ ရေးတတ်တဲ့ ဘကြီးကျော်ဆိုသော လူတစ်ယောက်ရှိပါသည်။ ဘကြီးကျော်က ဦးရှိန်မောင်ကြီးအကြောင်း ကြားသိရသောအခါ အောက်ပါအတိုင်း ကဗျာတစ်ပုဒ် ရေးပါတော့သည်။

ဦးရှိန်မောင် အရက်သောက်လို့ အရှက်အကြောက်တော့ မရှိပြီ ကျောင်းဝိုင်းက ဘောကွင်းထဲမှာ လဲလို့နေပြီ။
အသက်ကတော့ ကြီးပါပြီ ဘုရားစေတီကိုတော့ သူမသွား တရားကိုမရွာ အမှားကိုသာ ထပ်ခါပြုတယ် ကွယ် ဆိုးလှချေလား။
ဦးရှိန်မောင်သည် ဤကဲ့သို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မကောင်းသောအမှုတွေကို ပြုပြီးနေသဖြင့် ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာပင် စီးပွားရေး ကျဆင်းလာခြင်း၊ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့လာခြင်း၊ သားသမီးများမှ ရှိသေလေးစားမှု နည်းပါးလာခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အထင်အမြင်သေးမှုကို ခံရခြင်း၊ မွေးချင်းအပေါ်၊ ရပ်ရွာအပေါ်၌ သြဇာအချိန်အခါ မရှိခြင်း စသော မကောင်းသောအကျိုးတွေကိုလက်တွေ့ခံစားနေရပြီး တမလွန် ဘဝကျတော့လည်း သုဝတီဘဝသို့ မရောက်ဘဲ ဒုဂ္ဂတီဘဝသို့ ရောက်ခဲ့မှာ သေချာလှပတော့သည်။ ထို့ကြောင့် စာရှုသူများလည်း မကောင်းကျိုးတွေ မရရှိအောင်၊ ကောင်းကျိုးတွေရရှိအောင်ကောင်းသော အမှုတွေကိုသာ ပြုကြပါလို့ တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

□ ရွှေမန်းကျည်းလူကျော်

ပန်းချီဆွဲခြင်း

သာဝည
အိလောက
သုက္ခဝါပီ

(၁)

ဘုရားအလောင်းတော်
ဘဝတစ်ခုမှာတော့ ဘုရား
အလောင်းတော်ဟာ ခွန်းစက္ကားရွာကြီး
တစ်ရွာမယ် ခွန်းစက္ကားမျိုးမှာ ဖြစ်ရ
လေတာပါ။ သို့သော်လည်းပဲ တတ်သိ
လိမ္မာ ပညာရှိပါလေတယ်။ အထူးက
တော့ အခါမဲ့ အသီးကို သီးစေနိုင်တဲ့
မန္တန်အတတ်ကို တတ်ပါလေတယ်။
အဲဒီမန္တန်နဲ့ အခါမဲ့ သရက်သီးမှည့်တွေ
ကို သီးစေလို့ သားမယားကို လုပ်ကိုင်
ကျွေးမွေးလို့ နေတာပါ။

ပုဏ္ဏားလုလင်တစ်ယောက်
တက္ကသိုလ်ပြည်က ပညာသင်
ပြီး ပြန်အလာမယ် အခါမဟုတ်တဲ့
အချိန်မှာ သရက်သီးမှည့်ကို ဆောင်လို့
ရောင်းချနေတာကို မြင်လိုက်ရတဲ့အခါ
မှာတော့ကား . .

“အင်း ဒီလိုမျိုး သရက်သီးမှည့်
ဟာဖြင့်ရင် မန္တန်ရဲ့ အာနုဘော်ကြောင့်
သာ ဖြစ်ရမယ်”

“ဒီလူဆီက ဒီလောက် အဖိုး
ထိုက်တန်တဲ့ မန္တန်ကို ရအောင်ယူပြီး
ကြီးပွားချမ်းသာအောင် လုပ်ရတော့
မှာပဲလေ”

အဲသလိုမျိုး စိတ်ကူး အကြံ
အစည်နဲ့ စုံစမ်းလို့ သိရှိရလေတဲ့အခါ

ထပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (မတ်လ၊ ၂၀၁၄)

မှာတော့ကာ ပုဏ္ဏားလုလင်ဟာ ဘုရားလောင်းနေထိုင်တဲ့ ဝွန်းစက္ကားရွာကြီးကို သွားရောက်လို့ ဘုရားလောင်းရဲ့ အိမ်မှာ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တွေကို ပြုစုဆောင်ရွက်တော့တာပါ။

(၂)

တစ်နေ့

“ရှင်မရေ ဒီလုလင်ဟာဖြင့်ရင် ငါ့ဆီက မန္တန်အတတ်ကို လိုချင်လို့ လာတာပဲကွယ်၊ အဲ သို့သော်လဲပဲ မန္တန်အတတ်ဟာ ဒီလုလင်ဆီမယ် တည်မှာ မဟုတ်ပေဘူးကွယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ကာ ဒီလုလင်ဟာ လူယုတ်မာဖြစ်တယ်ကွယ်”

အဲသလိုမျိုး ဘုရားအလောင်းက ဇနီးဖြစ်တဲ့သူကို လုလင်ရဲ့ ကြန်အင်ဆက်တာကို ကြည့်လို့ ပြောလိုက်တာဖြစ်ပါလေတယ်။

သို့သော်လည်းပဲ ပုဏ္ဏားလုလင်ကတော့ဖြင့်ရင် . . .

“ငါဟာ ဒီလူဆီက မန္တန်ကို ရာဘိုရစေမယ်ကွ”

အဲသလိုမျိုး စိတ်ကူးအကြံနဲ့ ဆီမုတီစွတွေကို မောင်းထောင်၊ ရေခဲက ရေလို့မို့ မလစ်ဟင်းရလေအောင် ဆောက်ခြေသိမ်း တရစပ် အကုန်လုံး ဆွယ်ဆောင်ပါလေတော့တယ်။ ဒါ့အပြင် ဘုရားအလောင်းရဲ့ ဇနီးမယားသားဖွားတွေအခါမှာလည်းပဲ မရွံ့မရှာ အလုံးစုံ အမှုတို့စွတွေကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါလေတော့တယ်။ အဲဒီတော့ကာ ဘုရားအလောင်းရဲ့ ဇနီးမယားက . . .

“အရှင် ဒီလုလင်ဟာ အမျိုးကောင်းနဲ့ ပြည့်စုံလှတဲ့သူ ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ မန္တန်အတတ် ဒါလောက်တောင်မှပဲ မဟုတ်ဘူးဘူးကို ပြုစုခဲ့ပါလေတယ်။ အဲဒီတော့ကာ မန္တန်ဟာ သူ့ဆီမှာ တည်ဆောက်ပြီးစေ၊ မတည်တယ်ပဲ ဖြစ်စေ ချစ်မိတ်စေချင်ပါတယ်”

ဒီလိုမျိုး ပြောဆိုတဲ့အခါမှာတော့ ဘုရားလောင်းဟာ . . .

“အေးပါကွယ်၊ ဒါဖြင့်ရင်လဲ သင်ပေးလိုက်ရုံရှိတာပေါ့”

အဲသလို ပြောဆိုလို့ လုလင်ပုဏ္ဏားကို မန္တန်သင်ပေးလိုက်တော့တာပါ။ အဲဒီနောက် ဘုရားလောင်းက

“လုလင်ရေ မန္တန်ဟာဖြင့်ရင် အင်မတန်မှပဲ အဖိုးထိုက်တန်လှပေတယ်”

“ဒီမန္တန်ကို အမှီပြုလို့ သင့်မှာ လာဘ်ပူဇော်မှု အများအပြားရလိမ့်မယ်”

“ဒါကြောင့်မို့လို့ သင့်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်က ဖြစ်စေ၊ မှူးမတ်တို့ကဖြစ်စေ သင့်ဆရာက ဘယ်သူတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင် ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဆရာဟာ ဝွန်းစက္ကားပါ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဆရာဝွန်းစက္ကားဆီက သင်ခဲ့ရတာပါလို့ ပြောရမှာကို ရှက်ပြီးတော့မှ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဆရာဟာ ပုဏ္ဏားပါ။ သူ့ကြွယ်ပါရယ်လို့ မပြောလေနဲ့ကွယ်၊ အေး. . . အဲသလို မဟုတ်မမှန် ပြောလိုက်တယ်ဆိုရင် မန္တန်ဟာ သင့်ဆီက ပျောက်ကွယ်သွားပြီးတော့မှ သင့်ကို အကျိုးယုတ်စေလိမ့်မယ်ကွယ်နော်၊ မှတ်ထား”

အဲသလိုမျိုး ပြောဆို ဆုံးမလိုက်ပါလေတယ်။ လုလင်ဟာလည်းပဲ . . .

“ဆရာကို မလျှို့ဝှက်ပါဘူး၊ အမှန်အတိုင်းပြောဆိုပါ့မယ် ဆရာ”

ဒီလိုပြောဆိုလို့ ဆရာကို ရှိခိုးကန်တော့ပြီးမှ ရွာက ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါလေတော့တယ်။

(၃)

ပုဏ္ဏားလုလင်

ဗာရာဏသီပြည်ကို ရောက်တဲ့ အခါမှာတော့ကာ မန္တန်ရဲ့အစွမ်းနဲ့ သရက်သီးမှည့်ကို ရောင်းချလို့မို့ စီးပွားဥစ္စာချမ်းသာကြွယ်ဝပါလေတော့တယ်။ အဲဒီအခါမယ် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ဥယျာဉ်စောင့်ဟာ ပုဏ္ဏားလုလင်ဆီက သရက်သီးမှည့်တွေကို ဝယ်လို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ဆက်သလေတဲ့အခါမှာတော့ကာ ဘုရင်ကြီးက ဘယ်လို ဘယ်ပုံ သရက်

သီးမှည့်ရတဲ့အကြောင်း မေးတော်မူတဲ့အခါမယ် ဥယျာဉ်စောင့်ကလည်း အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောဆိုလျှောက်ထားပါလေတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ပုဏ္ဏား လုလင်ဟာ ဘုရင်ကြီးထံမှောက်ကို ရောက်လို့ ဘုရင်ရဲ့ လစာ၊ ရိက္ခာစားရတဲ့ မင်းမှုထမ်းဘဝကို ရောက်ခဲ့ရပါလေတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ နောင်အခါမှာတော့ကာ ဘုရင်နဲ့ အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်လာခဲ့ပြီး တဲ့နောက် တစ်ခါမှာတော့ ဘုရင်ကြီးက . . .

“အမောင်၊ အခါမဲ့မှာ သီးလို့ အဆင်း အနံ့ အရသာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သရက်သီးကို ဘယ်က ရလေသတုံး၊ နတ်နဂါးတွေကပဲ ပေးတာလား၊ မန္တန်အာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်တာလားကွယ်”

အဲသလိုမျိုး မေးတဲ့အခါမယ် မန္တန်အာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းကို လျှောက်ထားလေတဲ့ အခါမယ် မန္တန်ရဲ့ အစွမ်းကို ကြည့်လိုတဲ့အကြောင်း ဘုရင်ကြီးက မိန့်ဆိုတဲ့ အခါ ပုဏ္ဏားလုလင်ကလည်းပဲ . . .

“ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး၊ မန္တန်ရဲ့အာနုဘော်ကိုပြပါ့မယ် ဘုရား”

ဒီလိုမျိုးပဲ လျှောက်ထားပါလေတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ တစ်နေ့မှာတော့ဖြင့်ရင် ဘုရင်ကြီးဟာ ပုဏ္ဏားလုလင်နဲ့တကွ ဥယျာဉ်ကို သွားရောက်ပြီးမှ မန္တန်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို ပြစမ်းပါလို့ ဆိုတဲ့အခါမှာ ပုဏ္ဏားလုလင်ဟာ ကောင်းပါပြီရယ်လို့ ဝန်ခံပြီး သရက်ပင်ဆီကို သွားပြီးတော့မှ ခုနစ်ဖဝါးအကွာက ရပ်လို့ မန္တန်ကိုရွက်ပြီး ရေနဲ့ဖျန်းလိုက်တဲ့ ခဏမှာပဲ ရွက်ဟောင်းတွေကြောင့် ရွက်သစ်တွေဝေ၊ ဖူး ငုံ ပွင့် အသီးတွေသီးလို့ ချက်ချင်းပဲ ရင်လို့ မှည့်လို့ အဆင်း အနံ့ အရသာနဲ့ ပြည့်စုံလေတဲ့ သရက်သီးတို့ဟာ မိုးရွာချသလိုမျိုး ကြွေလို့ ကြွေလို့ ကျကြပါလေတော့တယ်။

အဲဒီ အခါမှာတော့တာ လူ
အများတို့ဟာလည်းပဲ အဝတ်ပုဆိုးတွေ
ကို မြောက်ကြပြီးတော့မှ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ ကောင်းချီးဩဘာ ပေးကြ
တော့တာပါ။ ဘုရင်ကြီးဟာလည်းပဲ
သရက်သီးကို မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် စား
သောက်ပြီးတော့မှ ဆုလာဘ် ဥစ္စာ
တွေကို ပေးကမ်းချီးမြှင့်ပြီးတဲ့နောက်
“အမောင်ရေ သင်ဟာ ဘယ်သူ
ဆီက ဒီလောက်အံ့ဖွယ်ကောင်းလှတဲ့
မန္တန်ကို သင်ယူခဲ့တာလဲ၊ သင့်ရဲ့ ဆရာ
က ဘယ်သူများပါလဲကွယ်”

အဲသလိုမျိုး ဘုရင်မင်းကြီးက
မေးမြန်းတော်မူပါလေတော့တယ်။

(၄)

ပုဏ္ဏားလှလင်

အဲဒီလို ဘုရင်ကြီးက အမေး
တော်ရှိတယ်ဆိုရင်ပဲ စဉ်းစားလိုက်တာ
ကတော့ဖြင့်ရင်... .

“အင်း ကျွန်တော်မျိုးဟာ ခွန်း
စဏ္ဍားတစ်ဦးဆီက သင်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်
တော်မျိုးရဲ့ ဆရာက ခွန်းစဏ္ဍားပါ။
အဲသလိုပြောလို့ကတော့ဖြင့်ရင် ငါ့မှာ
ရှက်စရာကြီး ဖြစ်တော့မှာပဲ။ ဒီမန္တန်
ကိုလဲ ငါဟာ မေ့မှာမဟုတ်ပါလေဘူး”

အဲသလိုမျိုး စဉ်းစားစိတ်ကူး
တွေးကြံပြီးလေတော့မှ လိမ်ညာပြီး
မုသားဆိုလိုက်တာကတော့ဖြင့်ရင်... .

“အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုး
ဟာ တက္ကသိုလ်ပြည် ဒီသာပါမောက္ခ
ဆရာကြီးထံက ဒီပညာကို သင်ခဲ့တာပါ။
ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ဆရာဟာဖြင့်ရင် ဒီသာ
ပါမောက္ခဆရာကြီးပါ ဘုရား”

အဲသလိုမျိုး လျှောက်တင်လိုက်
တယ်ဆိုရင်ပဲ မန္တန်ဟာ ပျောက်ကွယ်
သွားပါလေတော့တယ်။ နှုတ်တက်မရ
ပါလေတော့ဘူး။ ဘုရင်ကြီးလည်း ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာစွာနဲ့ပဲ ပုဏ္ဏားလှလင်ကို
ပါ ခေါ်ဆောင်ပြီး နန်းတော်ကို ပြန်ဝင်
ပါလေတော့တယ်။

ရက်အနည်းငယ်အကြာမယ်

ဘုရင်ကြီးဟာ သရက်သီးစား
ချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာလို့ ပုဏ္ဏားလှလင်
ကို ခေါ်ပြီး ဥယျာဉ်ကိုဝင်လို့ သရက်
သီးယူဖို့ရာ စေခိုင်းတဲ့အခါမယ်တော့
ကာ လှလင်ဟာ သရက်ပင်ကို ကပ်လို့
မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုမယ်လုပ်တဲ့အခါ မန္တန်
ကို မရတော့ပါဘူး (မန္တန်ဟာ ကွယ်
ပျောက်ပါလေပြီ) လှလင်ဟာ အရှက်
ကြီးရှက်ပြီး ရပ်လိုသာနေတဲ့အခါမယ်
ဘုရင်ကြီးက... .

“အမောင်ရေ ဟိုအရင်အခါ
တုန်းက သရက်သီးမိုးရွာစေနိုင်ပါရက်နဲ့
အခုတော့ ဘာဖြစ်လို့များ သရက်သီး
မရတာလဲကွယ်”

အဲသလို မေးမြန်းတော်မူတဲ့
အခါမှာ လှလင်က... .

“အရှင်မင်းကြီး နက္ခတ်နဲ့ မယှဉ်
တာကြောင့် မရတာဖြစ်ပါတယ်ဘုရား”

အဲဒီလိုမျိုး လိမ်ညာမုသား ဆို
ပြန်တဲ့အခါမှာ ဘုရင်ကြီးက... .

“အမောင် ဟိုအရင်အခါက
နက္ခတ်နဲ့ယှဉ်မှ ရမယ်ရယ်လို့ မပြော
လေဘဲ အခုမှ ဘာကြောင့် ပြောရတာ
တုံးကွယ်၊ မှန်ရာကို လျှောက်တင်စမ်း
ဟဲ့”

အဲသလို မြွက်ဆိုလိုက်တဲ့အခါ
မှာတော့ကာ ပုဏ္ဏားလှလင်ဟာ မှန်ရာ
ကို လျှောက်တင်ရပါလေတော့တယ်။
အဲဒီအခါကျတော့မှ ဘုရင်ကြီးက... .

“ဪ အမောင် သင်ဟာ
ယုတ်မာလှချေလားကွယ် ဟေ၊ မန္တန်
ရဲ့ အစွမ်းကို မကြည့်လေဘဲနဲ့ ဒီလိုမျိုး
အံ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့ မန္တန်ကိုရတယ်ဆိုရင်
အမျိုးဆိုတာ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ ဘာမှ
မပြောပလောက်ပေဘူးဟဲ့”

ဘုရင်ကြီးဟာ ဒီလိုမျိုးဆိုလို့
ပြောလို့ ဒေါသဖြစ်ပြီး... .

“ဟဲ့ မင်းချင်းတို့ ဒီလူယုတ်မာ
လှလင်ကို လည်ကုပ်က ကိုင်ဆွဲလို့ နှင်
ထုတ်လိုက်ကြဟဲ့”

ဒီလူမျိုး အမန်ထုတ်တဲ့အခါ
မင်းချင်းမျိုးမတ်တို့ကလည်းပဲ မင်းမိန့်
အတိုင်း ပြုကြပြီး... .

“အမောင် လူယုတ်မာရေ သင့်
ဆရာကို တောင်းပန်ပြီး မန္တန်ရပြီဆိုရင်
ပြန်လာခဲ့၊ မရရင်တော့ မလာခဲ့နဲ့တော့”
အဲသလို ပြောဆိုလိုက်တာပါ။

လူယုတ်မာ ပုဏ္ဏားလှလင်

“အင်း ငါတော့ဖြင့်ရင် ဆရာဆီ
ကို သွားလို့ မန္တန်ကို တောင်းချေဦးမှ
ပဲလေ”

အဲသလိုမျိုး စိတ်ကူးအကြံနဲ့
ဘုရားလောင်းဆီကိုသွားလို့ ငိုကာ ယို
ကာ အကျိုးအကြောင်းပြောပြလို့ မန္တန်
ကို တောင်းတဲ့အခါမှာတော့ကာ ဘုရား
အလောင်းက... .

“အမောင် ရှေးဦးမဆွကတည်း
က ငါဟာ သင့်ကို မုသားမပြောဖို့ရာ
မှာကြားလိုက်ပါလျက်နဲ့ သင်ဟာ
မုသားပြောဆိုတာကိုးကွယ်”

“သင့်ကို မန္တန်မပေးနိုင်ပေဘူး၊
ဒီအရပ်ကနေ အမြန်ထွက်သွားလိုက်
ပါတော့”

အဲသလိုပြောဆိုလိုက်တဲ့ အခါ
မယ် လူယုတ်မာ ပုဏ္ဏားလှလင်ဟာ
စိတ်ပျက်ပြီး တောထဲဝင်သွားပြီးတဲ့
နောက် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ဘဝနဲ့ အသေဆိုး
နဲ့ သေရပါလေတော့တယ်။

□ သာဓဉ်အောင်တင်

စာကိုး

၁။ အမွဇာတ်

ဘန်ကောက်မှ ကမ္ဘာသုံးခု ဥယ်ပဋ်(စက်မှု)

(သခင်လမ္မာအဆက်)

“မင်္ဂလာပါ ညီလေးရေ”

“မင်္ဂလာပါ”

“ဒီတစ်ခေါက် ကမ္ဘာသုံးခုအကြောင်း ပြောမယ်ဆို”

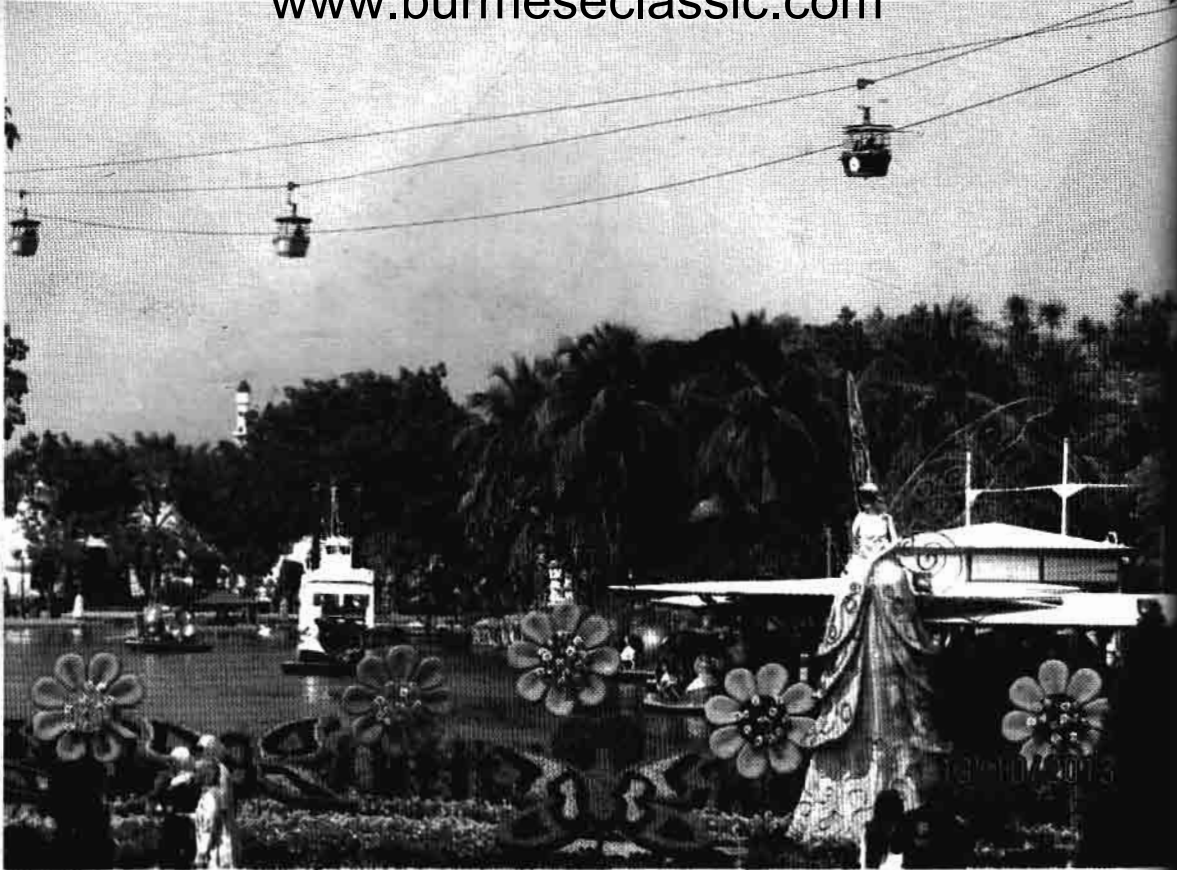
“ဟုတ်တယ်၊ Dream World, Underwater World နဲ့ Safari World ပဲ။ ဘန်ကောက်မှာ အဲဒီကမ္ဘာသုံးခုက နာမည်ကြီးပဲ။ ခရီးသွားအဖွဲ့တွေမှာ လူငယ်တွေအတွက် အဓိက ဆွဲဆောင်တဲ့အချက်က အဲဒီကမ္ဘာသုံးခုပဲ။ လူငယ်တွေက မိတ်ဝင်စားပေမယ့် ကျွန်တော့်အမေကို Dream World ကို သယ်လို့မခေါ်လို့မရဘူး။ ‘အဲဒီနေရာ ကလေးကစားကွင်းပဲ။ ငါမလိုက်ဘူး’ လို့ပဲ ငြင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နဲ့ ညီမများတို့ပဲ သွားဖြစ်ကြတယ်”

“Guide ဧည့်လမ်းညွှန်နဲ့ သွားတာလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ Guide ဧည့်လမ်းညွှန်နဲ့ ငါးရက်လောက် သွားပြီးတော့ သူတို့အကြောင်း တဖြည်းဖြည်းသိလာတယ်။ Safari World တုန်းက ဝင်ခွင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ထောင်

တစ်ရာလို့ရေးထားတယ်။ ဒီတော့ ဧည့်လမ်းညွှန်က ကျွန်တော် တို့အဖွဲ့က လေးယောက် သူ့အတွက်ရယ်ဆိုတော့ ငါးထောင် ငါးရာ တောင်းတယ်။ ပြန်ရောက်ပြီး ညစာစားမှ စားသောက် ဆိုင်ပိုင်ရှင်က ဧည့်လမ်းညွှန်အတွက်ဆိုရင် ဝင်ကြေးမယူဘူး။ ဧည့်လမ်းညွှန်နဲ့ လာတဲ့အတွက် Discount တစ်ယောက် ၇၀၀ ပဲပေးရမှာ။ စုစုပေါင်းဆိုရင် နှစ်ထောင်ရှစ်ရာပဲ ကုန်မယ် ပြောတယ်။ ဒီတော့ ဧည့်လမ်းညွှန်က ဘတ်ငွေ နှစ်ထောင် ခုနစ်ရာ ကြားထဲက ယူသွားတဲ့သဘောပဲ။

သူ့အတွက် တစ်ရက်ငှားခ Guide Fees လဲ ဈေးကြီး ပေးငှားရသေးတယ်။ ဒီလိုမျိုးလဲ လုပ်တယ်ဆိုတော့ Dream World ကျတော့ မငှားချင်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စားသောက်ဆိုင် ပိုင်ရှင်ကတစ်ဆင့် ဧည့်ကြိုတင်လက်မှတ် ဖြတ်လိုက်တော့ တစ်ယောက်ကို ဘတ်ငွေ ခုနစ်ရာပဲ ပေးရ တယ်။ ဧည့်လမ်းညွှန် တော်တော်များများက နေရာတက်မှာ ဒီလိုလုပ်နေတဲ့ သဘောပဲ။

Dream World ဝင်ခွင့်ခွင့် မြင်ကွင်းအလှ

အပန်းဖြေ ဝါးရံတော

Underwater World သွားတုန်းကလဲ တစ်မျိုးခံရတယ်၊ တန်းစီရင် ဘယ်လောက်မှ မပေးရဘူး၊ ဧည့်လမ်းညွှန်က VIP အပေါက်က ထည့်လိုက်တော့ တော်တော်လေး ပေးလိုက်ရတယ်၊ ပြောပြပေါ့ဗျာ၊ တန်းစီရင် ပိုက်ဆံနည်းနည်းပဲ ပေးရမယ်၊ တန်းမစီဘဲ VIP အပေါက်ကဝင်ရင် တစ်ယောက်ကို ဘတ်ငွေ ဘယ်လောက်ပေးရမယ်လို့ သူပြောရင် ဆုံးဖြတ်တာက ဧည့်သည်သဘောပေါ့၊ ခုဟာက ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်နေတယ်၊ Dream World ကတော့ ဧည့်လမ်းညွှန် မခေါ်တော့ဘူး”

“တချို့ မြန်မာဧည့်လမ်းညွှန်တွေက ဒီထက်တောင် ဆိုးသေးတယ် ညီလေးရေ သူတို့ ကော်မရှင် ဝေစုရတဲ့ ဆိုင်က ပစ္စည်းဝယ်ရင် မျက်နှာက ပြုံးနေတာပဲ၊ မရတဲ့ဆိုင် ဆိုရင် အဲဒီဆိုင်က ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ်ဆိုပြီး မသွားအောင် ဖျက်ကြတယ်၊ ဧည့်လမ်းညွှန်အကုန်လုံးကို သိမ်းကူး ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါတွေကို နိုင်ငံခြားသားက သိသွားခဲ့ရင်လဲ ညီလေးလို့ပဲ ပြောမှာပဲ၊ နိုင်ငံလဲ သိက္ခာကျတယ် ဆိုတာ သူတို့ သဘောပေါက်သင့်တယ်၊ ဧည့်လမ်းညွှန်ရဲ့ ကျင့်ဝတ်ကို သေချာစောင့်ထိန်းသင့်တယ်၊ ဒီတော့ ညီလေးရေ စိတ်သာ လျှော့လိုက်”

“စိတ်တွေကလဲ တစ်ချိန်လုံး လျှော့နေရတာ တော်တော်လေးတောင် ပျော့စိနေပြီ၊ Customer ကိုလဲ Customer မို့လို့ စိတ်လျှော့ရတာ၊ ဝန်ထမ်းကိုလဲ ဝန်ထမ်းမို့လို့၊ အိမ်အကူကိုလဲ အိမ်အကူမို့ လျှော့နေရတယ်၊ ဒါတောင် သူတို့က တော်တော်လေး သည်းခံပြီး နေရတဲ့ပုံစံ လုပ်နေသေးတယ်၊ ဒါတွေက လူတွေစိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်ချက်တွေ၊ အဆင်မပြေတာတွေ၊ ဝင်ငွေနည်းတာတွေ စုပေါင်းပြီး အကျိတ်အခဲတွေ ဖြစ်နေတော့ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်အချောကြီး မဟုတ်ဘူးလို့ ခါနဲ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သွားကြည့်မယ်ဆိုပြီး အဲဒီဧည့်လမ်းညွှန်ကို ထပ်မငှားဖြစ်တော့ဘူး”

13/10/2013

လှိုလှိုပိပိ စာရေးသူ

“အစ်ကိုလဲ ဒီလိုပါပဲ၊ ကဲ၊ Dream World အကြောင်း ပြောပါဦး”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ခံစားချက်တွေ ရင်ဖွင့်လိုက်မှ စိတ်ပေါ့ သွားတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ စိတ်ပေါ့ပါးလန်းဆန်းအောင် Dream World သွားချင်တာ။ Dream World ရောက်တာနဲ့ စိတ်ကြည်လင် လန်းဆန်းသွားတယ်။ ပန်းပင်အလှ၊ အောက်ခံ ကြွေပြားတွေအလှ၊ ရေပန်းအလှ၊ အရုပ်တွေအလှနဲ့ တက်ကြွ နေတဲ့ လူတွေရဲ့ဟန်ပန်တွေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုကို ရောက်သွား သလိုပဲ။ ရုပ်ရှင်ထဲက ကာတွန်းကားထဲ ရောက်သွားသလိုပဲ။

ကျွန်တော်လဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လူငယ်တစ်ယောက် ငါ့ ခံစားပြီး လျှောက်သွားတာ။ ကောင်းကင်ကြီးရထားတွေ၊ နေသီးရုပ်တွေ၊ ပန်းပွင့်အတုအကြီးကြီးတွေ၊ ပန်းတွေနဲ့ ဖော်ထားတဲ့ လိပ်ပြာရုပ်တွေ၊ ရေကန်ကြီးရယ်၊ တောအုပ် ကြီးရယ်နဲ့ဆိုတော့ တကယ့် Dream World အိပ်မက်ကမ္ဘာ ဟေ့နော်”

“ဒါဆို ကိုယ်စိတ်ဝင်စားသွားပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်သွား နိုင် ကိုယ့်မိန်းမ ခေါ်သွားမှ ပိုပြီးပြည့်စုံမှာ”

“မိန်းကလေးတွေအတွက်ကတော့ ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ မရဘူးဘူးဘူး နေရာတွေချည်းပဲ။ သစ်ပင်ပုံစံ မော်တော်ကားပုံ စိတ်ထူးကားစီးနေသလိုမျိုး ဝင်ထိုင်လိုက်ရုံပဲ။ အသည်းပုံ စိတ်ထူးကားတွေနဲ့ဆို ဓာတ်ပုံရိုက်ရင် သိပ်ကောင်းပေါ့။ ကျွန်တော်

ပန်းများနှင့် အလှဆင်ထားသော ကားလေး

က တစ်ရက်လုံးနေပြီး ဓာတ်ပုံအေးအေးဆေးဆေး ရိုက်ချင် တာ။ ခုတော့ အပြေးအလွှား မနည်းရိုက်ရတယ်။

ခြံဝင်းကြီးက အကျယ်ကြီးဆိုပေမယ့် အရှည်လိုက် ကျယ်တာ။ လမ်းလျှောက်ရတာ ညောင်းရင် ထိုင်ဖို့ ထိုင်ခုံတွေ နေရာတကာပဲ။ ဝါးပင်တွေနဲ့ မိုးထားတဲ့ လမ်းဆိုရင် အရိပ် ရပြီး အမောပြေတယ်။ ရေမွန်မှုတ်တဲ့ ပန်ကာတွေ တပ်ထား တော့ အပူရှိန်လဲ လျော့စေတယ်။

သစ်ပင်လေးတွေကို ဆင်ပုံဖော်ထားတာ တော်တော် လှတယ်။ အစွယ်တွေကျတော့ အစွယ်အဖြူလေးတွေ တင် ထားတယ်။ ဆင်သစ်ပင်ပေါ်မှာ မျောက်ကလေးတွေ ခိုးခါးနေ

ကြတာ၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ချင်ပေမယ့် မရိုက်လိုက်ရဘူး၊ Dream World သွားရင် အင်္ကျီ နှစ်စုံ သုံးစုံ ထည့်သွားရင် ပိုကောင်းမယ်၊ ချွေးထွက်လဲ လဲလို့ရတယ်၊ ဓာတ်ပုံကိုလဲ စတိုင်လ်မျိုးစုံ ရိုက်လို့ရတယ်”

“ငါ့ညီက ဓာတ်ပုံဝါသနာ တော်တော်ကြီးတာကိုး”

“ဝါသနာရှင်အဆင့်ပါ။ စူပါမင်းကိုယ်လုံးနဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်ပုံတောင် Facebook တင်ထားတယ်၊ လူဆိုးတွေကို ဖမ်းနေတဲ့ စတိုင်လ်ပေါ့၊ World Disney လို အိမ်သေးသေးလေးတွေလဲ ရှိတယ်၊ ကာတွန်းကားထဲ ရောက်နေသလိုပေါ့၊ အဲဒီနေရာ ရောက်တော့လဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ငယ်သွားသလိုပဲ၊ တစ်ခါတလေလဲ ဆယ်ကျော်သက်တွေနဲ့ ပေါင်းရတာ လန်းဆန်းတယ်၊ တက်ကြွတယ်”

“အစ်ကိုက ကောင်မလေးတွေနဲ့ ပိုပြီးပေါင်းချင်တာ”

“ဒါတော့ အစ်ကိုမိန်းမ ပါမစ်ခွင့်ပြုပေးမယ် မထင်ဘူး၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း မိန်းမဆိုရင် Facebook ပေါ်မှာ တောင် မိန်းကလေးတွေ တင်ထားတဲ့ အကြောင်းအရာဆိုရင် Like လုပ်လို့ မရဘူး၊ Comment ပေးလို့မရဘူး၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက သင်္ဘောသားပါ၊ သင်္ဘောပေါ်မှာဆိုတော့ ပျင်းတာနဲ့ Facebook သူငယ်ချင်းတွေဖွဲ့တာ၊ မိန်းကလေးနဲ့ ဖွဲ့ရင် ရန်ကုန်ကနေ ပြဿနာရှာတယ်၊ လင်မယားချင်း ကွဲမယ် ပြမယ် အဆင့်တောင် ရောက်ကုန်တယ်”

“အစ်ကို့အမြင်ကတော့ ယောက်ျားတွေ အရက်သောက်၊ KTV သွား၊ အနီပဲခန်းတွေ သွားတာကလဲ အိမ်က မဟေသီတွေ လိုအပ်တာတွေပါတယ်၊ အားလုံးကို သိမ်းကျုံးပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟင်းချက်တာကလဲ ဒီလက်ရာချည်းပဲ၊ ထပ်ပြီး မလေ့လာဘူး၊ အချို့က ကိုယ်တိုင်ဝင်မလုပ်ဘဲ အိမ်ဖော်ကိုပဲ ခိုင်းတယ်၊ အချို့မိန်းမတွေကတော့ ကိုရီးယားကားချည်းပဲ ကြည့်နေတယ်၊ ယောက်ျားက ဒီလိုပုံစံလေးကြိုက်တယ်၊ ဒီလိုပြင်ဆင်ပေးစေချင်တယ်၊ သူတို့က ဟိုလိုပုံစံ ကြိုက်တယ်၊ ဟိုလိုနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်တောင် သတိပေးထားတယ်၊ ငါ့ကို ဂရုမစိုက်ရင် နောက်တစ်ယောက် ယူမှာလို့”

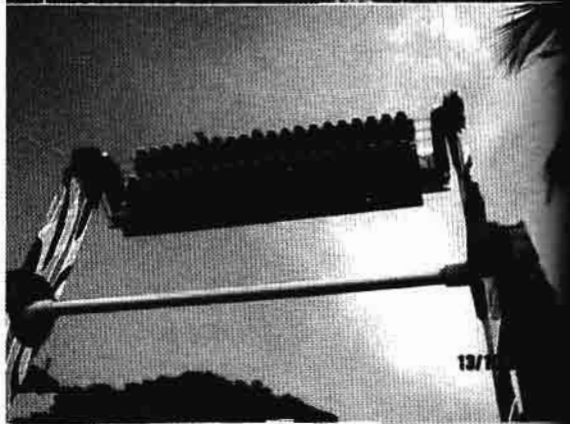
အသည်းစာအေးအေးနှင့် Hurricane ဒန်း စီးနေကြသူများ

Viking လေ့ စီးနေကြသူများ

သရဲအိမ်

Superman အလား စာရေးသူ

ရေကန်ဘေး အပန်းဖြေနေကြသူများ

Dream World သားမော့ဗယ် ရေကန်အလှ

“မယ့်ပေါင်ပျာ မယက ခေါင်းဆောင်ကများက... ဆက်ပြောမယ်။ Dream World အကြောင်းနော်၊ ညီမနန္ဒာကတော့ Dream World မှာ အကြိတ်ပဲ။ Hurricane ဒန်းကြီးကလဲ ကြောက်စရာကြီး၊ လူအယောက် ၄၀ ထိုင်စီးရတာ၊ ထိုင်လျက် အမြင့်ကြီးလွှဲပြီး ဇောက်ထိုးမိုးမွှော်လုပ်လိုက်တာ၊ ခြေထောက်က ကောင်းကင်ပေါ်မှာ၊ ခေါင်းက အောက်မှာ ဆိုတော့ ဆံပင်တွေက ဝဲနေတာပဲ၊ အမြင့်ကြီးကို လွှဲပြီး မ၊တင်သွားတော့ ဘယ်လိုနေကြမလဲ မသိဘူး၊ ကြည့်တာနဲ့တောင် အီစလံဝေနေပြီ၊ အော်လိုက်ကြတာ ဆူညံနေတာပဲ၊ လူငယ်တွေဆိုတော့ အသည်းထိတ်စရာကိုပဲ ပျော်နေကြတဲ့ သဘောပေါ့။

Hurricane ကြည့်ပြီး ဈေးတန်းကို သွားတယ်။ အဝတ်အစား အရောင်းဆိုင်တွေ၊ အမှတ်တရ ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်တွေနဲ့ စားသောက်ဆိုင်အစုံပဲ။ မျက်နှာဖုံး အရောင်းဆိုင်ဆိုရင် သရဲမျက်နှာ၊ တိရစ္ဆာန်မျက်နှာ အစုံရှိတယ်။ မြန်မာတွေလဲ အများကြီး တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစကားကပဲ ထင်ရှားလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်စကားမို့လား မသိဘူး။ လူအုပ်ထဲ ဆူညံနေရင်တောင် မြန်မာစကားကို ထင်းခနဲကြားရတယ်။

ထမင်းပေါင်းဆိုင်ဆိုရင် ခင်းကျင်းထားတာ စားချင့်စဖွယ်ပဲ။ ထမင်းဖြူဖြူလေးပေါ် ကြက်ဥရယ်၊ ဝက်သားပါးပါးလေးတွေ လှီးပြီး တင်ထားတာ၊ စားမယ်ဆိုတာနဲ့ ကော်ရည်ဆမ်းလိုက်ရုံပဲ။ တစ်နေ့လုံး လည်မယ့်သူတွေအတွက်တော့ တစ်ခုပြီးတစ်ခု စားပေါ့။”

“တော်တော် အတွေးအခေါ် ကောင်းတာပဲ။ Dream World ရဲ့ သမိုင်းကြောင်းကကော”

“၁၉၇၄ မှာ John Long Hurst ဆိုသူက မြေဧက ၈၅ ဟက်တာ ဝယ်ခဲ့တယ်။ ၁၉၈၁ မှာ ၃၀ ဟက်တာကို Dream World စဖွင့်ခဲ့တယ်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရင်း မြေတွေ တိုးတိုးပြီး ထပ်ထပ်ဝယ်ခဲ့တာ၊ ၁၀၀ ဟက်တာ ကျော်နေပြီ။

တပျော်တပါး အာကာသဟင်္ဂ် စီးကြသူများ

Dream World ထဲမှာ စားကြပလား ဆောကြပလား

မြေဧကအကုန်လုံးကို Dream World ဖွင့်ထားတာ မဟုတ်ဘူး။ မြေအလွတ်တွေ အများကြီးကျန်သေးတယ်။ ခုဆိုရင်တော့ သက်တမ်း ၂၅ နှစ် ကျော်သွားပြီပေါ့။ အပန်းဖြေဖို့ တစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ နှီးနှောဖလှယ် ပွဲတွေလဲ လုပ်တယ်။

Dream World ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တဲ့ အဖွဲ့ကလဲ အသိအမှတ်ပြုတယ်။ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားတွေကတစ်ဆင့် နိုင်ငံဝင်ငွေကိုလဲ တိုးစေတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံ နိုးရာယဉ်ကျေးမှုကိုလဲ ကမ္ဘာကို ပေါ်စေတယ်။ ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေအတွက်လဲ အထောက်အကူပြုစေတယ်။ ဝဖွင့်တုန်းက ဝန်ထမ်း ၂၀၀ လောက်ပဲရှိတယ်။ ဝနစ်ကောင်းတယ်။ ဦးတည်ချက်ကောင်းတော့ အောင်မြင်တယ်”

“အစ်ကိုတို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာလဲ မြေဧကပေါင်း များစွာပိုင်တဲ့ သူဌေးကြီးတွေ ရှိတာပဲ။ ဆယ်ပုံ တစ်ပုံကို တိုင်းပြည်အတွက် အများပြည်သူအတွက် အကျိုးရှိအောင် လုပ်ပေးတာနဲ့တင် အဲဒီ Dream World လောက်တော့ ယှဉ်နိုင်မှာပါ။ ဆက်ပြောပါဦး ညီလေး”

“Dream World သူဌေးကြီး John Long Hurst ဆိုသူက အရင်တုန်းက ထရပ်ကား မောင်းတဲ့သူပဲ။ နောက်ကားပြင်လုပ်ငန်း၊ မြက်ရိတ်စက် ရောင်းတဲ့လုပ်ငန်းကနေ သင်္ဘောဆောက်တဲ့ လုပ်ငန်းအထိ တိုးတက်အောင်မြင်လာတာ။ စီးပွားရေး အရမ်းကောင်းတာနဲ့ Coomera ဒေသမှာ မြေဧက ၈၅ ဟက်တာ ဝယ်ခဲ့တယ်။ မြေထွန်စက်တစ်လုံးနဲ့ တစ်နေ့ ၁၂ နာရီကြာ မြေတွက်ကို ပြုပြင်ခဲ့တာ။

Dream World လုပ်ဖို့ ပရိဘောဂ ရောင်းဝယ်ရေး သူဌေးကြီးတစ်ယောက်နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ပုံဖော်ခဲ့တယ်။ Disney Land နဲ့ World Disney ပုံဖော်သူတွေကို ငှားပြီး Dream World ကို ဖန်တီးတဲ့တာ။ ဒီလောက် အောင်မြင်လာတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးကို ၁၉၉၆ မှာ စင်ကာပူနိုင်ငံသား စီးပွားရေးသမား P.L.KUA ကို ရောင်းခဲ့ရတယ်”

13/10/2013

World Disney ကာတွန်းကားထဲ ရောက်နေသည့်အလား

“အောင်မြင်လာတော့ ငွေအရင်းအနှီးများတဲ့သူက သိမ်းတဲ့သဘောပေါ်နေနော်”

“အကြောင်းအချက်တွေကတော့ အများကြီးရှိမှာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံလဲ ဒီမိုကရေစီ လမ်းကြောင်းပေါ် လျှောက်နေပြီဆိုရင် လုပ်ငန်းကြီးတွေ ခြယ်လှယ်တဲ့ကိစ္စတွေကို နိုင်ငံတော်က ကာကွယ်ပေးဖို့ လိုတယ်။ လုပ်ငန်း အသေးကနေ လုပ်ငန်းအလတ်၊ လုပ်ငန်း အလတ်ကနေ လုပ်ငန်းကြီးဖြစ်ဖို့ နိုင်ငံတော်ကနေ ကူညီထောက်ခံပေးမှ မြန်မြန်ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒီမိုကရေစီဆိုပြီး ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး ဆွေခွင်ကြေးရှင်တွေကပဲ ဈေးကွက်ကိုထိန်းချုပ်နေရင် လုပ်ငန်းအလတ်ကနေ လုပ်ငန်းအသေးဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းအသေးတွေ ချိတ် တဖြည်းဖြည်းပျောက်သွားလိမ့်မယ်။

လိုအပ်တာတွေ တင်ပြပါဆိုလို့ တင်ပြပေးမယ့် ဒါတွေက ဥပဒေနဲ့မညီညွတ်ဘူး။ ဟိုဟာတွေကို တင်ပြပေးမယ်ဆိုပြီး ဆာတ်ဆုံးတော့ ဒီရင်းက ဒီရင်းပဲဆိုရင် အဆင်မပြေဘူး။ အဆင်မပြေလုံး နားလည်မှုတွေနဲ့ အလုပ်လုပ်လာပြီးမှ ခုမှ ပြောတာ အကျုံးမဝင်ဘူး။ စည်းနဲ့ဘောင်နဲ့ပဲ လုပ်တော့ အဆင်မပြေလဲ အဆင်ပြေသင့်သလောက် ပြောမှာမဟုတ်ဘူး။ အဆင်မပြေလဲသင့်ပေမယ့် အလျင်စလို အလောတကြီးလုပ်ရင် အဆင်မပြေလုံးလိမ့်မယ်။

သေသေချာချာ အစီအစဉ်ဆွဲ လုပ်ငန်းကြီးလတ်သေး အဆင်မပြေ သဘောထားယူပြီးမှ လုပ်ရင် အောင်မြင်မှာပါ။

မြန်မာ့ကြက် လန်းလန်းဆန်းဆန်း ဆော့ကားနေကြသူများ

Tornado မိုက်ခင်းအတွင်း လှုပ်နှောက်နေခြင်း

လုပ်ငန်းကြီးတွေနဲ့ပဲ တိုင်ပင်ပြီးလုပ်ဆောင်ရင် အောင်မြင်သင့်သလောက် အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံတကာမှာ ဒီလို ရလဒ်တွေ အများကြီးရှိနေပြီ။

အောင်မြင်နေပြီးသား Dream World ကို သူဌေးတစ်ယောက်က ဆက်လုပ်တော့ ပိုပြီးအောင်မြင်တာပေါ့။ အထပ်မြင့်မျှော်စင်တွေ၊ ရှားပါးတိရစ္ဆာန်တွေ၊ ပထမ ကမ္ဘာစစ်က ရှားပါးကျောက်မီးသွေး မီးရထားတွေအစ ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်တွေနဲ့ ချိတ်ဆက်လုပ်ဆောင်လိုက်တော့ ကမ္ဘာသိ Dream World ဖြစ်လာတာပေါ့။

“အဲဒီလုပ်ငန်းမှာလဲ စိတ်ဝင်စားတဲ့ သမိုင်းကြောင်း ရှိတာကိုး၊ နောက် ဘာတွေ တွေ့သေးလဲ”

“Vikings ဒန်းလှေကြီး တွေ့တယ်၊ တော်တော်များများ စီးကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တော့ စိတ်မဝင်စားဘူး။ ဒန်းစီးသလိုပဲ ခံစားရမှာပဲ။ လှေကြီးပုံစံ လုပ်ထားလို့ တစ်မျိုးဆန်းနေတာ။ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားတာက ဘောကွင်းလှေစီးတာပဲ။ နှစ်ယောက်တစ်တွဲ ဘောကွင်းလှေစီးပြီး ရေကန်ကြီးထဲမှာ လိုက်ကြည့်နေရုံပဲ။ အမိုးမပါတော့ နေရိပ်မှ စီးလို့ ကောင်းမှာ။ စီးနေတဲ့သူတွေကြည့်ရတာ နင်းရပ် မပေါ်ဘူး။ သက်သောင့်သက်သာနဲ့ ပျော်နေပုံပဲ။

Roller Coaster ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အသည်းထိတ်စရာပဲ။ စီးနေတဲ့သူတွေ အော်ဟစ်နေတာ ဆူညံနေ

တာပဲ။ လေထဲမှာ ခြေထောက်တန်းလန်းဆိုတော့ အသည်းထိတ်မှာပေါ့။ Roller Coaster စီးတာကြည့်ရင်း စင်ကာပူတုန်းက စီးတာကို သတိရမိတယ်။ ကျွန်တော့်နောက်မှာ အတွဲတစ်တွဲစီးတယ်။ သူတို့လဲ မြန်မာပဲ။ မစီးခင်က ယောက်ျားလေးက သူ့ကောင်မလေးကို နှစ်သိမ့်နေတာ။ တကယ်လဲ စီးရော ကောင်လေးက အော်လိုက်တာ။ အကြောက်ဆုံး အချိန်မှာ ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့စနစ် ရှိတယ်။ ဆင်းတာနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေက ထွက်နေပြီ။ ရွေးချင်ရွေး မရွေးချင်လဲ ရတယ်။ ဓာတ်ပုံလဲထွက်ရော ကောင်လေးမျက်နှာက ကြောက်လို့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေတာ။ ကောင်မလေးက အမှတ်တရ ရွေးချင်တယ်။ ကောင်လေးက မရွေးချင်ဘူး။ စကားများနေကြတာ။ ကျွန်တော် ကြားဝင်ပြီး ဖျောင်းဖျောင်းပေးခဲ့ရသေးတယ်။

နောက် ဆက်သွားတော့ ကစားနည်း အသေးစားတွေကို တွေ့တယ်။ ဘောလုံးပစ်တာ၊ ဘောလုံးလှိုင့်တာ၊ သားရေကွင်းပစ်၊ တိုက်ကားမောင်း၊ အစုံပဲ။ နိုင်ရင် အရုပ်တွေရတယ်။ ဘောလုံးလှိုင့်တာ လူတစ်ယောက်က တော်တော်ကျွမ်းတယ်။ အရုပ်တွေ အများကြီးရတယ်။ ဆိုင်ရှင်လဲ မျက်နှာပျက်နေပြီ။ သူတို့လဲ ခံရတဲ့အခါလဲ ရှိဦးမှ။

နောက်တော့ သရဲအိမ်ကြီးတွေ့တယ်။ လင်းနို့တွေ့ရော၊ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် အရုပ်တွေရော၊ ကျွန်တော်မူညီမနန္ဒာတို့ပါ ဒီနေရာတော့ စိတ်မဝင်စားကြဘူး။ ရေလွှာ

တစ်ဖူထူးခြား ပန်းအလှ ဆင်ပုံစံ

ရော့ကန်သားက Roller Coaster

လျှောစီးကြီး တွေ့တယ်၊ မိုးကာဝတ်ထားကြပေမယ့် စီးတဲ့လူ အကုန် ရွဲတာပဲ၊ အမြင့်ကြီးက အချိန်နဲ့ ဆင်းတာဆိုတော့ အနီးကပ်ကြည့်တဲ့လူတောင် ရွဲတယ်၊ Super Splash လို့ ခေါ်တယ်၊ ပန်းကန်ပြားပုံလို အဝိုင်းပတ်စီးတာတွေလဲ တွေ့ရ တယ်၊ ဒီလောက်ကတော့ ရန်ကုန် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ထဲမှာ တောင်ရှိတယ်၊ လူတွေကတော့ ကြိတ်ကြိတ်တိုးပဲ၊ ရန်ကုန် လှိပ် ယောက်ျားတွေက ဘောင်းဘီရှည်၊ မိန်းမတွေက အတိုပဲ၊ အသက်ခြောက်ဆယ်လောက်ရှိလဲ အမျိုးသမီးကြီးတွေကလဲ ဟော့ရှေ့ပဲ။

ဆန်ကောထဲ ထည့်လှိုမ့်သလို အဝိုင်းကြီးထဲမှာ လူ အယောက်သုံးဆယ်လောက် ထိုင်ခိုင်းပြီး နာရီလက်တံအတိုင်း လှည့်လိုက်၊ ပြောင်းပြန်လှည့်လိုက် အဲဒီကစားနည်းကတော့ လက်လန်တယ်၊ စီးတဲ့သူတွေက စေ့ချင်းတော့ ဟေးခနဲ ဟေးခနဲ နဲ့ပေါ့၊ နောက်ကျတော့ ခေါင်းမူးပြီး အသံတောင် မထွက်နိုင်တော့ဘူး၊ တော်တော်လေး သန်းဖွဲ့ကောင်းတယ်၊ စားပြီးသားဆို အကုန်ပြန်ထွက်မှာပဲ ကိုယ့်ခုခံ ကိုယ်ခွာတယ် ဆိုတာ ဒါမျိုးပဲ”

“ခုကွတွေက များနေတဲ့အထဲ လူငယ်ဆိုတော့ ဒီလိုပဲ လေ၊ အစ်ကိုတို့ငယ်ငယ်တုန်းကလဲ ဒီလိုပဲပဲ၊ ကဲ၊ ဆက်ပါဦး”

“ကျွန်တော်တို့ Mono Rail စီးခွို တန်းစီသေးတယ်၊ ကောင်းကင်ရထားပဲ၊ ဖြည်းဖြည်းမောင်းတော့ အဆင်ပြေ တယ်၊ ရှေ့မှာက လူအယောက် ၁၅၀ လောက်ရှိတယ်၊ ရထား တစ်ခု သယ်မှ ၅၀ လောက်ဆိုတော့ မစောင့်နိုင်ဘဲ ခဏပဲ တန်းစီပြီး ပြန်ထွက်လာတယ်။

4D ရုပ်ရှင်တော့ ကြည့်ခြစ်တယ်၊ ကျွန်တော်လဲ ကြည့် ချင်တာရယ်၊ ညီမ နနှာကိုလဲ ပြုချင်တာပါတယ်၊ 4D ဖန်တီး ချက်တွေကလဲ ကမ္ဘာအဆင့်မို့ပဲ၊ ထိပ်ပညာရှင်ကြီးက အပြင် ခဏသွားတုန်း နမော်နမဲ့တပည့်ကို ဓာတ်ခွဲခန်းအပ်ခဲ့တာ ကနေဇာတ်လမ်းတော့၊ ဓာတ်ခွဲခန်းတွေမှာကံပြီး တိရစ္ဆာန် တွေ ထိမိရာက မြင်၊ ယင်၊ ငိုအားတွေ အဆပေါင်းများစွာ ကြီးလာတာ၊ အကောင်တွေကို နှိပ်နှင်းရာက အကောင်တွေ က ကိုယ့်ဆီကို ပျံလာသလိုပဲ၊ ဘေးက ကလေးဆိုရင် သူဆီ ပျံလာတဲ့အကောင်တွေကို လက်နဲ့ယောင်ယောင်ပြီး ဖယ်နေ တာ၊ 4D ကြည့်လိုက်ရတော့ နည်းနည်းတော့ ကျေနပ်သွား တယ်၊ ဟိုဟာတန်းစီလဲ အကြာကြီးစောင့်ရ ဒီဟာဆိုလဲ မစီးရနဲ့၊ လျှောက်ရတာ ညောင်းနေပြီ။

Flying Carpet စီးတဲ့လူတွေဆိုလဲ မလွယ်ဘူး၊ ချာလ ပတ်လည် လှည့်နေတာ၊ မြေမျိုတဲ့ ပုံစံ ဓာတ်ပုံရိုက်ခံတဲ့ လူတွေကလဲ ရှိသေးတယ်။

စင်ကာပူနိုင်ငံထက် သာတာတစ်ခုက Tornado စီး တာပဲ၊ စင်ကာပူ ဆန်တိုဆာကျွန်းက University Studio တုန်းက အဲဒါမရှိဘူး၊ တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းလို့ ကစား

13/10/2013

ဖျော်ဖြေမှု များစွာဖြင့် ငွေပိတ်စရာ Dream World

နည်းပါး အပိုင်းကြီးထဲမှာ ထိုင်ခုံနှစ်ဆယ်လောက် စီးလို့ရတယ်။ အပိုင်းကြီးက ရှေ့နောက်လဲ လွှဲသေးတယ်။ သူဘာသာလဲ လည်နေသေးတယ်။ လွှဲရင်း လွှဲရင်း မြင့်လာတာ၊ လေဆင် နှာမောင်းမုန်တိုင်းထဲ ပါသွားသလို ခံစားရအောင် လုပ်တာ။ နောက်ဆုံး ဘယ်လောက်ထိ မြင့်သွားသလဲဆိုတော့ ၁၅ ထပ် တိုက်လောက် မြင့်သွားတာ။ လေဟာနယ်ထဲ ပစ်လိုက်သလို ခံစားရမှာ။ အချို့ဆို ကြောက်လွန်းလို့ လက်တုံးလေးကိုဖက် ပြီးတော့ အော်လိုက်ကြတာ။ မစီးဘဲ အောက်ကနေတဲ့လူကလဲ လိုက်အော်နေကြတယ်။ Dream World ရောက်ရင်တော့ Tomado ကတော့ အသည်းထိတ်စရာ အကောင်းဆုံးပါ။ အသည်းအေးမှ ကြိုက်တာဆိုရင် အဲဒါသာစီး။

“ဒါကြောင့် Tomado လို့ အမည်ပေးထားတာကိုး၊ မုန်တိုင်းပေါ့။”

“ဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ခဲ့တယ်။ အပြန်လမ်းမှာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ အများကြီးပါ။ အဲဒီရောက်မှ ကိုယ်တိုင်ခံစား ကြည့်တော့။ အပြန်လမ်းမှာ ဟာသတစ်ခုက ကစားနည်း တစ်မျိုးပါ။ အောက်ဘက်မှာ ရေကန်၊ အပေါ်မှာ ရေကူးဝတ်စုံနဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်က မောင်းတံလေးပေါ်မှာထိုင်ပြီး ကုလားနှစ်ယောက်ကို ကနွဲကလျှ စနေတာ။

အဲဒီကုလားနှစ်ယောက်ကလဲ ကောင်မလေးခေါင်း ပေါ်က အကွက်လေးထိအောင် ဘောလုံးနဲ့ သဲကြီးမဲကြီး ပေါက်နေတာ။ အဲဒီအကွက်လေး ထိသွားရင် မောင်းတံက ပြုတ်ကျပြီး ကောင်မလေးက ရေကန်ထဲ ပြုတ်ကျမှာ။ ကောင်မလေးက နောက်လိုက်၊ ကုလားလေးတွေက ပေါက်လိုက်နဲ့

ရော့နံ့ထဲမှာ အပူဒဏ်ကို အန်တကက ဘောကွင်းစီးနေကြသူများ

သူတို့ ပိုက်ဆံတော်တော်ကုန်သွားပုံပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာ
တဲ့အထိ အဲဒီ အကွက်ကလေးကို မထိသေးဘူး။

စားသောက်ဆိုင်တွေလဲ အများကြီးပဲ။ ကျွန်တော်တို့
ဆဲ ညနေစောင်းလာတော့ မမှောင်ခင်ပြန်ရတာ။ မုန့်တွေပဲ
သယ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အပြန် တစ်နာရီလောက် ကားစီးရဦးမှာ”

“နေရာက တော်တော်ဝေးဝေးမှာ ရှိတာကိုး။ နောက်
နေ့ကော ဘယ်သွားသေးလဲ”

“နောက်နေ့တော့ Shopping ပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်က
Shopping သိပ်စိတ်မဝင်စားပေမယ့် လှေလာချင်တာနဲ့ ထွက်
ဖြစ်တယ်။ မြို့လယ်ကောင်က ပက်တိုနမ်ရပ်ကွက်ကိုသွားတာ။
ကားတွေ၊ ဆိုင်ကယ်တွေက ကျပ်ပိတ်သိပ်နေတာပဲ။ ရန်ကုန်
မှာလဲ ကားတွေ ကျပ်လာတော့ သိပ်မဆန်းပါဘူး။ အဲဒီ
ရပ်ကွက်က မြန်မာနိုင်ငံက ကုန်သည်တွေ အများဆုံးလာတဲ့
ရပ်ကွက်ပဲ။ အဝတ်အထည်၊ အလှကုန်၊ တိုလီမိုလီအကုန်လုံး
သက်လီလက်ကား ရတနာ၊ မြန်မာနိုင်ငံက ကုန်သည်တွေ
ဆိုင် တည်းတာတောင် အဲဒီရပ်ကွက်နားက ဟိုတယ်တွေ
ပဲ ဆည်းတာ။ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာပဲ။

ဝင်လိုက်တာနဲ့ တွေ့တာက အဝတ်တန်းပဲ။ ယိုးဒယား
ဝင်လိုက်တဲ့က ဆယ်ထည်စွေးရောင်းတာ။ အမေက သူ့မြွေး
အတွက် ကျောပိုးအိတ်ဝယ်ခိုင်းလို့ ဝယ်ရသေးတယ်။
အထူးတယ်။ ရန်ကုန်ဈေးရဲ့ တစ်ဝက်လောက်ပဲရှိတယ်။
အထူးတော့ တန်းစီနေတာပဲ။ Grand Diamond Plaza

ပိုးကာလေးများဝတ်၍ ရေစီးကြောင်းအတိုင်း စီးပျောနေဟန်

ကြီးမှာလဲ ဈေးဝယ်လို့ကောင်းတယ်၊ ပတိုနပ်ဈေးနဲ့ဆို မျက်စောင်းထိုးပဲ၊ ကားရှုပ်လို့ ခုံးကျော်တံတားကနေ သွားရတယ်”

“ညီလေးတို့က ဘယ်ဈေးအရင်သွားလဲ”

“ပတိုနပ်ရပ်ကွက်ဘက် အရင်သွားတယ်၊ Pratumam, ဈေးကြီးနှင့် Paladium, Platinum Shopping Mall ကြီး နှစ်ခုရှိတယ်၊ Platinum Shopping Mall ကို အရင်ဝင်လိုက်တယ်၊ စားသောက်ဆိုင် တော်တော်များများက အဲဒီမှာ ရှိတယ်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ဆီထမင်း၊ သာကူ၊ ဖက်ထုပ်၊ ကော်ပြန်နဲ့ ထမင်းကြော်၊ ခေါက်ဆွဲဖြုတ်၊ ကြက်ကြော်တွေ အစုံရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ထိုင်းအစားအသောက် အရသာက မြန်မာပါးစပ်နဲ့ ခံတွင်းမတွေ့ဘူး၊ ငါးအိုးမှာ သုံးဖို့ပဲ စားကောင်းတယ်၊ ဟင်းတွေက အစပ်များပြီး မုန့်တွေက ချိုရဲကြီးတွေ”

“သူတို့က ထမင်းပဲ စားကြတာလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ထိုင်းတွေက ထမင်းပဲစားတယ်၊ ကောက်ညှင်းဆန်၊ ပေါ်ဆန်းမွှေးဆန် သုံးတယ်၊ စားပြီး အဝတ်အစားတန်းသွားတယ်၊ လက်ဆောင်ပေးဖို့ တီရှပ် ၁၅ ထည်လောက် ဝယ်လိုက်တယ်၊ ဈေးပေါတယ်၊ အသားကောင်းတယ်၊ အဝတ်ဆိုင်၊ အလှကုန်ဆိုင်တွေက အများဆုံးပဲ၊ ရွှေခြည်ထိုးဆိုင်တွေ၊ ထိုင်းရိုးရာဝတ်စုံဆိုင်တွေလဲ တွေ့တယ်၊ အမှတ်တရသော့ချိတ်တွေကတော့ လက်ဆောင်ပေးဖို့ မဝယ်မဖြစ် ပစ္စည်းဆို

ပျော်ရွှင်မှုများစွာနှင့် Dream World

နာရီလက်တံအတည် ပြောင်းပြန်လှည့်သည့် Flying Carpet

တော့ ဝယ်ဖြစ်သေးတယ်။ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ ဝါးအလှပစ္စည်းဆိုင် လက်ရာတွေကလဲ မြန်မာလက်ရာတွေပါပဲ။ ဖန်ထည်၊ ကြော ထည်ပစ္စည်းတွေက ရန်ကုန်ထက် ပိုလှတယ်။ အမှတ်တရ Fancy ပစ္စည်းဆိုင်တစ်ခုက အဖြူအမည်း ပစ္စည်းပဲတင်တယ်။ ဈေးက ထင်တာထက် ပေါတော့ လူတော်တော်ဝင်တယ်။

အဲဒီဈေးပြီးတာနဲ့ ပက်တိုနမ်ဈေးဘက် သွားတယ်။ ဒီဈေးကတော့ လက်လီလက်ကား ဈေးပဲ။ မြန်မာနိုင်ငံက ကုန်သည်တွေ အများဆုံး ဝယ်တဲ့ဈေးပဲ။ ရန်ကုန်ဈေး တစ်ဝက် လောက်ကို ကွာတယ်။ ဈေးကြီးကလဲ ရှေးဟောင်းဈေးကြီးပါ။ သိပ်မကောင်းပါဘူး။ ပစ္စည်းတွေကလဲ အလယ်အလတ်စား အများဆုံးရှိတယ်။ ဂါဝန်၊ စတယ်၊ ဘောင်းဘီတို၊ ဘောင်းဘီ ရှည် ဒီဇိုင်းမျိုးစုံရှိတယ်။ အရွယ်တွေမှာ ဝတ်ပြထားတာဆိုတော့ ဒီဇိုင်းက ပေါ်လွင်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ စာအုပ်တိုက်က ဝန်ထမ်းအငယ်ဆုံးလေး ရွှေရည်ဆိုရင် ဈေးထဲက တော်တော် ပြန်ခေါ်ထုတ်ရလိမ့်မယ်။ ဆယ်ကျော်သက်အကြိုက် ဒီဇိုင်း မျိုးစုံရှိတယ်။ ကျွန်တော်တောင် ဘောင်းဘီရှည်နှစ်ထည် ဝယ်ခဲ့သေးတယ်။ ဆိုဒ်ကြီးလဲ ရတယ်။ ဈေးလဲ တော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ထိုင်းလူမျိုးက ပိန်ပိန်ပါးပါးတွေများတော့ ဆိုဒ်ကြီး ရှားတယ်။

Dream World အတွင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလေ့လာနေသူများ

ဟင်ဟိုနပ်ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ Pratumam ဈေးကြီးအတွင်း ဝယ်ချင်စရာများ

Grand Diamond Plaza ရှိ စားသောက်ဆိုင်များ

အဲဒီဈေးရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာက City Complex Shopping Mall ကြီးရှိတယ်။ မသွားနိုင်တော့ဘူး။ ခြေထောက်က တော်တော်ညောင်းနေပြီ။ ညီမနန္ဒာနဲ့ လမ်းညွှန်ကောင်မလေးကတော့ ညောင်းရကောင်းမှန်းတောင် သိပုံမပေါ်ကြဘူး။ ဝယ်ထားတာကလဲ အိတ်ကြီးတစ်လုံး ပြည့်နေပြီ။ သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်တစ်ဖက်ဆွဲပြီး သွားရတယ်။ ဒါတောင် ဟိုဟာမဝယ်လိုက်ရလို့ ဒီဟာမဝယ်လိုက်ရလို့ ဖြစ်နေသေးတယ်”

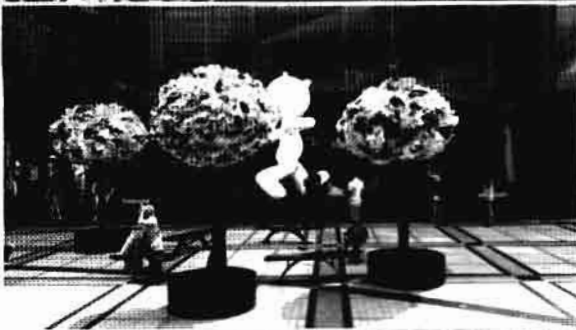
“Shopping ဆိုတော့ မိန်းကလေးအများစု အကြိုက်ပဲတို့”

Platinum Shopping Mall

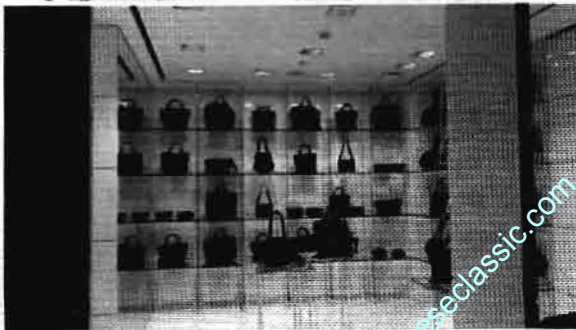
ဘန်ကောက်မြို့ရှိ အကောင်းဆုံး Shopping Mall Siam Paragon

“ကျွန်တော်ကတော့ ညောင်းနေတော့ အအေးဆိုင်မှာ နေခဲ့တယ်။ Shopping ပြီးမှ သူတို့ ပြန်လာခေါ်ကြတယ်။ ဒီလိုခွဲပဲ အထုပ်ကြီး အထုပ်ငယ်နဲ့ ပြန်ခဲ့ကြတာ။ မပြန်လို့လဲ နေတော့ဘူး။ ပက်တိုနမ်ဈေးက ညနေ ၅ နာရီ လောက် ဖိတ်တာ။ Shopping Mall တွေကတော့ ညဘက်ထိ ဖွင့်တယ်”

“ညီလေးတို့ Shopping Mall ကြီးတစ်ခု သွားသေး ဘယ်ဆိုး အဲဒါလား။”

“မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ Shopping Mall က Siam Paragon ဝဲ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့တဲ့အထဲမှာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ကျွန်တော် ခုနက ပြောတဲ့ ပက်တိုနမ်ဈေးကြီးနဲ့ဆို နာရီဝက် သောက်ကို လမ်းလျှောက်ရမှာ။ Siam Paragon ကိုတော့ ကျွန်တော့်အမေနဲ့ သပ်သပ်သွားကြတာ။”

ဘန်ကောက်မြို့ရှိ အကောင်းဆုံး Shopping Mall Siam Paragon ညပြင်ကွင်းအလှ

အဲဒီနေရာမှာလဲ Shopping Mall ကြီး သုံးလေးခုကို ဆက်ထားတာ။ အဲဒီထဲမှာ Siam Paragon က အကောင်းဆုံးပဲ။ Branded ပစ္စည်းတွေချည်းပဲ။ မိန်းကလေးလက်ဆွဲအိတ်ဆိုင်တွေကတော့ အများကြီးပဲ။ ပစ္စည်းတွေက သိန်းဂဏန်းပဲ။ ဖိနပ်ဆိုင်တွေကလဲ ဈေးကြီး ဖိနပ်တွေပဲ။ အမေ ပါနေလို့ ကြည့်ချင်ပေမယ့် စိတ်ကြိုက် မကြည့်ခဲ့ရဘူး။

Siam Paragon က ကြီးပေမယ့် အထပ်အမြင့်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ခြောက်ထပ်လောက်ပဲ ရှိမယ်။ အပြင်အဆင်က ဆန်းသလို ပစ္စည်းတွေကလဲ အလန်းလွန် အလွန်လန်းပဲ။ ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံးက ရေမွှေးကောင်တာပဲ။ ရေမွှေး မျိုးစုံရှိတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်အကြိုက် Chanel တံဆိပ်ပဲ ကြည့်ဖြစ်တယ်။

သူတို့ဆီက ကောင်တာမှာ ပုလင်း အသေး၊ အလတ်၊ အကြီး ရှိတယ်။ ရေမွှေးတစ်လုံး ဝယ်ဖြစ်တယ်။ ရန်ကုန်မှာ

ကြည့်တုန်းက တစ်သိန်းခွဲဝန်းကျင်လောက် ရှိတယ်။ ထိုင်းမှာက တစ်သိန်းစွန်းစွန်းပဲ ရှိတယ်။ အဲဒီ Shopping Mall မှာ တစ်ခုအဆင်မပြေတာက ဒေါ်လာကနေ ဘတ်လဲပေးပြီး ပိုတဲ့ဘတ်ကို ဒေါ်လာ ပြန်မလဲပေးဘူး။ အဲဒီ Shopping Mall ကတော့ ခပ်ရင့်ရင့်ပဲ။

မြေညီထပ်မှာကတော့ ဒီက City Mart လိုမျိုး ဆိုင်ကြီးပဲ။ မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းနဲ့ အသားငါး၊ ကုန်ခြောက်တွေ ရှိတယ်။ အခင်းအကျင်းက တော်တော်လေးကောင်းတယ်။ မြေအောက်ထဲ ဆင်းရင်တော့ Under Water World ပဲ။

“ကြံကြံဖန်ဖန် မြေအောက်မှာ ဆောက်ထားတာကိုး”

“ဟုတ်တယ်။ Under Water World ကိုတော့ နောက်တစ်ခေါက်မှ ပြောမယ်နော်”

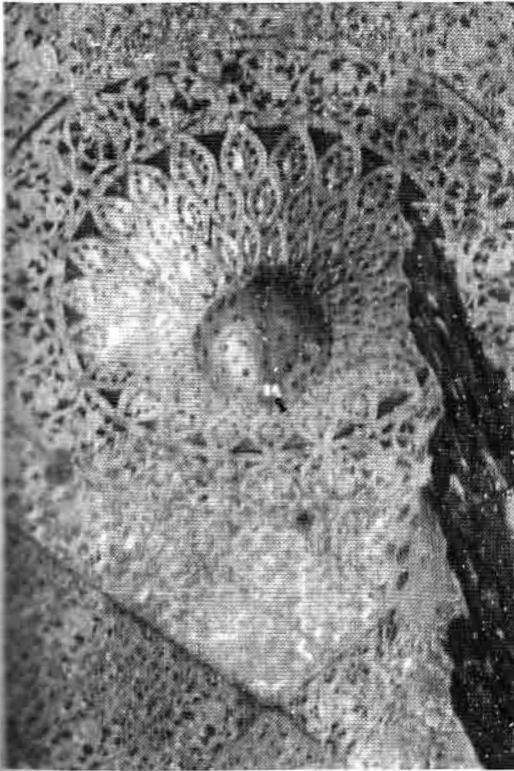
(ဆက်ရန်)

□ ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်
သွန်းလောင်းတော်မူပြီး ရင်ငွေလှုံတော်မူခဲ့သော

ဆုတောင်းပြည့် မဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး

တက္ကသိုလ်မျိုး

မဟာမြတ်မုနိ မြတ်စွာဘုရားကြီး မျက်နှာကြက်ရှိ စိန်ပူးတော်

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အား အနီးကပ်တွေ့ရပုံ

ပုဂံ၌ ၂၃၊ ၁၁၊ ၂၀၁၃ မှ ၂၅၊ ၁၁၊ ၂၀၁၃ ရက်နေ့
အထိ သုံးညအိပ်၊ သုံးရက်ခရီးဆန်၍ ပုဂံဘုရား အတော်ပင်
အထိလင်လင် ဖူးမြော်ပြီးနောက် နေရပ် ရန်ကုန်သို့ပြန်ရန် စီစဉ်
ခဲ့သည်။ မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်နေသည့် သားငယ်မောင်ဝေ
အဖို့သက်သ် ဖုန်းဆက်၍ ရန်ကုန်ပြန်မည့်အကြောင်း ပြောရာ
သားငယ်က "အဖေတို့ မန္တလေးကို လာရဦးပယ် မဟုတ်လား၊
အဖေတို့ရောက်ပြီးမှ ပြန်လာရင် ခရီးခေးတာပေါ့။ ပုဂံကနေ
မန္တလေးကိုလာပြီး အဖေတို့ လုပ်စရာကိစ္စတွေ လုပ်ရင် နောက်
တစ်ခေါက် လာစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့။ ခရီးလဲ တိုသွားတာ
ပေါ့။"

သားငယ် အကြံပေးစကားကြောင့် စာရေးသူတို့ ဇနီး
အဖို့ ရန်ကုန်ပြန်မည့် အစီအစဉ်ကိုပြောင်း၍ ပုဂံမှ မန္တလေး
သွား၍ လက်မှတ်ကို ဝယ်လိုက်ပြီး ၂၆၊ ၁၁၊ ၂၀၁၃ ရက်

နေ့ နံနက် ၈ နာရီ၌ တည်းခိုရာ ၄၁၅ တပ်ရွှေပ ကားဖောင့်
စီး၍ မန္တလေးခရီး စတင်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မှ ခရီးအတူထွက်
လာသည့် ငါးမမြစ်သူ ဒေါက်တာဒေါ်မမက စာရေးသူတို့
အား နှုတ်ဆက်ရင်း ပုဂံ၌ ကျန်ခဲ့သည်။

ခေတ်စနစ်တို့၏ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ခရီး
လမ်းပန်း ချောမွေ့ကောင်းမွန်လာသလို ပို့ဆောင်ရေးစနစ်
တိုးတက်မှုကြောင့်လည်း အိယားကွန်းခေတ်မီလေအိတ်ကား
ကြီးများနှင့် ခရီးသွားရခြင်းကြောင့် မပင်မပန်း သက်သက်
သာသာဖြင့် လိုရာခရီးသို့ အရောက်သွားနိုင်ခဲ့သည်။ စာရေး
သူတို့လို အသက်အရွယ် ကြီးသူများအဖို့ ခရီးပန်းခြင်း၊ ကိုယ်
လက်နာကျင်ခြင်း မရှိခြင်းကြောင့် ခရီးမိုင်ရှည်သော်လည်း
နေအိမ်အတွင်း ထိုင်နေရသလို ခရီးသွားရခြင်းကြောင့်လည်း
မည်သည့်ဝေဒနာမှ မခံစားရဘဲ လိုရာခရီးသို့ ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

မဟာမြတ်မုနိဂူပိဋကတ်မြတ်ကြီးအား ကြည်ညိုဖွယ်ဖူးမြင်ရပုံ

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏မျက်နှာတော်အား
အနီးကပ်ဖူးမြော်ရပုံ

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အား
အရှေ့ဘက်မှ မြင်တွေ့ရပုံ

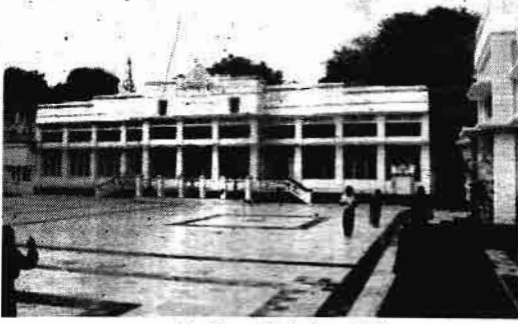
စာရေးသူသည် ယခုနှစ်အတွင်း မန္တလေးသို့ လေး
ကြိမ်မြောက် ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏ဇနီး
ခေါက်တာညွန့်ညွန့်ရှိသည် မေဖော်ဝါရီလအတွင်း အလောင်း
ဆော်ကဿပ ဘုရားဖူးခရီး ထွက်စဉ်က တစ်ခေါက်ရောက်
ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က စာရေးသူတို့အား ပို့ဆောင်ပေးသည့် ဘုရား
ပို့ဆောင်ရေး ကုမ္ပဏီ၏ ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာနမှ မန္တလေးဘုရား
ဖူး ပို့ဆောင်ပေးမည့် အစီအစဉ် ပျက်ခဲ့ရပြီး မဟာမြတ်မုနိ
ဘုရားကြီးပင် ဖူးခွင့်မရခဲ့ပေ။ မန္တလေးသို့ ည ၉ နာရီလောက်
အောက်ပြီး ကိုယ့်ရိတ်ဖြင့် ညစာထမင်းကို ဝယ်စားခဲ့ပြီး
မန္တလေးမြို့ကို ညမှောင်မှောင် လရောင် မလင်းတလဲ့ လင်း
ထလဲ့ကြားမှ နှုတ်ဆက်၍ ထွက်ခွာလာခဲ့ရသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါက်တာညွန့်ညွန့်ရှိမှာလည်း မဟာမြတ်
မုနိဘုရားကြီးလည်း မဖူးရ။ မန္တလေးတောင်ပေါ်တက်၍
အာဒိတ်ပေးဘုရားကြီးလည်း မဖူးရ။ ဦးပိန်တံတားပေါ်လည်း
အောက်ခဲ့ရဘဲ ရန်ကုန်သို့ပြန်ခဲ့ရသည်။ အလောင်းတော်
ကဿပ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်အား တစ်ယောက် ကိုးသောင်းကျပ်
ခန့် မိသားစုသုံးယောက် လိုက်ပါခဲ့ရာ ကြေညာထားသည့်
ဘုရားအတော်များများကို မဖူးရဘဲ ပြန်ခဲ့ရသည်။ စာရေး
သူတို့ လိုက်ပါခဲ့သော ဘုရားဖူးအဖွဲ့အစည်းမှာ "အမည်တစ်
ခု" တည်းရှိသော အဖွဲ့ပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားဖူး သွားကြမည့်
သူတော်ဝင်အပေါင်းတို့ အထူးသတိထား၍ ဘုရားဖူးထွက်

ကြရန် သတိပေးရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူသည်
အလောင်းတော်ကဿပ ဘုရားဖူး ခရီးစဉ်နောက်ပိုင်း
မန္တလေးသို့ နှစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့သည်။ နေ့ချင်းပြန်ခရီးများ
ဖြစ်၍ ရွှေနန်းတော်ကျောင်း အတုမရှိ ကျောင်းတော်၊ မဟာ
လောကမာရဇိန်ဘုရားသို့သာ ရသည့် အချိန်အတွင်း သွား
ရောက်နိုင်ခဲ့ပြီး ညနေထွက်မည့် အမြန်ယာဉ်စီးရန်ကားဂိတ်သို့
အရောက်ပြန်ခဲ့ရသည်။

စာရေးသူတို့ မိသားစုသည် ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊
အနော်ရထာလမ်း၊ အနော်ရထာအိမ်ရာ၌ ဟိုင်းမင်းသင်္ကန်း
ဆိုင် ဖွင့်လှစ်ထားရာ လာမည့်ကျောင်းပိတ်ရက် နွေရာသီ
ရှင်ပြုပွဲများ၌ ငှားရမ်းရန် ရှင်လောင်းအဝတ်အစားများ၊
ဦးသျှောင်စလွယ်များ ဝယ်ယူရန် မန္တလေးသို့ တစ်ခေါက်သွား
ရန် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ ပုဂံမှပြန်ရောက်ပြီး မန္တလေးခရီးထွက်
ရန် စီစဉ်ထားသည်။

မူလစီစဉ်ထားစဉ်ကပင် ဇနီးဖြစ်သူ လိုက်ပါရန်နှင့်
သူမ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသည့် မန္တလေးမြို့ရှိ ရွှေကျီးမြင်ဘုရား
မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၊ ချမ်းသာကြီးဘုရားများကို ဖူးမြော်
သွားရောက်ရန် ဖြစ်သည်။ ယခု ပုဂံခရီးစဉ်သည် မမျှော်လင့်
ဘဲ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာမှ သားငယ်၏ အကြံပေးချက်အရ ပုဂံမှ
မန္တလေးသို့ ခရီးစဉ်ဆက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မဟာမုနိ ပိဋကတ်တိုက်ကြီး

မဟာမြတ်မုနိ ရည်တော်စင်

ဓမ္မသာလာ သမိုင်းပန်းချီပြတိုက်

စာရေးသူတို့ မော်တော်ယာဉ် ဝမ်းတွင်းမြို့၌ ခေတ္တ ရပ်နားပြီး နံနက်စာ ထမင်းစားကြသည်။ ပုဂံ-မန္တလေး အမြန် ယာဉ်သည် ပုဂံမှ ထွက်လာစဉ်က ခရီးသည် နှစ်ဆယ်ခန့် သာ ပါလာခဲ့ပြီး ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့မှစ၍ လမ်းခရီးတစ် လျှောက်၌ ခရီးသည်များကို အကြိမ်ကြိမ်ရပ်၍ တင်ဆောင် ခဲ့ရာ မိတ္ထီလာမြို့မှရောက်မီ ခရီးသည်အပြည့် ဖြစ်လာသည်။ ထမင်းဝင်စားသည့် ဝမ်းတွင်းမြို့၌ ခရီးသည် ဆက်တင်ရာ ထိုင်ခုံပြည့်ရုံသာမက အလယ်ခုံများပင် ပြည့်လေသည်။

ကျောက်ဆည်မြို့ ရောက်သောအခါ မတ်တတ်ရပ် လိုက်ပါလာသော ခရီးသည်များပင် ပါလာတော့သည်။ ထို ကဲ့သို့ လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ခရီးသည် အတင်အချ လုပ်ခဲ့၍ မန္တလေးသို့ ရောက်ရမည့်အချိန်၌ ကျောက်ဆည်မြို့ပင် မရောက်သေး၍ မန္တလေးကားဂိတ်၌ လာကြိုနေသော သား ငယ်နှင့် သူ၏မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း နန်းဟွမ်ခမ်းတို့က ဖုန်း ဆက်၍ မေးရလေတော့သည်။ စာရေးသူလည်း ကျောက် ဆည်ရောက်ခါနီးပြီဖြစ်ကြောင်း ပြန်ဖြေရုံမှတစ်ပါး ပြောစရာ မရှိတော့ပေ။ မန္တလေးရောက်ရမည့်အချိန်ထက် အတော်ပင် နောက်ကျပြီးမှ မန္တလေး အဝေးပြေးဂိတ်သို့ ရောက်လေတော့ သည်။

သာဖြစ်သူက မန္တလေးမြို့ Swan Hotel ၌ အခန်းငှား ပေး၍ သက်သက်သာသာ တည်းခိုခဲ့ရသည်။ ၂၇. ၁၁.

၂၀၁၃ ရက်နေ့ (အမျိုးသားနေ့) နံနက် ၇ နာရီတွင် သားနှင့် သူ၏သူငယ်ချင်း နန်းဟွမ်ခမ်းတို့က တည်းခိုရာဟိုတယ်သို့ လာရောက်ခေါ်ဆောင်ခဲ့သည်။ စာရေးသူတို့က ဟိုတယ်မှ ကျွေးသော နံနက်စာကို စားသုံးပြီးဖြစ်၍ သမီးနန်းဟွမ်ခမ်း မောင်းနှင်ခေါ်ဆောင်သည့် မတ်တူးကားလေးနှင့် ပထမဦးစွာ မဟာမြတ်မုနိ ဘုရားကြီးသို့ စတင်ဝင်ရောက် ဖူးမြော်လေ သည်။

စာရေးသူသည် မဟာမြတ်မုနိ ဘုရားကြီးအား အသက် (၁၇)နှစ်သားအရွယ်မှစ၍ ဖခင်ကြီးဦးကျင်စွမ်း (ကျားသင်္ကန်းတိုက်) ပို့ဆောင်ပေး၍ ပထမဦးဆုံး ဖူးမြော်ခွင့် ရခဲ့သည်။ ခုနှစ်အတိအကျ ဖော်ပြရသော် ၁၉၅၉ ခုနှစ် (လွန် ခဲ့သော ၅၃ နှစ်ကျော်ကာလ)ကဖြစ်၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ကြီးသို့ ရောက်ခဲ့ဖူးသည်ကိုသာ မှတ်မိတော့သည်။ တခြား အကြောင်းအရာများကိုတော့ မမှတ်မိတော့ပေ။

စာရေးသူသည် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား ဖူးမြော် ပြီးနောက် လွန်စွာကြည်ညိုလွန်း၍ ငယ်စဉ်ကပင် ပြက္ခဒိန် တစ်ခု၏ မျက်နှာပုံး၌ ဖော်ပြထားသည့် မဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင် တော်မြတ်ကြီး၏ ပုံတော်အား မှန်ဘောင်သွင်းပြီး အိပ်ရာ ခုတင် ခေါင်းရင်း၌ ချိတ်ဆွဲထားခဲ့သည်မှာ စာရေးသူ အိမ် ထောင်ကျသည့် အသက်(၂၉)နှစ်အရွယ်အထိပင် ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ အမှတ်ရနေမိသည်မှာ ခုတင်ခေါင်းရင်း၌ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး ပုံတော်နှင့်အတူ အင်းလေးဖောင်

တော်ဦးရုပ်ပွားတော် ငါးဆူ၏ ဓာတ်ပုံငယ်ကိုလည်း မှန်ဘောင် သွင်း၍ ချိတ်ဆွဲပူဇော်ထားခဲ့သည်။ ညစဉ်ညတိုင်း အိပ်ရာ မဝင်မီ ဦးချကန်တော့ပြီးမှ အိပ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စာရေးသူ၏ ဘဝသည် မိမိလိုလားသော ဆန္ဒနှင့် အနီးစပ် ဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မန္တလေးမြို့သို့ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း တက်နေစဉ်၌ လည်းကောင်း၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ၌လည်းကောင်း၊ တက္ကသိုလ်ဆရာ ကျောင်းပေါက်စဘဝ၌လည်းကောင်း မိဘ ခါးပရိက္ခရာလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ မကြာခဏ ရောက်ခဲ့ဖူး သည်။ မန္တလေးသို့ ရောက်တိုင်းလည်း မဟာမြတ်မုနိဘုရား ကြီးကို ဦးစွာဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခြင်း၊ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်း များကို ဝတ္တရားမပျက် ကောင်းမှုပြုလုပ်ပြီးမှ တခြားလုပ်ငန်း များကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် စာရေး သူ၏ ဘဝခရီးသည် အောင်မြင်မှုများနှင့်သာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ သည်။ အိမ်ထောင်ပြုပြီးနောက် လားရှိုးမြို့သို့ နိုင်ငံတာဝန် ထမ်းဆောင်ရန် ၁၉၇၅ ခုနှစ်၌ သွားရောက်ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသည် ဦးသန့်အရေး အခင်း၌ ဦးဆောင်၍ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားခဲ့သလို ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ရာပြည့်အရေးတော်ပုံ၌လည်း ပါဝင် လှုပ်ရှားခဲ့ကြသည်။ ဖဆပလ အစိုးရအနေနှင့်လည်း တက္က သိုလ်ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုပေါ်တိုင်း တက္ကသိုလ်ကျောင်း

များ ပိတ်သည့်အမိန့်ထုတ်ကာ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုကို လူစုခွဲတတ်ကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းများ မကြာခဏ ပိတ် လိုက် ဖွင့်လိုက် လုပ်နေ၍ စာမေးပွဲများလည်း မကျင်းပနိုင် အောင် ဖြစ်ရသည်။ ထိုအခါ တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲများကို ကျောင်းမဖွင့်ဘဲ ပြုလုပ်နိုင်ရန် မြို့နယ်များ၌ စာစစ်ဌာနဖွင့် ၍ နှစ်ကြိမ်ခွဲပြီး ကျင်းပခဲ့ရသည်။ ပထမအကြိမ် ကျင်းပစဉ်က စာရေးသူသည် ပဲခူးတိုင်း အနောက်ဘက်ခြမ်းရှိ မိုးညိုမြို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲကို ပဲခူး တိုင်း အရှေ့ခြမ်း ကျောက်ကြီးမြို့၌လည်းကောင်း ကျင်းပရာ သို့ တက္ကသိုလ်ဆရာတစ်ဦးအနေဖြင့် သွားရောက်ကြီးကြပ် ကျင်းပပေးခဲ့ရသည်။

စာမေးပွဲများကို မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ မြို့အသီးသီး၌ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြီးနောက် တက္ကသိုလ်များ ပြန်လည် ဖွင့်လှစ်ရန် မဆလအစိုးရအနေနှင့် မဟာစီမံကိန်းတစ်ရပ် ရေးဆွဲ၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုစီမံကိန်းမှာ တက္ကသိုလ် အသီးသီး၌ ကျောင်းသားများ စုဝေးတက်ရောက်ခြင်းမှ လူစု ခွဲရန် အကြံနှင့် ဒေသကောလိပ်များ သီးခြားဖွဲ့စည်း ဖွင့်လှစ် ရန် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ဒေသကောလိပ်များတွင် တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲ ဖြေဆိုအောင်မြင်သော ကျောင်းသား ပထမနှစ်၊ ဒုတိယနှစ် သင်တန်းများ တက်ရောက်ပညာသင်ကြားစေပြီး ဒုတိယနှစ် အောင်မြင်သောအခါမှ ဆယ်တန်းအမှတ်စာရင်း၊ ပထမနှစ်၊ ဒုတိယနှစ် အမှတ်စာရင်းများနှင့် ပေါင်းပြီး မိမိတက်ရောက် လိုသော တက္ကသိုလ်အသီးသီးသို့ တက်ရောက်ခွင့်ရရန် လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သည်။

တက္ကသိုလ်ကြီးများတွင် ပထမနှစ်၊ ဒုတိယနှစ်အတန်း များမရှိတော့ဘဲ တတိယနှစ်မှ စတင်၍ ကျောင်းသားလက်ခံ ရန်ဖြစ်ရာ ကျောင်းသားအရေအတွက် လျော့နည်း၍ နိုင်ငံ ရေးလှုပ်ရှားမှု မပြုလုပ်နိုင်ရန် ဒေသကောလိပ် စီမံကိန်းကို ချမှတ်ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် ဒေသကောလိပ်များသို့ ပထမတန်း သားအဖြစ် ဝင်ခွင့်လျှောက်ထားနိုင်ရန် မြို့နယ်အလိုက် ဆယ် တန်းအောင်ထားသည့် ကျောင်းသားများ၏ အမှတ်စာရင်း များကို ဒေသကောလိပ် ကျောင်းဖွင့်အမိ လားရှိုးမြို့နှင့် နမ့်တူ မြို့များသို့ သွားရောက်ပို့ဆောင်ရသော တာဝန်ဖြင့် လားရှိုး မြို့သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိမိတာဝန်အရ မြို့နယ်ပညာ ရေးဖွဲ့တာဝန်ယူထား သည့် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးများထံ အမှတ်စာရင်းနှင့် ဒေသ ကောလိပ်ဝင်ခွင့်လျှောက်လွှာများကို ပေးအပ်ပြီးနောက် တာဝန်ပြီးသုံး၍ ရန်ကုန်သို့ တိုက်ရိုက်ပြန်ဘဲ မန္တလေးသို့ရင်၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့

မဟာမုနိဘုရားကြီး ပင့်ဆောင်ရာ၌ ရခိုင်မှ ယူဆောင်လာသော မကြီးရုပ်ကြီး

သည်။ မန္တလေးမြို့သို့ လားရှိုးမှ မီးရထား စီး၍ ဆင်းလာခဲ့သည်။

ခုနှစ်ကား ၁၉၇၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ဖြစ်သည်။ မန္တလေး ဆောင်းရာသီသည် ရှမ်းပြည်နယ်၊ လားရှိုးလောက် မအေးသော်လည်း ရန်ကုန်ထက် အအေးပိုလေသည်။ စာရေးသူသည် မိမိပူဇော်နေကျ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးထံမှောက်သို့ နံနက် ၁၀ နာရီကျော်၌ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ရွှေသင်္ကန်းဆက်ကပ်ပူဇော်ခြင်း၊ ပန်း ဆီမီးတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း၌ နေရာယူပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးတစ်ပတ်၊ ရှင်အရဟံ ဂါထာတော် ၁၀၈ ခေါက် ပုတီးတစ်

ပတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီးနောက် ဂန္ဓကုဋီတိုက်မှ ထွက်ခဲ့ရာ အမျိုးသမီးများ ဘုရားဝတ်ပြုရာ နေရာအနီးမှဖြတ်၍ စောင်းတန်းအပြင်ထွက်ရန် လျှောက်လာစဉ်...

“မောင်မျိုးမြင့် ဘယ်တုန်းက မန္တလေးရောက်တာလဲ၊ ဖေဖေ မေမေတို့ကော မပါဘူးလား”

စာရေးသူအား နှုတ်ဆက်စကားပြောသံကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မိဘများနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းပမာ ခင်မင်သည့် အန်တီဒေါ်ကြည် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အန်တီဒေါ်ကြည်ကို တွေ့ရ၍ ဝမ်းလည်းသာ၊ အံ့ဩမှုလည်းဖြစ်ကာ ...

“ကျွန်တော် မနေ့ကဥက မန္တလေးကိုရောက်တာပါ။ အမေတို့ အဖေတို့ မပါပါဘူး၊ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းပါ။ လားရှိုးမြို့ကို ဆယ်တန်းအမှတ်စာရင်းတွေ လာပို့ပြီး အခု မန္တလေးကို ဝင်တာပါ။ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ဖူးချင်လို့ပါ။ အန်တီကော ဘယ်တုန်းက မန္တလေးကိုရောက်တာလဲ”

အဒေါ်သားချင်းလို ဖြစ်နေ၍ အန်တီဒေါ်ကြည်အား လေးလေးစားစား ပြန်ဖြေပြီး မန္တလေးကို ဘယ်အချိန်က ရောက်သလဲဆိုသော မေးခွန်းကို ပြန်မေးမိသည်။

“အန်တီလဲ ဒီနေ့မနက် လေယာဉ်ပျံနဲ့ မန္တလေးကို လာတာ၊ ဒီနေ့ လပြည့်နေ့လေ၊ အန်တီ လပြည့်နေ့တိုင်း မဟာမြတ်မုနိကို ခုလိုပဲ ဆွမ်းတော်လာလာကပ်တာ၊ ဝတ္တရားမပျက်

ခြင်္သေ့ခေါင်း

ခေါင်းသုံးလုံးနှင့် ဆင်ရှင် (ရောဝင်္ဂဟုခေါ်သည်)

ထိုင်းအခေါ် အမည်ရှိ ခြင်္သေ့ရှင်

လုပ်တဲ့ ကောင်းမှုပဲသား၊ အန်တီ ဒီနေ့ညနေ လေယာဉ်ပျံ နဲ့ပဲ ပြန်မှာ”

စာရေးသူသည် အန်တီဒေါ်ကြည် ပြောသည်ကို နား ထောင်ရင်း အန်တီဒေါ်ကြည်အနီး စင်မြင့်ပေါ်တွင် ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်း၊ သစ်သီးမျိုးစုံ တင်လှူထားသော ဆွမ်းတော်ကြီး ပွဲကို မြင်ရလေသောအခါ စာရေးသူအနေဖြင့် တအံ့တဩ ဖြစ်ကာ သာဓုခေါ်နေမိသည်။

အန်တီဒေါ်ကြည်တို့ မိသားစုသည် စက်မှုလုပ်ငန်း ကြီးတစ်ခုကို လုပ်ကိုင်လျက် မဆလခေတ်ကာလ ဆိုရှယ်လစ် ဝီးပွားရေးစနစ်အရ ပြည်သူ့ပိုင်းသိမ်းခြင်း မခံရဘဲ စီးပွား တိုးတက်သည့်လုပ်ငန်းကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။ အန်တီတို့လုပ်ငန်း သည် ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းလည်းမဟုတ်၊ ဆန်စက် သင်္ဘောကြီး များနှင့် သက်ဆိုင်သော ပျက်စီးမှုများကို ပြုပြင်တီထွင်ပေး သော လုပ်ငန်းဖြစ်၍ အရင်းရှင်စီးပွားရေးစနစ်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ မရဘဲ စီးပွားတိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ခြံနှင့် တိုက်နှင့် ကား နှင့် တင်တောင်းတင်တယ် နေနိုင်သည်။ ထိုသို့ စီးပွားတက်၍ အနှောင့်အယှက်ကင်းစွာ ရပ်တည်နေနိုင်ခြင်းသည် အန်တီ ခေါ် လပြည့်နေ့တိုင်း မဟာမြတ်မုနိဘုရားအား ဆွမ်းတော် ဆက်ကပ်ခြင်း၏ အကျိုးတရားဟု စာရေးသူ မှတ်ယူမိခဲ့ပါ သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စာရေးသူသည် မန္တလေးမြို့ မဟာ မြတ်မုနိ မြတ်စွာဘုရားအား လစဉ် ဆွမ်းလာကပ်လိုသော်

လည်း ဝန်ထမ်းဘဝဖြစ်၍ မလာနိုင်။ ထိုသို့မလာနိုင်သော် လည်း စာရေးသူသည် မန္တလေးမြို့ရောက်တိုင်း ပထမဦးဆုံး မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား ဦးစွာဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခြင်း ရွှေသင်္ကန်းကပ်ခြင်းကိုတော့ ဝတ္တရားမပျက် ကောင်းမှုပြုခဲ့ သည်။ နောက်ပိုင်း တက္ကသိုလ်ဆရာဘဝမှ ချုပ်ငြိမ်းကာ ကျူရှင်ဆရာဘဝသို့ ရောက်သောအခါ ငွေကြေးအတော် အတင့် စုဆောင်းမိလာ၍ မန္တလေးမြို့ရှိ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ကြီးသို့ အန်တီဒေါ်ကြည်လို ဆွမ်း၊ ဆီမီး ကပ်လှူလိုသော် လည်း ငွေရေးကြေးရေးအရနှင့် အခြေအနေအရ မဆက် ကပ် မပူဇော်နိုင်ပေမယ့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ ကိုယ်ပွား ညီတော် ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည့် ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရားသို့ ကား စာရေးသူမိသားစု တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် သွားရောက်ဖူးမြော် ရင်း ဆွမ်း၊ ဆီမီးများ ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုကောင်းမှုကုသိုလ်များကြောင့် စာရေးသူအနေနှင့် စီးပွားဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်။ အမွေမှု အနိုင်ရခဲ့သည်။ ထိုက်သင့် သော မိမွေ ဖမွေကို ခံစားရသည်။ အလှူဒါန ပြုနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို မျက်မှောက် ခံစားရ ခြင်းသည်ကား မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ တန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်ကြောင့်ဟု ဆိုလျှင် မှားမည်မဟုတ်ပေ။

ယခုလည်း ပုဂံဘုရားစုံပွားပြီးနောက် မန္တလေးသို့ ရောက်လေပြီ။ ဝတ္တရားမပျက် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးသို့

သာဓုဒေဝနတ်နန်းရှိ ဘိုးဘိုးကြီးတော်ရုပ်

သာဓုဒေဝနတ်နန်း

ဂန္ဓကုဋ္ဌိတိုက် ဘုံအဆင့်ဆင့်အား အနီးကပ်တွေ့ရပုံ

အာရုံခံတန်ဆောင်းရှိ ပန်းပုလက်ရာအား ရွှေရောင်ဝင်းဝါလျက် တွေ့ရပုံ

အမျိုးသမီးများ အာရုံပုပုဇော်ရာ နေရာအားတွေ့ရပုံ

ဦးစွာဝင်ရောက် ဖူးမြော်ရလေပြီ။ အထူးသဖြင့် စာရေးသူ၏ ဇနီးဖြစ်သည့် လွန်စွာ ဆန္ဒပြင်းထန်နေသော . . .

- (၁) မဟာမြတ်မုနိဘုရား၊
- (၂) ချမ်းသာကြီးဘုရား၊
- (၃) ရွှေကျီးမြင်ဘုရားတို့၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်လို့

သော ဆန္ဒလည်း ပြည့်ဝပေတော့မည်။ ယခု ပထမဦးဆုံး မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးသို့ စတင်ရောက်ခဲ့ရပေပြီ။

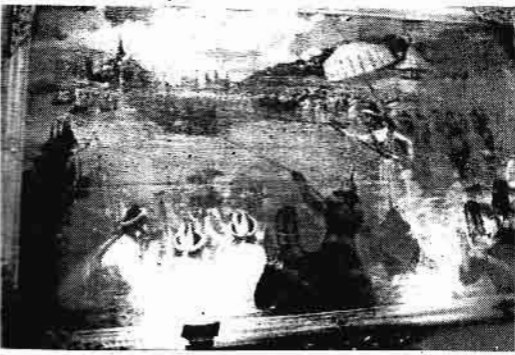
မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့၌ တည်ထားသော ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကဲ့သို့ပင် အမြို့မြို့အနယ်နယ် မှ ဘုရားဖူးများဖြင့် တိုးပေါက်အောင် စည်ကားလှသည်။

နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များလည်း အများအပြား လာရောက်ကြည့်ညှိကြသည်။ အိမ်နီးချင်း ထိုင်းနိုင်ငံ ဘုရားဖူးအများအပြားလည်း တွေ့ရသည်။ ထိုင်ဝမ်မှ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သီလရှင်၊ ရဟန်းများလည်း တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ဥရောပတိုက်သား ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားများက ပိုများသည်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ကြသည်။ ဘုရားစောင်းတန်းရှိ ဈေးဆိုင်များ၌ ဒေသထွက် အနုပညာပစ္စည်းများဖြစ်သည့် ရွှေချည် ငွေချည်ထိုး ပန်းချီကားများ ဝယ်ကြသည်။ သစ်သားဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုများကို ဈေးကြီးကြီးပေး၍ ဝယ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် မိုင်းကိုင်စက္ကူနှင့် ပြုလုပ်ထားသည့် မြန်မာအနုပညာလက်ရာ ဇီးကွက်ရုပ်၊ ဖိုးဝရုပ်၊ ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်များကိုလည်း အောက်ပြည် အောက်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများက ဝယ်ကြသည်။

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းကား စည်ကားလှ၏။ ဈေးဝယ်သူ ဘုရားဖူးများ၊ ဈေးရောင်းသူ မန်းသူများနှင့် စည်ကား၏။ ယခုခေတ်ကာလမှမဟုတ် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀)ကျော်ကာလ လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ကာလ ကိုလိုနီခေတ်ကာလကလည်း ယခုလိုပင် စည်ကားလှသည်။ ဘုရားကြီးစောင်းတန်းမှ ဈေးရောင်းသူများနှင့် ဈေးချို၌ ဈေးရောင်းသူ မန်းသူများ၏ ဈေးဝယ်သူအား မဝယ်ဝယ်အောင် အပြောချိုချိုနှင့် ဈေးရောင်းပုံကို စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့ရော မိဘများ၏ ပြောစကားအရရော သိထား၍ မန်းမြို့ဘုရားကြီး ဈေးသည်နှင့် ဈေးချိုဈေးသည်တို့၏ ကျိန်တွယ်ဈေးရောင်းပုံ တွေးမိရင်း ပြုံးမိလေ၏။ ကျိန်တွယ်ပုံလေးက . . .

“မောင်ကြီးဆစ်တဲ့ဈေးက ကျွန်တော်တို့အတွက် ရှုံးပါတယ်။ မောင်ကြီးနွမ ကျားကိုက်ပါစေရဲ့လို့ ကျိန်ပြီးလဲ ပြောရဲ့ပါတယ်။ နှစ်ဆယ်လောက် တိုးပေးပါ မောင်ကြီးရယ်”

မန်းသူလေး၏ ကျိန်တွယ်ပုံကို တွေးရင်း ပြုံးမိခြင်းဖြစ်၏။ သူ့ကျိန်ပုံက ကျားက သူ့ကိုတိုက်မှာမဟုတ်၊ ဈေးဆစ်တဲ့သူရဲ့နှမကို တိုက်မှာဖြစ်လို့ အတော်လည်ပါတဲ့ မန်းသူ

မဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကို ပြည်ကြီးမှန်ဖောင်တော်ဖြင့် ပင့်ဆောင်လာပုံ

လေးရယ်ဟူသာ စာရေးသူတွေ့ရင်း ပြုံးမိလေသည်။ ယခု ခေတ်အခါ၌ကား ထိုသို့ကျိန်တွယ်မှုမျိုး မတွေ့မိတော့ပေ။ ခေတ်ခေတ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ်အဖြစ် ရေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းသည် အစည်ကားဆုံးဖြစ် ၏။ မြင်းလှည်း၊ ဆိုက်ကားတို့ နေရာ၌ မော်တော်ဆိုင်ကယ် များက နေရာဝင်ယူလိုက်၍ ကားနှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ် များကို မံနည်းရှောင်ရှားကြရသည်။ အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း မှ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋ်တိုက် အဝင်ဝသို့ တည့်တည့်ရောက်သည်။ ဂန္ဓကုဋ်တိုက် အဝင်ဝ

ပန်းချီကားများအနက် ဘုရားရင် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ရင်ဆွဲခိုလှုံနေပုံ

၁၂၅၈ ခုနှစ်တွင် ဘိုးတော်ဘုရားအနွယ်တို့တော်ကိုင့်၌ ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့် အရောက်လျှိုင်းသီတကာများ

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူနေသော မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား ဖူးတွေ့ရပုံ

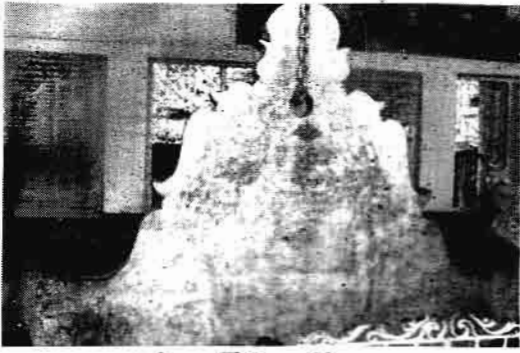
လက်ခိုတိုက်တော် ထည့်ဆောင်နေပုံ

၌ အမျိုးသမီးများ ဘုရားဆတ်ပြုရာ သီးသန့်နေရာသို့ရောက် လေသည်။ အမျိုးသမီးများ ဝတ်ပြုသူခေတ်ရာဘေးမှပတ်၍ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အဝင်သို့ ရောက်လေသည်။

ပလ္လင်ထက်၌ ရွှေတုံး ရွှေစိုင်များဖြင့် တန်ဆာဆင် ထားသော မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအား ရွှေ သင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်နေကြသည့် ကုသိုလ်ရင်များ၏အလယ် ၌ သပ္ပာယ်ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့ရသည်။ စာရေးသူသည် ဝတ္တရားမပျက် ကုသိုလ်ပြုနိုင်ရန် အထူးဝယ်ယူလာသော ရွှေဆိုင်းမှ ရွှေပြားများနှင့် ကပ်လှူပူဇော်လေသည်။ နှစ်ပေါင်း များစွာ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်ကြ၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ကြီး၏ ကိုယ်လုံးတော်တွင် ရွှေစိုင်ရွှေခဲများ အထွတ်လိုက် ကြွတက်နေလေသည်။ မျက်နှာတော်မှလွဲ၍ ဘုရားကြီး၏ ကိုယ်လုံးပြည့်မှာ ရွှေစိုင်ရွှေခဲများဖြင့် ဖောင်းကြွနေလေသည်။ မကိုဋ်တော်နှင့် ရင်ဘတ်တော်တို့၌ ရွှေပြားကြီးများ၊ ရွှေထည် ပစ္စည်းများ၊ ပတ္တမြား၊ ပုလဲ၊ ကျောက်စိမ်း၊ စိန်၊ မြ၊ နီလာ စသည့် ကျောက်မျက်ရတနာများဖြင့် အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်လျက် ရှိသည်။

မျက်နှာကြက်တော်၌ တပ်ဆင်ထားသော စိန်ဖူးတော် ထိပ်ရှိ စိန်ကြီးမှာ အရောင်ဝင်းလျက် မျက်စိကျိန်းလောက် အောင် ပြောင်လျက်ရှိသည်။ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တစ်ခုလုံးမှာလည်း

www.burmeseclassic.com

မဟာမုနိဘုရားကြီး၌ လှူဒါန်းထားသော ကြီးမားသည့် ကြေးစည်ကြီး

နေရာကွက်လပ်မရှိအောင် ရွှေပိန်းချထား၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ ပင်ကိုရွှေရောင်နှင့် ဂန္ဓကုဋီတိုက် ဘေးပတ်လည် မျက်နှာကြက် ရွှေရောင်တို့ကြောင့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တစ်ခုလုံး ဝင်းထိန်နေလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရင်ငွေ့လှုံ၍ သွန်းလောင်းထားသည့် မဟာမုနိဘုရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်အား သက်တော်ထင်ရှား ရှိသည့်အလား ဖူးမြော်ရ၍ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရလေသည်။

စာရေးသူသည် ဘုရားကြီးအား ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပြီးနောက် ဘုရားကြီးအား ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း၌ နေရာယူပြီး အာရုံပြု ပူဇော်ကန်တော့၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းသောဆုကို တောင်းမိလေသည်။ အသက်အရွယ်အရ

ကြေးချိန်တစ်ရာရှိ ချမ်းအေးပြည်မောင်ကြီးနှင့် စာရေးသူ

ဆုတောင်းမမှားစေရန် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သြဝါဒစကားကို အမှတ်ထား၍ နေမိသည်။

စာရေးသူသည် မကြာသေးသော ကာလက မန္တလေးမြို့သို့ နှစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့သည်။ အလုပ်ကိစ္စရှိနေ၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား ဦးတိုက်ကန်တော့ခဲ့သော်လည်း နေ့ချင်းပြန်ရမည်ဖြစ်၍ အချိန်မလေးနိုင်သောကြောင့် အမြန်ဖူးမြော်ပြီး ပြန်ခဲ့ရသည်။ ယခုရောက်ရှိသည်မှာ နှစ်ညအိုင်

ကြေးစည်ကြီးအားထမ်းထားသည့် နတ်သားနှစ်ပါးအနက် တစ်ပါးပုံ

ခရီးဖြစ်ပြီး ဇနီးသည်ကိုယ်တိုင် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးနှင့် ရွှေကြီးမြင်ဘုရားတို့ထံမှောက်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန်ဖြစ်၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၌ တစ်ခုရိက္ခာမျှ အချိန်ရသောကြောင့် အေးအေးဆေးဆေး ဖူးမြော်ရလေသည်။

စာရေးသူသည် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးနှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးရေးသားခဲ့ဖူးသော်လည်း ယခုရောက်ရှိခိုက် ထပ်မံ၍ ဆောင်းပါးရေးသား ကုသိုလ်ယူနိုင်ရန် ဇနီးဖြစ်သူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန်တွင် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကို စိတ်ကြိုက်ရိုက်ယူရန် ဘုရားကြီးရင်ပြင်တော်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်၍လည်းကောင်း ဘုရားဖူးများနှင့် စည်ကားလှသည်။ ရင်ပြင်တော်အနွှ် ဘုရားဖူးများနှင့်အတူ နိုင်ငံခြားသားများ တွေ့ရသည်။

ရင်ပြင်တော်၌ စည်တော်စင်ကို တွေ့ရခြင်းသည် ထူးခြားမှုတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ တံခွန်တိုင်မှာလည်း မြင့်မားလှသည်။ အရှေ့ဘက်မှခန့်အနား ၌လည်း နာရီစင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ကြီး၏ ရင်ပြင်တော်မှာ ကျယ်ဝန်းလှသည်။ ကျယ်ဝန်းလှ သော ရင်ပြင်တော်၌ သာသနိက အဆောက်အအုံတို့မှာ လည်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသည်။ မဟာမုနိပိဋကတ်တိုက် တော်ကြီး၊ ဓမ္မသာလာ သမိုင်းပန်းချီ ပြတိုက်ကြီးတို့မှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော အဆောက်အအုံများ ဖြစ်သည်။ သမိုင်းပန်းချီပြတိုက်ကြီးအတွင်း၌ ကြီးမားလှသော ပန်းချီ ကားချပ်ကြီးများကို လက်ရာမြောက်စွာ တွေ့ရသည်။ နိပါတ် တော် ပန်းချီကျော်ညွန့် ရေးဆွဲကြောင်းတွေ့ရသည်။

ချိတ်ဆွဲထားသော ပန်းချီကားကြီးများမှာ ရခိုင်ဘုရင် ၈ နှစ်သုရိယမင်းကြီး မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး သွန်းလောင်းပုံ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအား ရင်ငွေ့ခိုလှုံပုံ မှစ၍ ဘိုးတော်ဘုရား၏ သားတော် အိမ်ရှေ့ပုရာဇာ မဟာ မြတ်မုနိဘုရားကြီးနှင့် ရွှေဘုံသာမုနိ၊ ဇလွန်ရောက် မာရ် အောင်မြင်မုနိ ရုပ်ပွားတော်များအား အနောက်ရိုးမကိုကျော် ၍ ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းမှ အမရပူရမြို့တော်သို့ ပင့်ဆောင်ပုံ၊ အမရပူရ၌ ဘိုးတော်ဘုရားက ကြိုဆိုပုံနှင့် မဟာမြတ်မုနိ ဘုရားကြီး ယနေ့စံပယ်တော်မူသည့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်ကြီး တို့ တည်ဆောက်ပုံများကို ပန်းချီကားချပ်ကြီးပေါင်း များစွာ နှင့် သရုပ်ဖော် ရေးဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ပန်းချီကားချပ်ကြီးများသည် ပန်းချီသမိုင်းပြတိုက်ကြီး ၏ လေးဖက်လေးတန်အပြည့် ချိတ်ဆွဲထားသည်မှာ ဘုရား ဖူးများအနေနှင့် ဤပြတိုက်ရှိ ပန်းချီကားကြီးများကို ကြည့်ရှု ခြင်းအားဖြင့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ် အပြည့်အစုံကို အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သိရှိနိုင်မည်ဖြစ် သည်။ စာရေးသူသည် ပန်းချီကားများ အားလုံးနီးပါးကို ဓာတ်ပုံရိုက်မှတ်တမ်းယူခဲ့သော်လည်း မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာကို ငဲ့သောအားဖြင့် မဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအား မြတ် စွာဘုရားရှင် ရင်ငွေ့ခိုလှုံပေးတော်မူပုံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသား နေခိုင်မှပင့်ဆောင်လာသော မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ် ကြီး အမရပူရရေဆိပ်သို့ အရောက်တွင် ဘိုးတော်ဘုရား နူးမတ်ဗိုလ်ပါနှင့် ပြည်သူများ ရေထဲဆင်း၍ ကြိုဆိုနေပုံနှင့် ၁၂၅၈ ခုနှစ်၌ ဘိုးတော်ဘုရား တည်ဆောက်ခဲ့သော ဂန္ဓကုဋီ တိုက်အား ငဲ့၍ ကင်းဝန်မင်းကြီးနှင့် အနောက်တိုင်း ဗိသုကာ များ ယနေ့တွေ့မြင်နေရသော ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကြီး တည် ဆောက်နေပုံ စသည့်ပန်းချီကား သုံးချပ်အား ဖော်ပြလိုက်ရ သည်။

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ ဘုရားလူကြီးများအနေ နှင့် မြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူပြီးနောက် ဘီစီ ၂၃၀ မှ

မျက်မှောက်ကာလအထိ ထုလုပ်ကြီးကြွယ်ခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်များ၏ ထုလုပ်ပုံ လက်ရာများကို ရာဇအလိုက် ပြသ ထားသည်မှာ အထူးပင် အကျိုးများလှသည်။ ဘုရားဖူးများ အနေနှင့် ပုဏ္ဏား၊ ပုဂံခေတ်၊ အင်းဝခေတ်၊ တနင်္သာရေ ခေတ် စသည့် ခေတ်အလိုက် ထုလုပ်ကြီးကြွယ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်အဆူအမျိုးကို တစ်နေရာတည်း၌ နှုတ်ပြန်နိုင်၍ လွန်စွာအကျိုးများလှသည်။

စာရေးသူသည် ကြေးရုပ်ကြီးများထားရှိရာ အဆောက် အအုံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လေသောအခါ ဘုရားဖူးများ မြည့် နေ၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ယူရန် အတော်အချိန်စောင့်ရ လေသည်။ အထူးသဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ပြတ်နေသော ကြေး ရုပ် နှစ်ရုပ်ရှေ့၌ ဒူးခေါင်းပွတ်နေသူ၊ ဗိုက်ပွတ်နေသူ၊ ချက် ပေါက်နှိုက်နေသူ၊ ရင်ခေါင်းပွတ်နေသူများနှင့် စည်ကားနေ သည်။ အများယုံကြည်ထားသည်မှာ ဤကြေးရုပ်ကြီးများ သည် အစွမ်းထက်သော နတ်ရုပ်များဖြစ်၍ မိမိကိုယ်၌ ဝေဒနာဖြစ်ပေါ်ရာ နေရာကိုလိုက်၍ ကြေးရုပ်ကြီးများ၏ ဒူး ဗိုက်၊ ရင်ခေါင်း၊ ဦးခေါင်း စသည့်နေရာများကို ပွတ်၍ ဆု တောင်းက ရောဂါပျောက်သည်ဟု ယုံကြည်၍ ဒူးပွတ်သူ၊ ဗိုက်ပွတ်သူ၊ ချက်နှိုက်သူ၊ ရင်ခေါင်းပွတ်သူများနှင့် စည်ကား လျက်ရှိသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ပွတ်သပ်ဆုတောင်းခဲ့၍ ဒူးနေရာ၊ ဗိုက်နေရာ၊ ရင်ခေါင်းနေရာတို့၌ ပြောင်လက်နေသည်ကို တွေ့ ရသည်။ ချက်နေရာကား ပွတ်သပ်မှုများ၍ ပေါက်နေသလား ပင် ထင်ရသည်။ လူရုပ်ပုံနှစ်ရုပ် ရှိသည့်အနက် တစ်ရုပ်မှာ ရှစ်ပေမြင့်ပြီး ကျန်တစ်ရုပ်မှာ ခုနစ်ပေရှိသည်။ ထိုကြေးရုပ် ကြီး နှစ်ရုပ်အား ယိုးဒယားအခေါ် အားဖြင့် "ထေဝရုပ်" ဟု အသံထွက်ပြီး မြန်မာတို့၏အသံနှင့် ဒေဝရုပ်ဟု အသံထွက် သည်။ နတ်ရုပ်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကြေးရုပ်ကြီးများကို ဘုရားဖူးအများစုက မဟာ မြတ်မုနိဘုရားကြီးနှင့်အတူ ဘိုးတော်ဘုရား၏သားတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား ယူဆောင်လာခြင်းဖြစ်၍ ရခိုင်ကြေးရုပ်များ ဟု ထင်ကြ၊ ပြောကြသည်။ အမှန်တကယ်မှာ ထိုကြေးရုပ် အားလုံးသည် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး ဟံသာဝတီ၌စိုးစံ စဉ် ယိုးဒယားကို သိမ်းယူစဉ်က ယိုးဒယားမှ ယူဆောင်လာ ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံပြီးနောက် သား တော် နန္ဒဘုရင်လက်ထက်၌ စစ်အင်အား ကျဆင်းပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံ ပြိုကွဲသောအခါ ၁၅၉၈ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီကို တောင်ငူမင်း မင်းရဲကျော်ထင်နှင့် ရခိုင်မင်း မင်းရာဇာကြီး တို့၏တပ်များ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ရာ ၁၅၉၉ ခုနှစ်၌ ဟံသာဝတီ ပျက်သည်။ ဘုရင့်နောင် ယိုးဒယားမှ ယူဆောင်လာသော ကြေးရုပ်ကြီးများကို တောင်ငူဘုရင်က သိမ်းယူခဲ့သည်။

ဖန်ဆင်းအပ်သော ပြာသာဒ်ဒီးရာတွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူလျက် မဟာသတ္တရာဇ် ၁၁၃ ခု ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့ နံနက် တစ်ချက်တီးကျော်အချိန်တွင် ကြွချီတော်မူသည်။

(ရခိုင်မဟာမုနိ ဘုရားသမိုင်း၌ ၁၂၃ ခု၊ ဘီစီ ၅၅၄ ဟုလည်းကောင်း၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းဟုလည်း ကောင်း ဖော်ပြထားသည်။)

မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါရဟန်းသံဃာတော် ၅၀၀ သည် ဓညဝတီမြို့၏ အနောက်မျက်နှာ ကမ္ဘပနဒီဖြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းထိပ် သေလာဂီရိ အမည်ရှိသော ကျောက် တောင်ထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ထိုတောင်ထိပ်၌ မြတ် စွာဘုရားရှင်သည် ဗျာဒိတ်တော်အသီးသီး ချမှတ်တော်မူရာ ကြီးစွာသော တော်လည်းခြင်း၊ ဥပါယုံခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း ဆွေပွန်ခြင်း စသည့် အတိတ်နိမိတ်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာလေ သည်။

ပညာရှိ များမတ်များက ထိုအတိတ်နိမိတ်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာကြောင်း ပြဆိုသော နိမိတ် ကြီးများဖြစ်ကြောင်း စန္ဒသူရိယမင်းကြီးအား လျှောက်တင် လေသည်။ သေလာဂီရိ ကျောက်တောင်တွင် ဘုရားရှင်ကြွ ရောက်တော်မူခြင်း အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း တင်လျှောက်ကြ သည်။

စန္ဒသူရိယမင်းကြီးသည် နန်းတော်သို့ မြတ်စွာဘုရား ရှင်ကြွလာမည်ကို စောင့်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ဘုရားရှင် သီတင်း သုံးစံပယ်တော်မူရာ သေလာဂီရိ ကျောက်တောင်တော်သို့ နောက်ပါမျိုးမတ်ဗိုလ်ပါ မိဖုရားအစုံအလင်တို့ သွား ရောက် လေသည်။ ကျောက်တောင်သို့ရောက်လျှင် မြတ်စွာဘုရား ရှင်၏ တစ်ရာရှစ်ကွက် လင်းထိန်လက်နေသော ရွှေစက်တော် မိအစုံကို ကြာဠာပမာ ဦးထိပ်မှာလက်ချီ၍ အဓ္မလီပဏာမ သတ္တဗ္ဗပြင် ပါလာသမျှ ပန်းနံ့သာအစုံတို့ကို ပူဇော်ကြမြှောက် ကန်တော့လေသည်။

ထို့နောက် စန္ဒသူရိယမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားရှင် အား နန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်လေရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်အနေ နှင့် ဝဋ်ညာဉ်ပေးတော်မူသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ပြာသာဒ်ယာဉ်စကြာငါးရာနှင့် နန်းရင်ပြင်သို့ ကြွတော်မူလေ သည်။ စန္ဒသူရိယမင်းသည် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ အား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အထူးထူးသော ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်း၊ ဆွမ်းနံ့သမကာတို့ဖြင့် လှုပ်ကျွေးလှူဒါန်းသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကလည်း ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စာရေးရေးအေး တိုက် ကျော်တော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ပြန်လည်၍ မဇ္ဈိမဒေသသို့ ကြွ တော်မူသည့်အခါ၌ စန္ဒသူရိယမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင် အား သဒ္ဓါကြည်ညိုစိတ် ပြင်းပြလွန်း၍ ဤသို့လျှောက် တော်မူသည်။

“ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပြန်လည်၍ ဒေသ စာရီ ကြွတော်မူလျှင် တပည့်တော်အနေဖြင့် ကိုးကွယ်ရာမရှိ ဖြစ်ပေတော့မည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် တပည့်တော်နှင့် တကွ ပြည်သူအပေါင်းတို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်အောင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကိုယ်စား ရုပ်ရှင်တော်တစ်ဆူ ထားစေလိုပါသည် ဘုရား” ဟု တောင်းပန်လျှောက်ထားလေသောအခါ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော် မူသောအခါ “ငါ၏ကိုယ်စား ရုပ်တုထားခဲ့သည်ရှိသော် ငါ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပြီးနောက် သာသနာငါးထောင်ပတ်လုံးကာလ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ချမ်းသာစီးပွားဖြစ်ကြကုန် လတ္တံ့” ဟူ၍ သိမြင်တော်မူပြီး စန္ဒသူရိယမင်းကြီး၏ လျှောက် ထားချက်ကို ဝန်ခံပဋိညာဉ်ပေးတော်မူသည်။

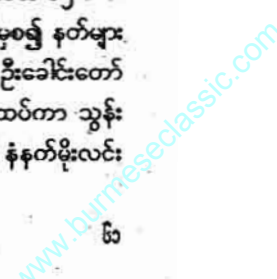
စန္ဒသူရိယမင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ် တော်မူလျက် ရတနာကိုးပါးတို့ကို ပြည်ထောင်အချင်းချင်း မင်းအပေါင်းတို့အား ကုသိုလ်ပါင်စေပြီး ကိုးကုဋေမျှလောက် သော ရတနာများဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်လည်း သိကြားမင်းနှင့် ဝိသကြို နတ်သားတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ...

“ငါဘုရားကိုယ်တော်နှင့် မယုတ်မလွန် အတိုင်းအတာ ပမာဏရှိသော ရုပ်တုတော်ကို ဤမျှသော ရတနာအစုံဖြင့် ပြုလုပ်၍ပြီးလျှင်စေ” ဟု မိန့်မှာပြီး လက်တော်ဖြင့် ခုနစ် လက်ခုပ် ကျုံးပြီးသော် ရတနာရွှေငွေကို သိကြားမင်းအား အပ်နှင်းတော်မူသည်။ သိကြားမင်းနှင့် ဝိသကြိုနတ်သားတို့ သည် ဧညဝတီမြို့၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်ရှိ သီရိမကုဋ အမည်ရှိ တောင်ထက်ဝယ် ကြီးစွာသော မဏ္ဍပ် ကနားများ ဆောက်ပြီး ပွဲလမ်းသဘင် စီရင်တော်မူသည်။

သိကြားမင်းသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ခုနစ်လက်ခုပ် ပေး တော်မူသော ရတနာတို့ကို ရွှေပန်းတောင်း၌ထည့်၍ ရတနာ ဆင်ဖြူပေါ် တင်ပြီးလျှင် သီရိမကုဋထောင်ထိပ်ရှိ မဏ္ဍပ်သို့ ယူဆောင်လေသည်။ သိကြားမင်း ယူဆောင်လာသော ရတနာများအပြင် လူမင်းအပေါင်းတို့က ရတနာ ၁၅ တင်း၊ သိကြားနတ်မင်းတို့က ရတနာတင်းပေါင်း ၅၀၊ နှစ်ရပ်ပေါင်း ၆၅ တင်းသော ရတနာတို့ကို လူအပေါင်းတို့က ကျီးချက်စဉ် နတ်နဂါးတို့က မထင်မရှား အမြီးများဖြင့် လာရောက်မွှေး ဖြေသလို ဝေပုလ္လတောင်ဝယ် သုံးကမ္ဘာအသက်ရှည်သော စုဋရဋ နတ်မင်းကြီးကလည်း စောင့်ကြပ်ပေးလေသည်။

သီရိမကုဋထောင်ထိပ်ရှိ မဏ္ဍပ်အတွင်းဝယ် ၆၅ တင်း သော ရတနာတို့ကို ကျီးချက်ပြီးလျှင် ညအချိန်မှစ၍ နတ်များ ပါဝင်ကူညီ ဝိုင်းဝန်းသွန်းလောင်းသော်လည်း ဦးခေါင်းတော် မြတ် မစေ့စပ်ဘဲ သုံးကြိမ် သုံးခါ ထပ်ကာ ထပ်ကာ သွန်း လောင်းသော်လည်း ကွဲကွာလျက်သာရှိနေ၍ နံနက်မိုးလင်း

အလင်းရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ပင့်ဆောင်
လျှောက်ထားရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် . . .

“ဒါယကာအပေါင်း သင်မင်းကောင်းတို့ အကြောင်း
ကိစ္စ ဤလုံ့လကြောင့် စိုးနှောင့်ဗျာပါမရှိလင့်၊ ရတနာပလ္လင်
ကိုသာလျှင် မြန်စွာပြီးအောင် လုပ်ဆောင်ကြလော့” ဟု
မိန့်တော်မူသည်။

လူနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည် ရတနာရွှေပလ္လင်တော်ကို
အလျင်အမြန် ပြီးစီးအောင် စီမံတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ရုပ်တု
တော်သည် ပလ္လင်တော်ထက်သို့ အလိုလိုကြွ၍ ထိုင်တောင်မူ
လေသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရဟန္တာငါးရာ ခြံရံလျက်
ကြွတော်မူပြီး ရုပ်တုတော်အနီး၌ ရပ်တန့်တော်မူသည်။ ရုပ်တု
တော်မြတ်သည် အသက်ဝိညာဉ်ရှိတော်မူသည့်အလား နောင်
တော်မြတ်စွာဘုရားအား ခရီးဦးကြိုဆိုမည့်ဟန် ထတော်မူ
မည့်ဟန် ပြတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရုပ်တုတော်အား မထရန်
တာမြစ်ပြီးလျှင် မစေ့ဘဲရှိသည့် ဦးခေါင်းတော်ကို ရင်ငွေ
တော် ခုနစ်ခါယူ၍ ထည့်တော်မူရာ ရုပ်တုတော်သည်
အသက်ဝိညာဉ်ရှိသကဲ့သို့ ခေါင်းငုံ့၍နေ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူ
အပ်သော ရုပ်တုတော်သည် တစ်ဆံခြည်မျှ မချွတ်တူလေ
သည်။ ၁၁၃ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့ ကြာသ
ပတေးနေ့တွင် လူတို့၏အတောင်နှင့် ဉာဏ်တော်ခုနစ်တောင်

ဘုရားကြီးအောက်ဘက်၌ရှိသော ဆုတောင်းပြည့်အောင်ခြေ

နှစ်မိုက်ထက်ဝယ်တော် မြောက်တောင်တစ်မိုက်ရှိ တင်ပျဉ်
ခွေပုံတော်ကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်တော်မူသတည်း။

ရုပ်တုတော် သွန်းလောင်းတော်မူပြီး မြတ်စွာဘုရား
ရှင် ရင်ငွေ့ခိုလှုံတော်မူပြီးနောက် နတ်ဗြဟ္မာလူအပေါင်းတို့
၏ မျက်စိတွင် ဘုရားနှစ်ဆူ တစ်ပြိုင်နက် ပွင့်တော်မူသကဲ့
သို့ ထင်ကြကုန်လျက် အထူးကြည်ညိုကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည် ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား . . .

“ညီတော်၊ ငါသည် ရှေးဘုရားရှင်တို့နည်းတူ နောင်
အခါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလိမ့်မည်။ ငါ့ညီတော်သာလျှင် ငါဘုရား
ဖန်ဆင်းတော်မူသကဲ့သို့ အထူးထူးသော တန်ခိုးပြာဋိပကာတို့ကို
ပြတော်မူလျက် ငါထားတော်မူခဲ့သော သာသနာတော် ငါး
ထောင် မကုန်သမျှ အမြဲတည်လတ်၍ လူနတ်တို့အား ကယ်
ဆယ်လော့” ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူပြီး တဲကျောင်း
မဏ္ဍပ်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်။

ညီတော် မဟာမြတ်မုနိလည်း ပလ္လင်ပေါ်မှာ သက်ဝင်
လှုပ်ရှားကာ ထတော်မူလေသည်။ ဘုရားရှင်အား . . .

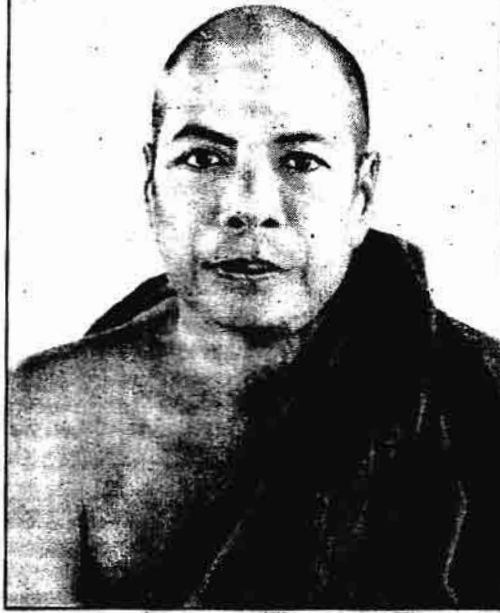
“နောင်တော်ကြရာ နောက်တော်ကမကွာ အတူလိုက်
ချင်စွ” ဟု လျှောက်ထားသောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်က . . .

“မဟာမုနိမည်တွင် ငါ့ညီတော်လျှင် ငါ့နောက်တွင်၌
တူပင်မကွာမလိုက်သာတည်း။ ဤမှာညီချစ် ပျော်တုံရစ်၍
စင်စစ်မမှား ငါ့ကိုယ်စားလျှင် ညီပွားသက်ဝေ နေရစ်ပေ” ဟု
မိန့်မှာလေရာ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်လည်း ဘုရားရှင်
မိန့်ကြားမှုကို နာခံ၍ နေရစ်ခဲ့လေသည်။

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား သွန်းလုပ်တော်မူရာ
ရတနာအမြောက်အမြား ကြွင်းကျန်ရစ်ရာ စန္ဒသူရိယမင်း
သည် မြတ်ဘုရားရှင်ထံ ခွင့်ပန်၍ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်သုံးဆူ
တို့ကိုလည်း ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ ဝိသကြံ၊ စသော နတ်အပေါင်း
တို့ ကူညီပိုင်းဝန်း၍ သွန်းကြပြန်ရာ အောင်မြင်စွာ သွန်း
လောင်းပြီးစီးခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမသွန်းလုပ်သော
ဘုရားမှာ မဟာမြတ်မုနိ၊ ဒုတိယမှာ ရှင်ကျော်မုနိ၊ တတိယမှာ
ရွှေဘုံသာမုနိ၊ စတုတ္ထမှာ မာရ်အောင်မြင်မုနိ မြတ်စွာဘုရား
ဟု ထင်ရှားခဲ့လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်
ဓညဝတီပြည့်ရှင် စန္ဒသူရိယမင်းကြီး၏ တောင်းပန်လျှောက်
ထားမှုကြောင့် ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သွန်းလောင်းခြင်း
မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ရင်ငွေ့လှုံတော်မူပြီး ဘုရား
ရှင်၏ ကိုယ်ပွား နောင်တော်ဘုရားအဖြစ် သတ်မှတ်ဗျာဒိတ်
စကား ထားရှိခဲ့ခြင်းတို့ဖြင့် တည်ရှိတော်မူသော မဟာမြတ်
မုနိ ဘုရားကြီးသည် တန်ခိုးတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ
နှင့်ပြည့်စုံသော ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူအဖြစ် ယနေ့တိုင်
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ဆည်းကပ်ပူဇော် ဖူးမြော်ခြင်းကို ခံယူလျက်
ရှိနေပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ဒဂုန်မဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား

အာရမ္မရုဗြူ၊ ဗင်္ဂလားတိုက်အောင်း၊ ဝဋ္ဋလေးမြို့၊
ဦးချစ်ဇွေဇွေခဗ္ဗရုံ၌ ဖောဏ္ဍိကဆုံးအောက်စူဇော

တိုက်ခွာတိုက် ချီးသပ်တရားတော်

(သခင်လမ္မအဆက်)

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုလိုရုံရင်ဖြင့်တဲ့ သစ္စာ
ပေးတဲ့အဓိပ္ပာယ် ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်ပေါ်နေတယ် (မှန်
ပေါ့)။ မပေါ်ကြဘူးလား (ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။ ကဲ...
အောက်ကိုဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ငိုဆိုတာက ဘာသစ္စာတုံး
သစ္စာသစ္စာပါ ဘုရား။

အဲ... ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာမှန်းသာ သိပေတော့၊
အန္တာရလို့ ငိုတာပဲ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ခန္ဓာတစ်ခု စွန့်ရလို့
ငိုတာပါ ဘုရား။ ခန္ဓာရလို့ (ငိုတာပါ ဘုရား)။ ခန္ဓာရလို့
သူ့ မျက်စောင်းထိုးလိုက်လို့၊ သူ့ မာန်မာနကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မို့
မျက်စောင်းထိုး မခံဖူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မျက်စောင်းထိုးလို့ ငိုလိုက်
အောင်ဆိုတော့လည်း ခန္ဓာကြောင့် ငိုတာပဲ (မှန်ပါ)။ သဘော
ကျပါပြီ။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးသည်
အန္တာရဆိုလိုရုံရင်ဖြင့် ဘယ်သူတည်ထောင်လိုက်ပါလိမ့်မတုံး
တည်ထောင်ပါတယ် ဘုရား။ တဏှာကလည်း
တည်ထောင်ချင်လို့ တည်ထောင်တာလား ဒကာ၊ ဒကာမတို့
အဆင်ရာ မရှိဘဲနဲ့ ဒီတဏှာက ပေါ်ပါလား (မပေါ်ပါ

ဘုရား)။ ဒါဖြင့် သူက အာရုံ သူက အာရမ္မဏိက၊ ပဋ္ဌာန်းနည်း
နဲ့ဆိုတော့ သူက ဘာပါလိမ့် (အာရုံပါ ဘုရား)။ သူက ဘာပါ
လိမ့် (အာရမ္မဏိကပါ ဘုရား)။ အဲ... အာရုံနဲ့ အာရမ္မဏိ
က ဖြစ်နေတော့ အာရုံကို ပြောင်းယူမှသာလျှင် ဦးခင်မောင်
တော်တော့မယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ အာရုံပြောင်းယူမှ ဘာပါလိမ့်
(တော်တော့မယ်)။ တော်တော့မယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား
(ကျပါပြီ)။ ကိုင်း... အာရုံကို ပြောင်းယူရမယ်ဆိုတော့
ဒကာ၊ ဒကာမတွေက အာရုံကိုပြောင်းယူရမယ်လို့ ဆရာ
ဘုန်းကြီးကဟောတော့ ခြော်... ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောင်း
ပေးမှာထင်ပါရဲ့။ စိလိုတော့ မယူကြပါနဲ့နော် (မှန်ပါ ဘုရား)။
ပင်ကိုကိုက ခင်ဗျားတို့က မျက်စိလည်နေလို့ ပြောင်းပေးရမှာ
(မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောင်းရမှာလား။ ခင်ဗျားတို့က
ဝိပုပ္ပလ္လာသ မှောက်မှားမှုကြောင့် ပြောင်းပေးရမှာလား
(ဝိပုပ္ပလ္လာသ မှောက်မှားမှုကြောင့် ပြောင်းပေးရမှာပါ ဘုရား)။

အဲ... ဒါဖြင့် ဝိပုပ္ပလ္လာသလည်း ပယ်ပြီးသားပဲ မှတ်
လိုက်တာပေါ့ (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ပြန်ရေးစုစည်း (မတ်လ၊ ၂၀၁၄)

www.burmeseclassic.com

ဘာတဲ့လဲ (ဝိပလ္လာသ ပယ်ပြီးသားပါ ဘုရား)။ ဝိပလ္လာသ လည်း ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ပယ်ပြီးသားလို့ ဒကာ၊ ဒကာမ တွေက မှတ်လိုက်ပါတော့ (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။ ဘာကိုပယ်မလို့ပါလိမ့် (ဝိပလ္လာသ ပယ်မလို့ပါ)။ ဝိပလ္လာသ ဆိုတာ ဖောက်ပြန်နေတာနော် (မှန်ပါ)။

ဒီတရားတွေဟာ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရုပ်နာမ်တွေဟာ နာမ်တရားကြည့်လိုက်လည်း ဖြစ်ပြီး ဖျက်နေတာပဲ ရုပ်တရား ကြည့်လိုက်ရင်ကော (ဖြစ်ပြီး ဖျက်နေတာပါပဲ)။ ဒါ မသာတွေ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ (မှန်ပါ)။

မွေးလိုက်၊ သေလိုက်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့် (မသာပါ ဘုရား)။ မသာတွေပဲဆိုတော့ မသေချာဘူးလား (သေချာပါ တယ် ဘုရား)။ အဲဒါကလေးတွေကို ခင်ဗျားတို့က ခင်စရာ ကောင်းလိုက်တာ၊ မင်စရာကောင်းလိုက်တာလို့ ဖြစ်နေတော့ ဒါ ခင်ဗျားတို့က ရူးတာလားတဲ့။ ဒီတရားတွေက ရှုရတာလား လို့မေးရင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမယ် (တပည့်တော်တို့က ရူးတာ ပါ ဘုရား)။ အဲဒါ ရူးတာ၊ ခင်ဗျားတို့၏ ဝိပလ္လာသ (မှန်ပါ)။ ရှင်း ပလား (ရှင်းပါပြီ)။ အဲဒီ ဝိပလ္လာသက ယနေ့ ပြင်ပေး ရမယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒကာ၊ ဒကာတို့ ဘာပြင်ပေးရမယ် (ဝိပလ္လာသ ပြင်ပေးရပါမယ် ဘုရား)။

ဝိပလ္လာသ ပြင်ပေးရမယ်ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဝိပလ္လာသ သုံးမျိုးနော်၊ သညာဝိပလ္လာသ၊ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ၊ ဝိပလ္လာသ ဘယ်နှမျိုးပါလိမ့် (သုံးမျိုးပါ ဘုရား)။ သညာ (ဝိပလ္လာသပါ ဘုရား)။ စိတ္တ (ဝိပလ္လာသပါ ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိ (ဝိပလ္လာသပါ ဘုရား)။ (နှစ်ခေါက် ချပေးသည်။)

ဪ... ခင်ဗျားတို့မှာ အဇ္ဈသုံးမျိုးရှိတယ် (မှန်ပါ)။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘာရှိနေသလဲ (အဇ္ဈသုံးမျိုး ရှိပါတယ် ဘုရား)။ အဇ္ဈသုံးချက်ကို ဒီဆရာဘုန်းကြီးနဲ့တကွ ဆရာ သမားတွေကမှ မကုတော့ဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမ တို့ အဇ္ဈမသာသာ မှတ်ကြပေတော့ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒီတော့ ဘာမသာ ဆိုကြမလဲ (အဇ္ဈမသာပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ မသာတောင် ဂုဏ်ပျက်တော့မခံကြ ပါနဲ့။ အဇ္ဈတော့ ပျောက်အောင် လုပ်လိုက်ကြပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါကလေးမှ မရှင်းလို့ရှိရင် ဒီမသာ ဘာမသာခေါ်ကြ မလဲ (အဇ္ဈမသာပါ ဘုရား)။ သေသွားတဲ့အခါကျတော့လေ (မှန်ပါ)။ ဘာမသာချသလဲ (အဇ္ဈမသာပါ)။ အဇ္ဈမသာ လိုက် ပို့တော့ ကောင်းသေးရဲ့လား (မကောင်းပါ ဘုရား)။ ဒါ ဝိပလ္လာ သ သုံးချက်နဲ့ သေသွားမယ်ဆိုရင် အဇ္ဈမသာဖြစ်ရတော့မယ် (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ကင်း... ဒါဖြင့် ဒါကလေးရှင်းပြီး ပေးပါဦးမယ်။ ဒီနေ့ ရုပ်နာမ်အပေါ်မှာ ခင်ဗျားတို့အမှားကြီးမှားပြီးသကာလ နေတဲ့ အမှားချက်ကို ယနေ့ပြင်ပြီးသကာလ ပေးပါတော့မယ်

ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်မိပါနော် (မှန်ပါ)။ ဟောဒါက ခင်ဗျားတို့ ရုပ်နာမ်ကလေး၊ ဒီရုပ်နာမ် ကလေးဟာ သား ကလေးလို့ ခင်ဗျားတို့က မွေးဖွားတဲ့ ရုပ်နာမ်ကလေးကိုပင် ခင်ဗျားတို့ သားကလေးလို့ တကယ်ထင် လိုက်လို့ရှိရင်၊ တကယ့်သားပဲလို့ ထင်လိုက်လို့ရှိရင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အမှတ် မှားဖြစ်တယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ မဖြစ်သေးဘူးလား (ဖြစ်ပါ တယ် ဘုရား)။

သားကလေး တကယ့်သားကလေးဆိုရင် ဘယ်နှယ် ဆိုကြမလဲ (အမှတ်မှားပါ ဘုရား)။ အဲဒါ သညာဝိပလ္လာသ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

စိတ္တဝိပလ္လာသက ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သားကလေးမို့ ခင်ရမှာပဲ ဆိုလို့ရှိရင် စိတ်က ဒုက္ခသစ္စာကို ခင်ပြီ (မှန်ပါ)။ အသုဘကို (ခင်ပါပြီ)။ ခင်တော့ စိတ် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ၊ စိတ်ဖောက်ပြန်သွားတော့ စိတ္တဝိပလ္လာသ (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သားကလေးတုန်းကတော့ အမှတ်မှား (မှန်ပါ)။ ခင်မှာဆိုတော့ အသိမှား (မှန်ပါ)။ အားကိုးရမှာပဲဆိုတော့ အယူမှား (မှန်ပါ)။ မြန်မာလိုပြန်ကြစို့ (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူမှား ဘယ်နှမှား ပါလိမ့် (သုံးမှားပါ ဘုရား)။ ကဲ... ဘုန်းကြီးကပဲ ရွတ်ပါ တယ်။ ဟောဒါကလေးဟာ ခင်ဗျားတို့သားကလေးလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ဘယ်နှယ်ခေါ်ကြမလဲ (အမှတ်မှားပါ ဘုရား)။

ဪ... သားကလေးမို့ ခင်နေရတယ်ဆိုတော့ (အသိမှားပါ ဘုရား)။ အသိမှားဖြစ်သွားပြီ၊ အားကိုးရမှာပဲလို့ ယူလိုက်တော့ (အယူမှားပါ ဘုရား)။

ဪ... ခက်ပြီကော၊ ခင်ဗျားတို့ အမှားဘယ်နှချက် ရှိပါလိမ့် (သုံးချက်ပါ ဘုရား)။ အမှားသုံးချက် ရှိနေပြီဆိုလို့ ရှိရင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခက်ကုန်ပြီ။

ဒါဖြင့် ဒီအမှားသုံးချက်ကို ကျော်လွန်ပြီးသကာလ မှန်ပြီးသကာလ သေသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အားလုံး တရားတစ်ဖွဲ့ လုံးပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါတော့။ ဒီအမှားသုံးချက်နဲ့ သေသွား တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သာ များလိမ့်မယ်ဆိုရင် လွဲပါမလား (မလွဲပါဘုရား)။

ဒီအမှားသည် ဝိပလ္လာသလို့ ဆိုသဖြင့် အဇ္ဈပဲမဟုတ် လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒါဖြင့် အရင် အမေတွေ၊ အဖေတွေ အလုံးစုံ အကုန် သေကုန်ကြပြီ။ ဒါတွေ ရှင်းလင်းပြီးသွားပါ သလား။ အဇ္ဈတန်းလန်းနဲ့ပဲ၊ အဇ္ဈမပြုတ်ဘဲနဲ့ပဲ၊ အဇ္ဈစိတ် မပျောက်ဘဲနဲ့ပဲ သေသွားကြသလားလို့မေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေ ကြမလဲ (အဇ္ဈတန်းလန်းနဲ့ သေသွားကြပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဲဒီမသာကို ဘာမသာခေါ်ကြမလဲ (အဇ္ဈ မသာပါ ဘုရား)။ နို့... ခင်ဗျားတို့ကကော ဘယ်လောဏ် ဖြစ်ချင်သတုံး (ဘယ်မသာမှ မဖြစ်ချင်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်မသာမူလည်း မဖြစ်ချင်ဘူး၊ အဇ္ဈ တော်တော် ကိုပါးသွားပြီ၊ တော်တော်ကို နေရာကျသွားပြီ။ အကောင်း

သောလည်း မဖြစ်ပါရစေနဲ့။ အရေးအရာလုပ်ပုံ မဖြစ်ပါရစေနဲ့။
ဒီလိုရှိရင် ပြီးအောင်လုပ်လိုက်ပါတော့ (မှန်ပါ)။ ပြီးအောင်
ထုပ်လိုက်ပါတော့။

ကိုင်း... ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့အိမ်မှာ နေ
ထိုင်ဖြစ်နေတဲ့ အများဆုံးချက်နော် (မှန်ပါ)။ ဒီရုပ်နာမ်ကလေး
ဘာ မိမိရုပ်နာမ်ဖြစ်လို့ရှိရင်လည်း ဒါ မိမိယောက်ျားပဲ။ ငါ
သောကျားပဲလို့ ထင်လိုက်လို့ရှိရင် ဘယ်နှယ်ဆိုကြပါမလဲ
(အမှတ်မှားပါ ဘုရား)။

အို... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မထင်ရင် ဘယ်သူထင်ရမှာ
ထဲ (အသိမှားပါ ဘုရား)။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ ကျုပ်က အားကိုး
ထယ် (အယူမှားပါ ဘုရား)။ ဟော ကိုယ့်ကိုယ်လည်း ဒီအတိုင်း
တာတာပဲ (မှန်ပါ)။ မလာဘူးလား (လာပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သမီးကလေးဆိုတော့ ဘယ်
နှယ်ဆိုကြမလဲ (အမှတ်မှားပါ ဘုရား)။ သမီးလေးမို့ ခင်နေ
တာပေါ့ဆိုတော့ (အသိမှားပါ ဘုရား)။ သူပဲ အားကိုးနေရ
ထယ် (အယူမှားပါ ဘုရား)။

ရှိကြသေးရဲ့လား။ ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ ဒီသုံးချက် ရှိ
အကဲခတ်စမ်း (ရှိပါတယ် ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒါသည် ဒကာ၊
ဒကာမတို့ အနှုန်းလား၊ အမှားလား (အမှားပါ ဘုရား)။ အမှား
ဆိုတော့ ပိပုဏ္ဏဆာ ဖောက်ပြန်တာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)။

ဖောက်ပြန်မှားယွင်းတာသည် လောကကြီးမှာ ဘယ်
ခေါ်ကြသလဲ အရှူး (မှန်ပါ)။ ဖောက်ပြန်တာ လောက
ကြီးမှာ အရှူးခေါ်ကြတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျ
ပြီ)။ သူက စိတ်မနှံ့ဘူး။ ဖောက်ပြန်နေတာပဲ (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ကော ဘယ်နှယ်တုံး (ဖောက်ပြန်နေပါတယ်
ဘုရား)။ စိတ်မနှံ့ဘူး။ ဒီလိုဆိုရင် မပြီးဘူးလား၊ ရိပ်မိပလား
(မိပါပြီ)။ စိတ်မနှံ့ဘူးဆိုတော့ ဘယ်လိုနိဂုံးချုပ်ကြမလဲ။
ဖောက်ပြန်နေတယ်။ သဘောပါပလား (ပါပြီ ဘုရား)။

မယုံရင် ငိုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သွားကြည့်၊ သားကလေး
ကြည့် ငိုနေသလား။ သမီးကလေးကြောင့် ငိုနေသလား။
အတွက် ဝမ်းနည်းပြီး ငိုနေသလား။ ကိုယ့်သား၊ လင်
နှင်းအတွက် ငိုနေသလားဆိုတာ သွားမေးကြည့်ရင်
အထဲကမလွတ်စေဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။ လွတ်ပါမလား
မလွတ်ပါ ဘုရား)။

ကြည့်စမ်း၊ မကြားကြဘူးလား ကျုပ်သမီးလေးဟာ
အရှက်ရှိသေးတယ်။ ဟော သမီးလေးက မလာဘူးလား
မလာတယ် ဘုရား)။ သူပဲ ကျုပ်ဟာ အင်မတန် ရွှေပေါ်
အင်ထားတာ ခင်တယ်။ ဘာတဲ့တုံး (အသိမှားပါ ဘုရား)။
ကျုပ်ပဲ အားကိုးလောက်တယ် (အယူမှားပါ ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ဟာက သားအပေါ်မှာ
သုံးချက်၊ သမီးအပေါ်မှာကော (သုံးချက်ပါ ဘုရား)။
အပေါ်မှာကော (သုံးချက်ပါ ဘုရား)။ ကိုယ့်အပေါ်

ဟာကော (သုံးချက်ပါ ဘုရား)။ သားအပေါ်မှာကော (သုံး
ချက်ပါ ဘုရား)။ ဟာ ... ခင်ဗျားတို့ဟာ သုံးချက်ပေါင်း
မရေနိုင်ပါဘူး။ ဒါဖြင့် ရေနိုင်စရာကိုမရှိဘူး ခင်ဗျားတို့ဟာက
(မှန်ပါ)။ ရူးထားတာက အကုန်ရူးထားတာတို့နဲ့ ဘယ်နေရာ
အကောင်း ပါသေးသတုံး (မပါပါ ဘုရား)။ ဘယ်နေရာမှာ
အကောင်းမပါတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းမနေဘူးလား (ရှင်းနေ
ပါတယ် ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒီအရှူးတွေ မပျောက်လို့ရှိရင် တော်
ပါမလား (မတော်ပါ ဘုရား)။ ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမ
တို့ ဒီလိုလုပ်ကြပါစို့။ ဒီဥစ္စာ သားကလေးလား။ ရုပ်နာမ်လား။
ခင်ရာမင်ရာလား အကဲခတ်လိုက်စမ်း (ရုပ်နာမ်ပါ ဘုရား)။

ရုပ်နာမ်ဆိုကတည်းက အမှတ်က မှန်သွားပြီ (မှန်ပါ)။
နဂိုက ရုပ်နာမ်ပဲလို့ ရုပ်နာမ်ဆိုတော့ အမှတ်က မှန်သွားပြီ
(မှန်ပါ)။ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သိတဲ့
အတိုင်းတဲ့ သုဘလား။ အသုဘလား (အသုဘပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်စရာဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်ပါ ဘုရား)။ သဘော
ကျပလား (ကျပါပြီ)။ ခင်စရာကော ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါ
ဘုရား)။ ကဲ... ဒါဖြင့် ရုပ်နာမ်သိတုန်းက သညာပြုတ်ခဲ့တယ်
(မှန်ပါ)။ အသုဘမှန်းသိတော့ ခင်တာပြုတ်ခဲ့တယ် (မှန်ပါ)။
မပြုတ်သေးဘူးလား (ပြုတ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့
အခါကျတော့ အားကိုးရာပြုတ်တယ် (မှန်ပါ)။ တစ်ခါတည်း
ဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ် သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် တို့ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ ဒီဒကာ၊ ဒကာမ
တွေနဲ့ နေရာကျပြီ။ ဒါ ရုပ်နာမ်လို့သိရင် သညာပြုတ်ပါတယ်
(မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။ အသုဘလို့ သိနေရင်
(ခင်တာ ပြုတ်ပါတယ်)။ ခင်တာ ပြုတ်ပြီတဲ့ ဖြစ်ပျက်မြင်
တော့ အားကိုးသေးရဲ့လား (မကိုးပါ ဘုရား)။ အားကိုးပြုတ်
သွားတယ်ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားပြီ။ မပြုတ်သေးဘူးလား
(ပြုတ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သညာလည်းပြုတ်၊ စိတ်
ကော (ပြုတ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဒိဋ္ဌိကော (ပြုတ်ပါတယ်
ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်လုပ်မှ ခင်ဗျားတို့ အကုန်ပြုတ်မယ်
(မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်
ချမလဲ (ဖြစ်ပျက်မြင်မှ အကုန်ပြုတ်ပါမယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မှ မမြင်ဖူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အရှူး
မသာသာ ဖြစ်မှာပဲ။ လမ်းဆုံးရှာလိမ့်မယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။
ရှင်တုန်းလည်း အရှူးပဲ (မှန်ပါ)။ သေတော့ကော (အရှူးပါပဲ
ဘုရား)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ဦးခင်မောင်ရေ နေရာ
ကျပလား (မှန်ပါ ဘုရား)။

တော်တော်ကလေး နေရာကျလာပြီ ဒကာ၊ ဒကာမ
တို့။ ယနေ့ တော်တော်နေရာကျလာပြီနော် (မှန်ပါ)။ ကိုင်း
... ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီအလုပ်ကို ရှင်းကြလင်းကြ

ပါစို့။ ဖြစ်ပျက်တစ်လုံး ပိုင်လို့ရှိရင် သဘာဝလည်း ပြုတ်တယ် (မှန်ပါ)။ စိတ်ကော (ပြုတ်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမ တို့ ဖြစ်ပျက်ပိုင်ဖို့ပဲ ကျုပ်တို့အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ) ဘုရား။

ခန္ဓာကြီး ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင် ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုတွင် ရှိတယ်ဆိုတာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိဖို့ အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ) ဘုရား။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ခန္ဓာကြည့်ကြပါစို့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီအမှားသုံးချက်ပျောက်အောင် အမှန်ငါးချက်နဲ့ ကျုပ်တို့က ကြိုးစားပေးရမယ် (မှန်ပါ) ဘုရား။ အမှားသုံးချက်ပျောက်အောင် (အမှန်ငါးချက်နဲ့ ကြိုးစားရမယ်)။ အမှန်ငါးချက်ဆိုတာ ဝိပဿနာမဂ်ကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါ) ဘုရား။

အမှားသုံးချက်ကို ဒကာ၊ ဒကာမတို့ပြုတ်အောင် ဘာနဲ့လိုက်ပါမယ် (အမှန်ငါးချက်နဲ့ လိုက်ရပါမယ်)။ အဲ... အမှားသုံးချက်ကို အမှန်ငါးချက်နဲ့ ဖျက်လိုက်လို့ရှိရင်တဲ့ အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ပျက်စီးသွားတာပါပဲ (မှန်ပါ)။

တော်တော်နေရာကျလာပြီ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ကြိုးစားကြနော်၊ မလျော့နဲ့ (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးက ပြောတယ်၊ ခင်ရာမင်ရာဆိုတာ ရုပ်နာမ်လို့ ပြောတယ်နော် (မှန်ပါ)။

ကဲ... ရုပ်တွေ အသာထားလိုက်ပါတော့၊ နာမ်ပဲ ရှုကြပါစို့ဆိုတော့၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တစ်နေ့ကစိတ်ကို အရှုမခိုင်းဘူးလား (ခိုင်းပါတယ် ဘုရား)။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘာများ အရှုခိုင်းပါလိမ့် (စိတ်ကို အရှုခိုင်းပါတယ် ဘုရား)။ အေး... စိတ်ကို အရှုခိုင်းတယ်ဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီ)။ စိတ်က ဘယ်သူ့စိတ် ရှုရမှာပါလိမ့် (ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ရှုရမှာပါဘုရား)။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ရှုရမယ်နော် (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ရှုရမယ်ဆိုတာကော သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။ ဩ... သူများစိတ်ဆိုတာ လွဲလိမ့်မယ်နော် (မှန်ပါ)။ သူများစိတ်ရှုရတာ လွဲသည်၊ မှန်သည် နှစ်မျိုးရှိပါတယ် (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ရှုတော့ (မှန်ပါတယ် ဘုရား)။ မှန်တယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်သန္တာန် လောဘဖြစ်လည်းတဲ့။ လောဘကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်သည်လို့ မဂ္ဂင်နဲ့လိုက်ပေး (မှန်ပါ)။ ဒေါသဖြစ်ရင်ကော (ဖြစ်ပြီးပျက်ပါတယ်)။ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာပဲလို့သာ ရှုပေး (မှန်ပါ) ဘုရား။ ဣဿာကလေးဖြစ်ရင်ကော (ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာပါ ဘုရား)။ မစ္ဆန္ဒိယကလေးဖြစ်ရင် ဝန်တိုတဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာရင်ကော (ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာပါ ဘုရား)။

ဒေါသကလေး ဖြစ်ရင်ကော (ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာပါ ဘုရား)။ သံသယကလေး ရှိလာရင်ကော (ဖြစ်ပြီး ပျက်တာပါဘုရား)။ အင်း... ဒါဖြင့် ကုသိုလ်ကလေးလုပ်တဲ့ စိတ်ကလေးကော (ဖြစ်ပြီး ပျက်တာပါ ဘုရား)။

ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သန္တာန်မှာ ပုထုဇဉ်သန္တာန်မှာ ဖြစ်တဲ့စိတ် ပုထုဇဉ်ဉာဏ်နဲ့ ရှုပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ) ဘုရား။ ရှုတတ်ပြီ မဟုတ်လား (ရှုတတ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှုပုံတော့ဖြင့် တစ်နေ့က စိတ်တစ်ဆယ့်သုံးခု ပြုပြီးပါပြီ (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ ဒါကို တဖြိုင်ဖြိုင် ရှုပေးပါနော် (မှန်ပါ)။ လာတဲ့စိတ်ဆိုရင် ရှုနော် (မှန်ပါ)။ ဘာမှမရှိရင် ရှုစိတ်နဲ့ ရှုစိတ်ကို ရှုပေး (မှန်ပါ)။

နို့မဟုတ် ကြားပေါက်လာရင် (ကြားပေါက်ရှုပေးရပါမယ် ဘုရား)။ ကြားပေါက်စိတ်ရှု၊ ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ အရိယာစိတ် မလာပါဘူး (မှန်ပါ) ဘုရား။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။ ပုထုဇဉ်တွေမို့ ဘာစိတ်သာ လာမတုံး (ပုထုဇဉ်စိတ် လာပါမယ် ဘုရား)။

ပုထုဇဉ်မှာလည်း ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရင် ဒွိဟိတ်စိတ် သာလာမယ် (မှန်ပါ)။ ဒွိပြင်စိတ် လာနိုင်ပါမလား (မလာနိုင်ပါ ဘုရား)။ မလာနိုင်တော့ ကိုယ့်လာတဲ့စိတ်သာ ကိုယ်ရှု (မှန်ပါ) ဘုရား။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ဝမ်းသာရင် ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ကို (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ ဝမ်းနည်းရင် (ဝမ်းနည်းတဲ့စိတ်ကို ရှုရပါမယ်)။ ဥပေက္ခာထားရင် (ဥပေက္ခာစိတ် ရှုရပါမယ်)။ ဥပေက္ခာစိတ်ကိုရှု ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

အဲဒီကဲ့သို့တဲ့ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်ရှုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ စိတ္တာနုပဿနာ ဖြစ်ပါတယ် (မှန်ပါ) ဘုရား။ အဲဒီတော့တိုတဲ့ ဒါ တပည့်တော်တို့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ရှုရမလဲလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မေးဖို့မလိုဘူးလား (လိုပါတယ် ဘုရား)။

ကိုယ့်စိတ်ကို ဘုရားတပည့်တော်ဖြင့် လောဘကလေး လာလည်း နောက်ကနေပြီး မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရှုရပါတယ်။ ဒေါသကလေးလာလည်း မဂ္ဂင်ငါးပါးပဲ ရှုရပါတယ်။ မောဟလာလည်း မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရှုရပါတယ်။ ရှုချင်တာသာ ရှုပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)။ ရှုလိုက်တော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟလား၊ ဖြစ်ပျက်လား (ဖြစ်ပျက်ပါ ဘုရား)။ ရှုတာက ဘာဆိုကြမယ် (မဂ္ဂပါ ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မဂ်လိုက်အောင်လုပ် (မှန်ပါ) ဘုရား။ ဖြစ်ပျက်မဂ်လိုက်အောင်လုပ် (မှန်ပါ)။

ဒီကြားထဲမှာ ကိလေသာမဝင်အောင်လုပ်ပါ (မှန်ပါ) ဘုရား။

ကိလေသာမဝင်လို့ရှိရင် မနက်အားထုတ်ရင် ညနေရမယ် (မှန်ပါ)။ ညနေအားထုတ်ရင် (မနက် ရပါမယ်)။ မနက်ရမယ်ဆိုတော့ ဒါ ကိုယ့်အတွက်မှာ ဝမ်းနည်းစရာ လိုသေးသလား (မလိုပါ ဘုရား)။ ဝမ်းနည်းစရာ ဘာမှမလိုပါဘူးတဲ့။

အဲဒီတော့ ဒီလို ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်ကြည့်ပြီး သကာလ ဖြစ်ပျက်တွေကို မြင်ပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။ မြင်တော့ ဘုန်းကြီးက ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို အလုပ်

မေးနေတဲ့ ဘုန်းကြီးဖြစ်နေတော့ ရှင်းရှင်းပဲပြောပါတယ်။ စိတ်
ဟာ နှစ်စိတ် ဘယ်တော့မှ မပြိုင်ဘူး။ ဒါလည်း တစ်စိတ်၊
အပျက်ကလည်း တစ်စိတ်ပဲ။ အရှက်လည်း (တစ်စိတ်ပါပဲ)။
ဘယ်တော့မှ သတ္တဝါသန္တာန် မပြိုင်ဘူးလို့ မှတ်ထားလိုက်ပါ
(မှန်ပါ) ဘုရား။

ပြိုင်ပြီး ဘယ်တော့မှမဖြစ်ဘူး။ ဒီစိတ်ချုပ်ပြီးမှ ဟုတ်
သား (မှန်ပါ)။ အရှင်ခံစိတ်ချုပ်ပြီးမှ ရှုဉာဏ်စိတ် ပေါ်ပါတယ်
(မှန်ပါ) ဘုရား။ အရှင်ခံစိတ် (ချုပ်ပြီးမှ ရှုဉာဏ်စိတ် ပေါ်ပါ
တယ် ဘုရား)။

ရှုဉာဏ်စိတ် ပေါ်တယ်ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့
အရင်တုန်းက အသက်ရှင်နေတာ ဒီစိတ်နဲ့ အသက်ရှင်နေ
သယ် (မှန်ပါ)။ နောက် သူသေသွားတော့ ဘာစိတ်နဲ့ အသက်
ရှင်သတဲ့ (ရှုဉာဏ်စိတ်နဲ့ အသက်ရှင်ပါတယ် ဘုရား)။ ရှုဉာဏ်
နဲ့ အသက်မရှင်ရပေဘူးလား (ရှင်ရပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဧကစိတ္တသမာယုတာ = တစ်ခုသောစိတ်နဲ့
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အသက်ရှင်နေတာ (မှန်ပါ) ဘုရား။ စိတ်
သိပ်နဲ့ခုနဲ့ အသက်ရှင်နေသလဲ (တစ်ခုသောစိတ်နဲ့ အသက်
ရှင်နေပါတယ်)။ အရှင်ခံနဲ့ အသက်ရှင်နေတုန်းကို ရှုဉာဏ်
ပေါ်သေးဘူးလား (မပေါ်သေးပါ ဘုရား)။

သဘောကျပြီနော် (မှန်ပါ)။ ဒါ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
ပေါ်ပါ။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မှတ်ပါ။ ဒါ အလုပ်တရားမှာ
အလုပ်အရေးကြီးနေပြီ (မှန်ပါ)။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အပင်
ပေါ်ပြီး သကာလ၊ လူတွေ တိုးခွေပြီးသကာလ တချို့ နေ
ထိုင်လို့ အပြင်ဘက်မှာ နေကြရတယ်။ ဒါကို လိုရင်းပေး
တုန်းက ဘုန်းကြီးကလည်း ဒါရှုလိုက်လို့ရှိရင် ဒီကြားထဲ ခုနက
အတူတူ လာသေးရဲ့လား (မလာပါ ဘုရား)။

တကာမလာခင် ဒီခန္ဓာ (မလာပါ ဘုရား)။ ဒီခန္ဓာမှ
အသက်နဲ့ အို၊ နာ၊ သေ ဘယ်နှယ်တုံး (မလာပါ ဘုရား)။
အသက်လည်း ဝဋ်မကျတ်သွားဘူးလား (သွားပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီအလုပ်တရားကို ကြပ်ကြပ်ဂရုစိုက်
အသက်ပါဆိုတာ တိုက်တွန်းရတယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။
အသက်စိတ်ကိုယ်ရှု (မှန်ပါ)။ လောဘစိတ်လာရင် (လော
ဘစိတ်ရှု)။ လောဘစိတ်ကို မဂ်နဲ့ ဖြစ်ပျက်ရှု ဒေါသစိတ်လာ
ရင် (ဒေါသစိတ်ရှု)။ မောဟစိတ်လာရင် (မောဟစိတ်ရှု)။

ရှုရလိမ့်မယ်နော် (မှန်ပါ)။ မမေ့အောင် ရှုပေး၊ ဘာမှ
အသက်ထွက်အောင် အားထုတ်တဲ့စိတ်ကို (ရှုရပါမယ်)။
အသက်ပြန်ခွက်တဲ့စိတ်ကို (ရှုရပါမယ် ဘုရား)။ ရှုရလိမ့်မယ်
အသက်ပေးနေတဲ့ ရှုရှုပေးနေတော့ ဖြစ်ပျက်မဂ်၊ ဖြစ်ပျက်
အသက်ပေးဘူးလား (ကိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မိလိန္ဒပဉာ ပါဠိတော်
အတိုင်းလေးနဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို ပြောချင်ပါတယ်

မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသိန်ကို မေးတယ်။ မိလိန္ဒ
မင်းကြီးဆိုတာက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကြားဖူးတဲ့အတိုင်း
ပညာရှိပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ) ဘုရား။ ရှင်နာဂသိန်ကတော့ သူထက်
ပညာရှိတဲ့အပေါ်မှာ ရဟန္တာဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ) ဘုရား။

ရဟန္တာဆိုတာသည် ဝိပဿနာ ကိုယ်တိုင်ရှုပြီးလို့ မဂ်
ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် လေးဉာဏ်ရလို့ ရဟန္တာဖြစ်တယ်ဆိုတာ
လည်း ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ သံသယရှိဖို့ လေ့လာဘူး၊ လိုသေး
သလား (မလိုပါ) ဘုရား။

အဲဒီကိုယ်တိုင် နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒကာ၊ ဒကာမ
တို့ မေးလိုက်တယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်ဘုရားကတော့
အရှင်ဘုရားကိုယ်တိုင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါ
တယ်။ အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန် ကိုယ်တိုင် အာရုံပြုနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ တပည့်တော်များလည်း နိဗ္ဗာန်
ရောက်ချင်တယ်။ ရောက်ချင်တော့ကို ဘယ်လိုရှုပြီးသကာလ
ဘယ်လို နိဗ္ဗာန်ဘက် ကူးသွားတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ တပည့်တော်
အရေးတကြီး သိချင်ပါတယ်။

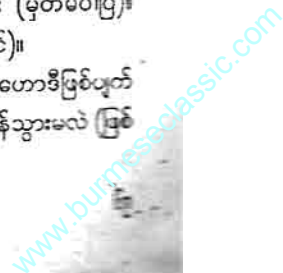
ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဝိပဿနာ ရှုရင်းမတ္တနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက်
ဘယ်လိုကူးသွားတယ်ဆိုတာ သူသိချင်တယ်တဲ့ (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။ ဝိပဿနာရှုရင်းမတ္တနဲ့
(နိဗ္ဗာန်ဘက် ကူးသွားတာ သိချင်ပါတယ် ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ဘက် ကူးသွားတာ သူသိချင်ပါတယ်ဆိုတော့
ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီဟာကလေးဟာ အသေအချာ မှတ်ရမှာ
နော် (မှန်ပါ) ဘုရား။ လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်
ဆိုတာ သူများ မမေးပါနဲ့တော့၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် နိဗ္ဗာန်ရောက်
ပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။ ရှုသာရှုပါ။ ဖြစ်ပျက်သာ မိအောင်ရှုပါ
(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ရှင်နာဂသိန်က ဒကာကြီးတဲ့ “တဿတံ
စိတ္တံ အပရာပရံ မနာသိကာရောကော ဥပ္ပါဒံ အတိတ္တမိတ္တာ
အနုပ္ပါဒံ ဩက္ကမတိ” ဖြစ်ပျက်မှုကို လွန်ပြီးသကာလ ဒကာ
ကြီးတဲ့ မြန်မြန် ဒါလေးကို ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်လို့ နှလုံးသွင်း
လိုက်ပါ။ ကိုယ့်စိတ်ကို၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ကိုယ့်
စိတ်ကို ဘာလုပ်ရမလဲ (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ် ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်လို့ ကိုယ့်မဂ်ကလေးနဲ့ ကိုယ့်ဉာဏ်
ကလေးနဲ့ နှလုံးသွင်းနေပါတဲ့ သဘောကျပလား (မှန်ပါ
ဘုရား)။ “တဿတံ စိတ္တံ အပရာပရံ မနာသိကာရောကော”
တဲ့၊ တဿ = ထိုဝိပဿနာရှုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံစိတ္တံ =
ထိုဖြစ်သောစိတ်ကို၊ အပရာပရံ = မပြတ်၊ မနာသိကာရော
ကော = နှလုံးသွင်းနေခဲ့လျှင်၊ ဖြစ်ပျက်သာ အမြဲနှလုံးသွင်း
နေခဲ့လျှင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မှတ်မိပလား (မှတ်မိပါပြီ)။
ဖြစ်ပျက်ဘာတုံး (အမြဲနှလုံးသွင်းနေခဲ့ပါလျှင်)။

အဲဒီတော့ ဥပ္ပါဒံ အတိတ္တမိတ္တာ = ဟောဒီဖြစ်ပျက်
တွေ လွန်သွားပါလိမ့်မယ်တဲ့ (မှန်ပါ)။ ဘာလွန်သွားမလဲ ဖြစ်

ပျက်တွေ လွန်သွားပါမယ်။ အနုပွင့် ဩက္ကမတိ - ဖြစ်ပျက် မရှိတဲ့ဘက် တစ်ခါတည်း ဟောဒီဉာဏ်က ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မဝင်ရှစ်ပါးပြည့်ပြီး ဝင်သွားတာပဲ (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ ဘက် ပြေးဝင်သွားတယ် (မှန်ပါ)။

ပထမ သူ ဖြစ်ပျက်လှည့်နေတယ် (မှန်ပါ)။ ရှုဖန်များ တော့ ဒီဖြစ်ပျက်ရုံတဲ့ ဉာဏ်တွေဟာ ဘယ်ဘက်လှည့်သွား သလဲ (ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက်ပါ ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် လှည့်သွားတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ပထမ ဘယ်ဘက်လှည့်သတိုး (ဖြစ်ပျက်ဘက် လှည့်ပါတယ်)။ နောက် ရှုဖန်များလာတော့ (ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် လှည့်ပါ တယ်)။ ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် သူလှည့်သွားတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ဒါဖြင့် . . .

“တသထံ စိတ္တံ အပရာပရံ မနာသိကာရောကော ဥပ္ပါဒံ အတိက္ကမိတွာ အနုပွါဒံ ဩက္ကမတိ။ ဧဝံ ခေါ မဟာ ရာဇ သမ္မာ ပဿန္တော နိဗ္ဗာန် သစ္စိကရောတိ”

ဦးခင်မောင် ဖြစ်ပျက်တွေ့ရကနေပြီး သကာလ တစ်ခါတည်း ရှုတဲ့ဉာဏ် ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် သူဟာသူ ပြောင်းသွားတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ပထမတော့ ဘယ်ဘက် လှည့်နေသတိုး (ဖြစ်ပျက်ဘက် လှည့်နေပါတယ်)။ ရင့်လာ တော့ ဘယ်နယ်တဲ့ (ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ပြောင်းပါတယ် ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ပြောင်းသွားတော့ အဲဒါ နိဗ္ဗာန် ကို မျက်မှောက်ပြုတယ်ဆိုတော့ ဒကာကြီး ဒါပဲ (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။ ပထမတော့ ဘယ်ဘက်လှည့်နေ သလဲ (ဖြစ်ပျက်ဘက် လှည့်နေပါတယ်)။ ခင်ဗျားက ရှုတဲ့ ဉာဏ်ကလေးကလေး (မှန်ပါ)။

နောက်တော့ ရှုဖန်များရင်း ရှုဖန်များရင်းနဲ့ ဟောဒီ ဖြစ်ပျက်တွေ မတွေ့တော့ဘူး (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ဉာဏ်ကလှည့်သွားတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်မရှိတာက ဘာပါလိမ့် (နိဗ္ဗာန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီ နိဗ္ဗာန်ဘက်လှည့်သွားတယ် ဒကာကြီးရာတဲ့၊ နိဗ္ဗာန် သစ္စိကရောတိတဲ့။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတယ်ဆို တာ ဒါပဲတဲ့။ ပထမ ဖြစ်ပျက်ဘက် လှည့်နေတယ်တဲ့။ နောက် ကျတော့ ရှုဖန်များလာတော့ ဖြစ်ပျက်တွေ အကုန်ချုပ်သွား ပြီး ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ဒီဉာဏ်က လှည့်သွားတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒါ “နိဗ္ဗာန် သစ္စိကရောတိ” ဆိုတာ ဒကာကြီး ဒါပဲ တဲ့ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေသိတဲ့အတိုင်း ဒီပုဂ္ဂိုလ်က သူ သွားပြီးသားလမ်းကို သူပြောတာနော် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရမ်း ပြောတာလား၊ ကိုယ်တိုင်ရောက်ဖူးတာ ပြောတာလား (ကိုယ် တိုင်ရောက်ဖူးတာ ပြောတာပါ)။ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က သံသယ ရှိဖို့ လိုသေးသလား (မလိုပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က ကိုယ့်စိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုသာနေ (မှန်ပါ)။ သူ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်တဲ့အခါကျတော့ ရှုတဲ့ဉာဏ် ရင့်ကျက်လာပြီး ဖြစ်ပျက်မမြင်တဲ့ဘက်ကို၊ ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ ဘက်ကို ဒီဉာဏ်က လှည့်သွားလိမ့်မယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

လှည့်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်မရှိတာကနိဗ္ဗာန်၊ လှည့်သွားတဲ့ဉာဏ်က မဂ်ဉာဏ်၊ သေတာက တဏှာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ တဏှာသေကတည်းက ခန္ဓာလုပ်နိုင်သေးရဲ့လား (မလုပ်နိုင်ပါ ဘုရား)။ ခန္ဓာမှမရှိဘဲနဲ့ အိုနာသေ ဒကာ ဒကာမတို့ (မရှိနိုင်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ချုပ်တာက ဘာတဲ့ (နိဗ္ဗာန်ပါ)။ မြင် တာက (မဂ်ဉာဏ်ပါ)။ သေတာက (တဏှာ)၊ သမုဒယ သေ တာ (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာနဲ့တကွ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ယိုဘက်ချုပ်တာက ခန္ဓာချုပ်ပြီးမှရတဲ့ အနုပါဒီသေသ နိဗ္ဗာန် (မှန်ပါ)။ ဒီဘက် ကိုယ်တိုင်မြင်ရတာက ခန္ဓာရှိတုန်း မြင်ရတဲ့အတွက် သဥပါ ဒီသေသနိဗ္ဗာန် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

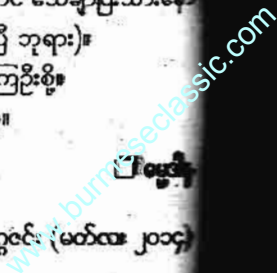
မြင်ရတာက (သဥပါဒီသေသနိဗ္ဗာန်)။ နောက်မှရမယ့် နိဗ္ဗာန်က (အနုပါဒီသေသနိဗ္ဗာန်)။ အနုပါဒီသေသနိဗ္ဗာန် ဆို တော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒါပဲလုပ်ရုံပဲရှိတယ် (မှန်ပါ)။ သဘော ပါကြပလား (ပါပါပြီ)။ လုပ်တတ်ကြပလား (လုပ်တတ်ပါပြီ)။ ခင်ဗျားတို့ လုပ်တတ်ဖို့ရာက ဖြစ်ပျက်မြင်ဖို့ရာသာလျှင် (မှန်ပါ)။ မိမိသန္တာန်မှတ ဘယ်စိတ်လာလာ ဖြစ်ပျက်သာရှုနေ (မှန်ပါ)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့အလုပ်၊ နိဗ္ဗာန်သွားဖို့ အလုပ်ကတော့ သူရင့်လာလို့ မဂ်က သူဟာသူ နိဗ္ဗာန်ဘက် လှည့်သွားမှတစ် (မှန်ပါ)။ မလှည့်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရရဲ့လား (မရပါ ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့အလုပ်က ဘာလုပ်ရမှာတဲ့ (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။ ဖြစ်ပျက်ကို များများမြင်အောင် လုပ်ရမှာပဲ (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် များများမြင်တဲ့ဉာဏ်သည် ရင့်သွားရင် ဘယ် ဘက်လှည့်မတိုး (နိဗ္ဗာန်ဘက် လှည့်ပါမယ်)။ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန် ဟာ အကြွေးလား ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အခုရမှာလား (အခု ရမှာပါ ဘုရား)။ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရရပါလို့၏လို့ ဆုတောင်းမနေနဲ့ ဒါများများရှုရင် သူဟာသူ နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာမယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ မပေါ်စရာ ရှိသေးရဲ့လား (မရှိ ပါ ဘုရား)။ ဒါ ဘယ်သူက ဟောတာတုံးဆိုတော့ ရဟန္တာ ရှင်နာဂသိန်က ဟောတာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။ ဘုရားကိုယ်တိုင်က ဟောခဲ့လို့ ဒီရှင်နာဂသိန် ပေါ်ရစ်လိမ့် မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဦးခင်မောင် သေချာပြီးသားနော် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ . . . ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြပြီးစို့။ သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု။

မြတ်ဘုရားရွှေတိဂုံ

နိဗ္ဗာန်
အံ့ဖွယ်နှစ်ဆယ့်တစ်ပါး

(ဆွမ်းအင်ကြိမ်)
ညွန့်မောင်ဦး
ပုဂံစေတီသည်

တစ်နှစ်တစ်ခါ ဖူးကြပါစို့

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီမြတ်နိုးစို့

မင်းခန့် (ပုဂံခေတ်)

(ယခင်လမှအထက်)

ထိုတော်လှန်ရေးသည် သောဏ်သုံးနေကြသည်နှင့် နေရာထိုင်ခင်း ကလည်း အသစ်ပြုသဖြင့် တရားတရားထုတ်ရန် သင့်လျော် လှသည်။

ကျိုက်ထီးကြီးတို့သည် သမိုင်းအကျဉ်း

ဂေါတမဘုရားရှင် မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း (၅၀) ခန့်က ဇင်းကျိုက်တောင်အနီး ယနေ့ထပ်မြို့ပေါ်ထွန်းမည့် နေရာ အနီး၌ သုတိန္ဒနဂရ မြို့ကြီး တည်ရှိခဲ့သည်။ ထိုမြို့ကြီး၌ တိဿဓမ္မရာဇာ မင်းကြီးနှင့် မိဖုရားကြီး သီရိကပ္ပာဒေဝီတို့မှ တိဿဓမ္မ မင်းသားနှင့် သားတော်ဖော်သီဟကုမ္မာမင်းသားတို့ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

ထိုမင်းသားနှစ်ပါး အရွယ်ရောက်သော် ဘုရင်ကြီးမှ ပေးအပ်သော ထီးနန်းစည်းစိမ်တို့ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ရသေ့ဝတ် ကာ တရားဓမ္မရာရန် တောထွက်လာခဲ့ကြသည်။ နောင်တော် ဖြစ်သူ တိဿရသေ့သည် ဇင်းကျိုက်တောင်၊ ညီတော်ဖြစ်သူ သီဟရသေ့သည် ဇွဲကပင်တောင်၌ အသီးသီးနေထိုင်ခဲ့ကြ သည်။

ပထမအကြိမ် ဥနှစ်လုံးရရှိခြင်း

ထိုသို့နေထိုင်ရင်း တိဿရသေ့သည် ပထမဦးဆုံး အကြိမ် ဥနှစ်လုံး ရရှိခဲ့သည်။ ၎င်းဥများမှာ ဟိမဝန္တာတောမှ ဝိဇ္ဇာဝိရိလှိုင်နှင့် ဘောဂဓတီနဂါးမြည်မှ နဂါးမတို့ စုံဖက် နာမူ ရရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တိဿရသေ့သည် ဥတစ်လုံးကို ယူပြီး ကျန်တစ်လုံး အား ညီတော် သီဟရသေ့ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။

သီဟရသေ့ လက်ခံရရှိသော ဥမှ သားယောက်ျား ငေးဖွားမြင်ပြီး ထိုဇာလေးငယ်သည် ကိုးနှစ်ကျော် ဆယ်နှစ် အရွယ်၌ ကျောက်ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

တိဿရသေ့မှ လက်ဝယ်ယူထားသော ဥတစ်လုံးမှ သားယောက်ျားလေးဖွားမြင်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် လက်ညှိုးမှ နှိရည် ထွက်စေကာ ကလေးငယ်တို့ ဖွေးမြူခဲ့သည်။ ကြီးပြင်းလာ သောအခါ သူရိယကုမ္မာမင်းသား ဖြစ်လာသည်။ နဂါးမနှင့် ဝိဇ္ဇာဝိရိတို့မှ ပေါက်ဖွားလာခြင်းကြောင့် နာဂဝိဇ္ဇာ ဟုလည်း နာမည်တစ်မျိုး ခေါ်တွင်ကြသေးသည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည် သူရိယကုမ္မာအား မင်းသားတို့ တတ်အပ်သော အဋ္ဌာရသပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးခဲ့ သည်။ ဤသို့နေထိုင်ရင်း တိဿရသေ့ကြီးသည် ကျိုက်ထီးရိုး တောင်အနီးရှိ တောင်တစ်တောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။

မုဆိုးတောင်နှင့် ရသေ့တောင်တို့ ခေါ်တွင်ပုံ

တိဿရသေ့ကြီး နေသော ထိုတောင်တွင် သားရဲ တိရစ္ဆာန်များကို သတ်ဖြတ်သော မုဆိုးတစ်ဦး တွင်လည် ကျက်စားခဲ့သည်။ ရသေ့ကြီးက မုဆိုးအား အကြိမ်ကြိမ် တရားဟောသော်လည်း မုဆိုးက နားမဝင်ခဲ့ချေ။

တစ်နေ့သောအခါဝယ် မုဆိုးကြီးသည် ဇီးရိုသော သမင်မလေးကို ပစ်ခတ်မိရာ သမင်မလေးသည် လွယ်ထားရ သော ပဋိသန္ဓေမှ သမင်ကလေးကို ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးမြူပြီး သနားစဖွယ် မျက်ရည်လေးဝဲကာ အသက်ပျောက်သွားခဲ့လေ သည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး မုဆိုးကြီး အကျွတ်တရား ရရှိသွားကာ လေးမြားတို့ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ဘိုးသူတော်အသွင် ပြောင်းကာ တိဿရသေ့ကြီးထံ တပည့်ခံလေတော့သည်။ ထိုမုဆိုးကို အစွဲပြု၍ မုဆိုးတောင်ဟု အမည်သညာ မှည့်ခေါ် ကြလေသည်။

တိဿရသေ့ကြီး မုဆိုးတောင်၌ ရှိစဉ်အခိုက်ဝယ် ရသေ့ကြီး၏ ဩဝါဒကို ခံယူဆည်းကပ်သော ရသေ့အပေါင်း

ဝိဇ္ဇာဝိရိနှင့် နဂါးမတို့ တွေ့ဆုံကြရာဝယ်

နဂါးမပုဂ္ဂိုလ်သော ဥနှစ်လုံး

တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အတွက် အနောက်ဘက်ရှိ တောင်တန်း တို့၌ စုရုံးရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ နောင်အခါ ထိုတောင်တို့ ကို ရသေ့တောင်ဟု ခေါ်ကြပြန်လေသည်။

ပေန်းတင်ကို ကောက်ယူမွေးစားခြင်းနှင့် ဒုတိယအကြိမ် ဥနှစ်လုံးရရှိခြင်း

တိဿရသေ့ကြီးသည် မုဆိုးတောင်၌ နေထိုင်လာ ရင်း ကလေးတစ်ယောက် ကောက်ယူမွေးစားခြင်းနှင့် ဒုတိယ အကြိမ် ဥနှစ်လုံးကို ရရန် အကြောင်းဖန်လာခဲ့လေသည်။

နဂါးပြည်မှ နာဂဝတီမည်သော နဂါးမသည် နဂါးမင်း သေလွန်သဖြင့် နဂါးပြည်မှ ထွက်လာကာ ကျွန်ုပ်တို့၏အတွက် မြောက်ဘက်ရှိ ကျောက်ထပ်ကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ထိုနေရာ၌ ဖားမကြီးနှင့်တွေ့လေသည်။ ဖားနှင့်နဂါး သည် ရန်သူပင်ဖြစ်သော်ငြား အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ကာ နေကြ လေသည်။ ထိုမှအစပြု၍ ကျောက်ထပ်ကြီးဘုရား၊ ဖားဘုရား၊ နဂါးဘုရားများ တည်ထားခဲ့ကြလေသည်။ တစ်နေ့သောအခါ နဂါးမသည် ဖားမ၏လမ်းညွှန်ချက်အရ ကာမဂုဏ်ခံစားရန် ကျွန်ုပ်တို့၏အတွက် အနီးရှိ ကျွန်းကုန်းသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ကျွန်းကုန်းဂူတွင် ဝိဇ္ဇာခိုရ်လှလင်သည် နေလေသည်။ ဝိဇ္ဇာခိုရ်လှလင်သည် တောတောင်အတွင်း၌ ဆေးပင်ဝါးပင် များရှာဖွေရင်း တိဿရသေ့ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်မှ ရသေ့

ကြီး၏တရားစကားကို နာကြားလိုသဖြင့် ကျွန်းကုန်းဂူတွင် သောင်တင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

နာဂဝတီ နဂါးမသည် ရုက္ခဗိုးနတ်သမီးအသွင်ဆောင် ၍ ဝိဇ္ဇာခိုရ်လှလင်နှင့် ပေါင်းဖက်လေသည်။ တိဿ ရသေ့ ကြီးနှင့်လည်း တွေ့ကာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အဖြစ် ခံယူ လေသည်။ ကျွန်းကုန်းဂူတွင်နေထိုင်ရင်း နာဂဝတီ နဂါးမတွင် ဥနှစ်လုံး ပဋိသန္ဓေတည်လေသည်။

တစ်ညသောအခါ နဂါးမသည် အိပ်မောကျစဉ် အခိုက်ဝယ် နဂါးမအသွင် ရုပ်သွင်ပေါ်လာလေတော့သည်။ ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာခိုရ်လှလင်လည်း အဖြစ်မှန်သိကာ နဂါးမကို စိတ်နာကာ ကျွန်းကုန်းဂူမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

နဂါးမလည်း ဥနှစ်လုံးကို ကျွန်းကုန်းဂူတွင် ထားရစ် ခဲ့ကာ နဂါးပြည်သို့ ပြန်သွားလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ တိဿရသေ့ကြီးသည် တပည့် ဘိုးသူ တော်နှင့်အတူ သစ်သီးသစ်ဖုများ ရှာဖွေရန် လုံးတင်တောင် (ကျွန်ုပ်တို့၏အတွက်)ပေါ်သို့ တက်အလာ ကျောက်ဖျာထက် ပေါ်၌ ကျောက်ပေါက်ဒဏ်ရာ ဗရမ္မနှင့်ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ကောက်ယူမွေးစားကာ ငပန်းတင်ဟု ခေါ်တွင်လေသည်။

ရသေ့ကြီးသည် ကလေးမွေးစားရသည့်ကံ ပါလေ သည်လား မသိ၊ နောက်တစ်ဖန် ဥနှစ်လုံးကို ရရန် မရွေး မနှောင့်ပင် အကြောင်းက ဖန်လာပြန်သည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည် မရောက်တာကြာပြီဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာခိုရ်နှင့် နဂါးမတို့ရှိရာ ကျွန်းကုန်းဂူသို့ ရောက်လေသော် ပိုင်ရှင်မဲ့ဥနှစ်လုံးကိုသာ တွေ့ရလေသည်။ ဝိဇ္ဇာခိုရ်နှင့် နဂါးမတို့ ထားရစ်ခဲ့သော ဥနှစ်လုံးပင် ဖြစ်သည်။

ရသေ့ကြီးသည် ရှေးနည်းအတိုင်း သူ့က ဥတစ်လုံး ကိုယူ၍ ညီတော်ဖြစ်သူ သီဟရသေ့အား ဥတစ်လုံး ပေးပြန် လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကာလအတန်ကြာသည့်အခါ ရသေ့ ညီနောင်နှစ်ဦး အသီးသီး၏လက်ဝယ်ရရှိထားသော ဥနှစ်လုံး မှ အင်မတန် ချောမောလှပသော သမီးကညာလေးနှစ်ဦး ပေါက်ဖွားလာသည်။ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါမှာလည်း အမြွှာညီအစ်မ အလား လွန်စွာ တူညီသည်။

သီဟရသေ့ကြီး၏ လက်ဝယ်ရှိ ဥမှပေါက်ဖွား သမီး တော်လေးကို ချစ်စနိုးဖြင့် နာဂသူဇာ ဟု အမည် မှည့်လေ သည်။ သမီးတော်လေး အရွယ်ရောက်သည့် အခါ လွန်စွာ ချောမောလှပသဖြင့် အပေါင် ကျွဲခြံသူကြီးသည် သမီးရင်း အဖြစ် မွေးစားရန် တောင်းယူသဖြင့် သီဟရသေ့ကြီးက လက်လွှဲပေးလိုက်သည်။ အပေါင် ကျွဲခြံသူကြီးသည်လည်း သမီးတော်လေးကို ချစ်လွန်းသဖြင့် ဖူးဖူးမှုတ်ထားလေသည်။

ရသေ့ညီနောင်နှစ်ဦး ဥနှစ်လုံး ခွဲဝေယူနေကြစဉ်

ဥနှစ်လုံးမှ သားယောက်ျားလေးများ ဖွားမြင်လာပုံ

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းသင့်က ရသေ့ညီနောင်ထံသို့ သွားရောက်ကာ သမီးအကြောင်းကို နှုတ်မှ တဖွဖွ ပြောသည်။ နာဂသူဇာသည် မိဖုရားဖြစ်ထိုက်သော ကြန်အင်လက္ခဏာများ ပါရှိခြင်း၊ အကျင့်သိက္ခာနှင့်ပြည့်စုံလျက် ပီယဝါစာ ချီအေးသော စကား တို့ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိခြင်း၊ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေဟူသော အသွင်အပြင်ရှိသဖြင့် နောင်အခါဝယ် အဂ္ဂမဟေသီ မိဖုရား ခေါင်ကြီးအဖြစ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည် သူရိယကုမ္မာ၊ ငပန်းတင်၊ ဥမှ ပေါက်ဖွား သမီးတော်လေးတို့ကိုပေါင်းစုကာ မွေးစားခဲ့လေရာ တစ်နေ့သောအခါတွင် ကျောင်းသင်ခန်းသို့ ကရင်စော်ကဲကြီး ဖီးကော်လွတ်နှင့် ၎င်း၏ဇနီး နန်းကြာဟဲတို့ လှူဖွယ်ပစ္စည်း များဖြင့် ရောက်လာကြသည်။ ထိုအခါ ချဲ့ပုတ်မှ ရသေ့ကြီး ကောက်ယူမွေးစား ငပန်းတင်နှင့် ဥမှပေါက်ဖွား သမီးတော် လေးကို သားသမီးအရင်းအဖြစ် မွေးစားရန် တောင်းခံသည်။ ရသေ့ကြီးလည်း ကလေးငယ်များ၏နောင်ရေးကို ရှေးရှုလျက် နှင့်ပြုခဲ့လေသည်။ ကရင်စော်ကဲကြီး လင်မယားသည်လည်း ကလေးငယ် နှစ်ယောက်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရင်အုပ်မကွာ နှေးစားခဲ့သည်။

ဥမှပေါက်ဖွား သမီးတော်လေးကို ရွှေနန်းကျင် ဟု အမည်မည့်ခေါ်သည်။ ရွှေနန်းကျင်သည် အရွယ်ရောက်လာ သောအခါ မိန်းမမြတ်တို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံလှသဖြင့် တိဿရသေ့ကြီး ပြန်တောင်းမှာကို စိုးရိမ်သဖြင့် ရသေ့ကြီး နှင့်ပင် အဆက်အသွယ် မလုပ်တော့။ ဒီအပြင် လူသာမန်တို့ နှင့် အကြောင်းပါသွားမှာလည်း စိုးရိမ်သဖြင့် ရွှေနန်းကျင်ကို အလေးအနား တောင်ယာတောတစ်ခုထဲတွင် ယုံကြည်စိတ်ချ နေသော လျှို့ဝှက်အစောင့်အရှောက်များဖြင့် ထားရှိသည်။

နောင်သောအခါ ရွှေနန်းကျင်သည် အဂ္ဂမဟေသီ မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။

(မှတ်ချက် - သူရိယကုမ္မာသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ပထမဦးဆုံး သီဟရသေ့ကြီး၏လက်ဝယ်မှ စတင်သူဇာကို မိဖုရားခေါင်အဖြစ် တင်မြှောက်၍ နောက်ပိုင်း သူ့ထီးထီးရိုးစေတီ တည်ပြီးသည်အခါ ရွှေနန်းကျင်ကိုလည်း မိဖုရားအဖြစ် မြှောက်စားခဲ့သည်။ ဆိုလျှင် ညီအစ်မ နှစ်ဦး အနက် မိဖုရားများ ဖြစ်ကြ၏။)

“ဪ၊ ဒါဆို သားမြင်ခဲ့တဲ့ ရွှေနန်းကျင်ရဲ့ ဇာတ် ကိုလို့ကိုး”
တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်ခဲ့သော ဟူတော် မှောင်သည် ကျေနပ်အားရလန်းနှင့် စကားဆိုလာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆောင်းရနံ့လေးနုအေးလေးကြောင့် ထိုင်ရသည်မှာလည်း အရသာရှိလှသည်။

“ကျွန်တို့ထီးရိုး သမိုင်းရဲ့ အစပိုင်းသေးတယ်”
“ဦး၊ တိဿရသေ့ကြီး ပထမအကြိမ် ဥနှစ်လုံး ရခဲ့တဲ့ တုန်းက တစ်လုံးက သူရိယကုမ္မာမင်းသား ဖြစ်တယ်။ နောက် တစ်ဥ သီဟရသေ့လက်ထဲက ကလေးငယ် ကျောက်ရောဂါနဲ့ ဆယ်နှစ်သားလောက်မှာ သေသွားတယ်။ ဒီတော့ ဥတွေထဲမှာ တစ်လုံးက ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ သဘောပေါ်နေ”
“မဆုံးရှုံးပါဘူး၊ အဲဒါက မြှုပ်ကွက်ပဲ”
“ဘယ်လို သား မရှင်းဘူး”
“ဒီလိုသားရဲ့...”

သီဟရသေ့လက်ထဲမှ ကျောက်ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန် သွားသော သားငယ်လေးသည် အနောက် မဇ္ဈိမဒေသရှိ မိတ္ထီလာပြည်ကြီးတွင် နေထိုင်သော သူကြွယ်လင်မယားထံ၌ ဝင်စားခဲ့သည်။ ထိုကလေးငယ်သည် ဇွေးဘဝဟောင်းကို သိမြင်နိုင်သော ဇာတိဿရဉာဏ် ရရှိသဖြင့် ဘဝဟောင်းက သီဟရသေ့ကြီးကို မြင်ယောင်မိသည်။

ထိုသူဌေးသား ရှစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၌ ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော် မူသည့် ကာလနှင့် ကြုံကြိုက်လေသည်။ ဂေါတမဘုရားရှင် ငါးဝါအရည် ဖခင်သူဌေးကြီး၏ ဆွမ်းပင်ဖိတ်ချက်အရ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည် အိမ်ဂေဟာသို့ ကြွမြန်းကာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး သကာလ ဆွမ်းအနုမောဒနာတရားများကို ဟောကြားလေ သည်။ သို့ဖြင့် သူဌေးသားသည်လည်း တရားနာခွင့်ကြုံရကာ ပါရမီအခံရှိသဖြင့် သောတာပန်တည်သည်။

ဒီနောက် ရှင်သာမဏေအဖြစ်ဖြင့် သာသနာ့ဘောင် ဝင်ကာ ဝိပဿနာတရားများကို အားထုတ်သဖြင့် အရွယ် ရောက်လာသည့်အခိုက်ဝယ် တရားထူးများရကာ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူသည်။ သူဌေးသားတစ်ဖြစ်လဲ ဂဝမ္ပတိမထေရ် (ဂဝံပတိ မထေရ်)ဟု ထင်ရှားပြီး မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ ရှစ်ကျိပ်သော တပည့်သာဝကတို့တွင် တစ်ပါး အပါအဝင် ဖြစ်လာသည်။ ဂဝမ္ပတိရဟန္တာမထေရ်မြတ်သည် မဇ္ဈိမဒေသ၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် သုဘိန္ဒနဂရနေပြည်တော်၌ တိဿဓမ္မရာဇာ မင်းကြီးနှင့် မိဖုရား သိရိကမ္မာဒေဝီတို့သည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၀ ပြည့်နှစ်၌ နတ်ရွာစံ ကံကုန်တော်မူလေ သည်။

တိဿဓမ္မရာဇာမင်းကြီးနှင့် မိဖုရား သိရိကမ္မာဒေဝီတို့ နတ်ရွာစံလေသောအခါ မှူးမတ်များက တိဿရသေ့ကြီးထံ

တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ရန်အတွက် နှစ်စဉ် တော်ဝင်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားကြသည်။ တိဿရသေကြီးသည် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ဒီနောက် မှူးမတ်များသည် ညီတော်သီဟရသေထံ လျှောက်ထားကြပြန်သော် ညီတော်ရသေကလည်း နောင်တော် တိဿရသေကြီးနည်းတူ ငြင်းပယ်ပြန်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် မှူးမတ်များ ပြဿနာပြေလည်ရန် ရသေညီနောင်တို့ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တိုင်ပင်ကြသည်။ အဖြေထွက်လာသည်က တိဿရသေကြီး ပထမဦးဆုံး ဥမှ ပေါက်ဖွားလာသော နာဂဝိဇ္ဇာ (ခေါ်) သူရိယကုမ္မာကို တိဿဓမ္မ သီဟရာဇာ မင်းအဖြစ် ဘိသိက်ခံယူစေ၍ သုဘိန္ဒနဂရ နေပြည်တော်အနီး သိကြားမင်း ညွှန်ပြသည် သထုံပြည် တည်ရာအရပ်၌ မြို့သစ်တည်ကာ သုဝဏ္ဏဘူမိ နေပြည်တော်ဟု ခေါ်တွင်စေကာ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထီးနန်းဆက်ခံစေသည်။

တစ်ဆက်တည်းဆိုသလို အပေါင် ကျွဲခြံသူကြီး သမီး နာဂသူဇာ ကို အဂ္ဂမဟေသီ မိဖုရားအဖြစ် မြှောက်စားခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် သူရိယကုမ္မာသည် ရသေညီနောင်နှစ်ဦး၊ သိကြားမင်း၏ အကူအညီ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် တိဿဓမ္မသီဟရာဇာ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီး တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ကာ စိုးစံတော်မူခဲ့လေသည်။

“ရွှေနန်းကျင်က အဲဒီ မိဖုရားလား ဦး”

“မဟုတ်ဘူးအဘိုးရဲ့”

တူတော်အောင်မြင်သူက ရွှေနန်းကျင်အကြောင်း ဖြတ်မေးသဖြင့် စာရေးသူက ရှင်းပြရန်သည်။ စာရေးသူလည်း ရှေ့စားပွဲတွင် ရှိသော လက်ဖက်သုပ်တစ်ခွန်းခပ်စားလိုက်ပြီး ရေနှေးကြမ်းသောက်ရပြန်သည်။ ဇာတ်ကြောင်းစုံကို ပြောရသဖြင့် အခုမှ နည်းနည်း အမောပြေသွားသည်။

“အမြှာညီအစ်မနှစ်ယောက် မွေးတယ်လေ”

“အင်း၊ သား ရှင်းသွားအောင် မိဖုရားတွေအကြောင်း ဖြတ်ပြောလိုက်မယ်၊ တိဿရသေကြီး ဆံတော်လက်ခံရပုံနဲ့ ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရား တည်ပုံတွေကို နောက်မှ ဆက်ပြောမယ်၊ အခုတော့ ရွှေနန်းကျင်အကြောင်း ဦး ဆက်ရှင်းပေးမယ်”

“သားလဲ ရွှေနန်းကျင်အကြောင်း သိပ်သိချင်နေတယ်”

နာဂသူဇာသည် မိဖုရားအရာ မြှောက်ခဲ့ပြီးနောက် တစ်ဆက်တည်းဆိုသလို ရွှေနန်းကျင်သည်လည်း မိဖုရားအရာမြှောက်ရန် အကြောင်းဖန်လာခဲ့သည်။

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီး တည်ပြီးသည့် အခိုက်ဝယ် သိကြားမင်းက ရွှေနန်းကျင်သည်လည်း မင်းကြီး၏

သုတိုက်နှစ်ဦးစလုံးသည် ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာနှင့် နဂါးမတို့မှ ပေါက်ဖွားသည် သမီးတော်အဖြစ်သဖြင့် ရွှေနန်းကျင်သည်လည်း မိဖုရားကြီးဖြစ်ထိုက်ကြောင်း သိကြားမင်းက ညွှန်ကြားပြောဆိုခဲ့သည်။

ဒီအတွက် မင်းကြီးသည်လည်း နေကံပါ မှူးမတ် ဗိုလ်ပါတို့နှင့် မဲသနရွာအနီးရှိ ရွှေနန်းကျင်ရှိရာ ဆောင်ယာတောသို့ ရေကြည်တော်သောက်သုံးရင်း ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ ရွှေနန်းကျင်သည်လည်း ရှေးရေစက်ပါရမီရှိသည့်အားလျော်စွာ မြင့်မြင့်ချင်းပင် ချစ်ခင်စုံမက်သဖြင့် မိခင်၊ ဖခင်တို့ထံ၌သာ တောင်းယူရန် တစ်ခွန်းတည်းသော စကားကို နှင့်ဆိုသည်။

မင်းကြီးလည်း ဖိုးကော်လွတ်နှင့် နန်းကြာဟဲ တို့အား တွေ့ဆုံစေလျက် သိကြားမင်း ညွှန်ကြားချက်များကို မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ဒီနောက် ဖိုးကော်လွတ်နှင့် နန်းကြာဟဲတို့ ရှေ့မှောက်တွင်ပင် ရတနာပုံထက်သို့ တက်စေလျက် မိဖုရားအရာ၌ ဘိသိက်သွန်းပြီး ကျိုက်ထီးရိုးတောင်သို့ ဆောင်ကြဉ်းတော်မူခဲ့သည်။

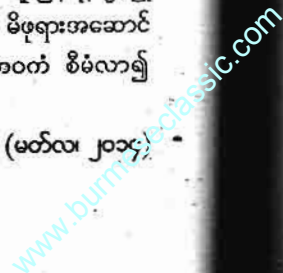
ရွှေနန်းကျင်အား မင်းကြီးက ခေါ်ဆောင်သွားစဉ် အခါ ကရင်လူမျိုးတို့ထုံးစံ ဟုန်းနတ်ကြီးအား ပူဇော်ပသခြင်း မပြုခဲ့သဖြင့် အငြိုးအတေးထားကာ ဟုန်းနတ်ကြီးက ရွှေနန်းကျင်အား တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဖမ်းစားလိုက်သည်။

ရွှေနန်းကျင် နေပြည်တော်သို့ ရောက်လေသောအခါ တစ်နေ့တခြား ရေနည်းငါးကဲ့သို့ အသားအရေများမှာ ခန်းခြောက်ကာ ရုပ်ရည်မှာလည်း ပိန်လို့လာသည်။ မင်းကြီးသည် သမားတော်များကို ခေါ်ယူကုသစေသော်ငြားလည်း ရွှေနန်းကျင်၏ ဝေဒနာမှာ သက်သာပျောက်ကင်းခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

နောက်ဆုံး နည်းလမ်းရှာကြရာတွင် အရပ်ရွာဦးတို့ မူလစုံဖက်တော်မူရာအရပ်၌ ဟုန်းနတ်ထုံးစံ အရ ကျနစွာ ပင့်ခေါ်၍ မိဖုရားတင်မြှောက်ပြသမှ သက်သာပျောက်ကင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ကရင်လူကြီးတို့က လျှောက်တင်ကြသဖြင့် မင်းကြီးသည် ချစ်ခင်မြတ်နိုးလှသော ရွှေနန်းကျင်အား မူလအရပ်သို့ ပြန်ခေါ်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူလေသည်။

ဤသို့ ရှိနေစဉ်တွင် စော်ကဲကြီး ဖိုးကော်လွတ်၏ အစ်ကိုတော် ရသေကြီးဖိုးခွေးဖြူကလည်း ရွှေနန်းကျင်ကို ဘုရင်တော်ကောက်ကတည်းက မတွေ့သည်က တစ်ကြောင်း၊ ရိုးရာနတ်စားကြရန် ပျက်ကွက်သည်က တစ်ကြောင်း၊ ရွှေနန်းကျင်မှာ စွဲကပ်နေသည့် ရောဂါ ဝေဒနာအကြောင်းကိုလည်း ကြားသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် မောင်ဖြစ်သူပန်းတင်ကို အခေါ်လွှတ်လိုက်သည်။

ပန်းတင် နန်းတော်တွင်း ဘုရင်ရွှေမှောက် ရောက်သည်နှင့် ဘုရင်က ရွှေနန်းကျင်ကို သူနှင့်အတူ ပြန်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်သဖြင့် ရွှေနန်းကျင်ခမျာလည်း မိဖုရားအဆောင်အယောင်နှင့် မဟုတ်လေဘဲ (အတိတ်ဘဝကံ စိမ့်လာ၍

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးနှင့် ရင်ပြင်တော် ညဘက်ရှုမြင်ကွင်း

ဤကျိုက်ရန် ဖန်လာသည်နှင့် အညီ သာမန်ဆင်းရဲသမ အသွင်ဖြင့် ဖိုးကော်လွတ်၊ ငပန်းတင်တို့နှင့်အတူ သူဝဏ္ဏဘူမိ နေပြည်တော်မှ ပြန်လာရာ ရေမြောင်ကြီးစခန်းသို့ ရောက် လေသည်။

ထိုအခါဝယ် ဟုန်းနတ်ကြီး၏စခန်း (ရေမြောင်ကြီး) နယ်နိမိတ်အတွင်း ဆိုက်ရောက်လာသဖြင့် ဟုန်းနတ်ကြီး သည်လည်း ရွှေနန်းကျင်တို့အား ဒုက္ခပေးရန် အခွင့်အခါကို စောင့်နေသည်။ ရွှေနန်းကျင်တို့ သားအဖသည်လည်း စခန်း ကြီးမှသည် စခန်းလေးအရပ်သို့ ရောက်သည်နှင့် မောပန်း ထူးသဖြင့် ခေတ္တခဏ အမောအပန်း ဖြေကြသည်။ ဒို့နောက် နန်းကလေးမှ အထွက်တွင် ဟုန်းနတ်ကြီးက နတ်ကျားကို နှိပ်ဆင်းစေလွှတ်ကာ လိုက်စေတော့သည်။

ရွှေနန်းကျင်တို့ သုံးဦးသား ကြောက်ရွံ့လွန်းသဖြင့် ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်မြတ်ကို တိုင်တည်ကာ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား အစိုးရပ်အတိုင်း ခြေကုန်သုတ်ကာ ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်။ နတ်ကျားသည်လည်း ပန်းတင်ကျောက်အနီး၌ ဘုရားတန်ခိုး ဆော်ကြောင့် မလိုက်နိုင်ကာ ရပ်တန့်ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

သားအဖသုံးဦးသားလည်း နောက်ကိုလှည့်ကြည့်ကာ နတ်ကျားကိုမမြင်တော့သော်လည်း ပြေးမြဲအတိုင်း ဆက်ပြေး သာတာ ကျောက်သမ္ဗန်အလွန် တောင်ထိပ် လမ်းစောင်း အနားသို့ အရောက်တွင် ရွှေနန်းကျင်သည် နဂိုမူလ ကျန်းမာ အသက်ကောင်းသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ပဋိသန္ဓေစွဲကာ မိန်းမသား အနိမ့်ပြောင်းလွှားရသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် အားပြတ်ကာ လေတော့သည်။

ရွှေနန်းကျင်သည် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို အာရုံပြု၍ သူ သေဆုံးခဲ့ပါလျှင် သူ့အလောင်းသည် ဤနေရာအရပ်မှ ကျွန်ုပ်ပြောင်းယူ၍ မရပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းသွားသဖြင့် ရွှေနန်း ကျင် တွယ်လွန်သွားသောအခါ သူမ၏ အမိဋ္ဌာန်ဆုတောင်း အထိမ်း ရွှေပြောင်း၍ မရ၊ ပင့်ချီ၍မရ ဖြစ်နေခဲ့၏။

ရသေ့ကြီး ဖိုးခွေးဖြူ၊ ဖိုးကော်လွတ်၊ နန်းကြာဟံ၊ နန်းဘင်တို့ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း ရွှေနန်းကျင်၏ သန္ဓေ

သားကို ဝိုက်ခွဲထုတ်ယူပြီး သားအမိ နှစ်ယောက်စလုံးကို ထင်းချောင်းများဖြင့် စုပ်ကာ မီးရှို့လေသည်။

ထိုအခါ သန္ဓေသား၏အလောင်း မီးကျွမ်းလောင်၍ မိဖုရားရွှေနန်းကျင်၏ရုပ်အလောင်းမှာ မီးမလောင်ကျွမ်းဘဲ ကျောက်သားပကတိဖြစ်ကာ တည်ရှိကျန်ရစ်သည်။

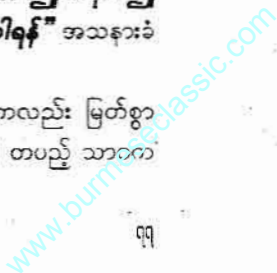
ရွှေနန်းကျင်နတ်နန်းသည် ကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင် သွားရာလမ်း၌ ပထမဦးဆုံး တွေ့မြင်ရမည့်နေရာဖြစ်သည်။

တိဿဓမ္မရာဇာ မင်းကြီး နန်းတက်ပြီး ရှစ်လခန့် အကြာ၌ မဇ္ဈိမဒေသမှ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ် ဂဝဗ္ဗတိသည် ယခင်ဘဝက ဖခင်တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော သီဟရသေ့ကြီးအား တုံ့ပြန်ကျေးဇူးဆပ်ရန် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ရသေ့ညီနောင် နှစ်ပါး သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ မုဆိုးတောင်နှင့် ဇွဲကပင်တောင် ဆီသို့ ကြွတော်မူလာသည်။

ရသေ့ညီနောင်နှစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ၌ မိမိ ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ရှင်းလင်းတော်မူသည်။ ရသေ့ညီနောင်နှစ်ပါးလည်း သီဟရသေ့ထံမှ ကျောက်ရောဂါ ဖြင့် ကိုးနှစ်သား ဆယ်နှစ်သား အရွယ်ခန့်က သေဆုံးသွား ခဲ့သော သားငယ်သည် ယခုတစ်ဖန် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက် ရှိနေသဖြင့် အံ့အားသင့်ကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရ သည်။ ထို့နောက် ရဟန္တာမထေရ်မြတ်က ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပွင့်တော် မူနေပုံနှင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အနန္တကို ဟောပြော ညွှန်ပြတော်မူလေသည်။ ရသေ့ ညီနောင်တို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တရားတော်မြတ်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဖူးမြော် ကြားနာလို၍ သားငယ်တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်အား **“မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဤအရပ် ဤ ဒေသို့ ရောက်အောင် ပင့်ဆောင်ပေးပါရန်”** အသနားခံ လျှောက်ထားသည်။

ထိုအခါ၌ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်ကလည်း မြတ်စွာ ဘုရားရှင်အား ပင့်ဆောင်ပါက နောက်ပါ တပည့် သာဝက

ရဟန္တာငါးရာအတွက် သီတင်းသုံးနေထိုင်ရန် ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ၊ နေရေးထိုင်ရေးအတွက် လောက်ငအောင် အဆင်ပြေနိုင်၏။ လောဟု မေးမြန်းလေသော် ရသေ့ညီနောင်နှစ်ပါးကလည်း အစစအရာရာ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည်လျှောက်ထားသည်။ ဤအခါတွင် ရဟန္တာမထေရ် မြတ်က ပင့်ဆောင်ပေးပါမည်ဟု တတိကဝတ် ပြုပြီး မဇ္ဈိမ ဒေသသို့ ပြန်လည်ကာ ကြွတော်မူလေသည်။

“ဪ၊ သမိုင်းက တော်တော် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်း တာပဲ”

“ဟုတ်တယ် သား၊ ဇာတ်လမ်းက အချိတ်အဆက် ကောင်းကောင်းနဲ့ ကွင်းဆက်မိနေတယ်”

“ဆယ်နှစ်သားလောက်တုန်းက ကျောက်ရောဂါနဲ့ သေသွားတဲ့ကလေးဟာ နောက်ပိုင်းမှာ ဂဝဗ္ဗတိရဟန္တာမထေရ် ဖြစ်လာပြီး ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော် တည်ဖြစ်ဖို့ အကြောင်း ဖန်လာတာပဲ”

“ဒါဆိုရင် နောက်ပိုင်း ဇာတ်လမ်းက ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်ကြီး တည်ထားပုံတွေကို သိရတော့မှာပေါ့နော်”

“ဟုတ်တယ်၊ အခုဆိုရင် သမိုင်းရဲ့ ဇာတ်လမ်း သုံးချိုး နှစ်ချိုးတော့ ပြီးသွားပြီ အခုနောက်ပြောမှာက ဇာတ်ရှိန်အမြင့် ဆုံးအပိုင်းပဲ”

“သား... သိချင်တယ် ဦး”
ထိုစဉ် စာရေးသူ၏ ဟန်းနီဖုန်းမှ ဖုန်းမြည်လာ၏။
“xxxxxxx”

“အေး... ပြော”
“အားလုံး ရေချိုးပြီးကြပြီ၊ ရင်ပြင်တော်ပေါ်တက် ကြမယ်”

“အေး... တို့ ငါးမိနစ်အတွင်း လာခဲ့မယ်”
စာရေးသူနှင့် ဇနီးသည်မှာ ဖုန်းပြောလျှင် လိုရင်းပဲ သိကြတတ်ကြ၏။ စာရေးသူမှ ဟန်းနီဖုန်းကို ပိတ်လိုက်ပြီး-

ရိုးရိုးလေးတည်းခိုခန်း၏ ရှင်းသန့်လှသော ဖြည့်ခန်း

“ကဲ... သား၊ ရင်ပြင်တော်ပေါ် တက်ကြရအောင်၊ နောက်ပိုင်းဇာတ်လမ်းကို အဆင်သင့်တဲ့နေရာရောက်ရင် ပြောပြမယ်၊ အခုလဲ သိသင့်သလောက် သိနေပြီပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး”

စာရေးသူတို့လည်း စကားစဖြတ်ကာ ထိုင်ခုံမှ အသီး သီးထလိုက်ကြသည်။

ရိုးရိုးလေး တည်းခိုခန်းအထဲရှိ ဧည့်ခန်းတွင် စာရေး သူ၏ဇနီးနှင့် ဘုရားဖူးအဖွဲ့များက အသီးသီးစောင့်ဆိုင်းနေ ကြ၏။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်၍ ဆက်တီတစ်စုံချပေးကာ တီဗွီတစ် လုံးချပေးထားပြီး ဧည့်သည်များအတွက် ဝန်ဆောင်မှုအပြည့် ပေးထား၏။

“ရှင်တို့ တူဝဲရိုးနှစ်ယောက်ကော ရေချိုးဦးမလား”

“အေး... ရေချိုးဦးမယ်၊ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို ဖူးရင် သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနဲ့ လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖူးရအောင်လို့”

သို့ကလျှင် ပြောဆိုပြီး စာရေးသူတို့ တူဝဲရိုးနှစ်ယောက် သည် အိပ်ခန်းသို့ ဝင်ကာ အတွင်းခန်းရှိ ရေချိုးခန်းတွင် ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးလိုက်ကြ၏။ အပြင်မှာ အေးလင့်ကစား အထဲမှာတော့ ရေနွေးငွေ့တို့ဖြင့် နွေးထွေးနေ၏။ စိတ်ရော လူပါ လန်းဆန်းသွား၏။ သည့်နောက် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော အဝတ်တစ်စုံကို ကယုာကသီဝတ်ကာ အပြင်ဘက် ဧည့်ခန်း ဆီသို့ ဒရောသောပါး ပြေးထွက်လိုက်သည်။

“ကဲ... တို့တူဝဲရိုးနှစ်ယောက် အဆင်သင့်ပဲ၊ ရင်ပြင် တော်ပေါ် တက်ကြရအောင်”

တည်းခိုခန်းအဝမှ အပြင်သို့ အထွက် ရှေ့တူရူရှိ ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် တည်ထားသော ကျောက်သမ္ဗန်စေတီကို အမှတ်မထင် လှမ်းတွေ့လိုက်ရ၏။ စာရေးသူသည် ဘုရားဖူး အဖွဲ့ကို ခေတ္တရပ်ခိုင်းကာ ထိုကုန်းမြင့်ပေါ်သို့ တက်ကြည့် လိုက်မိသေး၏။ ကျောက်သမ္ဗန်စေတီ၏ဘေးနားတွင် တရား ထိုင်ရန် ကွပ်ပျစ်ကလေးတစ်လုံး ချထားပေး၏။ ထိုမှနေ၍

ရိုးရိုးကျင် ပိဟန်စာန်း အတွင်းဝယ်

www.burmeseclassic.com

ရွှေတည်တည်ကို ကြည့်လိုက်လျှင် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး
စေတီကြီးကို လှမ်းမြင်နေရ၏။ ဝဲဘက်အောက်ခြေမှာတော့
ညိုမှိုင်းနေသော တောင်တန်းကြီးနှင့် အောက်ဘက်ရှိ မြူခိုး
တွေကြားမှာ ဇရပ် အဆောက်အအုံတချို့ တွေ့မြင်နေရ၏။
ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် သမိုင်းအငွေ့အသက်တွေ လွှမ်းမိုးနေ
သလို ခံစားရသည်။

ဒီလိုနှင့် စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ရင်ပြင်တော်
ပေါ်ဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ချီတက်လာကြသည်။ ဘေးဘက်ဝဲယာ
မှာလည်း ဘုရားဖူးတွေက ပုရွက်ဆိတ်တန်းကြီးလို ချီတက်
လာကြ၏။ တချို့လည်း သူတို့ဒေသအခေါ် ဒန်း (သို့) ဝါးဘိုး
ဝါးနှစ်ချောင်းကို အလယ်တွင် ပုခက်သဘောမျိုး ခွထား၍
ထိုအပေါ်တွင် လူက တက်ထိုင်ကာ သန်သန်မာမာ လှလေး
ယောက်က ထမ်းပို့ပေးသည်။ များသောအားဖြင့် သက်ကြီး
ရွယ်အိုများ၊ နိုင်ငံခြားသား အသက်ကြီးပိုင်းတွေကို တွေ့မြင်
နေရ၏။ ဒန်းစီးပါက တစ်ယောက်လျှင် ငွေခုနစ်ထောင်ပေး
ရ၏။ ငါးမိနစ်ခန့် ကြာလေသော် ရွှေနန်းကျင် ဝိမာန်နန်းသို့
ရောက်၏။ တူတော်မောင်ဖြစ်သူက သမိုင်းဇာတ်ကြောင်း
ပုပုနွေးနွေး သိထားပြီမို့ မျက်နှာက ပြုံးတုံ့တွဲနှင့် ကြည့်နေ၏။

“သမိုင်းဇာတ်လမ်း နည်းနည်းသိထားတော့ မြင်ရ
တွေ့ရတာ အရသာ ရှိနေသလိုပဲနော် ဦး”

“ဒါပေါ့သားရဲ့၊ ဘယ်ကိစ္စမဆို ပထမဦးဆုံး လေ့လာ
ရတယ်၊ ဆန်းစစ်ရတယ်၊ ပြီး လက်တွေ့ကျကျ သုတေသန
လုပ်ရတယ်၊ မျက်မှန်းနဲ့ ရမ်းတုတ်လို့ မရဘူး”

“ပတ်ဝန်းကျင်က တောင်တန်းကြီးတွေ၊ မြူခိုးတွေနဲ့
ဘုရားဖူး ပရိသတ်တွေနဲ့ တော်တော်စည်တာပဲနော်”

“ဒီလောက် ဝေးလံခေါင်သီတဲ့နေရာမှာ အခုမြင်ရတဲ့
အတိုင်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် စည်ပင်နေတာက တို့နိုင်ငံရဲ့ ဂုဏ်ကို
မြှင့်ဆောင်နိုင်တဲ့ ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်မြတ်
ကြီးရဲ့ အံ့မခန်းနိုင်တဲ့ တန်ခိုးတော်ကြောင့်ပေါ့ကွာ”

“ဆုတောင်းကော ပြည့်လား ဦး”

“ဆုတောင်းပြည့်လို့ ဘုရားဖူးတွေ လာကြတာပေါ့၊
အခြေခံမာလူမျိုးတွေက ဒါမျိုးဆို ထိပ်တန်းကပဲ၊ အပျော်အပါး၊
အလှူအတန်းမက်တဲ့ နေရာမှ ပြိုင်ဘက်မရှိဘဲ”

“ဦးလဲ ဆုတောင်းပြည့်လို့ လာတာပေါ့နော်”

တူတော်မောင်က အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်၏။

“ပုထုဇဉ်ဆိုတော့ ဆုတောင်းလေးတွေတော့ ရှိတာ
ပေါ့၊ ကိုယ့်မှာရှိနေတဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေ
ချင်တာပေါ့ကွာ”

“ဦးပြောတာ သား နားမလည်ဘူး”

“တရားသဘောတွေက သား နားလည်မှာ မဟုတ်
သေးဘူး၊ ဒီတော့ အကြမ်းလောက်ပဲ မှတ်ထား၊ လိုချင်တာက
အဏှာ(လောဘ)ပဲ၊ ဒီတဏှာကို သတ်နိုင်အောင် ကြိုးစား

ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ အလှူခံဌာနများ

ရမယ်၊ ဒီဘုရားမှာ ဦး၊ ဆုတောင်းရင် ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ အခက်
အခဲတွေကိုပဲ ပြေလည်အောင် ဆုတောင်းတယ်၊ လူဆိုတာ
လောဘသားတွေချည်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် မတန်တဆ လောဘ
မကြီးရဘူး၊ ဆိုလိုတာကကွာ မဖြစ်နိုင်တာကြီး ဆုမတောင်း
ရဘူး”

“ဪ၊ ဦးက လူတစ်မျိုးပဲနော်၊ တချို့ဆို ဘာဖြစ်ရ
လို့ပါ၏၊ ညာဖြစ်ရလို့ပါ၏နဲ့ သား ကြားဖူးတာပါ”

“ဘဝဆိုတာ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်နေတာက တခြားစီပဲ၊
ဒီတော့ ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ မျှော်အောင်နေတတ်ရမယ်၊ စိတ်ထား
တတ်ရင် လူ့ဘဝဟာ ပျော်ဖို့ကောင်းပါတယ်”

မကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာခဲ့ကြရာ ကျယ်
ပြောလှသော ရင်ပြင်ကျယ်ကြီးထက်တွင် ရွှေဆိုင်းများဝယ်
ယူနိုင်သော ဂေါပက ရုံးခန်းဆီသို့ ရောက်လာကြ၏။

စာရေးသူ၏ဇနီးက ရွှေဆိုင်းကပ်လှူရန် အလှူခံငွေ
ဖြတ်ပိုင်းဖြင့် ငွေငါးသောင်းကျပ် လှူဒါန်းလိုက်၏။ ဂေါပက
အဖွဲ့ဝင် လူငယ်လေးကလည်း ကျကျနန မှတ်တမ်းဂုဏ်ပြု
လွှာတစ်ခုကို အသင့်ဖြည့်ကာ ပလတ်စတစ်လောင်းပြီး ပေး
အပ်သည်။ စာရေးသူ၏ဇနီးက လူတစ်မျိုး သူက ဘယ်ဘုရား
ရောက်ရောက် ရွှေသင်္ကန်းပဲ လှူသည်။ ဒါကြောင့်မို့ထင် သူမှာ

မှန်လုံအခန်းထဲတွင် ဘုရားဖူးများ ကုသိုလ်ပွားနေကြသည်

အဝတ်အစားအတွက် မပူရ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူသည့် တန်ခိုး
တော်ကြောင့်ပဲဟု စိတ်ထဲ တွေးလိုက်မိသေးသည်။

စာရေးသူကတော့ လူတစ်မျိုး၊ ဘယ်အလှူ မဆို
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကိုယ်ထိလက်ရောက် လှူဒါန်းရမှ စိတ်
ကျေနပ်၏။ ဒါကြောင့် ရွှေဆိုင်းလေးတွေကို ဝယ်ယူလိုက်
သည်။ ဒီရွှေဆိုင်းလေးတွေဖြင့် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုး စေတီ
တော်ဖြတ်ကြီး၏ ကျောက်တုံးကြီးအား ရွှေဆိုင်းကပ်ရသည့်
အရသာကို စာရေးသူ အနှစ်ခြိုက်ဆုံးဖြစ်သည်။ သည့်နေ့က
ဂေါပကရုံးခန်းမှ ကွက်လိုက်၏။ ရင်ပြင်တော်ကြီးကို ခြေလှမ်း
ခပ်စိပ်စိပ် လျှောက်လှမ်း၍ ဘေးဘီဝန်းကျင်ကို ငေးမော
ကြည့်ကာ ဘုရားဖူးတွေကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသေးသည်။

ကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင်၏ ရှေ့ဘက်တွင် မှန်လုံ
အကာများဖြင့် (လေတအားတိုက်သောကြောင့်) အခန်းကျယ်
ကြီးတစ်ခု ဖွဲ့ထားပေး၏။ ဘုရားဖူးများ စိတ်အေးလက်အေး
ရာသီဥတုဘေးမှ ကာကွယ်နိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ အထဲတွင်မူ
ပုတီးများ၊ ပရိတ်စာအုပ်များကို အရံသင့်ချထားပေးသည်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှားရှားပါးပါး ကုသိုလ်ယူသည့် မြန်မာလူမျိုး
တို့၏စိတ်ဓာတ်ကို လေးစားမိသည်။

ထိုအခန်းဖွဲ့ဘေးမှ နည်းနည်းလေး လျှောက်သွား
လေလျှင် ရင်ပြင်တော်မှ ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်ကြီး ရှိရာသို့
သွားရောက်နိုင်သည့် ပေါင်းကူးတံတားငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရ
၏။ ထိုပေါင်းကူးတံတားကို အမျိုးသမီးများ ဖြတ်သန်းခွင့်မရ
ရှာကြပါ။

သည့်အတွက် သူတို့တွေကို အားနာမိသေးသည်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရခဲလှသည့် လူ့ဘဝ၊ လူ့ဘဝမှာမှ ဖြစ်ခေါင့်
ဖြစ်ခဲ ယောက်ျားသားဘဝ ရရှိထားသည့်သူများအဖို့ အခွင့်
အရေးတစ်ခုလို ဖြစ်နေသည်။

ထိုပေါင်းကူးတံတား မဖြတ်မီ ပါလာသည့် ဟန်းနီ
ဖုန်းများ၊ ကင်မရာများကို အဝတွင်ရှိ လုံခြုံရေးထဲတွင် အပ်နှံ
ထားခဲ့ရသည်။ အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိမည်ဟု စာရေးသူ
စိတ်ထဲ တွေးလိုက်မိသည်။ ပေါင်းကူးတံတားကို ဖြတ်မည့်သူ
များသည် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို အနီးကပ် ဖူးမြော်
လိုသူများ၊ ရွှေဆိုင်းကပ်လှူကြမည့် သူများပင် ဖြစ်သည်။
ပေါင်းကူးတံတားသို့ အဝင် ဘယ်ဘက်တွင်လည်း အာရုံခံ
တန်ဆောင်းငယ် တစ်ခုကို ဘုရားဖူးများအတွက် ဂေါပက
အဖွဲ့က စီစဉ်ပေးထားသည်။ ထိုနေရာတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်
ကြမည့်သူများ၊ တရားထိုင်မည့်သူများအတွက် ကုသိုလ်ထူး
ရနိုင်မည့် အခွင့်အရေးပင် ဖြစ်သည်။

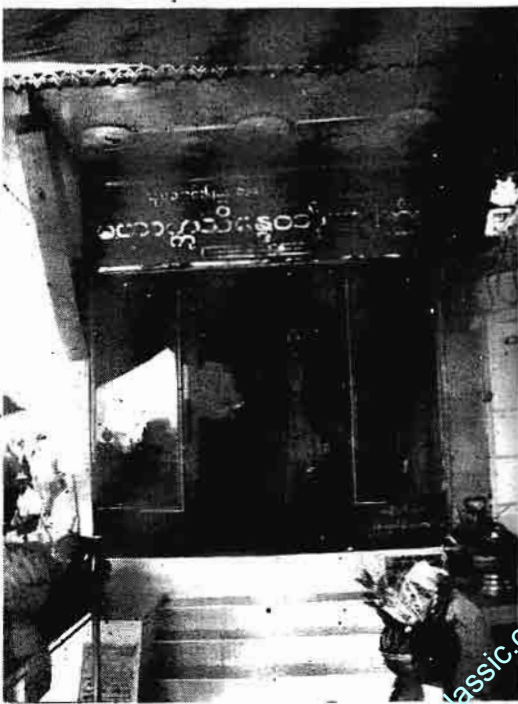
စာရေးသူ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော် တည်ထားရာ
ကျောက်တုံးကြီးကို ဦးခိုက်ပြီး ကြည်ကြည်နူးနူး ရှိခိုးကန်တော့
ဦးချလိုက်၏။ စိတ်ထဲဝယ် မည်သည့်အရာနှင့်မျှ နှိုင်းယှဉ်၍
မရအောင် ပြီးပြည့်စုံမှုတစ်ခုကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ရွှေဆိုင်းများကပ်လှူရန် ပေါင်းကူးတံတားသို့အသွားမြင်ကွင်း

"ဪ... ငါ အခုမှ ရောက်ရလေခြင်း"ဟု စိတ်ထဲမှာ
နှမြောတသ သလိုလည်း ခံစားမိသည်။

သည့်နေ့က ရွှေရောင်များဖြင့် ဝင်းလက်နေသော
ကျောက်တုံးကြီးကို ရွှေဆိုင်းများ ကျကျနန ကပ်လှူလိုက်

နတ်တောင်ရှေ့ရှိ ယဟဏ္ဏသိန္ဓေတိုဘိုးကြီး

သည်။ ဘုရားဖူးတွေက များလှသည်မို့ သူ့အလှည့် ကိုယ့် အလှည့် နားလည်မှု ကိုယ်စီယူကာ ရွှေဆိုင်းကပ်လှူနေကြ ရသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ဘုရားဖူးအချင်းချင်း မည်မျှ တိုးဝှေ့ နေကြစေကာမူ ရန်မဖြစ်ဘဲ နိုင်ငံကြီးသားစိတ်ဓာတ် ပီသ စွာဖြင့် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ရိုင်းပင်းကူညီကြသည်။

မြင့်မားလှသည့် တောင်ကုန်းဖြစ်နေ၍ ဘေးဘက်မှ တိုးဝှေ့ကာ တိုက်ခတ်လာသော လေပြင်းဒဏ်ကို အန်တုကာ သူ့ထက်ငါ အလှအယက် ရွှေဆိုင်းကပ်လှူနေကြရသည်မှာ အားရစရာပင် ဖြစ်သည်။ ကျောက်တုံးကြီးကို ဦးခေါင်းဖြင့် ထိကပ်ပြီး နှုတ်မှ တထွတ်တွတ် ဆုတောင်းနေသော ဘုရားဖူး အချို့ကိုလည်း တွေ့မြင်နေရသည်။

ရင်ပြင်တော်မှ ကျိုက်ထီးနီခေတီတော်အား ဖူးမြော်ရုံ

နတ်တောင်ပေါ်ရှိ ဂူမျှော်ခင်း

“ဪ၊ သူလဲလေ လောကီသားပေမို့ ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒလေးတွေကို တိုင်တည်နေကြတာပေါ့” ဟု တွေးမိကာ စာရေးသူလည်း ကိုယ်လိုချင်သည့် ဆန္ဒလေးတစ်ခုကိုတော့ ဆုတောင်းလိုက်မိသည်။

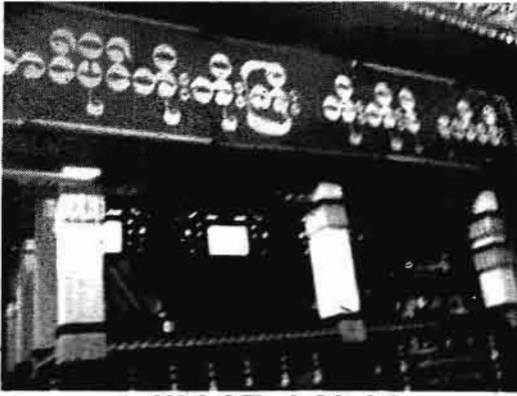
ပြီးနောက် ပေါင်းကူးတံတားမှ ထွက်ကာ အဝင်ဝရှိ နတ်တောင်ပေါ်ရှိ ရေသပ္ပာယ်သည့်နေရာတွင် ရေတစ်ပုံး ထပ်ထောင်ကျပ်နှုန်းဖြင့် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်တိုင်တွင် ရေ သပ္ပာယ်သည်။ ထို့နောက် ရွှေဘက်ရှိ ဘိုးဘိုးကြီးနတ်နန်းကို ချီတိတ်၏။ နတ်နန်းညာဘက် နတ်တောင်ရှေ့သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆွဲကာလာခဲ့သည်။ နတ်တောင်ရှိ ရေကန်ငယ်လေးရှေ့တွင်

နတ်တောင်ပေါ်မှ ကျိုက်ထီးနီခေတီတော်အား ဖူးမြော်ရုံ

ပိုက်ဆံအသစ်များကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ချ၍ ကော့တက် မတက် ဆုတောင်းနေကြသော ဘုရားဖူးများ တွေ့ရသည်။ စာရေးသူ လည်း လှေကားထစ်များပေါ်တက်၍ နတ်တောင်ထက်ရှိ ဘုရားစေတီများကို ကြည့်ညိဇွာ ဖူးမြော်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုကြီး ဘိုးဘိုနိနတ်နန်း

အောက်ဘက် ထမင်းဆိုင်များဆီသို့ အဆင်းမြင်ကွင်း

နတ်တောင်ပေါ်မှနေ၍ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီကြီးကို လှမ်း၍ အဝေးမြင်ကွင်း ဖူးမြော်လိုက်သေးသည်။

“ကဲ... အောက်ဘက် မရောက်ဖူးသေးတဲ့ အဖွဲ့တွေ မိမိအစီအစဉ်အတိုင်း လှည့်လည် ဖူးမြော်နိုင်တယ်။ ဆုံရပ်က ညနေ ငါးနာရီလောက်မှာ အောက်ဘက် ထမင်းဆိုင်တန်း (မုဆိုးတောင်အနီး) မြင့်မြင့်ဝင်း ထမင်းဆိုင်မှာ ဆုံကြမယ်”

စာရေးသူက ဘုရားဖူးအဖွဲ့ကို အစီအစဉ် ပြောပြ လိုက်သည်။ စာရေးသူနှင့် ဇနီးသည်ကမူ သွားဖူးလာဖူးပြီဖြစ် ၍တစ်ကြောင်း၊ အဆင်းအတက် သိပ်မတက်နိုင်သဖြင့်လည်း ကောင်း ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာပင် အေးအေးလူလူ နားနေရန် စီစဉ်လိုက်ကြသည်။

“သားလဲ သူတို့အဖွဲ့နဲ့ လိုက်သွားမယ်နော်၊ အခုမှ ပထမဦးဆုံး ရောက်တာမို့လို့၊ သားလဲ စုံနေအောင် ဖူးချင် သေးတယ်”

“အေး၊ သား သဘောပဲ၊ ဦးတို့တစ်တွေ မြင့်မြင့်ဝင်း ထမင်းဆိုင်မှာ ဆုံကြတာပေါ့”

စာရေးသူလည်း သူတို့ကို ပြောဆိုပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ခြင်း၊ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ခြင်း၊ ပရိတ်တရားတော်များကို စာအုပ် ကြည့်၍ ရွတ်ခြင်းဖြင့် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော် မြတ်ကြီးကို တဝကြီး ဖူးမြော်ကြည့်ည့်ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် နတ်တောင်မှ နေ၍ ဘယ်ဘက်သို့ချိုးကာ ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှ နေ၍ ရိုးရိုးလေး ဟိုတယ်နှင့် မုဆိုးတောင် ဘက် လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ပြီး ရင်ပြင်တော်တစ်ဝိုက်ကို ငေးမောကြည့်ကာ ထမင်းဆိုင်တန်းများရှိရာ အောက်ဘက် တန်းသို့ တရွေ့ရွေ့ဆင်းလာခဲ့သည်။ တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး ဘိုးဘိုးနီ နတ်နန်းကို အဆင်းလေ့ကာ၊ ညာဘက်တွင် လှမ်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ဘုရားဖူးများမှာလည်း စားသောက်ဆိုင် တန်းများမှာ ထမင်းစားကြ၊ ဈေးဝယ်ကြနှင့် စည်ကားနေ သည်။ စာရေးသူလည်း မုဆိုးတောင် အဝင်ဝ မုခ်ဦးကို လှမ်း ကြည့်လိုက်ပြီး အဝေးမှ ဖူးမြော်လိုက်သည်။

မုဆိုးတောင်နှင့် အောက်ဘက် ကျီးကန်း ပါးစပ်သို့ စာရေးသူ လိုက်ပါမသွားခြင်းမှာလည်း အကြောင်းတစ်ခုရှိ သည်။ စာရေးသူ သိသလောက် ကျိုက်ထီးရိုးရိ အလှူခံတော် တော်များများမှာ ကန်ထရိုက်စနစ်ဖြင့် ရယူထားကြပြီး ဘုရား ဖူးများရောက်လာပါက သူထက်ငါ အလှူအယက် အတင်းကာ ရော အလှူခံကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူအနေဖြင့်မူ ပုံထုဇဉ်ဖြစ်သဖြင့် စေတနာသုံးတန် တစ်ပါးပါး ချွတ်ယွင်းသွား မှာကိုလည်း စိုးရိမ်သည်။ ဒါကြောင့် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီကြီးကို အာရုံပြုပြီး ဂေါပကရုံးခန်း၌သာ အလှူငွေထည့်ဝင်ခြင်းကို ပို၍သဘောကျသည်။

ရင်ပြင်တော်အောက်ဘက် နေရာတော်တော်များ တွင် အလှူခံဌာနများသည် -

“ကျောက်ပြားလေးတစ်ချပ်က ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှ”

“အုတ်တစ်လုံးကို ဈေးနှုန်းဘယ်လောက်”

“လမ်းလေးဖောက်ဖို့ ထည့်ဝင်ကြပါ”

“ဇရပ်ဆောက်ဖို့က ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ”

“ဆယ့်တစ်မီးငြိမ်းအောင် စေတီဘယ်နှဆူတည်ပြီးပြီ၊ အခု တစ်ဆူကျန်သေးတယ်၊ တစ်ဆူ ဘယ်နှုန်း”

စသည်ဖြင့် နည်းပေါင်းစုံ အလှူခံလေ့ရှိလေသည်။ ဘုရားဖူးပရိသတ် ငွေရှိသည် မရှိသည်ကို အလှူခံသူတို့ နား မလည်၊ ဒီတော့ ဘုရားဖူးတွေ ခြေလှမ်းမှားကုန်တော့သည်။

မုဆိုးတောင်စေတီတော်သို့ တောင်တက် အဝင်တန်းသို့

ဘုရားဖူး တော်တော်များများမှာလည်း လမ်းခရီး ဝရိတ်ကြီးမြင့်ခြင်း၊ စားစရိတ်ကြီးခြင်း၊ တည်းခိုခန်းခများ ကြီး မြင့်ခြင်းကြောင့် သူ့သူကိုယ်ကိုယ် တိုင်းထွာသုံးကြရသည်က များသည်။ တချို့များဆို တည်းခိုခန်း မငှားနိုင်၍ ရင်ပြင်တော် ပေါ်တွင် ဖျာကြမ်းများငှားကာ နေကြရသည်။ တချို့ဆိုလျှင် ထမင်းအဝစား ၁၈၀၀ ကျပ်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ထမင်းပေါင်း ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်၍ ဆီထမင်းနှင့် အာပြုခြောက်၊ ကောက်ညှင်း ပေါင်းများကိုသာ စား၍ ခြီးခြံရသည့် လူထုလည်း ရှိသည်။

အကြောင်းသင့်တုန်း တည်းခိုခန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောချင်ပါသည်။ ဘုရားဖူးများ အလာများသည့် အချိန်တွင် တည်းခိုခန်း ဈေးနှုန်းများသည် အဆမတန် မြင့်ပါသည်။ ပုံမှန် ဆုံးလေးသောင်း အခန်းများသည် ဘုရားဖူး များလာလျှင် ကျပ်တစ်သိန်းနှင့်အထက်၊ တစ်ခါတလေ ၁၅၀၀၀၀ ကျပ်၊ ၁၀၀၀၀၀ ကျပ် အထိ မြင့်တက်သွားသည်။ ကြားရက်များတွင် မူထား ပုံမှန်ဈေး ပြန်ဖြစ်သွားသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ဖြစ်စေချင်သည်မှာ သူ့ဘက် ကိုယ်ဘက် စာနာမှု ရှိစေချင်ပါသည်။ ဘုရားဖူး ပရိသတ် များကို ပုံမှန်ဈေးနှုန်းယူခြင်းဖြင့်သာ ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ သူရားဖူးလာသည့် ကုသိုလ်ပြုနေကြသူများကို ရိတ်နေခြင်း သည် တရားမမှုတပါ။ ဘုရားဖူးလာကြသည့်သူများသည် မိမိ ဆွတ် ပါလာသည့် ငွေကို အပြန်စရိတ်မျှသာ ချန်၍ ကျန်ငွေ အလုံးကို ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား၏ လိုအပ်သည့်နေရာများတွင် အလှူငွေ ထည့်ဝင်ကြပါသည်။ ကြည့်လုပ်ကြပါဟုသာ ပြော ထိန်းချင်ပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဟိုတွေး ဒီတွေး ဟိုငေးဒီငေးနှင့် ညောင်းလာသည်နှင့် မုဆိုးတောင်ခြေအနီးရှိ မြင့်မြင့်ဝင်း ထမင်းဆိုင်တွေသည်နှင့် အထဲသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ဘာများ သုံးဆောင်ချင်ပါသလဲ”
“ဦးတို့ ဝေတ္တနားဦးမယ် ဒီမှာ ချိန်းထားတဲ့ အဖွဲ့ဟေ့ နေဦးမယ်၊ လူစုံမှ စားမယ်နော်”

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို ညဘက်အနီးကပ်ဖူးမြင်ရစဉ်

“ဟုတ်ကဲ့မိ ဦး၊ အမောဖြေရင်း ရေနှေးကြမ်းလေးလဲ သောက်ပါဦး”

“အေးကွယ် ကျေးဇူးပဲနော်”
ဆိုင်မှ ကလေးမလေးကို လောကွတ်စကား ပြောနေ စဉ် မုဆိုးတောင်နှင့် ကျီးကန်းပါးစပ်သို့သွားသည့် စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့နှင့် တူတော်မောင်တို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

“ကျီးကန်းပါးစပ်မှာ ဆယ့်တစ်မီးငြိမ်းအောင် ဘုရား တစ်ဆူ ခုနစ်သောင်းနှုန်းနဲ့ လျှာခွဲတယ် အန်တီရေ”
အဖွဲ့ထဲမှ ပါလာသည့် ဆရာမတစ်ဦး ဖြစ်သူက ကျိုက်ထိုသူ အန်တီကြီးကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။ အန်တီကြီး ကလည်း ကျိုက်ထီးရိုးအကြောင်းကို နောကျေနေအောင် သိထားပြီးပြီမို့-

“ဆရာမ လှူပြီးရင် ဘာမှ မစဉ်းစားနဲ့တော့”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ အန်တီကြီး”
အန်တီကြီးက ဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးတုံ့တွံနှင့် နေလိုက် သည်။ ကဲ၊ ဒီလောက်ဆို သဘောပေါက်၊ လှူလိုက်တဲ့သူ စေတနာပျက်မှာ စိုး၍ ဘာမှမပြောခြင်းဟုသာ စာရေးသူက ယူဆလိုက်သည်။

“ကဲ... အားလုံး ထမင်းစားကြမယ်၊ ကိုယ်စားချင် တဲ့ဟင်းကို စိတ်ကြိုက် မှာစားကြ”

စာရေးသူက ဘုရားဖူးအဖွဲ့ကို စကားလမ်းကြောင်း လွှဲရင်း ပြောလိုက်သည်။ စာရေးသူတို့ဘုရားဖူးအဖွဲ့ မြင့်မြင့် ဝင်းထမင်းဆိုင်တွင် ညနေစာကို ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် စားသုံးလိုက် ကြပါသည်။

မြင့်မြင့်ဝင်း ထမင်းဆိုင်တွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ညစာစားကြစဉ်

www.burmeseclassic.com

ရင်ပြင်တော် အလှူခံ့ဌာန ညဘက်ရှုမြင်ကွင်း

အချိန်ကား ညနေ ၆း၃၀ ခန့်ရှိပြီ။ အနောက်ဘက်ဆီတွင် နေလုံးကြီးက မေးတင်သွားပြီးနောက် မကြာမီ အအေးဓာတ် လွှမ်းမိုးလာကာ ဝန်းကျင်တစ်ခုတွင် မှောင်ရီသန်းလာသည်။ မှောင်သွားပေမယ့် လျှပ်စစ်မီးရောင်ထိန်ထိန်ကြောင့် ဘုရားဖူးများကား ကြက်ပျံမကျ စည်ကားနေဆဲပင်။ အားလုံး ကိုယ်စိကိုယ်စီ သူ့အဖွဲ့နှင့်သူ လှုပ်ရှားနေကြသည်။

ထမင်းစားကြပြီးနောက် အပေါ်ဘက်ရှိ ရင်ပြင်တော်ဆီသို့ ဈေးတန်းလေးများကို ငေးမောရင်း ခပ်ပြေပြေ လှေကားထစ်လေးတွေကို ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ငှေးလေးတွေ ကိုယ်စီဖြင့် တတောက်တောက်ထောက်ကာ တက်လာကြသည်။ ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရောက်တော့ လျှပ်စစ်မီးရောင်ဖြင့် ထိန်လင်းနေသော အလှူခံ့ခန်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဆီမီးရောင်တို့ဖြင့် လင်းထိန်နေသော ညဘက်ရင်ပြင်တော်ရှုမျှော်ကွင်းကလည်း မျက်စိပသာဒလှစေသည်။

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီကြီးဘက် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့လည်း ညဘက် ဆီမီးရောင်အောက်ဝယ် ဆလိုက်မီးရောင်စုံများဖြင့် တင့်တယ်သဟာယ်လှသော မြင်ကွင်းက ဖူးမြော်ရသူအဖို့ ရင်ကို အေးမြစေသည်။

(၉. ၁၁. ၂၀၁၃)ရက်နေ့ နိုဝင်ဘာလ ညတစ်ည၏ ဆောင်းနှင့်မူနိများကြား ချမ်းအေးလှသော အအေးဒဏ်ကို အနံ့တုရင်း ဘုရားဖူးနေကြသော ပရိသတ်များကား ပျော်ရွှင်ကြည်နူးနေကြသည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရင်ပြင်တော်မှနေ၍ နိုးရိုးလေး တည်းခိုခန်း ရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ ပြန်လာကြသည်။

တည်းခိုခန်းသို့ မရောက်မီ တောင်ခါးပန်းရှိ ခေါင်းလောင်းကြီးနားတွင် ကလေးများက ခေါင်းလောင်းကို အလှူအယက် ထိုးနေကြသည်။ ကြည်နူးဖွယ် မြင်ကွင်းပင်။

စာရေးသူလည်း တရားထိုင်ရန်အလို့ငှာ သတ်မှတ်ချထားပေးသော ကွပ်ပုစ်လွတ် တစ်ခုပေါ်တွင် ခေတ္တထိုင်လိုက်ရင်း ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို အဝေးမှ ဖူးမြော်နေမိသည်။ ထိုစဉ် တူတော်မောင်က အနားဆီသို့ ရောက်လာကာ . . .

ရင်ပြင်တော်ရှိ တိဿဆောင်တည်းခိုခန်း ညဘက်ရှုမြင်ကွင်း

“ဦး၊ သားကို ဘုရားသမိုင်းအကြောင်း ရှင်းပြဦးလေ”
“ဪ၊ ဟုတ်ပေသားပဲ”
ထမင်းစားသောက်ပြီး ညဘက် အိပ်ချိန်မရောက်မီ အချိန်က လိုနေသေးသည်မို့ . . .

“ကဲ . . . နားချင်တဲ့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့တွေ တည်းခိုခန်း ပြန်ချင်ရင်လဲ ပြန်လို့ရတယ်၊ ဒီမှာ အေးအေးလူလူ ထိုင်နေလို့လဲ ရတယ်”

စာရေးသူက ဇနီးသည်ဘက် လှည့်ရင်း ကျန်အဖွဲ့ကို ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့တစ်တွေ အေးလို့ တည်းခိုခန်း ပြန်နားလိုက်ဦးမယ်၊ ရှင်တို့ဘယ်အချိန် ပြန်လာမှာလဲ၊ တော်ကြာ တည်းခိုခန်း ပိတ်နေဦးမယ်”

“မပိတ်ဘူး၊ ဝန်ထမ်းတွေက ညလုံးပေါက် စောင့်နေမှာတဲ့၊ စိတ်ချလက်ချ ပြန်နားတော့၊ တို့ . . . ပြန်ရောက်ရင် ခပ်ပြင်းပြင်း တံခါးသုံးချက် ခေါက်လိုက်မယ်၊ ဒီမှာ မင်းတူကို ကျိုက်ထီးရိုးသမိုင်း ကျန်တဲ့အပိုင်း ဆက်ပြောရဦးမယ်”

“မနက် အရုဏ်တက် ဆွမ်းဗန်း လျှာရဦးမယ်နော်”
“အေးပါ ငါသိပါတယ်၊ အရုဏ်တက် ဆွမ်းဗန်းလျှာပြီးမှ တောင်အောက်ပြန်ဆင်းမှာလေ”

စာရေးသူက အနွေးထည်ကို ဝတ်လိုက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်း တူတော်မောင် ဖြစ်သူကိုလည်း လှည့်၍ မေးလိုက်သည်။

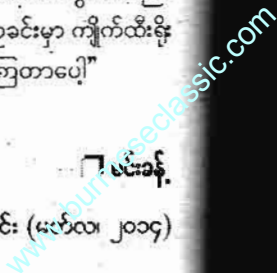
“ဦးပြောတာ ဘယ်အထိ ရောက်သွားပြီလဲ”
“ဂဝမ္ပတိ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်က ပင့်ဆောင်ပေးပါမည်ဟု ကတိကဝတ်ပြုပြီး မဇ္ဈိမဒေသသို့ ပြန်လည်ကာ ကြွတော်မူလေသည်အခန်း ရောက်နေပြီလေ”

စာရေးသူက သူ့ကို သွေးတိုးစမ်း မေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ မှတ်မိနေသည့်အတွက် အားတက်သွားမိသည်။

“ကိုင်းခါဖြင့် လာ၊ ဒီမှာ ထိုင်၊ ညခင်းမှာ ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရားဖူးရင်း ဘုရားသမိုင်း ဆက်ပြောကြတာပေါ့”

(ဆက်ရန်)

၇. ပန်းခန့်

လေးအိမ်တန်းရွာသည် မကွေး
ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟု လူသိများ
သော ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဘိဓမ္မောရဋ္ဌ
ဂုရု) ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏ မွေးရပ်မြေ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊
မဟာသင်္ကြန်အကြိုနေ့တွင် တူတော်
မောင် ကိုပြုံးချို (Beauty Mazine) နှင့်
အတူ အရောက် သွားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
လေးအိမ်တန်းရွာသည် မကွေးတိုင်း
ဒေသကြီး မင်းဘူး(စကျ)မြို့နယ်တွင် ပါ
ဝင်ပြီး မင်းဘူး (စကျ)သွား ကားလမ်း
မှ ညာဘက်သို့ ချိးဝင်၍ ၁မိုင်ခန့်အကွာ
တွင် တည်ရှိပါသည်။

ဤရွာလေးသို့ ရောက်လျှင်
ပထမဆုံးရွာဦးကျောင်းဆရာတော်အား
သွားရောက် ဂါရဝပြုပါသည်။ လက်ရှိ
လေးအိမ်တန်း ဆရာတော်မှာ ဦးဝိဇ္ဇာနန္ဒ
ဖြစ်ပြီး ပျူငှာဖော်ရွေ၍ ပြုံးရွှင်သော
မျက်နှာတော် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဆက်သွယ်ပေးမှု
ဖြင့် မကွေးဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ညီ

မကွေးဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကုမာရ ၏

မွေးရပ်မြေ

မောင်နန္ဒ(အထက်မင်းလှ)

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏မွေးရပ်မြေမှ လှမ်းစေတီ

အငယ်ဆုံး အဘဦးထွန်းတင် အသက်
(၈၅)နှစ်နှင့်တွေ့ဆုံခွင့်ရ၍ ဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏ ငယ်စဉ်ဘဝ ရှေးဟောင်း
နှောင်းဖြစ်များ ပြောပြ၍ မှတ်တမ်း
ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ရွာဦးကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်
တွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရည်စူး
၍တည်ထားသော လွမ်းစေတီကိုလည်း
ဖူးတွေ့ရပါ၏။ စေတီပေါ်မှ အရှေ့
ဘက်ကို ကြည့်လိုက်လျှင် နေကြာခင်း
များ ငရုတ်ခင်းများဖြင့် စိမ်းစိုနေပါ
သည်။ ဧရာဝတီမြစ်ပြင်ကို ဖြတ်၍
တိုက်ခတ်လာသော လေနုအေးက စာ
ရေးသူ၏ ရင်ကို အေးမြစေပါသည်။

ဂန္ဓတုဋီတိုက် အတွင်းနံရံများ
တွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာ
ရေးအောင်မြင်ချက် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝိမာန်တော်

များ၊ ကမ္မည်းကျောက်စာများ တွေ့ရသဖြင့် စာရွှေသူများ ကြည်ညိုနိုင်ရန် ရေးသားလိုက်ပေသည်။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

မကွေး ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တကုမာရ အရှင်မြတ်သည် မင်းဘူး (စက္က)မြို့နယ် လေးအိမ်တန်းကျေးရွာ ခမည်းတော် ဦးထွန်းကြွယ်+ မယ်တော် ဒေါ်ပိုးမျှင်တို့မှ ၁၂၈၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၄)ရက်၊ တနင်္လာနေ့ ညဉ့် ၁နာရီအချိန်၌ မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်တော်မူသော သားရတနာဖြစ်သည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်ဓမ္မ ဖြစ်သည်။

ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ရောက်ရှိတော်မူခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် အသက် (၁၃)နှစ်အရွယ် ၁၂၉၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ၌ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ကျွန်းကလေးကျောင်းဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူပါသည်။

ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော်မှ ရှင်ကုမာရဟု ဘွဲ့အမည်တော် မှည့်ခေါ်တော်မူသည်။

သာသနာတော် ၂၄၈၆၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၆)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၈ နာရီ ၃၀မိနစ်အချိန်တွင် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယနဂ္ဂဟကို ခံတော်မူကာ စက္ကမြို့နယ် ဆင်ခေါင်းရွာ ကြို့ယွန်းကျောင်းဆရာတော် အရှင်ရာဇိန္ဒမဟာထေရ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မန်းချောင်း ခေါ် နမ္မဝါမြစ် ဥဒတုက္ခေသိမ်၌ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။

စာပေပရိယတ္တိသင်ကြားခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် (၆)နှစ်သားအရွယ်တွင် ကျွန်းကလေး

ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လနှင့်တကွ လက်ထောက်တပည့်များဖြစ်ကြသော ဦးစန္ဒဝရ၊ ဦးရေဝတတို့ထံတွင် လူငယ်တို့၏ သင်ရိုးပညာရပ်များကို သင်ယူသည်။

၁၂ နှစ်သားအရွယ်၌ တေဓိယဇာတ်၊ အဋ္ဌကထာနိဿယကို အာဂုံကျက်မှတ်ခဲ့ပြီး ကစွည်း သဒ္ဒါကြီးကိုလည်း စတင်သင်ယူသည်။ ၁၃ နှစ်သားအရွယ် သာမဏေပြုပြီးနောက် ပုဂံစစ်သုတ်စစ်နှင့်တကွ ကစွည်း သဒ္ဒါကြီးကို သုံးခေါက်သင်ယူခဲ့သည်။ ၁၆နှစ်သားအရွယ်တွင် ရေစကြိုမြို့ ပထမရေစကြိုဆရာတော် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော အောင်မြေသာယာ ကျောင်းတိုက်သို့ ကြွရောက်ကာ စာချကျောင်းဆရာတော် အရှင်သူရိယ၊ အေးကျောင်းဆရာတော် အရှင်အာစာရ၊ ဒန်းပင်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်သီလဝန္တတို့ထံ၌ သဒ္ဒါသင်္ဂဟ၊ ဋီကာကျော်၊ ရူပသိပ္ပံ၊ အဘိဓမ္မာညပါ စသော ပိဋကတ်အခြေခံကျမ်းများ ဆည်းပူးတော်မူခဲ့သည်။

၁၃၁၀ ပြည့်နှစ် တပေါင်းလတွင် မကွေးမြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော် နာရဒ၊ အရှင်ပဒုမ္မာဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) ဆရာတော်အရှင်ဝါယမ၊ ဆရာတော်အရှင်ဝိသောဘဏတို့ထံ၌ နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာနိကာယ်တို့ကို ဆိုဝါ၊ လိုက်ဝါတို့

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ညီ အဘဦးထွန်းတင် (အသက်-၈၅ နှစ်)နှင့် စာရေးသူ

ဖြင့် သင်ကြား ဆည်းပူးတော်မူသည်။
၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့၊
အင်းရိမ်ဆရာတော်အရှင်သူရိယဘိဝံသ
(အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု)၊ မဟာဝေယံ
ဘုံသာတိုက် ဆရာတော် အရှင်ကလျာ
ဏ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)၊ ဘုရားကြီးတိုက်
ဆရာတော် အရှင်နာရဒ၊ အရှင်ဥက္ကံသ
သော ပိဋကတ်ကျမ်းတတ်အကျော်
ဆရာတော်များထံတွင် အထက်တန်း
ပိဋကတ်ကျမ်းစာများကို သင်ယူတော်မူ
ခဲ့သည်။

အောင်မြင်ခဲ့သော စာမေးပွဲများ

၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လ၌ ကျင်းပ
သော ပါဠိတက္ကသိုလ်စာချင်းစာမေး
ပွဲ၌ ကျမ်းရင်း သုံးကျမ်းနှင့် ဂုဏ်ထူး

ဆောင် (၆)ကျမ်း ပေါင်း (၉)ကျမ်း ကို
နှစ်ချင်းပေါက် အောင်မြင်တော်မူခြင်း
ကြောင့် သာသနာဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာ
စရိယ သိရောမဏိဘွဲ့တံဆိပ်ကို ရတော်
မူသည်။

ဆရာတော်သည် နိုင်ငံတော်
သီးခြားဝိနည်းဗိမ္မိဒါယော၊ အမှတ်(၂)တွင်
ပါဝင်၍ လူသေ လူဖြစ်ဝါဒ မူဝါဒ ဝိနိစ္ဆ
ယထေရဝါဒ စွယ်စုံကျမ်းကြီးကို ပြုစုရာ
၌ အခန်းပေါင်းများစွာကို တာဝန်ယူ
ရေးသားလျက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ
တော်ကြီး၏ ကြီးမားလှသော ဘေးရန်
ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်တော်မူခဲ့ပါသည်။
ထို့အပြင် (၁) ဥပသကာဂုဏ်
သိဖွယ်စုံတရားတော်၊ (၂) ဗြဟ္မဝိဟာရ
အလင်းရောင်ခေါ် ဗြဟ္မစိရိတရားတော်

(၃) လူငယ်မှတ်ခွ အခြေပြု (၄) ဘိက္ခု
နီဝိနိစ္ဆယစာတမ်း (၅) ဩဝါဒတထာ
ပေါင်းချုပ်၊ (၆) ဓမ္မေကြောမြန်မာဦးတာ
(၇) ယမကအလင်ပြုကျမ်း (ဖြစ်အဖြစ်
မရောက်)စသည့် ကျမ်းများကို ရေးသား
ပြုစုခဲ့သည်။ နိဗ္ဗာန်ခိုက်ဝင် ဗြဟ္မယဉ်
အမည်ရှိ စာအုပ်ကိုလည်း ရေးလက်စ
အဖြစ်ပင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

မကွေးမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ
စာသင်တိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပမာနနာယက
ဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး
နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃမဟာနာယကအဖွဲ့
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

**ကြည်ညိုဖွယ်ရာ
ထူးခြားသော ဂုဏ်ရည်များ**

ဆရာတော်သည် နိုးသားသော
ပြောင့်မတ်သည့် ဂုရုဂုဏ်၊ ပညာရှိတို့
ဆိုဆုံးမစကားကို နာယူလွယ်သည့်
သောဝစဿတာဂုဏ်၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့
သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးရှိသည့် မုဒုဂုဏ်၊
မမောက်မမာလွန်းစွာ နှိမ့်ချအပ်သော
မာနရှိသည့် အနတိမာနိဂုဏ်၊ တည်
ကြည် သမာဓိရှိတော်မူသည့် ထိရဂုဏ်၊
ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိတော်မူသည့်
သန္တိန္ဒြိယဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
ကြောင့် ရဟန်းရှင်လူများ၏ ချစ်ခင်
ကြည်ညို ရိုသေလေးစားခြင်းကို ခံရ
တော်မူသည်။

**ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ
အလှူခံရရှိတော် မူခြင်း**

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၅၀
ပြည့်နှစ်၌ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ
တော်၊ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်
ဆောက်ရေးအဖွဲ့မှ ဆက်ကပ်သော
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ၁၃၅၈ ခုနှစ်၌ အဘိဓဇအဂ္ဂ
မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘွဲ့တံဆိပ်ကို
လည်းကောင်း ရရှိတော်မူသည်။ ၁၃၅၉
ခုနှစ်တွင် အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရုဘွဲ့
တံဆိပ်တော်ကို အလှူခံ ရရှိတော်မူ

လေးဆိပ်တန်း ရှာဦးကျောင်းဆရာတော်နှင့် စာရေးသူ

သည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၄)ရက်နေ့
၌ ထိုင်းနိုင်ငံ ဗန်ကောက်မြို့ မဟာချ
လာလောင်ကွန်းရာဇဝိဇ္ဇာလယ တက္က
သိုလ်မှ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းသော ဗုဒ္ဓ
စာပေဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါရဂူ
Ph.D ဒေါက်တာဘွဲ့ကို အလှူခံရရှိတော်
မူသည်။

ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော်
(၈၈)နှစ် သိက္ခာတော် (၆၈)ဝါအရ
၁၃၇၁ ခုနှစ် တန်ခူးလဆန်း (၁၅)ရက်
၂၉ ခု၊ ၂၀၁၀ တနင်္လာနေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီ
၄၅ မိနစ် အချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့ ပြည်သူ့
ဆေးရုံကြီး၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်
မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥတု
ဇရုပ်ကလာပ်တော်ကို ၁၃၇၁ ခုနှစ်၊
တန်ခူးလဆုတ် (၁)ရက်၊ ၃၀. ၃. ၂၀၁၀
အင်္ဂါနေ့ နံနက် (၁၁)နာရီ (၅၀)မိနစ်တွင်
ရန်ကုန်မြို့မှ မကွေးမြို့သို့ အထူးလေ
ယာဉ်ဖြင့် ပင့်ဆောင်ခဲ့ပြီး မကွေးမြို့
မဟာဝိသုတာရာမတိုက်သစ် တုလွတ်
ဝေယံ သိမ်တော်ကြီး အောက်ထပ်၌
အပူဇော်ခံထားရှိခဲ့ပါသည်။

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ်
(၁၄)ရက်၊ ၁၂. ၄. ၂၀၁၀ တနင်္လာနေ့
မြသလွန်ဘုရားပွဲကွင်း၌ အန္တိမစရာပန
ပူဇာသဘင်ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့ပါသည်။
၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁)ရက်
၁၃. ၄. ၂၀၁၀ အင်္ဂါနေ့ နံနက်တွင်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သရီရဓာတ်
ပြာတော်များကို ရွှေအိုးဖြင့် ထည့်ပြီး
ဧရာဝတီမြစ်အတွင်းဝယ် ရေမျှောပူဇော်
ကာ ဓာတုပဝါဟနပူဇာသဘင် ဆင်ယင်
ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကို
ဦးညွှတ်လျက်...

□ မောင်နန္ဒ (အထက်မင်းလှ)

ဘာသာတရားများသည် ကြောက်
ရွံ့မှုမှ အစပြု၏။ နောက်မှ တဖြည်း
ဖြည်းချင်း မြင့်မြတ်မှုသဘောကို ဆောင်
၏။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဟူသည်မှာလည်း
ငြိမ်းချမ်းခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်
သည်။

အမှန်အားဖြင့် လူတို့သည် ဘဝ
တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာနေလိုကြ၏။ ငြိမ်းချမ်း
စွာနေလိုမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဘာသာ
တရားကို ကိုးကွယ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။
ငြိမ်းချမ်းစွာနေလိုမှုသည်လည်း မြင့်မြတ်
မှုတွင် ပါဝင်ကြောင်း တဖြည်းဖြည်းချင်း
သိလာကြ၏။ ယခုအချိန်တွင် မြင့်မြတ်
မှုသည် ဘာသာတရား၏ အနှစ်သာရ
ဖြစ်၍ သွားလေပြီ။

မြင့်မြတ်မှု၏ သရုပ်အနေနှင့်
ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ဘာသာတရား၌
အတိအလင်း ဖော်ပြကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
၌ကား ဗြဟ္မစိုရ်တရားထက် မြင့်မား
သော သစ္စာလေးပါးတရားကို ဖော်ပြ
ထား၏။ အတိအလင်းပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ငြိမ်းချမ်းမှုကိုလည်း သန္တိသုခ
အနေဖြင့် ဖော်ပြထား၏။ အခြားမည်
သည့် ဘာသာတရားတွင်မှ သစ္စာလေး
ပါးနှင့် သန္တိသုခကို ဖော်ပြထားခြင်း
မရှိချေ။ အလွန်ဆုံးအနေဖြင့် ဗြဟ္မစိုရ်
တရားကိုသာ ဖော်ပြထားကြ၏။

ဗြဟ္မစိုရ်တရား ဟူသည် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာတရား ဒေသနာတော်အရဆိုပါ
လျှင် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်စေနိုင်သော
တရားဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗြဟ္မစိုရ်တရား
သည် လောကုဓမ္မများတွင် မြင့်မြတ်
သော တရားဖြစ်၏။ လောကုတ္တရာဓမ္မ
နှင့်စာလျှင်သာ အဆင့်နိမ့်ခြင်း သဘော
ရှိပါ၏။ အားလုံးခြုံ၍ဆိုရလျှင် ဘာသာ
တရားဟူသမျှသည် သူနည်းနှင့် သူ မြင့်

မြတ်သောသဘောကို ဆောင်သည်
ချည်း ဖြစ်လေသည်။

အမှန်အားဖြင့် ဘာသာတရား
ဟူသမျှသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏စေ့ဆော်
ချက်အရ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်၏။
ဘာသာတရားများသည်လည်း ရပ်တန့်
နေသည်မဟုတ်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်အား
ဖြင့် အစဉ်တိုးတက်လျက်ပင်ရှိသည်။

ရပ်တန့်ခြင်းသည် သညာက္ခန္ဓာ
၏ တာဝန်ဟုဆိုပါလျှင် တိုးတက်ခြင်း
သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ တာဝန်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဘာသာတရားများ
ကိုလည်း သညာက္ခန္ဓာနှင့် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ
တို့တ ပုံပိုးနေသည်သာ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဘာသာတရား
ဟူသည် ရှေးအကျဆုံးဖြစ်လေ ပို၍
ကောင်းလေဟူသော အမြင်ကိုမူ ယနေ့
ခေတ်တွင် အားလုံးကလက်ခံထားလေ
သည်။ ထိုသို့လက်ခံထားခြင်းမှာ ဘာ
သာတရား တစ်ခုခုကို မူလဘုတ ပြုစု
သူ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်အတိုင်း သိလို
သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့ခေတ်တွင် ဘာသာမဲ့
အမည်ခံသူများပင် ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိ
လေပြီ။ ဘာသာမဲ့ဟူသည်မှာလည်း ကိုး
ကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ ဘာသာတစ်ခု
၏ အမည်ပင်ဖြစ်လျက် ရှိလေသည်။
အရင်းအမြစ်ကို စစ်လိုက်လျှင် လူ့သမိုင်း
တွင် လူသားများကို ကောင်းစားစေလို
သော စိတ်ထားသည် ဘာသာရေး
အခြေခံဖြစ်သည်။

ဘဝအသိငါးမျိုးရှိ သည့်အနက်
ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် ပတ်သက်သော
အသိသည်သာ လူ့သမိုင်း၌ လူသား
အားလုံးကို ကောင်းစားစေလိုသော စိတ်
ထားနှင့် ဆိုင်၏။

ထို့ကြောင့် ဘာသာမဲ့ဆိုသူများ
သည်လည်း ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ
ဘာသာတစ်ခုကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်သူ
ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်
လေရာ လူဟူသည် ဘာသာတစ်ခုကို
မကိုးကွယ်ဘဲ မနေနိုင်သော ဘာသာ

ဆေးသတ္တဝါဖြစ်သည်ဟူသော အနက် အဓိပ္ပာယ်သည် သူ့အလိုလို ပေါ်ပေါက် လာလေသည်။

ဘဝအသိငါးမျိုးတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ သန္တာန်၌ ဝိဇ္ဇာအနေဖြင့် ရှိကြ သည် မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုအသိငါးမျိုး လုံး တစ်ပြေးညီ ရှိကြသည် မဟုတ်။ သူ့အဆင့်နှင့်သူ သူ့စရိုက်နှင့်သူ ရှိနေ ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဘဝအသိများ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မတူဘဲ အနုအရင့် ကွဲပြားခြင်း မှာ ဗုဒ္ဓဒေသနာတော်အရ ပြောရပါက ပါရမီ အနေဖြင့် အနုအရင့်ကွဲပြားခြင်း ဖြစ်၏။

ပါရမီဟူသည်ကား လုပ်ယူလျှင် ရကောင်းသော ဓမ္မဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘဝအသိများသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ဘဝအသိက ထိန်းချုပ်နိုင်သော အသိ ချီးမြှင့်အောင် ကြိုးပမ်းရမည်ဖြစ်လေ သည်။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ဘဝအသိက ထိန်းချုပ်နိုင်သော ဘဝအသိမျိုးဖြစ်ပါမူ

သာ လူတို့သည် သံသရာတွင် ချမ်းသာ ကို ကျော်လွန်ပြီး သံသရာလွန်ချမ်းသာ ကို ရရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

လူသားတို့ အနေဖြင့် တောင့်တ အပ်သော ချမ်းသာများတွင် လွတ် မြောက်မှုချမ်းသာသည်သာ အစစ်အမှန် တောင့်တထိုက်သော ချမ်းသာဖြစ် ကြောင်း အားလုံးက လက်ခံထားကြ ၏။ လွတ်မြောက်မှု ချမ်းသာဟူသည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာပင် ဖြစ်လေသည်။

သံသရာ ချမ်းသာဟူသည်မှာ အိပ်မက်ချမ်းသာသာ ဖြစ်၏။ အိပ်မက် ချမ်းသာဟူသည်မှာ မနိုးသေးမီကာလ အတွင်း ချမ်းသာသော ချမ်းသာဖြစ်၏။ တကယ်ချမ်းသာမဟုတ်။ နိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အိပ်မက်ချမ်းသာကို ရှုဖွေ၍ မတွေ့ရှိတော့။ တကယ်တမ်း ချမ်းသာကား နိုးနေစဉ်ကာလအတွင်း

ရရှိသော ချမ်းသာ ဖြစ်၏။ နိုးနေစဉ် ကာလအတွင်း ရရှိသော ချမ်းသာ ဟူသည် သစ္စာလေးပါးကို မျက်မှောက် ပြုသောအားဖြင့် ရရှိသော လောကုတ္တ ရာချမ်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ပုထုဇဉ်တို့၏ လူ့ဘဝဟူသည် အိပ်မက်ပင်ဖြစ်၏။ အိပ်မက်အတွင်း၌ ဖြစ်သမျှတို့သည် ဘာမျှ ရေရာသည် မဟုတ်။ မြေကို လျှိုးချင်လည်း လျှိုးနိုင် ၏။ ငွေကို ပျံ့ချင်လည်း ပျံ့နိုင်၏။ အားလုံး ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နိုင်၏။

ထို့အတူ လူ့လောက၌မကောင်း မှု ဒုစရိုက်ဖြင့်လည်း ချမ်းသာနိုင်၏။ ကောင်းမှု သုစရိုက်လုပ်ငန်းများဖြင့် လည်း မွဲတေနိုင်၏။ အိပ်မက်ဘဝ၏ နိယာမကို သိရန် ခဲယဉ်းသကဲ့သို့ပင် လူ့ဘဝ၏ နိယာမကို သိရန်ခဲယဉ်းပါ၏။ သို့ရာတွင် အိပ်မက်အတွင်း၌ မှန်ကန်

သော နိယာမရှိသလို လူ့ဘဝအတွင်း
၌လည်း မှန်ကန်သော နိယာမရှိသည်။
နိယာမ ရှိသော်လည်း သိနိုင်ရန်
အလွန်ခဲယဉ်း၏။ ထို့ကြောင့်လည်း
“ကမ္မဝိသယော အစိန္တေယျော” ကံ၏
အရာဟူသည် မကြံစည်နိုင်လောက်
အောင် ခဲယဉ်းသည်ဟူ၍ ဆိုခြင်း ဖြစ်
တန်ရာ၏။

အမှန်အားဖြင့် လူ့ဘဝ၌ ဖြစ်
ဖြစ်သမျှသည် ပဓာနအားဖြင့်ကြောင့်
ဖြစ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ အခြား အကြောင်း
များကား အပဓာနအားဖြင့်သာ ပါဝင်
ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လူ့ဘဝကား အိပ်မက်သဖွယ်
ဖြစ်ခြင်းမှာ ဝိပုလ္လာသတရားများ လွမ်း
မိုးသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဝိပုလ္လာသ
တရားများကား လူ့ဘဝ၏ အရာရာတိုင်း
ကို လွမ်းမိုး၏။ ကံကိုလည်း လွမ်းမိုး၏။
ဉာဏ်ကိုလည်း လွမ်းမိုး၏။ အခြား
မည်သည့် အရာမဆို လွမ်းမိုး၏။

ဝိပုလ္လာသ လွမ်းမိုးခြင်းခံရသော
လူ့ဘဝသည် အဘယ်သို့လျှင် မှန်ကန်
သော အသိကို ရနိုင်ပါအံ့နည်း။ ယထာ
ဘူတကျသော အသိကို ရနိုင်ပါမည်
နည်း။ အမှန်က ဝိပုလ္လာသဟူသည်မှာ
မှားယွင်းခြင်းဖြစ်၏။ လင်းတငှက်များက
ခွေးသေကောင်ပုပ်ကို ကြည့်ရုံအဖြစ်
မြင်၏။ ဝက်များက မစင်ကို ကြည့်ရုံ
အဖြစ်မြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် လူတို့၏
အမြင်ကကော ဘာများခြားနားပါ
သနည်း။

သူ့ဝိပုလ္လာသနှင့်သူပင် ဖြစ်လေ
သည်။ တကယ်တမ်းပြောမည်ဆိုလျှင်
ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို မှန်သည် ပြော
နိုင်ပါသနည်း။ အမှားကြီးနှင့် အမှား
ငယ်သာ ကွာခြားလေသည်။

မှားသည်ကတော့ အားလုံးပင်
အိပ်မက်ဘဝ၌ မနိုးမိကာလအတွင်း
အားလုံးကမောက်ကမချည်းသာ ဖြစ်၏။
ကမောက်ကမဖြစ်သော်လည်းကောင်း
ကမ၏ နိယာမအတိုင်း ဖြစ်နေသဖြင့်
အမှန်ဟူ၍တော့ ဆိုနိုင်၏။ ထိုအမှန်

ကား ကမောက်ကမ အမှန်သာလျှင်
ဖြစ်လေသည်။

နောက်ဆုံး ဘဝအသိကား ပစ္စမ
မြောက် ဘဝအသိ ဖြစ်သည်။ ယင်း
ဘဝအသိသည် မြင့်မြတ်သူနှင့် ဆိုင်၏။

လူဟူသည် ကောင်းကောင်းစား၊
ကောင်းတောင်းဝတ်၊ ကောင်းကောင်း
နေထိုင်ကာ ကျန်းမာနေရုံမျှနှင့်လည်း
ကျေနပ်သည်မဟုတ်။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့
နေရုံမျှနှင့်လည်း ကျေနပ်သည် မဟုတ်။
အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင် ဖြစ်ရုံ
မျှနှင့်လည်း ကျေနပ်သည် မဟုတ်။
တီထွင်နိုင်စွမ်းရှိနေရုံနှင့်လည်း ကျေနပ်
သည်မဟုတ်။ မြင့်မြတ်သူလည်း ဖြစ်ချင်
သေး၏။

လက်တွေ့အားဖြင့် အတ္တဆန်ပြီး
မကောင်းမှုဒုစရိုက်များကို ကျူးလွန်နေ
သူပင်ဖြစ်စေကာမူ စိတ်ထားဖြောင့်
မတ်တယ်ဟူသော ဂုဏ်ကိုမူ လိုချင်
သည်သာ ဖြစ်၏။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ
တယ်ဟူသော ဂုဏ်ကိုပင် စိတ်ရင်းအား
ဖြင့် လိုချင်သူဟူ၍ မရှိ။

မလိုချင်ပါပဲနှင့် အရွဲ့တိုက်ပြီး
လို ချင်ဟန်ဆောင်ခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်
ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ အမှန်
အားဖြင့် အရွဲ့တိုက်ခြင်းသည်ကား
လောကတွင် ရှိနိုင်ပါ၏။ သို့ရာတွင်
အရွဲ့တိုက်ခြင်းကား ပင်ကိုစိတ်ရင်း
မဟုတ်။

စိတ်ထားဖြောင့်တယ် ဟူသော
ဂုဏ်သည် မြင့်မြတ်မှု၌ ပါဝင်၏။ မြင့်
မြတ်မှုသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို အခြေခံ
၏။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမှ ဆင်းသက်၏။
ထို့ကြောင့် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ဘဝ
အသိ ဟူ၍ ဆိုရ၏။ အမှန်အားဖြင့်
ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ ဘာသာ
တရား ဟူသမျှသည် မြင့်မြတ်မှု၏
အသွင်သဏ္ဍာန်များ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် လူတို့သည် မိမိကိုယ်
ကိုယ် မြင့်မြတ်သူများ ဖြစ်ပါစေခြင်း
အကျိုးငှာ ဘာသာတရားများကို ကိုး
ကွယ်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ မြင့်မြတ်

မှုသည် စိတ်၏ငြိမ်းချမ်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်
စေတတ်၏။ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။

စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းမှုကား စိတ်၏
ပျော်ရွှင်မှု မဟုတ်။ စိတ်၏ ပျော်ရွှင်မှုနှင့်
သီးခြားစီဖြစ်၏။ စိတ်၏ ပျော်ရွှင်မှုသည်
ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ အလုပ်ဖြစ်၏။ စိတ်၏
ငြိမ်းချမ်းမှုသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏
အလုပ်ဖြစ်၏။ အလုပ်ချင်း ဤသို့လျှင်
ခြားနား၏။

သစ္စာလေးပါးကို မျက်မှောက်
ပြုနိုင်မှ နိုးကြားသည် မည်၏။ ထိုအခါ
ဝိပုလ္လာသတရားများ ကင်းသွားလေပြီ
ဝိပုလ္လာသတရားများ ကင်းသွားသည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် ပုထုဇဉ်ဘဝက သုခဟု
ထင်ခဲ့သမျှ ဒုက္ခမှန်းသိတော့၏။ အတ္တ
ဟု ထင်ခဲ့သမျှ အနတ္တမှန်းသိတော့၏။
နိစ္စဟု ထင်ခဲ့သမျှ အနိစ္စမှန်းသိတော့
၏။ သုဘဟု ထင်ခဲ့သမျှ အသုဘမှန်း
သိတော့၏။

အမှန်အားဖြင့် ဝိပုလ္လာသကင်း
ခြင်းသည် အလင်းရောင်လာခြင်းပင်
ဖြစ်၏။ အမှောင်ထဲ၌ ကြည့်လျှင် ဘာ
ကိုမဆို သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်၊ အလင်းရောင်
ထဲ၌ကြည့်ပါက အရာရာတိုင်းကို သဲသဲ
ကွဲကွဲ မြင်နိုင်၏။

အလင်းရောင် မရခင်က လူ့ဘဝ
သည် ပုထုဇဉ်ဘဝအနေနှင့် အမှောင်
ထဲ၌ မက်နေသော အိပ်မက်ဖြစ်၏။
အလင်းရောင်ရသောအခါ လူ့ဘဝသည်
အရိယာဘဝအနေဖြင့် အလင်းရောင်
နှင့်တွေ့၍ နိုင်လေပြီ။ နိုးသောအခါမှ
သာ အလင်းရောင်ထဲ၌ အရာရာတိုင်း
ကို အမှန်အကန် သိနိုင်မည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အိပ်မက်ဘဝမှ နိုး
သွားအောင် ဘဝအသိ ငါးမျိုးတွင်
ဝိညာဏက္ခန္ဓာဘဝအသိကို ထက်မြက်
သည်ထက် ထက်မြတ်အောင် ကြိုးပမ်း
အပ်ပါကြောင်း ရေးသားရပါတော့
သတည်း။

□ ဆန်းစစ်(အောင်မြေ)

ကျမ်းကိုး- ကိုယ်ကျင့်ပုဒ္ဂဝင် (ဦးရွှေ
အောင်) ဒုတိယကွဲအား မှီငြမ်းပါသည်။

သာ
သ
နာ
ပြု
ပု
ဂ္ဂိုလ်
အ
ကျော်

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ

မောင်လွမ်းနွယ် (အောင်လံ)

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာသမိုင်းတွင် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်အကျော် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ၏ ထေရုပ္ပတ္တိသမိုင်းစဉ်နှင့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းစဉ်များကို ဝေဖန်သိရှိနိုင်ရန်အတွက် စာရေးသူသည် ကြီးစွာသော လုံ့လထား၍ လေ့လာ ရှာဖွေ စုစည်း၊ ထုံးဖွဲ့ ရေးသား ဖြစ်ပါသည်။ အမှားအယွင်း အကျအပေါက်မရှိရလေအောင် အထူးဂရုပြု စုစည်းပါသည်။

ထေရဝါဒအကျဉ်း တစ်စွန်းတစ်စ

သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်အကျော် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီကို ရမည်းသင်းမြို့နယ် အနောက်တောင် တပ်ကုန်းမြို့ရွာသာသနာကျေးရွာ (မူကွဲ) သိမ်ကုန်းရွာ) တွင် အဖ ဦးရွှေလှ+ အမိ ဒေါ်ခိုင် (မူကွဲ

ဒေါ်ကန်) တို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၉ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၅ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်ဖိုးမောင် ဟုခေါ်ပါသည်။ မောင်ဖိုးမောင်ကို ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားစဉ်ကာလက မယ်တော် ဒေါ်ခိုင်သည် ထူးဆန်းလှစွာ အိပ်မက်သုံးခုကို မြင်မက်ခဲ့သည်။

ယင်းအိပ်မက်သုံးခုတို့မှာ . .

(က) သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ရေပြင်ကျယ်ကြီးတွင် ရွက်လှေသင်္ဘောကြီးတစ်စင်းကို မိမိကိုယ်တိုင် တစ်ဦးတည်း စီးနင်းလိုက်ပါနေခဲ့ပြီး လေးစင်းသော သမုဒ္ဒရာတို့ကို လှည့်ပတ်နေစဉ် ကြီးမားဆန်းကြယ်လှစွာသော အံ့ဖွယ်အတိ ရှိတိသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည် လှိုင်းလုံးကြီးများအဖြစ် လိမ့်ဆင်းလာကြသော်

လည်း ဒေါ်ခိုင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ရွက်လှေသင်္ဘောကြီးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ အလိုလို ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း။

(ခ) လေးစင်းသော သမုဒ္ဒရာကို လှေ၊ သင်္ဘောတို့ဖြင့် ကူးရာ၌ တစ်ခဏချင်း အတွင်းမှာပင် ပတ်မိနိုင်ခဲ့ခြင်း။

(ဂ) အရှေ့လောကဓာတ်မှ ထွက်ပြုလာသည့် နေလနှစ်ပါးသည် မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်နေရင်းက မိမိ၏ ခံတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာတော့သည်ဆိုသည့် အခြင်းအရာကို မြင်မက်လေသည်။ မွေးဖွားရာတွင်လည်း သရဖီပင်ကြီး အောက်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ဇာတာကို စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ဘုန်းတော်ကြီး (သို့မဟုတ်) မင်းဧကရာဇ်တစ်ပါး အဖြစ် မချွတ်ဧကန် အမှန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဟောဆိုကြသည်။ သိမ်ကုန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီးမှ ခန္တီဟူသော နာမည်ကိုပေးခဲ့သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၉ ခုနှစ်တွင် သိမ်ကုန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီးကိုပင် ဥပဋ္ဌာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

ရဟန်းဘဝနှင့် ရှိနေခဲ့စဉ်ကာလ

ရဟန်းဘဝကို ရပြီးနောက် သိမ်ဆိမ့်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆရာတော်၊ စစ်ကိုင်း ထွင်ခေါင်ဆရာတော်၊ ဆရာတော်ဦးသီလ စသည် ဆရာတော်ကြီးများထံ တရားဘာဝနာနှင့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့ကို ပင်ပန်းကြီးစွာ ရွာမှီး၏။ ရွှေဂူ ကန်ပေါက်တောရုနဝင်းတောရု ပင်စု ရွှေဆံတော်တောရုများတွင် တရားဘာဝနာအလုပ်ကို အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး ရဟန်းဘဝ (၁၂)ဝါအရ တွင် ရသေ့ဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ပြီး သားခိုတောင်၌ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ၁၂၆၁ ရောက်သောအခါ ရွှေမြင်တင်တောင်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ ရွှေမြင်တင်ရသေ့အမည်တွင်ခဲ့သည်။

ရသေ့ဦးခန္တီ အနေဖြင့် ရဟန်းဘဝ (၁၂)ဝါရပြီးနောက် ရဟန်းတော်တို့၏ သိက္ခာပုဒ်များကို လေးစားလွန်းသည်အတွက် ရသေ့ဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မန္တလေးတောင်က မြွေကြီးနှစ်ကောင်

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီအဖြစ် မန္တလေးတောင်သို့ ရောက်ခါစ ၁၂၆၉ ခုနှစ်ခန့်တွင် မန္တလေးတောင်ကြီးကို ပြုပြင်ရန်အတွက် ကနဦး တောရှင်းလင်းသည့်လုပ်ငန်းကို စတင်သောအခါတွင် စပါးအုံးမြွေကြီး နှစ်ကောင်ကို တွေ့ရလေတော့သည်။ မြွေကြီးများမှာ လုံးပတ်နှစ်ပေခန့် စိရိကြပြီး အလျား ၁၂ပေခန့် စိရိကြ၍ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီတပင် ကောင်းမွန်စွာ မွေးမြူထားခဲ့လေသည်။ ယင်းမြွေကြီးနှစ်ကောင် မရှိသောအခါမှ အမှတ်တရအလို့ငှာ ထိုမြွေကြီးနှစ်ကောင် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားရှိခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဂန္ဓာရီ ခရီးစဉ်နှင့် ဘုရား၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ တန်ဆောင်၊ ကန်၊ ဇရပ်များ တည်ဆောက်ပြုပြင်ခြင်း

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် မြို့ပေါင်း (၂၀)ရှိ နေရာဌာနပေါင်း (၄၇)နေရာတို့တွင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကုသိုလ်တော်အစုစုတို့ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ ယင်းကြောင့် မန္တလေးတောင် တောင်ခွင် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးမှ ကိုယ်တော်တိုင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် အံ့ဩဖွယ် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်တော်မူနိုင်ခဲ့ပေသောကြောင့် သာသနာဟိတဓဇ နာယက ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည်။

ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းမှု ကုသိုလ်အရပ်ရပ်ကို စုစည်း ဖော်ပြရမည်ဆိုပါလျှင် . . .

မန္တလေးတွင် မန္တလေးတောင်၊ ရန်ကင်းတောင်၊မယ်ခတောင်၊ အာနန္ဒာနန်းတွင်းတောရု၊ ရွှေစာရုံ၊ ကျောက်တော်ကြီး၊ စန္ဒာမုနိ၊ ကုသိုလ်တော်၊ သကျသီဟ၊ တောင်ပြုံး ဆုတောင်းပြည့် ဆုတောင်းရ ပြင်ဦးလွင်တွင် ဉာဏ်တော်မဟာမြတ်မုနိ၊ ရေဝင်တောင်၊ နမ္မတူတွင် ရွှေမြင်သာတောင်၊ သီပေါတွင် ဘော်ကြိုဘုရား၊ စစ်ကိုင်းတွင် ဆင်များရှင်၊ ရှင်ဖြူရှင်လှ၊ မိုးကောင်းတွင် မန်းဦးတောင်၊ တောင်ကြီးတွင် ရပ်တော်မူဘုရား၊ ပင်းတယတွင် ရွှေဥမင်ဘုရား၊ လိုဏ်ဂူ၊ ရမည်းသင်း တွင် ရွှေမြင်တင်၊ တောင်ပခြံပုံ၊ ရွှေယင်ကျော်၊ ရွှေယင်အိ၊ ရွှေယင်ဖုံးမင်းသမီး၊ မဟာမြတ်မုနိ၊ ပျော်ရွှာ၊ မိတောက်ကုန်း (ညောင်လွန်) နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားတွင် ဆင်ဖြူတောင်၊ စူဠာမန်(ဓမ္မိကတောင်)၊ နေပြည်တော် လယ်ဝေးတွင် ရွှေလက်လှ ဘုရား၊ ပဲခူးတွင် ရွှေဟင်္သာကုန်း၊ နောင်တော်ကြီး၊ မော်လမြိုင်တွင် အလံတင်တောင် (ဦးခန္တီ) ဘုရား၊ သထုံတွင် မဟာမြတ်မုနိ၊ ရဟန္တာကျောင်း၊ ဓာတ်တော်စေတီ၊ ရွှေစာရုံ ကျောက်စာ။ ချောင်းဆုံတွင် မြင်းမိုရ်တောင်၊ ပုပ္ပါး

တွင် ရွှေသာကျောင်း၊ ကျောက်ဆည်တွင် ရွှေဆပ်သွား၊ မိုးကုတ်တွင် ထီးတောင်၊ မင်းဘူးတွင် မန်းစက်တော်၊ ကျောင်းတော်ရာ (ဆယ်တော်) မဟာမြတ်မုနိ၊ အင်းဝ (တံတားဦး) တွင် မင်္ဂလာစေတီတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

[လက်စွဲတော် ပန်းရန်၊ ပန်းပဲ၊ ပညာရှင်များကိုသာ အသုံးပြု တည်ဆောက်ခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်သည်။ သစ်၊ ဝါးမပါဘဲ သံ၊ သဲ၊ ကျောက်၊ တိလပ်မြေ (အင်္ဂတေ)များဖြင့်သာ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မန္တလေးတောင်တော်တစ်ခုတည်းပင် ကျပ်သိန်း ၁၁၆ သိန်းကျော် ကုန်ကျခဲ့သည်။]

ရမည်းသင်း (ညွှန်း)

ရမည်းသင်းမြို့ ရွှေမြင်တောင်တော်မှပင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီသည် ၁၂၆၁ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့မှ စတင်ပြီး (၈)နှစ်တိတိ ကြာအောင်နေထိုင်ခဲ့ပြီး စေတီတော်ပေါင်း (၇၄၉)ဆူ၊ ရုပ်ပွားတော်ပေါင်း (၁၅)ဆူ၊ စက်တော်ရာတစ်ဆူ၊ ကြေးသွန်းခေါင်းလောင်းကြီးနှစ်လုံး၊ ကျောက်ဂူကြီး(၁)ဂူ၊ ရုပ်တုပေါင်း (၈)ခု၊ ရေကန်ကြီး (၂)ကန်၊ ရေတွင်း(၇)တွင်း၊ ဆွမ်းတော်တင်ပလ္လင် (၄)ခုနှင့် စောင်းတန်းများကိုပြီးစီးအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ရမည်းသင်းမြို့၏ အရှေ့ဘက် (၁၀)မိုင်အကွာတွင်ရှိနေသည့် ချမ်းသာရစေတီ၊ ကျောက်ဆင်စေတီ၊ ဆုတောင်းပြည့်စေတီနှင့် ကျွဲကံထီးရိုးစေတီ (၄)ဆူတို့ကို တည်ထားခဲ့ပြန်သေးသည်။

မန္တလေးတောင် အနောက်ဘက်၌ ဓာတ်တော်ပြခန်း၊ မိုးထိတိုက်အတွင်းရှိ မြတ်စွာဘုရား ပံရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခန်း၊ ဉာဏ်တော် (၁၈)တောင်ရှိ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များနှင့် (၁၈)တောင်ပြည့် ပြည်လုံးချမ်းသာ ရုပ်ပွားတော်ကြီးများကိုတည်ထားခဲ့သေးသည်။ ထို့ပြင် စန္ဒာမုနိစေတီတော်ဝင်းအတွင်း၌ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ၏ သေလယက္ခကျောက်စာအချပ် ပိဋကတ်များကို

စေတီငယ်များနှင့်အတူ တည်ထားခဲ့သည်။ တနင်္ဂနွေထောင့်၌ ကျောက်စာချပ်ရေ (၄၅၅)ချပ်၊ စနေထောင့်တွင် (၄၃၂)ချပ်၊ အင်္ဂါထောင့်တွင် (၄၅၅)ချပ်၊ ဗုဒ္ဓထောင့်တွင် (၄၃၂)ချပ် ဟူ၍ စုစုပေါင်း (၁၇၇၄)ချပ်ရှိ၍ ဥဒေတယ်ကျောက်ချပ်မှန်ဟု လင်္ကာစကားဖြင့် အလွယ်မှတ်သားနိုင်ပါသည်။

စန္ဒာမုနိစေတီနှင့် ရုပ်ပွားတော်များထားသည့်နေရာ၌ လေးဖက်လေးတန် စောင်းတန်းပေါင်း(၄၀၀)ရှိသည်။ ထိုနေရာ ကုသိုလ်တော်များကို ကြည်ညိုစွာ ဖူးမြော်နိုင်သည်။

သထုံ (ညွှန်း)

သထုံမြို့ ရွှေစာရံစေတီတော်ကြီး အတွင်း၊ နိကာယ်ငါးရပ်နှင့် ရေတွက်ရသည့် ပါဠိတော်ကျောက်စာချပ်ပေါင်း (၇၄၅)ချပ်ကို လှူဒါန်းခဲ့သေးသည်။ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများမှာ လွန်စွာမှပင် များပြားလွန်းလှသဖြင့် မြတ်သျှအစိုးရကပင် အံ့ဩဘနန်း မျက်လုံးမျက်ဆန် ပြုစုခဲ့ရပေသည်။ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ ငွေစက္ကလုပ်နေသည် မလုပ်သည်ဆိုသည်ပင် စုံစမ်းရန် လာကြသည့် စုံထောက်များကို ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီက . . .

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ထပ်ဆောက်မည် နှစ်ပြားတန်ဆောင်းအတွက် ငွေထိုးနေလို့ ချက်ချင်း ရွှေဖြစ် ငွေဖြစ်အောင် လုပ်ပြမယ်”ဟုဆိုကာ ပဝါငယ်တစ်ခုကို မိမိရှေ့တွင် ဖြန့်လိုက်ပြီး ပဝါငယ်ကို စူးစိုက်စွာကြည့်၍ ပါးစပ်မှလည်း တတုတ်တွတ်ရွတ်ဆိုနေ၏။ အရပ်လေးမျက်နှာတွင် သွားလာနေကြသူများက သွားရင်း လာရင်းပင် နားကပ်၊ ဆွဲကြိုး၊ ဆက်စွပ်များကို ဖြုတ်၍ လျှာကြသည်။ ဒေါလေးပေါ်တွင် ထားခဲ့ပြီး လှူဒါန်းထားခဲ့ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံ ဆာဟာတုတ် သတ္တလာနှင့် ဇနီးတို့တိုယ်တိုင်ဂုဏ်ပြုယင်းအချိန်က မြန်မာပြည်ကို ချစ်ချပ်နေသည့် မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံ

ဆာဟာတုတ်သတ္တလာနှင့် ဇနီးတို့သည် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ ရှိနေသည့် မန္တလေးတောင်သို့ လာရောက် ဂါရဝပြုနှုတ်ဆက်စဉ် ၎င်း၏လက်တွင် ကိုင်ထားသည့် ဦးထုပ်ကို ပြကာ . . .

“ကျွန်ုပ်၊ ခင်ဗျားကို ဘယ်လောက် လေးစားကြည်ညိုပါသလဲဆိုရင် ခင်ဗျားဆီကိုလာတဲ့အတွက် ဘိတ်ရိပ်သာက ထွက်လာစဉ်ကတည်းကပင် ဦးထုပ်ကို ချွတ်ပြီး ကိုင်လာခဲ့ပါတယ်” ဟု ဆိုခဲ့သည်။

အာနာဂါရိကရီပင်ဒါ (Amar gari Crovemder) ရေးသားသည့် မိုးတိမ်ဖြူ၏ ခရီးလမ်း (The way of the white cloud) စာအုပ်၌ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို အကျယ်တဝင့် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ရွှေးရွှေပြီ

ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် အရပ်အလွန်မြင့်ပါသည်။ ခြောက်ပေကျော်ရှိ၍ ရသေ့အဝတ်ဖြင့် ထူးခြားသော အသွင်လက္ခဏာကို ဆောင်ပါသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် လေငန်းရောဂါစွဲကပ်၍ ရောဂါဝေဒနာ ဖိစီးနေသည့်ကြားကပင် ထမ်းစင်ဖြင့် ထမ်းစေ၍ သာသနာပြု အဆောက်အအုံများသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုခိုင်းစေနေတတ်ပြန်ပါသေးသည်။

၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၁၄)ရက်နေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေသက်တော် (၈၂)နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်စဉ် အသက်ဇိဝိနိချုပ်ငြိမ်းသွားခဲ့ရှာလေပြီ။ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ၏ ကြွင်းကျန်သော ရုပ်ကလာပ်ကို (၂) နှစ်တိုင် ပူဇော်ကန်တော့ခံခဲ့ပြီး ၁၃၁၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၈)ရက်နေ့တွင် အန္တိမဈာပနပွဲကို ဆင်ယင်ခဲ့ကြသည်။

မိုးညှင်းတောရဆရာတော်ကြီးက သမ္မုဒ္ဓေဘုရားအတွင်း၌ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီတူကို ထုလုပ်စေပြီး ရသေ့ဝိဇ္ဇာ

ဦးခန္တီဟု ကမ္ပည်းထိုးထားသည်ကို ယနေ့မျက်မြင် တွေ့နိုင်ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၀ခန့်တွင် မဟာမြိုင်စခန်း၌ ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒီ ဆရာသခင်များ၏ စံညီစုဝေး တာဝန်ပေးချက်အရ ဦးခန္တီသည် ဓမ္မဟောင်းစေတီသာသနိက အဆောက်အအုံများ ပြုပြင်နိုင်ရန်အတွက် ရဟန်းသာဝဠု ရသေ့ဘဝသို့ ထူးပြောင်း၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု လေ့လာချက်များက ဆိုပါသည်။

ရသေ့ဝိဇ္ဇာဦးခန္တီသည် လောကီပညာတတ်ကျွမ်းသူဖြစ်၍ ရွှေဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းသည်။ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများအတွက် နတ်ဝိဇ္ဇာများက အရှေ့ကျွန်းနဂါးများ စွန့်ပစ်သော နရနီရွှေကို ဦးခန္တီအား ယူဆောင်ပေး၍ ဦးခန္တီက ကြေးနှင့်ရောစပ်ပြီး လူအများသုံးသည့် ပုရပိုက်ခေါက်ရွှေအဖြစ် ပြုလုပ်ကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စမတောင် ၃၁ ဘုံအဖေနှွဲ့(အုတ်တွင်းဦးသာနွဲ့)၏ မိန့်ကြားချက်ကို တွေ့ရှိရသည်။

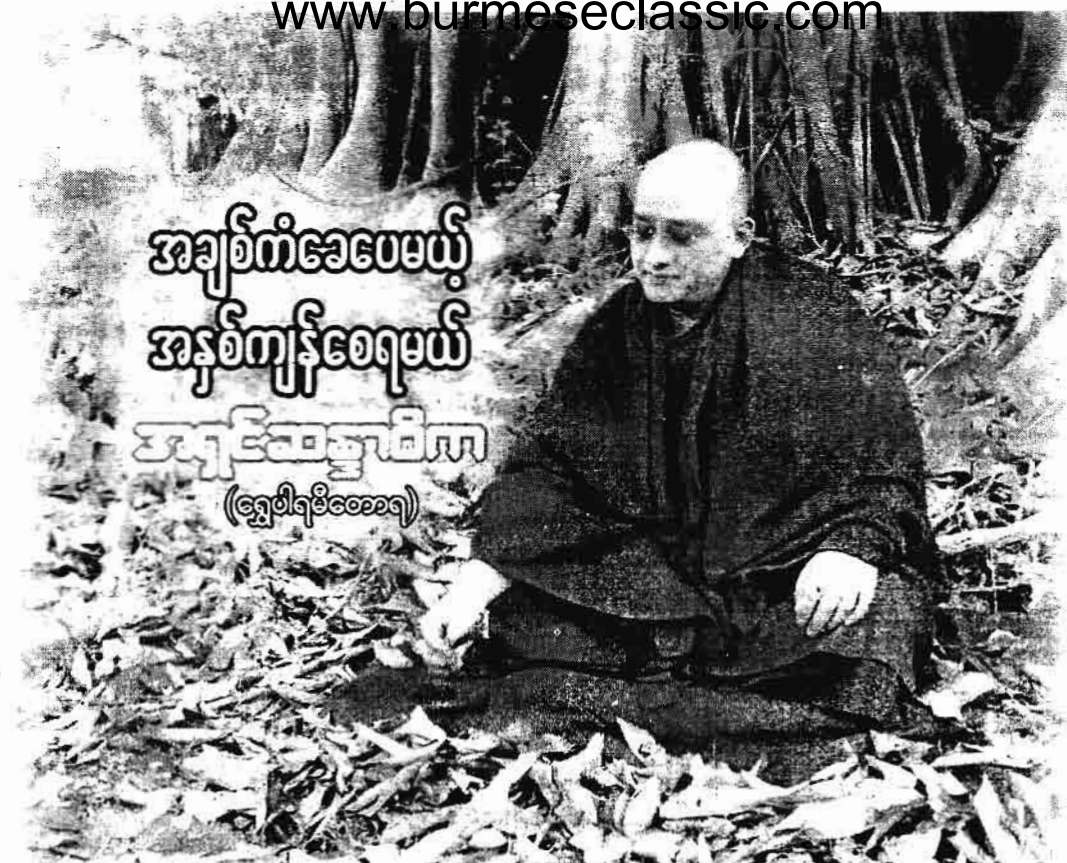
ရသေ့ကြီးဦးခန္တီသည် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မြန်းကြူပြီးနောက် ဝိဇ္ဇာဘဝ၌ ရသေ့အသွင် မဟုတ်တော့ဘဲ ရဟန်းအသွင်ဖြင့် ဗားလေးဗား စာရင်းဝင် ဗားမြိုက်ဆရာတော် အဖြစ်တည်ရှိနေပါကြောင်း အရိယာဝိဇ္ဇာအဖေကြီး၏ ထွက်ရပ်မသွားမီ ပြောပြချက်များမှာ လည်း လွန်စွာစိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တွေ့ရလေတော့သည်။

□ မောင်လွမ်းနွယ်(အောင်လံ)

- မိုးမြင်းကိုးကား ၁။ မောင်ပုဆိုးကြမ်း ပြုစုသော ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း ၂။ မိမိကိုယ်တိုင် လေ့လာစူးစမ်းခြင်းများမှ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ။

အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ် အရှင်ဆန္ဒာမိကာ (ရွှေပါရမီစောရ)

(ယခင်လမ္မအဆက်)

အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်

အရှင်ဘုရား . . .

နားနဲ့မနာ ဖဝါးနဲ့နာတော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်တော်မဟာ သစ္စာမဲ့တဲ့ လင်ယောက်ျားကြောင့် အကြီးအကျယ် စိတ်သောက်ရောက်နေရပါတယ် ဘုရား။ စိတ်ချမ်းသာအောင် တရားဓမ္မနဲ့ ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းပြီး ဘယ်လိုဖြေသိမ့်ရမယ်ဆိုတာ သနားကရုဏာရှေ့ထားပြီး မိန့်ကြားပေးတော်မူပါ ဘုရား။

မမိုးသက်လှိုင်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်။

မမိုးသက်လှိုင်ရေ . . .

မမိုးသက်လှိုင်ရဲ့ မေးခွန်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ အခုတစ်လော နာမည်ကြီးနေတဲ့ နိုင်ငံကျော်မင်းသမီးတစ်ဦးရဲ့ အိမ်ထောင်လမ်းခွဲသတင်းကို ချက်ချင်း သတိရလိုက်မိပါတယ်။ "တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ကို ရယူဖို့မကြိုးစားတော့ဘဲ ပရိသတ်ရဲ့အချစ်ကို ထာဝရ ရယူနိုင်ဖို့ပဲ ကြိုးစားသွားပါတော့မယ်" လို့လည်း အင်တာဗျူးတစ်ခုမှာ သူမက ရင်ဖွင့်ထားသေးတယ်လေ။

ဟုတ်ပါတယ်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ဆိုတာက တဏှာဓာတ်တွေ လွှမ်းခြုံနေပြီး ပရိသတ်ရဲ့အချစ်ကတော့

မေတ္တာဓာတ်တွေ မွမ်းထုံနေပါတယ်။ တဏှာချစ်ကိုတောင့်တရင် တောင့်တနေချိန်မှာလည်း တဏှာစိတ်နဲ့ ပူလောင်ရသလို ရရှိလာချိန်မှာလည်း သံယောဇဉ်မီးတွေနဲ့ ကျွမ်းမြိုက်ရပါတယ်။

မေတ္တာချစ်ကို မျှော်လင့်ရင်တော့ မျှော်လင့်နေချိန်မှာလည်း မေတ္တာစိတ်နဲ့ အေးမြရသလို ရရှိလာချိန်မှာလည်း မေတ္တာရောင်ပြန်တွေနဲ့ ချမ်းမြေ့ရပါတယ်။ (တဏှာချစ်နဲ့တော့ စိတ်နှလုံး အပူလောင်မခံချင်ပါနဲ့တော့ ရွှေမင်းသမီးရေ)။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့ အခြေခံအကျဆုံး ယုံကြည်ချက်ကတော့ ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုးတရားပါပဲ။

“ကောင်းတာလုပ်ခဲ့ရင် ကောင်းကျိုးရမယ်၊ မကောင်းတာ လုပ်ခဲ့ရင် မကောင်းကျိုးရမယ်၊ အချိုစေ့စိုက်ခဲ့ရင် အချိုပင်ပေါက်ပြီး အချိုသီးစားရမယ်၊ အခါးစေ့စိုက်ခဲ့ရင် အခါးပင်ပေါက်ပြီး အခါးသီးစားရမယ်၊ ကိုယ်စိုက်တဲ့မျိုးစေ့နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ အပင်ပေါက်ပြီး အဲဒီအပင်နဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ အသီးကိုပဲ ကိုယ်စားရမယ်၊ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အကျိုးတရားကို ကိုယ်ပဲ ခံစားရမယ်၊ အလုပ်ဆိုတာ ကံ၊ ကံဆိုတာ အလုပ်၊ ကိုယ့်ကံ ကိုယ့်ဘဝကို စီမံတယ်၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ဖန်ဆင်းရှင်ဟာ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ ကံတရား”

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလို နားလည်လက်ခံ ယုံကြည်ထားကြပါတယ်။
အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အကျိုးပေး မကောင်း
တာက အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မကောင်း
ကံတွေ အတိတ်က ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးလို့ပါ။ သူတစ်ပါးရဲ့ ချစ်ခြင်း
ကို ခွဲခဲ့တဲ့သူ၊ သူတစ်ပါးအိမ်ထောင်ကို ပြိုကွဲစေခဲ့တဲ့သူဟာ
အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ အကျိုးပေး
မကောင်းနိုင်ပါဘူး။

သမီးရည်းစားချစ်၊ လင်မယားချစ်တွေကို ဖြိုခွဲမှ အချစ်
ကံ မကောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မေတ္တာချစ်၊ သံယောဇဉ်ချစ်
နဲ့ ချစ်ကြသူ မည်သူ့ကိုမဆို တကွတပြားစီ ဝေးလွင့်သွား
အောင် လုပ်ရင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း ကိုယ့်ချစ်တဲ့သူတွေနဲ့
'ဆုံနိုင်ခွင့်' မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်ပြီး 'လွမ်းဆွတ်ခွင့်' 'တမ်းတ
ခွင့်' တွေသာ ရှင်သန်ကြီးထွားလာနိုင်ပါတယ်။

အောက်ထစ်ဆုံး ငှက်ကလေး၊ ငါးကလေးတွေ၊
ကြောင်ကလေး၊ ခွေးကလေးတွေကို သူတို့မိသားစု၊ သူတို့
အသိုက်အမြုံကနေ ခွဲခွာနှုတ်ယူပြီး မွေးမြူသိမ်းပိုက်ထားခဲ့
ရင်တောင် အဲဒီအကူသိုလ်ကက သူ့အကျိုးပေးတဲ့ဘဝမှာ
ကာယကံရှင်ကို အချစ်ကံခေသူ၊ အလွမ်းကံဝေသူဖြစ်အောင်
စွမ်းဆောင်ဖန်တီးနိုင်ပါတယ်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကို အရုပ်ဆိုးအကျည်း
တန်စေတဲ့ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးကံကတော့ 'ကာမေသု
မိစ္ဆာစာရကံ' ပါပဲ။ 'ကာမဂုဏ်ကိစ္စမှာ မှားမှားယွင်းယွင်း ပြု
ကျင့်တဲ့ကံ' လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ကာမပိုင်မဟုတ်
သူတွေနဲ့ ကာမကိစ္စ ဖောက်ပြန်ရင် 'ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ'
ထိုက်ပါတယ်။ သူတစ်ပါး သားမယားနဲ့ ဖောက်ပြန်ရင်တော့
'ပရဒါရကံ' ထိုက်တယ်လို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။

အတိတ်ဘဝတွေက ကာမကိစ္စ ဖောက်ပြန်ခဲ့တဲ့သူဟာ
ကာမကိစ္စ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါဝင်တဲ့ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်
ရေးတွေမှာ ကံဆိုးတတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့အိမ်ထောင်ဖက်က
ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာကင်းမဲ့တာဟာ ကိုယ့်ရဲ့အတိတ်က 'သစ္စာ
မဲ့ကံ' က ကိုယ့်ကို အကျိုးပေးတာပါပဲ။

ကိုယ့်ရဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ ခံနေတဲ့ကျွန်းဟာ
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားခဲ့တဲ့ ကျွန်းပါ။
ဘယ်သူမပြု မိမိပူပေါ့နော်။ 'နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ ကျွန်းခံ
နေတယ်' လို့ ဟစ်အော်ကြွေးကြော်နေတာဟာ 'အတိတ်ဘဝ
တွေက အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေမှာ သစ္စာယွင်းပျက်
ခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်ဖောက်ပြန်ခဲ့ပါတယ်' လို့ ထုတ်ဖော်ဝန်ခံ
နေတာပါပဲ။

ကံတရားရဲ့ သဘာဝကို အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်
ပြီး စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ခင်ပွန်းရဲ့ သစ္စာမဲ့
မှုအပေါ် မမီးသက်လှိုင်အနေနဲ့ အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ
ခွင့်လွှတ်ပြေသိမိနိုင်မယ် ထင်ပါရဲ့။

ဒါပေမယ့် ခွင့်လွှတ်ပြေသိမိနေရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး မမီး
သက်လှိုင်ရေး . . . ကိုယ်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အဆိုးလောကခံထဲ
ကနေ အနှစ်သာရ တစ်ခုခုတော့ ထုတ်ယူနိုင်အောင် ကြိုးစား
ရပါဦးမယ်။ အနှံ့ထဲက အမြတ်ထွတ်အောင် လုပ်ရပါဦးမယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တုန်းက သာဝတ္ထိမြို့မှာ
သိပ်ချော သိပ်လှတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။
အတိတ်ကံအကြောင်းတရားကြောင့် သူမရဲ့ခင်ပွန်းသည်က
သူမကို လုံးဝမချစ်ပါဘူး။ တခြားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့
မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး လူခွနေ ဖောက်ပြန်နေပါတယ်။

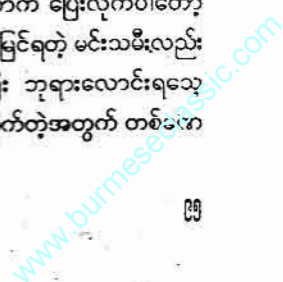
ကိုယ့်ကို မချစ်လို့ ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာမဲ့လို့ဆိုပြီး
သူမက စိတ်လည်းညစ်မိတော့ စိတ်လည်းမဆိုးပါဘူး။ "လင်
က မချစ်တော့ လင်နဲ့ အချိန်ပြုန်းစရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့"
လို့ နှလုံးသွင်းပြီး အချိန်ချိသမျှ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေကိုပဲ စိတ်အားထည့် ပြုလုပ်နေလိုက်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
လ္လာန် အဂ္ဂသာဝက မထေရ်ကြီးနှစ်ပါးကို အိမ်မှာ နေ့စဉ်
ဆွမ်းပင့်လှူပြီး တရားနာယူပါတယ်။ တရားနာလိုက်၊ တရား
အားထုတ်လိုက်နဲ့ ကြိုးစားလိုက်တာ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ သော
တာပန် အရိယာမလေး ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ "လင်က မပေါင်း
ချင်မှတော့ အိမ်မှာနေလဲ အပိုပဲ" ဆိုပြီး ရဟန်းပြုလိုက်တာ
သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ရဟန္တာအရှင်မလေး ဖြစ်သွားပြန်ပါတယ်။

တကယ်လို့သာ သူမရဲ့ခင်ပွန်းက သူမကို သိပ်ချစ်
သိပ်ကြင်နာမယ်ဆိုရင် အခုလို တရားအရသာ ခံစားခွင့်ရမှာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားအရသာနဲ့ နိဗ္ဗာန်အရသာ ဘယ်လိုမှ
နိုင်သည့်လို့မရအောင် ကွာခြားလွန်းလှပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်အရသာ
ကို အဆင့်အမြင့်ဆုံး ခံစားခွင့်ရနေမှတော့ ယောက်ျား
အရသာ ဆုံးရှုံးခဲ့တာကို နှမြောတမ်းတနေစရာ လိုပါဦးမလား။
တကယ်ဆို ကိုယ့်အပေါ် မကြင်နာတဲ့ ခင်ပွန်းသည်ကို
ကျေနူးတင်စရာတောင် ကောင်းပါသေးတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ပဲ ဘဝတစ်ခုမှာ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသားနဲ့
အသိတာဘူမင်းသမီးဆိုပြီး တော်ဝင်ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ
တယ်။ ဖခင်ဘုရင်ကြီးက အာဏာလုမှာမို့ရိုင်းပြီး တိုင်းပြည်က
နှင့်ထုတ်လိုက်လို့ သူတို့နှစ်ဦး ဘုရားအလောင်းတော် ရသေ့
သီတင်းသုံးရာ ဟိမဝန္တာတောထဲမှာ နေထိုင်ခဲ့ကြရပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ သိပ်ချော သိပ်လှတဲ့ ကိန္နရီမလေး
တစ်ဦးကို သစ်ခက်ထဲနန်းအနီးမှာ မရွှေ့လင့်ဘဲ မြင်တွေ့
လိုက်ရပါတယ်။ ကိန္နရီမလေးကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိသွားတဲ့
မင်းသားဟာ 'မိခုရားမြှောက်မယ်' ဆိုတဲ့ အကြံအစည်နဲ့
ကိန္နရီမလေးနောက် တကောက်ကောက် ပြေးလိုက်ပါတော့
တယ်။ မင်းသားရဲ့ သစ္စာဖောက်မှုကို မြင်ရတဲ့ မင်းသမီးလည်း
မင်းသားအပေါ် သံယောဇဉ်ပြတ်ပြီး ဘုရားလောင်းရသေ့
ထံမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းသင်ယူ အားထုတ်လိုက်တဲ့အတွက် တစ်ခါက

ချင်းအတွင်းမှာပဲ ဈာန်အဘိညာဉ်တွေ ရရှိသွားပါတယ်။
တောကျွမ်းတဲ့ ကိန္နရီမလေးနဲ့ ခြေရာပြတ်ပြီး လက်လျှော့ပြန်
လာတဲ့ မင်းသားကို ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ နှုတ်ဆက်စကား
ပြောကြားပြီး ဝေးရာကို ပြေးခွာထွက်သွားပါတော့တယ်။
မင်းသမီးရဲ့ နှုတ်ဆက်စကားက . . .

“တစ်ချိန်က ‘မောင်’ လို့ အမြတ်တနိုး ခေါ်ခဲ့ရတဲ့
မင်းသားရေ ရှင်ရဲ့ သစ္စာမဲ့မှုကြောင့် ကျွန်မ ဈာန်ချမ်းသာ
ရခဲ့ပါပြီ။ တကယ်တော့ ကျွန်မရဲ့ ဈာန်ချမ်းသာဟာ ရှင်ပေးတဲ့
ချမ်းသာပါ။ ဒီအတွက် ရှင်ကို ကျွန်မ ကော့လူ့အများကြီးတင်
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ချိန်က ရှင်အပေါ်ထားရှိခဲ့တဲ့ ကျွန်မရဲ့
အချစ်တွေ၊ ကျွန်မရဲ့ သံယောဇဉ်တွေကတော့ ကျွန်မရဲ့ နှလုံး
သားကနေ ဖြတ်ကျသွားခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်မရင်ထဲမှာ ရှင် မရှိတော့
ပါဘူး။ လွန်အမြတ်ခံရတဲ့ ဆင်စွယ် ပြန်မဆက်နိုင်တော့သလို
ရှင်နဲ့ကျွန်မကြားမှာ ရှိနေတဲ့ နှောင်ကြီးတွေကိုလဲ ပြန်ဆက်
လို့ မရနိုင်တော့ပါဘူး။ တစ်စစ ကျိုးပဲ့ကြွေမှု့ခဲ့ပါပြီ။ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ရှင်ကို ကျွန်မ နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်”

အသိတာဘူမင်းသမီးရဲ့ နှုတ်ဆက်စကားကိုကြည့်ရင်
သူမရဲ့ ရင်ထဲမှာ သောကဆူးငြောင့် မကျန်ရစ်ခဲ့ဘူး။ သူမရဲ့
စိတ်အစဉ်ဟာ ပူလောင်ခြင်းမရှိ၊ ပကတိအေးချမ်းနေတယ်
ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ သာသနာပ ကာလဗိသုဒ္ဓိ ဈာန်
ချမ်းသာနဲ့ပဲ ငြိမ်းအေးမှု ရယူခဲ့ရတာပါ။

ဒီလောက်ဆိုရင် မမိုးသက်လှိုင်အနေနဲ့ ဘာလုပ်သင့်
တယ်ဆိုတာ သိလောက်ပါပြီနော်။ ဝတ္ထုတွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲ
ကလို ‘နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ ရူးသွပ်စွာ ချစ်နေမှာပါ
မောင်’ လို့လည်း စိတ်ကူးမယှဉ်ပါနဲ့။ သီချင်းတွေထဲကလို
‘ရက်စက်တတ်တဲ့ မင်းရဲ့ အနားမှာ ရက်စက်မှုတွေ ခံယူချင်
တယ်’ လို့လည်း တမ်းတမနေပါနဲ့။ လက်တွေ့ဘဝမှာ စိတ်
ချမ်းသာဖို့နဲ့ ဖြစ်နိုင်ရင် ဘဝလွတ်မြောက်မှု ရရှိဖို့အတွက်သာ
အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပါ။

ရှေးသူတော်ကောင်းတွေထုံး နှလုံးမူပြီး တရားနဲ့ ဓမ္မ
ပျော်ပါ။ တရား များများနား၊ တရားစာအုပ် များများဖတ်၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှု များများပြု၊ တရား များများအားထုတ်ပေါ့။
နာသီးဝ လေထိရာအရပ် သတိကပ်ပြီး လေဝင်ရင် ‘ဝင်တယ်’
လေထွက်ရင် ‘ထွက်တယ်’ လို့ ရှုမှတ်ရတဲ့ အလုပ်ကတော့
သီးခြားထိုင်ရင်းနဲ့ရော၊ သွားရင်းလာရင်းရော လုပ်လို့ လွယ်ကူ
ပါတယ်။ စွဲစွဲမြဲမြဲလုပ်ကြည့်ရင် စိတ်တွေ အထူးအေးချမ်းလာ
မှာပါ။ သောကမုနိသမ္ဘ ချစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။ ချစ်
စရာ တစ်ခုရှိရင် သောကတစ်ခုရှိမယ်၊ ချစ်စရာ ဆယ်ခုရှိရင်
သောက ဆယ်ခုရှိမယ်၊ ချစ်စရာ အများကြီးရှိရင်တော့
သောက အများကြီးရှိမယ်ပေါ့။ သောကငြိမ်းချင်ရင် ချစ်စရာ
တွေကို လျှော့ပစ်နိုင်ရမယ်လေ။ ချစ်ရမယ်သူ၊ ချစ်ရမယ်အရာ
နည်းပါးသွားလေ သောကမီးလည်း ချုပ်ငြိမ်းသွားလေပါပဲ။

ချစ်ရသူရဲ့ စိမ်းကားရက်စက်မှု၊ မြတ်နိုးရသူရဲ့ သစ္စာ
ကင်းမဲ့မှုဟာ စိတ်ထားတတ်သူအတွက်တော့ တန်ဖိုးမမြတ်
နိုင်တဲ့ ဘဝလွတ်မြောက်မှု ဆုလာဘ်ကြီးပါပဲ။ အသုံးချတတ်
သူ တစ်ယောက်အတွက် အချစ်ကံခေတာဟာ အနှစ်ကုန်စေ
ဖို့ပါပဲလို့။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဘွဲ့အမည်မှန်

အရှင်ဘုရား . . .

နောက်ဆုံး ပွင့်တော်မူခဲ့သော ဂေါတမဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ဘွဲ့အမည်မှန်ကို သိလိုပါသည် ဘုရား။ အချို့က
ဗုဒ္ဓ၊ အချို့က ဂေါတမ၊ အချို့က သကျမုနိ အမျိုးမျိုးခေါ်နေ
ကြပါသည် ဘုရား။

မောင်ကျော်ကိုကိုဝင်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်။

ဒကာ ကျော်ကိုရေ . . .

ဒကာကျော်ကိုရေ မေးခွန်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ
မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဘွဲ့အမည်တစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဟုတ်
လောက်တယ်၊ ဟုတ်လောက်တယ်လို့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့
မှတ်ချက်ချခဲ့ဖူးတဲ့ ‘ဥပကတက္ကတွန်း’ ကြီးကို ချက်ချင်းသတိ
ရလိုက်မိပါတယ်။

ဥပကတက္ကတွန်းကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို မဟာ
ဇောဓိပင်နဲ့ ဗုဒ္ဓဂယာအကြား လမ်းခရီးတစ်နေရာမှာ ဖူးတွေ့
ခွင့်ရခဲ့တာပါ။ သူကလည်း ခရီးတစ်ခုအသွား၊ မြတ်စွာဘုရား
ရှင်ကလည်း တရားဦး ဓမ္မစကြာဟောဖို့ မိဂဒါဝုန်တော့ကို
အကြွ လမ်းခရီးမှာ ခရီးရင်ဆိုင် ဆုံတွေ့ကြတာပါ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ကြည်လင်သန့်ရှင်းတဲ့ အသရေ
တော်ကို ဖူးမြင်ရတဲ့ ဥပကတက္ကတွန်းကြီးဟာ လူချင်းမသိပေ
မယ့် သဘောကျနှစ်သက်လွန်းလို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အနီး
အပါး ချဉ်းကပ်ပြီး မေးခွန်းတွေ တရစပ်မေးပါတော့တယ်။

“ငါ့ရှင်၊ သင့်ရဲ့မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်
ဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေခြောက်ပါးဟာ ကြည်လင်လွန်းလှပါတယ်။ သင့်ရဲ့
ကိုယ်အရေအဆင်းဟာလည်း အထူးသန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပြီး
ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အရောင်ထွက်လို့ နေပါတယ်။

ငါ့ရှင် သင်ဟာ ဘယ်ဆရာကို ရည်မှန်းပြီးတော့
ရဟန်းပြုခဲ့တာပါလဲ၊ သင့်ဆရာက ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်သူ
တရားကို သင် နှစ်သက်ပါသလဲ”

ဥပကတက္ကတွန်းကြီးရဲ့ မေးခွန်းတွေကို မြတ်စွာဘုရား
ရှင်က ဂါထာလေးပုဒ်နဲ့ အခုလို ဖြေကြားတော်မူလိုက်ပါ
တယ်။

“ဥပက . . . ငါဟာ တရားအားလုံးကို လွှမ်းမိုးနိုင်
တဲ့သူ၊ တရားအားလုံးကို အကုန်အစင် အကြွင်းမဲ့ သိမြင်တဲ့သူ၊
တရားအားလုံးအပေါ်မှာ ကိလေသာလိမ်းကျံ ကပ်ငြိခြင်း
အလျှင်းမရှိတဲ့သူ၊ တရားအားလုံးကို ပယ်ရှားစွန့်ပစ်ပြီးဘွဲ့သူ၊

တကောကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်မှာ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် သက်ဝင် တည်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ တရားအားလုံးကို ဆရာမရှိ မိမိ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ ထိုးထွင်းသိမြင်ခဲ့တာဖြစ်လို့ ငါ့မှာ ဆရာရယ် လို့ ညွှန်ပြရမယ့်သူ ဘယ်သူများရှိဦးမှာလဲ။

ဥပမာ . . . ငါ့မှာ ဆရာဆိုတာ မရှိပါဘူး။ ငါ့ထက် မြတ်တဲ့ဆရာဆိုတာ အသားထား၊ ငါနဲ့တန်းတူတဲ့သူတောင် မရှိပါဘူး။ နတ်နဲ့တကွသော သတ္တလောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ငါနဲ့ နှိုင်းယှဉ်စရာပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။

ဥပမာ . . . ငါဟာ လောကမှာ ပူဇော်အထူးကို ဆိုလိုက်တဲ့သူ၊ အတုမရှိ ဆုံးမသွန်သင်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ဆရာ၊ တရား အားလုံးကို အမှန်အတိုင်း ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ သိမြင်နိုင်တဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးပြီးတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ . . . ငါ အခု ဓမ္မစကြာတရားဟောဖို့ ကာသီ ဆိုင်း တရားကသီပြည်က မိဂဒါဝုန်တောကို သွားမလို့ပါ။ ညောမုက်စိမရှိတဲ့အတွက် အကန်းလို့ဖြစ်နေတဲ့ နတ်လူ သတ္တဝါတွေအလယ်မှာ တရားဒေသနာတည်း ဟူသော အမြောက်စည်ကြီး ရိုက်တီးဆော်ရွမ်းလိုက်ဦးမယ်”

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဖြေကြားချက်တွေကို အားရ ဆွမ်းနပ်လွန်းလို့ ဥပမာတက္ကတွန်းကြီးက . . .

“ငါ့ရှင်၊ အခု သင်ပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် သင်ဟာ အနန္တဇိန ဘွဲ့အမည်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ဦးဖြစ်မှာ မှားနော်”

အဲဒီအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်က . . .

“ဟုတ်ပါတယ် ဥပမာ၊ ငါဟာ ဇိန ဘွဲ့အမည်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ငါနဲ့ သဘောသဘာဝချင်းတူတဲ့ ဘုရားရှင်အားလုံးဟာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ရတာနဲ့တစ်ပြိုင် မှတ်ညွှတ် ကိလေသာနဲ့ အကုသိုလ်တရားတွေကို အကြွင်းမဲ့အောင်မြင်ခဲ့၊ အနိုင်ယူခဲ့တာမို့ ဇိန ဆိုတဲ့ ဘွဲ့အမည် ကြပါတယ်။ ငါလဲ အဲဒီဘုရားရှင်တွေလိုပဲ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်နဲ့ ကိလေသာတရား၊ အကုသိုလ်တရား အယုတ်အညံ့ တွေကို အကြွင်းမဲ့ အောင်မြင်ခဲ့၊ အနိုင်ယူခဲ့တာမို့ ဇိန ဆိုတဲ့ ဘွဲ့အမည် ရှိပါတယ်”

အဲဒီအခါ ဥပမာတက္ကတွန်းကြီးက “ငါ့ရှင်၊ သင်ပြော တဲ့အတိုင်းဟုတ်လောက်တယ်။ သင်ပြောတာ ဟုတ်လောက်တယ်”

ဥပမာတက္ကတွန်းကြီးက မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဘွဲ့အမည်ကို “အနန္တဇိန” လို့ သတ်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ရှင်လည်း အကြောင်းပြချက်နဲ့တကွ အတည်ပြုပေးခဲ့ပါ တယ်။ နောင်တစ်ချိန် မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံမှောက် ကျွတ် နိုင်ဖို့ ရောက်လာတော့လည်း ဥပမာတက္ကတွန်းကြီးက

မြင်မြင်သမျှ ရဟန်းရှင်လူတွေကို “အနန္တဇိန ဘယ်အရပ်မှာ နေသလဲ” “အနန္တဇိန ဘယ်မှာလဲ” လို့ ဆေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တော့ အနန္တဇိန ဆိုတဲ့ဘွဲ့အမည်ဟာ ဇုဏ် ပုဒ်ကို အစွဲပြုပြီး ခေါ်ဝေါ်တဲ့ ဘွဲ့အမည်ပါ။ အနန္တဆိုတာ အဆုံးမရှိသိမြင်သူ၊ ဇိနဆိုတာ ရန်မာရ်အားလုံးကို အောင်နိုင် သူ၊ ဂုဏ်ပုဒ်နှစ်ခုကို ပေါင်းလိုက်တော့ အနန္တဇိနဆိုတဲ့ ဘွဲ့ အမည် ဖြစ်လာတာပါပဲ။

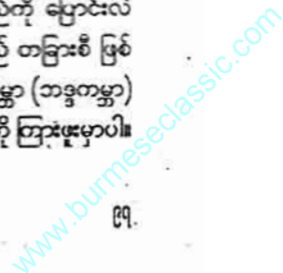
မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်မှန်သမျှ (အရည်အချင်း မှန်သမျှ)ဘွဲ့အမည် ဖြစ်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ဂုဏ်ပုဒ်တွေက မရေ မတွက်နိုင်အောင် များလွန်းတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဘွဲ့ အမည်တွေကလည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် များနေတော့ တာပေါ့။ ဥပမာတက္ကတွန်းကြီးကို မိန့်ကြားတော်မူတဲ့ စကား ရပ်တွေထဲမှာကိုပဲ ‘ဂုဏ်ပုဒ်အကြောင်းပြု ဘွဲ့အမည်’ တွေ အများကြီး ပါပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အမည်ကို (၁) လူ့ဘဝအမည် (၂) ဘုရားအမည် (၃) ဂုဏ်ပုဒ်အမည်လို့ သုံးမျိုးခွဲခြားနိုင်ပါ တယ်။ လူ့ဘဝအမည်ကတော့ “သိဒ္ဓတ္ထ” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ “အကျိုးအားလုံး ပြီးစီးနိုင်သူ” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ (သိဒ္ဓ - ပြီးစီး၊ အတ္ထ - အကျိုး) ဘုရားအမည်ကတော့ “ဂေါတမ” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဂေါတမ မျိုးနွယ်က ဆင်းသက်လာသူမို့ မျိုးနွယ်ရဲ့အမည်ကို အစွဲပြုပြီး ခေါ်တာပါ။

တချို့ဘုရားရှင်တွေက လူ့ဘဝအမည်နဲ့ ဘုရားအမည် အတူတူပါပဲ။ ဥပမာ - လူ့ဘဝတုန်းက ဒီပင်္ကရာမင်းသားက ဘုရားဖြစ်တော့ ဒီပင်္ကရာဘုရား၊ လူ့ဘဝတုန်းက မင်္ဂလမင်း သားက ဘုရားဖြစ်တော့ မင်္ဂလဘုရား၊ လူ့ဘဝနဲ့ ဘုရားဘဝ အမည်မပြောင်းဘဲ တစ်မျိုးတည်း ခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်။

လူ့ဘဝတုန်းက သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားလို့ ခေါ်ပေမယ့် ဘုရားဖြစ်တဲ့အခါ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလို့ မခေါ်တာကတော့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရဲ့ ထူးခြားချက် တစ်ခုပဲပေါ့။ အရှင် သာရိပုတ္တရာ (အရပ်သုံး အရှင်သာရိပုတ္တရာ) မထေရ်ကို လူ့ ဘဝအမည် ဥပတိဿ နဲ့မခေါ်ဘဲ သာရိပုတ္တ (သာရိပုတ္တော့ မရဲ့သား) လို့ ခေါ်သလိုပါပဲ။ အရှင်မဟာကဿပမထေရ် လည်း လူ့ဘဝတုန်းက ပိပ္ပလီ ကနေ ရဟန်းဖြစ်လာတော့ ကဿပရယ်လို့ ဖြစ်လာခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

အများအားဖြင့်တော့ ဘုရားရှင်တွေ၊ ရဟန်းတော် တွေရဲ့ လူ့ဘဝအမည်နဲ့ ဘုရားဘဝ၊ ရဟန်းဘဝ အမည်တွေ က တူညီကြတာ များပါတယ်။ တချို့တလေလောက်ပဲ တွဲလွဲ ကြတာပါ။ အခုခေတ်မှာတော့ မြန်မာအမည် သို့မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာ လူမျိုးအမည်ကနေ ပါဠိအမည်ကို ပြောင်းလဲ မှည့်ခေါ်ကြတာမို့ လူ့အမည်နဲ့ ရဟန်းအမည် တခြားစီ ဖြစ် နေကြပါတယ်။ အခု ဦးဝဋ္ဋင်းတို့ နေထိုင်တဲ့ကမ္ဘာ (ဘဒ္ဒကမ္ဘာ) မှာ ဘုရားငါးဆူပွင့်တယ်ဆိုတာ ဒကာကျော်ကို ကြားဖူးမှာပါ။

အဲဒီဘုရားငါးဆူရဲ့ ဘွဲ့အမည်ကို 'ကတုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ အရိမေတ္တေယျ' လို့ပဲ သုံးနှုန်းကြတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဦးပဉ္စင်းတို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဘွဲ့အမည် ဟာ "ဂေါတမ" ပါပဲ ဒကာကျော်ကိုဗျေ။

ဒါပေမယ့် လေးစားထိုက်တဲ့ ကိုယ့်မိဘ၊ ကိုယ့်ဆရာ သမား၊ ကိုယ့်ကျေးဇူးရှင်တွေကို မူရင်းအမည်အတိုင်း ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခြင်း မပြုတာဟာ လူ့ယဉ်ကျေးတွေ့ရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံ ဖြစ်လို့ မြတ်စွာဘုရားအကြောင်းပြောရင် ဘယ်သူတော် ကောင်းကမ္မ 'ဂေါတမ' လို့ မသုံးနှုန်းကြပါဘူး။ ဘာသာခြား ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အယူအကျင့်မတူတဲ့ သာသနာပတ်ဝတ္တိတွေကသာ 'ဂေါတမ'၊ 'ရဟန်းဂေါတမ' လို့ သုံးနှုန်းကြတာပါ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်မြတ် တွေကတော့ ကိုယ်ကြည့်ညိုရာ ဂုဏ်တော်တစ်ခုခုနဲ့ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကို နာမ်စားသုံးနှုန်းကြပါတယ်။ အသုံးအများဆုံးက တော့ 'ဗုဒ္ဓ'ပါပဲ။ 'ဘုရား' ဆိုတဲ့ စကားလုံးကိုက 'ဗုဒ္ဓ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးကနေ အဆင့်ဆင့် ရွှေ့လျောလာခဲ့တာပါ။

'ဗုဒ္ဓ' ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်အမည်ပါပဲ။ 'သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင်သိခြင်း' သူတစ်ပါးကိုလည်း သိ အောင်ဟောနိုင်ခြင်း' ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ကြောင့် အလိုအလျောက် ပိုင်ဆိုင်လာတဲ့ ဘွဲ့အမည်ပါ။ ဘုရားပွင့်တော်မူရခြင်းရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကို လိုရင်းတိုရှင်း မီးမောင်းထိုးပြနိုင်တာ မို့ 'ဗုဒ္ဓ'ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်အမည်နဲ့ပဲ ဘုရားရှင်တိုင်းကို ရည်ညွှန်း သုံးနှုန်းကြပါတယ်။

'ဗုဒ္ဓ' ဆိုတဲ့ ဘွဲ့အမည်ဟာ ဦးပဉ္စင်းတို့ မြတ်စွာဘုရား ရှင် တစ်ဆူတည်းရဲ့ ဘွဲ့အမည် မဟုတ်ပါဘူး။ ပွင့်ပြီး၊ ပွင့်ဆဲ၊ ပွင့်လတ္တံ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်အားလုံးရဲ့ ဘွဲ့အမည်ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းတို့ မြတ်စွာဘုရားရှင် တစ်ဆူတည်းနဲ့သာ သက်ဆိုင် တဲ့ ဘွဲ့အမည်ကတော့ 'ဂေါတမ' ပါပဲ။

ဒကာကျော်ကို မေးခွန်းမှာပါတဲ့ 'သကျမုနိ' ဆိုတာက တော့ 'သကျ' ဆိုတာ သာကီဝင်မင်းမျိုး၊ 'မုနိ' ဆိုတာ သစ္စာ လေးပါးသိသူ၊ နှစ်ခုပေါင်းလိုက်တော့ သကျမုနိ၊ ဒါလည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်အမည်ပါပဲ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေ (ဂုဏ်တော်တွေ၊ အရည်အချင်းတွေ)က အသင်္ချေအနန္တ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှတာမို့ ဂုဏ်ပုဒ်အမည်တွေလည်း မြတ်စွာဘုရား ရှင်မှာ အသင်္ချေအနန္တ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှပါ တယ်။ ဂုဏ်ပုဒ်အမည်တိုင်းရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ ကြည့်ညို လေးမြတ်ဖွယ်၊ လိုက်နာတုကျင့်ဖွယ် အဓိပ္ပာယ် အနှစ်တွေက နက်ခိုင်းစွာ ကိန်းဝပ်နေတာမို့ ကိုယ့်စိတ်ဓာတ်နဲ့ ကိုယ့်လုပ်ရပ် ကို အသန့်စင်ဆုံး အမြင့်မြတ်ဆုံး တည်ဆောက်လိုသူတိုင်း မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေကို နှလုံးသားထဲမှာ အမြဲတမ်း ဖော်ထုတ်ဆင်ခြင်နေသင့်ပါတယ်လို့။

အားရှိသူ အားထုတ်မှ အားထွက်မည်

အရှင်ဘုရား . . . ပဓာနိယဂ်တရားငါးပါးနဲ့ ပြည့်စုံရင် ညအားထုတ် မနက်တရားရနိုင်တယ်။ မနက်အားထုတ် ညတရားရနိုင်တယ်လို့ ဆရာတော်တစ်ပါး ဟောထားတာ ဖတ်ဖူးပါတယ် ဘုရား။ ပဓာနိယဂ်တရား ငါးပါးကို မသိ၍ ဖြေကြားပေးတော်မူပါဘုရား။

မောင်မြစ်ခြေ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒကာ မောင်မြစ်ခြေရေ . . . ဒကာရဲ့ မေးခွန်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တုန်း က ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ဆင်စီးချွန်းကိုပညာရှင် 'ဟေမိမင်းသား'တို့ ချက်ချင်း သတိရလိုက်မိပါတယ်။ ဟေမိ မင်းသားက သူရဲ့ ဆွမ်းကျွေးပွဲတစ်ခုမှာ သံဃာအားလုံး ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးအပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို မေးခွန်းတစ်ခု မေး လျှောက်ဖူးပါတယ်။

"မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရားလို ဆရာမျိုးရဲ့ အဆုံး အမကို ရတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးအနေနဲ့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ အားထုတ်ရင် အရဟတ္တဖိုလ် တရားထူး ရနိုင်ပါသလဲ ဘုရား ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ အချိန်ဘယ်လောက် ကြာပါသလဲ ဘုရား"

"မင်းသားရေ ဒီနေရာမှာ သင့်ကို ငါဘုရား ပြန်မေးပါ ရစေ၊ သင်နှစ်သက်သလို ဖြေပေါ့။ သင်မင်းသားက ဆင်စီးချွန်း ကိုင်အတတ်မှာ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် ကျွမ်းကျင်တယ် မဟုတ် လား"

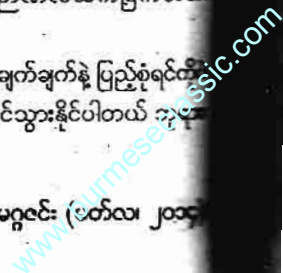
"မှန်လှပါ၊ ကျွမ်းကျင်ပါတယ် ဘုရား"

"ဒါဆိုရင် လူတစ်ယောက် ဆင်စီးချွန်းကိုင်အတတ် သင်ချင်လို့ သင့်ဆီရောက်လာတယ် ဆိုပါတော့၊ သူက သင့် အပေါ်မှာရော အတတ်ပညာအပေါ်မှာရော ယုံကြည်မှုမရှိဘူး။ အနာရောဂါကလဲ ဖျားလိုက်သေးတယ်၊ မနိုးမသားနဲ့ ဟန်ဆောင်လှည့်ပတ်တတ်လိုက်တာကလဲ မပြောပါနဲ့တော့ ဒီကြားထဲ လုံ့လဝီရိယကလဲ မရှိတဲ့အပြင် ဉာဏ်ကလဲ နည်း သေးတယ်လေ၊ ကဲ . . . အဲဒီလူ သင့်ဆီမှာ ဆင်စီးချွန်းထိုး အတတ် တက်မြောက်နိုင်ပါ့မလား"

"မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတဲ့ အင်္ဂါငါးချက်ထဲက တစ် ချက်ချက်နဲ့ ပြီးနေတယ်ဆိုရင်ကိုပဲ အဲဒီလို ဆင်စီးချွန်းထိုး အတတ် မတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ အင်္ဂါငါးချက်လုံးနဲ့များ ပြီး လို့ကတော့ ဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာရှိပါတော့မလဲ ဘုရား"

"လူတစ်ယောက်ကတော့ ယုံလဲယုံကြည်တယ်၊ ကျန်း လဲကျန်းမာတယ်၊ ဟန်ဆောင်လှည့်ပတ်ခြင်းလဲ ကင်းတယ် လုံ့လဝီရိယလဲ ကြီးမားတဲ့အပြင် ဉာဏ်လဲထက်မြက်တယ် အဲဒါဆိုရင်ကော"

"အဲဒါဆိုရင်တော့ အင်္ဂါတစ်ချက်ချက်နဲ့ ပြည့်စုံရင်တော့ ဆင်စီးချွန်းကိုင်အတတ်မှာ ကျွမ်းကျင်သွားနိုင်ပါတယ် ဘုရား"

အင်္ဂါငါးချက်လုံးနဲ့သာ ပြည့်စုံလို့တော့ အတိုင်းထက်အလွန် ပေါ့ ဘုရား”

“အဲဒီလိုပဲပဲ မင်းသာ။ ရဟန်းတစ်ပါးဟာ ယုံကြည် နှလုံးရှိမယ်၊ ကျန်းမာရေးလဲ ကောင်းမယ်၊ ဟန်ဆောင်လှည့် ပတ်ခြင်းလဲ ကင်းမယ်၊ လုံ့လဝီရိယလဲ ကြီးမယ်၊ ဉာဏ်ပညာ လဲ ထက်မြက်မယ်ဆိုရင် ငါဘုရားရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း ကျင့် လို့ အကြာဆုံး ခုနစ်နှစ် အမြန်ဆုံး တစ်ရက်အတွင်းမှာ အရဟတ္တဖိုလ် တရားထူးရနိုင်ပါတယ်၊ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

တစ်ရက်ဆိုတာ အသာထားလိုက်ပါဦး။ အင်္ဂါငါးချက် နဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ရဟန်းက ငါဘုရားဆုံးမတဲ့အတိုင်း အားထုတ် လိုက်မယ်ဆိုရင် ည အားထုတ် မနက် တရားရနိုင်ပါတယ်။ မနက် အားထုတ် ည တရားရနိုင်ပါတယ်”

ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ပွားများအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ သန္တာန်မှာ ပြည့်စုံရမယ့် အင်္ဂါရပ်တွေကို ပဓာနိယင်္ဂတရားလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပဓာနိယ = ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်သူ၊ အင်္ဂါ = အင်္ဂါ၊ ပဓာနိယင်္ဂ = ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်သူ၏ အင်္ဂါ။ ပဓာနိယင်္ဂတရား ငါးပါးကို ‘ယောဂီရဲ့ အားငါးပါး’ လို့ ခေါ်နိုင် ပါတယ်။ ယောဂီမှန်ရင် ယုံကြည်မှုအား၊ ကျန်းမာမှုအား၊ နှီးမြှောင့်မှုအား၊ ရဲရင့်မှုအားနဲ့ သိမြင်မှုအားဆိုတဲ့ အားငါးပါးနဲ့ ပြည့်စုံရပါမယ်။

‘ယုံကြည်မှုအား’ ဆိုတာကတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်အပေါ်မှာကော၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဝါရမိဓာတ်ခံ အပေါ်မှာပါ အပြည့်အဝ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း ဝါး။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ အမှန်တရားကိုကိုယ်တိုင်လဲသိပြီး သူတစ်ပါးကိုလဲ သိအောင်ဟောနိုင်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ဟာ လိုက်နာကျင့်သုံးသူကိုအမှန်တကယ်ကောင်း အံ့မြဲပြုနိုင်တယ်။ ငါ့မှာ တရားတော်နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ ပါရမီ ဓာတ်ခံ ကောင်းကောင်းရှိတယ်” လို့ စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည် ဆုံးမသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှု ထိရောက်နိုင်ပါတယ်။

‘ကျန်းမာမှုအား’ ဆိုတာကတော့ အနာရောဂါ ကြီး ကြီးငယ်ငယ်ရော သေးသေးငယ်ငယ်ပါ ကင်းရှင်းပြီး ကိုယ်ခံ ရှမ်းအား တောင့်တင်းခိုင်မာနေခြင်းပါ။ ဝမ်းမီးမထက်လွန်း၊ မနွဲ့လွန်းဘဲ အလယ်အလတ် ဖြစ်နေရပါမယ်။ ဝမ်းမီးထက် မထွန်းရင် ခဏခဏဆာပြီး ဝမ်းမီးနွဲ့လွန်းရင် အစာမကြေတဲ့ အတွက် တရားအားထုတ်သူမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ် ဆတ်ပါတယ်။

‘ရှိုးမြှောင့်မှုအား’ ဆိုတာကတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အပေါ်မှာရော ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာအပေါ်မှာပါ ဟန်ဆောင် ထည့်ပတ်မှု ကင်းရှင်းခြင်းပါ။ တရားကို တရားနဲ့တူအောင် အားထုတ်ဘဲ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် လူ့အထင်ကြီးအောင် ထုတ်နေမယ်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကိုလည်း အမှန်အတိုင်း တရား ထုတ်တာကဲ့သို့ မဟုတ်မဟတ် လုပ်ဇာတ်ခင်းပြီး လျှောက်မယ်

ဆိုရင် အဲဒီယောဂီဟာ ဉာဏ်စဉ် နှီးမြှောင့် ‘ညာစဉ်’ နဲ့ပဲ ညားရပါလိမ့်မယ်။

‘ရဲရင့်မှုအား’ ဆိုတာကတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ် နှောင့် နှေးပျက်ပြားသွားစေမယ့် အပျင်းဓာတ်အာရုံ မှန်သမျှကို ရဲရဲရင့်ရင့် ရင်ဆိုင်တွန်းလှန်နိုင်ခြင်းပါ။ ‘ဝီရိယ’ ကိုပြောတာ ပါ။ ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာမဆို ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကို နောက်ဆုတ်ရပ်တန့်မပစ်ဘဲ ရဲရဲရင့်ရင့် ကြိုးပမ်းအားထုတ် နိုင်မှ ကိုယ်လိုရာပန်းတိုင်ကို ဆိုက်ရောက်နိုင်ပါတယ်။

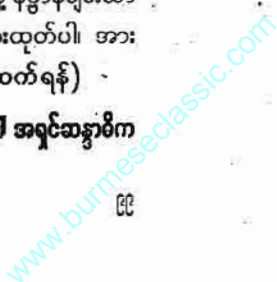
‘သိမြင်မှုအား’ ဆိုတာကတော့ ရုပ်တရား နာမ်တရား တွေရဲ့ အမြဲမပြတ် ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေတဲ့ သဘောသဘာဝ တွေကို တစ်ဆင့်ကြားအသိ၊ ကြံစည်စိတ်ကူးအသိနဲ့ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက်အသိနဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထိုးထွင်းသိမြင် နိုင်ခြင်းပါ။ ကိုယ်ရှုမှတ်လိုက်တဲ့ အာရုံရဲ့ ဖြစ်ပျက်သဘော ကို သိမြင်ခြင်းနဲ့အတူ မိမိနှလုံးသားမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ စတဲ့ ကိလေသာအစိုင်အခဲတွေကိုလည်း ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးပစ်နိုင်စွမ်း ရှိရပါမယ်။ နိဗ္ဗာန်အရောက် ပို့ပေးနိုင်လောက်အောင် သိမြင်မှုအားကောင်းမှ တရားထူး တရားမြတ် ရနိုင်ပါတယ်။

အားငါးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဝိပဿနာ ကျင့်စဉ်ကို မြတ်စွာဘုရားညွှန်ကြားတဲ့ နည်းလမ်းအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာပြုကျင့်ဖို့တော့ လိုအပ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုခွဲပါဆို ကိုယ်က ဟိုလိုခွဲမယ်၊ မြတ်စွာ ဘုရားက ဟိုလိုခွဲပါဆို ကိုယ်က ဒီလိုခွဲမယ်ဆိုရင်တော့ အား ငါးပါးနဲ့ ပြည့်စုံလည်း တရားမရနိုင်ပါဘူး။

ယောဂီအား ငါးပါးနဲ့လည်း ပြည့်စုံမယ်၊ မဟာသတိ ပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်မှာ ညွှန်ကြားထားတဲ့ နည်းလမ်းအတိုင်း လည်း တိတိကျကျ လိုက်နာမယ်ဆိုရင်တော့ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဟာ ကိုယ့်ရဲ့လက်တစ်ကမ်းမှာပဲ ရှိနေမှာပါ။ ပါရမီအနုအရင့် ပေါ်မူတည်ပြီး အနှေးနဲ့အမြန်တော့ ကွာမှာပေါ့။ တကယ် တော့ ဒီအားငါးပါးဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပွားများအားထုတ်တဲ့ အလုပ်မှာမှ လိုအပ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘဝတိုးတက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်တဲ့ ဘယ်အလုပ်မျိုးမှာမဆို မရှိမဖြစ် လိုအပ်ပါ တယ်။ ဘယ်အလုပ်ပဲလုပ်လုပ် ယုံကြည်မှု၊ ကျန်းမာမှု၊ ရိုး မြှောင့်မှု၊ ရဲရင့်မှု (ဝီရိယရှိမှု) သိမြင်မှု (အမြော်အမြင်ဉာဏ် ရှိမှု) အဲဒီအလုပ် အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်ပါတယ်။

ယောဂီအားငါးပါးနဲ့ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရင် သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ စတဲ့ သူတော်ကောင်းတရား အားတွေ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ သူတော်ကောင်း တရားအားတွေ စံချိန်မီပြည့်ဝသွားတဲ့ တစ်နေ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကို မျက်မှောက်ပြုရမှာပါ။ ‘အားရှိမှု အားထုတ်ပါ၊ အား ထုတ်မှ အားထွက်ပါတယ်’ လို့။ (ဆက်ရန်)

□ အရင်ဆန္ဒာစိက

ထိုသို့ စစ်မှန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာစေရန်
အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှိခဲ့ပါသည်။ ထို
အကြောင်းအမျိုးမျိုးထဲမှ ထူးခြားအံ့ဖွယ်
သော အကြောင်းတစ်ခုကို တင်ပြလို
ပါသည်။

စာရေးသူ အသက်(၃၅)နှစ် ခန့်
ဝန်းကျင်က ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့်
မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ခဲ့ရာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့၏
နေအိမ်များသို့ ရောက်ဖူးပါသည်။
လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် ယေရှု၏ ပုံတော်
ကို အိမ်တိုင်းလိုလိုတွင် တွေ့ရ၏။
သို့သော် စာရေးသူ၏ နေအိမ်ဘုရားစင်
တွင် ဘုရားပန်းအိုးသာရှိသည်။ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်ဖြစ်လျက် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူတလေပင်မရှိ။ သို့အတွက် ရက်
ရွံ့စိတ်များ ပေါ်ကာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူတင်၍ ပူဇော်မည်ဟု စိတ်အကြံ
ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်။

ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၈၉-၉၀ ခန့်
ကဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ဗုဒ္ဓဘာ
သာဝင် ခပ်များများသည် ဆင်ခံဘုရား၊
ဆင်ခံ မြင်းရံဘုရားရုပ်ပွားတော်များကို
သံသံမဲမဲ ရှာဖွေ၍ ပူဇော်မှုကို ပြုသော

လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ

ဇော်ဝင်း(ဒီပဲယင်း)

စာရေးသူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ အမှန်ကို ဝန်ခံရ
သော် အသက်(၃၅)နှစ်အထိ မိရိုးဖလာ
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။
အသက် (၃၅)နှစ်ကျော်မှ ဗုဒ္ဓဘုရား၏
ကြီးမားမြင့်မြတ်မှု ဂုဏ်တော် အနန္တ၊
မေတ္တာ တဇ္ဇကာတော်တို့ကို သိရှိလာ
ရ၍လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်
မူခဲ့သော တရားဓမ္မ၏ အဆီအနှစ်များ

ကို ဖတ်ရှုလေ့လာ ကြားနာရ၍ လည်း
ကောင်း၊ တရားဓမ္မများကို ပုထုဇဉ်တို့
အား လက်ဆင့်ကမ်းဖြန့်ချိ ဟောပြော
ပေးသည့် သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကို လည်းကောင်း၊ တစ်စ
တစ်စ သိရှိနားလည်လာရ၍ ဗုဒ္ဓဘာ
သာ သာသနာတော်ကို အမှန်တကယ်
ယုံကြည်သက်ဝင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
အစစ်အမှန် ဖြစ်လာရသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကာလဖြစ်သည်။ စာရေးသူကတော့
ဉာဏ်တော် ကိုးလက်မအရွယ်ရှိ ရှေး
မဟောင်းကြေးဆင်းတု၊ ဘူမိဖဿမုဖြာ
ပုံတော်တစ်ဆူကို ပင့်ဆောင်၍ ဘုရား
စင်တွင် တင်ကာ ပူဇော်ရာ ကြည်နူး
ပီတိမှု ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဆင်ခံဘုရားကို ရှာဖွေပူဇော်
သော စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေအချို့မှာ
ရာထူးကျခြင်း၊ ရောဂါဘယဖြစ်ခြင်း

www.burmeseclassic.com

လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ပူးတွေရပုံ

ဓမ္မစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီဟူ၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်ရာ လေးမျိုးလေးစားတွင် အကျော်စဉ်ပါ၍ ယုံကြည်သဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် ပူဇော်ပီတိ အပယ်လေးပါးသို့ ဘယ်သောအခါမျှ မလားရကြောင်း သိရသည်။

သို့သော် ရွှေဘုန်း၊ ရွှေကံကြီး မားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က စေတီပုထိုးနှင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ သွန်းလုပ်တည်ထားခဲ့ရာတွင် ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်များ၊ ရဟန္တာ၏ ဓာတ်တော်များ ထည့်သွင်း၍ ပူဇော်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားနှင့် စေတီများ နှစ်ကာလကြာညောင်း၍ ပျက်စီးယိုယွင်းခဲ့သည်ရှိသော် နှောင်းလူတို့ ပြန်လည် ပြုပြင်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ အဖိုးတန်ရတနာများ ထည့်သွင်းဌာပနာ၍ ပူဇော်ခဲ့ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓအား ကြည်ညိုမှုအတိအကျဖြင့် စေတီရုပ်တု တည်ထားသွန်းလုပ်ချိန်တွင် သဒ္ဓါယိုစိတ်၍ မိမိဝတ်ဆင်ထားသော အဖိုးတန် လက်ဝတ်ရတနာများကို ထည့်သွင်းဌာပနာခြင်းများလည်း ရှိခဲ့ကြရာ အတ္တနှင့် လောဘကြီးသူများ၊ မသမာသူများ၊ သိုက်ဆရာများ၏ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန် ကျမ်းသစ္စာ ပြု၍ထားခဲ့ကြသည်များလည်းရှိကြသည်။ လူသားတို့ မမြင်နိုင်သည့် အစောင့်အရှောက်များလည်း ထားခဲ့ကြသည်။

အချို့မှာ သေကျေပျက်စီးခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာကြ၍ ဘုရားခိုက်သည်ဟု လွယ်လွယ်ပြောကြပါသည်။
အမှန်မှာ ဘုရားခိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရားသည် မေတ္တာနှင့် ကရုဏာရှင် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့အား ကရုဏာတော်ဖြင့် ပရိဒေဝမီး၊ သောကမီး တောက်လောင်နေသူတို့ကို တရားရေအေး တိုက်ကျွေးကာ အမြိုက်တရားကို ပေးသည့် သတ္တာဒေဝ မနုဿာန် ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘဂဝါမြတ်တစ်ဆူသာ ဖြစ်ပေသည်။
ထို့ပြင် ဗုဒ္ဓကိုယ်ပွား ဆင်းတုဘော်ကို ပူဇော်ခြင်းသည် ဓာတုစေတီ၊

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် စေတီပုထိုးနှင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် အမွေအနှစ်များ ပူးတွေနိုင်သည့် ဒီပဲယင်းနဂါး

ထို့ကြောင့် စေတီနှင့် ရုပ်ပွား
တော်များကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ယူငင်ခြင်း၊
ဌာပနာဖောက်၍ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ်
သုံးစွဲက ရှေးဘုန်းရှေးကကြီးသူများ
ထားရှိခဲ့သည့် အစောင့်အရှောက်များ
က ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ခြင်း၊ ကျမ်းသစ္စာပါ
ကျိန်စာအတိုင်း ရောဂါဘယဖြစ်ပွား
ခြင်း၊ ရူးသွပ်ခြင်း၊ စီးပွားပျက်ခြင်း၊
ရေဘေးမီးဘေးသင့်ခြင်း၊ အသေဆိုး
သေခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်မှာ ဘုရားခိုက်
ခြင်း မဟုတ်။ ဘုရားကို စောင့်ရှောက်
ရန်ထားခဲ့သည့် အစောင့်အရှောက်
ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အတားအဆီးနှင့် ကျိန်စာ
အရ ခံစားရခြင်းသာဖြစ်သည်။

လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး ဒီပဲယင်း
မြို့နယ်၊ ကျွန်းတော်ကြီးရွာ ကျွန်းဦး
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် လောကရန်
အောင် ရုပ်ပွားတော် စံပယ်တော်မူ
သည်။ (ကျွန်းတော်ကြီးရွာမှာ ဒီပဲယင်း
မြို့၏ အနောက်တောင်ဘက်တွင် တည်
ရှိ၍ မြို့နှင့် ၈မိုင်ခန့် ကွာဝေးသည်)
ရုပ်ပွားတော်မှာ ဘူမိဗေဒဗျူဟာ ဖြစ်
သည်။ ရုပ်ပွားတော်၏ အမြင့်မှာ တစ်
တောင်ထွာ၊ ပလ္လင် အောက်ခြေမှ
ဦးခေါင်းတော်အထက် နဂါးပါးပျဉ်း
အထိ အမြင့် ၂ တောင် ၁ မိုင်ရှိ၏။

ပလ္လင်အောက်ခြေ အဝန်းပတ်လည်
၃ တောင် ၁ မိုင် ရှည်၏။

ဘုရားသိုက်စာ

ဤတွင် ဘုရားသိုက်စာအညွှန်း
ကို တင်ပြမှ ပြည့်စုံနိုင်မည်ဖြစ်၍ ဆက်
လက် တင်ပြပါမည်။

“နမောတဿတိ၊ ဇမ္ဗုဒိပ ကျွန်း
တောမြေတွင် နေမိတ္တက ဘုမ္မိအရပ်၌
ဆရာသိပ္ပဖော်ထုတ်ပြသည် သိပ်သည်း
သေချာ၊ အရာရာတွင် ပညာဖြင့်မြင် ရှု
ဆင်ခြင်လော့”

“စပျါနဝ၊ ဝိသာစတု၊ အင်းပေါင်း
ပြု၍၊ တစ်ခုမသွေ အင်းပေါင်းကြေ၍
ဂဏန်းနေလည်း၊ မှန်ဆွပါရပ်၊ နရပုပ္ဖာ
ဒက္ခိဏာနှင့် စသံ အဂ္ဂိတည်ရှိ ရှစ်တန်
အရိယာ၊ ဟောမြွက်ပရိတ် ရှစ်စိတ်
ထက်လာ၊ အက္ခရာတွင်၊ လက်ကသေ
စေ၊ ထည့်သွင်းလေမှု ဂန္ဓပဉ္စာ၊ လောင်း
လေပြန်သော်၊ မဏာနာတိ၊ ရုပ်သေရှိ၏”

“၎င်း ရုပ်ရှင်သည် ကျွန်းတော
ဦး၌ တည်လေ၏။ နဂါးမိကျောင်း၊
ရာထောင်သောင်းနှင့်၊ အပေါင်းဂဇေ
ငါးထွေဟတ္ထိ၊ ဒွိဟသံသုမာ သတ္တာနာ
ဂေ၊ သုံးဖြာရောင်ယုက်၊ ဣဒ္ဓိစက်နှင့်၊
စောင့်လျက်မကွာ အမြဲပါ၍ သတိချပ်
လေ၊ သိအပ်ထွေ . . .”

“မြတ်ရှင်ကိုယ်စား၊ ရုပ်ထုပွား

တွင်၊ တည်ခြားနဝါ၊ ဧရိယာတွင်၊
ဟတ္ထေပါဒ၊ ပဆစ်ထုတ်ခြောက်၊ စတု
ကပ္ပ၊ လေးဌာနတွင်၊ တက္ခမန်လည်
တကောင်းပြည်နှင့်၊ သထုံဇင်းကျိုက်၊
လေးသမိုက်ပ၊ မဏိစည်သူ၊ ဖောင်
တော်ယူ၍၊ ပါတော်မမူ၊ သီတဂူဝ၊ ကိန်း
ဝပ်စံပယ်၊ ကျွန်းဦးလယ်တွင်၊ လောက
ရန်အောင်၊ မြတ်ဘုန်းခေါင်နှင့်၊ ညီနောင်
သုံးထွေ၊ ရှိပခြေသည်၊ ဇမ္ဗုရန်အောင်၊
ကျွန်းလုံးချမ်းသာ၊ စိန္တေယျာဦး၊ သိုက်
စာမြူးသည်၊ သမိုင်းတေဇာ အထူး
တည်း”

“သက္ကရာဇ် ယဇေ (၄၃၂)ခုနှစ်၊
သီသေနာဂ၊ ရောင်လျှံ မဏိ . . . မိ
ကျောင်းမျက်ရှင် . . . အများပြည်သူ၊
လွန်ကြည် ဖြူသည်၊ လှိုက်ဆူကျော်စော
တည်လိမ့်တည်း”

(သတ်ပုံမူရင်းအတိုင်း)

(စကားချပ်)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်များ
ရုပ်ပွားတော်အား ရေရှည်တည်တံ့စွာ
ကြည်ညိုပူဇော်နိုင်ရန်နှင့် ရန်သူမျိုးငါး
ပါး၏ ဘေးရန်ကို ကာကွယ်ရန် ရည်
သန်၍ ဘုရားသိုက်အချို့စာပိုဒ်များကို
တမင်ချန်လှုပ်ဖော်ပြပါသည်။

ဘုရားသိုက်စာ၏ အညွှန်းကို
ကိုးကား၍ ရဟန်းရှင်လူအများ သဒ္ဓါ
ကြည်ညိုနိုင်ရန် တင်ပြရသော် ရုပ်ပွား
တော်၏ ရှေ့ပိုင်းတွင် ပုဆစ်တုပ်ဝပ်
လျက် ဆင်ငါးကောင်ခံ ပလ္လင်ပေါ်တွင်
လောကရန်အောင်ရုပ်ပွားတော် စံပယ်
၍ သံသုမာ မိကျောင်းနှစ်ကောင်မှာ
နောက်ပလ္လင်ဘက်တွင် ပါးစပ်ချင်း ဟပ်
လျက်လည်းကောင်း၊ နဂေနဂါး ခုနစ်
ကောင် အနက် နဂါးသုံးကောင်စီဖြင့်
ရုပ်ပွားတော်၏ ဝဲယာန်စောင်းတို့တွင်
ရစ်ပတ်၍လည်းကောင်း၊ နဂါးကြီး
တစ်ကောင်၏ ပါးပျဉ်းမှာ ရုပ်ပွားတော်
၏ မဏိဦးခေါင်းတော်ပေါ်တွင် အုပ်ဦး
၍လည်းကောင်း တည်တံ့စွာဖြင့် စောင့်
ရှောက် ကာကွယ်သည့်ဟန်အပြည့်ဖြင့်
တွေ့မြင်ရ၏။

လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ် မူလစံပယ်တော်မူရာ
ဂန္ဓကျိပ်တိုက်ဟောင်းအား ကျောင်းဆရာဟောင်း ဦးကျောက်ခဲက လိုက်သံပြသစဉ်

ထို့ပြင် ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ပွင့်တော် ခုပြီးဖြစ်သော တကုသန်၊ ကောဏဂုံ၊ တဿပ၊ ဂေါတမ ဘုရားလေးဆူကို ရည်ညွှန်း၍ ကြာရင်းကြာနွယ်၊ ကြာပန်း လေးသွယ်ဖြင့် ကိုယ်တော်မြတ်၏ ကိုယ် လုံးတော်ကို ရစ်ပတ်ဖွဲ့ခြံ၍ လည်း ကောင်း၊ ဂေါတမဘုရားအဖြစ် ရည် ညွှန်း၍ လက်ဝဲရံ လက်ယာရံဖြစ်သော ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ရှင်သာရိပုတြာ ရဟန္တာနှစ်ပါးတို့၏ ပုံတော်နှစ်ခုကို လည်း ရုပ်ပွားတော်၏ ဝဲယာနှစ်ဖက် တွင် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ထုလုပ် ထုဆစ်ထားသည်ကို ဖူးမြင်ရသည်။

ရုပ်ပွားတော်၏ နောက်ကျော ဘက်၌ နဂါး မိကျောင်း ကြာနွယ် ကြာ ခက်တို့ဖြင့် သိကြားမင်း ရပ်တည်နေ သည့် အသွင်ဖြင့် တစ်တုံးတည်းသော ကျွန်းနက်သားကို ထုဆစ်ထားသည်မှာ နေမြော်ရသူတို့အဖို့ အံ့ဖွယ်ဘနန်း အံ့ဩ ဆန်းပြားရသည့်အပြင် ကြည်ညိုသဒ္ဓါ စိတ်များ လွန်ပွားရပါ၏။

ရုပ်ပွားတော် ထုဆစ်ပြုလုပ် ပူဇော်သောနှစ်မှာ ဘုရားသမိုင်းအရ သက္ကရာဇ် ယဇ်ခ (၄၃၂) ခုနှစ်ဟု ဖော် ပြထား၍ ပုဂံခေတ်ဦး အနော်ရထာ မင်းလက်ထက်ကဟု ခန့်မှန်းရသည်။ လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်နှင့် အတူ ဘုရားသုံးဆူ ထုဆစ်တော်မူ၍ နေ့ရန်အောင် ဘုရားမှာ တကောင်း ဖြည့်တွင်လည်းကောင်း၊ ကျွန်းလုံးချမ်း သာ ဘုရားမှာ သထုံလင်းကျိုက်တွင် ထည်းကောင်း စံပယ်နေကြသည်ဟု သိရသည်။

မဏိစည်သူမင်းကြီးသည် တိုင်း ခန်းလှည့်လည်ရာမှ ဒီပဲယင်းမြို့နယ် ကျွန်းတောကြီးရွာသို့ ရောက်ရှိပြီး လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို နေ့တွေ့ရရာ သဒ္ဓါကြည်ညိုဖြစ်၍လည်း ကောင်း၊ မိမိအထက်က ဘိုးလောင်း တော် ဘေးလောင်းတော် များ၏ ထောင်းမှုဖြစ်၍လည်းကောင်း ပုဂံနေ ဖြည့်တော်သို့ ပင့်ဆောင်ရာ မောင်

တော် ထွက်မရ၍ ကျွန်းတောကြီးရွာ သီတာဂူဝေတ္တာရေကန် မြောက်ဘက် ဘောင်တွင်ရှိသည့် ထူထဲလှသော ခိုင် ခံလှသော ဂန္ဓကုဋ်တိုက်၌ ပြန်လည် ထားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

စကားချပ်
(သိန္နာရွာ၊ ရွာကျောင်းဆရာ ဟောင်း ဦးကျောက်ခဲက လိုက်လံပြသ ၍ ကြည့်ရှုရာ မေတ္တာရေကန် ဘောင် ပေါ်ရှိ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်မှာ ပျက်စီးယိုယွင်း နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်)

ကျိန်စာသင့်သည့် မိသားစု

မြန်မာနှစ် ၁၃၃၀ က ကျွန်း တောကြီးရွာမှ မောင်ဒေဝနှင့် မောင်ဒေ ဟတို့ ညီနောင်သည် လူငယ်သဘာဝ အပျော်လွန်၍ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်မှ လောက ရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်အား ယူဆောင် ပြီး မေတ္တာရေကန်အတွင်းချကာ ဖောင် အမှတ်ပြု၍ ရေကစားကြသဖြင့် ရက် ပိုင်းအတွင်း ကုဋနုနာစွဲကပ်ကြပြီး မိဘ နှစ်ပါးပါ ရူးသွပ်သွားကြခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

အမြင်မှန်ရသွားသည့် ထောင်ထွက်နှင့် သိုက်စာ

၁၃၃၀ ခုနှစ်က ရွာသား မောင် ဘဒ္ဒန်သည် လူသတ်မှုဖြင့် ထောင်ကျ ကာ ပုသိမ်ထောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထောင်မှ လွတ်သည့်အခါ ထောင်ကျ စဉ်က တွေ့ခဲ့သော ဆရာတစ်ဦးက ဘုရားသိုက်စာကိုပေး၍ ၎င်းဘုရားကို ခိုးယူပေးရန်နှင့် ဘုရားရုပ်တု ရရှိပါက တစ်သက်စာပေးမည်ဆိုသဖြင့် သိုက်စာ တွင်ပါရှိသော ကျွန်းတောရွာရှိ ဂန္ဓကုဋ် တိုက်တွင် ရွာဖွေသည်။ မတွေ့ရသဖြင့် မေတ္တာရေကန်ဘက်သို့ သွားကြည့်ရာ ရုပ်ပွားတော်ကို ရေကန်အစပ်ရှိ မြက် ဖုတ်ပေါ်တွင် တွေ့ရသည်။ အားရဝမ်း သာစွာဖြင့် မောင်ဘဒ္ဒန်က ရုပ်ပွားတော် အား မယူရာ အချိန်အခါမဟုတ် ခြံကြီး ပြင်းထန်စွာ ပစ်သဖြင့် ထိတ်လန့်

ကြောက်ရွံ့၍ ကျွန်းတောကြီးကုဋ် တိုက်တွင် ဆရာတော် ဦးပညာမိက အား ဘုရားသိုက်စာ ဆက်ထပ်၍ "တပည့်တော်ဘုရားအား ခြံရံ၍ ကောင်းသော ဆရာတို့ ခြံရံ၍ပါ သည်။ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ သူရား" ဟု လျှောက်ထား၍ အသက် ချမ်းသာ စွာဖြင့် ၎င်း၏ရွာသို့ ပြန်သွားနိုင် ကြောင်း သိရသည်။

စကားချပ်- ကျိန်စာသင့် မိသားစုနှင့် ထောင်ထွက်အမည်တို့ကို လူဦးနေအရ အမည်နာမလွဲပြောင်းရေးသားပါသည်။

ကျွန်းဦးကျောင်းသို့ ရုပ်ပွားတော်ပင့် ဆောင်ခြင်း

ကျွန်းဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာမိကသည် ထောင်ထွက် မောင် ဘဒ္ဒန်ဆက်ကပ်သော ဘုရားသိုက်စာကို လုံခြုံစွာသိမ်းထား၍ ရုပ်ပွားတော်ကို ရွာမိ ရွာဖများနှင့်အတူ ကျွန်းဦးကျောင်း တိုက်သို့ ပင့်ဆောင်သည်။ ရုပ်ပွားတော် မှာ နှစ်ကာလကြာမြင့်၍ ပြုပြင်မွမ်းမံ ရန် လိုအပ်သေးသဖြင့် ကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် ထန်းရွက်မိုးဖြင့် ယာယီ စံကျောင်းဆောင်ထိုးကာ ပူဇော်ခဲ့သည်။

အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ

ရုပ်ပွားတော်မှာ နှစ်ကာလကြာ မြင့်ခဲ့သော်လည်း ပခုံးတော်တွင်သာ အနည်းငယ်ပေါက်ရာရှိသည်။ ဆရာ တော်က ပြုပြင်ပေးရန် ခြံရွာမှ လက် သမားဆရာ ဦးမင်းဆွေအား ခေါ်ယူ စေခိုင်းခဲ့ရာ ဦးမင်းဆွေ လာရောက်ပြု ပြင်စဉ် ပခုံးတော်ပေါက်မှ ဓာတ်တော် (၉)လုံး ထွက်လာ၍ ဆရာတော်အား ပြသသည်။ ဆရာတော်က ပြန်လည် ထည့်သွင်းစေပြီးလုံခြုံအောင်စီမံခဲ့သည်။

ထိုသို့ ပြုပြင်ဆောင်ရွက်နေဆဲ ဒီပဲယင်းမြို့ပေါ်မှ ဩဇာအာဏာရှိသူ များလာရောက်၍ ရုပ်ပွားတော်အား ပင့်ဆောင်လိုသဖြင့် ဆရာတော်အား ဝတ္ထုငွေကပ်ပါမည်ဟု လည်းကောင်း

ရုပ်ပွားတော်အစားပေးမည်ဟု လည်းကောင်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် ချဉ်းကပ်ကာ ဆရာတော်အားလျှောက်ထားကြသည်။ သို့သော် ဆရာတော်က ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။ လေးငါးကြိမ်မျှ ဆက်လက်လာရောက် တောင်းခံကြ၍ “မင်းတို့ ငါ့ အသက် သတ်သွားမှ ရနိုင်လိမ့်မည်” ဟု ခပ်ပြတ် ပြတ် မိန့်ဆိုလိုက်မှ မလာကြတော့ဟု သိရသည်။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် မသမာသူ များက ရုပ်ပွားတော်အား ခိုးယူရန် နေ့ညမပြတ် ချောင်းမြောင်းကြသော် လည်း အထမမြောက် မအောင်မြင်ကြ။ ညဉ့်အချိန်တွင် ရုပ်ပွားတော်စံမြန်းရာ စံကျောင်းပတ်ပတ်လည်တွင် မီးပုံးများ ကိုင်ဆောင်လျက် ဟိုဟိုဒီဒီ သွားလာနေ ကြသော အဝတ်ဖြူနှင့်လူများ ပျားပန်း ခပ်ရှုပ်ထွေးများပြားလှ၍ စံကျောင်း အနီးသို့ပင် မလာရဲကြဘဲ ကြောက်ရွံ့၍ ပြန်လည်ပြေးကြရသည်ဟု သိရသည်။

သို့အတွက် ဘုရားသိုက်စာပါ “နဂါး မိကျောင်း၊ ရာထောင်သောင်းနှင့်၊

အပေါင်းဂဇေး ငါးထွေအတ္တ၊ ခွတ် သံသုမာ၊ သတ္တာနာဂေ၊ သုံးဖြာရောင် ယုက်၊ ဣဒ္ဓိစက်နှင့် စောင့်လျက်မကွာ၊ အမြဲပါ၍ သတိချပ်လေ၊ သိအပ်ဆွေ” ဟု ညွှန်းဆိုသည့်အတိုင်း လောကရန် အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို နဂါး ခုနစ် ကောင်၊ မိကျောင်းနှစ်ကောင်၊ ဆင် ငါးကောင်တို့က အစောင့်အရှောက်ပြု နေကြောင်း သိသာလှသည်။

ရုပ်ပွားတော်မြတ်ယာယီစံကျောင်းမှ ကျွန်းဦးကျောင်းပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ စံပယ်တော်မူခြင်း

လောကရန်အောင် ရုပ်ပွား တော်မြတ်မှာ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူဖြစ်ခြင်း၊ လက်ရာထုဆစ်မှုပြောင် မြောက်၍ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစောင့် အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ယခုအထိ သက်ဝင်လှုပ်ရှားကာ စောင့်ကြပ်လျက် ရှိခြင်း၊ ရုပ်ပွားတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုး အရှိန်အစော် ကြီးမြင့်ခြင်းတို့ကို ဆရာ တော် ဦးပညာဓိက မျက်ဝါးထင်ထင်

သိမြင်တော်မူလာ၍ ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ တပို့ တွဲလတွင် ဆရာတော်ဦးစီးပြီး ကျွန်းတော ရွာနှင့် အနီးရှိ ဂေါစက်ရွာများမှ ရွာသူ ရွာသားများ၏ ကောင်းမှုဖြင့် မန္တလေး မြို့ တမ္ပဝတီ ပလ္လင်တက်ဆရာဦးကျော် အေးအား ခေါ်ယူကာ ရုပ်ပွားတော်အား ပြုပြင်ခြင်း၊ ဖွမ်းမံ ရွှေချခြင်း၊ အောက်ခံ ပလ္လင်ကြီးနှင့် ပန်းတံကဲများ အသစ် ထပ်မံပြုလုပ်ကာ ယာယီစံကျောင်းမှ ကျွန်းဦးဘုန်းကြီးကျောင်း အပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ပူဇော်ထားရှိ ပါ၍ တင့်တယ်သပ္ပာယ်စွာ စံပယ်တော် မူလျက်ရှိကြောင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူ တော်စင်များ ကြည်ညို သဒ္ဓါပွားနိုင်ကြ စေရန် ‘ရည်သန်၍ တင်ပြပေးလိုက်ပါ သည်။

□ ဇော်ဝင်း(ဒီပဲယင်း)

(လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်၏ မှုရင်း ဘုတအဓမ္မ အဆုံးအထိ စိတ်ရှည်စွာဖြင့် မိန့်ကြားပေးကြသော အရှင်ဇနကယျ၊ ကျွန်းဦး ကျောင်းဆရာတော်နှင့် ဦးဝိမလ၊ မှန်သာ ကျောင်းဆရာတော်တို့အား ဤစာစုဖြင့်ဦးညွတ် ကန်တော့အပ်ပါသည်)

ဆုတောင်းပြည့်
ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တဗေဒ ဖလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓရီဗေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

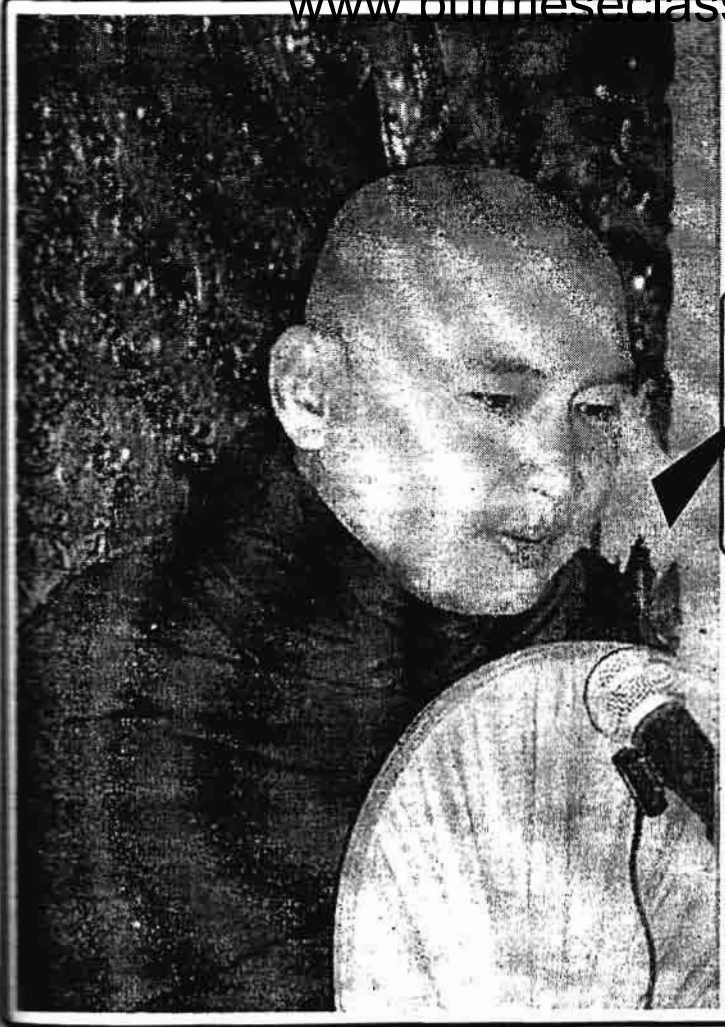
စာရေးဆရာ -- အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလီဒါချ်. (မြန်မာပြည်)

- ယတြာဓါတ်ရိုက်ဓါတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်အတိုင်ပင်ခံသည်။
- နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီ မှ (၉)နာရီအတွင်း အခမဲ့ ပုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။
ဗေဒင် ☎ : ၀၁-၅၄၀၇၂၀ ၊ စုံစမ်းရေး ☎ : ၀၉-၃၁၀၂၂၈၁၆

www.burmeseclassic.com

မကျန်းမမာ ဖြစ်လာရင်

ဒေါက်တာအရှင်ပညိဿရ

B.A(Myanmar), M.A(Srilanka), Ph.D (India)

တရားရှိသူမှာ

သတ္တဝါတွေမှာ အနာရောဂါ ကင်းလွတ်ချိန်မရှိပါဘူး။ ရောဂါကြီးနှင့် ရောဂါသေးသာ ကွာပါမယ်။ လူတိုင်းမှာ ခန္ဓာ နှစ်ခုအတွက် ရောဂါဝေဒနာတွေ အမြဲရှိနေပါတယ်။ ခံသာ ဘွဲ့ရောဂါနဲ့ မခံသာတဲ့ရောဂါ၊ ခံသာတဲ့ဝေဒနာနဲ့ မခံသာတဲ့ ဝေဒနာလို့သာ ကွာခြားပါတယ်။

နေကောင်း ကျန်းမာနေစဉ်မှာတောင် တရားနဲ့ နေ သင့်ပါတယ်ဆိုရင် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်၊ မကျန်းမမာဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ ပိုလို့တောင် နေရပါဦးမယ်။ တရားနဲ့ မနေတတ်သူ မဟာ အဖျားအနာ ဝင်လာချိန်မှာ အော်ဟစ်ညည်းညူပြီး နေထိုင်ဆင်းပျက် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ထောင် ဒုက္ခတွေ ခံစားကြရပါတယ်။ မနေတတ် မထိုင်တတ် ကြုံကြရပါတယ်။

မကျန်းမမာဖြစ်ခါမှ အိပ်ရာထဲက မထနိုင်အောင် ကျန်းမာလဲခါမှ တရားအားထုတ်ဖို့ သင်ယူချင်တယ်။ တရားနဲ့ နေထိုင်တယ်ဆိုရင် ထင်သလောက် မလွယ်တော့ပါဘူး။ အောင် ကြိုတင်ပြုထားရမှက တရားဓမ္မပါ။

ကြိုတင်တရားအားထုတ်သူတို့မှာ နာတာဖျားတာက တောင် သူ့အတွက် ပိုပြီးကောင်းသလို ရှိကြပါတယ်။ အလုပ် တာဝန်တွေ ရပ်နားပြီး အေးအေးဆေးဆေး ရွှေနှင့် အားထုတ် ခွင့် ရလို့ပါ။ အနာရောဂါ ဝင်ရောက်လာပေမယ့် မိမိရွမှတ် နေကျ တရားကရှိနေတော့ အားတိုးခွဲနေပါတယ်။ အဖော် ကောင်း ရှိနေပါတယ်။

ဖိဖိစီးစီး ရှုမှတ်လို့ တရားသဘော နားလည်နေလို့ အော်ဟစ်နေတာမျိုး၊ ညည်းညူနေတာမျိုးလည်း မရှိပါဘူး။ ကယ်ပါ ယူပါတစာစာနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမျှ အကူအညီ တောင်းနေ ဖို့ မလိုပါဘူး။ တချို့ဆိုရင် ရှုမှတ်စိတ်ကြောင့် အပူကင်းစင် စိတ် ကြည်လင်ပြီး ရောဂါကင်းပျောက်သွားတာတောင် ရှိကြပါ တယ်။ နေမကောင်းစဉ်မှာ ဘယ်လိုရွမှတ်ရမလဲဆိုရင် အထူး ရှင်းပြနေစရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ကိုယ်မှာ တစ်စုံ တစ်ရာ ဒဏ်ရာ အနာတရဖြစ်နေမယ်။ ကိုယ်မှာ ရောဂါ ကြောင့် မခံသာအောင် ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပေါ်မှာဖြစ်တဲ့

သဘောတွေကို ရုပ်လို့ ရှုရမှာပါ။ ကိုယ်ပေါ်ရောက်နေတဲ့ အနာရောဂါကြောင့် စိတ်မှာ ဆင်းရဲစွာ ခံစားနေရတယ်။ စိတ်မချမ်းသာဘူးဆိုရင် စိတ်မှာ ပေါ်သဏ္ဍကို နာမ်လို့ပဲ ရှုမှတ် ရမှာပါ။

ခေါင်းထိုက်တဲ့အခါ

ဥပမာအားဖြင့် မခံနိုင်အောင် ခေါင်းကိုက်နေပြီဆိုပါစို့။ ကိုက်နေတဲ့နေရာကို သတိထား အာရုံပြုကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ တဆစ်ဆစ်နဲ့ ထိုးနေတာတွေ တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ ထိုးနေတဲ့ သဘောကို ရုပ် ရုပ်လို့ ရှုပါ။ တစ်ချက်ထိုးလာရင် တစ်ခါ၊ နောက်တစ်ချက်ထိုးလာတဲ့အခါမှာ နောက်တစ်ခါ ခုပ်လို့ ရှုပါ။

သားရေကြိုးနဲ့ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးကို ရစ်ပတ်ထား သလို တင်းနေကျပ်နေတာမျိုး ဖြစ်တဲ့အခါမှာ တင်းနေတဲ့ သဘောကို ရုပ်လို့ရှုပါ။ တဒိတ်ဒိတ်နဲ့ ထိုးနေတဲ့အခါမျိုးမှာ ထိုးတဲ့သဘောကို ရုပ်လို့ရှုပါ။ နားထင် စတဲ့နေရာတွေမှာ သွေးအသွားအလာ မမှန်လို့ တွန်းနေတာ လှုပ်နေတာ ခုန်နေ တာတွေ ရှိပါတယ်။ တွန်းသဘော၊ လှုပ်သဘော၊ ခုန်သဘော ကို ရုပ် ရုပ်လို့ ရှုမှတ်ပါ။

ဦးခေါင်းဆိုတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုလည်း အာရုံမပြုပါနဲ့။ အသွေးအသား အကြောတွေကိုလည်း အာရုံမပြုပါနဲ့။ တင်း သဘော၊ တွန်းသဘော၊ တုန်သဘော၊ လှုပ်သဘောတွေကို သာ ရုပ်လို့ ရှုရမှာပါ။ တင်းမှန်း၊ တွန်းမှန်း၊ တုန်မှန်း၊ လှုပ်မှန်း သိနေတဲ့အသိကို နာမ်လို့ ရှုရမှာပါ။

အခဲရခက်လို့ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေတယ်။ စိတ်ထဲမှာ နောက်ကျိရှုပ်ထွေးနေတယ်။ ပင်ပန်းဆင်းရဲတာတွေ ခံစားနေ ရတယ်ဆိုရင် စိတ်အစဉ်ကို သတိပြုကြည့်ရှုပြီး နာမ် နာမ်လို့ ရှုနေရပါမယ်။

အနာနှစ်မျိုးထာရှို

အနာမျိုး ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးရှိတယ်။ ရောဂါ အသစ် အဆန်းတွေတောင် ပေါ်လာတယ်ဆိုပေမယ့် အသေအချာ ကြည့်ရင် အနာနှစ်မျိုးသာ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်မှာ နာတဲ့အနာနဲ့ စိတ်မှာနာတဲ့အနာ နှစ်မျိုးအပြင် ပိုမရှိပါဘူး။ တူရာပေါင်း ကြည့်ရင် နှစ်မျိုးတည်းသာ ရှိပါတယ်။

တရားနဲ့နေသူဟာ ကိုယ်မှာ နာပေမယ့် ရှုမှတ်စိတ်နဲ့ နေတဲ့အခါ စိတ်မှာ မနာပါဘူး။ ရှုစိတ်က အစားဝင်နေတဲ့ အတွက် စိတ်အနာ မခံရဘဲ အော်ဟစ်ညည်းညူတာ၊ မခံရပ် နိုင်အောင်ဖြစ်တာ နည်းပါတယ်။ လူးလို့ခံစားနေရတာမျိုး အဖြစ်နည်းပါတယ်။ ခံနိုင်ရည် ရှိကြပါတယ်။ တရားနဲ့ မနေ တတ်သူကတော့ ကိုယ်မှာလည်းနာ၊ စိတ်မှာလည်း နာပါတယ်။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာ နှစ်မျိုး နှိပ်စက်လို့ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ခံစားကြရပါတယ်။

ကိုယ်အနာကတော့ ကိုယ်ခန္ဓာရှိသူတိုင်း ဘယ်သူမဆို ရှိကြ ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားတောင်မှ ရှိပါတယ်။ ရဟန္တာအရှင် မြတ်တွေမှာလည်း ရှိပါတယ်။ ကိုယ်အနာ ရှိသော်လည်း စိတ်မနာအောင်၊ စိတ်အနာ မဖြစ်အောင် အကောင်းဆုံး ကြိုတင်ကာကွယ်နည်းက ဝိပဿနာပါ။ တရားကျင့်တာပါ။

ရောဂါဝင်လာတ

စိတ္တလတောင်ဆိုတာ ရှေးရဟန်းတော်များ တရားနဲ့ ပျော်ကြတဲ့ နေရာပါ။ ထိုတောင်ပေါ်မှာ ပဓာနိယ အမည် ရတဲ့ အရှင်မြတ်ဟာ အခြားရဟန်းတော်များနှင့်အတူ တရား မေ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါတယ်။

တစ်ညမှာတော့ စင်္ကြံတရားနဲ့ မရပ်အနား အားထုတ် လိုက်တာ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ပင်ပန်း၊ အာဟာရကလည်း ဝမ်းထဲမရှိလေတော့ မတ်တတ်ရပ်ရင်းက အားထုတ်စဉ်မှာ လေတံစို့ထိုးပြီး ရင်ဝမှာ အောင့်လာလို့ မရပ်တည်နိုင်ဘဲ လဲကျသွားပါတယ်။ ခံစားရတဲ့ ရောဂါဝေဒနာဒဏ် ပြင်းထန် လွန်းတဲ့အတွက် အော်ဟစ်လူးလို့မိနေရပါတယ်။ အရှုအမှတ် တွေလည်း လွတ်သွားပြီး သတိလက်လွတ်နဲ့ မခံစားနိုင် အောင်ကို ဖြစ်နေရှာပါတယ်။

အထုထိုက်ထပ်ဝင်

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အားထုတ်နေသူတောင် ရောဂါဝင် ချိန်မှာ မခံနိုင်လွန်းလို့ သတိလက်လွတ် အမှတ်လွတ် ဖြစ်ရ တယ်ဆိုရင် တရားမရှိသူ သာမန်လူဆို ဘယ်လိုများနေမလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ ရောဂါဝေဒနာ တွေကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ ဖြစ်နေချိန်မှာ နိုင်အောင် မရှုမှတ် နိုင်ရင်၊ မရှုတတ်ရင် မကျေနပ်တဲ့ ဒေါသ၊ စိတ်မချမ်းသာတဲ့ ဒေါမနဿတွေ ထပ်ပြီး ဝင်လာတတ်ပါတယ်။

သက်သာရာ သက်သာကြောင်းအတွက်အာရုံပြောင်း ပြီး ကာမအာရုံ တစ်ခုခုကို ရှာဖွေလက်ခံမိတဲ့အတွက် ဆူးတစ် ချောင်း စူးနေရာမှ တခြား ဆူးတစ်ချောင်းနဲ့ ထပ်ထွင်သလို နှစ်ခါနာ ဖြစ်တတ်ပြန်ပါတယ်။ ရောဂါဝေဒနာကို သည်းမခံ နိုင်လို့ တောက်ခေါက် အံ့ကြိတ်နေတာဟာ ဒေါသဆူး ထပ်စူး တာပါ။ အမယ်လေး၊ အဘလေး တပြီး အားကိုးရှာတာ အကူအညီ တောင်းနေတာဟာ ခင်မင်မှု ကာမဆူး စူးရ တာပါ။ မရှုတတ်ရင် အကူသိုလ် ထပ်ဝင်ပါတယ်။

ထတိလာဝေးလို့

အဲဒီလို ညည်းညူလူးလို့မိနေတာကို ကြားရ မြင်ရ တော့ မလှမ်းမကမ်းမှာ တရားအားထုတ်နေတဲ့ ရဟန်းငယ် တစ်ပါး ရောက်လာပြီး သတိပေးပါတယ်။ ကြိုးစားရှုမှတ်ဖို့ တွန်းအားပေးပါတယ်။ ပဓာနိယမထေရ်လည်း အဲဒီတော့ သတိကိုပြန်ထိန်းပြီး ရှုမှတ်ပါတယ်။ ဖြစ်လာတဲ့ပျောက်

ခံစားရတဲ့ဝေဒနာကို ကြိတ်မှိတ်သံပြုလုပ်နေတာကို မြင်ရတာကို သတိပေးတာပဲ။ ခန္ဓာဆဲမှပဲ တိုးဆောင်လာတဲ့ လေတံစို့ဟာ ရင်ဝကိုတောင် မောက်ခွဲတွန်းထုတ် လိုက်တဲ့အခါမှာ ခွေခွေလေး လဲလျောင်းနေတဲ့ အရှင်မြတ်ရဲ့ ဝမ်းဗိုက်က အူတွေဟာ အပြင်ဘက်ကို အခွေလိုက် ထွက်ကျလာပါတော့တယ်။

ဆယ်ငြိုးရှုမှတ်တော့

ရင်တွေကွဲပြီး အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်ပေမယ့် အရှင်မြတ်ရဲ့စိတ်ဟာ တည်ငြိမ်မှုရသွားပါပြီ။ ဝိပဿနာရဲ့ အာရုံဖြစ်တဲ့ ရုပ်နာမ်တရားတွေကိုသာ အာရုံပြုနေလို့ ဝေဒနာတွေ ဖယ်ခွာပြီး ထားနိုင်ပါတယ်။

“နာနေတာက ရုပ်တရား၊ နာတဲ့သဘောကို ခံစားနေတာက နာမ်တရား၊ နာနေတာဟာလည်း ငါမဟုတ်ဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မဟုတ်ဘူး၊ ယောက်ျား မိန်းမ မဟုတ်ဘူး၊ နာတဲ့သဘောကို ခံစားတတ်တဲ့ နာမ်တရားဟာလည်း ငါမဟုတ်၊ သူမဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မဟုတ်ဘူး။ သဘောတရားတွေသာ ဖြစ်တယ်လို့ နှလုံးသွင်းပြီးဆက်လက် ငြိုးစား ရှုမှတ်ပါတယ်။”

မလွတ်တမ်းသော သတိနှင့် သမာဓိကို ထူထောင်၊ ပညာဉာဏ်နဲ့ ဆင်ခြင်ရှုမှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ မကြာခင်ပဲ ဧဝံသမ္ဘိဒါလေးပါးနဲ့တကွ ရဟန္တာအရှင်မြတ် ဖြစ်တော်မူပါတယ်။ အနားမှာ အားပေးနေတဲ့ ရဟန်းတော်ကို “ငါ့ရှင်၊ လောကီသည်းခံရင် တော်လောက်ပါပြီနော်” လို့ ပြောကြားပြီး ဝရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါတယ်။

လူနာဝေး တရားကြီး

ဘုန်းကြီးတို့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်ပြီး အသည်းအသန်ဖြစ်ပြီဆိုရင် လူနာစောင့်တဲ့သူ၊ လူနာစောင့်သူတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

လူနာစောင့်တဲ့သူဟာ ဆေးဝါး ဓာတ်စာတွေ တိုက်ပေးရုံနဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ ပြုပေးရုံတင်မက လူနာကို တရားနဲ့ နေဖို့ သတိပေးနေဖို့ လိုပါတယ်။ လူနာလာမေးသူတွေကလည်း ရပ်အကြောင်း၊ ရွာအကြောင်းတွေ လာပြောနေတာမျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့ တရားနဲ့နေဖို့၊ တရားနှလုံးသွင်းဖို့ကို အခြေအနေကြည့်ပြီး တိုက်တွန်းအားပေးဖို့ လိုပါတယ်။ တချို့က လူနာဝေးမယ်ဆိုပြီး ရောက်လာ၊ ဟေးလား ဝါးလားတွေပြော၊ ဆေးဝါး တဟားဟားနဲ့ဆိုရင် တရားနဲ့ နေသူ လူမမာအတွက် အနှောင့်အယှက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ တရားမရှိတဲ့သူဆိုရင် တရားအာရုံပြုဖို့ သတိတောင် မရတော့ပါဘူး။

ဆေးဆေးဆေးရင်

နေမကောင်းတဲ့အခါမှာ “ငါ့မှာ အနာရောဂါဖြစ်လာပြီ၊ ဆေးလျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် နေလို့မတော်ဘူး”

သေခြင်း တရား ရောက်မလာခင်မှာ တရားနဲ့နေဖို့ သတိပေးတာပဲ” လို့ ဆင်ခြင်ရပါမယ်။

ဘယ်သူ့ကိုမှ အပူရွှေ ခုက္ခမပေးဘဲ တိုယ့်တရားနဲ့ ကိုယ် နေတတ်ရပါမယ်။ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ရုပ်တရားတို့ရဲ့ ဖောက်ပြန်မှု၊ နာမ်တရားတို့ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေကို ရှုမှတ်နေရင် အကောင်းဆုံးပါ။ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့နေရတဲ့ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတို့ရဲ့ နှိပ် စက်မှု၊ ဆင်းရဲမှု၊ သာယာဖွယ် တပ်မက်ဖွယ် ကင်းမှုတွေကို အာရုံပြု သတိကပ်ထားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေမယ့်အစား၊ ပူပန်စိုးရိမ်နေမယ့် အစား ပူပန်မှုတွေ ငြိမ်းအေးအောင် တရားနဲ့သာ နေလိုက်တာအကောင်းဆုံးပါ။

တရားဆေးဆေး

ရောဂါပျောက်ကြောင်း ဆေးကောင်းဝါးကောင်းတွေ မြောက်မြားစွာရှိတဲ့ လောကထဲမှာ အကောင်းဆုံးသော ဆေးက မြတ်စွာဘုရား ညွှန်ကြားပေးတော်မူတဲ့ တရားဆေးပါ။

ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာတွေကို ကုသပေးနိုင်တဲ့ ဆေးဝါးတွေကို နိုင်ငံတကာ သမားတော်ကြီးတွေက နေ့ည မလပ် တီထွင်ဖော်စပ်နေကြပါတယ်။ စွမ်းအင်ထက်မြက်မှုလည်း ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီဆေးဝါးတွေကို သောက်သုံးပြီး ရောဂါတွေ၊ ဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းသွားကြပါတယ်။ သက်သာသွားကြပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ ကုသလို့ မရဘူးလို့ ယူဆထားခဲ့ကြတဲ့ ရောဂါတွေကိုလည်း နည်းလမ်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုးစားရှာလိုက်တော့ နည်းပညာသစ်တွေနဲ့ ဆေးဝါးသစ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ကုသနိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

လောကမှာရှိတဲ့ ဆေးတွေ ဘယ်လိုပင်စွမ်းပေမယ့် အာနိသင်ထက်မြက်ပေမယ့် မြတ်စွာဘုရား ပေးတော်မူတဲ့ တရားဆေးကိုတော့ မမီပါဘူး။ အကောင်းတကာ အကောင်းဆုံးဆေးက တရားဆေးပါ။ အစွမ်းအရှိဆုံး၊ အာနိသင်အထက်ဆုံးက တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးပါ။

တရားဆေးအာနိသင်

မြတ်စွာဘုရားရှင်က “သမားတော်ကြီးဆိုတာ ငါဘုရားပါ” လို့ မိန့်ကြားတော်မူတဲ့အတိုင်း မြတ်စွာဘုရား ဖော်စပ်တော်မူတဲ့ တရားဆေးဟာ အစွမ်းထက်ပါတယ်။ တရားဆေး သောက်သူတွေမှာ လက်ငင်းဒိဋ္ဌအကျိုးရပြီး ရောဂါဝေဒနာတွေ သက်သာပျောက်ကင်းကြပါတယ်။

လောကထဲမှာရှိတဲ့ ဆေးဝါးတွေဟာ ရောဂါဝေဒနာပေါ်လာတဲ့အခါ ပျောက်ရုံသာ ကုသနိုင်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ ဘယ်တော့မျှ ပြန်မဖြစ်အောင် အမြစ်ဖြတ်ကုဖို့ ပျောက်ဖို့မတတ်နိုင်ကြပါဘူး။

တရားဆေးကတော့ အသေအချာ စနစ်တကျ သောက်လို့ ရောဂါပျောက်ပြီဆိုရင် ဘယ်တော့မှ ပြန်မဖြစ် တဲ့အထိ အစွမ်းထက်ပါတယ်။

ပကတိဆေးဝါးတွေ မျက်စိရောဂါကိုကုရင် မျက်စိ ဆေး၊ နားရောဂါကိုကုရင် နားရောဂါအတွက်ဆေး၊ နှလုံး ရောဂါကိုကုရင် နှလုံးရောဂါဆေးဆိုပြီး အမည်တွေ များပြား ပါတယ်။ စုံလင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မျက်စိဆေးနဲ့ နားကို ကုသလို့မရပါဘူး။ နှလုံးဆေးနဲ့ မျက်စိကို ကုသလို့မရပါဘူး။

မြတ်စွာဘုရားပေးတဲ့ တရားဆေးကတော့ တစ်မျိုး တည်းနဲ့ ရောဂါပေါင်းစုံကို ကုသနိုင်တဲ့အထိ အာနိသင်ရှိပါ တယ်။ ရောဂါပေါင်းစုံ ပျောက်ကင်းပါတယ်။

လောကဆေးတွေက သစ်မြစ် သစ်ဥ သစ်ဖုတွေကို ရွာဖွေရ ထုထောင်းရ၊ အမှုန့်ကြိတ်ရနဲ့ အလုပ်ရှုပ်ပါတယ်။ ဝယ်ရခြမ်းရနဲ့ ငွေကုန်ကြေးကျများပါတယ်။ အထုပ်တွေ၊ ပုလင်းတွေ၊ ကတ်တွေနဲ့ သွားလေရာ ဆောင်ရသယံရလို့ တာဝန်ကြီးပါတယ်။

တရားဆေးက အပင်ပန်းခံပြီး သယ်မသွားရပါဘူး။ ဘယ်မှာမှ ရှာဝယ်စရာမလိုပါဘူး။ မရတာ ကုန်သွားတာ မရှိ ပါဘူး။ အချိန်မရွေး ကိုယ့်ဆေးကို ကိုယ်သောက်နိုင်ပါတယ်။ နေရာမရွေး သောက်နိုင်ပါတယ်။

ထယ်ရောဂါတွေပျောက်

သတ္တဝါတွေမှာ အစမထင် သံသရာကနေ ယနေ့တိုင် အောင် နာတာရှည်ရောဂါအနေနဲ့ ခံစားနေကြရတာက ကိလေသာရောဂါပါ။ ဘယ်ဘဝရောက်ရောက် အမြစ်မပြတ် အောင် တွယ်ကပ်ထားတဲ့ ကိလေသာရောဂါပါ။

အဲဒီ ကိလေသာရောဂါကနေ ကူးစက်ပြီးတော့ ဆင့် ပွားပြီးတော့ အိုနာ၊ သေနာတွေ ဖြစ်ကြရပါတယ်။ ကိုယ်မှာ စိတ်မှာ ရောဂါဝေဒနာတွေ ဖြစ်ကြရပါတယ်။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးကြရပါတယ်။ ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲတွေ ဖြစ်ကြ ပါတယ်။ မသက်သာအောင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံကြရပါတယ်။

ဖြစ်လာသမျှ ဖြစ်ခဲ့သမျှ ရောဂါပေါင်းစုံ၊ ဝေဒနာ ပေါင်းစုံ၊ ဆင်းရဲပေါင်းစုံဟာ တရားဆေးသာသောက် အကုန် ပျောက်ပါတယ်။ ဘဝများစွာ သံသရာက စွဲကပ်လာတဲ့ နာတာရှည် ကိလေသာကလည်း တရားဆေးနဲ့ တွေ့မှ၊ တရားဆေး သောက်မှ ပျောက်ပါတယ်။ ကိလေသာရောဂါ ပျောက်ရင် ကျန်တဲ့ရောဂါတွေလည်း အမြစ်ပါလန်ပြီး အကုန် ပျောက်ပါတော့တယ်။

ထိလေထာထိုထု

တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ တရားဆေးသောက် တာပါ။ တရားနဲ့နေတယ်ဆိုတာဟာ တရားဆေးသောက်နေ တာပါ။ တချို့က နှလုံးရောဂါပျောက်ချင်လို့၊ သွေးတိုးရောဂါ

ပျောက်ချင်လို့ ခေါင်းကိုက် ခါးနာ ပျောက်ချင်လို့ဆိုပြီး တရား ဝင်ကြပါတယ်။ ပျောက်ကင်းသွားကြတာလည်း ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တရားဆေးဆိုတာ အသေးအမွှား ဒီရောဂါ လေးတွေ ကုသဖို့သာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိလေသာရောဂါကို ကုသဖို့ပါ။ ဒီရောဂါလေးတွေ ပျောက်ရုံတင် မရည်မှန်းပါနဲ့။ ကိလေသာရောဂါဆိုကြီး ပျောက်ဖို့အထိ ရည်မှန်းရမှာပါ။ ဝိပဿနာတရားဆေးနဲ့ ကိလေသာရောဂါကိုကုလို့ ပျောက် ကင်းသွားတယ်ဆိုရင် အိုနာ၊ သေနာတွေ ပျောက် ကင်းပါ တယ်။ ကိုယ်နာ စိတ်နာတွေ ပျောက်ကင်းပါတယ်။ ခန္ဓာ အသစ် ပြန်ဖြစ်စရာမရှိလို့ ဘယ်ရောဂါ ဘယ်အနာမျှ မဝင် နိုင်တော့တာပါ။ အမြစ်ပြတ်ပြီး ရှင်းရှင်းပျောက်သွားတာပါ။

ဆေးမှန်မှန်ထောက်

ပျောက်ချင်တဲ့သူဟာ ဆေးမှန်မှန်သောက်ရပါတယ်။ မသောက်ချင်လို့ မရပါဘူး။ ကြောက်နေလို့ မရပါဘူး။ ဘယ် လောက် အဝင်ဆိုးတဲ့ဆေးဖြစ်စေ၊ အနံ့အသက်ဆိုးတဲ့ဆေး ဖြစ်စေ ပျောက်ချင်ရင်တော့ ကြိတ်မှိတ်ပြီး သောက်ကြရပါ တယ်။ နှာခေါင်းပိတ်ပြီး သောက်ကြရပါတယ်။ တရားဆေး ကလည်း လောကထဲက ဆေးတွေလိုပါပဲ။ မပျောက်မချင်း သောက်ရပါတယ်။ ပျင်းနေလို့ မရပါဘူး။ ကြောက်နေလို့ မရပါဘူး။ ကြိတ်မှိတ်သောက်ရပါတယ်။

မှန်မှန်ရွှေပွားနေရပါမယ်။ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ကြိုးစား အားထုတ်နေရပါမယ်။ “ဘယ်လောက်ထိ အားထုတ်ရမလဲ၊ ဘယ်အချိန်ထိ ကြိုးစားရမှာလဲ” ဆိုရင် ကိလေသာတွေ ပြန် မဖြစ်အောင် ပယ်သတ်နိုင်တဲ့အထိ၊ အမြစ်ပြတ်တဲ့အထိကို အားထုတ်ရမှာပါ။

ကုသပေးတဲ့ ဆရာသမားရှေ့မှာတင် ဆေးသောက် တယ်။ နောက်ကွယ်ကျရင်တော့ မသောက်ဘူးဆိုရင် ရောဂါ မပျောက်သလိုတဲ တရားစခန်းမှာတော့ အားထုတ်တယ်။ အိမ် ပြန်တဲ့အခါကျရင် အားမထုတ်ဘူးဆိုရင် ကိလေသာရောဂါ ပျောက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အနည်းဆုံး တစ်နေ့ကို တစ်နာရီလောက် သေသေ ချာချာ အားထုတ်ရပါမယ်။ သွားရင်း လာရင်း လုပ်ကိုင်ရင်း လည်း သတိကပ် ရှုမှတ်နေရပါမယ်။ ဒါမှ ဆေးမှန်မှန်သောက် နေတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

မတည့်တာထိုရှောင်

ရောဂါဝေဒနာရှင်ဟာ ရောဂါကုသနေစဉ်မှာ ဆရာ စကား နားထောင်ရုံ ဆေးမှန်မှန်သောက်ရုံနဲ့ မပျောက်ပါဘူး။ ရောဂါ တိုးမလာအောင် မတည့်တာကို ရှောင်ရပါတယ်။ မတည့်စာဆိုရင် စားချင်ပေမယ့် မစားရပါဘူး။ အောင့်အည်း ထားရပါတယ်။ စားချင်စိတ်ကို မျှီသိပ်ပြီး ကြိတ်မှိတ်နေရပါ တယ်။

မအောင်နိုင်ဘဲ စားမိရင်၊ ကြာတိုက်သည့်ချိန်၊ ရှောင်ကြဉ်မှုကို မပြုဘူးဆိုရင် ရောဂါတိုးလာပါတယ်။ ပိုဆိုးလာပါတယ်။ ဒါဟာ ဆေးဆရာရဲ့ ညံ့ဖျင်းမှု၊ ဆေးရဲ့ အာနိသင်နည်းပါးမှု မဟုတ်ပါဘူး။ လူနာရဲ့ အားနည်းချက်ကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။ ကိလေသာရောဂါ ကုသတဲ့နေရာမှာလည်း ကိလေသာမတိုးအောင် မသင့်တဲ့အာရုံတွေကို ရှောင်ရပါတယ်။

လူရဲ့ ပင်ကိုသဘောကိုက ကိလေသာနဲ့ နေရမှ ပျော်ပါတယ်။ ကိလေသာ တိုးပွားစေတဲ့ အာရုံဆို အာသာငမ်းငမ်းနဲ့ နှစ်သက်သဘောကျတယ်။ ဖျားနာနေတဲ့သူဟာ သူများချင်သီးစားနေတာကို မြင်တဲ့အခါမှာ မတည့်မှန်းသိပေမယ့် ရောဂါတိုးမယ်လို့ သိပေမယ့် “သေချင်သေပါစေ၊ မနေနိုင်ဘူး စားမယ်” လို့ အငမ်းမရ ဖြစ်တတ်သလို မကောင်းမှန်း သိပေမယ့် မရှောင်နိုင်ဘဲ ကိလေသာထဲကို တိုးဝင်ပြီး သွားတတ်ကြပါတယ်။ မရှောင်နိုင်တဲ့အတွက် ရောဂါမပျောက်တဲ့အပြင် ပိုပိုပြီး ဆိုးလာတာပါ။

ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေ

ရောဂါသည်တစ်ယောက် ရောဂါပျောက်ရေးအတွက် မခွဲမဖြစ် လိုအပ်ချက်က အစားအသောက်၊ အသွားအလာ၊ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ဖို့ပါ။ သင့် မသင့်၊ တော် မတော် နှိုင်းချင့်ဖို့ပါ။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိတဲ့ လူနာတွေဟာ ကိုယ့်ရောဂါပျောက်ကင်းသက်သာရေးအတွက် ဆေးဝါးဓာတ်စာပေးတဲ့ ဆရာသမားရဲ့စကားကို တစ်သဝေမတိမ်း နားထောင်ပါတယ်။ အချိန်မှန်ဆေးသောက်ပါတယ်။ မသင့်တာကို ရှောင်ပါတယ်။ အဲဒီလို လူနာမျိုးမှာ ရောဂါဟာ တာရှည်ခံပြီး မနေနိုင်ပါဘူး။ တစ်ခဏချင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။

ကိလေသာရောဂါသည်တွေဟာလည်း ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေမှ ရောဂါပျောက်မှာပါ။ နေရာတကာမှာ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိရပါမယ်။ စားသောက်တဲ့နေရာ၊ သွားလာတဲ့နေရာ၊ နေထိုင်တဲ့နေရာ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်အခါ၊ ဘယ်နေရာမှာမဆို ရှုမှတ်ဆင်ခြင်နေရင် တရားနဲ့နေရင် ရောဂါပျောက်ကင်း ချမ်းသာခြင်းသို့ တစ်ခဏချင်း ရောက်သွားကြမှာ ဧကန်ပါပဲ။

အချိန်ဓလေ့

တချို့က “တပည့်တော်တို့ တရားအားထုတ်ချင်ပါဏယ် ဘုရား၊ အချိန်မရလို့ပါ” တဲ့။ တကယ်တမ်း စိတ်ပါဝင်စားဘယ်ဆိုရင် အချိန်မရဘူးလို့ မရှိပါဘူး။ ရတဲ့အချိန်ကို သွေကြလို့ အချိန်မရတာပါ။ ရတဲ့အချိန်ကို တရားအတွက် အသုံးမပြုကြလို့ပါ။

အိပ်ရာထဲဝင်လို့ အိပ်မပျော်ခင်လေးမှာ ရှုမှတ်မယ်ဆိုရင်လည်း ရှုမှတ်ချိန် ရပါတယ်။ အိပ်ရာထ မျက်နှာမသစ်ခင်လေး နှလုံးသွင်းလိုက်ရင်လည်း ရပါတယ်။ မျက်နှာသစ်ခင်း သွားတိုက်ရင်းလည်း ရှုမှတ်လို့ရပါတယ်။

ပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (မတ်လ၊ ၂၀၁၄)

ရင်လည်း ရပါတယ်။ သွားရင်း တာရင်း ထုတ်ရင်း ထိုင်ရင်းလည်း ရှုမှတ်ရင် ရပါတယ်။ ဘယ်အချိန်မှာဆို သက်သာပြီး ရှုလိုက်ရင် ရှုချိန်ရသွားပါတယ်။

တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်

တစ်နေ့မှာ ၂၄ နာရီဆိုတဲ့ အချိန်ကာသကို သူတိုင်းညီမျှစွာ ရရှိကြပါတယ်။ ဆင်းရဲချင်းသာမက ချစ်ကြည်မှုမရွေး သာတူညီမျှ ပိုင်ဆိုင်ကြတာပါ။ ဒါပေမယ့် အသံချွတ်တတ်သူအတွက် အချိန်က တန်ဖိုးတက်သွားပါတယ်။ စာရင်းသောက်ရင်း ပေးလားဝါးလား ပျော်ပါးရင်း နေထိုင်ရန်ကိုယ့်အတွက် ဘာတန်ဖိုးမှ တက်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

“အသက်တစ်ရာ နေရစေကာမူ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတွေကို မြင်တွေ့အောင် မကြည့်ရှုဘူးဆိုရင် တစ်နေ့တစ်ရက်သာ အသက်ရှင်ပြီး ရုပ်နာမ်မြင်သူလောက်မျှ တန်ဖိုးမရှိပါဘူး” လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

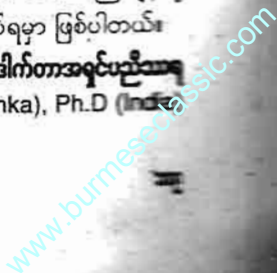
ဒီစကားတော်ကို အခြေခံပြီး မယဒေဝဆရာတော်ကြီးက . . . “ပညာရှိသူ၊ လူဟူသည်ကား၊ တရားကိစ္စ မရှိကြဘဲ၊ လောကဓေးရာ၊ အားထုတ်ကာလျှင်၊ ရှည်ကြာနေည၊ လွန်သမျှကို၊ ကာလအမြတ်၊ ရေမမှတ်ဘူး၊ ကျင့်ဝတ်ခိုင်ကျည်၊ ဆောက်တည်မပျက်၊ ထိုသည့်ရက်မှာ၊ အသက်ရှင်မြတ်၊ ရေတွက်မှတ်၏” လို့ ရေးသားစပ်ဆိုတော် မူခဲ့ပါတယ်။ ရတဲ့အချိန်လေးကို ကိုယ့်တရားကိစ္စအတွက် အသုံးချလိုက်ရင် အဲဒီအချိန်ဟာကိုယ်ရလိုက်တဲ့အချိန်ပါ။ ကိုယ့်ဘဝအတွက် တန်ဖိုးတက်စေတဲ့ အချိန်ပါ။ မြတ်တဲ့အချိန်ကာလပါ။

တထက်ကြီးမှလား

တရားအားထုတ်တဲ့အလုပ်ဟာ လူကြီးလူငယ်မရွေး အားထုတ်ရမယ့်အလုပ်ပါ။ အသက်ကြီးမှ အားထုတ်မယ်၊ အသက်ကြီးတဲ့သူတွေသာ လုပ်ရတဲ့အလုပ်လို့ ယူဆနေရင် မှားပါလိမ့်မယ်။ သေခြင်းတရားဟာ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ ရှိပါတယ်။ အသက်ကြီးမှ သေရမယ်လို့ သတ်မှတ်ချက် မရှိပါဘူး။ ကိုယ့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကြည့်လိုက်ရင် ကြီးသူတွေလည်း သေကြပါတယ်။ ငယ်သူတွေလည်း သေကြပါတယ်။ အရွယ်သုံးပါးမရွေး နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း သေနေကြတာကို မေ့ထားလို့ မရပါဘူး။ အချိန်မရွေး သေသွားနိုင်တာကို မစဉ်းစားလို့ မရပါဘူး။ အသက်မကြီးခင်မှာလည်း သေမင်းလက်တွင်း သက်ဆင်းကြရတာကို အာရုံပြုပြီး ငယ်သူတွေမှာလည်း ကြိုတင်အားထုတ်ထားဖို့ လိုပါတယ်။ အချိန်မရွေး အားထုတ်နိုင်တဲ့ နည်းစနစ်တွေကို သိထားဖို့ လိုပါတယ်။ အသက်ကြီးချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းမနေဘဲ တရားအလုပ် လုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

□ ဒေါက်တာအရှင်ပည့်သရ

B.A(Myanmar), M.A(Srilanka), Ph.D (India)

ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှာ အယူဝါဒ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ သို့သော် အတူကစားဖက်ကလေးနှစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူး၏။ သူတို့နှစ်ယောက် ခုံညှင်းထိုးကစားတိုင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူမှန်ရှိတဲ့ ကလေးက “နမောဗုဒ္ဓဿ” ဆိုပြီး ပစ်၏။ ပစ်တိုင်းမှန်၍ အမြဲအနိုင်ရ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူမှားရှိတဲ့ ကလေးကလည်း အောက်ကျမခံ တိတ္ထိဆရာကြီးတို့ ဂုဏ်ကို ရည်ရွယ်မှန်းဆပြီး “နမော အရဟန္တာနံ” ဟုဆိုကာ ခုံညှင်းပစ်၏။ ပစ်တိုင်းမမှန်၍ အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ရ၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကလေးက သမ္မာဒိဋ္ဌိကလေး ပွားများပုံ၊ ရွတ်ဆိုပုံကို သတိထားကြည့်ပြီး “ဤသို့ ဆင်ခြင်ပွားများဤသို့ရွတ်ဆိုပြီး ခုံညှင်းထိုးတိုင်း ငါ့ကို အနိုင်ရ၏။ ငါလဲ သူလိုပင်ပွား၊ သူလိုပင် ရွတ်ကြည့်ဦးအံ့” ဟု စဉ်းစားကာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို စတင်လေ့ကျင့်၏။

စားလည်း “နမောဗုဒ္ဓဿ”၊ အိပ်လည်း “နမောဗုဒ္ဓဿ”၊ သွားလည်း

“နမောဗုဒ္ဓဿ”နှင့် စိတ်အစဉ်၌ “နမောဗုဒ္ဓဿ” ကြီးစိုးနေ၏။ ကမ္မနိယာမစကားနှင့်ပြောလျှင် အာစိဏ္ဍကံရင့်သန်နေ၏။ ပဌာန်းဒေသနာတော်နှင့် ပြောလျှင်အာသေဝနပစ္စည်းကပ်နေပါသည်။ ခေတ်စကားနှင့် ပြောပါက နမောဗုဒ္ဓဿ အပေါ် Crazy ခရေဇီ ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အလေ့အကျရာ အဝါးဝကာ စိတ်ရဲ့ အိုတိုပါဝါ ဖြစ်နေပါသည်။

ဘုရားပေးတဲ့
မျှတမှုအား
ပေးကြတာပဲ
ကျောင်းမှတ်

တစ်နေ့တွင် ဖခင်ဖြစ်သူ ခေါ်သွား၍ တောထဲသို့ ထင်းခွက်ရန် အတူသွားဖြစ်၏။ အပြန်တွင် မြို့ပြင် တစ်နေရာ၌ ရေရလွယ်ရာအရပ်တွင် ခဏအနားယူပြီး ထမင်းစားကြ၏။ ထိုနေရာသည် သုသာန်သင်္ချိုင်းနှင့် နီး၏။ ထမင်းစားစဉ် လှည်းကဖြုတ်ပြီး လွတ်ထားသည့် နွားများက ညနေချမ်းအခါ မြို့ထဲသို့ဝင်တဲ့ နွားအုပ်နှင့် ရောလိုက်ဝင်သွား၍ ဖခင်ဖြစ်သူ နွားနောက်သို့လိုက်စဉ် မြို့တံခါး ပိတ်သွားလေရာ အဖနှင့်သား မြို့တံခါး ခြားသွား၏။

အဖက မြို့ထဲမှာ အိပ်ပြီး သားက မြို့ပြင်မှာ အိပ်ရ၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သည် ပင်ကိုအားဖြင့်လည်း ဘီလူး သရဲခေါ်သည့်မြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။ သုသာန်သင်္ချိုင်းနှင့် နီးတဲ့နေရာမို့ ဘီလူး သရဲမီးများ၏။ ညဉ့်နက်လာသည်နှင့်အမျှ နာနာဘာဝတို့ အားတက်လာသည်မှာ ထည်း ဓမ္မတာပင်။

မြို့တစ်ပြင် သင်္ချိုင်းနီးတဲ့နေရာတွင် ဖခင်အလာကို မျှော်ရင်း လှည်းအောက်ဝင်အိပ်ရ၏။ ဘီလူးနှစ်ကောင် ထိုမြင်တွေ့လေရာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘီလူးက-

“ဟေ့သုငယ်ချင်း ဒီမှာ ငါတို့အစာ တွေပြီ၊ ငါတော့ ဒီကလေးကို အစာမှာပဲ” လို့ ပြောလိုက်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဘီလူးက . .

“မသင့်တော်ဘူးနော်၊ မစားချင်ဖမ်းပါနဲ့ကွာ” ဆိုပြီး ဟန့်တား၏။ သို့သော် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘီလူးက စားထိုက်စိတ်ပြင်းပြ၍ ဟန့်တားသည်ကိုပင် မထောက်ခံဘဲ ဟန့်နေတားနေသည့်ကြားက ခြေထောက်ဆွဲပြီး စားမလို့ လုပ်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ အသားက အဝါဝနေသမို့ ထိ၍ အသိစိတ်ဝင်ထားသည်နှင့် ရွတ်နေကျအတိုင်း “နမောဗုဒ္ဓဿ” ဟုရွတ်လျက်သား ဖြစ်သွား၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘီလူးကြီးကြောက်ပြီး နောက်ဆုတ်သွား၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဘီလူးက . .

“ငါတို့ မပြုအပ်တဲ့အရာကို ပြုမိမိ အဲဒီအိတ်ကွက် ဒဏ်ထမ်းရမယ်”

လို့ဆိုပြီး သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်လာခဲ့သူထိုကလေးအား စောင့်ရှောက်ရင်း အနားကရပ်နေ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘီလူးက မြို့ထဲဝင်ပြီး မင်းကြီးစားတော်ခွက်မှ စားစရာကောင်းများ အပြည့်ထည့်ပြီး ယူလာ၏။

ဘီလူးနှစ်ကောင်လုံး ကလေးရဲ့ မိဘသဖွယ် ထမင်းကျွေးမွေးကြ၏။ ပြီးတော့ “ဤစာ ဤအကွရာများကို မင်းတရားကြီးကလွဲလို့ မည်သူမျှ မမြင်ပါစေနှင့်၊ မင်းကြီး တစ်ဦးတည်းသာ မြင်စေ” လို့ မိဋ္ဌာန်ကာ ဘီလူးတို့ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ရွှေခွက်မှာ စာရေးကြ၏။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ ထိုအကြောင်းကို မင်းကြီး ကောင်းစွာ နားလည်စေလို၍ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးထားတဲ့ ရွှေခွက်ကို ထင်းလှည်းထဲ ထည့်ပြီး တစ်ညလုံး စောင့်ရှောက်နေကြ၏။ မနက်လင်းမှ ကလေးအနားက ထွက်သွားကြ၏။

မနက်လင်းတော့ နန်းတော်က ဘုရင့်စားတော်ခွက် အနီးခံရတဲ့သတင်း အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ထွက်ပေါ်လာ၏။ မြို့တွင်းမြို့ပြင် တက်တက်စင်အောင် တာဝန်ရှိသူများ လိုက်ရှာကြ၏။ နောက်ဆုံးတော့ ထင်းလှည်းပေါ်မှာ ရွှေခွက်ကို မြင်ကြလေရာ “ဒီကလေးဟာ သူ့ခိုးပဲ” ဆိုပြီး သက်သေခံ ရွှေခွက်နှင့်တကွ ဘုရင်မင်းကြီးထံ တင်ပြကြ၏။ ရွှေခွက်တွင် တင်ထားသော အကွရာစာများကို ဘုရင်ကြီးမြင်တော့-

“သားလေး ငါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောစမ်းပါဦး” လို့ စစ်မေးရာ ကလေးက . . .

“မင်းကြီး အကြောင်းအရာကို ကျွန်တော် မသိပါ။ ကျွန်တော်သိသည်ကား မိဘနှစ်ပါး ကျွန်တော်ထံလာပြီး ညအခါမှာ ထမင်းအစာရေစာကျွေးပြီး စောင့်ရှောက်ပေးနေကြတယ်။ ကျွန်တော်လဲ မိဘတွေ အနားမှာရှိတယ်ဆိုတဲ့ အသိကြောင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းကင်းစွာ အိပ်ပျော်သွားပါတယ် အရှင်မင်းကြီး” လို့ လျှောက်တင်လိုက်

ပါသည်။ ထိုသို့ ဘုရင်မင်းကြီး စစ်မေးနေစဉ်မှာပင် တလေး၏ မိဘနှစ်ပါး တို့လည်း ထိုနေရာသို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။

နာနာဘာဝတို့ရဲ့ ဝန္တီရ ထည့်ကွက်မှာ ရွှေခွက်ပေါ်က အကွရာစာသာ ဘုရင်ကြီး မမြင်ရဆိုပါက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိဋ္ဌိ သေဖို့သာ ရှိတော့၏။ ရွှေခွက်ပေါ်က အကွရာဟာ ကလေးအသက်ကယ်ဂါထာပင်ဖြစ်၏။

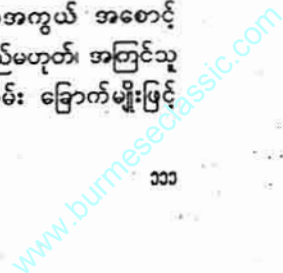
ဉာဏ်ပညာနှင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ပါက မိဘရင်းတို့ မြို့တွင်းမှာရှိ၍ မြို့ပြင်သို့ ထွက်လာနိုင်ခွင့် လုံးဝမရှိခဲ့။ ကလေးထွက်ဆိုတော့ သူ့မိဘတွေ ညဘက်ကြီးရောက်လာပြီး ထမင်း အစာရေစာ ကျွေးမွေးသတဲ့။ ပြီးတော့ တစ်ညလုံးစောင့်နေသတဲ့။ စောင့်ပေးနေလို့ မကြောက်မရွံ့ အိပ်ပျော်ခဲ့သတဲ့။

ဆန့်ကျင်ဘက် အကြောင်းအရာ ဖြစ်စဉ်နှစ်ခုကို မူသေထားပြီး ရွှေခွက်ပေါ်က စာသားနှင့် အဖြေထုတ်လိုက်တဲ့အခါ နာနာဘာဝတို့ ဝန္တီရလှည့်ကွက် ပေါ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ကလေးရော မိဘနှစ်ပါးပါ သုံးယောက်လုံး ခေါ်ဆောင်ပြီး မြတ်ဘုရားထံ သွားလိုက်၏။ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်ရောက်၊ ဘုရားနှင့်တွေ့တော့ ပြဿနာရဲ့ အဖြေကို သိနေပြီးဖြစ်တဲ့ မင်းကြီးက ပြဿနာအဖြေကို မမေးမလျှောက်တော့ဘဲ သိလိုနေသည့် အကြောင်းအရာကိုသာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

“အရှင်ဘုရား ဗုဒ္ဓါနုဿတိသည် သာလျှင် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် ဖြစ်ပါသလား၊ သို့မဟုတ် ဓမ္မာနုဿတိ စသည်တို့သည်လဲ အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် ဖြစ်ပါသလား အရှင်ဘုရား”

“မြတ်သောမင်းကြီး ဗုဒ္ဓါနုဿတိမျှသာ အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ပေးသည်မဟုတ်၊ အကြင်သူတို့အား နည်းလမ်း ခြောက်မျိုးဖြင့်

စိတ်ကို ကောင်းစွာပွားထား၏။ ထိုသူ တို့အား ခြောက်မျိုးမှတစ်ပါး အခြား သော အစောင့်အရှောက်ဖြင့် စောင့် ရှောက်ပေးရန် မလို၊ ဆေးဝါးမန္တန်တို့ဖြင့် မန်းမှုတ်ကုသရန်လဲ မလို၊ ကာယသိဒ္ဓိ ကိုယ်ခန္ဓာသည်ပင် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်တွက်ပြီးတော့၏။

လူဘဝတွင် အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဂုဏ်သိက္ခာကို လုံခြုံ စွာစောင့်ရှောက်နိုင်ဖို့ မလွယ်ကူပေ။ သို့သော် လူတိုင်း လုံခြုံလို၏။ ထိုတွင် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဂုဏ်သိက္ခာထက် အသက်လုံခြုံရေးက ပိုအရေးကြီး၏။ အသက် မလုံခြုံလျှင် စည်းစိမ်ဂုဏ် သိက္ခာဟူ၍ မထင်ရှားတော့ပေ။

အသက်လုံခြုံရန် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်မျိုးစုံ ပြုလုပ်ကြရ၏။ အနာရောဂါကြောင့် အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်တော့မည်ဆိုလျှင် ဆေးဝါးမန္တန်တို့ ဖြင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရ၏။ တုတ်၊ လှံ၊ လေးမြား၊ စားလက်နက် စသည့် သူတစ်ပါးလက်နက်၊ သူတစ်ပါး လက်ချက်ဖြင့် မသေရအောင် ဘဝလုံခြုံ ရေးအတွက် နည်းမျိုးစုံသုံးပြီး ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရ၏။

ဘီလူး သရဲ တစ္ဆေ မြေဖုတ် စသည့် နတ်မိစ္ဆာတို့အန္တရာယ်ကို ပရိတ် ပဋ္ဌာန်း စသည်ဖြင့် ကာကွယ်စောင့် ရှောက်ပေးရ၏။ နက္ခတ်တာရာ ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်းမကောင်းခြင်းကိုလည်း ယတြာ စီမံ ခြုံခြောင်းခံ၍ ကာကွယ်စောင့် ရှောက်ကြရ၏။

သို့သော် စောင့်ရှောက်တိုင်း လုံခြုံသည်ကား မဟုတ်ပေ။ ဆိုခဲ့သမျှ များစွာ အရာရာတို့ကား အသက်ခန္ဓာ လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်အေးရသော သိဒ္ဓိဆေး မဟုတ်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် သတ္တဝါတို့ လိုအပ်ချက် တစ်ရပ်ကို အထူးအားဖြင့် လူတို့ အသက်ခန္ဓာ လုံခြုံရေးအတွက် အမြဲတမ်းစိတ်အေး ရနိုင်သော ကာယသိဒ္ဓိဆေး(၆)လက်ကို မြတ်ဘုရား ဟောပြလိုက်၏။

ဘုရင်ဆိုတော့ ပိုအန္တရာယ် ခိုသောကြောင့် ဘုရားပေးတဲ့ ကာယ သိဒ္ဓိဆေး(၆)လက်ကို ရာဇဂြိုဟ်ဘုရင် ကြီး အလွန်ပင် သဘောကျသွား၏။ တျက်မှတ်ရသည်ကလည်း လွယ်၏။

“သုပုဗ္ဗံ၊ ပဗုဇ္ဈိ၊ သဒါ ဂေါတမ သာဝကာ။

ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တာစ၊ နိစ္စံဗုဒ္ဓ ဂတာ သတိ။

ယေသံ - အကြင်သူတို့အား၊ ဒိဝါစ- မိုက်မှောင်အများ၊ ကုန်ဆုံးသွား ရာ နေ့အခါ၌လည်းကောင်း(ဝါ) ပြောင် ပြောင်ဝင်းဝင်း နေအဆင်းတို့ ထွန်း လင်းတောက်ပရာ နေ့အခါ၌ လည်း ကောင်း၊ ရတ္တာစ- သတ္တဝါများ တပ် ခြင်းပွားရာ ည၌အခါ၌ လည်းကောင်း၊ နိစ္စံ - အချိန်မဆုံး၊ အမြဲမပြတ်၊ ဗုဒ္ဓ ဂတာ- ဘုရားကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော၊ သတိ- မပျက်မယွင်း၊ အောက်မေ့ အမှတ်ရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ - ရှိ၏။ ဂေါ တမသာဝကာ- ဂေါတမနွယ်ဖွား မြတ် ဘုရား၏ တရားနာရ သာဝက ဖြစ်ကြ ကုန်သော၊ တေ- ထိုသူတို့သည်၊ သဒါ- နေ့ရော ည၌ပါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ သုပုဗ္ဗံ- ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက် ဇကောင်း စွာ နိုးကြားသည်မည်လောက်အောင်၊ ပဗုဇ္ဈိ- လန်းဆန်းလှစွာ၊ နိုးကြားလာ ကြကုန်၏ (ဝါ) ထိုင်းမှိုင်းသုန်မှုန် မရှိ ကုန်ဘဲ အရုဏ်ပက်ဖျန်း ရွှေကြာပန်းသို့ လန်းဆန်းလျက်သာ နိုးကြားလာကြ ကုန်၏။

အလိုရှိသူများ ကျက်မှတ်ထား နိုင်စေရန် ဂါထာအနက်ဖြင့် ကာယသိဒ္ဓိ ဆေး(၁)လက် ထုတ်ပြလိုက်ပါသည်။ ကျန်(၅)လက်ကား အတူတူပင်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး တစ်ပါးဒဗ္ဗသာ ထူး၏။ အနက်လည်း ထိုနောက်ဆုံးပါးဒဗ္ဗသာ ထူး၏။ ကျန်အားလုံး တူပေသည်။ ထူးခြားသည့် စတုတ္ထပါးဒဗ္ဗကို အစဉ် အတိုင်း ထုတ်ပြပါအံ့။

- * နိစ္စံ ဓမ္မဂတာ သတိ။
- * နိစ္စံ သံဃဂတာ သတိ။

* နိစ္စံ ကာယဂတာ သတိ။
* အဟိံသာယ ရတောမနော။
* ဘာဝနာယ ရတော မနော။
ပထမဂါထာရပြီးပါက “သုပုဗ္ဗံ ပဗုဇ္ဈိ၊ သဒါ ဂေါတမ သာဝကာ။ ယေသံ ဒိဝါစ ရတ္တာစ၊ နိစ္စံ ဓမ္မ ဂတာ သတိ” စသည်ဖြင့် နောက်ဆုံး တစ် ပါးစီ အစားထိုးရုံသာ ရှိတော့၏။ ၎င်း အစားထိုးပုဒ်တို့၏ အနက်ကို အစဉ် အတိုင်း တစ်ပုဒ်စီ ရေးသားတင်ပြပေး ပါမည်။

* ဓမ္မဂတာ- ခြောက်ပါးပြည့်စုံ၊ တရားဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော သတိ

* သံဃဂတာ- ကိုးပါးလွမ်းခြုံ သံဃဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော သတိ

* ကာယဂတာ- ဒွတ္တိသာကာ ယရ စသည်စွမ်းအား ဖြစ်ပွားလာသော သတိ

* အဟိံသာယ- ညှဉ်းဆဲကင်း ကွာ၊ ကရုဏာဘာဝနာဖြင့်၊ ရတောမ နော- မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်၊ နှစ်ခြိုက် သောစိတ်သည် အတ္ထိ - ရှိ၏။

* ဘာဝနာယ- သတ္တဝါကုန်၊ လွမ်းခြံပွားရာ၊ မေတ္တာဘာဝနာဖြင့်၊ ရတောမနော- မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် နှစ် ခြိုက်သောစိတ်သည် အတ္ထိ-ရှိ၏။

ကျန်ပုဒ်များကို ပထမဂါထာ အတိုင်းဆိုပါ။

ပါဠိဂါထာအနက်ထက် အနှစ် သာရဘက် ဦးတည်ပြောပါက တစ်- ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ နှစ်-ဓမ္မာနုဿတိ၊ သုံး- သံဃာနုဿတိ၊ လေး-ကာယဂတာ သတိ၊ ငါး-အဟိံသာယ ရတောမနော- မညှဉ်းဆဲခြင်း၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် သောစိတ် (ဝါ) ကရုဏာဘာဝနာ၊ ဤ ခြောက်ဖြာကား အခြားအခြားသော အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် အစုတ်အနှံ့ မန္တန်မန္တရား လှံ စားစသည် များဖြင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေး နေစရာ မလိုတော့ဘဲ အမြဲတမ်း လုံခြုံ စေနိုင်သော ကာယသိဒ္ဓိ- ကိုယ်ခန္ဓာ

သည်ပင်လျှင် အကာအကွယ်ထွက် ပြီး သောဆေး ဖြစ်ကြောင်း မြတ်ဘုရား ဟောကြားပြ၏။

မင်းကြီးအား ကာယသိဒ္ဓိဆေး (၆)လက် ဆက်တိုက် ထုတ်ပြလိုက်၏။ ထုတ်ပါမလား ဗုဒ္ဓဘုရားရေလို့ ဆိုချင် သူများရှိပါတက ကိုယ့်ဘာသာ တစ်ခုစီ ပြန်စဉ်းစားပါ။

ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါး၊ တရား ဂုဏ်တော် (၆)ပါး၊ သံယာဂုဏ်တော် (၉)ပါးတို့ကို အာရုံပြုပြီး ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံယာနုဿတိ အာဝနာ ဗျားနေသူမှာ ဂုဏ်တော် တစ်ခုချင်း ထစ်ခုချင်းပွားနေ၍ အသီးသီးသော ထိုဂုဏ်တော်များနှင့် ထပ်တူကျသော ရောင်ပြန်အကျိုးများ၊ ဘာဝနာ စွမ်း အားကြောင့် ပွားသော အကျိုးကျေးဇူး များ လွန်စွာ တိုးပွားလျက်ရှိ၏။

ထိုတိုးပွားနှုန်းနှင့် အချိုးညီသော အကုသိုလ်မကောင်းမှုများ လွင့်ပြယ်

သွားပြီး ဖြစ်သွားပေသည်။ ထိုတွင် ကာယဂတော သတိ-ကာယာနုပဿနာ ဝင်လာပြန်၍ အလှတွင် အယဉ်ဆင့် တင့်သည်ထက် တင့်လာ၏။ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ငြိမ်သက် တည်ငြိမ်အေးဆေး နေ၏။ ဆိုးကျိုးဆိုးပြစ်နှင့် ရဝးသည် ထက် ဝေးသွား၏။

သူတစ်ပါးအား မညှဉ်းဆဲခြင်း အဝိဟိသမေဗ္ဗဖြင့် ကရုဏာဖောင်ဒေးရှင်း ချထား၍ မိမိကြောင့် သူတစ်ပါးမှာ ထိခိုက်နစ်နာ ပျက်စီးသွားခြင်း၊ ကြောက် ရွံထိတ်လန့်နေရခြင်း အလျင်းမရှိတော့ ပေ။ သက်ရောက်မှုတိုင်းတွင် တန်ပြန် သက်ရောက်မှုရှိသည် မှန်ပါတက ထိုသူ ထံသို့လည်း အခြားသူတို့ထံမှ မထိခိုက် မနစ်နာစေလိုခြင်း၊ မပျက်စီးစေလိုခြင်း၊ ကြောက်ရွံထိတ်လန့်မနေစေလိုခြင်းများ သာ သက်ရောက်လာပေမည်။

တစ်ဖန် သတ္တဝါအားလုံးအား အာရုံပြုပွားများသော မေတ္တာဘာဝနာ

တရားဖြင့် ပွားစေတ္တာ၊ ပိုစေတ္တာရော ထားမေတ္တာပါ တတယ်ပို့ ပွား ထား လိုက်ပါတ ထိုသဘော မိမိထံသို့ တန် ပြန်သက်ရောက်လာမှာ သေချာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်လောကကြီးတ မိမိအပေါ် ကရုဏာ၊ မေတ္တာတရား ထားနေကြ ပွားနေကြသည်ဆိုကတည်းက တုတ်ပြီ ဓားပြီ၊ လက်နက်ပြီ၊ အဆိပ်အတောက် အငွေ အားလုံးပြီးနေတော့၏။

ကာယသိဒ္ဓိ ကိုယ်ခန္ဓာသည်ပင် လျှင် မိမိဘဝ အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ် ချမ်းသာ ဂုဏ်သိက္ခာလုံခြုံရေးအတွက် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက် ပေးပြီးလျက်သား ဖြစ်နေတော့၏။ လပြည့်ဝန်း ပရိသတ်များလည်း ကာယ သိဒ္ဓိဆေးသောက်ပြီး ကိုယ်တိုင် သိဒ္ဓိပြီး ကြပါစေလို့ အာသီသစေတနာ ဝေဖြာ လျက်။ အားလုံး မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ။

☐ **မောင်ဉာဏ်လမ်း(တောင်ကုတ်)**
ဝန်ခံချက် - ဓမ္မပဒအဋ္ဌ (၃) ဝါရုသာ ကဋီက ဝတ္ထုကို ခြယ်မှုန်းပါသည်။

ဥုံ အရဟံ မေတ္တာ လာဘံ နတ်မျက်မိ ဆရာဦးအောင်စိုး (B.Sc) မော်လမြိုင်

.....
ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး ကိစ္စရပ်များ၊ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော ပြဿနာများကို ဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားလေး ဝင်စားနေသကဲ့သို့ မှန်ကန် သောဟောချက်များ၊ ထိရောက်သော ယတြာများဖြင့် (၂၅)နှစ် တိုင်တိုင် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိသည်။

အောင်မြင်သူတို့ ဆုံကြရာ

- ဟောခန်းတည်နေရာ ➡ အမှတ်-၁၃၁၊ အောင်တံခွန် သ/မ. ပရိဂုဏ်၊ ၁၀-မိုင်၊ ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- လမ်းညွှန် ➡ အဓိပမိ (အပြာ)၊ တိုက်ကြီး-ဆူးလေ၊ (၅၁)၊ (၂၃၁) (၅၃) (၇၉) (၂၀၂) တားဆီး၍ ဆယ်မိုင်ကုန်းဈေးမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။
- ဟောပြောချိန် ➡ နံနက် (၉) နာရီမှ ည (၉) နာရီ အထိ ။
- ဆက်သွယ်ရန် ဖုန်း ➡ ဟောခန်း - ၀၉-၇၃၁၀၉၅၅၆၊ အိမ် - ၀၉-၇၃၂၄၄၈၉၇ ။
- မှတ်ချက် ➡ ဖုန်းဖြင့် ကြိုတင်တိုတင်ယူပါ။ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

စမ်းချောင်း ငြိမ်းကျော်နှင့် သူ၏ ကဗျာတစ်ပုဒ်

ကျွန်တော်က စမ်းချောင်းသား။
 စမ်းချောင်းမှာက နိုင်ငံရေး
 သမားတွေ များတယ်။ ကဗျာဆရာတွေ
 များတယ်။ အောင်ကျော်ထွန်း(စစ်တွေ)
 မောင်ကြည်ဟန်၊ တက္ကသိုလ်ကြည်လွင်၊
 သူရဇော်၊ မြတ်မျိုးမွန်၊ အညာတမာ၊
 အောင်သာ၊ ငသိုင်းချောင်းဝံသာ၊ မောင်
 သာပြည့်၊ တိုးမြင့်အောင်၊ သော်မြလှိုင်
 စသည်ဖြင့် ကျွန်တော်က အဲဒီအချိန်က
 မြေနီကုန်း ဆန်းသီရိရုပ်ရှင်ရုံပိုင်ရှင်
 ဦးသိန်းတင် ထုတ်ဝေတဲ့ တစ်ကျပ်တန်
 ရုပ်ရှင်အောင်လံမဂ္ဂဇင်းမှာ အယ်ဒီတာ၊
 မဂ္ဂဇင်းတိုက်က ရုပ်ရှင်ရုံရဲ့ နောက်ဘက်
 မှာရှိတဲ့ သိန်းအေးရင် ပုံနှိပ်တိုက်ထဲမှာ၊
 နှစ်က ၁၉၆၆ ခုနှစ်။
 ကျွန်တော့်မဂ္ဂဇင်းမှာ သူရဇော်
 ကလွဲလို့ တခြားကဗျာဆရာတွေ အကုန်

လုံး ရေးကြတယ်။ ငြိမ်းကျော်က စာပေ
 အယူအဆ ဆောင်းပါးတွေ ရေးတယ်။
 ညနေ ၆ နာရီခွဲ ၇ နာရီလောက် မှောင်
 စပျိုးပြီဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ စမ်းချောင်း
 သား ကဗျာဆရာတွေ ဖူးကြီးလက်ဖက်
 ရည်ဆိုင်မှာ ဆုံကြတယ်။ ဖူးကြီးလက်
 ဖက်ရည်ဆိုင်ဆိုတာ စမ်းချောင်း ဗား
 ကရာလမ်းက ကရင်သင်္ချိုင်းကုန်း အုတ်
 တံတိုင်းဘေးမှာ ကပ်ဖွင့်ထားတဲ့ဆိုင်။
 လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် တစ်
 မတ်၊ ပလာတာတစ်ချပ် တစ်မတ်၊ တစ်
 မတ်ဆိုတာ ၂၅ ပြား၊ ၂၅ ပြားဆိုတာ
 တစ်ကျပ်ရဲ့ လေးပုံတစ်ပုံ၊ တစ်ကျပ်ဆို
 တာ တစ်ဆယ်ရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံ၊ တစ်
 ဆယ်ဆိုတာ တစ်ရာရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံ။
 ဒီကနေ့ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် သုံးရာ
 ကျပ်နဲ့ တွက်ကြည့်ရင် လွန်ခဲ့တဲ့ ၄၈

နှစ်လောက်က လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ရဲ့ တန်ဖိုးဟာ ဘာမှမရှိဘူး။ တအားကွာခြားတယ်။ ငွေတန်ဖိုးကလည်း မြင့်တာကိုး။

အဲဒီ ဖူးကြီးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို အင်းစိန်ပေါက်တောမှာနေတဲ့ ငြိမ်းကျော်က တစ်ပတ်ကို ငါးရက်လောက်လာတယ်။ တစ်ခါတလေ သူ့တပည့်ငြိမ်းမြိုင်တောင် ပါသေးတယ်။ ငြိမ်းကျော်တို့မှ မဟုတ်ဘူး။ တခြားမြို့နယ်တွေမှာ နေကြတဲ့ သဲမှုန်နီ၊ မြေပြန့် ဆန်းကြည်၊ ကျွဲဒါးကျော်မွန်၊ အောင်သက်ထွေး၊ မောင်ယဉ်ဆန်း၊ မောင်ယဉ်မြင့်၊ ဖျာပုံနီလှဦး စတဲ့ ကဗျာဆရာတွေလည်း ရောက်လာတတ်ကြတယ်။

အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် လွတ်လပ်တဲ့ လူငယ်ကဗျာဆရာတွေဆိုတော့ ဆွေးနွေးကြ၊ ဝေဖန်ကြ၊ ငြင်းခုံကြနဲ့ ပျော်စရာကောင်းတယ်။ ဗားကရာလမ်းပေါ်မှာ ရှိတဲ့ စမ်းချောင်းရပ်ကွက်ရဲ့ အမှတ်(၁)အထက်တန်းကျောင်းကြီးဆိုတာကလည်း တစ်ချိန်က ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ ဌာနချုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ နေရာဆိုတော့ စမ်းချောင်းသားတွေရဲ့ အရောင်ကလည်း နီချင်ချင်ရယ်။ ပြီးတော့ စမ်းချောင်း ချမ်းသာလမ်းမှာက ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း နေတယ်။ ဆရာဇေယျ နေတယ်။ ရှမ်းလမ်းမှာက ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းနေတယ်။ ဆရာ တက္ကသိုလ်နေဝင်း (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ကိုယ်ရေးအရာရှိ ဗိုလ်ထွန်းလှ) ရဲ့တူ စာရေးဆရာ ညိုမြင့်လည်း အမြဲတမ်းလာတတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့က လက်ဖက်ရည်ကို စုပေါင်းစပ်ပေါင်း သောက်ကြတယ်။

တစ်ကျပ်တတ်နိုင်တဲ့သူက တစ်ကျပ်၊ တစ်မတ်တတ်နိုင်တဲ့သူက တစ်မတ်၊ ဆယ်ပြားတတ်နိုင်တဲ့သူက ဆယ်ပြား ထည့်ပြီး တစ်ယောက်တစ်ခွက် သောက်ကြတယ်။ ဖူးကြီး ပလာတာက စမ်းချောင်းတင်မကဘူး ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံးမှာပါ နာမည်ကြီးတော့ တန်းစီပြီး

ဝယ်ရတယ်။ တစ်ခါတလေ လူနှစ်ဆယ် အစိတ် တန်းစီနေတာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီတန်းစီနေတဲ့ လူတွေထဲမှာ ကိုယ့်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေပါလာလို့ ကိုယ့်ကို ပလာတာ အမြန်ရဖို့ အကူအညီတောင်းရင် ဖူးကြီးပိုင်ရှင် ကိုကျော်မြင့်ကို လှမ်းခေါ်ပြီး 'မိတ်ဆွေဝယ်ခိုင်းတဲ့ ပလာတာ အရေအတွက်ကို ကျွန်တော်တို့ပိုင်းမှာ စားမယ်' ဆိုပြီး မှာလိုက်တယ်။ ဆိုင်စားနဲ့ တန်းစီဆိုတော့ ဆိုင်စားကို ဦးစားပေးရတယ်။

ပလာတာကလည်း တစ်ချပ်မှ တစ်မတ်ပါ။ တန်းစီဝယ်တဲ့သူတွေကလည်း တစ်ခါဝယ်ရင် တစ်ကျပ်ဖိုးက အနည်းဆုံးဆိုတော့ မိတ်ဆွေက ကျွန်တော်တို့ကို အကူအညီတောင်းရတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ပိုင်းမှာ စားမယ်ဆိုတော့ ပလာတာက ချက်ချင်းရောက်လာတယ်။ မိတ်ဆွေဆီက ပိုက်ဆံတောင်းပြီး ကိုကျော်မြင့်ကို ပေးလိုက်တယ်။ မိတ်ဆွေက ပါလာတဲ့ ချိုင့် ဒါမှ မဟုတ် သတင်းစာစက္ကနဲ့ထုပ်ပြီးယူသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ပလတ်စတစ်အိတ်တို့၊ ကြပ်ကြပ်အိတ်တို့ မပေါ်သေးဘူး။ တန်းစီနေတဲ့လူတွေထဲက တချို့ကလည်း ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်နဲ့ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ မပြောကြပါဘူး။ အားလုံးနီးပါးကလည်း မျက်မှန်းတန်းမိနေတဲ့ လူတွေ၊ စမ်းချောင်းသားတွေများတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့တွေကို ကဗျာဆရာလို့ သိထားကြတဲ့သူတွေ စမ်းချောင်းသားအချင်းချင်းပဲလေ၊ နားလည်မှု ရှိကြပါတယ်။

ဒီလိုပဲ ကျွန်တော်တို့ ကဗျာဆရာတွေရဲ့ စာပေပိုင်းလေးမှာ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ စာပေရေးအကြောင်းတွေကို သောင်းပြောင်းထွေလာ ပြောဆို ငြင်းခုံကြရင်း ထိုင်လိုက်ကြတာ ညနေ ၆ နာရီခွဲ ၇ နာရီကနေ ည ၁၁ နာရီခွဲ ၁၂ နာရီလောက်ကျမှ ထပြစ်တော့တယ်။ တချို့သူငယ်ချင်း ကဗျာဆရာတွေ အသီးသီး အိမ်ကိုပြန်သွား

ကြပေမယ့် အညာတမာရယ် ငါးသိုင်းချောင်းဝံသာရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်တော့ မပြန်ဖြစ်သေးပါဘူး။ မြေနီတုန်းရတနာပုံရုပ်ရှင်ရုံရေမှုမှာခိုတဲ့ တားမှတ်တိုင်ရှိရာဆီ ငြိမ်းကျော်ကို လိုက်ဦးရပါတယ်။ ငြိမ်းကျော် အင်းစိန်ပြန်တဲ့ ကားပေါ်တက်သွားမှ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း သုံးယောက် လမ်းခွဲပြီး အိမ်ပြန်ကြပါတယ်။

အဲဒီလို စမ်းချောင်း ကရင်သင်္ချိုင်းဘေးက ဖူးကြီးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လနဲ့ နှစ်နဲ့ချီပြီး ထိုင်ကြရင်း ငြိမ်းကျော်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ စမ်းချောင်းသားကဗျာဆရာအုပ်စုဟာ ပိုပြီး နားလည်မှုတွေ တိုးလာကြပါတယ်။ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေလိုပဲ သွေးစည်းညီညွတ်လာကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ခမ်းချောင်းသား ကဗျာဆရာတွေ စုထုတ်တဲ့ "ကဗျာအနုပညာလောမ" နဲ့ "မင်းဖတ်နေတာ ဘာကဗျာလဲ" ဆိုတဲ့ ကဗျာစာအုပ်နှစ်အုပ်မှာ ငြိမ်းကျော်က အမှာစာ ရေးပေးပါတယ်။

ငြိမ်းကျော်ရဲ့ ကဗျာနဲ့ နိုင်ငံရေးအယူအဆဟာ စာပေလောကမှာ လှုပ်ခတ်သွားသလို ကျွန်တော်တို့ရေးတဲ့ ကဗျာတွေနဲ့ ကဗျာစာအုပ် နှစ်အုပ်ရဲ့ နာမည်ကလည်း ကဗျာလောကမှာ ဝယ်ကံထသွားပါတယ်။

ငြိမ်းကျော်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ စမ်းချောင်းသား ကဗျာဆရာအုပ်စုဟာ တစ်သားတည်း နေခဲ့တာပါ။ ညပိုင်းမှာ ငြိမ်းကျော်က ကျွန်တော်တို့ စမ်းချောင်းကို လာသလို တနင်္ဂနွေနေ့လို အားလပ်ရက်တွေမှာလည်း ပေါက်တောကငြိမ်းကျော်အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ သွားကြပါတယ်။ ကဗျာအကြောင်း၊ စာအကြောင်းတွေ ပြောကြပါတယ်။ ငြိမ်းကျော်ဇနီးက လက်ဖက်ကို ဇလုံကြီးနဲ့သုပ်ပေးပြီးတော့ ခြံထဲက သင်္ဘောရွက်နုတွေ ခူးပေးပါတယ်။ ပဲပြုတ်နဲ့နံ့ပြားစားသလို သင်္ဘောရွက်ထဲမှာ လက်ဖက်သုပ်ကို မြှုပ်ပြီး စားကြပါတယ်။

အဲဒီ အချိန်မှာ ငြိမ်းကျော်က “သုခနွေတောင်” ကျမ်းစာအုပ်နဲ့ အမှီး သားစာပေဆု ရပြီးနေပါပြီ။ ဝတ္ထုတိုတွေ ရေးရာကနေ လုံးချင်းဝတ္ထုတွေ ရေးနေ ပါပြီ။ သူ့ရဲ့ ပထမဦးဆုံး လုံးချင်းဝတ္ထု ရှည်ဖြစ်တဲ့ “နုလုံးသားမြို့ဟောင်း တူး ဖော်ချက် နောက်ဆုံးအစီရင်ခံစာ” ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ကျောက်ခြောင်းငြိမ်းနိုင်စာပေ ကနေ ထုတ်ပါတယ်။

အဲဒီ ပထမဦးဆုံး စာအုပ်နဲ့ပဲ ငြိမ်းကျော်ဟာ အောင်မြင်တဲ့ စာရေး ဆရာဖြစ်သွားပြီး လုံးချင်းလောကထဲကို ရောက်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ရုပ်ရှင်အောင်လံ မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆယ်နှစ် လုပ်ပြီး ပြီးငွေ့လာတာနဲ့ ၁၉၇၅ ခုနှစ် နှစ်လယ်လောက်မှာ မဂ္ဂဇင်းက ထွက် လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ လုံးချင်းဝတ္ထု တွေ ရေးပါတယ်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် နိုဝင် ဘာလမှာ “အရိုင်း” ဆိုတဲ့ ဘဝသရုပ် ဖော်ဝတ္ထုကို ရေးပါတယ်။ အရိုင်းဝတ္ထု မှာ ငြိမ်းကျော်က အမှာစာ ရေးပေးပါ တယ်။

ငြိမ်းကျော်ရဲ့ အမှာစာဟာ စာ ပေလောကမှာ မုန်တိုင်းကျသွားသလို ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘဝသရုပ်ဖော် အရိုင်း ဝတ္ထုဟာလည်း ပေါက်ထွက်သွားပါ တယ်။ အရိုင်းဝတ္ထုထွက်ပြီး သုံးရက် လောက်မှာ ဆရာတက္ကသိုလ်ဝင်းမွန် ကျွန်တော့်အိမ်ကို ပေါက်ချလာပါတယ်။ ဆရာတက္ကသိုလ်ဝင်းမွန် အိမ်နဲ့ ကျွန် တော့်အိမ်က နီးနီးလေးပါ။ ဆရာတက္က သိုလ်ဝင်းမွန်က ပန်းတနော်လမ်းမှာနေ ပြီး ကျွန်တော်က ညောင်တုန်းလမ်းမှာ နေပါတယ်။ ဆရာတက္ကသိုလ်ဝင်းမွန် ဆိုတာ အောင်ခန့် အမည်နဲ့လည်း ဘာ သာပြန်ဝတ္ထုတွေကို ရေးသားနေတဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က ကထိကတစ်ဦးပါ။

ဆရာက ကျွန်တော်ကို . . . “ဆရာ ကျွန်တော် အရိုင်းဝတ္ထု ဖတ်ချင်လို့ ကျွန်တော့်ကို လက်ဆောင် တစ်အုပ်လောက်ပေးပါ” ဆိုပြီး တောင်း ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း နဂို

တတည်းက တိုယ်လေးစားချင်ခင်နေတဲ့ စာရေးဆရာ တစ်ဦးဆိုတော့ နှစ်နှစ်ကာ ထာပဲ လက်မှတ်ထိုးပြီး ပေးလိုက်ပါ တယ်။ အမှန်တော့ ဆရာက ကျွန်တော့် ဝတ္ထုတို ဖတ်ချင်တာ အဓိကမဟုတ်ပါ သေး။ ငြိမ်းကျော်ရဲ့ အမှာစာကို ဖတ်ချင် တာက အဓိကပါ။

ဒါပေမယ့် ငြိမ်းကျော်ရဲ့ အမှာ စာကို ဖတ်ပြီးရင်တော့ ကျွန်တော့်ဝတ္ထု ကို ဖတ်ဖြစ်မှာ သေချာပါတယ်။

ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ အရိုင်းဝတ္ထုထွက်ပြီးလို့ မကြာ ခင်မှာပဲ ထုတ်ဝေသူ မောင်ယဉ်မျိုးနဲ့ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းနဲ့ ကုန်သည်လမ်း ထောင့်မှာရှိတဲ့ ကုန်သွယ်ရေးရုံးကို စာအုပ်အတွက် စက္ကူလျှောက်ဖို့ ပန်းဆိုး တန်းလမ်းပေါ်မှာပဲ ရှိတဲ့ လူဝင်မှု ကြီး ကြပ်ရေးရုံးရှေ့က ဖြတ်အလျှောက်မှာ ငြိမ်းကျော်ရဲ့တပည့် ငြိမ်းမြိုင်နဲ့ မောင် ခက်ပန်ကို တွေ့ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ငြိမ်းမြိုင်က . . . “ကိုသာယာ ကျွန်တော် ကိုငြိမ်း ကျော်ရဲ့ အမှာစာဖတ်ချင်လို့ အရိုင်း တစ်အုပ်လောက်ပေးပါ” ဆိုပြီး တောင်း ပါတယ်။

ကျွန်တော်က သီးသန့်ချုပ်ထား တဲ့ ငြိမ်းကျော်ရဲ့ အမှာစာ စာအုပ် ကလေးကို ထုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

“ဟာ . . . အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို အရိုင်းစာအုပ်ပဲ ပေးပါ”

ငြိမ်းမြိုင်က ပျာပျာသလဲ ပြော ပါတယ်။ ကျွန်တော်က . . .

“ခင်ဗျားတောင်းတာ အမှာစာ လေး အမှာစာရရင် ပြီးရောပေါ့” ဆိုပြီး မောင်ယဉ်မျိုးနဲ့ လှည့်ထွက်လာခဲ့ပါ တယ်။ အခု အဲဒီ ငြိမ်းမြိုင်ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ နာမည်သစ်တစ်ခုနဲ့ ဂျာနယ်တစ် စောင်မှာ အယ်ဒီတာလုပ်နေပါတယ်။ မောင်ခက်ပန်ကတော့ ကွယ်လွန်သွားပါ ပြီ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒုတိယစာအုပ်ဖြစ် တဲ့ “နန္ဒာ” ဝတ္ထုကို ၁၉၇၆ ခုနှစ် မတ်

လမှာ ထွက်ပါတယ်။ စာအုပ်ထွက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်တော်ရယ်၊ အညာ တမာရယ်၊ ငါးသိုင်းချောင်းဝံသာရယ်၊ ကိုလေးရယ်၊ တိုးမြင့် အောင် ရယ်၊ အောင်သာရယ်၊ စံရွှေမောင်ရယ် ပုဒ်မ ၁၂၄/ကကြီးနဲ့ အဖမ်းခံရပါတယ်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရကို အကြည် ညိုပျက်စေမှုနဲ့ စာရွက်စာတမ်း ဖြန့်ဝေ မှုပုဒ်မပါ။ အဲဒီအချိန်က စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ကာလ။ ကျွန်တော်တို့က “ပိတောက် တစ္ဆေ” သံချပ်အဖွဲ့၊ သင်္ကြန်မှာတိုင်ဖို့ သံချပ်တင်ရုံနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ဖမ်းပြီး ထောင်ထဲ ထည့်လိုက်တာပါ။ စစ်အုပ် ချုပ်ရေးကာလမှာ ကြမ်းစင်းဈေးဟာ ထောင်လေးနှစ်ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ကို အထူးခုံရုံးဖွဲ့ပြီး ထောင် ခုနှစ်နှစ် ချပါ တယ်။ ထောင်ထဲမှာ နှစ်နှစ်နေပြီး ကျွန် တော်တို့ ပြန်လွတ်လာပါတယ်။

ကျွန်တော် မောင်မောင်ကျော်ရဲ့ “မြန်မာစာပေတိုက်” မှာ လုံးချင်းဝတ္ထု တွေ ဆက်ရေးပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကဗျာဆရာ အညာတမာကလည်း မြတ်ထွန်းသစ်ဆိုတဲ့ ကလောင်နာမည် ကိုယူပြီး ရှိန်မကားဆရာခြံမဲ့၊ တောင်ပံ နီမမ၊ ဇမ္ဗူဒီပါ ခင်မမလေး၊ လေးကျွန်း စကြာ လူပျိုမောင်ထွေး စတဲ့ လုံးချင်း ဝတ္ထုတွေ ဆက်တိုက်ထွက်နေပါပြီ။

သူ့ရဲ့ အဓိကဇာတ်ကောင်ဟာ ဆတ်ကလေးဘကျော်ပါ။ ဇာတ်လိုက် တွေကတော့ ဆတ်ကလေးဘကျော် လိုက်လံဖမ်းဆီးရတဲ့ ဂန္ထဝင်လူဆိုးကြီး တွေပါ။ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးသူရဲကောင်း ကြီးတွေပါ။ အဲဒီအမျိုးသား သူရဲကောင်း ကြီးတွေကို နယ်ချဲ့လက်ပါးစေ ဆတ် ကလေးဘကျော်က လိုက်လံဖမ်းဆီးပြီး ကြီးစင်တင်ရတာပါ။

ငြိမ်းကျော်ရဲ့ ဝတ္ထုတွေနဲ့တော့ တခြားစီပါ။ ငြိမ်းကျော်ဟာ အိမ်ထောင် ရေးနဲ့ မေတ္တာဘွဲ့ဝတ္ထုတွေမှာ အရေး တော်သလို မြတ်ထွန်းသစ်ကလည်း နိုင်ငံရေးနဲ့ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးဝတ္ထု တွေမှာ အရေးတော်ပါတယ်။ အဲဒီလို

ကျွန်တော်တို့တွေ လုံးချင်းဝတ္ထုတွေ ကိုယ်စီရေးကြရင်း ငြိမ်းကျော်နဲ့ အနေ ဝေးသွားပါတယ်။

ဟိုတုန်းက တစ်ပတ်ကို ငါးရက် လောက် စမ်းချောင်းကို ရောက်လာတဲ့ ငြိမ်းကျော်ဟာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်လောက် ရောက်တဲ့အခါမှာ တစ်လတစ်ခေါက်၊ နှစ်လတစ်ခေါက်ကနေ နောက် လုံးဝ မရောက်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန် တော်တို့တွေဟာ စာပေနယ်မှာ ကျင် လည်နေကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ စာအုပ် တိုက်တို့ မဂ္ဂဇင်းတိုက်တို့ လေထန်ကုန်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တို့တွေမှာ မကြာ ခဏ တွေ့တတ်ကြပါတယ်။ အရင်က အတိုင်း လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ပါပဲ။ ဘာမှ မပြောင်းလဲကြပါဘူး။ ပြောင်းလဲတာက တော့ စာပေထုတ်ဝေရေး တိုက်တွေပါ။

ကျွန်တော်က မောင်မောင် ကျော်ရဲ့ မြန်မာစာပေတိုက်ကနေ ဘာ သာပြန် စာပေဆုရ မြတ်ငြိမ်းရဲ့ ငြိမ်း အေး စာပေတိုက်ကို ရောက်သွားပါ တယ်။ ငြိမ်းကျော်ကလည်း ကိုသန့်စင်ရဲ့ ဆောင်းသင်္ဃာပေတိုက်ကို ရောက် နေပါပြီ။

တစ်နေ့ ကိုမြတ်ငြိမ်းက ...
“ကိုသာယာကို ထူးခြားတာ တစ်ခု ပြောရဦးမယ်”
“ပြောဗျာ”
“ကိုငြိမ်းကျော်နဲ့ ကိုသန့်စင် ဝမ်း တေဘယ်လဲကြေး အလောင်းအစား တစ်ခု လုပ်ကြတယ်”
“အင်း”

“ကိုငြိမ်းကျော်က သူ့ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ်ကို ပါးစပ်က ရွတ်ပြမယ်။ ကိုသန့် စင်က ကက်ဆက်နဲ့ဖမ်းထား၊ ငြိရင် အဲဒီ ထက်ဆက်နဲ့ ဖမ်းထားတဲ့ အသံထွက် ဝတ္ထုကို နောက်နေ့ စာရွက်နဲ့ရေးလာပြီး ကိုသန့်စင်ကိုပေးမယ်။ တိုက်ဖတ်ကြည့် ခါးသည် မလွဲစေရဘူးတဲ့”

“ဒီတော့ ...”
ကျွန်တော်က စကားထောက် ဆေးလိုက်တယ်။

“ကိုသန့်စင်က ဒါမဖြစ်နိုင်ဘူး။ လောင်းမယ်ဆိုပြီး ကိုသန့်စင်ရဲ့အိမ်မှာ ကက်ဆက်နဲ့ ကိုငြိမ်းကျော်ရဲ့ ပါးစပ် ဝတ္ထုကို အသံသွင်းတယ်။ နောက်နေ့ ကိုငြိမ်းကျော်က စာနဲ့ ရေးလာတော့ ကက်ဆက်နဲ့ဖွင့်ပြီး တိုက်ကြည့်တယ်။ ကိုငြိမ်းကျော် နိုင်သွားတယ်”

ကျွန်တော်က ဟင်းဆိုပြီး သက် ပြင်းခပ်ညင်းညင်း ချလိုက်တယ်။

ငြိမ်းကျော်က အဲဒီလို စာရေး ဆရာမျိုး။

၁၉၉၅ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ် မယ်ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ရုပ်ရှင် အောင်လံမဂ္ဂဇင်းမှာ ဒုတိယအကြိမ် အယ်ဒီတာ ပြန်လုပ်ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ရှင် အောင်လံ မဂ္ဂဇင်းတန်ဖိုးက (၅၀)ကျပ်၊ ထုတ်ဝေသူက ကိုရဲဇော် (ယခု အကျိုး ဆောင်ဂျာနယ်၊ဒုတိယအယ်ဒီတာချုပ်)။ ဘားလမ်းက ဗိုလ်မှူးဟောင်း စိုးမြင့် အောင်ရဲ့ တိုက်ခန်းမှာ ရုံးထိုင်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်တော်က “မြန်မာ ရုပ်ရှင်သမိုင်းပြုစုရေး ကော်မရှင်” မှာ အဖွဲ့ဝင်။ ဝတ္ထုလစ်မှာနေတဲ့ စာရေး ဆရာ ကျော်မင်းဦးရဲ့အိမ်မှာ ရုံးခန်းဖွင့် ပြီး မြန်မာ့ရုပ်ရှင်သမိုင်း ပြုစုနေချိန်။

ကျွန်တော် တစ်ကျပ်တန် ရုပ်ရှင် အောင်လံ မဂ္ဂဇင်းမှာ အယ်ဒီတာလုပ် စဉ်က အသက် (၁၃)နှစ်လောက်သာ ရှိသေးတဲ့ စက်နောက်ကြည့်ကလေး မောင်သန်းလွင်က ကျွန်တော့်ကို အရ ရှာပြီး ပြန်လုပ်ခိုင်းတာပါ။

အဲဒီအချိန်မှာ မောင်သန်းလွင် က အသက်(၃၀)ကျော်နေပါပြီ။ အိမ် ထောင်ကျပြီး သားသမီးများလည်း ရနေ ပါပြီ။

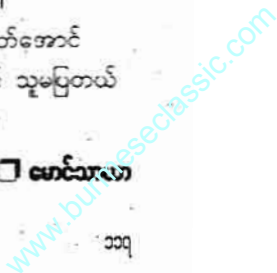
ကျွန်တော် ရုပ်ရှင်အောင်လံ မဂ္ဂဇင်း ပြန်ကိုင်ရမယ်ဆိုတော့ စာမူ စုရပြီ။ သူငယ်ချင်း ကဗျာဆရာ၊ စာရေး ဆရာတွေဆီက စာမူတောင်းရပြီ။ အဲဒီ အထဲမှာ ငြိမ်းကျော်လည်း ပါတယ်။ ကျွန်တော် ငြိမ်းကျော်ဆီက ဝတ္ထုစာမူ မတောင်းကဗျာစာမူသားတောင်းတယ်။

သူက လိုလိုခင်ခင် တွန့်တော့ ကို ကဗျာတစ်ပုဒ် ရေးပေးတယ်။ သူ ကဗျာကို ချက်ချင်းစီခိုင်းလိုက်တယ်။ တိုက်မှာရှိတဲ့ ပန်းချီဆရာတို့လည်း သရုပ်ဖော်ပန်းချီ ချက်ချင်းဆွဲခိုင်းလိုက် တယ်။ စာအုပ်ရိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ငြိမ်းကျော်ကဗျာကို အဖွင့်မှာထားလိုက် တယ်။ ငြိမ်းကျော်ကဗျာ ကျွန်တော့် မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါမယ်ဆိုပြီး ဖွဲ့လိုက်တယ်။ လက်ရှိ နာမည်ကြီးနေတဲ့ လုံးချင်းဝတ္ထု ရေးဆရာက ကဗျာရေးတယ်ဆိုတော့ ကဗျာလောက တော်တော်လေး လှိုင်း ထသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် မဂ္ဂဇင်းထွက် လာတော့ ငြိမ်းကျော်ကဗျာ ပါမလာ တော့ဘူး။ စာပေစိစစ်ရေးက ဖြုတ်ပစ် လိုက်တယ်။

ငြိမ်းကျော် ကဗျာရေးတာလည်း ကျွန်တော် မတွေ့ဖူးဘူး။ ကြားလည်း မကြားဖူးဘူး။ ဒီကဗျာကလွဲပြီး သူ ကဗျာတစ်ပုဒ်မှလည်း ကျွန်တော် မဖတ် ဖူးဘူး။ ဒါဆိုရင် ဒီကဗျာဟာ သူ့ရဲ့ ပထမဦးဆုံးရေးတဲ့ ကဗျာနဲ့ နောက်ဆုံး ရေးတဲ့ ကဗျာပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ စာပေ စိစစ်ရေးက ငြိစွန်းတယ်ဆိုပြီး ဖြုတ်ပစ် တော့ ကျွန်တော် အယ်ဒီတာလည်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုပြောသာသေးတာက ဒီလောက်နှစ် တွေ ကြာသွားပေမယ့် ငြိမ်းကျော်ရဲ့ ကဗျာကို ကျွန်တော် ဒီနေ့အထိအလွတ် ရနေသေးတာပဲ။ ခေါင်းစီးကိုတော့ မေ့နေပြီ။ စာပေစိစစ်ရေးနဲ့ ငြိ၊ မငြိ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ဖြည့်ပြီး ဖတ်ကြည့် ဝေခင်ခင်ပါတယ်။

- * ရွှေလမှာ ယုန်ဝပ်လို့ ဆန်ဖွပ်သည့် အဘိုးအို ဟော ကြည့်ပါဆို။
- * ဆိုသာဆို မပိုသည့်စကား။
- * ကလေးအငိုတိတ်အောင် အရိပ်အယောင် သူမပြတယ် ဖိုးလနတ်ကြား။

□ မောင်သာယာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာရ်ဗီဒီယို (3N)

© 2011

မာရ်ဗီဒီယို သည် မြန်မာ့အလင်း နှင့် မြန်မာ့အသံတို့မှ ရရှိသော အချက်အလက်များကို ပြောဆိုထားပြီး နေရာအနှံ့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မာရ်ဗီဒီယို သည် မြန်မာ့အလင်း နှင့် မြန်မာ့အသံတို့မှ ရရှိသော အချက်အလက်များကို ပြောဆိုထားပြီး နေရာအနှံ့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မာရ်ဗီဒီယို သည် မြန်မာ့အလင်း နှင့် မြန်မာ့အသံတို့မှ ရရှိသော အချက်အလက်များကို ပြောဆိုထားပြီး နေရာအနှံ့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မာရ်ဗီဒီယို သည် မြန်မာ့အလင်း နှင့် မြန်မာ့အသံတို့မှ ရရှိသော အချက်အလက်များကို ပြောဆိုထားပြီး နေရာအနှံ့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မာရ်ဗီဒီယို သည် မြန်မာ့အလင်း နှင့် မြန်မာ့အသံတို့မှ ရရှိသော အချက်အလက်များကို ပြောဆိုထားပြီး နေရာအနှံ့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မာရ်ဗီဒီယို သည် မြန်မာ့အလင်း နှင့် မြန်မာ့အသံတို့မှ ရရှိသော အချက်အလက်များကို ပြောဆိုထားပြီး နေရာအနှံ့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဆိုသော မြန်မာစစ်စစ် အညာသူ သူမ
ဘဝ လင်ကိုးဆက် ပြောင်းခဲ့ရသည်။

စာရေး သူအနေဖြင့် ထိုအမျိုး
သမီးကို မတွေ့မီ က အလွန်ပင် အထင်
သေးသည်ကို ဝန်ခံရပေမည်။

သို့သော် သူမ အကြောင်း ခရေ
စေ့တွင်းကျ သိရှိလာသည့်အခါတွင်မူ
သူမ၏ ပျော့ပျောင်းသော နှလုံးသား
ခက်ထန်မာကျောသော စိတ်ဓာတ်၊
ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့သော အပြုအမူ
အပြောအဆို၊ ခိုင်းယုတ္တိ လိုလာလျှင်
ဓားကိုင်းဖို့ ဝန်မလေး။

သိုးကလေးလို သည်းခံတတ်ပြီး
ကျားမတစ်ကောင်လို အငြိုးအတေးကြီး
သူတစ်ယောက် အဖြစ် ယူဆမိသည်။

စာဖတ်သူ အဖို့လည်း သူမ
အကြောင်းကို သိလာမည်ဆိုလျှင် မည်
သို့ကောက်ချက်ချမည်ကိုမူ လူတစ်ကိုယ်
စိတ်တစ်မျိုးဖြစ်၍ ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ချက်
မပေးလို။

ထိုနည်းတူစွာ မြန်မာစကားပုံ
တွင် ပါဝင်သော သုံးကျောင်းပြောင်း
သောရှင်ကြီးဆိုလျှင် မည်သည့်ကျောင်း
ကမျှ လက်မခံလိုကြ။ အဘယ်ကြောင့်
နည်း။ တောထွက်ရှင်ကြီးပီပီ နဂိုငယ်ဖြူ
သံယာပရိသတ်နဲ့ သဟဇာတ မဖြစ်
သည်က များသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် တောထွက်ဆို
လျှင် တော်ရုံတန်ရုံ ကျောင်းများက
လက်မခံလို။

မအမာစိန် အကြောင်း စုံစမ်း
လေ့လာရင်းက သုံးကျောင်းပြောင်း
သောရှင်ကြီးတစ်ပါးကလည်း ပါဝင်လာ
သဖြင့်

ပေါ့ပေါ့နေ ကြော့ကြော့သွား
ထဲမှာ အမာစိန် မပါ။

အစ်ကိုကြီး နှစ်ယောက်အောက်
အထွေးဆုံး ညီမလေးဖြစ်၍ မိဘက
အစ အစ်ကိုတွေအဆုံး အလိုလိုက်
အကြိုက်ဆောင်ပေမယ့် အမိုက် စော်

ကားသူတော့ မဟုတ်။ သူမကို မွေးဖွား
ရာ ဇာတိရွာကလေးက ရေနံမြေနှင့်
ထိစပ်နေသည်။ မိဘလက်ငုတ်လက်ရင်း
ယာကိုသာ ဓားမဦးချလုပ်ကိုင် အသက်
မွေးကြသူက များသည်။

အမာစိန် (၂)နှစ်သမီးအရွယ်
ကတည်းက မိခင် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။
သည်တုန်းက အစ်ကိုကြီး မောင်စိန်က
(၂၃)နှစ်၊ အစ်ကိုလေး ထွေးထွေးက
(၂၀)။ သည်လောက် အသက်ကွာ၍
လည်း အဖေရော အစ်ကိုတွေကပါ
ငယ်ငယ်က လက်ပေါ်ကမချ။

နောက်ဆုံး လူဖို့လှည့်သွားတာ
တောင် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်လုံးက
သူတို့ ညီမလေးကို ခေါ်သွားကြသည်။

အညာမှာကား တစ်နေကုန်
တောင်ယာထဲ နွားနဲ့ဖက်တွဲ ချွေးသံ
တရွဲရွဲနဲ့ ဘယ်လောက်ပင်ပန်းပါစေ၊
ညနေအိမ်ပြန်ရောက် လုပ်စရာရှိတာ
ဝိုင်းလုပ် ရေမိုးချိုး စားပြီးသောက်ပြီးပြီ
ဆိုတာနှင့် ကာလသားထော်တော်များ
များက မိမိအလွမ်းသင့်ရာ အပျိုအိမ်
ဆီ ခြေဦးလှည့်ကြတော့သည်။

အပျိုတွေ၏ မိဘမောင်ဖားတွေ
ကလည်းရှောင်ပေးရ၏။ အမေ၊ အဒေါ်
တို့လောက်သာ အိမ်မှာကျန်၏။

မိမိသမီးကို လာရောက်ပိုးပန်း
သူ၏ မျိုးရိုးဇာတိ ကိုယ့်ကျင့်တရားကို
အမေကပါ အကဲခတ်၏။

မသင့်တော်ဘူးထင်လျှင် နောက်
နေ့မလာစေရန် ဥပါယ်တံမျှင့် ဝင့် ဘုန်း
ကြီးကျောင်းသွားဖို့ရှိလို့ သူ့ဒီးလေး
အိမ်မှာ လူစောင့်မရှိလို့ သွားအပ်ပေး
ရမှာ စသဖြင့် ရိပ်ဖမ်း သံဖမ်း လက်မခံ
လိုကြောင်း ပြတတ်သည်။

ဒါဆိုရင် နောက်ဆုတ်တော့
ပေါ့။

ဒီလို အပြောခံရလို့ နာကြည်း၍
မရ။ ဒေါသ မဖြစ်ရ။

တစ်သက်လုံး ပေါင်းဖို့အရေး
မိန်းကလေးရှင်ဘက်က သည်လောက်
တော့အခွင့်အရေးရှိသည်ကို နားလည်

ကြ၏။ ကိုယ့်မှာလည်း ညီမ၊ ဟူမတွေ
ရှိသည်ပဲ။ ကိုယ်ချင်းစာတတ်၏။

ခက်နေတာက ကိုကြီးမောင်စိန်။
မိန်းမဦးသွားတာ ညီမလေးက
အမြဲပါသည်။ ကိုမောင်စိန်ကို သဘော
ကျသူ မိန်းကလေးတွေရော သမီးရှင်
တွေပါ များပါတီ။ ဒါပေမဲ့ မယူခင်က
ကလေးရသလို ဖြစ်မှာကိုတော့ မလို
ချင်။

အစ်ကိုလေး ထွေးထွေးက
လည်း အစ်ကိုကြီး သဘောကျရာ
အမျိုးသမီး အပျိုအိမ် အဖော်လိုက်ပေး
သလို အစ်ကိုလေးသဘောကျရာ အပျို
အိမ်ကိုလည်း ကိုကြီးက လိုက်သည်။

သည်တော့ သူတို့ ညီအစ်ကိုနဲ့
သူတို့ ညီမလေး မခွဲမခွာတာကိုက အပျို
တွေ သမီးရှင်တွေအဖို့ သံသယများစွာ။
သူတို့အဖေကြီးကတော့ ထမင်း
ဟင်းပင် မချက်ရ။ အိမ်ကနွား ကျွေးဖို့
နွားစာစဉ်းဖို့ဝေး အိမ်ဝင်းထဲ တံမြက်ပင်
မလှည်းခိုင်း။ သူငယ်ချင်း အဘိုးကြီး
တွေချင်း တရားစကားဝိုင်းဖွဲ့ ဥပုသ်
သီတင်းသီလစောင့်။

ဘဝပေး အသိကြောင့် ကိုကြီး
ရော ကိုငယ်ပါ တက်ညီလက်ညီ အိမ်မှု
ကိစ္စအဝဝကိုလည်း ထောင့်စေ့အောင်
လုပ်နိုင်ကြ၏။

မိဘလက်ငုတ်လက်ရင်း ယာ
ဧက (၃၀)ကိုလည်း မလစ်လပ်စေရ။
သည်တော့ စီးပွားရေးက အကျပ်
အတည်း ထဲမပါ။ ပဲကောင်းသည့်နှစ်
ကဆိုလျှင် မောင်နှမ သုံးယောက်လုံး
ဆွဲကြီး တစ်ကုံးစီပင် ဝတ်နိုင်သည်။

သည်လိုနှင့် ကိုကြီးရော ကိုထွေး
ပါ လူပျိုသိုးကြီးဘဝ ရောက်လာကြရ
သည်။ သူတို့ အချစ်အားလုံး ညီမလေး
အမာစိန်ဆီမှာသာ ပုံထားလိုက်ကြ
သည်။

အမာစိန် အုပ်လုံးသိမ်းပြီ။
အုပ်လုံးသိမ်း ဆိုတာက မိန်း

ကလေးများ ငယ်စဉ်က သျှောင်ပေစူး
ဂျာရစ်ထားရာက ဆံပင်ရှည်လာသလို
အသက်အရွယ် (၁၅-၁၆)ရောက်လျှင်
နားသယ်စ ဆံကိုပါသိမ်း၍ ထုံးမြိတ်
ချည်နှောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နည်း အပျိုဖော်ဝင်ပြီပေါ့။
သို့ပေမယ့် ထိုခေတ်က ထို
အရွယ်သည် ကလေးသာသာဟုပင်
အများက ယူဆထား၏။ အပျိုစာရင်းထဲ
မသွင်းသေး။ ဖန်ခန့်ကောင်းတုန်း၊ ထုပ်
ဆီးတိုးကောင်းတုန်း၊ ဒီထိုးလို့ကောင်း
တုန်း။

တစ်ခုပဲ။ လူကြီး သူမတွေက
အိမ်မှုကိစ္စကို နိုင်နိုင်နင်းနင်းလုပ်တတ်
ဖို့တော့ မီးဖိုဝင်ရ၏။ အဝတ်လျှော်ရ၏။
အိမ်ဝင်းကို ပြောင်နေအောင် သန့်ရှင်း
ရေးလုပ်ရ၏။

အမာစိန် အဖေကား အသက်
(၇၀)မှာ ရဟန်းဝတ်သွားပြီး (၅)ဝါအရ
ပျံလွန်တော်မူသည်။

အမာစိန်မှာ အမေဆိုလည်း
ကိုကြီး နှစ်ယောက်။

အဖေဆိုလည်း ကိုကြီး နှစ်
ယောက်နှင့်သာ။

အစ်ကိုကြီးတို့က ညီမလေးကို
အိမ်ဝင်းအပြင်ပင် ထွက်ဖို့မလိုအောင်
လိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံအောင်ထား၏။

အလှူအတန်း မင်္ဂလာဆောင်
သွားမည်ဆိုပါက အမာစိန်လောက်
ရွှေဝတ်နိုင်သူ တစ်ရွာလုံး တစ်ယောက်
မျှ မရှိ။ အမာစိန်လောက် တန်ဖိုးကြီး
သည့်အဝတ်အစား မည်သူမျှ မဝတ်နိုင်။
အဖေ၊ အမေ အစုံမရှိ၍ ကွမ်းတောင်
ပန်းတောင် မကိုင်ရပေမယ့် မျက်နှာ
မငယ်။ အဖေ့ညီမ တစ်ဝမ်းကွဲက မွေး
သော အစ်မနှစ်ဝမ်းကွဲတွေကြား မျက်နှာ
ပွင့်သည်သာ။

ခက်တာက အပျိုဖြစ်လာပေ
မယ့် ဘယ်ကာလသားကမှ လူပျို
မလှည့်ရဲကြ။

အိမ်ခေါင်းရင်း (ဒါမှမဟုတ်)
အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်မှာ မြိန်မြိန်ကြီး လတ်

ဖက်ရည်ခါးသောက်နေသော ကာလ
သားခေါင်းကြီး ကိုကြီးစိန်ကို လန့်၏။
အစ်ကိုထွေးကတော့ အပေါ်ထပ်ဘုရား
ခန်းထဲမှာ ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ်ရင်းက
သူနားနှစ်ဖက်ကမူ ညီမလေးထံ မည်
သည့် ယောက်ျားလေး လာရစ်မည်ကို
နားစွင့်နေတတ်၏။

ခိုးခိုးချွတ်ချွတ် မကြားနှင့်၊ ဓား
ဆွဲ ခြံထဲ ပတ်ကြည့်တတ်၏။ ယက္ခ၊
ဂုဗ္ဘာဏ်တွေ ဒီလောက်စောင့်ကြပ်နေ
မှတော့... "အမာစိန် ဒီတစ်သက်
လင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး" ဟုပင် ပြောစမှတ်
တွင်၏။

အမာစိန် မင်္ဂလာဆောင်တော့
မည်။

သည်စကားက သူတို့နေသည့်
ချောင်းရွာသာမဟုတ် ကံစု၊ ထိန်ကုန်း၊
နှောကုန်း၊ မကျည်းတန်း တစ်ဝိုက် ဟိုး
လေးတကျော်ဖြစ်သွား၏။

ယောက်ဖလောင်းကို ခေါ်လာ
သူက ကိုကြီးတွေ။

ကျောင်းတော်ရာဘက် ပျိုးနတ်
သွားရင်းက တွေ့လာတာ။

လူက လူပုံချော။ အသားက
ညိုညို၊ အရပ်က မြင့်မြင့်၊ အမိအဘ
မရှိ။ အထီးကျန် တစ်ကောင်ကြွက်။
သရက်ဘက်ကနေ အလုပ်လာလုပ်ရင်း
မိဘနှစ်ပါး ဝမ်းရောဂါနှင့် ကွယ်လွန်၍
ကျန်ရစ်ခဲ့သူ။

အစ်ကိုကြီးတွေ စဉ်းစားပုံက
လည်း ကြည့်။

သူတို့ညီမလေးကို သူစိမ်းတစ်ရံ
ဆံလက်ထဲ စိတ်ချလက်ချ မထည့်လို။
အိမ်ပါ အလိမ္မာ ယောက်ဖကိုသာ လို
ချင်သည်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ကျင့်တရား
အရက်၊ ဖဲ၊ မိန်းမ၊ လောင်းကစား ကင်း
ရှင်းဖို့လည်း လိုသေးသည်။

သည်မှာတင် ကိုအောင်သာကို
(၃)နှစ်လောက် အနီးကပ်လေ့လာပြီးမှ
အိမ်သို့ခေါ်လာခဲ့သည်။ ကိုအောင်သာ
က အသက်(၂၈) ကိစ္စမရှိ။ ကြီးရင်မှီ
ငယ်ရင်ချို။

အမာစိန် တစ်ယောက်တည်း
လောကကြီးအလယ် မျက်နှာငယ်ကျန်
ခဲ့မှာစိုးတာလည်း ပါသည်။ ဟုတ်ပေ
သည်ပေါ့။ သူတို့ညီအစ်ကို အသက်က
(၅၀) နားကပ်လာပြီ။ မတော်တဆ လူ
လောက စွန့်ခွာသွားခဲ့ရပါက...
ကိုအောင်သာအမှာ တစ်ကောင်

ကြွက်လည်းဖြစ်၊ ယောက်ဖကြီးတွေ
ကိုလည်း ကြောက်ရတော့ တစ်နေကုန်
ကုန်းရုန်း အလုပ်လုပ် ယာခင်းထဲကပင်
မတက်ရဲ။

ဧက (၃၀) တစ်ယောက်တည်း
လုပ်ရတာ လွယ်မှတ်လို့။

အမာစိန်ကတော့ အစ်ကိုကြီး
တွေ ပေးစားလို့ ယူရတာပေမယ့် မယား
ဝတ္ထရားမပျက် ပြုစုသည်။ ထမင်းပို့
သည်။ နှိပ်နယ်နင်းပေးသည်။ ထမင်းပွဲ
ရှေ့ရောက် လက်ဆေးစား ထသွားရုံ။

အစ်ကိုကြီးတွေလိုပင် သဘော
ထားသည်။

အဲ... တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့။
ထမင်းစားလည်း အစ်ကိုကြီးတွေ မပါ
ရင် သူ့ယောက်ျားပါ မကျွေးသေး။
အစ်ကိုကြီးတွေစုံမှ ထမင်းစားသည်။

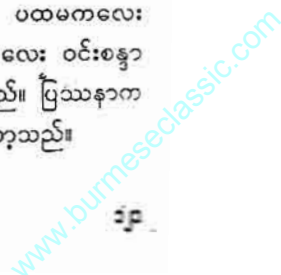
ကြက်သားချက်လို့ အသည်း
အမြစ် ရင်ပုံသားက အစ်ကိုကြီးတွေကို
ဦးချပေးပြီးသား။ ကျန်တာ ကိုအောင်
သာစား။

ညကျတော့ ကိုကြီးနှစ်ယောက်
ကို ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုလုပ်ပြီးမှ သူ
ယောက်ျားကို နင်းပေး နှိပ်ပေး။

အမြင်ကြည်လင်သူ ဆိုရင်တော့
ပြဿနာမရှိ။

ဒါပေမဲ့ ကိုအောင်သာက (၄)
တန်းပင် မအောင် စာဖတ်ဗဟုသုတ
ရှာတာလည်း ဝါသနာမပါ။

သည်တော့ သူ့စိတ်ထဲ အစစ
အရာရာ နောက်ဆုံးလူလို ခံစားနေရ
သည်။ သည်လိုနှင့် ပထမကလေး
ထွန်းဝေ။ ဒုတိယကလေး ဝင်းစန္ဒာ
(၂)နှစ်စီ ခြားမွေးသည်။ ပြဿနာက
ယခုမှ ထတောက်တော့သည်။

ခက်တာက

အချစ်မှာ မျက်စိမှ ဓမ္မိတာ။

ချစ်မိပြီဆိုတော့

အပြစ်ထိုင်

အနှစ်ထင်နေတာပေး

ကလေးတစ်ယောက်ရစဉ်က ကိုအောင်သာအတွက် အချိန်ပေးနိုင်ပေမယ့် နှစ်ယောက်ဆိုတော့ ကိုအောင်သာအတွက် အမာစိန် သီးခြားအချိန်ပေးနိုင်တော့။

ကိုကြီးနှစ်ယောက်ကိုမူ မိဘသဖွယ် အချိန်မပေးမဖြစ် ပေးထားတာကိုက...

အိမ်ခွဲဖို့စ စကားပြောလာသူက ကိုအောင်သာ။ အစ်ကိုကြီး နှစ်ယောက်က မျက်နှာမကောင်းပေမယ့် ဘာမှမပြော။ အမာစိန်ကတော့ ပြတ်သည်။

ကလေး နှစ်ယောက် ထားခဲ့။ အိမ်ခွဲချင်ရင် တစ်ယောက်တည်း ဆင်းတဲ့ ကြမ်းကျွတ်ာ နုတ်လို့ရသည်။ စကားကျွတ်တာ ဆိုးသည်။

ယောက်ျားမာန။ သည်မှာတင် လင်မယား ကွဲလေသတည်းပဲပေါ့။

အိမ်ထောင်ပျက်တော့မှ အစ်ကိုကြီး နှစ်ယောက်က အရင်ကထက်ပိုပြီး ညီမလေးကို ဂရုစိုက်ကြသည်။

တူလေးနဲ့ တူမလေးကိုလည်း သားသမီးပမာ ထမင်းခွဲကျွေးတာက အစ်ကိုကြီး နှစ်ယောက်။

အမာစိန် ထဘီတိုတိုဝတ်၏။ သနပ်ခါးထူထူလိမ်း၏။ခမောက်ဆောင်း၏။ အစ်ကိုကြီးတွေ တားမြစ်သည့်ကြားက ဧက(၃၀)ကို လူငှား(၂)ယောက်နဲ့ ကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်၏။

ကုလားပဲချိန် ကုလားပဲ။ စားတော်ပဲချိန် စားတော်ပဲ မြေပဲချိန် မြေပဲ။

မန်းချောင်းက ရေကို စက်နဲ့ စုပ်တင် ရေသွင်းစိုက်ဖို့ ပထမဆုံး စဉ်းစား ပထမဆုံးလုပ်တာက အမာစိန်။

သည်တော့ အမာစိန် အသက် ၅၅ (၂၆-၂၇)ပေါ့။ ရွာနီးချုပ်စပ် လက်ဖျားခါရလောက်အောင် အလုပ်ကို နေ့စဉ်စပ်စပ် လုပ်နိုင်သူ။

ဖြစ်လာလိုက်တဲ့ စီးပွားရေး။ နှစ်ထပ်တိုက်ပင်ဆောက်လိုက်နိုင်သည်။

ပြောရဦးမည်။ သည်လိုတိုက်ဆောက်ဖို့ စီစဉ်နေရင်းက ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းဝယ်ရင်း တွေ့လာသူက ကိုဇော်။ ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာ။ သည်တစ်ခါတော့ အမာစိန် နှလုံးသားထဲက ချစ်သူကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ခြင်းပင်။

ကိုဇော် မိဘနှစ်ပါးရှိရာ ပြည်မြို့ထိ စွန့်စွန့်စားစားသွားရောက်လေ့လာသည်။ မှန်သည်။ ကိုဇော်မှာ တစ်ချိန်က ဇနီးမယားရှိခဲ့သည်။ ကလေးမဖွားနိုင်၍ မီးတွင်းမှာ အမေရော ကလေးပါ ဆုံးသွားရှာသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုဇော်နဲ့ သူမက သက်တူရွယ်တူ။ သူမမှာက ပစ္စည်းဥစ္စာမနေ ပြည့်စုံသည်။

ကိုဇော်မှာက ရာထူး ဂုဏ်သိက္ခာပြည့်စုံသည်။ တစ်ခုပဲ ကိုဇော်က အရက်သောက်တတ်သည်။ အမာစိန်အဖို့ နှလုံးသားက ချစ်မိတာဆိုတော့ ဒါကို အပြစ်လို့ မမြင်တော့။

“ယောက်ျားလေးပဲ ဒီလောက်တော့ရှိပေမပေါ့” ဟု အမှန်ပေးထား၏။ အမှားကို အမှန်ခြစ်ပေးလိုက်၏။

ကြောင်ခံတွင်းပျက်နဲ့ ဆက်ရက်တောင်ပံကျိုးလို့တော့ ပြောမရ။

နှစ်ဦးစလုံးက ယခုအခါ လူလွတ်တွေဆိုတော့ အမာစိန် ဒုတိယအိမ်ထောင်ကို ခမ်းခမ်းနားနား ပြုလုပ်၍ လက်ထပ်ခဲ့လေတော့သည်။

တကယ်တော့ အစ်ကိုကြီးတွေက သည်ကိုစွတိုင်ပင်စဉ်က ကန့်ကွက်ခဲ့သေးသည်။ မယားပါ သားသမီးနဲ့

ပထွေး ရေရှည် သင့်တော်၊ မတော်အကြောင်းပြ ဆုံးမ၏။

ခက်တာက အချစ်မှာ မျက်စိမှ မရှိတာ။ ချစ်မိပြီဆိုတော့ အပြစ်ကိုပင် အနှစ်ထင်နေတာလေ။

အမာစိန် ပျော်လိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။ ယခင်လို ယာခင်းထဲဆင်းဖို့ မဖြစ်တော့။ ယခု သူမက အင်ဂျင်နီယာကတော် ဖြစ်နေပြီ။

သည်တော့ ယာဇက(၃၀)ကို ရောင်း၊ အိမ်မှာ စတိုးဆိုင်ဖွင့်၊ တော်တော် အမြင်ကျယ်တဲ့မိန်းမ။ ခေတ်ကို အမီလိုက်နိုင်သူ။

အစားအသောက် ကုန်ခြောက်ကအစ လုံ့လုံးကုန်အဆုံး ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းပါမကျန် အဝတ်အထည် ထီးဖိနပ်။ တကယ့် ကုန်စုံဆိုင်ကြီး။

ရွာထဲက ခပ်သွက်သွက်မိန်းမ ငယ်(၂)ယောက်ကိုပင် ငှားထားရသည်။ သူကတော့ အရောင်းစာရင်း စီစဉ်၊ ဝယ်စရာရှိရင် ထပ်ဝယ်။

ဈေးဝယ် သွားရတာကလည်း သူ့ယောက်ျားရဲ့ ငှာနက ပေးထားတဲ့ မာဒေါဂျစ်နဲ့ဆိုတော့ သယ်ယူစရိတ်ကလည်း သက်သာသည်။

အမာစိန် နားမှာ စိန်နားကပ်။ လည်ပင်းမှာက စိန်လည်တုံ။ လက်ကောက်ဝတ်မှာက စိန်လယ် (၇)ဖော်။ တစ်ခုပဲ သူမ သိပ်လိုချင်တာက ကိုဇော်ရဲ့ သွေး၊ ကိုဇော်ရဲ့ ကလေး။

အဲ ပြောဖို့ကျန်နေတာက အစ်ကိုကြီး(၂)ယောက်နဲ့ ယခင်အိမ်ထောင်က ပါလာတဲ့ ကလေး(၂)ယောက်။

အမာစိန်အဖို့ ပထမဦးစားပေးက ကိုဇော်။ အစ်ကိုကြီး (၂)ယောက်ကို ယခင်လို နှိပ်နယ်အုခပ် မကျွေးနိုင်တော့။ စားလိုသမျှ ဘယ်လောက်ဈေးကြီးကြီး မဖြစ်ဖြစ်အောင် ရှာတော့ ဝယ်ကျွေးသည်။

ကလေးတွေလည်း အမေကို မကပ်နိုင်။ ကပ်ခွင့်မရ။ တိုက်အပေါ်ထပ်မှာ အစ်ကိုကြီးတို့နဲ့ ကလေး(၂)

ယောက်။ အောက်ထပ်မှာတော့ သူတို့ လင်မယား။ အိမ်ရှေ့မှာ ပေ(၃၀) ပေ (၂၀) တစ်ဆောင်တိုး၍ ဆိုင်ဖွင့်ထား သည်။

ကိုဇော်က ရိုးရိုးအများသူငါလို အရက်မျိုးကို မသောက်။ ဂျင် (ဒါမှ မဟုတ်) ဝီစကီ။ ပြီးတော့ အမြည်း ကောင်းကောင်းစားသည်။

ယခင်က ကြက်အသည်းအမြစ် က အစ်ကိုကြီးတို့အတွက်။ ယခုတော့။

ပြီးတော့ ကိုဇော်က အပြင် ထွက်သောက်တာမျိုးမဟုတ်။ လုပ်ငန်း ခွင်သိမ်းလျှင် မြို့တော် ဂေါက်ကွင်းမှာ ဂေါက်ရိုက်သေးသည်။ ပြန်လာတော့မှ ခေ့ခိုးချီး ဖမ်းမှာပဲ အေးအေးဆေးဆေး တစ်ယောက်တည်း သောက်။

ကိုဇော်အတွက် အရက်ခိုင်း ပြင် ရတာကိုက ပျော်သလိုလို မပြည့်စုံမှာ မီးခိုင်းနေသလိုလို လိုအပ်တာတွေ ကြို တင်ဝယ်ထားရတာလည်း အမော။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမာစိန် ပျော် သည်။ ကိုဇော်က သူမကိုခေါ်တဲ့ ချစ် လေးဆိုတဲ့ အသံက နားမှာစွဲနေသည်။

ဟိုတစ်လောက ကိုဇော်ကို ပေး ထားတဲ့ရုံးကား မာဇဒါဂျစ်က ချူချာ သည်။ အမာစိန် စိတ်မကောင်း။

ကိုဇော် အလုပ်အသွားအပြန် ကားကြိုနဲ့လိုက်ရတာ ရင်ထဲမှာ မချမ်း မြေ့။

သည်တော့ စိန်လည်တုံနဲ့ စိန် လက်ကောက် (၇)ကွင်းကို ရောင်းပြီး မတ်ဘူးဖင်ကောက်လေးတစ်စီး ဝယ်ပေး သည်။ ယခုတော့ ချောင်းရွာမှာ ပထမ ဆုံး (၂)ထပ်တိုက်ဆောက်သူ၊ ပထမဆုံး စတိုးဆိုင်ဖွင့်သူ၊ ပထမဆုံး ဇိမ်ခံကား ဝယ်စီးသူ။

အမာစိန် အပျော်လေးက (၈) နှစ်မျှသာ။ ကိုဇော်အတွက် သူမ စီစဉ်ပေး သော ဝီစကီက အစစ်မဟုတ်။ ကိုဇော် တစ်နေ့တခြား အရက်အတုက ဒုက္ခပေး ထာသည်။ စခါစက မသိသာပေမယ့် ခေ့လည်ဆိုတော့...။

ပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (မတ်လ၊ ၂၀၁၄)

အမာစိန် ယူပစ်လိုက်သလို ပိန် ချုံးကျသွားသည်အထိ ကိုဇော် ရောဂါ ပျောက်ဖို့ သေမင်းဆီက မရမကပြန်လို့ဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် ရူးမတတ်ခံစားရသူက အမာစိန်၊ ကိုဇော်ဆုံးပါးသွားသည်လေ။

သူ့မှာ အချစ် လုံးဝ မရှိတော့ သလို အစ်ကိုကြီးတွေနဲ့ သားသမီးတွေ ကိုလည်း ရှိတယ်လို့ပင် သဘောမထား။

တော်သေးသည်။ အငယ်မ ဝင်း စန္ဒာလေးက လိမ္မာသည်။ စတိုးဆိုင်ကို အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင်စီမံကွပ်ကဲသည်။ အမေလုပ်ရမယ့် အလုပ်မှန်သမျှ အမာ စိန် ငယ်ငယ်တုန်းကလို ထောင့်စေ့ အောင် လုပ်နိုင်သည်။

အစ်ကိုကြီးတွေလည်း အသက် အရွယ်ကြီးမှ ညီမအပူက သူတို့ကိုပါ လာဟပ်တာ ခံရတော့သည်။

အချိန်တွေ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံး ပေမယ့် အမာစိန်ရဲ့ ကိုဇော် အပေါ် တွယ်တာခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်အချစ်ကြီး ကတော့ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက် အောင် တင်းပတ်ရစ်နှောင်နေဆဲ။

အရွယ်ကလည်း (၄၀)ကျော် မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် အရေးကြီး သည့်အချိန်။ သွေးဆုံးချိန်။

ဒီမှာတင် ဆရာဦးဘမောင် တစ်ယောက် အမာစိန်ကို ဆေးကုသဖို့ ဖြစ်လာသည်။

မှဆိုးဖို့ ဦးဘမောင်အဖို့ အမာ စိန်ကို မည်သို့မည်ပုံဆေးကုသည် မသိ။ ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်းလာသည်။

သိပ်မကြာ။ ဦးဘမောင်နှင့် အကျဉ်းရုံး မင်္ဂလာဆောင်သည်။

တကယ်တော့ ဦးဘမောင်သည် ဓာတ်ပီနွောဆရာဟု ဆိုပေမယ့် ဆေး ထိုးအပ်လည်း ကိုင်သည်။

ဒါပေမဲ့ အမာစိန်နဲ့ ညားပြီး ကတည်းက လုံးဝ ဆေးမကျ။ ပြောမယ့် သာပြောရသည်။ ဦးဘမောင်နှင့် အမာ စိန်တို့က လင်မယားဆိုပေမယ့် ဆက်ဆံ ပုံက တစ်စိမ်းဆန်သည်။ ဝတ်ကျော တန်း ကျ ပုံစံမျိုး။

ခြောက်လပင် မကြာ။ ဝါတွင်း ဥပုသ်နေ့ တစ်နေ့။

အစ်ကိုကြီးနှစ်ယောက်နဲ့ သူတို့ တူ ထွန်းဝေနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသွား ကြသည်။ နီးနီးနားနားမဟုတ် နေ့ကူး ကျောင်းတော်ရာအထိ ကိုဇော် ယခင် က စီးခဲ့တဲ့ကားကို မောင်ထွန်းဝေက မောင်းပို့သည်။

ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၍ ဆိုင်လည်းပိတ် သည်။ အမာစိန်တစ်ယောက် ကျန်းမာ ရေး မကောင်းသော ငယ်သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ထံ သတင်းမေးပြီးအပြန် ကပိုကရိုပြေးထွက်လာသော သမီးလေး ဝင်းစန္ဒာ။

ဘီလူးသရဲစီးနေသည့် ရာဂ ဘီလူး ဦးဘမောင်။ အမာစိန် နှုတ်မှ ဘာမှမပြော။ တိုက်ထဲ ပြေးဝင်လာရင်း ဆိုင်မှာသုံးသည့် ဆပ်ပြာလှီးသော ဓားကိုပါ တစ်ခါတည်း ယူဆောင်ကာ ဦးဘမောင်၏ ဝမ်းဗိုက်အား ပြေး၍ ထိုးပစ်လိုက်သည်။

“ဟင် လူယုတ်မာ၊ ငါ့ကိုလဲ ဆေးကုတယ်ဆိုပြီး မဟုတ်မဟတ်ဆေး တွေကျွေး။ ကိုယ်ခန္ဓာယူ၊ အခု ငါ့သမီး ကို ဟေ့ မှတ်ထား။ အမာစိန်တဲ့”

အရူးမကြီး တစ်ယောက်ပမာ အော်ဟစ်ရင်း ဦးဘမောင်ကို တစ်ချက် ပြီး တစ်ချက် ဓားနှင့်ထိုးနေသည်မှာ ဘေးကလူတွေ ဝိုင်းဆွဲထားမှ ရပ်သွား သည်။ ထိုအမှုနှင့် အမာစိန် အချုပ်ခံ ရသည်။ လူမိုက်ကတော့ အသက်ပြင်း သား ဦးဘမောင် မသေ။

သည်တော့ သမီးကို ဇော်ကားဖို့ ကြံစည်တာကို မခံရနိုင်လို့ ဒေါသ အလျောက် လုပ်တာဆိုတော့ ထောင် (၁)နှစ်သာ ကျခံခဲ့ရသည်။ ဦးဘမောင် က ထောင် (၅)နှစ်။

ပြောဖို့ မေ့နေသည်။ ကိုဇော်မှာ ဦးလေးတစ်ယောက် ရှိသည်။ ထိုဦးလေးက အသက်(၄၀)

ကျော်မှ မိသားစု (နာဂစ်) ထပ်သွား၍ အထီးကျန်ဘဝမှသည် ရဟန်းဖြစ်လာခဲ့ သူ။ ပထမ ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းမှာ တစ် ဝါပင်မရ တရားအားထုတ်မည်ဆိုကာ မင်းဘူးရောက်လာသည်။

သူတို့ ကိုဇော်က ဖလန်ကျေးရွာ အနီးက တောင်ကြီးပေါ်တွင် ကျောင်း ဆောက်ပေးသည်။

သုံးဝါနေတော့ အနီးအပါး တရားအားထုတ်နေသူချင်း အဆင် မပြေ၍ ကိုဇော်နှင့် အမာစိန် အိမ် ထောင်ကျတော့ ကိုဇော်အစီအစဉ်ဖြင့် မင်းဘူး သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းမှာ သီတင်း သုံးပြန်သည်။

ဆရာတော်က လက်မခံလို ကို ဇော်မျက်နှာဖြင့် ထားရသည်။ ဒကာရင်း ဖြစ်နေတော့ အခက်သား။

သုံးကျောင်းပြောင်းသော ရှင် ကြီးဖြစ်၍လည်း ပါသည်ပေါ့။

အမာစိန် ထောင်ကလွတ်လာ တော့ ပထမဆုံး သတိရတာက ကိုဇော်။

ကိုဇော် ပြန်မလာတော့မှန်း သိပါလျက် ရုတ်တရက် ဘာကြောင့် ကိုဇော်ကို သတိရတာပါလိမ့်။ မကွေး မင်းဘူးကားဂိတ်အရောက်။ ဟုတ်သည် အို ကိုဇော်နဲ့ တူလိုက်တာ။

ကိုဇော်ရှိလျှင် သူ့ထက်တော့ ငယ်ပေမည်။ လူပုံက ရိုးရိုးအအ။

အမာစိန် စိတ်က မြန်သည်။ ချက်ချင်း ထိုသူကို သွားတွေ့သည်။

“ရှင် ကိုဇော်နဲ့ ဘာတော်လဲ”

မေးပုံက အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ။

“ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာ မောင်ဇော်ကို ပြောတာလား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဪ... ငါ့တူလေ”

“ဒါဆို ဦးက ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“ငါလဲ အောက်ပြည်အောက်ရွာ မှာ အလုပ်လုပ်ရင်း နာဂစ်မှန်တိုင်းမိ တော့ မိသားစုပျက်စီးသွားတာနဲ့ ရဟန်း ဘောင်တက်ခဲ့တာလေ။ ငါ့စိတ်က လူ ဆန်နေတော့ ရောက်တဲ့နေရာ အဆင်

မပြေဘူး ဒါကြောင့် ငါလဲ ဆရာတော် ခွင့်ပန်ပြီး လူထွက်လာတာ”

“ဟင်”

“ဒါဆို ကျွန်မ အိမ်မှာလိုက်နေ လေ”

“မင်းက ဘယ်သူလဲ”

“ကိုဇော် မိန်းမလေ အမာစိန်”

“ဪ မှတ်မိပြီ၊ နေပါစေကွာ၊ ငါ ခြေဦးတည့်ရာပဲသွားတော့မယ်”

အမာစိန်က အတင်းမရမက ခေါ်၍ အိမ်ပါလာခဲ့သည်။ ရွာထဲမှာ တော့ ပြောစမှတ်ပြုသည်ပေါ့။

“အမာစိန်က ထောင်ကထွက် တာ လင်က ယောက်ရခဲ့တယ်” တဲ့။

သူတို့ အထင်သာ။

တကယ်တော့ အမာစိန်ဘဝ သုံးလင်ပြောင်းခဲ့ပြီးပြီ။

ဦးလင်းလူထွက် ဦးစိတ္တကလည်း သုံးကျော်ပြောင်းခဲ့သော ရှင်ကြီး။

ခု သူတို့ နေပုံထိုင်ပုံက အစ်ကို ကြီးနဲ့ ညီမ ပုံစံမျိုးသာ။ လူတွေက တော့ ယုံချင်မှယုံမည်။

အမှန်တကယ်ပင် စိတ်ထားဖြူ ဖြူဖြင့် ဆက်ဆံနေကြသည်သာဖြစ်၏။

အမာစိန်အဖို့ ကိုဇော်ကို ပြန် ကောက်ရလာသည်နယ်။ ဦးစိတ္တက တော့ အိမ်ဦးခန်းမှာ ဘုရား တရား အလုပ် လုပ်ကိုင်လျက်။

ယုံချင်မှ ယုံပါ။

ဒါပေမဲ့ ဒဏ္ဍာရီ တစ်ပုဒ်တော့ မဟုတ်ပါလေ။

သုံးကျောင်းပြောင်းသော ရှင်နှင့် သုံးလင် ပြောင်းသော မိန်းမတို့ကား အတူတကွ နေထိုင်ကြဆဲပင်။

□ မာန်ငြိမ်းအေး (ဒလ)

ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြတို့ ဘဝ ချင်း ပေါင်းစပ်မှုကို အမေမှတစ်ပါး အားလုံးသော ဆွေမျိုးများက သဘော တူ ကျေနပ်ကြသည်။

မတင်မြသည် သားတစ် ယောက်အမေ မုဆိုးမဖြစ်သော်လည်း မြန်မာမိန်းကလေးတစ်ယောက် အဆင် အပြင်ဖြင့် ချောမောလှပကာ ယဉ်ကျေး သည်။ သိမ်မွေ့သည်။

သူ့ဘဝအကြောင်းက ဖန်လာ၍ မုဆိုးမဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း ငယ်စဉ်က တည်းက နာမည်ပျက်ရှိခဲ့သူ မဟုတ်။ ကျွန်တို့ရရ သိက္ခာရှိရှိနေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ် သည်။

“ငါတော့ သဘောမတူဘူးဟေ့၊ ငါ့သား စိတ်ဆင်းရဲမှာ စိုးလို့သာ အပူ ရုပ်ကို ဟန်လုပ်ပြီး ဆိတ်ဆိတ်နေရ တော့မှာ ငါက အမေကိုးဟဲ့”

ဟောဟောဒိုင်းဒိုင်း အမေ့ စကားကိုကြားပြီး မတင်မြ မျက်နှာက ပြုံးယောင်သန်းနေသော်လည်း မဲပြုံး ကလေး ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် မတင်မြသည် ကျွန် တော်ကို ချစ်မြတ်နိုးရုံမက လူမှုရေးပါ လုံခြုံသူ ဖြစ်သဖြင့် သူ၏တုံ့ပြန်ပုံမှာ လေးစားစရာ ကောင်းလှသည်။

“ကိုရယ်၊ ကိုက လူပျိုဆိုတော့ ကိုအမေက ဒီလောက်တော့ ပြောမှာ ပေါ့ကွယ်၊ မြ စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ သူက အမေလေ၊ ကိုအမေလေ”

မတင်မြ၏ နားလည်မှုကို ကျွန် တော် ကြည်နူးရသည်မှန်သော်လည်း သူသည် အမေ့စကားကို ခံစားနေရမှန်း ကျွန်တော် သိသည်။

သို့အတွက် ပြောရာပြောကြောင်း အမေ့အကြောင်း သောင်းပြောင်းလေ့ လာကို ရှင်းပြနေမိသည်။

“မြ အမေ့ကို နားလည်ပေးတာ
သာပါတယ်။ မြ နားလည်သထက်
အောင် ပြောပြဦးမယ်နော်”

.....

“အမေဟာ ကို ငယ်ငယ်က
ပိုင်ပိုင်ပေါက် လိမ့်ကျတာမြင်ပြီး
အသွားဖူးတယ်။ အဲဒါ ကိုအဖေက
အဖေက ပိုရန်ကောလို့ ပြောတော့
အဘပြန်ပြောတယ် မှတ်သလဲ။
အဖေက ကျုပ်က အမေကိုး” တဲ့။

ပြီးတော့... ..

“ကို ငါးတန်းတုန်းက စာမေးပွဲ
အောင်လည်း ကျကျပါအောင် ငို
အဲဒါ အဖေက ပြောတော့

ကျုပ်က အမေကိုးလို့ပြောပြီး အဖေကို
ရန်ပြန်တွေ့တယ်”

.....

“ကို ဆယ်တန်း စာမေးပွဲကို
ရုဏ်ထူးနှစ်ဘာသာနဲ့ အောင်တုန်းက
များ အမေဟာ လူရှေ့ သူရှေ့မရှောင်
ကွေးနေအောင် ကခဲ့တယ်။ အဲဒါကို
အဖေက မင်းနဲ့ကွာ လူကြီးသိကွာလေး
ဘာလေး ထိန်းပါဦး ပြောတော့ အမေ
က ကျုပ်က အမေကိုး ဆိုတဲ့ စကား

တစ်ခွန်းတည်း ပြန်ပြောပြီး ဆက်က
နေတယ်။ အဲဒီတော့ အဖေက အမေ့ကို
နာမည်မခေါ်တော့ဘဲ အမေကိုး အမေ
ကိုးနဲ့ ခေါ်တော့တာပဲ”

.....

“အခုလဲ ကြည့်လေ၊ အမေ့ကိုး
ဆိုတဲ့စကားသံ အမေ့ဆီက ထွက်လာ
တာ မြ ကြားလိုက်တယ်မဟုတ်လား။
စိတ်မကောင်း မဖြစ်နဲ့နော်။ အဲဒါ အမေ့
စကားပဲ”

“အမေ့နာမည်က အမေကို ဖြစ်
သလို အမေ့ လက်သုံးစကားကလဲ
အမေကိုးဆိုတာ မြ သည်းခံပြီး နား
လည်ပေးပါနော်”

“စိတ်ချပါ ကိုရယ်၊ ကိုကိုချစ်လို့
မြ နားလည်ရသလို အခု ကိုခွင်းပြ
လိုက်တော့လဲ ပိုပြီး နားလည်သွားရ
တာပေါ့၊ ကို အမေဟာ မြ အမေပဲ
ပေါ့ကွယ်”

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေမတင်မြသည်
ကျွန်တော့်ကိုချစ်၍ သည်းခံ ခွင့်လွှတ်
သလို အမေမည်လည်း သူ့သားဖြစ်
သော ကျွန်တော့်ကို နားလည်ပေးခဲ့
လေသည်။

မတင်မြပိုင်ဆိုင်သော သွပ်မိုး
ပျဉ်ထောင်အိမ်ကလေးတွင် ကျွန်တော်
တို့ နှစ်ယောက် လွတ်လပ်စွာနေကြ
သည်။

မတင်မြ၏သား မောင်နိုင်ကို
တော့ မတင်မြ၏ ယောက္ခမများက
ကြည်ဖြူစွာ ခေါ်ထားကြသည်။

“ကို လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့်”

ချိုသာစကား သကာပျားက နား
ဝင်ငြိမ့်ညောင်းလှသည်။ နံနက်ပိုင်း
ကျွန်တော်ရုံးမသွားမီ မတင်မြက အိမ်
မှာစားရန် စားစရာများ စီမံကျွေးမွေး
သည့်အပြင် ထမင်းဘူးကိုပါ အသင့်ပြင်
ဆင်ပြီး ဖြစ်သည်။

“ကို ရေ အရင်ချိုးနော်၊ နောက်
မှ ထမင်းစား”

ညနေရုံးဆင်း၍ အိမ်ပြန်ရောက်
ရောက်ချင်း မတင်မြ၏ ကြိုဆိုသံ နှုတ်
ဆက်သံက နွေမှာသာသည့် ဥညဋ်ဂင်
ကလေး၏ အသံလိုပင် အသံလွင်လွင်
ကလေးနှင့် ဖြစ်သည်။

“မြရေ”

“ဘာလဲကို ပြောလေ”

တစ်နေ့ ညနေ ရုံးပိတ်ရက်တွင်
မတင်မြနှင့် ကျွန်တော် စကားလက်ဆုံ
ကျဖြစ်ကြသည်။

ရုပ်ကွက်ထဲမှာ ကိုနဲ့ မြတို့
အကြောင်းကို ပြောကြတာ၊ မြ ကြားမိ
သလားဟင်”

“မြ မကြားမိဘူးကို၊ ကို ဘာ
ကြားမိလို့လဲ ဟင်”

ကျွန်တော့်မေးခွန်းကို မတင်မြ
က မျှော်လင့်ချက်သံကလေးဖြင့် ပြန်
ဖြေသည်။ ကျွန်တော်က ဟက်ခနဲ ပြုံး
လိုက်သည်။ ပြီးမှ...

“တိုတို ညားခါစက အသက်ခပ်
ကြီးကြီး လူကြီးတွေက ကိုကို၊ ဒီလူပျို
ကြီး အိမ်ထောင်ကျတာ ကံကောင်း
တယ်လို့ ပြောကြတယ်၊ အဲဒါ ဘာ
ကြောင့်လဲ သိသလားဟင်”

“ဘယ်သိမှာလဲ ကိုရဲ့”

“အဲဒါ မြနဲ့ ကိုရဲ့ အချစ်ဟာ
တကယ့်အချစ်စစ် ဘယ်သူဖျက်ဖျက်
မပျက်မယ့် အချစ်စစ်ဆိုတာ သူတို့
သိသွားကြလို့ပေါ့”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် မတင်
မြဖျက်နှာတွင် ပုစွန်ဆီရောင်သန်းသွား
သည်။ ရှက်သွေးအစုံက သူ့ဖျက်နှာပေါ်
တွင် စုပုံသွားသည်။

“ဟယ် ကြည့်စမ်း၊ ရှက်သွားလို့
ထင်ပါရဲ့၊ မြ ပါးကလေးတွေ နီရဲသွား
တာပဲနော်”

ကျွန်တော်သည် ပြောပြောဆို
ဆို အိမ်ပြတင်းပေါက်ကို ထပ်တိတ်ရန်
ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

အိမ်ရှေ့ပန်းခြံထဲတွင်ကား ပျံ
သန်းနေသော လိပ်ပြာကလေး တစ်
ကောင်သည် နီနီရဲရဲ ပန်းပွင့်ကလေး
တစ်ပွင့်ပေါ်သို့ ဖျတ်ခနဲ ခိုနားလိုက်
သည်ကို မြင်လိုက်ရလေသည်။

မတင်မြ ကျွန်တော်အပေါ်ထား
ရှိသော မေတ္တာစေတနာနှင့် ကျွန်တော့်
အသိုင်းအဝိုင်းအပေါ် ထားရှိသော
မိသားစု စိတ်ဓာတ်တို့ကို အမေဆုံးပါး
သွားရှာသော အခါ၌လည်း ပိုမိုသိရှိ
ရပြန်သည်။ အသက်ရှင် နေထိုင်ရသော

စရိတ်ထက် သေဆုံးကွယ်လွန်သော
စရိတ်က ပိုမိုခက်ခဲသောအခါ သမယ
တွင် မတင်မြသည် သူ့အတွင်းပစ္စည်း
များကို အပြတ်ရောင်းချကာ အမေ့ကို
သူ့အမေနှင့်မိန်း ပြုစုခဲ့သည်။ ဂရုစိုက်
ခဲ့သည်။ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။

မတင်မြ ကျွန်တော့်အပေါ်
မြတ်နိုးပဲ့ တွယ်တာပဲ့ အနှစ်နာခံပဲ့နှင့်
ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ရေးကံကောင်း
ပုံတား ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်အတွင်း
သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်လျက်ရှိသည်။

“ကိုရေ”

“ပြောလေ မြ”

“မောင်နိုင်ကို အိမ်မှာခေါ်ထား
ချင်တယ်”

“မောင်နိုင် . . . မောင်နိုင်”

“ဪ ကိုရယ်၊ သားလေးကို
ပြောတာလေ”

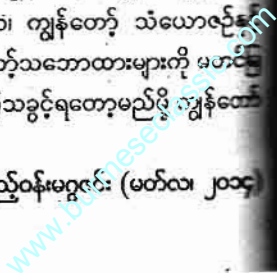
ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြတို့သည်
တစ်ရွက်မှာ နှစ်လွှာဖြင့် အနေကြာလာ
ခဲ့ရာ မတင်မြ၏ သားငယ် မောင်နိုင်ကို
ပင် မေ့ထားမိခဲ့သည်။

“ခေါ်ပေါ့ မြရယ်၊ ကိုယ့်သား
သမီးပဲ၊ မောင်နိုင်က သူ့အမေကို လွမ်း
လို့ ဒီမှာ လာနေမှာတဲ့လားဟင်”

“သားသမီးနဲ့ မိဘဆိုတော့
အဲဒါလဲ ပါမှာပေါ့ ကိုရယ်၊ ပြီးတော့
မောင်နိုင်က အရွယ်ရောက်လာပြီလေ၊
သူ့ဘိုးအေ ဘွားအေတွေက ခေတ်လူ
ငယ်တွေအကြောင်း မသိဘဲ ချုပ်ချယ်
တယ်နဲ့တူပါတယ်၊ အဲဒီမှာ သူ မနေချင်
တော့ဘူးတဲ့လေ”

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော့်
အပေါ်ရော ကျွန်တော့်မိသားစုအပေါ်
တွင်ပါ စိတ်စေတနာ ထာဝရကောင်း
မွန်ခဲ့သော မတင်မြတို့ တစ်ပြန် တစ်
လှည့် နားလည်ပေးရမည်မို့ ကျွန်တော်
ပျော်နေမိသည်။

ကျွန်တော့်မေတ္တာ၊ ကျွန်တော့်
စေတနာ၊ ကျွန်တော့် သံယောဇဉ်နှင့်
ကျွန်တော့်သဘောထားများကို မတင်မြ
ထံသို့ ပြသခွင့်ရတော့မည်မို့ ကျွန်တော်

ကြည့်နူးခဲ့ရပါသည်။မေတ္တာဆိုသည်မှာ အလျားအနံ့ မရှိပေမယ့် အသွားအပြန် နို့သည်ဟု ဆိုကြသည် မဟုတ်လား။

မတင်မြင်၏ တစ်ဦးတည်းသော သား မောင်နိုင် အိမ်သို့ စ,ရောက်လာ သည့်နေ့က ကျွန်တော် အလွန်ပျော် ခဲ့သည်။

ကလေးမရှိသော ကျွန်တော်တို့ အိမ်ထောင်တွင် ကလေးတစ်ယောက် ရလိုက်သကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မောင်နိုင်ကား ဆယ် တန်း နှစ်ခါကျပြီး ကျောင်းမနေတော့။ နိုင်ငံခြားသို့ ထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ သူ့အသက် တွက် ကြည့်တော့ နှစ်ဆယ် စွန်းလေပြီ။

“အဘိုးနဲ့ အဘွားက တားထား လို့ မေမေ့ဆီ မလာဖြစ်လို့ ဦးကျော်ကို ဆက်ဆံဖူးပေမယ့် သား မြင်မြင်ချင်း ခင်ပါတယ်”

မောင်နိုင်နှုတ်ဖျားက ထွက်လာ သောစကား သကာပျားက ကျွန်တော့် နားဝင်ကို အဝင်ချိုစေသလို ကျွန်တော် ၏ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း စိမ့်သွားစေပါ သည်။

မယားပါသားနှင့် ပထွေးဖြစ်မည် ဆိုစကား...

“ကျွန်တော့်သားအရင်းကလေး ဖြစ်လိုက်ပါတော့” ဟုပင် ဆုတောင်း သည့်အထိ ကြည့်နူးဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရ သေးသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့မိသားစု ဆဝကလေးသည်...

“အချိုပေါ် သကာဆင့် ကာ နေ့တင့်စေမည်” ဟု ကျွန်တော် ထင်ခဲ့ ပါသည်။

မြင်ခဲ့ပါသည်။ ပီတိများစွာဖြင့် သား သာယာနေခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့။

အထင်နှင့်အမြင် လက်တွေ့နှင့် ကွာဝေးခဲ့ရပါသည်။

မောင်နိုင် အိမ်ရောက်လာပြီး တစ်လအတွင်း ရင်မရှင်းစရာများ ကြုံ ခဲ့ရပါသည်။

“ဟယ် ကြည့်စမ်း သားရယ်၊ အရက်တွေ သောက်လာတယ် ဟုတ် လား။ ကို သိရင်တော့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်တော့မှာပဲကွယ်”

မတင်မြင်က ပျာပျာ ပျာပျာနှင့် အရေးကြီးနေသော်လည်း မောင်နိုင်၏ အာလေးလျှာလေး တုံ့ပြန်ပုံက အေး အေးဆေးဆေးပင်။

“ဟာ အမေကလဲဗျာ၊ သား သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် နိုင်ငံခြားသွား မလို့ ဧည့်ခံတာနဲ့ သောက်လာတာပါ။ ဦးကျော်သိလို့ကော ဘာဖြစ်မှာလဲ၊ သူလဲယောက်ျားပဲ သောက်ချင်သောက် မှာပေါ့။ အရက်သောက်တာ ဆန်းလို့ လား”

မောင်နိုင်၏ စကားကို မတင်မြင် က စိုးရိမ်သံ စိတ်မကောင်းသံဖြင့် တုံ့ပြန် လိုက်သည်။

“ဒီလို မပြောနဲ့လေ သားရယ်၊ သား ဦးကျော်က အရက်မသောက်ဘူး။ တော်ကြာ သူ့သိသွားရင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေပါဦးမယ်”

“ဘယ်လို မေမေ၊ ဦးကျော်က အရက်မသောက်ဘူး ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် ဖဲရိုက်မှာပေါ့”

“အို... သားရယ်၊ ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ သူ ဖဲလဲ မရိုက်ပါဘူးကွယ်”

“ဟာ မေမေကလဲဗျာ၊ သူက ယောက်ျားပဲ၊ အရက်မသောက် ဖဲမရိုက် ရင် အပျော်အပါးတော့ လိုက်မှာပေါ့ ဟား ဟား ဟား ဟား”

ရုံးဆင်းလာသော ကျွန်တော် သည် အိမ်ထဲသို့ မဝင်ဖြစ်တော့။

အရက်မူးမူးနှင့် စည်းလွတ်ဝါး လွတ် ပြောနေသော မောင်နိုင်ကိုလည်း မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်

ပြောဆို ဆုံးမ၍ ရတော့မည့် အခြေ အနေလည်း မဟုတ်တော့။ ကျွန်တော့် အပေါ် ထာဝရမြတ်နိုးတွယ်ကာသည့် အဖော်မွန်ကောင်းဖြစ်သော မတင်မြင်၏ စိတ်ချမ်းသာရေးသည်ကျွန်တော့်အနေ မဟုတ်လား။

သို့ဖြင့်...

ကျွန်တော်သည် ခြေကို အသာ အယာ ဖွနင်းကာ ဧည့်ခန်းအတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်၏ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ လှေငယ်သည် ပင်လယ်ကျယ်ကျယ်တွင် မှန်တိုင်းကြီး ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးလေပြီလား။ ရင်ဆိုင် တိုးလေပြီလား။

ကျွန်တော်သည် အပူရင်ကို ဟန် လုပ်ကာ ဘာမျှ မသိဟန်ဆောင်နေခဲ့ သည်။

သို့သော် မောင်နိုင်သည် အဘိုး အဘွားအိမ်တွင် ဘယ်လိုစည်းကမ်းနှင့် ဘာယ့်လိုနေခဲ့သည် မသိ။ ညနေတိုင်း လိုလို အရက်မူးမူးပြီး ပြန်လာတတ် သည်။ ပြီး မတင်မြင်နှင့်လည်း စကား တွေ ပြောပြောနေတတ်သည်။

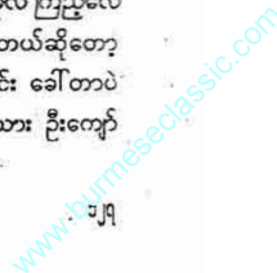
“မေမေက သားကို မချစ်ပါဘူး ဗျာ”

“သားရယ် သားကို မေမေ အချစ်ဆုံးပါကွယ်”

“သားကို မညာပါနဲ့ဗျာ၊ မေမေ ယောက်ျားကြီးကိုပဲ မေမေချစ်တာပါ။ ယောက်ျားလဲ ရရော၊ သားကို တိုးတိုး ဘွားဘွားတို့နဲ့ မေမေ ပစ်ထားခဲ့တာ မဟုတ်လား”

“အို အို မဟုတ်ပါဘူးသားရယ်၊ မေမေ အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ့်သတင်း ကြားတာနဲ့ မင်း ဘွားဘွားက...

သူ့မြေး သူ့မွေးမယ် ဆိုပြီး လာခေါ်သွားတာပါ။ အခုလဲ ကြည့်လေ သား ဒီမှာ လာနေချင်တယ်ဆိုတော့ ကော မေမေက ချက်ချင်း ခေါ်တာပဲ မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ သား ဦးကျော်

ကကော သားကို ချက်ချင်းခေါ်ထား တာပဲ မဟုတ်လား”

“ဟာဗျာ၊ မေမေကလဲ သူ့ ယောက်ျားကို ဦးကျော် ဦးကျော်နဲ့ တစ်ကျော်ထဲ ကျော်နေတာပဲ၊ သူက သားကို မခေါ်လို့ရမလား မေမေရ၊ ဒီအိမ်က သူ့အိမ်မှ မဟုတ်ဘဲ”

မတင်မြတို့ သားအမိ၏ အချို့ အချ ဓကားပြောသံများကို ဧည့်ခန်း အတွင်းမှ ကြားနေရသော ကျွန်တော် သည် မျက်လုံးများ ပြာဝေသွားသည်။

မိသားစု ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး မိသားစု လျှောက်လှမ်းရမည့် ရှေ့ခရီး ဖြောင့်ဖြူးသာယာရေးအတွက် မျှော် လင့်ချက် ကြီးစွာဖြင့် စောင့်မျှော်နား ထောင်နေသော်လည်း အချည်းအနီး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“ဒီအိမ်က သူ့အိမ်မှ မဟုတ်ဘဲ” တဲ့။

ယောက်ျားမာနနှင့် ယောက်ျား သိက္ခာကို ထိခိုက်သွား၍ ပထွေးနှင့် မယားပါသား စိတ်များပေါ်ပေါက်လာ ခဲ့မိသည်က အမှန်။

သို့သော် လင်နှင့်သားကြား ဖျာ များရသော မတင်မြ၏ မျက်နှာက မြင်ကွင်းတွင် ဝိုးတဝါးပေါ်လာလေရာ စိတ်ကို အနိုင်နိုင်ထိန်းထားရလေသည်။

ကြည့်စမ်း။

ဟန်ဆောင်နေရခြင်းလောက် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသည်ကား မရှိတော့ ပါပြီတကား။

ကျွန်တော်သည် မတင်မြကို မြတ်နိုးသည်။ ချစ်သည်။ စိတ်သဘော မနောကိုလည်း လေးစားသည်။

မတင်မြသည်လည်း ကျွန်တော် အပေါ် မြတ်နိုးတွယ်တာ ချစ်ခင်သည်။ ဆိုရသော် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး တစ်ဦးကို တစ်ဦး နားလည်ကြသည်။

သို့ပါလျက် ဘေးပယောဂ ကြောင့် အထိအခိုက်မခံနိုင်။

အိမ်ထောင်စုကြီး အပျက်အစီး မခံနိုင်။ သဘောထားကြီးကြီးထားပြီး ထိန်းထားနိုင်သမျှ ထိန်းရမည်ဟု ဆုံး ဖြတ်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း စိတ်ရှည်ရှည် နှင့် သဘောထားကြီးကြီးထားကာ မောင်နိုင်နှင့် ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့သည်။

“ဦးကျော် ကျွန်တော်ကို ခေါ် တယ်ဆို”

“ထိုင်ပါဦး သားရယ်၊ အခု တစ်လော သား အရက်တွေ သောက် သောက်လာတာ ဦးကျော် သိတယ်”

“ဪ . . . ဒါလား”

“ဟုတ်တယ်၊ သားက ငယ်သေး တော့ မှားမှားစိုးလို့ပါ၊ ပြီးတော့ သားက နိုင်ငံခြားသွားမယ့် လူလေ၊ အရက် ကြောင့် ရောဂါရနေဦးမယ်”

“ကျွန်တော် က အရက်ကို ရောဂါရအောင် သောက်မယ့် အောက် တန်းစား ကလေးကနေမဟုတ်ပါဘူး၊ ပြီး တော့ အရက်သောက်ပြီး ကျွန်တော့် အိမ် ကျွန်တော်ပြန်လာတာပဲ၊ ဒီအိမ် ဟာ ကျွန်တော့်အဖေ ဆောက်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်”

“ဟဲ့ . . . သား”

လုံးဝ မျှော်လင့်မထားသည့် မောင်နိုင်စကားကြောင့် မတင်မြက ကြားဝင်ဟန်တားလိုက်သည်။ သို့သော် အားလုံးသော အားလုံးတို့က အကျည်း တန် အရုပ်ဆိုးခဲ့လေပြီ။ ရှင်းခါမှ ရှုပ် ကာ အမယ်ဘုတ်ရဲ့ သူ့ချည်ခင် ဖြစ်ခဲ့ လေပြီ။

မောင်နိုင်ကို ဘယ်သူ ဘယ်သူ တွေက ဤသို့သော အတွေးအခေါ်များ သွတ်သွင်း၍ ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြ ကြားသို့ စေလွှတ်လိုက်သည်မသိ။

အံ့ဩခြင်း စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းတို့ ကြောင့် တုန်တုန်ရိရိပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ စိတ်ကို ထိန်းထားပေသည့် ဒေါသဖြစ်ခဲ့ သည်။ ရှက်စိတ်များလည်း မွန်ထူကာ မျက်နှာကို ဘယ်သို့ထားရမည်ကိုပင် မသိတော့။

လူတစ်ကိုယ်လုံး အခိုးအယှက် ဖြစ်ကာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတတ်သွား ချင်စိတ်ပင် ပေါက်မိသည်။

“ကျွန်တော် အရွယ်ရောက်သော ပါပြီ ဦးကျော်၊ ကျွန်တော့်ကို ဆရာထံ ပြီး မဆုံးမပါနဲ့၊ ပထွေးကောင်းတယ် ဆိုတာ အဖေအရင်း အိပ်နေသလောက် ပဲ ရှိပါတယ်”

ဓကားတွေက အလွန်အတုအယွင်း ကလား။

အဘယ်နတ်ဆိုးက ညွှန်ကြား လိုက်သည် မသိ။ ‘မောင်နိုင် ဆိုသော လေးပြင်းသည် ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြ တဝထဲသို့ ရုတ်ခြည်းဝင်ရောက်သော မွေနှောက်သွားပါလေတော့သည်။

မမျှော်လင့်သည့်ဓကား မမျှော်လင့်သည်များကြားပြီး ကျွန်တော်၏ မတင်မြတို့ အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ ရူးမတတ်ပင် ဖြစ်သည်။

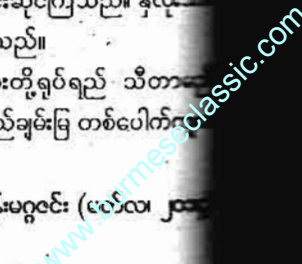
မတင်မြသည် မျက်ရည်လျှောက် သည့် မျက်နှာဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကြည့် သည်။ ကျွန်တော်၏ တုံ့ပြန်အကြား မှတ်မိသည် မတင်မြအတွက် အားဆေးထက် လက်ဖြစ်စေရန် ကျွန်တော် ကြိုးပမ်း လိုက်ပါသည်။

ဟန်ဆောင်ခြင်း ဆိုသည်မှာ အပင်ပန်းလှသည်မှန်သော်လည်း မတင်မြ အတွက်ကိုမူ ကျွန်တော် အပင်ပန်း လိုက်ပါသည်။ အပင်ပန်း ခံလိုက် သည်။

ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြတို့သည် မောင်နိုင်၏ နောက်ကွယ်တွင် ရွှေထွေး ကို ဆွေးနွေးဖြစ်ကြသည်။ တိုင်ပင်ကြ သည်။ ညှိနှိုင်းဖြစ်ကြသည်။

မြတ်နိုးခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သံသယ ဖြစ်ခြင်း တို့ကို ထည့်တွက်ကြသည့် ဦးနှောက်ချင်းဆိုင်ကြသည်။ နှလုံး သွေး ချင်းပြိုင်ကြသည်။

“သားတို့ရုပ်ရည် သိတာက သား ရေကြည်ချမ်းမြ တစ်ပေါက်ကလေး”

မိဘတို့ဝမ်း ငြိမ်းစတမ်း” ဟု မတင်မြက မတီထွင် အပီအပြင်ရွက်ကာ ဇွတ်တင်းခံသလို။

“ဒီအိမ်ဟာ ကျွန်တော့်အဖေ ဆောက်ထားတဲ့အိမ်ပဲ။ ပထွေးကောင်းတယ်ဆိုတာ အဖေအရင်း အိပ်နေသလောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ ပထွေး ပထွေး” ဆိုသော မောင်နိုင်၏ စကားသံများက ကျွန်တော့်နားထဲမှ မထွက်ဘဲ ယောက်ျားမာနပေါက်ထွက်ခဲ့လေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ပြဿနာ အဖုံဖုံအတွက် အပြည့်အစုံ အဖြေထုတ်လိုက်ကြသောအခါ ကျွန်တော့်ကောမတင်မြပါ အံ့သြကြရလေသည်။

မိုးပြိုသည်ကို ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြတို့ ယုံကြည်ကြရတော့သည်။

ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြတို့၏ ဘဝမိုးသည် မလှမပ ဆိုးရွားစွာ ပြိုကျပျက်ပြိုနိုးခဲ့ရလေတော့သည်။

“မိန်းမတွေ မိန်းမတွေ ကျလဲ ကျပါကွာ၊ ဟား ဟား ဟား ဟား”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လူရှင်းနေသော်လည်း ကျွန်တော့် အသံက ကျယ်လောင်လှသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အတူ လက်ဖက်ရည်သောက်ဆင်းလာသော တစ်ရုံးတည်းသား ကျွန်တော့်အကြောင်းသိ မောင်ဝင်းသည်ပင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

“ကျော်ကြီးရယ် မင်းတို့လင်မယား တရားဝင်ကွာရှင်းပြတ်စဲလာကြတယ်ဆိုတာ တစ်ရုံးလုံး မယုံသလို ငါလဲ မယုံဘူးကွာ”

“.....”

“မင်းမိန်းမက မင်းကို တော်ရုံ တန်ရုံသာမန် ချစ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ တို့သိတယ်ကွ၊ ပြီးတော့ ကြားက ကလန်တယ်ဆိုတဲ့ကောင်က ဘာကောင်လဲ ဘယ်ကလဲ”

“ဟား ဟား ဟား ဟား”

မောင်ဝင်း၏ စကားကို ကျွန်တော်က နာကြည်းစွာ အော်ဟစ်ရယ်မောခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

“တကယ်ပါ ကျော်ကြီးရာ . . မတင်မြက မင်းကို တရားဝင်ကွာရှင်းပေးလိုက်တယ်ဆိုတာ ငါ တကယ် မယုံတာပါ။ မင်းပြောတဲ့ တူနှစ်ကိုယ်ကြင်နာပါလျက် ကြားကဖျက်တယ်ဆိုတဲ့ ကောင်ကို မင်းမိန်းမက ဘာကြောင့် ဒီလောက် သည်းညည်းခံနေရတာလဲဟင်”

မောင်ဝင်း သဘောထား မောင်ဝင်းစကားက ကျွန်တော်ပြောချင်နေသော စကားများနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျနေသည်။

“ဟုတ်တယ် မောင်ဝင်း၊ ဟုတ်တယ်။ ငါ ဒါကြောင့် မတင်မြကို စိတ်နာနေတာ၊ မိန်းမတွေ မိန်းမတွေ ကျလဲ ကျပါကွာ၊ ဟား ဟား ဟား ဟား”

“မင်းပြောတာ မှန်တယ်ကွာ၊ တောက်”

မောင်ဝင်းသည်လည်း ကျွန်တော့်စကားကို ကြားပြီး ကျွန်တော့်ကိုယ်စား နာကြည်းခံပြင်းစွာ တောက်တစ်ချက် ခပ်သွက်သွက် ခေါက်လိုက်သည်။ ပြီး . . .

အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်ကာ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ဆုပ်ထားလိုက်သည်။

“နေပါဦးကျော်ကြီး၊ အဲဒီကောင် ဘာကောင်လဲ၊ ဘယ်သူလဲ မတင်မြနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်သလဲ ပြောစမ်းပါကွာ၊ ပြောစမ်းပါ”

“မပြောဘူး မောင်ဝင်း၊ မပြောချင်ဘူး၊ စိတ်နာတယ်”

ဒေါသဖြစ်နေသော မောင်ဝင်းက ကျွန်တော့်ကို ဘဝင်မကျ။

“ငါဟာ မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းပါ။ မင်း ပြောပြမှ အကြောင်းစုံ သိပြီး အကောင်းဆုံး အကူအညီပေးနိုင်မှာပေါ့”

မောင်ဝင်းပြောသည်မှာ မှန်သည်ဟု ကျွန်တော်ယူဆမိသည်။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိခံစားချက်ကို တခြား လူတစ်ယောက်အား ပြောပြ

ခြင်းဖြင့် ဝေဒနာတစ်ဝက် သက်သာသည်ဟု ကြားဖူးသည်။ သို့နှင့် . . .

“ဒီလို မောင်ဝင်းရေ အဲဒီကောင်က သူ့သား ပထမအိမ်ထောင်နဲ့ ရခဲ့တဲ့ မတင်မြသား”

“ဘာ”

ကျွန်တော့်စကားကြားပြီး မောင်ဝင်း၏ မျက်လုံးများ ပြူးထွက်လာသည်။ တစ်ခက်အတွင်းပင် မောင်ဝင်း၏ ဒေါသမာနတို့ ပောက်ကွယ်ကုန်ကာ ကြုတ်နာကြီး တစ်ကောင်လို ဝိုင်ကျသွားသည်။

ကျွန်တော် အံ့အားသင့်လိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။

ကျွန်တော်သည် မောင်ဝင်း၏ အပြောင်းအလဲ မြန်ဆန်သော အဖြစ်ကို ငေးကြည့်နေစဉ်မှာပင် မောင်ဝင်း၏ နှုတ်ခမ်းအစုံက လှုပ်ရှားလာသည်။

“သူ့သား၊ ဪ ဟုတ် သူက မတင်မြက အမေကိုး”

မောင်ဝင်း၏ စကားအဆုံးသည်တစ်ခါ ပြာဝေတုန်လှုပ်သွားသူက ကျွန်တော် ဖြစ်နေသည်။

“အမေကိုး အမေကိုး” ဆိုပါလား။

ကျွန်တော့် စိတ်နှလုံးတို့တွင် အလင်းတန်းတစ်ခု ဖုတ်ခခဲ လက်သွားခဲ့သည်။

ယခုမှ ဟုတ်ပါသည်။

ယခုမှ . . .

ကျွန်တော်နှင့် မတင်မြတို့၏ ဘဝအဖြေက ထွက်လာသည်။

အလို . . .

“အမေကိုး၊ မတင်မြက အမေကိုး”

□ သုဝဏ္ဏကျော်စိန်

ဝန်ခံချက်

သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်၏ အဖြစ်ကို ခံစားရေးဖွဲ့ပါသည်။

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ရေး ၁၉၈၅

“ဟယ်အေ... အဲဒီလိုတော့ မပြောနဲ့၊ သူများ ရှက်တယ်”

“အမယ် တောင်မ၊ ညည်းကများ ရှက်ရချေသေး၊ ဘာမှန်းမသိသေးခင် မိန်းကလေးတန်မဲ့ ပေးလိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးဆိုတာ လွန်ရော၊ မိန်းကလေး အချင်းချင်း ညည်းနဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ရတာ သိက္ခာကျတယ်”

မိနွယ်တို့၊ အေးမြတို့ ပြောတာ ဟုတ်တော့ဟုတ်သလိုလိုပဲ။ ကိုတိုးနဲ့ တွေ့တိုင်း သူ့မျက်နှာလေးကို တစ်မိမိမ့်ကြည့်ပြီး ဘာပြောချင်လဲ၊ ဘာစားချင်လဲ၊ ဘယ်နေရာကိုသွားပြီး ဘာစကားတွေ တဝကြီး ပြောချင်သလဲ ဆိုတာကို ပါးစပ်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်မမေးရဲလို့ မျက်နှာအမူအရာ၊ ခန္ဓာကိုယ် အနေ

www.burmeseclassic.com

အထား၊ နှုတ်ခမ်းစုပြတာအဆုံး အမျိုးမျိုး လုပ်ပြခဲ့ရတာတွေ၊ ပြီး သူငယ်ချင်းတစ်စုနဲ့ သူ့နေတဲ့အိမ်ရှေ့ ဖြတ်လျှောက်မိရင်တောင်မှ စီးလာတဲ့ ခုံဖိနပ်ကွင်းထိုးကို တဒေါင်ဒေါင်မြည်အောင် အသံပေးပြီး သီချင်းအော်ဆိုသလိုလို။

“ဟေ့ကောင်မတွေ မြန်မြန်လာကြပါဟယ်” ဆိုပြီး ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် သူ ထွက်ကြည့်လိုက်ရင် ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့သွားပြီး သူ

ထွက်မကြည့်ရင် သူ့အိမ်ရှေ့ကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လျှောက်ချင်သလိုလို ဖြစ်ခဲ့ရတာတွေဟာ မိနွယ်တို့ ပြောသလို သူ့ဘက်က ဘာမှန်းမသိသေးခင် ကိုယ့်ဘက်က ပိုလွန်းရာကျပြီး ရှက်စရာများ ဖြစ်နေမလားဆိုတာ တွေးမိသလိုပဲ။

အိုး.. မဟုတ်ဘူး။ ဒါ ရှက်စရာမဟုတ်ဘူး။

သူနဲ့ ကိုယ်နဲ့က ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ကျောင်းအတူတူနေခဲ့တာ၊ ရွာမှာ လေးတန်းအောင်ပြီး ငလင်းရွာအထက်တန်းကျောင်း ပြောင်းကြ

တော့လည်း အတူတူ။ ပြောကြစတမ်း ဆိုရင် စားအတူ၊ သွားအတူ။

အဲသည်တုန်းက အောင်ပန်း ချောင်းရွာနဲ့ ငလပ ရွာဆိုတာ သုံးမိုင် လောက်ဝေးမလားပဲ။ နေ့စဉ် ထမင်းချိုင့် ကလေးလက်မှာဆွဲပြီး မိုးမလင်းခင် အိမ်ကထွက်၊ မိုးချုပ်ခါနီးမှ အိမ်ပြန် ရောက်ကြတာ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ချည် နှောင်ခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးက တခြား သူငယ်ချင်းတွေ မသိပေမယ့် သူနဲ့ ကိုယ်နဲ့က အသိဆုံး၊ စိမ့်စမ်းရဲ့ ကိုတိုး သာ အသိဆုံးလေ။

ဟုတ်ပါတယ်။ စိမ့်စမ်းတဲ့ နှစ် ယောက်သာ အသိဆုံးပါ ကိုတိုးရယ်။

မှတ်မိမလားပဲ။ ကိုးတန်းတက် တဲ့ နှစ်ဦးပိုင်းကလေး။ တန်ခူး ကဆုန် ဆွေ့ဆွေ့ခုန် ဆိုသလို နယုန်လထဲ ရောက်တာတောင် အပူရှိန်က ပြင်းဆဲ ပါ။ ဒါပေမဲ့...။

အဲသည် ဒါပေမဲ့က စိမ့်စမ်းရဲ့ နှလုံးသားထောင့်တစ်နေရာမှာ ကိုတိုးရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာလေး ဖြစ်တည်လာတဲ့နေ့ဆိုရင် မှားမယ်မထင်ဘူး။ စိမ့်စမ်း အပျိုကြီး ဖားဖား မဖြစ်သေးပေမယ့် သည်းတုန် အူတုန် ခံစားလိုက်ရတဲ့ နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်လေ။

ထုံးစံအတိုင်း ကျောင်းဆင်း ခေါင်းလောင်းထိုးတော့ ရွာက ကျောင်း သွားဖော်တွေက အိမ်ပြန်ရောက်ချင် ဇောနဲ့ အမြန်ပြန်နှင့်ကြတယ်။ စိမ့်စမ်း တို့နှစ်ယောက်သာ ဆရာသင်လိုက်တဲ့ သင်ခန်းစာတွေကို ဆွေးနွေးရင်း ဖြည်း ဖြည်းမှန်မှန် လျှောက်ခဲ့ကြတာပေါ့။ ဆင်မရဲ့ မြောက်ရွာကို လွန်လို့ စိမ့်စမ်း တို့ရွာ အောင်ပန်းချောင်းကိုတောင် လှမ်းမြင်နေရပြီ။

အဲသည် အချိန်မှာပဲ ရာဟု ထောင့်က လေနီကြမ်းကြမ်း ဆင်လာ လိုက်တာ အို ကြောက်ခမန်းလိလိပဲ။ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ရဲရဲကိုတောက် လို့။ တဝေါဝေါမြည်သံပေးပြီး မြေပြင် မှာရှိတဲ့ အမှိုက်သရိုက်မှန်သမျှ စုပ်ယူ

ပင့်တက်သွားလိုက်တာ တကယ့် လေ ပွေ့ရိုင်းကြီး တစ်ခုလို့ပဲ။ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် စနေထောင့်မှာလည်း မိုးတွေ မည်းမည်းကိုမှောင်လို့။ လျှပ်စီးတင်း ဝင်းနဲ့ တစ်ချက်တစ်ချက် မိုးထစ်ချွန်းသံ ကြီး ကြားလိုက်ရတာ အသည်းတွေ အူတွေတောင် တုန်သွားသလားပဲ။

“မိုးစနေ၊ လေ ရာဟုလို့ ပြောစ မှတ်ရိုတယ် စိမ့်စမ်း။ မိုးဦး လေဦးဆို တော့ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရွာမယ့်ပုံပဲ”

ပြောပြောဆိုဆို ကိုတိုးက စိမ့် စမ်းလက်ကိုဆွဲပြီး ကူးတို့တဲရီရာကို ပြေးတယ်။ ကမ်းပါးပြတ်က ဆင်းပြီး သဲသောင်ပြင်ဖြတ်ပြေးရတော့ လေနဲ့ အတူ ပါလာတဲ့ သဲကြမ်းကြီးတွေပက် ကာ မျက်နှာတစ်ခုလုံးကို ပူထူနေတာပဲ။ မောလိုက်တာ ကိုတိုးရယ်။

ကူးတို့တဲ ဆိုတာကလည်း အောင်ပန်းချောင်းနဲ့ ဆင်မနဲ့ မြောက်ရွာ ကြားမှာ ကန့်လန့်ဖြတ်ပေါက်ပြီး စီးဆင်း နေတဲ့ ချင်းတွင်းမြစ်ခွဲကို ဟိုဘက်ကမ်း သည်ဘက်ကမ်း ပို့ပေးတဲ့ လှေဆိပ်မှာ ဆောက်ထားတဲ့ ထန်းရွက်ကာ ထန်း ရွက်မိုး ခပ်ယိုင်ယိုင် တဲကလေးတစ်ခု ရယ်ပါ။

ရွာက ဦးမြသောင်းကြီးက ကလေးတွေကျောင်းသွား ကျောင်းပြန် နဲ့ တခြားခရီးသည်တွေကို သင့်တော် တဲ့ အခကြေးငွေယူပြီး သွားနေလာရေး လွယ်ကူအောင် မေတ္တာရှေ့ထားပြီး ဆောက်ထားတာ။

ကူးတို့တဲကိုရောက်တော့ မိုးက တအားသည်းနေပြီ။ တိုက်နေတဲ့လေဆို တာကလည်း ကြမ်းမှုကြမ်းပဲ။ ကိုတိုးက ရွာဘက်ကမ်းကိုရောက်နေတဲ့ ကူးတို့ သမားကြီး ဦးမြသောင်းကို အသံကုန် ဟစ်ပြီး အော်ခေါ်ကြည့်သေးတယ်။ မိုးသံလေသံတွေကြားမှာ ဘယ်လိုလုပ် ကြားမှာလဲ။ ကြားတော့ကော လေဆန် ရေဆန်ကြီးမှာ သူဘယ်လိုလုပ်ပြီး လှော် ခတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။ နောက်ဆုံး အော်ခေါ် မရလို့ ထဲထဲဝင်ဝင်လာတော့ သူတစ်ကိုယ်

လုံး မိုးရေတွေ ရွဲရွဲစိုနေပြီ။ ဒါကို မမူဘဲ သူကတောင် စိမ့်စမ်းကို ပြန်မေးလိုက် သေးတယ်။ ကြောက်နေသလားတဲ့။ ဟင်း ဟင်း စိမ့်စမ်းကလည်း ခပ်တည် တည်ပဲ။

“မကြောက်ဘူး၊ ကိုတိုးကော”

“ဟ... ငါက ယောက်ျားလေး ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရမှာလဲ”

“အောင်မယ် ယောက်ျားလေးမှ သတ္တိရှိတာ မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ ကျွန်မ တို့ မိန်းကလေးတွေလဲ သတ္တိရှိပါတယ်”

“ကဲ ကဲ အခုချိန်မှာ သတ္တိငြင်း ပြိုင်နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ မိုးရော လေရော မြန်မြန်စဲအောင် ဘုရားကို အာရုံပြုပြီး ဆုတောင်း”

ပြောပြောဆိုဆို သူက စိမ့်စမ်း ဘေးကို ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မသိမသာ သူ့မျက်နှာကို ခိုးကြည့်လိုက်တော့ တည် ကြည်ရဲရင့်တဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်ဆောင် နေသလိုပဲ။ လာမယ့်ဘေးကို ပြေးတွေ့ ပြီး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အကြောင်းမဟုတ် သလိုလိုနဲ့။

ခါတိုင်း ရင်ဘတ်ထု၊ ကျောထု ပြီး သူငယ်ချင်းလိုနေလာခဲ့ပေမယ့် အခု လို မိုးသက်မှန်တိုင်းကြီးကျနေတဲ့အချိန် တဲကလေးထဲမှာ နှစ်ယောက်တည်းနေ ရတော့ တကယ့်ကောင်းကင်ယံ ဝေဟင် ထဲမှာ စိမ့်စမ်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လွင့်မျောနေသလားပဲ။

“စိမ့်စမ်း”

“ဟင်... ဟင်... ဘာ ဘာလဲ”

“အိမ်ကလူကြီးတွေတော့ တော် တော်စိုးရိမ်နေကြမှာပဲနော်”

“အင်း”

“မိုးနတ်မင်းကြီးရယ် မြန်မြန် တိတ်ပါတော့”

သူ့ကိုကြည့်ပြီး စိမ့်စမ်း ရယ်ချင် နေမိတယ်။ သူပြောသလို အိမ်က မိဘ တွေ စိုးရိမ်နေကြမှာကို စိမ့်စမ်း သိတာ ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ မမျှော်လင့်တဲ့ အချိန်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ဟာတွေ ဖြစ်နေခဲ့တာကိုး။

သည်အချိန်မှာပဲ ရှင်မတောင်
ဘောင်ခြေက လျှပ်စီးတစ်ချက် ဝင်းခနဲ
လက်ပြီး မိုးချုန်းသံကြီး မြည်ဟည်း
လိုက်တာ ပတ်ဝန်းကျင် တုန်ခါလှီး တုန်
ခါသွားသလားပဲ။ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်ပြီး သူ့ကို တအားဖက်ထားမိ
တယ်။

သူကလည်း မှင်တက်မိပြီး
ငေးကြောင်ကြောင်နဲ့။ ခဏကြာတော့
မှ စိမ့်စမ်းရဲ့ ကျောပြင်ကလေးကို ပွတ်
သပ်ပေးရင်း တစ်ချက် နှစ်ချက်ပုတ်ပြီး
ပြောတာက “မကြောက်နဲ့ မကြောက်နဲ့”
တဲ့။

ဟင်း... ဟင်း ရယ်ရတယ်။
ကိုတိုးက တကယ်ရယ်ရတယ်။ စိမ့်စမ်း
ကြောက်တာ မဟုတ်ဘူး။ လန့်သွားတာ။
ရုတ်တရက်မို့လို့ လန့်သွားတာ။ တကယ်
ဆို “ကြောက်တယ် ကိုတိုးရယ်” လို့ ထပ်
ကာ ထပ်ကာပြောပြီး အကြာကြီး ဖက်
နေချင်တာ။

နုလုံးသားထဲ ဖြစ်တည်လာတဲ့
အမည်မသိ ဝေဒနာတွေကို အလိုလိုက်
ငြိမ်းအကြာကြီးဖက်ထားချင်တာ။

အားကိုးစိတ်တွေ ယုံကြည်စိတ်
တွေ လေးစားစိတ်တွေနဲ့အတူ ကိုတိုးရဲ့
အန်ပြန်ယုယုကို မျှော်လင့်ချင်တာ။

ဒါပေမဲ့ အဲသည်ညက မိုးလည်း
စိမ့်စော သူ့ကိုယ်တိုင် ရွာဘက်ခြမ်းက
တူးတဲ့သမားကြီးကို အတင်းအော်ခေါ်
ငြိမ်းပြန်ခဲ့ကြတယ်။ မိဘတွေ၊ ဆွေမျိုး
တွေ အားလုံးစိုးရိမ်ပူပန်နေကြပေမယ့်
စိမ့်စမ်းရင်ထဲ တအားပျော်နေမိတယ်။
အစ်ညလုံး အိပ်လို့မရအောင် စိုးမိုးနေ
တဲ့ သူ့ရဲ့အသွင်သဏ္ဍာန်ဟာ သေတဲ့
အထိတောင် ပျောက်ပျက်သွားလိမ့်မယ်
မထင်တော့ပါဘူး။

ကိုးတန်းအောင်လို့ ဆယ်တန်း
အထိကြတော့လည်း အတူတူ။ သွား
အတူ၊ လာအတူ၊ စားအတူဆိုတော့
သိယောဇဉ်ကြီးတွေက ပိုပြီးခိုင်မာလာ
သလိုပဲ။ ဆယ်တန်းအောင်စာရင်းတွေ
အတူတော့ ပျော်လိုက်ကြတာ လွန်ရော

ပဲ။ မိုးမမြင် လေမမြင်ဆိုတာ ဒါမျိုး
ထင်ပါရဲ့။

မှတ်မှတ်ရရ အဲသည်နေ့တ
ကိုတိုး စိမ့်စမ်းကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။
ငယ်ငယ်လေးကနေ အခုချိန်ထိ တစ်ခါ
မှ မကြည့်ဖူးတဲ့အကြည့်နဲ့ ကြည့်နေတာ
ဆိုတော့ စိမ့်စမ်းရင်ထဲ ဝမ်းသာသလိုလို
ကျေနပ်သလိုလို ဖြစ်မိတာ အမှန်ပဲ။

စိမ့်စမ်းမျှော်လင့်ထားတဲ့ တေး
တစ်ခွန်းတော့ ပြောလိမ့်မယ်လို့ ထင်
ထားခဲ့တာလေ။ ဟင်း... ဟင်း...
ဒါပေမဲ့ ကိုတိုးရယ်။

“စိမ့်စမ်း တက္ကသိုလ်ဆက်တစ်
မှာလား” တဲ့။

“အင်း” လို့ပြောတော့...

“ကိုတိုးကတော့ မြို့ကိုသွားပြီး
တက္ကသိုလ်မတက်နိုင်တော့ဘူး” တဲ့။

“ရွာမှာပဲ မိဘတွေရဲ့ တောင်
ယာလုပ်ငန်းကို ဝိုင်းကူပြီး အဝေးသင်
တဲ့တစ်ခုခုကိုပဲ ရအောင်ယူတော့မယ်”
တဲ့။ ပြောပုံက။

“အောင်မာ ကိုတိုးက အဝေး
သင်နဲ့ ဘွဲ့ယူရင် စိမ့်စမ်းလဲ အဝေးသင်ပဲ
တက်မှာပါနော်”

“မဟုတ်ဘူးလေ။ စိမ့်စမ်း မိဘ
တွေက တတ်နိုင်တယ်။ ဘယ်လောက်
ကုန်ကုန် မြို့က ကျောင်းကို ထားနိုင်
တယ်”

“ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း... စိမ့်
စမ်း အဝေးသင်ပဲ တက်တော့မယ်”

ကိုတိုး စိမ့်စမ်းကို စိုက်ကြည့်နေ
ပြန်တယ်။ သည်အကြည့်သည် မျက်လုံး
ထဲမှာ စကားတွေအများကြီး ပြောနေ
တယ်ဆိုတာ စိမ့်စမ်းသိတာပေါ့။ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ်လေ။ စိမ့်စမ်းတို့ နှစ်ယောက်က
သည်ရွာမှာမွေးပြီး သည်မြေပေါ်ကြီးခဲ့
ကြတာ။ တစ်ရွာတည်းနေ တစ်ရေ
တည်းသောက်ခဲ့ကြတာ။ မောင်တစ်ရွာ
မယ်တစ်မြို့တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အဖြစ်
မခံနိုင်ဘူး။

ရွာတောင်ဘက်ကို မျှော်လိုက်
ရင် ပုပ္ပားတောင်ကြီးကို တွေ့ရတယ်။

အနောက်ဘက်ကျပြန်တော့ ရှင်မ
တောင် တောင်ထန်ကြီးက ကာထား
ပြန်ရော။ အရွှေဘက်ထန်ခွင်ကို မျှော်
လိုက်ရင် ချင်းတွင်းမြစ်နဲ့ ရောဝတီ
မြစ်ကြီးပေါင်းဆုံလို့ တယ်ချောတုတ်
မြစ်ပြင်ကြီးက မျှော်လို့မဆုံး တောလို့
မဆုံးပေါ့။ အမှန်တကယ်မို့သလိုကြီးက
တဲ့ သည်ရွာသူ ရွာသား ဖြစ်ခဲ့ရတာ
စိမ့်စမ်းတော့ ဝမ်းသာရက်ယူလို့ မဆုံး
ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ စိမ့်စမ်းလို့ မှန်သောက်
တာ တောင်သူတစ်ပိုင်း ကျောင်းသား
တစ်ပိုင်း ဖြစ်ခဲ့ကြပြီပေါ့။ မြစ်ရိတ် ရွာ
တော့ရင်း အပိုက်တောင်၊ ဘေးရိတ်၊
မြေပဲနတ်၊ ကြက်သွန်ရေလောင်း ဆို
အလုပ်တွေမှ စုံလို့ပါပဲ။ သူငယ်ချင်း
အေးမြတို့ မိနွယ်တို့နဲ့အတူ သွားရော့ခွိ
တာသွား။ စားစရာရှိတာစား၊ လုပ်စရာ
ရှိတာလုပ်ပေါ့။

ကိုတိုးကို ကြည့်တော့လည်း
တကယ်ပျော်နေပုံပဲ။ ရင်ထဲမှာ ကြည့်နား
လိုက်တာ။ သူ့မြက်ရိတ်ထွက်ရင် စိမ့်စမ်း
က ကူရိတ်ပေးတယ်။ ပေါက်တူးပေါက်
ထွက်ရင် စိမ့်စမ်းကူပေါက်ပေးတယ်။
ကြက်သွန်ခင်း ရေလောင်းရင်လည်း
အခင်းချင်းနီးတော့ စိမ့်စမ်းကူလောင်း
ပေးလိုက်တာပဲ။ အို... နောက်ဆုံး
ဖြစ်ဆိပ် ရေချိုးဆင်းရင်တောင် သူ့ပါ
လာတဲ့ အဝတ်အစားမှန်သမျှ စိမ့်စမ်း
က ကူပြီးလျှော်ဖွပ်ပေးလိုက်တာပဲ။

သူ့ပါးစပ်က ချစ်တယ်လို့ ဖွင့်
မပြောသေးပေမယ့် စိမ့်စမ်းရင်ထဲ
အလိုလို သိနေမိတယ်လေ။

သွားပုံ လာပုံ၊ နေပုံ ထိုင်ပုံ၊ ပြော
ပုံ ဆိုပုံတွေဟာ တစ်နေ့စိမ့်စမ်းမျှော်လင့်
ထားတဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်း အလိုလို
ထွက်ကျလာလိမ့်မယ်ဆိုတာကိုပေါ့။

သူ့ကို အစစအရာရာ အလို
လိုက်ပြီး လိုအပ်တာမှန်သမျှ အမဲခေ့
ခါးအစ အခွင့်အရေး ပေးလွန်းတော့
သူငယ်ချင်းတွေကတောင် မျက်စောင်း
ပြင်းပြင်းထိုးပြီး အပြစ်ဆိုနေကြပြီ။

“ညည်းအေ၊ သူ့ဘက်က ဘာမှ တိတိကျကျ ဖွင့်မပြောသေးဘဲနဲ့ ဖြည့်ပေးနေတဲ့ ပါရမီကြီးက မိန်းကလေး သိက္ခာကျလိုက်တာ၊ တို့ဖြင့် အံ့ရော”

အပြစ်တင်ပြီး ပြောနေကြတဲ့ အေးမြတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်ကို စိမ့်စမ်း ဘယ်လိုမှ မချေပနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ သူတို့ ပြောတာ တကယ်လည်း မှန်နေခဲ့တာ ကိုး။ အဲ... တစ်ခုတော့ မဝံ့မရဲပြော ဖြစ်တယ်။ ဘာလဲ သိလား။

“ဟယ်အေ အဲလိုတော့ မပြောနဲ့ သူ့များ ရှက်တယ်”

တကယ်ပဲ။ တကယ့်ကိုပါပဲ။ သူ့ဆီက အဲသည့်စကားကြားတဲ့ အချိန်ကစပြီး စိမ့်စမ်းဘာလုပ်လို့ ဘာ ကိုင်ရမှန်းလည်း မသိတော့ဘူး။ စိတ်ချရတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဆီက တစ်ဆင့် ကြားတာဆိုတော့ မယုံလို့ကလည်းမဖြစ် ပြန်ဘူး။

လူကိုယ်တိုင်တွေ့ပြီး ဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးစားတော့လည်း သူက ရှောင်နေတယ်။ တစ်ခါမှ မကျားတဲ့ မျက်ရည် တွေဟာ ပါးပြင်ပေါ်မှာ အမြဲတမ်းပူနွေး စိုစွတ်နေသလိုပဲ။

“မလေးရှားဆိုလား၊ ယိုးဒယား (ထိုင်း)ဆိုလား အဲဒီကိုသွားပြီး အလုပ် လုပ်မလို့တဲ့၊ မြို့နေနေ တောနေနေ ချမ်းသာမှ ဖြစ်မှာတဲ့၊ ပညာ ဘယ် လောက်တတ်တတ်၊ ဘွဲ့တွေ ဘယ် လောက်ရရ ငွေမရှိရင် အလကားပဲတဲ့၊ နောက်ဆုံး ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ အချစ်ဆို တာတောင် ဘယ်လောက်ပြင်းထန် ပြင်းထန် ငွေကြေးပြည့်စုံမှု မရှိရင် အလကားပါပဲတဲ့”

ကြည့်။ သူ့ပြောပုံဆို စိမ့်စမ်းကပဲ အဆင့်အတန်းခွဲခြားပြီး ငွေရေးကြေး ရေးပြည့်စုံမှ လက်ခံမလို့လို့ပဲ။ ခက်ပါဘိ ကိုတိုးရယ်။ တစ်ဖက်သတ် အတွေး၊ တစ်ဖက်သတ်အမြင်နဲ့ အဲလိုသံသယ ဝင်နေမယ်ဆိုရင် စိမ့်စမ်းရော ကိုတိုးပါ နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ဆင်းရဲကြတော့ မယ်။

တကယ်ဆို စိမ့်စမ်းမိဘာတွေက နွယ်နီရွာက မော်တော်ပိုင်ရှင်သား ကိုထွေးမောင်နဲ့ လူကြီးချင်းသဘောတူ ထားတာ မှန်ပါတယ်။ အဲသည့်ကိစ္စ ရွာထဲမှာ ဟိုးလေးတကျော်ကျော်ဖြစ်ပြီး တို့တို့ကြားလို့ စိမ့်စမ်းအပေါ် တစ်မျိုး မြင်နေမယ်ဆိုတာလည်း မငြင်းပါဘူး။ မိဘဆိုတာကတော့ ကိုယ့်သားသမီးရဲ့ ဘဝရှေ့ရေးကို ပြည့်စုံကြွယ်ဝတဲ့အသိုင်း အဝိုင်းထဲမှာ ရှိစေချင်ကြတာချည်းပါပဲ။

အမှန်ဆို ကိုတိုးအပေါ် စိမ့်စမ်း ပေးတဲ့ အခွင့်အရေးတွေ၊ လိုက်လျောမှု တွေကို တစ်ဆင့်စကားကြားလို့ အခုလို စိစဉ်ကြတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကိုတိုး အပေါ် စိမ့်စမ်းထားတဲ့ မေတ္တာ ကြီးမား လွန်းတာကို သူတို့ တိတိကျကျသိသွား ရင် သည်ကိစ္စ မြန်မြန်စိစဉ်ကြမှာစိုးလို့ လူတော သူတောထဲမှာတွေ့ရင် စိမ့်စမ်း ဘာသိဘာသာ နေမိတာပါ။

စိမ့်စမ်းက အဲလိုနေလေ တစ် ဖက်အားကိုးရှိလို့ ဂရုမစိုက်တော့ဘူးလို့ ကိုတိုးက ထင်လေ မဟုတ်လား။ မဟုတ် ရပါဘူး ကိုတိုးရယ်။ ငယ်စဉ်ကလေး ဘဝတည်းက ချည်နှောင်ခဲ့တဲ့ သံယော ဇဉ်ကြီးတွေ သူ့ကို အလွယ်တကူ ဖြတ် တောက်လို့ ရနိုင်ကြမတဲ့လား။

သူတို့ ချမ်းသာတာ စိမ့်စမ်း သိတယ်။ နွယ်နီရွာမှာ မျက်နှာဖုံး၊ တောင်သူကြီး၊ မြေစကတွေ အများကြီး ရှိတဲ့အပြင် ဖောင်ဆွဲ၊ ဝါးဆွဲ မော်တော် က နှစ်စင်းတောင်။

ကဲ ဒါတွေကို စိမ့်စမ်းက နှစ် သက်မတဲ့လား။ မြတ်နိုးမတဲ့လား။ မက် မောမတဲ့လား။

စဉ်းစားကြည့်ပါ ကိုတိုးရယ်။ တစ်ရွာသားဆီက အဲသည့် စည်းစိမ်ဆိုတာ မပြောနဲ့၊ မြို့ပေါ်က သူ့ဌေးသားတစ်ယောက်က စိမ့်စမ်း အတွက် ငွေသိန်းထောင်နဲ့ချီပေးလည်း မမက်ဘူး။ သူနဲ့ မလိုက်နိုင်ဘူး။ စိမ့်စမ်း ရွာကိုချစ်တယ်။ ကိုတိုးကိုပဲ မြတ်နိုးတယ်။

စိမ့်စမ်းအတွက် တခြားနိုင်ငံက မီလျံနာသူဌေးတစ်ဦး ဒေါ်လာသိန်း ပေါင်းများစွာ ပုံပေးလည်း မမက်ဘူး။ သူ့နိုင်ငံကို မလိုက်နိုင်ဘူး။

စိမ့်စမ်း ရွာကိုချစ်တယ်။ ကိုတိုး ကို မြတ်နိုးတယ်။

ကဲ ဒါဆို ကိုယ့်ရုပ်၊ ကိုယ့်ရွာ၊ ကိုယ့်နိုင်ငံ၊ ကိုယ့်လူမျိုးနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ငယ် ချစ်ဦးအပေါ်ထားတဲ့ စိမ့်စမ်းရဲ့ မေတ္တာ တရား ဘယ်လောက်ထိ ကြီးမားသလဲ ဆိုတာ နားလည် သဘောပေါက် လောက်ပါတယ်နော်။

ဟင်း ဟင်း ရည်းစားလုတော့ အနုကျခတ်သလို ခံစားရပြီး သူများ နိုင်ငံကိုသွား။ သူများကောင်းစားနေ အလုပ်အကျွေးပြုမယ်ဆိုတဲ့ လူကြီး လမိုက်ညမှာ လူကြီးတွေအလစ် မဖြစ် ဖြစ်အောင် ချိန်းပြီး ရင်ပြင်ကျယ်ကို အားရပါးရထူကာ ပြောလိုက်ရဦးမယ်။

စိမ့်စမ်းရင်ထဲမှာ သူများနဲ့ မတူ တဲ့ အချစ်တွေ ရှိနေတဲ့အကြောင်း။

ကိုတိုးလည်း စိမ့်စမ်းကို ချစ်နေ မှန်း သိနေတဲ့အကြောင်း။

ပြီးတော့...။

ပြီးတော့မှ သူ့ရင်ခွင်ထဲ အသာ လေးဝင်ပြီး...။

စိမ့်စမ်း ချစ်သလို ကိုယ့်ရုပ် ကိုယ့်ရွာနဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်လူမျိုးကို ကိုတိုး ရာသက်ပန်ချစ်သွားရမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေလေ...။

ဟင်း...။ ဟင်း...။

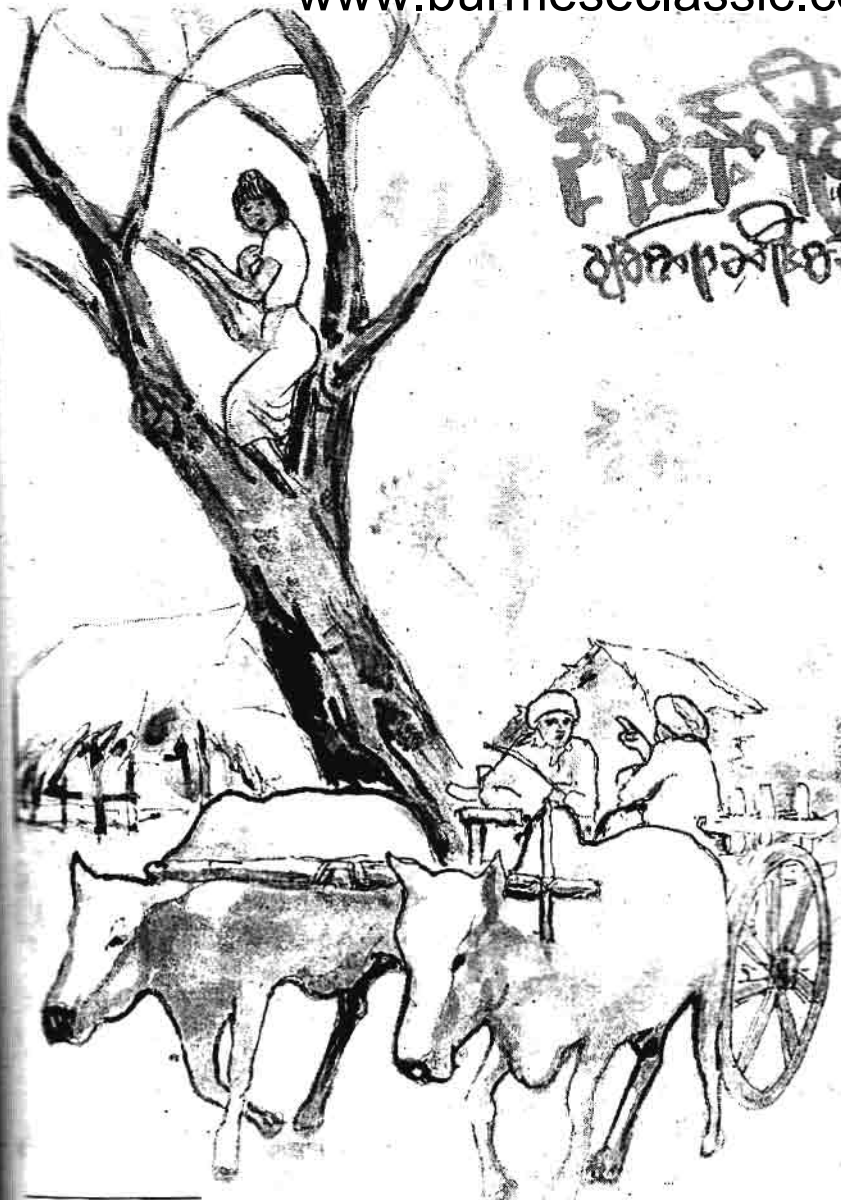
တကယ်ပဲ။ တကယ်ပဲ။

တကယ်ပဲ။ တကယ်ပဲ။

□ အောင်ပန်းချောင်းသာ (ရေစကြို)

အိမ်ထောင်ရေး ပုံစံအမျိုးမျိုး (၅)

(သခင်လမ္မအဆက်)

“နို့မေးရဦးမယ် ဆရာလေး၊ ဘကြီးကတော့ သမား နွဲ့ကျ မဟာဘုတ် သုံးတန်ပေါ်နီ(စ်)ကတော့ ဘယ်ခေမလဲ တွယ်၊ ဆရာလေး ခုနပြောတဲ့ ဆန်းဆိုတဲ့ အထဲမှာ မဟာဘုတ် တို့လို ဂဏန်းတွေ ပါသေးသလား။”

“ပါတာပေါ့၊ ဘကြီးရဲ့မဟာဘုတ်ကို အခြေခံပြီး ခွဲထွက်သွားတာပါ။ ခွဲထွက်သွားတယ်ဆိုတာထက် မဟာ ဘုတ်ကိုပဲ အခြေခံပြီး ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှုမြင်သုံးသပ် ထားတဲ့ပညာရပ်ပဲ။ မဟာဘုတ်လို့ပဲ မိတ်၊ရန်၊ဓာတ်၊ဥဒါသိန် အခြေခံနဲ့ပဲ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဖော်ပြထားတာပါပဲ။ အဲဒီမှာ ဘာတွေ ထပ်ပြီး ကွန်မြူးထားသလဲဆိုတော့ တိုင်စဉ်၊ စာဖို့၊ စာမ ဓာတ်၊ သကပ်၊ ပျူပွတ်၊ အရောင်အဆင်း၊ အသံပြတ်၊

အသံတို၊ ခြပ်၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဌာန်တို့နှင့် လှလှပပ ခြယ်မှုန်းထားတယ် ဘကြီးရဲ့။”

“ဪ... တော်တော် ကျယ်ပြန့်တာပါပဲလားကွယ်”
“ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီး၊ မဟာဘုတ်ဟာ အရေးကြီး အခြေခံ အချုပ်ပဲ။ မိတ်၊ရန်၊ဓာတ်၊ဥဒါသိန် လောက်နဲ့ပင် စခန်းသွားကြတာပဲဟာ။ မွေးတဲ့ခုနှစ်ကိုတည် (၇)နဲ့စား၊ အကြွင်း(၇)မျိုးပဲရတယ်။ အဲဒီ အကြွင်း (၇)မျိုးနဲ့ ရာဟု အပါ အဝင် နေ့သားသမီး (၈) ဦးနဲ့ မြောက်ရင် (၅၆)မျိုး၊ (၅၆) မျက်နှာရှိတဲ့ ဟောစာတမ်း ပုံသေရေးပြီး ခေါင်တိုင်မှာ ချိတ် ထားရင်ပြီးတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘဲ ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့ အကျယ်ပညာစခန်းလိုတော့ ဘယ်ပြည့်စုံတော့မလဲ။”

ဒါကြောင့်ပဲ ဗေဒင်ဆရာ ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ပေါပေါက်လာရတာပဲ”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ.. ဟုတ်ပါ့” ဟုပြောဆိုပြီး ဘကြီးထွန်းချစ် ရယ်မောလိုက်ပုံက အားရပါးရနှင့် မျက်လုံးအစုံကပင် ပီတိမျက်ရည်များ လည်တယ်တယ် ဖြစ်လာ၏။

“ဒါဖြင့် ဆရာလေးက လူတစ်ယောက်နဲ့ ဟောပြောတော့မယ်ဆိုရင် ဒီအဓိပ္ပာယ်တွေနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး အဖြေမှန်ကို ရအောင်ယူတယ်ပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီး၊ ဒါတွင်-ဘယ်ဟုတ်ဦးမလဲ၊ ဌာနံ၊ ကရိုဏ်း ဆိုတဲ့ နေပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ လာပုံတွေကို ကာယကံရှင်က သတင်းပေးပို့တဲ့ နိမိတ်တွေ၊ ပညာရှိကြီးများက ဖော်ပြထားတဲ့ ဆန်းနိမိတ်တွေ၊ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ နိမိတ်တွေ အားလုံး ပေါင်းစပ်ပြီးမှ အဖြေတစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ပြောရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လူကိုယ်တိုင် မဟုတ်တော့ဘဲ မွေးသက္ကရာဇ်ကိုပဲ တွေ့ရပြီး ဟောစတမ်းရေးပြီး ဟောရတာမျိုးကျတော့လဲ ကျွန်တော့် အနေနဲ့ သိပ်ပြီးအားမရသလိုပဲ၊ မှန်တော့မှန်တယ် လိုချင်တဲ့ပုံ မကျတကျ ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒီအခါမျိုးကျရင် သမားရိုးကျ တွက်ချက်ပြီးတဲ့နောက် ဆရာလုပ်သူရဲ့ ဒွါယ (၆)စုံ၏ အကြည်ဓာတ် အာရုံ၊ ဝါကတိဆိုတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ပေးလာတဲ့ နိမိတ်တွေကို အားကိုးလျက် မလွဲသာလို့ ဆောင်ရွက်ရတာပါပဲ”

“ဒါဆို ဆရာလေးရယ် ဒီပညာက ဟောဖို့အဓိက မဟုတ်တော့ဘဲ၊ သိနားလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးဟာ သူ့အတွက် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တွေမှာ အတော်များများ အသုံးချရင် အကောင်းဆုံးပေါ့နော်”

“ကျွန်တော်လဲ ပြောမလို့၊ ဘကြီးက ကြိုပြီး လူကြီးဆိုတော့ ဒက်ခနဲ ထောက်လိုက်လို့ပဲ၊ မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ရဲ့ အသည်းစွဲပါပဲ”

ဘကြီးထွန်းချစ်သည် လူကြီးဆိုတော့ ဘာပြောပြော အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ အယူအဆ အတွေးအခေါ်တွေက ငယ်သူထက် အပိုကြီးသာနေ၏။ ဤအချက်သည် အဓိကဖြစ်၏။

“ဆရာလေးရယ်၊ ဘယ်လိုများ အကဲစမ်းသလဲဆိုတာ နည်းနည်းကလေး အရိပ်အယောင်နဲ့ လက်တွေ့ယှဉ်ပြစေလိုပါတယ်။ ပညာစမ်းတာလဲ မဟုတ်ဘူးနော်”

“ဟာ.. ဘကြီးကလဲ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီး သားပါ၊ ဒီလိုလေ ဘကြီးရဲ့ ဘကြီးနာမည်ကို ကျွန်တော်သိရတဲ့အချိန်ကစပြီး အကဲခတ်နေပြီ၊ ကျွန်တော်က ဝရုစိုက်နေတဲ့ အကျင့်ပါနေတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကလဲ ငြိမ်မနေဘူး၊ ကျွန်တော် ပြောပြော၊ မပြောပြော သူ့အလုပ် သူ လုပ်တော့တာပါပဲ၊ ဘာကံ စသလဲဆိုတော့ ငါထင်တဲ့ အတိုင်း ယူဆတဲ့

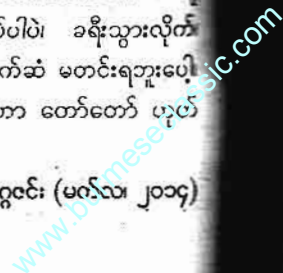
အတိုင်း ဒီဘကြီးဟာ တနင်္ဂနွေသားတော့ဖြစ်ပြီ မှန်ပြီ၊ အင်းနာမည်က ဦးထွန်းချစ်၊ ဦးထွန်းချစ်ဆိုတော့ မိတ်လဲ မဟုတ်၊ ရန်လဲ မဟုတ်၊ ဥဒါသိန် နာမည်ပဲ၊ ဥဒါသိန်မှာတောင် ပါပဲ ဦးဆောင်တဲ့ ပဋိပက္ခ ဥဒါသိန်ပဲ၊ ဥဒါသိန်ဆိုတာက ရေကြည်လို့ပဲ အရောင်မရှိ၊ အရသာကလဲ ဘယ်ဘက်မှ မလိုက်၊ အချိုရည်ထည်ရင် ဒီရေကြည်ဟာ ချိုသွားပြီး ‘ဓာတ်မိတ်’ ဖြစ်သွားတာပဲ၊ အချိုရည် မဟုတ်ဘဲ အခါးအရသာ ထည်လိုက်ရင် ခါးသွားပြီး ‘ရန်’ ဖြစ်သွားတာပဲ၊ အားများရာတွေ့ရာဘက် ယိမ်းယိုင်တတ်ပါကလား၊ ရှေ့စာလုံး ‘ထွန်း’ ဆိုတဲ့ စနေနံဟာ ‘ပါပဲ’ ပြုတ်ဖြစ်သော်လဲ အသံပြတ်နဲ့မဟုတ်၊ ‘ချစ်’ ဆိုတဲ့ တနင်္လာနံဟာ ‘သောမ’ ပြုတ်ဖြစ်လျက် ‘အသံရှည်’ မဟုတ်ပါလား။

အသား အရောင်အဆင်းကတော့ မဖြူမညို ရှိရာက အရပ်ကလဲ မကြာအရှည်နဲ့ မဆိုသလောက်ပဲ တိုတယ်၊ ဩော် ဒီဘကြီးဟာ ဒါဆိုရင် တစ်ခါခါ အားနာမူကြောင့် ခံခဲ့ရတာတွေလဲ ရှိသလို၊ တစ်ခါတလေ ဒေါသ တရုဏ်း ဖြစ်တတ်ပါလား၊ လုပ်ရေးကိုင်တာကလဲ လုပ်နေပြန်ရင်လဲ ဆက်တိုက်ပဲ၊ မရှိတော့ဘူးဆိုရင်လဲ လုံးလုံးနားနေရသလို စီးပွားအကြီးအကျယ်ဖြစ်ဖို့ လောဘတကြီးလဲ ရှိလှတယ် မဟုတ်၊ လူတစ်ဖက်သားကို ဒုက္ခလဲ မပေးတတ်ဘူး၊ သူ့နဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ရရင် လျော်ကန်မယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုတော့ ဝှုတ်ကိုလို့ မရဘူး၊ ငွေကြေးလဲ နှမြောခြင်း မရှိသလို တစ်ခါတလေ ‘တစ်ကျပ်လေးနဲ့ စကားအချီအချ ပြောရတတ်တယ်။

ဘကြီးအိမ်မှာ စနေသားသမီး၊ တနင်္လာသားသမီး တစ်ဦးဦး ရှိရဦးမယ်၊ တနင်္လာသားသမီးဟာ ဘကြီးရဲ့ ဇနီးဖြစ်ရင် အဲဒီ တနင်္လာသမီးကပဲ ဦးဆောင်လုပ်ငန်းလုပ်မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် မတည့်အတူနေပါလား၊ နှစ်ဖက်သောဆွေမျိုးများ အတွက် အခုအထိ အကူအညီပေးနေရပြီး သူတို့အတွက်ပဲ စိတ်ပင်ပန်းနေပါကလား။

အဲဒီလို အဲဒီလို အမျှင်တွေတန်းပြီး စိတ်ကူး တွေးတောရတာမပါပဲ ဘကြီးရယ်၊ တွေးရတာပဲ၊ အလကား တွေးရတာ မဟုတ်ဘဲ၊ ပညာပွားတာပေါ့ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဆရာလေး၊ ကျုပ်ဇနီးက တနင်္လာသမီး ကွယ်လွန် ပြီး (၃)နှစ်ရှိပြီ၊ ဒီနောက် သမီးက တနင်္လာသမီးပဲ သူကပဲ ကျွန်တော်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်တယ်။ အိမ်ကတော့ ကျုပ်အိမ်၊ လုပ်ငန်းကတော့ ကျုပ်လုပ်လက်စလုပ်ငန်းဆို သူတို့လင်မယားက ဆက်လက်အုပ်ချုပ်တာပဲ၊ ကျုပ်လဲ ဇနီးမရှိတည်းက စီးပွားရေး ဟက်ဟက်ပက်ပက် အာနံ့ မစိုက်တော့ဘူး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပါပဲ၊ ခရီးသွားလိုက် သွားလဲ ကြာကြာနေနိုင်တယ်၊ နောက်ဆဲ မတင်းရဘူးပေါ့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆရာလေး စိတ်ကူးဟာ တော်တော် ယူပဲ”

တယ်၊ ဒါတောင် ကျုပ်မွေးဝမ်းကြီးကတော့ မကောင်းဘူးနော်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီး၊ ဘကြီးပြောလို့ ကြားရတာ စိတ်တောင် မကောင်းဘူး”

“ဘကြီးကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် မေးတယ်လို့ မထင်နဲ့ မေးရဦးမယ် ဆရာလေး စကား စပြောတော့မယ်ဆိုရင် နာရီကလေး ကြည့်ကြည့်ပြီး ပြောလေ့ရှိတာ တွေ့ရတယ်၊ အဲဒါက နည်းတစ်မျိုးလားကွလို့”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဘကြီးရဲ့၊ အဲဒါ ဘကြီးကို ပြောဖို့ တစ်ခု ကျွန်သေးတယ်၊ စောစောက ပြောသလို အာရုံဖြန့် ကြက်ထွေးခေါ်ပြီး နေ့တစ်နေ့ရဲ့ ရောက်ရှိတဲ့ အချိန်ကို စက် နာရီအားဖြင့် ဘယ်နှနာရီလို့ သတ်မှတ်ထားတာပါ၊ အဲဒါကို 'အချိန်' လို့ခေါ်ပြီး အင်္ဂလိပ်ကျမ်းအရ ဘာ 'အခါ' လဲ၊ ဥပမာ တနင်္ဂနွေ အခါလား၊ အခေါ်က သူ့ရလူ့အခါ၊ တနင်္လာ အခါဆိုရင် စန္ဒြေအခါ အဲဒီလို ပိုင်းခြားသိနေရတယ်။ အဲဒီ အခါက ဖော်ပြနေတာက ဟောသူရော မေးသူပါ နှစ်ဦးစလုံး အတွက် အရေးကြီးတယ်။ လျှပ်တစ်ပြက် ကိစ္စတွေမှာ သုံးပါတယ်၊ ကာကံရှင်ရဲ့ ခုနှစ်၊ မွေးရက် မမေးတော့ဘဲ၊ နာမည်နဲ့ မွေးနေ့ သိလိုက်ရုံနဲ့ အတော်ကလေး ထိမိတယ်၊ ဒိုးခနဲ၊ ဒေါက်ခနဲပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံ ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်ကို မှတ်တောက် တာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းလည်း သွားတူနေတာ ရှိတတ်တယ် ဘကြီးရဲ့”

“ကျုပ်ကတော့ မွေးသက္ကရာဇ် မှတ်တောက်တာကို သဘောကျတယ်၊ ချက်ချင်း ပြန်စားပေါ်လာတဲ့ ဂဏန်းတွေ အပေါ်ဟောရတော့ လွဲများ လွဲမလားလို့”

“မလွဲဘူး ဘကြီးရဲ့၊ မဟာကာလ ဇာတာကြီးကလဲ ဒီလိုပဲ ရောက်ဆဲ အခါကို တွက်ချက်ပြီး ဟောတာပဲ၊ ခုဟာက ချောက်ဆဲအခါကို စဉ်းစားပြီး အင်္ဂလိပ် အပတ်တိုင်ထူဟော တာပဲ၊ လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရ ကာလဇာတာအဟောနဲ့ အင်္ဂလိပ်အဟောကလဲ တစ်ထပ်တည်းလိုလို အဖြေထွက် တာပါပဲ။ တွက်နည်းတာ လွဲတာပါ၊ ပြန်ခနဲ ပေါ်လာတဲ့ ဂဏန်းခေါ်တဲ့ ဂြိုဟ်တွေဟာ တန်ဖိုးရှိတယ် ဘကြီးရဲ့”

“ငါ့တူ ဆရာလေးကို ဝှုတ်တိုက်မေးတယ် မထင်နဲ့ ထပ် မေးရဦးမယ်၊ အခုကွယ်... ဆရာလေးက သိလို့ ခုအခါ ဘာအခါ သိပြီး အဲဒီ အခါပေါ်မူတည်ပြီး စဉ်းစားမယ်၊ ထကယ်လို့ကွယ် ဆရာလေးက တွက်ဖို့ အကြောင်းမပေါ်ဘူး ဆိုပါတော့၊ ဒါမှမဟုတ် အဲဒါတွေ နားမလည်တဲ့ လူတွေဟာ ဒီအခါနဲ့ပဲ ကြုံကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအခါရဲ့ ဟောကွက် တွေအရ ဖြစ်လာတဲ့ဟာတွေဟာ အဲဒီ မသိတဲ့ လူတွေမှာရော ဖြစ်လာသလား။”

သာဓကပြောမယ်ကွာ၊ ပြည်နဲ့ ရန်ကုန် ရထားလမ်း ခနဲခိုတယ်၊ နဂါးက မြန်မာ့အဆိုအရ ပြည်ဘက် လှည့်နေ

တဲသွားရင် နဂါးခံတွင်း ဝင်တယ်လို့ ပြောစမှတ်ပြုတယ် ဒါပေမယ့် သွားနေကြတာပဲ ဝါဆို၊ နယုန်၊ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်မှာ... ပြောတယ် ထောင် ခနဲ မသွားရတော့ဘူးလို့ ဖြစ်သွားမယ်နော်”

“အဲ၊ ဟုတ်ပြီ... ဘကြီး ဘကြီးပြောတာကို ထင်စေချင်း တစ်ခုချင်း ရှင်းပြမယ်၊ ကျွန်တော် သိသလောက်မျှ ကျွန်တော်က အတတ်ကြီးလဲ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဝထမထ အကြောင်းတရားများကြောင့် အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်လာတတ် ရှင်းပြပါမယ်၊ ဘကြီးသိပြီးတဲ့ ဘုရားဟော တရားတော်ထဲ ကပါ၊ အကြောင်းတရားများကြောင့် အကျိုးတရား တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး အကြောင်းတရားများ မရှိရင် အကျိုးတရား ပေါ်မလာဘူး ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ လက်ခံပြီးသားပါ။”

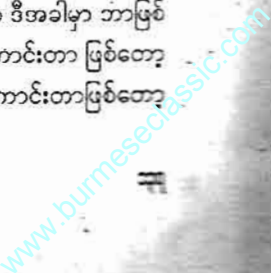
ဥပမာ (တစ်)ပြောရရင် လူတစ်ယောက်ကို 'မြင်ခြင်း' ဆိုတဲ့ အကျိုးတရား တစ်ခုဖြစ်လာဖို့ မျက်စိအကြည်လဲ ကောင်းရမယ်၊ အရောင်အဆင်း အလင်းရောင်လဲ ရှိရမယ်၊ ကြားမှာ အကာအကွယ်လဲ မရှိရဘူး၊ အာရုံလဲ စိုက်ရမယ်၊ ဒီလေးချက် တစ်ခုခုပျက်ရင် 'မြင်ခြင်း'ဆိုတဲ့ အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ဘူး။

ဥပမာ (နှစ်)ကို ပြောရရင် ဖယောင်းတိုင်တစ်ခုကို ထွန်းညှိတဲ့အခါ အကြောင်းတရားလေးပါးဟာ (အကျိုးတရား ဆိုတဲ့ မြင်မြင်ထင်ထင် ရှိဖို့) ရှိပြီးသားပါ၊ အမှောင်ခွင်းခြင်း၊ အလင်းဆောင်ခြင်း၊ မီးတကုန်ခြင်း၊ ဆီခန်းခြင်း တို့ပါပဲ။

ဥပမာ (သုံး) ကိုပြောရရင် လူတစ်ယောက် တစ်နေရာရာ ခရီးသွားတဲ့အခါ နေရာဟောင်းနဲ့ထေခြင်း၊ နေရာသစ်နဲ့ နီးခြင်း၊ ငြိမ်၍ မနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားနေခြင်းဆိုတဲ့ အခြင်းအရာ (၄)ပါး အကြောင်းတရား ရှိပါတယ်။”

ဒါကြောင့် အခု ကျွန်တော်တို့ ဟောပြောခြင်းဆိုတဲ့ နေရာမှာလဲ ဟောပြောမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိနေခြင်း၊ အဟောခံမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခြင်း၊ အခါသတ်မှတ်ချက် မှန်ခြင်း၊ အဟောမှန်ခြင်း ဆိုတဲ့အချက်တွေရှိသလို၊ မေးမြန်းသူဘက်ကလဲ ကံ-ကံ၏ အကြောင်းအကျိုးကို ယုံကြည်လက်ခံခြင်း၊ ဆရာ အပေါ်မှာ လဲ ပုဂ္ဂိုလ်ခင် ယုံကြည်ခြင်း၊ ဆရာကလဲ အမှန်ပြောခြင်း ဟောသူကလဲ အမှန်ဝန်ခံခြင်း စသော စသော အကြောင်း တရားတွေ ပါနေပါတယ်၊ မသိကြလို့ပါ။

အနီးစပ်ဆုံး သာဓက ပြောရရင် ဟိုမှာ ဘကြီးမြင် နေရတဲ့ တီဗွီဆိုပါတော့၊ ဟိုက ရုပ်မြင်သံကြား လွှင့်နေပြီ ဆိုပါတော့၊ မဖွင့်ရင် မမြင်ရဘူး၊ ဖွင့်လို့ ခလုတ်နှိပ်လိုက်ရင် ဖန်သားပေါ်မှာမြင်လာရတယ်။ မြင်လာတော့ ကြည့်ရတာ ပေါ့၊ မဖွင့်မနှိပ်တော့ မမြင်ရ၊ မမြင်ရတော့ အာရုံ မခံစားရ ဘူးပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဒီပညာကို သိတဲ့လူက ဒီအခါမှာ ဘာဖြစ် တတ်သလဲ ဆိုတာ ဆင်ခြင်လို့ရှိရင် မကောင်းတာ ဖြစ်တော့ မယ်ဆိုရင် ရှောင်နိုင်ရှားနိုင်တာပေါ့၊ ကောင်းတာဖြစ်တော့

မယ်တွေ့ရင် ပျော်ကြရတော့မှာပေါ့။ ဒီသဘောပါပဲ ဘကြီး ခင်ဗျား။

ဘကြီးရဲ့ ဒုတိယ စကားကတော့ 'နဂါးလှည့်' ကိစ္စပဲ။ နဂါးလှည့်နဲ့ကြုံပေမယ့် သာမန်အားဖြင့် ခရီးသွားလာမှု မျိုးမှာကတော့ မကောင်းတာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျန်းမာရေးအရ ဆေးခန်းသွားပြတာတို့လိုကိစ္စ ကြွေးတောင်း သွားတဲ့ ကိစ္စ၊ ငွေသွားယူတဲ့ ကိစ္စ၊ အခွန်ဆိုင်သွားတဲ့ ကိစ္စ၊ မင်္ဂလာဆောင်သွားတဲ့ကိစ္စ တွေ 'မကောင်းတာ မဖြစ်စေ လို့တဲ့' ဆန္ဒနဲ့ အဆေပေါ် သွားတဲ့ ကိစ္စတွေမှာတော့ ပြဿနာ ကြုံတတ်တယ်။

ဒါပေမယ့် သိလို့ ယကြာ အစီအရင်နဲ့ သွားရင် အခက်အခဲ ရှိဦးတော့ သက်သာတယ်။ ကျွန်တော် မယုံလို့ နဂါးကိုလဲ စမ်းပြီးပြီ၊ နတ်ကိုလဲ စမ်းပြီးပြီ၊ ပြဿဒါးကိုလဲ စမ်းပြီးပြီ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ခဲ့လိုက်ရတယ်။ မယုံမရှိနဲ့ ဘကြီးရေ သွားလဲ မစမ်းလေနဲ့ ဘာပြုလို့ မှန်တယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် မပြောတတ်ဘူး။ မှန်တာကတော့ ရက်ရက် စက်စက် မှန်တယ် ဘကြီးရေ။

"ဟုတ်ပါပြီ... ဘကြီး နည်းနည်း ရိပ်မိလာပါပြီ။ ခုနကလို နဂါးလှည့်တို့၊ နတ်တို့၊ ပြဿဒါးတို့နဲ့လဲ ကြုံနေပြီ။ မသွားမဖြစ်တော့ဘူး ဆိုရင် မောင်ရင်ပြောတဲ့ ယကြာလေး နည်းနည်း ပြောပါဦး။ အဲဒါက လူတိုင်းကြုံရတာမို့ မေးတာပါ။"

"ဒီလိုပါ ဘကြီးရဲ့ ဘကြီးက တနင်္ဂနွေသားဆိုတော့ (၁)ဂဏန်း၊ (၂)ဂဏန်းရဲ့ သုံးခုမြောက်က (၃)အင်္ဂါ၊ လေးခု မြောက်က (၄)ဟူး၊ ဆိုလိုတာက အင်္ဂါနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးက ဘာလုပ် ရမလဲဆိုတော့ ဇော်စိမ်း အင်္ဂါနဲ့ (၈) ရွက် ပြိုဟ်သက်အရပေါ့။ ရွက်လှ (၁၇)ရွက် ပြိုဟ်သက်အရ ခူးရမယ်။ ပြီးတော့ ခရီးသွား မယုံလို့ အိမ်ကထွက်တဲ့အခါ သွားမယုံလမ်း အိမ်ပေါက်ဝမှာ စုပုံပြီးတော့ ခရီးသွားမယုံ လူက အသက်အောင့် အနည်းဆုံး ခုနစ်ချက်နင်း၊ နောက်ပြန် မလှည့်ဘဲ တစ်ခါတည်း ထွက်သွား၊ ဘေးခုကွ မတွေ့ဘူးပေါ့။ မှတ်မိပါတယ်နော်။"

"အေး... ဒါဆို ဘကြီး ပြောကြည့်မယ်။ တနင်္လာ သားဆိုပါတော့ကွယ်၊ တနင်္လာရဲ့ သုံးခုမြောက်က ဗုဒ္ဓဟူး၊ ငါးခုမြောက်က ကြာသပတေး၊ ဒါဆိုရင် ရွက်လှ (၁၇)ရွက်၊ ပျဉ်းမ (၁၉)ရွက်ပေါ့ ဟုတ်လား။"

"ဟုတ်ပါ ဘကြီးရယ်"

"တခြား နေ့နံ့သားတွေအတွက် ဘကြီး ဉာဏ်ကူ လုပ်သွားတော့မယ်။ ကျေးဇူးပဲ မောင်ရင် ဆရာလေးရယ်"

"ဘကြီးကို နောက်တစ်ခု ထပ်ပြောရဦးမယ်။ ဒါက ကျွန်တော်အဖေ လုပ်တာ၊ သူက လွယ်လွန်းတယ်။ ဒါပေမယ့် အဖေကတော့ ဘာမျှ ဘာနတ်၊ ဘာနဂါးနဲ့ ကြုံကြုံ၊ မကြုံကြုံ ခရီးထွက်တော့မယ်ဆိုရင် ဖန်ခွက်တစ်ခွက်ထဲကို ရေသန့် သန့်ထည့်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ရွတ်၊ ပြီးတော့ အိမ်ပေါက်ဝ တည့်

တည့်ရဲ့ သွားမယုံလမ်းကို ပက်လိုက်တာပဲ။ ပြီးမှ သူလို ရာသွားတယ်။ ဒါက အဖေနည်း ပြောတာ၊ ကျွန်တော်လဲ ဒီနည်းကို အသုံးများတယ်"

"ဟာ... တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ပိုကောင်းတာပေါ့"

"နောက်တစ်ခု အဖေလုပ်တာ ရှိသေးတယ်။ သူက စောစောနိုးတာကိုး၊ မိုးမလင်းခင်မှာပဲ ဘာလုပ်သလဲ ဆိုတော့ သောက်ရေအိုးထဲက ရေကို 'ဘောင်ရှည်' ခွက်စောက်စောက် ထဲမှာထည့်၊ အပြည့်ထည့်ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့ထွက်ပြီး မိရာ အမိုးပေါ်ကို လှမ်းပက်တာပဲ။ မိရာ အမိုးဆိုတော့ များသော အားဖြင့် အိမ်ရှေ့ကုန်းကိုတော့ မိတတ်ပါတယ်။ ပုဗ္ဗဏှသုတ် ရွတ်တယ်။ ကျွန်တော်လဲ အဲဒီနည်းကိုသုံးတယ်။ နေရာတိုင်း သုံးတယ်ဗျ။ သိပ်ပြီးအေးချမ်းတာပါပဲ"

"ဆရာလေးနဲ့ တွေ့ရတာ တော်တော်ကို ဗဟုသုတ ရတယ်။ ကျုပ်ထက် အသက်ငယ်ပေမယ့် လိုက်စားထားတော့ သိနေတာပေါ့နော်။ သာဓုဗျာ အဖိုးတန်ပါပေတယ်"

ထိုစဉ် ကိုစံနိုင်နှင့်အဖွဲ့သည် ဘကြီးထွန်းချစ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာ ဧည့်ခန်းသို့ ဝင်လာကြပြီး ကိစ္စအားလုံး ဆောင် ရွက်ပြီးစီးကြောင်းကို ဝမ်းပန်းတသာဖြင့် လာရောက်ပြောကြား သတင်းပို့ကြ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထပ်တူထပ်မျှ ဝမ်းသာရပေ၏။

ထိုအချိန်တွင် အိမ်ရှေ့မျက်စောင်းထိုး သာသာက အောင်ခြင်းရှစ်ပါးသီချင်း ကက်ဆက်မှ ဖွင့်သံကြားလိုက်ရ၏။ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲ ပိတ်တွေ ဖြာသွား၏။ ယခင်က ဖွင့်သည် ဖြစ်စေ၊ ယခု ဖွင့်သည်ပဲ ဖြစ်စေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ မင်္ဂလာယူ နေသောအခါ ဖွင့်သံကို နားဆင်ရ၏။ ဤအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် မင်္ဂလာရှိပါပေပြီတည်း။

"ဘကြီးနဲ့ ကိုစံနိုင် ကြားလားဗျ သီချင်းသံ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကြားပါတယ်။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သီချင်း"

"မင်္ဂလာနိမိတ်ပဲဗျာ၊ ခင်ဗျား အစစအရာရာ အောင် ပြီပေါ့။ အဲဒီ အိမ်ကို အတုယူ၊ ဘာယူရမလဲ ဆိုတော့ အဲဒီ သီချင်းခွေကို ခင်ဗျားအိမ်မှာ ရံဖန်ရံခါ ဖွင့်ပေးဖို့ နိမိတ်ပဲဗျာ၊ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တွေက အတိတ်နဲ့ ဖန်ဆင်းပြတာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနဲ့ ခင်ဗျားရှေ့ဆင်းလာပြီး ဒါဖွင့်လို့တော့ ဘယ်ပြောမလဲဗျ"

ကိုမောင်မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် အပါးတော်မြဲ ကိုဘုန်းကြွယ်တို့ ရောက်ချလာကြ၏။ အားလုံးဧည့်ခန်းရှိ ကျွန်ုပ်အနားတွင် စုပြီးသား ဖြစ်နေ၏။

"နိုင်နိုင်ရေ ဆရာ ခုညတော့ ပြန်ချိန်ကျပြီထင်တယ်၊ ပြန်ခွင့်ပြုတော့၊ ဆရာအပေါ် ကျေနပ်ကြပါတော့"

"အားမယ်ဆိုရင် ဆက်ပြီးနေနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ အပန်းမကြီးပါဘူး"

"ဆရာအိမ်မှာလဲ ကိစ္စဝိစ္စတွေလဲ ရှိသေးတယ်"

“ဆရာ မပြန်မီ ကျွန်တော့်ကို အကူအညီပေးပါဦး ဆရာ”

ကိုဘုန်းကြွယ်၏ အကူအညီတောင်းခံသံ ဖြစ်၏။ ရထားပေါ်က ဆင်းဆင်းခြင်းလည်း ဒီပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ပဲ စတွေ့ရတာ။ ခု ပြန်မယ်ဆိုတော့လည်း ဘာများဝှက်တိုက်ဦးမလဲ မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ပုံစံ ပြောင်းလဲလာတာကို သတိထားမိ၍ အကောင်းပဲ အကူအညီတောင်းနိုင်တယ်ဟု ခန့်မှန်းမိ၏။

“ပြော ကိုဘုန်းကြွယ်၊ တတ်နိုင်တာကိုတော့ ကူညီရ နာပါဗျာ၊ လူရင်းတွေလို သဘောထားပါ”

“တခြားမဟုတ်ဘူး ဆရာရဲ့ကျွန်တော် ဘုရားတစ်ဆူ ပူဇော်ချင်လို့ အဲဒါဘယ်လိုများ ဆောင်ရွက်ရမလဲလို့ ဆရာ”

“ကိုဘုန်းကြွယ် အိမ်မှာ ပူဇော်ထားတဲ့ ဘုရားရှိတယ် မဟုတ်လား”

“ရှိပါတယ်ဆရာ၊ အဲဒီဘုရားက မိဘလက်ထက် တတည်းက ဘုရား၊ ဟို . . ကျွန်တော်နဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဘုရား တို့ ထပ်ပြီး ပူဇော်ချင်လို့ပါ”

“ပုံတော်ရုပ်ပွားတော် မရှိသေးလို့ ပူဇော်ရတာက တစ်မျိုး၊ ရှိနေတဲ့ ရုပ်ပွားတော်နဲ့လဲ လုံလောက်ပါတယ်၊ သဒ္ဒါပေါက်လို့ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် မတားလိုဘူး၊ မတား ကောင်းဘူး၊ ဒါပေမယ့် အသားစစ် အသားမှန်ရရှိက အရေး ကြီးတယ်၊ ဘုရားထုလုပ်ပူဇော်နည်းတွေလဲ အများကြီး ရှိတာ ပဲ ကြိုက်သလို ပူဇော်ပေါ့၊ ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံးကတော့ မိမိနေနံ့သားကို ပူဇော်ရင် အကောင်းဆုံးပဲလို့ ကျွန်တော်ထင် တယ်၊ ဒါပဲ အကြံပေးလိုပါတယ် ကိုဘုန်းကြွယ်”

“ဒါဆိုရင်လဲ ကျွန်တော့် နေ့နံ့သားနဲ့ပဲ စီရင်ပြီး ပူဇော် ပါ့မယ်”

“ကောင်းပါဗျာ၊ ဒါထက် အသားစစ်စစ်ဆိုလို့ အတွေ့ အကြုံကလေးတစ်ခု ပြောပြရဦးမယ်၊ မိတ်ဆွေတို့လဲ ဗဟု သုတရတာပေါ့၊ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် လုပ်တဲ့နေရာမှာလဲ ဓာတ်သားဆိုတဲ့ အကိုင်းအခက် အစစ် အမှန်ဟာ အရေးကြီး တယ်၊ တစ်ခါတလေ အချိန်မရတော့ဘဲ အသားအကိုင်း ထလဲ ရှာဖွေမလွယ်တော့ဘဲ၊ အချိန်ကလဲ ဆယ်မိနစ်လောက် အတွင်းမှာပဲလုပ်ရတော့မယ်ဆိုရင် အကိုင်းအရွက်၊ ဓာတ်သား ဆယ်ရှာနိုင်တော့မှာလဲ၊ အဲဒီတော့ လူသုံးပစ္စည်း အသုံး အဆောင်တွေကို လျှပ်တစ်ပြက် သုံးရတဲ့ အခါတွေလဲ နှိတ်တယ်။

ဥပမာ . . (၅)အစ (၂) အဆုံး ဓာတ်တွဲကို လိုချင်လို့ ဣအသုံးအဆောင် ‘မီးခြစ်’ကို သုံးရတယ်၊ အဲဒီအခါ ဆရာ ထုပ်သုက ပညတ်ဆိုတဲ့ အခေါ်ဓာတ် ထိဖို့ ကာယကံရှင်ကို ‘မီးခြစ် ပေးစမ်းဗျာ’ ဆိုပြီး အခေါ်ဓာတ်ထိဖို့ ဓာတ်လှုပ်ပြီး စီရင်ရတယ်၊ ‘မီးခြစ် ပေးစမ်းဗျာ’လို့ လက်လှမ်းတောင်းလိုက် တဲ့အခါ ကာယကံရှင်က ရှည်ပြီး ‘ဪ ဝက်(စ်)လိုက်တာ

လား၊ ရော . . ရောပါ ဆိုရင် ဓာတ်ပုတ်သွားပြန်တယ် လျှပ် တစ်ပြက် ကျိတ်ကွင်း၊ နှိပ်တွင်း တစ်ခုနဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကင်းသွားဖူးတဲ့ သာဓက တစ်ခုပြောပြရဦးမယ်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦး အိမ်ကိစ္စရှိလို့ ညအိပ်ခရာတ်သွား တယ်၊ ညအိပ်လို့ သန်းခေါင်လဲကျော်ရော အဲဒီအိမ်မှာနို့ထဲ ‘စနေသား’တစ်ဦးဟာ အမယ်လေး ဘာလေးနဲ့ ခေါ်ဆောင် အော်နေပါရော၊ ကျွန်တော်တို့လဲ လန့်နိုးကြတာပေါ့၊ ဒါနဲ့ ‘ဘာဖြစ်တာလဲလို့’ မေးမြန်းတော့ ‘လေထိုးတာ ဆရာရေ မချိမဆဲပဲ’လို့ပြောတယ်။ ‘လေအောင့်တယ်လို့ မပြောဘူး၊ ဒါနဲ့ ကြုံရာမရ ‘ကန်စွန်းရွက်ဝယ်ပြီးသားရှိလား’မေးတော့ ‘မရှိဘူး’ တဲ့၊ ညက အချိန်မတော်ကြီး၊ ဒါနဲ့ ‘ခင်ဗျားတို့ ကြေးငွန်းရှိလား’ မေးတော့၊ ‘ရှိတယ်’ လို့ ဖြေတယ်၊ အဲဒီကြေးငွန်းနဲ့ လိုသလို စီရင်ခဲ့တာ ‘လေထိုး’ တယ်ဆိုတဲ့ စနေသား တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာတယ်၊ မိုးလင်းတော့ သက်ဆိုင်ရာ ဆေးရုံ ဆေးပေးခန်းကိုသွားပြရတာပေါ့၊ ဆေးကုဖို့ အသက်မိတယ် ပေါ့ဗျာ”

ကျွန်ုပ်တို့၏ စကားဝိုင်းသည် နံနက်စာ စားချိန်သို့ပင် ရောက်လာလေပြီ။

သို့နှင့် ကိုစံနိုင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အား နံနက်စာဖြင့် တည်ခင်းစဉ်ခံလေသည်။ နံနက်စာ သုံးဆောင်ပြီးသောအခါ ကိုဘုန်းကြွယ်က ကျွန်ုပ်အား သူ၏ နေအိမ်သို့ ကူးပြောင်း အနားယူရန်နှင့် ည(၁၀)နာရီကျမှ ပြည်ဘူတာမှ ရထားဖြင့် ပြန်ရန် စီစဉ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း သဘောတူလိုက်၏။

နေ့လယ်လောက်တွင် ကိုစံနိုင် မိသားစု၊ ဘကြီး ထွန်းချစ်၊ မပုအေး သားအမိတို့အား နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ကိုမောင်မောင်မိသားစုနှင့် အတူ ကိုဘုန်းကြွယ်နေအိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိ သွားလေသတည်း။

(ဆက်ရန်)

□ ဦးညွန့်လှိုင် (ကြို့ပင်ကောက်)

ဘဝတစ်ခုရဲ့ အဆစ်အပိုင်းမှာ မေ့မရတဲ့ အကြောင်းတွေက အပုံအပင် ပါ။ စွဲလမ်းခဲ့တဲ့အချစ်၊ အချစ်ရဲ့ဝိညာဉ် က မေ့ပျောက်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝ လုံးဝ မလွယ်။ ဒီအချစ်ဆိုတဲ့ သမုဒယ သံ ယောဇဉ်ကြောင့် မမျှော်လင့်တဲ့ဘဝ ရောက်ခဲ့ရတာက အမှန်။

အဖြစ်တစ်ရပ်က ဒီလိုပါ။ ဥတ္တရ ကျေးရွာဆိုတာက မြန်မာပြည် တစ်နံ တစ်လျားက ကျေးရွာပါ။ ကျေးရွာမှာက ကျေးရွာရဲ့ အင်္ဂါရပ်နဲ့ ပြည့်စုံပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခုရှိတာက ဥတ္တရကျေးရွာ မှာ ကျုပ် ငယ်စဉ်ဘဝကတည်းက ချစ် ခင်စွဲလမ်းခဲ့ရတဲ့ မေ့မရတဲ့ ခင်နှောင်း ဆိုတာ ကျုပ်ရင်ထဲက တသသစွဲလမ်း ခဲ့ရသူပါ။ ချောမူချောပါ။ ခင်နှောင်းများ လမ်းလျှောက်သွားရင် ကာလသားလူပျို များက ငေးကြည့်ရသည်အထိ ချော မောလှပသူ တစ်ယောက်ပါ။

ခင်နှောင်း မိဘတွေက ချမ်းသာ ကြသလို ကျုပ်မိဘတွေကလည်း လယ် ပိုင် ယာပိုင်တွေပါ။ ကျုပ်ရဲ့ နှလုံးသား ထဲမှာ အချိန်တိုင်း ခင်နှောင်းမှ ခင် နှောင်း။ ခက်တာက ကျုပ်ရဲ့ အသည်းထဲမှာ ဘယ်လိုရှိရှိ ခင်နှောင်းက မသိသလို နဲ့ ဂရုစိုက်ဟန်အငွေ့အသက် ကလေးမှ မပြခဲ့ပါ။ နံနက်အလင်းရတည်းက ခင်နှောင်းအိမ်ရှေ့မှာ မြင်သာအောင် ကိုယ်ယောင်ပြနေတာ ကအမော။ မိုးချုပ် တံခါးပိတ်မှ အိမ်ပြန်ရတာက နေ့စဉ်လိုလိုပါ။ နေ့စဉ် နေ့စဉ်ကနေ လ၊ လမှ နှစ် တိုင်ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း တစ်နေ့နေ့တော့ ချစ်လာရ မယ်ဆိုတာ ကျုပ် ရင်ထဲကဆန္ဒပါ။ ရက်တွေ ကြာလာလေလေ ခင်နှောင်း ရဲ့ သံယောဇဉ်က ကျုပ်အပေါ် လှုပ်

ခတ်လာရပြီပေါ့။ ဒါကလည်း ကြင်နာပြီး ကလေးတွေနဲ့ ကြည့် တတ်လာတဲ့ ခင်နှောင်းရဲ့ အပြုံးကလေးတွေက ကျုပ် ပီတိဖြစ် လိုက်ရတာ အမှန်။

သူမ ဘယ်သွားသွား အရိပ်မမာ ထက်ကြပ်လိုက်နေတဲ့ ကျုပ်ကို ကြည့် နေတတ်တဲ့ ခင်နှောင်း မျက်ဝန်းက သက်သေတွေပါ။

ခက်တာက ခင်နှောင်းအပေါ် တစ်ဖက်သတ် ကြိုက်နေတဲ့ ရွာသူကြီး သား အောင်မောင်းကလည်းတစ်ဖောင့်။ အေးလေ အချစ်ချင်းက ကွာခြားလွန်း ပါတယ်။ အောင်မောင်းရဲ့ ခင်နှောင်း အပေါ် ချစ်နေတဲ့အချစ်က ပူလောင်နေ

တဲ့ တဏှာချစ်ပါ။ ကျုပ်ရဲ့ အေးမြတဲ့ မေတ္တာစစ်နဲ့က ကွာမှကွာ။

အရာရာကို မိဘအရှိန်အဝါသာ မက ဘေးက မြောက်ပင့်ပေးနေတဲ့ တပည့်တွေကလည်း အောင်မောင်းရဲ့ မိဘအရှိန်အဝါနဲ့ ငွေမျက်နှာကြောင့် အောင်မောင်း စကားတစ်ခွန်း စာလိုက် တာနဲ့ ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ်မယ်ဆိုတာပါပဲ။ ခင်နှောင်းကို အတင်းကပ်၊ ခင်နှောင်း မိဘတွေကို အရှိန်အဝါနဲ့ ခြောက်လှန့် ဆိုတော့ ခင်နှောင်းတစ်ယောက် မချစ် သော်လည်း အောင်နမ်းရပြီပေါ့။

ဘယ်သွားသွား အရိပ်လိုလိုက နေတဲ့ အောင်စိုးဆိုတဲ့ကျုပ်က သူ့ရန်သူ

ရေကျော်စိုးအောင်
နားထလာသောအချိန်
ရက်စွဲ

ကျုပ်ကို ရှင်းပစ်ဖို့ ကြံနေတာကို သတိပေးသွက် ပေးပါတယ်။ ကျုပ်က ဂရုစိုက်တော့ ကျုပ် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ရတာက ဒီလိုပါ။

ခင်နှောင်းက ကျုပ်ကို ချိန်းတဲ့ပုံပြပြီး ဥတ္တရကျေးရွာ တောအုပ်ကို ချိန်းလိုက်တာ။ ကျုပ်က ယုံပြီးလိုက်သွားတော့ ခင်နှောင်းကို တွေ့ရမယ့်အစား နွေခဲသွပ်လည်ပိုင်းနေတဲ့ ကျုပ်တစ်ယောက် ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံခံလိုက်ရပေမယ့် ယုတ်မာပက်စက်တဲ့ အောင်မောင်းရဲ့ ရက်စက်မှုကို ကျုပ် ဘန်ပြန်ကလွဲစားချေမယ်ဆိုတာ ကျုပ်ရဲ့ အချစ်ဝိညာဉ်က ဆန္ဒပြုထားခဲ့တာ အမှန်။

ခက်တာက ခန္ဓာကိုယ်ကတစ်ဖက် ကျုပ်ဝိညာဉ်က တခြားဖြစ်နေပေမယ့် ပြောင်းလဲသွားတဲ့ ကျုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျုပ်ပြန်ပြီး အံ့ဩမိတာက အသေအခါမှာ ကျုပ်ကို အောင်မောင်းတို့လူချီက ဓားနဲ့အထိုးခံလိုက်ရတဲ့အချိန်ဆီကစပြီး ခင်နှောင်းရဲ့အချစ်မှာ သွေးအလိမ်းထိနေခဲ့တော့ လာနားတဲ့ယင်ကောင်တစ်ကောင်ကို ကျုပ်ရဲ့ဝိညာဉ်ကသွားပြီး အာရုံခံစားမိတာက အမှန်။

ကျုပ်နေ့စဉ်ပြုနေကျ ခင်နှောင်းရဲ့အိမ်ရှေ့မှာ ခင်နှောင်းမြင်အောင် သိအောင် ဘယ်လိုလုပ်လုပ် ခင်နှောင်းက ဘယ်လိုမှ ကျုပ်ကို မသိခဲ့တာအမှန်။ ကျုပ်ရဲ့စိတ်က ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ ခွာခဲ့ရသော်ငြား ဇွဲလမ်းတဲ့သမုဒယ သံယောဇဉ်က ကျုပ်ကို ယင်ကောင်တစ်တောင်ဘဝ မမြင်နိုင်ခဲ့ရတယ်ပေါ့။

ဘယ်လိုပင် ယင်ကောင်ဘဝ ရောက်ရောက် ခင်နှောင်းကို အောင်မောင်းတို့ရဲ့ လက်ကလွတ်အောင် ကြံစည်တာ ကျုပ်တာဝန်။ ရာဇဝတ်ဘေးက မြင်းမလွတ်အောင်နဲ့ အောင်မောင်းကိုယ်တိုင် ကျုပ်ကိုသတ်ခဲ့ကြောင်း မျက်မြင်သက်သေ မရှိပေမယ့် ကိုယ်တိုင် ခင်နှောင်းလာအောင် ကျုပ်က နှောင့်ယှက်ဖို့ ကျုပ်တာဝန်ပါ။

“ဟေ့ အောင်မောင်း မင်းကို ငါ သိတယ်၊ ငါ့ကို မင်းသိမှာလဲ၊ မင်း ဘယ်သွားသွား ငါက ခင်နှောင်းရဲ့ကိုယ်ရဲ့တော်၊ မင်းသေမင်းက ခင်နှောင်းရဲ့ဘေးမှာ ထာဝရရှိနေမယ်ဆိုတာ ယုံတော့ အောင်မောင်းရေ”

လို့သာ တောင်ပံခတ်ပျံသန်းရင်း ရေရွက်နေမိတော့တယ်။ အောင်မောင်းညဉ့်ဘက်အိပ်နေချိန်မှာ ကျုပ်ဆိုတဲ့ ကောင်က ကျုပ်ပျံသန်းနေတဲ့ တောင်ပံခတ်သံ ဒေါသအဟုန်က တစ်ခါမဟုတ် အကြိမ်ကြိမ်ဆိုတော့ အောင်မောင်းတစ်ယောက် သွေးလန့်ပြီပေါ့။

ကြာတော့ ကျုပ်ပျောက်နေတာ ရိပ်စားမိတဲ့ ခင်နှောင်းကလည်း အောင်မောင်း လန့်ထိတ်နေတဲ့ ယင်ကောင်ဆိုတာ ကျုပ်အောင်ဖိုးဆိုတဲ့ ဝိညာဉ်ဆိုတာ သိသွားတော့ ကျုပ်ဝမ်းသာလိုက်တာ ပြောမပြတ်တော်အောင်ပါ။ ကျုပ် ဟုတ်ကြောင်းလည်း ခင်နှောင်းသိအောင် တောင်ပံခတ်သံ လွင့်ပျံနေချိန်မှာ ခင်နှောင်းတစ်ယောက် ကျုပ်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ သိရချိန်မှာ ဝမ်းနည်းတဲ့ မျက်ရည်တစ်ပေါက် ကျုပ်တောင်ပံပေါ် ကျခဲ့တာ ကျုပ်ဝမ်းနည်းခဲ့တာက အချစ်ဝိညာဉ်သက်သေ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မောင်းကလည်း ကျုပ်ဆိုတဲ့ ယင်ကောင်ကို အမျိုးမျိုး နှစ်ခါသေအောင် ဘယ်လိုလုပ်လုပ် ကျုပ်က တစ်ခါသေဖူးတော့ အောင်မောင်းအကြံကို သိလေလေ အောင်မောင်းရဲ့စိတ်ကို ချောက်ချားအောင် လုပ်လေလေပေါ့။ ကားမောင်းသွားရင် အောင်မောင်းစိတ်သောကရောက်အောင်၊ ကားမောင်းမရအောင် အမျိုးမျိုးနှောင့်ယှက်တော့ ကြောက်လန့်လာရပြီပေါ့။

ပူပြင်းပူလောင်တဲ့ တဏှာချစ်နဲ့ ချစ်တတ်တဲ့ အောင်မောင်းတစ်ယောက် ခင်နှောင်းအချစ်ကို မရတာကအမှန်။ စိတ်ဝေဒနာ သောကရပြီး သူ့တပည့်တွေကိုတောင် မကြည့်ရဲတဲ့ဘဝ ရောက်နေချိန်မှာ၊ ကြောက်စိတ်ဝေဒနာတွေ

အပြည့်အဝ ခံစားနေချိန်မှာ ရာဇဝတ်ဘေး ပြေးမလွတ်ဘူးဆိုတာ အောင်မောင်းတစ်ယောက် သိသွားပြီ။

အောင်မောင်းရဲ့ ဝေဒနာတွေက အောင်မောင်းရဲ့ စိတ်ဝေဒနာကို စိတ်ရောဂါဆရာဝန်တွေနဲ့ ဘယ်လိုပြုပြင် ကျုပ်က ဘယ်လိုမှ အလွတ်မပေးတော့နောက်ဆုံး အောင်မောင်းရဲ့တပည့်တွေနဲ့ အောင်မောင်းတစ်ယောက် ကျုပ်ကို ဘာကြောင့်၊ ဘယ်လို၊ ဘယ်နေရာမှာ သတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဖြောင့်ဆိုဝန်ခံရပြီပေါ့။

ကျုပ် အလောင်းပြန်ဖော်ချိန်မှာ လက်ထိတ်တန်းလန်းနဲ့ အောင်မောင်းရဲ့ခေါင်းပေါ်မှာ ကျုပ်ရဲ့အချစ်ဝိညာဉ်က အောင်ပွဲရ ပျံသန်းခြင်းနဲ့အတူ ကြည့်နူးနေမိချိန်မှာ၊ ကျုပ်ရဲ့အလောင်းကို ဖော်ယူသွားကြချိန်မှာ သွေးပျက်နေတဲ့ အောင်မောင်းရဲ့ ပူလောင်တဲ့တဏှာချစ်နဲ့ အေးမြနေတဲ့ မေတ္တာစစ်တို့ကို ခင်နှောင်းတစ်ယောက် ကွဲကွဲပြားပြား သိသွားပါပြီ။

ကျုပ်ရဲ့ ရင်တွင်းနှလုံးသားဆန္ဒက ...

“ခင်နှောင်းရေ ဘဝအဆက်ဆက်မှာ အချစ်မေတ္တာလှိုင်းတွေသာ ထာဝရလူးလွန်နေမယ်ဆိုရင် ခင်နှောင်းရဲ့ အေးမြတဲ့ မေတ္တာအေးရိပ်မှာ ခိုလှုံပါရစေတော့”

ဟု ဆန္ဒပြုရင်း ဘဝခြားသွားပြီဖြစ်တဲ့ ကျုပ်ဆိုတဲ့ယင်ကောင်ကလေး အချစ်ဝိညာဉ်က ခင်နှောင်းရဲ့အနီးအပါးမှာ တဝီဝီပျံသန်းရင်း အချစ်အနမ်းနဲ့ လွမ်းတသသ အဝေးဘဝသစ်စခန်းဆီ သို့သာဟု ရင်တွင်းဆန္ဒ ပြုလိုက်မိပါတော့သည်။

□ ရေကျော်စိုးအောင်

ငွေကဗျာ အိမ်မက်ကမ္ဘာထဲက ဘော်ငွေရောင် ပုလဲပန်းများ ကိုကြီးစော(သာပေါင်း)

လှသစ်အောင်၊အင်းလျား

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပုဂံပြည့်ရှင် နရပတိ စည်သူမင်းကြီးလက်ထက်က ကောက် ယူတော်မူခဲ့တဲ့ ရွှေတိုက်တော်စာရင်းဝင် အမှတ်စဉ် (၂၃) ကျိုက်အဂ္ဂန် ကျွဲတုံးမြို့၊ အခုဘုရားကြီးရွာ၊ အမှတ်စဉ် (၂၄) ကျိုက်ခရံ ဟောနံမြို့၊ အခု ဟောနံရွာ၊ အမှတ်စဉ် (၂၅) ကျိုက်သတောမြို့၊ အခု ဘုရားကုန်းရွာ၊ အမှတ်စဉ် (၂၆) ကျိုက်ခတော်တုံမြို့၊ အခု ထန်းဗူးရွာ၊ အမှတ်စဉ် (၂၇) ကျိုက်ခရံတော် ကျိုက် ဖြူမြို့သည် အခု သာပေါင်း ကညင်ချောင်းရပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကုန်းဘောင်ခေတ် သာယာဝတီမင်းလက်ထက် မှာ ကောက်ယူခဲ့တဲ့ စာရင်းမှာတော့ အခု ဘုရားကုန်းရွာ (ကျိုက် သတောမြို့) မပါဝင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သာပေါင်း ဖြစ်လာမယ့် ဒေသအရပ်ဟာ ပုသိမ်သား စာရေးဆရာကြီး ရမ်းရေးခဲ့ သလို အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ စစ်သုံးကြိမ် ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ၁၈၂၄ ပထမစစ်၊ ၁၈၅၂ ဒုတိယစစ်၊ ၁၈၈၅ တတိယစစ် စတဲ့ စစ်တွေထဲက အစော ဆုံးကာလဖြစ်တဲ့ ၁၈၂၄ ခုနှစ် ကုန်းဘောင်ခေတ်လက်ထက် ကာလ ထက်စောတဲ့ ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော် ခေတ်ဦးကာလကတည်းက ရှိနေနှင့်ခဲ့ပြီဆိုတာ ငြင်းဆိုလို့ မရတဲ့အချက်ပါ ဆရာ”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါ လက်ခံနိုင်တဲ့ သမိုင်းအထောက်အထား ပါပဲ”

“နောက်ထပ် ပြောပြလိုတဲ့ အထောက်အထားတစ်ခုက တော့ ပုသိမ်မြို့ ရေကြည်ဦးဘုရားမှာပဲ တွေ့ရတဲ့ သေပုဒ်စာ တစ်ချပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေး မွန်ဘာသာနဲ့ နေထိုင်မှုအတိုင်း တော့ထ

စာရဲ့ မြန်မာပြန်ကတော့... သတ္တရာဇ် ၈၈၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ ပြည့်နေ့ (ခရစ်နှစ် ၁၅၂၄ ခုဖြစ်နိုင်ပါတယ်) ဒွသံ ဒါယကာ ခံသည်။ ဤ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ သဒ္ဓါ ဝိရိယထက် သန်ကြည်ညိုသူ မိန်းမ ယောက်ျား ဒါယကာ (ကြံ့ပြု) တို့ပျော် ရွာသား၊ (သမ္ဗုဒ္ဓ-သမ္ဗုဒ္ဓကုန်း) ပန်းတ နော်ရွာသား၊ (တွမ်) သာပေါင်းရွာသား အလုံးစုံသော သုံးရွာသားတို့သည် ကြေး ဘုရားနှစ်ဆူတော်တော်တစ်ရပ်ဒါယကာ ခံကြသည်လို့ ပြန်ဆိုထားခဲ့ပါတယ်။

ခရစ်နှစ်နဲ့ တိုက်ကြည့်လိုက်ရင် အင်္ဂလိပ် မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ၁၈၂၄ခုနှစ်ထက် နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ပိုစော နေတာတွေ့ရပါတယ် ဆရာ”

“မွန်ပါတယ် ရဲဘော်လေး၊ ဆက် ပြောပါဦး”

“ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒုတိယအင်းဝခေတ်ရဲ့ နောက်ဆုံးဘုရင် မဟာဓမ္မရာဇာ အဓိပတိမင်းဟာ မွန်တို့ ဌာနေ ဟံသာဝတီကို ဆောင်ကြဦးခံရ ပြီး ၁၇၅၂ ခုနှစ်မှာ အင်းဝပျက်ခဲ့ရတာ ကို ရှစ်တန်းစတက်ကတည်းက သင်ခဲ့ ဖူးပါတယ်။

အဲဒီ အင်းဝ မပျက်မီ နှစ်နှစ် အလိုက ရေးထိုးခဲ့တဲ့ ကျောက်စာတစ်ခု မှာ ပုသိမ်ရာဇဝင်ကျောက်စာဖြစ်ပြီး မွန်ဘာသာနဲ့ သစ်သားပုရပိုက်နဲ့ ရေး ထား (ကူးထား)တာကို တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီကျောက်စာရဲ့ ကျောက်စာ ချပ်ရေ (၉၉)၊ စာကြောင်းရေ (၁၁)မှာ သာပေါင်း ဖြစ်လာမယ့် အရပ်ဒေသကို တမောဝါးလို့ ရေးထားတာကို တွေ့ရပါ တယ်။ အဲဒီစာလုံးကို ပုသိမ်ပြတိုက်က ဖတ်တတ်သူကြံ့ပြုတော့တမောဝါးနဲ့ လို့ အသံထွက်နိုင်ပြီး အနက်ကတော့ 'သာယာမှုအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံအညောင်း ရာအရပ်' လို့ ဆိုပါတယ် ဆရာ”

“ဪ... ဟုတ်လား၊ တ သေထိုး ပရေမုတ်ရေးချ ဝသတ် ဝစ္စ နှစ်လုံးပေါက်၊ ဩကြီးထဲမှာ ပါတာက”

“ခရင်ကောက်ပါ ဆရာ”

“ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီကျောက်စာက ကော ဘယ်မှာတွေ့တာလဲ ရဲဘော် လေး”

“ရေကြည်ဦး ဘုရားပိဋကတ် တိုက်မှာပဲ ရှိပါတယ်ဆရာ၊ ဟိုအရင်က ရေကြည်ရေနောက်ဘုရားပေါ့”

“ဪ... ရေကြည်ရေနောက် ဘုရားလား၊ ဖောင်တော်ဦးစေတီတွေ ဘာတွေ ရှိတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဆက်ပါဦး ရဲဘော်လေး”

“နောက်တစ်ခုက ကျွန်တော်တို့ ရဲ့အရပ်ကို တလိုင်းလို့ သာဖောင်း လို့လဲ ခေါ်ပါတယ်ဆရာ၊ အဓိပ္ပာယ်က သားရဲ တိရစ္ဆာန်များပေါင်းဆုံရာ သာယာသော အရပ်လို့ ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ရှေးမွန် တလိုင်း ဘာသာစကားတွေရဲ့အဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်မှုတွေကနေ တိုက်ရိုက် သယ်ဆောင်ပြီး သာပေါင်းလို့ခေါ်တွင် လာကြတာလို့ ယူဆရပါတယ် ဆရာ”

“ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ ရဲဘော်လေး ရယ်၊ လျော်ကန်ပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သာ ပေါင်းဟာ ဒုတိယအင်းဝခေတ်ကတည်း က ရှိနေခဲ့ပြီလို့ သတ်မှတ်နိုင်ပါပြီ”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ရဲ့ ဘာလေး ပြောပြသွားတာတွေဟာအချို့ အဆက် အကိုးအကားနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါဆိုရင် ခေတ်က အကြောင်းကို ပြန်ပြီး ဖြည့် ဖြှာချင်ပါ တယ် ဆရာ”

“ပြောပါဦးကွယ်”

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဒေ က်မြန် မာပြည်ဟာ မွန်တို့ဌာနေ (ရာဇာဓိပတိ) ရာမညတိုင်းလို့သတ်မှတ်နိုင်ပြီး ၁ ရှား တဲ့ မြို့ပြနိုင်ငံတွေ အနေနဲ့ ဥက္ကလာပ၊ အတိသဉ္စန၊ အဓိပစ္စယ၊ ဓမ္မဝတီ၊ သု၊ဓမ္မ ဝတီ၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ တို့ပါဝင်ကြောင်းကို ခေတ်ပြိုင် သရေခေတ္တချာ ရာဇဝင်မှာ ပြဆိုထားပါတယ်။ မွန်သုံးရပ်ရှိတဲ့အထဲ က တိဂုံ၊ ဒလ ဒေသများကို မွန်တို့မျိုး၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ၊ မုတ္တမဒေသများကို မွန်စ

မျိုး၊ ဆိပ်ကြီး(မြောင်းမြ) ပုသိမ် (အတိ သဉ္စဒဝရ) ဒေသများကို မွန်ညမျိုးလို့ ခေါ်ဆိုသတ်မှတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်တယ် ရဲဘော်လေး”

“အိန္ဒိယပြည် မဇ္ဈိမဒေသက သီရိဓမ္မာဒေသကမင်းကြီးလက်ထက် ကိုးတိုင်း ကိုးဌာနကို သာသနာပြုစေ လွှတ်တော့ အရှင်သောဏမထေရ်နဲ့ အရှင်ဥတ္တရာမထေရ် ရဟန္တာအရှင်မြတ် နှစ်ပါးဟာ နောက်ပါသံဃာသုံးပါးနဲ့ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်ကတစ်ဆင့် အတိသဉ္စနဝရမြို့ကို ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ် ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ သမိုင်းအထောက် အထားရှိတာ ကြားဖူးပါတယ် ရဲဘော် လေး”

“အတိသဉ္စနဝရမြို့ကို ရောက် တော့ သာသနာတော် ပြန့်ပွားရေး အတွက် စေတီတည်ထားကိုးကွယ်ဖို့ မြေနေရာရွေးတော့ မြတ်စွာဘုရား နစဉ် ကာလ ပျော်စံကျက်စားခဲ့ဖူးရာ မြို့ဦး မြို့ထိပ် တောင်စွယ်ဦးအင်း ကျောက် သလင်းဝယ် ရွှေမုဋ္ဌောစေတီတော်ကို တည်ထားကိုးကွယ်စေခဲ့ပါတယ်”

“အတိသဉ္စနဝရမြို့ဆိုတာ... သဲကုန်းမှ ဆရာလောင်းတစ်ဦး က မရှင်းဟန်ဖြင့် ဝင်မေးသည်။

“ပုသိမ်ရဲ့ ရှေးနာမည်ပါ”

“ဪ”

“ဒါ့အပြင် ရဟန္တာမြတ် နှစ်ပါး တို့ဟာ မုဋ္ဌောကိုးဆူ တည်ထားခဲ့ရာမှာ အတွင်းမုဋ္ဌော ငါးဆူနဲ့ အပြင်မုဋ္ဌော လေးဆူ ပါဝင်ပြီး အပြင်မုဋ္ဌော တစ်ဆူ ကတော့ ကျွန်တော်တို့ သာပေါင်းမြို့ နယ် ဘုရားကြီးရွာမှာ အကျော်လေယျ ပဿထ' ဘွဲ့မည်နဲ့ ရှိနေပါတယ်”

“ဪ... ကျွန်တော်ကျခဲ့တဲ့ နေရာက ဘုရားကြီးပေါ့၊ အကြီးကြီးပဲ ဘုရားကြီးက အပေါ်ပိုင်းမရှိဘူး၊ ဘုရား ပျက်ကြီး တစ်ဆူအနေနဲ့ပဲ သိခဲ့ရတာ အင်းစိန် ဂျီတီအိုင်မှ ကော့... သားတစ်ဦးက ဝင်ပြောပြသည်။

“ဒါဆို အတွင်းမှငွေ ငါးဆူနဲ့ အပြင်မှငွေ လေးဆူတို့ဟာ ပုဂံခေတ် ထက် စောတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့”

“ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့တော့ စေတီတစ်ဆူချင်းရဲ့သမိုင်းကို မလေ့လာဖူးလို့ အတပ်တော့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ ပုဂံခေတ်နဲ့ ခေတ်ပြိုင်ပဲ ဖြစ်မလား၊ ပိုပဲစောမလား ဆိုတာကတော့ ပညာရှင်များရဲ့အရာလို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပါတော့။ ကျွန်တော် ဆိုလိုချင်တာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သာပေါင်းဟာ ဘယ်ခေတ် ဘယ်ကာလကတည်းက ခြံနှင့်နေခဲ့ပြီဆိုတာကိုပဲ ဆိုလိုချင်တာပါ”

“ဟုတ်ပြီဗျာ၊ ရဲဘော်လေးရဲ့ ဆက်စပ်တွေးတော တင်ပြမှုတွေဟာ သဘာဝကျပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သာပေါင်း ညာစား ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရလေး အကြောင်း မပါသေးဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ဆက်ပြောပြပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ သင်ခဲ့ရတဲ့သမိုင်းထဲမှာ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် ကောလိပ်သပိတ်ကြီးမှောက်ပြီး အမျိုးသားပညာရေး လှုပ်ရှားမှုကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်လို့ ပါပါတယ်”

“မှန်တယ် ရဲဘော်လေး”

“အဲဒီတုန်းက ဂျီစီဘီအေ အသင်းချုပ်ကြီး ဦးဆောင်ပြီး အမျိုးသား ကောလိပ်ကို တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့နှစ်က ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဟာ လခမှန်မှန်ရနေတဲ့ သူရိယသတင်းစာ အယ်ဒီတာအလုပ်ကထွက်ပြီး ဗဟန်း နေရင်နယ်ကောလိပ်မှာ မြန်မာစာပေ နဲ့ ရာဇဝင်ပါမောက္ခအဖြစ် စေတနာ့ဝန်ထမ်း ဝင်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ဆရာကြီးဟာ နေ့စဉ် ဘားလမ်းကနေ ဗဟန်းကို ခြေတုတ်လာပြီး စာသင်ပေးပါတယ်။ လခရယ်လို့လဲ ပုံမှန်မရရှာပါဘူး။ ဆရာကြီး ချော နေနေတဲ့တိုက်ခန်း လစာပေး ရောမရှိရင် သူ့ရဲ့တောင်ရှည် ပုဆိုးတွေကို ပေါင်နှံပြီးဖြေရှင်းရပါတယ်။ နေ့လယ် ဝိုင်းကျတော့ ဗဟန်း ဘုန်းကြီးကျောင်း

တိုက်တွေမှာပဲ ကပ္ပိယတစ်ပိုင်း ဝင်လုပ်ပြီး စားရေးသောက်ရေးကို ဖြေရှင်းရရှာပါတယ်”

“ဪ... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ မျိုးချစ်စိတ်ပြင်းထန်အားကြီးလို့နော်”

သဲကုန်းသူများက ကရုဏာသက်နေကြသည်။

“ဟုတ်ပါ၊ တော်ရုံတန်ရုံ စေတနာ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဘယ်လုပ်နိုင်ပါ့မလဲကွယ်” သမိုင်းကထိကထ ထောက်ပြသည်။

“အဲဒီအချိန်မှာ နယ်ချဲ့အစိုးရက ဝိုင်အာကီအုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ မက်လုံးပေးပြီး ဝံသာနုလှုပ်ရှားမှုကို ဖြိုခွင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ တွဲရေး ခွဲရေး ပြဿနာတွေနဲ့ ဂျီစီဘီအေ အသင်းချုပ်ကြီး နှစ်ခြမ်းကွဲပါရော၊ ဦးဘဖေ၊ ဦးပု၊ ဦးမောင်ကြီးတို့ ခေါင်းဆောင်တဲ့ ၂၁ ဦးပါတီက ဝိုင်အာကီကို လက်ခံပြီး ဦးချစ်လှိုင်ခေါင်းဆောင်တဲ့ လှိုင်၊ ပု၊ ကျော် ဂျီစီဘီအေ က ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအတွက် ဆက်ပြီး သပိတ်မှောက်ပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလိုလို သင်ပြီးသား။ သိပြီးသား အပိုင်းတွေပါ။ နောက်ပိုင်းကိစ္စတွေ တော်တော်များများက ကျွန်တော်တို့ သိပ်ပြီးမသိကြရပါဘူး။ အပြင်သမိုင်းစာအုပ်တွေကို ဖတ်ကြည့်မှ သိတာပါ”

“မှန်တယ်၊ ကျောင်းသင်ခန်းစာ သင်ခန်းသွန်းတမ်းထဲမှာ အကျဉ်းလောက်ပဲ ပါတာပါ”

“အဲဒီအကွဲအပြဲကြောင့် အမျိုးသားပညာရေး အဖွဲ့ကြီးလဲ ပြိုကွဲရပြီး အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းကြီးလဲ ပျက်သုဉ်းဖို့ ဖြစ်လာရတယ်ပေါ့ခင်ဗျာ။ ၂၁ ဦး ပါတီခေါင်းဆောင်တွေက ဗဟန်း အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းကြီးကို ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ အစိုးရဆီမှာ ငါးထောင်စား ရာထူးတွေနဲ့ လဲစားသွားတာကို မြင်ရပြီး ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက ခုတုံးလုပ်ရင်လေခြင်းလို့ စိတ်နာပြီး (မူရင်းသတ်ပုံအတိုင်း ဖော်ပြပါမည်)။

ဪ... ချွေးထီးတွေက အယူသည်ကြတဲ့ လူကြီး လူကွယ်တွေပေါ့။ ဆုမဟယ်ဒလေ အနိုင်အပိုင် ပြချင်တဲ့ အပူသည်နှစ်ဆူ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွင် မှ၊ လှိုင်ပုကျော် သပိတ်သမားတွေရဲ့ပြစ်ပဋိက္ကရား နှုးကာ နှပ်သလိုပဲ။

နှစ်ကျိတ်တပ် မှုလှလှတော်တွေကလဲ၊ ပလူးစရာ အထက်ဝယ် နောင်အရှည်တွင်ရောတဲ့လို့ ပူးကာသက်မယ် ကောင်စီဝင်လို့မို့၊ အနှောင်ပြည်ဆင်ကွဲ ရှာသနေရယ်က၊ တကောင်တကောင် ထိမထင် ငွဲမာမာခွေကြလေတော့၊

မမေ့နိုင် ယနေ့တိုင်အောင်၊ မိုက်ချိန်နှင့် အခိုက်အခါ ကြိမ်လိုမိုး၊ အကာမငြိမ် တာဝတိံသို့ပြောင်းရှာတဲ့ ကျောင်းမသာကောလိပ် စာပနကိုလ၊ ပေါင်းသဟာ တောမိတ်လာလာသမှု ကိုနှင့်၊ ပြာချကာ ကိစ္စတုံးပြီမို့။

ကျွန်ဝယ်ရာ အဆစ်ပါတဲ့ မှိုင်း မှာဖြင့် မွန်နယ်မှာ ခေတ်ကြာသနဲ့ မဆိုင်သာဘူး။ မြစ်အညာစစ်ကိုင်းကိုတဲ့ ပြန်ရောမကွာ . . . လို့ ဆရာကြီးသခင် ကိုယ်တော်မှိုင်းက စစ်ကိုင်းပြန်မှာတော်ပုံမှာ စပ်ဆိုရှုတ်ချခဲ့ပါတယ်”

“ဪ ရဲဘော်လေးက ဆရာကြီးရဲ့ စစ်ကိုင်းပြန်မှာတော်ပုံကို အလွတ်ရနေတာကိုး၊ တော်တယ်ဗျာ”

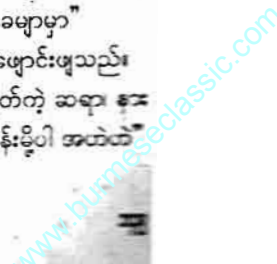
သမိုင်းကထိက ဆရာကြီးက ချီးကျူးလိုက်၍ စောလွင် ကျေနပ်မိရသော်လည်း ရှက်သွားရသည်။ ရှေ့ဆက်ပြီးလည်း စကားမဆက်တတ် ဖြစ်သွားရ၍ ရေခွေးငဲ့သောက်ရင်း အရှိန်ယူနေမိသည်။

“ဆက်ပြောလေ ဆရာလေးရဲ့ ဒီမှာ ဆတ်တင့်နဲ့”

သဲကုန်းသူ ဆရာမလောင်းတစ်ဦးက ဝင်လောသည်။

“ရေခွေးလေး သောက်ပါစေဦး အာခြောက်ရောပေါ့ ခမျာမှာ” ဆရာက ဝင်ဖောင်းဖျသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ နှေးထောင်ကောင်းနေတုန်းမို့ပါ အထဲထဲ”

“ဆက်ပါမယ်၊ ဒိုင်အာကီအုပ်ချုပ်ရေးကို အတွင်းက ဝင်ပူးသတ်မယ်လို့ ကြေညာပြီး ရွေးကောက်ပွဲတွေမှာ အမတ်နေရာ ဝင်အရွေးခံတဲ့ ၂၁ ဦး ဂိုဏ်းဝင်တွေဟာ ရာထူးကြီးတွေ ရယူပြီး လူထုအခွန်ငွေတွေနဲ့ နေ့ခင်း ညခင်း ကြီးပွားလာကြပုံတွေကို ဆရာကြီးက မြင်ပြင်းကတ်ပြီး နွေဦးကာကုန်း ဩဝါဒ လေးချိုးတစ်ပုဒ်မှာ . . .

“ပူးသတ်အကြော်အမော် များ မတ်ကတော်အပေါင်းတွင်ဖြင့် (ဪ) ရလာအဆောင်ဆောင် ကားတွေနဲ့ အများတောင်ကြားနိုင်တဲ့ ငါးထောင်စားကြီး သူ့မြတ်လောင်းရယ်နဲ့ လို့ ကလော် ခဲ့ပြန်တယ်ခင်ဗျ”

“အင်း အင်း . . . ၂၁ ဦးဂိုဏ်းဝင် မိသားစုတွေ အောက်ခြေလွတ်တာကို ထင်ဟပ်ပြတာပေါ့”

“ပိုပြီး ထိမိတဲ့ကလော်ချက် ရှိ သေးတယ်ခင်ဗျ”

“ဆက်ပါဦး ရဲဘော်လေးရယ်”

“အမျိုးသားပညာရေးကောင်စီနဲ့ အမျိုးသားပညာရေးကောလိပ်ကို ဦးစီးဦးကိုင်ပြုနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်တဲ့ ဦးဘဖေ၊ ဦးပု၊ ဦးမောင်ကြီးတို့ ဦးဆောင်တဲ့ ၂၁ ဦးဂိုဏ်းသားတွေက အမျိုးသားကောလိပ်နဲ့ ငါးထောင်စားရာထူးနဲ့ လဲစားကြတော့မယ်လို့ သတင်းတွေ သိုးသိုးသန့်သန့် ကြားရကတည်းက ဆရာကြီးနဲ့အတူ လခရတစ်ချက် မရတစ်ချက်နဲ့ အမျိုးသားကောလိပ်ကို မပျောက်ပျက်ရအောင် ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားနေရရာတဲ့ ဆရာတွေခမ္မာ အလွန်စိတ်ထိခိုက်ကြရှာတယ် ခင်ဗျ၊ အဲဒီတုန်းက အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းအုပ်က ဦးဘချိုဖြစ်ပြီး မြန်မာစာကို အဓိကထား သင်တယ်၊ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက ရာဇဝင်သမိုင်းကို အဓိက သင်ပေးကြတယ်”

“ဟီလေ ဦးဘချိုဆိုတာ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုကို ပြောတာလားဟင်”

အင်းစိန် ဂျီတီအိုင်ကျောင်းသားလေး တစ်ယောက်က မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုနဲ့ ဦးဘချို အတူတူပါပဲ၊ ဒါမေမဲ့ ဦးဘချိုက ၁၉၂၅ ခုနှစ်မှာ ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်ကို စတင်ထုတ်ဝေလို့ နောင်မှ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို ဖြစ်သွားတာပါ”

“ဪ . . . ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့”

“ဒါနဲ့ အဲဒီအမျိုးသားကောလိပ်ကို ဖျက်မပစ်ဖို့ အမျိုးသားပညာရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ MA ဦးမောင်ကြီးဆိုကို ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကိုယ်တိုင်သွားပြီး တောင်းပန်တာတောင် မရဘူးတဲ့၊ MA ဦးမောင်ကြီးက မကြာခင်ဘဲ ငါးထောင်စား အမတ်ချုပ်ရာထူးကို ယူသွားပါလေရော၊ အဲဒီအခါမယ် အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းကြီးလဲ ထောက်ပံ့ပေးမယ့်သူ မရှိတော့ဘဲ လုံးပါးပါးပြီး ပျက်သုဉ်းရပုံကို ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက . . .

‘အခါမကောင်းလိုက်ပုံကကွဲ၊ ဆရာချောင်းစရာပဲ သွားကြရောထင် (ဗဟန်းကောလိပ်) ကျောင်းမသာလောင်းခမျာရဲ့ အပါးမှာဖြင့် သာပေါင်းညာစားတွေ ဆရာ မမြင်ရတော့ပါဘူး’ လို့ စိတ်နာနာနဲ့ ရေးဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်”

“ဟော ခုပြောသွားတဲ့အထဲမှာ သာပေါင်းညာစားတဲ့ ပါလာပြီ”

ဂျီတီအိုင်ကျောင်းသားတစ်ဦးက ရေရွတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက တိုင်းပြည်၊ လူမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာနဲ့ စာပေတို့ရဲ့ မျက်နှာကိုမကြည့်ဘဲ အမျိုးသားရေးကို လျစ်လျူရှုရက်လေတဲ့ ဓနရှင်ဝံသာနုခေါင်းဆောင် (အရေးဒြေနိုင်ရေးသမား) တွေရဲ့ အပေါ် စိတ်နာနာနဲ့ ရေးဖွဲ့ခဲ့တဲ့ ‘ဗဟန်းကောလိပ် မသာဓုပနဘွဲ့’ ကနေ စတင်ပြီး ‘သာပေါင်းညာစား’ ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရတွေလုံးလေးဟာ လူသိများ လူပြောများလာခဲ့တာပါ။ အဲဒီဝေါဟာရတွေလုံးလေးဟာ ကျွန်တော်တို့မြို့လေးရဲ့

နာမည်နဲ့မှ လာတူနေရတာကိုး ဆရာရယ်”

“ကြိုက်သွားပြီ ရဲဘော်လေးရယ်၊ ကိုယ်ထက်မြို့လေးရဲ့ သမိုင်းကြောင်းကို အခုလို ချက်ချက်ချာချာနဲ့ ပြောပြနိုင်တဲ့ ရဲဘော်လေးကို ကျွန်တော်တို့ လေးစားပါတယ်ဗျာ၊ ဒီကနေ ပြန်သွားကြတော့မယ့် ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ သာပေါင်း နယ်သူနယ်သားတွေရဲ့ ရိုးသားမှု နွေးထွေးမှု၊ ကူညီတတ်မှု၊ စေတနာ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်မှု၊ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှုတွေကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့သူတွေပါ။ သာပေါင်းညာစားဆိုတဲ့ ရှုတ်ချသေးသိမ်စေတဲ့ ဒီဝေါဟာရဟာ ဒီက သာပေါင်းနယ်သူနယ်သားတွေနဲ့ လားလားမှမသက်ဆိုင်ပါဘူးဆိုတာ ကာကွယ်ချေပပေးပါမယ်၊ အခါအခွင့်သင့်ရင် ဒီက အတွေ့အကြုံတွေကို မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာပေါ်မှာ ကျွန်တော် ရေးဦးမှာပါ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

“ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကလဲ သာပေါင်း ညာစား ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရအတွက် ရောက်တဲ့အရပ်မှာ ကာကွယ်ပြီး ပြောပေးပါမယ်”

ရွှေမန်းသူများကလည်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြောကြသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အင်းစိန် ဂျီတီအိုင်ကျောင်းသားအဖွဲ့ကလဲ ဒီအတိုင်းပါပဲ”

“ကျွန်မတို့ သဲကုန်း ဆရာအတတ်သင် သင်တန်းသားတွေကလဲ ကတိပေးပါတယ်”

“အခုလို အားပေးစကားတွေ ပြောကြတဲ့ ဆရာနဲ့တကွ ဒီက လုပ်အားပေးရဲဘော်အပေါင်းကို ကျွန်တော်တို့ သာပေါင်းသားတွေက အမှတ်တရနဲ့ ကျေးဇူးတင်နေရမှာပါ ခင်ဗျာ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ကိုရောက်ရောက် ဘယ်ကလာလဲ ဘယ်မှာနေလဲ မေးလိုက်ရင် သာပေါင်းကလို့ ပြန်ဖြေလိုက်တာနဲ့ ကျီစယ်ယန်လိုလို နှိမ်သလိုလိုနဲ့ စောစောက ဝေါဟာရ

လေးဟာ သူတို့နှုတ်ဖျားက ခုန်ဆတ်
ထွက်ကျလာတော့တာပါပဲခင်ဗျာ။ အဲဒီ
ခေါဟာရလေးဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
နည်းသားထဲမှာ စူးနစ်ဝင်ရောက်နေတဲ့
အခဲရက်သော ဆူးလေးတစ်ချောင်းလို
ပဲ။

“ဟုတ်တာပေါ့။ ဒီက ရဲဘော်
လေးတို့ရဲ့ ခံစားချက်ကို ကျွန်တော်တို့
စာနာခံပါတယ်”

“အချို့ဆို ရန်ကုန်တို့၊ မန္တလေး
တို့လို မြို့ကြီးတွေမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
တွေ ဝန်ထမ်းအလုပ်တွေနဲ့ ရောက်နေ
ကြတာ အများကြီးပါ။ ဒါပေမဲ့ ဇာတိ
ဆာပေါင်းကို မပြောရဲဘူး။ ပုသိမ်ဘက်
ထဲလို့ပဲ ဝါးပြီးဖြေလိုက်ကြတယ်တဲ့”

“ဪ... သာပေါင်းသားလို့
ပြောရမှာကို နှုတ်ထွက်မရဲဖြစ်နေရှာကြ
တာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“ဒါနဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့
ကို ဒီက ကိုစောလွင်တို့ တောထဲက
ဆောင်ညီဘုရားကို လိုက်ပို့လို့ ရောက်
အံ့ခဲ့ရသေးတယ်”

“ဟုတ်လား”

“အဲဒီ တောင်ညီတောင်ပေါ်မှာ
ကိုစောလွင်ပြောပြတဲ့ တောင်ညီဘုရား
ဆီသို့ နဲ့ တောင်ညီဒေသမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့
တဲ့ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ တော်လှန်ရေး တိုက်
ခွဲတွေအကြောင်းတွေဟာ သနားစရာ၊
ထွမ်းမောစရာနဲ့ ရင်နှင့်စရာတွေ အစုံပဲ
ဆရာရယ်။

ကျွန်တော်တို့တွေ မျက်ရည်
ဆောင် ဝဲမိတယ်”

ရွှေဘိုသူ မဋ္ဌေးမြင့်က ဖောက်
သည် ပြန်ချသည်။

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ အဲဒီတောင်
ညီဒေသကို ခြေကုပ်ယူပြီး တော်လှန်
ကြတဲ့ အင်အားစုက သပြေတန်းခံတပ်
ဆန့် လက်နက်မချဘဲ ရှောင်တိမ်းလာ
တဲ့ ဘုရင့်ရဲမက်တော်တွေတဲ့”

တန့်ဆည်သူ မဋ္ဌေးကြည်က
သည်း ဖြည့်စွက်သည်။

သပြေတန်းခံတပ်က ရဲမက်တွေဟာ
ဒီအထိကို ဘယ်လိုရောက်လာကြတာ
လဲ”

“ဒီလိုဆရာ၊ သပြေတန်းခံတပ်
ကဗိုလ်မင်းတစ်ယောက်က ဒီသာပေါင်း
သား ကိုရင်ငနှောင်းတဲ့”

“ဪ... စိတ်ဝင်စားလာပြီ
ဗျာ၊ ရဲဘော်လေး၊ ကျွန်တော်တို့ မကြား
ရသေးသူတွေကို ဒီအကြောင်းထပ်ပြော
ပြနိုင်ဦးမလား”

သမိုင်းကထိက ဆရာက ထပ်မံ
ပွဲတောင်းပြန်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့
တော်တော်များများက မကြားရသေး
ဘူးလေ။ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အဖြစ်
အပျက်ကို ဒီရောက်တုန်း ကြားဖူးသွား
ပါရစေ”

ဂျီတီအိုင် ကျောင်းသားအုပ်စု
ကလည်း တောင်းဆိုသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ မနက်
ဖြန် ပြန်ကြရတော့မှာ၊ ဒီည အိပ်လို့လဲ
ပျော်မှာမဟုတ်ဘူး။ နားထောင်ရအောင်
ပြောပြပါ ဆရာလေးရယ်”

သဲကုန်းသူအုပ်စုကလည်း တိုက်
တွန်းသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ပြောပြပါမယ်”

“ကဲ ဒါဆို ကက်ဆက်ခွေလဲ
ထည့်လိုက်ဦးမယ်”

“ဆရာ ကက်ဆက်ပြင်နေတုန်း
ကျွန်မတို့ စားစရာတွေ ထပ်ယူလိုက်ဦး
မယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါးခြောက်ဖုတ်
တွေ ချိုင်နဲ့အပြည့် ပါလာတယ်၊ အဲဒါ
တွေစားရင်း နားထောင်ကြတာပေါ့”

“ဒါဆို အတော်ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့
မှာလဲ ကောက်ညှင်းကျည်တောက်တွေ
ပါလာတယ်၊ ယူဦးမယ်”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြော
ဆိုကြပြီး ရွာများက ပေးလိုက်သော စား
စရာလက်ဆောင်များကို သွားယူလာ
ကြတာ ဝိုင်းလယ်တွင် ချကြသည်။

တို့က အိမ်ရှင်ပဲ ရဲဘော်လေးတို့ကို ပြန်
ညှော်ခံရမယ်”

“ကျွန်တော်တို့ ဒေသခံတွေကို
ဆရာတို့က ပြန်တွေ့သလို ဖြစ်နေပြီ
အားလုံး ဝိုင်းစားကြမလို့”

“စားမယ်၊ စားမယ် ခြောက်သွေ့
ပြောပြ ဆရာလေး၊ ကျွန်တော်တို့မှာ
စားစရာတွေ ကျန်သေးတယ်”

စကားဝိုင်းမှာ လူအုပ်စု ပိုများ
လာပြီး ပိုမိုစိုပြည်လာတော့သည်။ တစ်
ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့လည်း ချစ်
ခင်ရင်းနှီးမှုတွေ ပိုလာကြရသည်။ မန္တ
လေးသူ၊ မန္တလေးသားများ၏ စားစရာ
တွေကို ပြည်၊ သဲကုန်း၊ ပုတီးကုန်းအဖွဲ့
တွေကစား၊ ဂျီတီအိုင်အဖွဲ့ကလည်းစား၊
ဒီဘက်ကအဖွဲ့တွေကလည်း သူတို့ရလာ
တာတွေချကျွေးနှင့် ကြည်နူးပျော်ရွှင်
စရာ ကောင်းလှပေတော့သည်။ တစ်
ယောက် တစ်နေရာစီမှ ဖြစ်သော်လည်း
မြို့မ မင်းကျောင်းကြီးပေါ်က ညဉ့်လယ်
ယံစကားဝိုင်းတွင် ညီအစ်ကို မောင်နှမ
များပမာ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေရင်းချာ
များပမာ။

ညဉ့်လယ်ယံ စကားဝိုင်းသိမ်း
တော့ ကက်ဆက်ခွေ စီ ၆၀ တစ်ခွေ
လည်း ပြည့်ပြီ။ နာရီကလည်း သန်းခေါင်
ယံ ၁၂ နာရီတိတိ။

“အေးဗျာ၊ ဒီက ရဲဘော်လေး
ပြောပြမှပဲ တိမ်မြုပ်နေတဲ့ နယ်ချဲ့တော်
လှန်ရေးအင်အားစု တစ်စုရဲ့အကြောင်း
ကို ကြားဖူးရတော့တယ်၊ ဒါ ဂုဏ်ယူ
စရာသမိုင်းတစ်ခုပဲဗျာ၊ ကျွန်တော် တစ်ခု
တော့ ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့မယ်ဗျာ၊ ဒီက
ရဲဘော်လေးဟာ စာရေးတာကိုသာ
ဝါသနာပါမယ်ဆိုရင် အောင်မြင်တဲ့
စာရေးဆရာ ဖြစ်မှာပါ။ အဲဒီအခါကျရင်
ဒီက အသုံးလုံး လုပ်အားပေးပွဲကြီးကို
အခြေခံပြီး ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်လောက်
ရေးဗျာ၊ အလွမ်းပြေဖတ်ရတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ နေ
ဖြစ်ရင် ကျွန်မတို့နာမည်တွေ ထည့်နေ

“တောင်ညိုတောင်ကို ဘုရားဖူး သွားတဲ့ အခန်းလဲထည့်ရေး သိလား ဆရာလေး”

“လက်ဖက်စားရင်း ဆရာလေး နှင်တဲ့အခန်းတော့ ပါအောင်ရေးနော် အဟင်းဟင်း”

“ဟိုအခန်းပါ ထည့်ရေး ဆရာလေး၊ ကျားတွေအကြောင်းပြောတော့ ရွှေမန်းသူတွေ ပြန်ပြေးဖို့ ပြင်တာတွေလေ”

“ဟား ဟား ဟား”

“ကျားသုံးကောင်လောက်ကို လောက်လေးနဲ့ ပစ်ခတ်နှိမ်နင်းနိုင်တဲ့ တောင်လေးက ဦးလေးစံအကြောင်းပါ ထည့်ရေးနော်”

“ဟုတ်တယ်၊ တကယ်မှတ်လို့၊ နောက်နေတာကို မရိပ်မိဘူး၊ ကြောက်နေတာကိုး”

“ဟား ဟား ဟား ဟား”

ပျော်ရွှင်စွာ စကားဝိုင်းသိမ်းပြီး စောလွင်တို့သုံးယောက်လည်း မြို့မမင်း ကျောင်းကြီးပေါ်မှ ပြန်လာခဲ့ကြတော့ သည်။ မနက်ဖြန် သူတို့အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ရင်း လိုက်ပို့ရဦးမည်။ ခွဲကြရတော့မည်။

(၃၄)

သင်္ဘောဆိပ်တွင် ပြန်ကြမည့်သူနှင့် ကျန်ရစ်မည့်သူတို့၏ ဝမ်းနည်းစွာ နှုတ်ဆက်နေကြပုံများမှာ လွမ်းမောစရာပန်းချီကား တစ်ချပ်ပမာ။ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု ပြောမဝ မှာမဝ၊ အထူးသဖြင့် မြို့ပေါ်ရပ်ကွက်သုံးခု၏ စခန်းခွဲများတွင် တာဝန်ကျခဲ့သော လုပ်အားပေးများကို လိုက်လံပို့ဆောင် နှုတ်ဆက်ကြသည့် ဒေသခံလုပ်အားပေး ရဲဘော်များ၊ စာသင်သား ဦးကြီး၊ ဦးလေး၊ ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေးတို့မှာ ကမ်းလုံးပြည့်မျှ ရောက်ရှိနေကြသည်။

မြို့နယ်တွင်း ကျေးရွာအသီးသီးတွင် တာဝန်ကျခဲ့သော လုပ်အား

ကြပြီး မြို့ပေါ်စခန်းခွဲများတွင် တာဝန်ကျခဲ့သောလုပ်အားပေးများမှာ သင်္ဘောပေါ် မတက်နိုင်ကြသေး။

မိန်းကလေး တော်တော်များများမှာ မျက်ရည်မဆည်နိုင်ကြ။ စောလွင်၊ ဇော်ဝင်းနှင့် ဌေးမြင့်တို့သုံးယောက်နှင့် ဝမ်းနည်းနှုတ်ဆက်စကားတွေ ပြောနေကြသော ရွှေမန်းသူသုံးယောက်အနီးသို့ သဲကုန်းဆရာအတတ်သင်မှ ယဉ်ယဉ်ဦးမြင့် ဦးဆောင်သော မိန်းကလေး သုံးယောက်ပါ ရောက်ရှိလာကြသည်။

“ဒီက ကိုစောလွင်တို့နဲ့ စခန်းတစ်ခုတည်းမှာ ဒီကညီမ ရွှေမန်းသူတို့လို အတူတူလုပ်အားပေးခွင့် မရခဲ့ပေမယ့် ကိုစောလွင်တို့ သုံးယောက်ကို ကျွန်မတို့ တလေးတစားနဲ့ ခင်မင်မိရပါတယ်။

တောင်ညိုဘုရားကို လိုက်ပို့ပေးခဲ့တာကို မမေ့ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ပေးထားခဲ့တဲ့ လိပ်စာအတိုင်း လာလည်ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်ရှင်”

သဲကုန်းသူ ယဉ်ယဉ်ဦးမြင့်ကစပြီး ပြောရင်း ဖိတ်မန္တကပြုသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ယဉ်ဦး ပြောသလိုပါပဲ၊ ကျွန်မက ပြည်ဆွေးနွေး ဘုရားလမ်းမှာ နေတာဖြစ်တဲ့အတွက် ပြည်မြို့ ရွှေဆံတော်ဘုရားပွဲတော်ရက်ကျရင် ပြည်ကို လာလည်ကြဖို့ ဒီက ဆရာလေးတို့သုံးယောက်ရော ရွှေမန်းသူ ညီမသုံးယောက်ရောပါ ဖိတ်ပါရစေရှင်၊ လာဖြစ်မယ်ဆို ကြိုပြီးစာရေးပါရှင်၊ ကျွန်မတို့ သုံးယောက်စလုံး ပြည်မှာ ဆုံးပြီး ကြိုလင့်နေရအောင်လို့ပါ”

ပြည်သူ နီနီခိုင်ကလည်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပြောရင်း ဖိတ်ခေါ်သည်။

“ကျွန်မကလဲ သူပြောသလိုပဲ၊ ကျွန်မတို့ ပေါင်းတည်စွယ်တော်ပွဲရက် ကျရင် လာလည်ကြပါလို့ ဖိတ်ပါရစေရှင်၊ တောင်ညိုဘုရားကို အတူတူသွားခဲ့ကြတဲ့ ဒီလူတွေအတိုင်း ပြန်ဆုံခွင့် ရချင်ပါသေးတယ်”

ပေါင်းတည်သူ အေးအေးကလည်း တလေးတနက် ဖိတ်ခေါ်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ကျွန်တော်တို့ လာလည်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါမယ်”

“လူမရောက်တောင် စာတော့ ရောက်အောင် ရေးပါမယ်”

“ကိုဌေးမြင့်တို့ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းပြန်ရောက်ရောက်ချင်း စာထည့်လိုက်မယ်၊ စာပြန်ကြပါနော်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရေးမှာပါ၊ စိတ်ချ”

“ဒီက မမတို့ဆီလဲ စာရေးမယ် သိလား၊ ဆရာမဖြစ်ပြီး မန္တလေးဘက် တာဝန်ကျလာရင်လဲ ဘာမှစိတ်အားမငယ်နဲ့ သိလား၊ ညီမတို့နဲ့ ဆက်သွယ်လိုက်လို့တဲ့အကူအညီတွေပေးမယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်ရှင်”

“ကဲ ကိုဌေးမြင့်၊ ကိုဇော်ဝင်းနဲ့ ကိုစောလွင်တို့ ကျွန်မတို့ သင်္ဘောပေါ်တက်နှင့်တော့မယ်နော်၊ ကျွန်မတို့ အုပ်ချုပ်သူက လှမ်းအချက်ပြနေပြီ”

သဲကုန်း ဆရာအတတ်သင်မှ ဆရာမလောင်းများက နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာနှင့်သည်။

ဦးကြားဖူးနှင့် ဒေါ်သိမ်းမယ်တို့ ဦးဆောင်သော တာဦးကျောင်းစာသင်သား ဦးကြီး၊ ဦးလေးများအဖွဲ့ အနားရောက်လာကြသည်။ အားလုံးမှာ မျက်နှာ မကောင်းကြ။

“ဆရာမလေးတို့ကို လာနှုတ်ဆက်ရင်း လမ်းမှာစားသွားဖို့ မုန့်လေး လာဖို့တာပါ”

တုန်ရီသောလေသံနှင့် ဒေါ်သိမ်းမယ်က ပြောရင်း ဟံခံရွက်နှင့်ထုပ်ထားသော ကောက်ကြမ်းမလွှဲကြီးမုန့်ထုပ်များကိုပေးသည်။ ရွှေမန်းသူဆရာမလေး သုံးယောက်တို့မှာ ဟန်ပင်မဆောင်နိုင်ကြ၊ မျက်ရည်များ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာရင်း . . .

“အမေရယ်” ဟုသာ မြည်တမ်းနိုင်ကြရှာလေသည်။

“ဆရာမလေးတို့ ဟင့် ဟင့်၊ ဟို
ဆရာမရင် စာရေးလိုက်ကြပါနော်၊
တို့ ကြိုးစားပြီး စာရေးမယ် သိ
မသိတာရှိရင် ဒီကဆရာမလေးတို့
မေးစမ်းပြီး ရေးမယ်နော်”

ရွှေမန်းသူ သုံးယောက်၏ စာ
သင်ခိုင်းမှ စာသင်သားများကလည်း
သင်ယောက်တစ်ခွန်း ဝင်ပြောကြသည်။
ဆက်ကြသည်။ မှာကြလေသည်။
သွင်းသယ်ကြသည်။

ဦးကြာဖူးကလည်း . . .
“ကျုပ်ကတော့ တစ်ကိုယ်တည်း
သားဆိုတော့ မုန့်ပဲသရေစာ လုပ်
သတတ်ဘူးဗျာ၊ ဒီက ဆရာမလေး
တို့အမှတ်တရပေးချင်လွန်းလို့ ကျုပ်
တို့လက်သမားပညာနဲ့ သစ်သား
သလေးတွေကို ပိတောက်သားနဲ့လုပ်
ပေးပါရစေ”

“အို . . . ဘကြီးရယ် ကျေးဇူးတင်
ပါတာ”

“ဟယ် . . . နာမည်လေးတွေ ပါ
သားတာပဲ”

“ဟုတ်ပဲ၊ ဘကြီးရယ်၊ သပ်ရပ်
ပါတာ”

ဆရာမလေးများမှာ အငိုမျက်
ရည်နှင့် ဟန်ဆောင်အားတင်းပြုံးရင်း
ပြောပြရှာကြပါသည်။

အသီးသီး အုပ်စုလိုက် အုပ်စု
လိုက် အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်စကား
ပြောကြားနေကြစဉ် . . .

“ကမ်းပေါ်မှာ ရှိနေကြသေး
လုပ်အားပေး ရဲဘော်အပေါင်းတို့
တို့ . . . သင်္ဘောထွက်တော့မှာပို့
သင်္ဘောပေါ်တက်ရောက် နေရာယူပေး
ပေးကြရန်အပ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

ရွှေမန်းသူ သုံးယောက်က မြေ
ပေါ်တွင် ကျုံ့ကျုံ့လေးတွေ ထိုင်ချ
နေပြီး . . .

“အဘတို့ အမေတို့ကို သမီးတို့
တို့အား ခဲ့ပါတယ်ရှင် အဟင့် ဟင့်”

ဦးကြီး ဒေါ်ကြီးများမှာလည်း
ရွှေမန်းသူ သုံးယောက်က တစ်စမ်းစမ်း တစ်နှုတ်နှုတ်

လေးတွေ ခလုတ်မထိ ဆူးမပြို ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ”

အားလုံးက တစ်ယောက်တစ်
ပေါက် ဆုတွေပေးကြသည်။ ပြီးတော့မှ
ရွှေမန်းသူ သုံးယောက်မှာ လည်ပြန်
တကြည့်ကြည့်ဖြင့်ကြည့်ရင်း သင်္ဘော
ပေါ် တက်သွားကြတော့သည်။

တိမ်တမန် နှစ်ထပ်သင်္ဘောကြီး
ပေါ်တွင် ရောက်ရှိပြီးနေကြသော လုပ်
အားပေးများမှာ ဆိပ်ကမ်းဘက်အခြမ်း
သို့ စုပြုံနေရာယူပြီး အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်
နေကြသောကြောင့် တိမ်တမန်ကြီးမှာ
ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ စောင်းစောင်းကြီးဖြစ်
နေပေတော့သည်။

“သင်္ဘောပေါ် ရောက်ရှိနေကြ
သော လုပ်အားပေးရဲဘော်အပေါင်းတို့
ခင်ဗျာ၊ သင်္ဘောကြီး တအားစောင်းနေ
ပါတယ်၊ ကိုယ့်နေရာမှာပဲ ကိုယ်နေကြ
ဖို့မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ခင်ဗျာ၊ တစ်ဖက်
ခြမ်းမှာ နေရာယူထားသော လုပ်အား
ပေး ရဲဘော်များလဲ လက်ပြန်နှုတ်ဆက်
နိုင်အောင် သင်္ဘောထွက်ခွာရင် တစ်
ပတ်လှည့်ပေးပါမယ်ခင်ဗျာ”

ဒီတော့မှ သင်္ဘောကြီး ပြန်မတ်
သွားတော့သည်။

ဒေသခံ လုပ်အားပေး ရဲဘော်
များ၏ခေါင်းဆောင် ရဲဘော် အုန်းသိန်း
ခေါ် ရဲဘော်အတာကြီးက စောလွင်တို့
အုပ်စုကို လက်ယပ်ပြီး လှမ်းခေါ်နေ
သည်မို့ ပြန်ကြားရေး အသံချဲ့စက်ထား
ရာ သရက်ပင်ကြီးအောက်သို့ သွားလိုက်
ကြသည်။

ရဲဘော်အုန်းသိန်းနှင့် ခေါင်းချင်း
ဆိုင်ကြပြီး ရဲဘော်အုန်းသိန်းက တိုင်သံ
ပေးလိုက်သည်။

“စေတနာရှင် လုပ်အားပေး
ရဲဘော်များ လာလမ်းသာ၍ ပြန်လမ်း
သာကြပါစေ”

“ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ”
စောလွင်တို့က ကမ်းပေါ်မှ သုံး
ကြိမ် သုံးခါ မေတ္တာပို့ပေးကြသည်။

စောလွင်တို့အဖွဲ့က တင်ဆောင်
မေတ္တာပို့ပေးအပြီးတွင် သင်္ဘောပေါ်
အသံချဲ့စက်မှ . . .

“စေတနာကောင်းသော
သာပေါင်းမှ မိဘပြည်သူများ စီးပွား
ဥစ္စာ တိုးပွား၍ ကျန်းမာပါစေ ချမ်းသာ
ပါစေ”ဟုတုံ့ပြန်မေတ္တာ ပို့ကြလေသည်။
“ဘော် . . . ဘော် . . . ဘော်”

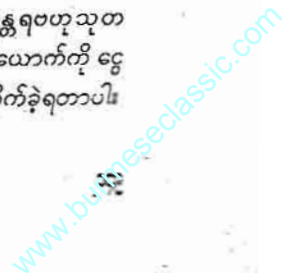
တိမ်တမန်က ထွက်ခွာတော့
မည့် သင်္ဘောက ဥဩသံရှည်သုံးချက်
ဆွဲ၍ ကမ်းက ခွာလေပြီ။

မငွေကြည်၊ မငွေမြင့်၊ မြင့်မြင့်
အေးတို့ကလည်း စောလွင်တို့အုပ်စု
နေရာသို့ လှမ်းကြည့်ပြီး လက်ကိုင်ပဝါ
လေးများဖြင့် ဝေ့ယမ်းပြုကြသည်။ စော
လွင်တို့ သုံးယောက်ကလည်း ရွှေမန်းသူ
သုံးဦးတို့ လက်ဆောင်ပေးထားသော
ပါကင်ပိတ်အော်တိုစာအုပ်လေးများဖြင့်
မြင်သာအောင် ဝေ့ယမ်းပြုကြသည်။
ပြီးတော့ သုံးဦးသား အော်တိုစာအုပ်
ဖလေးများကို ပြိုင်တူပင် ဖောက်ဖတ်
ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သုံးယောက်စလုံး၏ စာအုပ်တွေ
ထဲတွင် ပါရှိသော စာသားများမှာ အတူ
တူပင်ဖြစ်၍ လက်ရေးများသာ ကွာခြား
ကြလေသည်။ စောလွင်၏ လက်ထဲတွင်
တန်ဆည်သူ မငွေကြည်၏ စာအုပ်၊
ကိုငွေမြင့်၏ လက်ထဲတွင် ရွှေမန်းသူ
မြင့်မြင့်အေး၏ စာအုပ်၊ ကိုဇော်ဝင်း၏
လက်ထဲတွင် ရွှေဘိုသူ မငွေမြင့်၏ စာ
အုပ်၊ စောလွင်၏ စာအုပ်ထဲတွင် . .
ကိုစောလွင်

ကျွန်မတို့ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်မတို့ရဲ့ဘဝမှာ ဘယ်လိုမှ မမှမရ
နိုင်တော့မယ့် နွေကဗျာ အိပ်မက်ကမ္ဘာ
လေးထဲက တစ်ရေးနိုးခဲ့ရသလိုပါပဲ။

အသုံးလုံး လုပ်အားပေးလိုက်ဖို့
စာရင်းပေးတော့ မကြားဖူးတဲ့မြို့ သာ
ပေါင်းတဲ့၊ ဒါပေမယ့် အတွေ့အကြုံ
ရအောင်ဆိုပြီး ဒေသန္တရဗဟုသုတ
အလို့ငှာ ကျွန်မတို့ တစ်ယောက်ကို ငွေ
သုံးရာစီ ထည့်ဝင်ပြီး လိုက်ခဲ့ရတာပါ။

ဒါရိုက်တာ ဦးသုခရဲ့ ဘယ်သူ ပြိုင်လို့ လှပါတော့နိုင်” ရုပ်ရှင်ကားကြီးကို ကြည့်ပြီးကတည်းက ကျွန်မတို့ လုပ်အားပေးသင်ဖို့ စိတ်အားထက်သန်နေခဲ့ကြတာပါ။ အဲဒီရုပ်ရှင်ကားထဲက လူကြမ်းမင်းသားကြီး အံ့ကျော်က ထန်းလျက်တောင်းလေးကိုသယ်ပြီး ဆရာမလေးတွေရဲ့ လှည်းနောက်က လိုက်တဲ့ အခန်းကိုကြည့်ပြီး ကျွန်မတို့ရင်ထဲ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိအောင် ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ လှည်းနောက်မြီးလေးကို ဆွဲပြီး ပါလာတဲ့ အံ့ကျော်ကြီးကလည်း မျက်ရည်တွေကျ၊ လှည်းပေါ်က ဆရာမလေးတွေကလည်း မျက်ရည်တွေကျ၊ မပြောရက် ပြောရက်နဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့ဖို့ ပြန်ပါတော့လို့ ငိုရိုက်သံလေးတွေနဲ့ ပြောနေရတဲ့ ဆရာမလေးတွေရဲ့အသံကြောင့် လှည်းလမ်းပေါ်မှာ ငူငူကြီးရပ်ကျန်နေခဲ့ရတဲ့ အံ့ကျော်ကြီးရဲ့ သရုပ်ဆောင်ချက်တွေ၊ အဲဒီအခန်းတစ်ခန်းလုံး ပီပြင်အားကြီးလို့ ကျွန်မတို့တစ်တွေလည်း ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ မျက်ရည်ကျပြီး သနားခဲ့ရပါတယ်။

အခုတော့ ဒီအတွေ့အကြုံတွေကို ကျွန်မတို့ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့နေရပါပြီ။ ရုပ်ရှင်မဟုတ်သော ပြင်ပဘဝမှာ ကျွန်မတို့ မျက်ရည်ကျနေရပါပြီ။

ရက်ပေါင်းများစွာ မောင်ရင်းနှစ်များပမာ ကူညီစောင့်ရှောက် ခင်မင်ခဲ့ကြတဲ့ ကိုစောလွင်တို့ သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ကို ကျေးဇူးတင်စွာနဲ့ အမြဲတမ်း အမှတ်ရနေမယ်ဆိုတာ ယုံပါ။ ရန်ကုန်ကနေ စထွက်တော့ သင်္ဘောပေါ်မှာ ဆုံကြရတဲ့ လုပ်အားပေးအချင်းချင်းတွေ ပြောကြလို့ နားရည်မဝသေးတဲ့ ဝေါဟာရလေးတစ်ခုကို ကြားဖူးခဲ့ရပါတယ်။

“သာပေါင်းညာစား”တဲ့။ သာပေါင်းသားတွေကို သတိထားတဲ့။ သာပေါင်းသားတွေဟာ ညာစားတတ်တယ်တဲ့။ စသဖြင့်ပေါ့။ အပြောင်အပြက် ဝေါဟာရလေးတွေကို စတင်ရင်းနှီးခဲ့ရပါတယ်။

သေချာချာကို သိလိုက်ပါပြီ။ ကိုစောလွင်တို့ သာပေါင်းသားတွေကို “သာပေါင်းညာစား” လို့ ပြောလာသူတွေနဲ့ ဆုံမိရင် ကျွန်မတို့အားလုံး ကောင်းကောင်းကြီး ထုချေရှင်းလင်းပေးသွားမှာပါ။ ကာကွယ်ပြီး ပြောပေးမှာပါ။ ပြောပြနိုင်လောက်တဲ့ သမိုင်းကြောင်း အချက်အလက်တွေလည်း ကျွန်မတို့ သိခဲ့ရပြီပေါ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်မတို့ အားလုံးက ပေးချင်တဲ့ ဝေါဟာရလေးကတော့ . . . “စေတနာကောင်းတဲ့ မြို့သာပေါင်း” ပါလို့။

မငွေးကြည့်၊ အခန်း (၄၃)။ ရွှေမန်းဆောင်၊ မန္တလေးဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်၊ မန္တလေးမြို့။ စောလွင်၊ ဇော်ဝင်းနှင့် ငွေးမြင့်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် အော်တိုစာအုပ်လေးထဲမှ စာသားလေးများကို ဖတ်ပြီးကြပြီးနောက် အချင်းချင်းကြည့်လိုက်ကြရင်း ကျေနပ်စွာပြုံးမိလိုက်ကြပါတော့သည်။ ပြီးတော့ အော်တိုစာအုပ်လေးများကို ဖွင့်လျက်သား ကိုင်မြှောက်၍ ရွှေမန်းသူများ မြင်သာအောင် ဝမ်းသာအားရ ဝေ့ယမ်း ပြမိကြလေတော့သည်။

★ ★ ★
ဖြစ်ရပ်မှန်သမိုင်းကြောင်း တစ်ခုနှင့် ၁၉၈၁ ခုနှစ် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်က ဆောင်ရွက်ခဲ့သော မြို့နယ်လုံးကျွတ် စာမတတ်သူ ပပျောက်ရေး စီမံကိန်းကြီးကို ပေါင်းစပ်ဖွဲ့နွဲ့ပြီး တင်ပြထားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုဖြစ်သလို အမည်နာမများကိုလည်း အရင်းအတိုင်းပင် ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ ဤစီမံကိန်းကြီးတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသူ စေတနာရှင် လုပ်အားပေးများ ဖတ်မိကြလျှင် ဝမ်းမြောက်ပီတိ ခံစားစေလို၍ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သာပေါင်းမြို့နယ် အသုံးလုံးစီမံကိန်းကြီးသို့ စေတနာဆန္ဒ အလျောက် လာရောက်လုပ်အားပေးခဲ့

ကြသော မန္တလေးဝိဇ္ဇာသိပ္ပံတက္ကသိုလ် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ၊ သံတန်းဆရာအတတ်သင်မှ သင်တန်းသား သင်တန်းသူများ၊ အင်းစိန် ဂျီတီအိုင် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကို အောက်မေ့စွာ ကျေးဇူးတင်ရင်း ဂုဏ်ပြုရေးဖွဲ့လိုက်ပါသည်။

ဝတ္ထုအသွင် ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်၍ ဆီလျော်အောင်လည်း ပြုပြင်ပါသည်။ ထို့ထက်မက သာပေါင်းမြို့နယ် ရိုးမအနောက်ခြမ်းဒေသရှိ သစ်ဖြူကော့ရွာတွင် လုပ်အားပေးရင်း ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရရှာသော သဲကုန်း ဆရာအတတ်သင်မှ ဆရာဦးသောင်းဝင်းအားလည်း မမေ့မလျော့ သတိရနေပါကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြလိုပါသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာဦးသောင်းဝင်း၏ ဈာပနကို ပုသိမ်တိုင်းကောင်စီမှ ကြီးကြပ်စီစဉ်ပေးပြီး စွန်းလွန်းဓမ္မာရုံတွင် ဈာပနာအခမ်းအနားကို ကျင်းပပေးခဲ့ပါသည်။ ကျန်ရစ်သူ ဇနီးနှင့် မိသားစုတို့ အားလည်း အားပေးနှစ်သိမ့် ကူညီမှုများကို တိုင်းအဆင့်၊ မြို့နယ်အဆင့်များမှ စုပေါင်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါကြောင်းကိုလည်း သတိတရ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် မြို့နယ်လုံးကျွတ် စာမတတ်သူပပျောက်ရေး လုပ်အားပေးပွဲကြီးတွင် ဖြူစင်သောစေတနာဖြင့် လာရောက်လုပ်အားပေးကြသော ရပ်ဝေးလုပ်အားပေးများ၊ ဒေသခံလုပ်အားပေးများ၊ စာသင်သား မိဘပြည်သူများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာရောင်ပြန်ဟပ်ကြကာ ကူညီဖေးမ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ကြရင်း နွေကဗျာ အိပ်မက်ကမ္ဘာထဲက ဘော်ငွေရောင်ပုလဲပန်းများသဖွယ် ကျွန်တော် တင်စားလိုက်ရပါသည်။

□ ကိုကိုးစော(သာပေါင်း)

စာကိုး - ပုသိမ်ရာဇဝင် (ဦးမာယ)၊ ရေကြည်ဦးဘုရားမှ ကျောက်စာ၊ စိသေသမြန်မာ (မောင်ကြည်သန်း)၊ တစ်မတော်သမိုင်း။

ပန်းချီဆွဲမြင့်

အချိန်တို၊ ဝိဇ္ဇာစွယ်စုံ (Dip Agri Sc) နတ်ပြည်သွား ဗီဇ

မိမိတို့နေထိုင်ရာ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဩဇာပိုင်ခံသို့ သွားရောက်တော့မည် ဆိုလျှင် မိမိသွားရောက်လိုသော နိုင်ငံတွင် တရားဝင်နေထိုင်ခွင့်၊ တရားဝင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခွင့်၊ လေ့လာရေးခရီးနှင့် ဈေးဝယ်လည်ပတ်ခွင့်၊ ဆေးကုသခွင့် စသည့် တရားဝင် ခွင့်ပြုချက်ရရှိရန်အတွက် ပတ်စ်ပို့စ်ဗီဇများ ပြုလုပ်ကြရမည်။

တရားဝင်ခွင့်ပြုချက် ဗီဇရရှိမှုအတွက် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွင် အေးချမ်းစွာနေထိုင် အလုပ်လုပ်နိုင်ပြီး သွားရောက်လည်ပတ်လျှင်လည်း လွတ်လပ်စွာ လည်ပတ်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့ခေတ် ကာလတွင် နိုင်ငံခြားသွားရောက်ရန်အတွက် ဗီဇအမျိုးမျိုး

မျိုးပြုလုပ်ကြ၏။ အချို့က အလုပ် လုပ်ကိုင်ရန် ကျောင်းတက် ပညာသင်ကြားရန်နှင့် တချို့ကတော့ အလည်အပတ် ဈေးဝယ်ထွက်ရန်၊ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကုသရန်၊ ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးသွားရန် စသည်တို့ ဖြစ်၏။

ယင်းသို့သော ဗီဇအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးသွားခွင့် ဗီဇသည် တစ်နည်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဂယာသံဝေဇနိယ (၄)ဌာနသို့ ဘုရားဖူးသွားခြင်းသည် နတ်ပြည်သွား ဗီဇကို ရရှိ

ခြင်းဟု တင်စားခေါ်ဆိုမည် ဆိုပါက ခေါ်ဆိုနိုင်၏။

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု မေးလတ်သော် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာပရိနိဗ္ဗာန်သုတ် ပါဠိတော်၌ .

“ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး နောင်အခါကာလတွင် သဒ္ဓါတရားထက်သန်ကြသော ရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊ လူပုဂ္ဂိုလ် ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့သည် ငါဘုရားရှင် ဖွေးဖွားရာအရပ် လုမ္ဗိနီဌာန၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်

တော်မူသော ဗောဓိပင်ရှိရာ မဟာ
ဗောဓိဌာန၊ တရားဦး ဓမ္မစကြာတရား
ဟောကြားရာ မိဂဒါပုန်ဌာန၊ ငါ ဘုရား
ရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်၍ ခန္ဓာဝန်ချရာ အရပ်
ဖြစ်သော ကုသိနာရုံဌာနတို့သို့ ဘုရားဖူး
လာရောက်ကြပေလိမ့်မည်။

ယင်းသံဝေဇနိယ (၄)ဌာန၌
ရှိသော စေတီပုထိုးများနှင့် အထိမ်း
အမှတ် နေရာတို့အား ကြည်ညိုသဒ္ဓါ
စိတ်ဖြင့် ဖူးမြော်ပူဇော် ရှိခိုးကြကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တစ်နည်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓ
ဂယာ ဘုရားဖူးသူတို့သည် နတ်ရွာ
သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ရှိကြကုန်လတ္တံ့။ ဟု
အရှင်အာနန္ဒာအား မြတ်စွာဘုရားရှင်
သည် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေ၏။

အရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားရှင်
ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် အတိုင်းပင်
ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပြီးသည့်
နောက်ပိုင်းမှစ၍ ယနေ့ခေတ်ကာလ
တိုင်အောင် ဗုဒ္ဓရဟန်းရှင်လူ အပေါင်း
တို့သည် ဗုဒ္ဓဂယာ သံဝေဇနိယဌာနများ
သို့ သွားရောက်ကြည်ညိုကာ ဘုရား
ရှင်၏ ကိုယ်စားဖြစ်သော စေတီပုထိုး
များ၊ ဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်များနှင့်
အထိမ်းအမှတ်နေရာတို့ကို ဖူးမြော်ကြည်
ညို ပူဇော်လျက်ရှိကြပေသည်။

ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်
ရန်သည် အလွန်ခဲယဉ်း၏။ ဘုရားရှင်
ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်ထော်မူမှသာဖူးမြော်
ကြည်ညိုပူဇော်ခွင့်ရသော သံဝေဇနိယ
ဌာနများနှင့် ဘုရားရှင်တိုင်း မစွန့်သော
အဝိဇယတဌာန(၄)ဌာနတို့သည်ဖူးမြော်
ကြည်ညို ပူဇော်ထိုက်သော နေရာထူး
နေရာမြတ်များ ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓဂယာသံဝေဇနိယ (၄)ဌာန
နှင့် အဝိဇယတ (၄)ဌာနတို့သည် ကံ
ထူးသူ ဘုန်းကံပါရမီကြီးမားသူများသာ
ဖူးမြော်ကြည်ညို သဒ္ဓါပွားခွင့် ပီတိဖြစ်
ခွင့်ရရှိကြ၏။

ငွေကြေးချမ်းသာမှုနှင့် မဆိုင်
ပေ။ အချို့ငွေကြေးချမ်းသာသော ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်ဖြစ်သော်လည်း အကြောင်း

အမျိုးမျိုးကြောင့် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူး
သွားရောက်၍ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွား ပူဇော်
ခွင့် ကံမပါကြသူလည်း ရှိပေ၏။

စာရေးသူ၏ အသိမိတ်ဆွေ
တစ်ယောက်ဆိုလျှင် သူ့ အလုပ်လုပ်
သောကုမ္ပဏီ၏အစီအစဉ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဂယာ
ဘုရားဖူးသွားရန်အတွက် လေယာဉ်
လက်မှတ် ဝီဇာကအစ စီစဉ်ပြီး ဘုရား
ဖူးသွားရာတွင် ယူဆောင်မည့် အဝတ်
အစားများ အကြော်အလှော်များက
အစအားလုံး စီစဉ်ထားပြီး ဘုရားဖူးသွား
မည့်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ကုမ္ပဏီစုရပ်သို့
မထွက်ခွာမီ ကပျာကသီရေချိုးခန်းဝင်၍
ရေချိုးလေရာ ချော်လဲပြီး လက်ကျိုးကာ
ခါးနာသွားသည့်အတွက် ဗုဒ္ဓဂယာသို့
ဘုရားဖူး မလိုက်ဖြစ်တော့ပေ။

ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူး သွားရခြင်း
သည် ကံထူးသူ၊ ဘုန်းကံပါရမီရှိသူများ
သာ ဘုရားဖူးကြည်ညိုခွင့်ရသည့် နေရာ
ထူးနေရာမြတ် ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းသို့ ဘုန်းကြီးမားသူ ကံထူး
သူများသာ ဖူးမြော်ကြည်ညိုပူဇော်ခွင့်
ရသည့် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ရှေးခေတ်ကာလမှ
စ၍ ယနေ့ခေတ်ကာလတိုင်အောင်
ရဟန်းတော်များ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ဘုရား
ဖူးသွားရောက်ကြရာတွင် အိန္ဒိယပြည်ရှိ
ရဟန်းတော်များလည်း အပါအဝင်
ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းကြာ
ညောင်းခဲ့သည့် ကာလတုန်းက အိန္ဒိယ
ရှိ ပြည်နယ်တစ်ခု၏ တောကျောင်းနေ
ရဟန်းတို့သည် တစ်စုတစ်ဝေးတည်း
စုပေါင်းလျက် ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းတော်မူ
ခဲ့သော မဟာဗောဓိပင်တည်ရှိရာ ဗုဒ္ဓ
ဂယာသို့ ဘုရားဖူးထွက်လာခဲ့ကြရာ
တွင် ရွာငယ်လေး တစ်ရွာသို့ ရောက်
ရှိပြီး ထိုရွာဦးထိပ်ရှိ ဇရပ်ပေါ်၌ ခရီး
တစ်ထောက်နား၍ အနားယူအပန်းဖြေ
နေကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ရွာငယ်လေး၌
နေထိုင်သောအမျိုးသမီးငယ်တစ်ယောက်
သည် ဇရပ်ပေါ်၌ ရဟန်းအများအပြား

နားခိုအပန်းဖြေနေသည်ကို တွေ့မြင်
သောကြောင့် ရဟန်းတော်များအား
ရှိခိုးဦးချကန်တော့ပြီး . . .

“အရှင်ဘုရားတို့သည် အဘယ်
အရပ်ဒေသက ကြွရောက်လာကြပါ
သနည်း ဘုရား”

“အရှင်ဘုရားတို့သည် ဤဇရပ်
ပေါ်တွင် အနားယူ အပန်းဖြေပြီးလျှင်
အဘယ်အရပ်ဒေသသို့ ခရီးဆက်လက်
ကြွကြမည်နည်း” ဘုရားဟု မေးမြန်း
လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုအခါ ခရီးသွား ရဟန်းတို့က
ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓ
ဂယာအရပ်ရှိ မဟာဗောဓိဂယာသို့
ဘုရား ဖူးသွားရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း
ပြန်လည်ဖြေကြား ပြောပြသောအခါ
တွင် ရွာငယ်သူ အမျိုးသမီးလေးသည်
ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသူ ဖြစ်သော်လည်း
သဒ္ဓါတရားထက်သန်သူဖြစ်သောကြောင့်
မိမိ၏ တစ်ခုတည်းသာရှိသော အပေါ်ရံ
ဆာရီအဝတ်လေးကို မဟာဗောဓိပင်
အား လှူဒါန်းပေးပါရန် လျှောက်ထားပြီး
ဘုရားဖူး ရဟန်းသံဃာတို့အား လှူဒါန်း
လိုက်လေတော့၏။

ဘုရားဖူးမည့် ရဟန်းတို့ကလည်း
လှူဒါန်းပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ကတိ
စကား လက်ခံပြောကြားပြီး ခရီးဆက်
ကြလေတော့၏။

ထိုနေ့ညပိုင်းမှာပင် အမျိုးသမီး
လေးသည် ရုတ်တရက် သေဆုံးကွယ်
လွန်လေ၏။ အမျိုးသမီးလေးသည်
သေဆုံးကွယ်လွန်ခါနီးအချိန်တွင် မိမိ
သဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် မဟာ
ဗောဓိပင်အား အပေါ်ရံအဝတ်ပိုင်း ငွေ
လှူဒါန်းလိုက်ရုံကို အောက်မေ့အမှတ်
ရကာ သေဆုံးကွယ်လွန်သောကြောင့်
ဗုဒ္ဓဂယာသို့ သွားရာ လမ်းခုလက်ရှိ
တောအုပ်အတွင်း၌ ဘုမ္မစီး နတ်သမီး
လေး ဖြစ်နေရှာ၏။

ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးသွားသော
ရဟန်းတော်တို့က မဟာဗောဓိပင်သို့
မရောက်သေးပေ။

ထိုဘုမ္မစိုးနတ်သမီးလေး နေ
တောအုပ်အရပ်သို့ အရောက်
နတ်သမီးလေးသည် ကိုယ်ထင်ပြ
ဘုရားဖူးရဟန်းတော်တို့အား မိမိ
ကြောင်းကို အကြောင်းစုံ လျှောက်
မိမိအား ရဟန်းတော်တို့နှင့်
ပုဒ္ဂလိယာ မဟာဗောဓိပင်အရပ်သို့
အတူ လိုက်ပါခွင့်ပြုပါရန်
တောင်းထားပြီး နတ်ဩဇာဆွမ်း ဆက်
လှူဒါန်းလေ၏။

ဘုမ္မစိုး နတ်သမီးလေးသည်
ရဟန်းတော်တို့နှင့်အတူ ပုဒ္ဂ
မဟာဗောဓိပင် အရပ်ဌာနသို့
လိုက်ပါခဲ့လေတော့၏။

ပုဒ္ဂလိယာ မဟာဗောဓိပင်သို့
သောအခါဝယ် မဟာဗောဓိပင်
နန်းသား၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း၊
တံခွန်၊ ကုက္ကားတို့ကို ဆက်ကပ်
လေ၏။ ဘုမ္မစိုးနတ်သမီးလေး
သဒ္ဓါတရား ထက်သန်မှုကြောင့်
နတ်သမီးလေးဘဝမှ တစ်ဆင့်
တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်ဘုံ
နှင့်တကွ အလုပ်အကျွေးနတ်သမီး
များစွာတို့ဖြင့် အထက်အထက်
သော နတ်စည်းစိမ်ကို ရရှိခံစား
တော့သည်။

ထို့ကြောင့် ပုဒ္ဂလိယာသံဝေဇနိယ
ဘုရားဖူးသွားရခြင်းသည်
အားဖြင့် ပုဒ္ဂလိယာဘုရားဖူး
ပီဇာရရှိခြင်းသည် နတ်ပြည်
ရရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ဇမ္ဗူဒီ
ထာဝရ မရုရ ရသဝါဟိနီ ကျမ်းမှ
သေခံလျက် ရှိပေသည်။

ပုဒ္ဂလိယာ သံဝေဇနိယလေးဌာန
ဘုရားရှင်တိုင်း မစွန့်အပ်သော
တလေးဌာနလည်း ရှိပေ၏။

ပုဒ္ဂလိယာ- မဟာဗောဓိပင် အရပ်ရှိ
အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်နေရာ
ဌာန
သိပတန မိဂဒါဝုန်တော၌
တရားဦးမဓမ္မစကြာ ဟောကြားရာ
ဌာန

၃။ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက် ဂန္ဓတုဋ်
ကျောင်းတော်အတွင်းရှိ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူသော
ညောင်စောင်းတော်၏ အခြေ
လေးခုတို့၏ တည်နေရာဌာန၊

၄။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာ
တရားဟောကြားပြီး၍ လူ့ပြည်
သက်ဆင်းတော်မူရာ၌ ဘုရားရှင်
၏စောင်း တန်းဦးဆိုက်တည်ရာ
တွင် ပထမဦးဆုံး လက်ယာခြေ
တော်ချရာ သက်သာမြို့တံခါးဝ
နေရာဌာနတို့ ဖြစ်၏။

ဂင်္ဂါဝါဠသဲစုမက ပွင့်တော်မူပြီး
သော ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့မှစ၍
လွတ်အပ်သော နေရာဌာန ဖြစ်သော
ကြောင့် အဝိဇယိတ ဌာနဟု ခေါ်ဆို
သည်။ ဘုရားရှင်တို့၏ ဘွဲ့အမည်သာ
ပြောင်းမည်ဖြစ်သော်လည်း ထိုနေရာတို့
မပြောင်းလဲပေ။ ပလ္လင်တော်နေရာ၊ ဓမ္မ
စကြာဟောကြားရာနေရာညောင်စောင်း
ခြေလေးချောင်းတို့၏နေရာ၊ လက်ယာ
ခြေတော်ချရာနေရာတို့က ပြောင်းလဲ
မည် မဟုတ်ပေ။

ဘုရားရှင်တိုင်းကလည်း ဤ
လေးဌာနတို့ကို စွန့်လွှတ်မည် မဟုတ်
သောကြောင့် အဝိဇယိတဟု ခေါ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်မှ
သာဖြစ်တည်ကျန်ရှိသော သံဝေဇနိယ
လေးဌာနနှင့် အဝိဇယိတ လေးဌာနတို့သို့
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားရော ဦးမြော်
ပူဇော်ကာ ဘုရားရှင်၏ အတူ ရှိသော
ဂုဏ်တော်တို့ကို ကြည်ညိုသ ဦးပွား
ဆင်ခြင်နိုင်ခြင်း၊ ဘုရားရှင်တို့သော်မှ
သေခြင်းတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း
တို့ကို သတိသံဝေဂ ရယူနိုင်ခြင်းတို့သည်
ကြည်ညိုအထူး သဒ္ဓါပွားကာ ကုသိုလ်
ထူးပီတိ ဖြစ်ပွားရမှုကြောင့် ပုဒ္ဂလိယာ
ဘုရားဖူး သွားခွင့်ရခြင်းသည် နတ်ပြည်
သွားပီဇာ ရရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
ဘုရား ဟောကျမ်းဂန်ဒေသနာအရပ်ရပ်
တို့က သက်သေခံလျက် ရှိပေသည်။

မြန်မာဝေပညာရှင်တို့ အပေါ်
အလာမှတ်သားခဲ့သော ဘုရားတော်
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ဇာတာတော်ကို
သုတေသီတို့ လေ့လာလိုပါက သောတာ
နိုင်ရန် ပုဒ္ဂလိယာသနိက ပထဝီထွန်း
ကူးယူဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏
ဇာတာတော်

၄	၆	၈
၁	၆	၅
လဂ်		၂

စဉ်နက္ခတ် ၁၅လုံး၊ ၃ပါး၊ ၁၀စီဇနာ
ဘိုးတော် အဉ္စနမင်း၊ ဖြိုးခွင်
ကြွင်းသတ္တရာဇ် ခြောက်ဆယ်ရှစ်ခု
ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့နံနက်တည့်
နှစ်ချက်တီးအချိန်၌ ဖွားမြင်တော်မူ
သည်။

သိဟ်ရာသီမှ ရာဟုနှင့် လဂ်ပူး
လျက် ပြိတ္တာရာသီစန်း၊ ပြိဿရာသီမှာ
ဒိနင်္ဂါရေနှင့် ပုဒ္ဂလိယာ သောကြာမေထုန်
မှာ အင်္ဂါ၊ ကုမ်မှာ ကြာသပတေး၊ မိန်
မှာ စနေ၊ ဖြိုးဟ်များရပ်တည်လျက်ရှိကြ
သည်။ (ဓူရင်းအတိုင်း)

□ အရင်မှန်တ
ဓမ္မာစရိယ(Dip Agnis)

ကျမ်းအကိုးအကား
ပုဒ္ဂလိယ အဋ္ဌကထာ၊ နှာ-၃၅၁
ဝိဂ္ဂ ၄-၆၃၊ ပုဒ္ဂလိယာဘုရားဖူး
လမ်းညွှန်စာအုပ်များ၊ သမန္တစက္ခုဒီပနီ
ကျမ်း

BURMESE CLASSIC

Handwritten signature or text in the middle of the image.

အသိတရားတွေ၊ အတွေး
အခေါ်တွေ မရင့်ကျက်သေးတဲ့ မဆင့်၊
ဝိဝဇ်လှလှလေး၊ ဝတ်ပြီး ကစားစရာ
အခုပ်နဲ့ ကစားနေတဲ့ မဆင့်နဲ့ရွယ်တူ
ကောင်လေးကို သဘောကျခဲ့မိတာ
အမှန်၊ အခုပဲတွေ အများကြီးနဲ့ ကစား
နေတဲ့ ကောင်လေးက မကြာခင်မှာ
သူ့ဖေခေမဲ့အတူ အိမ်ဘန်ကား ခီးပြီး
ထွက်သွားတော့လည်း မဆင့် အားကျခဲ့
မိပြန်သည်။

Handwritten signature or text in the bottom right area.

မဆင့်၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ကလေးတစ်ယောက် လူ့ဘဝရောက် အောင် မွေးဖွားရသည့် ဒုက္ခတွေ့က မလွယ်ကူကြောင်း ညည်းညူသံများက မကြာခဏ ကြားနေရသည်။ သူငယ် ချင်း အိမ်ထောင်သည်ဆရာမများက လည်း ကလေးကို တစ်ယောက်တည်းပဲ မွေးတော့မည်။ နောက်ကလေးမယူချင် တော့ကြောင်းကို ပြောနေကြသူကများ နေသည်။ မဆင့်က သူတို့ပြောသည့် စကားများကို မကျေနပ်သောကြောင့် ကလေးဆက်ယူဖို့ပြောလိုက်မိသည်။ မဆင့်ပြောလိုက်မိသည်က ခင်မေဇော် ဖြစ်သည်။

“ခင်မေဇော်ရယ် တစ်ယောက် တည်းမွေးတော့ တစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ် မှာပေါ့။ နင့်အရွယ်က ငယ်ပါသေးတယ်။ သုံးယောက်လောက်တော့ မွေးပါဟယ်။ နင့်မှာလည်း ငွေကြေးပြည့်စုံရက်နဲ့”

မဆင့်စကားကြောင့် နှုတ်ခမ်း နှစ်လွှာကို မဲ့ရွဲပြီး ပြောလိုက်သူက ခင်မေဇော်။

“အပျိုကြီးကတော့ လုပ်ပြီ။ ကလေးတစ်ယောက်မွေးရတဲ့ ဒုက္ခက လွယ်တာမှတ်နေ၊ တော်ပါပြီ။ တစ် ယောက်တောင်မှ ကြောက်လွန်းလို့”

မဆင့်ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတော် တော်များများကတော့ ကြောက်၍ လန့် ၍ဟုဆိုကာ သားသမီး တစ်ယောက် တည်း မွေးထားသူတွေက များလှသည်။ မဆင့်၏ အပေါင်းအသင်းများသာ မကပေ။ သားသမီးတွေများလွန်း၍ ဝမ်း မသာကြတဲ့ တွေးပူမိသည့်အကြောင်း ကိုသာ ပြောပြဖူးသည်။

မေမေမှာ သားသမီးတွေ မြောက်မြားစွာနှင့် စီးပွားရေးကျပ်တည်း မှုဒဏ်ကို ဖေဖေနှင့်အတူ ခါးစည်းခဲခဲရ သည်။ မဆင့် ခြောက်လသမီးအရွယ် လောက်တွင် မေမေ၏ အမေ မွေးဖွား ရာဇာတိမြေဖြစ်သော ငါးနန်းမြို့ကို အလည်သွားခဲ့သည်။ မေမေနှင့် မောင် နှမတစ်ဝမ်းကွဲတော်သူ ဆေးမှူးလေး

လေးသန်းကျော်အိမ်တွင် တည်းသည်။ မေမေနှင့် လေးလေးသန်းကျော်မှ မောင်နှမ တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သော် လည်း မောင်နှမအရင်းတမျှ ခင်မင်ရင်း နီးချစ်ခင်ကြသည်။ မေမေ ငါးနန်းမှာ ငါးရက်လောက်ကြာတော့ လေးလေး သန်းကျော်က ထူးဆန်းသော စကားကို ဆိုလာသည်။

“မမအေးကို ကျွန်တော် စကား အထူးပြောစရာရှိတယ်ဗျာ”

“အောင်မလေး မောင်ဖိုးကျော် ရယ်၊ မောင်နှမချင်းများ စကားပြောတာ အထူးအဆန်းလုပ်မနေပါနဲ့။ ပြောစရာ ရှိတာ ပြောပါကွယ်”

လေးလေးသန်းကျော်ကို မေမေ က စကားလမ်းဖွင့်ပေးသော်လည်း ပြောသင့်၊ မပြောသင့် တွေးဆနေပုံရ သည်။ အတော်ကြာမှ မေမေကို ပြော လာသည်။

“ဒီလိုပါ မမအေးရယ်၊ ကျွန် တော်ရဲ့ ဆရာဝန်ကြီး လင်မယားက သားသမီးမရှိဘူးလေ”

“ဟဲ့ မင်းဆရာဝန်ကြီး သားသမီး မရှိတာနဲ့ ငါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ ဖိုးကျော် ရဲ့”

“ဪ မမအေးရယ်၊ ကျွန် တော်ပြောမယ့်စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦးဗျာ။ ဆရာတော်က မမအေး သမီးလေးကို မြင်မြင်ချင်း ချစ် နေရှာတာ။ ဆရာဝန်ကြီးကပါ ပြောပါ တော့ဗျာ။ သူတို့ချစ်မယ်ဆိုလဲ ချစ်စရာ၊ မမအေး သမီးက ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ဝဝ တုတ်တုတ်နဲ့ ရွှေတုံးရွှေခဲကြီးကျနေ တာပဲ။ မျက်ခုံးကထူထူ မျက်လုံးက ပြူး ပြူးနဲ့ တကယ်လဲချစ်စရာကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာဝန်ကြီးက မမအေးရဲ့ သမီးကို အမွေစားအမွေခံ လက်မှတ် ထိုးနဲ့ မွေးစားချင်တယ်တဲ့။ ပြီးတော့ မမအေးကိုလဲ ပိုက်ဆံပေးလိုက်ဦးမယ် တဲ့။ ကလေးလဲ ကောင်းစား၊ မမအေးလဲ ငွေတွေ အများကြီးရမှာပဲ။ ကလေးကို မွေးစားဖို့ ပေးလိုက်ပါဗျာ”

မဆင့်၏ တုမလည်း ပါသည်။ သားလေးတစ်ဦးသာ မွေးထားသည်။ သူတို့ နှိုင်းမောင်နဲ့မှာ သားလေးနှင့် မြင်မြဲမှ ပေါက်လာသည့် ဆရာတော် လာသောအခါ မဆင့်က တင်ဦးတည်း သော သားလေးကို အားပေးစွာနဲ့ကြည့် ပြီး ပြောပြန်အောင် ပြောလိုက်သည်။

“ဟဲ့ မေသန့်လင်၊ အောင်မိမိရဲ့ လေး တစ်ကောင်ကြွတ်မြင်နေသိသိမ် နောက်ထပ်နှစ်ယောက်လောက်မွေးဦး သိန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ ချမ်းသာပြီး သားသမီးယူတာ နည်းလိုက်တာ”

“အောင်မလေး မဆင့်ရယ်၊ အောင်မိုးမြင့်တစ်ယောက်နဲ့ပဲ လန့်သွား ပြီ။ သမီးက ကလေးတစ်ယောက် လူ့ ဘဝထဲရောက်အောင်ယူဖို့ အတော်ကို ခဲယဉ်းတယ်”

မေသန့်လင်စကားကို မကျေမနပ် မေးလိုက်သူက မဆင့်။

“ကလေးမွေးတာများ ဘာတွေ ခဲယဉ်းတယ်လို့ ကြေညာဦးမလဲ”

“ဒီလို မဆင့်ရဲ့၊ ကျွန်မက သား အိမ်ခေါင်းကျယ်တော့ ကလေးတစ် ယောက်မွေးဖို့ရာ မလွယ်တာ၊ ငွေလဲ တအားကုန်တယ်၊ လူလဲ ပင်ပန်းတယ်၊ ကိုယ်ဝန်လေးလလောက်ရရင် ကလေး ပျက်မကျအောင် သားအိမ်ကို ချုပ်ရ တာ၊ ဆိုင်ကယ်လဲ စီးမရတော့ဘူး၊ တိုက်ထဲမှာပဲ အငြိမ်းနေရတော့တာ၊ ပြီး တော့ အောင်မိုးမြင့်ကို မွေးပေးတဲ့ ဆရာဝန်မကြီးကလဲ နိုင်ငံခြားရောက်နေ တာဆိုတော့ နောက်ထပ်ကလေးမယူရဲ တော့ပါဘူး မဆင့်ရယ်”

မဆင့်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ကလေးတစ်ယောက် လူ့ဘဝရောက် အောင် မြေတောင်မြောက်ပေးဖို့မလွယ် ကူကြောင်း၊ ခဲယဉ်းကြောင်း၊ ပင်ပန်း ဆင်းရဲကြောင်းတွေကိုသာ ငိုတာနဲ့ ပြောနေသူက များလာတော့ ဆောင်၏ အမေအပေါ်မှာ အံ့ဩစရာ ချစ်ခင် သွားသည်။ မဆင့်လေးမှာ သားတစ် ခုတစ်ဆယ့်တစ်ယောက် မွေးခဲ့တာ

ပစ္စည်းဥစ္စာမကြွယ်ဝသော်လည်း မေ
မေမှာ သားသမီးများက ကြွယ်ဝပေါ
များလှပေသည်။

မေမေမှာတော့ သားသမီးတွေ
(၁၁)ယောက် မွေးခဲ့သော်လည်း ပင်
ပန်းဆင်းရဲလှကြောင်း ညည်းညူသံတို့
မဆင့်သာ အသက်လေးဆယ်ကျော်
တော့မည်။ ထင်ခါမျှ ခြောက်လေး
လေးလေးသန်းကျော် စားကြောင့်
လေးလေးချက်မှာ ပြုတော့ညှို့လို
ညှို့နောင်သွားသည်။ ဒေါသသွတ်ပြီး
လေးလေးသန်းကျော်ကို တင်းမာစွာ
ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမှာ ဖြီးကျော်၊ ဝမ်းနဲ့ လွယ်မွေး
ထားတဲ့ သမီးဟဲ့၊ ငှက်လေး ကြက်လေး
များ အောက်မေ့နေသလား။ သမီးလဲ
မကောင်းစားချင်နေ၊ မင်းဆရာဝန်ပေး
တဲ့ငွေလဲ မမက်မောဘူး။ ငါ့သမီးကို
ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးနိုင်ဘူး။ အဲဒါပါရဲ့
ဖိုးကျော်ရယ် မင်းမို့သာ ပြောရက်တယ်
ကွယ်”

လေးလေးသန်းကျော်မှာ မေမေ
က တင်းမာပြတ်သားစွာ ပြောနေသော်
လည်း အားမလျှော့သေးဘဲ ဆက်ပြော
နေသည်။

“မမအေးရယ် သေချာစဉ်းစားပါ
ဦးဗျာ၊ မမအေးမှာလဲ ကလေးတွေက
အများကြီး၊ စီးပွားရေးကလဲ ကျပ်တည်း၊
သားသမီးတွေဝမ်းဝဖို့တောင် မနည်းကြီး
စားရတာ၊ ဘဝလှဖို့လဲ ကျောင်းထားနိုင်
မှာ ဟေ့တဲဘူး။ ကလေးရဲ့ အနာဂတ်
နေအတွက် ပေးလိုက်ပါဗျာ၊ မမအေးရဲ့
သမီးတို့ အတော်ကို လိုချင်နေရှာတာ၊
မမအေး လှူလိုချင်သလောက်သာပြော
ရစေရမယ်။ ကလေးကို သူတို့ဆန္ဒပြည့်
အောင်ပေးလိုက်ပါဗျာ၊ မမအေး ဆင်းရဲ
တာတလဲ တွန့်ထားတို့ မကြည့်ရက်လို့
ပါဗျာ”

“ကဲ မောင်မို့တော့ မင်းပြော
နေတဲ့ ငွေစတားတွေ ရပ်ပါတော့။

ငါ့သမီးကို လုံးဝမပေးနိုင်ဘူး။ ငါ့ရန်ခံရင်
မင်းတဆက်ပြီး နားပူနေဦးမှာ၊ မိရာ
ကားနဲ့ ဒီနေ့ပဲ ပေါက်တောက်ကို ပြန်တော့
မယ်ကွယ်”

မေမေမှာ မဆင့် ခြောက်လ
သမီးလေးတို့ ရင်ခွင်မှာ ကျစ်ကျစ်ပါ
အောင် ဓမ္မရင်း လေးလေးသန်းကျော်
ထားနေသည့်ကြားက ပေါက်တောသို့
ခွတ်ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

ဖေဖေသည် မဆင့် ခုနစ်တန်း
အရောက်တွင် လောကကြီးထဲမှ အပြီး
အပိုင် ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ မေမေ
မှာ ဖေဖေပေါသော သံသရာခရီးကြမ်း
ကြီးကို တစ်ဦးတည်း ဦးဆောင်ဦးရွက်
ပြုနေရရှာသည်။ ဖေဖေဘက်မှ အမွေ
ရလိုက်သော မြေယာများကို တည်တံ့
အောင်ကြီးစားပြီး ထိန်းသိမ်းထားသည်။

မေမေသည် သူလုပ်နိုင်သော
တောင်သူလုပ်ငန်း မှန်သမျှဆိုလျှင်
တစ်ဦးတည်းသာ လုပ်လေ့ရှိသည်။

ပဲငါးပိ တင်းတစ်ရာကျော်ထွက်
လောက်ကို မေမေ တစ်ဦးတည်းသာ
ဖြည်းဖြည်းချင်း ရိတ်သိမ်းလေ့ရှိသည်။
နွားနှင့်နယ်ပြီးသော ပဲငါးပိစေ့များကို
လေနှင့် မေမေတစ်ဦးတည်းသာ လှေ
နေသည်။ ကျောင်းကအပြန်တွင် မေမေ
လှေပြီးသော ပဲငါးပိပိုကြီးကို ကြည့်ပြီး
မဆင့်က ပြောလိုက်မိသည်။

“ဟာ မေမေကလဲ ပဲငါးပိတွေက
အများကြီး တစ်ယောက်တည်းလေ့နေ
တာ ပင်ပန်းမှာပေါ့၊ နှမြောနေလိုက်တာ
လူငှားပြီး လှေမှပေါ့”

မေမေက မဆင့်ကို ကြင်နာစွာ
ပြုံးကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဪ သမီးရယ်၊ မေမေနေမြော
တာက သမီးတို့ပညာရေးအတွက် ရင်း
နှီးမြှုပ်နှံဖို့ စုဆောင်းနေရတာပါ။ သမီး
ကဝယ်သေးလို့ နားမလည်တာပါကွယ်”

မေမေသည် ပုဆိုးစုတ်နှင့် ခေါင်း
ကို တင်းကျပ်စွာ ပေါင်းထားပြီး လေ

အာတွင် ပဲငါးပိလှေဖို့အတွက် ဆန်
ကောက်ကို ကိုင်ရင်း စောင့်နေရှာသည်။
မဆင့်လည်း မေမေကို ပဲငါးပိကူလှေဖို့
အတွက် ကျောင်းဝတ်စုံလဲရန်အတွက်
အိမ်ထဲသို့ သွက်လက်စွာ ဝင်ခဲ့တော့
သည်။

မေမေသည် တောင်သူလုပ်ငန်း
ကို ထောင့်စေ့အောင် လုပ်နိုင်ရုံသာမက
သားသမီးများ၏အလိုကိုလည်း အကွက်
စေ့အောင် လုပ်ပေးနိုင်သော မေမေပင်
ဖြစ်ပေသည်။

မဆင့် ငယ်စဉ်က အဖြစ်ကို
ကောင်းစွာမှတ်မိနေသေးသည်။ ငါး
ဟင်းချက်လျှင် ညှိစော်နံ့သောကြောင့်
လုံးဝမစားခဲ့ပေ။ မဆင့် ငါးမစားသော
ကြောင့် ငါးဝယ်သည့်နေ့ဆိုလျှင် မေမေ
က မဆင့်အတွက် သီးသန့်ကြော်ပေး
ရှာသည်။ မေမေမှာ တောင်သူလုပ်ငန်း
ကတစ်ဖက်၊ သားသမီးတွေ ဝေယျာဝစ္စ
နှင့် ဖေဖေကို ပြုစုရနှင့် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ
အားလပ်သည်မရှိ။ အလုပ်နှင့်လက်
မပြတ်လုပ်အောင် ဇယ်စက်သလို လုပ်
ဆောင်နေရသည်။

ထိုသို့ လုပ်ဆောင်နေသော်
လည်း မေမေသည် သားသမီးများစွာ
ထဲမှ တစ်ယောက်မျှ တောင်သူလုပ်ငန်း
လုပ်ကိုင်ရန်အတွက် ကျောင်းထုတ်
မခိုင်းခဲ့ပေ။ သူကိုယ်တိုင်သာ ပင်ပန်း
ဆင်းရဲမှုဒဏ်ခံပြီး အားလုံးကို ကျောင်း
ထားခဲ့လေသည်။

မေမေမှာ သားသမီးအားလုံးကို
ဝမ်းဝရုံသာမက ဘဝလှအောင်လည်း
အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားခဲ့သည်။ မေမေ
သည် သူ့သားကြီးတွေ (၁၀) တန်း
အောင်သွားတိုင်း ဝမ်းသာကြည့်နန်း၍
မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေတတ်သည်။
သားသမီးများရဲ့ ပညာရေးကို အထူး
ဂရုစိုက်သလို ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်
လာလျှင်လည်း ရွာမှာပင် အရပ်လမှာ
များနှင့် ဖြစ်သလို မကုသခဲ့ပေ။

မဆင့် ခုနစ်တန်းအရောက်တွင် အပြင်းဖျားလေသည်။ မေမေသည် မဆင့်ကို ရွာမှာတင် ဆေးမထိုးဘဲ လှည်းကပြီး မြောင်မြို့က ဆရာဝန်ထံ အရောက်သွားခဲ့သည်။ မဆင့် မြောင် ဆရာဝန်ကြီးထံရောက်တော့ လူနာတွေ များနေသောကြောင့် မဆင့်အလှည့်ကျ အောင် စောင့်နေရသည်။

မဆင့်တို့ သွားသည်က ဆေးရုံ ပေါ်မှာ မဟုတ်။ ဆရာဝန်ကြီး နေသည့် အိမ်သာ ဖြစ်သည်။ မဆင့်လည်း ဆေး ထိုးဖို့အတွက် အလှည့်မကျသေးသော ကြောင့် ဆရာဝန်ကြီး၏ သားနှင့် သမီး တို့ လှုပ်ရှားနေသော အမှုအရာတွေကို သာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်မှာ အစ်မဖြစ်သူက အဖိုးတန် ဂါဝန်နီနီရဲ့ရဲလေး ဝတ်ထား သည်။

မောင်လေးဖြစ်သူက စပို့ရွပ် အဝါနုလေးနှင့် စတိုင်ဘောင်းဘီနဲ့သာ ရောင်လေး ဝတ်ထားသည်။ သူတို့ အသားအရေများမှာ ဖြူစင်ဝင်းပနေ သည်။ သူတို့ဝတ်ထားသော အဝတ် အစားများနှင့် အလွန်လိုက်ဖက်လှ သည်။ သူတို့ဘေးမှာတော့ ကစားစရာ အရုပ်တွေကအပြည့်။ ကားလှလှလေး များ လေယာဉ်ပျံများကို တစ်ယောက် တစ်လှည့် မောင်းနေကြသည်။

မကြာမီ သူတို့ အမေက မြောင် နေထဲတွင် မုန့်သွားစားရန် ခေါ်သော အခါ သူတို့အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်ထားသော ဘားဖြူလေးပေါ်တွင် မောင်နှမနှစ် ယောက် ပျော်ရွှင်စွာ တက်သွားကြ သည်။ ထိုအချိန်ဝယ် လူနာများ အတော်ပါးသွားသောကြောင့် မဆင့် အလှည့်ရောက်ခဲ့သည်။

မဆင့်လည်း ဆရာဝန်ကြီးထံမှာ သေးထိုး ဆေးယူပြီးသောအခါ ဈေးထဲ ချီ ခဏဝင်ပြီး ရွာကို ပြန်ခဲ့သည်။ အပြန်လမ်းတွင် မဆင့်၏ မျက်နှာမှာ ကြည်လင်လန်းဆန်းနေသည်။ မြောင် အသွားတွင် မေမေ၏ ရင်ခွင်ထဲမှာ

မွေးနေ့ခဲ့သော်လည်း အပြန်မှာတော့ ငုတ်တုတ်ထိုင်လိုက်ရင်း စကားတွေက လှိုင်နေသည်။ မဆင့်၏ စကားလှိုင်ပုံ များကို မေမေက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ ထောက်ခံရင်း ဝမ်းသာနေရှာသည်။

မဆင့်က မေမေဝယ်ပေးသော မုန့်များကို စားရင်း စကားလမ်းကြောင်း က ဆရာဝန်ကြီး၏ သားနှင့်သမီးဆီ ရောက်သွားပြန်သည်။ မဆင့်က မေ မေကို ပြောလိုက်သည်။

“မေမေ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ သားနဲ့ သမီးတွေက သိပ်ကံကောင်းတာပဲနော်၊ ဂါဝန်လှလှလေးတွေလဲ အများကြီး ဝတ် ရမှာ၊ သူတို့ကစားနေတဲ့ လေယာဉ်ပျံ တွေက တကယ်မောင်းလို့ရတယ် မေ မေရဲ့၊ သူတို့ဘဝမှာ စားချင်ရာစား ဝတ်ချင်ရာဝတ်၊ သူတို့လိုချင်တဲ့ တစား စရာအရုပ်တွေလဲ အများကြီး ပြီး တော့ ကားစီးမလား၊ ဆိုင်တယ်စီး မလား၊ အပြည့်အစုံ၊ သမီးလဲ သူတို့ကို ကြည့်ပြီး ဆရာဝန်ကြီးရဲ့သမီး ဖြစ်ချင် လိုက်တာ မေမေရယ်”

မေမေက မဆင့်ပြောစကားများ ကို နားထောင်ပြီး မဆင့်ကို ပြုံးပြီးကြည့် နေသည်။ မေမေ၏ အပြုံးကို မဆင့်က နားမလည်စွာနှင့် မေးလိုက်သည်။

“မေမေက သမီးကို သေချာ ကြည့်ပြီး ဘာကြောင့် ပြုံးပြီး ကြည့်နေ တာလဲ”

“ဪ သမီးက ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ သမီးဖြစ်ချင်လိုက်တာပြောလို့ သမီးငယ် စဉ်က ဆရာဝန်ကြီး တစ်ယောက်က သမီးကို အမွေစား အမွေခံ မွေးစားချင် တဲ့အကြောင်းတွေကို သတိရမိလို့ ပြုံး မိတာပါ သမီးရယ်”

“ဆရာ . . . ဆရာဝန်ကြီးက သမီးကို မွေးစားချင်တယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်သမီး၊ သမီးခြောက် လသမီးမှာ မောင်သန်းကျော်ရဲ့ ဆရာ ဝန်ကြီးက သားသမီးမရှိတော့ သမီးကို အမွေစား အမွေခံ လက်မှတ်ထိုးပြီး မွေးစားမယ်၊ အမေကိုလဲ ပိုက်ဆံတွေ

ပေးလိုက်မယ်ဆိုပြီး ဆရာဝန်ကြီးက သမီးအဖြစ် မွေးစားချင်ခဲ့တာပဲ”

မေမေ၏စကားကို ကြားလိုက်ရ ချိန်မှာ မဆင့်က မဝင့်ပေးဘဲ ပြောချ လိုက်မိသည်။

“ဟာ မေမေကလဲ ဆရာဝန်ကြီး က တောင်းတာများ သမီးကို ပေးလိုက် ရောပေါ့၊ မေမေလဲ ပိုက်ဆံတွေအများ ကြီးရ၊ သမီးလဲ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ သမီး ဖြစ်ရမှာ၊ ခုတော့ မေမေ့သမီးဖြစ်ရ တော့ လှည်းကြမ်းကြီးကို စီးနေရတာ၊ ခုနေ ဆရာဝန်ကြီးသမီးသာ ဖြစ်ခဲ့ရရင် ကားစီးနေရမှာနော် မေမေ”

မဆင့်စကားကြောင့် မေမေက ကြင်နာစွာ ဝေဖတ်ထားရင်း အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဪ သမီးရယ်၊ မေတ္တာ တရားရဲ့ အတိမ်အနက်သဘောတွေကို နှုတ်ငယ်ငယ်ခွယ်သေးတဲ့ သမီးက နား မလည်သေးလို့ ပြောတာကို မေမေ နား လည် ခွင့်လွှတ်ပါတယ်၊ ခု အခွယ်မှာ တော့ သမီးရဲ့အပြင်၊ သမီးရဲ့ အထင် တွေပဲ ပြောတတ်မှာပေါ့ကွယ်”

မေမေ ပြောနေသည့်စကားများ ကို မဆင့်၏ နားထဲသို့မဝင်။ မဆင့်ဖြစ် ချင်သော ဆန္ဒများကိုသာ မေမေ့ကို ပြောနေမိသည်။

“မေမေရာ မဆင့်သာ ဆရာဝန် ကြီးသမီးဖြစ်ရင် သိပ်ကံကောင်းမှာ၊ ဆရာဝန်ကြီးက မွေးစားတာဆိုတော့ မဆင့်လဲ ဆရာဝန်မကြီးတောင် ဖြစ်ရ မှာ မေမေရ သိလား”

မဆင့်စကားကြောင့် မေမေက အားပေးစကား ဆိုလာသည်။

“သမီးလဲ ကြိုးစားပေါ့၊ မေမေ့ သမီးဖြစ်ရတယ်ဆိုပြီး အားမငယ်ပါနဲ့၊ သမီးကြိုးစားမှုရှိသလောက် မေမေက နောက်ကနေ တွန်းအားပေးနိုင်ပါတယ်”

မေမေ၏ ပြောတေးများ ကြောင့် မဆင့်လည်း စကားဆော် တော့။ မေမေကလည်း ထည့်သွင်း ဘေးရှိ စိမ်းစိုနေသော ပြောင်စင်

ငေးကြည့်နေသည်။ မဆင့်ကတော့ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ သားသမီးများ၏ ပုံရိပ်များက အတွေးထဲတွင် တရိပ်ရိပ် ကပ်ပါလာနေတော့သည်။

အချိန်၏ ရွေ့လျားတိုက်စားမှုများနှင့်အတူ မဆင့်၏ အစ်ကို အစ်မများလည်း ပညာရပ်ဖြင့် ကြင်ယာတွေထက် ဝိုင်းရံနေကြပြန်သောကြောင့် မေမေ၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ခွဲထွက်တုန်ကြပြီ။ အိမ်မှာတော့ ဆေနှင့် ဆေငံထက်အငယ်ညီမလေးတစ်ယောက်သာ ကျန်တော့သည်။ မေမေ၏ အသက်သည်ပင် ရှစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ မဆင့် ကျောင်းဆင်းလို့ ပြန်လာလျှင် ငယ်စဉ်က မဆင့် ပြောခဲ့ဖူးသော စကားကို ကောင်းစွာ အမှတ်ရနေသော မေမေက မဆင့်ကို မေးတတ်သေးသည်။

“တပည့်တွေကို စာသင်လာရတာ မောလာပြီလား သမီး၊ မေမေ့ သမီးဖြစ်လို့ ကျောင်းဆရာမဖြစ်နေရတာနော်၊ မေမေကသာ ဆရာဝန်ကြီးကို ပေးလိုက်ရင် ခုနေ လူနာတွေကို ဆေးကုနေတဲ့ ဆရာဝန်မကြီး ဖြစ်နေမှာနော်”

“ဟင် မေမေကလဲ သမီးပြောခဲ့တာကို ခုထိမှတ်မိသေးတယ်၊ သမီးက ဆရာဝန်မကြီး မဖြစ်ချင်တော့ပါဘူး၊ ကျောင်းဆရာမဖြစ်ရတာကို ပိုကျေနပ်ပါတယ်၊ ဆရာဝန်က လူနာတွေ အသက်ကယ်ပေးသလို သမီးတို့ကျောင်းဆရာမတွေကလဲ အနာဂတ်အတွက် တောတံလောမယ့် ကြယ်ပွင့်လေးတွေကို ခေတ္တတံနိုင်အောင် မွေးထုတ်ပေးခဲ့တာပဲ၊ လူနာတွေကို အသက်ကယ်တဲ့ ဆရာဝန်တွေကလဲ သမီးတို့ ဆရာမတွေက မွေးထုတ်ပေးလိုက်တဲ့ ကြယ်ပွင့်တစ်ပွင့်ပါပဲ မေမေရယ်”

မဆင့် ပြောစကားများကြောင့် မေမေ၏ မျက်နှာသည် တိမ်တင်းစင်သော လပြည့်ဝန်းကြီးပမာ ဝင်းလက်

တောက်ပနေသည်။ မဆင့်ကို ကရုဏာ မျက်ဝန်းများနှင့် စိုက်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“သမီး ကျောင်းဆရာမဖြစ်ရတာ ကျေနပ်ရင် မေမေ ဝမ်းသာပါတယ် သမီးရယ်”

“အို မေမေရယ်၊ သမီး ကျောင်းဆရာမ ဖြစ်ရတာကို ကျေနပ်ပါတယ်၊ ဝက်လဲပွေ့မိပါတယ်၊ ဝါသနာလဲပါတော့ တပည့်တွေ စာသင်ရတာ စိတ်ဝင်စားမှုလဲရှိပါတယ် မေမေရဲ့”

မဆင့်သည် မေမေ့ကို စကားတွေ တဝကြီးပြောခဲ့ပြီး အဝတ်စားများလဲရန်အတွက် အခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့တော့သည်။

မေမေသည် မဆင့်ကို ကျောင်းဆရာလောကတွင် မပျော်ရွှင်မှာစိုးသောကြောင့် မကြာခဏ မေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ မဆင့်ငယ်စဉ်က ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ သမီးဖြစ်ချင်ခဲ့သောစိတ်ကို အသက်လေးဆယ်ကျော်သည်အထိ ရှိသေးသည်ဟု ထင်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မဆင့်ကို ဆရာဝန်ကြီးက မွေးစားဖို့ မပေးခဲ့လေခြင်းဟူသော မကျေနပ်စိတ်လည်း လုံးဝ မရှိခဲ့တော့ပေ။ မေမေသည်လည်း မဆင့်ဘဝလှရေးကို တာဝန်ကျေခဲ့သော မိခင်ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ မဆင့် ဆယ်တန်းအောင်သောအခါ ကျောင်းဖော်ရသော သားသမီးတွေ များလွန်းသောကြောင့် မေမေ့ကို အားနာစိတ်၊ မေမေ့ကို သနားသောစိတ်များကြောင့် တက္ကသိုလ်ကို ဆက်မစာက်တော့ဘဲ ရရာအလုပ်တစ်ခုကို ဝင်လုပ်ဖို့အတွက် မန္တလေးကို ထွက်ခဲ့သည်။

မေမေ့ဆန္ဒက မဆင့်ကို အလုပ်ဝင်မလုပ်စေချင်။ ထို့ကြောင့် မဆင့်ကို ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ မေမေ့ကိုယ်တိုင် မန္တလေးကို လိုက်ခေါ်လေသည်။ မဆင့်

လည်း မေမေနှင့်အတူ ပြန်လိုက်လာပြီး မုံရွာတက္ကသိုလ်ကို ဆက်တက်ခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့တစ်ခုရလာသောအခါ မဆင့် ကျောင်းဆရာမ ဝင်လုပ်ခဲ့သည်။ ဆရာဝန်ကြီး၏ မွေးစားသမီးဖြစ်ခဲ့လျှင် မဆင့် ကျောင်းဆရာမ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ မဆင့်ကို အမွေစား အမွေခံအဖြစ် မွေးစားထားသော်လည်း ငယ်မွေးခြံပေါက်အဖြစ် သူတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေအတွက် စိတ်ချယုံကြည်စွာ မွေးစားခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

မဆင့်ကို သူတို့ဝမ်းနှင့် လွယ်မွေးရသော ရင်သွေး မဟုတ်သော ကြောင့် အစေခံသဘောလည်း ထားချင်ထားမည်။ ပညာတတ်တစ်ယောက် ဖြစ်အောင်လည်း ကျောင်းထားချင်မှ ထားပေးမည်။ သူတို့ထားရာ နေစေရာ သွားရမည့် ဘဝတွင် နေရမည်က သေချာလှပေသည်။

ဝမ်းနှင့် လွယ်မွေးခဲ့ရသော မေမေ၏ မေတ္တာတရား၊ စေတနာတရား၊ ကရုဏာတရား၊ အနစ်နာတရား၊ ပေးဆပ်မှုတရားများသည် ဆရာဝန်ကြီးလင်မယားက မေမေလောက် ပေးဆပ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ မေမေကသာလျှင် မဆင့်အပေါ် အနှိုင်းမဲ့ ပေးဆပ်နိုင်လိမ့်မည်။

အသိမကြွယ်သေးဘဲ မေတ္တာတရား၏ အတိမ်အနက်ကို နားမလည်ခဲ့သော အရွယ်ကသာ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ သမီး ဖြစ်ချင်ခဲ့သော မဆင့်သည် အသိကြွယ်ပြီး မေတ္တာတရား၏ အတိမ်အနက်သဘောကို နားလည်လာသော အခါ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ သမီးဖြစ်ရသည်ထက် မေမေ့သမီးဖြစ်ရသည်ကို မဆင့် အနေဖြင့် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်တာ မေမေ့မေတ္တာတရား၏ ထုထည်ကြီးမားမှုကို လက်တွေ့ခံစားရင်း ရင်ထဲမှာ အေးချမ်းကြည်နူးနေမိတော့သည်။

□ တက္ကသိုလ်ရွှေအိမ်

နက္ခတ်ဇေယျာ၊ ထွန်းလင်း၊ ဝါးတူကျွန်း၊ တရုတ်၊ ဝေဟန၊ ဝေဟန၊ ဝေဟန

ဆရာဦးခန့်ကျော်

ထာဝရဇာတိ

ဝါဂျူဗြဟ္မာရဏကဏ္ဍဝတ်ကြားခြင်းအတတ်ပညာတော်ပြုသူ

ဟောခန်း(ရုံခန်း)နှင့်
ဖြန့်ချိရေးလိပ်စာ
နေအိမ်

၂၇၊ ရွှေဘုန်းဝှမ်းဘုရားလမ်း၊ (၉)ရပ်ကွက်၊
ရေကျော်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
၀၉-၅၁၉၀၂၄၀
၇၂(၇-က)၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း

“သင့်ဘဝ၏ အနာဂတ်ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုး အကြောင်းအကျိုးတို့အတွက် ကြိုတင် သိရှိ ထားနိုင်ရန် လာရောက်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်း တိုင်ပင်လိုပါက နေ့စဉ် နံနက် (၉ : ၀၀) နာရီမှ ညနေ (၄ : ၀၀) နာရီ အထိ အတိုင်ပင်ခံ ဟောပြောစီမံဆောင်ရွက်ပေးချွတ်ပါမည်။”

 ၄၀၀၄၂၅၀၅၀၇	 ၄၀၀၄၅၀၀၅၀၇	 ၃၀၀/၂၀၀၄(၆)-က	 ၁၀၀/၉၂(၆)	 ၄၀၀၅၀၀၀၅၀၇	 ၄၀၀၄၄၄၀၂၀၇
---	---	--	--	---	--

 ၄၀၀၀၆၀၀၀၀၀၀	 ၄၀၀၂၃၀၆၀၀၀	 ၄၀၀၀၀၅၀၀၂၀၇	 ၄၀၀၂၅၅၀၀၄၀၇	 ၄၀၀၀၄၀၀၀၅၀၀	 ၄၀၀၄၀၀၀၆၀၀
---	--	---	---	---	---

 ၄၀၇/၂၀၀၀(၁၀)	 ၄၀၀၀၇၀၂၀၅၀၇	 ၄၀၀၀၀၅၀၀၅၀၇	 ၄၀၀၀၅၅၀၀၅၀၀	 ၄၀၀၀၄၅၀၇၅၀၀	 ၄၀၀၀၅၀၀၀၀၀၀
---	--	--	--	--	---

 ၄၀၇/၂၀၀၇(၃)-၃	 ၀၆၄/၂၀၀၀(၁၀)	 ၁၀၅၇/၂၀၀၇(၁၀)	 ၄၀၀၀၇၄၀၀၅၀၇	 ၁၀၅/၉၂(၆)	 ၃၂၀၀၀၀
--	---	--	--	--	--

ဦးခန့်ကျော် စာပေ (၇၉၂) မှ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သော စာအုပ်များ

သရဲစင်ပေါ်တက္ကား ဆန်းထွန်း (ဂျေဂျေ)

“စားရပါတယ်ကွာ၊ မင်း ရှိလို့လဲ သစ်ကွင်းက လူတွေ ဟင်းစား မပြတ်တာ”

စောမြသန်းသည် ဓာတ်မီးနှင့် နှစ်လုံးပြုးထမ်း၍ တောလည်ထွက်ခဲ့သည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာ တောင်ကုန်းတစ်ခုမှာ မျက်လုံးတဝင်းဝင်းနှင့် တွေ့ရသဖြင့် အသာချဉ်းကပ်လျှက် အပိုင်ပစ်ရမည့် အကွာအဝေးနှင့် အနေအထားတွင် မောင်းဖြုတ်ချလိုက်သည်။

“ခိုင်း”

သေနတ်၏ ပဲ့တင်သံမှာ လျှို့ဝှက်အတိုင်းသွားသည်။ ဆတ်ထီးကြီးမှာ လည်း ခြေလှမ်း သုံးဆယ်ခန့်ပြေးအပြီးတွင် လဲကျငြိမ်သွားတော့သည်။ ထိုအခါ ငမယ်ခုံးစားဖြင့် ခြေတံတောက်ကြောများဖြတ်ကာ ဆတ်သေကောင်ပေါ်တွင် ဆားပုံ၍ သစ်ကွင်းသို့ ပြန်ခဲ့သည်။

သစ်ကွင်းမှ လူခေါ်ပြီး သွားဖျက်ယူမည်ဖြစ်သည်။ သစ်ခတ်သားခေါင်းဆောင်နှင့် ဆင်ဦးစီးခေါင်းဆောင်တို့ ပျော်နေသည်။ ဟင်းဖိုးသက်သာသည့် အပြင် ကောင်းကောင်းစားကြရ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ထမင်းချက်ကြီးအား-

“ဘအောင်ရေ ပေါင်သားသတ် သတ် အခြောက်လှန်းထားဦး၊ ငါ့ဆင် ပိုင်အိမ်ကို ပို့ရအောင်၊ သူ့သေနတ်ကြောင့် စားနေရတာ”

“အေးပါ၊ ငါသိပါတယ် စောမြသန်းရာ၊ မင်း မပူစမ်းပါနဲ့ ကွာ”

ခုနစ်ရက်ခန့်ကြာသော် စောမြသန်း နောက်တစ်ကြိမ် တောလည်ထွက်ခဲ့ပြန်သည်။ တောထဲသို့ရောက်ပြီး ည၁၁ နာရီထိုးသည်အထိ တောကောင်မတွေ့သဖြင့် နေရာပြောင်းခဲ့ရာ။

“ဦး . . . ဦး . . . ကျီ . . . ကျီ”

သစ်ကွင်းက လွတ်ကျောင်းထားသည့် ဆင်တွေက လန်ပြီး နောက်ကြောင်းကို ပြေးလာကြသည်။ မြို့ဆင်တွေ မည်သည့်အကောင်ကို လန်၍

ပြေးကြသည် သေပါ။ ထို့ကြောင့် ဘာတောကောင်မှလည်း တွေ့သည့်အခါတွင် စောမြသန်းလည်း သစ်ခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် နေ့စဉ်ဆတ်ထိုက် တောပစ်ထွက်ရာ ဘာတောကောင်တို့မှ မတွေ့ရ မကြားရသဖြင့် အံ့ဩနေသည်။ ထို့ကြောင့် စောမြသန်းတစ်ယောက် တောလည်ခြင်း အလုပ်ကို နားထားလိုက်သည်။

တစ်ညနေတွင် ထမင်းချက်ကြီး ဘအောင်မှ သစ်ခတ်သားခေါင်းဆောင်အား အသိပေးပြောကြားရာတွင် . . .

“ဝက်တစ်ကောင် ပြန်မလာတော့ဘူး စောပန်းအောင်ရေ”

“တောဝက်တွေနဲ့များ လိုက်သွားလား မသိဘူး”

“သင်းထားတဲ့ ဝက်ထီးက တောဝက်နဲ့ လိုက်သွားပါလား”

“ကျွန်တို့တစ်ကောင်ကို မင်း ဒါဆို ကြိုးချည်ထားတော့ ဟကောင်”

“မနက်ကျရင် ကြည့်ပါဦးမယ်၊ ပြန်လာမှာလားလို့”

သုံးရက်ခန့် ကြာသော် သစ်ခေါင်းစောပန်းအောင်မှ ထမင်းချက်ကြီး ဘအောင်အား ခိုင်းလေသည်။

“စောမြသန်းလဲ တောကောင် မရတာ ကြာပြီကွာ ဘအောင်ရေ မင်း ကျန်တဲ့ ဝက်တစ်ကောင်ကို မနက်ကျရင် ပေါ်တော့ကွာ”

“အေး ကောင်းပြီ”

နံနက်မိုးလင်းသော် ကြိုးနှင့် ချည်ထားသော ဝက်မရှိတော့ချေ၊ ကျားခြေရာတွေ တွေ့ရသည်။

ကျားလာတော့ ဝက်ကအားကုန်ရုန်းပြေးရာ ကြိုးကပြတ်ပြီး တောထဲ အပြေး ကျားက လိုက်သွားပြီး စားတာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သစ်ခေါင်းက . . .

“မြို့ကို ဈေးဝယ်သွားမှ ရတော့မယ် ဘအောင်ရေ”

“အေး . . . သွားကြတာပေါ့”

အရှေ့ရိုးမတောင်ပေါ် တစ်နေ့ဝေးလံသီခေါင်လှသော ဒေသ။

သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးများ ထူထပ်စွာ

ဆတ်ရောက်ရှင်သန်ရာ ဖြစ်ပေသည်။

“ဆောမြသန်း၊ မွန်းတည့်ပြီလေ

ဆင်ကို မလွှတ်သေးဘူးလား”

“အေး အေး၊ ဒီတစ်တုံး ပို့လိုက်မယ်”

မိုးလင်းသည်နှင့် လုပ်ငန်းခွင်

ကြေရသည်။ မွန်းတည့်သည်နှင့် ဆင်

တောထဲသို့ လွတ်ပေးပြီး လုပ်ငန်း

မီးခင်းရသည်။ လိုအပ်ပါက ကျွန်ုပ်

သလောက်လုပ်ပါသည်။

“ဟေ့ကောင် စောမြသန်း၊ မင်း

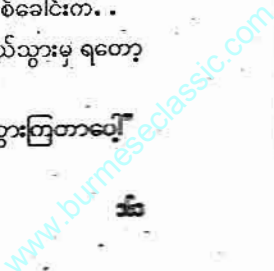
မသွားဘူးလား၊ ငါ့ခြောက်ဟင်း

နို့နေပြီကွာ၊ ကြက်သားလဲ မစား

တော့ဘူး၊ ဝက်တစ်ကောင်ပေါ်လဲ

တော်နဲ့ မကုန်တော့ဘူး”

“ညနေ မှောင်ခါနီးမှ သွားမယ်

“အိ အိ အိ အိ”

ညဆယ်နာရီကျော်ကျော်တွင်။

“ဘုတ် ဘုတ် ဘုတ်”

ကျား ရောက်နေလေပြီ။ ကျား

အမြီးရိုက်သံက သစ်ရွက်ခြောက်တွေ

ပေါ်မို့ ပိုမြည်သည်။

စောမြသန်း ဓာတ်မီးနှင့် နှစ်လုံး

ကြည့်ကာ အဆင်သင့်လုပ်သည်။ ဝက်က

လေးကလည်း ကြောက်ပြီး ကြိုးတန်း

တန်းနှင့် တောင်ပြေး မြောက်ပြေးနှင့်

နေနေသည်။

“အိ... အိ... အိ...”

ကျားအမြီးရိုက်သံ မကြားတော့

တောမြသန်း ဓာတ်မီးထိုးကြည့်

အညာတွင် ကျားမှ ဝက်ကလေးကို ပြေး

ထွက်ရာ ဝက်ကလေးကို ချည်ထား

သည့် ကြိုးမှာ အနည်းငယ်ပိုရှည်သဖြင့်

ဝက်ကလေးမှာ တောင်ပြေး၊ မြောက်

ပြေး ပြေးသည်။

ကျားကလည်း တောင်လိုက်

ပြေးလိုက်နှင့် မကြာမီ ဝက်ကလေး

အညာ ရုန်းရင်း ကြိုးပြတ်ပြီး တောထဲ

ပြေးသွားရာ ပြေးလေသည်။ ကျားလည်း

တောင်လေး ပြေးရာဆီ နောက်သို့ပြေး

သွားရာ ခဏအကြာတွင် ဝက်

ကလေး အော်သံတစ်ချက်ကြားလိုက်

သည်။

“အိ”

စောမြသန်း၏ စိတ်ထဲတွင်

ထွက်ကာ ဓာတ်မီးတဝင်းဝင်းနှင့်

အညာရင်းပင် စခန်းသို့ ပြန်ခဲ့သည်။

အညာတွင် ကျား သူ့နောက်လိုက်လာ

သဖြင့် စိုးရိမ်သဖြင့် သေနတ်တစ်ချက်

တောင်ခဲ့သည်။

“ခိုင်း”

စခန်းရောက်လျှင် မိမိတံတွင်

အိပ်လိုက်တော့သည်။ သူ ပြန်လာ

သည့်သူ့မျှမသိချေ။ ခွေးတွေသာ

အညာထဲ နံနက်မိုးလင်းသော် ဆင်ဦးစီး

အညာဆင်သွားကောက်ကြသဖြင့် ထမင်း

စားဖို့ အစာအောင်သာ ရှိသည်။ ထိုအခါ

အညာထဲမှ ...

ဟာ စောမြသန်း၊ မင်း ဘယ်

အချိန်က ပြန်ရောက်နေတာလဲဟာ ကျား

တော၊ ဒါနဲ့ ကျားသေထမ်းဖို့ လူလာ

ခေါ်တာလား”

“တော်စမ်းပါကွာ၊ မင်းတလဲ

လျှောင်ဖို့ပဲ၊ ငါ ကျားကို တစ်ချက်မှ

မပစ်လိုက်ရဘဲနဲ့ ဝက်ပါသွားလို့ စိတ်ကို

နေရတဲ့ကြားထဲ”

“ဟာကွာ၊ မင်း ဟာက ဘယ်လို

ဖြစ်တာလဲ”

“ငါ ဝက်ကို ချည်ထားတဲ့ကြိုးက

ရှည်သွားတော့ ကျားလာတဲ့အခါ ဝက်

က ဟိုပြေး ဒီပြေးပေါ့၊ ကျားလဲဟိုလိုက်

ဒီလိုက်နဲ့ ဝက်က ကြောက်ပြီး ကြိုး

ဆောင်ရုန်းတာ ကြိုးပြတ်ပြီး လွတ်သွား

ရော၊ ကျားကလဲ ဝက်နောက်ပြေးလိုက်

သွားရော၊ သိပ်မကြာခင် ငါ ဝက်အော်

သံတော့ ကြားလိုက်ရတယ်ကွာ”

“မင်းက ကျားကို တွေ့ဖို့ ရွာမှာ

ရှိတဲ့ အိမ်က ဝက်ကို အပင်ဝန်းခံပြီး

တောထဲသွားကျွေးရတယ်တဲ့၊ စခန်းက

ဝက်တွေ၊ ကြက်တွေလဲ ကျွေးပြီးပြီပဲ

ဟာ ကို”

စောမြသန်း၏ စိတ်ထဲတွင်

လုံးဝတွေ့နိုင်ပါ၊ ခွေးတွေပါ။

နောက် ငါးရက်အကြာတွင်

ရွာကို ပြန်ဆင်းသွားပြီး အိမ်ထဲ ထပ်

ကလေးတစ်ကောင်ကို ထပ်၍ သွားဆင်

ရာ စောမြသန်းဇနီးမှ... .

“ကိုစောမြသန်းရယ် ရှင်က

ကျွန်မ ဝက်တွေယူသွားပြီး တောထဲမှာ

ကျားစာကျွေးသလို ဖြစ်မနေဘူးလား

ကျွန်မက ဒီဝက်တွေကြီးလာရင် ရောင်း

ပြီး သားအကြီးကောင်ကို ဟိုဘက်ရွာ

သွားပြီး ကျောင်းတက်ရတာ ဝေးလို့

စက်ဘီး ဝယ်ပေးမလို့တော့”

“စက်ဘီး ငါဝယ်ပေးမယ်၊ ဆင်

ခေါင်းဆီမှာ ငွေကြိုထုတ်လို့ရတယ်”

“ပြောပြန်ပြီ၊ ဒီလိုပဲ ပိုက်ဆံ

မရတဲ့အပြင် အိမ်ထဲ ဝက်တွေတို့လဲ

ကျားသွားပြီး တွေ့တယ်၊ စက်ဘီးဝယ်

တာ အသာထား ဒီနှစ် ရှင် အိမ်ပြင်

ဆောက်မယ်ဆို”

စောမြသန်းတစ်ယောက် ဘာမှ

ပြန်မပြောနိုင်ချေ၊ နောက်တစ်နေ့ နံနက်

စောစော၌ ဝက်ဖမ်းပြီး တောင်ပေါ်

သစ်စခန်းဆီ ပြန်တက်ခဲ့သည်။ စခန်း

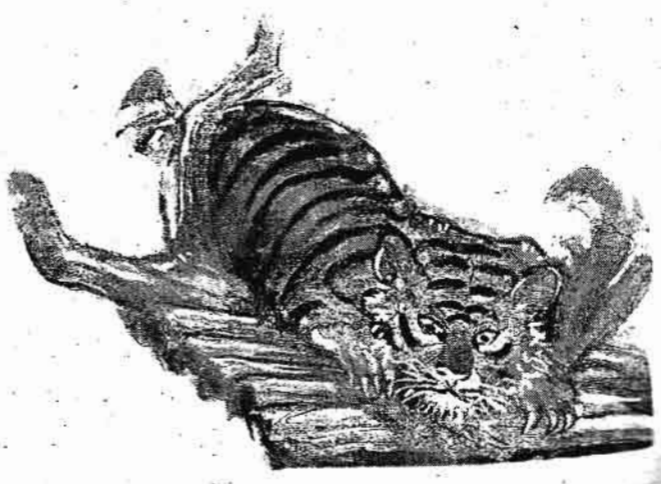
ရောက်သော် စောမြင့်မောင်မှ နောက်

ပြောင်ပြန်သည်။ တောထဲမှာဖျင်းကြ

တာကိုး။

“စောမြသန်းကွာ သူ့မိန်းမဆီက

ဝက်တစ်ကောင် ထပ်ပြီးဖမ်းလာပြန်ပြီ

ကျွန်းကြီးကတော့ ဝမ်းနော်မာပါ ငါ
တောင် ကျားဖြစ်ချင်လာပြီ”

“အေးပါ ပြောကြပါ ပြောကြ
မင်းတို့ ငါ အဲဒီတုန်းက ရှာ ထားခဲ့
လို့ချင်တယ် သွားလိုချင်တယ် အစွယ်
လိုချင်တယ် ခြေသည်း လက်သည်း
လိုချင်တယ် နှုတ်ခမ်းလှေလိုချင်တယ်
လှေပန် ဘူးသေတောင် ပေးဘူး
မလို့”

စောမြသန်း အလုပ်လုပ်ရင်း
ထူးဆန်းလွယ်တူအား သေသေချာချာ
ပြောပြနေဆဲပါသည်။ တစ်ပတ်ခန့်
ကြာလျှင် ကျားပစ်ရန် ထွက်ခဲ့သည်။
ဝက်ကလေးကို လင့်စင်အောင် သစ်ပင်
တွင် သံကြိုးနှင့် တိုတို အပိုင်ချည်ပါ
သည်။ ပြီးလျှင် လင့်စင်အပေါ်မှ စိတ်
ရှည် လက်ရှည် စောင့်သည်။ ဝက်
ကလေးမှာလည်း ကြောက်လန့်ပြီး
အဆက်မပြတ် အော်နေသည်။

“အီး.. အီး အီး အီး အီး”

ည သန်းခေါင်ကျော်ချိန်တွင်
စားကျက်ကို တွေ့ထားသည့် ကျားမှာ
ထုံစံအတိုင်း ရောက်ရှိလာသည်။ ပထမ
ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ နှင့်။ ပြီးနောက် ဝက်
ကလေးနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ သွားရည်
တများများနှင့် အမြီးကလည်း...

“ဘုတ်.. ဘုတ် ဘုတ် ဘုတ်”

ထိုအချိန်တွင် စောမြသန်းသည်
သူ၏နှစ်လုံးပြူးအား မျက်လုံးတဝင်းဝင်း
တောက်နေသည့် ကျားဆီသို့ သစ်ပင်
တွင်မှီလျက် ချိန်ထားသည်။ မကြာမီ
တွင် ကျားမှာ ဝက်ကလေးကို ပြေးခဲရာ
ဝက်ကလေးမှာ တစ်ချက်နှင့်ပင် ကျား
ပါးစပ်၌ ရှုန်းကန်နေသည်။

“အီး”

ကျားမှာ ဝက်ကလေး အသက်
ထွက်သွားပြီး ငြိမ်သောအခါ၌ တစ်နေ
ရာသို့ ချီသွားလိုသော်လည်း သံကြိုးနှင့်
ချည်ထား၍ ချီသွားမရသောအခါတွင်
ဝက်သေကို မြေကြီးပေါ် ပြန်ချကာ
စားမည် လုပ်စဉ် အခဲမကျေသော
စောမြသန်း မုဆိုးသိက္ခာပြန်ဆယ်ရန်

အတွက် ကျား၏ အဓိကနေရာ နှလုံး
သားခိုရာသို့ တည်ငြိမ်စွာနှင့်...

“ဒိုင်.. ဒိုင်”

ကျားမှာ လှည့်ခွန်၍ ပြေးစဉ်
ပေနှစ်ဆယ်ခန့်၌ မြေကြီးပေါ်တွင်
လဲကျငြိမ်သက်သွားပါတော့သည်။

စောမြသန်း ဓာတ်မီးနှင့်အဆက်
မပြတ် ထိုးထားရာက စိတ်ချရသည့်
အနေအထားတွင် လင့်စင်ပေါ်မှဆင်း၍
ကျားသေအနားနီးသို့သွားပြီး သေချာ
သောအခါ ဓားဖြင့် ကျား၏ ခြေ
တံကောက်ကြောတွေကို ဖြတ်သည်။
ကိုယ်ပေါ်တွင်လည်း ဆားပုံသည်။ ဝက်
အသေလေးကို သစ်ပင်ခွကြားတွင် တင်
ကာ စခန်းဆီသို့ ဓာတ်မီးတဝင်းဝင်းနှင့်
ပြန်ခဲ့ပြီး လူတွေခေါ်ကာ ကျားသေကို
ပြန်ထမ်းကြသည်။

စခန်းရောက်ပြီး နံနက်မိုးလင်း
လျှင် ထမင်းချက် ဘအောင်မှ ကျီစယ်
ပြန်သည်။

“ငါ့သူငယ်ချင်း ဒီလောက် သတ္တိ
ကောင်းမှန်း အခုမှ သိရတယ်၊ ကျား
သားကတော့ ဝက်သားအတိုင်းပဲ ဖြစ်
မှာပဲကွ”

“မင်းတို့ကောင်တွေ ငါ ကျားရ
အောင် ကြိုးစားပစ်တာတောင်မှ ငါ့ကို
မယုံသေးဘူးလား”

“စတာပါ သူငယ်ချင်းရာ၊ ချစ်လို့
ပါ”

“ငါ့ကို မင်းတို့ စတာလဲ စိတ်
မဆိုးဘူး၊ ဝက်တွေ ပါသွားတာလဲ
မသမြောဘူး၊ ဒီကျားကို ငါ အခဲမကျေ
အဖြစ်ဆုံးက ငါက သူ့ကိုပစ်မယုံ လင့်
စင်ပေါ်မှာတက်ပြီး သေးပေါက်တယ်၊
အိပ်တယ်၊

အဲဒါငါ့အတွက် နိမိတ်မကောင်း
တာပဲကွ၊ ငါက မုဆိုးလေ သူက သား
ကောင် ငါ့ကို သားကောင်သဘော
ဆိုတဲ့ နိမိတ် ဖြစ်သွားလို့ပဲ”

“ဪ ဝါကြောင့် မင်း သဲကြီး
မဲကြီး အိမ်က ဝက်တွေပါ အဆုံးခံပြီး
လုပ်တာကိုး”

“မုဆိုးက သူ့ရဲ့ သေနတ်၊
ဦးလေး၊ မြားတွေကို ဘယ်သူမှ မြေ
ထောင်နဲ့ အကျော်မခံဘူး၊ အိမ်က
တိရစ္ဆာန်နဲ့ အမျိုးသမီးတွေကျော်ရင်
ပိုဆိုးသေး၊ အခုလို လင့်စင်ပေါ်မှာ
ကျားတက်တာ၊ မြေတက်တာ ဆိုရင်
လင့်စင်ဖျက်ရတယ်လို့ ငါ အဘိုးက
ပြောဖူးတယ်ကွ၊ လင့်စင်မဖျက်ချင်ဘူး
ဆိုရင် သားကောင်တစ်ကောင်ရဲ့ သား
ရေကို ဖင်ခုထိုင်ပြီး ပစ်ရမယ်တဲ့ကွ
အခု ငါက ချေသားရေ သေးသေးလေး
ဓားအိမ်မှာ ပတ်ထားတာဖြစ်ပြီး၊ ဖင်
ခုထိုင်ပစ်ခဲ့တာကွ”

“တို့က ကြက်လောက်ပဲ လေးဦး
နဲ့ ပစ်ဖူးတာ၊ မုဆိုးမှ မဟုတ်တာ၊ သူများ
ပစ်လာရင် ဖျက်မယ် ဓားမယ်လေ”

“ကဲ ကဲ ကျားကို ဖျက်ကြတာ
ကျား သားရေကို ကောင်းကောင်း
ကွာ၊ အဲဒါ ရောင်းပြီး ငါ့မိန်းမကို ဝယ်
ပြန်ဝယ်ပေးရမှာကွ”

“ကဲ လင့်စင်ပေါ်က ကျား
အခု မီးဖိုပေါ်က ကျားပေါ်ကွာ၊ အခု
ကလဲပဲ ချက်ပြီးပြီဆိုတော့ စားဖို့
တော့ ရှင်ဘုရင်ထက်အရင် ပြည်း
မို့ ဝက်ကျားသားကို အမြန်ချက်မှ”
ထိုအခါ ဆင်ခေါင်းမှ...

“ဘအောင်၊ ဘာ ဝက်ထု
သားလဲကွ”

“ကျားက ဝက်သားတွေ
စားနေရပြီးတော့ ကျားသားအရေ
အပြင် ဝက်သား အရသာပါ ခံစား
လေ”

“ဪ နီလိုကိုး၊ လင့်စင်
က ကျား မဟုတ်ဘူးလား”

“ကျွန်တော်တို့ စခန်းမှာ
ဝက်ကျားသား၊ စောမြသန်းက
လင့်စင်ပေါ်က ကျား”

□ သန်းထွန်း(ရေ)

အရန့်စိမှ စတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သော

မူလပထမ

အရန့်စိ

日本の耳清液

နားသန့်ဆေးကြိုး

အမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၁၈၈၁၂(၁၀၂၉၆)
ပုံတင်အမှတ် - ၄/၁၄၅၉

အာကာသ

ဟထေဆေးတိုက်
(ဂျပန်နားသန့်)

ရတန့်ဆေး

ထိခိုက်ရန်
ကော်ကြ
ဂျပန်လိမ်းရှုထေး

အမှတ်ပုံတင်အမှတ်
ပုံတင်အမှတ်
021 551 010 277

အတုအပ
အထူးသတိပြု

အမှတ် (၁၅၈)၊ ၃ လွှာ၊ ၃၃ လမ်း (အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
၁၅ လွှာ၊ ၂၃ လမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
အမှတ် (၄၈)၊ ၁၅ လမ်း၊ တင်ဆောင်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့ - ၆၃၆

ထိခိုက်ရန်
အမှတ်ပုံတင်အမှတ်
ပုံတင်အမှတ်

www.burmeseclassic.com

၁၆၆

SWEN

“တကယ် ပြောနေတာလားဟင်၊ သမီး ကြောက်အောင် ခြောက်နေတာဟုတ်လား”

“နင်စာဖတ်တတ်တယ်ဟုတ်လား၊ အဲဒီမှာ ကိုယ့်ဘာသာဖတ်ကြည့်လေ၊ နာဆာ (NASA) ဆိုတာ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးက အသိအမှတ်ပြုရတဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတာ၊ သူတို့ထုတ်ပြန်ချက်တွေပဲ၊ ဒါကို ငါတို့လို တိုင်းပြည်တွေမှာ ဘာသာပြန်ပြီး သိရတာ၊ ဒီက ပညာရှင်တွေကလဲ ဒါကို ခွဲခြမ်းဖြိုပြီး သူတို့ရဲ့ သုံးသပ်ချက်တွေ ပြောကြ ရေးကြတာပဲ”

“ဒါဆို ကမ္ဘာက တကယ်ပဲ ပျက်တော့မယ်ပေါ့”

“ငါပြောတဲ့အထဲမှာ ကမ္ဘာပျက်မယ်လို့ တစ်ခွန်းမှ မပါဘူး၊ တခြားတစ်နေရာရာကနေ တို့ ကမ္ဘာထက် အဆပေါင်းများစွာကြီးမားတဲ့ ဂြိုဟ်ကြီးတစ်လုံးလာနေတယ်၊ ၁၉၈၃ ကတည်းက သူ ငါတို့နဲ့ အနီးဆုံးဖြတ်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ငါတို့ ကမ္ဘာကြီးမှာ ဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ အဲဒါပဲ”

“အင်းလေ၊ အဲဒါ အတူတူပဲ ဘာလား၊ ပျက်ကုန်မှာပေါ့”

မိရှင်နှောင်း မျက်နှာလေးပေါ်တွင် တကယ်ကို စိုးရိမ်ပူပင်နေပုံ၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေပုံပေါ်နေသည်။ “အဲဒါဆို မြင်ရသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကျေနပ်ဖွယ်ဖြစ်နေသော်လည်း မျက်နှာကိုမူ တည်တင်းထားနိုင်သည်။”

“ပျက်တဲ့အထိတော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ အခြားအရာများ ထိခိုက် ပျက်စီးမယ်လို့

ပဲ ပြောတာ၊ အရွယ်ချင်းရော၊ လည်ပတ်လာတဲ့ လားရာဘက်ရော တူမှ မတူတာ၊ ငါတို့ နားကနေ ဆယ်နှစ်ဘီးကားကြီးတွေ အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ ဖြတ်မောင်းသွားတဲ့အခါ ဘယ်လိုနေသလဲ၊ လေဟာပိပြီး လွင့်စဉ်မတတ်ပဲ မဟုတ်လား၊ တော်ရုံအဝတ် ဦးထုပ်လေးတွေ၊ အမှိုက်စလေးတွေဆို လွင့်သွားတာပဲလေ၊ မြေကြီးတွေတောင် တုန်သွားတာပဲ”

စသဖြင့် သူမ မြင်သာထင်သာ ရှိအောင် ပြောပြရသည်။ သူမမှာ စိတ်ဝင်စားစွာ ခေါင်းညိတ်ပြု၏။

“အင်း အဲဒီလိုပဲ၊ ဒါက ဒီထက်ပိုမှာပေါ့၊ အခုလာနေတဲ့ ဂြိုဟ်ကြီးက တို့ကမ္ဘာနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် နည်းတဲ့အရွယ်မှ မဟုတ်တာ”

“ဟုတ်လား၊ ဘယ်လောက်လောက် ကြီးတာလဲ”

“ကြာသပတေးဂြိုဟ်လောက်ကြီးတာတဲ့”

“ကြာသပတေးဂြိုဟ်လောက်၊ အဲဒီ ကြာသပတေးဂြိုဟ်က ဘယ်လောက်ကြီးသလဲ”

သူမေပုံကြောင့် ကျန်တော်မှာ အတော်ခွကျသွားခဲ့သည်။

“တယ်လေ နင်လို ငတုံးကို အဲဒီလောက် တိတိကျကျ ပြောပြနေတော့ကော သိမှာတဲ့လား၊ ငါ မပြောလိုက်ချင်ဘူး”

“အယ်... မသိလို့ မေးတာကို၊ ဘာပြုလို့ စိတ်က တိုရတာလဲ”

သူမက ပွစိပွစိနှင့် ပြောနေပြန်သည်။

“မပြောချင်လဲ အစကတည်းက မပြောဘဲ နေတာလဲ မဟုတ်ဘူး”

“နင် မရှည်နဲ့လေ၊ ငါ ပြောတာပဲ နားထောင်ပေါ့၊ နင် ဘောလုံးပွဲတွေမှာ ကန်တဲ့ ဘောလုံးတော့ မြင်ဖူးတယ်ဟုတ်လား”

သူမက ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။ အသံမှ “မြင်ဖူးတယ်” ထု နှုတ်ခမ်းတို့ လှုပ်ပြသည်။ မထုံတက်တေးနှင့် လုပ်ပြ

နေပုံမှာ အူယားအူယယ်သည် ဖြစ်နေသည်။

“ခေါက်စိမ့်ကဲ့ ခေါက်ခါးလုံးကော မြင်ဖူးလား”

“မြင်ဖူးတယ်၊ မြို့သူရော် အဲဒီလောက် မအေးသေးဘူး ဦးမင်းထင်ပြောမှာက သူတို့ချင်း အဲဒီလောက် တွာတယ်ပေါ့၊ ဒါဆို အရွယ်ချင်း တော်တော် တွာတာပဲ၊ ဝင်တိုက်မိလိုကတော့ ဘုရားဘုရား”

“ဘေးကနေ ဖြတ်သွားမှာပါဆို မှားလားရာဘက်မတူတဲ့ လည်ပတ်လာပုံနဲ့ သူ့ရဲ့ ဆွဲငင်အားရယ်၊ နေရဲ့ ဆွဲငင်အားရယ်ကြားကို ကမ္ဘာက ရောက်သွားတဲ့အခါ ကမ္ဘာကြီးတောင် သုံးရက်လောက် လည်တာ ရပ်သွားနိုင်တယ်လို့ ခန့်မှန်းထားကြတာပဲ။

အဲဒီ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆွဲငင်အားတွေ သက်ရောက်မှုကြောင့် ပြင်းအားကြီးတဲ့ ငလျင်ကြီးတွေလှုပ်မယ်၊ မြေလွှာတွေ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ တွဲထွတ်ပြီး ကျောက်ရည်ပူတွေ တိုးထွက်လာမယ်၊ ရေမျက်နှာပြင် မြင့်တက်မှုတွေကြောင့် ရေလွှမ်းမိုးမှုတွေ ကြုံကြရမယ်၊ မီးတောင်တွေလဲ တော်တော်များများ ပေါက်ကွဲပြီး ဒီလိုဖြစ်ရပ်တွေကြောင့်ပဲ လူတွေ သန်းရာနဲ့ ထောင်နဲ့ချီပြီး သေကျေပျက်စီးကုန်နိုင်တယ်လို့”

“အမယ်လေး မကြားချင်တော့ဘူး၊ မကြားချင်တော့ဘူး၊ မကြားကို မကြားရဲတော့ဘူး၊ အမေရေ ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမတုံး”

“ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ခွအော်နေရတာတဲ့၊ ငါ အဲဒါ ပြောတာ အဲဒါကို ပြောတာ၊ ကိုယ်တိုင်တော့ ဘာတူသုတမှ လေ့လာရကောင်နန်း မသိဘူး သူများပြောလာတော့မှ ငါရဲ့ပြောလုံး ကြောက်လန့်ပြနေတယ်၊ မပြောရင် သိမှာတောင် တုတ်ဘူး”

ဒါဆိုတွေ့ပေါ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်သွားမှန်းတောင် သိချိန်ရလိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။

မနက်လင်းရင် ထမင်းစားမယ်၊
ဈေးရောင်းမယ်၊ ညကျ ကိုရိုယားဇာတ်
လမ်းကြည့်မယ်၊ အရည်မရ အဖတ်မရ
စကားတွေပြောမယ်၊ ငြိမ့် အိပ်စား
ပါ။

နောက်တစ်နေ့နောက်လဲ ဒါပဲ
ဒီပုံစံပဲ ထင်စားချိန် ဈေးရောင်းနေရ
တာကိုပဲ ရောမ ဘဝအဓိပ္ပာယ်ကြီးလို့
ထင်ပြီး ဘာဆိုတာမှ အကြားအမြင်မရှိ
တယုသုတေဓိ ထောင်းနေလို့ စာတတ်
တာပဲ နိဗ္ဗာန။

ဒီလိုတာမျိုးတွေမှန်း သိလို့
ထိုက်သိတာလေးတွေ ကြိုကျက်ပြီး
သတိပေးရ ပြောပြပြန်တော့လဲ မကြား
ချင်ဘူးနဲ့တောင် တွေ့နေလိုက်သေး။”

“ဒီလိုမနေလို့ ဘယ်လို နေရမှာ
လဲ၊ အလုပ်ကလဲ ဒါပဲရှိတာကို၊ ဈေး
မရောင်းတော့ကော ဖြစ်မှာတဲ့လား၊
ဘာနဲ့ သွားစားကြမှာတဲ့၊ သိစေချင်လို့
ပြောပြတယ်ဆိုရင်လဲ ကောင်းကောင်း
ပြောပြမပေးချင်ဘူး၊ အပြစ်ပဲတင် နှိမ်ပဲ
နှိမ်ချင်နေတာပဲ”

“နင်ဘာလို့ ငါပြောနေတာကို
မကြားချင်ဘူး ပြောလဲ”

“အဲလို မကြားချင်ဘူးလို့ ပြော
တာမှမဟုတ်တာ၊ မကြားရဲတဲ့ ကြောက်
စရာတွေမို့ မကြားရဲဘူးလို့ ပြောတာ”

“အလကားနေ လွတ်ခွဲအော်နေ၊
အိမ်ထဲက သူတို့အမေက ကြားရင်၊ ငါ
တပဲ သူ့သမီးကို နိုင်လိုမင်းထက် ပြော
နေတယ် ထင်ဦးမယ်၊ ကမ္ဘာပျက်ရင်
နင့်လိုတာမျိုး အရင်နာမယ် မှတ်”

ပီရီသေသပ်စွာ ဟန်ဆောင်
နေကြခြင်းသည် ပြဇာတ်ရုပ်ရှင်များ
တွင် သရုပ်ဆောင်နေကြပုံနှင့်လည်း
အတူတူဖြစ်လိမ့်မည်။

တကယ်တမ်းတွင် ကျွန်တော်၊
မိရှင်နှောင်း၊ နွယ်ဝတီနှင့် သူတို့အမေ
အန်တီခင်တို့ လေးဦးသားမှာ ဘာမှ
မဖြစ်ကြသလို ပြောဆိုပြောဆိုနေကြ

သော်လည်း မြင့်ဝန်သော အဖေအထုံး
တ ချိနေကြသည်။ စစ်အေးတိုက်ပွဲ
တာလသဖွယ် ဖြစ်နေ၏။ နှစ်ကုန်ပိုင်း
လောက်တွင်မူ ကမ္ဘာကြီးနှင့် ပတ်သက်
သော ချောက်ချားဖွယ် ဟောကိန်းများ
ကျယ်ပြန့်လာနေသည်။

ထိုအခါ ပြောဆိုကြ၊ မေးမြန်း
ကြ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြဖို့ ဖြစ်နေကြ
သည်။ အကယ်၍သာဟူ၍လည်း ကြို
တင်တွက်ဆ ပူပင်ဖြစ်ကြသည်။

အခြား အကြောင်းတစ်ချက်မှာ
သယ်လပိုင် နောက်ပိုင်းတွင် အရောင်း
အဝယ်လောက သိသိသာသာ ထိုးဆင်း
အေးခဲသွားခဲ့ခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။

ထိုအခါ စကားပိုင်းဖွဲ့စရာဖြစ်
လာသလို စကားပြောရန် အချိန်ပိုများ
လည်းရှိလာကြသည်။ အချင်းချင်း စင်း
လုံးချော ပြေပြစ်နေကြသည်တော့
မဟုတ်။ အရေးကြီး၍ သွေးနိုးနေကြပုံ
မျိုးသာ ဖြစ်နေ၏။

အန်တီခင်သည် သူ့သမီးနှစ်ဦး
အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သူ နွယ်ဝတီနှင့်
ကျွန်တော်အား ကြည်ဖြူရင်းစွဲရှိနေခဲ့
သည်။ ကျွန်တော်တို့ချင်း နီးစပ်ငြိတွယ်
စေလိုသော သဘောထားရှိနေခဲ့၏။

ထိုသဘောထားကို လွှဲသွေစေ
သော မိရှင်နှောင်း၏ အနေအထားနှင့်
ကျွန်တော်အပေါ် ရင်းနှီးမှုပုံစံအား
ဘဝင်မကျနိုင် ဖြစ်နေသည်။

သိသိသာသာ ခါးခါးသီးသီး
ပြဿနာကြီးတစ်ရပ်သဖွယ် ဖြစ်နေပုံ
မျိုးလည်း မဟုတ်။ သိမ်မွေ့သော လိပ်ခဲ
တည်းလည်းအနေအထားနှင့် တငွေငွေ
ဖြစ်နေကြလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်တော်နှင့် မိရှင်
နှောင်း၏ ဆက်ဆံရေးမှာ အနည်းငယ်
ကိုယ်ရှိန်သပ်ထားရသည်။

ကမ္ဘာအပါအဝင်ဖြစ်သော နေ
အဖွဲ့အစည်းထဲသို့ ခရီးကျွဲလာသည်
ဆိုသော ပြုဟ်ကြီး (Planet-NIBI-RU)
သည် မည်မျှကြီးမား၍ အရှိန်မည်မျှ
နှုန်းနှင့် လာနေသည်၊ ဆွဲငင်မှုအင်အား

မည်မျှထိ ကြီးမားမည်၊ တိတိကျကျ
တော့ မသိတတ်ပါ။

ချစ်တတ်သူ၏ နှလုံးသားမှ
ကျွံထွက်လာသည့် အချစ်၏ ပမာဏ၊
လာနေသော အရှိန်နှုန်း၊ ဆွဲငင်နိုင်စွမ်း
အင်အား စသည်တို့ကိုမူ ယှဉ်ပ ကျော်
လွန်ပိုက်မည်ဟု ကျွန်တော် မထင်ချေ။

လူချင်းသည် အခြေအနေမပေး
စဉ် ခေတ္တခဏ ကိုယ်ရှိန်သတ်ထားဖို့
ရစကောင်းသော်လည်း အချစ်စိတ်
ဟူသည် အရှိန်သတ်၍မရ။ လူက အိပ်
ပျော်နေသော်လည်း မအိပ်တတ်သည့်
နှလုံးသား၏ ခုန်ချက်အတိုင်း အချစ်က
ပွားသည်၊ ကြီးမားနေလိမ့်မည်။ သူ၏
ဦးတည်ချက်ရှိရာသို့ အရှိန်ပြင်းစွာ
သွားမြဲအတိုင်း သွားနေလိမ့်မည်။

မအိပ်ပိုက်တတ်သော အချစ်
သည် လက်တွေ့ဘဝတွင် အခြေအနေ
မပေး၍ အခက်အခဲ အဟန့်အတား
စသည့် ကြုံကြိုက်လာသောအခါ ကြို
စည်တွေးတောမှုဖြင့် ဖွဲ့စည်း တည်
ဆောက်အပ်သော စိတ်ကူးလောက
ကမ္ဘာသို့ အကြင်သူတို့အား ခေါ်ထူ
သွားတတ်ပြန်သေးသည်။

တကယ့်ဘဝပေါ်တွင် အခြေခံ
၍ ကြံစည်တွေးတော်မူဖြင့် ဖွဲ့စပ်တည်
ဆောက်ထားသော်လည်း စိတ်ကူးထု
သည် အိပ်မက်သဖွယ်လည်း ဖြစ်၏။
စိတ်ကူး၏ အားသာချက်မှာ လိုသလို
တည်ဆောက်ဖန်ဆင်း၍ ခံစားနိုင်စွမ်း
၏။ ကာလယန္တရားအားလည်း ဆွဲဆင်
နိုင်စွမ်း၏။ အိပ်မက်ဆိုသည်ကမူ
လာသည်အတိုင်းသာ ခံစားနိုင်
သည်။

ဘယ်အရာမှ တကယ်ဖြစ်
သည်တော့ မဟုတ်။ တကယ်ဖြစ်
နိုင်သော သဘောလည်းမရှိ။ သို့သော်
ခံစားမှုစည်းစိမ် ပေးနိုင်ပုံချင်းမှာ
တူးထက် အိပ်မက်က ပိုမိုထိရ
သည်ဟု ထင်ဆဖွယ်ရှိလေသည်။

ရံခါ၌ စိတ်ကူးသည် ညဉ့်
အိပ်မက်ဖြစ်လာသည်လည်း ခိုင်ခံ့

အိပ်မက်သည်ပင် ဝတ်စားပုံ ဥပါဒါနိစိတ်ကူးပင် မဟုတ်လော။

ကျွန်တော်နှင့် မိခင်နှောင်း အခြေအနေမှာလည်း ထိုနည်းနှင့်ပင် ဖြစ်လာနေလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ချမ်း ချစ်သူဘဝသို့ တိုးဝင်လိုက်ရန်မှာ အလွှာပါးပါးလေးသာ ခြားတော့သည် ဟု ထင်မိခဲ့သည်။

သည့်အရင်ရက်များကမူ မိခင် နှောင်းသည် ကျွန်တော်အပေါ်ထားရှိ သော သူ့သဘောထားအား အပြစ် တစ်ခုသဖွယ် မထင်မှတ်မိသေး။ သိပ် သည်းလျှို့ဝှက်စွာ ပြုမူရမည်ဟု မလိမ္မာ တတ်သေး။

အချစ်သည် မိမိပိုင်အခွင့်အရေး တစ်ရပ်သဖွယ် ယုံမှတ်နေခဲ့သည်။ ဝကတိအရှိအတိုင်း ခင်းကျင်း ပြသထား ခဲ့သည်။ ငယ်ရွယ်သူ၏ သဘာဝဖြင့် ကြွနေအထိန်းအချုပ် လျော့နည်းခဲ့ သည်။ လွန်ကဲရာကျသော ပြုမူပြောဆို ပုံများပင် ရှိခဲ့သေးသည်။

ထိုအခါ သူမ၏ မိခင်သည် လွယ်လင့်တကူ အချိန်တိုတွင်းမှာပင် နိပ်မိခဲ့သည်။

ကျွန်တော်အပေါ် မိခင်နှောင်း စွယ်တာနေပုံအမျိုးအစားနှင့် အချိုး အဆ ပမာဏကို မှန်းဆသိရှိနေခဲ့ပါ သည်။ မိမိကိုယ်တိုင်မှာလည်း မိခင် နှောင်းမှ မိခင်နှောင်းဖြစ်နေသော နှလုံး သားအလိုကို ဆန့်ကျင်ရမည်က ခရီး တွ၌ ကမ္ဘာနှင့် နီးကပ်စွာ ဖြတ်သန်း သွားမည့် ပြိုဟ်ကြီး (Planet-NIBI-RU) အား ထွက်၍တားဆီးရမည်ကမူ လွယ် ထင်တကူ ရှိလိမ့်ဦးမည် ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော်မှာ... လက်တွေ့ ကြုံတွေ့လာနေ သော အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းထဲမှ ဝေးရာတွင် ရှိနေချင်ခဲ့သည်။ သူတို့ အိမ်နှင့်၊ သူတို့ဝန်းကျင်နှင့်၊ ဟန့်တား နှောင့်ယှက်မှုဟု ထင်ရသည့် အရာ အားလုံးနှင့် ဝေးရာ၊ ကင်းရာ၊ အန္တရာယ် စောင်းတော့သည့် ကမ္ဘာမြေကြီးနှင့်

ယောက်တည်း နေချင်၏။ သွားချင်၏။ တကယ်တမ်းမူ ထိုသို့ ဖြစ်လာရန် အကြောင်းကလည်း မရှိ။

ထိုအခါ အိပ်မက်သည်... "တစ်ညချမ်းမှာဖြင့် လခြမ်းငယ် လှေယာဉ်သွင်နဲ့ ရေပင်လယ် ကောင်းကင်ကြော မှာ သူ့နဲ့ငါ စီးမော့ကြတယ်" ဟူ၍ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

လဆန်း နှစ်ရက် သုံးရက်၏ အနောက်ဘက်တောင်းကင် သမုဒ္ဒရာ မှာဖြစ်သည်။ တကြိမ်တန်ဆာ ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် ငြယ်အပ်၊ စိအပ်၊ ဓွမ်းမံ အပ်သော လခြမ်းလှေယာဉ်ထက်မှာ လည်း ဖြစ်သည်။

မိခင်နှောင်းမှာ ဘော်သာခွာ ကြုံပုလဲလိုပြုသော ဝါဝန်ရှည်ကြီးနှင့် တောက်ပသော ကြယ်ပြာရောင် သရဖူ နှင့်၊ ရတနာစီခြယ်ထားသော ရွှေစလွယ် ရွှေလက်ကြပ်၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ် တို့ဖြင့် ဘုရင်မ တစ်ဦး၏ အဆောင် အယောင်ပြည့်စုံစွာ လှေဦးထက်မှာ ထိုင်နေသည်။ ကျွန်တော်ကမူ လှေဝမ်း ကြမ်းပြင်တွင် ထိုင်နေရ၏။

"ဘိုးဘိုးမင်းထင်ဆီမှာ ဆွဲဆောင် မှု တစ်ခုခုရှိတယ်လို့ အမြဲခဲစားနေရတာ ခုမှ ဘာဆိုတာ သမီးသိတော့တာပဲ"

ဟူ၍ သူမက ပြောလိုက်လျှင် ဝိဇ္ဇာအတိုင်း စိတ်က တိုသွား၏။

"ဘာ ဘိုးဘိုးလဲ၊ နင်နဲ့ငါ အဘိုး နဲ့ မြေးအရွယ်ထိတော့ မကွာသေးပါဘူး။ သိပ်လဲ ငယ်ချင်မနေနဲ့"

"ဟောတော်၊ သူပဲ ပွဲထဲက ဝန် ကြီးတွေ၊ အမတ်ကြီးတွေဝတ်တဲ့ ဝတ်စုံ ကြီး ဝတ်ထားပြီးတော့၊ ဒီဝတ်စုံကြီးနဲ့ ဆိုရင် ဘိုးဘိုးလို့ ခေါ်ရမယ် မဟုတ် လား"

"အင်"

ကျွန်တော်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ပြန်ကြည့်သည်။ ခေါင်းဝေါ် သို့လည်း ကယာကယာ စမ်းကြည့်သည်။ ကျွန် တော်ကိုယ်ဝေါ်တွင် အနီရောင် တဦးပါ သိုရင်းအကျီရှည်နှင့် ထောတ်စိမ့်အု ဓလွယ်၊ ဟောင်းနားတောင်းနှင့်၊ နား တောင်းမှာ အတန်ကြီးမား၍ နားနှစ် ဖက်စလုံးတွင်ပင် ပါနေသည်။

ဤမျှ ကမောက်ကမ နိုင်လှ သော အခြေအနေအပေါ် အလွန် ဒေါသထွက်နေမိသည်။

"ကဲပါ ဘယ်လိုပဲရှိနေရှိနေပေါ့၊ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေဖို့က လိုရင်းပဲ ဟုတ်လား၊ သူများတွေ ဘယ်လိုထင် ထင်လေ၊ မဟုတ်ဘူးလား ဘိုးဘိုးစိတ်တို ရယ်"

သူမက ပြောရင်း လှောင်ရယ် ဝင် ရယ်နေလိုက်သေးသည်။ ကျွန်တော် က "ထောက်စုတ် ထောက်နား" ဟူ၍ ဆဲလိုက်သည်။

"နေခေါ်ဒီက ဘိုးဘိုးမင်းထင် မှာ ရှိနေတဲ့ ဆွဲဆောင်မှုအကြောင်းကို ပြောမလို့၊ အဲဒီလို စိတ်ဖျက်အောင် မလုပ်စမ်းပါနဲ့"

ထိုစကားကြောင့် ကျွန်တော်မှာ ငြိမ်သက်နေလိုက်ရသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ တကယ်တော့ ဘိုးဘိုးမျက်လုံးတွေက တအားကို ဆွဲ ဆောင်မှုရှိတာပဲ၊ သမီးစိတ်ထဲမယ် အဲဒီ လိုပဲ ခံစားရတယ်၊ တစ်ချက်ပဲ၊ စိတ်တို ပြီး မျက်လုံးကြီးပြူးကြည့်မနေတဲ့ အချိန် မျိုးမှာပေါ့"

ပြောရင်း ကြယ်စင်လို တောက် ပသည့် မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ကျွန်တော်ထံ ရွန်းရွန်းစားစား ကြည့်နေပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်ရင်မှာ လူပျိုပေါက်ကလေး သဖွယ် ဖိုလှိုက်နေရ၏။

"ဒါပေမဲ့ ဘိုးဘိုးမင်းထင်ရယ်၊ သမီး ဘိုးဘိုးမင်းထင်အပေါ်ထားတဲ့ သံယောဇဉ်ဆိုတာလေ ဝေးဆင်လို့ သက်သက်ပါပဲ၊ ဒါကိုတော့ ဘိုးဘိုး မှာ ဖြစ်မှာ၊ တစ်နေ့နေတော့လဲ ဒါဆို ဘိုးဘိုး"

လက်တွေ့သိလာရမှာပါလေ။ ခုတော့ အခြေအနေ မလေးသေးပါဘူး”

ထိုသို့ ပြောနေသော သူမ မျက်နှာလေးမှာ တည်ကြည်လေးနက်နေပြန်သည်။ စွဲမက်ဖွယ်လည်းကောင်းနေခဲ့၏။

“ဒါနဲ့ သမီးတို့ အဲ သခင်မတို့လို့ ပြောရမှာထင်တယ်။ သခင်မတို့ ကမ္ဘာဂြိုဟ်နဲ့ လှမ်းလာပြီလားထင် ဘိုးဘိုး”

“လှမ်းလာပြီပဲ။ ထေးလာပြီပဲ။ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကို လှမ်းလို့ ခုတော့မှပေါ့။ ဒါဟာ ကမ္ဘာပေါ်ကနေ ကြည့်လို့ရင် လက် လှမ်းခြင်ရတဲ့ အကွာအဝေးပါပဲ သခင်မ”

ကျွန်တော်က အငေါ်တူးလိုသော သဘောနှင့်ပြောလိုက်သည်။ သူမကမူ သဘောကျဟန်ဖြင့် ခိုးခိုးခပ်ခပ်ပင်ရယ်နေပြန်၏။ ထိုရယ်သံလေးတွင် လျှောင်ပြောင်ဟန်စွက်နေသည်ဟု ထင်မိသော်လည်း ရွှေချူငယ်၊ ငွေချူငယ်၊ ကြေးချူငယ်တို့အား တစ်ပြိုင်တည်း လှုပ်ခတ်လိုက်သကဲ့သို့သာယာလှသဖြင့် မသိဟန်ပြု၍ နေနေလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ဒါပေမဲ့ ဘိုးဘိုးမင်းထင်ရယ် ဘိုးဘိုးရဲထင်မြင်ချက်က ဒီတစ်ခါတော့ လွဲပြီထင်ပါရဲ့။ ကမ္ဘာကနေပြီး လက် လှမ်းခြင်ရတဲ့အခါ လရဲ့ အရွယ်က ခုထက်မက ငယ်တဲ့ပမာဏနဲ့ တွေ့

ရမယ်ဗို့လား။ အခု သခင်မ လလှေယာဉ်ပေါ်ကနေ လှမ်းခြင်ရတဲ့ ကမ္ဘာရဲ့ အရွယ်က တော်တော်ပဲ ကြီးလွန်းနေသေးရဲ့။ ဒါဆို ဘိုးဘိုးမှန်းဆသလောက် ဖြင့် ထေးဦးမယ်-ထင်ဘူး။

ပြီးတော့ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ရဲ့ အရောင်ဟာ ပြာလဲ့နေတာပဲနော်။ လလို ဝါဝါလေး ဖြစ်နေတော့ တစ်ခုခုများ လွဲနေရောသလား ဘိုးဘိုးမင်းထင်”

ကဲ၊ အဲဒါသာကြည့်တော့ ငါက ဗဟုသုတမရှိလို့ မခွဲကြားလို့ ပြောရပြန်တော့လည်း အပြစ်တင်တယ်။ နှိမ်တယ်လို့ပဲ ထင်တယ်။ တယ်လည်း အစာမကြေချင်ကြဘူး။

ခုပဲကြည့်။ ကမ္ဘာက လထက် ပိုကြီးလို့ နီးတယ်လို့ ထင်ရတာကိုတောင် မသိပြန်ဘူးဆိုတော့။

‘ပထဝီအဓိကနဲ့ ကျောင်းပြီးခဲ့တဲ့ ကျောင်းသူဆိုတာ။ ဘယ်ကျမ်းရွက် ကျိန်ကျိန် ယုံတဲ့သူ အရူးမို့ပဲ’ နှင့် စိတ်ထဲမှ ပြောနေမိသည်။

နှုတ်ကမူ “ဒါက ဒီလို ရှိတယ် သခင်မရဲ့” ဟု အစချီသည်။

“လရဲ့အချင်းထက် ကမ္ဘာဂြိုဟ်ရဲ့ အချင်းက သုံးဆပိုကြီးတယ်။ ဒီတော့ တူညီတဲ့ အကွာအဝေးမှာ ကမ္ဘာက လကို လှမ်းမြင်ရတဲ့ အရွယ်ပမာဏနဲ့ လကနေ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကို လှမ်းမြင်ရတဲ့ ပမာဏ ဘယ်တူနီးပါ့မလဲ။

တိုက်ပန်းကန်ပြားနဲ့ ဆန်ကော့ဗိုင်းလို မတူညီတဲ့ ပမာဏနဲ့ မြင်ရပေမယ့် အကွာအဝေးကတော့ အတူတူပဲလေ။ သခင်မ ချင်ချိန်တော်မူပါ။

နောက်တစ်ခုက ကမ္ဘာပေါ်မှာ မြေထုထက် ရေထုက ပိုပြီးများနေတော့ လကို မြင်ရသလို ဝါဝါလေးဖြစ်နေတော့။ ခုမြင်ရသလို ပြာလဲ့နေတာပဲ။ မုံရွာတက္ကသိုလ်မှာ ပထဝီအဓိကနဲ့ ကျောင်းပြီးခဲ့တာ။ ဘဝ မခြားသေးတဲ့အတွက် ပြန်သတိရတော်မူပါ သခင်မ”

သူမက ဟီဟီနှင့် အရှက်ပြေရယ်လိုက်သည်။

“အယ် ဘိုးဘိုးမင်းထင်ကလဲ ပထဝီနဲ့ ကျောင်းပြီးခဲ့ရတော့ မြေကြီးနဲ့ မြစ်အကြောင်းပဲ သိတာပေါ့။ ဒါက အာကာသသိပုံနဲ့ ဘွဲ့ရမှ သိမှာနေမှာ။ ဪ ဒုက္ခ ဒုက္ခ၊ သခင်မမှာလဲ ကျားရှေ့မှောက်ရက်လဲ အဖြစ်နဲ့ပဲ ကြုံနေရတော့တာပဲ”

ကျွန်တော်တို့မှာ ကြယ်တာရာများစွာကို ဖြတ်သန်းလာကြသည်။ ရာသီခွင်ရုပ်ပုံများကိုလည်း မြင်တွေ့နေကြရ၏။

“အဲဒီ မြောက်ဘက်ကိုကြည့်လိုက်။ ဟောဟိုမယ်တွေ့သလား။ နင့်ရဲ့ အမြင်မှာတော့ ကကြီးအကွရာ စောင်းစောင်းလေး။ ဒေထွေးမကျတကျ အနေအထားနဲ့ မြင်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒါ ဗျိုင်းတာရာ (Cassiopeia) လို့ခေါ်တယ်။

ဒီတာရာကို ကြည့်ပြီး ငါတို့ဘယ်နေရာမှာ ရောက်နေတယ် ဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့ရတယ်။ သူ့ရဲ့အောက်ဘက်တောင်ပံဖျားက ကြယ်နဲ့ ခုနစ်စဉ် ကြယ်ခေါင်းပိုင်းက ကြယ်နဲ့တန်းနေတဲ့ မြောက်စူးစူးကို ကြည့်လိုက်။ အဲဒါ ဓူဝံကြယ် (Polaris)ပဲ။

အနောက်တိုင်း နက္ခတ်ကျမ်းတွေမှာတော့ ဗျိုင်းတာရာကို အိသီယိုဖီးယားဘုရင် စဖီးယတ်(Cepheus) ရဲ့ ကြင်ရာတော် ကာစီအိုပီယား(Cassiopeia) လို့ခေါ်တာပဲ” စသဖြင့် ကျွန်တော်က ရွှင်းပြနေသည်။

“စဖီးယပ် (Cepheus) က မြင်းတာရာကို ပြောတာ။ ဗျိုင်းတာရာရဲ့ အနောက်ဘက်လောက်ကြည့် ကြည့်လိုက်။ ခု နှင်ဝတ်ထားပုံက ကာစီအိုပီယားဘုရင်မရဲ့ ဝတ်စုံလိုပဲလို့ ငါထင်တယ်။ သူ ဘယ်လောက်လှသလဲတော့ ငါလဲ မမြင်ဖူးတော့ မသိဘူးလေ”

ဟူ၍ ကျွန်တော်က ပြောလျှင် သူမ မျက်နှာမှာ မချိုမချင် ဖြစ်လာသည်။

“ဒါဖြင့် သခင်မကိုတော့ ဘိုးဘိုးမင်းထင် မြင်နေရတာပဲ။ ဘယ်လိုလဲ

သခင်မ ဒီဝတ်စုံလေးနဲ့ဆိုတော့ တော်တော်လှသလားဟင်”

ကျွန်တော်မှာ သံပရာသီးကို အခွံပါဝါးမိသလို ဖြစ်သွားသော မျက်နှာတို့ သူ မမြင်အောင် ငိုလွှဲလိုက်ရင်။

“ငါတို့လှက မိန့်ရာသီငါးနှစ်ကောင် (Pisces) ရာသီခွင်ရုပ်ကို ဖြတ်သွားနေပြီ။ နောက်နှစ်ရက်ကျော်တဲ့ အခါ မိဿရာသီ(Aries)က အသွားဝတီ (B.Aries) နက္ခတ်လို့ ခေါ်တဲ့ ကြယ်ခြောက်လုံးစုဟာ ငါတို့နဲ့အတူ ဆုံကြလိမ့်မယ်။

ကမ္ဘာပေါ်က ကြည့်မယ်ဆိုရင် ခွန်းတည့်အနေအထား ပြောပါတော့၊ ဒီအချိန်မှာ နေက တူရာသီ (Libra) တို့ နောက်ခံထားပြီး အရှေ့ကနေ အနောက်ကို သွားနေတယ်လို့ ထင်ရလိမ့်မယ်။

ဒီတော့ ကမ္ဘာမှာ ဒီလိုအခါမျိုး ဘယ် မြန်မာရာသီရဲ့ သတ္တမလဖြစ်တဲ့ သီတင်းကျွတ်လဆိုပြီး သတ်မှတ်ထားတဲ့ အခါပေါ့။

ဒီလ ဒီရာသီဆိုင်ရင် ကြာမျိုးစုံ နဲ့ ထိုကွဲမဲတွေ ပွင့်တယ်လို့လဲ မှတ်သားကြတယ်။ ရာသီမသိ ပန်းနဲ့ညှိဆို အဲဒါကိုပြောတာ။

နောက် ငါတို့ လခြမ်းလျော့နဲ့ နေထိုင် တာရာကြယ်စုတွေ ရှိသေးတာ တိုးတာရာတဲ့၊ ဂရိလူမျိုးတွေက ဝရီသုရဲကောင်း ပါစီယပ် (Perseus) ရဲ့ အမည်ကို ပေးထားတယ်။

ထားတော့ ဒါတွေထိ ပြောရရင် နေထိုင် လွဲသွားလိမ့်မယ်။ ငါပြောချင်တာ အချိန်၊ နာရီ၊ ရက်၊ လ၊ နှစ်တွေ အတိုင်းပဲ”

မိရှင်နှောင်းမှာ စိတ်ဝင်စားစွာ ထောင်နေခဲ့သည်။

“ဒီတော့ အချိန်နာရီဆိုတာက ဘာလို့ တစ်ပတ်လည်တဲ့နှုန်းနဲ့ တစ်သွားတဲ့နှုန်းနှစ်ခုကို ပျမ်းမျှပေါင်းပြီး ထားတာတွေနဲ့ ညီယူထားတဲ့ ကာလ သတ်မှတ်ချက်တစ်ခုပဲ။

ကမ္ဘာက နေကိုပတ်ပြုပြီး လည်လဲလည်၊ သွားလဲသွားနေတဲ့ သဘာဝ၊ လက ကမ္ဘာကိုလိုက်ပတ်နေတဲ့ သဘာဝ ဆိုတာရှိနေသရွေ့ နေနဲ့ည၊ လဆန်းလပြည့်၊ လဆုတ် လကွယ်ဆိုတဲ့ ရက်၊ လ၊ နှစ် သတ်မှတ်ချက်တွေဟာ ရှိနေဦးမှာပဲ။

ဆယ့်နှစ်လလည်း ပြည့်ရော တို့ ကမ္ဘာက နေကို တစ်ပတ်ပတ်မိသွားပြီ ဟုတ်တယ်ဟုတ်လား”

သူမက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဤခဏတွင်မူ အရင်မကြီးဟန်အပြည့် နှင့် မဟုတ်တော့ပြန်တဲ့ ဝိဘိကလေးမလေးသဖွယ် ဖြစ်နေပြန်သည်။

“ဇီဒီအတ် (Zodiac) တိရစ္ဆာန်ခါးပတ်ကွင်း (Greek for Animal)ဆိုတာ သူတို့ အနောက်တိုင်း အခေါ်တွေပေါ့ဟာ၊ တိုမြန်မာလိုတော့ ရာသီခွင်ပုံတွေ ပတ်ပတ်လည်ရှိနေတာကို ပြောတာပါပဲ။

ဥပမာ ချိန်ခွင်ပုံရာသီခွင်မှာ နေရှိနေတယ်လို့ မြင်ရရင် သီတင်းကျွတ်လပေါ့၊ လကတော့ မိဿရာသီမှာ ပြည့်မယ်၊ အသ္မာဝတီနက္ခတ်နဲ့ ယှဉ်နေမယ်၊ စန်းယှဉ်တယ်ခေါ်တာပေါ့။

တို့တိုင်းပြည်ပေါ်က ပန်းတွေကို အမှတ်သားလုပ်ပြန်တော့ သီတင်းကျွတ်ဆို စောစောက ငါပြောတဲ့ ကြာပန်းတို့ ကဲ့ကဲ့တို့ ပွင့်တဲ့ ရာသီပေါ့၊ ဒါက ကောင်းကင်နဲ့မြေပြင် ညီယူတဲ့သဘောပါပဲ။

အဲဒါတွေကို အခြေခံပြီး နောက်လာမယ့် ရက်တွေ၊ လတွေ၊ နှစ်တွေ ကို ကြိုတင်ပြီး တွက်ချက်နေဆွဲထားတာကို ပြက္ခဒိန်ခေါ်တာပဲ။ အချိန်ကို တိုင်းတာတဲ့ နေရာမှာတော့ ကြယ်တာရာတွေကို စံထားတယ်။

ပြက္ခဒိန်ကို တိုက်ဆိုင်ညီယူမှုတွေမှာကျတော့ ကြယ်တာရာတွေရော၊ ဂြိုဟ်တွေကိုရော စံထားရတယ်၊ အပင်တွေ၊ အပွင့်တွေလဲ ပါတာပဲ။ ဒီတော့ ငါပြောမယ့် အဓိကအချက်က ကမ္ဘာ

ကြီးက နေကိုဝတ်နေသရွေ့ လထဲလဲ ကမ္ဘာကြီးကို ပတ်နေသရွေ့ ပြက္ခဒိန်ဆိုတာလဲ ရှိနေမှာပဲ မိရှင်နောင်။

ဒီတော့ မာယာလူမျိုးတွေရဲ့ နှစ်ထောင့်ဆယ့်နှစ်ခုနဲ့၊ ဆယ့်နှစ်ထာနှစ်ဆယ့်တစ်ရက်၊ သောကြာနေ့မှာ ပြက္ခဒိန်ကုန်သွားတာနဲ့ ကမ္ဘာကြီးလဲ ပျက်သွားမှာ မဟုတ်သလို၊ ငါတို့ ကြည့်ဖို့ ရက်တို့၊ လတို့၊ နှစ်တို့ သတ်မှတ်ရေတွက်ထားတဲ့ ပြက္ခဒိန်ဆိုတာလဲ ပျောက်ကွယ်သွားမယ်ဆိုတဲ့ စကားမျိုးတွေ နှင့် ယုံစရာ မလိုဘူးလေ။

ဥသျှစ်သီးထန်းလက်ပေါ် ကြွေကျတာ ကမ္ဘာပြိုပါပြီဆိုပြီး ထပြေးတဲ့ ယုန်ပေါလို မဆင်မခြင်ကြောက်လန့်ပြစရာလဲ မလိုဘူးပေါ့၊ ရှင်းရဲ့လား ချစ်တပည့်၊ နင့်ဆရာ ငါပြောတာကို”

သူမမှာ တောင်းမွန်ကျေနပ်စွာ နားထောင်နေရာမှ တွန့်တော့ကို မျက်စောင်းထိုးလာသည်။

“ဘာ ခုစ်ထဝည့်လဲ၊ သခင်မရဲ့ ပညာရှိအမတ်ကြီးလုပ်နေပြီ၊ ဒီလောက်တော့ ပြောပြတတ်ရမှာပေါ့၊ ဘိုးဘိုးနော် ဆိုင်ရာက ကြည့်ခစား၊ မက်ချင်နဲ့ ဒါပဲ”

ကျွန်တော်က ကောင်းကင်သမုဒ္ဒရာ၊ စကြဝဠာရွှင်တပြန်တပြောကို လိုက်ပြရင်း သူသိသင့်သည်များကို ရှင်းပြနေပါသည်။

“အင်း ဟိုမယ် ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ မိသားစုတွေလဲ ဘယ်လိုနေသလဲ မသိဘူးနော်၊ ဒါပေမဲ့ လာမယ်လို့ပြောတဲ့ ပြုလုပ်ကြီး (Planet NIBI-RU)ကို ခုထိတော့ မတွေ့ရသေးသလိုပဲ။ အဲဒါကြီး တကော လာမယ်ဆိုတာ တထယ်စု ဟုတ်ခဲ့လား”

“ဒါတော့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ ပြောတာပဲလေ။ ငါလဲ မြင်ရတာမှ မထင်တာ။ ဘယ်သိဝါလဲ။ လွဲစရာ တော့ နှိမ်မိထင်ပါဘူး”

“ဘိုးဘိုးမှာ ဟန်းဖုန်းပါတယ် ဟုတ်လား။ သခင်မတို့ အိမ်ကို လှမ်းမေး ကြည့်ပါလား။ ပြီးတော့ ဘိုးဘိုး မိဘတွေ ဆီတော့ မေးမကြည့်ဘူးလားဟင်”

“ငါ စောစောက ခေါ်ကြည့်ပါ တယ်။ လိုင်းမမိဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အခု လောက်ဝေးလာမှတော့ ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာပြင်ပဆိုတာပဲ နေမှာပေါ့။ သိပ် လဲ စိတ်ပူမနေပါနဲ့ဟာ။ ဒီလိုဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေတွေဟာ ငါတို့နေတဲ့ ကမ္ဘာ အခြမ်းဘက်မှာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ငါ ဦးလေးနဲ့ ငါ့ရဲ့အစ်ကိုကြီးက ပြောပြ ထားတယ်။”

သူတို့ တွက်ချက်ကြည့်ပြီးပြီတဲ့ နင်လဲ အသိသားပဲ။ သူတို့က နက္ခတ် ဗေဒမှာတော့ တကယ်ဆရာကြီးတွေ၊ နာဆာ (NASA)က ခေါ်တာတောင် သူတို့က မလိုက်ချင်လို့ ပြီးတော့ ဖြစ် ကြောင်းရှိလို့ ဖြစ်ပေမယ့် သေကြောင်း ရှိမှ သေတတ်တာပါ။ မဟုတ်ဘူးလား ငါပြောတာ”

အမြဲလိုလို မချီမချည်၊ ပြုံးစပ်စပ်၊ ပြောင်ကာလှောင်ကာနှင့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေတတ်သော မိရှင်နှောင်းသည် ယခု ဒါတွင် မကြာခဏ ငြိမ်သက်သွားတတ် ခဲ့။ တဒန်အားဖြင့်လည်း ညှိုးရိပ်သန်း သွားတတ်၏။ ထိုအခါ ပန်းကလေး တစ်ဖွင့် ဝိုင်ကျသလိုသကဲ့သို့လည်း တူနေ၏။

“တကယ်ဆို ဒီလှေပေါ်ပါလာ တဲ့သူက မမနွယ်ဝတီပဲ ဖြစ်ရမှာနော်”

“ပြော ဘိုးဘိုးတလဲ သူနဲ့ ဘိုး ဘိုးမင်းထင်တိုပဲ အမေက သဘောတူ ထားတာဟုတ်လား။ သူကလဲ ဘိုးဘိုးကို ချစ်နေတာ မိရှင်နှောင်း သိတာပေါ့”

“ငါ သူ့ကို စိတ်ဝင်စားဘူး။ သံယောဇဉ်လဲ မဖြစ်ဘူး။ လာမပြောနဲ့”

“အဲဒီလိုချည်းလဲ မပြောပါနဲ့ ဘိုး ဘိုးမင်းထင်ရယ်။ သူကမှ တကယ်တော် တဲ့ မိန်းကလေးပါ။ ရုပ်ရည်ရော၊ အိမ် ထောင်အထိန်းအသိမ်းရော၊ အရောင်း အဝယ်မှာရော၊ ဘိုးဘိုးလဲ သိတဲ့အတိုင်း ပဲ။ ဘာပြောစရာ လိုလို့လဲ။”

ဒီဆိုင်လဲ သူပဲတည်း။ သူပဲ ဒီ အခြေအနေထိ ရောက်အောင် လုပ်ခဲ့ တာဟုတ်လား။ မိရှင်နှောင်း ဘွဲ့တစ်ခုကို မကြောင့်မကြမယူနိုင်ခဲ့တာ အခု မောင် လေး မုံရွာမှာ မပုံမပင် ကျောင်းသွား တက်နိုင်တာ ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ”

မိရှင်နှောင်းတို့မိသားမှာ ဆိုင် ကယ်နှင့် ထွေလာဖိုစက် အပိုပစ္စည်း ဆိုင်လေးဖွင့်ထားခဲ့သည်။ နယ်မြို့လေး ဖြစ်သော်လည်း ရွာငယ်များစွာ မနီး မဝေးမှာရှိသဖြင့် ဝယ်လိုအားကောင်း သည်။ ကျွန်တော်က မြို့တကာ ရွာ တကာလှည့်၍ စက်အပိုပစ္စည်းမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရသူ ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော လေးငါးနှစ်တပင် သူတို့ဆိုင်နှင့်ပတ်သက်ခဲ့ရ၏။ ထိုစဉ်က နွယ်ဝတီနှင့် စတင်ရင်းနှီးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဆိုင်မှာလည်း ဖွင့်ခါစ-အခါလည် သက် တမ်းသာ ရှိသေးသည်။

နွယ်ဝတီတို့ မိဘများသည် ဝန် ထမ်းများသာ ဖြစ်သည်။ မောင်နှမ ငါး ယောက်ရှိသဖြင့် မိသားစုမှာ ဝင်ငွေနှင့် မမျှသော အခက်အခဲများရှိနေခဲ့သည်။ နွယ်ဝတီ ဆယ်တန်းသို့ရောက်လျှင် သူမ ၏အောက် ဒုတိယမောင်မှာ ကိုးတန်း ဖြစ်သည်။ ကျူရှင်ယူဖို့ ဆိုသည်မှာ စိတ်ပင်မကူးရဲခဲ့။

ထိုအခါ နွယ်ဝတီမှာ သူမ သဘောနှင့်သူမ ကျောင်းမှ ထွက်လိုက် သည်။

ထိုစဉ် မုံရွာမြို့ပေါ်ရှိ သူမမိခင် ၏ မောင်တစ်ဝမ်းကဲ့ ဖွင့်ထားသော စက်ဘီးနှင့် အပိုပစ္စည်းဆိုင်မှာလည်း လူလိုနေချိန်ဟု ပြောလာသဖြင့် နွယ် ဝတီ ဝင်လုပ်ခဲ့တော့သည်။

ဦးလေးတို့ဆီတွင် စရိတ်ငြိမ်းနှင့် လခပြန်ပို့နိုင်လာသည်။ စားဝတ်နေရေး နှင့် မိမိအောက်အငယ်များ စရိတ်စက အထောက်အပံ့ဖြစ်လာသည်။ ထိုဆိုင် တွင် ဆယ်နှစ်ကျော် နွယ်ဝတီ အလုပ် လုပ်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် နွယ်ဝတီအောက် ဒုတိယမောင်မှာ မုံရွာတွင် ကျောင်းလာ တက်ရင်း နောက်ဆုံးနှစ်မပြီးခင် အိမ် ထောင်ပြုသွားသည်။

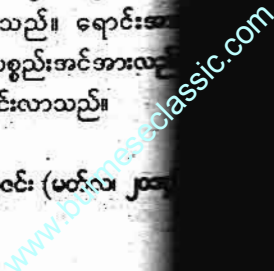
သူ၏ မိန်းကလေးဘက်မှ မြို့ရွာ သို့ လိုက်သွားခဲ့သဖြင့် နွယ်ဝတီမှာ မင်္ဂလာ ဆောင်ပေးလိုက်ခြင်းသာ အဖတ်တင်ခဲ့၏။

နောက်တစ်နှစ်တွင် တတိယ မြောက်မောင်မှာ ဆယ်တန်းဖြေကာနီး ရုတ်တရက်အပြင်းဖျား၍ သေဆုံးသွား ခဲ့၏။

ထိုစဉ်က စတုတ္ထမြောက်မှာ မိရှင်နှောင်းဖြစ်ပြီး ရှစ်တန်းကျောင်းသူ ဘဝသာ ရှိသေးသည်။

မိရှင်နှောင်း ဆယ်တန်းဖြေ သော နွေရာသီမှာပင် နွယ်ဝတီ ပြီး လေးသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဦးလေးဖြစ်သူ ၏ အကူအညီပေးမှုဖြင့် ကိုယ်ပိုင် စက် အပိုပစ္စည်းဆိုင်လေး ထူထောင်နိုင် သည်။

သူမ၏ ဆယ်နှစ်ကျော် လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံ၊ လုပ်ငန်းမိတ်ကျွမ်းကျင် ပြေပြစ်သော ဆက်ဆံရေးတို့ကြောင့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ဆိုင်လေးမှာ စည်ကားလာခဲ့သည်။ ရောင်းအား ကောင်းသလို၊ ပစ္စည်းအင်အားလည်း ပြည့်စုံတောင့်တင်းလာသည်။

မိရှင်နှောင်း နောက်ဆုံးနှစ် ဖြေပြီး ပြန်လာချိန်တွင် ဆွေမျိုးနီးစပ် ထဲမှ အလုပ်သမားမိန်းကလေးနှစ်ဦးပင် ခေါ်ထားရလောက်အောင် တိုးပွား ခဲ့ပြီးနေပြီ ဖြစ်သည်။

ပစ္စမမြောက် အဝယ်ဆုံးမောင် ဇည်း မုံရွာတက္ကသိုလ်သို့ ကိုယ်ပိုင် ဆိုင်ကယ်၊ ဟန်းဖုန်းတို့ဖြင့် အဆောင် နေ ကျောင်းတက်နိုင်နေပြီ။ ပြီးခဲ့သည့် နေ့မှပင် မိရှင်နှောင်းမှာ ဆိုင်၏ ဘာဝန်တော်တော်များများကို ယူလိုက် သည်။ ယခုအခါ နွယ်ဝတီမှာ များစွာ သက်သာခွင့်ရလာသော ကာလများ ဖြစ်သည်။

နွယ်ဝတီအကြောင်းကို မိရှင် နှောင်း ပြောသည်ထက် ကျွန်တော်က ဇီဝိသိထားသူ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အရောင်းအဝယ်တွင် သူမ၏ စေ့စပ်ပုံ၊ စည်းကမ်းရှိပုံ၊ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ပုံကို ဇေးသည်ချင်း နားလည်သိမြင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ထံမှ ပစ္စည်းယူ ငွေသွင်းစနစ်ကို ပုံမှန်လုပ်ဆောင်နိုင် သော ဖောက်သည်ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ သည်။

မိမိအပေါ် ဝန်ပိစေခြင်းမျိုး ဇည်း မရှိခဲ့။ ဈေးရောင်းသက်ရင့်နေသူ မိန်းကလေးဖြစ်သော်လည်း အရောက် ဦးအရောင်းသမားများနှင့် ကုမ္ပဏီကား များထံ ရက်ပတ်ထက်ကျော်၍ ငွေချန် ခြင်း၊ ညွှန်စီးသော ဆက်ဆံရေးမျိုးဖြင့် ဆက်ဆံခြင်း အလျဉ်းမရှိ။

ထိုအကြောင်းများဖြင့်လည်း ထစစ ရင်းနှီးလာခဲ့သည်။ နှစ်အတန် ကြာ ရင်းနှီးလာသောအခါ မိသားစု သဖွယ်လည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တစ်နေ့ သောအခါ နွယ်ဝတီကို အမေက .

“မင်းစကားပြောရင် အမေက နှာလိုက်လို့ အမေက ဘာတဲ့ဗျာ၊ ညီမ အငယ်က ဘယ်လို၊ အကြီးမကြီးက ဘယ်နှယ့်နဲ့ပဲ ပြောတာများတယ်၊ မိဘ မောင်နှမတွေနဲ့ နေတာလား”

ဟူ၍မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ ဘာပြုလို့လဲ အန်တီ”

ကျွန်တော်က ပြန်မေးလျှင် သားအမိနှစ်ယောက် တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကြ၏။

“ဒါဆို အိမ်ထောင်မရှိတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် အိမ်ထောင်ဖက်ကပါ၊ မင်း မိဘအိမ် လိုက်နေတာလား”

“ဟာ အန်တီခင်ကလဲ၊ သူများ သားပျို သမီးပျိုလေးကို အိုးစွပ်မစား ခွက်စွပ်မစား”

ဟူ၍ ဈေးသည်ပီပီ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ဖြေခဲ့ရ သည်။

“ဟဲ့ ဒါဖြင့် ဒီအရွယ်အထိ၊ ဟယ် ကြည့်စမ်းပါဦး မောင်မင်းထင်လဲ ငယ်လှတယ်မဟုတ်တော့ပါဘူးအသက် သုံးဆယ်တောင်ကျော်ပြီမို့လား”

“ဒီတစ်ခေါက် ရက်ပတ်အတိုင်း တက်လာတဲ့အခါ အန်တီ စားချင်တာ သာပြောလိုက်၊ သေသေချာချာ ဝယ် ခဲ့မယ်၊ ကိုယ့်တူကို လူကြား မကောင်း အောင်တော့ မမြှောက်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော့် အသက်ကဖြင့် လေးဆယ်ပြည့်လို့ သုံး နှစ်တောင် စွန်းနေပြီ”

“ဟင် ဟုတ်လို့လားကွယ်၊ မထင် ရဘူးနော်၊ မြောက်စရာလား ငါ့တူရယ်၊ တကယ်ပဲ အဲဒီလောက်ရှိမှန်း မခန့်မှန်း မိပါဘူး၊ မင်းညီမကတောင် သမီးထက် နှစ်နှစ် သုံးနှစ်ပဲ ကြီးမှာတဲ့၊ အလွန်ဆုံး သုံးခွန်၊ သုံးရစ်ပေါ့။

အေးလေ မောင်မင်းထင်က အသောက်အစားလဲမရှိ၊ နေပုံကလဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ သွက်တာကိုး၊ မင်းညီမ နွယ်ဝတီရော ဘယ်လောက်ရှိပြီထင် သလဲ၊ ဒီနှစ်ဝါဆိုက သုံးဆယ့်ငါးနှစ် ပြည့်ခဲ့တာလေ”

စသဖြင့် အန်တီခင်က ပြောခဲ့ လျှင် ကျွန်တော်အံ့ဩရသော အလှည့် ဖြစ်နေသည်။ နွယ်ဝတီမှာ အသက်သုံး ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ဟု မထင်ရ။ ဤသို့ဖြင့် အန်တီခင်မှာ သူတို့မိသားစု

အကြောင်းများကို ပြောပြတာ ရင်းနှီးမှု ကို တိုးမြှင့်ပေးခဲ့သည်။

“မင်းနဲ့ နွယ်ဝတီတော့ ခြောက်နှစ် ခုနှစ်နှစ်တော့ တွာမှာပေါ့၊ မောင်နှမ အရွယ်တွေပါပဲ၊ အေးလေ အန်တီတို့ လူကြီးမျက်စိနဲ့တော့ ဘောင် မင်းထင်က တော်တယ်လို့ ပြောပုံပါ တယ်ကွယ်၊ မြို့တကာ နယ်တကာလှည့် ပြီး ပစ္စည်းပို့နေတဲ့ အလုပ်သာလုပ်တယ်၊ အသောက်အစားလဲမရှိ၊ လောင်းကစား လဲမရှိနဲ့၊ စီးပွားရေးမှ စီးပွားရေးပဲ။

ပြီးတော့ ဒီအရွယ်အထိ မိဘနဲ့ ရင်အုပ်မကွာနေပြီး မိသားစုနဲ့ ဝိုးတူ ပေါင်ဖက်လုပ်စားနေပုံရော၊ သွားလေ ရာ မိဘမောင်နှမကို သတိတရရှိပုံရော၊ အိမ်က သားနဲ့တော့ နှိုင်းတောင်မပြော ချင်အောင်ပါပဲ၊ တတယ်ပြောတာပါ။

ခုတော့ မင်းညီမ နွယ်ဝတီပဲ ယောက်ျားလေး ရှန်းသလို ခုန်းခဲ့ရတာ ပေါ့၊ ခု မိရှင်နှောင်းကျောင်းပြီးမှ သူ သက်သာတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မောင်မင်းထင် မင်းနဲ့ သမီးကြီးလို ကလေးမျိုးတွေက အသက်ရှည်ပြီး ဘုန်းကြီးမယ့်သူတွေဆို တာ မြဲမြံမှတ်ထား၊ မိဘကို လုပ်ကျွေး ကြတဲ့ ကံတွေက ဘယ်ကံနဲ့မှ မတူ အောင် ကောင်းတက်တယ်ကွဲ့”

“လူတိုင်း သူ့အကြောင်းလေးနဲ့ သူ လာကြရတာပဲ အန်တီခင်ရယ်၊ အန်တီသားမှာလဲ ဒီလိုပဲအကြောင်းမို့လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ မိဘကိုတော့ ခုကွမေး ခဲ့ဘူးဟုတ်လား၊ သူလဲ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်ကြည့်လာနိုင်ပါတယ်”

ဟူ၍ပင် ဖြေသိခံစကားပြောခဲ့ ရသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့ မိသားစုတွင် အတွင်းရေး အပြင်ရေးထိ တိုင်ပင်ဖက် ကူညီဖက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နှစ်အတန်ကြာ လာသမျှ အန်တီခင် သဘောထားမှာ ထင်ရှားသိသာလာခဲ့သလို နွယ်ဝတီမှာ လည်း မိမိအပေါ် နွဲ့နွဲ့မိမိရှိချင်နေ သည်။

အစစမှာပင် ယုံကြည်စိတ်ချ လိုက်တော့မည်ကဲ့သို့လည်းဖြစ်နေသည်။

တို့လိုက်ထိလိုက်ရုံဖြင့် မလွှဲလွှာ
လာမည် ပန်းကလေးနွယ်၊ အညှာမခိုင်
တော့မှန်းလည်း သိသာနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်မှာ မိရှင်နှောင်းနှင့်
မတွေ့ဆုံရခင်ထိ အဖက်ဖက်က ချိန်ဆ
တွက်ချက်ပြီး၊ သင့်တော်သည့် အိမ်
ထောင်ဖက်တစ်ဦး ဟူ၍ နွယ်ဝတီ
အပေါ် ညွတ်တိုင်းနေခဲ့သည်။ အနည်း
ငယ်လည်း ထေတီထိ ပြောဆိုဆက်ဆံ
မိခဲ့သည်။ သူ့အပေါ် စိတ်ဝင်စားနေ
သည်ဟု ထင်စားစေသော အပြုအမူ
များလည်း ရှိခဲ့လေသည်။

မိရှင်နှောင်းကို တွေ့ခါစကမူ
အငိုမကျိမ့်ဟု ထင်ဆတာ အမှတ်ခွင်
နေခဲ့သည်။ ထောင်းသူဘဝလွတ်ခါစ
အိမ်မှာလည်း အငယ်နေရာမှ နေရသူမို့
ထင်ပါသည်။

နွယ်ဝတီကဲ့သို့ တည်ငြိမ်မှုမရှိ။
စာစာစာစာ ပျာပျာပျာပျာနှင့်မို့ ကြည့်ရ
မြင်ရသည်ပင် အဆင်မပြေဟု အောက်
မေ့မိခဲ့သည်။

နွယ်ဝတီလို မိခင်နှင့်ဆင်၍ ယဉ်
သောအလှအပမျိုးလည်း မရှိ။ ဖခင်
ဘက်သို့နွယ်ပြီး အရွယ်အရပ်ပြည့်ပြီး
ခြင်းလည်း မတွေ့ရ။ ငယ်ဂုဏ်နှင့်
ခေတ်စတိုင် ဝတ်စားပြင်ဆင်ပုံကြောင့်
သာ ကြည့်ကောင်းရုံပဲဟု ထင်ရသည်။

“နွယ်ဝတီ ညီမတ နွယ်ဝတီတို့
အဘွားတစ်ယောက်ယောက် သေပြီး
ချက်ချင်းပြီး ပြန်ဝင်စားလာတာလား
မသိဘူးနော်” ဟု ကျွန်တော်က ပြော
လျှင် နွယ်ဝတီမှာ ပြုံးရိပ်ရိပ်နှင့်...
“ဘာဖြစ်လို့လဲ အစ်ကိုမင်းထင်”
ဟူ၍ ပြန်မေးသည်။

“သူ့မျက်နှာက အဘွားအို တစ်
ယောက်ယောက်နဲ့တူသလိုလို့ပါ။ အဘွား
တောင် ဟို တောခေါင်ခေါင်က ရွာသူ
အဘွားအို ပုံစံမျိုး မြို့ပေါ်က အဘွားအို
ပုံစံမျိုး မဟုတ်ဘူး သိလား”

စသဖြင့် ကျွန်တော်က ပြော
သောအခါ နွယ်ဝတီမှာ-ဣန္ဒြေမဆည်
နိုင်အောင် ရယ်နေတော့သည်။

ကတ်သတ်ကိုပြောတတ်တာမိရှင်နှောင်း
ကြားရင်တော့ ခြေဆောင့်တော့မှာပဲ၊
တော်တော်ကြာ ရန်တွေ့ပြီး စိတ်
တောက်နေဦးမယ်”

“အောင်မယ်၊ ငါ့လာကောက်
ကြည့်ပါလား၊ သူ့လောက်ကတော့
တုပ်ဆွဲပြီး ချင်းတွင်းဖြစ်ထဲ လွင့်ပစ်
လိုက်မယ်”

မိရှင်နှောင်းမှာ ကျွန်တော်နှင့်
ဆိုလျှင် အသက်အားဖြင့် တစ်ပြန်ကွာ
ငယ်သူဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်ကအလျော့
ပေးဆက်ဆံလေ့မရှိ။ အိမ်မှာမူ အနည်း
ငယ်စွာသူဖြစ်ပြီး အဖေ အမေ အစ်မတို့
အပေါ် ဝိုလ်ကျဆက်ဆံလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော်က အလိုမလိုက်ဘဲ
နိုင်စားဆက်ဆံမှန်းလည်း မိသားစုက
သိထားသည်။ တစ်ဖက်က အန်တီခင်
၏ ကျွန်တော်အပေါ် အရေးပေးပုံ
ကြောင့် မိရှင်နှောင်းမှာ ကျွန်တော်ကိုမူ
အလျော့ပေးရသည်။

“အစ်ကိုမင်းထင်နေတော့ ဟုတ်
မှာပါ။ အိမ်ကလူတွေဆို မရဘူး သိလား၊
သိပ်ဆိုးတဲ့ ကောင်မလေးလေ”

ထိုနေ့ကပင် အစပြုခဲ့ခြင်းလား။
သို့မဟုတ် ထိုနေ့ကမှ မိမိစိတ်ကို မိမိ
သတိထားမိခြင်းလား မမှတ်မိ။ သူတို့
အိမ် ဧည့်ခန်းဘက်သို့ ကျွန်တော်က
ဝင်မည်ပြုသည်။

မိရှင်နှောင်းက ထွက်အလာနှင့်
တည့်တည့်ဆုံသည်။

ကျွန်တော်က အမှတ်မဲ့ ညာ
ဘက် ကပ်ရှောင်ပေးလိုက်၏။

သူမကလည်း ညာဘက်လိုက်
ကပ်သည်။ ခေါင်းကိုငုံထားပြီး မမြင်
ယောင်လည်း ပြုသည်။

ကျွန်တော် ဘယ်ဘက်သို့ မြေ
လှမ်း ရွှေ့ပေးလိုက်ပြန်သည်။ သူမ
ဘယ်ဘက်လိုက်ကပ်၏။

ကျွန်တော်စိတ်မရှည်တတ်မှန်း
သူသိပါသည်။ ဤသို့ မထိခလုတ်
ထိခလုတ် စတတ်သည်မှာလည်း သူ
အကျင့်ဖြစ်သလို ကျွန်တော်တို့ချင်း
ဖြစ်နေကျဖြစ်စဉ်လည်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က မရှောင်တော့။
သူမကို ဇွတ်ဝင်တိုးပြီး ပစ်တိုက်လိုက်
လျှင် မရှောင်ဘဲ ပေရပ်နေသော သူမ
မှာ ယိုင်ထွက်သွား၏။ တကယ်လဲထွေ
သွားမည်ထင်၍ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် လှမ်း
ဖမ်းဆွဲလျှင် သူမကလည်း ကျွန်တော်
လက်မောင်းကို လှမ်းဖက်သည်။

ရေချိုးခေါင်းလျှော်၊ သနပ်ခါး
လိမ်းပြီးပြီးချင်း ထွက်လာပုံရပါသည်။
သူမထဲမှ သင်းယုံသောရနံ့နှင့် အထိ
အတွေ့များမှာ ခါတိုင်းလည်း ရှိခဲ့ကြခဲ့
လေ၏။

ခုတစ်ခါတွင်မူ မှတ်မှတ်ထင်
ထင် စိတ်မှာ လှုပ်ခနဲဖြစ်သွားခဲ့သည်။
ခန္ဓာကိုယ်အနံ့အပြားရှိ သွေးတို့မှာ
နွေးခနဲ ဖြစ်ကြရ၏။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
ထိန်းကိုင်ထားလျက် အနေအထားဖြင့်
အတန်ကြာ ရပ်နေမိကြသည်။

သူမသည် မလွဲမဖယ်သော
အကြည့်နှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံထားသည်။
မျက်နှာမှာ သူမဟန်အတိုင်း မခိုးမခန့်
လုပ်ထားသည်။ ကျွန်တော်က တစ်
ယောက်ယောက်မြင်သွားလျှင် ဟူသော
အတွေးဖြင့် လက်ကိုလွှတ်လိုက်သည်။

“ငါ့လာပြီး ရန်မစနဲနော် ကိုယ့်
လမ်းကိုယ်သွား” ဟု ဟန်မပျက် ကျိတ်
ငေါက်လိုက်သည်။

“သူပဲ မတရားသဖြင့် ဝင်တိုက်
ပြီး၊ ဟင်း သတ္တိလဲမရှိဘဲနဲ့”

သူမက ပြောပြီး နှုတ်ခမ်းကိုမူ
မျက်မှောင်ကို တွန့်ကာ ပြောင်ပြပြီး
ထွက်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်မှာ ရေ
အိုးစင်ရုံရာသို့သွား၍ ဘယ်နှခွက်မှန်း
မသိ ခပ်သောက်နေမိ၏။

ထိုနေ့မှာပင် အစပြုခဲ့ခြင်းလား
ထိုနေ့ကမှ ကိုယ့်စိတ်ကို သတိထားမိ
တာလား၊ မဆန်းစစ်နိုင်။

ကျွန်တော့် အာရုံ ကျွန်တော့် အတွေး တာ အိပ်မက်များကို တစ်စစ စူးစူးသိမ်းပိုက်ခံခဲ့ရ၏။

ပြင်ပဆက်ဆံရေးအားဖြင့် ကျွန်တော်က သူမအား စိုးမိုးနိုင်စားသည်ဟု ထင်စရာရှိခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင်ပင် ထင်မှားခဲ့သေးသည်။ တကယ်တမ်းတွင်မူ သူမ မိမိအိပ်မက်များ၏ ကေရီပုလဲမတစ်ပင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မိမိကိုယ်ကိုယ် အရှက်ပြေစေရန် အတွေးများ ဝင်လာလျှင် ဒါဟာ ပြုစားခံရတာငှားဟု တစ်ယောက်တည်း မေးနေမိသည်။

ဘုယျအားဖြင့် မိရှင်နှောင်းအာ... သူ့ဟူ၍ ကျွန်တော်လည်း ထင်ပါသည်။ သို့သော် သူမ စကားပြောနေပုံမှ အစ၊ သူမ ပြုံးလိုက်ပုံ၊ ခွဲလိုက်... နှုတ်ခမ်းလေးကို စု၍ ရှေ့ထော်ပြု... ခွဲပုံပြုပုံ၊ ကပျက်ကချော် အမူအရာများစွာ လုပ်ပြခြင်း

တစ်ခါ... မှန်ကိုကြည့်၍ သူ့ကိုယ်သူ အနည်းငယ်ပြင်ဆင်ရင်း လှလားနှင့် အသံမဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးလှုပ်ပြပြီး မေးနေပုံ စသော စုံလင်သော အမူအရာများ၊ အပြုအမူများစွာတို့မှာ သေးငယ်သော မြားတံလေးများသဖွယ် ဖြစ်စေ၍ ကျွန်တော့်နှလုံးသားအား ဝစ်ခတ်နေတတ်သည်။

သူစွမ်းနိုင်သမျှ ဖမ်းစားညှို့... ဘက်ဟု ထင်စားဖွယ်လည်း ဖြစ်... တစ်ခါတစ်ရံ တစ်စုံတစ်ရာ ဇောကထိ လိုက်လျောလိုက်တော့မှာ သို့လို စိတ်ကို လှုပ်ရှားစေခဲ့သည်။ ကိုယ့်စိတ်ခိုင်းများကို ပင် ခဲယဉ်းစွာ ထိန်းချုပ်ပေးပေးလည်း... နည်းတော့။

မိမိစိတ်သံ မထမှ မဖယ်... ကြည့်၊ မပြေမလျော့ဘဲ စွဲမြဲနေမှန်း သေချာသည်ထက် သေချာလာနေသောအခါ...

“ဘယ်လို ဘဝ၊ ဘယ်လို အခြေ... ဘာတွေပဲ ဖြစ်နေ ဖြစ်နေ၊ ဖြစ်သရာဘဝ၊ နူးနူးပဲ၊ မည်းမည်း ဖြူဖြူ

ပိန်ပိန်သေးသေး အမယ်အို... သွားနှစ်ချောင်းစိုက်ပဲ ဖြစ်နေနေ ဆုံလေရာဘဝ၊ သူ့နဲ့မှ တိတိကျကျ ပေါင်းရပါစေ”

ဟူ၍ အတိတ်ဘဝကများ ဆုတောင်းထားခဲ့မိလေသလားနှင့်လည်း တွေးနေမိသည်။

သေချာသည်မှာ မြင်မြင်ချင်း အခွန်အစမှာပင်၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကျွမ်းဝင်ရင့်သီး ဆုံစည်းခဲ့ကြဖူးသူများ နှယ် ခံစားမှတ်ထင်မိခဲ့သည်ကို မိမိဘာသာ အခြေထုတ်မရသော ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်သဖွယ်လည်း ဖြစ်နေသည်။

* တပြုပြင် ငယ်နှင့် ပုံပုံကလေးကွယ် လှတဲ့မယ်၊ သူတစ်ယောက် ကိုယ့်အောက်ငယ်ရွာလွန်းသူမို့ တစ်ခွန်းတင်ချင်ရက်နဲ့ ဖုံးဝှက်ရတယ်။ ။

* ခုနယ်ကွယ် ကိုယ့်အသက်ကိုလီ တစ်ဝက်လောက် ငယ်ချင်တယ် ကြံရွယ်လို့မတဲ့။ ။

* မနေသာ ဒေဝရာကိုယ်တိုင်ခပ်ပါလို့ နောဒတ်ကယ် အိုင်တော်ရေနှင့် သည်မယ်ကို ရွယ်တူပိုးရအောင် ချိုးကြပါလို့။ ။

(တောင်သမန်လယ်စား မောင်ဖေငယ်) လွန်ခဲ့သော် စပေါင်းတစ်ရာကျော်က လယ်စားမင်းသည် နှစ်ဆယ်တစ်ရာစု (၂၀၁၂)ခုနှစ်တွင် “ငါနှင့် ဖြစ်ပုံတူသော မန္တလေးနယ်သား ငမင်းထင် ဖတ်ပါစေ” ဟူသော စေတနာဖြင့် ဤတေးထပ်ကို ရေးစပ်ခဲ့သည်ပင် ထင်မိ၏။ ထင်... ။

“နောက်တော့ အစ်ကိုကြီးလို့ပဲ ခေါ်မယ်၊ ခုတော့ ခေါ်ချင်စိတ်ပဲရှိတာ ခေါ်လို့က မရသေးဘူး”

မိရှင်နှောင်း၏ အုယာစပွယ် ဖြစ်အောင်ပြောခဲ့ပုံကို သတိရနေသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကမ္ဘာခြေမှ ဝိုင်ပေါင်းနှစ်သိန်းတော်အတွာအထွေတွင် လခြမ်းလှေယာဉ်ကို လှည့်ဝတ်နေစေခဲ့သည်။

မိရှင်နှောင်း မေးသကဲ့သို့ပင် ကြာသပတေးဂြိုဟ် ပမာဏမျှရှိသော မိမိတို့ နေအဖွဲ့အစည်းထဲ ခရီးတို့လာသည့် ဂြိုဟ်ကြီး (Plant-NIBI-RU) ကို မမြင်ရ မတွေ့ရတတ်သေးချေ။ ကမ္ဘာ၏ အခြားတစ်ဖက်မှ သူလာနေသလားနှင့် တွေးဆဖွယ်လည်း ဖြစ်နေသည်။

မမြင်ရသည်အရာများကို တွက်ဆရသည်မှာ ပင်ပန်းရသည်ချည်းဟု ထင်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နေပုံမှာ မိရှင်နှောင်း၏ ရင်ထဲသို့ ပွန်းဆနေရသကဲ့သို့လည်း ဖြစ်နေခဲ့သည်။

နွယ်ဝတီနှင့် ရည်ရွယ်ထားခြင်း ခံရသော ကျွန်တော့်အပေါ် မိရှင်နှောင်း ဆက်ဆံနေပုံ အမျိုးအစားနှင့် ဆင့်ကဲပြောင်းလဲလာမည့် ဖြစ်စဉ်များအပေါ် အနိတ်ခင်မှာ ဘဝင်မကျခိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့၏။

အိမ်တွင်း မိသားစုအတွင်း၊ သမီးနှင့် အမေကြား စကားများထားပုံ ရပါသည်။ သိသိသာသာ ထင်ထင်ရှားရှား မဟုတ်သော်လည်း ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာ ရှိနေပုံ အငွေအသက်ကို ကျွန်တော် ခံစားသိရှိနေခဲ့သည်။ အပေါ်ယံတွင်မူ အရာရာမှာ တန်မပျက်ပင်ရှိနေခဲ့သည်။

သိသာသူမှာ မိရှင်နှောင်း ဖြစ်၏။ ခုတော့လည်း သူမ နေနေပုံမှာ ကျွန်ုပ်အပြည့်အဝနှင့် ဖြစ်နေ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေစဉ်မှာပင် အရင်က မိရှင်နှောင်းမဟုတ်သလို ထင်ရသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာမျှပင် မဖြစ်ခဲ့ဖူးသူနယ်လည်း မြင်သည်။

ဤကဝေမလေ... နီးလေးမှာဟု ယုံမိအောင် လှည့်... နေ

ခုတော့လည်း ဝေးဝေးမှာပဲ ထားခဲ့
အောင် ဖန်ဆင်းပြထားပြန်သည်။

ကြက်သားအုပ်မသည် ခြေဖြင့်
ယက်ပြု၏။ နှုတ်သီးဖြင့် ကောက်ပြု၏။
နှုတ်သီးမဖွင့်ဘဲ တကွတ်ကွတ်နှင့် ခေါ်
သံပေး၏။ ကြက်ပေါက်စလေးများသည်
အစာဟူသော အမှတ်ဖြင့် အပြေး
ကလေး လာကြ၏။ အနားရောက်တော့
ကောက်ရန် အစာတို့ တွေ့ရာ

သူ၏ အစုအရာဖြင့် တန်ပန်
အသံတို့ဖြင့် ခေါ်သလို သေသေချာချာ
ထင်လိုက်ရ၏။ အချစ်ဟူသော အမှတ်
ဖြင့် ရင်ဖိုလို့က်စောစော အပြေးချဉ်းကပ်
လာမိသည်။ အနားရောက်တော့...။

စောစောက လှမ်းခေါ်နေသူမှာ
သူပါဟုပင် မထင်ဆရဲ။ “တယ်လေ
ဒီချောက်စုတ် မျောက်နာမ” ကျွန်တော့်
မှာ ဘယ်သူ့ရွှေမှ ချပြမရသော အမျက်
ဒေါသများ ပွားစီးနေခဲ့ရ၏။ မြဲငှပ်
နေသော ဗုံးအတစ်လုံးသဖွယ် နေနေ
ရ၏။

နှယ်ဝတီတို့အမေ အန်တီခင်မှာ
ယခုရက်ပိုင်းတွင် မျက်နှာမကောင်း
တတ်မှန်း သိသာနေသည်။ နှယ်ဝတီနှင့်
ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်ဘက်က မလှုပ်
မချောက် ရှိနေပုံကိုလည်း ဘဝင်မကျ
ဖြစ်နေသည်။

သူ အထင်တကြီး ဖြစ်ခဲ့သော
ဤသူငယ်သည် သက်တူရွယ်တူသမီး
အကြီးနှင့် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လမ်းခင်း
ဖေးထားသည်ကို မလျှောက်၊ ထက်ဝက်
လောက် အသက်ကွာသော အငယ်မ
နှင့် ရောကာနှောကာ အနေအထိုင်
မတတ်လေခြင်း ဟူ၍ စိတ်ပျက်စွာ
သုံးသပ်နေမှာလား ဟူသည့် မလုံခြုံ
သော စိတ် အပြစ်မကင်းသော စိတ်
များဖြင့် တင်းကျပ်နေရလေသည်။

နှယ်ဝတီ၏ အပြင်တွင်လည်း
အပြောင်းအလဲပြန်သော ယောက်ျားဟု
တွေးထင်စိတ်ပျက်နေလေမလား ဟူ
သောကြောင့်ကြစိတ်၊ တိုယ့်အောက်
တစ်ပြန်ငယ်သူကိုမှ ချစ်နေမိသည်မှာ

သိမိငယ်စိတ်တို့ဖြင့်လည်း ဖိစီးမွန်းကျပ်
နေခဲ့သည်။

ထိုအခါ ကြုံတွေ့နေရသော
အထုပ်အတည်း အခက်အခဲများနှင့်
ထေးရာ သူတို့အိမ်၊ သူတို့ဝန်းကျင်နှင့်
ထေးရာ လှမ်းရာ တင်းရာ ကွာရာသို့။

“ဒါပေမယ့် ဒါပေမယ့် ဘိုးဘိုး
မင်းထင်ရယ်၊ တစ်လောကလုံး ပျက်
သုဉ်းသွားလိမ့်မယ်လို့ ဆိုရင်လဲ မိရှင်
နှောင်းတော့ ဘိုးဘိုးရွှေမှာပဲ သေချင်
တယ်၊ ဘိုးဘိုးလက်ထဲမှာပဲ သေသွားချင်
တယ်၊ မိရှင်နှောင်း စိတ်ညစ်တယ်
ဘိုးဘိုးရယ်၊ ကမ္ဘာကြီးပျက်သွားမယ်
ဆိုလဲ ပျက်သွားပါစေတော့၊ အဲဒါလဲ
မကောင်းပါတယ်”

ကျွန်တော်၏ အသိစိတ်တို့
သည် လခြမ်းလှေယာဉ်ပေါ်သို့ ရောက်
နေခဲ့ပြန်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကမ္ဘာ
ကြီးရှိနေတော့ကော၊ မိရှင်နှောင်းအဖို့
အဓိပ္ပာယ်ရှိနေဦးမှာတဲ့လား”

ကျွန်တော့်မှာ သူပြောသော
စကားတိုင်းကို တစ်စစီဖြုတ်၍ တစ်ခု
ချင်း စစ်ဆေးနေမိသည်။ တစ်ခုတည်း
သော သဘောနှင့် တစ်မျိုးတည်းသော
အဓိပ္ပာယ်သာ ဆောင်နေခဲ့သည်ဟု
ယုံကြည်ထားခဲ့၏။

“မိရှင်နှောင်း အခွင့်အရေးတွေ
သိပ်ယူနေမိပြီလို့ ခံစားရတယ် ဘိုးဘိုး
ရယ်၊ မမနှယ်ဝတီ မိရှင်နှောင်းအခွယ်က
အခုမိရှင်နှောင်းတို့ ရခဲ့သမျှ သူ ဘာမှ
ရခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ အစစ ဒီမောင်တွေ
ညီမတွေအတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့ရတာ၊
ခု တစ်ခါလဲ... ”

တချို့နေရာတွင် ကြယ်ကလေး
များ ဖြုတ်ခနဲ ဖြုတ်ခနဲ ကြွေကျသွားပုံ
ကို မြင်နေရ၏။

“ဘိုးဘိုးလဲ သိနေတာပဲကွယ်၊
မမနှယ်ဝတီဟာ လိုလေသေးမရှိတဲ့
မိန်းကလေးပဲမို့လား၊ ပြီးတော့ စီးပွားရှာ
တဲ့သူပဲဆိုပြီး အိမ်ထောင်မှုနဲ့ အချက်

အပြုအမူတို့ မိန်းကလေး မထင်နဲ့
ဟင်းချက်လဲကောင်းတာပဲ၊ အိမ်ထောင်
မှုလဲ နိုင်တာပဲ၊ ပြောရရင် မိရှင်နှောင်း
ထက်တော့ အစစ သာပါတယ်၊ အတုနဲ့
ပဲ ပြောပါတော့”

ကျွန်တော်မှာ သူမ စကားတို့
အကြည့်စူးစူးဖြင့် ကြားဖြတ်ဟန့်တား
လိုက်သည်။

“အချစ်ဆိုတာ အဲဒါတွေနဲ့
တွက်လို့ အဖြေထွက်မယ့် ပုဏ္ဏားလို့ နင်
ထင်လို့လား မိရှင်နှောင်း”

သူမက ကျွန်တော့်ထံ ဖျတ်ခနဲ
ကြည့်သည်။ ခဏချင်းပင် မျက်လွှာချ
၍ ငြိမ်တုပ်နေဟန်ပြုထား၏။

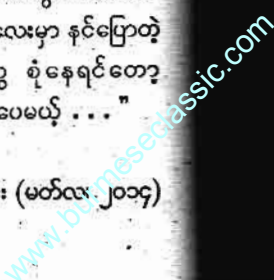
“အချစ်ဆိုတာ အချစ်နဲ့ တွက်စွာ
ပဲ အဖြေထွက်မှာ”

ကျွန်တော်မှာ အချစ်ဆိုသော
စကားလုံးကို သူမရွှေတွင် ပထမဆုံး
လွှတ်ခနဲ ပြောမိခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့
မပြောမိအောင် မျှိုသိပ်ထားခဲ့ရသော
ကာလနှင့် ပမာဏမှာ မည်ရွှေမည်မှ
အတိုင်းအတာ ဆိုသည်မှာ မိမိသာ
အသိဆုံးဖြစ်သည်။

“ငါ မြို့တကာ နယ်တကာတို့
ဈေးသည်အဖြစ်နဲ့ သွားနေရတာ၊ မိရှင်
နှောင်း၊ လှတာကိုမှ ကြိုက်တတ်ရင်
နှင့်အစ်မက ရွက်ကြမ်းရေကျိုပဲ ရှိသေး
တယ်၊

အရောင်းအဝယ် ဇ ရှိပြီး ငွေ
ကြေး အင်အားတောင့်တင်းတဲ့ မိန်းမ
မျိုးကို ပေးသီးတွက် တွက်ပြီး ကြိုက်
တတ်တဲ့ ယောက်ျားဆိုရင်လဲ တောင်
ပေါ် မြေပြန့်အနံ့ နေရာစုံရောက်ခဲ့တဲ့
ငါ့အတွက် လက်တစ်ဆန့်မှာ အားစိုက်
ဖို့တောင် မလိုဘူး၊

နင်ပြောခဲ့တဲ့ အိမ်ထောင်မှု နိုင်
တာတို့၊ အချက်အပြုတ်ကောင်းတာတို့
ဆိုတာကတော့ ငါကြိုတင်တွေးဖို့ သတိ
တောင်မရတဲ့ အချက်တွေပဲ၊ အင်းလေ
ငါကြိုက်တဲ့ မိန်းကလေးမှာ နင်ပြောတဲ့
အရည်အသွေးတွေ စုံနေရင်တော့
ကောင်းတာပေါ့ ဒါပေမယ့်... ”

မိရှင်နှောင်းမှာ နှုတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒါပေမယ့်ဆိုတာ နင်နားလည်ပါ့မလားတော့ မသိဘူး၊ ငါလိုချင်တာက အဲဒီလို အချက်အလက်တွေပေါင်းထား၊ နှုတ်ထား၊ မြောက်ထား၊ စားထားတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ဖူး၊ ကုန်ကုန် ပြောမယ်တာ ယောက်ျားလေးတော်တော်များများ ကြိုက်တတ်တဲ့ ကိုယ်တန်လှလှ မျက်နှာလှလှကောင်မလေးတိုင်း ငါ စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး”

စကားသံပေါ်တွင် အာရုံပြုနေစဉ် သူမ၏ ခြေချောင်းရှည်ရှည်လေးများ ဖိနပ်ပေါ်တွင် ကွေးထားပုံကို ကြည့်နေမိသည်။

“ငါစိတ်ဝင်စားတဲ့ မိန်းကလေးတလှလှလှလှမယ်၊ မလှလှလှလှမလှဘူး၊ အရည်အသွေးတွေနဲ့ တောက်ပချင်လဲ တောက်ပနေမယ်၊ ဘာမှမရှိလို့ မွေးမိန်ချင်လဲ မွေးမိန်နေမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ငါရင်ခုန်မိ စိတ်ဝင်စားမိ ချစ်သွားမိတော့ ဗုတော့ သူ့ဘာသာ ဘာဖြစ်နေနေလေ၊ ငါကိုယ်တိုင်ကတော့ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ တန်ဖိုးထားရမှာပဲ၊ သူ့ဘာသာ လှနေဖို့ထက် ငါ့ကိုက လှတယ်လို့ ထင်နေရတဲ့ သူမျိုးပေါ့”

စကား ဆုံးပြီထင်သောအခါ သူမ ခြေချောင်းလေးများ ပြေလျော့ဆန့်ထွက်လာကြပြန်သည်။

ကျွန်တော့်ထံ ငေးကြည့်နေသော သူမမျက်နှာပေါ်တွင် မူလအကျင့်အတိုင်း မချီမချင် အမူအရာများ ဖြတ်သန်းလာကြပြန်သည်။

“မိရှင်နှောင်းက လှတယ်ထင်လို့ပေါ့”

ကောက်ငုတ်၍ မေးလိုက်ပုံမှာ အပေါ်သို့ရှယ်၍ ရွေ့တည့်တည့်ဆီ ပစ်လွှတ်လေသော မြားချက်များသဖွယ်လည်းဖြစ်သည်။

“မထင်ပါဘူး၊ မျက်မြင်အတိုင်း ပြောပါဆိုရင် ငါ့မျက်လုံးကလဲ လူတိုင်း မြင်တဲ့ အမြင်မျိုးပဲလေ၊ နင့် မျက်နှာကျ

တ အသွားအုံ ပေါက်စနဲ့ တူတယ်၊ အသားဖြူပုံကလဲ သွေးမရှိသလို ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေပုံမျိုး၊ စာထဲမယ် ဖတ်ဖူးတဲ့ သီရိရွှေသွေးတို့၊ ဝါရွှေရွှေတို့၊ ပန်းနုသွေးတို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးတွေများ ကြည့်ရေးထားတာလဲလို့တောင် တွေးနေမိတယ်။

ခန္ဓာကိုယ် ကြည့်ပြန်တော့ ဝါခြမ်းပြားတောင် နင့်လောက်ဖြောင့်မယ်မထင်ဘူး၊ ဒါနဲ့ အနေအထိုင်လေးကတော့ ကြုံနေရရ၊ ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိလေး ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာလို့ ကြည့်တော့၊ အိုး အချိုးကို တစ်စက်မှ မပြေဘူး၊ ကိုးရိုးကားရားနဲ့ ဒါ တကယ်ပြောတာ”

မိရှင်နှောင်းမှာ ကျွန်တော်ဖွင့်ဆိုပြသော သူမ အလှဋီကာကြောင့် ရှိမဲ့နေသည်။ မရယ်မိအောင်လည်း သူမ၏ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ထားရသည်။

ဒါပေမယ့်... ..

ကျွန်တော်က အကြည့်ကို သူမထံမှ ဖြတ်၍ အခြားတစ်ဖက်သို့ ရွေ့လိုက်၏။

“ဒါပေမယ့် ငါ့စိတ်ထဲမယ်တော့ နင်ဘယ်လိုပဲ ရှိနေရှိနေ ကြည့်ကောင်းတယ်လို့ ထင်နေမိတယ်၊ ဒီလိုထင်နေမိတာကိုက ဝဋ်ကြွေးကြောင့်လား၊ ကျိန်စာကြောင့်လား ဆိုတာတော့ ဘုရားမှ သိမှာပဲ”

သူမ၏ ဟိုခနဲ ကျိတ်ရယ်သံကို မကြားယောင်ပြု၍ နေလိုက်သည်။

“အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် နင်ဟာ နင်ဖြစ်နေဖို့ပါပဲ၊ နင်လှတယ် မလှဘူးဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ ငါစိတ်ကို တည်ဆောက်ထားတာမျိုးလဲ မဟုတ်တော့၊ ဘယ်လောက်လှတဲ့ မိန်းမဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လောက်တော်ပါတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် သူတို့ဘက်က တစ်ရာလောက်နဲ့ ဆိုရင်တောင် နင်တစ်ယောက်နဲ့လဲဖို့ ငါစိတ်ကူးမိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သဘောပေါက်သလား ငါပြောတာကို”

“Do you understand?” ... Oh yes ... တွန့် သူ့ထဲ ချောက်နေသည်။

“သမီးပြောတာထဲ နားထောင်ဦးလေ ဘိုးဘိုးရဲ့”

“အဲဒီ သမီး သမီးဆိုတာကြိုဆို ထည့်ထည့်မပြောပါနဲ့ဆို၊ လူကြားထဲမှာ အဟုတ်မှတ်ခံနေရဦးမယ်”

“ဪ ဖွ ဖွ ပါးစပ်က အတုင့်ပါ ပါနေလို့”

“ဘာလဲ နင်ပြောမှာက”

“မိရှင်နှောင်းက ကြက်ကလေးတွေကို ကြက်မကြီးက လှည့်စားသလို၊ ဘိုးဘိုးမင်းထင်ကို မလှည့်စားပါဘူးနော်၊ လှည့်စားခဲ့လို့လား”

“အေးလေ ဒါကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိမှာပေါ့၊ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုခု ဖြစ်မသွားခင် နင် အမြင်မှန်ရပါစေလို့တော့ အောက်မှတာပဲ”

“ဘာလို့လဲ”

“ဪ နင့်အမေက ကမ္ဘာကြီးပျက်သွားရင်၊ သူ့သမီးတွေ ယောက်ျားမရလိုက်မှာ စိုးရိမ်နေတဲ့ပုံပဲ”

သူ့ကိုအမေကဟု ဆိုလိုက်လျှင် သူမ မျက်နှာလေး ငယ်သွားသည် ထင်ရ၏။

“မရတော့လဲ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်မှာမို့လို့လဲ၊ ဒီအတိုင်း မသေရဘူး ရှိလို့လား”

“ဒီတစ်ဘဝမှာ ယောက်ျားမရဘဲ သေသွားရင် အထုပ်ပါသွားပြီ၊ ခုနစ်ဘဝတိတိ ယောက်ျားမရတော့ဘူးလို့ ကြားဖူးတာပဲ”

“ဒါလဲ အေးတာပဲ”

နင့်ပြောပြီး စိတ်ကောက်ဟန်ပြနေသည်။ အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေရာမှ... ..

“မိရှင်နှောင်းတို့ တန္တုချိန်ကြို ပြန်ကြပါစို့ ဘိုးဘိုးရယ်၊ တော်တော် ရှောင်လွှဲလို့မှ မရတာ”

“ဘာကို ရှောင်လို့လို့ မရဘူး ပြောနေတာလဲ၊ ကမ္ဘာ့ဖျက်မှာကိုလား”

“နှစ်ခုစလုံးပေါ့”

သူမက ပြာလုံးဝန်းစက်သည့် ကမ္ဘာပြုတ်ရှိရာသို့ မျက်နှာမူထားသည်။

“ဘာကို ပြောတာလဲ နှစ်ခုစလုံး ဆိုတာ”

“ဪ ဘိုးဘိုးမင်းထင်ရော၊ မိရှင်နှောင်းရာ ထောင့်မှာ ကြောက်လို့ ထွက်ပြေးလာကြတာမှ မဟုတ်တာ၊ တကယ်တော့ ဘိုးဘိုးမင်းထင်နဲ့ မမ နွယ်ဝတီ လက်ထပ်မယ့် အရေးကို ရှောင်ချင်လို့ ပြေးနေတာဟုတ်လား”

သူမက တည့်တည့်ပြောလိုက်သည်။ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်သဘောမှ တွေ့ပတ်ရှောင်ပြေးနေခြင်းကို ပြီးငွေ့လာပုံရသည်။

ကျွန်တော်မှာ စကားမတုံ့နိုင်ဘဲ မှီနေ၏။ လက်များကမူ တစ်စုံတစ်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက် မချနိုင်သေးခင်ပင် လခြမ်းလှေယာဉ်၏ ပုံကို လားရာလမ်းဘက် ပြန်တွေ့နေမိသည်။ မိရှင်နှောင်း စကား မှီဆိုလျှင် သိမှတ်စိတ်ကင်းမဲ့သော ခြေလက်တို့ကပင် အမိန့်သဖွယ် နာခံတတ်ပုံရသည်။

“ဘိုးဘိုးမင်းထင်က မမနွယ်ဝတီကို ဘာဖြစ်လို့ မလိုချင်တာလဲ”

“မချစ်လို့လေ”

“အချစ်က အဲဒီလောက် အရေးကြီးနေလို့လား”

“ဒါကတော့ လူတစ်ဦးစီရဲ့ ချစ်တတ်တဲ့စိတ်ပေါ်မှာ မူတည်တယ်လေ၊ ငါ့အနေနဲ့တော့ အချစ်မဟုတ်ရင် တခြားရှိနေမယ့်ဟာတွေကလဲ ဘာမှ ဟုတ်တယ်လို့ ထင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အချစ်မရှိရင် ဘာမှမရှိနိုင်ဘူး မိရှင်နှောင်း။”

ဆိုပါကော့ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူဟာ တခြားသူတွေအတွက် ဘာမှမဟုတ်တဲ့ သူဖြစ်နေပေမယ့် ကိုယ့်အတွက်တော့ ရွှေရုပ်ကလေးလို့ ထင်ခွင့်ရှိတယ်လေ ဟုတ်တယ်မို့လား။ ဒါဆိုရင် အချစ်က

အဲဒီလောက် အရေးကြီးသလားလို့ နှင်မောင်းမှာလား”

သူမက မျက်လွှာကို ချလိုက်သည်။

“ဒါပေမယ့် ဒါပေမယ့်... ဘိုးဘိုးမင်းထင်ရယ်၊ မမနွယ်ဝတီလို အစ်မတစ်ယောက်ကို ခုနစ်ဘဝတိတိ

ယောက်ျားမရအောင် လုပ်တဲ့အထိ တော့ မိရှင်နှောင်း မမိုက်ချင်ဘူးလေ၊ ဟုတ်တယ်ဟုတ်လား။ မိရှင်နှောင်းမှာ မမနွယ်ဝတီရဲ့ မေတ္တာတရားနဲ့ ကျေးဇူးကို တုံ့ပြန်ဖို့ဆိုတာ ဒါပဲရှိတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဘိုးဘိုးအပေါ်ထားတဲ့ မမနွယ်ဝတီရဲ့ အချစ်ကလဲ သန်ရှင်းတဲ့ ရွှေစင်ရွှေသား သက်သက်လိုပဲဟုတ်လား”

“နေစမ်းပါဦး၊ တစ်မိတည်း တစ်ဖတည်း ပေးတဲ့ ညီအစ်မချင်း ကျေးဇူးတွေတင်၊ မေတ္တာတရားတွေ ပွားစီးနေကြတာနဲ့၊ သူများ သားသမီး ဖြစ်တဲ့ ငါ့ကို သက်မဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုလို အစ်မအတွက် ညီမလေးအတွက်နဲ့ ခွဲတမ်းချနေလိုက်ကြတာ၊ ငါတော့ အံ့ပြီးမှ ဩရမှာလား၊ ဩပြီးမှ အံ့ရမှာလားကို မသိတော့အောင် အံ့ဩတယ် မိရှင်နှောင်း၊ နင်က ငါ့ကို အရုပ်များ မှတ်နေသလား”

မိရှင်နှောင်းမှာ မျက်လွှာချထားရာမှ ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များ စီးကျလာနေသည်။

“သူလိုချင်တာ ဘိုးဘိုးမို့ ဘိုးဘိုးကို ပေးရတာပေါ့”

ကျွန်တော်က တမင်လုပ်၍ ရယ်လိုက်သည်။

“တော်ပါတော့ ဘွားရှင်နှောင်းရယ်၊ တော်ပါတော့၊ ရယ်အောင်လုပ်တာလဲ လူတဲ့၊ ရယ်တတ်တာလဲ လူတဲ့၊ ရယ်စရာကောင်းတာလဲ လူပါပဲတဲ့၊ သိပ်မကြာသေးဘူး ဒီစကားလေး ငါ ကြားခဲ့တာ၊ ခုတော့ တည့်တည့်ကို တိုးတော့တာပဲ၊ အရင်းအနှီးတွေ သိပ်ကြီးနေဦးမယ်နော်၊ မယ်ရှင်နှောင်း၊ ငါ့အဖို့တော့ နင်ပိုင်လို့ သတ်မှတ်ခံရမယ်ဆိုရင် အဖို့

မတန်ဆုံး ပစ္စည်းလေးဆိုရင်လဲ ဘဝင်မြင့်ရမှာပဲလေ၊ ဟုတ်တယ်နော်”

မေးဖူးတွင် သီးခိုနေလေသော သူမ မျက်ရည်စများသည် တပေါက်ပေါက် ကြွေဆင်း၍ ကြမ်းပြင်ဖြင့် ထိမှန်ပြီး လွင့်စဉ်ဖြာထွက်လာနေသည်။

“ပြောရက်လိုက်တာ ဘိုးဘိုးမင်းထင်ရယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘိုးဘိုးရဲ့ စကားတွေကို မိရှင်နှောင်း ပြန်မချေပချင်ပါဘူး မိရှင်နှောင်း ပြောထားသားနဲ့ကွယ်။

ဘိုးဘိုးမင်းထင်အပေါ် မိရှင်နှောင်းထားတဲ့ သံယောဇဉ်ဆိုတာ မေးဆပ်လိုမှု သက်သက်ပဲလို့၊ တန်ဖိုးမဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုလို ရော့အင်ဆိုပြီး မမဆီလွှဲပေးလိုက်တယ်လို့ ဘိုးဘိုးမို့ ထင်ရက်တယ်”

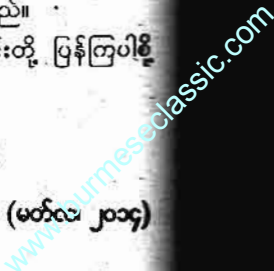
ပြောရင်း သူမက တစ်ချက်မျှ ရှိုက်လိုက်သည်။

“ဘိုးဘိုးပဲ အချစ်ထက် အရေးကြီးတာ ဘာမှမရှိဘူးဆို၊ အချစ်မရှိရင် ဘာမှမရှိတော့ဘူးဆို၊ ဘိုးဘိုးမင်းထင်ကို မမဆီသွားဖို့ တိုက်တွန်းနေရတဲ့ မိရှင်နှောင်းမှာ ဘာတွေများ ကျန်ခဲ့ဦးမယ် ထင်လို့လဲ ဘိုးဘိုးရဲ့”

ကြမ်းပြင်နှင့် ထိမှန်ပြီး လွင့်စဉ်ဖြာထွက်လာသော မျက်ရည်အမှန်အစတို့သည် မိမိရင်ကို ထိမှန်လာသကဲ့သို့ နာကျင်ပြင်းပြရှိလှပေသည်။ မိမိသည် ဘာမို့လို့ ကိုယ်ချစ်သော မိန်းကလေး၏ မျက်ရည်ဒဏ် ခံနိုင်သူ ဖြစ်လေမည်နည်း။ ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးနေသော မိရှင်နှောင်း၏ အသံလေးမှာ အထိန်းမဲ့ အချုပ်မဲ့ စကြဝဠာ တစ်နံတစ်လျှား နှံ့ပြားဖြာစဉ်သွားကြလေသည်။

ငိုကြွေးသံမှာ တခြား အခြားသော စကြဝဠာ၊ မဟာစကြဝဠာ၊ အနန္တစကြဝဠာထိ ပျံ့နှံ့ပဲ့တင် အန္တရကပ်တစ်ကပ်ထိ စွဲထင် ကျန်ရစ်ခဲ့တော့မည်လည်း ထင်ရသည်။

“မိရှင်နှောင်းတို့ ပြန်ကြပါစို့ ဘိုးဘိုးရယ်”

အဲဒါပါပဲ...။

အဲဒါပါပဲ မိရှင်နှောင်းရေ...။

ချစ်တတ်သူတွေ အကြောက် ဆုံးက ကမ္ဘာပျက်မှာမဟုတ်ဘူး။ တခြား စကြဝဠာက ခရီးကဲ့လာမယ့် ပြုတ်ကြီး တွေ၊ ဥက္ကာ (၂) တွေ ပဲ့ကြွေလွင့်စဉ် ထိမှန်လာကြမှာကို မဟုတ်ဘူး။

ချစ်ရသူနဲ့ အချစ်ကာရန်မညီ အချစ်နရီ လွဲချော်တာမျိုးကြုံလာရတဲ့ အခါ မျက်နှာပြိုင် မရှင်သောက မှန် ဖျဉ်းနဲ့ ဥကာရစ်သိုင်း ချစ်သူ မျက်ရည် ဝိုင်းလာမှာကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်။

ရစ်ဝိုင်းသဲခရာက စမ်းချောင်း နှစ်ဆွယ် ပါးပြင်လယ်မှာ သွယ်စီးဆင်း ငြိမ်း မေးဖျားတဲ့ခို ပုလဲလိုပင် ကျကြွေ စဉ်သော် ရင်ကိုမှန်ကြ မျက်ရည်စ သည် ဆိုတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်ဖြစ် ဇီဝိမ်တတ်ကြတာပါပဲ။

ဒါကြောင့်မို့...။

မငိုလိုက်နဲ့ မိရှင်နှောင်းရေ။

ငိုလိုက်ဖို့ မင်းမဲ့လိုက်ရုံနဲ့တင် ငါ့ရင်က နာကျင်လှပြီ။ မင်းမျက်ရည် အမှန်တစ်စက်နဲ့တင် ငါ့ရင်တစ်ခုလုံး ထဝန်းဝန်းပြိုကျလှပြီ။

ဒီတော့...။

နင့်သဘောပါပဲ မိရှင်နှောင်း ရယ်...။

ငါတို့ ကမ္ဘာကို ပြန်လှည့်လာ မပြီ။ ကမ္ဘာကြီးနဲ့ နီးနီးလာနေပြီ။ တစ် သူတည်း တစ်ဝမ်းတည်း ထိုင်နေကြတဲ့ ခင်နာငါကတော့ ဝေးဝေးလာနေပြီ။ လှေ ကလေးက ကမ္ဘာကို ဦးတည်နေပြီ။ ငါ့ရဲ့ အခွံသက်သက် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကလည်း ကမ္ဘာကို ဦးတည်နေပြီ။

ငါ့ရဲ့ နှလုံးသားဟာ စကြဝဠာမှာ ကျန်နေရစ်ခဲ့သလိုပဲ။ မျှောနေခဲ့သလိုပဲ။

ကျွန်တော်တို့သည် လခြမ်းလှေ သို့မဟုတ် ကြိုးလှေကားဖြင့် ဆင်းလာခဲ့ ကြသည်။ ကမ္ဘာမြေမှာ ဘာမှမဖြစ်ပါ။ ထိတိအတိုင်းပဲ ဖြစ်သည်။ အရာရာ

မှာလည်း အရင်အတိုင်းပဲ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် မိရှင်နှောင်း အခြေအနေ မှာလည်း အရင်အတိုင်းပဲဟု ထင်ရ သည်။

တကယ်တော့ တွေးတောကြံ စည်၍ ဖွဲ့စပ်လူငယ်၊ တည်ဆောက်အပ် သော စိတ်ကူးဟူသည် တကယ်ဖြစ်နေ သည်မဟုတ်။ တကယ်ဖြစ်လာနိုင်သော သဘောလည်းမရှိ။

အိပ်မက်သည်လည်း ထို့အတူ သာဝင်။ မည်မျှ ထိရ ချိန်နိုင်သည်ဖြစ် စေ၊ မည်မျှစွဲမက်တသ မေ့မရဖွယ် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ တကယ်ဖြစ်နေ ခြင်း မဟုတ်။ တကယ်ဖြစ်လာနိုင်သော သဘောမရှိ။

စိတ်ကူးအိပ်မက်နှင့် တကယ့် ဘဝတွင် ခြားနားချက်များစွာရှိနေ၏။ စိတ်ကူးအိပ်မက်ထဲမှ နေ၏ အလင်း ရောင်သည် တကယ့်ဘဝထဲမှ နေ၏ အလင်းရောင်ကဲ့သို့ မပူမပြင်း၊ မစူးမရှူ။ စိတ်ကူးနှင့် အိပ်မက်ထဲတွင် အခြားသူတို့ မရှိ။ တကယ့်ဘဝတွင် အခြားသူများ များစွာရှိနေကြသည်။

တကယ့်ဘဝ အချို့ဘဝတွင် မိရှင်နှောင်းမှာ ကေသီပယ်မထားသော် လည်း ထေရီမယ်လေးတစ်ပါးလို ကြွေ ရနေသည်။ အစက သူမဟုတ်သလိုပဲ နေနေသည်။

“ပြောခဲ့ပြီးကော။ ကမ္ဘာကြီးပျက် မှာလည်း ငါမကြောက်ဘူး။ ကြာသ ပတေးပြိုဟပ်မာဏရှိတဲ့ ပြိုဟပ်ကြီး (Planet NIBI-RU) ဖြတ်သန်းသွားမယ် ဆိုတာလည်း စိတ်မပူဘူး။ နင့် အချစ်ကို မရမှာပဲ။ အဲဒါပဲ။

နင်လဲ ဒီလိုပဲဆိုတာ ငါသိနေ တယ်။ နင်လဲ ငါ့ကို ငါလိုပဲဆိုတာတော့ သိနေတယ်။

နင့်မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ ငါ မြင်နေရတယ်။ နင်စကားနဲ့ နင့်အသံ တွေမှာလည်း ငါသိနေခဲ့တယ်။ နင့် အပြုအမူ အပြောအဆိုတွေပေါ်မှာ လည်း ရှာတွေ့နိုင်တာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ တိတိကျကျ အခြေအလေ့ ထားတာ မဟုတ်သေးဘူး။ ဒီတော့ သက်သေလို့ တစ်စုံတစ်ယောက်တ မေးခဲ့ရင် ငါမပြနိုင်ဘူး။ ရုပ်စမ်း သံစမ်း စက်နဲ့ မှတ်တမ်းတင်ထားတာမှ မဟုတ် တာ။

ခုတော့ နင်က ပြန်ရုပ်သိမ်း နေပြီ။ နင် ခင်းကျင်းပြသထားခဲ့ဖူးတဲ့ သံယောဇဉ်အမျိုးအစားနဲ့ အချိုးအဆ တွေ၊ ငါ့ကို ချစ်နေကြောင်းပေါ်လွင် ထင်ရှားခဲ့ဖူးတဲ့ သွင်ပြင်လက္ခဏာတွေ ညှို့ဝင်ဖမ်းစားခဲ့တဲ့ အတတ်ပညာတွေ နင်ပြန်ရုပ်သိမ်းနေပြီ။ လူမသိ သူမသိ နင့်ဘာသာတောင် နင်မသိအောင် တစ်စစ ပြန်ရုပ်သိမ်းနေပြီ။

တစ်ခုမကျန် ပြန်ကောက်ထည့် နေပြီ။ စွပ်စွဲစရာ သဲလွန်စလေးတောင် မကျန်ရစ်အောင်ပေါ့လေ။ မိန်းကလေး အခွင့်အရေးဆိုတာကလဲ လှည့်စား ဖုံးကွယ်ခွင့်ပဲမို့လား။ မြေပွေးဆိုတာ ကြီးငယ်မဟု အဆိပ်ပြင်းသတဲ့။ မိန်းမ ဆိုတာလဲ။ ကောင်းပြီလေ။ စိတ်ကူးကပဲ ဖြစ်ဖြစ်။ အိပ်မက်ကပဲဖြစ်ဖြစ်။ ငါ ကောင်းကောင်း နိုးထလာနေပြီ။ လန်း လန်းဆန်းဆန်းနဲ့ အဖြစ်မှန်ကို ရင်ဆိုင် နိုင်နေပြီ။ အရာရာ နင့်သဘောပဲ။

ဒီက ရှေ့တစ်ဘဝလုံးစာ ထာ ဝရမူ တစ်သက်လုံးစာ နင့်သဘောပဲ။ နင် ဖြစ်ချင်တာတွေလဲ နင့်သဘောပဲ။ ငါ ဖြစ်ရမှာတွေလဲ နင့်သဘောပဲ။ ဒီလို သာ မှတ်လိုက်တော့”

ထိုစကားများသည် ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ စကားများကို မိရှင်နှောင်း ကြားဖို့ မလို ပါ။ တခြားသူ တစ်ဦးဦးလည်း ကြားဖို့ မလိုပါ။ ထို့အပြင် ကျွန်တော် ကိုယ် တိုင်ပင် ကြားဖို့မလိုသော စကားများ ဖြစ်သည်။

မိရှင်နှောင်းတို့ ခြံထဲတွင် ခြံ သည်။

ကျွန်တော်မှာ မန္တလေးသို့ ပြန်ရန် ဆိုင်ကယ်ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ လမ်းသွယ်မှ ထွက်လာသော မိခင်နှောင်းက ကျွန်တော့်ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်၏။

“တကယ်တော့ အခုလာနေတဲ့ ပြိုဟ်ကြီးနဲ့ တမ္ဘာပြိုဟ်သာ ခွယ်တူတန်းတူဆို တမ္ဘာမှာ ဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေတွေ ဖေါ်လာစရာအကြောင်းတို့ မရှိဘူးနော် ခုတော့ အရွယ်က အုန်းသီးနဲ့ လောက်စလုံးလောက်ထွာနေတော့ ပြဿနာက ပါလာပြီ။”

ငြိတော့ တိုက် အချိန်နဲ့ လာနေတာ၊ မိခင်နှောင်းတို့ ကမ္ဘာကဖြင့် နန်းမတော်မယ်နဲ့ လမ်းလျှောက်သလို လှုပ်စီ လှုပ်စီနဲ့ လည်နေတာ၊ ဒါကြောင့် ပြိုဟ်ကြီးဘေးက ဖြတ်သွားရုံနဲ့ပဲ ကမ္ဘာက ရပ်သွားနိုင်တယ်လို့ ပြောတာလဲ ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာပဲ”

ကျွန်တော်က သူ့စကားကို မတုံ့ပြန်ဘဲ တစ်ချက်မျှ စွေကြည့်လိုက်

သည်။ သူမက ကျွန်တော့်အကြည့်ကို မြင်ဟန်မတူ။

“ဒါပေမယ့် ဒါပေမယ့်၊ ရပ်ရုံပဲ ရပ်သွားမယ် ဆိုတာတောင် ကျေးဇူးတင်ရမလို့ပဲနော်၊ မတော်လို့ လွင့်စဉ် သွားရင်တော့ နာပြီ ဆရာ၊ အဲဒါပဲ အဲဒါပဲ အရွယ်ချင်း ကွာခြားလွန်းတော့ လဲ ဒီလိုပဲ အန္တရာယ်ရှိမှာပဲ၊ ဒါကြောင့် တိုက်ထက်ကြီးတဲ့သူကတော့ ဝေးဝေး နောင်တာပဲ တောင်ပါတယ်၊ တော်ကြာ လွင့်စဉ်သွားမှ ဘုရား ဘုရား”

ကျွန်တော့်ဒေါသမှာ ငယ်ထိပ်သို့ရောက်လုလု ဖြစ်လာသည်။

“တယ်ရလ ဒီမျောက်စုတ်... မျောက်နာမ” ဟု အသံတိတ် ကြိမ်းဝါးလိုက်၏။ စိတ်တိုစွာဖြင့်လည်း သူမအား ပခုံးစောင်းတိုက်ကာ ကျော်တက်လာခဲ့သည်။ မိခင်နှောင်းမှာ ယိုင်ခနဲ ဟန်ချက်ပျက်ပြီး လျှောင်သံနှောသော သဘောကျသံဖြင့် ရယ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ တမ္ဘာပြိုဟ်အနီးသို့ ခရီးကျွဲလာမည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပမာဏရှိ ဂြိုဟ်ကြီး ဖြတ်သွားခဲ့လျှင် တမ္ဘာပေါ်တွင် ဆိုးရွားသော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်များက ဟောကိန်းထုတ်ထားကြပါသည်။

တကယ်တမ်းတွင်...။

မိမိထက် အသက်အားဖြင့် အရွယ်အားဖြင့် အဘက်ဘက်က အလွန်ငယ်သော ကောင်မလေးအနီးမှ ဖြတ်လျှောက်မိစဉ် ဆိုးရွားသော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရင်တစ်ခုလုံး အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြွေခဲ့ရသော ဖြစ်စဉ်မှာ ကျွန်တော့်တွင် ဖြစ်လာရလေသည်။

အချစ်မရှိလျှင် ဘာမှ မရှိဟု ယုံကြည်သော ...

□ နွေပင်နေ

ဆရာဦးအောင်ကြည်သန်း

B.Sc (Bot)

လက္ခဏာ နှင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရှင်

☉ ကောင်းကျိုးလိုသူများအတွက် ... စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ အချစ်ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ နိုင်ငံခြားခရီးနှင့် အလုပ်အကိုင်တို့အတွက် ဟောပြောအကြံပြုခြင်း၊ ချစ်သူစုံတွဲ လက်ထပ်ရန် ဇာတာတိုက်စစ်ပေးခြင်း၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာအခါရွေးပေးခြင်း၊ တလေးခွဲစိတ်မွေးဖွားရန် ရက်မြတ်ချိန်ခါရွေးပေးခြင်း၊ တလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ လုပ်ငန်းနာမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေသန့် မင်္ဂလာစီရင်ပေးခြင်း၊ အဆောက်အအုံပန္နက်တင်မင်္ဂလာ အချိန်ရွေးပေးခြင်း၊ သင့်ဘဝမှာ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသော အမှုအခင်းနိုင်ရန်၊ ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေရန်၊ ဇနီး ခင်ပွန်းနှင့် အဆင်ပြေရန်၊ သူတစ်ပါးမကောင်းကြုံ၊ ပဿာဂ ရန်အတိုက်အခိုက် အစဉ်သည့် ပြဿနာတွေ အဆင်ပြေရန်၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်၊ -နဝင်းယတြာ၊ ရတနာဒီပံ စီရင်ပေးခြင်း၊ ကျောင်းစာမေးပွဲ၊ အလုပ်စာမေးပွဲများအတွက် အထူးယတြာစီရင်ပေးခြင်း၊ တစ်နှစ်စာဟောစာတမ်း၊ ထိအထူးလမ်းညွှန်ရေးပေးခြင်း၊ ကွန်ပျူတာ ဇာတာဖွဲ့ပေးခြင်း၊ ဂန္ဓာရိပ်ဇွာပညာသင်ပေးခြင်း စသည်တို့ကို လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။ -

ဖောခန်း - အပတ် (၆) မိုးကောင်းရာရား ပြောက်ဘက်မှ၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ☎ ၀၉ ၄၉၂၇၅၀၀
ဖောခန်းခွင်ချိန် - နေ့စဉ် နံနက် (၉ : ၃၀) မှ ညနေ (၅ : ၄၅) နာရီထိ။

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာမေတ္တာ

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ
လက်ဖက်ရည်

နေခြည်လင်းလက်ပြီ ဆိုသည်နှင့် လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်စမြဲ။ ယနေ့မှ နေအတော်လေး မြင့်မှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားရန် ပြင်ဆင်ရသည်။

အိမ်ထဲမှ ထွက်မည်အပြု...

“ကိုအုန်း ကိုအုန်းရေ ပုလဲလမ်းမှာ ဟိုင်းလက်တစ်စင်း မှောက်လို့တူဗျ။ ကျွန်တော် သတင်းသွားယူမလို့ လိုက်ဦးမလား”

သတင်းထောက်ပေါက်စ မောင်မိုးအသံက ကျွန်တော်၏ ကျက်သရေ နံနက်ခင်းလေးကို အကျည်းတန်စေခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲ လှုပ်ခတ်သွားမိသည်။ စိတ်ကို ငြိမ်အောင် အတန်တန် ထိန်းလိုက်ရင်း...

“မလိုက်တော့ပါဘူးကွာ၊ ငါလမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကပ်စောင့်နေမယ်၊ မင်း အပြန်မှာ ဝင်လာခဲ့လေ” ဟု ပြန်ပြောဖြစ်သည်။

ခပ်သွက်သွက် မောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားသည့် မိုးမခ ဆိုင်ကပ်စောင့်

ကပ်ထားသည့် မောင်မိုး ဆိုင်ကယ်လေးကို မျက်ဝန်းထဲမှ ပျောက်သွားသည်အထိ လိုက်ကြည့်မိသည်။ ဆိုင်ကယ်လေး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ကျောက်ရုပ်တစ်ခုပင်လျှင် မှင်သက်နေမိသည်။ အတန်ကြာမှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားပြီးမှ ဆိုသည်လို့သော်မှကြောင့် လေးတန်ခွာ ရုပ်နေမိဖြစ်သော ခြေထောက်တို့က စတင်လှုပ်ရှားလာသည်။

တစ်လမ်းလုံး ငါဘာဖြစ်သွားတာလဲဟု သာ အကွေးတည်းက ဝေးခွန်းကို ထပ်ကာထပ်ကာ ဝေးနေမိဖြစ်သော်လည်း အဖြေက တော်တော်နှင့် ထွက်မလာဘဲ ရှိနေသည့် ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်သည်နှင့် နံနက်တိုင်း ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောဖြစ်သည် ဦးအေးဆောင်က...

“ဆရာအုန်း ဒီနေ့ နောက်ကျ လှချေလား”

ဟု နှုတ်ဆက်ရင်း ဆီးကြိုသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဦးအေးဆောင် ထိုင်နေသည့် စားပွဲပွဲလေးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း နံနက်က မောင်မိုး လာ နောက်သွားသည် အင်အား ပြည့်စုံလေးအကြောင်း ဆို နှစ်ဖြစ်သည်။

“ကိုအုန်းရာ ဂုဏ်ထူး... မောင်မိုးက ခင်ဗျား ခံစားချက်ကိုမှ သူက မသိဘူးဟု သူက အခုမှ သတင်းထောက်ပေး... စလေးဆိုတော့ သတင်းဆို ထစ်ခနဲ သွားကြည့်တတ်... သဘာဝလေး ခင်ဗျားနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေတော့ ခင်ဗျား ဟတ်ထိတာပေါ့ဗျာ”

ဦးအေးဆောင်၏ စကားစုတို့က ကျွန်တော် အတိတ်ဟောင်းကို နှိုးဆွပေးလိုက်သလိုပင်၊ လက်ဖက်ရည်ပေါ့ဆိမ့်၏ အရသာကို တစ်ခွက်မှ နှင့်လိုက်ရင်း အတိတ်၏ လွမ်းမောဖွယ်ရာ ပုံရိပ်များကို ပြန်လည်တူးဖော်နေမိသည်။ အတိတ်၏ ပုံရိပ်တို့သည် ဂန္ထဝင်သော ပုံရိပ်များ ထိတ်လန့်ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းလှသော ပုံရိပ်များပင် ဖြစ်သော်လည်း

စိတ်အစဉ်သည် အတိတ်ပုံရိပ်များ ထင်ဟပ်ရာတို့ အပြေးအလွှားသွားနေခဲ့ပြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့် အိမ်ထောင်စုလေး ခွေပြည်သာမြို့သစ် တ... ဝင် ရွှေပြည်သာမြို့သစ်သို့ ပြော... ရပ်တည်ခဲ့ရသည်။ မြို့သစ်မှာ အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည့်အချိန်ကစ နံနက်အရက်ကျင်းပြီ သို့တာနဲ့ ရရာကားကိုစီးပြီး ဇနီးသည် မခင်မွေးနှင့်အတူ အင်းစိန်ဈေးကို အပြေးအလွှားသွားရသည်။ မိသားစုဘဝရပ်တည်နေစေ အင်းစိန်ဈေးမှာ ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ဆိုင်ခန်းတစ်ခန်းမှာ ဖွင့်ထားတဲ့ အထည်ဆိုင်လေးပေါ်မှာ မှီထားရသည်ဆိုတော့ နံနက်တိုင်းလိုလို ပြေးလွှားနေရတော့သည်။ နံနက်စောစောထပါမှ တော်ရာကျသည်။ မဟုတ်ရင် ကားပေါ် အတော်လေး ကြိုးပမ်းယူရ... သစ် တည်ကာ စကားလ ဝတ်လမ်းဖြစ်နေ၍ လားမသိ လိုင်းကားက အတော်လေးကို ရှားပါးသည်။ ဘတ်စ်ကား (၅၇)လိုင်းအဖြစ်... တား ရိန်းကားကားများနှင့် ကြိုကြား ဆွဲနေသည့် တိုင်းလပ်ကားငယ်လေးများသာ အင်းစိန်အရောက် ဆွဲပေးလျက် ရှိသည်။

ကျွန်တော့်တွင် အတ... ခု... က... လား ဆိုးသည်လား ကျွ... ကံပသါ မခေခွဲတတ်။ အဲဒီအတွက် ခန္ဓာတိုယ်မှာ စွဲထင်ဖြစ်နေမိသည်က လွန်ခဲ့သည့် သုံးနှစ်ခန့်ကပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ညစဉ်လိုပင် သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားခဲ့သည့် အလုပ်ပေးကမ်းတော်လာ ကျင့်စဉ်များကို လေ့ကျင့်နေမိခဲ့သည်။ ဝိပဿနာတ ခားသည် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု အနည်းငယ် ဖြစ်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား လောကီအဝန်းနှင့် နိဗ္ဗာန်ပရောဂံမိစိတ်ကြား သံသရာ

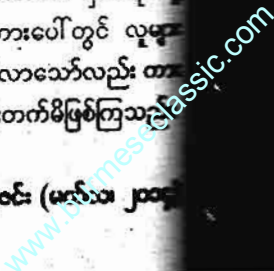
အထဲ အကျိုးပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု ယုံကြည်ထားမိသည်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်၏ တိုင်ခွေတရားကို နာ၍ တရားထိုင်လေ့ရှိသည်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်၏ ဩဝါဒမှာ...

“မင်းတို့ တရားရဖို့ နိဗ္ဗာန်ရဖို့ မဟုတ်သေးဘူး။ အသေတတ်အောင် ကျင့်ခိုင်းနေတာ။ အသေမတတ်ရင် လူတစ်သိန်းသေ လူတစ်ယောက် မဖြစ်ဘူး။ ရှု၍တိုက်မှတ် ပြောင်းညှာ တိုက်ခဲပူအေး ယှုပ်ငြိမ် ပေါ်ချင်ရာပေါ်ဝေဒနာတစ်လုံးပဲ မှတ်။ ဘယ်တော့ပျက်မလဲကြည့်။ သူ့သဘောက ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်မှာ ပြောင်းရင်လဲ မလှုပ်နဲ့။ ယားရင်လဲ မကုတ်နဲ့။ လူသေရင်သေ မသေရင် တရားရ။ ဒါပဲ” ဟုပင် ဖြစ်သည်။

ညစဉ် တရားထိုင်မိရာတစ်ညတွင် တရားထိုင်နေစဉ် မခံသာလောက်အောင် နာကျင်တိုက်ခဲမှု ဝေဒနာ တက်လာသည်။ အသားခိုင်တို့ကို ဓားနှင့် ပါးပါးလှီးသေလိုမျိုး ခူးခေါင်းကို ရဲတင်းနှင့် ခုတ်ဖြတ်နေသလိုပင် ခြင်္သေ့ထုနေသလိုမျိုး ဝေဒနာတက်နေခြင်းလဲ ဖြစ်သည်။ အပြင်းက... နာကျင်မှုများ သေလုမျှောပေးခံစားနေမိရသော်လည်း ရှုသွင်းရှုထုတ်မှုကိုကား ပို၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြုနေဖြစ်သည်။

သိပ်မကြာခင်ပင် ရပါ။ ဝေဒနာများ လွင့်စင်ပေး တံသွားကာ ငြိမ်း... လာရသည်။ ထိုသို့လေး ရပြီးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်း ကျွန်တော် ဘာလုပ်လုပ် ဘာကိုင်ကိုင် နာရာဆို အပျက်နှင့် အဖြစ်နှင့်အ... ငြိမ်းအေးမှုပေါ်လာခဲ့ပုံတို့ကို ဆဗျာဓိနေမိဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အကြောင်း ကျွန်တော်တွေးနေမိစဉ်မှာ ချက်ကြီးလိုင်း ဘတ်စ်ကားတစ်စီး မှတ်တိုင်ခံဝင်လာသည်။ ကားပေါ်တွင် လူများအပြည့်အသိပ်ပါလာသော်လည်း ထားနောက်ပေါက်တိုးတက်မိဖြစ်ကြသည်။

မြန်မာလမ်းကလည်းဖြစ် ခြုံ့သစ်
သည်ခါစ ကာလလည်းဖြစ်သဖြင့်
အတိတ်ကားသည် ဘယ်ညာယိမ်းထိုး
ထုတ်သား မောင်းနေရသည်။ ခြုံ့သစ်
သည်ခါစ ကာလဖြစ်သဖြင့် လမ်းဘေး
အထွေထွေတွင် လမ်းဖောက်စဉ်က လမ်းမြေ
အထွေထွေကောင်းစေရေးအတွက် မြေများ
အထွေထွေ ဖို့တင်ရာက မြောင်းကြီးများ
အဖြစ် ကားလမ်း၏ လက်ဝဲ-လက်ယာ
တွင် ခပ်နက်နက်တည်ရှိနေသည်။

လူကလည်း အပြည့်အသိပ်ဖြစ်
နေသဖြင့် ဘက်စွဲကားသည် ကြားမှတ်
နိုင်ခြားတွင် ရပ်မနေတော့ဘဲ ဆင်းသူ
ဆင်းလေးဦးရှိနေသည့် ထန်းခြောက်ပင်
မှတ်တိုင်တွင်မှ ရပ်လေတော့သည်။
ထန်းခြောက်ပင်မှတ်တိုင် အရောက်
ကျွန်တော်ဇနီးသည်များကို တစ်ချက်
ကြည့်မိသည်။ လူတွေ ကျပ်သိပ်မှုဒဏ်
ကြောင့် ကျွန်တော်ဇနီးသည်၏ မျက်နှာ
ဆီဝယ် ချွေးစလေးများက နေရာယူ
ချက်ရှိနေသော်လည်း သူက အပြုံးပွင့်
လေးတစ်ပွင့် ခြေပြုရင်း ရပါသည်ဆို
သည် သင်္ကေတအဖြစ် ခေါင်းလေး
ညီတံပြရာသည်။

ထန်းခြောက်ပင် မှတ်တိုင်က
ထွက်တော့ ကားအရှိန်က အနည်းငယ်
မြင့်သယောင်ရှိနေသည်။ ကျွန်တော်
စိတ်တွင် ပြောင်းလဲလာမှု အရှိန်ကို
သတိအမှတ် ဝင်လိုက်မိစဉ်မှာပင် . . .

“ကျွီ ကျွီ ဝုန်း” ဆိုသည့်အသံ
နှင့်အတူ ကျွန်တော်ဦးခေါင်းသည် ကား
အမိုးကို ပြင်းထန်စွာ ဆောင့်မိလိုက်
သည်။ ဘုရားတသံများ ကြောက်လန့်
ထကြား အော်ဟစ်သံများ ဆူညံသွား
သည်ကိုသာ နောက်ဆုံးအသိ သိခွင့်
ရလိုက်သည်။ ကျွန်တော်အသိစိတ်တွင်
အား ကျွန်တော်ထိုင်လျက်ရှိနေသည့်
တော့အိစွတ်စိုသောနေရာတွင် ထိုင်
ထုတ်ရှိနေရင်းက ဖြစ်ပျက်မှုများ ငြိမ်း
ထုတ်ရှိသောနေရာသို့ ရောက်ရှိနေ
တော့သည်။

ကျွန်တော် သတိပြန်ဝင်လာ
သည်။ ကျွန်တော်ခန္ဓာကိုယ်သည် အေး
စက်မာကျောလျက်ရှိနေသည့် သမံ
တလင်းပေါ်တွင်ပတ်လက်အနေအထား
ဖြင့်ပင်။ ဝေဝါးနေသော မျက်လုံးများ
ကို အားယူကာ မျက်လုံးပွင့်ရန် ကြိုးစား
နေဆဲမှာပင် . . .

“ဟေ့ ဟေ့ ဒီလူ မသေသေးဘူး
လာကြ လာကြ”

ဆိုသည့်အသံ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။ လူတစ်ယောက်က ကျွန်တော်
ခန္ဓာကိုယ်ကို ပွေ့မကာ လွတ်နေသော
လူနာခုတင်တစ်လုံးပေါ်သို့ ရွှေ့တင်
လိုက်သည်။ ကျွန်တော်ကို မသေသေး
ဘူးဟု ပြောသူကို ကြည့်လိုက်မိသည်။
ဆရာဝန်များ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့် ဂျာနီ
ကုတ်အဖြူဝတ်ထားကာ နားကြပ်ကို
လည်မှာဆွဲထားသည့် ဆရာဝန်ပေပဲဟု
မှတ်ထားလိုက်ဖြစ်သည်။ သိပ်မကြာ
လိုက်ရပါ ကျွန်တော် ခုတင်အနီးသို့
သမီးကြီး ရောက်လာတာ . . .

“အဖေရယ် ကံကြီးဝေလိုသော
ပေါ့ နို့မို့ရင် သမီးတို့ အားကိုးရာမဲ့ပြီ” ဟု
ပြောလည်းပြော ငိုလည်းငိုသည်။ မတတ်
သာတော့။

“သမီး အမေကို သွားကြည့်
လိုက်ဦးလေ”

ကျွန်တော်ပြောဖြစ်တော့ သမီး
က ပိုပြုံးပြင်းပြင်းထန်ထန်ငိုသည်။ ရှိုက်
ကြီးတင်ငိုသည်။ သိလိုက်ရသည်က
တားမှောက်သည်နေရာတွင်ပင် မခင်
မွှေး အပါအဝင် အမျိုးသမီးခြောက်
ယောက် သေဆုံးသွားခဲ့ရသည်ဟုပင်။

ကျွန်တော်လည်း သမီးဖြစ်သူ
စိတ်လျှော့စေလိုသဖြင့် ကျွန်တော်အား
မသေသေးသူအဖြစ် ဖော်ထုတ်ပြပေးခဲ့
သည့် ဆရာဝန်အား စုံစမ်းမေးမြန်း
ကြည့်ပေးရန် သမီးကို ခိုင်းဖြစ်သည်။
သမီးဖြစ်သူ ကျွန်တော်ခုတင်အနီးမှ
ထွက်ခွာသွားပြီး ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့်
အကြာတွင်မှ သမီးဖြစ်သူ ပြန်ရောက်
လာကာ ဤရွှေပြည်သာမြို့နယ်ဆေးရုံ

တွင် ဆေးခုံအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ဖြူဖြူ
နှင့် အမျိုးသမီးဆရာဝန်များသာရှိ
ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်အား လာရောက်
အသက်ကယ်သွားသည့် ဆရာဝန်
သဏ္ဍာန်လူမှာ ခုံညားသော ဥဝိဇီဇီ
ရှိကာ အသံဩဇာကောင်းသော ဝူဇီဇီ
ထူးတစ်ဦးဖြစ်သည်ကတော့ ကျွန်တော်
ရင်ထဲ စွဲထင်နေရစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ဇနီးသည် မခင်မွှေး
အတွက် ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်ပြုလုပ်ပြီး
သည်နှင့် မိတ်ဆွေများ တိုက်တွန်းမှုအရ
ဇနီးသည်၏ သံသရာခရီးစဉ်နှင့် ပတ်
သက်၍ သိနိုင်သမျှ သိခွင့်ရနိုင်မည့်
နတ်လေချွန်ဟောရာအိမ်သို့ ရောက်
သွားဖြစ်သည်။ နတ်လေချွန်က သေသူ
၏ အမည်နှင့် သင်္ဂြိုဟ်ရာသုသာန်တို့
ကို ပြောပြလိုက်ရုံမျှနှင့် သေဆုံးသူ
ဘယ်ဘဝသို့ရောက်ရှိနေကြောင်း ဟော
ပြောနိုင်သည်ဟု သိရသည်။ နတ်လေ
ချွန်ဟောရာ အိမ်သို့ ရောက်သည်နှင့်
အံ့အားသင့်ဖွယ် အကြောင်းအရာတို့ကို
သိခွင့်ရတော့သည်။

ကျွန်တော်ဇနီးသည်မှာ သိုက်
ဆက်ဖြစ်သဖြင့် သိုက်မှ ပြန်ခေါ်သွား
ကြောင်းအပြင် ကျွန်တော်နှင့်ပတ်သက်
နေသော အံ့ဩထူးခြား အဖြစ်အပျက်
တို့ကို သိခွင့်ရတော့သည်။ နတ်လေချွန်
ဆရာက ပြောပြသည်မှာ . . .

“မင်း သိပ်တဲကောင်းတယ်။
ကားမှောက်တော့ မင်း ကားအမိုးနဲ့
ဆောင့်မိပြီး သတိလစ်မလို ဖြစ်သွား
တယ်။ ဒါပေမယ့် ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ
မင်းရဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေတဲ့ သတိ
ပဋ္ဌာန် မှတ်တဲ့ အနေအထားနဲ့ ထိုင်
ရက်သား ပြုတ်ကျသွားတယ်။ တားတ
ညာဘက် စောင်းမှောက်သွားတော့
လူတွေအားလုံး လွင့်ကျတဲ့သံထဲထဲ
တခြမ်းစောင်းပြီး မြောင်းထဲနစ်နေတဲ့
ကားထဲ ပါသွားတဲ့လူထု သွားသွား

အဲဒီမှာ မင်း သတ်လစ်မလိုဖြစ်ရင်း
ထိုင်နေမိတာက ရွံ့ထဲနစ်နေတဲ့ မင်း
မိန်းမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာလေ၊ မင်း
အမျိုးသမီးနဲ့အတူ အမျိုးသမီး ငါး
ယောက်လဲ နစ်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ
မင်းဝိညာဉ်ကို သိုက်ထဲ ခေါ်သွားစို့
အသင့်ရောက်နေတဲ့ သိုက်နန်းရှင်တွေ
က ကြိုးတားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့
ခေါင်းဆောင်က မင်းတို့ ခေါ်ရမှာ
ပထက်ပေး မင်းနဲ့ ဝိညာဉ်တို့ ခေါ်
ရမှာတို့ မြှော့ထိုက်တို့ မင်းတို့ ထားသွား
ခဲ့တာ မင်း ဆော့နဲ့တ ဘဝံတလင်း
ခေါ်မှာ ပတ်လတ်နေနေတာကို သိုက်
နန်းရှင်တစ်ဦးက ဆရာဝန် အသွင်နဲ့
မင်းဝိညာဉ်ပြန်ကပ်တဲ့အထိ ပြန်တွန်းပို့
ပေးခဲ့တာ” ဟုပင်။

ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားမိ
သည်။ ကျွန်တော်နှင့် မခင်မွှေး လက်
ထပ်ပြီးစီး၍ မကြာမီမှာပင် သိုက်က
ပြန်ခေါ်မည်ဟု မကြာခဏ အိပ်မက်
မက်လေ့ ရှိခဲ့သည်။ သမီးနှစ်ယောက်
ထွန်းကားခဲ့ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်
လည်း သမီးတွေ အရွယ်ရောက်လာ
လျှင် သိုက်ကို ပြန်ခေါ်မည်ဟု အိပ်မက်
ပေးခဲ့ပြန်သည်။

ယခုမူ အိပ်မက် မမက်ဖြစ်ခဲ့
သည်မှာ ဆယ်နှစ်တာကာလစွန်းကာမှ
သိုက်မှ ပြန်ခေါ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။
ကျွန်တော့်မှာမူ ဝိပဿနာကျင့်စဉ်
အခြေခံကြောင့်လေလား မပြောတတ်။
လောကီသားတစ်ဦးသာ ဖြစ်နေသေး
သည့် ကျွန်တော် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့
ရောက်လေတိုင်း လက်တွဲဖော် ခွဲထွက်
သွားခြင်းနှင့် သတိတရားရှုမှတ်နေမှုမှ
ပေးသော အံ့ဖွယ်ဖြစ်စဉ်တို့ကို ပြန်
ပြောင်း မြင်ယောင်နေမိဆဲပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

□ အောင်သာကျော်

(၁၆-၄-၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ အင်္ဂါနေ့ သင်္ကြန်
နှစ်ဆန်းတစ်ရက် ထန်းခြောက်ပင်တွေ ရွှေပြည်
သာတွင် ၁/၂၄၂၅ ကားမှောက်မှ ဖြစ်ရပ်မှန်
ဦးဖုန်းကိုယ်တွေ့အား ခံစားနေပွဲသည်)

စာမူများ ငါးမျိုးပါသည်

စာမူ ဝါသနာရှင်များ ပီပီခီခီစာမူကို ပီတ္တု၊
ကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ဆက်
သွယ်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

မရွေးချယ်သော စာမူများကို ပြန်လည်ပေး
ပို့မည်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားစား၊ ဂါထာများနှင့်ပတ်သက်၍
ထိခိုက်သောတို့ တိကျသောချာစွာ ရေးသားပေးပို့စေ
လိုပါသည်။ မတိမကျရေးသားထားပါက ရွေးချယ်
လိမ့်မည် မဟုတ်ပါကြောင်း။

တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ တစ်ပြိုင်တည်း
ပေးပို့ခြင်းမရှိ မပြုလုပ်ကြပါ ရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ရှေးဟောင်းဘုရားသမိုင်းကြောင်းများ၊ ဘာသာ
ရေး ဆောင်းပါးများ၊ ဂန္ထီရဝတ္ထုများ၊ မုဆိုးဝတ္ထုများ
ရသဝတ္ထုများ၊ ဟာသများ၊ အရှေ့တိုင်းအနောက်တိုင်း
ဆေးပညာရပ်များ၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်
များ စသည်ဖြင့် ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

ဖုန်းဖြင့် တစ်သွယ်၊ စာဖြင့်တစ်နည်း ပေးပို့
ထားသောစာမူများကို ပြန်လည်ရယူလိုသော စာမူ
ရှင်များ သတိပြုစေအပ်ပါသည်။ အယ်ဒီတာအဖွဲ့
အနေဖြင့် စာအုပ်အချိန်မီ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနိုင်ရန်
စီစဉ်နေရသောကြောင့် နားလည်ပေးစေလိုပါသည်။

စီးပွားရေးလှုပ်ငန်းရှင်များ

မိမိလှုပ်ငန်းပို့မို့တို့တက် အောင်မြင်စေရန်

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတွင်

ကြော်ငြာများ ထည့်သွင်းနိုင်ပါသည်။

အဖြူအမည်း
တစ်မျက်နှာ
ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ
ဖြစ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း
မျက်နှာဝက်
ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် နှုတ် ရန်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း

တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း (၁၀) ပထပ်၊
မဟာဗန္ဓုလလမ်း (၁၇-၁၀)လမ်းကြား၊
လသာပြင်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၀

“ခလုတ်ထိမှ အမိတ” တယ်ဆိုတာ လောကလူ့မမ္မတာပါ။ လူတွေဟာ နေ့စဉ် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး နိုင်ငံရေး ကျန်းမာရေးဆိုတဲ့ ဘဝပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း ရုန်းကန်နေကြရတာပါ။

စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးအရ အဖုအထုံး အနှောင်အဖွဲ့ အခက်အခဲတွေ ရှိလာရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မယုံကြည်တဲ့ သူတွေက ဗေဒင်ဆရာ၊ နတ်ဆရာ၊ ပယောဂဆရာတွေကို ချဉ်းကပ်ပြီး မိမိရဲ့ အခက်အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်ရေး၊ ဇောင်းပေး ဖြေရှင်းတတ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဘွဲ့တော်ဆိုတဲ့ လူတန်းစား ပေါ်ပေါက်လာကြတယ် ထင်ပါတယ်။ ဒီလိုပါပဲ၊ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရောဂါတစ်ခုခုဖြစ်ရင် သက်ဆိုင်ရာ ဆေးခန်း၊ အထူးကုပါရဂူတွေဆီကို ပြေးရ ပြန်ပါတယ်။ သက်သာရာ သက်သာကြောင်းပေါ့၊ ဖျာမိဆိုတဲ့ နာခြင်းတရားနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ပေါ့။ ဆေးကုသမှုပေးဖို့ ဆေးရုံတွေ၊ ဆေးခန်းတွေ၊ ဆရာဝန်တွေ တကယ်လို့အပ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခု မျက်မှောက်ခေတ်မှာ ခေတ်မီစက် ကိရိယာကြီးတွေနဲ့ ကုသနေကြောင်း သတင်းစာ၊ ဝှာနယ်အဖွဲ့ခန်းမှာ လူအထင်ကြီးအောင် ကြော်ငြာ၊ အဲဒီဆေးခန်းကို

မြန်မာ့
လူမှုရေး

မြန်မာ့
(မြန်မာ့)

သွားပြတော့လည်း ကုတ်ဆရာဝန်က မြန်မာစကား မပြောတတ်၊ အင်္ဂလိပ်လို လည်းသူမသိ၊ ဘာစကားတွေ ပြောမှန်း လည်းမသိ၊ ကြားထဲက စကားပြန်လုပ် ပေးသူတွေကလည်း အမျိုးသမီးချော ချောလေးတွေ။

မြစ်ဝှမ်း ...

“မြင်းအပ်တာ မြင်ရတာ ဆရာ ဝန်တဲ့ မြေးအပ်တာ ကြားရတာ တရားသူကြီးတဲ့” ဆိုစကားလေး ရှိတယ် တော့တယ်လား။

အမျိုးသမီးတွေ မကြားအပ်တဲ့ မိမိရဲ့ ရောဂါကို စကားပြန်အမျိုးသမီး ချောချောလှလှ၊ ငယ်ငယ်လေးက တစ် ဆင့် ဆရာဝန်ကြီးကို ပြောပြရမှာက ဝေဒနာရှင်အတွက် မခက်ပေဘူးလား။ နဂိုကတည်းကမှ အရှက်ကို အသက်နဲ့ လဲတတ်တဲ့ မြန်မာလူမျိုးတွေ အရှက်ကို သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားတဲ့ မြန်မာလူမျိုး တွေအတွက်ခုကွ။ ဒါကြောင့် ဒီဆေး ခန်းတွေ၊ ဆရာဝန်တွေ အကြောင်း ဂျာနယ်တွေ၊ သတင်းစာတွေက ရေးနေ ကြတာနေမှာပေါ့၊ ထားပါတော့။

“အသက်တစ်ရာမနေရပေမယ့် အမှုတစ်ရာတွေ့ရတတ်တယ်” ဆိုတဲ့ ရှေးလူကြီးတွေ စကားအတိုင်း မလွဲ မရှောင်သာ တရားဥပဒေကိစ္စတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုးလာကြတဲ့ အခါကျတော့ ကော ဘာလုပ်ကြမလဲ”

အခုခေတ် ခေါက်ရိုးကျိုးနေပြီ ဖြစ်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုစကားအသုံးအနှုန်း အရ ပြောရရင် အပေါ်က အကောင် ကြီးကြီး၊ ဝိတ်ကြီးရှာပြီး၊ ချဉ်းကပ်ပြီး ဝိတ်ကြီးကြီးနဲ့ ဖိမလား။

သက်ဆိုင်ရာ ရဲတွေ၊ ဥပဒေ ဝန်ထမ်းတွေ၊ တရားသူကြီးတွေကို ပုလင်းအလိုက်၊ ပုံးအလိုက်လုပ်မလား။ ဒီနေရာမှာ မယဉ်ကျေးသေးတဲ့သူတွေ၊ ဇာတ်တာ မှတ်စိနည်းနည်းလည်သွား နိုင်ပါတယ်။ ယဉ်ကျေးပြီးသားသူတွေက တော့ ပုလင်းတို့၊ ပုံးတို့ဆိုတာ သိပြီး သားပါ။ ယဉ်ပါးပြီးသားပါ။ နေကြေ

နေပြီးသားပါ။ မယဉ်ကျေးတဲ့သူတွေ သိအောင်ပြောရရင် ပုလင်းဆိုတာက သောင်းဝဏန်းကို ခေါ်တာပါ။ ပုံး ဆိုတာက သိန်းဂဏန်းအရေအတွက်ကို ပြောတာပါ။ ပိုမိုပြီး ယဉ်ကျေးလိမ္မာတဲ့ သူတွေက ဆင်နဲ့ နင်းတယ်လို့တောင် ပြောနေပါပြီ။ ထားပါတော့...။

တကယ်တမ်းကျတော့ ဘယ် တရားခွင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဥပဒေအချက် အလက်အရ တင်ပြတောင်းဆိုနိုင်ဖို့ ခုခံကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် ရွှေ့နေ ရွှေ့ရပ်ဟာ အမှန်တကယ် လိုအပ်ပါ တယ်။

တရားလို တစ်ယောက်အနေနဲ့ တရားခံတစ်ယောက်ကို အပြစ်ရှိ ကြောင်း ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း တရားဥပဒေနဲ့အညီ အထောက်အထား တင်ပြနိုင်ရပါမယ်။

ယဉ်ကျေးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တွေမှာ တရားခံတစ်ယောက်အနေနဲ့ လည်း သူ့မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း၊ ခုခံ ချေပပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝပေးရပါမယ်။ ခုခံချေပပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝ မရရှိဘဲ အပြစ်ပေးမယ်၊ စီရင်မယ်ဆိုရင် တရား ဥပဒေချိန်ခွင်လျှာတစ်ဖက်ကို စောင်း နေပါလိမ့်မယ်။ တရားဥပဒေနှင့်အညီ တင်ပြဖို့ ခုခံချေပဖို့က ဥပဒေပညာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ရွှေ့နေရွှေ့ရပ်တွေ မဟုတ် ပါလား။

သိပေါ်ဘုရင်မင်းမြတ်တောင် သူ့ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ အလိမ်ခံရ တဲ့အမှုမှာ ရွှေ့နေတစ်ယောက် သူ့ဘက် က ဆောင်ရွက်စေရပါတယ်။ သိပေါ် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ရွှေ့နေက ဖရပ်ဒရစ် အက်ချ်လောင်းပါ။

ဗျက်မှောက်ခေတ်မှာလည်း နေ မှုပူမှာ သစ်ရွက်ခြောက်တွေ လေပူတွေ တိုက်လို့ ကြေကျသလို၊ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြေကျကုန်ရာရတဲ့ အာဏာရှင်တွေ၊ လူထုရဲ့ တန်ပြန်ဒဏ်ခတ်မှုကြောင့် အချုပ်ထဲကို ရောက်လာတော့ သူတို့ တရားသဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ခုခံ

ကာကွယ်နိုင်ဖို့ သူတို့ ရွှေ့နေတွေ ငှား ရမ်း ဆောင်ရွက်နေကြပါတယ်။ မျက် မြင် သိနေကြမှာပါ။

အီဂျစ်က သမ္မတမူဘာရက် လည်း သူရွှေ့နေနဲ့သူပါ။

အီရတ်က ဆာဒန်ဟူစိန်လည်း သူရွှေ့နေနဲ့။ အာဏာရှင် ဆာဒန်ဟူစိန် ရဲ့ ရွှေ့နေက သူလိုလူ လစ်ဗျားကခေါင်း ဆောင်ကြီး ကဒါဖီရဲ့ သမီးပါ။ သူတော် ချင်းချင်း သတင်းလွေ့လွေ့ ပေါင်းဖက် တွေကြလေရော့သလားပဲ။

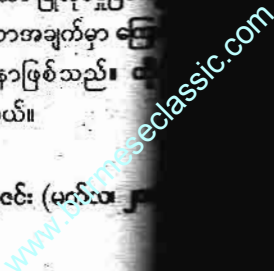
ဒါကြောင့် တကယ့် တကယ် ဥပဒေရေးရာနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အက်ချ်လောင်း(ဝါ) ရွှေ့နေလိုပါတယ် ဆို။

ကြည့်ရအောင်ပါ။

ဧရာဝတီတိုင်း မြောင်းမြခရိုင် တရားရုံးက အမှုတစ်ခုမှာ တရား ဆန်းဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ-၃၀၂(၂)အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ ရှိသဖြင့် အလုပ်နဲ့ထောင်ဒဏ်(၇)နှစ် အပြစ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ၎င်းအပြစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၉၂ အလည်း ပြစ်မှုထင်ရှားကြောင်း တွေ့ ရသဖြင့် အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ်(၃)နှစ် ကျခံစေရန်နှင့် ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်ကို ခြားစီ ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ တယ်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၀၂(၂)ဆိုတာက...

“မည်သူမဆို အခြားအချက် မရှိဘဲ လူသတ်မှုကျူးလွန်လျှင် ထိုသူ တစ်သက်တစ်ကျွန်း ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဆန္ဒ နှစ်ထိ အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ် ဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်ဖြစ်၍ ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်” ရှင်းလင်းချက်။ ။ ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခု တင်ကူးကြံရွယ်သော ပြုလုပ်မှုဖြစ်စေ၊ မဖြစ်သည်ဆိုသောအချက်မှာ ကြေ မြင်းရာ ပြဿနာဖြစ်သည်။ ထို ပြဿနာထားပါတယ်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၉၂ မှာတော့ . . .

“မည်သူမဆို လူယက်မှုကို ကျူးလွန်လျှင် ထိုသူကို အလုပ်ကြမ်းနှင့် ဆယ်နှစ်ထိ ချမှတ်ရမည်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။ ထို့ပြင် ထိုလူယက်မှုကို နေဝင်နှင့်နေထွက် အခြား၌ ပြည်သူသွားလာရာလမ်းတွင် ကျူးလွန်လျှင် ထိုထောင်ဒဏ်ကို ဆယ်လေးနှစ်ထိ တိုးမြှင့်ချမှတ်နိုင်သည်” ဟု ဆိုထားပါတယ်။

ဒီတော့ တရားခံ ဆန်းဝင်း အပေါ် မြောင်းမြခရိုင် တရားရုံးက လူယက်မှု လူသတ်မှုနဲ့ အပြစ်ပေးလိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအမိန့်ကို သေသူစခန်းဝင်းရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကိုစိုးဦးက မကျေနပ်ပါဘူး။ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပေးဖို့ တရားရုံးချုပ်ကို ပြင်ဆင်မှု ဝင်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

တရားရုံးချုပ်က ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး၊ မြောင်းမြခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်ထားတဲ့ စီရင်ချက်နဲ့ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကာ တရားခံဆန်းဝင်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၀၂ (၁) (ဂ) အရ သေဒဏ်ကျခံစေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပါတယ်။

အထူးအမှုခံစားရုံမှာ ဘာဥပဒေပြဿနာပေါ်လဲဆိုတော့ တရားရုံးချုပ်ကို ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပေးဖို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းတဲ့ အခါမှာ ပြင်ဆင်မှုကို ကြားနာစစ်ဆေးခဲ့စဉ်က . . .

“ပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူကို နိုင်ငံတော်စရိတ်ဖြင့် ရှေ့နေ ငှားရမ်းပေး၍ ထုချေခွင့်မပြုဘဲ၊ သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းနဲ့ ညီညွတ်မှု ရှိ-မရှိ” ဆိုတဲ့ ဥပဒေပြဿနာပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ကောင်းရော။ ဟုတ်ပါတယ်။ တရားခံ တစ်ယောက်ကို ကြီးလေးတဲ့ ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ဖို့ တရားစွဲဖို့ စစ်ဆေးရင် တရားခံကို လုံလောက်အောင် ခုခံချေပခွင့်ပေးရပါတယ်။ တကယ်လို့ တရားခံက ရှေ့

နေရှေ့ရပ်တွေ ငှားပြီး မထုချေ မကာကွယ်နိုင်ရင်တောင်မှ နိုင်ငံတော်က နိုင်ငံတော်စရိတ်နှင့် တရားခံဘက်က ရှေ့နေရှေ့ရပ် ငှားပြီး ချေပဖြေရှင်းခွင့်ပြုရမယ်လို့ ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ထားချက်တွေ ရှိပါတယ်။

ဒါမှ အမှန်တရားကို စီရင်ရာ ရောက်တော့ပေမယ့်။ အမှန်တရားကို စီရင်ကြောင်း အများပြည်သူလည်း မြင်သာစေတော့မှာပေါ့။ အခုဟာက အထူးအမှုခံစားရုံ ဥပဒေအချက်အရ ထောက်ပြစရာဖြစ်နေတာပေါ့။ တရားခံတွေကို တရားဥပဒေနှင့်အညီ ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ ခုခံချေပခွင့်မပေးဘဲ တရားစီရင်တာ ဖြစ်ဒဏ်တွေချတာတော့ ပြည်သူတွေ နှလုံးစိတ်ဝမ်းမချမ်းမြေ့စရာပါ။

ဒီအမှုက လပွတ္တာမြို့နယ်၊ အောင်လှကျေးရွာမှာနေတဲ့ ကိုစိုးဦးဟာ ငါးသလောက်ပိုက်မျှောဖို့ လှေဦးစီးမောင်နိုင်နဲ့အတူ ညနေ ၃ နာရီလောက်မှာ နေအိမ်က ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

အိမ်မှာ ဇနီးမစန်းဝင်းနဲ့ (၃)နှစ်သားအရွယ် မောင်အောင်တို့တို့ပဲ ကုန်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်နေ့ မနက် ၇ နာရီလောက်မှာ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဝကြီးနဲ့ ရွာသားအချို့ စက်လှေနဲ့ လိုက်လာပြီး ပြောပြ၍ အိမ်တွင် ကုန်ရစ်သူ ဇနီးမစန်းဝင်းဟာ နေအိမ်အတွင်း၌ လည်ပင်းတွင် ပုဆိုးပတ်လျက် လဲကျသေဆုံးနေကြောင်း သိရှိရလို့ ကိုစိုးဦးက ကန်ဘက်ရဲစခန်းကို တိုင်ကြားရာက အမှုစတင်ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။

တရားလို ကိုစိုးဦး၏ဇနီး မစန်းဝင်းမှာ လည်ပင်းတွင် ပုဆိုးပတ်လျက် သေဆုံးနေပြီး တရားလို၏ နေအိမ်သေတ္တာအတွင်းမှ ငွေ ၂၅၀၀၀/-၊ အိမ်စီးရွှေဆွဲကြိုး ငါးစွန်းသားတစ်ကုံး၊ ကျောက်စိရွှေလက်စွပ်တစ်တွင်း ပျောက်ဆုံးနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

တရားခံဆန်းဝင်းက သက်သေခံပစ္စည်း အိမ်စီးရွှေဆွဲကြိုး တစ်ကုံး၊

ကျောက်စိရွှေလက်စွပ်တစ်တွင်း ပလတ်စတစ်နှင့် ထုပ်ထားသော ရေခဲပိုက်ဆံကုတ်ငွေ ၂၀၀၀၀/- ငွေနှင့် ရွှေဆံဘောက်ချာစာရွက် နှစ်ရွက်တို့ကို ရှာတွေ့ပုံစံဖြင့် ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

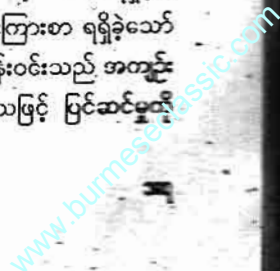
ဆရာဝန်က သေဆုံးသူသည် အသက်ရှူလမ်းကြောင်းပိတ် သေဆုံးရကြောင်း ထွက်ဆိုထားပြီး စာတူစာခံဝန်၏ ပြန်ကြားစာတွင် သေသူ၏ထာဘီ၌ သက်ရည်နှင့် သက်ပိုးတွေ့ရှိသည်ဟု ပြန်ကြားထားသည်။

သို့အတွက် မူလခရိုင်တရားရုံးက တရားခံဆန်းဝင်းအပေါ်တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ-၃၀၂ (၁)(ဂ)အရ စွဲချက်တင် စစ်ဆေးခဲ့သော်လည်း တရားခံသည် သေသူအား သတ်ပြီးမှ ပစ္စည်းရယူခဲ့သည်ဟု ယူဆနိုင်ကြောင်း သေသူအား မသတ်မီ လူယက်မှု ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟု မပေါ်ပေါက်ကြောင်း ခရိုင်တရားရုံးက သုံးသပ်ပြီး စွဲချက်တင်ထားသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၀၂(၁)(ဂ)အရ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်း မပြုဘဲ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၀၂ (၂)နှင့် ၃၉၂ တို့အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဲဒီအမိန့်ကို တရားလို ကိုစိုးဦးက မကျေနပ်လို့ ပြစ်ဒဏ်တိုးပေးဖို့ တရားရုံးချုပ်ကို ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီပြင်ဆင်မှုကို တရားရုံးချုပ်မှာ ကြားနာရန်အတွက် ထောင်ကျတရားခံ ဆန်းဝင်းထံ တရားရုံးချုပ်မှ ထုတ်ဆင့်သော အကြောင်းကြားစာကို အကျဉ်းထောင်တာဝန်ခံ အရာရှိထံမှ တစ်ဆင့် နည်းလမ်းတကျ ချအပ်ခဲ့ပါတယ်။

ယင်း အကြောင်းကြားစာကို တရားခံဆန်းဝင်းက သက်ဆိုင်ရာ ထောင်မှူးကတစ်ဆင့် လက်ခံရရှိခဲ့ပါတယ်။ အကြောင်းကြားစာ ရရှိခဲ့သော်လည်း တရားခံဆန်းဝင်းသည် အတုအမည်ကျခံနေရသူ ဖြစ်သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုထိုး

ကြားနာစဉ်က တရားရုံးရှေ့သို့ ကိုယ် တိုင်လာရောက်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ တရားခံ ဆန်းဝင်းကိုယ်စား လိုက်ပါဆောင်ရွက် ရန် နိုင်ငံတော်စရိတ်ဖြင့် ရွှေနေငှားရမ်း ပေးခဲ့ခြင်းလည်း မရှိခဲ့ပါ။

ဤသို့ တရားခံဆန်းဝင်းကိုယ် တိုင်သော်လည်းတောင် ငှားခါ အကျိုး ဆောင်ရွက်ပေးပိုင်ခြင်းအခွင့်က သေဒဏ် တိုးမြှင့်ချမှတ်သော အမိန့်ထာ ဥပဒေ အရ မှန်ကန်မှု ခြုံ-ခွဲ၍ အထူးအယူခံ ခံနွဲ့က အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်ခဲ့ပါ တယ်။ မူလတရားရုံးက အယူခံတရားခံ ဆန်းဝင်းအပေါ် စွဲချက်တင်စဉ်က ပြစ် မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂(၁)(ဂ)အရ စွဲချက်တင်ခြင်းဖြစ်သည်။

မူလစွဲချက် တင်ခဲ့သော ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ -၃၀၂(၁)(ဂ)အရ တရားခံအား အပြစ်ပေးမည် ဆိုပါက သေဒဏ်ကို မလွဲမသွေ ပေးရမည်ဖြစ် သည်။

ယင်းသို့ သေဒဏ်ထိုက်သင့် သော အမှုများတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော တရားခံများအတွက် နိုင်ငံတော်စရိတ် ဖြင့် ရွှေနေငှားရမ်း ထုချေခွင့်ပြုရန် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၄၉ခုနှစ်၊ နိုဝင် ဘာလ(၃)ရက်နေ့စွဲပါ တရားရေးဝန်ကြီး ဌာန၏ ဝိသေကြာဇာအမှတ်-၁၇ တွင် လည်းကောင်း၊ တရားရုံးများ လက်စွဲ အပိုဒ်-၄၅၇ တွင်လည်းကောင်း ဖော် ပြထားသည်။

တရားရုံးများ လက်စွဲအပိုဒ်- ၄၅၇၏ အပိုဒ်ခွဲ (၅)တွင် မိမိတို့ကိုယ် တိုင် ရွှေနေငှားရမ်းခြင်းမရှိသည့် သေ ဒဏ်စီရင်ခြင်းခံရသော အကျဉ်းသား များအတွက်လည်းကောင်း၊ သေဒဏ် အောက်လျော့သည့် ပြစ်ဒဏ်မှ သေ ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်စီရင်ခြင်း မပြုသင့် ကြောင်း အကြောင်းပြဆင့်ဆိုခံရသည့် တရားခံများအတွက် လည်းကောင်း လျှောက်လဲထုချေရန် တရားရုံးချုပ်က ရွှေနေရွှေရပ်များ စီမံငှားရမ်းပေးရ မည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုမှာ သေဒဏ် အောက်လျော့သည့် ပြစ်ဒဏ်မှ သေ ဒဏ် တိုးမြှင့်ရန် လျှောက်ထားသည့် အမှုဖြစ်သဖြင့် တရားခံဆန်းဝင်း အတွက် နိုင်ငံတော်စရိတ်ဖြင့် ရွှေနေ ငှားရမ်းပေးပြီး ထုချေခွင့်ပြုရမည်ဖြစ် သည်။ ယင်းသို့ ရွှေနေဖြင့် လျှောက်လဲ ထုချေခွင့်မပြုဘဲ တရားခံဆန်းဝင်းထံ ထုတ်ဆင့်သော အကြောင်းကြားစာ အတည်ဖြစ်သဖြင့် ငှားခါအနေဖြင့် ထုချေ ရန် အခွင့်အရေးရရှိပြန်သည်ဟု တရား ရုံးချုပ်က သုံးသပ်ပြီး ပြင်ဆင်မှုကို ခွင့် ပြုကာ တရားခံ ဆန်းဝင်းအပေါ် သေဒဏ်တိုးမြှင့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက် ထားသော ပြင်ဆင်မှုများတွင် တရားခံ အား ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်ခြင်းမပြုမီ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ-၄၃၉၊ ပုဒ်မခွဲ ၂ အရ တရားခံအား ကိုယ်တိုင် ဖြစ်စေ၊ ရွှေနေဖြင့် ဖြစ်စေ၊ လျှောက်လဲ ထုချေခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းအမှုများတွင် တရားခံထံ ထုတ်ဆင့်သော အကြောင်းကြားစာ အတည်ဖြစ်ပါက ငှားခါအား ထုချေရန် အခွင့်အရေးပေးပြီး ဖြစ်သည်ဟု မှတ် ယူကာ ပြင်ဆင်မှုကို ကြားနာဆုံးဖြတ် နိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း သေဒဏ်ထိုက် သင့်သော ပြစ်မှုဖြင့် စွပ်စွဲခံရသော တရားခံအား သေဒဏ် တိုးမြှင့်ချမှတ် သည့် အမှုမျိုးတွင် တရားခံထံ ထုတ် ဆင့်သော အကြောင်းကြားစာ အတည် ဖြစ်၍ ထုချေရန် အခွင့်အရေးပေးပြီး ဖြစ်သည်ဆိုရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်ပေ။

ငှားခါအား ရွှေနေရွှေရပ် ငှားရမ်း စေပြီး ထုချေခွင့်ပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ရွှေနေမငှားရမ်းနိုင်ပါက အစိုးရစရိတ် ဖြင့်လျှောက်လဲထုချေခွင့်မပြုဘဲတရားခံ ဆန်းဝင်းအား တရားရုံးချုပ်မှ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၀၂(၁)(ဂ)အရ သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေ

သဖြင့် ယင်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရပေ မည်” တဲ့။

အထူးအယူခံခံနွဲ့က သုံးသပ်ပုံ လေးဟာ မကောင်းပေဘူးလား။ တရား စီရင်ရေးဟာ မျှတရမယ်၊ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ရမယ်၊ နာနာမှုရှိရမယ် အမှန်တရားကို စီရင်ကြောင်း အများ ပြည်သူတွေ မြင်သာရမယ်ဆိုတဲ့ စကား တွေနဲ့ အကျိုးဝင်မနေဘူးလား။

ယဉ်ကျေးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တွေမှာ တရားဥပဒေဟာ စိုးမိုးပြီး ပြည်သူတွေက ယုံကြည်အားကိုးတတ် ကြပါတယ်။

နောက်ဆုံးအမိန့်က . . .

“အထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးချုပ်က အယူခံတရားလို ဆန်း ဝင်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ- ၃၀၂(၁)(ဂ)အရ သေဒဏ်ချမှတ်ထား အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ တရား ရုံးချုပ်သည် အယူခံတရားလိုဆန်းဝင်း အတွက် နိုင်ငံတော်စရိတ်ဖြင့် ရွှေနေ ငှားရမ်းပေးရန်နှင့် အမှုကို တရားရုံးချုပ် ၏ ယခင်အမှုနိပါတ်ဖြင့်ပင် နှစ်ဖက် ပြန်လည်ကြားနာပြီး အမိန့်ချမှတ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်” တဲ့။

လောလောဆယ် တရားခံထာ သေဒဏ်ကြီးကွင်းက လွတ်သွားတိ တယ်။

အဲဒါဘာကြောင့်လဲ ဟင်းထော့ ဘယ်လောက်ကောင်းအောင်ချက်ချက် ဆားမပါရင် ဘယ်လိုမှ မကောင်းနိုင် သလို အရေးကြီးတဲ့ အက်ချ်လောင်း (ဝါ)ရွှေနေ မပါလို့ ဒီလိုဖြစ်သွားတာဖြစ် ကြောင်း အားလုံးမြင်သာနေပါသည်။ ဒါကြောင့် ရွှေနေ လိုပါတယ် ဆို။

□ ကိုဟောင်းစံသိန်း(ပီယံချုပ်) ကိုးကား

၂၀၀၂ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် တရားရုံးချုပ်စီရင်ဆုံး

မိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှင့်

ယောနုကတီးထောင်
(အမျိုးသားစာပေဆု)

ချင်းဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း

“အခု စစ်မြေပြင်ကိုထွက်မယ် ဆင်းရဲမယ် ငတ်မယ် အခက် အခဲတွေမယ် မြန်မာပီပီ မြန်မာ့သွေးကိုပြုကြ မြန်မာ့ရန်သူကို ချေမှုန်းကြ အနီးကပ်ဆုံးရန်သူကို ရှာပြီး တိုက်ကြ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ချင်း သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း (၁)တွင် တာဝန် ထူသည်။ ချင်းသေနက(၁)သည် မြန်မာ နိုင်ငံ၊ လက်ပံတန်းမြို့တွင် စခန်းချရ

မည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် မြန်မာ ပြည်တစ်ဝန်းလုံးကို ဗဟာစိတ်တပ်များ သိမ်းယူပြီးပြီ။ တစ်စ်ဘီအိုအစိုးရအဖွဲ့က မြန်မာပြည်ကို အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသည်။

စစ်ပြီးခေတ် မြန်မာနိုင်ငံရေး ကား အုန်းအုန်းတွတ်တွတ် တတ်တတ် ကြွကြွရှိလှသည်။

တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် နိုင်ငံရေး အချိန်အဟုန် ခြင့််မားတိုးတက်လျက် ရှိသည်။ “မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေး ချက်ချင်းပေး” ဆိုသော အသံများ မြည် ဟည်းနေပြီ။

ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ကြီး၏ အလံတော် အောက်တွင် မြန်မာပြည်သူလူထုကြီး တစ်ခဲနက်စုဝေးနေချိန်ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ တပ်ကို မြန်မာပြည်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် သယ်ယူ ပါသည်။

ကာလကတ္တားလေယာဉ်တွင်း မှထွက်လာသော ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ လေယာဉ်တွင် ကုလားစစ်သားများ လည်း ပါလာ၏။ ကုလားစစ်သားများ သည် ဆွေရေးဖွိုးရေး တိုင်းရေးပြည်ရေး များကို တိုင်ပင်၍ မပြီးနိုင်ဖြစ်နေကြ သလားမသိ။ အချင်းချင်း ဆူဆူညူညူ စကားပြောလာကြသည်။ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းကမူ လေယာဉ်ပျံအတက်တွင် အောက်၌ ကျန်ခဲ့သော ကာလကတ္တား လေယာဉ်တွင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

လေယာဉ်သည် မြေပြင်မှ တပြည်းပြည်း မြင့်တက်လာ၏။ စိမ်း စိမ်းစိုစိုဖြင့်လှသော လယ်တွင်းများ သည် နောက်မှာထုန်းခဲ့ပြီ။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းက စိတ်ထဲမှ လျှောက်လိုက်ပါ၏။

“နှုတ်ဆတ်လိုက်ပါရဲ့ အိန္ဒိယ ပြည်”

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ လေယာဉ် သည် မြန်မာနိုင်ငံ ကလေးမြို့တွင် ဆင်း ရသည်။ ကလေးလေယာဉ်ကွင်းကား ဘုရားစူးစေ လေယာဉ်ကွင်းဖြစ်သည်။ စစ်ပြီးစအချိန်ဆိုတော့ ပြင်ဆင်ချိန်မရှိ သေး။

သို့သော် လေယာဉ်ပျံဆင်းနိုင် သည်ကိုပင် ကျေးဇူးတင်ရသေးတော့ သည်။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ ချင်းသေန က(၁)သည် ကလေးမြို့မှနေ၍ ချင်း တွင်းမြစ်အတိုင်း လှေဖြင့်သွားကာ မုံရွာ သို့ရောက်၏။ မုံရွာမှနေ၍ မီးရထားဖြင့် မန္တလေးသို့ ခရီးဆက်သည်။ စစ်ပြီးခေတ် မန္တလေးကား ကြော့ကွဲလွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာ မြို့တော်ကြီးအဖြစ် ကျန်ရစ်၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း ရွှေနန်း တော်ကြီးနေရာကို သွားကြည့်၏။ တစ် ချိန်က တောက်တောက်ပပ ဝင်းဝင်း လက်လက်မရှိခဲ့သော ရွှေနန်းတော်ကြီးကို မမြင်ရတော့ပြီ။

မန္တလေးမြို့ပေါ်သို့ ကြည့်ခဲ့သော ဗုံးဒက်ဖြင့် နန်းတော်ကြီးတွယ်ပျောက် ခဲ့ပြီ။ စိန်မှန်ကင်းအစစ် ထင်းဖြစ်ခဲ့ရ လေပြီ။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းသည် လွမ်း မောဖွယ်ရာ ဒီရွှေခင်းကို ရင်တွင်းက နာကျင်စွာဖြင့် ငေးကြည့်နေမိသည်။

မန္တလေးတွင် ကြာကြာမနေရ။ ခေတ္တခဏမျှသာ နားရသည်။

မန္တလေးမှ ရန်ကုန်သို့ ခရီးဆက် ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မှ ပြည်ရထားဖြင့် လက်ပံတန်းသို့ သွားရပြန်၏။

လက်ပံတန်းကား ဗိုလ်တိုက်ခွန်း တို့၏ ချင်းသနက(၁) စခန်းချရမည် နေရာ။ ချင်းသနကတပ်ရင်း(၁)၏ တပ် ရင်းမှူးမှာ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖလင်နယ်လ် ကမ်း ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ကြီးတိုက် ခွန်းသည် ဦးစီးတပ်ခွဲတွင် တပ်ကြပ်ကြီး အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရပြီ။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းတို့ ချင်း သနက(၁)ကို လက်ပံတန်း ဘူတာရုံ အရှေ့ဘက်နားတွင်နေရာချထားသည်။ ယခင်က ပုလိပ်ဌာန ဖြစ်မည်ထင်၏။

စစ်ပြီးကာလဆိုတော့ အေးချမ်း လှသည်။ ပြဿနာ မရှိ။ ပဲစားရင်း၊ ကင်းစောင့်ရင်း၊ ဘယ်ညာ နင်းရင်း၊ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ရင်း အချိန်ကုန် ရလေသည်။

သုံးရက်တစ်ကြိမ် ကင်းစောင့်ရ သည်။ တပ်သားခြောက်ယောက်၊ ဒုတပ်ကြပ်တစ်ယောက်နှင့် တပ်ကြပ် တစ်ယောက်ပါဝင်သော ကင်းတပ်ဖွဲ့ သည် သုံးရက်တစ်ကြိမ်သာ ကင်းကျ သည်။ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းကား ရောက် ရာနေရာတွင် ပျော်တတ်အောင် လေ့ ကျင့်ထား၏။ စစ်သားဆိုတာ ကျားကို

ခလုတ်၊ သစ်ငုတ်သင်ဖြူ ဆူးကိုမွေရာ ဆိုသည် မဟုတ်လား။

ယခုတော့ ခလုတ်မထိ ဆူးမပြီ ဝါ။ တပ်ထဲမှာ အေးအေးချမ်း ချမ်းနေရ သည်ဘဝ၌ ပျော်အောင်နေသည်။ ချင်းတောင်ကို မလွမ်း အမေအိမ်ကို သတိရစရာခန့်၊ မြန်မာပြည်တစ်ပြည် လုံးသည် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းအမေအိမ် လိုပဲ စိတ်ထဲမှာ စွဲနေလိုက်သည်။

လက်ပံတန်းတွင် ၁၀ လခန့် ကြာခဲ့သည်။ ဒီနောက်တော့ ရန်ကုန်သို့ တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး ပြောင်းရ၏။ ယခု ထောက်ကြန့်မြို့အနီး ပေါက်ကုန်းရွာ တွင် ရွက်ထည်တဲများကို ထိုး၍ စခန်း ချရသည်။ ထို့နောက် ရွက်ထည်စခန်း နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာတွင်သစ်သား အိမ်များဆောက်၍ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် ကြရ၏။

ရွက်ထည်တဲဖြင့်နေစဉ် ဗိုလ်ကြီး တိုက်ခွန်းအဖို့ မကြာမဖူး ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို သတိရမိသေးသည်။

ထိုအချိန်က မြန်မာပြည်တစ် ပြည်လုံးတွင် လွတ်လပ်ရေးတောင်းဆို သံတွေ ဆူညံနေပြီ။ လွတ်လပ်ရေး တောင်းသံနှင့်အတူ တစ်ပါတည်း ပါ လာသည်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အမည် ဖြစ်သည်။

အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အမည်ကို မကြားချင်အဆုံး ကြားနေရသည်။

ရဲဘော်သုံးကျိပ် ခေါင်းဆောင်၍ ဂျပန်ပြည်မှာ စစ်ပညာသင်ခဲ့သူ၊ ဗမာ့ တော်လှန်ရေးတပ်ကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့ သော လူငယ်စစ်ဗိုလ်ချုပ်။

မြန်မာပြည်၏ တစ်ခုတည်း သော အင်အားအကြီးမားဆုံး နိုင်ငံရေး ပါတီကြီးကိုဦးဆောင်နေရသော အမျိုး သားခေါင်းဆောင်ကြီး စသည်ဖြင့် ကြား နေရ၏။ သိနေရ၏။ မြင်တော့ မမြင်ဖူး သေး။ တစ်နေ့တွင် ဒုတိယတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကပ်ကျောင်းက ဗိုလ်ကြီးတိုက် ခွန်းကိုခေါ်သဖြင့် ဗိုလ်မှူးကပ်ကျောင်း

၏ရုံးခန်းသို့ ဝင်သွားရ၏။ ထိုနေ့က ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း၏ တပ်စိတ်မှာ တပ်ရင်း လုံခြုံရေးတာဝန်ယူပြီး ကင်း စောင့်နေရသည်။

ဗိုလ်မှူးကပ်ကျောင်းကို အလေး ပြုပြီး ရပ်နေသည်နှင့် ဗိုလ်မှူးက ပြော သည်။

“တိုက်ခွန်း... ဒီနေ့ တပ်ရင်း ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လာလိမ့်မယ်၊ မင်းရဲ့ကင်းတပ်ဖွဲ့က တန်းစီအလေးပြုရ မယ်၊ ထုံးစံအတိုင်း ကင်းတပ်ဖွဲ့ခါးပတ် ဖိနပ် သေနတ်တွေတိုက်ပြီး စည်းကမ်း တကျအလေးပြုပါစေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး”

“ဘာမေးစရာရှိသေးလဲ”

“ဘယ်အချိန်လာမှာလဲ ဗိုလ်မှူး”

“နေ့လယ်ပိုင်းလောက်ပဲ၊ အချိန် တော့ တိတိကျကျ ပေးမထားဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး... အစစ အဆင်ပြေပါစေမယ်”

“ကောင်းပြီ... ဂရုစိုက်ပါ၊ ပင်း သွားနိုင်ပြီ”

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းသည် ဒုတိယ တပ်ရင်းမှူးကိုအလေးပြု၍ ထွက်လာခဲ့ သည်။

လမ်းလျှောက်လာရင်း လုပ် ဆောင်ရမည့်တာဝန်တွေကို စဉ်းစား လာပါသည်။ စနစ်တကျ အလေးပြု အောင် ရဲဘော်တွေကိုညွှန်ကြားရမည်။

ခါးပတ်၊ ဖိနပ်၊ သေနတ်တွေကို ပြောင်လက်နေအောင် အတိုက်ခိုင်းရ မည်။ အရေးအကြီးဆုံးက တပ်ရင်းအဝင် အဝတွင် အမှိုက်တစ်စုမှ မရှိအောင် တံမြက်စည်း လှည်းထားရန် ဖြစ်၏။ ပြောင်ပြောင်ရှင်းရှင်း မြင်ရသူစိတ်ထဲမှ အကွက်ချနေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကားပေါ် မှဆင်းသည်နှင့် ကင်းတပ်ဖွဲ့၏အလေး ပြုခြင်းကို ခံယူလိမ့်မည်။ ထိုသို့အလေး ပြုခဲ့နေစဉ် တပ်ရင်းဝင်းတံခါးကို မျက်စိ ကစားကြည့်လျှင် အမှိုက်တစ်ပင်မျှမရှိ အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ တာဝန်...

လိုက်သောရဲဘော်က ပေါ်ပြန်ပြန်လုပ်နေရင်ခက်မည်။ ထို့ကြောင့် ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းတယ်တိုင် ခံပြန်စည်း ဝင်လှည်းလိုက်လေသည်။

ခါမှမဟုတ် ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်း၏ကားသည် တစ်ရင်းရုံးသို့ တန်းပြီးမောင်းဝင်သွားမလား။ ဝိုင်းချုပ်ဆိုတော့လည်း ရှေ့ကား နောက်ကားနှင့်တိုက်ရဲဘော်ရဲဘော်တွေပါလာလိမ့်မည်။ ကားတွေတန်းစီပြီးတော့အာ မောင်းဝင်သွားလျှင် ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းတို့တစ်ရင်းဝင်းမှာ သန့်ရှင်းလှပနေတာကလေးတွေမှ မြင်သွားပါမလား။

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်း အမျိုးမျိုးတွေးတော စိတ်မောနေမိလေသည်။ သို့သော် တစ်ခုတော့ကျေနပ်၏။ ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းကို မြင်ရတော့မည်မို့ ဝမ်းသာမိသည်။ ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းအဖို့ ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းကို သတင်းစာစာပေတွင် မြင်ဖူးသူ မဟုတ်။ သတင်းစာဖတ်ရအောင်လည်း ထိုစဉ်က အိန္ဒိယမှ ပြန်လာခဲ့စေ မြန်မာစာကို တွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ဖတ်သည့် အကျင့်ချီးသေး။

မွန်းတည့် ၁၂ နာရီခန့် ဖြစ်သည်။ ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်း ကင်းရဲစလေး၏နောက်ဘက်တွင် ရပ်နေ၏။ ထိုယုနီဖောင်းတို့ ကိုယ်ပြန်ပုံကြည့်သည်။ ပြောင်လက်နေသော ခါးပတ်ခေါင်းအရိပ်ပေါ်နေအောင် တိုက်ထားသော စစ်ဖိနပ် ခေါက်ရိုးမကျိုးအောင် တောင်တင်းနေသော စစ်ယုနီဖောင်းနှင့် ကျေနပ်နေသည်။

ထိုခဏ ကင်းစောင့်ရဲဘော်က ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းကို ချင်းအာသာဖြင့် ထမ်းပြောသည်။

“ဆရာ ဟိုမှာ လူတစ်လောက် ထာနေတယ်”

“ဘယ်မှာလဲကွ”

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်း မျက်စိကစားရင်း ပြန်မေး၏။ တစ်ရင်းဝင်းဝမှ လမ်းထိကားထားသော ဝါးလုံးတန်းအနီးတွင်

လူလတ်ပိုင်းအရွယ် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ ကင်းရဲဘော်၏အဖြေကို မစောင့်တော့ဘဲ ဝိုင်းကြီး တိုက်ချွန်းဝင်းသို့ ပြေးထွက်သွား၏။

လူတစ်ယောက်ပါပဲ။ ဖျင်ပင်နီတိုက်ပုံအတိုင်းနှင့် ချည်ပုဆိုးအတွက်ကြီးဝတ်လို့။ သူခေါင်းမှာ ဖော့ဦးထုပ်တစ်လုံးဆောင်းထားသည်။ လက်ထဲမှာ တုတ်ကောက် တစ်ချောင်း။

ထိုလူက . . .

“ရဲဘော် . . . ရဲဘော် ကျုပ်ဝင်ခဲ့ချင်တယ်”

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းက . . .

“ခင်ဗျား ဝင်ခွင့်မရှိဘူး။ ဒီနေ့ကျန်တော်တို့ လူကြီးတစ်ယောက်လာဖို့ ရှိတယ်။ ဒီလမ်းလယ်မှာ မရပ်ပါနဲ့။ လမ်းဘေးကိုသွားပါ”

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်း အတော်ပင်စိတ်သွားပါသည်။ ဘယ်နယ်ဗျား၊ ခြေကြီးမှာ ခြေရာမထင်အောင် လှည်းတွင်းထားသောဝင်းအလယ်၌ သူတစ်ယောက် ပြီးတော့ တုတ်တစ်ချောင်းတ ခြေကြီးမှာ ထောက်ထားသေး။

ဒုက္ခပါပဲ။ ခြေရာမထင်အောင် လှည်းထားတဲ့နေရာမှာတော့ ခြေရာတွေ ပွတုန်တော့မှာပဲ။

ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်း လာတဲ့အခါ ပွဂွန်နေတဲ့ ခြေရာတွေနဲ့ ဒီလမ်းကို မြင်ရင် ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းအပေါ် အပြစ်ကျတော့မှာ ကေန်ပါပဲ။

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းက ဒီလိုတွေးပြီး ထိုသူကို လက်ကာပြနေပါသည်။

“မလာနဲ့ မလာနဲ့ . . . လမ်းဘေးမှာနေပါ”

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်း ထိုသို့ မျက်ကလဲဆန်ပျာ ဖြစ်နေသည်ကို ထိုသူက ခပ်အေးအေးပင် ပြုံးကြည့်နေသည်။

ပြီးတော့မှ . . .

“မဟုတ်ပါဘူး။ အထဲဝင်ချင်လို့ပါ”

သူက ပြောရင်းဆိုရင်း ရှေ့ကို တိုးလာသည်။ ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းက

လည်း ထာဝန်အရ အနေထကြီးဝင်တားနေ၏။

“ဟေ့လူ . . . ဘယ်လိုလဲ၊ ခြေတာ မရဘူးလား။ ဒီမှာမနေပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ လူကြီးတစ်ယောက်လာမယ်။ ဘေးမှာရပ်နေပါ”

“မေ့ရာကပ်ကျောင်းရှိသလား။ ရှိရင် တွေ့ချင်တယ်။ မေ့ရာကပ်ကျောင်းကို သွားခေါ်ပေးပါ။ သူမိတ်ဆွေက တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောပါ”

“မြတ်စွာဘုရား . . . ဘယ်လိုလူနဲ့ လာတွေ့နေပါလိမ့်”ဟု စိတ်ထဲက တွေးနေမိသည်။

တကယ် ဇွတ်သမားပါလား။ အတင်းဝင်မယ်လုပ်ပြီး မဝင်ရတော့ ဝိုင်းမှူးကပ်ကျောင်းကို ခေါ်ခိုင်းနေသည်။ ဝိုင်းမှူးကပ်ကျောင်းရဲ့ အသိမိတ်ဆွေဖြစ်မှာပဲ။

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်း ထိုသို့တွေးမိပြီး သူ့ကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“တောင်ဦး . . . ဝိုင်းမှူးကို ခေါ်ခဲ့မယ် ခင်ဗျား ဒီမှာထနေခဲ့ပါ”

သူက ခေါင်းညိတ်ပြန်၏။ ထို့ကြောင့် ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းသည် တစ်ရင်းရုံးသို့သွားပြီး ဝိုင်းမှူးကပ်ကျောင်းကို သွားခေါ်ရသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်၍ သူ့ကိုပြန်ကြည့်တော့ ဝါးလုံးတန်းအနီးမှာ သေသေချာချာရပ်ရင်း မရယ်မပြုံး လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

ဝိုင်းမှူးကပ်ကျောင်းထံ သတင်းပို့လိုက်တော့ သူ ထလိုက်လာသည်။ ဝိုင်းမှူး ကြည့်ရသည်မှာ မျက်လုံးပြုမှု မျက်ဆန်ပြုနှင့် ဖြစ်နေ၏။ တစ်ရင်းရုံးခန်းအတွက်မှာ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်နှင့် သူသိပါပြီ။

ထို့ကြောင့် ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်းကို ချက်ချင်း အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“ဟေ့ အဲဒါ ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းပဲ။ တိုက်ချွန်း . . . ကင်းတပ်ဖွဲ့တန်းအလေးပြုပါ”

ဝိုင်းကြီးတိုက်ချွန်း ထံသို့ ပေါက်လိုက်လျှင်တောင်

မည်မထင်ပါ။ ယခုတော့ ကြုံရသည် ဖြစ်အင်ကြောင့် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ခေါင်းနားပန်း ကြီးသွားသည်။

ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် ချက်ချင်း သတိ ပြန်ဝင်လာသည်။

သို့နှင့် ကင်းတပ်ဖွဲ့သို့ ပြောသွား ပြီး ချင်းဘာသာဖြင့် အော်၍ အမိန့်ပေး လိုက်ရသည်။

“စတင်းဇာ... ကင်တွန်းနွန်း”
(တပ်စိတ် အမြန်ဆုံးတန်းစီ)

ကင်းတပ်ဖွဲ့ကို တန်းစီပြီးခဏ တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဗိုလ်မှူး ကပ်ကျောင်းတို့နှစ်ဦး တပ်ရင်းဝမှ လမ်း လျှောက်၍ဝင်လာကြသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက် ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းတို့ရှေ့ရောက်၍ ရပ်ကြည့်နေ တော့မှ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ထပ်၍ အမိန့် ပေးရပြန်သည်။

“ကင်နရယ် ဆလ၊ ပရဲဆင့်အမ်း”
(ဗိုလ်ချုပ်ကို သေနတ်မြောက် အလေးပြု)

တပ်ဖွဲ့က သေနတ်မြောက်ကာ အလေးပြုသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်က အလေး ပြုခံယူပြီး ပြုံးနေသည်။ ပြီးတော့ တုတ် ကောက်ကို မြေမှာထောက်၊ ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ဗိုလ်ကြီးတိုက် ချွန်းကို ပြုံးနှုတ်ဆက်၏။

“ကောင်းတယ် ရဲဘော်၊ မင်း တာဝန်ကျေတယ်၊ ရဲဘော်ဆိုတာ ဒီလိုမှ ပေါ့ကွ”... တဲ့။

သူကပြုံးပေမယ့် ဗိုလ်ကြီးတိုက် ချွန်းကဖြင့် မပြုံးနိုင်ပါ။ မပြုံးနိုင်ရုံမက ဘယ်ကထွက်လာမှန်းမသိသော ချွေး သီးချွေးပေါက်တွေကြောင့် ယူနီဖောင်း တစ်ထည်လုံး ရွှဲနစ်နေပါသည်။

ဇောချွေးဆိုတာ ဒါပဲဖြစ်မည်။
ရင်ထဲမှာ မတင်မကျ။

တပ်ရင်းမှ ဗိုလ်မှူးကြီး ဖလင် နယ်လ်ကမ်း၊ ဒုတပ်ရင်းမှ ဗိုလ်မှူး ကပ်ကျောင်းနှင့်အတူ ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းသည် ထိုနေ့နေ့လယ်က စားရိပ်

သာတွင် နေ့လယ်စာစား၏။ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းကား ထိုနေ့က ကင်းစောင့် တာဝန်ယူနေရတာ စိတ်မပါတော့ပါ။ ကြံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ရင်ထဲမှာ တနှံ့နှံ့ဆွေးရသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း မကျေ မနပ်ဖြစ်သည်။ ဘယ်နှယ် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတစ်ယောက်လုံးကိုမှ မသိ ဘူးတဲ့လား။

“ငါ တော်တော်ညှိသေးလို့ပဲ၊ အို ငါညှိတာမဟုတ်ပါဘူးလေ၊ တာဝန် ကျေအောင်ကြိုးစားခဲ့တာပဲ၊ ဗိုလ်ချုပ် က အသွင်ပြောင်းလာတာကိုး”

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ဒီကိစ္စ ကိုပဲ အတွေးသံသရာ လည်နေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတာ ဘယ်လို လူမျိုးပါလိမ့်။ ဘယ်နှယ်ဗျာ၊ ဗိုလ်ချုပ် တစ်ယောက်လိုမှ မလာခဲ့ဘဲ။ တကယ် ဆိုရင် ဗိုလ်ချုပ်ဆိုတာ စစ်ယူနီဖောင်းနဲ့ ကိုယ်ရံတော်နှင့် ရှေ့တပ်၊ နောက်တပ် နှင့် ခုံခုံညားညား လာရမည် မဟုတ် ပါလား။ ဒုတော့ ခက်ကပြီ။

ဗိုလ်မှူးကပ်ကျောင်းကား စစ် စည်းကမ်းကြီးသူ၊ တာဝန်ကိုသိတတ်သူ၊ အထက်လူကြီးကိုရိုသေသူ၊ စစ်သား ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ထို့အတူပင် ဝတ္တရား ချိုယွင်းလျှင် အားမနာတမ်း အပြစ်ပေးတတ်သည်။

ဒုတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို တပ်ဝင်းအပြင်မှာ ရပ်ခိုင်းနေမှုကြောင့် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းကို မလွဲမသွေအပြစ် ပေးခံရတော့မည်။ ရုံးတင်ခံရမည်။ ပြီး တော့ ကွာတားအချုပ်ကျတော့မည်။

မြတ်စွာဘုရား တကယ်ဒုက္ခပေး တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ပါလား။ သို့သော် အတွေး သည် အတွေးမျှသာဖြစ်၏။ တကယ် ဖြစ်မလာပါ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကလည်း ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ကို ဒုက္ခပေးမသွား ပါ။ ထိုနေ့မွန်းတည့် ၁၂ နာရီလောက် တွင် ဗိုလ်ချုပ်ရောက်လာပြီး နေ့လယ် စာစားသည်။

ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖလင်နယ်ကမ်း နှင့် ဆွေးနွေးပြောဆိုပြီး ညနေ ၃ နာရီ တွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်သွား၏။

အဲဗျ... ပြန်တော့မှ တကယ် ဗိုလ်ချုပ်ဟန်ဖြင့် ပြန်ပါတော့သည်။

ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖလင်နယ်လ်ကမ်း က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ရန်ကုန် အရောက်လိုက်ပို့၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်း လာတုန်းက ဘာကားစီးသလဲ ဆိုတာ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း မသိရ။

သူပြန်သွားတော့ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ် ကို ရှေ့ကိုယ်ရံတော်ကား၊ နောက်ကိုယ် ရံတော်ကားနှင့်အစောင့်အကြပ် အထပ် ထပ် ခုံညားစွာ လိုက်ပို့ပေးလိုက်လေ သည်။

တပ်ရင်းပိတ်ဝအထွက်တွင် ဗိုလ် ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ကင်းတပ်ဖွဲ့က ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းကို အလေးပြုလိုက်လေ၏။ အလေးပြုခြင်းအား ဗိုလ်ချုပ်က ပြုံးပြုံး ရွှင်ရွှင်ဖြင့် ခံယူသည်ကို ဗိုလ်ကြီးတိုက် ချွန်းမြင်ရသည်။

ထိုအခါမှ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း ရင်ထဲက အပူလုံးကြီး ရုတ်တရက် တူ သွား၏။

သို့သော် ဗိုလ်မှူးကပ်ကျောင်းက ဘာပြောဦးမလဲ စိုးရိမ်နေမိသေးသည်။ ညနေကျတော့ ဗိုလ်မှူးကပ် ကျောင်းက ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းကိုခေါ် သည်။ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ပြန် ပြောဖို့စကားတွေကို အလွတ်ရွတ်ဆို ကြည့်ရင်း ဗိုလ်မှူးထံ ဝင်သွား၏။

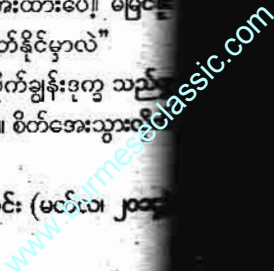
ကံအားလျော်စွာပါပဲ၊ ဗိုလ်မှူးက အပြစ်မတင်ပါ။ ခွင့်လွှတ်သောအပြစ် ပြုံးပြရင်း သူပြောလိုက်တာကတော့

“တိုက်ချွန်း... မင်းက ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းကို မမြင်ဖူးဘူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့ မမြင်ဖူးပါဘူး ဗိုလ်မှူး”

“အေး အေး... ကိစ္စမရှိပါဘူး ကွာ၊ စိတ်အေးအေးထားပေါ့၊ မမြင် နေတော့လဲ ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲ”

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းဒုက္ခ သည် နှင့်ချုပ်ငြိမ်းသွား၏။ စိတ်အေးသွားလို့

သည်မှာ ရင်ထဲကို ရေခဲရေလောင်းလိုက် သလားထင်ရသည်။ ကိစ္စပြီးပြီ။ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက ငါ့ကို အပြစ်မယူဘူးတဲ့။ အဟောသုခံ။ ဩော်... ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွ မောင်မင်းကြီးသား သက် တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ။

သို့သော် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ ဆုတောင်း မပြည့်ပါ။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ရနိုင်ပြည် တွင် တာဝန်ကျနေစဉ်မှာပင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ လုပ်ကြံခံရသောသတင်းကို ရေဒီယိုမှ ကြားရသည်။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ကြား ရသောသတင်းကို ရုတ်တရက်မယုံနိုင်။ မဟုတ်ပါစေနဲ့၊ မမှန်ပါစေနဲ့ဟုလည်း ဆုတောင်းသည်။ သို့သော် ဆုတောင်း ဆိုတာ ပြည့်ချင်မှပြည့်တာပဲ။ မပြည့်ချင် တဲ့အခါ မပြည့်ဘူး မဟုတ်လား။

ယခုလည်း ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ဆုတောင်း ပြည့်ပါ။ ဗိုလ်ချုပ် အောင် ဆန်းတို့ တကယ်လုပ်ကြံခံရပြီ။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ထိုစဉ် က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ ရေတိမ်နစ် ရသော သတင်းကို ကြားရသောအခါ ဝမ်းနည်းကြီးစွာဖြင့် ရှိတ်ကြီးတင်ငိုခဲ့မိ သည်ကို ယခုပင် သတိရနေပါသေး သည်။

၁၉၄၀-၅၀ ပြည့်နှစ်များသည် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း မင်္ဂလာနှစ်ကာလ များ ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာတွင် ဗိုလ်ကြီးတိုက် ချွန်း၏ စစ်မှုထမ်းထူးချွန်မှုကို နိုင်ငံတော် မှ အသိအမှတ်ပြု၍ ဘွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်ပုံ ရေးပြရပါဦးမည်။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ပထမဆုံး ရရှိခဲ့သည့်ဆုတံဆိပ်မှာ ဘီဂျီအမ်ဂေါ် မြန်မာပြည်စစ်မြေပြင်အမှုထမ်းကောင်း ဆုတံဆိပ် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းတံဆိပ်ကို ဗြိတိသျှအစိုးရ က ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းအား ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ထိုဆုအတွက် နှစ်စဉ် ဒီဇင် ဘာလတိုင်း ကျပ်ငွေ ၆၀၀ ကို ဗြိတိသျှ အစိုးရက ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းကို ချီးမြှင့်ခဲ့ သည်။

ဗြိတိသျှတပ်မတော်မှ ဗမာ့ တပ်မတော်သို့ ပြောင်းခဲ့သည်မှစ၍ တပ်မတော်က အငြိမ်းစားယူခဲ့သည့် တိုင် ဘီဂျီအမ် ဆုတံဆိပ်အတွက် နှစ်စဉ်ချီးမြှင့်ငွေကို လက်ခံရယူခဲ့သည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ လွတ်လပ်ရေးနေ့ နှစ်ပတ်လည်တွင် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ကြေညာသောအခါ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ထို့ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးက သူရဘွဲ့ တံဆိပ်ချီးမြှင့်သည်။

သူရဘွဲ့တံဆိပ်သည် သူရသတ္တိ ဆိုင်ရာ ထူးချွန်သော စစ်မှုထမ်းများ အတွက် တတိယအမြင့်အဆင့်ဘွဲ့ဖြစ် ၏။ ယင်းဘွဲ့အတွက် ထုတ်ငွေ ၂၀ ထို နိုင်ငံတော်က လုပ်ငန်းမြှင့်တင်ရေး ဝန်ကြီး စား ယူပြီးနောက်လည်း ထိုဆုငွေကို ဆက်လက်ခံစားရလေသည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ်ကား ဗိုလ်ကြီးတိုက် ချွန်းအတွက် တိုက်ပွဲအများဆုံးတိုက်ရ သောနှစ်ဖြစ်သည်။ အင်းစိန်တိုက်ပွဲ၊ ထန်းတစ်ပင်တိုက်ပွဲ၊ မှော်ဘီတိုက်ပွဲများ သည် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ ချင်းသနက (၁)၏ စစ်ရည်အသွေးကို မှတ်ကျောက် တင်ရသော တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ တိုက်လိုက်ရသည်မှာ နေထွက်ကနေ ဝင်၊ နေဝင်ကနေထွက်၊ မိုးရွာရွာနေပူပူ ကုန်းပေါ်မှာ၊ ရေထဲမှာ၊ နေရာမရွေး၊ ဒေသမရွေး၊ ရာသီမရွေးတိုက်ရသည်။

ဒီတော့လည်း စွန့်စားရသော တာဝန်အဆင့်ဆင့်ကို ဗိုလ်ကြီးတိုက် ချွန်းတို့တပ်ရင်းကယူခဲ့ရသည်။ တပ်ရင်း ကို ပေးအပ်သော တာဝန်အဆင့်ဆင့် ကို ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းနှင့်ရဲဘော်များက တစ်ဖန်ပြန်လည်ရယူ၍ စွန့်စွန့်စားစား ထမ်းဆောင်ရပြန်သည်။

ထိုကဲ့သို့ စွန့်စားမှုများလည်း အချည်းနှီးမဟုတ်ကြောင်း နိုင်ငံတော် က တင်ပြလိုက်သည်။

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် မြန်မာသက္က ရာဇ် ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊ လွတ်လပ်ရေးဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးများ ကြေညာသောအခါတွင် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းကို သူရသတ္တိဆိုင်ရာ စွမ်းရည်ဘွဲ့တံဆိပ်များတွင် အမြင့်မား ဆုံးဖြစ်သော အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ဖြင့် ချီးမြှင့်ဂုဏ်ပြုကြောင်း နိုင်ငံတော်သမ္မတ ကြီးက ကြေညာခဲ့လေသည်။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ချီးမြှင့် ကြောင်း ကြေညာသည့်နေ့ကဖြစ်ရပ်ကို ယခုတိုင်သတိရနေသည်။

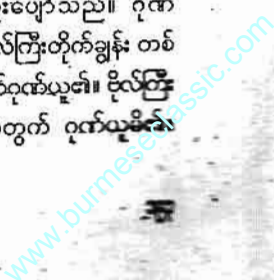
၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့က ထင်၏။ ညနေ တပ်ရင်း ဝင်းအတွင်း၌တန်းစီ၊ နိုင်ငံတော်အလံကို အလေးပြုသောအခါ တပ်ရင်းမှူးက အခိန်ကြေညာ စာတစ်စောင်ကို ဖတ်ပြ သည်။

“ချင်းသနက(၁) တပ်ခွဲ ၃ မှ ဒုတိယတိုက်ချွန်းအား သူ၏စစ်မှုထမ်း ဆောင်ရွက် သူရသတ္တိစွမ်းရည်ထူးချွန် မြင့်အထွတ် အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးက ချီးမြှင့်လိုက် သည်” တဲ့။

ပျော်လိုက်သည်မှာ ပျော်မဆုံး နိုင်ပြီ။ ပြောပြလို့ မတုန်နိုင်ပြီ။ ထိုနေ့ ညနေက ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသူငယ်ချင်း ရဲဘော်တွေ၊ အရာရှိအရာခံ၊ အကြပ် တပ်သားတွေအားလုံးက ဗိုလ်ကြီးတိုက် ချွန်းကို ဖက်ရမ်း၍ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း အောင်မြင်မှုကို ကောင်းချီးပေးကြသည်။ သူတို့တောင်းဆို၍ ထိုနေ့ညက ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းတို့ ပျော်ပွဲစားကြသည်။

စွားတစ်ကောင်မှ ငွေကျပ် ၅၀ သာပေးရသည်။ အမဲသားဟင်းနှင့် ရပ် အရက်တွေသောက်လို့ မကုန်နိုင်ပါ။ သောက်ကြစားကြနှင့် တစ်သက်တာ တွင် အပျော်ဆုံးသောပျော်ပွဲစားကြီး ဖြစ်နေတော့သည်။

ပျော်လည်းပျော်သည်။ ဂုဏ် လည်းယူသည်။ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း တစ် ကိုယ်တည်းအထွက်ဂုဏ်ယူ၏။ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းတပ်ခွဲအတွက် ဂုဏ်ယူခံရသူ

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း တပ်ရင်းအတွက် လည်း ဂုဏ်ယူ၏။ ပြီးတော့ မြန်မာ့တပ် မတော်ကြီးအတွက်လည်း ဂုဏ်ယူရမည် မဟုတ်လား။

ဂုဏ်မယူချင်လည်း မဖြစ်ပါ။ အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ဆိုသည်ကား နိုင်ငံတော်က ချီးမြှင့်သော သူရသတ္တိ ဆိုင်ရာဘွဲ့များတွင် အမြင့်မားဆုံးဘွဲ့ ဖြစ်၏။ ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် မူစတိုးနိုယား ခရော့ (Victoria Cross) ဘွဲ့သည် သူရ သတ္တိဘွဲ့တံဆိပ်များတွင် အမြင့်မားဆုံး ဘွဲ့ဖြစ်၏။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ကား ထို ဘွဲ့နှင့် အဆင့်အတန်းတူဘွဲ့ ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယနေ့ထိ အောင်ဆန်း သူရိယဘွဲ့ဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသူပေါင်း ခြောက်ဦးသာ ရှိသည်။

၁၉၄၈ခုနှစ်က ကျဆုံးသူ ဗိုလ်မှူး အေးချို (ကြည်း-၅၁၈၀)ဖြစ်၏။ ဗိုလ်မှူး အေးချိုပြီးတော့ ၁၉၄၉ ခုနှစ်ကကျဆုံးခဲ့ သော ရဲဘော်လှသောင်း (ကိုယ်ပိုင် အမှတ် - ၀၈၈၆၅)။ ပြီးတော့ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း (ကြည်း - ၅၄၅၃) တပ်သား ဆပ်ခဲမဟာဒူးရိုင်း (ကျဆုံး ကိုယ်ပိုင် အမှတ် - ၀၁၉၁၄) တပ်သား စောဘရီ (ကျဆုံး) တပ်သားစောမြင့် (ကျဆုံး ကိုယ်ပိုင်အမှတ် - ၀၀၆၈၀၃) တို့ ဖြစ်ကြ၏။

သူရသတ္တိဆိုင်ရာ စွမ်းရည်ဘွဲ့ များတွက် သုံးဆင့်ရှိရာ ပထမအဆင့် အတန်း အောင်ဆန်းသူရိယ၊ ဒုတိယ အဆင့်အတန်း သီဟသူရ၊ တတိယ အဆင့်အတန်း သူရဘွဲ့တံဆိပ်များဖြစ် ကြ၏။ အထက်ပါတံဆိပ်များ ချီးမြှင့်ရန် အရည်အချင်းမမီသော်လည်း ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် အသိအမှတ် ပြုထိုက်အောင် သူရသတ္တိဖြင့် ဖိစိ တာဝန်ကို ခိုင်မြဲသောစိတ်ဖြင့် ထမ်း ဆောင်သူ တစ်မတော်သားများအား သူရကောင်းမှတ်တမ်းဝင်အဖြစ် အသိ အမှတ်ပြုချီးမြှင့်နိုင်သည်ဟု နိုင်ငံတော် အစိုးရက ပြန်တမ်းတွင်ဖော်ပြခဲ့သည်။

အောင်ဆန်းသူရိယ၊ သီဟသူရ သူရတံဆိပ်များကို အဆင့်ဆင့် ချီး မြှောက်ရာ၌ အသက်အန္တရာယ်ကို ထိ ခိုက်စေမည့် အလွန်ခက်ခဲသော အခြေ အနေတွင် မိမိအသက်အန္တရာယ်ကို မငဲ့ မကွက်ဘဲ ကျရောက်သည့် တာဝန်ကို အထူးကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်သော တပ်မတော်သားများအားလည်းကောင်း၊ ထပ်မတော်နှင့်အတူတကွ အမှုထမ်းရ သော အရပ်သူအရပ်သားများအား လည်းကောင်း ဤဘွဲ့တံဆိပ်များကို ချီးမြှင့်နိုင်သည် စသည်ဖြင့်လည်း နိုင်ငံ တော်ပြန်တမ်းက ဖော်ပြခဲ့သည်။

အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့တံဆိပ် ကို ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတ ကြီး ဦးဝင်းမောင်က ချီးမြှင့်ပေးအပ်ခဲ့ သဖြင့် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်၍ ဆုကိုလက်ခံရယူခဲ့၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းကား ထို အချိန်က တကယ်လူထူးလူဆန်း ဖြစ်နေ သည်။ အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့ ချီးမြှင့် ခံရသူ ခြောက်ဦးတွင် အသက်ရှင်လျက် ရှိသူ တစ်ဦးတည်းအဖြစ် ဆုကို ကိုယ် တိုင် လက်ခံရယူနိုင်သောကြောင့် ဖြစ် သည်။

အောင်ဆန်းသူရိယ ဘွဲ့တံဆိပ် မှာ ရွှေချိန် ခုနစ်ကျိပ်သားဖြင့်ပြုလုပ် ထား၏။ တံဆိပ်မှာ တန့်လန့်ဖြတ် အလယ်တစ်လေးပိုင်း သုံးပိုင်းလက်မ ရှိသည်။ ဘစ်လက်မ တန့်လန့်ဖြတ် အကျယ်ရှိသော စက်ဝိုင်းမှ နေရောင် ခြည့်စု ၁၆ ခုဖြာထွက်လျက်ရှိသည်။ နေရောင်ခြည့်စုများတွင် အရှည်နှင့် အတိုခွဲခြား၍ အရှည်ပြီးအတို ဗစ်ဖီစီ လှည့်တွဲ ဖြာထွက်နေသည်။

နေရောင်ခြည့်စု အရှည်မှာ ၁၈ ပိုင်း ၄ ပိုင်းလက်မရှိသည်။ နေရောင် ခြည့်စုအတိုမှာ ၁၀ပိုင်း ၃ပိုင်းလက်မ ရှိသည်။

စက်ဝိုင်းအတွင်းတွင် အခြား စက်ဝိုင်းတစ်ခုရှိသည်။ ယင်းစက်ဝိုင်း အကြားမှာ ၁၀ပိုင်း ၂ပိုင်းလက်မအကွာ

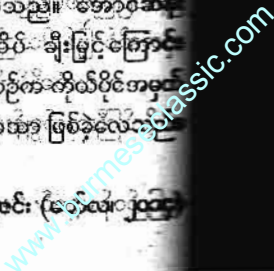
အဝေးရှိပြီး မြန်မာပန်းပုခွေကို အဖောင်း ထုထားသည်။ အတွင်းစက်ဝိုင်းပေါ်တွင် မြန်မာစုကြာရွက် ၁၆ ရွက်ရှိသည်။ ကြာ ရွက်အလယ်တွင် ရွှေကြာဖူးကလေး ထပ်ဆင့်တပ်ထား၏။

တံဆိပ်၏ကျောဘက်တွင် ပြည် ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ဆိုသော စာတန်းကအထက်၊ အောင်ဆန်းသူရိယ ဆိုသောစာတန်းက အောက်တွင် နေ ထိုးထားလေသည်။ ယင်းစာတန်းနှစ်ခု အကြားတွင် ဒုဗိုလ်တိုင်ကောင်း (၁၃ ၁၁) ခုနှစ်ဟု ရေးထိုးထား၏။

ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း၏ ချွင်း နာမည်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် (THAI CAWN) ဟုရေးထိုးခဲ့သည်။ ယင်းအမည်ကို မြန်မာလို တိုက်ရိုက် ဘာသာပြန်လိုက်တော့ မိုင်ကောင်းတဲ့ သို့နှင့်ပင် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ အောင် ဆန်းသူရိယဘွဲ့တံဆိပ် နောက်ကျော တွင် စာတန်းထိုးသောအခါ ဒုဗိုလ်တိုင် ကောင်းဟု ရေးထိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အမှန်က ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ဝါအမည်မှာ တိုက် ချွန်း၊ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ တစ်တွင်း တပ်ပြင် အသုံးအနှုန်းနာမည်မှာလည်း ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြီးတော့ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်မှာ လည်း အချို့မှတ်တမ်းများတွင် ကြည်း -၅၄၅၃ ဖြစ်၍ အချို့မှတ်တမ်းများတွင် ကြည်း -၅၂၅၈ ဖြစ်နေသည်။

အယ်နံပါတ်က မှန်သလားထု နှစ်ခုစလုံးမှန်ပါသည်။ ကြည်း -၅၄၅၃ မှ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း အား အရေးပေါ် ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိ ခန့်စဉ်က ကိုယ်ပိုင်အမှတ်ဖြစ်၏။ ကြည်း -၅၂၅၈ ကား ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် အမြဲ တမ်း ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိအဖြစ် ခန့်ထား သောအခါ၌ အသစ်ရသော ကိုယ်ပိုင် အမှတ် ဖြစ်လေသည်။ အောင်ဆန်း သူရိယ ဘွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်ကြောင်း မကြာညာခြင်းခံရစဉ်က ကိုယ်ပိုင်အမှတ် မှာ ကြည်း-၅၄၅၃သာ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

အောင်ဆန်းသူရိယ သူရချင်း
ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ချင်းပြည်နယ်၊
မတူပီမြို့နယ်၊ ဗွေရင်းရွာထက်ဖြစ်သည်။
ဖခင် ဦးထန်ရေး၊ မိခင် နိုင်းတိုက်ဖြစ်
သည်။ ခရစ်နှစ် ၁၉၂၃ ခုနှစ် ဆောင်း
ရာသီတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

မွေးချင်းသုံးယောက် ရှိသည်။
ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတွင် အစ်မတစ်
ယောက်နှင့် ညီတစ်ယောက် ရှိသည်။
အရွယ်ရောက်သောအခါတွင် ဗွေရင်း
ရွာမှ မတူပီမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ချင်း
စာလေးတန်း ပညာသင်ယူခဲ့သည်။

စတုတ္ထတန်း အောင်သောအခါ
လမ်း မြို့သို့ သွားရောက်ပညာသင်
ကြားရသည်။ ဖလမ်းမြို့တွင် ပဉ္စမတန်း
ပညာကို သင်ယူခဲ့သည်။

ကိုလိုနီခေတ် ဖလမ်းမြို့အင်္ဂလိပ်
စစ်တပ်စစ်သားစုဆောင်းရေး တပ်မှူး
ဓမ္မာကိုက်ထံသို့ စစ်မှုထမ်းရန်ရောက်
ခဲ့သည်။

စစ်တပ်ထဲတွင် တပ်သားဘဝမှ
အဆင့်ဆင့် အရာရှိအဆင့် ရောက်ရှိ
ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီး၍ မြန်မာ့တပ်
တော်ဖွဲ့စည်းသောအခါ မြန်မာ့တပ်
တော်သို့ ပြောင်းလဲတာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့
သည်။

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး မရမီနှင့်
လွတ်လပ်ရေးရပြီး တိုင်းပြည်က နုနု၊
မွန်တိုင်းက ထန်ထန် အချိန်တွင် သက်
စွန့်ဆဲဖျား လွတ်လပ်ရေးကို ထိန်းသိမ်း
ကာကွယ်ခဲ့သည်။

ရဲဝံ့စွန့်စားသော တိုက်ပွဲပေါင်း
ထစ်ရာအတွက် အောင်ပွဲတစ်ရာရသည်
အထိ ကြိုးစားတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရသည်။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ပထမ
အမြင့်ဆုံး အောင်ဆန်းသူရိယဘွဲ့တံဆိပ်၊
ထတိယအမြင့်ဆုံး သူရဘွဲ့တံဆိပ်များ
ရရှိခဲ့သည်။ တပ်မတော်မှ ကျွန်းမာရေး
အခြေအနေကြောင့် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း
အငြိမ်းစားယူကာ ချင်းပြည်နယ်၊ မတူပီ
မြို့သို့ ပြန်ကာ စိုက်ပျိုးရေးမွေးမြူရေး
လုပ်ငန်းကို အဓိကထားလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ချင်းပြည်နယ်၊ ပလက်ဝမြို့နယ်၊
စစ်မှုထမ်းဟောင်းအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်
ထမ်းရွက်နေစဉ် မကျန်းမာ နာဖျား
ဖြစ်ခဲ့သည်။

မင်္ဂလာဒုံ တပ်မတော် ဆေးရုံ
ကြီးသို့ ပို့ဆောင်၍ အစာအိမ်ကင်ဆာ
ရောဂါကို ခွဲစိတ်ကုသခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
၁၈ရက်နေ့တွင် အမှတ် ၂ တပ်မတော်
ဆေးရုံကြီး၊ ရန်ကုန်တွင် ခရစ်တော်၌
အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဇနီး နှစ်ဦး၊
သားသမီးများကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီး
တိုက်ချွန်း၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ၁၉၈၈ခုနှစ်၊
ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်နေ့၊ မွန်းတည့်
၁၂ နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၄၃ စိန်ဂွန်း
လမ်း၊ အောက်ဓမ္မဖွယ်ခန်းမတွင် ဈာပန
ဝတ်ပြုတိုးကွယ်ခြင်းအခမ်းအနားကျင်းပ
ခဲ့သည်။

နာနတ်တောရှိ ခရစ်ယာန်
သုသာန်၌ စည်ကားခမ်းနားစွာ မြေမြှုပ်
သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏
စွန့်လွှတ်စွန့်စား သူရဲကောင်းဂုဏ်ရည်
များသည် ယနေ့တိုင် မြန်မာ့တပ်မတော်
သမိုင်းတွင် မွှေးရနံ့ကြိုင်လှိုင်သင်းကြူ
လျက်ရှိနေပေတော့သည်။

☐ ယောနက်ဘိုးထောင်

ကျမ်းတိုးစာရင်း

- ၁။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း
အနှစ်ချုပ်စာပေဗိမာန်။
- ၂။ မင်းတပ်မဂ္ဂဇင်း၊
၁၉၈၀ ပြည့် နှစ်။
- ၃။ ဗိုလ်ကြီးအောင်ဆန်းသူရိယ
တိုက်ချွန်း၊ တက္ကသိုလ်စိန်တင်
၁၉၉၇- ခုနှစ်။
- ၄။ မတူပီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၄ ခုနှစ်။
- ၅။ ကိုယ်ပိုင်မှတ်စုမှတ်တမ်းများ။

အဖြူအမည်း
တစ်ဖက်မှာ
ကျပ်တစ်သောင်းအထောင်တိတိ
ဖြစ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း
ဖျက်မှာဝက်
ကျပ်ခုနှစ်သောင်းငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အစ် ချစ် ရန်
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
သပြေညွန့်မဂ္ဂဇင်း

တိုက်အမှတ် (၇၂၄)
အခန်း (၁၈) ပထမ၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း
(၁၇*၁၈)လမ်းကြား
လသာ မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၈

ကျွန်ုပ်တို့က ကိုယ်သေမယ့်နေ့၊
ကိုယ်သေမယ့်ဘာရှိနိမ့် ဘယ်လိုသေမယ့်
ဆိုတာကို သိနေတယ်ဆိုရင် ပတ်ဝန်း
ကျင်က လူတွေက ယုံခွင့်မှ ယုံမဝင်မီမှ
မသိပါဘဲ သေသင်လွန် ဖွဲ့သီတရား
ပြုခဲ့တဲ့ သားမန်လူတွေဟာ ဦးစားရက်
တွေကို ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ကြပါဘူး။

YW/2014

ပြန်လွှဲ
မိမိတို့အတွက်
သေမယ့်နေ့

ဘုရား ရဟန္တာတွေနဲ့ သူတော်
ဝင်တွေမှ သိကြတာ။ ကျွန်ုပ်ကတော့
သာမန်လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ဒီလို
နက်နဲတဲ့ အကြောင်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့
သိတာလဲ ဆိုတော့ . . .

ကျွန်ုပ်ဟာ သေမင်းပုရပိုက်ကို
ဖတ်ထားလို့ပါ။
သေမင်းပုရပိုက်ဆိုတာ အစတ
န္တန်းတောင်မသိခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီစကားလုံး
ကိုလည်း မကြားဖူးခဲ့ပါ။ သို့ပေမယ့်
ကျွန်ုပ်ရဲ့ ညှဉ်ဆိုးကြောင့် တစ်ခါမှ
မကြားဖူးတဲ့ ဒီပုရပိုက်နဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ရပါ
တယ်။

ညှဉ်ဆိုး . . . ညှဉ်ဆိုး ဆိုတာက
ကောင်းတဲ့အကျင့် စရိုက်ပေါ့။ လူတိုင်း
တိုယ်စီမှာတော့ ညှဉ်ဆိုးအနည်းနဲ့အများ
ရှိတတ်ကြပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်နိုင်တဲ့ ညှဉ်
ဆိုးရှိသူကိုတော့ လူကောင်းလို့ သတ်
မှတ်ကြတယ်။ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့ ညှဉ်ဆိုး
ရှိသူကိုတော့ လူဆိုးလို့ သတ်မှတ်ကြ
တယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ညှဉ်ဆိုးရှိသူမှန်း မသိခဲ့ပါ။ မှန်တာပြော
ပြီး မှန်တာလုပ်တတ်လို့ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်
လူကောင်းလို့ပဲ ထင်မိတယ်။ ဒါပေမယ့်
ထူထပ်ဖက်သားကို မယုံတတ်တာ
ကျွန်ုပ်ရဲ့ မွေးရာပါစိတ်ပါ။ နောက်တစ်ခု
ကတော့ မလှုပ်နဲ့လို့ ပညတ်ထားတဲ့
အရာကို စမ်းသပ်ချင်တာ ကျွန်ုပ်ရဲ့
ဝိသနာပါ။ ပြီးရင် ကိုးလုံးကန်လွန်ပြော
ထတ်တာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ညှဉ်ဆိုးပါ။

အဲဒီ မတောင်းတာတွေ စပြီး
ဆင်းစပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကျွန်ုပ်ဟာ
သေမင်းပုရပိုက်နဲ့ ရစ်ဆိုင်တွေ့တော့
တာပါပဲ။ ဒီပုရပိုက်နဲ့ ဖတ်သက်ပြီး
ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဘဝမှာ ရင်နှိပ်တုန်ခဲ့ရတဲ့ ည
တွေး သွေးပျက်မတတ် ချော်ကန်ချော့ချော့
အာတွေ တစ်ဝိုက်ကြီးပါပဲ။ ဒါတွေဟာ
သင့်ရင်းပြီမှ ရလာတဲ့ သစ်ခန်းအတွေ့
အမြင်တွေပဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်က
ကျွန်ုပ်ဟာ ပုလိပ် အင်စပက်တော့

အရာရှိတာဝန် ကြည့်မြင်တိုင်ရပ်ကွက်
အိမ်ဖိုဝါတ်ထဲမှာ တာဝန်ကျခဲ့တယ်။ အဲဒီ
အချိန်ကတော့ နယ်ချဲ့မြတ်သူတွေ
အုပ်စိုးနေတဲ့ အချိန်ပါ။ အိန္ဒိယနိုင်ငံနဲ့
မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်တွေက နှစ်နိုင်ငံ
တွဲပြီး အုပ်ချုပ်နေတဲ့ အချိန်ဖြစ်လို့
အိန္ဒိယက ကုလားလူမျိုး အမြောက်
အမြား မြန်မာပြည်ကို ရောက်လာခဲ့
တယ်။

အဲဒီအထဲမှာ ဆားဒူးကြီးဘာဘာ
တစ်ယောက်လည်း ပါလာခဲ့တယ်။ ဆာ
ဒူးကြီးဘာဘာဟာ ခုရတီဘဇာ လို့ခေါ်
တဲ့ (ယခု သိမ်ကြီးစော)ရဲ့ လူစည်ကား
နေရာမှာ သူ့ရဲ့အဖွဲ့တွေကို ပြခဲ့တယ်။
အဲဒါကတော့ သံချွန်တွေပေါ်မှာ အိပ်
ပြတယ်။ အဲဒီလို အိပ်ပြနေတုန်း သူ
တဝည့်တစ်လောက်တို့ သူတို့ပေါ်မှာ
တက်ခုန်ခိုင်းခဲ့သေးတယ်။ သူတော့
ဘာမှမြစ်ဘူးတော့။ ဒါတွေတော့
မျက်လှည့်သမားတွေ ပြသတဲ့ပြတွက်
ဖြစ်လို့ ကျွန်ုပ်က သိပ်ပြီး အထင်ပြော
ခဲ့ဘူး။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ . . .
ဆားဒူးကြီးဘာဘာက ကြည့်မြင်
တိုင်ကို လာမယ်ဆိုတဲ့သတင်း ကြား
လိုက်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်ုပ်က . . .
“ဆားဒူးကြီးဘာဘာက ကြည့်
မြင်တိုင်ကို ဘာလာလုပ်မှာလဲ” လို့ ငယ်
သားတွေကို ဖမ်းကြည့်တော့ . . .

“သိပ်မြစ်ထဲမှာ ရေပေါ်မှာ အိပ်
ပြမယ်” လို့ ပြောခဲ့ကြတယ်။
ဒါဆိုရင် ကျွန်ုပ်ရဲ့နယ်မြေထဲမှာ
ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ စောင့်ကြည့်ဖို့
ကျွန်ုပ်မှာ တာဝန်ရှိလာပြီပေါ့။ ဒါနဲ့
ကျွန်ုပ်လည်း အဲဒီနေ့မှာ နယ်သား ငါး
ယောက်နဲ့အတူ ဆိပ်ကမ်းကို ဆွားကြည့်
ခဲ့တယ်။

“ဟော . . . တို့မှာ ဆားဒူးကြီး
ရေပေါ်မှာ အိပ်ပြနေပြီ”
ဆိုတဲ့အသံတွေ ဆူညံစွာထွက်
ပေါ်လာတယ်။ ဆားဒူးကြီးဟာ ရေပေါ်
မှာ တစ်နာရီလောက် အိပ်ပြခဲ့တယ်။

အဲဒီပြတွက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ အုန်းပေါ်
ကို တက်လာခဲ့တယ်။

ဒီတစ်ခါ ပြတွက်တာတော့ အုန်း
ဆံကြီးခွေ အကြီးကြီးတစ်ယောက်ထုတ်
ပြီး အဲဒီကြီးခွေပေါ်ကို အဝတ်စည်းပြီး
အုပ်လိုက်တယ်။ “သိပ်ကြောင်မှာ
အဝတ်မည်းကြီးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ
မှာ အုန်းဆံကြီးခွေကနေ စပါးကြီးခွေ
ကြီး ခွေနေတာ တွေ့ရတယ်။

“ကဲ . . . အဲဒီ စပါးကြီးခွေကြီး
ကို ပြခြင်ထဲ ထည့်လိုက်မယ်” လို့ ပြော
ပြီး မမြင်ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ ခဏ
အကြာမှာ . . .

“ကဲ . . . ကိုကြီးခွေပဲ ထွက်လာ
ပါတော့” လို့ အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီအခါမှာ ပြခြင်ထဲက အုန်း
ဆံကြီးကြီး ထွက်လာပြီး မြေစာစကောင်
လို ယိမ်းနဲ့ လှုပ်ရှားကာ တဖြည်းဖြည်း
အပြင်သို့ ထွက်လာပါတယ်။ အဲဒီအုန်း
ဆံကြီးကြီးဟာ အပြင်ရောက်တဲ့တိုင်
ခန့်တစ်ကောင်လို လှုပ်ရှားနေတယ်။

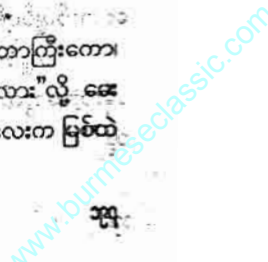
ပွဲကြည့်ပရိသတ်များက အဲဒီပြ
တွက်ကို ကြိုက်ကြလွန်းလို့ တစ်ခု
တစ်ပုစပ်ခေါက်ပြီး ပေးခဲ့ကြတယ်။

“ဝမ်းစိုနို့”
“ဝမ်းစိုနို့”
ဆိုပြီး လက်ခုပ်သံ တဖြောင်း
ဖြောင်းနဲ့ ဩဘာပေးခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ဆားဒူးကြီးက . . .
“ဒီပြတွက်က မပြီးဆုံးသေးပါ
ဘူး။ ဒီကြီးကြီးနဲ့ ကောင်းကင်ကိုတက်
ပြပါမယ်” လို့ ပြောပြီး ကြီးကြီးကို
အသာလေးဆွဲပြီး ဓက်သွားလိုက်တာ
ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း ကြီးရော လူဝါ
ပျောက်သွားခဲ့တယ်။

သူတပည့်နှစ်ယောက်လေးက မျက်
လှည့်ပြနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို သိမ်းနေခဲ့
တယ်။ အဲဒီကောင်လေးက ပြန်မယ်
အလုပ်မှာ ကျွန်ုပ်က . . .

“မင်းဆရာ ဘာဘာကြီးတော့
မင်း သူ့ကို မစောင့်သွားလား” လို့ မေး
လိုက်တော့ အဲဒီကောင်လေးက မြစ်ထဲ

မှာ ဆိုက်ထားတဲ့ မော်တော်တစ်စင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး . . .

“ဟော ဟိုမှာ ကျုပ်ဆရာ ဘာ ဘာကြီး” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်ုပ်က လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ ဆာဒူးကြီးဘာဘာဟာ မော်တော်ပေါ်ကို ရောက်နေပြီး ငြီးမှ မော်တော်ပေါ်က သူ ဆင်းလာတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ သူတို့ကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ အတွေးမှာ မသင်္ကာစရာ ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီတုန်းက မော်တော်တွေမှာ ပစ္စည်းပျောက်လိုပျောက်၊ စက်ဆီပျောက်လိုပျောက်နဲ့ အင်အားအားကြီး ဖြစ်နေတာ။

သူပြကွက်ကို ကြည့်တာနဲ့ သူ့ခိုးလမ်းပြ ဖြစ်ချင်ဖြစ်၊ မဖြစ်ရင် သူ့ကိုယ်တိုင် မျက်လှည့်ပညာသုံးပြီး ခိုးနေတာပဲလို့ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်မိတယ်။

ဒါကြောင့် ကုန်းပေါ်ရောက်တာနဲ့ “ခင်ဗျားကို ကျုပ် မေးစရာရှိတယ်” လို့ ပြောပြီး သူတို့ လက်ထိတ်ခတ်လိုက်တယ်။ နောက်တော့ သူတို့ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်စလုံးကို အိုးဖိုဂါတ်တဲကို ခေါ်လာခဲ့တယ်။ ဆာဒူးကြီးက ဘာမှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်စွာနဲ့ လိုက်လာခဲ့တယ်။ ဂါတ်တဲ ရောက်တာနဲ့ ကျွန်ုပ်ဟာ သူတို့ စစ်မေးပါတော့တယ်။

“ခင်ဗျားဟာ ဒီလို မျက်လှည့်ပညာသုံးပြီး မော်တော်ပေါ်ကပစ္စည်းတွေကို လာခိုးနေတဲ့ သူခိုးမဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး လူကလေး”

ဆာဒူးကြီးက ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦးကို လူကလေးလို့ ခေါ်လိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်ဟာ အလွန်စိတ်ဆိုးသွားပြီး . . .

“ကျုပ်လို အရာရှိတစ်ယောက်ကို လူကလေးလို့ မခေါ်နဲ့၊ ခင်ဗျားကို မသင်္ကာမှုနဲ့ အချုပ်ထဲမှာ တစ်ပတ်လောက်ချုပ်ပစ်မယ် နားလည်လား”

“ကျုပ်ဟာ ဘယ်သူပစ္စည်းမှ မခိုးတဲ့အတွက် လူကလေး ချုပ်လို့မရဘူး”

ဆာဒူးကြီးက အခုလို ပြန်ပြောနေတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်လည်း ပိုမိုစိတ်ကို လာပြီး . . .

“ခင်ဗျားတို့ မျက်လှည့်ဆရာတွေဟာ လူလိမ်တွေချည်းပဲ”

“နိုး နိုး လူကလေး၊ မင်း မှားနေပြီ ကျုပ်ဟာ မျက်လှည့်ဆရာမဟုတ်ပါ”

“မျက်လှည့်ဆရာ မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားက ဘာလဲ”

“ကျုပ်ဟာ သမထကျင့်စဉ်ကို နှစ်ခုညကာလအတော်ကြာကြာ ကျင့်ကြံခဲ့တဲ့အတွက် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ပေါက်မြောက်နေသူပါ”

“ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ လူတွေဆီက ပိုက်ဆံလိုက်တောင်းနေရသလဲ”

“အဲဒီပိုက်ဆံကို ငါတို့ဘုရားထဲမှာ ငါပြန်လှူပါတယ်”

“အဲဒါကို ခင်ဗျားက ဘယ်လို သက်သေပြမလဲ”

“သက်သေပြစရာ ကျုပ်ရဲ့စကားသာ ရှိပါတယ် လူကလေး”

ကျွန်ုပ်မှာ လူကလေးလို့ မခေါ်ရန် အတန်တန်ပြောထားပါလျက် ဆက်၍ခေါ်နေတဲ့အတွက်ရော၊ မသင်္ကာသူကို ဖမ်းပြီး စစ်ဆေးနေတယ်လို့ အထက်သို့ အစီရင်ခံရန်အတွက်ပါ ဆာဒူးကြီးတို့ ဆရာ တပည့်နှစ်ဦးကို မသင်္ကာမှုနဲ့ အချုပ်မှာ ချုပ်ထားလိုက်ပါတယ်။

သူတို့ ချုပ်ထားပြီး စစ်ဆေးလိုက်တော့ အချိန်ကြာကြာ မစစ်ဆေးရပါဘူး။ တစ်ရက်လောက် စစ်ဆေးလိုက်တာနဲ့ မော်တော်တွေပေါ်က ပစ္စည်းပျောက်မှုဟာ သူတို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးဆိုတာ သိခဲ့ရပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ လူသတ်မှုတစ်ခုကို စစ်ဆေးနေရတဲ့အတွက် သူတို့ဆီကို မရောက်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီနေ့ညနေကျမှ ဂါတ်တဲကို ပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်လည်း အချုပ်ခန်းရှေ့က ဖြတ်သွားစဉ်မှာ . . .

“လူကလေး” လို့ ခေါ်လိုက်တဲ့ အသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ လှည့်မကြည့်ပေမယ့် ဆာဒူးကြီးဘာဘာ ခေါ်လိုက်မှန်း သိလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က လှည့်မကြည့်ဘဲ ရုံးခန်းဆီကို သွားခဲ့ပါတယ်။ တစ်အောင်လောက်အကြာမှာ ပုလိပ်ငယ်သားတစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ဆီ ရောက်လာပြီး . . .

“အင်စပက်တော် အချုပ်ခန်းထဲက ဆာဒူးကြီးကဆရာနဲ့တွေ့ခွင့်တောင်းနေပါတယ်”

“အေး . . . ငါသိတယ်၊ ဒီမှာ လုပ်စရာလေး လုပ်ပြီးမှ လာခဲ့မယ်လို့ ပြောလိုက်”

“ရက်စိစာ”

ပုလိပ်လေးက အလေးပြုပြီး အပြင်ကိုထွက်သွားခဲ့တယ်။ တစ်အောင်လောက်ကြာတော့ ကျွန်ုပ်က ဆာဒူးကြီးဆီကို သွားခဲ့တယ်။

“ဆာဒူးကြီး ဘာပြောချင်လို့လဲ”

“ကျုပ်တို့ကို စစ်ဆေးပြီးပြီမဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ၊ လွှတ်ပေးပါ”

“စစ်ဆေးလို့မပြီးသေးလို့ မလွှတ်တာပေါ့”

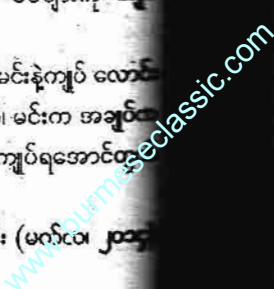
“လူကလေး၊ မင်းဟာ ကျုပ်တို့အပေါ်မှာ အမုန်းထားပြီး ချုပ်နှောင်ထားမှန်း ကျုပ်သိတယ်၊ မင်းမလွှတ်ပေးရင်လဲ ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ်ထွက်သွားနိုင်တယ်”

“မသင်္ကာမှုနဲ့ ချုပ်ထားတဲ့ ထူတစ်ယောက်က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အချုပ်ထဲက ထွက်ခွင့်မရှိဘူး၊ ထွက်ရင် တရားခံပြေး ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဒါဆိုရင် လူကလေးကို ကျုပ်ထပ်ပြောမယ်၊ ကျုပ်မှာ အပြစ်မရှိလို့ လွှတ်ပေးပါ”

“ဆာဒူးကြီး၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်လွှတ်မပေးနိုင်ဘူး”

“ကောင်းပြီ၊ မင်းနဲ့ကျုပ် လောင်းကြေးတစ်ခုလုပ်မယ်၊ မင်းက အချုပ်ထဲ လွှတ်မပေးပေမယ့် ကျုပ်ရအောင် တွေ့ရမယ်”

သွားမယ်၊ ကျုပ်မှာ အပြစ်မရှိဘဲ ဝင်း
ချုပ်ထားတဲ့အတွက် အဲဒီအပြစ်ကြွေးကို
မင်း ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် အခု
အချိန်မှာ မင်း ကျုပ်ကိုလွှတ်ပေးလိုက်
ရင် အပြစ်ကြွေးဆပ်စရာ မလိုဘူး၊ အဲဒါ
မင်း စဉ်းစားပါ”

“စဉ်းစားစရာ မလိုဘူး၊ မင်းတို့
ကို စစ်ဆေးမပြီးသေးလို့ လွှတ်မပေးနိုင်
ဘူး”

“မင်းမှာ ခေါင်းမာမှုဆိုတဲ့ ဉာဉ်
ဆိုးရှိတယ်၊ အဲဒီဉာဉ်ဆိုးအတွက် ကျွန်ုပ်
ဟာ ကျိန်စာတစ်ခုကို ကျိန်ဆိုပါတယ်၊
သင်ဟာ မကြာခင်မှာ သေမင်းပုရပိုက်
နဲ့ ထွေဆုံပါစေ”

“ဘာ သေမင်းပုရပိုက်ဟုတ်လား၊
ခင်ဗျားကို လွှတ်မပေးလို့ သွေးကြောင်
ပြီး လျှောက်ပြောတာလား၊ သေမင်း
ပုရပိုက် ဟုတ်စ၊ တစ်ခါမှမကြားဖူးဘူး၊
တွေ့တော့လဲ ဘာဖြစ်လဲ၊ တွေ့မယ်ဗျာ”

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဝယ်သားများ
ရှေ့မှာ အပြောခံလိုက်ရတဲ့အတွက် လွန်
စွာ ဒေါသထွက်ပြီး ဤသို့ အော်ဟစ်
ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်း၌
ဝါတ်တဲသို့ ရောက်သောအခါ . . .

“အင်စပက်တော်၊ ဒီနေ့မနက်
လင်းအားကြီးအချိန်လောက်မှာ ဆာဒူး
ကြီးတို့ ဆရာ တပည့်နှစ်ယောက်စလုံး
အချုပ်ခန်းထဲက ပျောက်သွားပါတယ်”

“ဟေ ဘယ်လိုပျောက်သွားတာ
လဲ၊ အချုပ်ခန်းကိုဖောက်ပြီး ထွက်ပြေး
သွားတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ အင်စပက်တော်၊
အချုပ်ခန်းသော့လဲ ခတ်ရက်နဲ့ သူတို့
နှစ်ဦး ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွားပါ
တယ်”

“ဟေ . . . ဒါဆို ဒီအနီးပတ်ဝန်း
ကျင်မှာ လိုက်ရှာကြ”

“ကျွန်တော်တို့ လိုက်ရှာကြပါ
တယ်၊ ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့ပါဘူး”

“ဒါဆို မင်းတို့ တာဝန်ကျတဲ့လူ
တွေအားလုံး ထုချေလွှာတင်”

သူတို့ကိုသာ ပြောရတယ်။ ဆာ
ဒူးကြီးဟာ သူစကားအတိုင်း အချုပ်ခန်း
က ထွက်မြောက်သွားတာဖြစ်လို့ သူ
ပြောတဲ့ကျိန်စာကို ကျွန်ုပ် သတိရလိုက်
မိပါတယ်။

‘သူ ကျိန်စာဆိုတဲ့အတိုင်းဆိုရင်
ငါဟာ သေမင်းပုရပိုက်နဲ့ တွေ့ရမှာပါ
လား၊ သေမင်းပုရပိုက်ဆိုတာ ဘာကို
ဆိုလိုမလိမ့်’

ကျွန်ုပ်ရဲ့အတွေးထဲမှာ သေမင်း
ပုရပိုက်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရတစ်ခု ရောက်ရှိ
လာခဲ့တယ်။

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်
မြောက်တဲ့ ညမှာတော့ ကျွန်ုပ် အိပ်မက်
တစ်ခု မက်ခဲ့တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဆာ
ဒူးကြီးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ သူ့ကို ဖမ်းမယ်
အလုပ်မှာ သူ့က . . .

“လူကလေး ကျွန်ုပ်တို့စမ်းဖို့ကြောင့်
စားနဲ့၊ အချည်းနီးဖြစ်ပေါ့၊ အခုအချိန်
ကစပြီး ကျုပ်ဟာ မင်းကို ဖမ်းလိုက်ပြီ
မင်းဟာ ကျုပ်ရဲ့အမိန့်ကို နားထောင်ရ
မယ်၊ ဒီညကစပြီး သေမင်းပုရပိုက်ကို
မင်း စဖတ်ရလိမ့်မယ်”

“ကျုပ် မဖတ်ဘူး”လို့ ငြင်းချင်ပေ
မယ့် ကျွန်ုပ်ဟာ မငြင်းနိုင်အောင် နှုတ်
ဆွံ့နေတယ်။ နောက်တော့ သူဟာ
အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်တဲ့ သေမင်းရဲ့
ရုပ်ပုံပါတဲ့ပုရပိုက်ကြီးတစ်ခုကိုပေးပြီး . .

“ကဲ . . . ပထမဆုံး ပုရပိုက်ရဲ့
စာမျက်နှာကို ဖတ်ပါ”

လို့ ခပ်ထန်ထန် အမိန့်ပေးလိုက်
တယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း မငြင်းနိုင်ဘဲ ဖတ်ခဲ့
ရတယ်။

“မနက်ဖြန် နေ့လယ် ၁၂ နာရီ
တိတိ အချိန်မှာ မင်းကြီးအက်ဝပ်ရဲ့သမီး
အင်နာအက်ဝပ်ဟာ စူရတီဘလေးရှေ့မှာ
ကားတိုက်မှုဖြစ်ပြီး သေဆုံးလိမ့်မယ်။ဤ
စာကို ဖတ်ချပြီးပါက စာဖတ်သူကိုယ်
တိုင် မင်းကြီးအက်ဝပ်ထံ သွားပြောပါ”

အဲဒီအချိန်မှာ ကျုပ်ဟာ အိပ်
မက်က လန့်နိုးလာခဲ့တယ်။

ဘုရား ဘုရား ဝင်းကြီးရဲ့သမီး
အင်နာ ဆိုပါလား၊ ငါ ဘယ်လိုမျက်နှာ
နဲ့ မင်းကြီးကို သွားပြောရမလဲ။

ကျွန်ုပ်မှာ ချက်ချင်း ဦးနှောက်
မြောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ နံနက်နိုးထင်၍
ဝါတ်တဲသို့ ရောက်လာပြီး နောက် ဝင်း
ကြီးထံသို့ မသွားဝံ့ဘဲ ဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်ုပ်
၏ဦးခေါင်းမှာ အလွန်နာကျင်တိုက်ခဲ့
လာခဲ့ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ဦးခေါင်းတို့
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ထောက်ထားစဉ် . .

“မင်းကြီးထံ အမြန်သွားပြောပါ”
ဟူသော ခပ်ထန်ထန် အမိန့်ပေးသံကို
ကြားလိုက်ရပါတယ်။

ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာကို မခံမရပ်
နိုင်တဲ့အဆုံး မင်းကြီးရှိရာ အင်းစိန်ရှိ
စီအိုင်ဒီရုံးကို သွားခဲ့ပါတယ်။

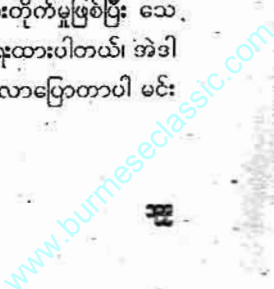
ကျွန်ုပ်ဟာ မင်းကြီးအက်ဝပ်ရဲ့
ဗွဲ့သို့ နံနက် ၁၀ နာရီခွဲမှာ ရောက်ရှိလာ
ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မင်းကြီးဟာ
အရေးကြီးတဲ့ ဧည့်သည်နဲ့ စကားပြော
နေလို့ ထွေခွင့်မရသေးပါ။ နံနက် ၁၁
နာရီခွဲမှ မင်းကြီးအက်ဝပ်နဲ့ ထွေဆုံခွင့်
ရခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်လည်း ကြောက်ရွံ့စွာနဲ့
မင်းကြီးကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

“မင်းကြီးကို တစ်ခုတောင်းပန်
ချင်ပါတယ်၊ အခုလိုလာပြီး စကားပြော
ရတာလဲ အိပ်မက်ထဲက အကြောင်း
အရာဟာ အလွန်ထူးဆန်းနေလို့ လာ
ပြောရတာပါ”

“အင်စပက်တော်ကြီးရဲ့ စကား
က တယ်ထူးဆန်းနေပါလား၊ တောင်း
ပန်စရာမလိုဘူး၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြော
ပါ”

“ဒီလိုပါမင်းကြီး၊ အိပ်မက်ထဲမှာ
စာတစ်ပိုဒ်ကို ဖတ်လိုက်ရတယ်၊ အဲဒါ
မနက်ဖြန်နေ့လယ် ၁၂ နာရီတိတိအချိန်
မှာ မင်းကြီးရဲ့သမီး အင်နာဟာ စူရတီ
ဘလေးရှေ့မှာ ကားတိုက်မှုဖြစ်ပြီး သေ
ဆုံးလိမ့်မယ်လို့ ရေးထားပါတယ်၊ အဲဒါ
ကြောင့် မဝံ့မရဲနဲ့ လာပြောတာပါ မင်း
ကြီး”

“ကြော်... ဒါလား” အိပ်မက် ဆိုတာ မက်ချင်တာ မက်တာပါ။ အစွဲ အလမ်း၊ မထားပါနဲ့၊ အင်နာရဲ့ကား ဒရိုင်ဘာဟာ အလွန်ကားမောင်းကျွမ်း ကျုပ်ပါတယ်။ မပူပါနဲ့ ကိစ္စမရှိဘူး။

“ကောင်းပါပြီ မင်းကြီး ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ”

“ကောင်းပါပြီ”

ကျွန်ုပ်လည်း မင်းကြီးဆီမှ ပြန် လာခဲ့တယ်။ နေ့ခင်း ၁ နာရီလောက်မှာ ပုလိပ်တစ်သောင်းက ကျွန်ုပ်ဆီလာပြီး အကြောင်းကြားပါတယ်။

“အင်စပက်တော်ကြီး နေ့လယ် ၁၂ နာရီလောက်က မင်းကြီးသမီးအင် နာမီးနဲ့ မော်တော်ကားဟာ စုရတီဘုရား ရွှေမှာ တခြားကားနဲ့တိတ်မိပြီး အင်နာ ပွဲချင်းပြီး သေသွားပြီ”

“ဟေ့”

ကျွန်ုပ်မှာ လန့်ဖျပ်သွားခဲ့ပါ တယ်။

“အင်း... သေမင်းစုရတီကိရဲ့ ပထမစာမျက်နှာ မှန်သွားပြီပေါ့”

ထိုစဉ် မင်းကြီးထံမှ အခေါ်လွတ် သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း မင်းကြီးနှင့် သွား ရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။

“မောင်မင်းရဲ့ အိပ်မက်ဟာ ကြောက်လန့်စရာ တောင်းလောက် အောင် မှန်နေပါလား။ အခု ကျုပ်သမီး အင်နာ သေဆုံးသွားပြီ”

“ကျွန်တော်လဲ အင်နာသေဆုံး သွားတဲ့အတွက် အလွန်ပဲ ဝမ်းနည်းကြေ ကွဲရပါတယ် မင်းကြီး”

“အင်း... ဒါပေမယ့် မင်းပြော တဲ့စကားဟာ နိမိတ်ဖတ်သလို ဖြစ်နေ တယ်။ ကျုပ်ရဲ့သမီးလေးဟာ ဒီလိုအဖြစ် ဆုံးရှုံးနဲ့ ဒီဘဝက ထွက်သွားဖို့မကောင်း ဘူး။ ကျုပ် အလွန်နဲ့ပြောတယ်”

“မှန်ပါတယ် မင်းကြီး။ အင်နာ အတွက် ကျွန်တော်လဲ အလွန်စိတ် မကောင်း ဖြစ်ရပါတယ်”

ကျွန်ုပ်လည်း နိမိတ်ဖတ်သလို ပြောမိတဲ့အတွက် များစွာအားနာရပါ

တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကြီးကိုနှုတ်ဆက် ပြီး ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်။

နောက် သုံးရက်ပြောက်တဲ့နေ့ မှာ အိပ်မက် ထပ်မက်ပါတယ်။

သေမင်းပုရပိုက်မှာ ရေးထား တာစာတွေ... .

“အမြတ်ကြီးစား ကုန်သည်ကြီး ဦးဘမောင်သည် မနက်ဖြန်ညနေ ၄ နာရီမှာ ရုတ်တရက် လေဖြတ်ပြီးသေ ဆုံးလိမ့်မည်” တဲ့။

ဦးဘမောင် ဆိုတာက ကုန် ပစ္စည်းတွေကို ဈေးကစားတဲ့ ကုန်သည် ကြီးပါ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ သူ့တို့ သေမိန့် တူထားကြောင်း မပြောလိုပါ။ ဒီနေ့ လည်း အိပ်ရာတန်းတာနဲ့ အရမ်းခေါင်း တိုက်နေပါတယ်။ ဦးဘမောင်ထံ သွား ပြောဖို့ အချက်ထူးနေပါပြီ။ မသွားမဖြစ် လို့ သူ့ရဲ့ပွဲရိုက်ကို သွားခဲ့တယ်။ နေ့လယ် ၁ နာရီလောက်ရှိပြန်လို့ သူ့ ထမင်း စားနေတာနဲ့ ကြုံကြိုက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ် လည်း သူ့နဲ့ အာလာဝသလ္လာပ ပြောပြီး နောက်ဆုံးတော့ အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်။

“ဟား ဟား ဟား။ ခင်ဗျားအိပ် မက်ကလဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကျုပ်က ဒီညနေသေမယ် ဟုတ်စ။ ဒီမှာကြည့် စမ်း။ ဒီလောက် ကျန်းမာနေတာကို”

“အေးဗျာ၊ ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားကို စိတ်စွဲလို့ အိပ်မက်မက်တာ နေမှာပါ”

ကျွန်ုပ်လည်း ပြောပြောပြောပြော ပြောလာခဲ့တယ်။

ညနေ ၅ နာရီလောက်မှာတော့ ဦးဘမောင်ရဲ့ ပွဲရိုက် အလုပ်သမား တလေးက ကျွန်ုပ်ကို လာအကြောင်း ကြားခဲ့တယ်။

“ဘကြီးဦးဘမောင် ညနေ ၄ နာရီမှာ လေဖြတ်ပြီးဆုံးသွားလို့”

“ဟေ့”

ကျွန်ုပ်မှာ ဒုတိယ အံ့ဩရပြန် တယ်။ အစက သေမင်းပုရပိုက်ကို အယုံ အကြည် မရှိပေမယ့် အခုတော့လွန်လွန်

ရွံထားလို့ မရတော့မှန်း သိလာခဲ့ပါ တယ်။ ဒီထက်ဆိုးတာကတော့ ကျွန်ုပ် ရဲ့အိပ်မက်ကို သေမယ်လူတွေဆီကို သွားပြောခိုင်းတာပါပဲ။ အဲဒီကိစ္စဟာ ကျွန်ုပ်အတွက် အလွန်ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စရပ် ပါပဲ။ နိမိတ်ဖတ်တယ်လို့ အထင်ခံရမှာ စိုးတာတစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်ကပဲ သူတို့ ကို သေစေချင်လို့ လျှောက်ပြောတာ လိုလိုနဲ့ အထင်သေးခံရမှာကို စိုးရိမ်နေ မိတယ်။

နောက် သုံးရက်အကြာမှာတော့ ထုံးစံအတိုင်း အိပ်မက်ထပ်မက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရပ်ကွက်ထဲက ငွေတိုးငေးစား တဲ့ အော့ကြောလန် အခေါ်ကြီး ခေါ် ထွားမေအကြောင်းကို အိပ်မက် မက်ခဲ့ တယ်။

“ခေါ်ထွားမေသည် မနက်ဖြန် ညနေ ၆ နာရီတွင် အမှူးသမားနဲ့ ရန် ဖြစ်ပြီး အိမ်ရှေ့တွင် သေဆုံးမည်” တဲ့။

ခေါ်ထွားမေဟာ အာကြမ်းလျှာ ကြမ်းဖြစ်လို့ ကျွန်ုပ် မပြောချင်ပါ။ ဒါပေမယ့် မပြောမဖြစ်တဲ့အခြေအနေဖို့ သူ့ယောက်ျား ကိုညီမောင်ကို အိပ်မက် အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်။ ကိုညီ မောင်ကလည်း ထုံးစံအတိုင်း မယုံသွား ပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့မိန်းမ ဟာ ရန်ဖြစ်တိုင်း သူ့ပဲ နိုင်နေတာကို အ ကျွန်ုပ်ကတော့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အိပ်မက်တို့ ယုံကြည်လိုက်ပါပြီ။ ဒါကြောင့် အလုပ် ချိန်အပြီးမှာ အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့တယ်။

အဲဒီအချိန်က ၆ နာရီ။ အိမ်ရှေ့ မှာ အမှူးသမားနဲ့ ခေါ်ထွားမေ ရန်ဖြစ် နေတာတွေ့လို့ ဝင်ဆွဲမယ်အလုပ်မှာ အမှူးသမားက လမ်းဘေးက ရုတ်တရက် ချောင်းကို ကောက်ယူပြီး အချိန်နဲ့တွဲ ရှိက်လိုက်တာ “ပြောင်း” ဆိုတဲ့အသံနဲ့ အတူ ခေါ်ထွားမေရဲ့ခေါင်းမှာ သွေး တွေ ပြာဆင်းသွားတယ်။

ပြီးတော့ သွေးအိုင်ထဲမှာ လဲကျ သွားတယ်။ ကျွန်ုပ်က သူ့မကို ဆေးနဲ့ တင်ဖေးမလို့ ငွေ ချီလိုက်တော့ သူ့မ အသက်မရှိတော့ဘူး။

ဒီတော့မှ တိုညိုမောင် အိမ်
ပြေးထွက်လာပြီး . . .
“ကျုပ်မိန်းမ ဘယ်လိုဖြစ်သွား
လို့ မေးပါတယ်။
“ခင်ဗျားမိန်းမတော့ ဆုံးပြီ” လို့
တိတိဖြေလိုက်တယ်။
“ဒါဟာ ‘ခင်ဗျားနိမိတ်ဖတ်လို့
ပျက်မိန်းမ သေရတာ’
“ကိုညိုမောင်၊ အမိပွယ်မရှိတဲ့
အားတွေ လာမပြောနဲ့”
ကျွန်ုပ်လည်း အဲဒီလို ဟိန်း
သောက်လိုက်တယ်။ ရင်ထဲကတော့
အံ့အံ့ကောင်းတာ အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့်
အကြံမှာဆိုးကို ဘယ်သူက တားနိုင်မှာ
နဲ့။
ဒီပြဿနာဟာ ဒီမှာတင် ပြီး
သွားသေးဘူး။ တစ်ပတ်ခြား၊ တစ်လ
ခြားမှာ အဲဒီ သေမယ့်လူတွေဆီကို
ပြန်ပြီး ပြောခဲ့ရတယ်။ နောက်တော့
ဒီသတင်းဟာ ပျံ့သွားပြီး ကျွန်ုပ်လား
အကြံမှာကို လူတွေက ကြောက်လန့်လာ

ကြတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ညဉ့်ဆိုး
ကြောင့် ဆားဒူးကြီးရဲ့တိုန်စာ သင့်နေ
ပြီဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ သိလိုက်ရတဲ့
အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ဟာ အလွန်အမင်း
နောက်ကျသွားခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ် ဒီနေ့ည
ဖတ်ရတဲ့ သေမင်းပုရပိုက်ကတော့ . . .
“အင်စပတ်တော် ဦးကောင်း
ညွန့်၊ မနက်ဖြန်ည ၈ နာရီတိတိအချိန်
မှာ သူ့အိမ်၌ ဦးခေါင်းကို သေနတ်နှင့်
ပစ်ပြီး သေဆုံးသွားလိမ့်မည်” တဲ့။
“ဟင် . . . ဒီတစ်ခါ ငါ့အလှည့်
ပါလား”
သေမှာကို မကြောက်တဲ့သူမရှိ
ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သေမိန့်ရထားပြီဆို
တော့ အလှည့်ကျပြီမို့ မနွဲ့စတမ်းလို့ပဲ
မှတ်ယူလိုက်ပါတယ်။
အင်စပတ်တော် ဦးကောင်းညွန့်၊
အင်စပတ်တော် ဦးကောင်းညွန့်
ဟာ အဲဒီနေ့ည ၈ နာရီတိတိအချိန်မှာ
သူ့ရဲ့ဦးခေါင်းကို ပစ္စတိုနဲ့ပစ်ပြီး သူ့ကိုယ်
သူ အဆုံးစီရင်သွားခဲ့ပါတယ်။

အထက်ပါ သူ့နေထားတဲ့ မှတ်
တမ်းကို ဖတ်ကြည့်တော့မှ သူဟာ သေ
မယ့်လူတွေဆီကို သေမယ့်အကြောင်း
တွေ လိုက်ပြောနေရတဲ့ ကျိန်စာသင့်
ခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်မှန်း သိလာခဲ့ရ
တယ်။
ဦးကောင်းညွန့်ဟာ တကယ်
တော့ သေမင်းပုရပိုက်ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသူ
ပါ။
သူ့ရဲ့မှတ်တမ်းကို ဖတ်ကြည့်
လိုက်တဲ့အခါမှာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်
ပြည့်စုံနေတဲ့သေမင်းပုရပိုက်အကြောင်း
ကို သိခဲ့ရပါတော့တယ်။
ဆားဒူးကြီးဘာဘာနဲ့ သေမင်း
ပုရပိုက်ဟာ ဘယ်လို ဘယ်ပုံ ဆက်စပ်
နေတယ်ဆိုတာကိုတော့ ဦးကောင်းညွန့်
လည်း မသိခဲ့ပါ။ ဒါပေမယ့် သေမယ့်
အချိန်၊ သေမယ့်နေရာကို သူ တကယ်
သိပြီး ဘဝသစ်သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ
တကား။

□ ဝိနိဇ္ဇာ

ဆရာဦးစမ်းထွန်း D.B.B.W - C.T (Med)

ဘုန်းချုပ် တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

အထူးကုသသောရောဂါများ

နုလုံး၊ သွေးတို၊ လေငန်း၊ အစာအိမ်၊ ဆီးချို၊ သွေးချို၊ ဝမ်းတွင်း၌ဖြစ်တတ်သော (ကင်ဆာ)
ဖြစ်ပွားရာ အမျိုးမျိုး၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ၌ ဖြစ်တတ်သော အဖုအကျိတ်၊ မှိုနာ၊ ဖြစ်ပွားရာ (ကင်ဆာ)
သွေးကြောပိတ်ရောဂါနှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး၊ လေးဖက်နှာရောဂါ၊ အဆုတ်နာ၊ ခုခံအားကျရောဂါ
(အယ်ယုဂ်နာ)၊ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများ၊ ပန်းသေး၊ ပန်ညှို့ရောဂါများ၊ ဖီယပ်နှင့်ပတ်သက်
သော ရောဂါများ၊ သူငယ်နှာရောဂါ အမျိုးမျိုး၊ လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာနှင့် နာတာရှည်ရောဂါကြီးများကို
အထူးကုသပေးပါသည်။

- ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် ➤ နေ့စဉ် နံနက် (၈)နာရီမှ ည (၈)နာရီအထိ
- ထိပ်စာ ➤ အမှတ် (၆၈၁)၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးအနီး၊
ရွာမအနောက်ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
- ☎ ➤ ၀၉-၇၃၁၃၆၄၁၄
- ဆမ်းညွှန် ➤ ၁၉၉၊ ၁၀၁ (အဝါ)၊ ၉၉၊ ၉၇၊ ၈၁၊ ၄၄၊ ၁၈၄၊ ၁၆၈၊ ၄၈ (အထူး)၊
၂၀၂ (အထူး)၊ ၄၈ ကားလေးစီး၍ ဆရာတော်ကြီးမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

ကျွန်တော်သည် သည်အိမ်ကို
ဝယ်ခဲ့မိခြင်းက ကျွန်တော့်ဆန္ဒတစ်ခု
တည်းဖြင့် ဝယ်ခဲ့မိခြင်း ဖြစ်သည်။

အဓိကအချက်မှာ ကျွန်တော်က
တောင်ပေါ်သားပီပီ အပူဒဏ်ကို ခံနိုင်
ရည်မရှိ။ ပြီး သွေးတိုးရောဂါအခံက
လည်း ကျွန်တော့်မှာ ရှိနေသည်။ ထို့
ကြောင့် အိမ်ဝယ်မည် ကြံသောအခါ
အရိပ်အာဝါသနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၊ လေ
ဝင်လေထွက်လည်း ကောင်းမွန်မည်
အိမ်မျိုးကို ရွေးချယ်ဝယ်ယူဖို့ ကျွန်တော့်
တွင် အကြံဖြစ်မိသည်။

ပွဲစားအမျိုးသမီးက သည်အိမ်
ကို ပြသောအခါ မြင်မြင်ချင်းပင် ကျွန်
တော် ကြိုက်သွားသည်။ အိမ်က ဖျဉ်
ထောင်နှစ်ထပ်အိမ်။ ငါးပင်လေးခန်း
အိမ်။ အိမ်ကကြီးသလို ခြံဝင်းကလည်း
ကျယ်သည်။ အထူးသဖြင့် ခြံဝင်းထဲမှာ

ပြတိုက်
အောက်
အိမ်သော

WEN JIN

စိုက်ပျိုးထားသည့် ရှောက်၊ သံပရာ၊ မာ
လကာတို့အပြင် အခြားပန်းပင်၊ သစ်
ပင်တို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ အုပ်အုပ်ဆိုင်
ဆိုင်ရှိနေပုံက ကျွန်တော်ကို ချက်ချင်း
ပင် နှစ်သက်သွားစေသည်။ ကျွန်တော်
က အရိပ်ကို လိုလားသူဖြစ်သလို သစ်
ပင်ကိုလည်း ချစ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။
ထို့ပြင် စိုက်ပျိုးရေးကိုပါ အထူးပင်
ဝါသနာပါသည်။

နောက်တစ်ခုက သည်အိမ်၏
အနေအထားအရေဖွေးသို့လည်းကောင်း၊
ကားဝိတ်သို့လည်းကောင်း ခရီးမထေလှ
ပေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ဇနီး နွဲ့
အတွက် ဈေးသွားရ လွယ်ကူမည်ဖြစ်
သလို ကျွန်တော်အတွက်လည်း နှံ့သွား
ရုံပြန် အဆင်ပြေလေမည်။

ထို့ပြင် ကျောင်းသားဖြစ်သော
ကျွန်တော်သားလေး မောင်အောင်သူ
အတွက် ကျောင်းသွား ကျောင်းပြန်
လွယ်ကူမည့်အရေးကိုပါ ထည့်တွက်
မည်ဆိုပါက ထည့်တွက်နိုင်ပါသေး
သည်။

ကြိုက်ပြီဆိုသည်နှင့် ကျွန်တော်
တစ်ခါတည်း ဝယ်ပစ်လိုက်တော့သည်။
ဇနီးဖြစ်သူနှင့် သားဖြစ်သူတို့ကို ဘာမျှ
တိုင်ပင်မနေတော့။ ကျွန်တော်ကြိုက်
လျှင် သူတို့လည်း ကြိုက်ရပေမည်ဟု
သာ ကျွန်တော်က အကြမ်းဖျင်းသတ်
မှတ်ထားလိုက်သည်။

နွဲ့ကို ခေါ်လာပြီး ပြကြည့်တော့
ကျွန်တော်မျှော်လင့်သလိုပင် သူလည်း
အိမ်ကို သဘောကျသွားသည်။ ကျွန်
တော်ကို အဝယ်ထော်လှရဲ့ဟု ချီးကျူး
သည်။ အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြံဝင်းထဲ
ကိုလည်းကောင်း နွဲ့နှံ့စပ်စပ် လျှောက်
ကြည့်ကာ ပီတိတွေ ဖြစ်နေသည်။

သို့နှင့်ပင် ကျွန်တော်သည် မြို့
သို့ ရောက်ရှိလာကတည်းက ငှားရမ်း
နေထိုင်ခဲ့သော အိမ်ကလေးကို စွန့်ခွာ
လျက် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုလေး

သည်အိမ်သို့ အပြီးတိုင်ပြောင်းရွှေ့လာ
ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ဤတွင် သည်အိမ်သို့ပြောင်း
လာပြီး တစ်ပတ်မျှမကြာမီ ပြဿနာက
စလာပါလေတော့သည်။ အကြောင်း
မှာ ကြိုက်လှပါချေရဲ့ ကောင်းလှပါ
ချေရဲ့ဟု ဝယ်လိုက်မိသော သည်အိမ်၏
ဧရာမချို့ယွင်းချက်ကြီးက ဘွားဘွားကြီး
ပေါ်လာခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုချို့ယွင်းချက်ကြီးအား တွေ့
ရှိရသည်နှင့် ဝယ်မိတာမှာဦးဟု ပထမ
ဆုံး ညည်းသူက နွဲ့ပင် ဖြစ်ပါလေသည်။
ထို့ပြင် နွဲ့က အဝယ်ထော်လိုက်တာဟု
ခိုဗွမ်းခဲ့လေသမျှ ခုတော့ ကျွန်တော်
တို့ အပြစ်တွေအည်း မိပြောနေပါတော့
သည်။ ကျွန်တော်က နွဲ့တို့ ဘာမျှပြန်
မပြောသာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထို
ချို့ယွင်းချက်ကို မျက်မြင်တွေ့ရှိနေရ
သည်မို့ သူ့အပြစ်စာင်ထိုက်ပေသည်ဟု
သာ ငြိမ်ခံနေရတော့သည်။

ကျွန်တော်ပြောပြပါမည်။ အနီ
ချို့ယွင်းချက်ဆိုသည်မှာ အမှန်တော့
ဤအိမ်ထဲတွင်လည်းကောင်း၊ ဤခြံဝင်း
အတွင်း၌လည်းကောင်း ရှိသည်မဟုတ်
ပါ။ အထက်မှ ဆိုခဲ့သလို ကျွန်တော်
အလိုရှိသော ကြန်အန်လက္ခဏာတို့နှင့်
ပြည့်စုံနေသည်သာဖြစ်ပါသည်။

ဤအိမ်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်
စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှ
သဘောကျနှစ်ခြိုက်လွန်း၍သာ ဝယ်ယူ
လိုက်ခြင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဤအိမ်နှင့်
ပတ်သက်၍ ဘာမျှကိစ္စမရှိပါ။

ကိစ္စရှိသည်က ကျွန်တော်အိမ်မှ
တစ်ခြံကျော်တွင်ရှိနေသော ဝါးထရံမြင့်
မြင့်တွေ ပတ်လည်ကာရံထားသည့် အိမ်
ကြီးပင် ဖြစ်ပါလေသည်။

ထိုအိမ်ကြီး၏ အတွင်းအပြင်
အနေအထား အားလုံးကို အတန်ဖြင့်
သော ကျွန်တော်အိမ် အပေါ်ထပ်မှ
ကြည့်လိုက်ပါက ပီပီပြင်ပြင် ရှင်းရှင်း
လင်းလင်းပင် မြင်နေရသည်။ ထိုအိမ်နှင့်
ကျွန်တော်အိမ် အကြားတွင် ခြံတစ်ခု

ခြားထားသေးသည်ဆိုသော်ငြား ထိုခြံ၌
လူမနေပါ။ အိမ်လည်းမရှိပါ။ ခြံတွက်
အား ခြံစည်းရိုး ကာရံထားရုံမျှသာ
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ပြော
သော ထိုအိမ်ကြီး၏ သဘောသဘာဝ
နှင့် လှုပ်ရှားမှုအစုံစုံကို ကျွန်တော်ဆီမှ
တိုးလျှိုပေါက် တွေ့မြင်နေရခြင်းပင် ဖြစ်
လေသည်။

ထိုအိမ်၏ အိမ်ရှင်မှာ သန်းထွန်း
ဆိုသူဖြစ်ပြီး ပြည်တန်ဆာမှုဖြင့် ထောင်
တစ်ခါကျခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည်။ ထောင်မှ
ထွက်လာပြီးနောက် ဤအလုပ်ကိုပင်
ထိုအိမ်၌ ဆက်လုပ်နေလေသည်။

ကျွန်တော်ဆီမှ လှမ်းမြင်ရသော
အနေအထားအရ အိမ်ပတ်ပတ်လည်
ထို အပြင်မှ အလွယ်တကူ မမြင်ရ
အောင် မြင့်မားသော ဝါးထရံများဖြင့်
ကာရံထားသည်။ ဝင်အိမ်ကြီး၏ ဓမ္မ
တွင် ခြေစိုက်တံတစ်လုံးကို ဆောက်
လုပ်ထားသည်။

ထိုတံအတွင်း၌ စားပွဲ တုလား
ထိုင်များ၊ ကောင်တာများကို နေရာချ
ထားသည်။ တီဇွဲများ၊ ပြိုဟ်တု စလောင်း
များကိုပါ တပ်ဆင်ထားသည်။ ရုတ်
တရက်ဆိုပါက စီဒီဆိုင်လိုလို၊ ဘီယာ
ဆိုင်လိုလို ထင်မှတ်စရာပင်။

အပြင်ဘက် ခြံစည်းရိုးဘေး
တွင်မူ ဆိုင်ကယ်များ၊ ဆိုက်ကားများ၊
စက်ဘီးများက ပြတ်သည်ဟူ၍ မရှိ
လောက်အောင်ပင် အစီအရီ ထိုးဆိုက်
ထားလေ့ရှိသည်။

သန်းထွန်း ထောင့်ထားသော
ကောင်မလေး ခုနစ်ဦး၊ ရှစ်ဦးခန့်ကို
တော့ အမြဲလိုလိုပင် တွေ့ရသည်။

ကောင်မလေးတွေက ထုံးစံ
အတိုင်း ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကော၊ မွမ်းမံ
ခြယ်သမှုပါ လွန်လွန်ကဲကဲတွေနှင့် ဖြစ်
သည်။ အချို့က စကပ်တိုနွဲ့တွေနှင့်၊
အချို့က ဘောင်းဘီဖင်ကျပ်တွေနှင့်၊
ရင်ဟိုက်၊ ချိုင်းပြတ်၊ ဗိုက်သားပေါ်တော့
နှင့် ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့က ရောက်လာကြသော နေ့သည် ပုရိသတွေကြား၌ ပူးကာ ကပ်ကာ ထို့ကာ ဆိတ်ကာဖြင့် ရော ထွေးယှက်တင်ပြုလျက် ရှိနေကြလေ သည်။

အမိကလုပ်ငန်းအတွက် နေရာ ကိုတော့ အိမ်နောက်ဘက်တွင် အခန်း ကလေးများ ဖွဲ့၍ထားလေသည်။ ထို အခန်းကလေးများနှင့်အတူ ရေချိုးခန်း များ၊ အိမ်သာများကိုပါ အစီအရီ ဆောက်လုပ်ထားသည်။

ဆိုရသော် ထိုအိမ်ကြီး၌ အိမ် ရွှေတွင်လည်း လူတွေ တရုန်းရုန်း အိမ် နောက်တွင်လည်း လူတွေ တရုန်းရုန်း နှင့် ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုဘက်အိမ်မှ အသံပလံပေါင်း စုံတို့က ကျွန်တော့်အိမ်ဘက်သို့ အဆီး အတားမရှိပင် စီးပျော့၍နေလေတော့ သည်။

ထိုအိမ်အကြောင်းကို ပို၍သိရ လေ ပို၍စိတ်မသက်သာဖြစ်ရလေပင်။ ထိုအတူ နွဲ့ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ကြာလေ အပြစ်တင်လေပေပင်။

“ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကို နည်းနည်းပါးပါး လေ့လာပြီးမှ ဝယ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလို ဒုစရိုက်အိမ်မျိုးနားမှာ ကပ်နေရတာ မိန်းမသားတစ်ယောက် အနေနဲ့ ဘယ်လောက် မွန်းကျပ်တယ် ထင်သလဲရှင်”

“အေးပါကွာ၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ကိုယ်လဲ ဒါကို လုံးလုံး သတိမထားမိ လိုက်ဘူး၊ နဂိုကတည်းက သိခဲ့ရင် ဘယ်ဝယ်ပါ့မလဲ နွဲ့ရာ၊ ခုမှတော့ ဘာ မှလုပ်လို့ မရတော့ဘူး”

“ဟင်း ကိုယ်မွေးထားတာက သားယောက်ျားလေးဖြစ်နေလို့ တော် သေးတာပေါ့၊ သမီးယိုကလေးသာ ရှိနေ ရင် ဘယ်လောက်တောင် လဲသေချင် စရာကောင်းလိုက်မလဲ”

“သိပ်လဲ သောကဖြစ်မနေပါနဲ့ နွဲ့ရာ၊ ခုမှတော့ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ မယ့်အတူတူ သူ့စည်းနဲ့သူ ကိုယ့်စည်းနဲ့

ကိုယ် နေလိုက်ကြရုံပေါ့၊ သူ့မကြည့်ချင် ရင် သူ့ဘက် မျက်နှာမလှည့်နဲ့ပေါ့ကွာ” ထိုမျှသာ ကျွန်တော်ပြောနိုင် သည်။

လူဆိုသည်မှာ အတော်ထူးဆန်း သော သတ္တဝါပင်ဖြစ်သည်။ ထိုစကား ကို ပြောရခြင်းမှာ ကျွန်တော့် ဇနီးနွဲ့ ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အကြောင်းမှာ ပထမတွင် နွဲ့က ထိုအိမ်နှင့် ပတ်သက်၍ အလွန်မှကို တူးတူးခါးခါး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအိမ်ကို အိမ်နီးနားချင်း တော်ရခြင်းဖြင့် မိမိ၏ ဂုဏ်သရေ အလိုလို ညှိုးနွမ်းရသလိုမျိုး ခံယူထားသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်၏ အတန် တန်ဖျောင်းဖျူမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ အချိန်၏ တရွေ့ရွေ့တိုက်စားမှုကြောင့် လည်းကောင်း နွဲ့က ထိုအိမ်နှင့် ပတ် သက်၍ တဖြေးဖြေး ခံစားချက် လျော့ လျော့လာသည်။

အနေကြာလာသည်နှင့် အမျှ ကိုယ်အိမ်နှင့်ကိုယ် နေသားတကျဖြစ်၍ လာသည်။ ထိုအတူ အခါသင့်တိုင်း ထိုအိမ်ကို မေးငေါ့ပြကာ ကျွန်တော့်ကို အပြစ်ဆိုတာမျိုးလည်း မရှိသလောက် ပင် နည်းလာသည်။

ပို၍ အံ့ဩစရာကောင်းသည် မှာ နွဲ့က ထိုအိမ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ် နေသဘောထားနှင့် အပြုအမူများ ပြောင်းလဲသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်း မှာ ယခုတလော၌ နွဲ့က သူမုန်းပါသည် ဆိုသော သူစက်ဆုပ်ပါသည်ဆိုသော ထိုအိမ်ကို သူကပင် ပြန်လည်၍ စိတ်ဝင် တစား စူးစမ်းနေတတ်၊ လေ့လာနေ တတ်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါလေသည်။

ထိုမျှမကသေး။ သူက ထိုအိမ် ကို စောင့်ကြည့် အတတ်ရာမှ သိရှိ လာရသော အကြောင်းခြင်းရာများကို ကျွန်တော့်အားလည်း တစ်ဆင့်ပြန်လည် ၍ ဖောက်သည်ချပြန်ပါသေးသည်။

ထိုအိမ်အကြောင်း စုံစိန်ဖာ သူ ပြောပြသည်တို့ကို နားထောင်ရသော် ကျွန်တော် အံ့အားမသင့်ဘဲ မနေနိုင်။ သူ ကျွန်တော့်အား ပြန်ပြောပြပုံ တချို့ ကိုပင် ကြည့်ပါ။

“သိလား အစ်ကို၊ အဲဒီအိမ်မှာ မနက်က ရန်တွေ ဖြစ်ကြတယ်၊ ဟို ဘောင်းဘီဖင်ကျပ် အမြဲဝတ်တဲ့ အေမီ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို သူ့ဘကြီးဆို လား သူ့ဦးလေးဆိုလားပဲ လာပြန်ခေါ် တာမှာ အိမ်ရှင် သန်းထွန်းက ပြန် မထည့်ပေးဘူး လုပ်ရာက ရုန်းရင်းဆန် ခတ်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြတာ” ဟုတစ်မျိုး။

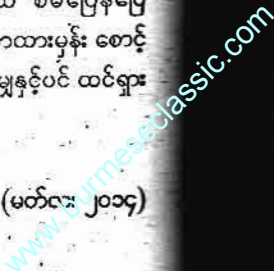
“အစ်ကို့ ရယ်... တစ်နေ့တမှ အသစ်ရောက်လာတဲ့ ကောင်မလေးဆို တကယ့်ငယ်ငယ်လေး၊ ကောင်းကောင်း တောင် အရွယ်ရောက်လိမ့်ဦးမယ်မထင် ဘူး၊ အမယ် ကိုယ်ကသာ သူ့ကြည့်ပြီး တရုကာစိတ်ဝင်နေမိတာ သူကဖြင့် ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ပုံမျိုးနဲ့ ခပ် ထည်ထည်ကလေးတော့၊ တကယ့်ဝါရင့် ဆိုက်မျိုးနဲ့ သိလား” ဟု တစ်လိ။

“နွဲ့တော့ သိပ်အံ့ဩတာပဲ၊ သူတို့ ဘဝတွေများ ဘယ်လိုဝင်ကြွေးကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတယ် မဆိုနိုင်ဘူး၊ လူစုံ အရွယ်စုံပဲသိလား၊ တချို့ကောင်မလေး တွေဆို ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတွေ၊ မော်ဒယ် တွေထက်တောင် လှသေးတယ်၊ ဘယ် လိုကြောင့် ဒီလောကထဲ ရောက်လာ တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားလို့တောင်မရဘူး။

တချို့ကျတော့လဲ ပြင်ထား ဆင်ထားလို့သာ ငယ်သလိုလို ထင်ရ တယ်၊ သေသေချာချာကြည့်မှ နွဲ့တို့ ထက်တောင် ကြီးမယ်ပုံမျိုး၊ ခုထိ ဒီအလုပ်ကို လုပ်စားနေတုန်း”

ဟု တစ်ဖုံ စသည် စသည်ဖြင့် ပြောပြတတ်ပါလေသည်။

အစုံစုံသော ထိုအိမ်အကြောင်း တို့ကို သူမည်မျှအထိ စိမ်ပြေနပြေ စိတ်လိုလက်ရ လေ့လာထားမှန်း စောင့် ကြည့်ထားမှန်းကို ဤမျှနှင့်ပင် ထင်ရှား စေလျက် ရှိလေပြီ။

ကျွန်တော်က သူပြောသမျှကို နားထောင်ပြီးသကာလ နှုတ်မှတော့ ဘာမျှ ပြန်မပြောပါ။ စိတ်တွင်းမှသာ ကျိတ်၍ မှတ်ချက်ချလိုက်မိသည်။ မိန်းမ ဟူသည် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ပင့်ဖြစ်စေ အချိန်တန်လျှင်တော့ ဘာ မဆို စပ်စုချင်၊ စုံစမ်းချင်သော ဝါသနာ က တားမခိုင် ဆီးမရ ပေါ်ထွက်လာမြ သာဖြစ်သည်ဟူ၍။

ကျွန်တော် ဝယ်ယူလိုက်သော ဤအိမ်နှင့် ဤခြံ၏ မူလပိုင်ရှင်မှာ အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာကြီး တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ သူ စိုက်ပျိုး ထားခဲ့သော သစ်ပင်ပန်းပင်တို့မှာ အမျိုး အစားစုံလှသလို အရေအတွက်လည်း များလှသည်။

ထိုဆရာကြီး မည်သည့်အတွက် ဤခြံအား စွန့်ခွာသွားသည်ကိုတော့ မသိနိုင်ပါလေပြီ။

ဤခြံမှာ ဥယျာဉ်များ ကင်းမဲ့ လျက် ပွစားလက်ထဲတွင် တစ်နှစ်ကျော် ကျော်မျှ ကြာမြင့်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော် လက်ထဲရောက်သည်နှင့် အတော်ပင် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ရသည်။

အချို့အပင်များမှာ အတော် နှမြောစရာ ကောင်းလှသည်။ မျိုး ကောင်းကို စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထား သည်မှန်သော်ငြား ပေါင်းသင် ရေ လောင်းမည့်သူမရှိသည့်အတွက် အလို အလျောက် ကြုံလို့ညှိုးခြောက်သွား ကြရလေသည်။

အချို့အပင်များမှာမူ ဩဇာ ဓာတ်ကို အချိန်မီ ပြန်ဆက်ခွင့်ရကြ သဖြင့် ပြန်လည်၍ ရှင်သန်နိုင်ကြလေ သည်။

ကျွန်တော်က အားလုံးကို စစ် ဆေးကာ မကောင်းတာတွေ ဟောင်း ဆာတွေကို ပယ်ဖျက်ပယ်၊ နုတ်တန် နုတ် လုပ်ရသည်။ အသစ်စိုက်တန် စိုက်ရသည်။ ယခုတော့ အားသစ် အင်

သစ်ဖြင့် ခြံတစ်ခုလုံး စိုပြည်စည်ကားစ ပြုလာပါပြီ။

အိမ်မှာက လောလောဆယ် တွင် ကျွန်တော်တို့ လင်ကိုယ်မယားသာ ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ တစ်ဦးတည်း သော သားဖြစ်သူ မောင်အောင်သူကို စာမေးပွဲနီးသဖြင့် ဘော်ဒါတွင် ပို့ထား သည်။ ကျွန်တော်က ရုံးမှ ပြန်လာ သည်နှင့် ခြံထဲသို့ တန်းပြီးဆင်းတော့ သည်။ ခြံထဲမှာ သစ်ပင်စိုက်စရာရှိ စိုက်မည်။ ချဲ့ရှင်းစရာရှိ ရှင်းမည်။ ရေ လောင်းစရာရှိ လောင်းမည်။ ခြံအလုပ် တို့ဖြင့်သာ စိတ်ကို နှစ်ထားသည်။

ယနေ့တွင်လည်း ရုံးပိတ်ရက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ တစ်နေ့လုံးလိုလိုပင် ကျွန်တော်ခြံထဲမှာ အလုပ်များနေသည်။ အထူးသဖြင့် အသစ်ရောက်လာသော မာလကာပျိုးပင်များအတွက် လုံးပန်း နေမိသည်။

မာလကာပင်တချို့ကို စိုက်ပြီး ချိန်လောက်မှာပင် နွဲက ခြံထဲသို့ ဆင်း လာသည်။ သူက သူ၏ အိမ်မှုကိစ္စလုပ် ငန်းများ ပြုလုပ်ပြီးစီးသည်နှင့် ယခုကဲ့ သို့ ခြံထဲဆင်းကာ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ပေးလေ့ရှိသည်။ နွဲက ပျိုးပင်တစ်ပင်အား ကျွန်တော်ထံ လှမ်း ပေးရင်း ပြောသည်။

“အစ်ကို့ရေ ဟိုရေတွင်းပျက်နား က မာလကာပင်အုစ်စုဟာ တော်တော် မျိုးကောင်းတယ် သိလား၊ ကြီးလဲ ကြီး ပွလဲ ပွ၊ ချိုတာလဲ လက်ကုန်ပဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ နွဲက ခုမှသိ လား၊ အဲဒီကောင်တွေက နိုင်ငံခြားမျိုး နဲ့ စပ်ထားတာကွ”

“ဟုတ်လား၊ နွဲက ခုမှ သိတာ၊ တစ်လောက ဟိုဘက်အိမ်က အမျိုး သမီးတစ်ယောက် နွဲဆီလာဝယ်လို့ ခူး ပေးရင်းနဲ့ သိရတာ”

“ဘာရယ် ဟိုဘက် အိမ်က အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဟုတ်လား”

ကျွန်တော် သံယောင်လိုက် လိုက်မိသည်။ နွဲကိုလည်း ထူးဆန်းစွာ

ကြည့်လိုက်မိသည်။ နွဲက တစ်ခုတ်မှ ရယ်လေသည်။

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို့ရဲ့ အစ်ကို့ ကို မပြောပြဖြစ်သေးလို့ နွဲနဲ့ သူနဲ့ သိ နေတာ နှစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ။ သူ့မှာဥ ဟာ မိတင်သန်းတဲ့၊ မာလကာသီး လာ လာဝယ်နေရင်းက မျက်မှန်တန်ဆီသွား တာ၊ အသက်ကတော့ နွဲတို့ထက် နည်း နည်း ငယ်လိမ့်မယ်”

“မင်းဟာက ဟုတ်ကော ဟုတ် သေးရဲ့လား၊ နွဲက ဟိုတုန်းကတော့ဖြင့် တူးတူးခါးခါးကိုဖြစ်လို့၊ ခုတော့လဲ အိမ် ထဲအဝင်ခံတဲ့ အထိတောင် ဖြစ်နေပြန် ပြီလား”

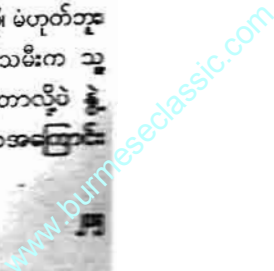
“အို ဝယ်သူက လာဝယ်လို့ ရောင်းသူက ပြန်ရောင်းတာပဲဟာ၊ ဘာ ဖြစ်တာမှတ်လို့ အဲ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ အဲဒီ မိတင်သန်းဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးက ဟိုလောကထဲကပဲလို့ ဆိုပေမယ့် တခြား သူတွေနဲ့စာရင် နည်းနည်း ပိုထူးနေ တာတော့ အမှန်ပဲ”

“အောင်မာ ဒီလောကထဲကပါ လို့ဆိုနေမှတော့ ဘာများထူးနေဦးမှာတဲ့ လဲကွ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆို၊ မာလကာသီး လာဝယ်ရင်း အိမ်မှာ တစ်အောင် တစ်နား ထိုင်ပြီး သူ့အကြောင်း နွဲကို မြောပြဖူးတယ်၊ တော်တော်သနားစရာ ကောင်းတယ်၊ သူပြောတဲ့အတိုင်းဆို သူဒီလောကထဲ ရောက်ရတာကိုက ရောက်ချင်လို့ ရောက်ရတာမဟုတ်ဘဲ သူ့ဘဝအခြေအနေက မရောက်ရောက် အောင် ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ်လုပ်ပြီး တွန်းပို့ လိုက်တဲ့ သဘောမျိုး အစ်ကို့ရဲ့”

“ဒီလိုပဲ ပြောမှာပေါ့၊ ဘယ်သူ မဆို ကိုယ်မကောင်းတာ ကိုယ်မှားတာ ကိုတော့ ဘယ်ပြောလိမ့်မလဲ၊ ဒါများ ဘာဆန်းတာလိုက်လို့”

“မဟုတ်ဘူး အစ်ကို၊ မဟုတ်ဘူး ဒီမိတင်သန်းဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးက သူ့ ဘဝအဖြစ်မှန်ကို ပြောပြတာလို့ပဲ နွဲ တော့ ထင်တယ်၊ သူ့ဘဝအကြောင်း

သူပြောပြတာကို နားထောင်ရင်း နွဲ့တော်တော်ခံစားရတယ်။ ကဲပါ အဲဒီအကြောင်းကို ညကျမှ နွဲ့ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြမယ်”

သည်လိုနှင့် ညစာစားပြီးချိန် ရောက်တော့ နွဲ့က သူပြောပြပါမည်ဆိုသော ထို မိတင်သန်းအကြောင်းကို ကျွန်တော်အား စိတ်အားထက်သန်စွာ ဇာတ်စုံခင်းပြပါလေတော့သည်။

ဤနေရာ၌ နွဲ့ ပြောပြသော ထိုမိတင်သန်းအကြောင်းကို တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းပင် ကျွန်တော် ပြန်လည်၍ ဖော်ပြလိုက်ပါမည်။

မိတင်သန်းတဲ့။

ထိုမိတင်သန်းကို ပင်လယ်ဝရံ ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းပေါ်က ရွာကလေးတစ်ရွာတွင် မွေးသည်။ မွေးချင်းပေါက်ဖော်ဟူ၍ မရှိ။ ပြီးတော့ သူမ အသက်ဆယ်နှစ်တွင် မိဘနှစ်ဦးလုံး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆုံးပါးသွားလေသည်မို့ သူမက အဒေါ်တစ်ဦး၏ လက်ပေါ်တွင် ကြီးပြင်းအရွယ်ရောက်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် အဒေါ်အိမ်တွင် ကြာကြာနေလိုက်ရသည်တော့ မဟုတ်ပါ။ မိတင်သန်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် လင်ရသွားခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ရသည်လင်က မိတင်သန်းထက် အတော်အသက်ကြီးသည်။ ပြီးတော့ လူပေလူတေ တစ်ယောက်လည်းဖြစ်သည်။ အသောက်အစားနှင့် လောင်းကစားကို ခုံမင်လှသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးတစ်ယောက်ရအပြီးမှာပင် မိတင်သန်း ထိုလင်နှင့် ကွဲတော့သည်။

ထို့နောက်တွင် မိတင်သန်း ရန်ကုန်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ ကလေးကိုတော့ အဒေါ်ထံတွင် အပ်ထားခဲ့သည်။ လင်ဟောင်း၏ ရန်မှ ဝေးရန်ဟူ၍ အဒေါ်က သူ့ကို ရန်ကုန်သို့ထွက်ရှောင်ခိုင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က သူ့အသက်ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးပြီး သူ့သားလေးကမူ လေးနှစ်သားခန့်ရှိနေလေပြီ။ ရန်ကုန်တွင် အဖေဘက်က ဦးလေးအိမ်၌နေကာ ရရာအလုပ်ကို ဝင်လုပ်သည်။ အဝတ် အငှားလျှော်သည်။ ပန်းရန်မဆလာသေးသည်။ နေပြန်တိုးယူပြီး ကုန်စိမ်းရောင်းသည်။ အလုပ်တော်တော်စုံသွားသည်။

နောက်ဆုံး မုဆိုးဖိုကားအုံနာတစ်ယောက် အိမ်တွင် အိမ်ဖော်ဝင်လုပ်သည်။ ဤမှာပင် မိတင်သန်း၏ ဇာတ်နာခန်းက စတင်တော့သည်။

လိုရင်းကို ဆိုရသော် အိမ်ရှင်ကားအုံနာက မိတင်သန်းကို ခြေတော်တင်လေသည်။ မိမိအလိုမပါသော်ငြား မိတင်သန်း ကြိတ်မှိတ်သည်ခဲနေသေးသည်။ အကြောင်းမှာ လောလောဆယ်သူ့မှာက ပြေးစရာမြေမရှိချေ။ ဦးလေးအိမ်သို့လည်း ပြန်ချင်စိတ်မရှိ။

ဦးလေးက ဆယ့်နှစ်ပွဲဈေးသည်ဖြစ်သည်။ သူ့သားတွေနှင့်အတူ ဘုရားပွဲရာသီတွေမှာ နယ်တကာလှည့်ပြီး ဈေးရောင်းနေသူဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ဦးလေးက အိမ်၌မရှိ။ နယ်ထွက်လျက်ရှိသည်။ အိမ်တွင် သူမိန်းမနှင့် သူ့သမီးများသာ ကျန်နေသည်။ ဦးလေးမိန်းမနှင့် ဦးလေးသမီးတွေက မိတင်သန်းကို လိုလားကြသူများ မဟုတ်ကြ။

သူ့တို့အိမ်၌ ကပ်ရပ်နေခွင့်ကလေးပေးရသည်ကိုပင် ကြည်ဖြူကြသူများ မဟုတ်ကြ။ ဦးလေးမျက်နှာကြောင့်သာ မလွဲသာ လက်ခံထားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုရသော် ကားအုံနာကလည်း မိတင်သန်း အခြေအနေကို ရိပ်စားမိနေဟန်တူသည်။ သို့နှင့် တစ်စတစ်စ ပို၍အတင့်ရဲလာသည်။ မိတင်သန်းကို သူ့လက်ခုပ်ထဲက ရေပမာလုံးလုံးသဘောထားလာသည်။

နောက်တော့ သူတင်မကတော့ပဲ သူ့အပေါင်းအဖော် ကားပိုင်တွေကို

ပါ အိမ်သို့ခေါ်လာပြီး မိတင်သန်းနှင့် လွတ်ပေးသည်အထိ ဖြစ်လာသည်။

ဤတွင် မိမိဘဝ နှစ်မွန်းတော့မည်ကို မျှော်တွေးမိလေသည်မို့ မိတင်သန်း ထိုအိမ်မှ ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

ထွက်ပြေးခဲ့ရာမှ မိတင်သန်းလမ်းပေါ်ရောက်သွားသည်။ လမ်းပေါ်ရောက်တော့ မိတင်သန်း ယောင်ချာချာ ဖြစ်သွားသည်။ ကားအုံနာလက်မှ လွတ်ခဲ့ပြီ မှန်သော်ငြား သူ့မှာ လောလောဆယ် ဘယ်သွားရမုန်း၊ ဘာလုပ်ရမုန်း မသိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

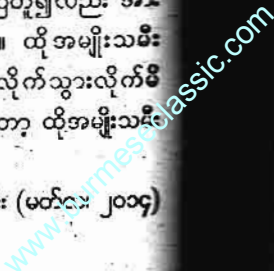
မြို့လယ်ရှိ လူစည်ကားရာ ကားမှတ်တိုင်တစ်ခုသေးတွင် ထိုင်ကာ မိတင်သန်း ငိုငင်တွေ့နေမိသည်။ အားငယ်နေမိသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကယ်တင်ရှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် မိတင်သန်း တွေ့ဆုံခဲ့ရတော့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးက ဥပမိရုပ်ကောင်းကောင်း၊ တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်၊ သားသားနားနားနှင့်ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လုပ်ငန်း လုပ်သည်ဟုလည်း ပြောသည်။

ဦးစွာ ထိုအမျိုးသမီးက မိတင်သန်း စိတ်လေနေပုံကို အကဲခတ်မိရာမှ မိတ်ဆက်ကာ အကျိုးအကြောင်းတို့ မေးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိတင်သန်းကလည်း ခပ်ရိုးရိုးပင် သူ့အဖြစ်သနစ်တို့ ပြောပြလိုက်မိသည်။

ဤတွင် ထိုအမျိုးသမီးက သူ့အတူအညီပေးမည်။ အလုပ်ကောင်းကောင်းပေးမည်။ သူ့နောက် လိုက်ခဲ့ပါဟု ခေါ်လေသည်။ လုပ်ရမည့် အလုပ်အကြောင်းတွေကိုလည်း ရွှန်းရွှန်းစေအောင် ပြောပြသည်။

မိတင်သန်းက ယုံကြည်လိုက်မိသည်။ နားခိုရာ ရပြီဟူ၍လည်း အားတက်သွားမိသည်။ ထိုအမျိုးသမီးနောက်ကိုလည်း လိုက်သွားလိုက်မိသည်။ ဟိုရောက်တော့ ထိုအမျိုးသမီး

သူပြောသည်အတိုင်း တကယ်ပင် ထုန်သည်ကြီး ဖြစ်နေမှန်း သိရပါတော့သည်။

ကုန်သည်က ရိုးရိုးကုန်သည်မဟုတ်ဘဲ လူကုန်သည်ကြီးဖြစ်နေကာ မိတင်သန်းကို ချက်ချင်းလောကထဲသို့ အတင်းသွတ်သွင်းခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

ဦးစွာ ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသမှန်း မသိရလေသော နေရာတစ်ခုတွင် ရက်ပေါင်းများစွာ ဘယ်မှ မသွားရလောရဘဲ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းကို ခံရသည်။ ပြီးလျှင် သူတို့စေခိုင်းသည့် အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ရသည်။ ထုံးဝ ငြင်းပယ်၍ မရ။ အနည်းငယ် ငြင်းပယ်မိရုံနှင့် အကြီးအကျယ် ညှဉ်း ဝန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရသည်။ ယုတ်မာရက်စက်မှု ကမ်းကုန်စွာဖြင့် မိတင်သန်း ဇာတ်အသွင်းခံခဲ့ရသည်။

သည် နောက်တော့ ရေခြားခြေခြား ဒေသတစ်ခုကို အပို့ခံရသည်။ ငို၍ဆိုးရွားသော ငရဲတွင်းထဲသို့ ထပ်မံ၍ တွန်းပို့လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုတစ်နိုင်ငံ မြိုင်ယံခြား၌ မိတင်သန်း နှစ်မွန်းသည်ထက် နှစ်မွန်းခွဲရသည်။ ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ်ကိုမှ ရော်ရမ်းမွန်းဆ၍ မရနိုင်သော မည်သို့မျှ လွတ်လမ်းမမြင်နိုင်သော ထိုပြည်တန်ဆာနိုင်ငံမြို့ကြီးထဲ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာပင် ကြာမြင့်ခဲ့ရသည်။

ထွက်ခွာရန် ကြံစည်သော မိန်းမလေးတိုင်းကို သေလုမြောပါး ပြစ်ဒဏ်ပေးတတ်ရုံမျှမက လိုအပ်ပါက အသက်တစ်ချောင်းကိုပင် အလွယ်တကူ ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရန် ဝန်မလေးစာတံသော ထိုရိပ်မြဲကြီး၌ မလူးသာလျှင်သာ နေထိုင်ခဲ့ရလေသည်။

တစ်ခါသော် ထိုလျှို့ဝှက်ရိပ်မြဲကြီးကို အစိုးရတပ်ဖွဲ့မှ သတင်းအနံရသွားကာ တစ်ခုသော ညအချိန်၌ ဝိုင်းဝန်းစီးနင်းခြင်းကို ခံရလေသည်။

ဤတွင် ထိုရိပ်မြဲ၏ အစောင့်အကြပ်များက အညံ့မခံဘဲ ပြန်လည်ခုခံ

ရာမှ ပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်ပွားတော့သည်။ တိုက်ပွဲများ ဖြစ်လေတော့သည်။

များစွာသော မိန်းမလေးများက နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဝမ်းသာအားရ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ပြန်ကြလေသည်။ မိတင်သန်းသည်လည်း ရွာကို အရောက်ပြန်သည်။ သူ့အတွက်ကျန်တာက ဘာမျှအရေးမကြီး။ ကြာမြင့်စွာ ခွဲခွာနေရသော သူ့သားကလေးနှင့် ပြန်တွေ့ရဖို့သာ အရေးကြီးသည်။ သည်သားကလေးကို သူ့သတိရလှပြီ။ လွမ်းလှပြီ။ တွေ့ချင်လွန်းလှပြီ။

ရွာကိုရောက်တော့ အဒေါ်နှင့် အတူနေသော သားက အတော်ကြီးနေပေပြီ။ လူပျိုပေါက်ပင် ဖြစ်နေပေပြီ။ ဖြစ်ဆို မိတင်သန်း ရွာမှထွက်သွားခဲ့သည်မှာပင် ဆယ်နှစ်ခန့်ရှိခဲ့ပြီ မဟုတ်လော။

သားနှင့် ပြန်တွေ့ရတော့ မိတင်သန်း ဝမ်းသာလှုံးဆိုသွားသည်။ မျက်ရည် မစဲနိုင်အောင်လည်း ငိုမိရသည်။ ထို့နောက် ရှေ့ရေအတွက်ကို သူ စဉ်းစားရသည်။ စီစဉ်ရသည်။ သူ့အတွက် အဖြစ်ချင်ဆုံး ဆန္ဒအမှန်ကတော့ သည်သားကလေးနှင့် မခွဲမခွာ အတူနေပြီး ဘဝသစ်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ထူထောင်ဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကံကြမ္မာက သူ့ဘက်မှာ မရှိခဲ့ပါချေ။ မိတင်သန်းအတွက် လွမ်းခန်းက မဆုံးသေးပါချေ။ သူ့သတင်းတွေက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရွာသို့ ရောက်နေခဲ့သည်မသိ။ သူ့ဘာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူ ဘယ်လို မိန်းမစားဆိုသည့် သတင်းတွေက ရွာထဲမှာ ပလူပျံလျက် ရှိနေလေသည်။ သူနှင့်အတူ ဧရာမ ရောဂါဆိုးကြီးတစ်ခုပင် ပါလာခဲ့လေဟန် သတင်းကြီးဖြစ်၍ နေလေသည်။

ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝိုင်းမှအစ မိတင်သန်းအပေါ် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ လိုလိုလားလား မရှိကြ။ မခေါ်ချင်သလိုလို မပြောချင်သလိုလို လုပ်ကြသည်။

အထင်သေးသော ခွံ့ရွာသော အကြည်မျိုးတွေဖြင့် ယိမ်းသာတန်ခိုး ဒီသိသာသာတစ်မျိုး ကြည့်ထစ်ကြသည်။

မိတင်သန်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း သည်အနေအထားအားလုံးကို သိနေသည်သာဖြစ်သည်။ သို့သော် သူမမသိချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်သည်။ သားမျက်နှာကိုသာ တစ်ရွာထင်မှတ်ထားလေသည်မို့ မည်သူ့ကိုမျှ ဝေခူစိတ်ဘဲ မမူသလို ထိမထင်သလို ကြိုးစားအားတင်းပြီး နေနေခဲ့သည်။

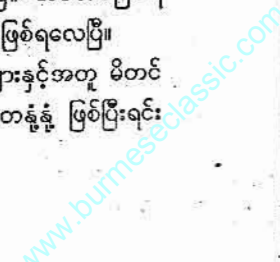
သို့သော် တစ်ခုသောနေ့၌ သူ့အား အခေါ်ဖြစ်သူ ပြောလာခဲ့သော စကားများကမူ သူ့အတွက် မိုးကြိုးသွားထက်ပင် ပြင်းထန်စူးရှ စေခဲ့ပါတော့သည်။ သူ့နှလုံးသားတို့ကို အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ပြိုကွဲ ကြေမွစေခဲ့ပါတော့သည်။

“ဟဲ့ မိတင်သန်း၊ သေသေချာချာ နားထောင်စမ်း၊ နင့်သားလေးဟာ နင့် ပြန်မလာခင် ငါနဲ့အတူနေတုန်းက ရွာထဲမှာ သိပ်ကို ဦးစားပေးခံရတာပဲ။ သူ့ရုပ်နဲ့ သူ့အမူအရာလေးကို မြင်တာနဲ့ပဲ အများက ချစ်ကြခင်ကြ၊ ခေါ်ချင်ပြောချင်ကြတယ်။ ဖခေက သေ၊ မဖေကလဲ မရှိဆိုတော့ မိတဆိုး ဖတဆိုးလေးအဖြစ်နဲ့လဲ ကရုဏာသက်ကြတယ်။

ခု ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူးဟဲ့ သိရလား၊ အားလုံးက ခပ်ရှောင်ရှောင် ခပ်ခွာခွာ လုပ်ကုန်ကြပြီ၊ ခါတိုင်းလာနေကျ သူ့သူငယ်ချင်းတွေတောင် အိမ်ကို မလာကြတော့ဘူး အဲဒါ နင်ပြန်လာပြီးမှ ဖြစ်ရတာ”

မိတင်သန်း စိတ်ထိခိုက်ရသည်။ မြေမည်နိုင်အောင်လည်း ကြေကွဲရသည်။ မိမိ၏ အရိပ်ဆိုးက သားအပေါ် ထိုးခဲ့လေပြီ။ မိမိအတွက်နှင့် သားလေးမျက်နှာငယ်ရလေပြီ။ အပယ်ခံဖြစ်ရလေပြီ။ လူရာမဝင် ဖြစ်ရလေပြီ။

ထိုအတွေးများနှင့်အတူ မိတင်သန်းတစ်ယောက် တနံ့နံ့ ဖြစ်ပြီးရင်း

ဖြစ်နေရသည်။ ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေရသည်။ ထို့နောက် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုလည်း ပိုင်ပိုင်ချလိုက်မိသည်။

နောက်တစ်နေ့မနက် လင်းအား ကြီးအချိန်တွင် မိတင်သန်း ရွာမှ တိတ်တဆိတ်ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ မည်သူ့မျှ မနိုးခင် မည်သူ့ကိုမျှ အသိမပေးဘဲ ထွက်လာခဲ့သည်။ အိပ်ပျော်ဆဲသားကို စောင့်ပြန်ခြံပေးရင်း စားပွဲပေါ်က သားမာတ်ပုံလေးကိုတော့ အသာအယာ ဖြုတ်ယူလာခဲ့မိသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်၌ အသံထွက်၍ မငိုမိအောင် သူ့မှာ အတော်ကြီး ကြီးစားခဲ့ရသည်။

သူက ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်စေတော့ဟု မျက်စိမိတ်ပြီး ရန်ကုန်သို့သာ ထွက်လာခဲ့မိသည်။ ရန်ကုန်ရောက်တော့ ယခင်ကပ်ရပ်နေခဲ့သော ဦးလေးက ဆုံးသွားလေပြီမို့ ထိုအိမ်သို့လည်း ပြန်သွားချင်၍ မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ သည်လိုနှင့်ပင် သူ့ဘဝက နေရာဟောင်းသို့ တစ်ပတ်ပြန်လည်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။

နိဂုံးပိုင်းကိုတော့ နွဲ့က ဤကဲ့သို့ပင် ဆက်၍ ပြောပြလေသည်။

“သူ့ဘဝက တစ်ခါပြန်ပြီးယောင်ချာချာ ဖြစ်သွားပြန်ရော အစ်ကိုရဲ့၊ ဘယ်သွားရမှာလို့လို့၊ ဘယ်လာရမှာလို့လို့နဲ့ ဖြစ်နေရှာပြန်ရော၊ အဲဒီမှာတင် တစ်ချိန်က ဘဝတူ အမျိုးသမီးတစ်စုနဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ ပြန်ဆုံမိသွားတယ်။

အဲဒီအမျိုးသမီးတွေကလဲ မိတင်သန်းလို အဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံကြရတာပဲတဲ့၊ သူတို့ခမျာ ကောင်းရောင်း ကောင်းဝယ်လုပ်စားဖို့ ကြံကြပေမယ့် ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လိုမှကို လက်မခံကြဘူးတဲ့။

ဒါနဲ့ ဘဝသစ်ထူထောင်လို့မရမယ့်အတူတူ အရင်အလုပ်ဟောင်းကိုပဲ ပြန်လုပ်နေကြသတဲ့၊ မိတင်သန်းကိုလဲ သူတို့လိုပဲ ပြန်လုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းကြသတဲ့၊ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုမှကို မလွန်ဆန်နိုင်၊ မတတ်နိုင်လွန်းလို့သာ သူဒီလောကထဲ ပြန်ရောက်ခဲ့ရတာပါတဲ့။

ဒီမြို့နဲ့ ဒီသန်းထွန်းအိမ်ကိုလဲ ရန်ကုန်ကနေ တဖြည်းဖြည်းလွှင့်ရင်း လွှင့်ရင်းနဲ့ ရောက်လာခဲ့ရတာတဲ့ အစ်ကိုရဲ့၊ သူ့ဘဝဟာ တစ်ချက်ကလေးမှ ကောင်းတာမရှိသလို သိပ်လဲ သနားစရာကောင်းတာပဲ”

နွဲ့က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပြီးနောက် အလွန်ရင်မောဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ချလေသည်။ ကျွန်တော်ကမူ မည်သို့မျှ စကားမဟပ်ငြိမ်၍ သာနေမိသည်။

စိတ်ထဲတွင်လည်း သူပြောပြသော ထိုဇာတ်ကြောင်း အစအဆုံးကို နားထောင်လိုက်ရ၍ ထူးထူးကဲကဲ နှင့်နှင့်နဲနဲ ခံစားလိုက်ရတာမျိုး ဖြစ်ပေါ်မလာမိပေ။ အမျိုးမျိုး အထွေထွေ ရှုပ်ထွေးပွေလီလှသော လောကဇာတ်ခုံပေါ်မှ တစ်ယောက်သောသူ၏ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် သာမန်ဇာတ်လမ်းမျိုးကို ကြားနာသိမှတ်လိုက်ရခြင်းမျှသာဟု နှိုးနှိုးပင် နှလုံးသွင်းမိသည်။

မကြာမီ ကျွန်တော့်သား ကိုသူဘော်ဒါမှ ပြန်ရောက်လာသည်။ ကိုသူရောက်လာသဖြင့် အိမ်နေမိသားစု တစ်ယောက်တိုးလာသည်။ ထိုအတွက် ကျွန်တော်က ဝမ်းသာနေသည်။ ကျွန်တော်ခြံထဲမှာ ရေလောင်းကူမည်သူ၊ ပေါင်းရွင်းဆေးဖျန်းကူမည်သူ တစ်ယောက်တိုးလာသည် မဟုတ်လော။

ကျွန်တော့်သားက ကျွန်တော်နှင့် စရိုက်တူပင်ဖြစ်သည်။ သူက ပြန်ရောက်ရောက်ချင်းပင် ကျွန်တော့်လုပ်အားဖြင့် ဝေဝေဆာဆာဖြစ်နေသည့် ခြံဝင်းတစ်ခုလုံး လျှောက်ကြည့်ကာ အပျော်ကြီးပျော်နေသည်။

ပြီး ကျွန်တော်နှင့်အတူ တက်ကြွစွာ ပါဝင်သည်။ သူနှစ်သက်သော ပန်းပင် သစ်ပင်တွေကိုလည်း ရှာဖွေယူလာပြီး ခြံထဲမှာ စိုက်သည်။ သားအဖနှစ်ယောက် ကောင်းနိုးရာရာတို့ကို ဆွေး

နွေးတိုင်ပင်၍လည်း တက်ညီလက်ညီ လုပ်ကြတိုင်ကြသည်။

နွဲ့က ကျွန်တော်တို့ကိုကြည့်ပြီး ပီတိတွေ ဖြစ်နေသည်။ အားတက်ရွှင်လန်းနေသည်။ ချက်ရေး ပြတ်ရေး အိမ်မှုကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ပြီးသည်နှင့် သူပါ ခြံထဲ ဆင်းလာသည်။ တတ်အားသမျှ ပိုင်းဝန်းကူညီသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့မိသားစု ရိပ်မြဲတလေးက နေချင်စဖွယ် သာယာချမ်းမြေ့မှု အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံလာလေသည်။

သို့သော် လောကထုံးစံအတိုင်း ထိုသာယာချမ်းမြေ့မှုက ထာဝရတည်တံ့ခိုင်မြဲနေသည့်တော့မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မကြာမီ အချိန်အတွင်း မှာပင် ထိုသာယာချမ်းမြေ့ပါသည် ဆိုသော နယ်ပယ်အတွင်းသို့ သောကဟူသည့် သတ္တဝါဆိုးက ခြေတစ်ဖတ်ချ၍ သွေးတိုးစမ်း မွေ့နှောက်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါလေသည်။

တစ်နေ့တွင် နွဲ့ထံမှ ထူးဆန်းသော စကားတစ်ခုကို ကျွန်တော် စပြီး ကြားလာရသည်။

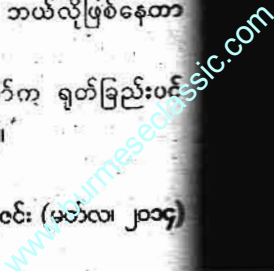
“နွဲ့လဲ ပြောမယ် ပြောမယ်နဲ့ ကြံနေတာ ကြာပြီအစ်ကို၊ မဟုတ်ဘဲ ပြောမိမှာစိုးလို့ အခြေအနေကို ကြည့်နေတာ၊ ခုတော့ ပြောမှဖြစ်တော့မယ် ထင်လို့”

“ဟေ ဘာများလဲ၊ မင်း စကားကြီးက မထိတ်သန့် မလန့်သာပါလား”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ အခြားမဟုတ်ဘူး၊ အိမ်ကို လာလာနေတဲ့ မိတင်သန်းနဲ့ သားတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးက သာမန်မှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့ပါ”

“ဟ- မင်းစကားက ဆန်းလှဆွေလား၊ ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာတွေ့လို့တုံး”

ကျွန်တော်က ရုတ်ခြည်းပင်သွေးပူသွားသည်။

ပြောရလျှင် မိတင်သန်းကို အိမ်မှာ သုံးလေးခါ တွေ့ဖူးလေပြီ။ ပြောဆိုနေထိုင်ပုံနှင့် ဥပမိရုပ်ကအစ ကျွန်တော်အကဲခတ်မိသလောက်တော့ နွဲ့ပြောသလိုပင် ကိုယ်က စာရိတ္တ ချို့ယွင်းခဲ့တန်မတူ။ ပုံမှန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက် တဲ့သို့ပင် တွေ့ရသည်။

သူက တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ကို ထာမည်။ မာလကာသီး ဝယ်မည်။ ပန်းဝယ်မည်။ နွဲ့နှင့် ခဏတစ်ဖြုတ် စကား ခြေညပြောမည်။ ပြီးလျှင် သူ့နေရာသို့ ပြန်သွားမည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ဒါလောက် ထိသိသည်။ ကျွန်တော်နှင့်လည်း စကား ချယ်လို့ ဟုတ်တိပတ်တိ ပြောဖူးသည် ဖောက်။ လူချင်းတွေ့၍ အလိုက်သင့် ပြောပြ၊ တစ်ခွန်းစ နှစ်ခွန်းစ နှုတ်ဆက် ပြောဆို၊ ဒါလောက်ထက် မပိုပါ။ ကျန် သည့်အချိန်ကလည်း ရုံးမှာသာ နေရ သမို့ ဒီပြင်အကြောင်းတွေကိုတော့ နွဲ့ ပြောမှသာ သိရပေမည်။

“နွဲ့ကတော့ သံသယဖြစ်တာ အမှန်ပဲ အစ်ကို၊ မိတင်သန်းဟာ သား ဘီရောလွန်းတယ်၊ နွဲ့မှတ်မိသလောက် တော့ သူ သားကို စတွေ့ဖူးပြီဆိုက ဆည်းက သည်းသည်းကို လှုပ်နေတာပဲ၊ သားနဲ့တွေ့တာနဲ့ ကျွန်တော် မရှိတော့ သူ ခြံထဲကိုလဲ အဝင်အထွက်များလာ သယ်၊ သားကို ဟိုဟာဝယ်ပေး၊ ဒီဟာ သယ်ပေးတွေလဲ လုပ်တယ်၊ နွဲ့က သတိ ထားနေတော့ သိတာပေါ့။

အရင်ကဆို ခြံထဲကို တစ်ခုခု သယ်စရာရှိမှ လာတာ၊ ခုတော့ ချောင်း ဆီတစ်မတတ်ကို လာနေတော့တာပဲ၊ နောက်ပြီး အရင်က သားနဲ့တွေ့ရင် ချယ်လားမောလား ပြောလားဆိုလား သယ်ခုံပဲ၊ ခုတော့ လူချင်းပါနီးလာပြီး ဘိသိက်ကိုင်လား၊ ပခုံးဖက်လားတွေပါ သယ်လာတယ်ရှင် သိလား။”

ကျွန်တော်က ပြင်ပြီး စဉ်းစား ထားသည်။ ပြီးတော့မှ...

“အင်း အတွေးတော့ လိုတာ ထက် မလွန်စေနဲ့ဦးပေါ့ကွာ၊ ဟိုလိုမျိုး ကြီးဖြစ်ဖို့ဆိုတာက သိပ်တော့မလွယ် ပါဘူး၊ မိတင်သန်းနဲ့ မင်းသားက အရွယ် ချင်းလဲ မျှတာမဟုတ်ပါဘူး၊ နောက် တစ်ခုက ခုခေတ်မှာ ဒီလိုနေထိုင်ဆက် ဆံပုံမျိုးကို တွေ့တိုင်း မရိုးသားဘူးလို့ ပြောဖို့က ခပ်ခက်ခက်ပဲကွ၊ ခေတ်က အရင်လိုမှ မဟုတ်တော့ဘဲ”

နွဲ့ကို ဝေပလိုသောဆန္ဒဖြင့် ခပ်ဖော့ဖော့ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် နွဲ့က ဒါကို လက်မခံပါ။

“ရှင်သားက လူပျိုပေါက်စ ကလေး မဟုတ်တော့ဘူး၊ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကြီးတောင်ဖြစ်နေပြီဆိုတာ ထည့်တွက်ဦးလေ၊ အရွယ်မျှမျှ မမျှမျှ မှားယွင်းတတ်တာကို ရှင်မကြားဖူးဘူး လား၊ ပြီးတော့ အပျက်မဆိုတာ စည်း ကမ်းရယ်လို့၊ အရှက်ရယ်လို့ ရှိသတဲ့ လား၊ ကျွန်မကတော့ ဒီကောင်မကို တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ဘယ်လိုမှ ကြည့် လို့မရတော့ဘူး၊ သူ့ခြံထဲဝင်လာတာတွေ တာနဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် တွေကို ဖြစ်ဖြစ်လာတယ်၊ သူ သားနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ဝတ်စားထားလိုက်တာများ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ကျပ်လို့ ထုတ်လို့၊ ဖုလို့ ဖောင်းလို့၊ ခြယ်သလိမ်းကျံထားလိုက် တာကလဲ အနံ့တထောင်းထောင်းထွက် လို့ ကောင်မကိုက”

နွဲ့၏အသုံးအနှုန်းများက တစ်စ တစ်စ ရင့်သီးလာသည်။ မျက်နှာကပါ ဒေါသရောင်ဖြင့် နီရဲထူအမ်းလာသည်။ သားဇောဖြင့် သွေးအဆိပ်တွေ ငယ် ထိပ်အထိ တက်လာဟန်တူသည်။

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ပြန် သည်။

“သူဝတ်တာ စားတာကိုတော့ သွားမပြောနဲ့ကွာ၊ သူက ဒီအလုပ်ပဲ အမြဲလုပ်နေတာဆိုတော့ ဒီလိုပဲ အမြဲ ဝတ်စားနေမှာပဲပေါ့၊ နွဲ့ မင်းပဲပြောတာ မဟုတ်လား၊ မိတင်သန်းက မဆိုးပါဘူး ဆို၊ တခြားသူတွေလို မဟုတ်ပါဘူးဆို၊

ခုတော့ မင်းစိတ်က အရင်လို ဘာတဲပြန် တော့ဘူးလား”

“အို... ဒါကတော့ ဟိုတုန်းက ပြောတာပဲ၊ ခုဟာက ခုအခြေအနေ ကြောင့် ပြောရတာပဲ၊ ကျွန်မက ပြတ် တယ်၊ ဒီထက်ပိုလွန်လာရင် ဒီကောင်မ ကျွန်မနဲ့ ကောင်းကောင်းတွေ့မယ်”

နွဲ့က ခြေသံပြင်းပြင်းပေးကာ ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော် သက်ပြင်း ချမိသည်။ ပြောမည်ဆို ကျွန်တော် လည်း မိတာတစ်ဦးပင်။ ကြောက်စရာ ကောင်းသော မိန်းမများ ပတ်လည်ပိုင်း နေသည့် အနေအထားတွင် သား အတွက် ထိတ်သလောက် ပူပန်မိတာ တော့ အမှန်ပဲ။

သို့သော်ငြား ပြဿနာတစ်ရပ် အပေါ် ကြုံကြိုက်ရုံ တိုက်ဆိုင်ခွဲနှင့် တထစ်ချ စွဲယူဆုံးဖြတ်၍ မရ၊ စဉ်းစဉ်း စားစား ချိန်ချိန်ဆဆ လုပ်ဖို့လိုသည်။ ခိုင်မာမှုရှိအောင် စောင့်ဖို့လိုသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။

ထို့နေ့ကတော့ မိတင်သန်း ပြဿနာက ဇာတ်ရိုက်ပုံဖြင့်လာသည်ဟု ဆိုရမလို ဖြစ်နေသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ထိုနေ့နံနက်က ရုံးအား ရက် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်က အိမ် အပေါ်ထပ်၌ အေးအေးဆေးဆေး စာ ဖတ်၍ နေလေသည်။ အချိန်မှာ နံနက် ၉ နာရီခန့်ရှိလေပြီ။ ထိုအချိန်မှာပင် လှေကားပေါ် ခြေသံ တဖန်ဖန်ပြည် အောင် နင်းတက်လာသည့် အသံကို ကျွန်တော်ကြားရသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ နွဲ့က ထင်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ခြေသလုံး ပေါ်အောင်ဆွဲကာ တက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်တော့်ဘေးက ကုလားထိုင်တွင်လည်း ဝုန်းခနဲ ဝင်ထိုင် လိုက်သည်။

“ရှက်တယ် ကျွန်မတော့ သိ ရှက်တာပဲ”

နွဲ့က ပြောသည်။ စာအုပ်ကို အသာချပြီး ကျွန်တော် နွဲ့ကို ကြည့်မိသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် အတွင်းမှ ဒေါသ စိတ်ကြောင့် သွေးနီတွေရဲတက်နေတာ တွေ့ရသည်။

“ဘာတွေ ဖြစ်လာကြပြန်တာလဲ ကွား မင်းတို့တယ်”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ ဟိုကောင်မလဲ ပေါ့ လူကြားထဲမှာ အခွတ်ခွဲလိုက်ပြန်ပြီ ကျွန်မက နေထိုင်နေတုန်း ကိုသူ့ကို အပေါက်ဝက ဆိုင်ကယ်အပ်တဲ့ နေရာ နားမှာပဲ စောင့်ခိုင်းထားခဲ့တာ။

ကျွန်မ နေ့ဝယ်ပြီး ပြန်ထွက်လာတော့ ဘာဖြစ်ရတယ် ထင်သလဲ၊ ရှင်သားကို ဟိုဘက်အိမ်က ကောင်မ တချို့နဲ့အတူတွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒီကောင်မ တွေက နေ့ဝယ်ဖို့အလား အပေါက်ဝမှာ ကိုသူနဲ့ တွေ့သွားကြဟန် တူတယ်။ မိတင်သန်းလဲ ပါတယ်။

ကျွန်မက ခပ်လှမ်းလှမ်းကပဲ ရပ်ကြည့်နေသေးတယ်။ မိတင်သန်းက ဘယ်လောက်ကဲသလဲ သိလား။ ကိုသူ့ကို အတင်းလက်ဆွဲပြီး အထည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှေ့ ခေါ်သွားတယ်။ ပြီးတော့ စပိုရှပ်တစ်ထည်ကို ဝယ်ပေးတယ်။

မဝယ်ခင် အင်္ကျီတွေကို တစ် ထည်ပြီး တစ်ထည်ရွေးလိုက်၊ ကိုသူ့ကိုယ်လုံးနဲ့ ကပ်ပြီး တိုင်းကြည့်လိုက်နဲ့ လုပ်နေသေးတယ်။ မြင်ရတာနဲ့ကို အသည်းယားစရာကောင်းလိုက်တာ။

ပြီးတော့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူတွေက ကြည့်နေကြတာ၊ မိတင်သန်း လို မိန်းမမျိုးနဲ့ ဒီလို ဆက်ဆံရေးမျိုးရှိ နေတာ မြင်ရမှတော့ သားကို အထင် မသေးကြပေဘူးလား။ ရှင်စဉ်းစားကြည့်၊ တွန့်မဖြင့် လူမြင်ကွင်းကြီးမှာ ရှက်လို့ သေတော့မယ်”

နွဲ့က ရေတစ်ခွက်ကိုခပ်သောက် နေသည်။ ကျွန်တော်က နွဲ့တံဆိတ် နေမြဲ။

“မဟုတ်မှလွဲရော၊ ကျွန်မတော့ ရှင်သား ကိုယ်တိုင်ကကို မိတင်သန်း

ဘက်ပါနေပြီထင်တာပဲ၊ မဟုတ်မဟတ် တွေ ဖြစ်နေကြပြီထင်တာပဲ၊ မိတင်သန်း နဲ့ တွေ့ရင် သူ့မျက်နှာက ပြူးလို့ ကြည့် လို့ခွင့်။

ကျွန်မလဲ အပြန်ဆိုင်ကယ်ပေါ် မှာ ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ တစ်လမ်းလုံးပြော လာခဲ့တယ်။ ဒီကောင်မနဲ့ နေထိုင် ဆက်ဆံပုံ မကြိုက်တဲ့အကြောင်း ပြော လာခဲ့တယ်။ ပြောရင်း ပြောရင်း စိတ်က တိုလွန်းမက တိုလာတာမို့ သူ့ရင်ဘတ် ထဲက ဟိုကောင်မ ဝယ်ပေးလိုက်တဲ့ အင်္ကျီကိုပါ ဆွဲထုတ်ပြီး လမ်းပေါ်လွင့် ပစ်ထားခဲ့တယ်”

“အဲဒီတော့ ကိုသူကကော မင်း ကို တစ်ခုခု ပြန်ပြောသလား၊ ဘာတွေ ပြန်ပြောသလဲ”

“မပြောဘူး၊ မျက်နှာကြီး ညို ကုပ်ပြီး ငြိမ်နေတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ရှင်၊ ကျွန်မတော့ ဆက်ပြီး သည်းမခံနိုင် တော့ဘူး။ ဒီကောင်မကို လုံးလုံးကြည့် လို့ မရတော့ဘူး။

ဒီနေ့ကစပြီး ခြံထဲကို အလား မခံတော့ဘူး။ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြောလွတ် လိုက်တော့မယ်။ ကိုသူ့ကိုလဲ ဒီလောက် နဲ့ မရသေးဘူး။ ထပ်ပြောမှ ရမယ်၊ ပြန်လာပစေဦး”

“ဟေ့ ဟေ့ သားကိုတော့ ကြည့် ကြက်ပြောနော်၊ မင်းပြောလိုက်မှ ပိုဆိုး သွားဦးမယ်။ စိတ်ညစ်ပြီး ထင်ရာလုပ် လိုက်မှ ကိုယ်ကျိုးနည်းနေဦးမယ်။

ငါတစ်ယောက်လုံး ရှိပါသေး တယ်။ ဒီကိစ္စမျိုးက ဖြည်းဖြည်းသက် သာရှင်းမှ ကောင်းတာကွ၊ ငါတော့ ဒီလောက်နဲ့တင် မင်း ထင်သလိုမျိုး မထင်ချင်သေးဘူး။

နောက်တစ်ခုက သူ့မှာ ရည်ရွယ် ပြီးသား မိန်းကလေးရှိနေတာ ငါလဲ အသိ၊ မင်းလဲအသိပဲဟာ၊ လိုတာထက် ပိုပြီး သောကမရောက်စမ်းပါနဲ့ကွာ”

“ကျွန်မတော့ ဘာမှ မပြော တတ်တော့ဘူး။ စိတ်ဆင်းရဲတာပဲ သိတယ်”

နွဲ့ကပြောပြီး နေရာမှ ထသွား တော့သည်။ ထိုအခိုက် အိမ်ထဲဝင်လာ သော ဆိုင်ကယ်သံကို ကြားရသည်။ ကျွန်တော် ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ အပြင်မှ ပြန်လာသော ကိုသူ့ကို တွေ့ရသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ နွဲ့က မိတင်သန်းထံ မည်သို့မည်ပုံ ပြောဆိုဆက်ဆံ လွတ် လိုက်သည်မသိ။ ကျွန်တော့် ခြံဘက်သို့ ပေါ်လာတာ မမြင်ရတော့ပေ။

“အမယ် လာတော့ လာသေး တယ်ရှင်၊ မနေ့ညနေကပဲ ဘုရားဝန်း ဝယ်ဖို့ လာသေးတယ်။ ကျွန်မက ဘယ် ရမလဲ သူလာတိုင်း ရောင်းစရာ မရှိဘူး ချည်းပဲ ခပ်တည်တည်နဲ့ ပြောလွတ် လိုက်တယ်။ ခြံတံခါးကိုလဲ အမြဲတမ်း ပိတ်ထားလိုက်တယ်။ ခုလောက်ဆို ဘာ ကောင်းကောင်း သိလောက်ပြီ။

ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်မက ခွဲထား မလျှော့သေးဘူးရှင်၊ သူ့အိမ်ထဲ ဝင်ဖို့ မရတော့ အပြင်ကနေပဲ ကိုသူ့ထံ ချောင်းချောင်းနေတယ်။ ကိုသူ့ထံသို့ ကိုပဲ မျှော်မျှော်ကြည့်နေတယ်။

ကျွန်မက အကွယ်ကနေ တော့ စောင့်ကြည့်နေတော့ သိတာပေါ့။ ဒါ အစ်ကို ဒီလို မကောင်းတာ လုပ်စားတဲ့သူတွေကို ဆိုင်ရာက ဘာကြောင့် မဖမ်းတာတဲ့လဲ”

“အင်း ဖမ်းတော့ ဖမ်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သက်ဆိုင်ရာကလဲ သူ့ထံ အတွက်ချည်း အချိန်မပေးနိုင်တာပဲ။ ဘယ်လောက်အရေးယူလို့ မေ့လော့က် တယ်ရှိ သူတို့က ခေါင်းပြန်ထောင်တာ တာပဲ။

ပြီးတော့ ဒီအလုပ်လုပ်စားတဲ့ သူတွေဆိုတာက နေရာတိုင်းမှာရှိတယ်။ ဂျာနယ်ခံတွေ၊ သတင်းစာတွေမှာ မတွေ့ဘူးလား။ မကြာမကြာ ဖော်ထုတ် ပြီး ဖမ်းဆီးနေတာကို။

သူတို့ကလဲ လူပိုးတွေထက် အလုပ်မျိုးကို ပေါ်တင်လုပ်လို့

သိတော့ အပေါ်ယံမှာ အသွင်အမျိုးမျိုး ယူပြီး လုပ်ကြတာ၊ အလုပ်ပြင်ဆိုင်လိုလို့၊ စားသောက်ဆိုင်လိုလို့၊ တည်းခိုခန်း လိုလိုနဲ့ ဗန်းပြုပြီး လုပ်တတ်ကြတာ။

အခုပဲ မင်းလှမ်းကြည့်လိုက်စမ်း။ ဟိုမှာတွေ့လား။ ဧည့်သည်ယောက်ျား တွေနဲ့ ကောင်မလေးတွေ တရုန်းရုန်း ဖြစ်နေပုံကို၊ ရုတ်တရက်ဆိုရင် အိမ်ရှေ့ ကိုပဲ မြင်ရတာမို့ ဘီယာဆိုင်လိုလို့၊ စား သောက်ဆိုင်လိုလို့ ထင်စရာမကောင်း ပေဘူးလား။

ဒါကြောင့် သက်ဆိုင်ရာကလဲ သူတို့ကို ဖမ်းတော့မယ်ဆိုရင် အချိန်ယူ ပြီးမှ သေသေချာချာလုပ်ရတာ။ ချက် ချင်း မြန်းဆိုးဝင်ဖမ်းလို့မရဘူး။ သက် သေ သတ္တရာတွေ၊ အထောက်အထား တွေ ခိုင်လုံအောင် တည်ဆောက်ပြီးမှ ပိုင်ပြီဆိုမှ လုပ်ရတာမျိုးကွ”

“အင်း ဟုတ်တယ်နော်၊ လူတွေ ရဲ့ လောဘများ တယ်ကြောက်စရာ ကောင်းတာပဲ၊ ပိုက်ဆံရ ပြီးတာပဲဆိုပြီး ငရဲမရှောင် ဘာမရှောင် သူတို့မို့ လုပ် ပုံကြတယ်”

နွဲ့က မှတ်ချက်ချသည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်မှာတော့ မိတင် သန်းရန်မှ ဝေးသင့်သလောက် ဝေးသွား ပြီဖြစ်၍ အထိုက်အလျောက် တင်းမာမှု လျော့ပါးနေတာကို အထင်းသားတွေ နေရလေသည်။

သည်နေ့တော့ ကျွန်တော်တို့ ဌာနသို့ စာရင်းစစ်ဝင်လေသည်။ စာရင်း စစ်အဖွဲ့က တစ်နေ့တည်း အပြီးစစ်ဆေး မည် ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော် အိမ်ပြန် အား။ နေ့လယ်စာကို နွဲ့က လာပို့ပေး သည်။

လုပ်ငန်းက ရုံးဆင်းချိန်ရောက် သည်အထိ မပြီးပြတ်သေးပါ။ အချိန်ပို ဆက်ကိုင်နေကြရသည်။ ညနေစောင်း ချိန်ရောက်တော့ နွဲ့က ရုံးဘက်သို့ လှည့် လာလေသည်။

ယနေ့ သူ့မွေးနေ့ ဖြစ်သည်။ ဘုရားတွင် သွားရောက်ကာ ရေချမ်း၊ ဆီမီး သက်စေ့ပုဇော်ပြီးနောက် ကျွန် တော်တို့ ရုံးဘက်သို့ လှည့်ဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ကို စောင့်ခေါ်ကာ အိမ်သို့ အတူပြန်ကြရန် ရည်ရွယ်တန် တူလေသည်။ လုပ်ငန်းပြီးချိန်အထိ နွဲ့က ထိုင်စောင့်နေသည်။

နေဝင်ရီတရော အချိန်လောက် ရောက်မှ ကိစ္စအဝဝ ပြီးပြတ်တော့ သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံ လိုင်း ကားစီးပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ရပ်ကွက် ကားဂိတ်သို့ရောက်လျှင် ကား ပေါ်မှဆင်းပြီး အိမ်သို့ လမ်းလျှောက် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

နှစ်ဦးသား စကားတပြောပြော နှင့် လျှောက်လာခဲ့ကြပြီးနောက် မြ အပေါက်ဝသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ မြ တံခါးက ဟင်းလင်းပွင့်လျက်ရှိသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်၌ ကျွန်တော် တို့က မြိုင်တူလိုလို အိမ်တွင်းသို့ အမှတ် မထင် လှမ်းကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ဤတွင် မျက်ဝါးထင်ထင် မြင် တွေ့လိုက်ရသောမြင်ကွင်းတစ်ခုကြောင့် နှစ်ဦးလုံး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ် သွားကြရသည်။ ကြက်သေ သေသွား ကြရသည်။

ယခင်က နွဲ့ပြောသောစကား တို့ကို ကျွန်တော်က ယုံကြည်လှသည် မဟုတ်သလို၊ အလေးအနက်လည်း ထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် နွဲ့ အား ကျွန်တော်က ငြင်းပယ်သော၊ ဖျောင်းဖျသော၊ နှစ်သိမ့်ချော့မော့သော စကားများကိုပင် အတန်တန် ပြောခဲ့ သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

ယခုတော့ ကျွန်တော့်တွေးဆ ချက်၊ ကျွန်တော့်ထင်မြင်ချက်များက ပါစင်အောင် လွဲမှားသွားခဲ့ရပြီ ဖြစ် သလို နွဲ့၏ မိန်းမတွေ၊ မိန်းမဉာဏ်တို့ ကသာ လုံးဝညသံမှန်ကုန်ခဲ့လေပြီဟု ဆိုရချေတော့မည်။

မဆို၍လည်း မရပါ။

သည်တစ်ခါတော့ ကျွန်တော် မျက်စိနှင့် တစ်အကြိမ် မြင်တွေ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကြုံကြုံတို့မှ တောက်ဝါး တိုက်ဆိုင်မှုလည်း မဟုတ်ပါ။ ခိုင်မာမှု ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သည်လိုပါ။ အချိန်မှာ မိုးချုပ်စ ပြုနေပြီဆိုသော်ငြား အလင်းရောင်က အနည်းငယ်ရှိနေပါသေးသည်။ ကျွန် တော်တို့ မြင်တွေ့ရသည်အတိုင်း ဆိုရ ပါလျှင် အောက်ထပ်တံခါးမကြီး၏ အဝ၌ ကျွန်တော့်သားကိုသူက ကုလား တိုင် တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်၍နေသည်။

စကပ်တိုနဲ့နွဲ့ကြောင့် ခြေသလုံး အဖွေးသားပေါ်နေသော မိတင်သန်းက အပြင်ဘက်ကို ကျောပေးကာ ရပ်နေ သည်။ ကိုသူနှင့်လည်း ကိုယ်လုံးချင်း ပူးထားသည်။

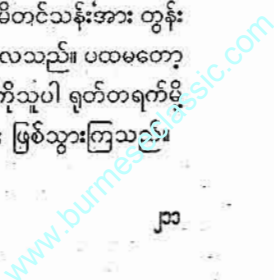
ပြီးတော့ သူ့ဘယ်ဘက်လက် နှင့် ကိုသူပခုံးတို့ သိုင်းဖက်ထားကာ ညာဘက်လက်ဖြင့် ကိုသူ့မျက်နှာကို ဆွဲမော့ပြီး ငဲ့နမ်း၍ နေလေသည်။ အကြိမ်ကြိမ်နမ်း၍ နေလေသည်။ မြင်ရ သည် မြင်ကွင်းက ကြည့်မကောင်းလှ သော မြင်ကွင်းမျိုးပင် ဖြစ်ပါလေသည်။

ကျွန်တော် ခေါင်းနားပန်းကြိုး သွားသည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် လည်း ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် နွဲ့၏ လှုပ်ရှားမှုကမူ မြန်ဆန်လှ၏။ သွက်လက်လှ၏။ သူက အိမ်တွင်းသို့ ရုတ်ခြည်းပင် ပြေးဝင်သွား သည်။ ထို့နောက် မိတင်သန်း၏ ကိုယ် လုံးကို နောက်မှနေပြီး တအားဆွဲခါ လိုက်လေသည်။

“ဟဲ့ကောင်မ မိန်းမယုတ်၊ နင် ငါ့အိမ်ထဲဝင်ပြီး ငါ့သားကို ဘာလုပ်တာ လဲဟင်၊ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ပြောစမ်း ပြော စမ်း”

နွဲ့အသံက ဣစ္စုဝါးဝါးရှိလှသည်။ ဒေါသတကြီးဖြင့် မိတင်သန်းအား တွန်း ထိုးခါယမ်း၍နေလေသည်။ ပထမတော့ မိတင်သန်းရော ကိုသူပါ ရုတ်တရက်မို့ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြသည်။

- ကိုသူက မိခင်ဖြစ်သူကို အငေး သားကြည့်နေမိသလို မိတင်သန်းက လည်း အံ့အားသင့်၍ နေလေသည်။ နောက်တော့မှ မိတင်သန်းက သတိဝင် လာပြီး လက်ဝါးနှစ်ဖက်တို့တာလျက် တုန်လှုပ်သော အသံဖြင့်...

“အစ်မနွဲ့၊ မဟုတ်ဘူး မဟုတ် ဘူး၊ ကျွန် ကျွန်မ ရှင်းပြ...”

“ဘာမှ မရှင်းပြနဲ့၊ ငါ အကုန် မြင်ပြီးပြီ၊ နင်ထွက်သွား၊ ခုထွက်သွား၊ ငါလက်မလွန်မီ မြန်မြန်ထွက်သွား၊ ဟဲ့ ကိုသူ အမျိုးယုတ်၊ နင်ကျပ်ကျပ် သတိ ထား၊ မိဘကအလိုလိုက်ထားလို့ အမိက စော်ကားပြတာပေါ့လေ၊ ကဲ စော်ကား ဦးတယ်၊ စော်ကားဦး”

နွဲ့တစ်ယောက် မိုးမီးလောင်၍ နေလေပြီ။

မိတင်သန်းကို ကြိုမ်းမောင်း သည်။ သူ့သားကိုပါ မာန်သည်။ မာန်ရုံ မျှမက တွေ့ရာ မြင်ရာတို့ကိုလည်း ရိုက်ပုတ်၍ နေလေသည်။

ကိုသူက ခပ်ငိုငိုငို ဖြစ်မြဲဖြစ် နေသည်။ မိခင်ကို ဘာမျှပြန်မပြော။ မိတင်သန်းကလည်း တစ်စုံတစ်ရာမျှ နွဲ့ကို ပြန်ပြောခြင်းမရှိတော့ဘဲ မျက်နှာ ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်လျက် တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငို၍ နေလေသည်။

ပြန်ပြော၍လည်း ရတော့မည် မဟုတ်။ ယခုအချိန်၌ သူက နွဲ့၏ ဒေါသလှိုင်းလုံးများအောက်တွင် စုံးစုံး မြုပ်နေရပြီ မဟုတ်ပါလော။

မကြာမီပင် မိတင်သန်းက ချာခနဲလှည့်ကာ ခေါင်းငုံ့လျက် ခြံတွင်း မှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကိုသူကလည်း သူ့အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

ကျွန်တော်က နွဲ့လက်မောင်းကို ကိုင်ကာ တစ်ချက်မျှ ဖျစ်လိုက်သည်။ ဒေါသကို စိတ်ရှိတိုင်း လွှတ်မပေးရန် သတိပေးလိုသည် သဘောမျိုးအပြင် တိုအိမ်မှ အမျိုးသမီးတစ်အုပ်နှင့် လမ်း သွားလမ်းလာတချို့က ကြည့်ရှုအာက

ခတ်နေကြသည်ကို နွဲ့ သိစေလိုသည် အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အတွင်း၌ ဖော်ရွှင်လန်းဆန်း မှုအစား ထိုင်းမှိုင်းသွေ ခြောက်မှုက နေရာယူ၍လာလေသည်။ စိတ်ဆင်းရဲ ခြင်း ကိုယ်စီဖြင့် အသီးသီး လေးလံ နွမ်းလျနေကြသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်နှာချင်း ဆိုင်ရမည်ကိုပင် ဝန်လေးသကဲ့သို့ ဖြစ် နေကြသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုသူက ကျွန်တော့်တို့ကို ခပ်ရှောင်ရှောင်လုပ်၍ နေလေသည်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကိုသူ အပေါ် ဘာတစ်ခုမျှ ထပ်မပြောဖို့ကို တော့ နွဲ့ကို ကျွန်တော် တင်းတင်းကျပ် ကျပ် မှာကြားထားသည်။ လွန်ပြီးသား ကိစ္စက လွန်ပြီးသွားလေပြီ။ မည်သို့မျှ တတ်နိုင်တော့သည် မဟုတ်။

သူ့ကိုထပ်ကာ ထပ်ကာ ဖိပြော နေခြင်းဖြင့် ပို၍ စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်နေသကဲ့သို့သာ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိအနေအထား ထက် မိသားစု ပိုအကျိုးယုတ်မသွားရ လေအောင်၊ ဆက်ဆံရေး ပို၍အေးစက် မသွားရလေအောင် အချိန်မီတားဆီးရန် အလွန်ပင် လိုအပ်လှပေသည်။

ဤပတ်ဝန်းကျင်မှ ရှောင်ပြေးလို သော နွဲ့၏ ခံစားချက်ကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါသည်။ သို့သော် ထို အဆင့်အထိရောက်အောင် ပြုလုပ်ဖို့ ကိုတော့ ကျွန်တော့်တွင် ဆန္ဒမရှိသေး။

အကြောင်းခြင်းရာ အားလုံးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း စောင့်ကြည့်နေချင် သေးသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ထိုကိစ္စနှင့် ပတ် သက်ပြီး နွဲ့အား ဘာမျှခွန်းတုံ့မပြန်၊ မှတ်ချက်မပေးဘဲ နေလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ကား အလွန် ကံကောင်းလှပါတော့သည်။

အကြောင်းမှာ မကြာမီပင် ကျွန်တော်တို့ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးမည့် ကျွန်တော်တို့အမျှော်လင့်ဆုံး အတောင့် တဆုံး ဖြစ်စဉ်တစ်ခုက အချိန်ကိုက် ဆိုသလိုပင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ခြင်းကြောင့် ပင် ဖြစ်ပါလေသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်ကြောင့်ပင် ပြဿနာ မှန်သမျှက ကျွန်တော်တို့ ဘာမျှလုပ်နေ စရာမလိုတော့ဘဲ အလိုလို ပြီးငြိမ်းခြင်း သို့ ရောက်သွားခဲ့ပါလေပြီ။

ဖြစ်ပုံမှာ တစ်ညတွင် ထိုအိမ်မှ ဆူဆူညူညူ အသံများကို ကျွန်တော်တို့ ကြားကြရသည်။ လုံးထွေးသက်ပုတ်သံ၊ အော်ဟစ်ဆဲဆိုသံ၊ ငိုယိုညည်းတွားသံ များကို ကြားကြရသည်။

ထို့ပြင် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ များ လဲပြိုသံ၊ အိုးခွက် ပန်းကန်များ ရိုက်ခွဲ၊ ပေါက်ခွဲသံများကိုပါ အတိုင်း သားကြားကြရသည်။ ထိုအိမ်၏ ဝရုန်း သုန်းကား အခြေအနေကို ကျွန်တော် နှင့် နွဲ့တို့က ပြတင်းပေါက်တွင် ရပ် လျက် စူးစမ်းကြည့်နေမိကြသည်။

လူတွေ ပြေးလိုက်လွှားလိုက်နှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်ကို ကျွန်တော်တို့ ထင်ရှားစွာ မြင်ကြရသည်။

အတန်ကြာသော် ထိုအိမ်ရှေ့သို့ လူအတော်များများ ဝိုင်းအုံ့ရောက်ရှိ လာလေသည်။ ဟိုမှ သည်မှ ထွက်ပေါ် လာသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်များ နှင့်အတူ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် တစ် ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုသံများကိုပါ ကြားကြရသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားလှသဖြင့် ထိုလူအုပ်ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့မိသည်။ အတော်များများရှိနေသော ထိုလူစု လူဝေးထဲတွင် ယူနီဖောင်းဝတ်ရဲများကို ပါ ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ရသည်။ အနီးမှ လူတစ်ဦးကို လှမ်းမေးလိုက်မိသည်။

“ဘာဖြစ်တာတဲ့ဘူးဗျ၊ ရဲတွေလဲ ရောက်လို့ပါလား”

“အားထိုးမှု ဖြစ်တာမျိုးမျိုး အားထိုးမှု ခံရတဲ့သူက အိမ်ရှင်သန်းထွန်းဆိုတဲ့ ကောင်ပဲ၊ ဒီကောင်တော့ သေမလား ရှင်မလား မသိဘူး။ ချက်ကောင်းကြီးပဲ သုံးချက်လောက် အထိုးခံလိုက်ရတယ် ဆိုကိုး။ ဓားနဲ့ထိုးတာက အမျိုးသမီး တဲ့ဗျ”

ထိုလူက ရှင်းပြသည်။ မကြာမီ လူနာတင်ကားတစ်စီး ရောက်လာလေ သည်။ အချုပ်ကားတစ်စီးပါ ထပ်မံပြီး ရောက်လာပြန်သည်။ လူတချို့က ထမ်းစင်တစ်ခုကို သယ်ဆောင်ကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာလေသည်။

ထမ်းစင်ပေါ်၌ အဝတ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည့် ရှည်မျောမျော အရာ တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ထိုထမ်းစင်အား ကားပေါ်သို့ တင်လေသည်။

ဆက်လက်ပြီး အိမ်ပေါ်မှ လူအတော်များများ ဆင်းလာပြန်သည်။ အားလုံး ယောက်ျား မိန်းမ ဦးရေ နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိလေသည်။

သူတို့ကို မြင်ရရုံနှင့်ပင် ထိုအိမ် မှ အမျိုးသမီးများ၊ အလုပ်သမား ကောင် လေးများ ဖြစ်ကြသည်ကို ကျွန်တော် အတပ်သိလိုက်သည်။ ရဲများက သူတို့ကို အချုပ်ကားပေါ်သို့ တင်လေသည်။

မိန်းမကို ခေါ်လာပြီဗျ”

ထိုလူက ညွှန်ပြလေသည်။ ကျွန်တော်က လှမ်းကြည့်လိုက် မိသည်။ လက်ထိတ်တန်းလန်းနှင့် အမျိုး သမီး တစ်ယောက်အား ရဲများခြံရံကာ လှေကားမှ ဆင်းလာသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။ အကြောင်းမှာ ထိုလက်ထိတ်တန်းလန်း နှင့် အမျိုးသမီးက မိတင်သန်းဖြစ်နေ သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သူ၏ မျက်နှာက ဝင်းထိန်နေ သော မီးရောင်အောက်၌ တင်းမာခက် ထန်၍ နေလေသည်။ ဝိုင်းအုံကြည့်နေ သော လူအုပ်ရှေ့မှာပင် ကားပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့လေသည်။

မကြာမီပင် ရဲကားနှင့် သူနာ တင်ကားက ထွက်ခွာသွားလေသည်။ အခြေအနေအားလုံး ရှင်းလင်းငြိမ်သက် သွားပြီဖြစ်သဖြင့် လူအုပ်ကြီးက လူစု ကဲ့သွားပြီး သူ့အိမ် ကိုယ့်အိမ်သို့ အသီး သီး ပြန်သွားကြလေသည်။

ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက် သည်နှင့် အသင့်စောင့်နေသော နွဲ့က ကျွန်တော့်အား မေးမြန်းလေသည်။ ကျွန်တော်က အကြောင်းစုံကို ပြောပြ လေသော် နွဲ့က တအံ့တဩဖြစ်၍ နေ လေသည်။ သတင်းအပြည့်အစုံကိုတော့ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင်မှ ထပ်မံပြီး ကြားသိကြရသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ အိမ်ရှင်သန်းထွန်းက အမျိုးသမီးများအပေါ် ကာလကြာမြင့် စွာကတည်းက ခေါင်းပုံဖြတ် အနိုင် ကျင့်လာခဲ့သည်။

အမျိုးသမီးများမှာ သန်းထွန်းနှင့် သန်းထွန်း ခန့်ထားသော မိန်းမထိန်း များ၏ မထင်လျှင် မထင်သလို နှိပ်စက် ကလူပြုတတ်ခြင်းကို ကြောက်ရွံ့လှ သဖြင့် ခိုင်းသမျှလှုပ် ဖေးသလောက် ယူကာ ကြိတ်မှိတ်ပြီး နေလာခဲ့ကြရ သည်။

နိုင်တော့သော အမျိုးသမီးတချို့က အချင်းချင်းစုပေါင်းကာ သန်းထွန်းကို ဆန္ဒပြကြရာမှ ရှင်းလင်းဆန်ခတ်ဖြစ်သွား ကြသည်။

မိန်းမထိန်များက ထိုအချိန်သည် များကို အတင်းဝင်ရောက် ခြိတ်နှိပ်ကြ သလို အမျိုးသမီးများကလည်း တွေ့ရာ မြင်ရာတို့ဖြင့် ပြန်လည်၍ ဝစ်ခေါက် ကြသည်။ တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ဤတွင် သန်းထွန်းတစ်ယောက် မိတင်သန်း ဓား ချက်မိသွားရခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သန်းထွန်းမှာ ထိုညကပင် သေ ဆုံးသွားသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ထိုလူ သတ်မှုကို အခြေခံကာ ပြည့်တန်ဆာမှု ကိုပါ တစ်ပြိုင်တည်း အရေးယူပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်မို့ ရပ်ကွက်လူထုက အထူးပင် ဝမ်းသာကြသည်။

ထိုဒုစရိုက်လုပ်ငန်းကြီး ချုပ် ကြီးမားသွားရခြင်းအတွက် ကြားရသူ အပေါင်းက သာဓုခေါ်ကြသည်။ ထို အထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အဖြစ်ရဆုံးပါဟု ဆိုပါက အလွန်ပင် ဆိုထိုက်လှသည် မဟုတ်ပါလော။

လူသတ်တရားခံ မိတင်သန်း တစ်ယောက် ထောင်ငါးနှစ်ကျသွား သည့် အကြောင်းကိုတော့ များမကြာမီ သိရှိကြရလေသည်။

ကာလယန္တရားကြီးက မနား မနေ ခုတ်မောင်း၍ နေလေသည်။ ရာသီ တွေက တစ်လီပြီးတစ်လီ ပြောင်းလဲခဲ့ သည်နှင့်အညီ အချိန်တို့ကလည်း တရွေ့ရွေ့ ပဲ့ကြောကုန်လွန်ခဲ့ကြလေပြီ။ ထိုအတူ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအတွင်း ၌လည်း အပြောင်းအလဲများစွာ ဖြစ် ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

ဦးစွာ ကိုသူ အိမ်ထောင်ကျသွား သည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီး တစ်နှစ်ကျော် ကျော်မှာပင် သားဦးကလေး ရသည်။

ချွေးမဖြစ်သူကို အိမ်မှာပင် ခေါ်ထား သည်မို့ မိသားစုတွင် အိမ်သားနှစ် ယောက်တိုးလာသည့် သဘောပင်။

ထို့ပြင် ကိုသူက ဘွဲ့ရပြီးသည် နှင့် ကျွန်တော်တို့ အကောက်ခွန်ဌာန မှာပင် အငယ်တန်းစာရေး အလုပ်ရသွား သည်။

ထို့ကြောင့် သားအဖနှစ်ယောက် ရုံးသွား ရုံးပြန် အတူလုပ်ကြရသဖြင့် အဆင်ပြေသွားလေသည်။

နွဲ့ကတော့ ထူးန်းမာရေး မကောင်းတာ နှစ်နှစ်ခန့် ရှိခဲ့လေပြီ။ သွေးဆုံးပြီးနောက် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အမျိုးသမီးရောဂါမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အတွက်လည်း တစ်ဆင့်တိုး ရာထူးဖြင့် နယ်ပြောင်းမိန့် ကျလာပါ သေးသည်။

နွဲ့ကို ဝဲသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော့်စိုက်ခြံကလေးကို သံယောဇဉ် မဖြစ်နိုင်၍တစ်ကြောင်း ရာထူး မယူ တော့ရန် ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။ အလုပ်မှ အနားယူပြီး ခေါင်းချ သည်အထိ သည်မှာပင် နေတော့မည် ဟု ထပ်မံ၍ ဆုံးဖြတ်သည်။

သို့သော် ရာထူးမယူချင်၊ နယ် မပြောင်းချင်၍ရသော်လည်း သင်တန်း မတက်ချင်၍ကားမရပါချေ။ အကြောင်း မှာ ကျွန်တော့်အတွက် မွန်းမံသင်တန်း တစ်ခုသို့ တက်ရောက်ရန် အမိန့်ကျ လာခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သင်တန်းရှိရာ ရန်ကုန်သို့ သွားရောက်ရန်အတွက် ပြင် ဆင်စရာရှိသည်များကို ပြင်ဆင်နေရပါ တော့သည်။

မိုးက သဲသဲမဲမဲ ရွာချနေလေ သည်။ ဒလဟော သွန်ချနေသော မိုးရေ ကြောင့် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ရေစီး ကြောင်းများ ရေအိုင်များ ဖြစ်ပေါ်လျှက် ရှိလေသည်။ ယခုတစ်လော ရန်ကုန် တွင် တစ်လျှောက်လုံးလိုလို မိုးကောင်း

နေသည်။ မိုးမရွာသည့်ရက်တူ၍ မရှိ သလောက်မင်ဖြစ်နေသည်။ မိုးရေချိန် မှာ ယခင်နှစ်များနှင့်စာလျှင် သည်နှစ် တွင် ပိုများလွန်းလှသည်။

သို့သော် ရန်ကုန်မိုးက အမြဲ တမ်း စွေနေတတ်တာမျိုး မဟုတ်၍ တော်သေးသည်။ ဗောဗောနှင့် ရွာချ လိုက်၊ တော်ကြာ ကောင်းကင်က တိမ် တွေ့ကျပြီး ကြည်လင်သွားလိုက်၊ တစ်ဖန် ပြန်းစားကြီး ပြန်ရွာချလိုက်နှင့် ပြတ် တောင်း ပြတ်တောင်း ရွာတတ်သော မိုးမျိုး ဖြစ်လေသည်။

ကားစထွက်ကတည်းက ရွာခဲ့ သော မိုးက ကျွန်တော် ဆင်းရမည် မှတ်တိုင်ရောက်သည်အထိ သဲသဲမဲမဲ ရွာနေတုန်းပင်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး သည်နှင့် မှတ်တိုင်ဘေးမှ အမိုးအောက် သို့ အပြေးအလွှားမိုးဝင်ခဲ့လိုက်ရသည်။

မိုးစဲတော့မှ ဈေးထဲဝင်ရန်လည်း ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယနေ့ သင်တန်းနားရက် ဖြစ်သဖြင့် လိုအပ် သော ပစ္စည်းတချို့ ဝယ်ခြမ်းရန်အတွက် ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမိုးအောက်တွင် ကားစောင့် နေသူ လေးငါးဦးမျှသာရှိသည်။ ပုဆိုး အင်္ကျီတို့မှ မိုးရေစက်တို့ကို လှုပ်ခါချနေ မိသည်။ ဘေးဘီဝဲယာသို့လည်း အမှတ် မထင် လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဤတွင် ကျွန်တော့်ရှေ့တည့် တည့်မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အကြည့် ချင်းဆုံလိုက်မိရာမှ အံ့ဩစိတ်ကြောင့် ကျွန်တော် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ် သွားရလေတော့သည်။

ထိုအမျိုးသမီးကလည်း အံ့အား သင့်စွာ ကျွန်တော့်ကို စူးစိုက်၍ကြည့် နေသည်။ ပြီးလျှင် သူကပင် စတင်၍-

“ဒီက အစ်ကိုကြီးက ဦးမြင့်သူ မှတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီက မိတင်သန်း မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ ကျွန်မ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်ကပဲ ထောင်က လွတ်လာတာ”

မိတင်သန်းက ခပ်တိုးတိုးပြောပြီး ခေါင်းကို ငုံ့ချလိုက်သည်။

မိတင်သန်းကို မမျှော်လင့်စွာ သည်ပုံစံအတိုင်း ပြန်တွေ့လိုက်ရတော့ အံ့ဩခြင်းနှင့်အတူ ကျွန်တော် စိတ် မကောင်းဖြစ်သွားမိရသည်။

ကြည့်ပါ။ အကွက်မပေါ်တော့ သောထင်ဘီနှင့် ဟောင်းနွမ်းလှသော ဖျင်အင်္ကျီတို့ကို သူမက ဝတ်ဆင်ထား သည်။ စစ်တဘက်ဟောင်းလေးကို ခေါင်းတွင်ပေါင်းလျက် ခပ်ညစ်ညစ် လွယ်အိတ်ကလေးကို ပခုံးတွင် ချိတ် ထားလေသည်။

ဤပုံမှာ ဟိုတုန်းက မိတင်သန်း နှင့် လားလားမျှ မဆိုင်ပါချေ။ ပြီးတော့ သူမက အတော်လေးပိန်ကျသွားသလို အသားအရေတို့ကလည်း မွဲခြောက် ခြောက်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ မျက်လုံးအစုံ ကမူ ဖျော့တော့လျက် ရှိလေပြီ။

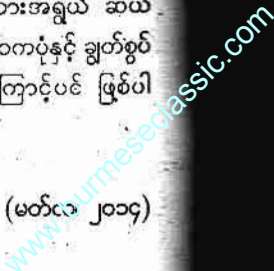
“ဒါနဲ့ မိတင်သန်း ခုဘယ်သွား မလို့လဲဟင်”

“ကျွန်မသားလေး ဒီမှာ ပန်းရန် လာလုပ်နေတယ်ဆိုလို့ လိုက်လာတာ ရှင်၊ သားက မနေ့ကပဲ ရွာကို ပြန်သွား ပြီတဲ့”

ထို့နောက် လွယ်အိတ်ထဲ လက် နှိုက်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို ထုတ်ယူပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြလေသည်။ လူငယ်တစ် ယောက်၏ ဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံ။

“ဒါ ကျွန်မ သားလေးလေ၊ အစ်ကိုကြီး ကြည့်ပါဦး၊ ဘယ်သူနဲ့ တူ သလဲလို့”

ဓာတ်ပုံကို ယူကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်တော် အံ့ဩခြင်းမက အံ့ဩသွား မိရသည်။ ဓာတ်ပုံကိုတစ်လှည့် မိတင် သန်းကို တစ်လှည့် ကြည့်နေမိသည်။ အကြောင်းမှာ ဓာတ်ပုံထဲမှ မိတင်သန်း ၏ သားကလေးက ကျွန်တော့်သား ကိုသူ ဆယ်ငါးနှစ်သားအရွယ် ဆယ် တန်းကျောင်းသားဘဝကပုံနှင့် ချွတ်စွပ် နီးပါး တူနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ သည်။

“မိတင်သန်းရဲ့သား ကိုသူနဲ့
အသေရာတည်းပါလား”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ အဲဒါကြောင့်ပါ။
ကျွန်မ အနေနဲ့ သားလေးကို ခွဲခွာပြီး
အောင်ရာလွှင့်နေခဲ့ရတုန်းက ရုတ်တ
ရက် သူ့ကို တွေ့လိုက်ရတော့ မြင်မြင်
နည်း ကျွန်မသားလေးအမှတ်နဲ့”

စကားကို ဆုံးအောင်မပြောနိုင်
ဘူး။ အသံက တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် နှစ်
ပိုင်းသွားလေသည်။ ဤတွင် ကျွန်တော်
အိမ်ထဲသို့ လက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ဟို
အခန်းက မရှင်းလင်းခဲ့သော ပစ္စည်းတစ်ခု
အဖြစ်ကိုလည်း ခုမှပင် လိပ်ပတ်
စာအောင် သိရှိ နားလည်လိုက်ရ
သည်။

“ကျွန်မဖြင့် ကိုသူ့ကို သိပ်ချစ်
တာပဲ။ ကိုသူ့ကို မြင်ရ တွေ့ရတာနဲ့
ကျွန်မရင်ထဲက သားလေးကို လွမ်းတဲ့
စိတ်တွေ ပြေပြေသွားတယ်။ တစ်ခါ
ဆိုသူကလဲ ကျွန်မအပေါ် ပြန်ချစ်မှန်း
အတော့ ကျွန်မဖြင့် ဝမ်းသာလိုက်တာ
အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုကြီးတို့
အစ်မနဲ့တို့က အမြင်တစ်မျိုးနဲ့ နားလည်
လွဲသွားခဲ့တာကိုတော့ ကျွန်မ တွေး
မိတိုင်း တန့်န့်နဲ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ
တယ်ရှင်”

ဤတွင် မိတင်သန်းက ဇာတ်
ကြောင်းတစ်ခု၏ အဖြစ်မှန်ကို ကျွန်
တော်အား လေအေးကလေးဖြင့် ရှင်းပြ
ပါလေတော့သည်။

ထိုနေ့က အိမ်မှာ ကိုသူ့တစ်
ယောက်သာကျန်ခဲ့သည်။ ကိုသူက ခြံထဲ
ဆင်းပြီး သံရာပင်မှ အကိုင်းခြောက်
တွေကို ကုတ်ကြေးဖြင့် ဖြုတ်နေသည်။
အပင်က မြင့်လှသည်မို့ ခွဲဖြင့်တစ်ခုပေါ်
တက်ပြီး အကိုင်းခြောက်တွေကို ဆွဲဖြတ်
နေသည်။ ထိုစဉ်အမှိုက်တစ်စက ကိုသူ
မျက်လုံးထဲ ဝင်သွားသည်။ မျက်လုံးကို
ပွတ်၍ အမှိုက်ထုတ်နေစဉ် ခွဲဖြင့်က
ယိုင်ပြီး လဲကျသွားလေသည်။

ကိုသူ မြေပြင်ပေါ် ပစ်ကျသွား
ပြီး ခါးကို မြေကြီးခဲနှင့် ဆောင်မိသွား

သည်။ တော်တော်နှင့် ပြန်မထနိုင်။
ဤအဖြစ်ကို တစ်ဖက်ခြံမှ မိတင်သန်း
က ကောင်းကောင်းမြင်လိုက်ရသည်။
သူ့ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ခြံထဲကို
အပြေးဝင်လာခဲ့သည်။

ကိုသူ့ကို ထူမပေးသည်။ ပြီး
လျှင် တွဲခေါ်လာပြီး အိမ်ထဲအထိ ပို့ပေး
သည်။ ထိုအချိန်၌ အလင်းရောင်က
နည်းနည်းရှိသေးသည်။

ကိုသူ့ကို အပေါက်ဝရှိ ကုလား
ထိုင်ပေါ်၌ ထိုင်စေကာ သူက ကိုသူ
မျက်လုံးထဲမှ အမှိုက်စကို ပါးစပ်ဖြင့်
မှုတ်၍ မှုတ်၍ ဖယ်ရှားပေးနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်တော်တို့
က ပြန်ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။
သူမက ကိုသူ့ကို သားငယ်အမှတ်ဖြင့်
တယုတယ ပြုစုပေးနေသည်ကို ကျွန်
တော်တို့ မြင်သော အမြင်က တလွဲစီ
ဖြစ်၍နေသည်။

မိမိအတ္တအပေါ် အခြေခံကာ
မြင်ထင်တွေးယူမိပုံက အမှန်တရားနှင့်
ဝေးကွာလွန်းလှပါပေသည်။

မိတင်သန်းစကားဆုံးလေ သော်
ကျွန်တော် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်
မိသည်။ လွန်လေ့ပြီးသော တာလက
မိတင်သန်းအပေါ် အထင်လွဲမှားခဲ့မှု
အတွက်လည်း ကျွန်တော် အားတို့
အားနာဖြစ်နေမိသည်။

ထို့ပြင် ဘယ်ဘဝ ဘယ်နေရာ
ရောက်ရောက် မိခင်စိတ်မပျောက်ဘဲ
မိမိရင်သွေးအပေါ် စွဲလမ်းတွယ်တာခဲ့
ရှာသော သူမအဖြစ်ကိုလည်း ကျွန်တော်
ကောင်းစွာနားလည်ခဲ့ရပါလေပြီ။

“စိတ်မကောင်းလိုက်တာ မိတင်
သန်းရယ်၊ ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့နဲ့
နော်”

“အို မဟုတ်တာ၊ အစ်ကိုကြီးတို့
ကို ဘာလို့အောက်မေ့ရမှာလဲ၊ ကျွန်မ
ဘဝကကို ဆိုးလွန်းလို့ ဖန်တီးလာခဲ့တာ
ပဲဟာ၊ အခု ကျွန်မသားဆီ အရောက်
သွားမယ်၊ သားနဲ့အတူနေမယ်၊ ဒီတစ်ခါ
တော့ ဘယ်လိုအခြေအနေပဲရောက်

ရောက် သားနဲ့ သက်တော့မှ မှုတ်
ဘူးလို့ ကျွန်မ ဆိုချင်တာပဲ”

ပါးပြင်မှ မှုတ်ချင်တိုင်း ထင်
ဖြင့် ပွတ်သုတ်လိုက်သည်။ ထိုအထဲတွင်
သူမ၏ မျက်လုံးတို့က တောက်ပြောင်၍
လာလေသည်။ သားအကြောင်းပြော
ခါမှ အားသစ်အင်သစ်များ ဝင်ရောက်
လာဟန်တူသည်။

မိုးက အပြင်ဘက်၌ အတန်ငယ်
စဲသွားလေပြီ။ ခပ်ဖွဲ့ဖွဲ့မျှသာ ရွာနေသည်။

“ဟိုမှာ ကားလာနေပြီ၊ ကျွန်မ
သွားတော့မယ်၊ အစ်မနဲ့တို့ကိုလဲ သတိရ
ကြောင်း ပြောလိုက်ပါနော်”

ကားတစ်စီးက ထိုးဆိုက်လာ
သည်။ မိုးဖွဲ့ဖွဲ့ကြားမှာပင် မိတင်သန်းက
ကားပေါ်တက်သွား သည်။ ကားထွက်
သွားပြီးနောက် မျက်စိတစ်ဆုံးပင်
ကျွန်တော်လိုက်ကြည့်နေမိသေးသည်။

ကားက မိုးမှုန်တွေကြားမှာ
တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေ
သည်။ သို့သော် မိတင်သန်းကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာရသော ခဲစားမှုကတော့
ကျွန်တော်ရင်တွင်း၌ ယခုတိုင် တလှုပ်
လှုပ် ဖြစ်ကျန်နေသေးသည်။ မိတင်သန်း
အကြောင်းကိုသာ ဆက်တွေးနေမိသေး
သည်။ ထို့ပြင် မိတင်သန်းအပေါ် ဖြစ်
ရှိလာရသော ကရုဏာတရားနှင့်အတူ
အလွန်အားကြီးသော ဆန္ဒတစ်ခုက
ယခုအခါ၌ ကျွန်တော်ရင်ထဲတွင် တဖွား
ဖွား ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိလေပြီ။

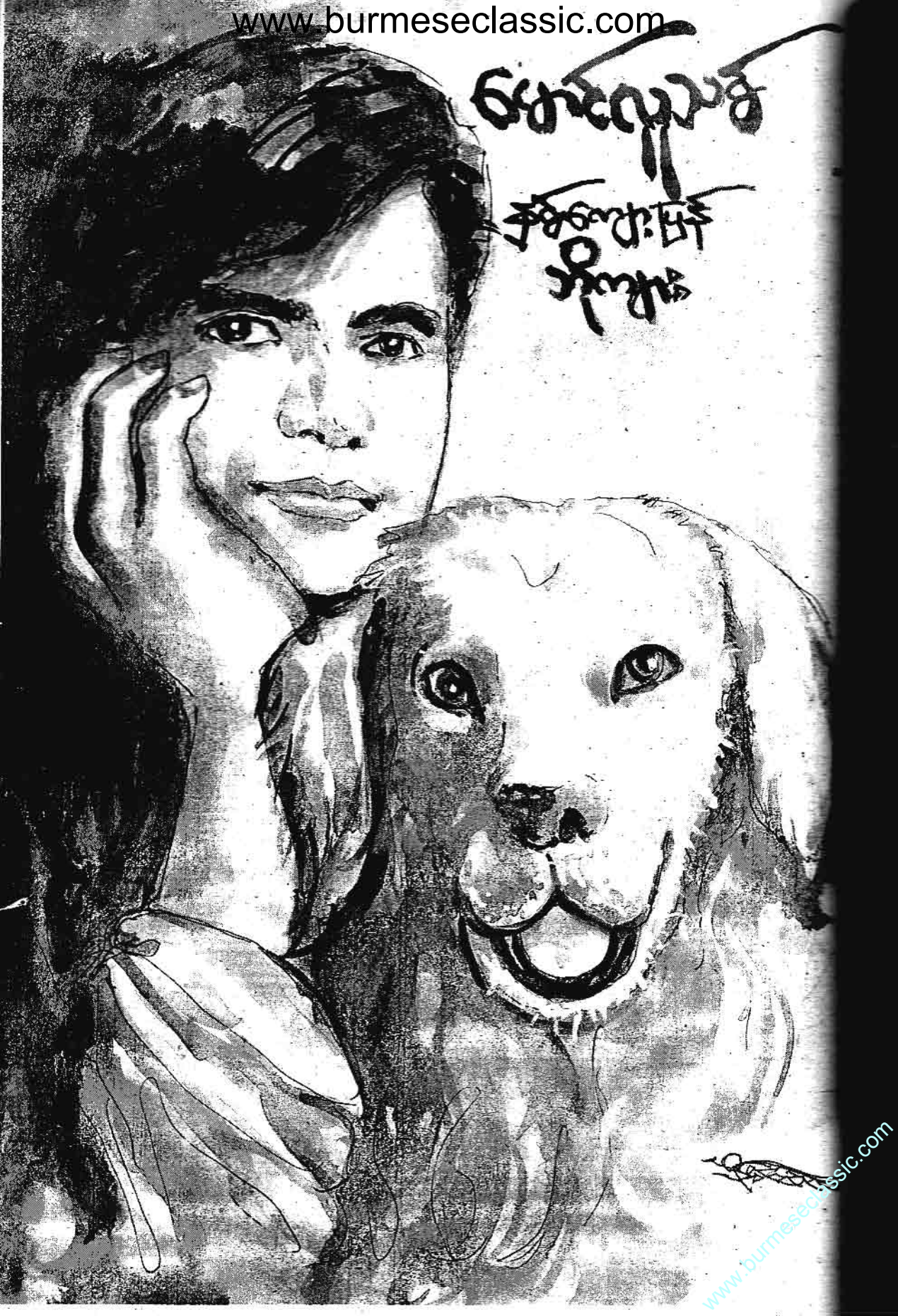
ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အချိန်မဲ့
စွာ ကန္တာရခရိုင်ကို လျှောက်လှမ်းခဲ့ရ
လေသူ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အေးရိပ်ကို
ရှာဖွေရင်း ဘဝသစ်ထူထောင်ဖို့ အကြိမ်
ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့လေသူ မိတင်သန်း
တစ်ယောက်သည် တစ်ကြိမ်တွင်တော့
သူ ချစ်သောသားကလေးနှင့် ပြန်လည်
ဆုံတွေ့ရပြီး သဲကာလ ဆန္ဒရှိသည့်
အတိုင်း အရာရာ ပြည့်ဝနိုင်ပါစေဟူ၍
ကျွန်တော် ဆုတောင်းပေးနေမိပါတော့
သည်။

□ ရဲမြတ်တင်

မင်းသိင်္ခ

အောင်မြင်စွာ
အောင်မြင်စွာ

ဘိုကျားကို ကျွန်တော်ခေါ်လာ တုန်းက နို့မပြတ်တပြတ်အရွယ်ကလေး ပါ။ ဘိုကျားက သူတို့မွေးချင်းတွေအထဲ မှာ အလှဆုံးနဲ့ အထွားဆုံးကောင်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ နို့ပြတ်ရင် လာယူမယ် ဆိုပြီး သူများမဦးခင် ကျွန်တော်အရင် ဆုံးတောင်းထားတာ။ နို့မပြတ်တပြတ် အရွယ်မှာ ပိုင်ရှင်ဆီက တောင်းယူလာ ပြီး စက်ဘီးရှေ့ခြင်းထဲထည့် ယူလာခဲ့ တယ်။ အဲသလိုနဲ့ ဘိုကျား ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာတာရယ်။

ဘိုကျားဟာ ငယ်ငယ်လေး ထတည်းက အကျင့်ကောင်းတယ်။ ငယ် သေးလို့ အိမ်ပေါ်မှာတင်ထားတယ်။ သေးပေါက်ချင်တာတို့၊ နောက်ဖေးသွား ချင်တာတို့ရှိရင် တအိအိနဲ့ အသံပေး တယ်။ ဘယ်တော့မှ အိမ်ပေါ်မှာ သေး ပေါက်ဘူး။ အောက်ကိုချပေးလိုက်မှ အောက်ရောက်မှ သေးပေါက်တယ်။ နည်းနည်း ကြီးကောင်ဝင်လာတော့ သူဟာသူ အောက်ဆင်းတတ်လာတယ်။

ဘိုကျားလို့ နာမည်ပေးရတာက သူ့က အဖြူနဲ့အနီ ကွက်ကျားမို့လို့ အလွယ်တကူနာမည်ပေးလိုက်တာ။ ဘို ကျားဟာ သူ့နာမည်ကို သူ့ကောင်း ဆောင်းသိသလို အလွန်လည်း အသန့် အပြန်ကြိုက်တယ်။ ရေစိုမှာတို့၊ သူ့ခြေ ဆောက်ရွံ့ပေမှာတို့ သိပ်ကြောက်တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ အရေးပေါ်ကိစ္စ (ဥပမာ) သေးပေါက်ချင်တာတို့ ဘာတို့ ရှိရင် အောက်ကို မဆင်းဘူး။ သူများ ကျွန်တော့်လို ဟိုအိမ် ဒီအိမ် လျှောက် မည်တတ်ဘူး။ သူများအိမ်အောက် ကျွန်တော်လည်း ဘယ်တော့မှမဝင်ဘူး။ သူ ကျွန်တော် သီးသန့်နေတတ်တယ်။ အဲသလို

အကျင့်ကောင်းတာကြောင့် ဘိုကျားကို ကျွန်တော်တို့ တစ်အိမ်လုံးက ချစ်ကြ တယ်။

ဘိုကျားမှာ သူများခွေးနဲ့ မတူ တဲ့ စရိုက်ရှိတယ်။ အဲဒီစရိုက်ကို သူ ကြီးလာမှ ကျွန်တော်ခိုင်မိတယ်။ အဲဒါ ကတော့ ဘိုကျားဟာ မဟောင်းဘူး။ သူ ရှေ့ကပြတ်သွားတဲ့လူတို့ မသင်္ကာစိတ်နဲ့ ဟောင်တယ်ဆိုတာ မခံနိုင်လောက်ပဲ။ သူ ဝမ်းလျားမှောက်ပြီးဖြစ်စေ၊ ထိုင် ရက်ဖြစ်စေ၊ ခွေနေရင်းဖြစ်စေ သူ့ရှေ့က ပြတ်သွားတဲ့ လူစိမ်းကို ငြိမ်ငြိမ်း ကြည့် နေတတ်တယ်။ အဲဒီလူ ကျော်သွားပြီ ဆိုမှ ငြိမ်ငြိမ်လေး ခြေသံမကြားအောင် နောက်က အသာလေးလိုက်သွားပြီး ခြေသလုံးကို ဆတ်ခနဲတိုက်ပြီး ချက်ချင်း သူ့နေရာသူ ပြန်ပြေးလာတယ်။

ပြီးတော့ သူ့မဟုတ်သလို ပြန် ငြိမ်နေတယ်။ သိပ်မှင်သေတဲ့ကောင်၊ ဘိုကျားကိုက်လို့ ကလေး(၁)ယောက်နဲ့ လူကြီး (၂)ယောက်ကို တောင်းပန်ခေယ ပြီး ဆေးထိုးပေးခဲ့ရဖူးတယ်။

ဘယ်အိမ်ကိုမှလည်း မလည် ဘူး။ ဘယ်မှလည်း မသွားတဲ့ ဘိုကျား ဟာ သူတို့ရာသီချိန်ရောက်လာတော့ သူလည်း မနေနိုင်ဘူး။ အိမ်ပြင်ထွက်ပြီး မိတ်လိုက်တယ်။ မိတ်လုရင်း အခြား ခွေးထီးတွေနဲ့ တိုက်ကြ ခိုက်ကြတယ်။ သူ့နိုင်တဲ့အခါရှိသလို သူခံလာရတဲ့အခါ လည်းရှိတယ်။

နားရွက်တွေ မျက်နှာတွေ စုတ် ပြတ်ပေါက်ပြဲလာလို့ ကျွန်တော် ဆေး ထည့်ပေးရဖူးတယ်။ ရာသီချိန်တုန်သွား ရင်တော့ ဒါတိုင်းလို ပြန်ငြိမ်သွားပြီး ဘယ်မှ မသွားတော့ဘူး။

အဲဒီ ဘိုကျားဟာ အားလုံးထဲ မှာတော့ ကျွန်တော့်ကိုအခင်ဆုံး အချစ် ဆုံးပဲ။ ကျွန်တော်က မနက်မိုးမလင်းခင် ဈေးရောင်းသွားရတယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ကထွက်ပြီဆိုရင် လမ်းထိပ်အထိ ဘိုကျားလိုက်ပို့တယ်။ မလိုက်နဲ့ ပြော လည်း မရဘူး။ ကျွန်တော် လိုင်းကား

ပေါ်တက်သွားပြီဆိုမှ သူပြန်တယ်။

ညနေ ကျွန်တော်ပြန်လာပြီဆို ရင် ကျွန်တော် ပြန်လာမယ့်အချိန်ကို မှန်းပြီး ကျွန်တော်တို့ လမ်းထိပ်က အုတ်ခုံပေါ်မှာထိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို အမြဲစောင့်တယ်။ ကျွန်တော်ပြန်လာပြီ ဆိုမှ မြူးထူး ခုန်ပေါက် ကြိုဆိုပြီး ကျွန်တော်နဲ့အတူ အိမ်ထဲဝင်တယ်။

အဲဒါတွေကြောင့် ကျွန်တော်နဲ့ ဘိုကျားတို့ရဲ့ ကြားမှာ သံယောဇဉ် ကြီးဟာ ခိုက်မြဲသထက် ခိုင်မြဲလာ တယ်။

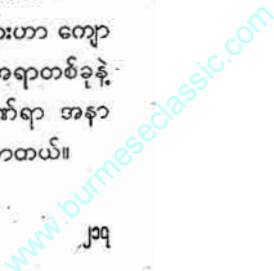
တစ်နှစ် သူတို့ရာသီချိန်ရောက် တော့ တစ်နှစ်လုံး အိမ်ထဲမှာ ငြိမ်နေတဲ့ ဘိုကျားဟာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာတယ်။ အပြင်ကို ထွက်ဖို့ တာစုနေတာကို မြင်ရ တော့ အဲဒီရက်တွေမှာ ကျွန်တော်က အမဲရိုးတွေပြုတ်ပြီး ဘိုကျားကို စနစ် တကျ ဂရုစာစိုက်ကျွေးတယ်။

ကျွန်တော့် ရည်ရွယ်ချက်က ဘိုကျားတစ်ကောင် အားခွန်ဗလပြည့်ဝ လာပြီး မနှစ်ကလို အချင်းချင်းကိုက်တဲ့ ပွဲမှာ ခံမလာရအောင်လို့။

ကျွန်တော်ရည်ရွယ်ချက် အောင် မြင်တယ် ပြောရမယ်။ မနှစ်ကထက် အကောင်ပိုကြီးလာတာရော၊ အားခွန် ဗလ တောင့်တင်းနေတာရောကြောင့် ဒီနှစ်မှာ ဘိုကျားဟာ ခွေးမ အတော် များများရဲ့ စိတ်ဝင်စားခြင်း၊ ဦးစားပေး ခြင်းကို အခံရဆုံးဖြစ်ပြီး ပြိုင်ဘက် အတော်များများကို အနိုင်ရအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိလာတယ်။

ကျွန်တော်တို့ လမ်းသာမက တိုဘက် တစ်လမ်းကျော်အထိ ဘိုကျား ရဲ့ သတ္တိကို ယှဉ်ပြိုင်ရဲတဲ့ ခွေးထီး မရှိသလောက်ပဲ။

အဲဒါကြောင့် ထင်ပါရဲ့။ ဘယ် ခွေးရှင်က ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တယ် မသိ ဘူး။ တစ်နေ့တော့ ဘိုကျားဟာ ကျော ကုန်းမှာ ချွန်ထက်တဲ့ အရာတစ်ခုနဲ့ ဆောင့်ထိုးခံလာရပြီး ဒဏ်ရာ အနာ တရနဲ့ အိမ်ကို ပြန်ပြေးလာတယ်။

ဒက်ရာက တော်တော်နက်ပြီး အပြင်က အရေပြားက အပေါက်ဖြစ်နေတယ်။ နာလွန်းလို့ ဘိုကျားဟာ တအိအိနဲ့ အော်ပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။

ကျွန်တော်လည်း ငိုခိုခိုသွားပြီး ဝါလီတစ်ဦးခေါ်။ ဘိုကျားကို ဝါလီ ပေါ်တင်ပြီး ဘိုဘတ်ရပ်တွတ်တ တိရစ္ဆာန် သေးကုဆရာဝန်ဆီတို့ သွားရတယ်။ ဆရာဝန်က ဘိုကျားရဲ့ နှုတ်သီးကို ပါးချပ်ကြီးတပ်ပြီး အနာကို သေသေ ချာချာဆေး ကြောသန့်စင်ဆေး ထည့်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ ဆေး(၂)လုံးထိုးပေးတယ်။ အဲဒီလို (၃)ရက်ဆက်တိုက် ဆေးထိုးဆေးထည့်လုပ်မှ ဒက်ရာသက်သာသွားတယ်။

တစ်နှစ်မှာတော့ ကျွန်တော့်မှာ ရောင်းတုန်ပစ္စည်းတွေ ကြိုတင်ပြီး သိုလှောင်နေရတာကြောင့် ပစ္စည်းတွေ စောင့်ရှောက်ရင်း ပွဲခွဲထဲမှာပဲ ညအိပ်ရတယ်။ တစ်ဦးတွင်းလုံး အိမ်ပြန်ရဘူး။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် ပြန်လာချိန်ရောက်ပြီဆိုရင် ညနေတိုင်း ဘိုကျားဟာ ခါတိုင်း သူထိုင်စောင့်နေကျ အုတ်ခုံပေါ်မှာ နေ့စဉ် ကျွန်တော့်ကို သွားစောင့်နေတာကို မိန်းမက ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပြောပြတယ်။

အမှန်တော့ ဘိုကျားဟာ ညနေတိုင်း ကျွန်တော်ပြန်လာချိန်ကို စောင့်နေမှန်း သိပေမယ့် ကျွန်တော်လည်း မပြန်အားဘူး။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တော့ မိန်းမက ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်။ အိမ်မှာ ဘိုကျား နေမကောင်းဘူး (၃)ရက်ရှိပြီ။ အစာလည်း သိပ်မစားဘူး၊ နှင့်ကို လွမ်းပြီး ဖျားနေတာ ဖြစ်မယ်ဆိုတာနဲ့ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် အိမ်ကိုပြန်လာတော့ နေမကောင်းလို့ ခွေအိပ်နေတဲ့ ဘိုကျားဟာ ချက်ချင်းထပြီး ဝမ်းသာ အားရ အော်ဟစ်ခုန်ပေါက်နေတယ်။ ပတ်တ်ရပ်ပြီး ကျွန်တော့်လက်တွေ့ကို လျှော့နဲ့ လျှက်စာယ်။ ပါးစပ်ကလည်း တအိအိနဲ့ အသံတွေထွက်ပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။

သူ ဝမ်းသာနေတာကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်အပေါ်ထားတဲ့ သူ့ရဲ့ သံယောဇဉ်အတိမ်အနက်ကို ကျွန်တော် ခန့်မှန်းမိတယ်။ စိတ်ထဲမှာလည်း တော်တော် မကောင်းဘူး။ ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေဟာ အသိဉာဏ် မြင့်မားပါတယ် ဆိုပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အမုန်းအာယာတတွေ ထားကြ၊ တစ်အိမ်တည်း အတူနေပြီး စကားမပြောကြတဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ၊ လင်မယားတွေ၊ မိဘနဲ့သားသမီးတွေ အများကြီး ကျွန်တော် တွေဖူးတယ်။ ဘိုကျားတို့လို တိရစ္ဆာန်တွေမှာတော့ ကျွန်တော်တို့လို အမုန်း အာယာတ ရန်ငြိုးမရှိကြဘူး။ သူတို့ရဲ့ မေတ္တာတရားဟာ ဖြူစင်တယ်လို့ ကျွန်တော်ခံစားရပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ပဲ ရာသီစက်ဝန်းတွေ အလီလီလည်ပတ်လို့ ဘိုကျားရဲ့အသက်ဟာ (၇)နှစ်တိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ခွေးတစ်ကောင်အဖို့ (၇)နှစ် အသက်ရှည်ဖို့ဆိုတာတော်တော်မလွယ်တဲ့ ကိစ္စပါ။ ဘိုကျားကတော့ ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ မပူမပင် မကြောင့်မကြ နေရစားရတာရော၊ သူ့ရဲ့ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း နေတတ်တာရယ်ကြောင့် အသက်ရှည်ရှည် နေရတာ ဖြစ်မှာပါ။

တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်တော် ချစ်တဲ့ ကျွန်တော့်ကို ချစ်တဲ့ ဘိုကျားဟာ နေအိမ်က ပျောက်ချင်းမလှပျောက်ဆုံးသွားပါတယ်။ ဘိုကျား ပျောက်သွားပုံ ဆန်းတာကြောင့် ကျွန်တော် စုံစမ်းရှာဖွေကြည့်တဲ့အခါ ဘိုကျားကိုက်တာကို ခံရဖူးတဲ့ ရုပ်ကွက်ထဲက လူတစ်ယောက်ဟာ (၃) (၄)နှစ်အထိ ဘိုကျား အပေါ်ဒေါသမပြေနိုင်သေးဘဲ ရုပ်ကွက်ထဲက အရက်သမားအပေအတေတစ်ယောက်ကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ဘယ်သူမှမသိအောင် ဘိုကျားကို သတ်ဖြတ် ဖျောက်ဖျက်ခိုင်းလိုက်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် သတင်း အတိအကျရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လက်ဆုပ် လက်ကိုင် ပြုစုရာလည်းမရှိဘူး။ ပြီးတော့ အသိ

ဉာဏ်မဲ့တဲ့ လူတွေနဲ့ ပြဿနာမဖြစ်ချင်တာကြောင့် ကျွန်တော် ရေငုံနှုတ်ပိတ် မသိသလို နေခဲ့ပါတယ်။

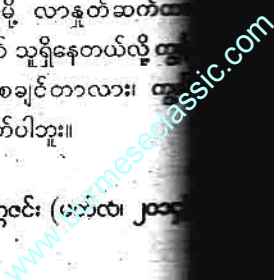
ဘာမှ အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ ခိုးသား ဖြူစင်တဲ့ သနားစရာ တိရစ္ဆာန်လေး တစ်ကောင်အပေါ်မှာ (၃) (၄)နှစ်အထိ အာယာတ ရန်ငြိုးထားနေနိုင်တဲ့လူတွေ အပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုနားလည်ရမှာလဲ။

သူဟာ ဘိုကျားလောက်တော့ အဆင့်မရှိတဲ့လူလို့ သတ်မှတ်ရမှာလား။ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်ခြင်းကံနှင့် ကံရဲ့အကျိုးကို ဒီလူတွေ မရှာပါလား။

လူနဲ့တိရစ္ဆာန်ရဲ့ ကွာခြားချက်က ဘာလဲဆိုတာ အဲဒီလူတွေကို ကျွန်တော် သိစေချင်ပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ အသိဉာဏ် ရေချိန်ဟာ အလွန်တရာ နိမ့်ကျနေသေးချာပါတယ်။

ဘိုကျားသေသွားပေမယ့် ကျွန်တော် သူ့ကို တစ်နေ့မှ မမေ့ဘူး။ ပြန်ချင်တော့ သူသေပြီး တစ်လလောက် အကြာမှာ တစ်နေ့ညဘက် ကျွန်တော် အိမ်ရှေ့ထွက်ထိုင်နေတုန်း ရုတ်တရက် ဘိုကျားရဲ့ အနံ့ကို ကျွန်တော်ရလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ (၇)နှစ်တိုင်တိုင် လက်ပွန်းတတီး ရင်းနှီး ချစ်ခင်စွာနေတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ခွေးလေး ဘိုကျား အနံ့ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း ခံမိပါတယ်။ သူ့အနံ့မှ သူ့အနံ့ အစစ်ပဲ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းကြဘူးတယ်။ ဘိုကျားဟာ မကျွတ်လွယ်သေးဘဲ ကျွန်တော့်ကို စွဲလမ်းစိတ်က ကျွန်တော့်အနားမှာ တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ အခု ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကျွန်တော့်အနံ့ပေးရတာလဲ။ အခြား ဘုံဘဝသွားရတော့မှာမို့ လာနှုတ်ဆက်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် သူရှိနေတယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို သိစေချင်တာလား။ ကျွန်တော်မဝေခွဲတတ်ပါဘူး။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်မိန်းမကို ကျွန်
တော်ပြောပြတော့ ကျွန်တော်မိန်းမ
လည်း စိတ်မကောင်းဘူး။ ဒါနဲ့ ဆွမ်း
ချက်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဆွမ်းအုပ်
ပို့တယ်။ ဘိုကျားကို အမျှဝေခဲ့တယ်။
ဘိုကျားရေ ငါသားကြီး ကောင်းရာ
ဘုံဘဝရောက်ပါစေ အမျှ အမျှ အမျှ
လို့ ကျွန်တော်ရင်ထဲက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ
ဆုတောင်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ နောက်တစ်နှစ်
လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်တို့လမ်း
ထဲမှာ ဘယ်ကမုန်း မယ်တဲ့ ပိုင်ရှင်မဲ့
ခွေးဖြူမတစ်ကောင်ဟာ သူများအိမ်
အောက်ဝင်ပြီး ခွေးလေး (၇)ကောင်မွေး
တယ်။ ပိုင်ရှင် သတ်သတ်မှတ်မှတ်မရှိ
တော့ ခွေးသားအုပ်မခမျာလည်း စား
ရမဲ့ သောက်ရမဲ့နဲ့ တပိန်ပိန် တလိန်လိန်
ဖြစ်ပြီး ခွေးလေးတွေဟာ ငယ်စဉ်မှာပဲ
(၄)ကောင်ဆက်တိုက် တဖြုတ်ဖြုတ်
သေသွားတာ ကျွန်တော် တွေ့ရတယ်။

နောက် သိပ်မကြာခင်မှာ အဲဒီ
ခွေးဖြူမပါ အရက်သမားတစ်ယောက်ရဲ့
သတ်ဖြတ်စားသောက်တာ ခံလိုက်ရ
တယ်။ ကျန်ခဲ့တဲ့ ခွေးမမယ်လေး (၃)
ကောင်ဟာ ဒီလိုပဲ သူတို့အစား သူတို့
ကျောင်းပြီး နေရာက (၂)ကောင် ထပ်
သေသွားတယ်။

ထူးထူးခြားခြား ခွေးထီး အကျား
လေး တစ်ကောင်ဟာ မသေသေးဘဲ
တပိန်ပိတ် တလိန်လိန်နဲ့ ရှင်ကျန်ရစ်
ခဲ့တာ ကျွန်တော် သတိထားမိတယ်။
ပိုပြီး သတိထားမိလာရတဲ့ အချက်က
တော့ နည်းနည်းကြီးကောင် ဝင်လာတဲ့
အဲဒီခွေးအကျားလေးဟာ သေသွားတဲ့
ကျွန်တော်ရဲ့ ဘိုကျားနဲ့ တဖြည်းဖြည်း
တူလာတယ်။ အရောင်အသွေးတအစ
သူရဲ့ မျက်လုံးကအစ ဘိုကျားနဲ့ တစ်ပုံစံ
တည်း တူလာတယ်။

ပိုပြီး သိသာထင်ရှားစေတဲ့
အချက်ကတော့ အဲဒီကောင်ဟာ ကျွန်
တော် ဘာမှမကျွေးမမွေးရဘဲနဲ့ ကျွန်
တော်ကို ထူးထူးခြားခြားလာပြီး ခင်

တွယ်နေတယ်။ ကျွန်တော်သွားရာ
နောက်ကို လိုက်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ
ကျွန်တော်ရှေ့ကို လာပြီး ကျွန်တော်
မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေတတ်တယ်။

ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီကောင်ကို
ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း ဘိုကျားသေလို့
နောက်တစ်ခါ ခွေးဘဝနဲ့ ကျွန်တော်
အနီးအနားမှာ ပြန်ဝင်စားသလားလို့
ကျွန်တော်တွေးမိလာတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော် အဲဒီကောင်ကို
ကြည့်ပြီး ဘိုကျားလို့ ခေါ်လိုက်တော့
နားလည်သလို ကျွန်တော်ကို ပြန်ကြည့်
ပြီး ကျွန်တော် ခြေထောက်တွေကို
နမ်းပြီး လျှာနဲ့လျက်တော့တာပဲ။ ဟုတ်
ပါပြီ။ ကျွန်တော်ထင်တာ ဟုတ်ပါပြီ။
ဒီကောင်ဟာ ကျွန်တော်ကို စွဲလမ်းစိတ်
ကြောင့်လား သူ့ရဲ့ ဘဝကြောင့်လား
ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ခွေးဖြစ်လာရတဲ့
ကျွန်တော်ရဲ့ ဘိုကျားဖြစ်တာ သေချာ
ပါတယ်။

ဆုံးစမထင်တဲ့ ဘဝသံသရာ ဖြစ်
စဉ်ကြီးထဲမှာ မျောပါနေရတဲ့ သံသရာ
ခရီးစဉ်ကြီးကို ကျွန်တော် တုန်လှုပ်
ကြောက်လန့်မိပါတယ်။ စွဲလမ်းမှု ဘဝ
တကျောဆိုတဲ့ ဘုရားဟောတရားတော်
ကိုလည်း ကျွန်တော်ဆင်ခြင်မိပါတယ်။

ဒါနဲ့ အဲဒီကောင်ကို ကျားဘိုလို့
ကျွန်တော် နာမည်ပေးလိုက်ပြီး တစ်ခါ
တလေ ထမင်းတွေ ဘာတွေကျွေးပါ
တယ်။ သံယောဇဉ်ကို ကြောက်လွန်းလို့
မမွေးချင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ချင်
တော့ ကျွန်တော် ကျွေးသည်ဖြစ်စေ
မကျွေးသည်ဖြစ်စေ ကျားဘိုဆိုတဲ့ အဲဒီ
ကောင်ဟာ သူ့ဟာသူ ရွာဖွေဇား
သောက်ပြီး ကျွန်တော်အိမ်အောက်မှာ
အမြဲလာနေတတ်တယ်။

ကျွန်တော် သူ့ကိုတစေ့တစောင်း
အကဲခတ်ကြည့်တယ်။ ကျားဘိုရဲ့ အပြု
အမူ အနေအထိုင်တွေဟာ သွားလေသူ
ဘိုကျားနဲ့ တစ်ထပ်တည်းတူပါတယ်။
ဒီအကောင်ဟာ ဘိုကျားသေလို့ ပြန်ဝင်
စားတဲ့ အကောင်ဆိုတာ ကျွန်တော်

နလုံးသားထဲက လုံကြည့်နေပါတယ်။
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်သူ့ကို ကျားဘို
ဆိုတဲ့ နာမည်ပေးပြီး ကျွန်တော်အိမ်မှာ
လက်ခံထားခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ ခွေးလေ ခွေး
လွင့်တွေကို စည်ပင်သာယာက သူတ်
သင်ရှင်းလင်းတဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခုမှာ
ကျားဘိုလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သွားပြီး
ကျွန်တော်အိမ်အောက်မှာ ကျားဘို
သေနေတာကို မနက်မိုးလင်းမှ စိတ်
မကောင်းကြီးစွာနဲ့ ကျွန်တော် မြင်
တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ
ကျားဘိုရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို မြေလွတ်
တစ်နေရာမှာ တွင်းတူးမြှုပ်နှံလိုက်ပြီး
ရင်ထဲမှာ တော်တော်ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
စွာ ခံစားရပါတယ်။

ကျွန်တော်စိတ်ထဲက လေးလေး
နက်နက်ပြုလို့ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သ
လိုက်ပါတယ်။

“သားကြီး ဘိုကျားနဲ့ ကျားဘို
ရေ ဘဝသံသရာတစ်ကွေ့မှာ ငါတို့ဆုံ
စည်းခဲ့ကြတယ်။ ဆုံစည်းခဲ့ရတဲ့ ဘဝမှာ
ငါ့ဘက်က တာဝန်မကျေခဲ့တာရှိရင်
ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ။ သားကြီးတို့ကို
လဲ ငါ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ နောင်သံသရာ
ဘဝဆက်တိုင်းမှာ အခုဘဝလို သူများ
သတ်လို့သေရတဲ့ ဘဝမျိုး မရောက်ကြ
ပါစေနဲ့။ နောက်ဘဝ ဘဝတွေမှာ မြင့်
မြတ်သော ဘုံဘဝ၊ ကောင်းမွန်သော
သူဝတ်တို့ သားကြီးတို့ ကျေးပြောင်း
ရောက်ရှိကြပါစေလို့ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ
ဆုတောင်းမေတ္တာပို့လိုက်ပါတယ် သား
တို့ရေ . . . အမျှ အမျှ အမျှ”

ချစ်သေစာဘိုကျားနှင့် ကျားဘို
သို့ အမှတ်တရ . . .

□ မောင်လူသစ်

**ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်း သို့မဟုတ်
တို့မမာချစ်ရဲ့ကောင်း
ထွန်းလင်းသူ**

မိလိန္ဒဘုရင်က နာဂသေနအား
“ဘန္တေ နာဂသေန၊ သင် ငါနှင့် စကား
ပြောမည်လား” ဟု မေးသည်။

“မင်းမြတ်၊ ပညာရှိပြော ပြော
မည်ဆိုလျှင် ငါ ပြောမည်၊ ဘုရင်ပြော
ပြောမည်ဆိုလျှင် ငါ မပြောချင်ဘူး” ဟု
နာဂသေနက ပြောသည်။

“ဘန္တေ နာဂသေန၊ ပညာရှိပြော
ပြောဆိုသည်ဟာက ဘယ်လိုလဲ” ဟု
မိလိန္ဒက ထပ်မေးသည်။

“မင်းမြတ်၊ ပညာရှိများသည်
စကားပြောကြသည်အခါတွင် တစ်ဖက်

သား၏ ပြောချက်ကို ကိုယ်က မချေနိုင်
သည်ဖြစ်စေ၊ တစ်ဖက်သားက စကား
ဖြင့် ဖမ်းထားခြင်းမှ လွတ်အောင်ရုန်း
ထွက်ရသည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်က စကားမှား
သည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်က အရေးသာသည်
ဖြစ်စေ၊ တစ်ဖက်သားက အရေးသာ
သည်ဖြစ်စေ ပညာရှိများသည် မည်
သည့်အခါမျှ စိတ်မဆိုးကြပါ။ ပညာရှိ
များသည် ဤစကားပြောနည်းဖြင့်
စကားပြောကြပါသည်” ဟု နာဂသေန
က ပြောသည်။

“အနို့ ဘုရင်ပြော ပြောဆိုသည်

တာကကော ဘယ်လိုပါလဲ... မိလိန္ဒက မေးပြန်သည်။

“မင်းမြတ်၊ ဘုရင်များ စကားပြောကြသည့်အခါမှာတော့ သူတို့က သူတို့ပြောချင်သည့်အချက်တစ်ခုခု ပြောလိုက်၍ တစ်ဖက်သားက ထိုအချက်ဟာ မမှန်ဘူးဟု ပြောလိုက်လျှင် ဘုရင်များက ‘သည်ကောင်ကို ဒဏ်ခတ်လိုက်’ ဟုပြောပြီး သူတို့စကားကို မမှန်ဘူးပြောသူအားအပြစ်ဒဏ်ပေးကြပါသည်။ မင်းမြတ်၊ ဘုရင်များသည် ဤစကားပြောနည်းဖြင့် စကားပြောကြပါသည်” ဟု နာဂသေနက ပြောသည်။

“ဘန္တေ၊ ငါသည် ပညာရှိ ပြောနည်းဖြင့် ပြောပါမည်။ ဘုရင်ပြောနည်းဖြင့် မပြောပါ။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့သာ ပြောပါဘန္တေ”

ဖော်ပြပါ ကောက်နုတ်ချက်သည် ဆရာကြီးသခင်ဘသောင်း၏ အင်္ဂလိပ်စာတစ်ပုဒ်ကို မြန်မာဘာသာပြန်ကြည့်ခြင်း ဆောင်းပါးမှ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်းသည် “ငါနည်းကို ကြိုက်လျှင်လည်း ယူမကြိုက်လျှင်လည်း ပယ်တော်မူကြပါ။ ဘာသာပြန်သူခမိန်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့” ဟူ၍ မြတ်ဆိုပြီးနောက် "Henry Clark Warrens" ၏ "Buddhism In Translation" (ပထမအကြိမ် ၁၈၉၆) စာအုပ်မှ "King Milinda and Nagasema come to an understanding" (မိလိန္ဒဘုရင်နှင့် နာဂသေနတို့ ခဘောတူကြခြင်း)အခန်းကို ဥဒါဟဂုဏ်ဆောင်ကာ ဘာသာပြန်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် “ဆရာကြီးသခင်ဘသောင်းသည် မည်သူနည်း” ဟူသော မေးခွန်း ရောက်လာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၉ ရက် ထုတ် ဝိုင်တထောင်သတင်းစာမှ ဆောင်းပါးရှင် “ထိန်လင်း” ၏ “တစ်ခေတ်က လူ

သခင်ဘသောင်း” ဆောင်းပါးမှကောက်နုတ်မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါသည်။

“ယမန်နေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်နေ့က ဆရာကြီးသခင်ဘသောင်း၏ အသက် ၇၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ် တွင်းပရာ ဝမ်းချွတ်တယ်သို့ ကျွန်တော် ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် ငွေခေတ် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် တစ်ဦးဖြစ်သလို စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦးလည်းဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်၊ စာပေနယ်ပယ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ စုံလင်စွာ လာရောက်ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်းသည် ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြိုခေတ်ကျောင်းသားလူငယ်များ၊ လူရွယ်များအပေါ်တွင် များစွာဩဇာကြီးမားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးသည် စစ်ကြိုခေတ်ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် အလွန်ထင်ရှားချက်ကြီးမားလှသည့် “တို့ဗမာ အစည်းအရုံးကြီး” ကို စတင်ထူထောင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ နိုင်ငံရေးဩဇာသည် ကျောင်းသားလူငယ်လူရွယ်များ၏ မျိုးချစ်စိတ်ကို လျှမ်းလျှမ်းတောက် ထကြွနှိုးကြားစေသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ လှဆော်တစ်လှန့်သံကြောင့် လူငယ်လူရွယ်တို့သည် နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးအတွက် ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ အသက်စွန့်ရန်လည်း ဦးမလေး၊ ထောင်ကျရန်လည်း နောက်မတွန့်၊ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ တရားရုံး၊ ဂါတ်၊ ထောင်တို့တွင် မိမိတို့၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို အစစ်ဆေးခံရသော သူရသတ္တိများကို မွေးမြူပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့သည်။”

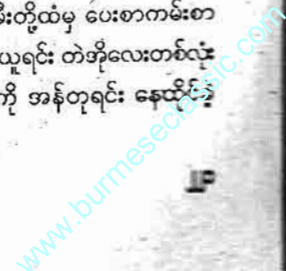

ဤသို့ ဆိုပါလျှင် သခင်ဘသောင်း ဟူသည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အထူးလင်းပါးဖွယ် လိုမည်မထင်တော့ပါ။

ဤနေရာ၌ စကားမစပ် ပြောစရာလေးတစ်ခုက ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာသည်။ ၂၄၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၂၀၁၃ နေ့ထုတ် အာရှအလင်းဂျာနယ် မျက်နှာပုံတွင် “xxx ဟောင်းကြီးတစ်ဦးက နန်းတော်ကြီးတမျှ ထည်ဝါလှသော အိမ်ကြီးထဲတွင် အေးအေးလူလူ စာဖတ်ခွင့်ရနေသည့်အချိန်တွင် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် အသက်စွန့်ခဲ့ပြီး မည်သည့်အခွင့်အရေးကိုမျှ မရရှိခဲ့ရှာသော သခင်တစ်ယောက်မှာတော့ . . . ” ဟူ၍ စာလုံးကြီးများဖြင့် ပုံနှိပ်ဖော်ပြထားသောကြောင့် အကြောင်းအရာ အပြည့်အစုံကို ဖတ်ကြည့်မိပါသည်။ ဖတ်ကြည့်သောအခါ ဤသို့ သိရပါသည်။

“အဲဒီအချိန်က အဘတို့နယ်မှာ ချစ်တီးတွေ သိပ်ကိုသောင်းကျန်းနေကြတာ၊ အကြွေး မပေးနိုင်ရင် လယ်သိမ်း၊ ယာသိမ်းလုပ်ခွင့်မက သမီးဖျက်လေးတွေကိုပါ သိမ်းတဲ့အထိ ဖြစ်နေကြတာ။ အဲဒါနဲ့ အဘလဲ မခံချင်ဖြစ်ပြီး ဒီကောင်တွေကို ပြန်တိုက်ချင်တာနဲ့ စစ်တပ်ထဲဝင်ခဲ့တာ။ အဲဒီတုန်းက ဟင်္သာတမြို့မှာ ဗိုလ်ရန်နိုင်တို့ ရောက်နေကြတယ် ကြားတာကိုး၊ ဒါကြောင့် ရွာဦးကျောင်းက ဆရာတော်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဗိုလ်ရန်နိုင်ရဲ့ တပ်ရင်း(၁)မှာ ဝင်ရောက်စစ်မှုထမ်းခဲ့တာပါ”

ထိုသို့ အတိတ်အကြောင်း ပြန်ပြောပြနေသူသည် တို့ဗမာအစည်းအရုံး အဖွဲ့ဝင် သခင်လှကြိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု သခင်လှကြိုင်သည် အသက်(၉၀)ကျော်ပြီ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လောကဓံမှန်တိုင်းကြားဝယ် ရုန်းကန်ခဲ့ရာမှ အိုမင်းမစွမ်း ရှိလာသော အခါ ပဲခူးတံတားကြီးတစ်ဝိုက်တွင် ခုနစ်ရက် သားသမီးတို့ထံမှ ပေးစာကမ်းစာလေးများကို ခံယူရင်း တဲအိုလေးတစ်လုံးပေါ်မှာ ဇရာကို အန်တုရင်း နေထိုင်ခဲ့

ရသည်။ ထိုသို့ နေထိုင်နေရာမှ သိမ်း
လှကြိုင်၏ ဘဝအမှန်ကို သိရှိသွားသူ
လူငယ်လေးများက အင်တာနက်မှတစ်
ဆင့် ထုတ်ဖော် ဆော်ဩခဲ့ကြသည်။
တာဝန်သိ ပြည်သူများ၏ ဝိုင်းဝန်းဖော်
ထုတ် ကူညီခဲ့မှုကြောင့် ယခုအခါ သခင်
လှကြိုင် (ဝါ) အဘိုးလှကြိုင်၏ ဘဝ
ဆည်းဆာသည် အတိုင်းအတာ တစ်ခု
အထိ လင်းလက်တောက်ပလာပြီဟု
သိရသည်အတွက် ဝမ်းသာရပါသည်။

သခင်လှကြိုင်အကြောင်း တေး
မစပ် ပြောချင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်
ချက်မှာ "သခင်" ဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်ကို
ကြည်ညိုလေးစား တန်ဖိုးထားသူများ
မဆိတ်သွဉ်သေးကြောင်း သိစေလိုခြင်း
ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်စင်စစ်တွင်လည်း
မြန်မာဟူ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှင်သန်နေ
သမျှ ကာလပတ်လုံး "သခင်" ဟူသော
ဂုဏ်ပုဒ်သည် ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်
နေမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်စင်စစ် သခင် ဟူသော
ဝေါဟာရသည် မြန်မာတို့ အတွက်
အသွေးထဲ အသားထဲ စွဲမြဲနှစ်ဝင် သန္ဓေ
တည်နေသော အမြဲတေတစ်ပါးပင် ဖြစ်
သည်။

မြန်မာတို့သည် ခေတ်အဆက်
ဆက် ကိုယ့်အရှင်၊ ကိုယ့်သခင်၊ ကိုယ့်
ဘုရင်၊ ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်း ကိုယ့်ကြံ့ငှန်း
နှင့် ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ တင့်တင့်တယ်
တယ် ဝင့်ဝင့်ထည်ထည် သခင်လူမျိုး
များအဖြစ် ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ နေထိုင်လာ
ခဲ့ကြသည် မဟုတ်လော။

သို့ဖြစ်သော်ငြား ကံကြမ္မာ သူ
လှည့်စား၍ ၁၈၈၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ
(၁)ရက်နေ့မှာ မြန်မာတစ်ပြည်လုံး နယ်
ချဲ့အင်္ဂလိပ်လက်အောက်၊ ကျရောက်ခဲ့
ရသည်။ သခင်မျိုးအဖြစ်မှ ကျွန်မျိုးဘဝ
သို့ နှိမ်ချသတ်မှတ်ခံခဲ့ရသည်။ နယ်ချဲ့
အင်္ဂလိပ်တို့ကို မြန်မာတို့က သခင်ခေါ်
ကာ ဘုရားထူးခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်သို့
ရောက်လာသည်။ ၁၈၈၆ ခုနှစ်မှ ရေ

တွင် သခင်ဘသောင်းအလောင်းအလျာ
ကိုဘသောင်းသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
သို့ ဘာသာပြန် နည်းပြဆရာအဖြစ်
ရောက်လာသည်။ ထိုသို့ နည်းပြလုပ်ရင်း
နိုင်ငံရေးကိုလည်း လုပ်လေရာ တစ်နှစ်
ခန့်အကြာ၌ ဘာသာပြန်နည်းပြဆရာ
အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ခဲ့ရသည်။ ကိုဘ
သောင်း၏နာမည်သည် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်
ရန်သူတော်စာရင်းတွင် ထိပ်တန်းမှ ပါ
ဝင်ခဲ့ရသည်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင် ကိုဘသောင်း
သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ဘာသာ
ပြန် နည်းပြဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်း
ဆောင်နေစဉ်မှာပင် "သခင်မျိုးဟေ့ တို့
ဗမာ" စိတ်ဓာတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်
ပေါက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါ
သည်။

ဆရာကြီးမြကေတု၏ "တက္က
သိုလ်လောကနှင့် သခင်ဘသောင်း"
ဆောင်းပါးတွင် ဤသို့ ပါရှိလေသည်။

*

ကျွန်တော်တို့ ဇွန်လ ၅ ရက်
ကျောင်းဖွင့်ပြီး သင်တန်းတက်နေကြရာ
နှစ်ရက် သုံးရက်မျှ အကြာတွင် ပင်းယ
ဆောင်ရှိ မြန်မာစာသင် အခန်းသို့
ပါမောက္ခ ဆရာ ဖေမောင်တင်သည်
ဆရာသစ်တစ်ဦးကို ခေါ်၍လာသည်။
သူသည်လည်း လူချောကလေး၊ ကုလား
ဆင်ကလေး၊ မင်းသားဟန်ကလေးပင်။
မင်းသားများရှိရာ မင်းသားများ လာစု
သည်ထင်၊ သူ့ခေါင်းပေါင်းစက ဘေး
ကိုထောင်၍ တစ်မျိုးကြည့်ကောင်းပါ
သည်။

"ဟေ့ ဒါ မင်းတို့ကို ဘာသာပြန်
ပုံပြန်နည်း သင်ပြမယ့် ဆရာဘသောင်း
ကွယ်၊ ဒီနေ့ကစပြီး သူ အတန်းတက်
လိမ့်မယ်၊ သူ့ဘာသာပြန်သင်တန်းကို
မင်းတို့ ကောင်းကောင်းကြိုးစား လိုက်
တက်ကြ၊ သူ့ဟာ ဘာသာပြန်တဲ့နေရာ
မှာ မကြာသေးခင်က ဝေလမင်းသား
ဆုတော်ငွေ တစ်ထောင်ရသူ ဖြစ်တယ်။

ဘာသာပြန်တာက 'ဆရာဝန်ပါပဲ
ပြဝတ်' ဖြစ်တယ်၊ အေး မင်းတို့လဲ
ဘာသာပြန်ဆုတွေ ဘာတွေ ရအောင်
ကြိုးစားကြပေါ့ကွယ်"

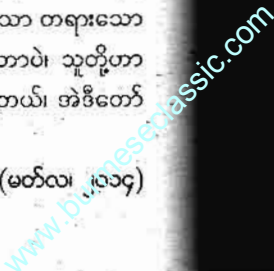
ဆရာဖေမောင်တင် အတန်း
အပ်ပြီး ပြန်ဆင်းသွားသည်။ ဆရာဘ
သောင်းမှာ ပြုံးပြုံးလေးနှင့် အလွန်ယဉ်
သည်။ မျက်စိကလေးကလည်း အလွန်
တစားသည်။

ထိုနေ့မှာပင် ကျွန်တော်တို့
ဆရာဘသောင်း၏ တပည့်အဖြစ် ခံယူ
လိုက်ကြသည်။ သူ့ပြုံးပုံနှင့် သူ့လေသံ
က ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို ဆွဲဆောင်
နေသည်။

"အေး . . . ဆရာနာမည်က
သခင်ဘသောင်းကွယ်၊ နာမည်ရှေ့က
ဘာလို့ သခင်ထည့်ရလဲဆိုတော့ ငါတို့
ဟာ သူများကျွန် မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွယ်၊
ရှေးနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်လောက်
အခါကတည်းက တို့တစ်တွေဟာ သခင်
မျိုးတွေပဲ၊ ဒါကြောင့် တို့ဟာ သခင်မျိုး
ဟေ့ တို့ဗမာပဲ"

ဤကား သူ့အတန်းထဲ ရောက်
ရောက်လာချင်း အစချီသော နှုတ်ဆက်
စကား ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ များ
စွာ သဘောကျကြသည်။ ထိုနေ့ သခင်
ဘသောင်းသည် ဘာသာပြန်ကို သင်
သည့်အခါ စိတ်ကို မည်သို့ထားရှိရမည်
ကို သင်သွားပါသည်။

"သူတစ်ပါး၏ ဘာသာကို တို့
ဗမာဘာသာနဲ့ ပြန်ဆိုရင် အရေးကြီး
တာက သူ့ဘာသာ၊ သူ့ဘဝကို တို့ဘာ
သာ၊ တို့ဘဝနဲ့ ထင်ဟပ်ပြီးမှ ဘာသာ
ပြန်ရတယ်၊ သူတို့ ခံစားချက်ဟာ တို့
ခံစားချက်ပင် ဖြစ်တယ်လို့ သဘောထား
ရမယ်၊ ဥပမာ ရုရှားပြည်မှ ပြည်သူတွေ
ဟာ သူတို့အပေါ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်
ကျွန်သပေါက်အဖြစ် ခိုင်းစေခံခဲ့ရတယ်၊
ဒါကို မခံနိုင်တော့ သူတို့က တော်လှန်
တယ်၊ ဒါဟာ စစ်မှန်သော တရားသော
နည်းနဲ့ တော်လှန်ကြတာပဲ၊ သူတို့ဟာ
မကြောက်ဘူး၊ သေရတယ်၊ အဲဒီတော်

ထိုအခါ အကြောင်းကို ဘာသာပြန်ကြား
မယ်ဆိုရင် မင်းတို့ စိတ်ထဲမှာလဲ ရုရှား
ထူးမျိုးတွေ ခံစားနေရသလို မင်းတို့စိတ်
ထဲ ထင်ဟပ်ပြီး ဘာသာပြန်ရတယ်။ ဒါမှ
ရသလဲ ပေါ်လာတယ်။ ဘာသာပြန်
ကောင်းလဲ ဖြစ်မယ်”

ကျွန်တော်တို့ သိပ်သဘောကျ
ပါသည်။ သူ သတ္တိရှိသားပဲ။ ဆရာဆို
တာ ဒီလိုမှပေါ့။ ဤသို့ ပြောနေရင်းက-
“မင်းတို့ ကြောက်သလား” ဟူ၍
မေးလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း . . .
“မကြောက်ဘူး” ဟူ၍ပြောလိုက်
သည်။

“အေး. . . ဒါမှပေါ့ တပည့်များ”
ထို့နောက် သူသည်လက်မောင်း
ဆီတန်း၍ လက်သီးဆုပ်ပြီး . . .

“သခင်မျိုးဟေ့”

ဟူ၍ မြည်တမ်းလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘာပြောရမည်
ထိုအခါ သူက သင်ပေးပါသည်။

“တို့ဗမာ”

ဟူ၍ လက်သီးဆုပ်ပြီး “ပြန်
တော်ကြကွယ်” ဟု သင်ပေးသည်။

ထိုအခါ တိုးတိုးမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့ ကျောင်းတက်ရသည်မှာ
အလွန်ပျော်သည်။ ကိုလိုနီခေတ်က
ကျောင်းသားများကို ကနဦး နိုင်ငံချစ်
စိတ်ကို သွင်းပေးသူဟူ၍ ကျွန်
တို့ ဆိုလိုက်ချင်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆရာကြီး သခင်
သောင်း၏ “သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ”
စိတ်ကို မည်သည့် အရာကမျှ
မသိ။ မဟန်တားနိုင်ခဲ့ပါ။

ကျောင်းအုပ်ကြီး မစ္စတာ
ဘစ်သည် သခင်ဘသောင်းအား
“သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ” မလုပ်ရန်၊
“သခင်မျိုးဟေ့ ကျောင်းမှ ထွက်ခွာရန်”
ဆိုသလိုပေးသောအခါ အရှိန်အဝါ
မရှိသော တက္ကသိုလ် ဆရာဘဝ

ကို သခင်ဘသောင်း ကျော့ခိုင်းခဲ့လေ
သည်။

ထို့နောက် သခင်ဘသောင်း
သည် “တို့ဗမာအစည်းအရုံး”ကို တစ်
ကိုယ်တော် စတင်တည်ထောင်သည်။
တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်တို့သည် “သခင်”
ဘွဲ့ကို ခံယူကြသည်။

ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ
ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ သခင်
အောင်ဆန်း၊ သခင်နု၊ သခင်မြ၊ သခင်
သိန်းဖေ (စာရေးဆရာကြီးသိန်းဖေမြင့်)၊
သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်ဖိုး၊ သခင်ဗဟိန်း
စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ကြွေး
ကြော်သံမှာ . . .

“ဗမာပြည်သည် တို့ပြည်
ဗမာစကားသည် တို့စကား
တို့ပြည်ကို ချစ်ပါ
တို့စကားကို ခိုးမြင့်ပါ
တို့စကားကို လေးစားပါ”
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ တစ်
တိုင်းတစ်ပြည်လုံး တုန်ဟည်းသွားစေ
သော လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ရပ်မှာ “တို့
ဗမာ” သီချင်းကို ရေးစပ်သီဆိုခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။

“ကမ္ဘာတစ်ခွင်မှာဖြင့်
ဗမာ အထင်အရှား
တို့ခေတ်တွင်မှ ညံ့ကြတော့မှာ
လား။

တို့ဗမာ မဟုတ်လေသလား
တို့ဗမာ ငါတို့ဗမာ”

အစရှိသော ပြောင်မြောက်
တက်ကြွသည့် ဝေါဟာရများဖြင့် ဝိုင်
အမ်ဘီ ဆရာတင် ဖွဲ့ဆိုထားသော “တို့
ဗမာ” သီချင်း တစ်ကြေးသံ ဘဝဂ်ညံ့
ပြီးနောက် (၁၈)နှစ်အကြာ ၁၉၄၈ ခုနှစ်
တွင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအောင်ပန်း
ဆွတ်လှမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှု
တွင် သခင်ဘသောင်းသည် “တို့ဗမာ
သူရဲကောင်းတစ်ယောက်” ဖြစ်ပါသည်။

သခင်ဘသောင်းကို များသောအားဖြင့်
“စာရေးဆရာကြီး” ဟူ၍သာ သိကြ
သည်။

သခင်ဘသောင်းသည် မြန်မာ
ပြည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် နိုင်ငံ
ရေးလောကမှ ခြေရာဖျောက်ခဲ့တာ ငယ်
စဉ်ကပင် မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားခဲ့သော
စာပေလောကတွင်ကျင်လည်ခဲ့ပါသည်။
“ပန်းသာ မဇာတ်” “တစ်ထောင်တစ်ည”
စသော ဂန္ထဝင်မြောက် ဝတ္ထုကြီးများ၏
ဖန်တီးရှင် သခင်ဘသောင်းသည် ၁၉၈၀
ပြည့်နှစ်တွင် “နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ ပထမ
ဆင့်” ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

သခင်ဘသောင်းသည် အသက်
(၈၀)အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ နိုင်ငံ
တော်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းဦးနု(သခင်နု)
နှင့် သခင်၊ သခင်မကြီးများ နိုင်ငံရေး
လောကမှ ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်များ စာရေး
ဆရာ၊ ဆရာမများ စသည်လူထုလူတန်း
စားအသီးသီးမှ ကြံတောသုသာန်သို့
ပို့ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ စည်ကားသိုက်
မြိုက် လေးနက်တည်ကြည်စွာ ဂုဏ်ပြု
ခဲ့ကြပါသည်။

“အို. . . အဆွေတော် သခင်
ဘသောင်း” အစချီသော “ခိုးကျွေးတော
မနာပြုစာတမ်း”ကို သခင်ကြီးမြင့်က
ဖတ်ကြားဂုဏ်ပြုပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
ပရိသတ်ကြီးသည် တစ်ခဲနက် ကြွေး
ကြော်လိုက်ကြပါသည်။

“သခင်မျိုးဟေ့”

“တို့ဗမာ”

ထိုအခါ စကြဝဠာ တုန်ခါဟုန်
ပြင်းလေသတည်း။

အလေးပြုလျက် . . .

□ ထွန်းလင်းသူ

၂၀၀၈
၂၀၀၈
ဝိဇ္ဇာတိ
ဝိဇ္ဇာတိ
ဝိဇ္ဇာတိ
အလင်းတန်း

(၁)

“မီးတုတ် မီးတုတ် ရှိရှိ”

“သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ”

“အရေတော်ပုံ အောင်ပါစေ”

အော်ဟစ် ဆန္ဒပြသူများ၏ ကြွေးကြော်သံတို့ အဆုံးမတိုင်မီ ကုန်သည်ကြီး ဦးဘလွန်းမှာ သေနတ်ထိမှန် နေရာ၌ပင် ပွဲချင်းပြီး လဲကျသေဆုံး သွားခဲ့ရသည်။

လက်နက်နှင့် ဆင်တူသော အင်တိုတစ်ချောင်းမျှပင်မရှိသည့် ပြည်သူလူထု ပရိသတ်ကြီးရှေ့မှောက်တွင် ဘတ်သေနတ်ထိမှန်ထားသည့် (၁၂) နှစ်အရွယ် အထက်တန်းကျောင်းသား လေး မောင်တင်အောင်ကို အကာအကွယ်ရှိရာသို့ ပေ့ချီခေါ်ထွက်ခဲ့ရာ၌ သင်သို့ သေနတ်ထိမှန် ခံလိုက်ရသည့် အခင်လှမောင် (၁) ဗိုလ်ဇေယျတို့ မြေပေါ်ခွေလဲကျသွားသည်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု မညာမတာ ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ရက်ကြလေခြင်းဟု နာကြည်းသော သူ၏အမုတ် ခြောင်းခြောင်းထွက်သည့် လက်တုံ့ပြန်ရန် လူထုပရိသတ်ကြီးမှာ ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရခြင်းဖြင့် အကြံကြွသွားခဲ့ရပေသည်။

ထို့နောက် . . .

(၂)

၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက် (၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလ ပြည့်ကျော် ၇ ရက်)နေ့၏ မန္တလေး အရေတော်ပုံကြီးမှာ ရန်ကုန်မှ အစပြုခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်မြို့ရှိ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကျောင်းသားများ

ပေါင်းစည်းညီညွတ်သွားကြပြီးနောက် ၁၉၃၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၂၀)ရက်နေ့တွင် အတွင်းဝန်များရုံးကိုပိုင်းကာ နယ်ချဲ့အစိုးရမှ ဖမ်းဆီးထားသော ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးမှ သခင် သခင်မများကို ခြင်းချက်မရှိ ပြန်လွှတ်ပေးရန် အရေးဆိုဆန္ဒပြ သပိတ်တားခြင်းမှ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှ အစိုးရဘက်မှ ပန်ချာပီနှင့် ဂေါ်ရာမြင်းစီးပုလိပ်များ အတင်းအဓမ္မရိုက်နှက် လူစုခွဲရာတွင် လျှပ်ဆင်ကောလိပ်ကျောင်းသား ကိုအောင်ကျော် သေဆုံးခဲ့ရရှာသည်။ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားနှစ်ရာကျော် ခန့်လည်း ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့ပေသည်။

ထိုစဉ်က မန္တလေးမြို့တွင် ရဟန်းပျို သမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်မှာ ဦးဆောင်နေချိန်ဖြစ်၏။

ကုလား ဗမာ အဓိကရုဏ်း၊ အမျိုးသားစီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် လူမျိုးခြားဆိုင်နှင့် နိုင်ငံခြားကုန်ပစ္စည်းများ မဝယ်ယူရေးတို့တွင် ရဟန်းပျို သမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်မှ ကြမ်းတမ်းစွာ စည်းကမ်းချက် ပြင်းလျက် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် တားမြစ်ပိတ်ပင် ကိုင်တွယ်တော်မူသည်။

ထို့ပြင် အလှအပမက်မောသည့် မြန်မာအမျိုးသမီးများ အင်္ကျီပိုးဝတ်ဆင်ခြင်းကို တွေ့ရှိလျှင် လမ်းလယ်မရှောင် တွေ့မြင်ကြုံတွေ့ရာ နေရာ၌ ကြိမ်လုံးဖြင့် ရိုက်နှက်ဆုံးမနေသည့် အချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

အိမ်တော်ရာစေတီ ၁၄ ခန်း ဇရပ်၌ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ၊ သခင်ခေါင်းဆောင်များနှင့် ရဟန်းပျိုအဖွဲ့ အမှုဆောင်ဆရာတော်များ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးပွဲကို ညလုံးပေါက် ကျင်းပနေချိန်လည်း ဖြစ်၏။

၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်၌ အိမ်တော်ရာ စေတီဘုရားပွဲတော် ကျင်းပနေစဉ်မှာ

နယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် မန္တလေး ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူလူထုတို့ ကြားတွင် နာကြည်းခံခက်ဖွယ် ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်း ကလေးတစ်ပုဒ်ကလည်း ရှိခဲ့ဖူးလေသည်။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုး မစ္စတာစတီးဝပ်မှာ ပုလိပ်သားအခြေအရံများဖြင့်ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ခြေနင်းဖိနှက်စီး၍ တက်ရောက်ခဲ့သည်။

သို့ကြောင့် ဘုရားပွဲတော် လုံခြုံရေးအား စောင့်ကြပ်နေကြသည့် ရဟန်းပျိုအဖွဲ့မှာ နာကြည်းခံပြင်းလျက် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြ၏။

အဆုံးတိုင် စိတ်ရှည်သည်းခံ ခွင့်လွှတ်နိုင်ရန် ပြင်းပြသည့် ရင်ဖြင့် မချီတင်ကဲ နေခဲ့ကြရသည်။

“တောက် မိုက်ချိုင်းလိုက်တဲ့ ကောင်ကွာ”

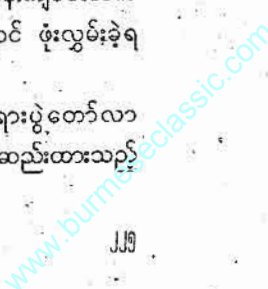
“သည်းခံပါ ဘုရား၊ သည်းခံပါ”

ရဟန်းပျိုအုပ်စုထဲမှ ထီးလင်းတိုက်ပွဲတွင် ဓာဝါတက်နေသည့် အရှင်ဦးကေသရမှာ သာသနာ၊ ဘာသာအတွက် ပို၍ ခံပြင်းနာကြည်း ဒေါသထွက်နေမိသည်။

အရှင်ဦးကေသရကို အခြားရဟန်းပျိုတစ်ပါးက သည်းခံခွင့်လွှတ်ရန် ပြောကြားသတိပေးသည့်အတွက် သက်ပြင်းရှည်ချရင်း တံတွေးမျိုကာ အံကြိတ်တင်းခံ၍ ဒေါသကို အတင်းဖိသိပ်မျိုချနေခဲ့ရပေသည်။

မစ္စတာစတီးဝပ်တို့ လူစုမှာ ရဟန်းပျိုများအဖွဲ့ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဆောင့်ကြားကြား မာန်ပါပါ လျှောက်လှမ်းလာသည့် စတီးဝပ်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရစဉ် အခိုက်တွင် တင်းခံချုပ်တည်းထားသည့်ကြားမှ အရှင်ဦးကေသရ၏ ဒေါသအမုတ်တို့မှာ ပွင့်အန်ထွက်ကျလာ၏။ ဝန်းကျင်လောကတစ်ခုလုံး အမှိုက်မှောင် ဖုံးလွှမ်းခဲ့ရပေပြီ။

အနီးရှိ ဘုရားပွဲတော်လာ လူငယ်တချို့ထံမှ သိမ်းဆည်းထားသည့်

မားရှည်ကို အရှင်ဦးကေသရမှ ဆွဲယူပြီး စတီးဝပ်၏ လည်တိုင်ဆီသို့ အတင်းဝင် ရောက် လွှဲခတ်လိုက်လေတော့သည်။

“ဧေးမသား သေစမ်း”

“အား...”

ပုလိပ်သားများ အမှတ်မထင် ကြောက်လန့်တကြား ဘေးသို့ ဖြန့်ရဲ့ သွားသည်။

စတီးဝပ်မှာ ဟန်ပါပါ ရှေ့ခြေ လှမ်းလိုက်စဉ် အရှင်ဦးကေသရမှ မားဖြင့် လှမ်းခတ်လိုက်သည့် အတွက် ခုတ်တရက် ကိုယ်ကိုယ့်ရှ် တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလှည့် တိမ်းရှောင်လိုက်သည် တွင် နှာခေါင်းအား ဖြတ်ခတ်မိသွား၏။ နောက် ပုလိပ်သားများက အရှင်ဦးကေသရကို ဝိုင်းဝန်းလုံးထွေး သတ်ပုတ် ဖမ်းဆီးလိုက်ကြသည်။

ထိုအမှုနှင့် အရှင်ဦးကေသရ လည်း ထောင်ဒဏ်တစ်သက် အပြစ် ပေးခံရသည်။ သည်အဖြစ်အပျက်က လည်း မြို့မန္တလေးတွင် ပူဇော်ဇွေးဇွေး။

(၃)

ရန်ကုန်တွင် တို့ဗမာအစည်း အရုံးကြီးမှ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်တော်လှန် ရေး၊ ပုဂံမ-၁၄၄ တိုက်ဖျက်ရေးကို တိုက်ပွဲဝင် ဆန္ဒပြုမည်ဟု အားယူနေစဉ် မန္တလေးမြို့၌ ပုဂံမ-၁၄၄ ကို ထုတ်ပြန် လိုက်လေသည်။

နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ စစ်တပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ဝန်မလေးကြသောကြောင့် မန္တလေးရှိ အဖွဲ့အစည်းတိုင်းမှာ ရဲသွေး ရဲမာန်များ တက်ကြွကာ သူ့ထက်ငါ အလှအယက် ရှေ့ဆုံးမှနေ၍ ချီတက် လိုကြပေသည်။

“အားလုံးသည်ခံ ခွင့်လွှတ်ပေး ကြပါ။ သူတို့ ခိုင်းပေမယ့် ကျုပ်တို့ မခိုင်း နိုင်ဘူး။ စနစ်တကျနဲ့ ကျုပ်တို့တွေ စည်း ကမ်းရှိကြောင်း ဒီကောင်တွေ သိအောင် ပြရမယ်။

ခင်ဗျားတို့ အားလုံး ငြိမ်းချမ်း စွာနဲ့ ဆန္ဒပြကြရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ခင်ဗျားတို့အတွက် ကျုပ် စည်းကမ်း တကျ မဲဖောက်ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

တစ်သိန်းကျော်ခန့်ရှိမည် ဖြစ် သော လူထုပရိသတ်ကြီးမှာ ဆရာတော် စကားသံကြောင့် တဖြည်းဖြည်းချင်း ကိတ်ဆိတ်သွား၏။

အိမ်တော်ရာဘုရားဝင်း ပရိဝုဏ် အတွင်းစုဝေးနေကြသည့်အပြင် တံတိုင်း အတွင်းသို့လည်း နောက်ထပ် ဝင် ရောက်လာသည့်ပရိသတ်မှာ တဖွဲဖွဲဖြင့် မနည်းမနော ကျပ်သိပ်ကျပ်ညပ်လျက် ရှိနေသည်။

ဆရာတော် ဦးကလျာဏနှင့် အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ ဦးဆောင်ပြီး အသင်း အဖွဲ့များကို မဲလိပ်ရေး၍ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယစသည်ဖြင့် အစဉ်လိုက် နေရာ ချထားပေးနေရပေသည်။

ပုဂံမ-၁၄၄ အာဏာဖီဆန် လမ်းလျှောက်ချီတက် ဆန္ဒပြရာတွင် ရှေ့ဆုံးမှ ချီတက်ရန် ရဟန်းအဖွဲ့ဝင် ခြောက်ပါး၊ ဒုတိယအဖွဲ့ဝင် (၁၀)ပါး၊ တတိယ ကျောင်းသား သမဂ္ဂ၊ စတုတ္ထ တို့ဗမာအစည်းအရုံးအဖွဲ့ဝင် သခင် သခင်မများ၊ ပဉ္စမရပ်ကွက်လူထု အဖွဲ့ အညည်းများ၊ ဆဌမ အလုပ်သမားအဖွဲ့၊ သတ္တမ လယ်သမားအဖွဲ့၊ အဌမ ဈေးသူ ဈေးသားများအဖွဲ့ဟူ၍ မဲကျရာအတိုင်း အသီးသီးနေရာယူရန် တာဝန်ခွဲဝေခဲ့ကြ သည်။

“ကဲ ချီတက်ဆန္ဒပြကြဖို့ အသင်း အဖွဲ့တွေအတွက် တာဝန်ခွဲဝေပြီးသွား ပါပြီ။ ခင်ဗျားတို့တွေ အားလုံးကို ဖြန့် ဝေပေးထားပြီး ကျုပ်တို့အားလုံးသဘော တူညီထားတဲ့ ကြွေးကြော်သံများအတိုင်း အော်ဟစ်ဆန္ဒပြကြရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်သူမှ အကြမ်းဖက်တဲ့အပြု အမူမျိုး ပြုမှာကို ကျုပ်တို့ လက်မခံဘူး။ ဗမာတွေ သတ္တိကို နယ်ချဲ့ကောင်တွေ သိသွားစေရမယ်။ ရဲဘော်တို့ တစ်ခေါက် လောက် အော်ဟစ်ကြည့်လိုက်ကြ ပါဦး”

“ခနရှင်အစိုးရ ပျက်စီးပါစေ”

“ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှု ပုဂံမ-၁၄၄ အလိုမရှိ”

“မီးတုတ် မီးတုတ် ရှိရှိ”

“သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ”

“အရေးတော်ပုံ အောင်ပါစေ”

(၄)

မကြုံစဖူး ထူးကဲလေသော မြေ ကွင်းကြီးပင် ဖြစ်၏။ လမ်းမပေါ်တွင် အိတ်သွန်ဖာမှောက်ချလိုက်သည့်အတိုင်း အသွေးအရောင်စုံသည် လူသားလှိုင် လုံးကြီး လွန်လူးတိုးဝှေ့ တွန်းထိုးဆော့ တက်လာသည်။

နံနက်ခင်းလေပြည်တွင် အထိ ပေါင်းစုံတို့သည်ကလည်း တလွင့်လှ တဝဲဝဲဖြင့် လူးလူးလွန်လွန် ဘယ်ညာ ယိမ်းနွဲ့ကခုန်နေကြ၏။ လူအများစု ဆန္ဒဖြင့် ဟစ်အော်သည့် ကြွေးကြော် သံများမှာ မိုးခြိမ်းသည့်နယ် ထက်ဝန်ကျ အနှံ့ တုန်ခါဟစ်ကြွေးသွားခဲ့ပေသည်။

နံနက် ၈ နာရီကတည်းက ဆိတ်တော်ရာစေတီတော် မြောက်ဘက် စတင်ချီတက်ခဲ့ပြီး ၂၆ ဘီလမ်းခေါ် ရောက်လျှင် အရှေ့ဘက်လမ်းခြေ အတိုင်း ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ရာ ထိ နံဘေးမှ မြင်တွေ့ရသည့် မန္တလေး လူထုကြီးတစ်ရပ်လုံးမှာ ရင်ဖိုလိုက်စိတ်အားတက်ကြွဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ထို မြောက်ဝမ်းသာ ခုန်ပေါက် အော်ထဲ အားပေးလာကြ၏။

ဆန္ဒပြတပ်ဦးကြီးမှာ ရိုးကုဇွန် (ယခု ပြည်ထောင်စုဘဏ်) ရေခဲ ရောက်ရှိခဲ့သည့်တိုင် အိမ်တော် ရှေ့စေတီတော်ဝင်းအတွင်းမှ ပရိသတ် ကုန်နိုင်သည့်မရှိသေးဘဲ သူ့ထက် ဆက်လက်ချီတက်နိုင်ရန် လှုပ်လှုပ် ရှိနေဆဲဖြစ်၏။

ထိုအချိန်ထိ ရဟန်းပျို ဥဇ္ဇာ ဆရာတော် ဦးကလျာဏမှာ လူမှု အသင်းအဖွဲ့တို့အတွက် ဆယ်ယော တစ်တွဲနှုန်းဖြင့် မဲချခဲ့ဝေပေးနေရဆဲ ဖြစ်သည်။

၂၆-ဘီ လမ်းမကြီး၏ တစ်မိုင် ကျော်ခန့် အရှည်အလျားတွင် လူထု လူတန်းကြီးမှာ တစ်ပြောင့်တည်း ညီညီ ညာညာ သောင်းသောင်းဖြဖြ လမ်းတစ် လျှောက်တွင် ဆန္ဒပြသူနှင့် ဆန္ဒပြပွဲ ကြည့်ပရိသတ်ကြီးမှာ တိုးမပေါက်နိုင် လောက်အောင်ပင် ပြည့်ကျပ်ညပ်သိပ် နေသည်။

အုပ်ချုပ်သူ နယ်ချဲ့အစိုးရနှင့် အလိုတော်မီများနှုတ်မှ “မကြောက်ဘူး” ဟု ဆိုသော်လည်း ထိန်းမရအောင် တဆတ်ဆတ်ဖြင့် ကြောက်ဦးတုန်ခွဲရ သည့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့ လေသည်။

(၅)

၈၁ လမ်းကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့သည့် ဦးဆောင်ရဟန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် အတူ အလံကိုိုင်ကိုယ်တော်တို့သည် ကြေးနန်းရုံးတောင်ဘက်အပေါက်နှင့် အယ်ဖင်းစတုံး (ယခုရွှေတိုက်) ရှပ်ရှင်ရုံ မြောက်ဘက်အကြားသို့ အရောက်တွင် ခြေလှမ်းတို့ တွဲရပ်လိုက်ရသည်။

ကြိမ်တုတ်တိုကလေး ကိုယ်စီ ကိုင်ကာ ဆန္ဒပြသူများအား လှည့်ပြန် သွားရန် ဆုတ်ခွာခိုင်းသော ဝါးရင်းတုတ် ကိုင် ပန်ချာပီတပ်ရှေ့မှ အရေးပိုင်လက် (Vir H.N.Lott) နှင့် ရာဇဝတ်ဝန်ရေး (Mr C.H. Raynes) တို့ကို တွေ့မြင်လိုက် ရပေသည်။

အရေးပိုင်လက်နှင့် ရာဇဝတ် ဝန်တို့မှာ ဆန္ဒပြသူအဖွဲ့အား အငြိုး တကြီး ရန်ဖွဲ့မာန်ဆောင်ကာဖြင့် ဟိန်း ဟောက်ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိနေသည်။

“ဒီလမ်းကို မလာနဲ့၊ ရွှေ့ကို မတိုးရဘူး၊ ပြန်ဆုတ်သွားပါ”

“ငါတို့လာတာ ပြန်ဆုတ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့မှာ ဘာလက်နက်မှလဲ မပါဘူး၊ မင်းတို့ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ပြီး မတရားထုတ်ထားတဲ့ ပုဒ်မ-၁၄၄ ကို ပြန်ရှုပ်သိမ်းပေးဖို့ ငါတို့ ဆန္ဒပြကြတာ၊ ငါတို့ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ရဲ့ အမိန့်အရ

စည်းတမ်းတကျနဲ့ စိတ်နူးလမ်းလျှောက် ကြတာ၊ ငါတို့ မင်းတို့ကို ရန်မပြုဘူး၊ ရွှေ့တိုးဖို့ မတိုးဖို့တ ငါတို့ ဥက္ကဋ္ဌရဲ့ အမိန့်ခံရဦးမယ်”

တပ်ဦးခေါင်းဆောင် ရဟန်း ဝှိုင်း စကားမှာ ဒေါသသံမပါ။ အတိုး သင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြဖြေကြား ချက်ပင် ဖြစ်၏။

သို့သော် ရာဇဝတ်ဝန်အတွက် နားစည်အတွင်း သံရည်ပူ လောင်းချ သည့်နှယ် ပူလောင်ခံခတ်လှချေပြီ။

“မလိုချင်ဘူး အခု နောက်ပြန် ဆုတ်ရင်ဆုတ်၊ မဆုတ်ရင် သေနတ်နဲ့ ပစ်ရလိမ့်မယ် ဒါပဲ”

ရာဇဝတ်ဝန်စကားဆုံးသည်နှင့် လမ်းပေါ်တွင် တပ်စွဲထားသော ပန်ချာ ပီတပ်မှာ နောက်ဆုတ်သွားခဲ့ပြီး နိုင် ဖယ်သေနတ်ကိုိုင်တပ်မှာ ရွှေ့သို့ ပြောင်း လဲနေရာယူလိုက်၏။

သေနတ်ပြောင်းများမှာလည်း ဆန္ဒပြလူထုပရိသတ်ဘက်သို့ ခုထောက် ချိန်ရွယ်ထားကြသည်။

ဘယ်တောင်ပံမှ ပန်ချာပီ(၁၅) ယောက်ခန့်က ဝမ်းလျှားထိုးမှောက်ကာ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ဒင်ကို ပခုံးထောက်၍ အသင့်နေရာယူချိန်ရွယ်ထားသည်။

အချိန်ကား နံနက်ပိုင်း ဆယ့် တစ်နာရီခွဲခန့်ဖြစ်သည်။ ဆန္ဒပြ လူထု ပရိသတ်ကြီးမှာ စိတ်အားထက်သန်စွာ ဖြင့် ပို၍ပင် အသံတုန်အော်ဟစ်လျက် ရှိသည်။

ထိုစဉ် တပ်ဦးမှ ရဟန်းတော် တစ်ပါးက အိမ်ထောင်ရာစေတီတော် အတွင်းရှိ အစီအစဉ်နေရာချထားပေး နေသော ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော် ဦးတလျာ ကထံ အမိန့်ခံရန် အလျင်အမြန် အပြေး အလွှား ထွက်ခွာသွားခဲ့လေသည်။

အခြေအနေအရပ်ရပ်မှာ ပိုမို၍ ရှုပ်ထွေးတင်းမာလာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် စိန်းစိန်း ကြည့်နေကြရာမှအရေးပိုင်ဘက်မှစတင် ၍ ရိုင်ဖယ်သေနတ်များဖြင့် ပစ်ခတ်

လေတော့သည်။ တပ်ဦးမှ အလံကိုိုင် ရဟန်းတော် ခုနစ်ပါးမှာ ငှက်ပျောပင် ပိုင်းဖြတ်သည့်နှယ် အလံအပြုပြုဖြင့် ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံမြေပေါ်သို့ လဲကျတုန် ကြ၏။ အလံကိုိုင် ရဟန်းတော်တစ်ပါး မှာ သေနတ်ထိမှန် လဲကျသော်လည်း သတိအသိနှင့်ယှဉ်၍ အလံကိုိုင်မြေခေ အောင် ပခုံးဖြင့် ထောက်ကူဖေး၍ မတ် မတ်ထောင်နေစေခဲ့သည်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင် သေနတ်ဒဏ်ရာ ထိမှန်ခံစားနေရသော်လည်းမာန်မလျှော့ သည့် သူရဲကောင်းပီသစွာ ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ သော ဇွဲသတ္တိပင် ဖြစ်၏။

ဆန္ဒပြသူတို့၏ ကျယ်လောင် ညံ ဟည်းသော ကြွေးကြော် အော်ဟစ်မှု များစွာလွှမ်းနေသည်အတွက် သေနတ် သံမှာ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ပြီး ရုတ်တရက် လူထုကြီး မသိလိုက်ချေ။

တပ်ဦးမှ အလံကိုိုင်ရဟန်းတော် များ၏ ဖြစ်အင်ကို မြင်တွေ့လိုက်သည့် အခါမှသာလျှင် လူထုပရိသတ်ကြီးမှာ ရုတ်ရုတ်သံသဲနောက်သို့ ဆုတ်မိသွား ကြ၏။

လူထု နောက်ဆုတ်သွားသည့် အတွက် နယ်ချဲ့စစ်ပုလိပ်တပ်မှာ ရွှေ့ သို့ ဆက်လက်ချီတက်လာပြီးနောက် လူအုပ်အတွင်းသို့ ၈၂ လမ်း တိုက်ဝါ မတ်ပုံတိုက်နှင့် အင်စီရီယဲလ်ဘက် တိုက်အနီး၌ တစ်ကြိမ်၊ ၈၃လမ်းနှင့် ၂၆ ဘီလမ်းဆုံတွင် တစ်ကြိမ်နှင့် နောက်ဆုံး နာရီစင်အနောက်ဘက်တွင် တစ်ကြိမ် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်နှိမ်နှင်းခဲ့ပေသည်။

နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အာဏာ ဖီဆန်ရေး ဆန္ဒပြပွဲကြီးတွင် ငါနိုင်ရင် ပြီးရောဆိုသည့် သဘောနှင့် နေ့ခင်း ကြောင်တောင် မြို့လယ်ကောင်တွင် ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်ခဲ့ သည့် ထိုအကြောင်းအရာဖြစ်စဉ်မှာ နယ်ချဲ့အစိုးရသမိုင်းတွင် ဖျက်မရသော အမည်းစက်ကြီးပင် ဖြစ်၏။

အရေးတော်ပုံတွင် စတေးခံ လိုက်ရသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ဦး

အပါအဝင် ကျောင်းသား၊ အလုပ် သမား၊ လယ်သမား၊ အရပ်သားတို့ စုစုပေါင်း(၁၇)ဦးကျဆုံးခဲ့ရပြီး များစွာသော လူများလည်း ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့ပေသည်။

(၆)

မန္တလေး အရေးတော်ပုံသမိုင်း သည် ကမ္ဘာတည်သရွေ့ မမေ့နိုင်စရာ ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

လက်နက်ဆိုင်ခွဲ အုပ်တို့တစ် ချောင်းမျှပင် မရှိသော ပြည်သူ့လူထု အား မညာမတာ ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်သူ တို့ အပေါ်တွင် လူထုပရိသတ်ကြီးမှာ ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်လာ ၏။ အမျိုးဂုဏ်ဇာတိသွေး ဆူပွက်လှိုက် ဝေလာသည်ကြောင့် မိမိအနီးအနားတွင် မြင်တွေ့ရသော လက်နက်သဖွယ်အသုံး ပြုနိုင်သည့်အရာတို့အား ကောက်ယူ စွဲကိုင်လိုက်မိကြသည်။

ပေါင်တွင် သေနတ်ဒဏ်ရာနှင့် ဝေဒနာခံစားနေရရှာသော သခင်လှ မောင်တ ထိုအခြင်းအရာအား မြင်တွေ့ ရသည့်အတွက် အထက်တန်း အထကလေး မောင်တင်အောင် ပွေဖက်ထားရာမှ လူအုပ်ကြီးဆီသို့ အ သူလှမ်းအော်စကားပြောကြားရင်း ဒဏ်ရာကြောင့် သတိလစ်မေ့မြောသွား သည်။

“ရဲဘော်တို့ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော် အမိန့်အတိုင်း ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြကြပါ။ တစ်ဗိုလ်ကျရင် တစ်ဗိုလ်တက်ပါ။ သေ မြေကြီး ရှင်ရွှေထီး သဘောထားကြပါ။ သေတစ်နေ့ မွေးတစ်နေ့ပါ။ ဗမာ့သတ္တိ ကမ္ဘာသိအောင် ခံနိုင်ရည်ရှိရှိရှိနဲ့ တာဝန်အရ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ကြ ပါ။”

သခင်လှမောင် စကားကြောင့် သွေးဆူပွက်နေသည့် လူထုပရိသတ်ကြီး မှာ ခေတ္တခဏငြိမ်သက်သွား၏။ နောက်

သတိတရားတို့ ဦးဆောင်လျက် ဒဏ်ရာ ရသူနှစ်ဦးကို ဘေးလွတ်ရာဆီသို့ ပွေ့ချီ သယ်ဆောင်သွားကြသည်။

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး ရောင်နီ မပေါ်ထွန်းမီ အရုဏ်ဦးအစကာလ၏ တစ်ခါတုန်းက မြို့မန္တလေးအရေးတော် ပုံအဖြစ်အပျက်တို့မှာ ကမ္ဘာဦးမှတ်တမ်း တင်ဂုဏ်ပြုရမည်သာ ဖြစ်သည်။

“မီးတုတ် မီးတုတ် ရှို့ ရှို့”
“သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ”
“အရေးတော်ပုံ အောင်ပါစေ”
“အရေးတော်ပုံ အောင်ပါစေ”
“အရေးတော်ပုံ အောင်ပါစေ”

ဝန်ခံချက် ဆရာကောင်းပြည့်စုံရေး မြန်မာ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များစာအုပ်မှ မန္တလေးအာဇာနည် (၁၇)ဦး ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုခံစားနေစွဲ ပါသည်။

□ ဥက္ကဋ္ဌလောင်းကျော်

အကြောပြင်ဆရာကြီး ဦးအေးထွန်း

ခါးနာ၊ ဒူးနာ၊ ကျီးပေါင်းနှင့်လက်ကိုက်၊ လက်ကပ်ဝေဒနာများကို မနာကျင်စေဘဲ (၁၅)မိနစ်အတွင်း သက်သာစေရမည်။

လေဖြတ်ခံရပြီး ခြေလက် ပုံမှန် မလှုပ်ရှားနိုင်သူများအား ပုံမှန်လှုပ်ရှားနိုင်အောင် အမြန်ဆုံးပြုပြင်ပေးသည်။

- တွေ့ချိန် ➔ နံနက် (၉)နာရီမှ ညနေ (၅)နာရီအတွင်း
- လိပ်စာ ➔ အမှတ် (၅၇)၊ (၄) လမ်း၊ မာလာမြိုင်၊ အုတ်ကျင်း၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဖုန်း ➔ ၀၉-၇၃၂၄၂၄၄၂၊ ၀၉-၂၅၀၁၅၄၇၅၈

မြစ်ပွားနာ(ခ)ကင်ဆာအတွက် ဆေးခွမ်းထက်သည့်

ဆေးဆရာတစ်ဦးပေါ်ထွက်လာခြင်း

ဆရာမအေချိုချိုထိန်
သမားမှတ်ပုံတင်အမှတ်
၁/၇၀၀၈

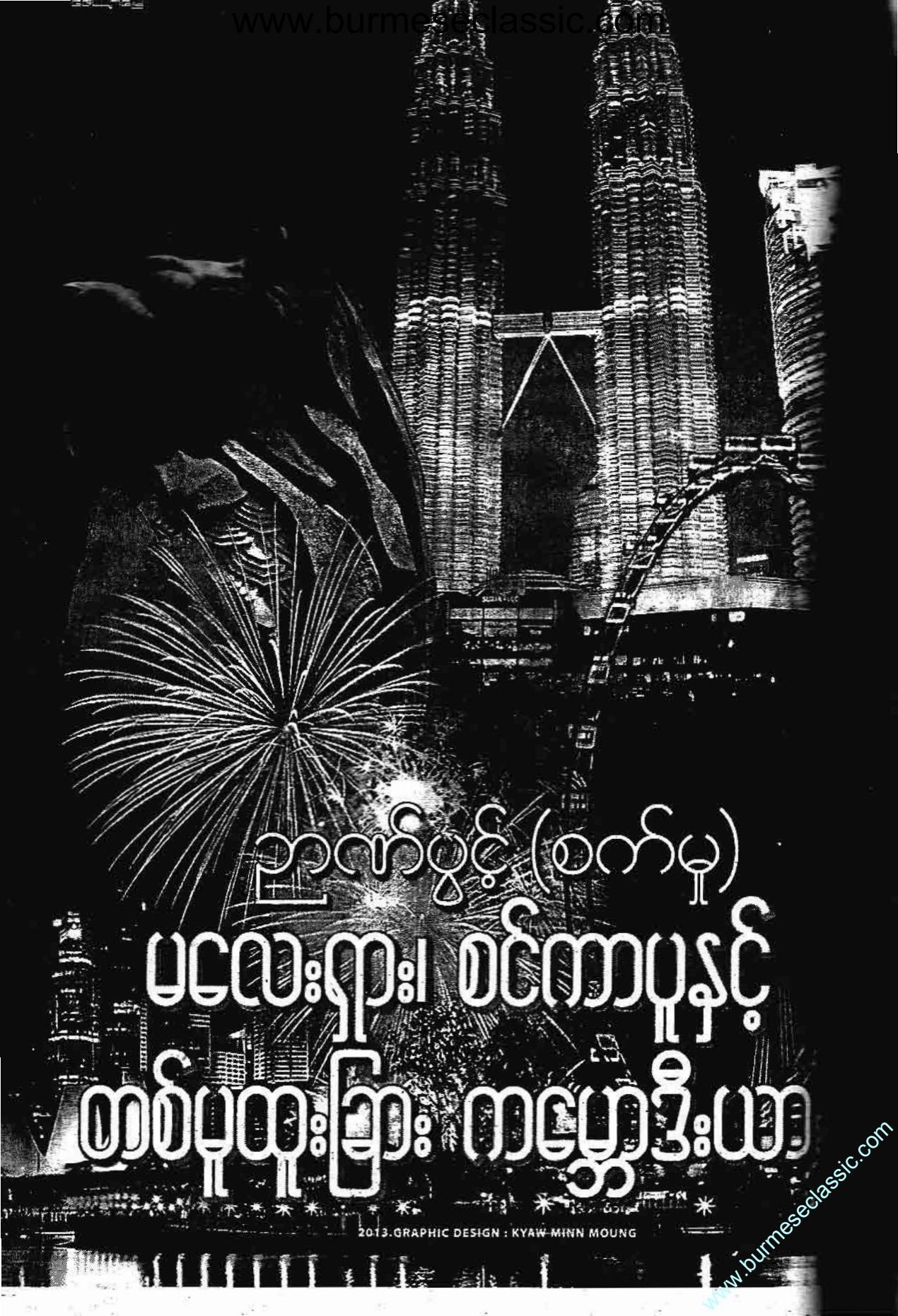

ကင်ဆာ၊ မြစ်ပွားနာ၊
လေးဝက်နာအထူးတူ
တိုင်းရင်းဆေးတုခန်း

သမားတော်အမှတ်စဉ်-၁/၇၀၀၈ ကို ကိုင်ဆောင်ထားသော တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး ဆရာမ အေချိုချိုထိန်သည် ကင်ဆာရောဂါများဖြစ်သော သားအိမ်တွင် အနာရှိခြင်း၊ အပြုဆင်းခြင်း၊ သွေးပုပ်ဆင်းခြင်း၊ သားအိမ်ရောင်ခြင်း၊ ဆီးစပ်ကိုက်ခြင်း၊ ဆီးခုံရောင်ခြင်း၊ သားအိမ်တွင် သွေးလုံး၊ အသားလုံး၊ အကြိတ်လုံး၊ သွေးသပျက်စိုင့်၊ သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာ၊ သွေးကင်ဆာ၊ ကျောက်တစ်ကင်ဆာ၊ လည်ပင်းကင်ဆာ၊ ရင်သားကင်ဆာ၊ အသည်းကင်ဆာ၊ လျှာကင်ဆာ၊ အသားကင်ဆာ၊ အကြောကင်ဆာ၊ အဆုတ်ကင်ဆာ၊ အူမကြီးကင်ဆာ၊ ပါးစောင်ကင်ဆာ၊ အသည်းတွင် ရေအိတ်တည်ခြင်း ကင်ဆာနှင့် ပတ်သက်သော အတွင်းနာမှန်သမျှနှင့် လေးဘက်နာဘိဝို၊ ဝိဝိုးရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် အထူးကုသပေးနေပါသည်။ ကမ္ဘာတစ်လွှားတွင် မြစ်ပွားနေသော ရောဂါများအနက် ကင်ဆာရောဂါသည် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ထိုရောဂါဖြစ်ပွားပြီး တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်အတွင်း ဝေးနာကို မြင်းထန်စွာခံစားရပြီးမှ သေဆုံးကြရသည်က များလှပါသည်။ သားအိမ်ကင်ဆာနှင့် သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာတို့ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်လွှားရှိ အမျိုးသမီးများသည် လေးမိနစ်လျှင် တစ်ယောက် သေဆုံးနေကြသည်ကို လူအများ တွေ့မြင်သိရှိကြရပါလိမ့်မည်။ ကင်ဆာရောဂါသည် လူနာလည်း ဝေးနာ ခံစားရ၊ ဝိသားစုလည်း စိတ်ဆင်းရဲရသည်ကို မိမိကိုယ်တွေ့ ခံစားခဲ့ရဖူးပါသည်။ ကျွန်မ ဆေးဆရာမ မဖြစ်ခင်က သားအိမ်ခေါင်း ကင်ဆာရောဂါကို မြစ်ပွားခဲ့ပြီး ထိုရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ရန်အတွက် ဆရာမပေါင်းစုံနှင့် ကုသမှုခံယူခဲ့ပြီး သားအိမ်ထုတ်ခြင်း၊ ဓာတ်ကင်ခြင်း၊ ဆေးသွင်းခြင်းများအထိ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်မ၏ရောဂါမှာ သက်သာလာဘဲ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမိုဆိုးရွားလာပြီး ပုပ်စေ့နံ့သည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အတူအညီကြောင့် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ဦးဖြင့် ကုသခဲ့ရာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်မှာ ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မကို ကုသပေးသော ဆရာမ၏တိုက်တွန်းချက်နှင့် ကျွန်မခံစားခဲ့ရသည့် ယခုဖြစ်ပေါ်နေသော ကင်ဆာရောဂါ ဝေးနာရှင်များကို ကိုယ်ချင်းစားပြီး သက်သာပျောက်ကင်း စေချင်သောစိတ်ဖြင့် ထိုတိုင်းရင်းဆေးနည်းပညာကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ခံစားခဲ့ရသည့်အတွက် ဝေးနာရှင်များကိုလည်း နွေးထွေးပျူငှာစွာ အမြန်တကား အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနေပါသည်။ ဤတိုင်းရင်းဆေးအား အသုံးပြုပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ကင်ဆာဆိုလျှင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုတော့ဘဲ ဆရာမထံသို့ လာရောက် ကုသနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကင်ဆာရောဂါ ဝေးနာရှင်များ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲမှ ကင်းဝေးစေနိုင်စေရေးအတွက် ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနိုင်သည့် ဆရာမကောင်းတစ်ဦး ပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။ ဆရာမထံ တွေ့လိုပါက ဖုန်းနံပါတ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ပါ။

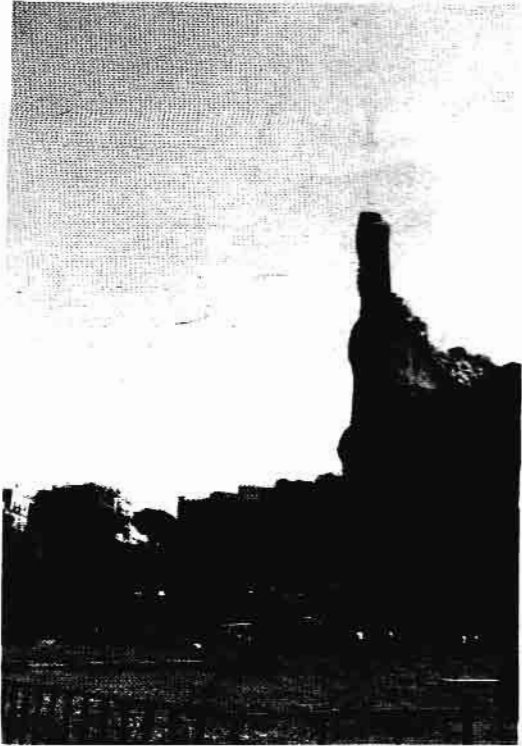
- ဆေးခန်းတည်နေရာ - ကန်သာယာမှတ်တိုင်၊ အမှတ်- ၂၂/၁၆၊ ၂၂ ဥယျာဉ်သာယာလမ်း၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းအောင်ကြီး။
- လမ်းညွှန် - ၄၈၊ ၂၀၂၊ ၁၂၄ (အထူး)ကွန်ပျူတာ၊ ၁၉၇၊ ၁၇၇၊ ၁၈၈ ရွှေပြည်သာကားများစီး၍ ကန်သာယာမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။
- ဆက်သွယ်ရန်ဖုန်း - ၀၉-၇၂၀၆၁၆၇၃၊ ၀၉-၅၁၉၉၃၆၈၊ ၀၉-၇၂၄၄၇၈၆၀၊ ၀၉-၇၂၄၄၇၇၃၊ ၀၁-၇၀၀၆၄၄

ဥက္ကဋ္ဌ (စက်မှု)
မလေးရှား၊ စင်ကာပူနှင့်
စာပေပညာရေးများ ကဏ္ဍဒီယာ

2013. GRAPHIC DESIGN : KYAW MINN MOUNG

နှစ်ပေါင်းများစွာ အိပ်မက်မက်ခဲ့ရသော ဥရောပ ခရီးစဉ်ကို ခုတော့ ကိုယ် တကယ်နှင့်နိုင်ခဲ့ပြီ။

ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်မှ ၇ နာရီ ၄၅ မိနစ် ထွင် စင်ကာပူ Transitz လေယာဉ် TG 306 ဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဗန်ကောက်မြို့တော်ရှိ သုဝဏ္ဏဘူမိ နိုင်ငံတကာလေဆိပ်ကြီး သို့ ည ၉ နာရီကျော်တွင် ရောက်ရှိသွားပေါ့။ ဗန်ကောက် လေဆိပ်မှ ထိုင်းနိုင်ငံပိုင် ဒီထက်ကြီးသော လေယာဉ်ကြီး ကို ခြောင်းစီးကာ မြေထဲပင်လယ်ဒေသ အီတလီနိုင်ငံ ရောမ မြို့သို့ ထိုည ၁၁ နာရီခန့်တွင် ခရီးဆက်ခဲ့ကြပြန်တယ်။

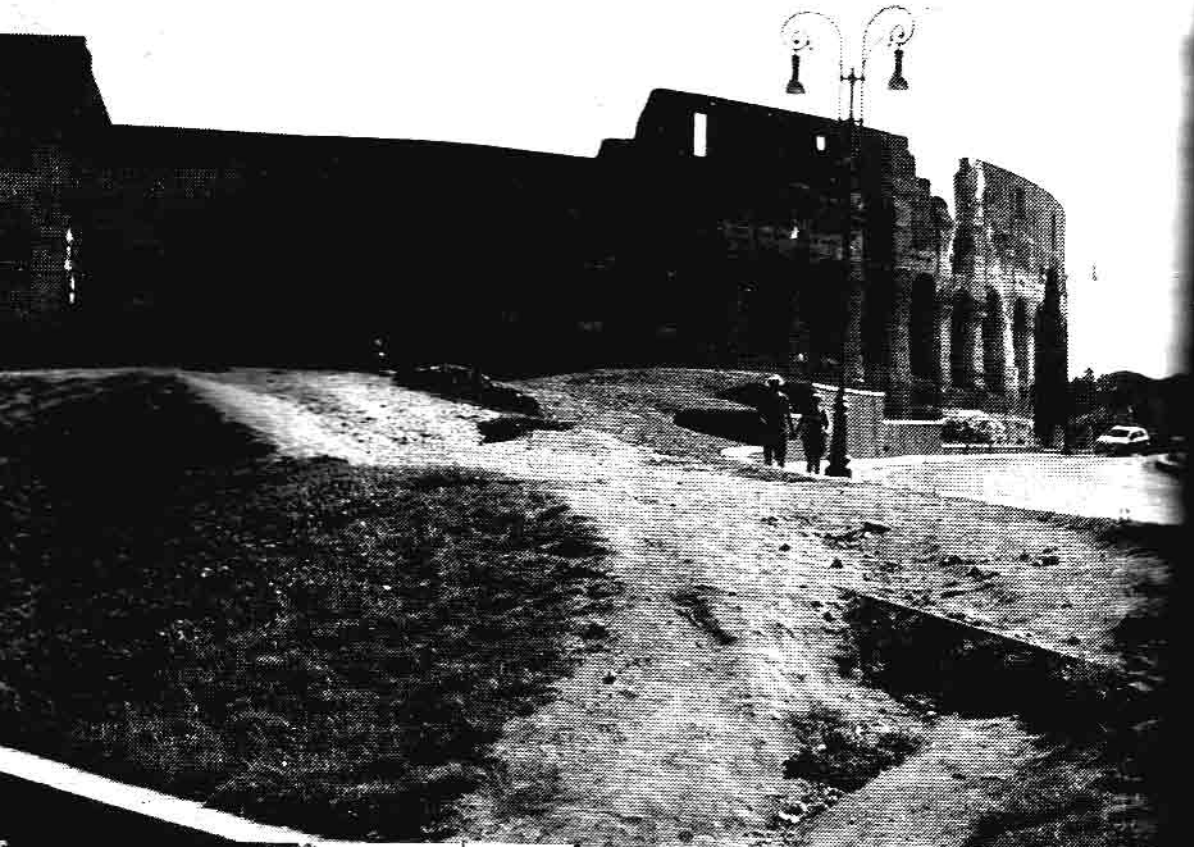
လေယာဉ်စထွက်ပြီး မကြာမီ လေယာဉ်ခါးပတ်ဖြတ်ရ သည်နှင့် ခရီးသည်များကို အလွန်ဝရစိုက်ကာ အပြုအစု အလွန်ကောင်းလေ့ရှိတတ်သော ထိုင်းလေယာဉ်မယ်လေးက ခရီးသည်လွတ်နေသော ဘေးအလယ်ဘက်ရှိ ထိုင်ခုံနှစ်ခုလွတ် နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် လဲလျောင်းနိုင် ပါကြောင်း ကိုယ့်ကို ပြုံးပြုံးလေးလာပြောပြ သတင်းပို့တယ်။

ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ လေယာဉ်စီးရန် မဆင်းမီ နေ့လယ် ပိုင်းက ကားတိုက်ခံရမှုဖြစ်ရာမှ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အရေပေါ် ဌာနသို့ရောက်သွားကာ ခေါင်းတွင် ချုပ်ရာဖြင့် ပတ်တီးစည်း

လူတွေကို ချကျွေးတဲ့ ရောမမြို့ဟာ လူသတ်ကွင်းကြီး

ကိုးကားခြင်း
(မဟာအစိုးရရေးဆွဲ)

အိတလီနိုင်ငံ၊
ရောမမြို့တော်က
လူသတ်ကွင်းကြီး
ကိုလိုဆင်း
ပတ်ဝန်းကျင်

လျက် မျက်နှာဘယ်ဘက်ခြမ်းတွင် ပလတ်စတိတ်အပြားတစ်ထားပြီး ဘယ်လက်မောင်းကို လည်ပတ်ပေးလျှင် ကြွေတစ်ထားရသော ကိုယ့်အဖြစ်ကို စာနာစွာဖြင့် လာပြောခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

မကြာခင် ဆိုသလိုလည်း တွန်းလှည်းလေးတွေ တွန်းတွန်းသွားရင်း ရောက်လာတာ အစားအစာနဲ့ အဖော်ယမကာ၊ အချို့ရည်များကို ပေးဝေတတ်ရဲ့။ ကိုယ်တော့ပိုင်နိနိတစ်ခွက် တောင်းသောက်မိတယ်။ သူမက ထိုင်ထိုင်နဲ့ တော်ဝင်သစ်ခွပန်းအရောင် ခရမ်းရောင်စောင်လေးတွေဖြင့် အထုပ်ဖောက်ကာ ဖြန့်ပြီးလာခြင်းပေးပြန်တယ်။ လျှောက်လင်းတစ်ဖက်ကပ်လျက်ခွံရှိ ဥရောပသားလူငယ်စုံတွဲတို့ အချို့ကလေးကလည်း ကိုယ့်အနာတရအဖြစ်ကို နားလည်စွာနဲ့ ထိုင်ခါးပတ်ပြေပေးခြင်း၊ အစားအစာ ဗန်းတင်ထားသော စင်တလေးကို ရှေ့ခုံနောက်ကျောမှ ဆွဲလှန်ချပေးခြင်း ဖြန့်ပေးခြင်းများကို လုပ်ပေးပါတယ်။

သို့ဖြင့် နွေးထွေးသော မေတ္တာများကို တွေ့စိတ်စာအိပ်မက်ချိတ်မက်ရင်း ကိုယ် လေယာဉ်ပေါ်မှာပင် တစ်ညတာ ကောင်းစွာ အိပ်ခဲ့ရပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂ ရက် (သောကြာနေ့) မနက်ပိုင်းမှာတော့ ထိုင်းနိုင်ငံမှ ထွက်လာခဲ့သော တိုက်တို ထိုင်းလေယာဉ်ကြီးဟာ မြေထဲပင်လယ်ကို ဝဲနေထိပြီ။ ပြာလွင်သောမြေထဲပင်လယ်အလှကိုတော့ ကိုယ့်မှာအထက်ခုံစီ ခြင်ခွင့်မသာခဲ့ပါ။ ဒီလိုနဲ့ အီတလီနိုင်ငံ ရောမမြို့ နိုင်ငံတော်လေဆိပ်ကြီးသို့ မနက် ၆နာရီခွဲတွင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါ။

လေယာဉ်အဆင်းမှာတော့ ထိုက်ခရီးဖော်များနဲ့ သူငယ်ချင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံက ခုတ္တီတစ်စုံစုံဖြန့်သွားသော ကိုယ့်ကိုကြည့်ကာ ရယ်ရင်း အထုပ်ထူဆွဲပြီး ထူညီပေးပြပါရဲ့။ ကံကောင်းလို့မသေသော (သံချောင်းတို့အလေ့အပြစ်ခံရတဲ့) ကိုယ်က တံက်ကြွဖျော်ခွင့်စွာ ဥရောပခရီးတိုမစနိုင်တော့သည့်တိုင် သိပ်တော့ အထိခတ်ခတ်လုပ်၊ ခေါင်းမှခတ်ရာကလည်း ကံအားလျော်စွာ နာကျင်တိုက်ခံမှု မရှိခဲ့။ လက်ကောက်ဝတ် ရောင်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း ဘယ်ဘက်လက်မို့ တော်သေးရဲ့။

သူငယ်ချင်းဆရာဝန်က ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခတ်စေမည် မကြာခင် ဝမ်းသွားမလားဟု တိုက်ဆုံးဖြတ်ချက်ခံခဲ့ရတယ် မသောက်လိုက်တော့။ မျက်နှာရဲ့ဘယ်ဘက်ခြမ်းနဲ့ အပေါ်နှုတ်ခမ်းပေါ်မှ ပလတ်စတိတ်များကိုတော့ ကိုယ် မေ့မိထားလိုက်တယ်။

နွေးထွေးသော မြေထဲပင်လယ်ရပ်တန်းသို့

လေဆိပ်အဆောက်အအုံမှ အထွတ်မှာ ရောမမြို့ရဲ့ ရာသီဥတုဟာ ကိုယ်တို့လာခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြို့နဲ့ ဘာမှ မပြား

နားလည်စွာ သိလေတယ်။ ထိုသို့ အစား နေ့လယ်ခင်းရင်း အစုအဖွဲ့တို့က ဤအချိန်ထိလက်ထောက် ချိန်နှုတ်ထား ထိရတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ ဤ အိတ်ချိတ်လက်အထိ ချိတ်ထဲသွင်းတယ်။ မနှုတ်ဘဲ ရောမမှာ စံချိန်ထားခဲ့သည့် အစုအဖွဲ့က ဥပဒေအိတ်ချိတ်ထိရချိန်ဖြစ်သတဲ့။ ရန်ကုန် ဣသယောက်နီးပါးကို သည်းတူစွာခဲ့တာပဲ။ သို့သော် သည်းတူစွာ တစ်ဝန်ကျင်လေထုဟာ ပြောဆိုနေသလို သွေးလည်စေတတ်တဲ့ အိတ်စပ်စပ် ဖြစ်နေသေး ရှိသတဲ့။ ရန်ကုန်မှာတော့ သွေးထွက်တတ်လို့ နေသာ ထိုင်သာခိုတာထက် လက်ညှန်တို့ပေးစာ ပြောပါတယ်။

ထိစွဲမရှိ။ ခရီးစာယာဉာ ကြာစွာပြောတတ် တဲ့။ အိတ်တွေဟာ ရပ်တန့်စာယာဉာ တိုက်ထိအစွဲ ပြောစာစင်လယ်ဒေသကို ဝဲဝဲစားစား သွားလာယာဉာထိရမယ်။

ငယ်အိတ်အထွတ်မှာ ယာရော့ကီကြီးတို့နေတဲ့ ခရီးသွားတွေနဲ့ ချိတ်ပတ်ထားတဲ့ သာမန်စားကြီးထဲကို ခရီးသင်္ဘောခရီးများ ထည့်ထည့်ကြတာ ဟာပေါ်တွင် ခရီးသွားများ အထိ နေရာယူပြုလေရဲ့။ ခရီးဖော်များမှာ သီဟိုဠ်ဆရာတော်တို့နဲ့ သီဟိုဠ်သံသေယံလူမျိုး အရွယ်လက်ထပ်ပဲပဲရာ သာမန်ထက် ဆရာတော်တို့ ရှေ့ဆုံးမှာ နေရာပေးလိုက်ကြတယ်။ ထိုအခါသည် ၁၄ နိုတော့ဝါးစဉ်အထိ။ သင့်ရာ သင့်ရာပေါ့။ ခုတ္တီတစ်စုံစုံဖြန့်နေပေမယ့် ရွတ်ရှင်ဒါရိုက်တာသင်တန်းသင်တန်း ယက်တစ်ဖက်တည်းနဲ့တောင် တင်မရာတတ်တိုင် ဖြစ်နေတဲ့ တိုက်ကို အခြားတစ်ဖက်ခြမ်းရှိ လင်ညွှန်နောက်ထဲ ရှေ့ခုံမှာ နေရာပေးပြုတယ်။

အဲဒီနောက် တားတီးလို့မိတာ ရောမခရီးစဉ် စသော်လည်း တည်ငံ့ရာတိုက်ထဲသို့ ဖဝင်သေးဘဲ ရောမမြို့ရှိ နာရည်တော် လူသတ်တွင်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ကြီးမားလှစွာသော စက်ပိုင်းပုံ ရောမဝေင်တစ်ခုကြီး "Coliseum" သို့ အရင်းခင်း သွားရောက်လေ့လာကြမယ်လို့ တိုက်တ ပြောတယ်။ အဲဒီလို တားပြီနဲ့ လှည့်လည်သွားရောက်နေရင်း ရောမမြို့ရဲ့ ဦးစွာတွေ့ရတဲ့ ဥရောပမြင်တွင်များကို ကိုယ်တို့ မြင်မိနေကြည့်နေချိန် အခါသွားတူစွာတို့ ထည့်လိုက်တဲ့ ရန်ကုန်က ဝါယာတဲ့ လင်ညွှန်တိုက် (တိုက်ဝင်အောင်) ထဲ နောင်ရန်၊ ရောင်ရန်တို့တွေကို အသံခွဲစက်ငယ်လေးနဲ့ ပြောပြောလာပါတယ်။ သူ့အသံထဲ တိုင်းရင်းသား (ရှမ်း)သံ ခပ်ဝဲဝဲနဲ့ပါ။ သူ တောပြောတဲ့အခါ တောဆက်အဖြစ် ပြောလို့ရှိရင် ပြောလို့ရှိရင် လိုက်လည်ပြောတတ်တယ်။

ခရီးသွားလင်ညွှန် ဝိသရာ သူ ပထမဆုံးပေးတဲ့ သတင်းစာတော့ "ဒီခရီးစဉ်မှာ ရေမပေပါဘူး။ ရေသောက်လိုရင်တော့ တားဆရာဆီကနေ ရေတစ်ပုလင်းကို တစ်လူခိုနဲ့ ဝယ်သောက်နိုင်ပါတယ်"တဲ့။ ပြောလည်းပြော သူ့လက်ကလည်း ထောင်ပြလိုက်တဲ့ ရေပုလင်းကိုကြည့်တော့

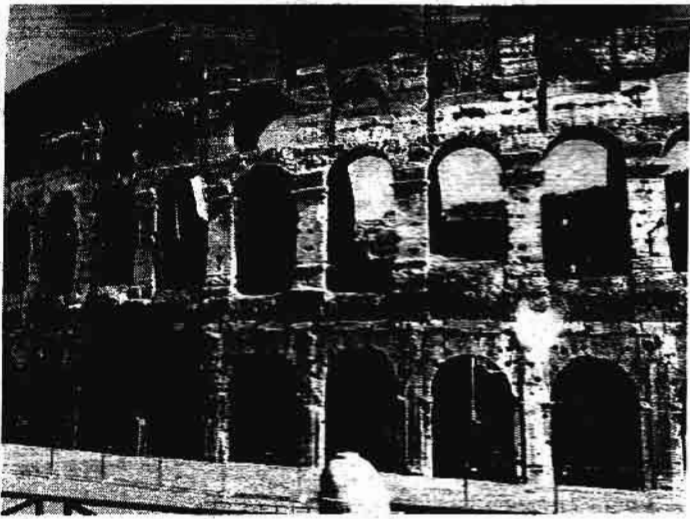
အိတလီနိုင်ငံ၊ ရောမမြို့တော်က
လူသတ်ကွင်းကြီးကိုလိုဆင်းရဲ အနီးကပ်ပုံများ

ကားရပ်ထားစဉ် အထုပ်တစ်ထုပ်ထုပ် တွေရင်ပဲ မှန်ခွဲပြီး
ယူကြလေ့ရှိသတဲ့။ အဲဒီလို ကိုဇော်ပြောနေခိုက်မှာ ကိုယ်တို့
ကားဟာ မီးပွိုင့်မိကာ လမ်းထိပ်မှာ ရပ်နေခိုက်လေ။ လမ်း
လယ်ကျွန်းမှာ အိတလီသား ဟုတ်ဟန်မတူတဲ့ ခပ်ညိုညို
ခပ်သေးသေး ဆယ်ကျော်သက်လူငယ်လေးတစ်ဦးဟာ တီဖ်
ခပ်နွမ်းနွမ်း ဂျင်းဘောင်းဘီအရောင်ဖျော့ဖျော့လေးနဲ့ ရပ်ထား
သောကားများဘေးမှာ ယောင်လည်လည်၊ သူ့ဆစ်ထဲ
မတော့ အဝတ်စုတ်တစ်ခုကို တိုင်ထားရဲ့။ ကားသွား
နေတာလား၊ ကိုဇော်ပြောသလို အလင်ဆောင်းရတာ

www.burmeseclassic.com

**အိတလီနိုင်ငံ၊ ရောမမြို့တော်က
လူသတ်ကွင်းကြီး
ကိုလိုဆင်းရဲ အနီးကပ်ပုံများ**

ကိုယ်ကတော့ အလွတ်မပေးဘဲ ထိုလူငယ်လေးကို ကားထွက်ခွာခဲ့သည်အထိ လက်ကိုင်ဗွီဒီယိုလေးနဲ့ မှတ်တမ်း တင်နေလိုက်မိတယ်။ ဇာခန်းဆီးနောက်ကွယ်က ဘဝများပေါ့။ သွားရင်းလာရင်း မှတ်တမ်းတစ်ပုဒ် ရိုက်နိုင်ခဲ့ရင် နည်းတဲ့ အခွင့်အရေး မဟုတ်။

အိတလီရဲ့ အလှစာမျက်နှာများ

သို့သော်ငြားလည်း အိတလီနိုင်ငံဟာ နည်းပညာပိုင်း မှာတော့ ဖွံ့ဖြိုးနေလို့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းကို သူနည်းပညာတွေ လည်း အတော်ကိုရောင်းစားနေရသတဲ့။ ဥပမာ လေယာဉ် စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ နည်းပညာမျိုး။ ဒါ့အပြင် အိတလီနိုင်ငံပြင်သစ် နိုင်ငံတွေမှာ ပိုင်ကိုလည်း အများအပြား ထုတ်လုပ်နိုင်ကြ တယ်။ အများစုသော ဝိုင်တွေကို စပျစ်မှ ထုတ်လုပ်သတဲ့။ စပျစ်ပိုင်ပေး... နီလီဖြင့် အိတလီဟာ ပြုလဲကျသွားလောက် အောင်တော့ ချို့ချို့ပဲရှိလှတဲ့ နိုင်ငံမျိုး မဟုတ်နိုင်သေး။

ကံကောင်းပြန်သည်ကတော့ တစ်ခေတ်က ရောမ အင်ပါယာဟာ ဒီအိတလီနိုင်ငံမှာ ထွန်းကားခဲ့လို့ ယင်း ရောမခေတ်က ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံတွေကို ထိန်း သိမ်းပေးထားနိုင်ခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်အများအပြား ကို ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့ပြန်ရဲ့။ ကိုယ်တို့လို မြန်မာနိုင်ငံသားများ ပင် အိတလီကို လာရောက်လည်ပတ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ဖြစ် ပေါ်နေခဲ့သည်ပဲလေ။ ရှေးရောမခေတ်မှသည် ခေတ်အဆက် ဆက်က တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ရှေးဟောင်း နတ်ဘုရားကျောင်း များ၊ ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများလည်း ရောမမြို့မှာ ကိုးရာခန့်ရှိနေသေးတယ်။ အားလုံးမှာ မဟုတ်တဲ့တိုင်အတော် များ များရဲ့ အတွင်းပိုင်းတွေမှာ နံရံဆေးရေး ပန်းချီတွေများစွာ လည်း နေရာတိုင်းရှိနေတတ်ပြီး အလွန်လှပပါရဲ့။

ရောမမြို့ကို လည်ပတ်ရင် တစ်ပတ်လောက် လည်မှ သာ နဲ့မှာပါ။ ခုတော့ ကိုယ်တို့မှာ နေ့တစ်ဝက်သာသာသာ

လည်ချိန် ပတ်ချိန်သာ ရှိမည်ဖြစ်လို့ ရောမမှာ စိမ်ပြေနပြေ လည်ပတ်ဖို့ အချိန်က မရှိလှ။ ဒီတော့ နေရာစုံအနဲ့ မလည် ပတ်နိုင်! 'ရောမကို ရောက်ခဲ့ဖူးသည်' ဆိုသော အဆင့် လောက်မှာသာ ရှိပေလိမ့်မယ်။

သို့ဖြစ်ရာ 'ရောမမြို့ကြီး အကြွေးနဲ့ဝယ်မယ်'ဟူသော သိချင်းစာသားကို ကြားယောင်မိပြန်ပေါ့။ လက်ငင်းပေးစရာ ငွေရှိလျှင်တောင် ဝယ်လို့မဖြစ်နိုင်သေး။ ဝယ်ဖို့ နေနေသာ သာ လည်ဖို့တောင် အချိန်က မလောက်မင။

ပသို့ဆိုစေ တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ အိတလီနိုင်ငံဟာ မီးခိုးမထွက်တဲ့ စက်ရုံများဖြစ်သော ခရီးသွားလုပ်ငန်းမှ ဝင်ငွေရရှိနေပါရဲ့။ တစ်နှစ်တစ်နှစ်ကို ၁၈ သန်းနဲ့ သန်း ၂၀ ကြားမှာလောက် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ အိတလီတံခါး ပေါက်မှ ဝင်ခဲ့သည်လေ။ အားကျလိုက်တာ။

ကြားဖြတ်အစီရင်ခံစာ အနေနဲ့ ကိုဇော်ပြောတာထဲ မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း အိတလီလိုပဲ ကမ္ဘာက စိတ်ဝင်စား နိုင်တဲ့ သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံတွေ ရေ-မြေ တောတောင် သဘာဝအလှတရားတွေ များစွာရှိပါသတဲ့။ သို့သော် မြန်မာပြည်ခရီးသွားလုပ်ငန်းဟာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် သင့်သလောက် မတိုးတက်လာနိုင်သေးပါ။ ဒီဥရောပနိုင်ငံ တွေမှာ ရှေးဟောင်းသုတေသန နယ်မြေများသို့ ဝင်ရောက် လေ့လာခွင့်ကို ယူရိုငွေ ၃၀ လောက်၊ မြန်မာကျပ်ငွေ နှစ်သောင်းကျော်ခန့်လောက် ကောက်တတ်ရဲ့။

မြန်မာပြည်မှာတော့ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု နယ်မြေ များသို့ ဝင်ကြွေးကောက်ယူမှုဟာ သည်ဥရောပနိုင်ငံတွေမှာ ထက် နည်းပါးပေမယ့် လေယာဉ်ခန့် တည်းခိုရန် ဟိုတယ်- တွေကတော့ဖြင့် အလွန်များလွန်းနေပါသတဲ့။ တစ်နေရာ- တစ်နေရာ ကူးသန်းသွားလာဖို့ လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု မရှိ သည် ဝိသေသပေးမှုတွေကလည်း အခက်အခဲ များစွာနဲ့ ဖြစ်နေရဲ့။ ဟိုတယ်၊ တည်းခိုခန်းများမှာလည်း ပျေ လျှပ်စစ်

www.burmeseclassic.com

ရောမမြို့တော်က
လူသတ်ကွင်းကြီး
ကို လိုဆင်းရဲ့ နံဘေးမှာ
လှည့်လည်ကြည့်ရှု
နေကြသူများ

ရောမမြို့တော်က
လူသတ်ကွင်းကြီး
ကို လိုဆင်းရဲ့ နံဘေးမှာ
လှည့်လည်ကြည့်ရှု
နေကြသူများ

အင်တာနက်သုံးစွဲမှုများက ကြန့်ကြာမှု၊ ခက်ခဲမှုတွေနဲ့အပြည့်။ အစားအသောက်ဈေးကြီးမှု၊ သန့်ရှင်းရေးချို့တဲ့မှု၊ ဝန်ဆောင်မှုအားနည်းခြင်းတွေကလည်း ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားများရဲ့ ခြေလှမ်းများကို တုံ့သွားစေပါသတဲ့။

လမ်းညွှန်ပြောတာ နားထောင်ရင်း ဟိုငေးသည်ငေးမှာပဲ ရှေးဟောင်းအုတ်မြို့ရိုး (City wall) ကြီးတွေလည်း လမ်းဘေးမှာ တွေ့လာရပေါ့။ သည်မြို့ ရိုးတံတိုင်းကြီးတွေတို့ ပြုပြင်ဖို့ကိုတော့ စီးပွားရေးကုမ္ပဏီများမှလည်း ဓပွန်ဆာပေးတတ်ကြသတဲ့။ အခွန်ဆောင်ရာမှာ သက်သာဖို့ပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ သူတို့ဆီမှာက အခွန်ခွာင်လို့ကလည်း ရတတ်သည်မျိုးတော့ မဟုတ်။ ရှောင်လို့မရပေမယ့် အများအတွက်၊ တိုင်းပြည်အတွက်၊ ပညာရေး လူမှုရေးအတွက်

သေဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးပြုတာတွေ လုပ်ပေးရင်တော့ အခွန်သက်သာခွင့်ရဟန်တူရဲ့။

သည်လို ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို အများအားဖြင့်တော့ ပရိဘောဂကုမ္ပဏီများ၊ အဆောက်အအုံကုမ္ပဏီများမှ ပေးလေ့ရှိတယ်လို့ သိရပြန်တယ်။ ဒါလည်း ဆက်စပ်ပတ်သက်မှု တစ်စုံတစ်ရာတော့ မှီသည်ပဲလေ။

မြို့တံမှာ ကားနဲ့လှည့်လည်ကာ မြို့အခင်းအကျင်းကို ကြည့်နေကြရင်း ရှေးခေတ်က ဘုရားကျောင်းလေးတွေလည်း အများအပြားတွေ့ရတယ်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အမည်တွေကိုတော့ သူတော်စင် စိန့် (Saint)အမည်များကိုပဲ ပေးတတ်ကြသတဲ့။

အမှန်တရားကို ဆုံးဖြတ်ပေးတဲ့ မြေသို (ယင်ရှ်) ရုပ်ကြီးလည်း တစ်နေရာတွင် ရှိတယ်လို့ ပြောသံကြားဖူးတယ်။ လိမ်ညာပြောတဲ့သူရဲ့လက်ကို အဲဒီပိစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ရင် ကိုက်လိုက်သလို နာကျင်ရသဖြင့် အမှန် ပြောမပြော စစ်ဆေးတဲ့နေရာမှာ အသုံးတည့်ခဲ့တယ်ဆိုပဲ။ ဘယ်နားမှာလဲ မသိ။ သည်ရောမမြို့မှာ ဈေးကြီးလို့ တက္ကစီ စီးလေ မရှိကြဘူးတဲ့။ ငွေကြေးအကုန်အကျသက်သာတဲ့ မြေအောက်ရထားက ပိုအဆင်ပြေတယ်လို့ အိတ်လီမှာ ကျောင်းလာတက်ဖူး တယ်ဆိုတဲ့ ကိုဇော်က ပြောပြပါတယ်။ မြေအောက်ရထားလမ်း ငါးလမ်းတောင်ရှိလို့ သွားရလာရ အဆင်ပြေသတဲ့။ စရိတ်လည်းသက်သာလို့ ရောမသားတွေက မြေအောက်ရထားလမ်းများကိုသာ အသုံးများကြတယ်။ မြေအောက်ရထားလမ်းများနဲ့ အကျွမ်းတဝင်မရှိလှတဲ့ ကိုယ်က-

“မြေအောက် ရထားလမ်းတွေထဲကို ရေတွေ စိမ့်မဝင်ဘူးလား” လို့ မေးမိတယ်။ မိုးရွာများသောလများမှာ ရန်ကုန်ကမ်းနားလမ်းတစ်လျှောက် မြေပေါ်တွင်ပင် ကားတွေ ရေနှစ်နေတာ မြင်ဖူးလို့ မေးမိခြင်းပါ။ သည်က မြေအောက်ရထားလမ်းများမှာတော့ ရေလည်း ဝင်လေ့မရှိပါဘူးတဲ့။

ရောမခေတ်ပြဇာတ်ရုံ (Opera House) တစ်ခြမ်းပဲ တွေ့လည်း လမ်းဘေးမှာ မြင်ရတယ်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး သစ်ပင်တွေကို မပြတ်အောင် စိုက်ထားတာကိုလည်း တွေ့ရလို့ ရောမမှာ သွေ့သွေ့ခြောက်ခြောက် မဟုတ်ဘဲ စိမ်းစိမ်းလန်းလန်း ရှိလှတယ်။ အပင်ကြီးတွေရဲ့ အောက်ခြေများကို ဓာတ်တိုင်တစ်တိုင်အမြင့်နီးပါးအထိ အကိုင်အခက်တွေ ရှင်းထားတော့ ပင်ခြေရှင်းပြီး လမ်းကိုလည်း ထင်းနေအောင် မြင်နေရပေါ့။ အရိပ်လည်း ရတယ်။ ကောင်းလေစွ။

သည်လိုစနစ်မျိုး တို့နိုင်ငံမှာ လိုက်လုပ်လို့ရသည်ပဲဟု သမိုင်းပေးတာဝန်တစ်ရပ်လို ကိုယ့်မှာ ရေးမှတ်ထားလိုက်မိပြန်ပေါ့။ လမ်းလယ်တစ်လျှောက်တွင်တော့ နွယ်သာကီပင်တွေက ဖူးပွင့်ဝေဆာလျက်။ သတိထားကြည့်လိုက်တော့ လမ်းဘေးဆိုင်တွေ သိပ် မရှိတာတွေရတယ်။ ဒါဟာ မြို့ကို ရှင်းသန့်ပြီး လှပစေတဲ့ အချက်တစ်ရပ်ပါပဲ။ ဗြိတိန်စဉ်းတောင်းမရှိလှလို့ မြို့ကို ကောင်းစွာ အလှဆင်လို့ရတာပေါ့။ ပလက်ဖောင်းတွေကိုလည်း သန့်နေအောင် ထားနိုင်လေရဲ့။ ကိုယ့်တိုင်းပြည်က ကိုယ်တို့မြို့ကြီး ရန်ကုန်ကိုလည်း သည်လိုပင် မြင်ချင်လှတယ်။ လမ်းဘေးဈေးသည်တွေလည်း မထိခိုက်ရအောင်၊ သူတို့စားဝတ်နေရေးလည်း ကျပ်တည်းမသွားရအောင် ဘယ်လိုများ ထိန်းချုပ်ရပါ။

နာမည်ကျော် လူသတ်ကွင်းကြီး ကိုလိုဆင်း (Colosseum)

“တွေးကောင်းနေစဉ်မှာပဲ ကိုယ်တို့ဦးတည်သွားနေတဲ့ ရောမမြို့ရဲ့ နာမည်ကျော် လူသတ်ကွင်းကြီး ကိုလိုဆင်း

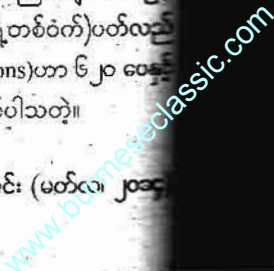
(Colosseum)ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။ အတော်ဝေးဝေးကပင် ထင်းနေအောင်မြင်ရလို့ အတော်ကြီးတဲ့ အဆောက်အအုံကြီးမှန်း သိသာလှရဲ့။ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းမှာပင် ပိုလို့ ပိုလို့ နီးလာလေ တိုး၍တိုး၍ ကြီးလာလေ။ မကြာခင် လူသတ်ကွင်းကြီးဘေးမှာ ကားရပ်လိုက်ပေါ့။

ကိုယ်တို့ကို သည်နေရာမှာချထားခဲ့ပြီး ကားကို ရပ်နားစခန်းတစ်နေရာမှာ သွားရပ်ထားမယ်။ သည်မှာဆင်းပြီး ကိုယ်တို့ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ဝိုက် လှည့်လည်ကြည့်ကြမယ်။ ပြီးတော့မှ အချိန်ကိုက် ပြန်လာပြီး ကားကြီးက ကြိုမယ်။

သည်အချက်ကလည်း ကိုယ်တို့ရဲ့ ဥရောပခရီးစဉ်တစ်လျှောက်မှာ အတုယူရမယ့်ကိစ္စတစ်ရပ်ပေါ့။ သွားရောက်လေ့လာရမယ့်နေရာ၊ လူထူတဲ့နေရာအထိ ကားများက လိုက်ပို့နိုင်ပြီး အဲဒီနေရာမှာပဲ ကားတွေကို ကျောက်ချရပ်ထားခြင်းဖြင့် နေရာကျပ်တည်းတဲ့ဒုက္ခကနေ ရှောင်လွှဲနိုင်ရဲ့။ ဒါပေမယ့် ပြန်လာကြိုမယ့် အချိန်ကိုတော့ တိတိကျကျ မှတ်သားလိုက်နာရမပေါ့။ အချိန်လေးစားတတ်တဲ့ အကျင့်လည်း တို့ရွှေမြန်မာများကို လေ့ကျင့်ပေးရဦးမယ်။

ရောမမြို့မှာ ပထမဆုံး ရောက်ရှိလေ့လာရတဲ့ ဒီလူသတ်ကွင်းကြီးရဲ့ မူရင်းအမည်မှန်ကတော့ ဖလာဗိယန် အမိုးမဲ့ပွဲကြည့်စင် (Flavian Amphitheatre)၊ ရောမအမိုးမဲ့ပွဲကြည့်စင်ကြီး (giant amphitheatre) ဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ရဲ့ ရောမခေတ်မျိုးက တည်ဆောက်ခဲ့ကြတဲ့ အမိုးမဲ့ပွဲကြည့်စင် အပိုင်းကြီးပေါ့။ ဒါကြီးကို ရောမမြို့မှာ (the Flavian emperors) ခေတ်က တည်ဆောက်ခဲ့တာပဲ။ ဒီလူသတ်ကွင်းကြီးရဲ့ တည်ဆောက်မှုကို (Vespasian) အုပ်ချုပ်မှုကာလအတွင်း အေဒီ ၇၀-၇၂ ခုလောက်က စတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အေဒီ ၈၀ မှာတော့(Titus)က တရားဝင်အသိအမှတ်ပြုကာ ရက်တစ်ရာတိုင်တိုင် တစားပွဲများ ကျင်းပပေးရင်း အခမ်းအနားဖြင့် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့လေတယ်။ အဲဒီနောက် အေဒီ ၈၂ ခုနှစ်အတွင်းမှာတော့ အပေါ်ဆုံးထပ်ကိုလည်း ထပ်တင်လိုက်တာ Domitian တို့က အပြီးသတ် တည်ဆောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

သူ့အရင်က အမိုးမဲ့ပွဲကြည့်စင်ကွင်းများနဲ့ မတူတာကတော့ အသင့်ရှိနေတဲ့ တောင်ကုန်းစောင်းမှာ အဆောက်အအုံတစ်ခုလုံးနီးပါးမျှ အခြေချနိုင်ဖို့ တူးယူပေးနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဆောက်အအုံတစ်ခုလုံးကို ကျောက်နဲ့အင်္ဂလိပ်တွေသာ သုံးပြီးဆောက်ခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ဘဲဥပုံ ကစားပြိုင်ကွင်းကြီး (the oval stadium)ဖြစ်ပြီး အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ အတိုင်းအတာကတော့ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် တစ်မိုင်ရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံ(တစ်ကီလိုမီတာရဲ့တစ်ဝက်)ပတ်လည် ရှိလေရဲ့။ အပြင်ပန်း (external dimensions)ဟာ ၆၂၀ ပေနှင့် ၅၁၃ ပေ (၁၉၀မီတာနှင့် ၁၅၅မီတာ)ဖြစ်ပါသတဲ့။

ပြိုင်ကွင်း (arena)ကြီးရဲ့ ၁၆၀ ပေ (၄၈၆ပေ) နီးပါးမျှ ခိုသော မျက်နှာစာ (facade)မှာ ထပ်ဆင့်ထားသော အထပ် သုံးခုရှိနေပါတယ်။ သုံးထပ်လုံးကို မုခ်ခုံး (arcade)ကြီးများနဲ့ ဝန်းပတ်ထားတယ်။ အစဉ်လိုက်ရှိနေတဲ့ အခုံး (arches)၈၀နဲ့ အမိုးအောက်ထပ်ခိုး (attic story)တစ်ခုလည်း ရှိပါသေးတယ်။ မုခ်ခုံးများကိုတော့ (the Doric, Ionic, Corinthian)ဖွဲ့စည်းပုံ အဆင်တန်ဆာများနဲ့ ဆင်ယင်ထားတဲ့ တိုင်လုံးဝက်များနဲ့ ဘောင်ခတ်ထားပြန်ပါတယ်။

အဆောက်အအုံကြီးကို ကြွကြွရွရွဖြစ်အောင် စီစဉ် ထားတဲ့ တိုင်လုံးတွေဟာ (the assemblage of orders)လို့ ထင်ရှားတဲ့ ဉာဏ်သစ်လောင်း (the Renaissance) ခေတ်ရဲ့ စနစ်တကျ စီစဉ်ပေါင်းစုမှုအခြေခံကို ရောက်ရှိသွားစေခဲ့ပေ။

ဒီနည်းနာများအတိုင်း ပြုလုပ်ထားတဲ့ တိုင်လုံးတွေ အစီအရီထူးသော ၁၃ ဘီစီခေတ် (Marcellus)ဇာတ်ခုံ တန်ဆာမဆင်ထားတဲ့ တောင့်တောင့်တင်းတင်းနဲ့ (Doric) တွေကလည်း မြေညီထပ်မှာ ရှိနေပါရဲ့။ အဲဒီနောက် ပိုမို သပ်ရပ်ကောင်းမွန်တဲ့ (Ionic)တွေ၊ ယင်းအထက်မှာတော့ ပိုမိုမိမိကျတဲ့ (Corinthian) လက်ရာတွေကို ထပ်ဆင့်ထား တယ်။ ထပ်ခိုးဆောင်အမိုးများမှာတော့ နံရံမှ အစွန်းထွက် အောင် ထစ်ထစ်ချင်းတိုးစီ (cornices)ထားတဲ့ အုတ်ရိုးတွေ ခိုနေတယ်။ ဒါတွေကို ရွက်တိုင်လိုတိုင်များနဲ့ ထောက်မ ဘားတယ်။ ဒီရွက်တိုင်တွေကိုမှ တော်ဝင်လှေထိုးသားများက ထိန်းချုပ်ကိုင်တွယ်နေဟန်လည်း ပြုလုပ်ထားပြန်တယ်။ အဲဒီ နေကာမိုးကာ အစွန်းကြီးက ထိုင်ခုံပေါင်း ၄၆၀သောင်းကို အုပ်စိုးထားလေရဲ့။

ဒီလူသတ်ကွင်းကြီးအတွင်းမှာတော့ ဖမ်းဆီးထားတဲ့ ရောမခေတ် အကျဉ်းခံ ရာဇဝတ်သားတွေကို လူလူချင်း လက်တစ်ကမ်းအနေအထားနဲ့ လုံးထွေးသတ်ဖြတ်ပြီး အနိုင်လု ခိုင်း၊ နောက်ဆုံးမှာ ကျန်ရစ်တဲ့အကျဉ်းသား သူရဲခံကောင်း (gladiator)များကို ကျား၊ ခြင်္သေ့ စသည့် ရိုင်းစိုင်းသည် တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ လွတ်ပေးကာ သတ်ပုတ်တိုက်ခိုက် ယှဉ်ပြိုင် ခိုင်းကြတယ်။ အဲဒီခေတ်က အုပ်ချုပ်သူ အကြီးအကဲတွေ စိတ် အပန်းဖြေဖို့နဲ့ ပရိသတ်ကို ဖျော်ဖြေဖို့ ကျင်းပတဲ့ the gladiatorial contests ပြိုင်ပွဲများရဲ့ ရက်စက်လှသည့် ပြိုင်ကွင်းနေရာ တစ်ခုပေါ့။ တစ်ခါတစ်ခါမှာတော့ သဏ္ဍာန် လုပ်သရုပ်တူအောင် အယောင်ဆောင် တိုက်ခိုက်ပြရတဲ့ စစ်ပွဲ အတုများလည်း ဒီနေရာမှာ ခင်းကျင်းတတ်ကြသေးရဲ့။

ပြိုင်ကွင်းတစ်ခုလုံး ရေအပြည့်အလျှံသွင်းပြီး ရေတပ် အခင်းအကျင်းများ၊ ရေတပ်စစ်သည် အများအပြား ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ကြရတဲ့ ရေတပ်တိုက်ပွဲများကိုပင် ဖန်တီးပေးရင်း လည်း သတ်ပုတ်တိုက်ခိုက်ခိုင်းတတ်ကြ၊ မျက်စိအရသာခံ တတ်ကြသေးသတဲ့။

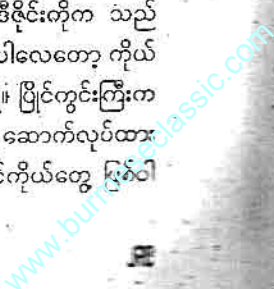
လူသတ်ပြိုင်ကွင်းကြီးကလည်း ယင်းတို့ကို ကြည့်ခွဲ ခံစားဖို့ လူငါးသောင်းထိုင်ကြည့်နိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းပါရဲ့။ ပသို့ဆိုစေ ဒီပြိုင်ကွင်းကြီးဟာ အစောပိုင်းခရစ်ယာန်များရဲ့ အာဇာနည်သူရဲကောင်း (the martyrdom)များ နေရာ ဟုတ် မဟုတ်တော့ မသေချာလှပါ။

၁၈၂၉-၃၀ ခုနှစ်များမှာ အုပ်စိုးခဲ့တဲ့ အဌမမြောက် ပီးရပ်စ်ဘုရင် Pius VIII က ဒီအဆောက်အအုံကြီးရဲ့ ဆောက်လုပ်မှုဆိုင်ရာ အဓိကအောက်ခံနဲ့ မျက်နှာစာ၊ မီး တောင်ကျောက်သား၊ ဒုတိယနံရံများ၊ အတွင်းရှိလေဟာပြင် ပွဲကြည့်စင်ပိုင်း၊ အင်္ဂတေအမိုးပေါင်းခုံး စတာတွေထဲက ကျန်ရစ်နေသမျှကို စတင်ပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ ပါတယ်။ အလွယ်တကူ အသင့်ရခိုင်တဲ့ကျောက်ကျင်းအဖြစ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ လောက်ရှိနေခဲ့၊ အသုံးခံခဲ့ပြီး ယူချင်သမျှ ယူနိုင်သမျှ ယူခဲ့ကြတာတွေလုပ်အပြီး အခွံလောက်အကျန် မှာပေါ့။

ဒီပြိုင်ကွင်း အဆောက်အအုံကြီးဟာ အလယ်ခေတ် တစ်လျှောက်လုံးမှာ ဒီကြီး လျှင်ခတ်များကြောင့်လည်း အကြိမ်ကြိမ်ပျက်စီးခဲ့ရတယ်။ အဆိုးရွားဆုံး ပျက်ဆီးခံရခြင်း ကား လက်သရမ်း (vandalism)သူ ပျက်လိုပျက်ဆီးလုပ်သူ များကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါရဲ့။ စကျင်ကျောက်သားထိုင်ခုံ (the marble seats)များ၊ အလှတန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ဝတ္ထုများ လည်း ပျက်စီးပျောက်ကွယ်ခဲ့ပေပြီ။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင်တား ပြန်လည်ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းရေး စီမံကိန်းတစ်ခုကို စတင်ပြု လုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ရှေးဟောင်း ရောမယဉ်ကျေးမှု နဲ့ဆက်နွယ်တဲ့ အပြောင်းအလဲအမျိုးမျိုးနဲ့ ပြပွဲများကိုလည်း သည်ပြိုင်ကွင်းအတွင်းမှာ ပုံမှန်လိုပင် ခင်းကျင်းပြသလာခဲ့ကြ ပြန်တယ်။

ခုခါမှာတော့ သည်ပြိုင်ကွင်းကြီးကို ယူနက်စကိုက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု ပေးထားပါတယ်။ ယူနက်စကို ယဉ်ကျေးမှု ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခံစာရင်းမှာပါဖို့ အချက် အလက် ခရိုက်တီးရီးယား (Criterial)တွေကလည်း များစွာ ရှိလေတော့ ယင်းတို့နဲ့ကိုက်ညီအောင် ပြုပြင်မွမ်းမံမှုတွေကို လည်း လုပ်ဆောင်ပေးကြရပါတယ်။

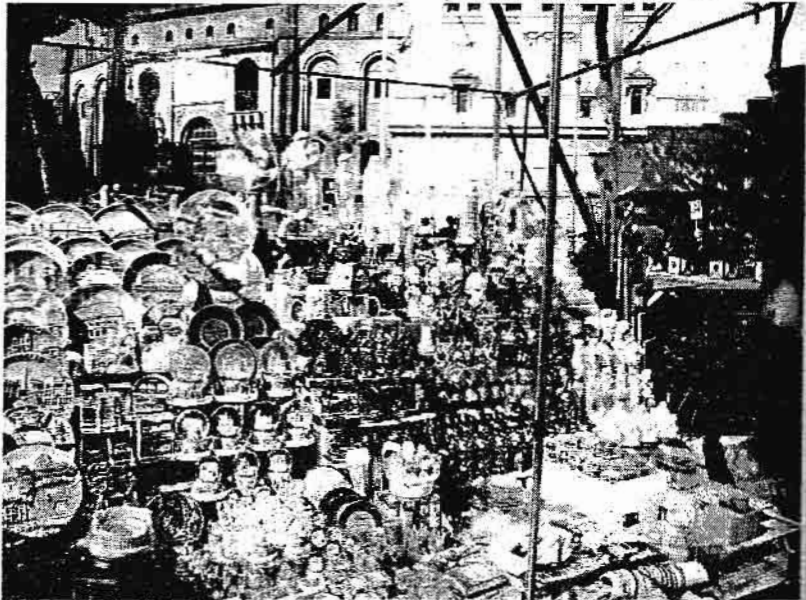
ရောက်ရှိသွားတဲ့ စက်ဝိုင်းပုံ သုံးထပ်အဆောက်အအုံ ကြီးကို ကိုယ်တို့အဖွဲ့ လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ကြ ပါတယ်။ ဒုတိယထပ်အထိသာ ပတ်ပတ်လည်အောင် အပြည့် ရှိနေပြီး၊ တတိယထပ်နဲ့ အပေါ်ဆုံးထပ်တွေကတော့ တစ်ဝက် တစ်ပျက်ပင်။ ပြိုကျသွားလို့လား၊ မူရင်းဒီဇိုင်းကိုက သည် အတိုင်းပဲလား မသိ။ ဒေသခံလမ်းညွှန် မပါလေတော့ ကိုယ် တို့ကို အသေးစိတ်ရှင်းပြနိုင်သူလည်း မရှိ။ ပြိုင်ကွင်းကြီးက တော့ အတော်ကိုကြီးမားတဲ့ ထုနုထည်နဲ့ ဆောက်လုပ်ထား တဲ့ အဆောက်အအုံကြီးဖြစ်တာ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ ဖြစ်ပါ

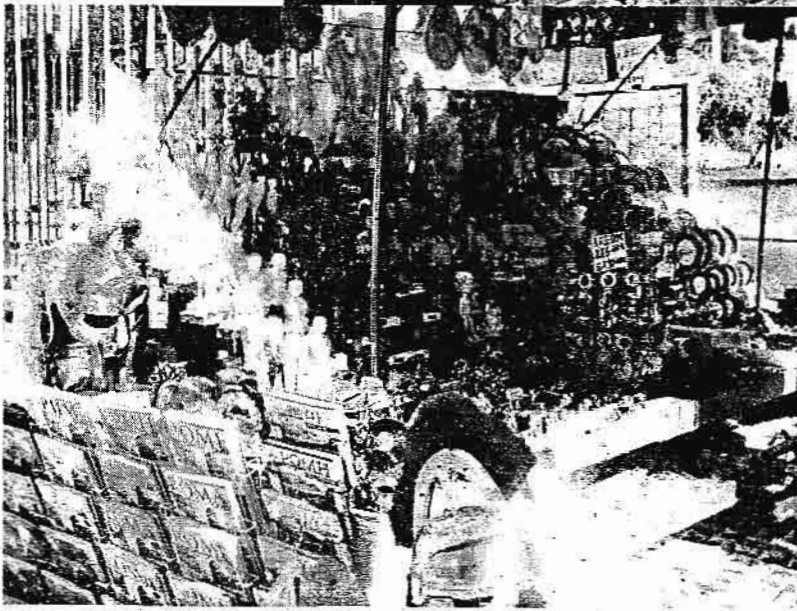
တယ်။ မုခံခုံးကြီးတွေကလည်း ခုံညားထည်ဝါလှရဲ့။ တိုင်လုံးကြီးတွေကလည်း ပင်မအဆောက်အအုံကြီးကို ပိုမိုဝင်ကြားစေပါတယ်။ ပတ်ပတ်လည်ရှိ အထပ်တိုင်းတွင်လည်း ခရီးသည်များကို တလှုပ်လှုပ်လှမ်းတွေနေရတယ်။ ပြိုင်ကွင်းကြီးရဲ့ ပတ်ပတ်လည် လမ်းမတွေမှာလည်း ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးက လူတွေ ပြုဆင်းလာသလိုပင် ဧည့်သည်တွေက များလှချည်။ ကိုယ်တို့လို အပြင်က လှည့်ပတ်ကြည့်ခုံဖြင့် မတင်းတိမ်နိုင်ဘဲ အတွင်းပိုင်းအထိ ဝင်ကြည့်ပြီး တက်နိုင်သမျှ အထပ်တွေပါ တက်ကာ ချောမခေတ်က လူသတ်ပွဲကြီးတွေကို အတွေးမြင်ကွင်းတွင် ပုံဖော်ရင်းဖြင့် ခံစားကြည့်ရှုလိုကြသူများကား တန်းစီနေကြသည်မှာ မြွေလိမ်မြွေကောက်အတန်းကြီးက ရှည်လျားစွာ ခွေခေါက်လျက်။

ကစားကွင်းကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုဖို့ကား ဝင်ကြေး ထပ်မံပေးဆောင်ရမှာဖြစ်လို့ ခရီးသွားအဖွဲ့ရဲ့ အစီအစဉ်မှာ မပါဝင်နိုင်ပါ။ သည်လူသတ်ကွင်းအတွင်းပိုင်းကို ဝင်ကြည့်ဖို့ဆိုလျှင်လည်း နှစ်နာရီလောက် တန်းစီပြီး စောင့်ရဦးမှာမို့ ကိုယ်တို့ရွှေမြန်မာများမှာလည်း စနစ်တကျ တန်းစီတတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်က ကျင့်သားမရသေး။ ပေးထားတဲ့ အချိန်နဲ့ ကိုယ်စရိတ်နဲ့ကိုယ် ဝင်ကြည့်ဖို့ရာလည်း မလောက်မငမ့် မလွယ်ကူလှပါ။ သို့ဖြင့် နှမလက်လျှော့ နေလေတော့ပါ။

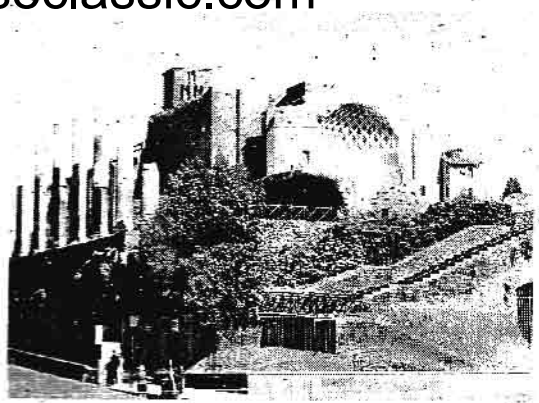
ထိုအဆောက်အအုံကြီးဘေးရှိ အခြားသော အခကြေးငွေ ထပ်မပေးရတဲ့ ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံများကိုသာ ဆက်လက်လေ့လာကြည့်ရှုကြတော့တယ်။ လူသတ်ကွင်း

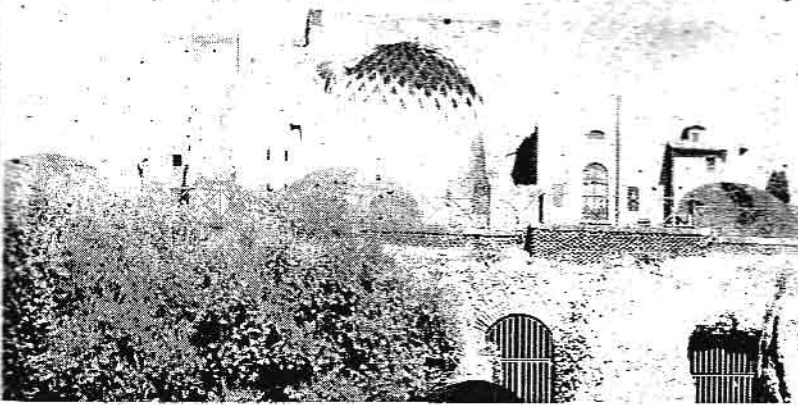
လူသတ်ကွင်းကြီးကိုလိုဆင်းရဲ့ နံဘေးက အမှတ်တရ ဈေးဆိုင်လေးများ

လူသတ်ကွင်းကြီးကိုလိုဆင်းရဲ့ နံဘေးက အမှတ်တရ ဈေးဆိုင်လေးများ

လူသတ်ကွင်းကြီး
ကိုလိုဆင်းခဲ့ဝန်းကွင်းမှ
အခြားအဆောက်အအုံများ

ကြီးဘေးမှ ထောင်တက်သွားတဲ့ လမ်းကျယ်အတိုင်း ကိုယ်တို့ ဆက်လျှောက်ခဲ့ကြပေ။ လမ်းပလက်ဖောင်း တစ်လျှောက် တွင်ကား ထိုလမ်းတစ်လျှောက်ရှိ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းနေဆဲ အဆောက်အအုံပုံကြမ်းများ၊ ပြုပြင်ရေးလုပ်နေပုံများကို ဗီဒီယို ဘုတ်ကြီးများ ရှည်ရှည်လျားလျားထောင်ကာ ပြသထားပါတယ်။

ဦးဆောင်လုပ်နေတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုထိန်းသိမ်းရေး အဖွဲ့ များနဲ့သူတို့ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်များကိုလည်း အဆင့်ဆင့် ဖော်ပြ ထားရဲ့။

ကားလမ်းဘေး အနိမ့်ပိုင်းမှာရှိနေတဲ့ တူးဖော်မှု ပြုလုပ် ထားဆဲ နေရာများကိုတော့ လမ်းဘေးအကာအရံများပေါ်မှ တစ်ဆင့် လှမ်းမြင်နေရလို့ လျှပ်တစ်ပြက် လေ့လာသွားနိုင် ပါတယ်။ ထိုခပ်နိမ့်နိမ့်အပိုင်းရဲ့နောက်မှာတော့ တုန်းမြင့်ပိုင်း၊ အဒီကုန်းလျှောက်တစ်လျှောက်မှာလည်း အဆောက်အအုံပျက် တွေက အစီအရီ။

ရှေးဟောင်းသုတေသနသမား ကိုယ့်အဖို့ စိတ်ဝင် စားစရာတွေချည်း ဖြစ်သော်လည်း ခရီးဖော်များနဲ့ ကွဲသွား ခည်စိုးသဖြင့် သူတို့ကိုလည်း မျက်ဖြေပြတ်လို့မဖြစ်။

ရောမခေတ်က ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ ကျင်းပခဲ့တဲ့ အဆောက်အအုံတွေကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ တစ်ခြမ်းပုံက အမိုးခုံးကြီးရဲ့ အတွင်းပိုင်းထိပ်ကိုပင် လှမ်းမြင်နေရတဲ့ အဆောက်အအုံ တစ်ခုဟာဖြင့် အတော်ပင်လှရဲ့။ အမိုးခုံးကြီး မှာ ကြက်ခြင်းကြီးလို နန္ဒင်းမကင်းကွက်များ အခြောင်းလိုက် နဲ့ လက်ရာမြောက်လွန်းပါတယ်။ လူနေအိမ်မိုးရိုးတစ်ခုတော့ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ အဆင်တန်ဆာတွေ ကောင်းလွန်းတော့ ဘုရားကျောင်းတစ်ခုလို့ ထင်ရတယ်။

ရောမခေတ်ရဲ့ အမှတ်သင်္ကေတဖြစ်တဲ့ ကျောက်တိုင် လုံးဖြူဖြူကြီးတွေကိုလည်း ဟိုမှာသည်မှာ အစီအရီမြင်နေရ ပေ။ ငြမ်းများဆင်ကာ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းနေသည်များလည်း ရှိရဲ့။ တူးဖော်ရေးအကွက်တွေလည်း အများအပြားပင်။ (Site Museum)တွေလည်း သည်လူသတ်ကွင်းကြီးဘေးနားမှာ ရှိနေကြတယ်။

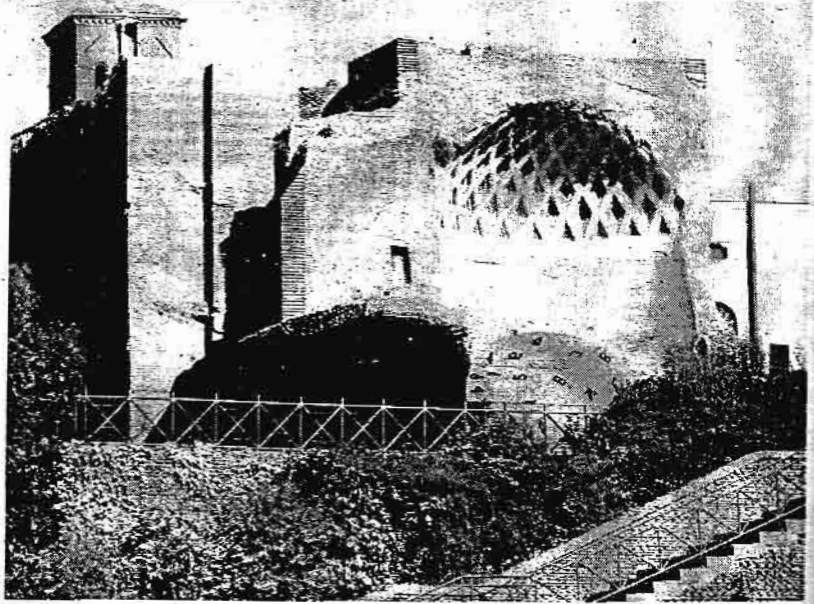
တူးဖော်တွေရှိထားသမျှကို အမှတ်အသား များပြုကာ တူးဖော်ရေး ကျင်းကွက်များဘေးမှာ ပုံထားတာကလည်း တစ်မြော်တစ်ခေါ်ပင်။ အပေါ်ဘက်ရှိ လမ်းပေါ်မှ လှမ်းကြည့် နိုင်သမျှပင် တစ်ပုံတစ်ခေါင်း။

www.burmeseclassic.com

လူသတ်ကွင်းကြီး
ကိုလိုဆင်းရဲဝန်းကျင်မှ
အခြားအဆောက်အအုံများ

လူသတ်ကွင်းကြီး
ကိုလိုဆင်းရဲဝန်းကျင်မှ
အခြားအဆောက်အအုံများ

ယင်းတို့ထဲမှ ပြတိုက်တင်ရမည့် ပစ္စည်းတွေကိုတော့ သယ်ယူသွားသည်လည်း ရှိမည်ပေါ့။ ရောမမြေကား ရတနာ သိုက်တစ်ခုလိုပင် တူးတိုင်းထွက်နေဟန်ရှိသည်။ ဆက်လက် တူးလည်း လူနေအိမ်တွေအောက်နား ရောက်သည်အထိ ထပ်ထပ်တွေ့နေရသတဲ့။ တိုက်အိမ်တွေအောက်မှာလည်း ရှေးဟောင်းမြို့ကြီး ရှိနေမည်ပေါ့။

လမ်းကြားလေးတစ်ခုအပေါ်ကိစ္စလျက် အံ့စာတုံးလို လေးထောင့်စံစံ မုခ်ဦးထူထူထဲထဲတစ်ခုကိုလည်း လှမ်းတွေ့ လိုက်ရတယ်။ သည်မုခ်ဦးပုံမျိုးကို ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ပဲရစ်မြို့မှာ အောင်မြင်ခြင်းမုခ်ဦးအဖြစ် လုပ်ထားတာကို ဓာတ်ပုံတွေမှာ မြင်ဖူးသည်ပဲ။ ဩော် မကြာခင်ရက်ပိုင်းမှာတော့ ပဲရစ်မှာ ကိုယ်တိုင်မြင်ရပေဦးမှာကို တွေးရင်း ရင်ခုန်မိပြန်ပေါ့။

လမ်းဘေးတစ်နေရာမှာတော့ ရောမခေတ်ဝတ်စုံနဲ့ ဗလကောင်းကောင်း လူလတ်ပိုင်းတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ သူက သူနဲ့အတူ ရောမခေတ်ဟောင်း အဆောက်အအုံတွေ ကို နောက်ခံထားပြီး ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်နိုင်အောင် ပြင်ဆင် ဝတ်စားထားခြင်းပါ။ ဒါပေမယ့် ဥရောပရဲ့ကုန်ကျစရိတ်ကို လက်ချိုးချေတွက်နေရတဲ့ ကိုယ်တို့အဖွဲ့သားတွေကတော့ ဒါမျိုးကို သိပ်စိတ်မဝင်စားတတ်။ အနုပညာရသနဲ့ ဇွေး တောင်း အလှအပများကို တတ်နိုင်သလောက် ယူရှိငွေနဲ့ မလဲရအောင် ခြိုးခြံချွေတာနေမိရဲ့။ ကိုအရိုးပြောသလို ကိုယ် တို့က လူလည်အာရှသားတွေလေ။

□ ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာရေး-သု)

စာတိုင်း Encyclopædia Britannica, 2013.

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (မတ်လ ၂၀၁၄)

www.burmeseclassic.com

တိုက်ဆိုင်မှုလော ထိလာတော်

ကြာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီလေ။ သက္ကရာဇ်ကို တွက်စစ်ကြည့်တော့ ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုပင်ကျော်ပြီဖြစ်သည်။ အချိန်မည်မျှကြာကြာ ဤအကြောင်းလေးကတော့ ဘယ်တော့မှမမေ့။ တိုက်ဆိုင်မှုဟု ဆိုရမည်လားပဲ။

ဆရာဦးလွင်ကျော်သည် ကယားပြည်နယ်၊ ဖရူဆိုမြို့နယ်၊ ဒိုမိုဒိုကျေးရွာတွင် ပညာရေးတာဝန်များ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။

ရွာလေးသည် မြို့နှင့် ၃၄ မိုင်ကွာဝေးသည်။ ကယောတိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်ကြသည်။ အားလုံး ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆို၍ ဆရာဦးလွင်ကျော်နှင့် မဒမ်စိုး နှစ်ယောက်သာ ရှိသည်။

ရွာလေးသည် မြို့နှင့် အလှမ်းကွာဝေးလှသော်လည်း နေချင်စဖွယ်ကောင်းလှသည်။ လှေကားထစ်များ သဖွယ် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်များကလည်း အမြင်ဆန်းနေသည်။

အချို့အိမ်ဆိုလျှင် တစ်အိမ်လုံး ဝါးဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည်။

အဓိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကတော့ ရွှေပြောင်းတောင်ယာ စိုက်ပျိုးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ စပါး၊ ပြောင်း၊ ဖရုံသခွား၊ ပြောင်းဖူး၊ မုံညင်းများ စိုက်ပျိုးကြသည်။

စိမ်းညိုညို တောင်တန်းများက ဝန်းရံထားသည်။ ဝန်းရံထားသည့်တောင်တန်းများကြောင့် နံနက်စောစောနေ မမြင်ရ။ ၈ နာရီကျော်မှသာ နေမြင်ရသည်။ ညနေ ၅ နာရီဆိုလျှင် နေဝင်သွားပြီ။

ရွာသူရွာသားများသည် အနေဆင်းရဲကြသော်လည်း ဖော်ရွေကြသည်။ ကူညီလိုစိတ်ရှိသည်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်ကြသည်။ ဆရာ၊ ဆရာမတို့ အပေါ်လေးစားကြသည်။ တောင်ယာထွက်သီးနှံများ၊ တောကောင် အသားများ၊ သဘာဝ အသီးအရွက်များ ပို့ပေးကြသည်။

ရွာရောက်နေသည့် အချိန်တွင် တော့ ဆရာဦးလွင်ကျော်တို့ ဇနီးမောင်နှံ အဖို့တော့ သီးခြားကမ္ဘာ ရောက်နေသလိုပင်။ မြို့မှာ ဘာတွေဖြစ်သလဲ၊ နိုင်ငံမှာ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုသည်ကိုပင် ဘာမျှမသိရ။ ပြိတ်တုစလောင်းဆိုတာ ဝေးစွ၊ ရုပ်မြင်သံကြား၊ ကက်စက်မဆိုထားနှင့် ရေဒီယိုပင်မရှိ။ ရွာနီးချုပ်စပ်များအကြောင်းသာ အနည်းငယ် ကြားရသည်။

ရွာနီးချုပ်စပ်ဆို၍ နီးနီး နားနား မထင်လိုက်ပါနှင့်။ အနည်းဆုံး ၃ မိုင်ဝေးသည်။ အချို့ ၅ မိုင်၊ အချို့ ၇ မိုင်ဝေးကွာသည်။ ဤမျှ ဝေးလံခေါင်သီသောရွာတွင် အပန်းဖြေစရာဆို၍ ပညာရေး ဌာနမှ အခမဲ့ မရောက် ရောက်အောင် ပို့ပေးသော ပညာတန်ဆောင် မဂ္ဂဇင်းသာလျှင် ဖတ်ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ ကမ္ဘာကြီးနှင့် အဆက်အသွယ်ရသည်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဖြစ်သည်။

ယခုတင်ပြသွားမည့် အကြောင်းကတော့ အိပ်မက်နှင့် နောက်ဆက်တွဲတိုက်ဆိုင်မှုအကြောင်း ပင်ဖြစ်သည်။ အိပ်မက်ကို လူတိုင်း မက်ဖူးကြသည်။ အိပ်မက်အမျိုးမျိုးရှိသည်။ မြင်ခဲ့ကြားခဲ့၊ သိခဲ့သမျှကို ပြန်လည် မြင်မက်တတ်သည်။ အချို့ကလည်း လွမ်းနေသူ၊ မျှော်နေသူကို မြင်မက်တတ် ပြန်သည်။ ဘဝတစ်တွေ့ တွေ့ကြုံထားသမျှထဲမှ အကြောင်းအချို့ကို ပြန်ပြီး မြင်မက်တတ်သည်။

အချို့အိပ်မက်များက ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် တွေ့ရပြီး အကူအညီ ရတတ်သည်။ အိပ်မက်ထဲ စုန်း၊ ကဝေ၊ သရဲခြောက်လှန့်ခံရ၍ ချွေးများထွက်သည်အထိ ကြောက်လန့်ရသည်များလည်း ရှိတတ်သည်။

ဘီယာကျေးရွာမှ ဦးမောင်လွင်သည် (ကယားနာမည် မမှတ်မိတော့) သမဝါယမဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သည်။ ဟိုယာကျေးရွာအုပ်စု၏ သမဝါယမဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သည်။

ဟိုယာ တျေးရွာအုပ်စုတွင် ဟိုယာ၊ ဘီယာ၊ ဒိုရော၊ ဒိုဒိုဒိုကျေးရွာများပါဝင်သည်ကို မှတ်မိသော်လည်း အခြားအုပ်စုဝင်ကျေးရွာများ မမှတ်မိပါ။ ဦးမောင်လွင်သည် ဖရူဆို၊ လျှင်ကော်မြို့များသို့ မကြာခဏ သွားတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

လျှင်ကော်ရောက်သည့်အခါ တိုင်း ထိုထိုတတ်သည်မှာ သူ၏ အကျင့်ဖြစ်လေသည်။ ယခုလည်း သူသည် လျှင်ကော်သို့ ရောက်လျက်ရှိလေသည်။ ထိုဖွင့်ရက် ရောက်နေပြီ။

ဆရာစိုးလွင်ကျော်သည် မနက်ဖြန် ဖရူဆိုသို့ ပြန်ရန်စီစဉ်ထားသည်။ မဒမ်စိုးကတော့ ရွာတွင် ကျန်ခဲ့မည် ဖြစ်သည်။

ဆရာစိုးလွင်ကျော်သည် နံနက်စောစောထရမည်မို့ ညစောစောအိပ်ရာဝင်လိုက်သည်။ ည ၂ နာရီခန့်တွင် အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်သည်။

ကလေးလည်း မဟုတ်ပါဘဲ စွန်လွတ်ကစားနေသည်။ တစ်ခုပင်မက ငါးခုပင် ဖြစ်သည်။ လွတ်တင်သည် စွန်ငါးခုသည် ကောင်းကင်ထက်တွင် ပြိုင်ပွဲ ပြိုင်နေသည့်အလား အပြိုင်အဆိုင် တက်လျက်ရှိသည်။ ဆရာစိုးလွင်ကျော်၏လက်သည်လည်း ရုပ်သေးကြီးဆွဲဆရာပမာ ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိလှသည်။

စွန်သည် ပလတ်စတစ်နှင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းကား မဟုတ်။ စက္ကူဖြင့်လည်းမဟုတ်ပြန်။ ငွေစက္ကူ ငါးကျပ်တန်၊ တစ်ဆယ်တန် များဖြင့် ချုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ စွန်လွတ်ခြင်း ရပ်နားရန် စွန်များကို ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

စွန်များမှ ငွေစက္ကူများကို ပြန်လည်ဖြုတ်လိုက်သည်။ ငွေစက္ကူများကို စီစီညီညီထပ်ကာ ရေတွက်ကြည့်သည်။ ၃၅/(သုံးဆယ့်ငါးကျပ်)သာလျှင် ရေထွက်၍ရသည်။ ဤမျှမကနိုင်ဟု ယူဆကာ အထပ်ထပ် အခါခါ ရေတွက်သော်လည်း အဖြေကတော့ မပြောင်းဘဲ ၃၅/-(သုံးဆယ့်ငါးကျပ်) သာရှိသည်။

နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ညကမက်သည် အိပ်မက်ကို မေ့ပျောက်ကာ ဖရူဆိုသို့ပြန်ရန် ရွာမှ လမ်းကြုံများနှင့် ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ တစ်တောင်တက်တစ်တောင်ဆင်း လျှိုမြောင်စိမ့်စမ်းတို့ကို ဖြတ်ကာ မမောမပန်းလာခဲ့သည်။ လမ်းတစ်လျှောက် ကျေးငှက်တို့၏ သာယာဖွယ်အသံများကိုလည်း နားဆင်ခွင့်ရသည်။

ကြောက်လန့်ဖွယ် တောကောင်များ၏ အသံတလည်း ကြားရ သေးသည်။ သစ်ခွပန်းရနံ့ကိုလည်း ရှူရှိုက်ခွင့်ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် မမောမပန်းလာခဲ့ရာ ညနေ ၅ နာရီခန့်တွင် ဖရူဆိုမြို့ ဆေးရုံကုန်းသို့ ရောက်သည်။ အသင့်စောင့်ကြိုနေသည့် ဦးမောင်လွင်နှင့် ဆုံသည်။

ဦးမောင်လွင်သည် သူ၏ တည်းခိုရာအိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ဆရာ စိုးလွင်

ကျော်နှင့်အဖွဲ့သည် အားမနာတမ်းလိုက်သွားသည်။ ဧည့်ခံသည့် ခေါင်ရည်ကို တစ်ဝကြီးသောက်လိုက်ကြသည်။ ခေတ္တမျှ စကားစမြည်ပြောကြရင်းမှ ဦးမောင်လွင်သည် မိမိ ထိပေါက်ကြောင်း ပြောလာသည်။ ဆုကြီးတော့မဟုတ်။ ထိပေါက်၍ ဆရာစိုးလွင်ကျော်အား မုန့်ဦးပေးမည်ဟုဆိုကာ ငွေစက္ကူအသစ် တစ်ရွက်ထည့်ပေးသည်။

ပေးလာသည့် ငွေစက္ကူကိုကြည့်လိုက်တော့ ဆရာစိုးလွင်ကျော် တစ်ယောက် အတော်ပင် အံ့ဩမိသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ငွေစက္ကူအသစ်မှာ ၃၅/- (သုံးဆယ့်ငါးကျပ်တန်) ဟန် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၃၅/-တန် ငွေစက္ကူအသစ်ထွက်သည်မှာ မကြာသေး။ ရွာရောက်နေ၍ ဘာအဆက်အသွယ်မှ မရှိ၍ ၃၅/-တန် ငွေစက္ကူအသစ်ထွက်သည်ကို လုံးဝမသိခဲ့ရပါ။ ယခုမှ သိရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အိပ်မက်ထဲက ငွေ ၃၅/-နှင့် အမှန်တကယ် ရရှိသည့် ငွေ ၃၅/- မည်သို့ ဆက်စပ်နေသနည်း။ သိပ္ပံနည်းဖြင့် စမ်းသပ်၍ မရနိုင်ပါ။ သင်္ချာဘာသာနှင့်တွက်၍ မရနိုင်ပါ။

မည်သို့တွေးတွေး ဆန်းကြယ်သည်ကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဒိုမိုခို၊ ဘီယာကျေးရွာများသို့ အမှတ်တရ။

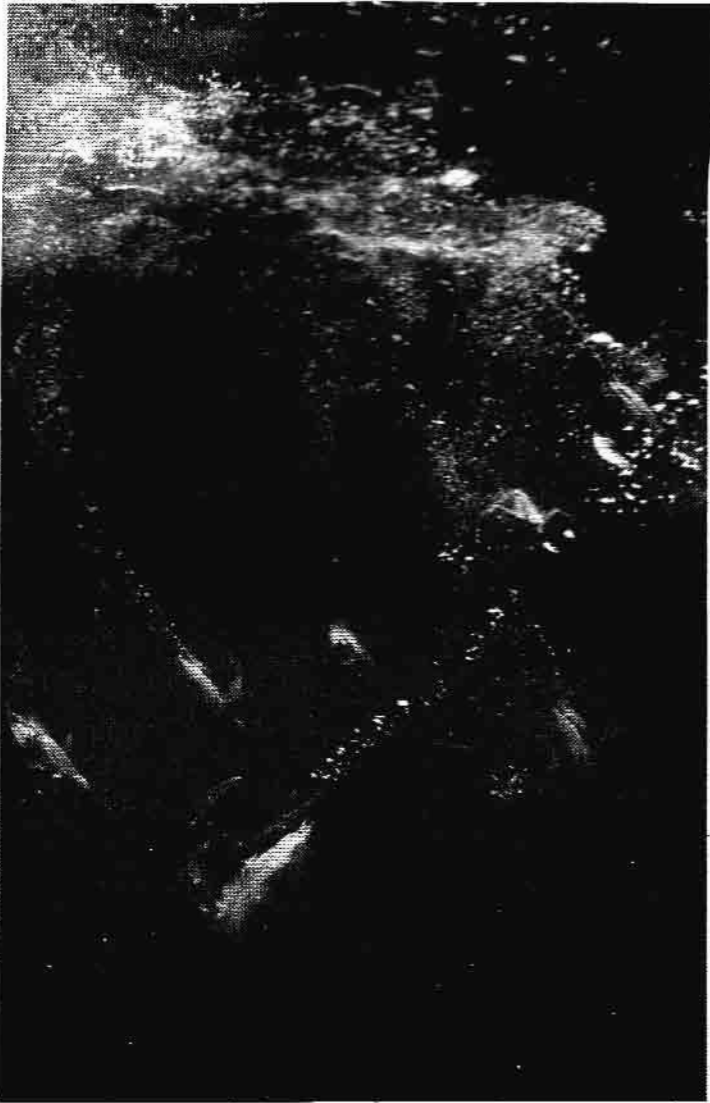
□ ထိလာကျော်

ရေခဲဖုံးလွှမ်းသော ICE
သုခဘုံ
PARADISE

တော်ဖြင့် (ငြိမ်းပျမ်း)

တရားနစ်ထုဇော့ စင်ရော်များသည် ငါးအုပ်စုထို ဖမ်းရန် တော်ရုံရာထွန်းအနီး ပင်လယ်ထဲသို့ ထိုးဆင်းကြပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အနက်ပေ ၅၀၀ အထိ ရောက်ပါသည်။ ထိုထုတ်ခိုင်းလော့ ပင်လယ်ငှက်များသည် ရာထောင်ချီ၍ ခေါက်ကွေးကြပြီး ဆောင်းအခါတွင် အများစုမှာ အိုတ်စလန် ထိုမဟုတ် ဝရင်းလန်သို့ ပျံ့နှံ့သွားပါသည်။

ညသန်းခေါင်မှ ငါးမိနစ်အကျော် တွင် စဘယ်ဘတ် (SVALBARD) ၏ တောရိုင်းသဘာဝမှာ နိုးထလာပြီး သံစုံ ရိုက်ခတ်နေပါသည်။ အက်ပင်ဒါလင် (ADVENDALEN) ဒေသတွင် ဒီရေ ရောက် မြစ်ဝကို အုပ်ပိုးနေသော ကျောက်ဆောင်အစွန်းတွင် အာတိတ် စက်ဝန်းမှ ငှက်တစ်မျိုးဖြစ်သော တန်း (TERN) ငှက်အုပ်သည်အစဉ်ထွန်းလင်း တောက်ပသော နေ့ကာလတွင် ဆူညံ

စွာ လှည့်ပတ်ပျံသန်းနေပါသည်။ အဆိုပါဒေသမှာ နော်ဝေနိုင်ငံ နှင့် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းအကြား လမ်း တစ်ဝက်တွင်ရှိသော ကျွန်းစုများအတွင်း ရှိ တောင်ကြားဒေသ ဖြစ်ပါသည်။ အာတိတ်ငှက်များမှာ နှောင့်ယှက်ခြင်း ခံနေရပါသည်။ ငှက်ငယ်များကို ဖမ်းယူ ခြင်းနှင့် ဥများကိုခိုးယူခြင်းတို့ ပြုလုပ် လေ့ရှိသော အာတိတ်ဒေသအသားစား သတ္တဝါတစ်မျိုးဖြစ်သော စင်ရော်တစ်စုံ

က အရှေ့ဘက်မှ ချဉ်းကပ်လာပါသည်။ ၎င်းတို့ကို တန်းငှက်များက အကြောက် အကန် ခုခံခဲ့ပါသည်။

သူတို့၏ နှုတ်သီးနီများဖြင့် စင် ရော်ငှက်များကို လှုပ်တစ်ပြက်တိုက်ခိုက် ရင်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ ချွန်ထက်သော တိမ်တိုက်အဖြစ်ပြောင်းလဲလိုက်ပါသည်။

နည်းဗျူဟာ အောင်မြင်ခဲ့ပါ သည်။ စင်ရော်များက တန်းငှက်များ အား ဖြတ်ကျော်သွားပြီး မြေပြင်ပေါ် အသိုက်ဆောက်သော အီဒါ (EIDER) တဲများ၊ စွပ်ဖားဆွဲခွေးများနှင့် တန်ဒြာ (TUNDRA) မြက်ခင်းတွင် အစာစား နေသော သင်းကွဲ ရိုန်းဒီးယား (REIN DEER) သမင်များပေါ်မှ ပျံ၍ ကျွန်းကို ပံ့တံဝဲနေပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မှာ မြင့်မားသော အာတိတ်ဒေသတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ် သော တောရိုင်းသဘာဝကို ခိုလှုံရာ နေရာဖြစ်သော စဘယ်ဘတ်ဒေသ၏ ပုံမှန်နေ့တစ်ည ဖြစ်ပါသည်။ ဝင်ရိုးစွန်း ပတ်လည်ရှိ အချို့ ဒေသများတွင် အလားတူ သက်ရှိသိပ်သည်းမှု (BIO DENSITY) ရှိနိုင်ပါသည်။ ထိုနေရာ တွင် ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံ (POLAR BEAR) များပေါက်ပွားပါသည်။ ဘဲရင့် (BA- RENT) ပင်လယ်အော်ဒေသတွင် ခန့် မှန်းထားသော ဝက်ဝံအကောင် ၃၀၀၀ ခန့်တွင် အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် ထက်ဝက် ခန့်သည် ထိုကျွန်းစုတွင်ရှိ ကျွန်းငယ် များတွင် သူတို့၏ သားငယ်များကို မွေးမြူကြပါသည်။

ထိုပြင် လူများကိုလည်း ရှိင်ဖယ် သေနတ်မပါဘဲ စွန့်စား၍ အပြင်မထွက် ရန် သတိပေးထားရပါသည်။ URSUS MARITIMUS ၏ရန်ကို ကာကွယ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ (၎င်းမှာ ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံ မျိုးစိတ်တစ်စိတ်၏ သိပ္ပံအမည် ဖြစ်ပါ သည်။ ဘာသာပြန်သူ)

ပင်လယ်ငှက်များသည် သန်း ၅၀၀ ခန့် စဘယ်ဘတ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ ပါသည်။ ထိုဒေသရှိ ကမ်းရိုးတန်း

www.burmeseclassic.com

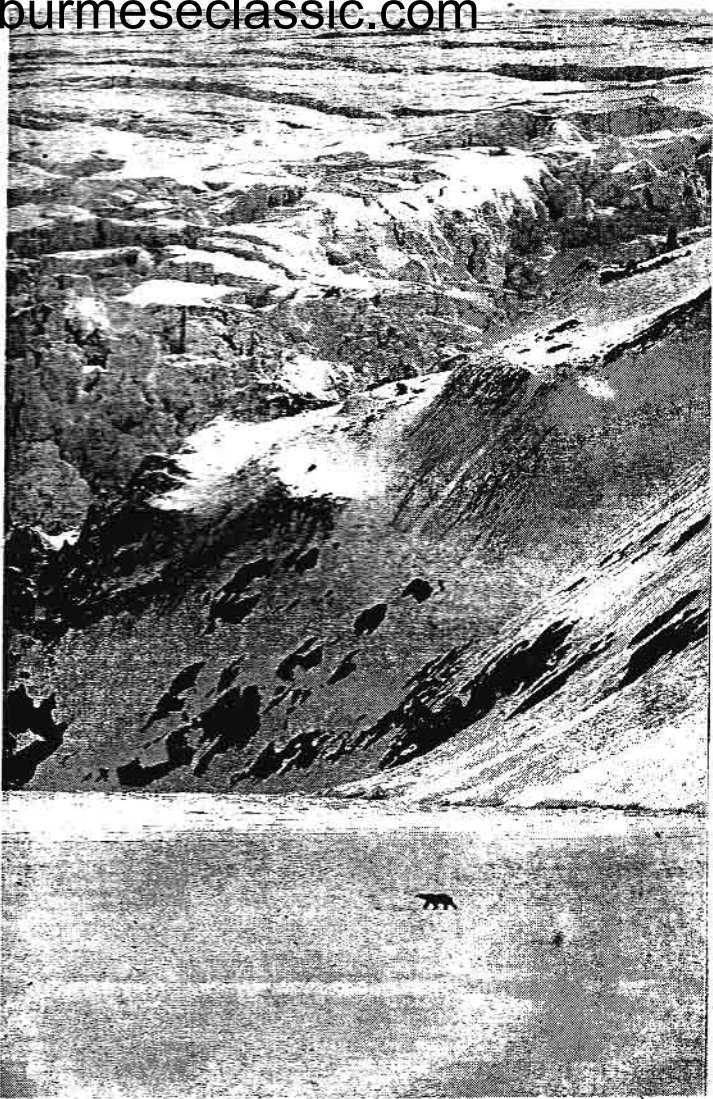
ဖျံမျိုးစိတ် ငါးမျိုးနှင့် ဝေလငါးမျိုးစိတ် ၁၂ မျိုး အံစာရွာနေကြပါသည်။

ဘဲရင့်ပင်လယ်၏ ရေတိမ်ပိုင်းတွင် ယောက်သွား (CLAM) များ အစုလိုက် အပြုံလိုက်ရှိခြင်းကြောင့် ဝါးရပ် (WALRUS) ခေါ် အာတိတ်ဖျံကြီးများ အဆင်ပြေနေကြပါသည်။ စတယ်ဘတ် ကုန်းပြင်မြင့်များပေါ်ရှိ တန်ခြာမြက်ခင်းဒေသတွင် ရိန်းဒီးယားသမင်များ အစာစားနေပြီး အာတိတ်ဒေသ မြေခွေးများ သည်လည်း အသားစား သတ္တဝါများ၏ ရန်ကို မကြောက်ရဘဲ လွတ်လပ်စွာ အမဲလိုက်နေကြပါသည်။

လူသားတို့၏အမြင်တွင် ပထဝီအနေအထားသည် လုံးဝဥသုံးစွဲစဉ်းပြီး ခွင့်လွှတ်မှု မရှိပါချေ။ မြေသားပမာဏ၏ ထက်ဝက်ကျော်သည် ရေခဲမြစ်မှ ရေခဲများ၏ တိုက်စားခြင်း ခံရပါသည်။ တစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းထက် နည်းသော မြေသားပမာဏသည်သာ အပင်များ အတွက်လုံလောက်သောအလင်းရောင်နှင့် မြေဆီလွှာ ပေးနိုင်ပါသည်။

နွေရာသီတစ်ရာသီတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျောက်ဆောင် ထူထပ်သော နော်ဒန်စကီအို (MOUNT NORDENSKIOLD) တောင်ပေါ်တက်ပြီး ငါးနာရီအတွင်း အပင်မျိုးစိတ် ခုနစ်မျိုးကိုသာ ရေတွက်မိပါသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့၏ သက်ရှိဘဝ တည်မြဲမှုများ အခိုင်အမာ မရှိပါ။ ၎င်းတို့သည် အုပ်စိုးနေသော ကျောက်လွှာပြားများနှင့် ကျိုးပဲ့ကျနေသော ကျောက်တုံးများကြားတွင် ရှင်သန်နေရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက နော်ဝေလူမျိုး ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာရှင် ပေါလ်ဆိုင်မွန်ဆင် (POVL SIMMONSEN) က ဝေးကွာသော မြောက်ဘက်ဒေသတွင် လူသားတို့ဘဝ ရပ်တည်နိုင်သော နယ်နိမိတ် အကန့်အသတ် ရှိသည်ဟု ယူဆခဲ့ပါသည်။ သူက "ဖြစ်နိုင်သောအစွန်း" ဟု သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။

စတယ်ဘတ်ကျွန်းများတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော စဝစ်ဘာဂ်ရှိ မက်ဒယ်လင်ဂျော်ဒန်တောင်နံရံများနှင့်စာလျှင် ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံသည် အလွန်သေးငယ်နေပါသည်။ ဤကျွန်းစုရှိ မြေပြင်ထက်ဝက်ကျော်ကို ငရဲခဲမြစ်မှ ငရဲခဲများက ဝုံးလွှမ်းထားပါသည်။ ထိုနေရာမှာ နော်ဝေပြည်မှ ဖိုင်ဂုဝ တွာဝေးပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ သမိုင်းစာပေအများစုတွင် စတယ်ဘတ်သည် ထိုအစွန်း၏ အခြားတစ်ဖက်တွင် ရှိနေပါသည်။ ငွှေးကျသော လူနေမှုဘဝများတွင်လည်း ထိုဒေသကို လက်ဖျားဖြင့် မတို့ခဲ့ပါ။ ဝိုက်ကင်း (VIKING) လူမျိုးများက ထိုဒေသကို မသိမ်းဝိုက်ခဲ့ပါ။ အင်နု (INUIT) လူမျိုးများကလည်း ဝေးဝေးရွာင်ခဲ့ကြပါသည်။ အော်စလိုမှ နေ့စဉ် လေကြောင်း

ဝန်ဆောင်မှုကို နှစ်သက်ကြသော ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် အများအပြားရှိသော မျက်မှောက်ခေတ်ကာလပင်လျှင် လူပေါင်း ၂၅၀၀ သာ နှစ်ပတ်လည်နေထိုင်ကြပါသည်။ ၎င်းတို့အများစုမှာ ဘယ်ဘတ်ကျောက်မီးသွေးတွင်းမှ အလုပ်သမားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဆောင်းတွင်း ကာလသည် မပြောင်းလဲသော အမှောင်ထုကို ယူဆောင်လာပါသည်။ (ဝင်ရိုးစွန်းဒေသ)

တွင် နေကာလ ခြောက်လ၊ ညကာလ ခြောက်လ ကြာမြင့်ပါသည်။ ဘာသာ ပြန်သူ)

သို့ရာတွင် အချို့သော အရွေးချယ်ခံ မြိုးစိတ်များအတွက်မူ စဘယ်ဘတ်သည် သက်ရှိများပေါက်ဖွားရာ တစ်မူထူးခြားသောဒေသ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဒေသ၏ လျှို့ဝှက်ချက်သည် မြေသားပေါ်တွင်သာ ညည်နေသည်မဟုတ်ချေ။ စဘယ်ဘတ်ဒေသကို ရေ အလင်း ခံရောင်နှင့် အပူချိန်က အုပ်စိုးထားပါသည်။

ထိုဒေသ၏ အထက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အရှေ့ဘက် ကမ်းရိုးတန်းမှ စတင်သော ပင်လယ်အော်တွင်းမှ ရေစီးကြောင်းက သက်ရှိယန္တရားကို လောင်းစာဖြည့်ပေးပါသည်။ အကယ်၍ သင်သည် ပင်လယ်အောက်ရေစီးကြောင်း၏ အဓိကလမ်းခွဲ ဖြစ်သော မြောက်အတ္တလန္တိတ် ရေစီးကြောင်းအတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ ဆန်တက်လျှင် စဘယ်ဘတ်ကမ်းရိုးတန်းရှိ အနောက်စပစ်ဘာဂန် (WEST SPITSBERGEN) ရေစီးကြောင်းတွင် အဆုံးသတ်ပေမည်။

နှစ်စဉ် ရေခဲစုန်းလွှမ်းမှုမှာ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေသော်လည်း ၁၉၇၁ ခုနှစ် မတ်လမှ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မတ်လနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ဘဲရင်ပင်လယ်အတွင်းရှိ ဖျမ်းပျူရေခဲစုန်းရေယာသည် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ကျဆင်းနေပါသည်။ ၂၀၀၇ နှင့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်များတွင် ပင်လယ်တွင်းရေခဲများသည် မှတ်တမ်းအရ အောက်ဆုံးအထိ ကျဆင်းသွားပါသည်။

အတ္တလန္တိတ် ပါးရပ်တစ်ကောင်သည် ရေတိမ်နေ ယောက်သွားများစားသုံးပြီး ကမ်းစပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ ထိုသတ္တဝါသည် ခရုခွံများကို ငွေ့နှောက်ပြီး နေ့ရှာသီ နေ့တစ်နေ့အတွင်း ထောင်ချီသော ယောက်သွားများကို စုပ်ယူပါသည်။ သူက ပိုင်ဘရီစေ ဟုခေါ်သည့် အာရုံခံအမျှင်များပါသည့် ပါးစပ်ကို အားကိုး၍ သားကောင်ကို ရှာဖွေပါသည်။

ထိုနေရာတွင် ပူနွေးသော ဆား
ငန် ရေစီးကြောင်းက ရေကို ရေခဲများမှ
ကင်းလွတ်စေပြီး ပလင်တွန် (PLANK-
TON) ခေါ် ရေမှော်များ နွေရာသီ
တိုင်းတွင် အထူးပွားများကြပါသည်။
(ဤနေရာတွင် ပူနွေးသောရေဟူသော
ဝေါဟာရကို ၄၂ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက် အပူ
ချိန်ဟု သုံးစွဲလေ့ရှိသော်လည်း ဤ
ဒေသတွင်မူ ရေခဲကင်းလွတ်သော ရေ
ကိုပင် ပူနွေးသောရေဟု သုံးနှုန်းထား
ပါသည်။)

ရေမှော်များသည် ဝေလငါးများ
နှင့် ဝင်လယ်ငါးများ၊ ဖျံများ၏ အစာ
ဖြစ်သော ကိပ်ဝလင် (CAPELIN) ငါး
အုပ်စုနှင့် ဝင်ရိုးစွန်း ကော့ (COD) ငါး
များကို ဆွဲဆောင်ကြပါသည်။ ဖျံများ
အစုလိုက်ရှိခြင်းသည် စဘယ်ဘတ်
ဒေသရှိ ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံများအား
အစားအစာ လုံလောက်စေပါသည်။
သက်ကြီးကောင် ဝက်ဝံများသည် ဖျံ
အဆီမဟာဏ များစွာစားသုံးပါသည်။
ထိုအဆီရရန် ရင်းဖျံ (RING SEAL)
နှင့် မုတ်ဆိတ်မွေးဖျံ (BEARDED
SEAL) များကို အဓိကထားပါသည်။

ထိုအာဟာရသည် ဝက်ဝံများ
အား ၎င်းတို့၏ ကြီးမားသောခန္ဓာကိုယ်
(အထီးသည် အများအားဖြင့် ပေါင်
၁၃၀၀ လေး၍ အမသည် ၎င်း၏ ထက်
ဝက်ခန့်လေးသည်။)အား သယ်ဆောင်
၍ ပိုင်နက်ဒေသဖြစ်သော စတုရန်းမိုင်

အစွယ်အရှည်အလျား တွဲပြားမှုသည် ဝါးရပ်များအတွင်း အသက်အရွယ်ကို ကိုယ်စားပြု
ပါသည်။ စဘယ်ဘတ် နွေရာသီတွင်ရှိသော အကောင်ရေ ၂၆၀၀ မှ အချို့ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၀၀
ပြည့်နှစ်အစောပိုင်းကပူ အစွယ်စုဆိုးများသည် နော်ဝေနိုင်ငံမှ အုပ်စုများကို လုံးဝနီးပါးသုတ်ဆီခဲ့ပါ
သည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှစ၍ ဟာတွယ်ယားခြင်အားဖြင့် အကောင်ရေများ ပြန်လည်တိုးတက်လာသည်။

ကျူးကျော်လာသော လူသားတို့
စစ်ဆေးသောအားဖြင့် ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံ တစ်
ကောင်သည် နှင်းပေါ်သုံးတုလားထိုင်၊ တင်ရာ
အိတ်နှင့် ဦးထုပ်တို့ကို ဝါးစားအပြီး ဓာတ်ပုံဆရာ
ပေါလ်နစ်စလင်၏အာနိသ် အနံ့ခံနေပါသည်။
ရေခဲထူသော အပြင်ဘက်မြေပြင်ကို နီကလင်
တ ဝက်ဝံတွေ့ရုံ စူပါဟိုင်းဝေးတု ခေါ်ဆိုပါ
သည်။ "သူတို့ ဆာလို့လာတာ၊ အစာရှာနေ
တာပါ။"

စာယ်ဘက်၏ ဂေဟဓာတ်သည် ကောင်းကင်၊ ပင်လယ်နှင့် တစ်ဆစ်ကို ဆက်စပ်ထားပါသည်။ ဒိုမီဂီးငှက်များသည် ကျောက်ဆောင်ထူသော ဆင်ခြေလျှော့များတွင် အသိုက်ဆောက်လုပ်သော ကိုပီငယ်များအား ထိုးသုတ်နေပါသည်။ ထိုငှက်အုပ်က ခြေပေါ်သို့ စွန့်ပစ်သောငှက်ချေးနှင့် ငှက်သေအဆွေးများက ရေညိုဥယျာဉ်အား ခြေညှိစေပါသည်။ ထိုနေရာသည် အာတီတ်မြေခွေးများ၏ ပုန်းအောင်းချောင်းမြောင်းရာ နေရာဖြစ်ပါသည်။

၆၀ မှ ၁၄၄၀၀၀ အထိ လှည့်လည်နိုင်ရန် စွမ်းအင်ကို ပေးပါသည်။ စွမ်းအင်ပြည့်ဝသော ကမ်းလွန်ဒေသ ရေများသည် ပင်လယ်ငှက်များအား နှစ်ပတ်လည် အရည်ဓာတ် ဖြည့်ပေးပါသည်။ မေလနှင့် ဇွန်လတိုင်းတွင် တန်ခြာဒေသတွင် ရေခဲများ နောက်ဆုတ်သွားပြီး ဆီးနှင်းများပျောက်ကွယ်သောအခါ စာယ်ဘတ်ဒေသသို့ ငှက်အကောင်ရေ သုံးသန်းအထိ စုဝေးရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ငှက်များသည် အရေအတွက် များသော်လည်း အမျိုးအစား များများမပါဝင်ပါ။ မျိုးစိတ် ၂၈ ခုသာ အများအပြား တွေ့ရလေ့ရှိပါသည်။

စာယ်ဘတ်ဒေသတွင် ရော့ခ်တာမီဂင် (ROCK PTARMIGEN) ငှက်တစ်မျိုးသာ တစ်နှစ်ပတ်လုံးနေထိုင်ကြပါသည်။ အခြားငှက်များမှာ မျိုးပွား

ရန်နှင့် မနားတမ်း စားသောက်နိုင်ရန် ဤဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့လာကြပါသည်။ ဘူမိအနေအထား ပြောင်းလဲလာမှုကြောင့်ထိုရည်မှန်းချက်များကိုအကောင်

အာတီတ်မြေခွေးသည် ပက်ဝင်အပါအဝင် ငှက်များကို ဥများပါမကျန် ငင်းတိုင်းသားများအား အစာကျွေးရန် စမ်းသီးကြပါသည်။ ဆောင်းရာသီရောက်သောအခါ မြေခွေးသည် နင်းထူထပ်သော နယ်မြေတွင် စွန့်ပစ်စုစည်းများကို ဖြာစုရပါသည်။

အမည် ဖော်နိုင်ပါသည်။ နေရာများများတွင် စာယ်ဘတ် ကမ်းရိုးတန်းသည် ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှ မုတ်စောက်သော ကမ်းပါးယံများအထိ မြင့်တက်နေပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ရီရိုမိုက်အယ်ကပ်မီတန် (YOSEMITE EL CAPITEN) ကဲ့သို့ နံရံမျိုး မဟုတ်ပါ။ ထိုကမ်းပါးယံများတွင် ချွန်ထွက်နေသော ကျောက်ပြားများရှိသဖြင့် ငှက်များအသိုက်ဆောက်လုပ်ရန် နေရာအလုံအလောက် ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် အာတီတ်ဝံပုလွေကဲ့သို့သော သားစားသတ္တဝါများအား အလွန်ခက်ခဲစေပါသည်။

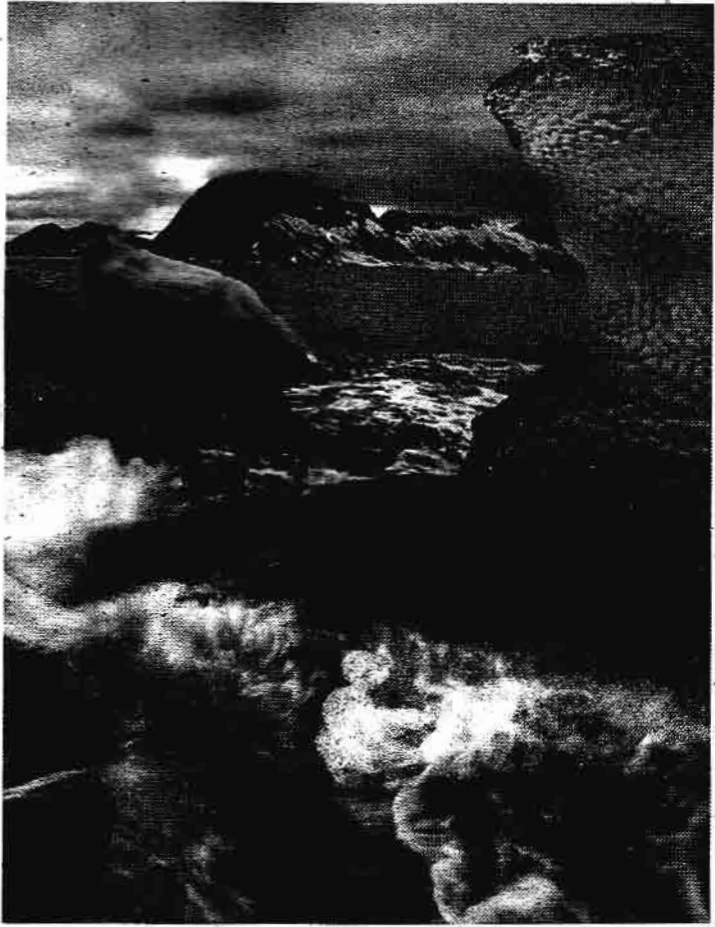
ထို့ကြောင့် ထိုနေရာသည် ငှက်များ မျိုးပွားရန် အကောင်းဆုံး အနေအထား ဖြစ်ပါသည်။ ဖူလ်မာငှက် (FULMAR)၊ ဂူလီမော့ငှက် (GUILLEMOTS) နှင့် ခြေထောက်မည်းနေသည့်ကစ်တီဝိက်ငှက် (KITTIWARKS) စုံတွဲများသည် ကမ်းပါးယံတစ်ခုတည်းတွင် ရော့နော့ပြီး နှစ်ဆယ့်လေးနာရီလုံး အလင်းရောင်ရှိသော နွေတစ်ရာသီနေထိုင်ရန် စီစဉ်ကြပါသည်။ ငှက်များက ကမ်းပါးယံ အစွန်းတစ်ခုတွင် နေရာယူလိုက်သောအခါ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုမှာ ထင်ရှားလာပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါက ကျွန်ုပ်သည် စဘစ်
ဘာကန် ရေလက်ကြားအတွင်း ငါးဖမ်း
သင်္ဘောငယ်ဖြင့် လှည့်လည်နေစဉ်
မီးခိုးရောင် ကမ်းပါးပေါ်တွင် နှင်းများ
ဖုန်ထသကဲ့သို့ ပျံ့နေသည်ကို တွေ့ရ
ပါသည်။ ကျွန်ုပ်က မှန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်
လိုက်သောအခါ ၎င်းတို့မှာ နှင်းများ
မဟုတ်ချေ။ ကမ်းပါးပေါ် အစွန်းတွင်
ကပ်တီဝိတ်ငှက်များ အသိုက်ဆောက်
နေကြပြီး ၎င်းတို့၏ ဦးခေါင်းများက
ခိုင်များစွာ အကွာအဝေးတွင် တံလျှပ်
ကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

စဘယ်ဘတ်၏ နွေရာသီငှက်
များမှာ သဘာဝ၏ သာပေါင်းညာစား
များ ဖြစ်ကြပါသည်။ အချိန်ကောင်းတွင်
လာရောက်ပြီး မကောင်းသောကာလ
တွင် စွန့်ခွာသွားကြပါသည်။

စဘယ်ဘတ်တွင် တစ်နှစ်ပတ်
လုံး နေထိုင်သူများအား အမြင့်မားဆုံး
လေးစားမှု မထားဘဲ မနေနိုင်ချေ။ ၎င်း
တို့သည် ဆိုးရွားလှသော အာတိတ်
ဒေသ ဆောင်းကာလတွင် အသက်ရှင်
နေထိုင်ရန် ပြုလုပ်မြဲနည်းတူ။ ဟာတစ်ခု
သို့မဟုတ် နှစ်ခု ကျင့်သုံးရပါသည်။
၎င်းတို့မှာ ဆက်လက်အမဲလိုက်ရန် သို့
မဟုတ် အပိုစွမ်းအင် သိုဝှက်ထားရန်
ဖြစ်ပါသည်။

ရေခဲမြစ်မှ ရေခဲထုံးများသည် ရေလျှိုးကြောင့် ကြောင်းပြန်လှန်ပြီး ပင်လယ်ထဲတွင်ချော
နေပါသည်။ ထိုဝေးထွာသော ထွန်းများကို ၁၂ ရာစုထုထည်းက ဝိုင်ထင်းလူမျိုးများ တွေ့ရှိခဲ့ပေ
မည်။ ဝေလဝါးဖမ်းသူများ။ ထိပ္ပံဝညာရှင်များနှင့် အာထိတ်ဒေသ စွမ်းရည်စွယ်များက ထိုကျွန်း
များကို အခြေစိုက်စခန်းအဖြစ် အသုံးပြုပါ
သည်။ သို့ရာတွင် စဘယ်ဘတ်တွင် အမြဲ
နေထိုင်သူမှာ ရာဦးရေ ၂၅၀၀ ထာ ရှိပါသည်။

အစာအာဟာရများသည် ကမ်းစပ်မှ ထိုက်စားသွားပြီး ကောင်းထင်ပေါ် မှထစ်ဆင့် ရေထဲ
ရောက်သွားပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ အာဟာရရမာထိကြွယ်ဝသော အနီးရင်းများနှင့် သန္တုအစေ့စွဲများ
ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်းလမ်းကို အထူးကျင့်
သုံးသူမှာ ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံများ ဖြစ်
ကြပါသည်။ ၎င်းတို့သည် ဆောင်းတွင်း
ကာလတစ်ခုလုံးတွင် ဖျံများ အသက်ရှူ
ရန် ထွက်သောအပေါက်ဝတွင် ညီစာ
အတွက် စောင့်နေကြပါသည်။

အာတိတ်မြေခွေးသည် နည်း
လမ်းနှစ်မျိုး တွဲ၍ ဆောင်ရွက်ပါသည်။
၎င်းတို့သည် သားလောင်များ အပူရန်
တကူ မမြင်နိုင်သော အပူရုံများကို
အမဲလိုက်လေ့ရှိပြီး ဘက်စုံသော
တွင် လေပေါင်းများစွာ

သော အစားအစာများကို တူးဖော်ကြ
ပါသည်။

ပို၍ ပူနွေးသောဒေသများတွင်
မြေခွေးသည် သတ်ဖြတ်မှုကို ပိုမိုလုပ်
ဆောင်ပါသည်။ ၎င်းတို့သည် ကြက်
လောင်အိမ်များ၊ ခိုရာ သွားပြီး စားနိုင်
သည်ထက်ပို၍ သတ်ဖြတ်ကြပါသည်။
ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် လယ်သမား
များ၏ အငြိုးထားမှုကို ခံကြရပါသည်။
သို့ရာတွင် အပိုသတ်ဖြတ်ထားသော
ကြက်များကို သိုလှောင်ထားခြင်းသည်
သေနေရင်ရောက်စွာ ဖြစ်ပါသည်။

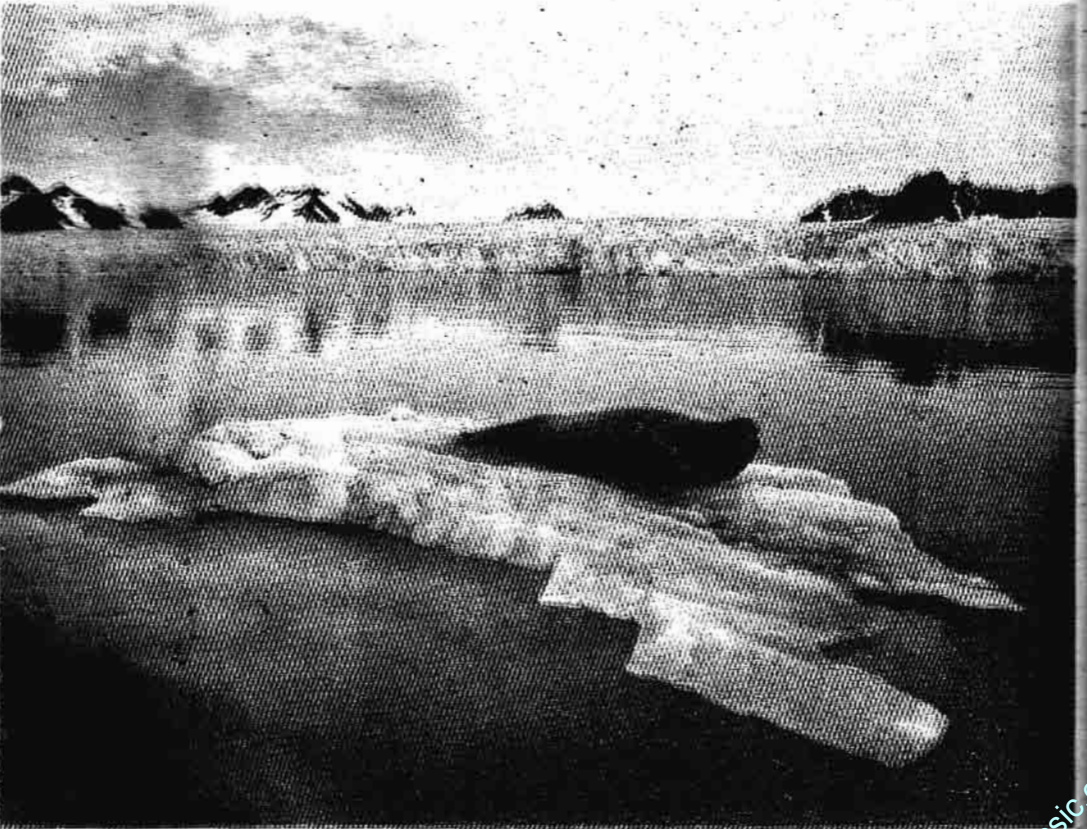
ရိန်းဒီးယားနှင့် ရော့ခဲကာမီဂန်
များတွင် အပိုစွမ်းအင် သိုဝှက်ခြင်းမှာ
ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝစေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
စဘယ်ဘတ်ဒေသတွင် ရိန်းဒီးယားတစ်
ကောင် ညသန်းခေါင်ယံ အစားအစာသည်
ကို ကြည့်နေရခြင်းမှာ ဖြစ်ရပ်ထူး ဖြစ်
ရပ်ဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

ရိန်းဒီးယားနှင့် ရော့ခဲကာမီဂန် များတွင် အပိုစွမ်းအင် သိုဝှက်ခြင်းမှာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝစေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တာမီဂန်များကိုသို့ပင် ရိန်းဒီး
ယားများသည် သတ္တဝါ အများစုတွင်
ရှိသော ညပိုင်း ဒီဝကမူစည်းချက်ကို
ဖျက်ဆီးကြပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ စားပြီး

ရင်း စားပြီး အချိန်အနည်းငယ်သာ
အနားယူပါသည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန်
စားသောက်ပြန်ပါသည်။ နေ့အချိန်နှင့်
ညအချိန်ဟူ၍ မခွဲခြားတော့ပါ။

တာမီဂန်များကိုသို့ပင် ရိန်းဒီးယားများသည် သတ္တဝါ အများစုတွင် ရှိသော ညပိုင်း ဒီဝကမူစည်းချက်ကို ဖျက်ဆီးကြပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ စားပြီး ရင်း စားပြီး အချိန်အနည်းငယ်သာ အနားယူပါသည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန် စားသောက်ပြန်ပါသည်။ နေ့အချိန်နှင့် ညအချိန်ဟူ၍ မခွဲခြားတော့ပါ။

www.burmeseclassic.com

သို့ရာတွင် အလယ်ပိုင်းအထိ ပိုမို
ကားသတ္တဝါ ခြစ်လေး တို့နှင့်အညီ သတ္တဝါ
နေရာတွင် သွင်းနိုင်သည့် ထပ်မျှသည့် အသေ
သတ္တဝါ ဖလှယ်ပုံ၊ အခြားအခြေအရာ
ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် အညီအညွတ်အညီ
အလယ်ပိုင်းအထိ အလယ်ပိုင်း အထိ

ရိန်းဒီးယားသည် ခန္ဓာကိုယ်
အတွင်းတွင် လေးလက်မအထိ ထူသော
အဆီပြင်ကို တည်ဆောက်ထားပါသည်။
အစားအစာ ရှားပါးသော ဆောင်းရာသီ
တွင် ထိုအဆီသည် ရိန်းဒီးယား၏ သို့
လျှောင်စွမ်းအင် ဖြစ်လာပါသည်။

စာသားတတ်ဒေသရှိ တောရိုင်း
သတ္တဝါများသည် အာတိတ်အမှောင်ထု
နှင့် လိုက်လျောညီထွေ နေနိုင်အောင်
နည်းလမ်းရှာရပါသည်။ ထိုကာလ
အတွင်း အအေးဓာတ်မှာ ခါးသီးလှပြီး
အပင်ငယ်များကို ပျက်စီးစေပါသည်။
သို့ရာတွင် ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ် (EVOLU-
TION) ထက် လျင်မြန်သောစွမ်းအင်
ထိုဒေသသို့ရောက်ရှိလာပါသည်။ ၎င်း
မှာ လူသားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇ ရာစုမှ ၁၉ ရာစုအထိ
ဝေလင်းဖမ်းသူများသည် ထိုဒေသ၏
ကြီးမားသော ရေနေသတ္တဝါများကို
ဖမ်းဆီးရန် စာသားတတ်သို့ ရွက်လွင့်
ကြပါသည်။ ထိုသတ္တဝါများ၏ အဆီ
အား ဝေလင်းအဆီအဖြစ်ပြောင်းလဲပြီး
အကျိုးအမြတ် များများရရှိနိုင်ပေသည်။

၁၆၁၂ ခုနှစ်က စာသားတတ်သို့
ခရီးထွက်လာသော ဒတ်ချ်သင်္ဘောမှ
မာလိန်မှူးက ဘဲရင့်ပင်လယ် (BA-
RENTS SEA) တွင် ဝေလင်းများ ပြည့်
နက်နေပြီး သင်္ဘောက ရေခဲခွဲသကဲ့သို့
သို့သတ္တဝါများအကြား တိုးသွားနေရ
ကြောင်း သတင်းပို့ပါသည်။

၁၆၁၂ ခုနှစ်က စာသားတတ်သို့ ခရီးထွက်လာသော ဒတ်ချ်သင်္ဘောမှ မာလိန်မှူးက ဘဲရင့်ပင်လယ် (BARENTS SEA) တွင် ဝေလင်းများ ပြည့်နက်နေပြီး သင်္ဘောက ရေခဲခွဲသကဲ့သို့ သို့သတ္တဝါများအကြား တိုးသွားနေရကြောင်း သတင်းပို့ပါသည်။

၁၈ ရာစု ကုန်ခါနီးတွင် ကမ္ဘာ့ လူသားများ၏ ဝေလငါးအဆီ စားသုံး လိုမှုက ထိုငါးများကို ဖယ်ရှားလိုက်ပါ သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးသော နို့တိုက်သတ္တဝါဖြစ်သည့် ဘိုးဟက်ဝေလ ငါး (BOWHEAD WHALES) ငါး သောင်းခန့်ကို ဒတ်ချ်သင်္ဘောတစ်စင်း တည်းက သယ်ဆောင်သွားပါသည်။

ထိုသို့ အမြောက်အမြားကူးသန်း ရောင်းဝယ်မှုကြောင့် မျိုးစိတ်အများ အပြားမှာ မှီးသွင်းပျောက်ကွယ်လုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် ဘိုး ဟက်ဝေလငါး တစ်သောင်းကျော် ရှင် သန်လျက်ရှိပြီး အများစုမှာ ဘယ်ရင်း (BERING)၊ ချပ်ချီ (CHUKCHI) နှင့် ဗျူဖို့ (BEAUFORT) ပင်လယ်များတွင် နေထိုင်ကြပါသည်။

ဝေလငါးများ ဖမ်းဆီးပြီးသော အခါ အတ္တဝါမုဆိုးများသည် ဝါးရပ် (WALRUS) များဘက်သို့ လှည့်ကြပြန် ပါသည်။ ဝါးရပ်များကို ၎င်းတို့၏ အစွယ် ရရှိရန် ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ကြပါသည်။ ထိုမျိုးစိတ်များကိုလည်း အားလုံးနီးပါး ထုတ်ပယ်ကြပါသည်။

ပထမကမ္ဘာစစ် ပြီးသောအခါ စဘယ်ဘတ် သင်္ဘောတူစာချုပ်အရ ထိုကျွန်းစုများကို နော်ဝေအပိုင်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။ ယခင်က ထိုဒေသ ကို ဆိဒ်နှင့် ရုရှားတို့ကလည်း မျက်စိ ကျခဲ့ပါသည်။ ထိုသင်္ဘောတူစာချုပ် သည် ပြောင်းလဲမှုမှတ်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

၂၀ ရာစုမတိုင်မီက အားလုံး လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာနိုင်သော သားသတ်ကွင်းအဖြစ်မှ ကောင်းစွာ ကာကွယ်ထားသော ဘေးမဲ့ဒေသအဖြစ် နော်ဝေအရာရှိများက ပြောင်းလဲစေခဲ့ ပါသည်။

ယနေ့ စဘယ်ဘတ်ကျွန်းများ၏ ၆၅ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ပင်လယ်ပြင်ရေယာ၏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းမှာ အမျိုးသားဥယျာဉ် အတွင်း ပါဝင်နေပါသည်။

တိရစ္ဆာန်များအား နေထိုင်စရာ နှင့် လုံခြုံမှုပေးလိုက်သောအခါ သိသာ ထင်ရှားသော အကြောင်းအရာ ဖြစ် ပေါ်လာပါသည်။ ၎င်းတို့ ရှင်သန်ပေါက် ပွားလာကြပါသည်။

စဘယ်ဘတ်မှ ဝါးရပ်များသည် ၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ရာပေါင်း အနည်းငယ်သာရှိသော်လည်း ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် အကောင်ရေ ၂၆၀၀ အထိ ပြန်လည်ပွားများလာပါသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက တောင်ကြားဒေသ တွင် ရိန်းဒီးယားအကောင်ရေ တစ် ထောင်ခန့်သာ အစာစားနေပါသည်။ ယနေ့ ပါရဂူများက ထိုနေရာတွင် အကောင်ရေ တစ်သောင်းအထိ ရှိမည် တု ယုံကြည်ကြပါသည်။

အတောမသတ် သတ်ဖြတ်မှု များ ပပျောက်သွားသော ယခုခေတ် တွင်ပင်လျှင် လူသားများသည် တိုက် ရိုက် မဟုတ်သောနည်းဖြင့် သားရိုင်း များကို ဖိအားပေးပြန်ပါသည်။

ပီစီဘီ (PCB) နှင့် ဝါဇလူဝါဝင် သော ဓာတ်ပေါင်း (PERFLUORI-NATED COMPOUND) ကဲ့သို့သော အဆိပ်များသည် စဘယ်ဘတ်ဒေသ လေထုထဲနှင့် ပင်လယ်ရေစီးကြောင်း တွင် ဖျံ့နှံ့နေပါသည်။

စင်ရော်များ၊ စတု (SKUA) ငှက်များ၊ အာတိတ် ဝံပုဇွေများနှင့် ရင်းဖျံများ၏အဆိပ်တစ်သျှူး(အသားဖျင်) များတွင် ထိုအဆိပ်များ စုပေးလာပြီး ထိုသတ္တဝါများ၏ ရောဂါခုခံ ဘေးစနစ် ကို ဆုတ်ယုတ်စေပါသည်။

ပိုလာစ်တံများသည် ၎င်းတို့နှင့် မျိုးတူဖြစ်သော အလာစကာ (ALASKA) နှင့် ကနေဒါ (CANADA) မှ ဝက်ဝံများထက်ပို၍ အဆိပ်အတောက် သယ်ဆောင်ထားပါသည်။

ရာသီဥတု ပြောင်းလဲမှုကြောင့် နွေရာသီ၌ ရေခဲများကိုနောက်ဆုတ်စေ ပြီး ထိုဒေသရှိဝက်ဝံများကို အန္တရာယ် ကျရောက်စေပါသည်။

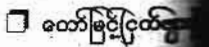
ထိုဒေသ၌ ပေါက်ဖွားသော တောရိုင်း တိရစ္ဆာန်များသည် ကမ္ဘာ ပေါ်တွင် အခက်ခဲဆုံးဒေသနှင့် လိုက် လျောညီထွေမှုရှိရန် ကြိုးပမ်းရပါသည်။

အပူချိန် မြင့်တက်လာသည်နှင့် အမျှ ငှက်များ၊ ငါးများနှင့် နို့ထိုက် သတ္တဝါများသည် လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်ရန် ပို၍ တွန်းအားပေးခြင်း ခံနေရပါသည်။

ဖြစ်နိုင်ခြေ တစ်ခုမှာ စဘယ် ဘတ်ဒေသမှ တောရိုင်း သတ္တဝါများ သည် သတ်ဖြတ်သူအဖြစ်မှ ကာကွယ် သူအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သော လူသား များနှင့် သင့်မြတ်အောင် ပြုပြင်ပြောင်း လဲခဲ့ပါသည်။

ဘဲရင်စ်ဘတ် (BARENTS-BURG) ကျောက်မီးသွေးတွင်းများတွင် အမည်းရောင် ခြေထောက်ရှိ သည့် ကစ်တီဝိတ်ငှက်များသည် ကျောက်စွန်း များ၌ အသိုက်ဆောက်လုပ်မှုကို စွန့် လွှတ်ပြီး ပြတင်းပေါက်ဘောင်များပေါ် တွင် အသိုက်ဆောက်လုပ်ပါသည်။ ညသန်းခေါင်ချိန်နှင့် မွန်းတည့်ချိန်များ မှာ ငှက်များအတွက် ထူးခြားမှုမရှိပါ။ မိခင် ဖခင်ငှက်များသည် ပြတင်းပေါက် ဘောင်မှ အောက်တွင်ရှိသော ဆိပ် ကမ်းအနီး ငါးအုပ်ကို ဒိုင်ဗင်ထိုး၍ ဖမ်းဆီးပါသည်။

ကစ်တီဝိတ် ငှက်များသည် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ဖျံ့ သွားပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ခတ်ခဲ သော်လည်း စဘယ်ဘတ်ဒေသတွင် အဆန်းမဟုတ်တော့ပါ။ ဤနေရာတွင် အခွင့်အလမ်းနှင့် ပွားများမှုသည် မထင် မှတ်သော နေရာများတွင် ဖြစ်ပေါ်ထင် ပါသည်။

Ref : National Geographic.

အာကာသခြွမ်းခြောက်မှု အန္တရာယ်

လှမိုး (ပညာရေး)

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှ ထုတ်ဝေသော ကြေးမုံသတင်းစာကြီးတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဖော်ပြထားသော အောက်ပါ သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော်များ ဖတ်ရှုခဲ့ရ၏။

“ဥက္ကာပုံ ကြွေကျမှုကြောင့် ရုရှားနိုင်ငံတွင် လူတစ်ထောင်ကျော် ဒဏ်ရာရ”

မော်စကို၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆။

ရုရှားနိုင်ငံ၌ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ဥက္ကာပုံတစ်ခု ကြွေကျရာမှဖြစ်ပေါ်လာသော အလင်းတန်းကြီးတစ်ခုနှင့်အတူ ပေါက်ကွဲမှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဥက္ကာပုံကြီး ကြွေကျပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ရုရှားနိုင်ငံ မော်စကိုမြို့တော်၏ အရှေ့ဘက်ပိုင် ၅၀ ကွာဝေးသော ချီလာရာဘင်စ်မြို့၌ အဆောက်အအုံများ ပျက်စီးခြင်း၊ ပြတင်းတံခါးမှန်များ လွင့်စဉ်ကြေကွဲခြင်းတို့ကြောင့် လူပေါင်း ၁၂၀၀ ခန့် အနာတရ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း ရိုက်တာသတင်းဌာနက ရေးသားဖော်ပြသည်။

ရုရှားအာကာသ အေဂျင်စီ Roscosmos ၏ အဆိုအရ အဆိုပါ ဥက္ကာပုံ အလင်းတန်း(မီးခိုးလုံး)သည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို တစ်စက္ကန့်လျှင် ၁၉ မိုင်နှုန်းဖြင့် ဖြတ်သန်းသွားခြင်းဖြစ်ပြီး ဥက္ကာပုံ၏နောက်တွင် အဖြူရောင်မီးခိုးတန်းကြီးကို ၁၂၅ မိုင် အကွာအဝေးမှ မြင်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်ကြောင့် လူများ ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ထောင်ပေါင်းများစွာသောပြတင်းတံခါးမှန်များကို ကွဲကြေခြင်းနှင့် ခိုဘိုင်းဖုန်း အဆက်အသွယ်များလည်း ပြတ်တောက်သွားခဲ့ရသည်ဟု သတင်းတွင် ဖော်ပြသည်။

ရုရှား ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက အဆိုပါ ဥက္ကာပုံ ပေါက်ကွဲကြွေကျမှုသည် ဖြစ်ခေါင့်ဖြစ်ခဲ့ ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ အသံထက်မြန်သော ဗုံးပေါက်ကွဲမှု တစ်မှုလည်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ရုရှားသိပ္ပံ အကယ်ဒမီ၏ အဆိုအရ အဆိုပါ ဥက္ကာပုံသည် သံဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပြီး အလေးချိန် ၁၀ တန်ခန့် ရှိကြောင်း ကမ္ဘာ့လေထုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး ကမ္ဘာမြေပြင်အထက်

၁၉ မိုင်နှင့် ၃၀ မိုင်ကြားတွင် ပေါက်ကွဲခဲ့ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်။ ရုရှားသမ္မတ ဗလာဒီမာပူတင်က ဒဏ်ရာရသူများအား ကူညီကယ်ဆယ်ရန် အရေးပေါ် အကူအညီ ကယ်ဆယ်

www.burmeseclassic.com

ရေးဝန်ကြီးသို့ ညွှန်ကြားပြီးနောက် အဆိုပါဒေသသို့ ကူညီကယ်ဆယ်ရေး လုပ်သား ၂၀၀၀ နှင့် သန့်ရှင်းရေး စေလွှတ်ထားသည်ဟု ဆိုသည်။

ဒဏ်ရာရသူ ၁၂၀၀ ခန့်ရှိပြီး ဒဏ်ရာရသူ ၂၀၀ ခန့်မှာ ကလေးများ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အသေအပျောက် မရှိကြောင်း အရေးပေါ် တူညီကယ်ဆယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနက ထုတ်ပြန်ကြေညာသည်။

ရွက်တာ

အထက် ဖော်ပြပါ ထူးဆန်းသော ပေါက်ကွဲမှုသတင်းကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထုတ်လွှင့်သော စီအင်အင် ရုပ်သံလွှင့် အစီအစဉ်ကလည်း ဓာတ်ပုံသာမက အထောက်အထား ဝေဝေဆာဆာနှင့် အသေးစိတ် ထုတ်လွှင့်သွားခဲ့ပြီး အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဘီဘီစီ ရုပ်သံလွှင့် အစီအစဉ်ကလည်း ဤပေါက်ကွဲမှုသတင်း အသေးစိတ်ကို ပါမက အာကာသသိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် ဆွေးနွေးခန်းကိုပါ ထုတ်လွှင့်ပြသသွားခဲ့ရာ ဟိုးဟိုးကျော်သည့် ထူးခြားဖြစ်စဉ် သတင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နိုင်ငံတကာမှ ထုတ်ဝေသော သတင်းစာကြီးများကလည်း ယင်း သတင်းကို မျက်နှာဖုံးသတင်းအဖြစ် ဓာတ်ပုံများနှင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြခဲ့သည်သာမက ဤကဲ့သို့ ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ခဲ့ရမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် နောက်ကွယ်မှ လူသိနည်းသော ဖြစ်ရပ်များကိုပါ ဖော်ပြခဲ့ရာ အထက်ဖော်ပြပါဖြစ်ရပ် ဆန်းမှာ အငြင်းပွားဖွယ် ပဟေဠိတစ်ပုဒ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှ ထုတ်ဝေသော ဂျာနယ်များနှင့် ရုပ်သံလွှင့်အစီအစဉ်များတွင်လည်း အသေးစိတ် ထုတ်လွှင့်ခြင်း၊ ရေးသားဖော်ပြခြင်းများပြုလုပ်ခဲ့ရာ အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်ခဲ့ရသောသတင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ဤဖြစ်ရပ်ဆန်းကိုပင် ရုရှားနိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့မှ ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိသူ

ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဒီဇီသရီဂိုဂိုဇင်ကလည်း "ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ အာကာသခြိမ်းခြောက်မှုအန္တရာယ် ရှိလာပြီဖြစ်၍ ကာကွယ်ရေးစနစ်တစ်ရပ်ကို ထူထောင်ရန်လိုအပ်သည်"ဟု ၎င်း၏ဝက်ဘ်ဆိုက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်သာမက သတင်းမီဒီယာများကိုလည်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်ဟု အေပီသတင်းနှင့် ရွက်တာသတင်းများက ဖော်ပြခဲ့သည်။

ရုရှားနိုင်ငံအတွင်းမှ အာကာသသိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် အာကာသအားစောင့်ကြည့်လေ့လာသူ အများစုမှာ အာကာသ ခြိမ်းခြောက်မှုအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် သတိပေးစနစ်တစ်ရပ်ကို တည်ဆောက်သင့်သည်ဟု အစိုးရအား တိုက်တွန်းခဲ့သည်ဟူ၍ သတင်းများက ဖော်ပြခဲ့၏။

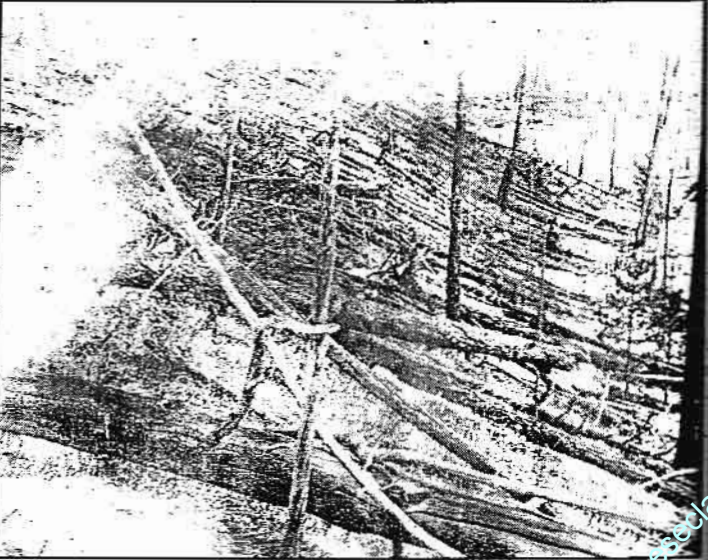
ထိုသတင်းများနှင့်အတူ ယနေ့ ရုရှားနိုင်ငံ၏ ရောင်စကောစမော့စ် အာကာသ အေဂျင်စီအဖွဲ့ချုပ် အကြီးအကဲဖြစ်သူ ပီတာလီဒါဗီဒေါ့ဗ်ကလည်း ရုရှား အစိုးရအား အထက်ဖော်ပြပါ အာကာသ ခြိမ်းခြောက်မှုကို တုံ့ပြန်နိုင်မည့် ကာကွယ်ရေးစနစ်တစ်ခု အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ပေါ်နိုင်ရန် ရုရှား အစိုးရအားတိုက်တွန်းခဲ့သည်ဟုသိရ၏။

နောက်ဆက်တွဲ သတင်းများအရ ယခု ဥက္ကာပျံကြီးတစ်ခု ပေါက်ကွဲ

သည့် ဒေသသည် ယခင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ လက်ထက်က အဏုမြူလက်နက်များ စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲသည့် နေရာများဖြစ်သည်ဟုဆိုသဖြင့် ယခု ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲမှုသည် ယခင် အဏုမြူလက်နက်များ စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သလောဟု သတင်းများလည်း ထွက်ပေါ်လာခဲ့သဖြင့် ဥက္ကာပျံပေါက်ကွဲမှုသည် အမှန်တကယ် ဥက္ကာပျံပေါက်ကွဲခြင်းလော သို့မဟုတ် နောက်ကွယ်မှ အခြားဖြစ်စဉ် ရှိသလော။

ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့် အင်တာနက် သတင်းတစ်ပုဒ်ကြောင့် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဥက္ကာပျံ ပေါက်ကွဲမှုမှာ သံသယဖြစ်စရာ၊ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာသည်။ ယင်း အင်တာနက်သတင်းတွင် ရုရှားနိုင်ငံ ဆိုက်ဘေးရီးယားဒေသရှိ ကျေးရွာ တစ်ရွာအနီးသို့ ထက်ကောင်းကင်မှ ပြုတ်ကျလာခဲ့သော ပန်းကန်ပြားပျံ အပိုင်း အစတစ်ခုကို အာကာသဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူများက စစ်ဆေး၍ အဖြေရှာရန် ကြိုးစားလျက်ရှိသည်ဟုသော သတင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသတင်းအရ ယင်းထူးဆန်းသော အရာဝတ္ထုကြီးမှာ အမှိုက်ပုံကြီး တစ်ခုနှင့် တူညီပြီး ဒုံးပျံတစ်စင်း သို့

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (မတ်လ၊ ၂၀၁၄)

မဟုတ် ခိုးကျည်တစ်စင်းမှ အစိတ် အပိုင်းတစ်ခုမဟုတ်ကြောင်း အာကာသ သိပ္ပံပညာရှင်များက ပြောကြားသည် ဟူ၍လည်း သိရ၏။ ထိုပန်းကန်ပြားပျံ ပျက်ကျသည်ဟု ယူဆရသော သတ္တု အပိုင်းအစကြီး တွေ့ရသော ဇေးဂျာ အမည်မှာ အောသရက်နန်းစက်၊ ဖြစ်ပြီး မော်စကိုမြို့တော်မှ ခိုင်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော် ကွာဝေးသည်ဟု သိရ၏။

ဤထူးခြားဖြစ်စဉ်ကို ဒေသခံ ရဲအဖွဲ့နှင့် တာဝန်ရှိသူများက မော်စကို မြို့တော်ရှိ အာကာသ အေဂျင်စီအား သတင်းပေးပို့ခဲ့သည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မော်စကိုမြို့ရှိ အာကာသ အေဂျင်စီ ဌာနချုပ်မှ တာဝန်ရှိသူများက အသေးစိတ် စနစ်တကျ စူးစမ်းလေ့လာ လျက်ရှိသည်ဟု အင်တာနက်သတင်းက ဖော်ပြထားရာ ဤသတင်းသည်လည်း ကျွန်တော်တို့အတွက် စဉ်းစားစရာဖြစ် လာသည်။

ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြ ခဲ့သော ဥက္ကာပျံပေါက်ကွဲမှုသတင်းနှင့် ပန်းကန်ပြားပျံ ပျက်ကျသည်ဟု ယူဆ ရသော သတင်းများအရ အချင်းဖြစ်ပွား သည့် ဒေသသည် ရုရှားနိုင်ငံ ဆိုက်ဘေး ဂျီးယားဒေသတွင် ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့ အတွက် အလေးအနက် စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့ပြီး နောက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့် တောင်အမေရိကတိုက် နိုင်ငံအများရှိ ထက်ကောင်းကင်တွင် U.F.O ခေါ် အများအခေါ် ပန်းကန် ပြားပျံ ဟူသော အမျိုးအမည် မသိရ သော အာကာသယာဉ်ကြီးများ ပျံဝဲနေ သည်ကို မြင်ရသည်ဟူသော သတင်း များ၊ ထိုအာကာသယာဉ်ကြီးများ ပျက် ကျသည့် သတင်းနှင့် ထိုအာကာသ ယာဉ်ကြီးများနှင့် လိုက်ပါလာသော အခြားကမ္ဘာတစ်ခုမှ ဂြိုဟ်သားများ၏ အလောင်းများကို တွေ့ရသည်ဟူသော သတင်းများ။

အခြားကမ္ဘာ တစ်ခုမှ အမျိုး အမည် မသိရသော အာကာသယာဉ် ကြီးနှင့် လိုက်ပါလာသော ဂြိုဟ်သား များသည် ဤကမ္ဘာမြေပြင်မှ လူသား များအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြပြီး ခန္ဓာဗေဒ စမ်းသပ်သုတေသနပြုသည် ဟူသော သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ သည်သာမက အထက်ဖော်ပြပါ ဂြိုဟ် သားများ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ခြင်းခံရပါ သည်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်အများမှာလည်း ဆရာဝန်များ၊ စာရေးဆရာများ၊ လူ အများ လေးစားရသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ် နေသည်။

ထိုသတင်းများနှင့်အတူ အင်္ဂ လန်နိုင်ငံနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပြည်နယ်အချို့တွင် နွားများ၊ မြင်းများ၊ သိုးများ စသော တိရစ္ဆာန်များကို ယာ တောများ၊ တိရစ္ဆာန်စားကျက်မြေများ ပေါ်တွင် အကြောင်းမဲ့ အစုလိုက် အပြုံ လိုက် သတ်ဖြတ်၍ ထိုတိရစ္ဆာန်များ၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို စနစ်တကျ ခွဲစိတ် ဖြတ်တောက်ထားသည့်ဖြစ်ရပ်များလည်း နားမဆုံအောင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်များကို လေ့လာစောင့် ကြည့်သူများ U.F.O ခေါ် ပန်းကန်ပြား ပျံခေါ် အမျိုးအမည် မသိရသော အာကာသယာဉ်ကြီးများကို စနစ်တကျ သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာစောင့်ကြည့်ကြ သူများကမူ ထိုထူးခြားဖြစ်စဉ်များသည် အမျိုးအမည် မသိရသော အာကာသ ယာဉ်ကြီးများနှင့် လိုက်ပါလာသော ဂြိုဟ်သားများလက်ချက်ပင် ဖြစ်နိုင် သည်။ ဤကမ္ဘာမှ သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် သုတေသီများ အာကာသသိပ္ပံပညာရှင် များသည် အာကာသအတွင်းရှိ အခြား ဂြိုဟ်သားတွင် သက်ရှိသတ္တဝါများ နေ ထိုင်ခြင်း၌ မခံနိုင် စနစ်တကျ စူးစမ်း လေ့လာခဲ့ကြသကဲ့သို့ အခြားကမ္ဘာမှ ဂြိုဟ်သားများကလည်း ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာမှ လူများ၊ တိရစ္ဆာန်များကို စူးစမ်း လေ့လာခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သည်ဟု ယူဆထားကြ၏။

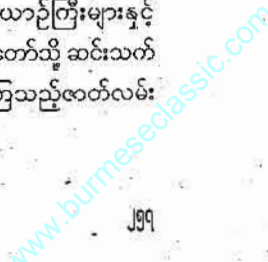
ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာမှ သိပ္ပံပညာ ရှင်များ၊ အာကာသသိပ္ပံပညာရှင်များ၊ သုတေသီအများကမူအာကာသအတွင်း ရှိ အခြားဂြိုဟ်သားတွင် နေထိုင်ကြသော ဂြိုဟ်သားများသည် ဉာဏ်ရည်ဉာဏ် သွေးနှင့် အတတ်ပညာရပ်များတွင် ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာမှ လူသားတို့ထက် သာလွန်သည်ဟုယုံကြည်ထားကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးအမည် မသိရ သော အာကာသယာဉ်ကြီးများသည် အာကာသအတွင်းရှိ ကျွန်တော်တို့မသိ ရသေးသော ဂြိုဟ်တစ်ခုမှ ဆင်းသက် လာခဲ့သည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုအခိုအညီ မသိရသော အာကာသယာဉ်ကြီးများ နှင့်လိုက်ပါလာသော ဂြိုဟ်သားတို့သည် ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာအား ခြိမ်းခြောက်မှု ပြုလုပ်ကြမည်လော။ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်ပွား မီက မြိုတိုသျှအမျိုးသား ကမ္ဘာကျော် သိပ္ပံဝတ္ထုရေးဆရာကြီး အိတ်ချ်ဂျီဝဲလ် သည် "The wars of the worlds" စစ် ပြိုင်ကမ္ဘာများဟူသော ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ရာ သောက်သောက် လဲ ရောင်းချခဲ့ရပြီး ယနေ့ထိ အကြိမ် ကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဆဲ ဖြစ်၏။

ရုပ်ရှင်အဖြစ် ရိုက်ကူးပြသခဲ့ရာ တွင်လည်း ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင် ပေါက်ရောက်သော ရုပ်ရှင်ကားကြီး တစ်ကား ဖြစ်ခဲ့သည်။

စာရေးဆရာကြီး အိတ်ချ်ဂျီ ဝဲလ်သည် ယင်းစာအုပ်ကိုစိတ်ကူးဉာဏ် တွန့်ပြန်၍ ရေးသားသည်ဟု ဆိုစေကာမူ သိပ္ပံအချက်အလက်များကို စနစ်တကျ အထောက်အထားပြု၍ ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းဝတ္ထုတွင် အခြားကမ္ဘာမှ ဂြိုဟ်သားများသည် အမျိုးအမည် မသိ ရသော အာကာသယာဉ်ကြီးများနှင့် အင်္ဂလန်၊ လန်ဒန်မြို့တော်သို့ ဆင်းသက် လာခဲ့ပြီး တိုက်ခိုက်ကြသည့်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်သည်။

စာပေ ဝါသနာရှင်များ မိမိ၏စာမူကို

မိတ္တူကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း တိုက်သို့ ဆက်သွယ်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ မရှေးချယ်သော စာမူများကို ပြန်လည်ပေး ပို့မည်မဟုတ်ပါ။

အထူးသတိပြုချက်

တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ တစ် ပြိုင်တည်း ပေးပို့ခြင်းမျိုး တစ်နှစ်အတွင်း တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များတွင် အသုံးပြုပြီး သော စာမူများကို ထပ်ပေးပို့ခြင်းများ မပြုလုပ်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

စာမူများ ပေးပို့ကြရာတွင်လည်း လက်ရေးလှရာမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ သို့သော် အယ်ဒီတာများ စာစီသမားများ ဖတ်ရှုနိုင် မည့်အရေးအသားမျိုး ဖြစ်ရပါမည်။

လက်ရေးညှိသော စာမူဖြစ်ပါက မည်မျှပင် မိုးပျံအောင်ကောင်းစေကာမူ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ရှေးချယ်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း ကြိုတင်အသိပေးအပ်ပါ သည်။

အဖြူအမည်း

တစ်မျက်နှာ ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း

မျက်နှာဝက် ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အက် ချယ် ဖန်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း

တိုက်အမှတ် (၇၂၄)

အခန်း (၁၈) ပထမ၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း

(၁၇၁၈)လမ်းကြား

လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၈

စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းဟု ဆိုရ မည်ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့ သုတေသီ များ၊ အာကာသသိပ္ပံ ပညာရှင်များ၊ အာကာသကို စောင့်ကြည့်လေ့လာသူ များ၏ သုတေသန ပြုချက်များအရ ထိုဖြစ်ရပ် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အများက ယူဆခဲ့ကြ၏။

U.F.O ခေါ် အမျိုးအမည် မသိ ရသော အာကာသယာဉ်ကြီးများ အကြောင်းနှင့် ထိုင်းဘီနှင့် အတူလိုက်ပါ လာသော မြို့ဟ်သားများအား စနစ် တကျ စူးစမ်းလေ့လာသူများနှင့် စောင့် ကြည့်သူ သုတေသီများ၏ မှတ်တမ်း များအရ အထက်ဖော်ပြပါ အမျိုးအမည် မသိရသေးသော အာကာသယာဉ်ကြီး များအား အများဆုံး တွေ့ရသည့် နေရာ များမှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့ရှိ စစ်လက်နက်ပစ္စည်း များ ထုတ်လုပ်သော စက်မှုဇုန်များ၊ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ၊ စမ်းသပ်သည့် နေရာများ၊ အာကာသသို့ပစ်လွှတ်သည့် ခုံးပုံစခန်းများ၊ ပြိုဟ်တုများ လွှတ်တင် သည့်စခန်းများ၊ ခံတပ်များ၏ ထက် ကောင်းကင်များတွင် အများအားဖြင့် တွေ့ရလေ့ရှိသည်ဟု သိရ၏။

အထက်ဖော်ပြပါ အမျိုးအမည် မသိရသော အာကာသယာဉ်ကြီးများကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရသည်ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုမှ သမ္မတကြီးများ၊ လွှတ်တော် အမတ်များ၊ အာကာသသူရဲကောင်း များ၊ သန်းကြွယ်သူဌေးများ၊ သိပ္ပံပညာ ရှင်များ၊ ရုပ်ရှင်အနုပညာရှင်များ၊ လေ ယာဉ်မှူးကြီးများ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် များ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် လူ အများ လေးစားကြရသော၊ ယုံကြည် စိတ်ချရသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ မဟုတ် မမှန်လုပ်ကြံပြောကြမည်သူများမဟုတ်။

သို့ဖြစ်၍ အခြားအာကာသ အတွင်းရှိ အခြားပြိုဟ်များမှ ပြိုဟ်သား များသည် အမျိုးအမည် မသိရသော အာကာသယာဉ်ကြီးများနှင့် လိုက်ပါ

လာခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာ သားများအား အန္တရာယ်ပေးရန်ပြုလုပ် ခဲ့ကြသလော။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဟု ဆိုရပေ တော့မည်။ ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သော ရုရှားနိုင်ငံ ဆိုက်ဘေးရီး ယားဒေသရှိ ယူရယ်တောင်တန်းဒေသ တွင် ခရစ်နှစ် ၁၉၀၈ ခုနှစ် ဇွန်လ ၃၀ ရက်နေ့ နံနက် ၇ နာရီ ၁၅ မိနစ်အချိန် တွင် ထူးထူးခြားခြား အလွန်ပြင်းထန် သော ပေါက်ကွဲမှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ ယင်းပေါက်ကွဲမှုကြီးသည် ယနေ့ စမ်း သပ်ဖောက်ခွဲခဲ့ကြသော အကူမြူပုံး ထက် ပြင်းထန်သည်ဟု မှတ်တမ်းများ အရ သိရသည်။

ထိုပေါက်ကွဲမှုကြီး စတင်ဖြစ်ပွား သည်ဟု ယူဆရသောနေရာမှ မိုင် ၄၀ ကွာဝေးသော ကျေးရွာမှ ကျေးရွာ၏ အကြီးအကဲ ဆာဂျီဆာမိနော့ဗ်မှာ အိပ် နေသည့် နေရာမှ ခုနစ်ပေခန့်အထိ လွင့်စဉ်သွားခဲ့ပြီး မြေကေပေါင်းများစွာ ပေါ်မှ သစ်ပင်ကြီးများအားလုံး လဲကျ ခဲ့ကြသည်။ [ဇာတ်ပုံကို မိတ္တူကူးယူ ဖော်ပြထားပါသည်။]

မိုင်ပေါင်းထောင်ချီ၍ ဝေးကွာ သော ဂျာမနီနိုင်ငံ ဘာလင်မြို့တော်၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့တော်၊ အင်္ဂလန် နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့တော်နှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှပင် ဤပေါက်ကွဲမှုအသံကြီးကို ကြားကြရ သည်ဟု ဆိုသည်။ သမိုင်းအဆက်ဆက် ထိုပေါက်ကွဲမှုကြီး အဘယ်ကြောင့်ဖြစ် ခဲ့သည်ဟူသော အဖြေကို သဘာဝကျ ကျ လူအများလက်ခံနိုင်ရန် မည်သူမျှ ရှင်းမပြနိုင်ခဲ့ကြ။ အာကာသတွင်းမှ ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခုလော၊ ကျွန်တော် တို့ စဉ်းစားစရာဖြစ်ပါကြောင်း။

□ ရွှေမိုး(ဝဏ္ဏရေး)

ကျမ်းတိုး

- Mysterious world
- အင်တာနက်သတင်းများ

မီးဘေးကင်းရေး ဂျာနယ်

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

ရန်သူမျိုးငါးပါးတွင် "မီး"သည် ထိပ်ဆုံးမှ ဝါဝင်သည်ကို လူတိုင်းသိပါသည်။ မီးသည် သုံးတတ်လျှင် မိတ်ဆွေ၊ မသုံးတတ်လျှင် ပေါ့ဆလျှင် ကြီးစွာသော ရန်သူပင်ဖြစ်ပါသည်။ မီးနှိပ်စက်လျှင် အစုတ်ပလုတ်ပင်မကျန် ပြာပုံအတိုင်း ဖြစ်ရသည်သာ များပါသည်။

မီးသည် လူသားတို့အတွက် အလင်းရောင်၊ အအေးဒဏ် ကာကွယ်ပေးပြီး၊ ချက်ပြုတ်စရာများ ကျက်နပ်အောင် ချက်ပြုတ်စားရသည့် အကျိုးကျေးဇူး ပေးသလို လူသားတို့က သူ့ကို အမှတ်တမဲ့ သတိလက်လွတ် ပစ်ထားမိလျှင်လည်း လူသားတို့ကို ကြီးစွာသော စိတ်ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ အတိဒုက္ခ ရောက်စေရပါသည်။ သို့အတွက် မီးကို မပေါ့ဆသင့်၊ သတိလက်လွတ် မဖြစ်သင့်ပါ။

ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ သင်္ကြန်အတွင်းတွင် နတ်မောက်မြို့၊ စည်ပင်ဈေးကြီး အနောက်ဘက်တွင် မီးလောင်ခဲ့ပါသည်။ အချိန်မှာ နေ့လယ် ၁၁ နာရီခန့်အချိန်၊ အလွန်ပူပြင်းနေချိန်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သူမျှ မီးနားသို့ လောင်ကျွမ်းရာအနီးသို့ မကပ်နိုင်ပါ။ အဝေးမှသာ ရေပိုက်၊ ရေပုံး၊ ရေအိုးများနှင့် မီးကိုပတ်ကာ ငြိမ်းနေရပါသည်။ အများပြည်သူတို့၏ ညီညွတ်ဝိုင်းဝန်းမှုအရ နေအိမ်ငယ် ငါးလုံးသာလောင်ကျွမ်းပြီး မီးကိုအနိုင်ယူပြီးသတ်လိုက်နိုင်ပါသည်။

အလွန်ပင်၊ ကံကောင်းသည်၊ တံကြီးသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ဈေးကြီးနှင့် ဆိုလျှင် ပေတစ်ရာလမ်းသာခြားပြီး အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက် အလွန်နီးကပ်ပါသည်။ အကယ်၍ များ မီးကို မနိုင်လိုက်ပါလျှင် မတွေးဝံ့စရာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမီးလန့်သောအပိုင်းမှ စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ဆယ်ရက်ခန့်အကြာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်တွေ့ရာ သူက ပြောပြပါသည်။ သူ့အမည်ကိုတော့ မဖော်ပြလိုတော့ပါ။ သူသည် ဂါထာမန္တန်ရွတ်ဆိုခြင်းကို ဝါသနာ မပါပေ။ ဝါသနာမပါသည့်အပြင် ဂါထာမန္တန် ရွတ်ဆိုသူများကိုပင် ပြက်ရယ်ပြုလျှောင့်ပြောင့်သရော်ခင်သူဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် "မင်းတို့ အရွတ်က အသားလောက်မကောင်းနိုင်ပါဘူးကွာ၊ အရွတ်နဲ့ချည်း တစ်ဘဝလုံးသွားမယ့်ကောင်တွေ" ဟု အားမနာ လျှာမကိန်း ကျွန်ုပ်ကို ဆိုခဲ့ဖူးသူဖြစ်ပါသည်။

သူ့စကားကို ကျွန်ုပ် မငြင်းပါ။ မှန်သော စကားမို့ပင်။ အရွတ်သည် အသားလောက် မကောင်းသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အသားမတတ်နိုင်သူ၊ အသားအဆင့်သို့မတက်လှမ်းနိုင်မီတွင် အရွတ်တိုသာလျှင် နူးနပ်အောင် ရွတ်နေရဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတော့ ဂါထာမန္တန် ရွတ်ဖတ်ခြင်းသည် "အရေးကြုံလျှင် သက်လုံကောင်းစေသည်" ကို သူ သိရှိသွားခဲ့လေပြီ။

"မီးလောင်တဲ့နေ့တော့ အိမ်မှာ ငါတစ်ယောက်တည်း ဖီးလောင်တဲ့ နေရာနဲ့ ငါအိမ်နဲ့ကလဲ သိပ်မဝေးဘူး ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ပြန်ကြောင်နေတာပဲ အိမ်မှာတင် အာအုပ်စင်မှာ အသင့်တွေ့ရတဲ့ အစွမ်းထက် ဂါထာမန္တန်တစ်ထောင်ကျမ်းစာအုပ် ဆွဲယူပြီး စာအုပ်ဖွင့်တော့ မီးဘေးကင်းရေးစေတဲ့ ငွေမင်းပရိတ် 'ဝဋ်သူတ်' ဆိုတာတွေ့တယ်။ ပဉ္စမပိုဒ်ကို မီးညွှန်ရုံရာဆိုလက်ညှိုးညွှန်ပြီး တိုးခေါက်ရွတ်ရမယ်ဆိုလို့ ဘယ်နှခေါက်မှန်း မသိတော့ဘူး ရွတ်လိုက်တာ၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်းမှာ

မီးငြိမ်းသွားပြီး မီးကိုနိုင်လိုက်ကြပြီလို့ဖြစ်သွားတာပဲကွာ၊ မင်းတို့ ဂါထာမန္တန်ရွတ်တာကို အပြစ်ပြောမိခဲ့တာတွေ ခွင့်လွှတ်ပါကွာ" ဟု တောင်းပန်စကားဆိုပြောသွားသဖြင့် ထိုပဉ္စမပိုဒ်ကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

"မီးဘေးကင်းလွတ်သည်ဝါထာ"

သန္တိ ပကွာ အပတနာ
သန္တိ ပါဒါ အဝဇ္ဇနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

အနက်မြန်မာပြန်။ ။ တောလုံး တောင်လုံး၊ လောင်ဟုန်းဟုန်းနှင့်၊ မြန်းမြန်းဖျက်ဆီး အိုတောမီး၊ ငါ၏အတောင်တို့သည်၊ အများဓမ္မတာရှိခဲ့ပါကုန်၏။ နုနယ်လှလေး၊ ငယ်လှသေး၍ မွေးတောင်မစုံ၊ ဘေးလွတ်ရုံမှာ၊ လေဟုန်ဖျပ်ဖျပ်၊ မခတ်တည့်နိုင်၊ မယိုနိုင်ခဲ့။ ငါ၏ခြေတို့သည်၊ အများဓမ္မတာ ရှိခဲ့ပါကုန်၏။ နုနယ်လှသေး၊ ဘေးရန်ဝေးအောင်၊ ပြေးကာလွှားကာ၊ မသွားသာခဲ့၊ မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့သည်လည်း၊ ကိုယ်မချီကာ၊ အိမ်မှသော်၊ သားမတော်ပါ၊ နောင်မော်ကွန်းပြစ်၊ ငါ့ကိုပစ်၍၊ ခုခင်ကြလျက်၊ မငဲ့ထွက်နိုင်ဘဲ၊ ရုတ်မအေး၊ အသက်ဘေးကြောင့်၊ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြလေကုန်ပြီ။ သင်တောမီးသည်၊ ငါ့နေရပ်ကို၊ ရေဓာတ်ဖျန်းယောင်၊ မကျွမ်းလောင်ဘဲ၊ လမ်းရှောင်တိမ်းကာ၊ ဖယ်လွှဲပါလော့။ (မြင်းခြံမြို့၊ ကိုးဆောင်ဝေယန္တ၊ အုတ်ကျောင်းဆရာတော် ဝေပုလ္လာဘိဓဇ) အထက်ပါ ဂါထာကို ဘုရားလောင်း ငုံးခင်း၏ သစ္စာပြုဂါထာ (ဝါ) မီးဘေးကင်းဂါထာဟု လူသိများပြီး ရွတ်ဖတ်သူလည်း များပါသည်။ အမှန်တကယ်လည်း မီးဘေးကင်းရေးအတွက် အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်သင့်ပြီး မီးဘေးအန္တရာယ် ကင်းလွတ်စေသဖြင့် သတိတရား သတိပေး တင်ပြရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

သုတစုံဖြာ

ကြော်ငြာမော်ဒယ်

မိုးရွာလပင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကာလတွင် တောင်ကိုရီးယားရုပ်ရှင် အမျိုးသမီး သရုပ်ဆောင် ဂေါင်ဟိုဂျင်းသည် မကြာသေးမီက S.B.S ရုပ်သံလိုင်းအတွက် ဒရာမာစီးရီးရိုက်ကူးပြီးစီးခဲ့သည်။ ယင်းဇာတ်လမ်းတွဲ ရိုက်နေစဉ် အတောအတွင်း ပြင်သစ်အလှကုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရောင်းချသည့် ဘိုင်အိုသမ်းကုမ္ပဏီ၊ အမေရိကန်ဝတ်စုံများ၊ ချုပ်လုပ်သည့် နေ့သ်ဖေ့စ်ကုမ္ပဏီတို့၏ ကြော်ငြာမော်ဒယ်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရန် စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ သူမကို ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းသစ်ဝတ်စုံများ၊ အစားအစာနှင့် အချို့ယမကာစသော အခြားကုမ္ပဏီများကလည်း ကြော်ငြာမော်ဒယ်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ပေးရန် ကမ်းလှမ်းကြသော်လည်း သူမက စဉ်းစားရန် အချိန်ယူထားသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် အမျိုးသမီး ဂေါင်ဟိုဂျင်းသည် ရိုးသားပွင့်လင်း၍ စိတ်နေသဘောထား ဖြူစင်သော အသွင်သဏ္ဍာန်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကမ်းထရီးအဆိုကျော်

ကမ်းထရီးအဆိုကျော်ထဲတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် အောင်မြင်ကျော်ကြားလာသူ အမျိုးသမီးမှာ တေလာဆွစ် (၂၃)နှစ်ဖြစ်သည်။ မကြာသေးမီက ကင်ဆင်တန်နန်းတော်တွင် ကျင်းပခဲ့သော စန်တာပွိုင် ပရဟိတပွဲတော်အတွက် သီဆိုဖျော်ဖြေရန် ဗြိတိသျှတော်ဝင်မင်းသားဝီလျံက အထူးတလည် ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ ရော့ခ်ဘုရင်ကြီးလို့ တင်စားခေါ်ဆိုနေကြသူ ဘွန်လို့ဗီ (၈၀)နှစ်ကိုလည်း ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ ထိုပွဲတော်တွင် ကမ်းထရီးအဆိုကျော် တေလာဆွစ်နှင့် ရော့ခ်ဘုရင် ဘွန်လို့ဗီတို့ဟာ တော်ဝင်မင်းသား ဝီလျံနှင့်အတူ LIVIN' ON A PRAYER သီချင်းကို ဧည့်သည်တော်ခြောက်ရာကျော်၏ မျက်မှောက်တွင် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ သီဆိုဖျော်ဖြေခဲ့ကြသည်။ တေလာဆွစ်က "ကျွန်မ အခုလိုနန်းတော်အတွင်းမှာ တော်ဝင်မင်းသားနဲ့ အတူတွဲပြီး သီဆိုဖျော်ဖြေရလိမ့်မယ်လို့ တစ်ခါမှ အိပ်မက်တောင် မမက်ခဲ့မိပါဘူးရှင်" ဟူ၍ ရင်ခုန်လှိုက်မောစွာ ပြောကြားခဲ့လေသည်။

အပေးကျေးဇူးတဲ့

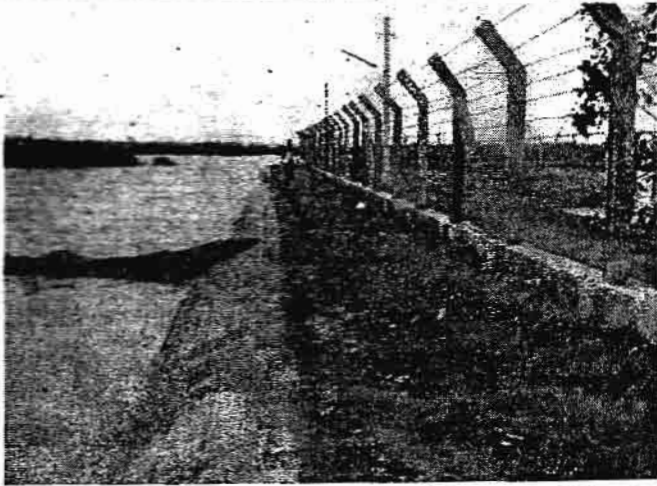
အော်စကာဆုရှင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးချော အင်ဂျလီနာလီလီသည် နိုင်ငံတကာ ရုပ်ရှင်လောကတွင် ကမ္ဘာပရဟိတ လုပ်ငန်းများကွင်လည်း ကိုယ်ရောစိတ်ပါ လှိုက်လှဲစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့အတွက် လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှု ဆုကြီးကို မကြာသေးမီက ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်။ ဆုရရှိချိန်မှာ စင်မြင့်ထက်မှ ကျေးဇူးတင်စကားပြောချိန်တွင် . . .

“ကျွန်မ ဒီနေ့ ဒီအချိန် ဒီနေရာမှာ အခုလိုရပ်နေနိုင်တာ မိခင်ရဲ့တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ မိခင် တိုက်တွန်းတဲ့အတိုင်း ကျွန်မ ပီပီပြင်ပြင် စိတ်ပါလက်ပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့လို့ ဒီဆုကို ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရတာပါ”ဟူ၍ ပီတိ မျက်ရည်များဖြင့် လှိုက်လှဲစွာ ပြောကြားခဲ့သည်။ သူမသည် လွန်ခဲ့သောဆယ်နှစ်ကတည်းက တူလသမဂ္ဂ ချစ်ကြည် ရေး သံတမန်အဖြစ်နှင့် ဒုက္ခသည်ကယ်ဆယ်ရေးများကို ကမ္ဘာဒီးယား၊ ဆီးရီးယား၊ လီယွန်၊ ဒါဖာ၊ အီရတ်၊ အာဖဂန် နဂ္ဂတန်၊ လစ်ဗျား စသော နိုင်ငံပေါင်း ၄၀ ကျော်တို့တွင် စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းဖြင့် ထူးခြားပြောင်မြောက်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် ဆုရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမ ထင်မြင်ချက်

လွန်ခဲ့သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်းက မော်စကိုမြို့ရှိ ဘုရားကျောင်း တစ်ကျောင်းတွင် ရုရှားသမ္မတ ဂူတင်ဗို ဆန်ကျင်သည်သီချင်း သီဆိုမှုဖြင့် Pussy Riot ပန်ခီအဖွဲ့ဝင် မာရီယာ အာလီယိုဒီနာနှင့် နာဒက်လီတိုလို တွန်းခိုင်းအား ထောင်ဒဏ် နှစ်နှစ်စီကျခံခဲ့ကြရသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ထိုအဆိုတော်နှစ်ဦးအား ထောင်ထောင် ကျောထောက်နောက်ခံပြု လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အရ ထောင်မှလွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင်ရပ်နှင့်ပစ်လွှတ်၍ “အဲဒါ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် မဟုတ်ဘူး၊ သိက္ခာချတာလို့ ကျွန်မ ယူဆတယ်။ လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုဆုရရှိ ဆိုတာထက် ပြည်သူ့အများ အာရုံစိုက်ဖို့အတွက် ဖန်တီးလုပ်ဆောင်မှုတစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်မ နားထောင်သော ပေါက်ပါတယ်”ဟူ၍ မာရီယာ (လက်ဝဲဘက်တွင်ထိုင်နေသူ)က တစ်နှစ်နှင့် ဆယ်လအကြာ ထောင်မှလွတ်လာချိန်မှ DOZHD ရုပ်သံဌာနသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။

နယ်စပ်မျဉ်းများ

ပုံထဲတွင် တွေ့မြင်ရသော သံဆူးကြိုးစည်းရိုး ကာရံထားခြင်းမှာ မြန်မာ-ဘင်္ဂလားနယ်စပ်တစ်လျှောက်တွင် ဖြစ်သည်။ လုံးဝဥသည့် ကာရံပြီးစီးရန် မိုင်ငါးဆယ်ကျော်မျှသာ ကျန်တော့သည်။ သို့ရာတွင် နှစ်နိုင်ငံသည် ရေမိုင်နယ်နိမိတ် မိုင် ၄၀ ခန့်ရှိသည်။ ကုန်းတွင်းပိုင်း နယ်နိမိတ်အားဖြင့် မိုင်ပေါင်း ၁၃၀ ကျော် ရှိနေသောကြောင့် တရားမဝင် ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက်သွားလာသူများသည် နယ်စပ်ကုန်းမြေမှတစ်ဆင့် သွားနိုင်သည့်နည်းတူ၊ ပင်လယ်ရေကြောင်းမှလည်း ဝင်ရောက်သွားလာနိုင်သည်။ “အရင်က နစက တာဝန်ယူချိန်မှာ နယ်စပ်တစ်လျှောက် တစ်ဖက်နိုင်ငံကို ကူးသန်းသွားလာခွင့် စစ်ဆေးခွင့်ပြုခဲ့တယ်။ အခုနောက်ပိုင်းကျတော့ အဲဒီခွင့်ပြုချက်တွေကို ပိတ်လိုက်ပါပြီ” ဟူ၍ မောင်တောမြို့ခံ ကုန်သည်တစ်ဦးက ပြောကြားခဲ့သည်။

အဝေးရိုက်ချက်

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ရက်သတ္တပတ်အတွင်းက ရုရှားနိုင်ငံအရှေ့ပိုင်း တစ်ချက်ကာကျွန်းဆွယ်ရှိ သက်ရှိမီးတောင်များထဲတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော တလျှောက်စက္ကိုင်မီးတောင်သည် အပြင်းအထန် ပေါက်ကွဲခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ပေါက်ကွဲရာမှ ပန်းထွက်လာသော သွေးရည်ချော်မြှုပ်များသည် အမြင့်ပေ ၃၂၈၀ ကျော်အထိ ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း ခန့်မှန်းခဲ့သည်။ ဖော်ပြပါ မီးတောင်၏အမြင့်မှာ ၁၅၅၈၄ ပေ မြင့်သည်။ ထိုသို့ မီးတောင်ပေါက်ကွဲနေစဉ် ထူးခြား အံ့ကြွဖွယ်ရာ ဓာတ်ပုံကို မီးတောင်နှင့် ၉ ဒသမ ၅ မိုင်အကွာအဝေးမှ ရိုက်ယူခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ထိုဓာတ်ပုံပညာရှင်၏ အမည်မှာ မာစ်ကော်လက် ဖြစ်သည်။

နယူးဇီလန်သားများ

နယူးဇီလန်နိုင်ငံသည် ISAF လုပ်ငန်းတာဝန်များကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း တာဝန်ယူခဲ့သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ ထိုအိုင်အက်စ်အေအက်စ် တာဝန်များထဲတွင် အာဖဂန်နစ္စတန်၌ ၎င်း၏တပ်ပွဲဝင်များ ချထားမှုကို ပြန်လည်သုံးသပ်ခဲ့သည်။ ယခင်သတ်မှတ်ချက်မှာ ဧပြီလကုန်အထိ ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါတွင် ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအထိ ဆက်လက်ထားရှိမည် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတကာ လုံခြုံရေးရာ အတူအညီဝေးရေးအဖွဲ့ ISAF အား ကူညီမည့်လုပ်ငန်းအဖြစ် အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် ငွေကြေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို ဆက်လက်တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်သွားရန် နယူးဇီလန်နိုင်ငံက ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်။

လျှပ်တစ်ပြက်ရိုက်ချက်

ပုံထဲတွင် တွေ့မြင်ရသည်မှာ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အစိုးရဆန့်ကျင်သူများသည် ဗန်ကောက်မြို့တော်၏ အားကစားရုံအပြင်ဘက်၌ ထိုင်းအလံများကို ဝှေ့ယမ်းကာ ဆန္ဒပြနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအားကစားရုံတွင် ရွေးကောက်ပွဲ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများက မှတ်ပုံတင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ထိုင်းဝန်ကြီးချုပ် ယင်လတ် အပါအဝင် သူမ၏ မြူထိုင်းပါတီမှ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများသည် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရန် ကြေညာထားသော ရွေးကောက်ပွဲကို ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ဒီဇင်ဘာ ၂၃ ရက်၌ မှတ်ပုံတင်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ မှတ်ပုံတင်ရန် ယာယီဖွင့်လှစ်ထားသော အားကစားရုံကို ထိုင်းအစိုးရ ဆန့်ကျင်ရေး ဆန္ဒပြသူများက ဒီဇင်ဘာ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ဆတ်လက် ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့နေကြခြင်းကို အေအက်မ်ပီ ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်က လျှပ်တစ်ပြက် ရိုက်ချက်ဖြင့် ရိုက်ကူးဖော်ပြခဲ့သည်။

တန်ဖိုးကြီးစာအုပ်

လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်က အကျော်ကြားဆုံး လေလံ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သော SOTHEBY သည် နယူးယောက်မြို့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ပထမဆုံးထုတ်ဝေခဲ့သည့် BAY PSALM BOOK ကို လေလံ

မတိုင်မီ ဤသို့ပြသခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်ကို လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာတွင် ယူအက်စ်ဒေါ်လာ ၁၄ ဒသမ ၂ သန်း ရရှိခဲ့ကြောင်း လေလံလုပ်ငန်းမှ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ယင်းစာအုပ် သည် ၁၆၄၀ ပြည့်နှစ် မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ် ကိန်းဘရစ်မြို့၌ ပျူရီတန်အခြေချနေထိုင်သူ ခေါင်းဆောင်များက ထုတ်ဝေခဲ့သော ခရစ်ယာန်ဓမ္မဟောင်း သမ္မာကျမ်းမှ ဆာလ်ကျမ်းလာ ဓမ္မသီချင်းစာအုပ်သည် မူရင်းတေဘဏ္ဍမှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ အမှန်ကန်ဆုံး ဘာသာပြန်ဆိုမှုဟူ၍ ယူဆကြသည်။ ယခု လေလံတင်ရောင်းချသည့် စာအုပ်မှာ မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ် ဘော်စတွန်မြို့ OLD SOUTH ဘုရားကျောင်းရှိ ယင်းစာအုပ် နှစ်အုပ်မှ တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ ဘုရားကျောင်းအကျိုးအတွက် စာအုပ်ကို လေလံတင် ရောင်းချခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

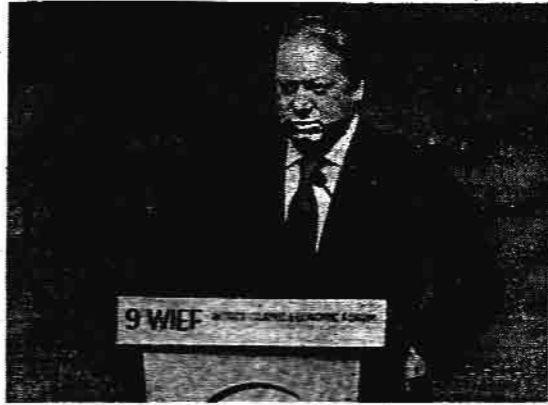

ရှာဖွေခြင်း

လွန်ခဲ့သော ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက်က အစ္စရေးနိုင်ငံ တယ်လ်အဗီဗြူတော်အနီး ဘတ်စ်ကားတစ်စီးပေါ်တွင် ပေါက်ကွဲမှုတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ပေါက်ကွဲချိန် တွင် ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် ခရီးသည်များ မရှိသဖြင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိခြင်း မရှိပါချေ။

သို့ရာတွင် အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိပုဂ္ဂိုလ် မစ်ကီရိုဇန်ဖဲလ်က ပြောကြားလိုက်သည်။ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများကို ပြုလုပ်နေဆဲဖြစ်သောကြောင့် ယင်းဒေသဝန်းကျင်ရှိ မသက်ကွယ်ရာများကို အမျိုးအစား ခွဲခြားစစ်ဆေးနိုင်ရန် တပ်ဖွဲ့များချထားကြောင်း ဆက်လက်ပြောကြားခဲ့သည်။ ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် ပိုင်ရှင်မဲ့အိတ်တစ်လုံးကို တွေ့ရှိခဲ့ရသောကြောင့် မည်သူတို့၏ လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း စုံစမ်းနေသော အခိုက်အတန့်တွင် ထိုတိုက်ခိုက်မှုကို ဟားမားစ်အဖွဲ့က ကောင်းချီးဩဘာပေးခဲ့သည်။

၉

ဝမ်းအင်ဟေထုတ်ခြင်း

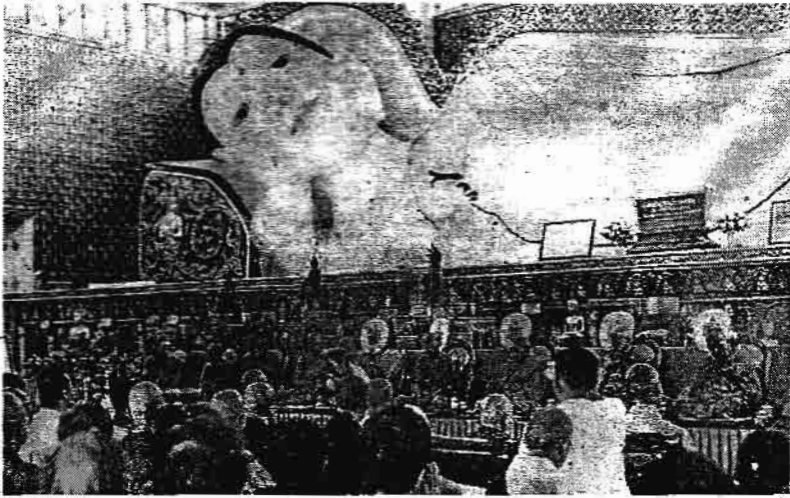
လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်အတွင်းက ပါကစ္စတန် နိုင်ငံ ကရာချီမြို့တော်၏ အနောက်ဘက် ၂၉ မိုင် (ကီလိုမီတာ ၄၀)အကွာ ပါရာဒိုက်စ်တန်းမြေ အာရေဘီယံ ပင်လယ်တမ်းမြောက်ဘက်တွင် နိုင်ငံ၏ အကြီးမားဆုံး နျူကလီးယားစက်ရုံတစ်ရုံ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ယင်းစက်ရုံသည် နျူကလီးယားစွမ်းအင် အရင်းအမြစ်များကို ဖော်ထုတ်ရန် နောက်ထပ်စီမံကိန်းများ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဟူ၍ ဝန်ကြီးချုပ် နာဝတ်ရွရစ်စ်က ပြောကြားခဲ့ကြောင်း အင်တာနက်သတင်းအရ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုနျူကလီးယားစက်ရုံ စီမံကိန်းသစ်အတွက် ယူအက်စ်ဒေါ်လာ ၁၀ ဘီလီယံမျှ ကုန်ကျနိုင်ကြောင်း ကမ္ဘာ့နျူကလီးယားအဖွဲ့ WNA က ခန့်မှန်းထားသည်။ ပါကစ္စတန် အဏုမြူစွမ်းအင် အဖွဲ့ဝင်များသည် တရုတ်အဏုမြူစွမ်းအင်အဖွဲ့၏ အကူအညီဖြင့် အဆိုပါစက်ရုံ တည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်းကို ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်သည်။

နည်းပြမှတ်ချက်ဆိုတာ

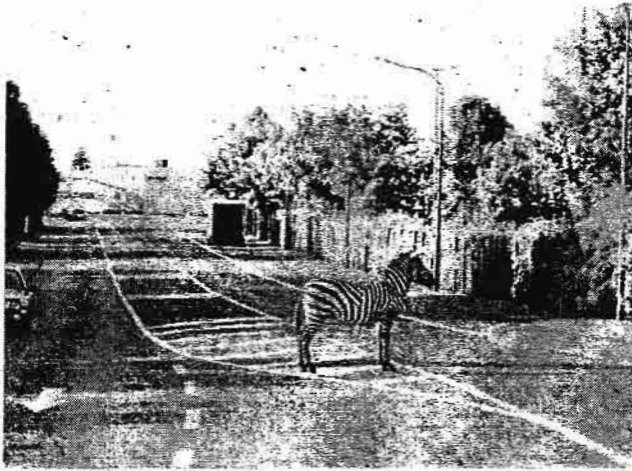
ပုံထဲတွင် ဖော်ပြထားသော ဘောလုံးသမားသည် စတီဗင် ဂျရတ်ဖြစ်ကြောင်း ဘောလုံးဝါသနာရှင်တိုင်း သိနိုင်သည်။ ဂျရတ်သည် ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် လီဗာပူလ် ဘောလုံးအသင်းအတွက် ပွဲဦးထွက်ကစားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် လီဗာပူလ်အသင်းတွင် ချန်ပီယံလိဂ်ဖလား တစ်လုံး၊ ယူအီးအက်စ်အေဖလား တစ်လုံး၊ အက်စ်အေ ဖလားတစ်လုံးတို့ကို ရရှိရန် စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်သော ဘောလုံးသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ၌ သူသည် အသက် (၃၃)နှစ်ပြည့်မြောက်ကျော်လွန်လာသူ တွင်းလယ်ကစားသမားဖြစ်ပြီး အနာဂတ်တွင် ခံစစ်မှန်အဖြစ် ခြေစွမ်းပြကစားနိုင်သူ၊ အသင်း၏ ကစားတွက်တို့ နောက်မှနေ၍ ပုံဖော်နိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍ အသင်းနည်းပြ ဘရန်ဒန်ဝဲရာဂျာက အခိုင်အမာ ပြောကြားလိုက်လေသည်။

☐ မိုးရွာစေမယ်

မလေးရှားက လျောင်းတော်မူရုပ်တု

မလေးရှားနိုင်ငံ ဂျောတောင်းမြို့ ဝပ်ချိုင်ယာမာနာဂါထာဗုဒ္ဓလျောင်းတော်ကြီး လျောင်းတော်မူရုပ်တုတော်ကြီး၌ တွေ့ဆုံသော ထိုင်းနှင့်မလေးရှား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ၂၀၀ ခန့်နှင့် သံဃာတော် ၄၀ ခန့်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ လျောင်းတော်ကြီး တည်ထောင်သည့် ဧကောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသည့် ဆယ်နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဆုမွန်ကောင်းတောင်းကြစဉ်ဖြစ်သည်။

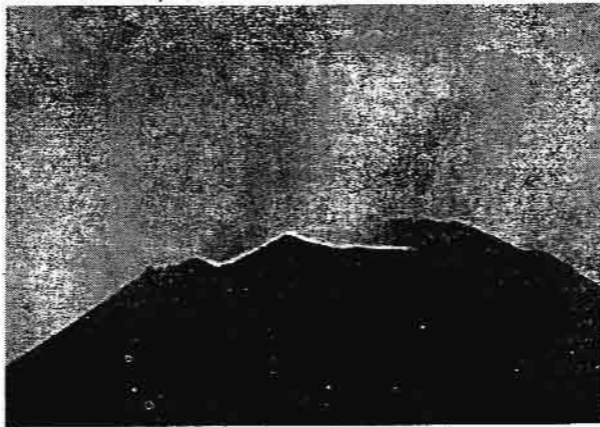
မြင်းကျားပေါ်က မြင်းကျား

ဂျာမနီနိုင်ငံ ဘစ်ဘန်မြို့တွင်ဖြစ်သည်။ ဆပ်ကပ်တစ်ခုမှ မြင်းကျားတစ်ကောင် လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးခဲ့ရာ တားမြစ်နေရာများရှေ့ လူကူးမြင်းကျားပေါ်ပါ ရောက်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ မြင်းကျားပေါ်က မြင်းကျားဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပေသည်။

ခမ်းနားသည့် ဂီတပွဲတော်နှင့် ထူးခြားသည့် တင်ဆက်မှု

ဥရောပနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သော ဒိန်းမတ်နိုင်ငံတွင် ကျင်းပသည့် အကြီးကျယ်ဆုံး အခမ်းနားဆုံး ဂီတပွဲတော်တွင် ဩစတေးလျနိုင်ငံမှ ဝိတပညာရှင်လည်းဖြစ်၊ အဆိုတော်လည်းဖြစ်သော ဂျီအိုကဖီး၏ တင်ဆက်မှုပြကွက်ဖြစ်သည်။ ဆန်းပြားသော တီးခတ်မှုနှင့်အတူ ထူးခြားသည့်စတိုင်ကို အမြင်ဆန်းစွာ တွေ့ရပေမည်။

မက္ကစီကိုနိုင်ငံ မီးတောင်ပေါက်ကွဲမှု

မက္ကစီကိုနိုင်ငံ စင်တီယာဂိုမြို့နယ်အတွင်းရှိ ပိုပိုကာတီပတ်လ် မီးတောင်ကြီး နှစ်ရက်အတွင်း သုံးကြိမ်ပေါက်ကွဲ ခဲ့ရာ ချော်ရည်ပူများ လွင့်စဉ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်နေသူများကို ဘေးကင်းရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းပေးလိုက်ရသည်။ မီးတောင်ပေါက်ကွဲမှု အနေအထားကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

☐ မောင်စောင်းထွန်း

ဆီမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးဝဋ္ဋာ

မအိုဆေးသောက်ကြမလား

ကိုဗျိုးတင့် (မန်း-ဝက်မှုသိပ္ပံ)

တစ်ခုသော ညနေခင်းတွင် ကျွန်တော်တို့နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သူ ယခု အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် ဌာနတွင်ပင် လစားပုတ်ပြတ် အကူလုပ်သားတစ်ဦးအဖြစ် ပြန်အလုပ်လုပ်နေသူနှင့် ညနေဘက် ညရုံးဆင်းချိန်တွင် လိုင်းကားအတူစီး၍ အိမ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းတွင် ဟိုဟိုဒီဒီ ငေးမောကြည့်ရှုနေရာမှ သူက စကားတစ်ခွန်း ပြောလိုက်ပါသည်။

“မြန်မာတွေ မအိုဆေးတွေ တော်တော်သောက်နေကြတယ်ဗျ” တဲ့။

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် သူပြောလိုသော အဓိပ္ပာယ်ကို သဘောမပေါက်မိပါ။ စဉ်းစား၍ မရခဲ့ပါ။

“ဘာလဲဗျ၊ မအိုဆေးဆိုတာ”

“ဟိုမှာကြည့်ပါလား။ အရက်ဆိုင် ဘီယာဆိုင်တွေမှာ လူတွေအများကြီး ထိုင်ခုံနေရာအပြည့် အားပေးနေကြတာ။ အဲဒါ မအိုဆေးပေါ့ဗျ၊ သောက်တာများလာရင် ကြာလာရင် ရောဂါစွဲကပ်ပြီး မအိုတော့ဘူး။ စောစောစီးစီး အချိန်မတိုင်ခင် သေသွားကြတာ အဲဒါ မအိုဆေး။ အိုတဲ့အထိ မနေရဘဲ ငယ်ငယ်နဲ့သေသွားကြရတဲ့ မအိုဆေးတွေပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်သားပဲဗျာ၊ ဟုတ်မှဟုတ်၊ ဒီဘီယာတွေ အရက်တွေ သောက်နေကြရင်တော့ ခုချက်ချင်းကို အနည်းနဲ့အများ ကျန်းမာစေမယ့် အာဟာရ မစားဖြစ်တော့ဘူး။ အရက်နဲ့မြည်းတဲ့ အစာတွေကြောင့် အစားအသောက်လဲ နည်းသွားမယ်၊ မိသားစုနဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပျော်ပျော် ပါးပါးနေရမယ့် မိသားစု စိတ်ချမ်းသာစရာ အချိန်တွေလဲ လျော့နည်းသွားပြီး နောက်ဆက်တွဲ မိသားစု နေထိုင်စားသောက်ရေးအတွက် သုံးရမယ့်ငွေကြေးလဲ လျော့တန်သလောက် လျော့သွားပြီး သူက သောက်ထားတာကြောင့် မနက်စောစော အိပ်ရာထဲတုတ်ကိစ္စတို့ စောစောထပြီး လမ်း

လျှောက်တာတို့ ကျန်းမာရေး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားတဲ့ကိစ္စတွေ ဆိုတာ မလုပ်ဖြစ်ဖို့ အများကြီး ဖြစ်သွားပြီ”

ယခင်အချိန်တွေတုန်းကဆိုလျှင် မြို့တွေ ရွာတွေမှာ အသက် (၈၀)ကျော်၊ (၉၀)ကျော် အဘိုး၊ အဘွားတွေဆိုတာ မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်းမှာ အများကြီးပါပဲ။

ယနေ့ကာလ မူလတန်း၊ အလယ်တန်း အရွယ် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေမှာ အဘိုး၊ အဘွားခေါ်စရာ သက်ကြီးရွယ်အို တော်တော်လေး ရှားလာခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော် တို့ပင်လျှင် အသက်(၇၀) (၇၅) နှစ် နေရလျှင်ပင် ကံကောင်း လှပြီဟု အချင်းချင်းပြောဆို အားပေးနေရသည့်အချိန် ဖြစ်နေပါပြီ။

တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ စားသောက်ရသည့် စားသောက်ကုန်တွေရဲ့ အရည်အသွေး ကျဆင်းလာခြင်း၊ မသန့်ရှင်းသော အရောအနှောများလာခြင်း၊ ဓာတုပစ္စည်းများဖြင့် ကြာရှည်ခံအောင် လုပ်လာရခြင်းတို့ကြောင့် ရောဂါဘယများ ဘေးဒုက္ခအဖုံဖုံ ထူပြောလာခြင်းကလည်း သိသိသာသာ မြင်တွေ့လာရပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့သော အခြေအနေဆိုးတွေထဲမှာမှ ယခုလို မအိုဆေးကိုပါ ယှဉ်တွဲ သုံးဆောင်နေဦးမည်ဆိုလျှင် အရက် မသောက်တာကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဆိုးကျိုးနဲ့ ရနိုင်တဲ့အကျိုးကို ယှဉ်ကြည့်လျှင် ကောင်းကျိုးဆိုတာ တစ်ရာခိုင်နှုန်းတောင် ရှိဖို့မလွယ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် အရင်အချိန်တွေတုန်းက အသက်ရှည်ခဲ့ကြတဲ့ အိုမြန်မာတို့ကို ဒီနေ့ခေတ်ရဲ့ မအိုဆေးတွေကို မသောက်မိကြဖို့၊ ရှောင်နိုင်သမျှ ရှောင်နိုင်ကြဖို့ တိုက်တွန်းအပ်ပါတယ်။

သင်ကော... မအိုဆေး သောက်ဦးမှာလား။

☐ ကိုဗျိုးတင့် (မန်း-ဝက်မှုသိပ္ပံ)

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

အဖေ ပြောပြသော

ရင်ကျပ်ရောဂါပျောက်နည်း

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်

ကျွန်ုပ်အဖေက ယခုအခါ အသက်(၈၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်နေအိမ်မှာ အတူနေထိုင်ပြီး ယခုတိုင်အောင် ကျန်းမာသန်စွမ်းဆဲဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အဖေတွင် မွေးချင်း မောင်နှမ ရှစ်ယောက်ရှိပြီး အဖေက စတုတ္ထသား ဖြစ်ပါသည်။ အဖေအထက်မှာ အစ်ကိုသုံးယောက်၊ ညီနှစ်ယောက် ရှိပြီး အငယ်ဆုံးမှာ ညီမနှစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

အဖေ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝအရွယ်က အဖေအစ်ကို သုံးဦးအနက်မှ ဒုတိယအစ်ကိုမှာ ရင်ကျပ်ရောဂါ ခံစားနေရ ရသဖြစ်၍ ပိန်ညောင်လိမ်ကျပ် ခန္ဓာကိုယ်သေးကွေးကြောင်း ထိုစဉ်က ဆရာမျိုးစုံ ဆေးမျိုးစုံဖြင့် ကုသမှုခံယူခဲ့သော်လည်း သက်သာပျောက်ကင်းခြင်းမရှိကြောင်း။

နောက်ဆုံးမှာ အဖေတို့ရွာကို အလည်လာသော မွန်တိုင်းရင်းသား အဖေဖေခင်၏ မိတ်ဆွေ အမျိုးသားကြီး တစ်ဦးက နည်းလမ်းညွှန်ပြသည့်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်လိုက်မှ ရင်ကျပ်ရောဂါမှာ ယူပစ်လိုက်သလို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး အစားအသောက် အအိပ်အနေ မှန်လာကာ ခန္ဓာကိုယ်လည်း ဝဖြိုးကျန်းမာလာကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထိုနည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

တောလက်ကျေးရွာအချို့ရှိ မာလကာ၊ သရက်၊ အုန်း၊ ညက်ပျော၊ ပိန္နဲ စသဖြင့် သီးနှံစိုက်ပျိုးခြံတို့မှာ ညအခါ သီးနှံများ လာရောက်ကိုက်ဖောက် စားသောက်တတ်သော "လင်းဝတ်" ခေါ်သည့် လင်းဆွင့်ကံအကြီးစား (အချို့ကျေးရွာ မြို့နယ်တို့ရှိ သစ်ပင်မြင့်ကြီးတို့မှာ အကောင်ပေါင်းရာထောင် အုပ်စုဖွဲ့ တွဲလောင်းဆွဲ နေထိုင်ခြင်းမျိုးလည်း တွေ့ရနိုင်သည်) တစ်ကောင်ကို အရေခွံဆုတ်ခွာ၍ ဝမ်းတွင်းကလိစာများ ဆုတ်၊ စပါးလင်၊ ချင်း၊ နန္ဒင်း၊ ဆား၊ မဆလာ စသည့် အမွှေးအကြိုင်များ လိမ်းနယ်၍ မီးကင်ပြီး ရင်ကျပ်ရောဂါ နှင့်ကို စားသောက်စေခြင်း ဖြစ်သည်။

အဖေအစ်ကိုက ထိုလင်းဝတ်တစ်ကောင်တည်းနှင့်ပင် ရင်ကျပ်ရောဂါ အမြစ်ပြတ် သက်သာပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင် အဖေတို့ရွာမှ ရင်ကျပ်ရောဂါ နာတာရှည်ခံစားနေရသော လူငယ် လူကြီးများလည်း ထိုနည်းကိုသုံးပြီး ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းကြသည်။ အချို့က ထိုလင်းဝတ်ကို ကြက်သား၊ ဝက်သားချက်စားသကဲ့သို့ ချက်စားပြီး ပျောက်ကင်းကြသည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့မှာ လင်းဝတ်တစ်ကောင်တည်းနှင့် ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြသော်လည်း အချို့မှာ တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကောင်နှုန်းနှင့် တစ်လကြာ သုံးလေးကောင် စားပြီးမှ ပျောက်ကင်းကြပါသည်။ ရင်ကျပ်ရောဂါ ပျောက်နည်းဆိုသော ဤဆောင်းပါးမှာ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းများတွင် သွားရောက်ကုသမှု ခံယူနိုင်လောက်အောင် ငွေကြေးမတတ်နိုင်ကြသူများအတွက်သာ ရည်ရွယ်ရင်း ဖြစ်ပါသည်။

□ ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်

အသက်(၁၀၀)ကျော် အဘိုး၏ ဆေးနည်းကောင်း

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်

ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးနာမည်မှာ ဦးရွှေကျော် ဟုခေါ်သည်။ အသက် (၁၀၀)ကျော်အောင် ရှည်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်အဘိုး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေစဉ် ကျွန်ုပ်မိခင်ပါသည်။ ကွယ်လွန်ချိန် အထိ သူ့မှာ ရောဂါကြီးကြီးမားမား မခံစားခဲ့ရပါ။

www.burmeseclassic.com

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

မနက်ခင်းလင်းသည်နှင့် ရွာတစ်ဝတ်လမ်းလျှောက်မြဲ ဝင်း၊ အတူအတွဲ လုံးဝမလိုခဲ့ပါ။ သွားတစ်ချောင်းမှ မကျိုးပါ။ မှတ်မှန်တော်ဘဲ စာဖတ်နိုင်ခဲ့သည်။ အနောက်တိုင်းဆေးများ စားခြင်း ထို့ပြင် လုံးဝမရှိခဲ့သည့်အပြင် တိုင်းရင်းဆေးလည်း မသုံးစွဲခဲ့ဟု သိရသည်။ သို့သော် သူ့ကိုယ်တိုင် ဆေးဖော်စား ခြင်းကိုတော့ မကြာမကြာ လုပ်လေ့ရှိသည်။ သံပယိုဆေးဟု အဘိုး ခေါ်သည်။ အဘိုး ဦးရွှေကျော်မှာ ကျွန်ုပ်၏အဘိုး ဦးလွန်းရွှေ၏ အဖေဖြစ်ပါသည်။

အဘိုး၏ ဆေးဖော်ပုံမှာ . . .

သံပယိုသီးမှည့် သုံးလုံးကို ထိပ်မှအနည်းငယ်ဖောက်၍ ပန်းကန်လုံးထဲသို့ အရည်များကုန်အောင် ညှစ်ချပါသည်။ အရည်ကုန်သွားသော သံပယိုသီးများထဲသို့ အိမ်သုံးဆားများ အပြည့်သိပ်ထည့်သည်။ ထိုသံပယိုသီးများကို မီးခဲရဲရဲတွင် ထည့်၍ မီးဖုတ်ပါသည်။

မီးဖုတ်ထားသော သံပယိုသီးများ မီးသွေးတုံးလိုမည်းပြီး မီးကျွမ်းသွားမှ ထုတ်ယူအအေးခံပြီး အမှုန်ကြိတ်ပါသည်။ ထိုအမှုန်များကို ဖန်ပုလင်းငယ်တစ်လုံးတွင် ထည့်၍ ပျားရည် ၄က်ပျောဖူးပုလင်း တံစက်ဝက်ခန့်ထည့်ကာ သမအောင်မွှေပါသည်။ အဖုံးပိတ်ပြီး ကြောင်အိမ်ပေါ် တင်ထားသည်။ နေ့စဉ် မနက် တစ်ကြိမ်၊ ညနေ တစ်ကြိမ် ထမင်းစားပြီးတိုင်း လက်ညှိုးနှင့် တစ်ကလော်မျှစား၍ ရေနွေးသောက်သည်။

ထိုနည်းအတိုင်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်စားကြည့်သောအခါ ဆေးအရသာမှာ ချဉ်၊ ငန်၊ ဖန်၊ ခါး ဖြစ်ပါသည်။ အစာကြေ လေလည် ဝမ်းမှန်သော အကျိုးထူးကို လက်ငင်း ခံစားရပါသည်။ ဆီးလည်း ရွှင်ပါသည်။ ဗိုက်မနာ၊ ခေါင်းမကိုက်၊ မျက်စိမဝေ၊ နားမအူ၊ ချောင်းမဟပ်၊ သွားမနာ၊ သွေးမတိုး ဆိုသော ကျန်းမာရေး အကျိုးများလည်း ရရှိပါသည်။

ငွေကုန်သက်သာ လုပ်ကိုင်ဖော်စပ်ရ လွယ်ကူ၊ ဆေးအနံ့မပြင်း၊ အဝင်သိပ်မဆိုး၊ အကျိုးလည်းများသဖြင့် စာဖတ်သူများ နည်းမို့၍ အသက်ရှည်နိုင်ကြစေရန် လက်ဆင့်ကမ်း ပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

❑ ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်

သိမှတ်ဖွယ်ရာ တိုင်းရင်းဆေးအသုံးဝင်ပုံများ

နေဂျူလိုင်ဝမ်း

နာခေါင်းသွေးလျှံခဲ့လျှင် အလွယ်တူသနည်း
နေရာသီတွင် အလွန်ပူလောင်၍ နာခေါင်းသွေးလျှံတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် လတ်တလော ခေါင်းကိုမော့၍ လက်ကိုင်ပခံကို ရေ ရေခဲရည်ဆွတ်ပြီး အုပ်ကာ ခေါင်းကိုမော့ထားလျှင် အခိုက်အတန့်သက်သာပါသည်။ အချို့သူများမှာ နာခေါင်းသွေးအလွန်အမင်း လျှံကျကာ မသက်သာ၍ အင်္ဂလိပ်ဆေးခန်းများပြုလည်း ခေတ္တသက်သာသော်လည်း သွေးပြန်လျှံတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ အင်္ဂလိပ်ဆေးများသောက်၍ မပျောက်ခဲ့လျှင် မိမိအိမ်ခြံတွင်း၌ စိုက်ဖို့ထားသော မုယားကြီးရွက်ကို ရေဆေးပြီး သုံးခွက် တစ်ခွက် တင်ပြုတ်သောက်ပါက နာခေါင်းမှ သွေးဒလဟောယိုဖိုးခြင်း သွေးလျှံခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ နာခေါင်းသွေးလျှံတိုင်း မုယားကြီးရွက်ကို အမြဲ ပြုတ်သောက်ပေးခဲ့လျှင် အင်္ဂလိပ်ဆေးဖြင့် ကုမရသော နာခေါင်းသွေးလျှံခြင်းကို အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ပန်းသီးမှအဆီ (ဓာတုအရောင်ဆိုးဆေး)နှင့် ဖယောင်းများ ဖယ်ရှားနည်း

အနောက်တိုင်းအာရပ်စကားပုံတွင် ပန်းသီး တစ်ခု တစ်လုံးစားပေးလျှင် ဆရာဝန်မလိုပါဟူသော စကားပုံနှင့် သော်လည်း ဝိသမစီးပွားရေးသမားများက ပန်းသီးကြာရှည်ခံအောင် အရောင်လှအောင် ဖယောင်းများသုတ်လိမ်းထားခြင်း၊ အရောင်များဆိုးထားခြင်းများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေး ဖျန်းထားခြင်းများ ပြုလုပ်ထားကြပါသည်။ မြန်မာပြည်တွင် ချင်းတောင်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်မှ ပန်းသီးများသည် ပိုးသတ်ဆေးများနှင့် ကြာရှည်ခံဆေးများ သုတ်လိမ်းထား၍ ၉၇%လောက် ပန်းသီးထဲမှ ဓာတုဆေးများ ပြန်မထွက်ပါ။ ရှမ်းပြည်နယ်မှ ပန်းသီးကို ကြာရှည်ခံအောင် လှအောင် မန္တလေးတွင် ပိုးသတ်ဆေး၊ အရောင်လှဆေး၊ ဖယောင်းတစ်ခါ အုပ်ဖျန်း၊ ရန်ကုန်ရောက်လျှင် တစ်ခါဖျန်းသော၍ ရေမဆေးဘဲ စားမိလျှင် အန္တရာယ်ရှိပါသည်။ နေ့မကောင်း

အိမ်ထောင်ရေး ဆေးဝါး

သောသူအား ပန်းသီးကျွေးမိလျှင် အားမရှိဘဲ ပိုးသတ်ဆေးများပါ ပါနေ၍ စားမိလျှင် အန္တရာယ်ရှိပါသည်။ တရုတ်ပန်းသီးများလည်း အရောင်ဆိုးထားပါသည်။ တရုတ်နိုင်ငံထွက် ပန်းသီးကို ထိုင်းကို တင်သွင်းပြီး ယိုးဒယားထွက်ဟု တံဆိပ်ကပ်ပြီး မြန်မာပြည်ကို ပြန်သွင်းကြပါသည်။

ပန်းသီးဝယ်စားလျှင် နယူးဇီလန်ပန်းသီး၊ ဩစတြေးလျပန်းသီး၊ ရှိမေနီးယားပန်းသီးများသည် အစစ်များဖြစ်၍ ၎င်းပန်းသီးများကိုသာ ဝယ်စားပါ။ နယူးဇီလန်နိုင်ငံ၏ မြေမှာ ဘာပိုးမှ မရှိ။ ပိုးသတ်ဆေး မသုံးပါ။ သဘာဝ ဩဇာနစ်မြေဩဇာဖြင့်သာ စိုက်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် နယူးဇီလန်မြေထွက်ကုန်များသည် အကောင်းဆုံး အသီးအနှံများဖြစ်သည်။ ဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပိုးသတ်ဆေး၊ ဓာတုဆိုးဆေးများ မသုံးရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ဈေးများတွင် ရောင်းသော ပန်းသီးများ ဝယ်မစားပါနှင့်။ ဖယောင်းဆိုးဆေးများပါသည်။ Supermarket များတွင် နယူးဇီလန်၊ ဩစတြေးလျပန်းသီးများကိုသာ ဝယ်စားပါ။ ဝါရှင်တန် ပန်းသီးများလည်း ဝယ်စားနိုင်ပါသည်။

ပန်းသီးကို ဆားရည်တွင် ၅ မိနစ်စိမ်ပြီးနောက် အဆိပ်၊ ဖယောင်းများ ဖယ်ရှားနည်းမှာ အလွန်မပူသော ရေနွေးထဲသို့ ၅ မိနစ်ခန့်စိမ်ပြီးလျှင် ပွတ်ပေးပါ။ ခဏကြာလျှင် ဆယ်ယူပြီး အခွံခွာစားပါ။ ဓာတုအဆိပ်များ ကင်းသွားပါမည်။ နယူးဇီလန်၊ ဩစတြေးလျ၊ ရှိမေနီးယားပန်းသီးများဆိုလျှင် ဤသို့လုပ်ရန်မလိုပါ။ ဝါရှင်တန်ပန်းသီးဆိုလျှင် ဆားရည်နှင့် ခဏလေးစိမ်လျှင်လည်းရပါသည်။

စိတ်သောကဝေဒနာနှင့် စိတ်ဖိစီးမှုများ

ပျောက်ကင်းကုသနည်း

စိတ်သောကရောက်နေခြင်း၊ စိတ်ဝေဒနာများ ခံစားနေရခြင်း၊ စိတ်ညစ်နေလျှင် မိမိကြိုက်နှစ်သက်သော သာယာငြိမ်ညောင်းသော ဂီတသံစဉ်များကို တိုးညှင်းစွာ နားထောင်ပေးလျှင် သွေးအတွင်း ကိုလက်စထရော့များကျဆင်းနိုင်ပါသည်။ သာယာသော တေးဂီတသံများကို နားထောင်ပေးလျှင် သွေးကလာပ်စည်းများအတွင်း နိုက်ထရစ်အောက်ဆိုဒ်များ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် သွေးအတွင်း၌ ကိုလက်စထရော့များ ကျဆင်းကာ သွေးကြောပိတ်ခြင်းကို ကာကွယ်ပေးပါသည်။ သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော တေးဂီတသံများကို အရမ်းဆူညံမှုမရှိဘဲ နားထောင်သူများသည်

သွေးစီးဆင်းမှုမှာ သာမန်ထက် ၂၆ ရာခိုင်နှုန်း မြင့်လာစေသော်လည်း ခေတ်ပေါ်တေးဂီတသံစဉ်မှာ ၆ ရာခိုင်နှုန်း ခန့်သာ သွေးလည်ပတ်စီးဆင်းမှုကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေပါသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်သောကရောက်နေလျှင် သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော ဂီတသံစဉ်များကို လူရှင်းသော အခန်းထဲတွင် အနားယူပြီး နားထောင်ပေးလျှင် စိတ်သောကစိတ်ညစ်ခြင်းများကို ပျောက်စေပါသည်။

သင့်ဗိုက်မှ အဆီကျဆေးနည်း

ဗိုက်ရွဲပြီး ဝတ်တံ၍ ပေါင်လုံးများကြီးပြီး ထသွားထလာ အခက်အခဲရှိနေလျှင် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ဝဋ္ဋန်ရာဇာ အကြောဖြေဆေးဘူး တစ်ဘူးကို ဝယ်ယူပြီး ၎င်းဆေးဖြင့် သံပရာရည်၊ အုန်းဆီ သုံးမျိုးရောစပ်၍ ဝမ်းဗိုက်ကို (၅)ရက်လောက် ဆက်တိုက်ပွတ်လိမ်းပြီး အိပ်ပါ။ မနက်စောစော လမ်းလျှောက်ပေးပါ။ ညတိုင်း လိမ်းပေးပြီး (၃)ရက်မြောက်တွင် ဝမ်းနှင့် အဆီများ ဝမ်းသွားပါလိမ့်မည်။ လိုအပ်သေးလျှင် ခပ်ရွဲရွဲလိမ်းပေးပါ။ ဝမ်းနှင့်အတူ အဆီများကျသွားကာ နေထိုင်ရကောင်းပြီး အနည်းငယ်ဝိတ်ကျသွားနိုင်ပါသည်။

အဆီကျနည်း နေ့သက်တစ်နည်းမှာ ငှက်ပျောပင်မှ ငှက်ပျောပင်စည်ဖတ်များ (ငှက်ပျောအူ)၊ ငှက်ပျောဖတ်အနည်းငယ်ကို အတွင်းသားဖတ်ကိုခွာ၍ တစ်တောင်လောက်ရှိ အပိုင်းနှစ်ပိုင်းကို ဓားဖြင့်လှီး ရေဆေး၍ ထုထောင်းကာ အရည်ညစ်ပြီး (သို့) ငှက်ပျောဖတ်များကို ထုထောင်းပြီး ရေစိမ်၍ ခေတ္တထားပြီး စစ်၍သောက်ပါက အိပ်ရာထထချင်း ဘာမှမစားသေးဘဲ နေ့စဉ် သောက်ပေးလျှင် ကိုယ်တွင်းရှိ အဆီများကို ကျစေပါသည်။ အိပ်ရာထတိုင်း နေ့စဉ်လုပ်သောက်ခဲ့လျှင် အဆီကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်၌ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို ထိန်းညှိပေးပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ် အဆီကျပြီး PH တန်ဖိုးတက်ပြီး ဓာတ်ကြီးလေးပါး ထိန်းညှိပေးကာ အဆီကျစေရန် ငှက်ပျောပင်စည် အဖတ်များကို ခွာ၍ ထုထောင်း ပြီး အရည်ညစ်သောက်၊ စိမ်သောက်ပေးပါ။ ချက်ချင်းလုပ် ချက်ချင်းသောက်ရပါမည်။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ငှက်ပျောသားများကိုသာ ထုထောင်းညစ်သောက်ရပါမည်။ နောက်နေ့အတွက် ချန်မထားရပါ။

☐ နေ့ကျင့်ရန်

Ref: ကျန်းမာရေးဟောပြောပွဲမှ ပြောပြချက်များ

သမုဒယ

ကောရင်ပင်၏ ရုက္ခသတ္တိများ

ကောရင်ပင်သည် ပင်စည် အခြောက်၊ အပင်ဖြောင့်မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ အပင်သည် ရှည်လျားသောပင်စည်ဖြစ် ပါသည်။ အပွင့်၏ ပွင့်ဖက်မှာ ရှည်ရှည် သွယ်သွယ်နှင့် အဖြူရောင်အဆင်းရှိ၏။ အသီးမှာ အသီးတောင့်အရှည်ဖြစ်ပြီး တပို့တွဲ တပေါင်းလတွင် အသီးများ ရင့် မှည့်လေ့ရှိ၏။ ပင်စည်အပေါက်မှာ ညို ဝါဝါ အရောင်ရှိပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖြစ် ၏။ အမြစ်များ၍ ရေသောက်မြစ်ရှည် အပင်မျိုးဖြစ်သည်။

ရှေးလူကြီးများက ကောရင် တစ် ပင်လုံးကို အမူးအမောအတွက် အသုံး ပြုခဲ့ကြပါသည်။
 ၊ ကောရင်အရွက်ကို ကြော်၍ စား သုံးတတ်ကြ၏။ ရေနွေးဖျောပြီး သုပ်၍

လည်း စားသုံးကြပါသည်။ အညွန့် ကလေးများကို တို့စရာအဖြစ် အသုံး ကြပါသည်။
 ဆေးဖက်ဝင် အသုံးပြုမှုများ လေ့လာလိုက်သောအခါ ...

www.burmeseclassic.com

- (၁) ဧကရာဇ်အပွင့်၊ အရွက်တို့သည် သွေးကို ငြိမ်းစေသည့်အပြင် လေကို လည်း ငြိမ်းစေ၏။
- (၂) အကြောရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ အမူးအမော၊ အဆိပ်သင့်ခြင်းများကို ပျောက်ကင်း၏။
- (၃) သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါများကို ပျောက်စေ၏။
- (၄) အရွက်ကိုစားခြင်းဖြင့် မီးယပ်ငုပ်ခြင်း၊ သွေးတိုး၍ နှလုံးခုန်ခြင်းကို ပျောက်စေ၏။
- (၅) ရင်တုန်၊ မောပန်း၊ မူးဝေခြင်းကို သက်သာစေပြီး ပျောက်ကင်းခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်၏။

ဧကရာဇ်ပင်ကို တိုင်းရင်းဆေး အလိုအရ ရေလဲသုံးစွဲမှုမှာ

- ◆ အမျိုးသမီးများ သွေးငုပ်သော် ဧကရာဇ်ရွက်ကို ပြုတ်၍ သုပ်ခြင်း၊ ကြော်ခြင်းပြု၍ စားသုံးပါက ပျောက်စေပါသည်။
- ◆ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်၊ မူးဝေမောပန်း တတ်သူများသည် ဧကရာဇ်မြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေး၍ သောက်သော် ပျောက်ကင်းစေ၏။ အချို့ မူးဝေသူများသည် အချိုဓာတ်ရရန် သကြားနှင့် ရော၍ သောက်နိုင်၏။
- ◆ ဆီးချုပ်သူများအတွက် ဧကရာဇ်မြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် သွေး၍ သကြားနှင့် ရောစပ်ကာ သောက်နိုင်၏။
- ◆ အိပ်မပျော်သောသူများသည် ဧကရာဇ်အမြစ်အမှုန်ကို အိပ်ရာဝင်ခါနီး ရေစိမ်းဖြင့် ဖျော်သောက်သော် အိပ်ပျော်စေ၏။
- ◆ ခရုသင်းရောဂါအတွက် အမြစ်အစိုကို ထန်းလျက်ဖြင့် ရော၍ ကျိုပြီးသောက်လျှင် ပျောက်ကင်းစေ၏။
- ◆ ငန်းဖျားတက်သော် ဧကရာဇ်မြစ်ကို သေးနပ်အောင်စဉ်းပြီး

- သံပရာသီးကိုပါသေးနပ်အောင် စဉ်းကာ ရေအနည်းငယ်ရော၍ မြေအိုးတွင် ပေါင်းလိုက်သော် ချွေးရည် ရရှိလာ၏။ ထိုချွေးရည်ကို နံနက်၊ ည တစ်စွန်းစီ သောက်လျှင်ရောဂါပျောက်၏။
- ◆ ရင်ကြော၊ ဝမ်းကြောတင်းသူများ ဧကရာဇ်မြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေး၍ လိမ်းသော် ပျောက်ကင်း၏။
- ◆ ချောင်းဆိုးသွေးပါ၊ အဆုတ်နာ ရှိသူများသည် ဧကရာဇ်မြစ်ပင်ပွင်းပါးပေါင်းချွေးနှင့်ပျားရည် ရော၍လည်းကောင်း၊ ဧကရာဇ်ရွက်မှအားကို ပျားရည်နှင့်ရော၍ စားလျှင်လည်း ပျောက်ကင်း၏။
- ◆ မျက်စိပြာ၊ မျက်စိဝေလျှင် ဧကရာဇ်မြစ်သွေးရည်နှင့် တရမက်သွေးရည် ရော၍ မျက်စိကို တွင်းသော် ပျောက်၏။
- ◆ သွေးတိုးရောဂါရှိသူများ ဧကရာဇ်ရွက်ကို ပြုတ်၍ သုံးခွက် တစ်ခွက်တင်ရည်၊ ရှောက်ရည်၊ ပျားရည်များနှင့် ရော၍သောက်လျှင် ပျောက်၏။
- ◆ အပူကြီးခြင်းဖြင့် သလိပ်လွန်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ သည်းခြေရောဂါဖြစ်လျှင်သော်လည်းကောင်း ဧကရာဇ်မြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့်ရော၍ သောက်နိုင်၏။ တစ်နည်းမှာ ရွက်မှအား သံပရာရည်နှင့်ရော၍ သောက်သော် ပျောက်၏။
- ◆ မျက်စိနာ၊ မျက်စိပူသော် ဧကရာဇ်အခေါက်ကို ရေစိမ်း၍ ရေစိမ်းဖြင့် သွေး၍ မျက်စိကိုတွင်းလျှင် ပျောက်ကင်း၏။
- ◆ ကလေးငယ်များ ရေငတ်ဝမ်းရောဂါများဖြစ်သော် ဧကရာဇ်မြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် မပျစ်မကျသွေးရည်ကို ထမင်းစား

ဧကရာဇ်မြစ်၏ ထူးခြားမှုသည်
ပူဖို၊ အထွက်
သွေးတိုးခြင်း၊
သွေးအားနည်းခြင်းကြောင့်
အမူးဝေဒုက္ခစားခြင်းကို
ပျောက်ကင်းစေနိုင်သကဲ့သို့။

ရွန်း တစ်စွန်းခန့်နှင့် တစ်နေ့ သုံးကြိမ်တိုက်လျှင် ပျောက်၏။

◆ အရက်မူးလွန်ခြင်းကို ပြေစေရန် ဧကရာဇ်မြစ် (သို့) အခေါက်ကို သွေး၍ လျှာကိုပွတ်ပေးခြင်း၊ အရည်ကို တိုက်ခြင်းပြုသော် အမူးပြေ၏။

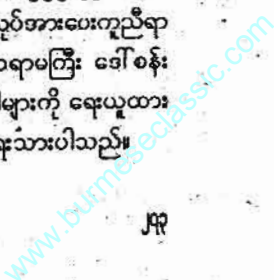
ဧကရာဇ်မြစ်၏ ထူးခြားမှုသည် လူတို့အတွက် သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်းကြောင့် အမူးဝေဒုက္ခစားခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သကဲ့သို့ အရက်ထဲသို့ ဧကရာဇ်မြစ်သွေးရည် ထည့်သော် ထိုအရက်မှာ ရေကဲ့သို့ဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရက်မူးလွန်သူများ သောက်လျှင် အမူးပြေစေသော ဂုဏ်ထူးများရှိနေသည်မှာ အလွန်ဆန်းကြယ်နေပါသည်။

ဧကရာဇ်ပွင့်၊ အရွက်၊ အခေါက်၊ အမြစ် စသော အပင်တစ်ပင်လုံးသည် ဆေးစွမ်းထက်သော အာနိသင်များနှင့် ပြည့်စုံနေသည်ကို လောလာသိရှိရသည်မှာ အတုအယွင်းလှသောကြောင့် မှတ်သားထားလျှင် အသုံးဝင်သော ဆေးနည်းအတိုအထွာ ဖြစ်ပါသည်။

□ ထမုစေထ

မိုးငြိမ်းမှု

စာရေးသူ၏ ၁၉၉၉ ခုနှစ် တိုင်းရင်းဆေးခန်းတွင် လုပ်အားပေးကူညီရာ၌ မန္တလေးမြို့မှ ဆရာမကြီး ဒေါ်စန်းစန်း၏ မှတ်တမ်းပါများကို ရေးယူထားမှုအား ပြန်လည်ရေးသားပါသည်။

ကျွန်မ ဒိန်ချဉ်ကို ငယ်ငယ်ကတည်းက ကြိုက်ပါတယ်။ သို့သော် ကျွန်မ ငယ်ငယ်က သောက်သုံးရသည့် ဒိန်ချဉ်မှာ ယခုခေတ် အအေးဆိုင်ကြီးတွေမှာလို ဖန်ခွက်ကြီးကြီးထဲတွင် ရေခဲတွေ၊ အုန်းသီးတွေ၊ စပျစ်သီးတွေ၊ မလိင်တွေနှင့်ပြည့်နေသော ဒိန်ချဉ်မျိုး မဟုတ်ပါ။ ရပ်ကွက် လမ်းကြိုလမ်းကြားတွင် ထန်းခေါက်ထောင်းဖြင့် ရွတ်၍ လှည့်ရောင်းသော "ခွားနို့ချဉ်၊ နို့ခဲ၊ မလိင်လေ" ဟူ၍ အော်ဟစ်ရောင်းချသည့် ဒိန်ချဉ်မျိုးဖြစ်သည်။ ကြောထည်အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးတွင်ထည့်၍ ထန်းလျက်ရည်ဆမ်းပေးသော ဒိန်ချဉ်မျိုးဖြစ်သည်။

ဒိန်ချဉ်သည် ငွေနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက တည်ရှိခဲ့သော စားသုံးဖွယ် ခွားနို့ထွက်ပစ္စည်းတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

တူလားအုတ်ပေါသော နိုင်ငံများ၌ တူလားအုတ်နို့ကို ဒိန်ချဉ်လုပ်သည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံ၌မူ ကျွန်ုပ်တို့ ဒိန်ချဉ်လုပ်သည်။ သိုးနို့၊ ဆိတ်နို့တို့ကိုလည်း ဒိန်ချဉ်လုပ်သည်ဟု သိရသည်။

ဒိန်ချဉ်သည် ထူးခြားသော အစာတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတောင်း၌ ပါရှိသော အာဗြာဟမ်သည် ကောင်းကင်တမန်မှ နည်းပေးသဖြင့်

ဒိန်ချဉ်ကို စားခဲ့ရာ အသက်(၁၇၅)နှစ်တိုင်တိုင် နေခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။

တူရကီလူမျိုးတို့ကမူ အိမ်မပျော်သောရောဂါ ရှိပါက ဒိန်ချဉ်နှင့် ပန်းအဖူးအင့်တချို့ကို ရောမွှေပြီး နဖူးပေါ်တင်ပေးခြင်းဖြင့် ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းသည်ဟုယုံကြည်ကြသည်။ အိန္ဒိယလူမျိုးများကမူ ဒိန်ချဉ်သည် နတ်ဘုရားတို့၏ အစားအစာဟု မှတ်ယူကြသည်။ ပါရှန်းအမျိုးသမီးတို့က ပါးရေတွန်ခြင်းကို ဒိန်ချဉ်လိမ်း၍ ကုစားကြသည်။ ရုရှားနိုင်ငံရှိ တချို့သောပြည်နယ်ဒေသများ၊ ဥရောပ အရှေ့ပိုင်းဒေသ၊

သက်တမ်းအေး ဒိန်ချဉ်ချိုမွှေးထိန်းသက်လေး

အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသနှင့် တော်လှန်ရေးသမားတို့ ဦးဆောင်ပြီး စားသုံးလျှင် အသက်ရှည်စေသည်ဟု နှစ်ပေါင်းများစွာတပင် ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

ဒိန်ချည်သည် အသက်ရှည်နိုင်သလား

ကျွန်မ ငယ်စဉ်ကျောင်းသူဘဝက ဒိန်ချည်ကို အဓိကထား ရောင်းချသော မန္တလေး ၂၉ လမ်း၊ အင်းဝ ဒိန်ချည်ဆိုင်သို့ ရောက်ဖူးသည်။ အဆိုပါ ဒိန်ချည်ဆိုင်တွင် ကြော်ငြာကာတွန်း တစ်ခု ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကြော်ငြာတွင် အဘိုးကြီး တစ်ယောက်က ဒိန်ချည်သုံးဆောင်နေသည်ကို အဘွားကြီးက သေးမှကြည့်၍ သဘောကျနေပုံဖြစ်သည်။ အဘွားကြီးက အဘိုးကြီးထက် အသက်များစွာကြီးပုံရသည်။ ပုံအောက်တွင် ရေးထားသောစာမှာ "အဘိုးကြီးမှာ အသက် ၈၀ ရှိပြီး အဘွားကြီးမှာ သူ့၏မခင် ဖြစ်သည်" ဟူ၍ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံတော် ရော်ဂျီယာပြည်နယ်တွင် နေထိုင်ကြသည်ဟုလည်း ပါရှိသည်။ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံ ရော်ဂျီယာပြည်နယ်တွင် နေစဉ် အစားအစာ၌ ဒိန်ချည်မပါလျှင် မပြီးချေ။ အသက်ရာကျော်ရှည်သော ရော်ဂျီယာပြည်နယ်သားများ အကြောင်းကို ကျွန်မ မကြာခဏဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးသည်။

ရော်ဂျီယာ ပြည်နယ်သားတို့ အသက်ရာကျော်ရှည်ခြင်းမှာ ဒိန်ချည်သောက်သုံးမှုတစ်ခုတည်းကြောင့်တော့မဟုတ်တန်ရာ။ အဆီနည်းသော နို့ထွက်ပစ္စည်းများ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များနှင့် အသားအနည်းငယ် စားခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မိသားစု စုပေါင်းနေထိုင်သော ဓလေ့၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေစိုက်ပျိုးခြင်း၊ အလုပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ကိုင်ကြခြင်း၊ ကျေးလက်ဒေသတွင် နေထိုင်ခြင်းနှင့် စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့မှု ရှိခြင်းတို့ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဒိန်ချည်သည် အစာကို ကြေလွယ်ညက်လွယ်စေပါသလား

ကလေးများ ဝမ်းလျော့ခြင်း၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ ဝမ်းချုပ်ခြင်းကို ဒိန်ချည်ဖြင့် ကုစားနိုင်သည်ဟု ကြားနာခဲ့ရဖူးသည်။ တချို့ ဆရာဝန်များကလည်း ပဋိပိဝဆေး မှီဝဲလေ့ရှိသော လူနာများကို ဒိန်ချည်စားသုံးရန် တိုက်တွန်းလေ့ရှိပါသည်။ တချို့ သောပုဂ္ဂိုလ်များမှာ နို့သောက်လျှင် အစာမကြေဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိကြသည်။ နို့နှင့်မတည့်၍ ထုံးဓာတ်ချို့တဲ့သူများမှာ ဒိန်ချည်စားသုံးခြင်းဖြင့် ထုံးဓာတ်ရရှိစေနိုင်သည်ဟူ၍ အစားအစာနှင့်အာဟာရဆိုင်ရာမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်တွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးသည်။

ဒိန်ချည်သည် အာဟာရဖြစ်စေပါသလား

မှန်ပါသည်။ ဒိန်ချည်သည် နို့ကဲ့သို့ပင် အာဟာရဓာတ်များ ပေါကြွယ်ဝလှပါသည်။ ဒိန်ချည်တွင် ပါဝင်သော ဝိတာမင်အနွဲ့စီ၊ ဖောလစ်အက်စစ်၊ မဂ္ဂနီယမ်ဓာတ်များသည် နို့တွင်ပါဝင်သော အဆိုပါဓာတ်များထက် အနည်းငယ်စီသာ လျော့ပါသည်။ သို့သော် ပရိုတိန်းဓာတ်၊ ထုံးဓာတ်၊ ဖောစဖောလ်၊ ဇင့်၊ ဘိုင်ယာမင် (ဘီ ၁)၊ ဒိုင်ယာစင်၊ သို့မဟုတ် ဓာတ်များမှ နို့ထွက်ပင် ပိုပါသေးသည်။ တညီတည်းလည်း ရှိသည်။

ကိုယ်အလေးချိန် တိုးမည်ကို စိုးရိမ်နေသူများအနေဖြင့်လည်း ဒိန်ချည်စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် အာဟာရချို့တဲ့မည်ကို မစိုးရိမ်ရဘဲ ကိုယ်အလေးချိန်ကိုလည်း ထိန်းထားနိုင်သည်။

အိမ်တွင်းဖြစ် ဒိန်ချည်လုပ်နည်း

ဒိန်ချည်ပြုလုပ်နည်းမှာ မခဲယဉ်းပါ။ နို့ကို အချဉ်ဖောက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

နို့ကို မီးပြင်းပြင်းဖြင့် ကျိုချက်ပါ။ နောက် မီးချိန်လျှော့ပြီးလျှင် ခပ်နွေးနွေး

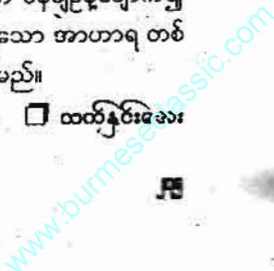
သမ္မာကျမ်းစာတောင်း၌ ပါရှိသော အာဟာရတစ်ခုသည် ကောင်းကင်တမန်မှ နည်းပေးသဖြင့် ဒိန်ချည်ကို စားခဲ့ရာ အသက် (၁၇၅)နှစ် တိုင်တိုင် နေခဲ့ရသည်

ရှိလာသောအခါ 'အလျင်'ကိုထည့်ပါ။ 'အလျင်'ဆိုသည်မှာ ဒိန်ချည်ကို ဆိုလိုပါသည်။ ထို့နောက် အလျင်ထည့်ပြီးသား နို့ကို ခပ်နွေးနွေးထားပါက ၃ နာရီမှ ၆ နာရီအတွင်း အချဉ်ပေါက်၍ ဒိန်ချည်ဖြစ်လာပါသည်။ ယင်းဒိန်ချည်ကို အအေးခဲ၍ မိမိကြိုက်နှစ်သက်သလို သကြား၊ အုန်းသီးခြစ်၊ စပျစ်သီး၊ နို့မလိုင်တို့ကို ထည့်ပြီး စားသုံးနိုင်ပါသည်။ အေးအေးလေး သုံးဆောင်လိုပါက ရေခဲတုံး သေးသေးမွှားမွှားကလေးများကို ရိုက်ခွဲ၍ ထည့်ရုံပင်။

ထို့ထက်ပို၍ ကောင်းမွန်အောင် မွမ်းမံလိုပါက သစ်ခွနံ၊ ငှက်ပျောသီးနံတို့ကိုလည်း ထည့်နိုင်သည်။ သစ်သီးစုံရော၍လည်း သုံးဆောင်နိုင်သည်။ ဖန်ခွက်ထဲတွင် သစ်သီးမြှုပ်ကြေးပြီးသားတို့ ထည့်၍ အပေါ်မှ ဒိန်ချည်ထည့်လိုက်သောအခါ သစ်သီးရောင်နှင့် ဒိန်ချည်ရောင် နှစ်မျိုးကွဲပြီး စားချင်စဖွယ် ဖြစ်လာပါသည်။

သစ်သီးဖျော်ရည်ကို အောက်မှခံထည့်ပြီး ဒိန်ချည်ကို အပေါ်မှထည့်ကာ စားသုံးပါက တစ်မူထူးခြားစေသည်။ နောက်တစ်နည်းအားဖြင့် သစ်သီးမြှုပ်ကြေးပြီးသား ဒိန်ချည်နှင့် ရောသမမွှေထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သစ်ခွဆီနံ၊ နံ့သာပုဆိန်တို့ကို ထည့်ပါက ဒိန်ချည်နံ့ပျောက်၍ မွှေးကြိုင်သင်းယုံ့သော အာဟာရ တစ်မျိုးကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

□ ထထနှင်းသေး

သတ္တလောကတွင် အင်းဆက်
ပိုးမွှားမျိုးရင်း မျိုးစိတ်ပေါင်း ထောင်
သောင်းချီ၍ ရှိနေကြပါသော်လည်း
အမျိုးအစား ခွဲခြားကြည့်မည်ဆိုလျှင်-

- (၁) အပင်ရုက္ခလောကကို ဖျက်ဆီး
စားသောက်သော အင်းဆက်မျိုးစိတ်
များ
 - (၂) လူနှင့် အခြားသောသတ္တဝါများ
ကို ရောဂါကူးစက်စေသော အင်းဆက်
ပိုးမွှားမျိုးစိတ်များ
 - (၃) ပင်ကိုသဘာဝ ဝိဇ္ဇာအရ အဆိပ်
ဖူးရှိပြီး အဆိပ်ရှိသည့် အင်းဆက်မျိုးစိတ်
များ ဟူ၍ သုံးမျိုးခွဲခြားနိုင်ပါသည်။
- ထိုသုံးမျိုးထဲမှ လူနှင့် အခြား
သတ္တဝါများကို ၎င်းတို့၏ အဆိပ်ဆူးဖြင့်
ထိုးတုတ်ကိုက်ခဲလျှင် အဆိပ်တက်၍
အဆိပ်ပြင်းသည် ပျား၊ ပတူ၊ ပဆုပ်အနီ၊
နကျယ်ကောင်၊ ပိတုန်းကောင် စသည့်
အင်းဆက်နွယ်ဝင်မျိုးစိတ်များ၏ နေထိုင်
ခိုအောင်း ကျက်စားသွားလာပုံနှင့် ၎င်း
တို့၏ အလေ့အထ စရိုက်လက္ခဏာများ

ဒီပုဒ်မလေ မြန်မာ့စာပေ

အဆိပ်ပျားရောင်ဝေ

အဆိပ်ပျားရောင်ဝေ

ပျား၊ ပတူ၊ အဆိပ်ပြေကုသမှုများ

ကို စာဖတ်သူ မိဘပြည်သူများ လေ့လာ
သိရှိ၍ ဗဟုသုတပွားပြီး ၎င်းအင်းဆက်
ပိုးမွှားများ ထိုးတုတ် ကိုက်ခဲမိခဲ့လျှင်
အလျင်မြန်ဆုံး အဆိပ်ဖြေပြီး သက်သာ
ပျောက်ကင်းအောင် ပြုစုကုသပေးနိုင်
သည့် နည်းစနစ်များနှင့် လက်လှမ်း
တစ်မီအတွင်းမှာ ရှိနေကြသော အဆိပ်
ပြေစေနိုင်သည့် ဆေးပင်၊ ဆေးပစ္စည်း
များကို အသုံးချ၍ ပြုစုကုသပေးနိုင်စေ
ရန် စေတနာစိတ်ဖြင့် စာရေးသူသည်

ဤဆောင်းပါးကို လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း
ကြီးမှတ်စစ်ဆင့် ရေးသားတင်ပြပေးလိုက်
ပါသည်။

ဤနေရာတွင် စာဖတ်သူ
ပရိသတ်ကြီးအတွက် အထူးသိရှိထားပြီး
ဗဟုသုတပွားစေရန် လူနှင့်တိရစ္ဆာန်များ
ကို အသေအကျေ အပြိုးတကြီး တိုက်
ခိုက်တတ်သော ...

(၁) စွန်သတ်ပျား၊ ဝံဖျက်ပျားနှင့်
လေးပစ်ပျား

(၂) မြေအောင်းပတူနှင့် တုတ်ထိုးပတူ (ပဆုပ်ပနီ)များ အကြောင်းကို ရှင်းလင်းတင်ပြပါမည်။

စွန်သတ်ပျား၊ ဝံဖျက်ပျား၊ လေးပစ်ပျား စသည့် အမည်တွေကတော့ နည်းနည်း ဆန်းပြားနေပါမည်။ ဤသို့ အမည်များ ထွင်ရခြင်းမှာ တောတောင်များထဲတွင် တောပျားများသည်သဘာဝအလျောက် မိုးလေဝသကင်းစင်ပြီး တောပန်း၊ တောင်ပန်းများ အများဆုံးဖွင့်ကြသည့် တပို့တွဲ၊ တပေါင်း၊ တန်ခူးလတို့တွင် ပျားများ မျိုးပွားသားပေါက်ရန်အတွက် တောမိုးသစ်ပင်ကြီးများတွင် တောကြီးပျားများ အုပ်စုဖွဲ့၍ ဆန်ပြာဆန်ကောအဝန်းမှသည် လှည်းဘီးအဝန်းနီးပါးခန့် အကြီး ကနားကြီး ဖွဲ့ကြပြီး မျိုးဆက်ပွားရေးအတွက် သဘာဝတာဝန်ကြီးတစ်ရပ်ကို ထမ်းဆောင်ကြပါသည်။

ဤသို့ ကြီးမားသော ပျားအုံ၊ ပျားလတ်ကြီးများတွင် ပျားသားလောင်းကောင်လေးများနှင့် ပျားနို့၊ ပျားရည်၊ ပျားသလက်တို့မှာ ပေါများကြွယ်ဝစွာ ရှိနေပေသည်။

ထိုပျားသလက်၊ ပျားလတ်ကြီးများကို အငမ်းမရ ကြိုက်နှစ်သက်ကြသော စွန်ငှက်နှင့် ဝက်ဝံ စသော တောတိရစ္ဆာန်များသည် အလှအယက် ထိုးသုတ်ကိုက်ဖျက်ပြီး စားသောက်ဖျက်ဆီးကြလေသည်။ ထိုအခါ ပျားအုံတွင်ရှိသော ပျားအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ အသိုက်အမြုံကို ဖျက်ဆီးခံရပြီး ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုကြီးစွာကြုံကြရသဖြင့် ဒေါသအပြုံးအတေးကြီးမားစွာ ဖြစ်ကြပြီး ပျားအုံအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသော လူနှင့် အခြားတိရစ္ဆာန်များကို အသေအကျေတိုက်ခိုက်ကြပါသည်။

ဘယ်လောက် အပြုံးကြီးသလဲဆိုလျှင် ပျားအုပ်ကြီး လိုက်တုပ်၍ ပြေးသောသူသည် ရေထဲဆင်းပြီးငုပ်နေလျှင် တောင် ရေပေါ်မှာပျံ့ပြီး နာရီနှင့်ချီ၍ စောင့်နေပြီး တိုက်ခိုက်ကြပါသည်။

ထိုသူသည် ရွာထဲသို့ ဝင်ပြေးလာသော်လည်း ရွာထဲအထိ ပျားအုပ်ကြီးမှလိုက်လာပြီး ထိုးတုတ်ကြသည်အထိ အပြုံးကြီးကြပါသည်။

အလားတူစွာ ကျွဲကျောင်းသား၊ နွားကျောင်းသားများ လေးခွတစ်လက်ဖြင့် တွေ့ကရာ လက်တည့်စမ်းပစ်ခတ်မှုနှင့် ကြုံရသည့် ပျားအုံရှိ ပျားများသည်လည်း ဒေါသအပြုံးကြီးမားစွာဖြင့် တိုက်ခိုက်တတ်ကြပါသည်။

အဆိုပါ စွန်သတ်၊ ဝံဖျက်၊ လေးပစ် ခံခဲ့ရဖူးသော ပျားအုံရှိ ပျားများနှင့် ကြုံရသော ကံဆိုးသူ မောင်ရွှင်သည် အသက်အန္တရာယ်ပေးသည်အထိ ခြစ်တတ်ကြပါသည်။ ထိုပျားမျိုးများကို အထူးသတိထားပြီး ရှောင်ကြဉ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

[အကယ်၍ ကံမကောင်း၍ပျားဒီလိုပျားအုပ်စုမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံလိုက်ရလျှင် သံချောင်းတောင် အိကြာကျေးဖြစ်သွားမည်ကိန်း ဆိုက်နိုင်ပါသည်။]

မြေအောင်းပတူ၊ တုတ်ထိုးပတူ (ပဆုပ်ပနီကောင်) စသည့် ပတူမျိုးစိပ်ပေါင်း များစွာရှိသော်လည်း လူ၏ အသက်အန္တရာယ်ကို ပေးတတ်သော အဆိပ်ပြင်းသည့် ပတူမျိုးမှာ . . .

(က) မြေတွင်းအောင်းသော ပတူကြီးမျိုးပင်ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းတို့သည် သားစားပျားပတူမျိုးနွယ်ဝင်များ ဖြစ်ကြပြီး အခြားပျားမျိုးတို့လို ပန်းဝတ်မှုန် ဝတ်ရည်ကို မစားသုံးကြပါ။ ၎င်းတို့၏ သဘာဝမှာ တောစပ်တောင်ခြေ မြေပွသည့် အင်တိုင်းမြေနေရာများတွင် မြေကြီးထဲတွင် အသိုက်အုံစွဲ၍ အုံကျင်းဖွဲ့ပြီး ကောင်ရေ များပြားစွာ ပေါက်ပွားကြသည့် အလေ့ရှိပါသည်။

၎င်းတို့ မြေအောင်းကျင်းမှာ အပေါ်ယံမြေသားကို လက်တစ်လုံးသာ ပါးပါးလေး ဖူးအုပ်ထားပြီး အသိုက်ထောင်ချောက်လုပ်ထားကြပါသည်။ ပါးလွှာသည့် ၎င်းကျင်း အပေါ်ယံမြေသား

ပေါ်သို့ အကြောင်းမသိသော လူနှင့် တောတိရစ္ဆာန်များ တက်ရောက်နှင်းမိပါက ကျင်းအပေါ်ယံမြေသားမှာ ကွဲကျပြီး ပတူသိုက်ကျင်းအတွင်းသို့ လူနှင့် တောတိရစ္ဆာန်များ ကွဲကျသွားပြီဆိုလျှင် ပြန်လမ်းမရှိတော့ပါ။ နာရီဝက်အတွင်း အနိုးဖွေးဖွေးသာ ကျန်ပါတော့သည်။ ကျင်းထဲမှ သားစားပတူကောင်ကြီးများမှ ဝိုင်းအုံကိုက်ခဲ စားသောက်ပစ်ကြပါသည်။

(ခ) တုတ်ထိုးပတူ(ပဆုပ်ပနီကောင်) အဆိပ်ပြင်းသည့် ပတူကောင် နောက်တစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ရွာနီးဝန်းတွင် သစ်ပင်၊ ချုံပုတ် စသည်တို့တွင် ပဆုပ်ပနီကောင်၊ ပတူကောင်များ အသိုက်ဖွဲ့၍ နေထိုင်တတ်ကြပါသည်။ ၎င်းတို့သည်လည်း အင်းဆက်ပိုးမွှားများကို ဖမ်းဆီးစားသောက်တတ်သည့် ပျားပတူမျိုးဖြစ်ပါသည်။ သူတို့အသိုက်သည် မီးပုံးပုံလိုလုံးဝန်း၍ အထဲတွင် အထပ်ထပ်နှင့် အနုပညာဆန်လှပါသည်။

ဤသို့ အမြင်ဆန်းပြားနေသည့် သူတို့အသိုက်ကို အချို့သောလူများက တုံ့တ်၊ ကျောက်ခဲ စသည်တို့ဖြင့် အကြောင်းမဲ့ပစ်ခတ် ထိုးဖောက် ဖျက်ဆီးတတ်ကြသည်။

ထိုသို့ အသိုက်အမြုံကို ဖျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ရသော ပတူ(ပဆုပ်ပနီကောင်) များသည် အပြုံးအမှတ်ထားပြီး တွေ့ရာ မြင်ရာ အသိုက်နားကပ်လာသော လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်တတ်ကြသည်။ ၎င်းတို့ ဒေါသဖြင့် အုံလိုက်ကျင်းလိုက် အကိုက်ခံရလျှင် အကိုက်ခံရသည့်လူသည် ပြင်းထန်သည့် အဆိပ်တက်ပြီး အသက်အန္တရာယ် ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။

ပျားပတူ ထိုးတုပ်၍ အဆိပ်တက်ခဲ့လျှင် ပျားပတူ အဆိပ်ဖြေနည်းများမှာ . . .

(၁) ရှေးဦးစွာ ပျားပတူ ထိုးတုပ်ခံခဲ့သည့် ဒဏ်ရာများထဲတွင် ၎င်းတို့၏ အဆိပ်အိတ်နှင့် အဆိပ်သွေးများကို

ကျန်နေတတ်ပါသည်။ ၎င်းအဆိပ်အတန့်နှင့် အဆိပ်ဆူးများကို သေချာစွာရှာဖွေ၍ အရင်ဦးဆုံး ဖယ်ရှားရှင်းလင်းပစ်ပါ။

ပြီးလျှင် ဗီနီကာအရည် တစ်ဆ၊ ရေ တစ်ဆ ရောစပ်ပြီး ကိုက်သည့်နေရာများတွင် သေချာစွာဆုပ်နယ်၍ ဆေးကြောပေးပါ။

(ခ) အတိုက်ခံရသည့် နေရာပေါ်တွင် မန်ကျည်းစေ့ကို ကျောက်ပျဉ်ပေါ်တွင် အတွင်းသား အဖြူသားပေါ်အောင် သွေးပြီး ၎င်းမန်ကျည်းစေ့အဖြူသားနှင့် ကိုက်သည့်နေရာတွင် ကပ်ထားပါ။ အဆိပ်ကို မန်ကျည်းစေ့က စုပ်ယူပြီး ကပ်နေမည်။ အဆိပ်ရည်စုပ်ယူမှု မန်ကျည်းစေ့မှာပြည့်သွားလျှင် ကွာကျလာမည်။ အဆိပ်အရှိန်ရှိနေပြီး နာနေလျှင် မန်ကျည်းစေ့ကို တစ်ဖန် ထပ်၍ ကပ်ထားပေးပါ။

ဤနည်းအတိုင်း ဆက်တိုက်ပြုလုပ်ပေးပါက အဆိပ်ပြေလာမည်ဖြစ်သည်။

(ဝ) ထိုးတုပ်ခံရသည့်နေရာက များပြီး ခန္ဓာကိုယ် နေရာအနှံ့ဖြစ်နေလျှင် "နန္ဒင်း+ကျောက်ချဉ်+နံ့သာဖြူ" ကို များများသွေး၍ တစ်ကိုယ်လုံးကို မကြာခဏ လိမ်းပေးပါက အဆိပ်တက်ခြင်း သက်သာလာမည်။

(ဃ) အကယ်၍ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် မရွှေ့ရွတ်၊ ခရာနီရွတ်၊ ပဟာကာ ကြံဆစ်ရွတ်များ စိုက်ပျိုးထားတာရှိလျှင် ၎င်းအရွတ်များကို ကြိတ်ခြေ၍ ကိုက်သည့် နေရာများတွင် အရည်ကို လိမ်းပေးပြီး အဖတ်ကို အုံပေးပါ။ ၎င်းသတ္တုအရည်ကိုလည်း ဟင်းစားဝွန်းတစ်ဝွန်း၊ နှစ်ဝွန်းခန့် တိုက်ပေးပါ။

(င) နန်းတွင်း လျှာပွတ်ဆေးကို အလွယ်တကူ ရမည်ဆိုလျှင် ၎င်းဆေးကို ကော်ဖီဖွန်းတစ်ဖွန်းခန့် အမှုန့်ပြု၍ သုံးလေးကြိမ် ရေနွေးပူပူဖြင့် တိုက်ပေးပါ။ [ဤဆေးသည် အဆိပ်ကိုပြေစေ၍ ခန္ဓာကိုယ်မှ တုံ့ပြန်မှုဓာတ်ကိုလည်း လျော့ချပေးပါသည်။]

(စ) ဝိဇ္ဇာရေရှောင်ခွဲ (သို့) တေဇာဒကခွဲတို့ဖြင့် သံပရာရည်စိပ်ထားသော ဆေးရည်မျိုး ရှိလျှင် ဤနေရာတွင် အလွန်အသုံးတည့် တန်ဖိုးရှိလှပါသည်။ ၎င်းစိပ်ဆေးရည်ဖြင့် ပျားပတူ ထိုးတုပ်ခံရသည့် ဒဏ်ရာနေရာများတွင် စိပ်ဆေးရည်နှင့် နိုင်နိုင်လိမ်းပေးပါက မကြာမီ အဆိပ်ပြေသွားမည်။

(ဇ) အကယ်၍ပျား ပျားပတူ ထိုးတုပ်သည့် ဒဏ်ရာများ ရောင်ကိုင်းပြီး အထိ မခံနိုင် နာကျင်နေခဲ့လျှင် မီးကနီခဲလေး ငါးခဲပေါ်တွင် နန္ဒင်းမှုန့်ကို တစ်ခါ တင်လျှင် ကော်ဖီဖွန်းတစ်ဖွန်းခန့်တင်၍ နန္ဒင်းမှုန့်အငွေ့ များများထွက်လာအောင်လုပ်ပြီး ၎င်းရောင်ကိုင်းနေသည့် နေရာများကို နန္ဒင်းမှုန့်ခံပေးပါ။

ဤသို့ အနည်းဆုံး နာရီဝက်ခန့် နန္ဒင်းမှုန့်ခံပေးပါက ချက်ချင်းအရောင် ကျ၍ သက်သာသွားမည်ဖြစ်သည်။

□ ဦးစင်းရင် (ရွှေ့ဝင်)

ဘူးပင်ဖြစ်ထွန်းပြီး အသီးမသီးလျှင် သီးအောင် ပြုလုပ်သည် နည်း

နတ်မောက်ကောင်းမွန်ပြုင့်

အညာဒေသနှင့် မြေလတ်ပိုင်းတွင် နေအိမ်မိသားစု ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန် ဇော်ဖိုးသက်သာစေခြင်း အကျိုးငှာ မြေကွက်လပ်လွတ်သဖွဲ့၌ ဘူးပင်စင်ငယ်လေးများဆောက်၍ ဘူးပင်များ စိုက်ပျိုးထားတတ်ကြပါသည်။

ဘူးပင်စိုက်ပျိုးပြီး အပင်ကြီးထွားစည်ပင်သော်လည်း အသီးမသီးခြင်း၊ အသီးမတင်ခြင်း၊ အသီးနည်းပါးခြင်းများ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်ရပါသည်။

ထိုသို့ အပင်ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ပါလျက်နှင့် အသီးမသီး၊ မတင်၊ နည်းပါး

သောဘူးပင်များအတွက် အောက်ပါ အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် အသီးသီး၊ အသီးတင်၊ အသီးများလာပါလိမ့်မည်။

ဘူးပင်မြေ၏အထက် တစ်ပေသာသာခန့်တွင် ဘူးပင်စည်ကို အလယ်မှ ကျွန်းသားသက်ငယ်ကို ထိုးဖောက်တပ်ထားပါ။ မှန်ထုတ်သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဘူးပင်အခြေကို ရေသက်သက် မလောင်းဘဲ ထမင်းရည် အေးအေး လောင်းပေးပါ။ ဆန်ကွဲ လက်တစ်ဆုပ်၊ နှစ်ဆုပ် ပက်ပေးပါ။

ဘူးပင်စင်တွင် အမဲဖိုးငယ်ငယ်များကို ကြီးနှင့်ချည်ပြီး ချိတ်ဆွဲပေးပါ။ ခမည်းပေးသည့်သဘောဖြစ်ပါသည်။

ဘူးပင်စင်ပေါ်တွင် ပိုးမစား ပိုးဖောက်နိုင်စေရန်အတွက် တစ်ပတ်တစ်ခါ စားဖိုလယ်ပြာကို ပက်ဖျန်းပေးပါ။

အထက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် ဘူးပင်သည် ဆယ်ရက်၊ ရက်နှစ်ဆယ်အတွင်း အသီးသီး၍ အသီးထွား အသီးတင်လာပါလိမ့်မည်။

□ နတ်မောက်ကောင်းမွန်ပြုင့်

တစ်နေ့သို့ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ
ဗေဒင်ဟောခန်းဖွင့်ထားရာ ရွှေရင်အေး
ကျောင်းလမ်း၊ အမှတ်-၁၀၀၅၊ ၁၈ ရပ်
ကွက်၊ လှိုင်သာယာသို့ သူငယ်ချင်းဖြစ်
သော ၁၉ ရပ်ကွက်မှ မိုးမိုးနှင့် ဗိုလ်
အောင်ကျော်အိမ်ရာ မီးခွက်ဈေးတွင်
နေသူ မနိုင်တို့ရောက်လာကြလေသည်။
သူတို့ကား ဗေဒင်မေးမည့်သူများမဟုတ်
တာ သေချာသည်။

သို့သော်လည်း ဝါသနာတချို့
တူသဖြင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပေ
မည်။ မိုးမိုး၏ အမျိုးသားကား ပန်းပုထု
သောပညာဖြင့် မိသားစုကို ဦးဆောင်၍
မနိုင်ကား စက်ရုံတွင်မန်နေဂျာဖြစ်သော
၎င်းယောက်ျား ဆုံးသွားပြီဖြစ်သော
ကြောင့် အလုပ်လုပ်သော သမီးတစ်
ယောက်နှင့် အတူနေ၍ မုဆိုးမတို့
လောကဓံကို ကျော်လွှားရန် ကြိုးစားနေ
သူဖြစ်သည်။

“ဟိုင်း... ဆရာမ”

“ဘာဟိုင်းလဲဟဲ့ မိုးမိုးရဲ့၊ ကိုရိုး
ယားလား၊ ထိုင်းလား၊ ဂျပန်လား နှုတ်
ဆက်ပုံက”

“ဘာဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ သူငယ်ချင်း
ရယ်၊ နှုတ်ဆက်တယ်ဆိုရင် ပြီးတာပဲ”

“ကဲ... တော်ဖီဖျော်လာပြီ၊
သောက်လိုက်ကြ၊ ပြီးရင် လာရင်းကိစ္စ
ပြောကြပါဦး”

“ဒီလိုဆရာမရေ ကျွန်မတို့မှာ
နေစရာ မှတ်စရာစာအုပ်တွေပါတယ်၊
လတ်တလောဖြစ်တဲ့ ရောဂါဘယသေး
သေးတွေ လက်တွေ့အမြန်ပျောက်တဲ့
ဆေးခြီးတို့ကုထုံးတွေ လိုချင်တယ်၊ နေ
မှတ်ပါရစေ”

“အစီအစဉ်နဲ့ မှတ်တော့မယ်ဆို
ရင်တော့ အစီနဲ့အစဉ်နဲ့ ပြောမှဖြစ်မယ်၊
တစ်နေ့တည်းနဲ့တော့ မှတ်လို့ မပြီးနိုင်
ဘူးနော်”

“တစ်ပတ် တစ်ခါ လာမယ်
ဆရာမ၊ ဟင်းချက်စရာလဲ ဝယ်ခဲ့ပါမယ်၊
ဆရာမအလုပ်ချိန်လဲ အဆင်ပြေဖို့ပေါ့”

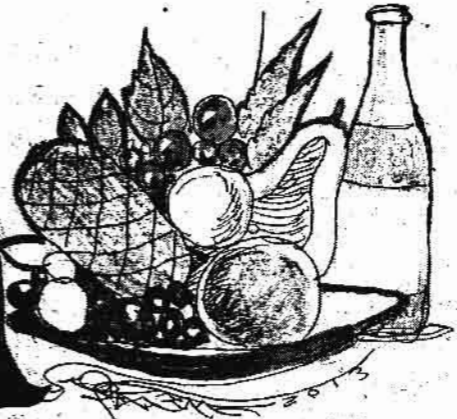
“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သူငယ်
ချင်းတို့ရယ်၊ ကဲ မင်းတို့ကစပြီး မေးပေ

တော့၊ အကွရာစဉ်နဲ့ မေးကြပေါ့၊ ကဲ
ပထမ ကကြီးအကွရာထဲက တစ်ခုခု
စပြီးမေးကြည့်ပါဦး”

“အဲ... လက်ရှိ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့
ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေတဲ့ အနီးဆုံး
ရောဂါနဲ့ ကုသပုံ ဆေးနည်းပေါ်နော်
ဆရာမ၊ အဲဒါမေးကြမယ်၊ အဲ တစ်ခါ
တစ်ရံမှာ ကလေးများ အမျိုးမျိုးတက်
တတ်တဲ့ရောဂါဆိုတာ ရှိတယ်မဟုတ်
လား၊ ကဲ ကအကွရာစဉ်က ကလေး
အတတ်တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဆရာမ ဘယ်လို
ကုသရမယ်ဆိုတာလေး အမိန့်ရှိပါ”

“မခက်လှပါဘူး၊ ကလေးက ပုံစံ
အမျိုးမျိုးနဲ့ တက်တာဖြစ်နေပြီဆိုရင်
ဣဿရမူလီရွက်ရအောင်ရှာပါကလေး
ငယ်ရဲ့ နှာဝမှာ အနည်းငယ်ပွတ်ခြေပြီး
ရှုလို့ရအောင် ကြိုးစားပေးပါ၊ ပြီးတော့
အဲဒီ ဣဿရမူလီရွက်ကို သတ္တုကျ
အောင်ကျိုပြီး အဲဒီ တက်နေတဲ့ကလေး

ကျောက်ပျောက်ရာ
ဆေးနည်းကြမ်းကြမ်း
အုန်းနှစ်
၂၀၁၆

ငယ်ရဲ့ ကိုယ်လုံးအနှံ့ လူးပေးပါ။ ဘယ်
လောက်အတက်ကြမ်းပါစေ၊ ကျသွား
စေရမယ်”

“ကောင်းလိုက်တာ ဆရာမရယ်”

“ကဲ . . . နောက်တစ်ခုပေး”

“အဲ. . . နောက်တစ်ခု ကလေး

ငယ်တွေ ခွဲကျပ်နေတယ် ဆိုကြပါစို့၊
အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းပြီး
ငွေတုန့်မယ်အနေ ငေးစေတဲ့ ဆေးနည်း
လိုချင်ပါတယ်”

“ဘာမှ ခက်စရာမရှိပါဘူး၊ ကွမ်း
ရွတ်စိမ်းကို အရည်ရအောင် ညှစ်ပါ။
အဲဒီ ကွမ်းရွတ်အရည်ထဲကို သနပ်ခါး
အမြစ် သွေးထားတဲ့အရည်ကို ထည့်ပါ။
အဲ ပြီးတော့ တခွိုးခွိုး တခွိုးခွိုးနဲ့ ခွဲကျပ်
နေတဲ့ ရင်သွေးငယ်ကလေးကို တစ်ခွန်း
စာ တိုက်ကျွေးလိုက်ပါ။ သိသိသာသာ
ဝေဒနာ ကျဆင်းသွားပါလိမ့်မယ်”

“ကောင်းလိုက်တာ၊ နောက်တစ်
ခုက ကိုယ်ဝန်ရှိခါစ အမျိုးသမီးတွေ
မသက်မသာ ခံစားရတဲ့ ပျို့အန်ခြင်း
ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် အမြန်ဆုံး သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေမယ့် ဆေးနည်းလိုချင်
ပါတယ်”

“ဒါလဲ ဘာမှခက်ပါဘူး၊ ဥသျှစ်
သီးမှည့်ကို ဆန်ဆေးရည်ထဲကို ခြစ်ထည့်
ပါ။ ပြီး သကြားသင့်ရုံရောပြီး ဖျော်ရည်
ဖြစ်အောင် မွှေပေးပါ။ ဖျော်ရည်ရလာ
ပြီဆိုရင် သောက်ပေးပါ။ အဲဒီဖျော်ရည်
ကို ကိုယ်ဝန်တည်ခါစ ပျို့အန်တတ်တဲ့
ဝေဒနာရှင်တွေ သောက်သုံးပေးမယ်
ဆိုရင် သက်သာသွားပါလိမ့်မယ်”

ကွမ်းစားထုံး

“ပြီးတော့ ကွမ်းစားလို့ ရဲခါ ထုံး
ပေါက်ရင် အိုး အလွန်ခံရခက်၊ အစား
အသောက်စားတိုင်း စပ်တော့တာပဲ၊
ကွမ်းစားရင်း ထုံးပေါက်ရင် သက်သာ
ပျောက်ကင်းအောင် ဘာတွေလုပ်ရမယ်
ဆိုတာ ပြောပါဦး”

“ဒါလဲ ဘာခက်မှာလဲ၊ ထုံးပေါက်
ပြီဆိုရင် လျှာကို အုန်းဆီသုတ်ပေးပါ။

ကလေးငယ်များ ထုံးကိုခံမိ စားမိမယ်
ဆိုရင် အဲဒီကလေးရဲ့ ဒွါရကိုးပေါက်ကို
ရေနဲ့စင်ကြယ်စွာဆေးကြောပေးဖို့အရေး
ကြီးပါတယ်။ ဒါဆိုရင် ထုံးစားလို့ပေါက်
တာ တိုင်မိလို့ပေါက်တာ၊ အဲဒီဝေဒနာ
တွေ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပါမယ်”

ကြို့တွေထိုးနေလျှင်

“ဆရာမရေ၊ နောက်တစ်ခုက
အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကြို့ထိုးတာ
နည်းမျိုးစုံလဲ သုံးဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့်
သက်သာပျောက်ကင်းမယ့်ဆေးနည်း
ညွှန်ပြပေးပါ။ မှတ်ပါရစေ”

“အေး၊ ဒါလဲ ဘယ်နည်းနဲ့မှ
မခက်ဘူး၊ ငရုတ်ကောင်းစေ့တွေကို မီး
ကင်းပါ။ အိုးကင်းပူ၊ ဒန်အိုးဖုံးပေါ်တင်
ပြီးလှော်ပေးပါ။ အဲဒီအခါ ငရုတ်ကောင်း
စေ့ကနေ အငွေ့တွေထွက်လာလိမ့်မယ်၊
အဲဒီအငွေ့ကို ကြို့အဆက်မပြတ်ထိုးနေ
သူကို ရှူလို့ရအောင် ပြုလုပ်ပေးပါ။ ရှူ
သာရှူမိပါစေ၊ ကြို့ထိုးတာကတော့
နင်နေ ငါသွားပဲ၊ စမ်းကြည့်ကြပါ”

“ယုံပါတယ် ဆရာမရယ်”

“ကဲ နောက်တစ်ခုက ဘာလဲ”

ကလေးငယ် စကားပြောလာဖို့

“နောက်တစ်ခုက ဆရာမရယ်
ကလေးငယ်တွေလေ စကားပြောချိန်
တန်ရက်သားနဲ့ မပြောဘဲ နောက်ကျနေ
တာ၊ အဲဒါလေး ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆို
တာ ပြောပါဦး ဆရာမရယ်”

“ဘာမှ မခက်တဲ့နည်းပါ . . .

- (၁) ကလေးကို ကြက်ဖင်ဆီဘူး
ကြော် ကျွေးပါ။
- (၂) ကလေးရဲ့ နာမည်ကို သုံးကြိမ်
သုံးခါ ခေါ်ပြီး ပေါက်ပေါက်ကျွေးပါ။
- (၃) ဘူးသီးခြောက် (အထဲမှအသား
များထုတ်ပြီးသား)ထဲ ထမင်းဖျားထည့်
ပြီး ကျွေးပါ။

အဲဒီနည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်
ကြည့်ပါ။ စကားပြောချိန်တန်ပြီဖြစ်တဲ့
အတွက် ကလေးငယ်ဟာအထစ်အငေါ့

မရှိ သွက်သွက်လက်လက် ချက်ချက်
ချာချာ စကားပြောလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်”
“ထူးဆန်း မှတ်သားဖွယ်ပါပဲ”

အိမ်ထောင်ရေးသူမ ပြည့်ဝလိုလျှင်

“အရွယ်ရှိနေသေးတဲ့ ကာယ
စိတ္တ နှစ်ဖြာကျန်းမာကြတဲ့ အိမ်ထောင်
ရှင်မောင်မယ်တို့အဖို့ ယရာဝါသက်စွန့်
မကင်းလွတ်ကြတဲ့အတွက် ပြစ်တင်ရွတ်
ချဖွယ်ရာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်မတော့
မြင်တယ်။ ကိုယ့်လင်သား ကိုယ့်ဇနီး
မယားနဲ့ ချစ်ရည်တူမျှကြတာ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်
မဟုတ်ပါဘူး၊ လောကီဘုံမလှေ အိမ်
ထောင်သားမွေးကိစ္စ ရှောင်လွှဲကင်း
လွတ်ကြတာ မဟုတ်တော့ မောင်နဲ့မယ်
တို့ လောကီစည်းစိမ် ခံစားလိုကြတာ
ဓမ္မတာ သဘာဝကျပါတယ်”

“နေပါဦး၊ အဲဒီလောက် နိဒါန်း
ချိနေတော့ မိုးမိုး ဘာကိစ္စကို ရည်ညွှန်း
ချင်တာလဲ၊ ပြော တည့်တည့်”

“ဟို လင်မယားနှစ်ယောက် နှစ်
ဦးနှစ်ဖက် ဆန္ဒတွေပြည့်ဝပြီး ကျန်းမာ
ရေး အထောက်အကူပြု ဆေးနည်း လို
ချင်တာ”

“ဒီလိုလား၊ ဒါဆို လောကဟိတ
ရာသီကျမ်းကို အခြေခံပြီး တင်ပြရတော့
မှာပေါ့ . . .

- (၁) အမဲသားကို ဆီနဲ့ကြော်စားပါ။
- (၂) ပျားရည်နဲ့ ဆန်လှော်ကို ရော
စားပါ။
- (၃) ထောပတ်နဲ့ ကလောဆန်ကို
ရောစားပါ။ အဲဒီအင်အားဖြစ်စေတဲ့
ဆေးကောင်းဝါးကောင်းတွေ မှီဝဲမယ်
ဆိုရင် စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ လိုရာဆန္ဒ
ပြည့်ဝ ပျော်ရွှင်ပါလိမ့်မယ်လို့ အာမခံ
ပါတယ်”

“အများအတွက် မှတ်တာပါ
ဆရာမရယ်”

ကြွက်နို့

“ပြီးတော့ မကြာခဏ ငလွေရ
ကြုံရတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲဒါ

ကြွက်နို့ရောဂါ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုပျောက်အောင် ကုရမလဲဆိုတာ ပြောပါဦး ဆရာမရယ်”

“ဒါလဲ ဘာမှမခက်ပါဘူး မမိုးရဲ့၊ ကြောင်လျှာပင်ရှိရင် အဆင်ပြေပြီလို့ သာ မှတ်လိုက်တော့၊ ကြောင်လျှာပင်က အခေါက်ကို ဖဲ့ခွာပြီး ကျောက်ပျဉ်မှာ ရေနဲ့ခပ်ပျစ်ပျစ်ကလေး သွေးလိုက်ပါ။ သွေးပြီးသားကို အဲဒီပထမဆုံးပေါက်တဲ့ ကြွက်နို့ကို အမြဲမပြတ် လိမ်းပေးရမယ်။ တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် အဲဒီကြွက်နို့ဟာ ပျော့ပျောင်းသေးငယ်သွားပြီး မကြာမီ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်”

“ကောင်းပါပေ့ရှင်”

ခါးနာခါးကိုက်

“အလုပ်ပျက် အနေအထိုင်ခက် ဝေဒနာခံစားရတဲ့အထဲမှာ အဆိုးဆုံး ဝေဒနာတစ်ခုက ခါးနာ၊ ခါးကိုက်ပဲဆရာမရေ ပျောက်ကင်းသက်သာမယ့်နည်း လေးရှိရင် လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”

“ဒါလဲ ဘာမှမခဲယဉ်းဘူး၊ အညာ အရပ်ဒေသတွေမှာ သားကောင်လိုက် တဲ့ (အထူးသဖြင့်) ဖွတ်ဖမ်းဆီးသူတွေနဲ့ အဆက်အသွယ်ရရင် ကောင်းပြီ၊ အဲဒီ ဖွတ်ဖမ်းလို့ရရင် ဖွတ်ကိုချည်နှောင်တဲ့ ကြိုးက အနေပေါ်တဲ့ပစ္စည်းပဲ၊ ခါးနာ ခါး ကိုက်နေတဲ့လူကို အဲဒီဖွတ်ဖမ်းတဲ့ ချည် တဲ့ ကြိုးနဲ့ ခါးကိုပတ်ပြီး ချည်ပေးထား မယ်ဆိုရင် အဲဒီခါးကိုက်ခါးနာဟာ ယူ ပစ်လိုက်သလို ပျောက်သွားမှာပဲ”

“ဆရာမ ဖွတ်ဖမ်းတဲ့ကြိုးမရလို့ ရှိရင်ကော”

“အဲဒါဆို ရေကူးတား ဘားတန်း မှာခိုတာ၊ လှေကျင့်ခန်းလို လုပ်မယ်ဆို ရင် ပျောက်တယ်၊ စမ်းကြည့်ရမှာပေါ့”

ခေါင်းအုံဇက်လေး ပျောက်သည့်ဆေး

“ဆရာမ၊ ခေါင်းတွေအုံ ဇက် တွေလေးလာပြီဆိုရင် နောက်ဆက်တွဲ ဝေဒနာတွေပါ ပါတတ်လို့ အဲဒါပျောက်

ကင်းစေတဲ့ ဆေးနည်းလိုချင်ပါတယ် ဆရာမ”

“ဘာမှ မခက်ပါဘူး မမိုးရယ်၊ ရေသန့်စင်စွာ ဆေးကြောထားတဲ့ ကွမ်း အရွက်အနေတော် ၄၅ ရွက်၊ သကြား ၄၅ ကျပ်သားတို့ကို ပုလင်းကြီးတစ်လုံး အတွင်းထည့်ပါ။ တစ်ဖန် မိမိသောက် နိုင်မယ့် ဖန်ခွက်တစ်လုံးနဲ့ ရေ ၄၅ ခွက် ကို အဆိုပါ ပုလင်းထဲကိုထည့်ပါ။ အဖုံး ကို လုံအောင်ပိတ်ထားရမယ်။ သုံးရက် ပြည့်မြောက်သောအခါ ပုလင်းအဖုံးကို ဖွင့်ပြီး တစ်ရက်လျှင် တစ်ခွက်နှုန်းကျ သောက်ပေးရပါမယ်။ ၄၅ ရက်တိတိ ပြည့်လေပြီးနောက်ပိုင်းဝယ် ခေါင်းအုံ ဇက်လေးခြင်းမှ နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ပေါ် လာနိုင်တဲ့ ရောဂါဝေဒနာများ အနား ပင်မကပ်နိုင်လောက်အောင် ဝေးကွာ သွားပါလိမ့်မယ်ပေါ့”

“ကောင်းလိုက်တာ ဆရာမရယ်၊ မှတ်ပါမယ်”

ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်နေလျှင်

“ပြီးတော့ ဆရာမ တစ်ခေါင်းလုံး မဟုတ်ဘဲ တစ်ခြမ်းတည်းသာ ကိုက်တာ မျိုးတွေဖြစ်ရင် ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ ကုသရမယ်ဆိုတာ ရေးပါဦး၊ ပြောပါဦး ဆရာမရယ်”

“အင်း.. ဒါလဲ ဘာမှမခက်ပါ ဘူး၊ ငရုတ်ကောင်းစေ သုံးစေကို ထော ပတ်နဲ့ရောပြီး အမှုန့်ဖြစ်အောင် စေး ထန်းပြီး ရေနယ်အောင် ကြိတ်ပေးပါ။ ထိုသို့ကြိတ်ပြီးပါက အကြမ်းပန်းတန်လုံး ထဲထည့်ပြီး ရေအနည်းငယ် ထည့်ဖျော် ပါ။ ပြီးရင် နားကျပ်တဲ့ဝှမ်းစနဲ့ ထိုအရည် တို့၍ ခေါင်းကိုက်ရာ အနီးဆုံးနားအား ကျပ်ပေးပါ။ မကြာခင် ကျပ်ပေးပါ။ တစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်းမှ ပျောက်ကင်းသွား လိမ့်မယ်”

“ရှေးတုန်းက နည်းပေါ့နော်”

ချို့တဲ့အားအင် ပြည့်စေချင်သော်

“ဆရာမ၊ ကျားမ မရွေး လူကြီး

လူငယ်မရွေး အားအင်ချို့တဲ့ရောဂါတွေ များ အကယ်၍ ရနေ ဖြစ်နေရင် ဘာ ဆေးများ သောက်ရ စားရပါမလဲ၊ ပြော ပြပါဦး ဆရာမရယ်”

“ဒါလဲ ဘာမှမခက်ပါဘူး ခရမ်း ချဉ်သီးကို မီးဖုတ်ပါ။ ကြက်သွန်နီဥကြီး များကို အတွင်းလိုက်လှီး၍ ဆီ ဆား၊ ငါးပိဖုတ်တို့နဲ့ရော၍ သုပ်စားပါ။ ငွေတုန် သက်သာပြီး အားအင်ပြည့်ဖြိုးပါမယ်။ ကြက်သွန်နီဥကြီးကို မီးဖုတ်ကျွေးလျှင် လည်းကောင်း၊ ကြက်သွန်နီဥမီးဖုတ်နဲ့ ငါးပိဖုတ်တို့ကို ဆုံထဲထည့်ထောင်း စား ပေးမယ်ဆိုရင်လည်း အလွန်အကျိုးထိ ရောက်ပါတယ်”

ဆီးဝမ်းမှန် အပူငြိမ်းစေဖို့

“ဆရာမ၊ လူတွေမှာ ဆီးဝမ်းမှန် ပြီး သွေးလေမှန် အပူငြိမ်းဖို့ ဘယ်လို အစားအစာများ စားရမယ် ဆိုတာ သိချင်ပါတယ် ဆရာမ”

“အင်း.. ဒါလဲ မခက်လှပါဘူး၊ သင်္ဘောသီးအစိမ်းရရင် အဆင်ပြေပါပြီ။ သင်္ဘောသီး ထက်ခြမ်းခွဲ၊ အစေ့ဖယ်၊ အသားမျှင်များရအောင် ခြစ်ထုတ်ပါ။ ပြီးရင် သကြားနဲ့ယိုထိုးပါ။ အဲဒီသင်္ဘော သီးလို (အစိမ်းယို) နေ့စဉ်စား၍ ရေကို ဝအောင်သောက်ပေးပါက ဆီးဝမ်းသွေး လေ ညီညွတ်ပြီး အပူတွေငြိမ်းသွားပါ လိမ့်မယ်”

“ကောင်းတဲ့ဆေးနည်းပဲ ဆရာမ ရယ်”

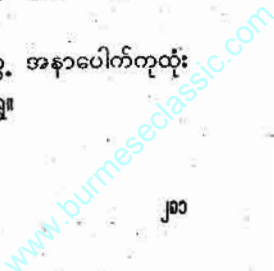
“ကဲ ဒီတစ်ပတ်တော့ ခဏနား လိုက်မယ်၊ လက်ဖက်ရည်သောက်ကြ ပါဦး”

□ သူနုနှာခါး (ရွှေရင်အေး)

ဖို့ငြိမ်း

လက်တွေ့ အသုံးချ ရွက်ခေါက် ခြက်သီး ဆေးမြီးတို့များ၊ သုတေသီ ဆရာငြိမ်း။

လက်တွေ့ အနာပေါက်ကုထုံး ကျမ်း၊ ဦးအုန်းရွှေ။

ယောက္ခမ စစ်ဆင်ရေး

ကိုရွှေတေးသား

အချိန်အခါ
မဟုတ်ပါဘဲနှင့် သိကြား
မင်း၏ ဝရဇိန်လက်နက်က
အဖျားခတ်သွားလေရောသလား
မံသိ။ ကိုဘကျော်၏ ဦးခေါင်းတစ်ခု
လုံး သွက်သွက်ခါသလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။
အကြောင်းရင်းက အသို့နည်း။
ဇနီးဖြစ်သူ ကျောင်းဆရာမ
မြောင်းမြ ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံသို့
တစ်လခွဲကြာမျှသင်တန်းသွားတက်သည်
သမေ အလွတ်လပ်ကြီး လွတ်လပ်ကာ
အဖော်အပေါင်းတွေနှင့် သောက်စား
ပျော်ပါးမည်ဟူသောအကြံသည်အထုပ်
အပိုးတွေနှင့် ယောက္ခမ (အထီး)ကြီး
အိမ်ပေါ်သို့ရောက်လာလေသောအခါ-
(ဟုတ်ကဲ့) အချိန်အခါ မဟုတ်
ပါဘဲနှင့် သိကြားမင်း၏ ဝရဇိန်လက်
နက်က အဖျားခတ်သွားဘိသည့်အလား
ကိုဘကျော်၏ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး သွက်

သွက်ခါ
သလိုဖြစ်သွား
ခဲ့လေသတည်း။

“ဟကောင်ဘကျော်ရ ငါက
ဒီတိုရောက်လာချင်လို့ ရောက်လာ
ရတာ မဟုတ်ဘူး။ တင်တင်က အဖေ
ရယ်၊ တင်တင် ဆရာအတတ်သင် သွား
နေတဲ့သမေ အဖေသမက် ကိုဘကျော်
နေရထိုင်ရတာ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်
ဘူး။ သွားနေပေးပါဆိုပြီး ချောစာ ပို့
လိုက်လို့ ရောက်လာရတာဟာ၊ ရောက်
လာရတာ”
စကားပြောပုံကိုက တကယ့်ကို
အကျောကြီး။
သူ့သမီး တင်တင်၏ မျက်နှာ
ကိုထောက်၍ “ဟုတ်ပါတယ်အဖေ၊ မှန်
ပါတယ် အဖေ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
အဖေ” နှင့် တဖေဖေ စကားတွေ ဟန်

လုပ် ဝေနေရသော်ငြား
စိတ်ထဲမှာတော့ အကွက်
စေ့အောင် ဇာတ်ပနွက်ချ
သွားသောဇနီးသည်တင်တင်
အပေါ်၌ ကျွဲငြိုးတို၏။ သင်
တန်းပြီးလို့ ပြန်လာတဲ့အခါကျ
ရင်ဖြင့်ဟူ၍ တေးထားလိုက်မိ၏။
ထိုပြင်တစ်ဝ သမီးကို ကြည့်၍
ရသလောက် ယောက္ခမကိုမူ တစ်
စက်ကလေးမျှ မေတ္တာသက်ဝင်ခြင်း
ငှာ လုံးဝ လုံးဝ မရလေသည်။ တစ်လခွဲ
လောက် ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာမှာ အကျဉ်း
ကျနေတော့မှာ သေချာသည်။
တင်တင်၏ အစီအမံကအကွက်
စေ့၏။

သူမရှိသည့် တစ်လခွဲလုံးလုံး
အတွက် ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်နှင့် ချိတ်
ဆက်လုပ်ကာ ကိုဘကျော်တို့ သမက်
နှင့် ယောက္ခမတို့အား စားသောက်နေ
ကို ငြိမ်းစေခဲ့၏။ ယောက္ခမကြီးကား
ပုတီးသမား ဖြစ်ဟန်တူ၏။ ညာဘက်
လက်၌ ပုတီးတစ်ကုံးကို အမြဲတစေ
ပတ်ထားလေ့ရှိ၏။ ဘယ်အချိန်မှာ စိပ်
သလဲတော့ မသိ။ ဘုရားသွားတာလည်း
မတွေ့ရ။ အိမ်ထဲမှာ ပတ်လက်ကုလား
ထိုင်ပေါ် ခြိန်ခြိန်ကြီးထိုင်ကာ ဆေးပြင်း
လိပ်တစ်တို့နှင့် နှစ်ပါးသွားလေ့ရှိစမြဲ။
သည်လိုမျိုး လူကြီးသူကြီး တစ်
ယောက် ငုတ်တုတ်ကြီး ရှိနေပါလျက်
မောင်ယုတို့၊ ဖိုးကျော်တို့၊ အောင်ကြီး
တို့လို့ ကစော်သမားတွေကို အိမ်ခေါ်
လျက် တပေးပေး တဟားဟား
တပျော်တပါးကြီး သောက်ပွဲတော်

ဆင်နွှဲမည်ဆိုလျှင် ဘယ်လာ၍ တင့်တယ်ပီတော့မည်နည်း။ နဂိုကတည်းက ကိုယ့်ကိုအပျော်အပါးမမတ် အသောက်အစား နတ္ထိဆိုသည့် မဟုတ်ကဟုတ်က လိမ်ညာထားသော ဂုဏ်ပုဒ်ကလေးကို မထိပါနဲ့။

သည်ယောက္ခမကြီး ပြန်မကြွမချင်း ကိုဘကျော်အဖို့ စိတ်ညစ်နေရာမှာ တော့ သေချာသံညည်း။ သည်အကြောင်းတွေကို သူတော်ချင်းချင်း သတင်းလွေ့လွေ့ တွေ့ကြတော့ တစ်ယောက် တစ်ပေါက်နှင့် ဝိုင်း၍ အကြံဉာဏ်ပေးကြကုန်သည်။

“ဟိုက် ရှား၊ မပူနဲ့ ဘကျော်၊ ဘာမှမပူနဲ့၊ ကိုယ်က မိန်းမသုံးယောက် တိတိတောင် ယူခဲ့ဖူးတဲ့သူ ဆိုတော့ ယောက္ခမအတွေ့အကြုံ တစ်ပုံကြီး ရှိတယ်”

“မိန်းမအတွေ့အကြုံလဲ တစ်ပုံကြီးပေါ့ ဟုတ်လား ကိုကျော်”

“မှန်တာပေါ့ ယောက္ခမ အတွေ့အကြုံ၊ မိန်းမအတွေ့အကြုံတွေ ပေါင်းစပ်ပြီး စာရေးဆရာ လုပ်စားရင်တောင် နာမည် ခုလောက်ဆို ကြီးပြီ”

“ကိုင်း ထားပါတော့၊ ခု လောလောဆယ် ယောက္ခမကြီး အိမ်ကနေ သူ့သဘောနဲ့သူ ဆင်းသွားဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ အဲဒီကိစ္စပဲ ပြောဗျာ”

“အေးပါ ဘကျော်ရဲ့၊ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်တွေက ဟောသည် ငါ့ခေါင်းထဲမှာအပြည့်အသိပ်ပါ၊ ငါတို့ကလဲ မင်းဆင်နွှဲချင်တဲ့ ယောက္ခမတော်လှန်ရေးကို အထူးတလည်အားပေးပါတယ်၊ ဒါထက် မင်း မှုတ်တတ်တယ်မဟုတ်လား”

“ဘာ ဟေ့လူ့ ကိုကျော် ခင်ဗျား မရိုင်းနဲ့”

“ဟာ ငါမေးတာ ဘာရိုင်းလို့လဲ ကျ၊ မင်းကိစ္စနဲ့ ဆက်စပ်နေလို့မေးတာ၊ ဘာဂျာနဲ့ ပလွေတို့၊ နဲ့တို့ မှုတ်တတ်သလား မေးတာပါ”

“မေးချင်ရင်လဲ အဲသလို စုံစုံစေ့စေ့ မေးမှပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ် ဘာဂျာတို့

ပလွေတို့ မရဘူး၊ အဲ နဲ့ကျတော့ နည်းနည်းရတယ်၊ လူပျိုဘဝတုန်းက ရပ်ကွက်ဒိုးပတ်ဝိုင်းမှာ ကျွပ်က နဲ့သမားလေ”

“ဒါဆို ဟန်ကျပြီ၊ မင်း မှုတ်ဖို့ နဲ့တစ်လက်ရယ်၊ ကျန်တဲ့ ငါတို့ သုံးယောက်မှုတ်ဖို့ နဲ့သုံးလက်ရယ်တော့ ရင်းရမယ်”

“ဟ ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ နဲ့ဆိုတာ မမှုတ်တတ်ဘဲ မှုတ်ရင် အင်မတန် နားကြားပြင်းတတ်စရာကောင်းတယ်နော်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူးဘွား၊ မင်းအိမ်က ရပ်ကွက် အစွန်မှာပဲဟာ”

မှန်သည်။ ကိုဘကျော်အိမ်က ရပ်ကွက်အစွန်မှာဖြစ်၏။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ခြံတွေရှိသော်ငြား လူတွေ လာမနေကြသေး။ ကိုကျော်က အသက်အကြီးဆုံးပီပီ သူ၏ အကြံဉာဏ်ကို ချပြသည်။ ကိုဘကျော်၏ အိမ်မျက်နှာစာမှာ ဆိုင်းဘုတ်တင်မည်။

မြန်မာ့အနုသုခုမ ဝိတပညာကို မြတ်နိုးသူများအတွက် နဲ့ ဆရာဘကျော်၏ တစ်လခွဲအပြတ် နဲ့သင်တန်းကြီး

ဆိုသည့် ဆိုင်းဘုတ်။ နဲ့ဆရာက ဆိုင်းဘုတ်ပါအတိုင်း ကိုဘကျော်။ နဲ့ပညာကို သင်ကြားမည့် တပည့်တွေက ဖိုးကျော်၊ မောင်ယုနှင့် အောင်ကြီးတို့ပဲ ဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံးပင် တစ်မူဟုတ်ချင်းဆိုသလို တစ်ကျိတ်တည်း တစ်ဉာဏ်တည်း ဖြစ်သွားကြလေသတတ်။

*

ယောက္ခမကြီး ဦးတက်တူကား အိမ်ပေါက်ဝ၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ဆိုင်းဘုတ်ကိုမြင်တော့ ဘာမျှမပြော။ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ ဆေးပြင်းလိပ်တို့ကို မီးညှိလျက် ပက်လက်ကုလားထိုင်၌ ငြိမ့်နေလေတော့၏။ ကုလားထိုင်ထိုင်ရသည်ကို ညောင်းညာလျှင် ခြံထဲဆင်းတာ ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်မည်။ ပြီးလျှင် အခန်းတွင်းရှိ ခုတင်သို့ ပြန်လာကာ ခါးဆန့်မည်။

ဤအချိန်ကျကာမှ လက်မှာ ပတ်ထားသည့် ပုတီးကိုဖြုတ်၍ စိပ်လေမည်လား မပြောတတ်။ ခါတိုင်း ဘယ်မှာမှ ပုတီးစိပ်သည် မတွေ့ရ။ ဘယ် ဘုရားကျောင်းတန်တို့မှလည်း မသွား။ အိမ်အတော်မြဲသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပါတည်း။

“သင်းကပဲ အိမ်မှာမြဲနိုင်မလား၊ ငါတို့ကပဲ အိမ်မှာ ကဲနိုင်မလားဆိုတာ မကြာခင် အဖြေသိရစေမယ်ဟေ့”

ကိုဘကျော်၏ ရင်တွင်းစကားများပင်တည်း။ မကြာခင်မှာပင် နဲ့ကိုယ်စီကိုင်ချက် မျက်နှာပိုးသတ်ထားကြသော ဖိုးကျော်တို့ သုံးယောက် ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

“မောင်ဘကျော်၊ အဲဒါ မင်းရဲ့ သင်တန်းသားတွေလား”

“ဟုတ်တယ် အဖေ၊ သူတို့ကို ကျွန်တော်က သင်တန်းပေးရမှာ၊ အဲဒီအတွက် အဖေ့တို့ ပြောဆိုတိုင်ပင်မှု မပြုမိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ အဖေ”

“ဟာ မလို့ပါဘူးဘွား၊ သမ္မာအာ ဇီဝကျတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တဲ့ဟာပဲ ဥစ္စာဘာတိုင်ပင်နေစရာ လိုမှာလဲ”

“မဟုတ်သေးဘူး အဖေရဲ့၊ ကျွန်တော်သင်တန်းက ကျောင်းစာသင်တဲ့ သင်တန်းမဟုတ်ဘူး၊ နဲ့သင်တန်း အဖေရဲ့၊ နဲ့သင်တန်း၊ နဲ့ဆိုတာ အမှတ်မတတ်ရင် အင်မတန် နားကြားပြင်းတတ်စရာ ကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော်တောင် လူနေအိမ်ခြေဝေးတဲ့ နေရာမို့ ဖွင့်တာ၊ တကယ်လို့များ ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းက နားမခံသာအောင် ဆူလွန်းရင် ခွင့်လွှတ်ပါ အဖေ”

“အေးပါကွာ၊ အေးပါ” ထိုမျှသာပြောပြီး ဆေးပြင်းလိပ်တို့ကြီးကိုလျက် အိမ်တွင်းသို့ ဦးတက်တူ ဝင်သွားခဲ့သည်။

ဤတွင် ကိုဘကျော်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်လျက် ပြူးလိုက်မိကြသည်။ အချင်းချင်း လက်ကိုယ်စီ ထောင်ပြုလိုက်ကြသည်။

ပွဲလှူပြီဆိုသည် သဘော။

“ကိုင်း တပည့်တို့... တို့များရဲ့ မြန်မာ့ဂီတမှာ အခြေခံအနေနဲ့ မှတ်သား ရမှာကတော့ ကြေး၊ ကြိုး၊ သားဓမ္မာ လေး၊ လက်ခုပ်တုံး၊ အဲသည် တူရိယာ တွေ ပေါင်းစည်းဖွဲ့စပ် တီးမှုတ် တီးခတ် ရာကနေ ဂီတတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရတယ်။ ဒု တို့များ သင်ကြားပို့ချမယ့် နှဲတူရိယာ ဟာ ကြေးအမျိုးအစားထဲမှာပါသလား၊ ကြိုးအမျိုးအစားထဲမှာ ပါသလား၊ သားဓမ္မာအမျိုးအစားထဲမှာ ပါသလား၊ လေးအမျိုးအစားထဲမှာ ပါသလား၊ လက်ခုပ်အမျိုးအစားထဲမှာ ပါသလား။”

“လေး အမျိုးအစားထဲမှာ ပါ၊ ပါ တယ် ဆရာ”

“ဟုတ်တယ် ဒါ သိပ်မှန်တယ်၊ လေး အမျိုးပေါင်း (၈၀)ရှိ၊ အဲ အဲ နဲ့ ဟာ လေးတူရိယာမှာ ပါဝင်တယ်၊ မြန်မာသံစဉ် ခုနစ်ပါးရှိတယ်၊ လက်တွေ့ ဆရာ မှုတ်ပြမယ်”

ဟုတ်သည် မဟုတ်သည် မသေချာ။ စကားလုံးကြီးကြီးကျယ်ကျယ်နှင့် ယောက္ခမကြီးဦးတက်တူ ကြားအောင် ပြောပြီးနောက် ဆရာကိုင်နှဲကို ယူကာ ပါးစပ်တွင် တွေ့လျက် မှုတ်ချင်ရာ မှုတ်ချလိုက်၏။

“ကော်ကော် ကော်ကော်ကော် ကော ကောကော်ကော် ကော်”

“ကိုင်း နားထောင်လို့ နားဝင်ပီယံ ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား”

“ဖြစ်တယ် ဆရာ၊ သိပ် နားထောင်လို့ တောင်းတာပဲဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့လဲ ဆရာလို နားထောင်ကောင်းအောင် မှုတ်တတ်ချင်တယ်”

“မှုတ်တတ်ရစေမယ် စိတ်ချ၊ အားလုံး ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်နဲ့ကို မှုတ်တတ်ရအောင် အခြေခံကကို စပြီးသင်ပေးမှာပါ။ နဲ့မှာ အကိုင်အတွယ် လက်နေလက်ထား၊ အင်္ဂါ၊ အမော့ အယမ်း၊ အခါ၊ အဝေ့အပိုက် အရေးကြီးတယ်၊ နဲ့များ တကယ်ချွဲလာပြီဆိုရင် တယောကတောင် လက်မှိုင်ချသွားရမယ်”

အာပေါင်အာရင်း သန်သန်ဖြင့် မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေ လက်ချာရိုက်ပြီးသည့်နောက် နဲ့ကိုင်းပုံ ကိုင်နည်း၊ လေးအထိန်းအချုပ်၊ လက်ပေါက်ကွက်များ စသည်ဖြင့် ပြသကာ မှုတ်ခိုင်းလိုက်သည်။

“ကော် ကော်ကော် ကော ကျီ”
“ကွီ အီအီ ကင် ကင် ကန် ကန် ကော့”

“ကော် ကူးကယ်၊ ကာ ကာ ကီ”
စည်းမကျ ဝါးမကျ မညီမညွတ်သော သံစဉ် အကျိုးအပျက်တွေက ကိုဘကျော်၏ တစ်အိမ်လုံးကို လွှမ်းခြုံသွားတော့၏။ ဖိုးကျော်တို့ မှုတ်ချက်က ဘယ်ကလောက်တောင် ပြင်းလေသည်မသိ၊ ဇူးရှလေသည်မသိ၊ သင်တန်းဆရာ ဖြစ်သော ကိုဘကျော်ပင်လျှင် နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်ထားရချေ၏။ အိမ်ခန်းထဲရှိ ယောက္ခမကြီးဆိုလျှင် နားကြားပြင်းကတ်လျက် သူ့ရပ် သူ့ဇာတိသို့ အမြန်ပြန်ချရာ အထုပ်အဖိုးတွေ ပြင်နေပြီလား မသိ။

“ဒါထက် နဲ့နဲ့ ခေတ်ပေါ်စတီရီယို သီချင်းတွေ ဘာတွေ မှုတ်လို့ရသလား ဆရာ”

“ရတာပေါ့မောင်ယုရယ်၊ သံစဉ်တွေ ကျေညက်နေပြီဆိုတော့ ဘယ်လို မှုတ်မှုတ် မိုင်နာပါပဲ၊ သီချင်းကြီး သီချင်းခန့်တွေ ကျေညက်နေရင် ဘာလာလာ မှုတ်လို့ရတယ်၊ တို့မြန်မာ့ဂီတမှာ နားက အခရာပဲဟာ၊ သူများလို နုတ်တွေ ဘာတွေတောင် ကြည့်နေဖို့ မလိုဘူး”

“ဒါဆို အဆိုတော် စံလင်းရဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော် ဖျက်ဆိုမယ်၊ ဆရာ နောက်က လိုက်မှုတ်ပေး”

“ရတယ် မောင်ယု၊ ရတယ်၊ ကိုင်း... ဆိုစမ်း”

ကိုဘကျော်တို့ နဲ့သင်တန်းက အရှိန်ရနေပေပြီ။

ဖိုးကျော်စိန်နှင့် အောင်ကြီးက နဲ့များကို ချလျက် လက်ခုပ်တီးပေးရန် အဆင်သင့်။

ထိုစဉ်မှာပင် မောင်ယုလည်း အသံပြုကြီးဖြင့် သီချင်းကို အော်ဆိုလိုက်လေ၏။

“ဝီစကီလေး တမော့မော့ ဆိုင်ကယ်မောင်းထွက်လာ၊ လက်ကိုင်ကို မခိုင်နင်းတော့ ကားနဲ့တိုက်ပြီ၊ အသက်ခန္ဓာ အမြန်စဲတော့ ဖဲဝိုင်းလုပ်မယ်”

“ကော်ကော်ကော့ ကော့ကော့ ကော်ကော် ကောကော့ကော်... ကော်ကော်ကော် ကော်ကော်ကော... ကောကော့ ကော်ကော်... ကော့ ကော်ကော်... ကော် ကော်ကော်... ကောကော့ ကော်ကော်...”

“ဝေး ပေးပေး၊ ဝှတ်တယ် ဝှတ်တယ် ရွှီး ဖြောင်း ဖြောင်း”

တစ်အိမ်လုံးမှာတော့ ကုလားသိုက်ထဲ ကျားဝင်သည့်အလား ဝရုန်းသုန်းပါးဖြင့် ပြောင်းဆန်နေကြလေပြီကော၊ အခန်းထဲရှိ ယောက္ခမကြီး ဝုန်းဒိုင်းကြလေမလား၊ ဟူ၍လည်း တွေးမိပါသေးတော့။

“ဒီနေ့ အဖို့တော့ ဒီလောက်ပဲ ထားလိုက်ကြဦးစို့ရဲ့၊ မနက်ဖြန်ကျရင် မြမန်းဂီရိုကို စတက်ပေးမယ်၊ အခြေခံနဲ့ စတာကောင်းတယ်၊ အခြေခံပိုင်ပြီဆိုရင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကွန်ချင်သလောက် ကွန်၊ ညွန့်ချင်သလောက် ညွန့်ကြပေရော”

“ကောင်းပါပြီဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး၊ နဲ့တွေ့တော့ ဒီမှာပဲ ထားခဲ့မယ်”

“ကောင်းပြီ ထားခဲ့၊ အဲ ဆရာလဲ အပြင်ထွက်ချင်တာနဲ့ အတော်ပဲ၊ အတူလိုက်ခဲ့မယ်”

လိုက်မသွားလို့ မဖြစ်။ ကျန်နေခဲ့လိုကတော့ ယောက္ခမကြီး ဦးတက်တူနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမှာ မဟုတ်လား။

*

စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ဝိုင်းဖွဲ့ကြရင်း သူတို့ အားလုံး တဟေးဟေး တဟားဟား ဖြစ်နေကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဖိုးကျော် အကွက်ချတာ ပိုင် သကွာ၊ ကိုဘကျော်ရဲ့ ယောက္ခမကြီး တော့ ဘယ်လိုနေမယ် မသိဘူး။ တို့ တောင် နားအုံတွေ နားရင်းတွေ ထူ ပူနေကြပြီ”

“ငါ့အထင်တော့ ကိုဘကျော် အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ယောက္ခမကြီးကို မြင်ရလိမ့်မယ်မထင်ဘူး။ နားမခံသာတာ နဲ့ အထုပ်အပိုးတွေထမ်းပြီး သင်္ဘော ဆိပ်ကို မြန်းသွားမှာ သေချာတယ်”

“ဒါဆိုလဲ သူ့သမိုင်းနဲ့ သူပေါ ကွာ၊ ယောက္ခမ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင် ခဲ့ရင် အောင်မြင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ် အနေနဲ့ ဟေ့ကောင် ဘကျော်၊ မင်း အိမ် မှာ တို့တို့ တစ်ဝိုင်းလုပ်ပေးရမနေနော်”

“စိတ်ချ ကိုကျော်၊ တစ်ဝိုင်းမက ဘူး၊ ရှယ် စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရမယ်၊ ကျုပ်က သူ့သမီး တင်တင့်ကိုသာ ချစ် တာ၊ ဘယ်လို ရေစက်လဲ မသိပါဘူး။ ယောက္ခမထီးကြီး ဦးတက်တူရယ်၊ ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ဂျမ်းဘုံရယ်၊ ငြိတော့ ယောက်ဖ သာဂိတို့ကို ကြည့်လို့ရတာ မဟုတ်ဘူး။

သင်းတို့ရွာကို မင်္ဂလာဆောင် တုန်းတစ်ခေါက်ရောက်ဖူးရုံနဲ့ကို မေတ္တာ တွေ တုံးနေခဲ့တာ၊ အဲ . . . တင်တင့် မျက်နှာထောက်လို့ ပါးစပ်ကတော့ တဟဲဟဲ ဖြစ်နေရတာပေါ့ဗျာ”

“ကိုင်း ကိုင်း ငါတို့ကောင်ကြီး ဘကျော် အိမ်အပြန်လှဖို့ ခိုးယားစ”

“ခိုးယားစ”
ဖန်ခွက်ချင်းထိခတ်သံများ ပေါ် ထွက်လျက် အစာပိတ်လိုက်ကြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် လမ်းမဘက်ဆီသို့ မျက်နှာ မူထားသော မောင်ယုတ်မှ အသံထွက် ပေါ်လာ၏။

“ဟေ့လူ ကိုဘကျော်၊ ခင်ဗျား ယောက္ခမကြီး တက္ကစီတစ်စီးနဲ့ တွေ့ လိုက်တယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်ပါ့မလား”

“မျက်စိ မှားရအောင် ကျုပ် မများသေးပါဘူးဗျာ၊ ဧကန္တ ပြန်သယ်

သွားမယ့် အထုပ်အပိုးတွေများလို့ ကား ငှားသွားသလား မသိဘူး”

“ဒါတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ အိမ် မှာ အတော်ကြာကြာ သောင်တင်ဖို့ သယ်လာတဲ့ ဝန်စည်စလယ်တွေက မနည်းဘူး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုနည်း နဲ့ဖြစ်ဖြစ် ပြန်သွားတော့လဲ ကောင်းတာ ပဲ”

အားလုံး ရေချိန်ကိုက်သွားကြ ပြီမို့ အသီးသီး “နေတ်ပြန်မှ ဆုံကြမယ်” ဟု ပြောဆိုနှုတ်ဆတ်တာ လမ်းခွဲလိုက် ကြလေသည်။

“ဟာ”
ကိုဘကျော် အိမ်ပေါ်တက်လေ တော့ ထင်မှတ်မထားသော မြင်ကွင်း ကြောင့် အမူးခွန်တွေ ပျောက်ပျက်သွား လေတော့၏။ ဘာတွေ ဘယ်လို ဖြစ် တုန်ကြပဲလိမ့်။

အိမ်ပေါ်မှာတော့ ခြောက်လုံး ပတ်ဝိုက်တွေက အစီအရီ။

ဦးတက်တူကား ထမင်းခဲကို ခြေပြာနှင့်ရော၊ ရေဖြင့် တောက်လျက် ဆန်တော့ချစ်သံ၌ အားပါးတရ ပတ်စာ နယ်နေလေပြီ။

“ဟာ အောင်ဘကျော်တောင် ရောက်လာပေတာ၊ လာတာ လာ လာ၊ ငါတော့ မင်းတို့ သိပ်သဘောကျသွား ပပေ၊ ခုမှ မင်းဟာ ငါတို့ သွေးစစ် သွားတယ်။

ငါ့သမီးနဲ့ အကြောင်းပါလို့ သမက်ဖြစ်လာပေမယ့် ငါကတော့ သားအရင်းလို သဘောထားပါသကွာ၊ မင်းမှတ်တဲ့ နဲ့က တတယ့်ကို မြည်ပေ ပီပေ ကြည့်ပေတာပဲ။

ဒါပေမယ်လို့ သင်တန်းပေးတဲ့ အခါ သူ့အည်းပေးနေလို့တော့ တုယ် မဟန်ဘူး နောက်ခံ ခြောက်လုံးပတ်က လေး ဘာလေးနဲ့မှ သုတိသာယာဖြစ်ပေ မပေါ့၊ ဒါကြောင့် ဘုရားစေးသွားပြီး ခြောက်လုံးပတ်တွေ ဝယ်ချလာတာ”

“အယ်”

“မအယ်နဲ့၊ မင်းက ငါ့ကို ဘာ မှတ်သတုံး၊ တစ်ချိန်က ငါတို့နယ်မှာ ခြောက်လုံးပတ် တက်တူဆိုတဲ့ ငါဟာ နာမည်ကြီး ငါ့အိမ်မှာ ခြင်္သေ့တောင် ထောင်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီက လာငှားရင် လိုက်နေကျ၊ ငါ့ဝိုင်းမှာ မင်း ယောက္ခမ ငါ့မိန်းမပေါ့လေ ဂျမ်းဘုံက မင်းသမီးတွေ အက ဘာကောင်းသလဲ မမေးနဲ့၊ မင်း ယောက်ဖ သာဂိကလဲ အဆိုကောင်း၊ ဝီတကို ဝါသနာမပါတဲ့သူက တင်တင် တစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်၊ အဲ တင်တင့်ကို ရတဲ့ မင်းက ဝီတသမားဆိုတော့ ဟန် ကျပြပေါ့ကွာ၊ မနက်ဖြန်ကျရင် အိမ် ရှေ့က ဆိုင်းဘုတ်ကို ပြင်ရေးပေတော့၊ နဲ့တစ်ခုတည်း သင်တန်းပေးမေးနဲ့၊ အဆို၊ အက၊ အရေး၊ အတီး အကုန်သင်ပေး မယ့် သင်တန်းဆိုပြီးတော့ ပြင်ရေးလိုက် ဟုတ်ပလား”

“အဲ . . . ကျွန်တော် ကျွန်တော်”

“ဟကောင် အဲဒီအတွက် ဘာမှ မပူနဲ့၊ သင်တန်းပေးရအောင် စောစော ကတင်ပဲ စာတိုက်ဝင်လို့ ဂျမ်းဘုံရယ်၊ သာဂိရယ်၊ ဒီကိုပြောင်းလာကြဖို့ သံကြီး မျက်လိုက်ပြီ၊ ယဲ ယဲ ယဲ ပျော်စရာ ကြီးပဲဟေ့”

သို့ကလို့ ပြောဆိုပြီးသည့်သကာ လ အလောတော်ဖြစ်သွားသော ပတ် စာကို ဝတ်လေးများ၏ မျက်နှာပြင်ပေါ် ကပ်ကည “ဗေတိုးဗေ တပ်ဗေ ဂျိုဂျို” ဟူ၍ သင်္ကြန်ဒိုးဆစ်ကလေးကို လက်သံ စမ်းလိုက်သည့် သမယ။

သိကြားမင်း၏ ဝရဒိန်လက်နက် သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယောက္ခမစစ်ဆင် ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီး ကိုဘကျော်၏ ဦးခေါင်းအား တိုက်ရိုက်ကြီး ထိမှန်ပါ လေတော့သတည်း။

“ဝိနီ”

မြို့မေတ္တာခံယူမယ့် . . .

□ ထိုရွှေတေးအား

ခင်အဖြစ်က ဒီလိုပါ ဟန်ပီရင်

မြန်မာပြည် ရာသီဥတုမှာ အလွဲ
တွေဖြစ်နေတာ ကြာပြီ။

မိုးမရွာတော့၍ သေလောက်
အောင် နေက ပူလွန်းသည်။ နေပူလာ
လျှင်ချွေးမြိုက်ပြိုက်ကျရုံမက ဦးနှောက်
သွေးကြောများ ဆူပွက်လာသည်ထင်၊
ခေါင်းတွေမူး မျက်လုံးတွေ ပြာချင်လာ
သည်။ သူများလို ကိုယ်ပိုင်ကားလည်း
မစီးနိုင်၊ လိုင်းကား တိုးစီးရင်း ပူလောင်
မှု ဝေဒနာအတွက် ကိုယ်ပိုင် အဲယား
ကွန်း(ယပ်တောင်) ဆောင်ထားရသည်။

ကားက အမောင်းကြမ်း၊ ခရီး
သည်က ကျပ်ညပ်၊ လမ်းကြောကပိတ်၊
ကားထန်းကရှည်၊ နေအပူငွေ့၊ ကားအပူ
ငွေ့၊ လူအပူငွေ့တွေနှင့် ဇောချွေးတွေ
ပြန်ကာ သတိပင် လစ်ချင်စရာ။ ဒီလို
ဝေဒနာ ကြုံဖန်များလာသဖြင့် ခင်တစ်
ယောက် သတိတွေ မကြာခဏ မေ့
တတ်လာသည်။ မျက်မှန်တပ်ပြီး မျက်
မှန်ပျောက် ရှာတတ်သည်။ ပိုက်ဆံမပေး
ဘဲ ထွက်သွားသဖြင့် ဈေးသည်၏ အော်
တောင်းခံရသည်။ ဒါမှမဟုတ် ပစ္စည်း
ဝယ်ပြီး၊ ပိုက်ဆံပေးပြီးသားအား မပေး
ရသေးဘူးထင်၍ နှစ်ခါ ထပ်ပေးတတ်

သည်။ ဈေးသည်များက မျက်နှာသိမို့
ပြန်ပေးကြသည်။ ထို့ကြောင့် လိုင်းကား
စီးလျှင် နှစ်ရာတန်တစ်ရွက် အဆင်သင့်
ထုတ်ထားသည်။ မွှေးပြီး နှစ်ခါပေးမဖြစ်
တော့ပေ။

နေပူပူ မိုးရွာရွာ ထီးဆောင်း
တတ်သည်။ သို့သော် ရောက်လေရာမှာ
ထီးမေ့ကျန်တတ်သဖြင့် ထီးစက်ရုံများ
ရောင်းအားတက်စေသူ ဖြစ်သည်။ ထို့
ကြောင့် ခင်ရဲ့သမီးချောက နေရောင်
ကာ အပူဒဏ်ခံသော ဦးထုပ်လှလှကြီး
တစ်ခု ဝယ်လာကာ ခင်ကို ဆောင်းစေ
သည်။ ချည်ထည်ဖြစ်၍ ခေါင်းမပူပေ။
မြို့ထဲထွက်လျှင် ခင် ထီးမလိုတော့။
နေကာမျက်မှန်နှင့် ဦးထုပ်လှလှဆောင်း
လိုက်ရာ အဝေးကကြည့်လျှင် ဘွား
တော်ဟု မထင်ချ မိုးစက်ပိုင်တို့၊ ထား
ထားထက်တို့၊ နန်းခင်လျှောက်တို့ အနွှေး
ပေးသွားနိုင်သည်။

ဒီနေ့ လေအန်ကုန်းသို့ မသွား
ဖြစ်။ တူမချော သင်တန်းတက်ရန်
ဝတ်စုံဝယ်ချင်သည်ဆို၍ မြို့ထဲ လိုက်
ပို့ရသည်။

ဒီလိုနှင့် လမ်းမတော် သံဈေး
ဘက်သို့ ရောက်လာကြသည်။ သံဈေး

အနီးမှာ ကော်ပြန်ခေါက်ဆွဲသုပ်ဝင်စား
ပြီး ကျောက်ကျောတစ်ခွက် နှစ်ရာတန်
သောက်သုံးရန် တူဝရိုးနှစ်ယောက်
အထုပ်ကိုယ်စီဆွဲ၍ ပလက်ဖောင်းမှ
လျှောက်လာစဉ် . . .

“ရှိုး ရှိုး ဖျောင်း ဖျောင်း . . .”
ဆိုသော အသံကြောင့် ခင်စိတ်
ထဲက တွေးမိသည်။

“ဒီလောက် လူစည်ကားတဲ့ မြို့
လယ်ကောင်ကြီးမှာ လက်ခေါက်မှုတ်သံ
က ယာဉ်ထိန်းရဲ့၏ ဝီစီသံ ရှုံးနိုင်သည်။
ပြီး လက်ခုပ်တီးသံက ကျယ်လောင်လွန်း
၍ SEA Game မှာ အားပေးရန် ခေါ်
သင့်သည်” ဟု ခင်ဘာသာ အကဲဖြတ်
ပေးရင်း နေကပူ၊ ရေကဆာမို့ အအေး
ဆိုင်သို့ ဆက်လျှောက်ကြစဉ် . . .

“ရှိုး . . . ရှိုး”
လက်ခေါက်မှုတ်သံက ပိုကျယ်
လောင်လာသဖြင့် တူမချောက နောင်
လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“အန်တီ . . . အန်တီကို ခေါ်နေ
တာ”

“ပူရ အိုက်ရတဲ့ကြားထဲ လူကြီး
ကို နောက်စရာလား”

မျက်စောင်းထိုးပြီး ဆူပြောနေ
ရာ . . .

“ဪ . . . ဟုတ်ပါတယ်ဆို
အန်တီတို့ လေအန်ကုန်းက ဂူရုကြီး
ဦးသာယာပါဆို”

သေချာအောင် လှည့်ကြည့်
လေမှ . . .

“အယ် . . . ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဆရာ
ဘာကိစ္စများ အရေးကြီးပါလိမ့်”

နောက်ကြောင်းပြန် ရေဦးထုပ်
၍ ဂူရုကြီးထံ လျှောက်သွားလိုက်သည်။

“ခေါ်လိုက်ရတာ နမော်နဲ့အ
ရယ်”

“ဆရာမှန်း မသိလို့ပါဆရာ
အားနာစွာနှင့် မချီသွား
တောင်းပန်လိုက်ပြီး . . .

“လာပါ ဆရာ၊ အရေးဖြစ်ပြီ
အပူဖြစ်ဖြစ် သောက်ရအောင်”

အမှန်က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ဆို လမ်းဘေးက နှစ်ရာကျပ်တန် ကျောက် ကျောနဲ့ မျှောချမလို့၊ ခုတော့ ဂါရဝ တရားလည်း ထားရမည်မို့။ မှန်လို့ အအေးခန်းရှိရာ ကော်ဖီနှင့်အအေးဆိုင် သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ဆိုင်ထဲဝင်တာနှင့် တူမချောက အကြိုက်တွေ့သွားသည်။

“သမီးက ထောပတ်သီးဖျော် ရည်သောက်မှာ၊ ဘာကြီးနဲ့ အန်တီ ကကော”

အလိုက်မသိ တူမက ပေးသီး တွက်နေသော အဒေါ်ဖြစ်သူ၏မျက်နှာ က စာကို လုံးဝကြည့်၍ပင် မဖတ်။

“အေး... ကော်ဖီအေး တစ် ခွက်၊ ဆရာကော ကြိုက်တာမှာပါ”

ထုံးစံအတိုင်း လက်ကာပြဏာ-

“ဘာမှမသောက်ဘူး၊ နမော်နမဲ့ ခင်ရေ စာမူတစ်ပုဒ်လောက် ရေးပေးပါ ဦးလို့ ပြောချင်လို့ လိုက်လာတာ”

“အယ်... ဆရာကလဲ စော စောက ဆိုင်ထဲမဝင်ခင်ကပြောရောပေါ့၊ ခင်က ဆရာ တစ်ခုသောက်မယ်ထင်လို့ ဆိုင်အကောင်းစားကို ခေါ်လာတာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ညီမ၊ ကိုယ့်ဘာကိုယ်သာ သောက်ပါ”

ကိုယ်တိုင်ယူ လက်ငင်းငွေချေ စနစ်ဖြစ်၍ တူမချော အအေးခွက်ယူ ကာ ပြန်ရောက်လာသည်။ ခင်တို့လည်း ဂုရုကြီးကို အားနာပေမယ့် အအေး သောက်ချင်သော အာသာကြောင့် တဂွပ်ဂွပ်သောက်နေပုံကို ဂုရုကြီးက သနားစဖွယ် အကြည့်နှင့် ကြည့်နေ ပြီးမှ...

“ငါ့ညီမ စာမူမမေ့နဲ့နော်” ဟု ထပ်ကာ အဆိုပြုပြန်ရာ...

“ရေးတော့ရေးချင်တယ် ဆရာ ရဲ့၊ ခုတစ်လော စိတ်မကြည်လင်တော့ ဟာသ ဖီလင် မလာဘူးဖြစ်နေတယ်”

“အေးပါကွယ်၊ ပြည်းပြည်းချင်း ရေးပေါ့ကွယ်၊ ပြီးရင် ပေးပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

ခင်ရဲ့ စာမူကိစ္စက ဒီမှာတင်ပြီး ပါပြီ။ သို့သော် အနားမှာ အအေး သောက်နေသော တူမချောက မနေနိုင် စွာဖြင့် အအေး သောက်လက်စကို ရပ်တန့်ပြီး အားရပါးရဝင်ပြောလေ၏။

“ဟာ... အန်တီကလဲ စော စောက ရှော့ပင်းမောလဲထဲက ဦးထုပ် ဆိုင်မှာ ကြုံခဲ့တာ၊ အဲဒါ နမော်နမဲ့ခင် အတွက် နေထွက်လေ”

တူမချောစကားကြောင့် ဂုရုကြီး မျက်လုံးပြူးကာ စိတ်ဝင်စားသွားပြီး..

“လုပ်စမ်းပါဦး သမီးရဲ့၊ ဘယ်လို အကွက်များလဲ”

ရေလာမြောင်းပေးသူက ပေး လေရာ ခင်မှာ တားမြစ်ချိန်မရလိုက်။

“မပြောချင်တော့ပါဘူး ဘာ အယ်ဒီတာရယ်၊ သမီးတို့က နေပူထဲက လာပြီး ရှော့ပင်းမောလဲထဲရောက်တော့ အေးသွားတာပေါ့၊ သမီးတို့ လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဝယ်ဖို့ လျှောက်ကြည့်ရင်း နိုင်ငံခြားဖြစ် အမျိုးသမီးဆောင်းဦးထုပ် ကြီးပဲရောင်းတဲ့ နို့ရွမ်းထဲကိုဝင်ပြီးကြည့် ကြတယ်၊

ဦးထုပ်ကတော့ ဒီရိုင်းစုံပဲ၊ နွေ ရာသီဆောင်း၊ မိုးကာသားနဲ့ မိုးရာသီ ဆောင်း ဦးထုပ်၊ ဆောင်းရာသီဆောင်း ဦးထုပ် စုံနေတာပဲ၊ အန်တီခင်က တစ် ဆိုင်လုံး လျှောက်ကြည့်ပြီး တစ်ခုမှ မကြိုက်ဘူး၊ ဒါနဲ့ ပြန်ထွက်လာတော့ ဝင်ပေါက်က ကောင်တာရှေ့ရောက် တော့မှ ဟောတော့ ခုမှပဲ စိတ်ကြိုက် ဦးထုပ် တွေ တော့တယ်လို့ ဝမ်းသာ အားရပြောပြီး တောင်တာပေါ်က ဦးထုပ်ကိုယူပြီး ကိုင်ကြည့်တယ်၊

ဦးထုပ်က ချစ်စရာလေး၊ ချည် သားနဲ့ ချုပ်ထားတာ၊ နေပူထဲဆောင်း ရင် ချွေးမပြန်ဘူးပေါ့နော်လို့ ဆိုင်ရှင်ကို မေးတယ်၊ ဆိုင်ကလဲ ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ လို့ အန်တီပြောသမျှ ခေါင်းညိတ်ပြဋ္ဌာ တယ်၊ ဒါနဲ့ အန်တီက ဒီဦးထုပ် ဘယ် လောက်ပါလဲလို့ မေးရော၊ ဆိုင်ရှင်က ဘယ်လောက်မှမကျပါဘူးခင်ဗျာ ယူ

သွားပါတဲ့၊ အို... မဟုတ်တာဘဲ၊ ဆိုင် က အခုမှအသစ်ဖွင့်လို့ ပရိုမိုးရှင်းလုပ် တာလားဟင်၊ အန်တီပြောသမျှ ဆိုင်ရှင် ရော ဝန်ထမ်းတွေက ပြုံးပြီးကြည့်နေ တာများ၊ ဒါကို သဘောမပေါက်တာက အန်တီလေ၊ သူ့ကို ဦးထုပ်လက်ဆောင် ပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပါ ရော၊ ဒါနဲ့ သမီးက မနေနိုင်တာနဲ့..

စောစောက ဆိုင်ထဲဝင်ခင်ချင်း အန်တီခေါင်းမှာ ဆောင်းလာတဲ့ ဦးထုပ် ချွတ်ပြီး တင်ထားခဲ့တာလေလို့ ပြောပြ တော့မှ သူ့ခေါင်းပေါ်က ဆောင်းလာတဲ့ ဦးထုပ်မှန်းသိပြီး တစ်ချိုးတည်းလစ်ပြေး လာရတာ၊ အဲဒါ မောမောနဲ့ အအေး သောက်မလို့ ဆိုင်ရှာနေတုန်း ဘာကြီး နဲ့ တွေ့တာ၊ အဲဒါကြောင့် ခမ်းခမ်းနား နားဆိုင်ကို ခေါ်လာတာ၊ ဒါကြောင့် သမီး ထောပတ်သီးဖျော်ရည် အပြတ် ဆွဲခွင့်ရတာ”

“ဟဲ့... မိချော၊ နှင့်ပါးစပ် ပိတ် တော့”

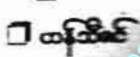
“ပြောလို့ ကုန်ပြီပဲဗျာ၊ ပိတ်ပါ မယ် ဟီဟီ...”

ပြောလေ မရလေ တူမချော အား မျက်စောင်းထိုးကာ အကြိုက်ရင်း ဖျတ်ခနဲ အတွေးက ပေါ်လာသည်။

အင်း... ဂုရုကြီး ဘယ်သူမှ ပြန်မမြောခင် တူမချောသောက်သည့် ထောပတ်သီး အအေးဖိုးကျေအောင် ခင့်ဘာခင်ပဲ ခင်သည် ငါးတန်းကလေး တွေနှင့်ပြိုင်တောင် မနိုင်ပါဘူးရှင်။

အဲ... မှားလို့ ချန်နယ်ဆဲပင်း က ဆရာကောင်းထက်ဇော်နဲ့ မှားသွား လို့ပါ။

ခင်လေ တမင်လုပ်တာ မဟုတ် ဘဲ သွားရင်းလာရင်းတလို့ ခင်ဖြစ်ရတာ မေ့တတ်တဲ့ အကျင့်ပါနေလို့ပါရှင်ဟု ညှိုးငယ်စွာ စာဖတ်သူများအား အသိ ပေးအပ်ပါတယ်ရှင်ဟူ၍ လပြည့်ဝန်း မဂ္ဂဇင်း ဟာသရပ်ဝန်းမှာ ပွင့်လင်း မြင်သာစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဂုန်သော်ဦး (စေတုတ္တရာ)

ငှက်မသိတော့

“သူဦး... သူဦး”

“လိုက်ဟ ... လိုက်ဟ ...

ဘယ်မှာလဲ”

ဆူညံအော်ဟစ်သံများက ညဉ့် အချိန်အား ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ သရက်တော ရွာသားများသည် အသံကြားရာသို့ တုတ်၊ ဓားများ ကိုင်စွဲကာ ရောက်လာကြသည်။

“ဘယ်သူအိမ်ဘက်ကလဲကွ”

“ရွာအရှေ့ ကိုဖိုးထူးအိမ်ဘက်ကကွ”

ရွာရှိ ကင်းသမားနှင့် ကာလသားများ ကိုဖိုးထူးအိမ်ဘက်သို့ သွား

ကြသည်။ ကိုဖိုးထူးအား လက်ထဲတွင် တုတ်ကိုင်လျက် ဒေါနှင့်မောနှင့် နဘေးမှ လူများက မေးသော်လည်း မဖြေ။ သူ့သမီး ခိုင်ဇံဝေကို ရိုက်မယ်-နှက်မယ် တတ်ကဲ လုပ်နေ၏။ ဘေးလူများက ဆွဲထားရ၏။ ဧကန္တတော့ ဧကန္တပဲ။ ရွာသားများ၏ မှတ်ချက်။ မှတ်ချက်က လွဲနိုင်ခဲ့သည်။

*

ကိုဖိုးထူးတွင် ခိုင်ဇံဝေ တူသော တစ်ဦးတည်းသောသမီး ရှိလေ၏။ ရုပ်ရည်လှပ ချောမောပြီး မော်ဒယ်ဂဲလ်ပုံစံမျိုး။

ရွာ၏ ကွမ်းတောင်ကိုပင် ပန်းတောင်ကိုပင်။

ဖိုးထူးကလည်း ခေသူမဟုတ်၊ ရွာရှိ လူချမ်းသာစာရင်းဝင်။ ဈေးဆိုင်ထော်လာရှိနှင့် ဗွီဒီယိုရုံ၊ လယ်ဧက ၅၀ လောက်ရှိသူ။

ကျော်ပလ ...

ထိပ်ပြောင်စိုးမြင့်ရဲ့သား၊ သူတဆင်းရဲတယ်။ မအေအိုကြီးနှင့် လုပ်ကိုင်စားသူ။ ထိပ်ပြောင်စိုးမြင့်ကတော့ ကျော်ပလ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆုံးသွားလို့ မအေတစ်ခု သားတစ်ခု။

ကျော်ပလ နာမည်ခေါ်ရခက်လို့ ထိပ်ပြောင်စိုးမြင့်သားလို့ပဲ ခေါ်နေကြသည်။

ခိုင်ဇံဝေနှင့် ကျော်ပလ ကြိုက်နေကြတာ ကြာပြီ တစ်ရွာလုံးအသီးဖိုးထူးက သူ့သမီးကို ကျော်ပလနှင့် လုံးဝသဘောမတူ ရည်ရွယ်ထားသူက စပါးပွဲစား မြင့်ထူးကြိုက်။

မြင့်ထူးကြိုက်က ရွှေဆွဲကြိုး၊ ရွှေလက်ပတ်ကြိုး၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့်

ခိုင်ဇံဝေကလည်း ကျော်ပလထလွဲလျှင် ပွဲဆန်ကွဲ။

ဖိုးထူးကလည်း သူ့သမီးကို တိုက်တွန်းလို့ မရ ဆုံးမလို့လည်း မဇာဒီတော့... ဖိုးထူးအိမ် တက်တဲ့ သူဦးဟာ ဘယ်သူလဲ။

အဖြေက ရှိပြီးသား၊ ဖိုးထူးက မဖြေပေမယ့် တစ်ရွာလုံးသိလို့ ကိုယ်အိမ်ကို တိတ်ဆိတ်စွာပြန်သွားကြသည်။

ဖိုးထူးက ဒီကိစ္စကို မကျေနပ်။ နောက်တစ်နေ့ ရဲစခန်း သွားတိုင်လေ၏။ အိမ်တက်မှုတဲ့။

*

ရဲက ကျော်ပလကို ဖမ်းပြီး၊ ညဉ့်အချိန် ပုန်းလျှိုး အိမ်ကျော်နင်းမှုနှင့် တရားစွဲလေ၏။ ဖိုးထူးက မြို့မှ နာမည်ကြီးရှေ့နေ ဦးဘိုက်ကြီးအား ငှား၏။

ရှေ့နေ ဘိုက်ကြီး။

အသားမည်းမည်း၊ ဝိုက်ရွဲရွဲ မျက်မှန်တဝင်းဝင်း၊ ဆိုက်ကလည်း များ

ပါဘိသနဲ့။ မင်းသားမြတ်လေး စတိုင် လိုလို ဘာလိုလို။

သူနာမည်အရင်းကို မသိကြ၊ ဦးဘိုက်ကြီးဟုသာ ခေါ်ကြ၏။ ဦးဘိုက် ကြီးသည် မိမိအမှုအား မည်သည့်နည်း နှင့်နိုင်နိုင် အနိုင်ရအောင် ကြိုးစားတတ် ၏။ အမှုလိုက်ခလည်း တနှင့်တပိုး တောင်းတတ်၏။

ယခုလည်း ကိုဖိုးထူး စပါးသုံးရာ ကုန်သွားပြီ၊ အမှုကို ရဲက စုံစမ်းနေတုန်း။

ကျော်ဗလကိုတော့ ရဲက ဖမ်းပြီ။ ရွာသားတွေက ကိုဖိုးထူးကို မကျေနပ်။ ဘယ့်နှယ် လူငယ်ချင်း ချစ်ကြိုက်နေတာ ပေးစားတာမဟုတ်၊ အင်မတန် လူတန်း စား ခွဲခြားတဲ့ လူကြီးတဲ့။

ယောက်ျားလေးက ဆင်းရဲတော့ ရှေ့နေမငှားနိုင်။ ထို့ကြောင့် ရွာကာလ သားများ စုပြီး ကျော်ဗလဘက်က ရှေ့နေငှားပေးကြသည်။

ပွဲကတော့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ။

*

ရုံးချိန်းနေ့ . . .

ကိုဖိုးထူးသည် ရှေ့နေဦးဘိုက် ကြီးနှင့် တပူးတွဲတွဲ၊ ရှေ့နေဦးဘိုက်ကြီး ၏ အိတ်နှင့် ခေါင်းပေါင်းဘူးကို ဖြိုတုတ် က ဆွဲလို့၊ အမှုက မစစ်ရသေး၊ ဘီယာ ဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင် အကုန်နဲ့ပြီ။

ကျော်ဗလဘက်က တစ်ရွာလုံး လိုလို လိုက်လာကြသည်။

ဟော ဟော . . . ကျော်ဗလကို အချုပ်က ထုတ်လာပြီ။ ရဲက လက်ထိတ် ခတ်ပြီး ခေါ်လာခဲ့၏။

ကျော်ဗလနောက်မှ သူ့အမေ ဒေါ်နက်ကျော်က ထမင်းထုပ်ကလေး ကိုင်လို့ ကိုကျောက်စား၊ ကိုဖိုးနီ၊ ကို လယ်ရောက်၊ ကိုပေသီး၊ ကိုပိန်ကျော် စတဲ့ ကာလသားတွေက ကျော်ဗလ၏ ရှေ့နေလေးနှင့် အတူရောက်လာကြ သည်။

တရားလို ကိုဖိုးထူးကိုစစ်သည်။ နောက် သူ့ဇနီးမမြသက်ကို စစ်သည်။ တရားခံ ကျော်ဗလကို သူ့ဇနီး အခန်း

ထဲက ခုန်ချထွက်ပြေးသည်ကို မြင် ကြောင်း ထွက်ဆိုကြသည်။

ရှေ့နေ ဘိုက်ကြီး၊ ခေါင်းမော့ ရင်ကော့လျက် ကိုဖိုးထူးကို လက်မ ထောင်ပြုသည်။

သို့သော်လည်းတဲ့ . . . အဲတဲ့။

ဤသို့သော်လည်း သည်အမှု အား ပြောင်းပြန်လှန်စေရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်စေသည်။

အမှု၏ အဓိကသက်သေ ခိုင်ခံ ဝေသည် သူ့ရည်းစား ကျော်ဗလအား လက်ထိတ်နှင့် မြင်ကတည်းက မျက် ရည်တွေ ဖြေမဆည်နိုင်။

သမိတ်ဆွေ ဦးဘိုက်ကြီး မေး၏။ မဖြေ။ တရားသူကြီးက ချော့၏။ မြှောက်၏။ လုံးဝ လုံးဝ မဖြေပါလေ။ မျက်ရည်သာ တွေတွေကျနေ၏။

ထို့ကြောင့် ရှေ့နေကိုဘိုက်ကြီး ခေါင်းစား၏။ စိတ်ညစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေ့နေခအပြင် စိတ်ညစ်ပေါ် တောင်းရ မလားဟု စဉ်းစားကောင်း စဉ်းစားနိုင်၏။

“ကဲ ကဲ . . . သမီးလေး၊ ဒီက ဘာဘကိုကြည့်စမ်း၊ သမီးကို ဘာဘ မေး ခွန်းတစ်ခု မေးမယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ခိုင်ဇံဝေ ခေါင်းညိတ်၏။

“ကျော်ဗလ သမီးတို့အိမ်ပေါ် ညအချိန်တက်တာ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ခိုင်ဇံဝေ ခေါင်းသာညိတ်၏။

“နှုတ်နဲ့ဖြေမှပေါ့”

တရားသူကြီးက ထောက်မှ . .

“ဟုတ်ပါတယ်” ဟုဖြေ၏။

“ကျော်ဗလ သူ့ဘာသာ အိမ် နောက်ပေါက်က ကျော်တတ်လာတာ မဟုတ်လား”

“ကန်ကွတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ နိမိတ် ပြုမေးခွန်းကို အဓိကစစ်ဆေးချက်မှာ မမေးရပါဘူး”

ကျော်ဗလ၏ ရှေ့နေက ထပြုံး ကန့်ကွတ်၏။

“ရှေ့နေကြီးလဲ နိမိတ်ပြုမေးခွန်း မမေးပါနဲ့”

တရားသူကြီးက တားမြစ်၏။

ရှေ့နေဦးဘိုက်ကြီး ရှေ့နေအား ဖြစ်ပြီး သူ့သက်သေအား စိမ်းစိမ်းစား စားကြည့်၏။

“ကဲ ကဲ သမီးလေး ရုတ်လို့ မဟုတ်လား၊ ရုတ်စရာမဟုတ်ဘူး အမှန် အတိုင်းဖြေ ကြားလား၊ ကျော်ဗလ သမီး အခန်းထဲ ဘယ်လိုရောက်လာတယ်ဆို တာ ပြောပါ”

“သမီးခေါ်လို့ လာတာပါ”

ရှေ့နေဦးဘိုက်ကြီး မျက်လုံးပြူး ပါးစပ်ကြီးဟကာ ခေတ္တခဏမျှ မေ့သွား ပုံရသည်။

“ဒီအဖြေကို မှတ်တမ်းတင်ပေး ပါခင်ဗျာ”

ကျော်ဗလ ရှေ့နေလေးကထပြုံး ပြော၏။

အပြင်က နားထောင်နေသူများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြပြီး အမှန် အတိုင်းပါပဲ၊ ဒီအတိုင်းပါပဲဟု ပြောကြ လေ၏။

“အပြင်ဘက်က သက်သေတွေ ဒီအခန်းပေါက်နားမှာ မရှိစေချင်ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ တရားခွင့် အနှောင့်အယှက်ဖြစ် ပါတယ်”

ရှေ့နေ ဦးဘိုက်ကြီးသည် သူ့ သက်သေ မဟန်တော့သဖြင့် အပြင်က လူများကို ရန်လုပ်လေတော့၏။

“သက်သေထဲ ပါတဲ့လူတွေ ခပ် ဝေးဝေးသွားကြပါ”

တရားခွင့်စာရေးက တရားခွင့် အပေါ်မှဆင်းပြီး တားသဖြင့် ရှုံ့သွားကြ သည်။

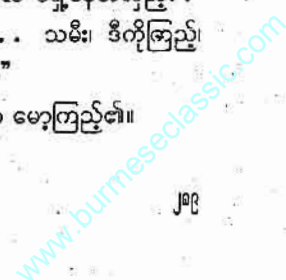
“ကျွန်တော် မေးစရာမရှိတော့ ပါဘူး ခင်ဗျာ”

ရှေ့နေဦးဘိုက်ကြီးသည် ခေါင်း ပေါင်းအားချွတ် မျက်နှာအား လက်ကိုင် ပဝါဖြင့်သုတ်ရင်း စိတ်ပျက်အားလျော့ စွာဖြင့် ထိုင်လိုက်လေတော့၏။

ကျော်ဗလ ရှေ့နေအလှည့် . .

“ကဲ . . . သမီး၊ ဒီကိုကြည့်၊ ဦးလေးမေးမယ်”

“ခိုင်ဇံဝေ မော့ကြည့်၏။

“သမီးနဲ့ကျော်ပလ လူငယ်ချင်း ကြိုက်နေကြတာ သုံးနှစ်ရှိပြီ၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

ခေါင်းညိတ်၏။

“သမီး ပါးစပ်ကဖြေမှ မှတ်တမ်း တင်လို့ ရမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ခိုင်ဇံဝေ ဖြေ၏။

“အဲဒီညက သမီးဆီကို ကျော်ပလ လာတာ သမီးကချိန်းလို့လာတာ ဟောဒီမှာ သမီးချိန်းတဲ့စာ”

စာကို ထုတ်ပြ၏။

“မှန်ပါတယ်၊ သမီး ချိန်းတာပါ”

“စာကို ရုံးတော်သို့ သက်သေခံ အဖြစ် တင်ပြပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီလောက် ပါပီ”

ကျော်ပလ ရှေ့နေက အောင်နိုင်သူ စစ်သူကြီးပမာ ခေါင်းပေါင်းစ အား လက်နှင့်သပ်ပြီး ထိုင်လိုက်လေသည်။

စွဲချက် အမိန့်ချမည်နေ့။

ထိုနေ့သည်ကား တရားရုံးရှေ့၌ သရက်တောသားများ ပြည့်နေ၏။

ရှေ့နေဦးဘိုက်ကြီးနှင့် ကိုဖိုးထူးတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲတွင် တိုးတိုးတိုးတိုးနှင့် ဘာပြောနေသည်မသိ၊ သူတို့အမှု မဟန်မှန်းတော့ သိနေပြီ။

“မပူပါနဲ့ကွာ၊ ဒီကောင် ထောင်မကျရင် ပြင်ဆင်မှုတက်မယ်”

“အားကိုးပါရစေ ဆရာရယ်၊ ကျုပ်တော့ တစ်ရှက်က နှစ်ရှက် ဖြစ်နေပြီ”

“ဆရာကို အားကိုးစမ်းပါကွာ၊ ဒါတွေက ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တွေပါ”

“ဟဲ ဟဲ ဟဲ...”

ရှေ့နေဦးဘိုက်ကြီး ရယ်သံက ခြောက်ကပ်ကပ်။

ဦးဘိုက်ကြီး ကွမ်းတံတွေးကို ဗျစ်ခနဲ ထွေးလိုက်ရင်း နောက်တစ်မူ ဘယ်လိုပွားရမလဲဟု စဉ်းစားရင်း...

“မင်း ငါ့ရှေ့နေခဲ မကျေသေးဘူးနော်၊ ဒီနေ့ အကျေပေးရမယ်”

ပါပါတယ် ဆရာ၊ အမှုအနေအထား ကောင်းဖို့လိုပါတယ်”

“အင်း... အေးပေါ့၊ အမှုစီရင်ချက်ချတာ တရားသူကြီးကွ၊ ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့ကွာ၊ တရားသူကြီးကို ငါပိုင်ပါတယ်”

ရှေ့နေဦးဘိုက်ကြီးသည် အမှုပြီးသွားပါက သူ့လက်ကျန် ရှေ့နေခဲ မရလိုက်မှာ စိုးသဖြင့် ဇွတ်အတင်း တောင်းနေသောကြောင့် ကိုဖိုးထူးက ထုတ်ပေးလိုက်ရလေ၏။

*

တရားခံကျော်ပလ အချုပ်နှင့် ရောက်လာ၏။

တရားသူကြီး တရားခွင့်ပေါ် တက်သွားသဖြင့် အမှုသည်များ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြ၏။

“တရားခံကျော်ပလ စွဲချက်အား အမိန့်ချမယ်၊ နားထောင်...”

ကျော်ပလ၊ အဘ ဦးစိုးမြင့်၊ သရက်တောရွာ နေထိုင်သူအား ညဉ့်အချိန် ပုန်းလျှိုး အိမ်ကျော်နင်းမှု၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၆ ဖြင့် တရားစွဲဆိုသည်။ တရားလိုပြ သက်သေများ အနက် ဦးဖိုးထူးနှင့် ဒေါ်နက်ကျော်တို့၏ ထွက်ချက်သာရှိပြီး အဓိကသက်သေ မခိုင်ခံဝေက ၎င်းချိန်းဆိုသဖြင့် ကျော်ပလ ရောက်လာကြောင်း၊ မခိုင်ခံဝေနှင့် ကျော်ပလတို့သည် သမီးရည်းစားများဖြစ်ကြောင်း၊ မခိုင်ခံဝေ ချိန်းဆိုသည့်စာအား သက်သေခံ(၁)အဖြစ် တင်ပြသည်။

အမှု၏အဓိကအချက်မှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၁ အရ ပြစ်မှုမကင်းသောကျော်နင်းမှုရှိရန်လိုကြောင်း၊ တရားခံ ကျော်ပလအား ရည်းစားဖြစ်သူက ချိန်းဆိုသဖြင့် သွားရောက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ငြိုငြင်စေရန်သော်လည်းကောင်း၊ ညဉ့်အချိန် ပုန်းလျှိုး အိမ်ကျော်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၆

အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း။

အစိုးရနှင့် မောင်ထွန်း (၁၈၇၉-၁၁) အတွဲ(၁) အထက်မြန်မာပြည် စီရင်ထုံးစာမျက်နှာ ၃၇၄ တွင် လမ်းညွှန်အဖြစ် ထုံးစွဲထားသည်။ ထို့ကြောင့် ကျော်ပလ၊ အဘ ဦးစိုးမြင့်၏သားအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၁)အရ အမှုမှ စွဲချက်မတင် လွှတ်လိုက်သည်။

တရားသူကြီးသည် စီရင်ချက်ဖတ်ပြီး တရားခွင့်ပေါ်မှဆင်းသွားသည်။ သရက်တောရွာသားများ ပျော်မဆုံးရှုံးပြီး...

“တရား နတ်စောင့်တယ်ဆိုတာ ဒါပဲကွ၊ ငွေရိုတိုင်း လုပ်လို့ရမတဲ့လား” ကိုဖိုးထူးသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ သူ့ရှေ့နေ ဦးဘိုက်ကြီးနှင့် ပါသွားလေ၏။

ဦးဘိုက်ကြီးက ဘီယာဆိုင်သို့ ခေါ်သွားမည်မှာ မလွဲ၊ မြေကြီးကိုလက်နှင့်ပုတ်လျှင်သာ လွဲချင်လွဲလိမ့်မည်။

*

ဇာတ်လမ်းက ဤနေရာတွင် နိဋ္ဌိမတ်သေး။ ရွာသို့ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ ခိုင်ဇံဝေသည် ကျော်ပလနှင့် ခိုးရာလိုက်ပြေးလေတော့၏။

ငှက်မသိတော့ ဆက်ရက်ကို ချိုးထင်၊ အချက်မသိတော့ သမက်ကို သူ့ခိုးထင်၊ ဖိုးထူး ဆွေဆွေ ခုန်လေပြီ။ စာရင်းချုပ်လိုက်တော့...

ဖိုးထူးသည် သမီးတစ်ယောက် လုံးဆုံး၊ စည်ထဲက စပါးငါးရာကုန်သည် အပြင် နွားပေါက်ကလေးတစ်တောင်ပါ အဆစ်ပါသွားလေတော့သတည်း။

□ ရန်ထော်ဦး(စေတုတ္ထရာ)

ဒကာလန်အဖွဲ့နှင့် နွားရှမ်းဗွေအရှင် မောင်ထက်ရှား (ပြည်)

(၁)

ဘူးရိုးရွာမြောက်ဘက်က ထန်းတောမြောင်ကို ရွာသားများသာမက အခြားရွာသားများကလည်း မသိသူ ရှားလှသည်။ ထန်းပင်များရှိသဖြင့် ထန်းတောမြောင်ဟုပင် ခေါ်လေသလား။ ထန်းသမား ခုန်းပေတို့မိသားစုမှာ ထိုထန်းတောကိုမှီ၍ လယ်ယာတွဲဖက်လုပ်ကိုင်စားသောက် နေထိုင်ကြသည်။

ခုန်းပေသည် ထန်းတောမြောင်မှ ထန်းသမားဟူသော ဂုဏ်ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂ လပတ်လည် ထန်းရည်ရအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းဖြင့် ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း၏ ထန်းတောမြောင်သို့ ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်သွားသွား ထန်းရည်အဆင်သင့် ရနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ရွာမှ ပုံမှန်သမားများက ညနေတိုင်း စုမိကြသည်။ အခြားဖြတ်သွားဖြတ်လာ ခရီးသွား ယောက်ျားများက ထန်းသမားခုန်းပေတို့တွင် တစ်ထောက်နားလေ့ ရှိကြသည်။ ထန်းရည်သောက်၍ အပန်းဖြေကြသည်။

(၂)

ထိုနေ့ညနေတွင် ဦးစွာရောက်လာသော ပုံမှန်သမားမှာ ကာလသားခေါင်း ဖြိုးကြက်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ သူနှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ရောက်လာသည်မှာ ဖဲသမားပေတဖြစ်လေသည်။

“ဟေ့... ခုန်းပေ၊ သာအေးလာမသွားသေးဘူးလား”

သူတို့နှစ်ယောက်သာ ရောက်ရှိသေး၍ အမြဲတမ်း ဦးဆုံးရောက်လေ့ရှိသော ကွန်ပစ်ကောင်းသည့် တံငါသာအေးကို ဖဲသမားပေတက မေးလေသည်။

“ငါ့တဲကတော့ ဖြတ်မသွားသေးဘူး ရွာကနေ တိုက်ရိုက်ဆင်းသွားသလားမှ မသိတာ”

သူတို့ အချိအချ စကားပြောနေခိုက် နာလီတဒေါင်နှင့် နွားဝင်ဖိုးချက်တို့ ရောက်လာကြသည်။

“တို့ ဆယ်အိမ်ခေါင်းတော့ မလာနိုင်ဘူး၊ မြို့ကိုသွားလေရဲ့”

နွားဝင်ဖိုးချက်က သတင်းဖြန့်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် တံငါသာအေးချောင်းဆီမှ ရောက်လာသည်။

“လူနဲကေပြီလား၊ ငါးမီးကင်ကြဦးစို့”

နိစ္စဓူဝအတိုင်း တစ်ဖက်တစ်လက်ဖြင့် ပိုင်း၍ ငါးမီးကင်ကြသည်။ ငါးလတ်လတ်ကို ရှားမီးခဲရဲ့ရဲ့ထွင် နောင်လိုက်သောအခါ ငါးမီးကင်အနံ့သင်းသင်းသည် ခုန်းပေတဝန်းကျင် မွှေးပျံ့နေပေသည်။ ခုန်းပေလည်း ညနေပိုင်း ထန်းတတ်လုပ်ငန်း စလေတော့သည်။

(၃)

ထန်းသမားခုန်းပေ ထန်းတက်ပြီးချိန်တွင် နွားတစ်ကောင်နှင့် လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာသည်။ မြောက်ဘက်ရွာမှ နွားဝင်ဖြူတုတ် ဖြစ်ပေသည်။ နွားဝင်ချင်းဖိုးချက်က ဆီးနှုတ်ဆက်သည်။

“ဖြူတုတ်ဇေ၊ ဒီနေ့ နွားပွဲစဖို့ရဲ့လား၊ ဒီနွားကို ဘယ်လောက်နဲ့ ဆွဲလာတာလဲ”

www.burmeseclassic.com

“ဈေးကတော့ သုံးခွဲပါပဲ။ စရိတ် နဲ့ဆိုရင် လေးမတ်တင်းလောက်ရောက် သွားတာပေါ့။ နွားကချောလဲချောတယ်။ အမွေးလဲကောင်းတယ်။ မောင်းကြည့် တော့လဲ သွက်တယ်ဗျာ။ တူပီမှာ ကောက်လှိုင်းသွင်းဖို့က နွားတစ်ဖက် လိုနေလို့ ဆွဲခဲ့တာပဲ။ တခြားအပြစ်အနာ အဆာနဲ့ ချို့ယွင်းချက်ကလေးတွေလဲ ကြည့်ပေးပါဦးဗျာ”

“ကြည့်ပေးရင် တစ်ဖူးကွနော်”

“နွားအကြောင်း ကိုဖိုးချက်က ပိုကျွမ်းတာမို့ ကြည့်သားပေးပါဗျာ။ ဝယ် တဲ့နွားတိုင်း ကျုပ်နဲ့မသိတာများတတ် တာလား။ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ကို တစ်ဖူးမက ဒကာခံပေးပါမယ်”

ထန်းရည်အိုး လာချသော ထန်း သမားဒုန်းပေက ဖြူတုတ်စကား ကြား လေရာ . . .

“ဖြူတုတ်ရေ၊ ဒီကောင်တွေကို အရမ်းဒကာမခံနဲ့။ မင်းအိတ်ကပ်ထဲက ပိုက်ဆံကို စမ်းကြည့်ဦး။ အဲဒါ ဒကာလန် အဖွဲ့ကွ”

“ရပါတယ် ကိုဒုန်းပေရာ၊ ခြောက် ပုလင်းလောက်ဖြင့် ပါတဲ့ပိုက်ဆံ မကုန် လောက်ပါဘူး”

“ဟဲ့ ဖြူတုတ်ရဲ့၊ ခြောက်ပုလင်း တစ်ဂါလန်ကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒကာခံတဲ့ မင်းမှာ ပါသမျှပြောင်ပြီး ဒကာလန်သွားအောင်ချကြမှာမို့ အဲဒီ ကောင်တွေကို ဒကာလန်အဖွဲ့လို့ ပြော တာကွ”

ဘယ်လိုပဲ ပြောပါစေ၊ ကာလ သားခေါင်း ဖိုးကြွက်တို့ ထန်းရည်ပိုင်းမှာ တစ်ဖြူပြီးတစ်ဖြူနှင့် တစ်ဖြူပြီးဖြူနေ ကြတော့သည်။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် သူထက်ငါ စကားလှပြောကြသည်မှာ လက်ပံပင် ဆက်ရက်ကျသည့်အလား ဆူညံနေပေတော့သည်။ ထန်းရည်မူး၍ ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ် ရစ်နေကြသော် လည်း ဖြူတုတ်နွားကိုမကြည့်ရသေးပေ။

“ကိုဖိုးချက်၊ ကျုပ်နွားကို ကြည့် ပေးဦးလေဗျာ”

နွားဝင်ဖြူတုတ် ဆော်ဩလေမှ နွားဝင်ဖိုးချက်သည် ဖြူတုတ်၏နွားချည် တိုင်သို့ ထသွားလေသည်။ နွားကို ပါးစပ်ဖြင့် သွားများကိုကြည့်သည်။ တစ် ကိုယ်လုံး ပွတ်သပ်၍ ငွေဆိုး ငွေညှိရာ သည်။ နွား၏ သွက်လက်မှုကို ကြိမ်တို့ ၍ စောင့်ကြည့်သည်။ စိတ်ကျေနပ်မှ နွားကို ချည်တိုင် ပြန်ချည်၍ ထန်းရည် ပိုင်းပြန်ဝင်သည်။

“မင်းနွားက သွားလဲကောင်း တယ်။ အမွေးလဲ ချောတယ်။ မောင်းရ တာလဲ သွက်တယ်။ ခွာကျလဲ ညီတယ်။ တစ်ခုပဲ အပြစ်ပြောစရာရှိတယ်”

“အဲဒီတစ်ခုက ဘာပါလဲ”

“ရှမ်းငွေကြီး ရှိနေတယ်ကွာ”

ထိုသည်ကိုကြားသော ဖဲသမား ပေတက သိသယောင် တတ်သယောင် ဖြင့် ဝင်ရောက်၍ နွားစကားဖြည့်စွက် လိုက်သည်။

“တို့ဘကြီး ပြောတာကို ကြားရ ဖူးတယ်။ မမွေးကောင်းတဲ့ နွားဆိုတာ တင်နီမို့တဲ့နွား၊ ခေါင်းမောင်းတဲ့နွား၊ မျက်ရည်ယိုတဲ့နွား၊ ခြေခွင်တဲ့နွား၊ ခြေ ခါတဲ့နွား၊ သွားကျတဲ့နွား၊ ချိုတယ်လူး နွား၊ အမြီးရှည်လွန်းတဲ့ နွားတွေတဲ့။ ညံ တဲ့ နွားအမျိုးအစားတွေလို့ ဆိုရမယ်”

ရှမ်းငွေကြီး ရှိနေသည်ဆို၍ နွား ပိုင်ရှင် နွားဝင်ဖြူတုတ် စိတ်လှုပ်ရှား သွားလေသည်။ နွားပွဲတွင် ဝယ်ခဲ့စဉ်က နွားအကြောင်း သိနားလည်သော နွား ဝင်ကြီးများဖြင့် မေးမြန်းပြောဆို ဝယ်ယူ ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု နွားဝင်ဖိုးချက်က ရှမ်းငွေရှိနေသည်ဟု ဆိုချေပြီ။

တွေးကြည့်မိသည်။ နွားဝင် အချို့သည် ရောင်းမည့်နွားရှင်ဘက်က ဒလန်နွားဝင်များဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ ဒီရှမ်းငွေရှိနေသည်က မည်သည့်ဆိုးဖြစ် များ ဖြစ်ချေမည်နည်း။ နွားဝင်လောက တွင် နွားရောင်း နွားဝယ်မိရာတွင် ရှမ်း ငွေ ဗဟုသုတ ခုမှသိရလေတော့သည်။ မည်သို့ လုပ်ရမည်နည်း။ နွားဝင်ဖြူတုတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုယတိပြတ်ချလိုက်သည်။

“ငွေဆိုးရှိနေရင် ဒီနွားကို ရွာဆွဲ မသွားတော့ဘူး။ ကိုဖိုးချက်ဆီ ထားရစ် ခဲ့မယ်။ ကုန်ကျငွေ ပြန်ရရင် တော်ပါပြီ။ အဲဒါ ပြန်ထုတ်ပေးဦးဗျာ”

“မင်း စိတ်မသန်တော့လို့ မလို ချင်တော့ဘူးဆိုရင် ကူညီရမှာပဲ။ မင်း တကယ်ပဲ ပြန်ထုတ်မှာလား”

“ပြောပြီးပြီပဲဗျာ။ နွားဖိုးနဲ့ ကုန် ကျငွေ ပြန်ရရင် ကျေနပ်ပါပြီ”

နွားဝင်ဖိုးချက် ခေါင်းတစ်ချက် ပတ်လိုက်သည်။ ဒုန်းပေကိုလည်း ခေါ် လိုက်သည်။

“ဒုန်းပေရေ လာဦးကွ။ မင်းမှာ ကောက်လှိုင်းသွင်းဖို့ နွားတစ်ဖက်လိုနေ တာမဟုတ်လား။ ဒီနွားကို ယူထားလိုက် ကွာ။ မင်းအလုပ်မှာ ချက်ချင်းသုံးလို့ရ တယ်။ မကြိုက်ရင် လာမယ့်နွားပွဲပတ် မှာ ပြန်ထုတ်ပေးမယ်”

ဒုန်းပေက ငွေဆိုးရှိသော နွားကို ဝယ်သင့် မဝယ်သင့် စဉ်းစားသည်။ ကောင်လှိုင်းသွင်းဖို့အလုပ်မှာလည်း နွား တစ်ဖက်က လိုနေသည်။

“ကောက်လှိုင်း သွင်းပြီးလို့ မကြိုက်ရင် ဖိုးချက် မင်းတာဝန်ယူ ပြန် ရောင်းပေးရမယ်နော်”

“ဟ . . . ဒုန်းပေရ ရွာသာချင်း လဲဖြစ် ဆွေမျိုးတွေလဲမို့ မင်းအကန့်ပျက် အောင် လုပ်ပါမလား။ ရောင်းပေးမယ် ကွာ။ ငွေချပြီးသာ ဒီနွားကို ယူထား လိုက်ပေတော့”

ဒုန်းပေက အင်တင်တင်ဖြင့် သူ မိန်းမ မိဝဲထံ ငွေယူလာရန် လှမ်းတောင်း လိုက်သည်။ မိဝဲကလည်း ငွေလာပေး သော်လည်း ရှမ်းငွေရှိသောနွား လူခိုက် တတ်သည်မို့ လိုလားခြင်းမရှိပေ။

သို့သော်လည်း နွားရောင်း နွား ဝယ်မှာ ငွေအကြေပေးချေလိုက်ခြင်းဖြင့် ပြီးဆုံးသွား၏။ အလင်းရောင် ရှိနေ သေးသော်လည်း နေကဖြင့် ဝင်သွား လေပြီ။ နွားဝင်ဖြူတုတ်လည်း သူရွာသို့ ပြန်သွားလေပြီ။ ကာလသားခေါင်း ဖိုးကြွက်တို့ ထန်းရည်ပိုင်းမှာလည်း

လက်ပံပင် ဆက်ရက်ကျနေပေတော့ သည်။

(၄)

ရှမ်းငွေနှင့် နွားဝယ်ထားမိ၍ ခုန်းပေမိန်းမ မိဝဲသည် နွားကိုကြည့်ပြီး မသိုးမသန် တအံ့နှေးနှေး ဖြစ်နေသည်။ ထန်းရည်ပိုင်းဝင်နေသော ခုန်းပေထံ သွား၍ . . .

“မောင်ခုန်းပေ၊ ဒီနွားကို ကျုပ် တော့ မွေးလိုစိတ်မရှိနိုင်ဘူး။ တဲမှာလဲ မထားချင်ဘူး။ ရှမ်းငွေရှိနေတော့ မောင် စုတို့နွားအုပ်ထဲ သွားထားပေရော့”

“ကောက်လှိုင်းသွင်းပြီးအောင် ဖြင့် ခိုင်းရပေဦးမှာပေါ့ မိဝဲရာ၊ နင့်မှာလဲ ဒီလောက်မှ အစွဲအလမ်းကြီးရန်ကော”

“ကျုပ်ဖြင့် ဒီနွားအတွက် စိတ် ထဲ တစ်မျိုးကြီး”

နွားကလည်း ဝယ်ပြီးခဲ့ချေပြီ။ ဝယ်အောင်တိုက်တွန်းခဲ့တဲ့ နွားဝင်ပိုး ချက်ကိုခေါ်ပြီး တိုင်ပင်ရပေတော့သည်။

“ဖိုးချက်ရေ၊ ဒီနွားကို ငါမိန်းမ မိဝဲက ရှမ်းငွေရှိနေလို့ မနှစ်လိုဘူးဖြစ် နေတယ်ကွာ၊ အဲဒါ မင်းနဲ့တိုင်ပင်တာပဲ။ ဒီနွားကို ဘယ်လို ဆက်လုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ”

“ဒီမှာ ခုန်းပေ၊ မိဝဲရော ငါပြော ပြမယ်။ သေချာနားထောင်ကြပါ။ ဒီနွား က နွားချော နွားလှ အမွေးလဲကောင်း တယ်။ သွားတွေလဲစုံတယ်။ ခွာကျလဲ ညီတယ်။

မောင်းကြည့်တော့လဲ နွားသွက် ကွ၊ မင်းတို့ ခိုင်းလို့ကောင်းမယ့်နွား၊ အကျိုးပေးမယ့်နွားပါ။ ဖြူတုတ်ကို ငါက တမင်သက်သက် ရှမ်းငွေရှိတယ်လို့ နောက်လိုက်မိတာကွ၊ နွားထီးတိုင်း ရှမ်းငွေ ပါတာပေါ့”

ထိုစကား ကြားရာတွင် မိဝဲက မရှင်းသလို မေးပြန်သည်။

“ကိုဖိုးချက်ပြောတဲ့ နွားထီးတိုင်း မှာရှိတဲ့ ရှမ်းငွေက ငွေဆိုးမဟုတ်ဘူး

ပေါ့၊ လူခိုက်တယ်ဆိုတာလဲ မဟုတ်ဘူး ပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“တယ်ခတ်ကြပါလား နွားထီး တိုင်း ရှမ်းငွေရှိပါတယ်ဆိုမှ သဘော မပေါက်တဲ့ လင်မယားပဲ၊ တည့်တည့်ပဲ ပြောတော့မယ်ဟေ့၊ ငါပြောခဲ့တဲ့ နွား ထီးတိုင်းမှာရှိတဲ့ ရှမ်းငွေဆိုတာ ရွှေဝန်း ကိုပြောတာဟေ့၊ ကဲ ရှမ်းကြပြီလား”

ဒီတော့မှ ရှမ်းငွေ လျှို့ဝှက်ချက် ကို သိကြပြီး ပြုံးနိုင်ကြရုံမက ရယ်ချင် လာကြတော့သည်။ မိဝဲလည်း မျက်နှာ ရွှင်လာပြီး ချက်ချင်းဆိုသလို ရေတစ် ဖလား ခပ်တိုက်၏။ နားက မင်္ဂလာ လက်ဖွဲ့ ရွှေနားကပ်ကိုချွတ်ပြီး ရေဖလား ထဲ ထည့်လိုက်၏။ နွားကျောပေါ်သို့ ရွှေရည် ငွေရည် မင်္ဂလာရည် သွန်းဖြိုး လိုက်သည်။ ထိုညနေက ဒကာလန် အဖွဲ့ကို ဒကာခဲသူမှာ နွားချောပိုင်ရှင် အသစ်စက်စက် ထန်းသမား ခုန်းပေ ဖြစ်ပေတော့သည်။

□ မောင်ထက်စားပြည်

အပြန်ဆုံးအောင်မြင်တိုးတက် ချမ်းသာကြီးပွားစွာ အရေးကြီးဆုံးက ဘာလဲ

☛ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်း နာမည် ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ ခရီးသွား လုပ်ငန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ စာနယ်ဇင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ ပွဲရုံနာမည် ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ စက်ရုံလုပ်ငန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား ☛ စက်ပြင် ဝပ်လျှော့လုပ်ငန်း နာမည်ရွေးချယ်ပြီးပြီလား။ (ရွေးဟောင်း နာမည်ရွေးခြင်းအပေါ် အခြေခံ အကျဉ်းချုပ်ကို မှီ၍ နာမည် ရွေးချယ်ပေးနိုင်သည်။)

ဆရာကြီးဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့)

လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အမှတ်-၈၄၊ ဦးစိစာရလမ်း၊ ၃၄-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကင်း

☎ ၀၁-၅၆၆၇၀၄၊ ၀၉-၅၀၆၂၀၄၃၊ ၀၉-၅၁၇၇၆၂၂

• ယုံကြည်စိတ်ချရမှုသာ လာခဲ့ပါ •

ယောက်ျားဆုပေးခြင်း အကြောင်း

ရွှေဝင်

အလွန်ခိုအေးလွန်းသော အပျိုကြီး ဒေါ်မြမေသည် တစ်ဖက်စွန်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ အလွန်နံ့အပြိုင် ခွကုသုတစ်ယောက်အဖြစ်အသိအမှတ်ပြု ခံရရာပါတော့သည်။

ကျွန်မတို့ဒေသ၌ စစ်ကြိုခေတ်ကာလတွင် အသက် (၂၀)ကျော်လျှင် အိမ်ထောင်ပြုကြသဖြင့် အသက် (၃၀) ကျော်လာပြီဖြစ်သော ဒေါ်မြမေမှာ အရွယ်တော်တစ်ဆိတ်တိုင်းသွားသူအဖြစ် အမျိုးသားထုက စိတ်ဝင်စားသူ နည်းပါးကြပါသည်။

တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်၍ မိဘများ၏ လွန်ကဲစွာ ဂရုစိုက်မှု၊ ကွပ်ကဲမှု၊ တင်းကျပ်မှုများကြောင့် ဒေါ်မြမေခမာ စတုတ္ထတန်းအောင်သောအခါ သူ့အလွန်ချစ်သော ကျောင်းတော်ကြီးကို ဝမ်းနည်းစွာ ခွဲခွာခဲ့ရပါသည်။

ထိုခေတ် ထိုအချိန်ကာလက မိဘအများစုမှာ မိန်းကလေးများသည် ကျောင်းစာကို သေစာ ရှင်စာဖတ်တတ်လျှင်တော်လောက်ပြီဟူ၍လည်းကောင်း၊ မိန်းကလေး ပီသအောင် မီးဖိုချောင် အပါအဝင် အချက်အပြုတ်၊ အချုပ်အလုပ်နှင့် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေး သို့မဟုတ် ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်ကိစ္စများကိုသာ အထူးဦးစားပေးကြပါသည်။

ဒေါ်မြမေ၏ မကြာခဏ ဘုန်းကြီးဝတ်သော ဖခင်ကြီးသည် သမီးကို အလွန်လိမ္မာယဉ်ကျေးစေချင်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေများကို အထူးဦးစားပေး ကိုယ်တိုင်သင်ကြားပေးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းစာအနေနှင့် စတုတ္ထတန်းသာ အောင်မြင်ထားသော ဒေါ်မြမေသည် ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးကို အသံနေ အသံထားဖြင့် တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးရအောင် ရှိခိုးတတ်သလို ဓမ္မစကြာဓာရဏပရိတ်နှင့် ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ကို အလွတ်ရွတ်ဆိုနိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မတို့ရပ်ကွက်၌ အိမ်ထောင်သည် အမျိုးသမီးကြီးများနှင့် အသက် (၅၀)ကျော် အပျိုကြီးများ ဦးဆောင်၍ အပျိုမကြီးတကြီး၊ အပျိုလတ်၊ အပျိုပေါက်စလေးတို့သည် လဆန်း၊ လဆုတ် စ ရက် ဥပုသ်နေ့နှင့် လပြည့်၊ လကွယ်ညများတွင် အလှည့်ကျရာ အိမ်များ၌

စုဝေး၍ ဘုရားရှိခိုးကြပါသည်။ ထိုသို့ ဘုရားရှိခိုးကြရာတွင် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် ဘုရားရှိခိုးကို ဒေါ်မြမေ တစ်ယောက်တည်းက ကြားရသူ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းအောင် အသံနေ အသံထား သာယာစွာဖြင့် ရှိခိုးလေ့ ရှိပါသည်။

ဒေါ်မြမေ၏ဘဝသည် စက်ရုပ်တစ်ခုကဲ့သို့ မနက်မိုးလင်းမှ မိုးချုပ်သည်အထိ ဈေးဝယ်၊ ချက်ပြုတ် စသည့် အိမ်မှုကိစ္စ အဝဝနှင့်သာ ကျင်လည်နေရရာပါသည်။ အခြားအမျိုးသမီးများကဲ့သို့ ပိုင်းဖွဲ့ပြီး စကားပြောခွင့် မရရှိပါ။ မိဘများကြိုက်သည့် ပုံစံအတိုင်း ဘဝကို မြှုပ်နှံထားရသူ ဖြစ်ပါသည်။

ဂျပန်များက လွတ်လပ်ရေးအတွက် ပေးသဖြင့် အစစ်ထင်ပြီး မြန်မာတစ်ပြည်လုံး လွတ်လပ်ရေးပွဲကို ပျော်ရွှင်စွာ ဆင်နွှဲကြသောအခါ ကျွန်မတို့ မြို့ငယ်ကလေး၌ “ဒို့ဗမာကြည်ကြည်” အငြိမ့်ခွဲဖြင့် စည်ကားစွာ တစ်မြို့လုံးနီးပါး လွတ်လပ်ရေးကွင်း၌ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြပါသည်။

အိမ်နီးချင်း အဖော်ကောင်းသဖြင့် မိဘများခွင့်ပြုချက်ရ၍ ဒေါ်မြမေခမာ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် တစ်ခါ မျှမကြည့်ဖူးသော အငြိမ့်ပွဲကို ပွဲပြီးသည်အထိ ကြည့်ခွင့်ရခဲ့၍ အလွန်ဝမ်းသာကြည်နူးမိပါသည်။ အငြိမ့်ကရင်း ထပ်ကာထပ်ကာ သီဆိုသော သီချင်းမှာ “ဒို့ဗမာ ကြည်ကြည်ရယ် နောက်ပိတ် အိတ်ကိုလွယ်” ဟူသော စာကြောင်းမှာ ဒေါ်မြမေ နားထဲ၌ စွဲသွားမိပါတော့သည်။

ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ် ဘုရားရှိခိုးကိုသာ အသံနေအသံထားဖြင့် ဘုရားရှိခိုးတတ်သော ဒေါ်မြမေသည် စက်ချုပ်ရင်းနှင့် နေ့လယ်နေ့ခင်းတွင် ဒို့ဗမာကြည်ကြည် သီချင်းကို သီဆိုမိသောအခါ မိဘများ၏ ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်းကိုခံလိုက်ရရာပါတော့သည်။ ဒေါ်မြမေအနေနှင့် စက်ချုပ်ရင်း သီဆို

www.burmeseclassic.com

ဒီသည်မှာ မည်မျှအပြစ်ကျူးလွန်မိ၍
ယခုလို အဆူခံရမှန်း နားမလည်နိုင်
တော့ပါ။

ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး ဘုရားရှိခိုး
သောအခါတွင်လည်း ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင်
ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်ကို အသံ
နေ အသံထားဖြင့် ကြည်ညိုစွာ ရှိခိုးနေ
ဆဲ မိဘများ၏ ဒေါသတကြီးနှင့် ဟန့်
တားမှုကို ခံလိုက်ရရှာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်မြမေသည် မိန်း
တလေးဖြစ်ရခြင်းမှာ အလွန်စိတ်ပျက်
စွယ်ကောင်းလှသည်ဟု ခံယူမိပြီး ကျွန်မ
တို့မြို့မှ ဘုရားကြီး သို့မဟုတ် မြသိန်း
စာန်ဘုရားကြီးသို့ သွားပြီး ယောက်ျား
ဆုကို အားသွန်ခွန်စိုက် ပီပီပြင်ပြင်
တောင်းခံရှာပါတော့သည်။

ပြုမူဆောင်ရွက်လေသမျှ ကိစ္စ
အဝဝတွင် အရာရာနှင့် အကြောင်း
ကြောင်းဖြစ်တတ်သော ဒေါ်မြမေခမာ
ဘုရားကြီးသို့ ပူဖောင်းအလုံးကြီးနှစ်လုံး
နှင့် ပူဖောင်းအရှည်ကြီးတစ်လုံးကို နေ့
ခင်းကြောင်တောင် လှပြင်သူမြင်ကိုင်၍
တစိုက်မတ်မတ် ခြေလှမ်းကျကြီးဖြင့်
အိုတက်နေသဖြင့် သတိထားမိသူများက
စိတ်ဝင်စားပြီး အကျိုးအကြောင်းကို
မေးမြန်းသောအခါ ဒေါ်မြမေက . . .

“ကျွန်မလေ မိန်းမဖြစ်ရတဲ့ဘဝ
တို့ စိတ်ပျက်လွန်းလို့ပါ”ဟု ပြန်ဖြေပါ
သည်။ ထိုအခါ အကြောင်းရင်းကို သိ
လိုသူများက . . .

“ဒီပူဖောင်းအတွဲလိုက်ကြီးတ
ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ”ဟုမေးမြန်းသောအခါ
ဒေါ်မြမေက . . .

“တူသောအကျိုး ထပ်တူထပ်မျှ
ပေးတယ်ဆိုလို့ ဒီပူဖောင်းကို ဘုရားကြီး
မှာ လှူပြီး ယောက်ျားဆုတောင်းမလို့
ပါ” ဟု ပြန်ဖြေသောအခါ မေးမြန်းမိ
သူများမှာ ငို၍ ရယ်၍မရသောမျက်နှာ
များဖြင့် သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြပါသည်။

ထိုအခါ ဒေါ်မြမေက အောက်
ပါအတိုင်း ဆက်၍ သူ့ဘဝကို ရင်ဖွင့်
ပြပါသည်။

“ကျွန်မလေ ငယ်ငယ်ကတည်း
က အဖော်တွေနဲ့လဲ မကစားခဲ့ရဘူး။
အခု ကြီးလာတော့လဲ ဘယ်ကိုမှ တစ်
ယောက်တည်း မသွားရဘူး။ ဘုရားရှိခိုး
ရင်လဲ ‘ဟေ့ မြမေ တိတ်လိုက်စမ်း’ လို့
အဘက ငေါက်တယ်။ နေ့လယ် စက်
ချုပ်ရင်း ဒို့ဗမာကြည်ကြည် သီချင်းကို
ဆိုတော့လဲ အမေက ‘တယ် ဒီကောင်
မလေး အရွတ်တိုမခွံဘူး’ လို့ ပြောပါ
တယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မ ဘယ်လိုနေရ
မလဲ။ ယောက်ျားဖြစ်ရင် တောင့်လဲနေ
ရမယ်။ လွတ်လပ်မယ်လို့တွေးပြီး ခုလို
ပူဖောင်းအတွဲလိုက်ကြီးကို လှူမလို့ပါ။
တံမြက်စည်းကိုလှူပြီး ဆံပင်ကောင်း
အောင် ဆုတောင်းလို့ရတယ် ကြားဖူး
ထားတယ်။ ဒါကြောင့် ပီပီပြင်ပြင်
ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်အောင်
လို့ ဒီပူဖောင်းအတွဲလိုက်ကြီးကိုလှူပြီး
ဆုတောင်းရင် နောင်ဘဝ ယောက်ျား
ဖြစ်မှာ သေချာတယ်လို့ ယုံကြည်မိ
တယ်”

ဟု ပြန်ပြောသောအခါ ကြားရ
သူ အပေါင်းမှာ သနားရတော့မလို့လို့
အော်ပြီး ရယ်လိုက်ရတော့မလို့လို့ ဖြစ်
သွားကြပါတော့သည်။

ထိုအခါ အလွန်ရင်းနှီးသော
အသက်ကြီးကြီး အမျိုးသမီးတစ်ဦးက
ဒေါ်မြမေကို အိမ်သို့ခေါ်သွားပြီး အဆူ
ခံရသော အကြောင်းရင်းကို အသေးစိတ်
ရှင်းလင်းခိုင်းရာ ပထမရောင်ခြည်တော်
ဘုရားရှိခိုး၌ ဒေါ်မြမေသည် . . .

“အထက်ဆံတော်ဖျား တစ်
လျှောက်မှ အောက်ခြေဖဝါးတော်တစ်ခွံ
ထိုထိုသော ကိုယ်တော်မြတ် အစိတ်
စိတ်မှ” ဟု ဆိုရမည်အစား “အထက်
ဆံတော်ဖျား တစ်လျှောက်မှ အောက်
ဆံတော်ဖျားတစ်ခွံ” ဟု မှား၍ဆိုမိခြင်း။
ဒုတိယ ဒို့ဗမာကြည်ကြည် သီ
ချင်းဆိုရာ၌ . . .

“ဒို့ဗမာကြည်ကြည်ရယ် နောက်
ပိတ်အိတ်ကိုလွယ်”ဟု ဆိုရမည်အစား

သူနားကြားလို့ပြီး အမှတ်မှားခဲ့သဖြင့်
“ဒို့ဗမာကြည်ကြည်ရယ် ကပ်ပယ်အိတ်
ကိုလွယ်” ဟု ဆိုမိကြောင်းကို ရှင်းလင်း
ပြောပြရှာပါသည်။

သူ့ခမာမှာ ကပ်ပယ်အိတ်၏
အဓိပ္ပာယ်ကိုလုံးဝမသိရှာပါ။ ယောက်ျား
နှင့် ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတခေါင်းပါး
သလို မိန်းမ၏ ဓမ္မတာကိစ္စကိုပင် ပီပီ
ပြင်ပြင် သဘောမပေါက်သူဖြစ်ပါသည်။
ခေါင်းမူးလျှင် ဓမ္မတာမမှန်၍ ဖြစ်တတ်
သောကြောင့် သွေးဆေးဆောင်ထားရန်
ပြောနေကြသောအခါ ဒေါ်မြမေက . . .

“ကျွန်မကိုလဲ အဲဒီသွေးဆေး
နာမည် ပြောပါဦး။ အဘလဲ ခဏ ခဏ
ခေါင်းမူးနေတယ်။ ဓမ္မတာမမှန်ဘူးထင်
တယ်” ဟု ဝင်ပြောသဖြင့် သူ့ကို အူ
ကြောင်ကြောင်နှင့် ပြန်ကြည့်မိကြပါ
သည်။

အဆိုတော်လွမ်းမိုး သီချင်းထဲက
လို “ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဒီလိုပဲ
ရှိတယ်” လို့ ဆိုရလောက်အောင် ထူး
ခြားစွာ ရိုးသားရွာသူ ဒေါ်မြမေအား
ဤစာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ကျွန်မပင်လျှင် အသက်(၈၁)နှစ်
ရှိပြီဖြစ်၍ ဂျပန်ခေတ်၌ အသက်(၃၀)
ကျော် အပျိုကြီးစာရင်းဝင် ဒေါ်မြမေ
သည် ယခုလောက်ဆိုလျှင် ဘဝတစ်ပါး
သို့ ရိုးသားစွာ ကူးပြောင်းသွားပြီဟု ထင်
မိပါသည်။

မိမိဇာတိမြေကို ခွဲခွာခဲ့ရသည်
မှာ အနှစ်(၆၀)ကျော်ပြီဖြစ်၍ ယခုခေတ်
မျိုးဆက်သစ်ကလေးများသည် ဒေါ်မြ
မေကို သိကြတော့မည် မဟုတ်ပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤစာမူဖြင့်
ပေးတမ်းစွန့်ကြဲ လျှော်ရသမျှ ကုသိုလ်
အစုစုကို ဒေါ်မြမေလည်း သာဓုခေါ်
နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မခေါ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ
အကြွင်းအကျန်မရှိ ထပ်တူထပ်မျှ ရရှိပါ
စေဟု ဆန္ဒပြုရင်း . . .

□ ရွှေဝင်

ပင်စင်ယူခါနီး
ဘာတွေများ
ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားလဲ

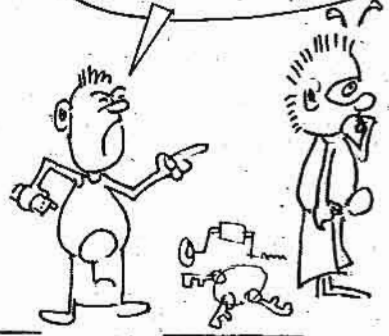

ဆံပင်ဆိုးဆေးရယ်၊
တီရှပ်နဲ့ရှော့ပင်ရယ်၊
ဂိမ်းများများပါတဲ့
ဟမ်းဆက်ရယ်

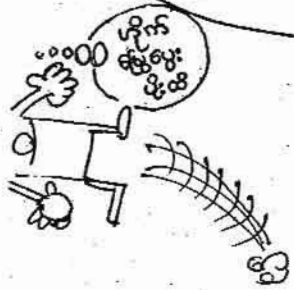
၁

ဆရာအိမ်ကို သူ့ခိုးခိုးခံရလို့ဆို
ရဲစခန်းကိုဖုန်းဆက်ပေးခုခံလား

၂

ဟာမဆက်နဲ့ အခိုးခံရတဲ့
ပစ္စည်းစာရင်းကို မြင်တာနဲ့
ပိုင်ရှင်အစစ်ရင်ခံပွားဦးမယ်

ဖြောင့်မတ်တာရယ်၊ ကောက်ကျစ်တာရယ်
ဒီနှစ်လမ်း၊ မင်းဘယ်လမ်းရွေးမလဲ

ဒါများလွယ်လွယ်လေးကောက်ဖြို
ဒီတော်ကပ်ထဲထည့် ကိုယ့်ကိုမတော်မတ်
လေးလျှောက်မှာပေါ့ကွ

လင်းထူးဂေဟ် <သန်လျှင်>

တစ်နေ့တစ်နေ့မင်းအကြိတ်
ဝက်သားချည်းပဲချက်မနေပါနဲ့ကွာ
မင်းကိုယ်မင်းပြန်ကြည့်ပါဦး

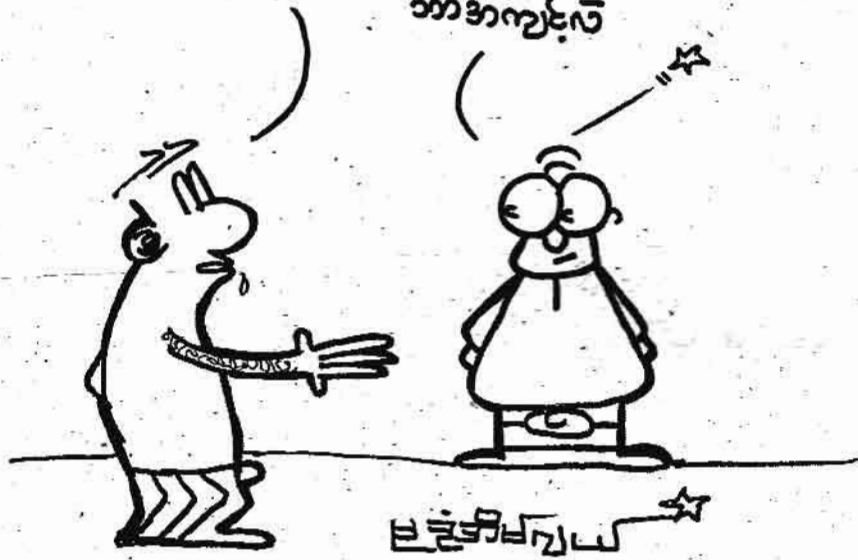
လင်းထူးဂေဟ် <သန်လျှင်>

တက်တူညိုထားသလို
ဘယ်တော့မှဖြုတ်မရတဲ့
အကျင့်တစ်ခုရှိတယ်

လာဘ်စားတိ
အကျင့်

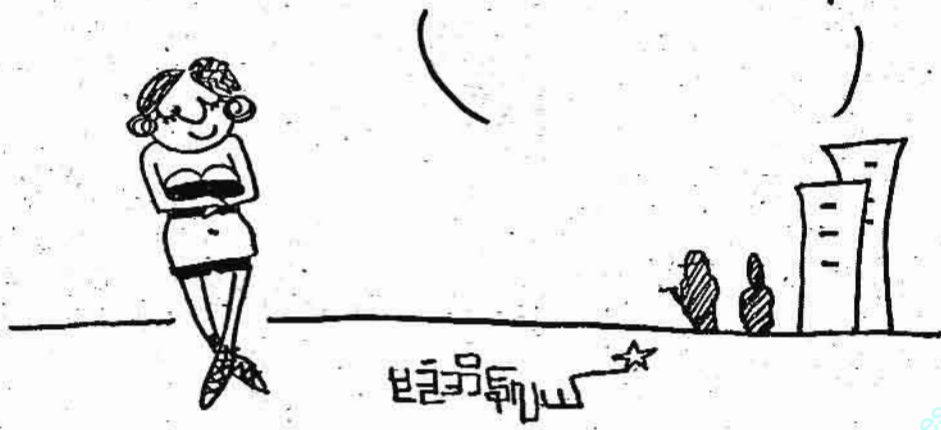
ဘာအကျင့်လဲ

ဗုဒ္ဓဘိက္ခုနီ

လုံခြုံခြုံခိုဝတ်စားဆင်ယင်တဲ့
တို့ယဉ်ကျေးမှုလို ဗုဒ္ဓဘိက္ခုနီအောင်
မော်ချွတ်ယဉ်ကျေးမှုလို
ဝါဒဖြန့်သူတွေက
ဗုဒ္ဓအတွင်းအရေးဆိုးမောက်တဲ့
လူတွေ မဟုတ်ဘူးလား

သိပ်ဟုတ်

ဗုဒ္ဓဘိက္ခုနီ

ပြုံးရယ်ရယ်ကား ကလေးများ

အနောက်နိုင်ငံတစ်ခုက စိတ်ကျန်းမာရေးကု ဆေးရုံတစ်ရုံမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဆီက စိတ်ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနေတဲ့လူတွေကို သီးခြားလူတွေလို သဘောမထားဘဲ သာမန်လူတွေလို သဘောထား ဆက်ဆံလေ့ရှိပါတယ်။ သူတို့ဝါသနာပါတဲ့ အားကစား၊ အနုပညာ၊ ဂီတ၊ ပန်းချီကားစ တတ်နိုင်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးထားကြပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ စိတ်ကျန်းမာရေး အထူးကုတဲ့ဆရာဝန်က ဆေးရုံထဲ လှည့်လည်စစ်ဆေးရင်း ဆေးရုံဝင်းထဲရှိ မြက်ခင်းတစ်ခုပေါ်မှာ အကျအနာ ထိုင်ပြီး ပုံဆွဲဖို့ဟန်ရေးပြနေတဲ့ ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးကိုတွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ဒီလူနာအနေနဲ့ ပန်းချီကားချုပ်ပေါ်မှာ ဘာမှဆွဲထားတာ မတွေ့တော့ အံ့ဩသွားတဲ့ ဆရာဝန်က ဝေဒနာရှင်ပန်းချီဆရာကို မေးလိုက်တယ်။

“ခင်ဗျား ပန်းချီဆွဲမလို့လား၊ ဘာတွေ ဆွဲမှာလဲဗျ” လို့ မေးလိုက် တော့ ဝေဒနာရှင်က ပြန်ပြောတယ်။

“ဆွဲပြီးသွားပြီလေဗျာ၊ ခင်ဗျား မမြင်ဘူးလား”

ဒီစကားကြားတော့ ဆရာဝန်က အံ့ဩသွားတယ်။ သူတွေ့တာ တော့ ဘာပုံမှဆွဲမထားတဲ့ ကားချုပ်တစ်ချုပ်ပဲ။

“ဗ... မမြင်”

“ဒါ နွားစားကျက်တစ်ခုပုံကို ဆွဲထားတာဗျ”

“နို့ မြက်ခင်းတွေလဲ မတွေ့ပါလား”

“မတွေ့ဆို နွားတွေဝင်စားသွားပြီလေဗျာ”

“ဟုတ်လား၊ အဲဒီနွားတွေကော”

“ခင်ဗျား ငတုံးလား၊ မြက်တွေကုန်မှတော့ ခင်ဗျားနွားက ထွက်သွားပြီပေါ့ဗျ”

စိတ်ကျန်းမာရေးအထူးကုဆရာဝန်ဟာ သူတစ်သက်မှာ အထူးခြားဆုံးနဲ့ လက်ရာအမြောက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ပန်းချီကားချုပ် ကို သူ့ဝေဒနာရှင် ပန်းချီဆရာဆီကတစ်ဆင့် တွေ့ခွင့်ရလိုက်ပါသတဲ့။

တိရစ္ဆာန်ရုံအတွင်းတွင် မြေးအဘိုး နှစ် ယောက် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေ၏။

အဘိုးဖြစ်သူက မြေးလေးကို မျောက်ရွာသို့ ခေါ်သွားသည်။

“မြေးလေး တွေ့လား၊ ဟိုမှာမျောက်ကလေး တွေ”

“ဟုတ်တယ် ဘိုးဘိုး၊ သားလိုပဲ ဆော့နေ တာ”

“အေးကွ၊ လူဆိုတာ မျောက်က ဆင်းသက် လာတာ၊ လူနဲ့ သိပ်တူတယ်”

“ဟုတ်ပြီ ဒီက မျောက်တွေ နည်းနည်းသွား တာ လူဖြစ်သွားလို့ကိုး”

ဦးလှိုင်လှိုင်ကား ဗဟုပ္ပာဒ်

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်တစ်ဦးသည် ကွန်ပျူတာအရောင်းဆိုင် တစ်ခုသို့ လာရောက်လေ့လာရာ အရောင်းမန်နေဂျာမှ သူ၏ ကုန်ပစ္စည်းအား ရောင်းဖြစ်အောင် ဆွဲဆောင်ပြောဆိုရာ မအောင်မြင်ဘဲ ရှိနေသည်။ သူ ဘယ်လို အမွှမ်းတင်၍ ပြော ပြော စိတ်ဝင်စားပုံ မရ။

“အလွန်ကောင်းတဲ့ ကွန်ပျူတာပါခင်ဗျာ၊ ဆရာမှာ ဘယ်လိုပြဿနာ အခက်အခဲတွေ ရှိနေနေ ဒီကွန်ပျူတာက ဒီအခက်အခဲတွေရဲ့ ငါးဆယ်ရာနှုန်းကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ပါတယ်”

ထိုစကားကြောင့် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် စိတ်ဝင်စားသွား သည်။

“တစ်ဝက်ဖြေရှင်းပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ သေချာတယ် နော်”

“အာမခံပါတယ် ဆရာ၊ ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းပေး နိုင်ပါတယ်”

“ငါက ရာနှုန်းပြည့်မှ ကြိုက်တာကွ၊ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ် ဒီကွန်ပျူတာမျိုး နှစ်လုံးပေး၊ ဒါမှ ငါ့အတွက် အဆင်ပြေမှာ”

လွန်စွာမှကို မိုးအလွန်းလှသည့် တောင်သူဦးကြီး တစ်ယောက်တွင် သန်း ခေါင်စာရင်းနဲ့သို့ရောက်လာပြီး နှစ်စာနေ အား ပြောလိုက်သည်။

“အဘသေသွားပြီဆိုတဲ့ ထောက်ခံ စာကို နှုတ် ထုတ်ပေးဖို့ပါ”

“နေပါဦး၊ အဘက ပေါက်ပေါက် ရှာရှာ မသေသေးဘဲ သေပါပြီလို့ ဘာလို့ ထောက်ခံစေချင်တာလဲ”

“ဒီလိုပါ၊ အကြွေးရှင်တွေက သူတို့ အကြွေးတွေကို နောက်ထပ်မတောင်းနိုင် အောင်လို့ အဘက သူတို့ယုံအောင် ပြချင် လို့ပါ”

“အမ်”

ပြုံးရယ်ရယ်ကား ဗာသာပျား

ညနေဘက် ယောက်ျားဖြစ်သူ ရုံးမှပြန်လာသောအခါ ဇနီးဖြစ်သူက အိမ်ဝမှ ဆီးပြော၏။

“နေ့လယ်က မြို့ထဲလာရင်း ရှင့်ရုံးခန်းထဲ ရောက်ခဲ့တယ်”

“ငါ အစည်းအဝေး သွားနေတယ်ကွ”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှင့်မရှိဘူး၊ ထိုင်ခုံမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ရှင့်တိုက်ပုံအင်္ကျီထဲက ပိုက်ဆံသုံးထောင် နှိုက်ယူလာခဲ့တယ်”

“ဟာ ငါ ရုံးခန်းပြောင်းသွားပြီကွ၊ မင်း ဘယ်သူ့အထံ အိတ် မှားနှိုက်ပြီလဲ မသိဘူး”

စားသောက်ဆိုင်ကြီး တစ်ခု အတွင်းသို့ လူလတ်ပိုင်းတစ်ဦး ဝင်လာ၏။ စားသောက်ဆိုင်မှ စားပွဲထိုးချာတိတ်နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေ၏။

“ဆရာ မင်းလမ်းမှာ ဆံပင်ညှပ်လာတယ်”

“ဟုတ်တယ်ကွ”

“ဆရာအင်္ကျီက မင်းမင်းဆိုင်က ချုပ်တာ”

“မှန်တယ်ဗျာ”

“ပြီးတော့ ဒီကိုမလာခင် ဈေးထဲမှာ ဖိနပ်တိုက်လာတယ်”

“တကယ်စုံထောက်ပဲ”

“ဖိနပ် ဖိနပ်... အင်း... ဆရာမှာ မုဆိုးမရည်းစား ရှိတယ်”

“ဟေ့ တော်လှချေလားကွ၊ ဖိနပ်ကိုကြည့်ပြီး ရည်းစားကို ပြောလို့ရတယ်”

“ရတာပေါ့၊ မနေ့က ကျွန်တော်မရှိတုန်း အမေဆီ လာပြီး မှားစီးသွားတဲ့ ကျွန်တော့်ဖိနပ်ပဲ”

ပြုံးလှလှနား ကားများ

မကြာမီ လက်ထပ်ရတော့မည့် သတို့သမီးက မိခင် ဖြစ်သူအား ပြောသည်။

“အမေရယ် သမီးတော့ ဒုက္ခပဲ”

“ဟဲ့... ဘာဖြစ်လို့ ဒုက္ခရတာလဲဟဲ့”

“သမီးယူရမယ့်ယောက်ျားက အိပ်ရင် အရင်းဟောက် တယ်တဲ့ အမေရဲ့”

“အမယ်လေးဟယ်၊ ဒါများ စိတ်ညစ်စရာလား၊ နှင့် အဖေတုန်းကလဲ ဒီလိုပဲ ဟောက်တယ်ဆိုပြီး တောက်ချင် ယောင်ဆောင်တတ်တယ်၊ ပြီးတော့ အိပ်မောကျသလိုလိုနဲ့ မျက်လုံးကလေးမှေးပြီး အမေ ဘယ်သွားတယ်၊ ဘာလုပ်တယ် ဆိုတာ ချောင်းကြည့်နေတာအေး”

ကျေးဇူးရှိလျက် နာခံဝန်

လူရယ်လို့ဖြစ်လာကြရင် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေမှာ ကျေးဇူးတရားဆိုတာ မလွဲမငွေ ပါလာတတ် စမြဲပါ။ သူ့အပေါ် ကိုယ်က ကျေးဇူးပြုမိဖူးကြသလို သူတစ်ထူးရဲ့ ကျေးဇူးတရားနဲ့လည်း ဘယ်သူမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြပါဘူး။ ကျေးဇူးတရားဆိုတဲ့ စကားရဲ့နောက်မှာ ကျေးဇူးစွပ်တယ်၊ ကျေးဇူးတန်းတယ်၊ ကျေးဇူးမသိတတ်ဘူး စသဖြင့် တံဆိပ်အမျိုးမျိုး တပ်ပြီး နှာခေါင်းရှုံ့ကြပါတယ်။ အထင်သေးကြပါတယ်။ သို့သော် 'ဥစ္စာမရှိ ကတိမတည်'ဆိုတဲ့ စကားကို ကျေးဇူးတရားကို သိပင်သိငြားလည်း အခြေအနေအရ သေသာသေသွားခဲ့တယ်။ ကျေးဇူးကို ပြန်လည်တုံ့ပြန်သူမှ မပြုနိုင်ကြသူတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အပါအဝင်ပါပဲ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျေးဇူးပြန်မဆပ်နိုင်ရင် နေပါစေ။ ကျေးဇူးပဲ၊ ကျေးဇူး တန်းသူ မဖြစ်အောင်တော့ ဆင်ခြင်ကြရပါလိမ့်မယ်။

□ စောနိုင်သူ

စာရေးသူ၏ ရန်ကင်းတိုက်ခန်း
ရှေ့က ဝေဒင်ဟောခန်းမှာထိုင်ရင်း ပြုံး
မိပါသည်။ ပြုံးရသော အကြောင်းက
ရှိနေသည်။ လွန်ခဲ့သော (၆) နှစ်ခန့်က
နေပြည်တော် ပညာအိမ်ရာတွင် ဝေဒင်
ဟောရန် ရှိနေသော စာရေးသူ၏
တပည့်မ နန်းစုခိုင်ကို နောက်ပြောင်
လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့မှာ စာရေးသူ
ထံ ရောက်ရှိလာပြီး . . .

“ဆရာတို့ကလေး သမီးကို နှပ်ချ
လိုက်ပြန်ပြီ။ ကိုယ့်သမီးလေးကို ဒီလို
နှပ်ချတာတော့ မကောင်းဘူး။”

“နေပါဦး၊ ဘာတွေပြောနေတာ
လဲ သမီး။”

“မိမိတို့ အိမ်ခြံဝင်းအတွင်းမှာ
မစိုက်ပျိုးသင့်တဲ့သစ်ပင်တွေ၊ စိုက်ပျိုး
သင့်တဲ့သစ်ပင်တွေအကြောင်း ပြောပြ
ပါဆိုတော့ ဆရာက မှတ်စုစာအုပ် ငှား
ပြီး ကူးရေးထားလို့ ပြောတယ်လေ။”

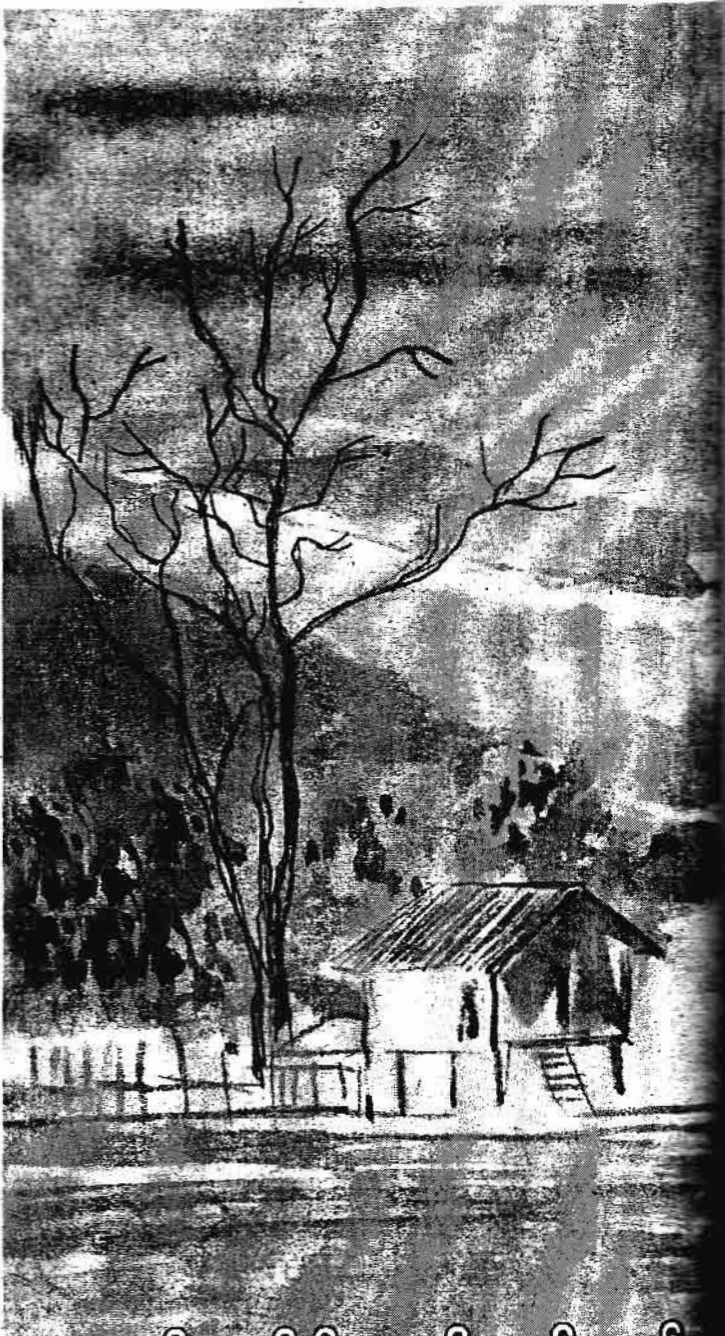
“အင်း . . . ဟုတ်တယ်လေ၊
အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ။”

“ဆရာမှတ်စုစာအုပ်မှာ မစိုက်
ပျိုးသင့်တဲ့သစ်ပင်အကြောင်း ပါတယ်။
စိုက်ပျိုးသင့်တဲ့သစ်ပင်အကြောင်း ရေး
မထားဘူး။ သမီးက မေးတော့ စကား
သိပ်များတယ်။ အိမ်ရောက်ဖတ်ကြည့်
တဲ့ ဆရာ လိမ့်တယ်။”

“ဟုတ်တယ်၊ မှတ်စုစာအုပ်က
ငှားလိုက်တာ၊ ပြန်လာမပေးဘဲ နေပြည်
တော်သွားရင် ယူသွားမှာစိုးလို့ လိမ်
လိုက်တာ။ အဲဒါမှ ဒီကောင်မလေး ပြန်
လာလိမ့်မယ်။ ပညာပေးလိုက်တာပဲ။”

“ဆရာစာအုပ်ကို ပြန်မပေးဘဲ
ရှိပါ့မလား ဆရာဇနီး။”

“ပေးလိုက်တဲ့စာအုပ်တွေ ဖတ်
လဲမဖတ်ဘူး၊ ပြန်မပေးလို့ တောင်းယူ
ရတယ်။ သမီးဆီမှာ ဆရာမှတ်စုစာအုပ်
တွေရှိသေးတယ်။ ပညာခန်းတွေ သိပ်
ကောင်းတယ်။ ဆရာရဲ့ ဆရာဖြစ်တဲ့
မွေးချိန်ဟောနည်းစနစ် (လောကဓံရှစ်
ပါး) မြန်မာ့စိုးရာ ဝေဒင်လက်စွဲကျမ်းကို

လောကီအကျိုးစီးပွား တိုးတက်စေရန်
မိမိတို့အိမ်၏ ဥပစာခြံအတွင်း
သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်း
ဆရာဇနီး

ပြုစုတဲ့ ဆရာပရမတ် (အေးချမ်းသူတို့ စံပျော်ရာ) ရဲ့ ပညာတွေလေး၊ သိပ် ကောင်းတယ်”

“ဆရာမမြင်တဲ့ ရမ်းသန်းပြော နေ၊ သမီး ဖတ်ပါတယ် ဆရာရဲ့”

“ဒါဆိုလဲ ပြီးရော”

“မပြီးသေးဘူးလေ ဆရာရဲ့၊ အိမ်ရဲ့ ဥပစာခြံအတွင်း စိုက်ပျိုးသင့်တဲ့ သစ်ပင်အကြောင်းကိုပြောပါဦး”

“ဒါဆို လိုက်မှတ်တော့”

စာရေးသူသည် တပည့်မ နန်းစု ခိုင်ကို ရှင်းဖြလိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ . . .

“အင်း . . . အခုမှပဲ ပြည့်စုံတော့ တယ်”

“ဒါဆို ပြန်တော့မှာလား”

“မပြန်သေးဘူးဆရာ၊ လက်ဖက် ရည်ဆိုင်သွားရအောင်၊ ဆရာ့ကိုလဲ ဧည့်ခံခွင့်တယ်၊ နေပြည်တော်မသွားခင် ဆရာ့ကို လာကန်တော့ဦးမယ်”

“ဒါနဲ့ သမီးကို ပြောပြရဦးမယ်၊ အချို့အိမ်တွေရဲ့ အိမ်ရှေ့ကခြံစည်းရိုးမှာ နွယ်ပင်တွေတက်နေတာ တွေ ဖူးလား”

“တွေ့ဖူးပါတယ် ဆရာ”

“အေး . . . အဲဒီအိမ်တွေ ဘယ် တော့မှ စီးပွားမတက်ဘူး၊ စီးပွားတက် လဲ ခဏ၊ ရလာတဲ့ငွေကြေး ပစ္စည်းတွေ ပျောက်ပျက်ကုန်ရော၊ ဆရာတော့ ကင်း ပုံပင်တွေ အများဆုံးတွေ့တယ်၊ နွယ်ပင် ဆို ဘယ်နွယ်ပင်မှမရှိတာ အကောင်း ဆုံးပဲ၊ ဘူးပင်စိုက်ရင် အိမ်ရှေ့မှာ မစိုက် ကောင်းဘူး၊ အချို့အိမ်တွေက အိမ်ရှေ့ မှာ မီးဖိုတည်ပြီး ထမင်းဟင်းချက်တယ်၊ ဒီအိမ်ပူလောင်နေတတ်တယ်၊ အိမ်သူ အိမ်သားတွေမှာ အတွင်းပူ အပြင်ပူ ရှိနေတတ်တယ်၊ ဝင်းခြံလေးနဲ့ နေတဲ့ အိမ်ဆိုလဲ ခြံတံခါးကို သေသေသပ်သပ် ရှိရမယ်၊ ပျက်စီးယိုယွင်းနေတာ မရှိရဘူး၊ အိမ်ရှေ့အဝင်အထွက် တံခါးမကြီးဆို လဲ ဒီအတိုင်းရှိနေရမယ်၊ နှစ်ထပ်အိမ် တွေဆို အပေါ်တက်တဲ့ လှေကားက အပျက်အစီးမရှိသလို အုတ်ဖိနပ်လဲ ပဲ့ရွဲတာမျိုး မရှိရဘူး၊ ဘာကြောင့် ဒါတွေ

ပြောနေရသလဲဆိုတော့ ဝင်မယ့်လာဘ် ဟာ မဝင်တော့ဘူး ဖြစ်မှာစိုးလို့ပဲ၊ အဲဒါ တွေ မှတ်ထား၊ ပြီးတော့ အိမ်ရဲ့ခြံထဲ မှာဖြစ်စေ၊ အိမ်ရှေ့မှာဖြစ်စေ သပြေပင် လုံးဝမစိုက်ရဘူး”

“အောင်သပြေကို ပြောတာ လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ”

“အိမ်ပူတယ်၊ ဇီးပွားရှာဖွေရခက် တယ်၊ အိမ်သူအိမ်သားအချင်းချင်း တစ် ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မတည့်ကြဘူး၊ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ မဝင်တော့မှာ ဆရာတော်ကြီးတွေ မိန့်ကြားတာ ဆရာ ဖတ်ဖူးတယ်၊ အဲဒါ ဆရာ့ကိုယ်တွေ့ပဲ၊ ဒီကြားထဲ ကိုယ့်အိမ်ခြံဝင်းထဲမှာ ဝါးတွေ သစ်တွေပုံရာမှာ သစ်ကြားဝါးညှပ်တာ မျိုး ဝါးကြားသစ်ညှပ်တာမျိုး ရှိနေရင် အိမ်ကိုခိုက်တယ်၊ ပြဿနာပေါင်းစုံဝင် တော့တာပဲဟာ၊ အဲဒါတွေမှတ်ထားဦး၊ အခုပြောတာ နားလည်ရဲ့လား”

“နားလည်ပါတယ် ဆရာ”

“အိမ်က ဘုရားစင်ဆိုလဲ သန့် သန့်ရှင်းရှင်း ရှိနေရမယ်၊ ဘုရားစင်ပေါ် အလွယ်တကူတင်တတ်တာတွေ တွေ့ဖူး တယ်၊ ထိလက်မှတ်တွေ၊ နာရီ၊ မျက်မှန်၊ ပြီးတော့ စာအုပ်လေးတွေ၊ ဘုရားစင် ဟာ သန့်ရှင်းနေတာ ကောင်းတယ်၊ ဘုရားခန်းကို သီးခြားလုပ်ထားရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့၊ အခန်းမဟုတ်လဲ လိုက်ကာဆွဲထားလဲ ရတာပဲ၊ ဒါပါပဲ၊ လူတိုင်းသိထားသင့်တဲ့ အချက်လို့ ယူဆ တယ်၊ ဒါကြောင့် သမီးကတစ်ဆင့် ဖြန့်ဝေပြောပြပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“ဒါဆို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွား ကြမယ်”

လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်ခန့်က တပည့်မ နန်းစုခိုင်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သော ပုံရိပ်ကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားနေမိပါသည်။ မိမိတို့ အိမ်ခြံဝင်းအတွင်း ဇီးပွား လာဘ်လာဘ တိုးတက်စေရန် စိုက်ပျိုး

သင့်သော သစ်ပင်များ အကြောင်းကို စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိစေရန် တင်ပြ လိုက်ရပါသည်။

❖ တနင်္ဂနွေ သားသမီးများသည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း မြောက်ဘက် အရပ်တွင် သစ်ဆိမ့်ပင်၊ သကြားဩဇာ ပင် စသည်တို့ကို ကျနစွာ ရှင်အောင် စိုက်ကြရမည်။

❖ တနင်္လာ သားသမီးများသည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း အရှေ့မြောက် တွင် ထင်းရှူးပင်၊ ဒန့်သလွန်ပင် စသည် တို့ကို ကျနစွာ ရှင်အောင်စိုက်ကြရမည်။

❖ အင်္ဂါသားသမီးများသည် မိမိတို့ ၏ ဥပစာခြံအတွင်း အရှေ့ဘက်တွင် အုန်းပွဲပင် အောင်မဲဖြူပင် စသည်တို့ကို ကျနစွာ ရှင်အောင်စိုက်ကြရမည်။

❖ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့သည် မိမိတို့ ၏ ဥပစာခြံအတွင်း အရှေ့တောင်ဘက် တွင် ကသစ်ပင် စသည်တို့ကို ကျနစွာ ရှင်အောင်စိုက်ကြရမည်။

❖ ကြာသပတေး သားသမီးတို့ သည် မိမိတို့အိမ်၏ ဥပစာခြံအတွင်း အနောက်တောင်ဘက်တွင် စွယ်တော် ပင် စသည်တို့ကို ကျနစွာ ရှင်အောင် စိုက်ကြရမည်။

❖ သောကြာ သားသမီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း အနောက် မြောက်ဘက်တွင် ဝင်အူပင်၊ လိမ်အူပင်၊ စသည်တို့ကို ကျနစွာ ရှင်အောင်စိုက် ကြရမည်။

❖ စနေသားသမီးတို့သည် မိမိတို့ ၏ ဥပစာခြံအတွင်း တောင်ဘက်တွင် မန်ကျည်းပင်၊ မင်းကွတ်ပင် စသည်တို့ ကို ကျနစွာ ရှင်အောင်စိုက်ကြရမည်။

အထက်ပါ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်း မှာ မူလကျမ်းရင်း၌ သစ်ဆိမ့်၊ ပန်းယ၊ သူရဇ္ဇ စိုက်ထ လွန်ချမ်းသာဟူ၍ ဖွင့်ပြ ထားသည်။ ဆပွတ်ကို ကြိုရမ်းအုပ်၍ ဓာတ်ရိုက်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ . . . ကျမ်းရင်း၌ သစ်ဆိမ့် ဖလ၊ သူ ရဇ္ဇ၊ စိုက်ထ လွန်ချမ်းသာဟု ဆိုထားပါ

ဒက္ခိဏသင်္ခါ ကိုးကွယ်ရာဝယ်

သည်။ ပဉ္စပုတ်နံကို စတုရန်းအုပ်၍ ဓာတ်ရိုက်နည်း ဖြစ်သည်။

❖ တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် မိမိတို့ ဥပစာခြံအတွင်း မြောက်ဘက်မှာ ဖလံပင်၊ မြတ်လေးပင်၊ မရန်းပင် စသည်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပါ။

❖ တနင်္လာသားသမီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း အရှေ့မြောက်ဘက်မှာ သပြေ၊ သဖန်း၊ သပြေပင် စသည်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပါ။

❖ အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း အရှေ့ဘက်မှာ နံ့သာပင်၊ ဒဟတ်ပင် စသည်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပါ။

❖ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း အရှေ့တောင်ဘက်မှာ အနွဲပင်၊ အံ့ဘုံပင် စသည်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာစိုက်ပျိုးပါ။

❖ ကြာသပတေး သားသမီးတို့သည် မိမိတို့အိမ်၏ ဥပစာခြံအတွင်း အနောက်တောင်ဘက်မှာ ကျီးအာပင်၊ ဂန့်အိမ်ပင် စသည်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပါ။

❖ သောကြာသားသမီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း အနောက်မြောက်ဘက်မှာ ဆူးချည်ပင်၊ ညောင်ကြတ်ပင်၊ ညောင်ချည်ပင် စသည်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပါ။

❖ စနေသားသမီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဥပစာခြံအတွင်း တောင်ဘက်မှာ ဝါညိုပင်၊ လက်ဆက်ပင် စသည်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပါ။

လောကီ အကျိုးစီးပွားတိုးတက်၍ ကျက်သရေ မင်္ဂလာအဖြာဖြာ ပြည့်စုံပေလိမ့်မည်။ မှတ်ချက်- နေပြည်တော် ပညာအိမ်ရာတွင် ဗေဒင်ဟောနေသည့် တပည့်မနန်းစုခိုင်အတွက် အမှတ်တရ။

❑ ဆရာဝေထံဦး
လူမှုထူးချွန်(ဒုတိယဆင့်)

မိမိတို့မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အိမ်ဂေဟာ အတော်များများ၌ ဒက္ခိဏသင်္ခါရုပ်ပွားတော်ကို ထားရှိပူဇော်ကြသည်ကို တွေ့မြင်နေရပါသည်။

ဒက္ခိဏသင်္ခါ ရုပ်ပွားတော်အား ထုလုပ်စီမံထားသော အယူအဆများသည် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ထူးခြားသော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စိတ်ကူးနှင့် သဒ္ဓါတရားတို့ပေါင်းစပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဟု ဆိုနိုင်ကောင်းပါသည်။ အကြောင်းမူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ခြင်း (ဥဒိဿစေတီ) ဗောဓိညောင်ကိုင်းသားဖြင့် ထုဆစ်ထားခြင်း(ပရိဘောဂစေတီ) မိုးကူးချက်၌ ဓာတ်တော်များအားဌာပနာခြင်း (ဓာတုစေတီ) ပိဋကတ်ကျမ်းဦးပါဠိဂါထာများ ဌာပနာခြင်း၊ ပိဋကတ်ပြာဖြင့် စီမံခြင်းဟုဆိုသည့် ဓမ္မစေတီစသော စေတီလေးပါးအလုံးစုံကို တစ်ပါတည်း ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍လည်း ဒက္ခိဏသင်္ခါအား စေတီလေးပါး အလုံးစုံထိုက်သော ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော် တစ်ဆူအဖြစ်ယုံကြည်စွာထုလုပ်ကိုးကွယ်ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဒက္ခိဏသင်္ခါ ရုပ်ပွားတော်ကို ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ကြသူများအနေဖြင့် ထူးကဲသော အကျိုးများကို ခံစားရရှိကြောင်း အထောက်အထားများရှိပါသည်။ သာဓကအားဖြင့် ဒက္ခိဏသင်္ခါရုပ်ပွားတော်ကို ရေသပ္ပာယ်၍ အဆိုပါ ရေကိုသောက်ပါက ရောဂါဝေဒနာအပေါင်း၊ ပယောဂအဖမ်းအဆီးဟူသမျှ ကင်းလွတ်ကြောင်း လက်တွေ့မဟာဒီဝံ အင်းသိုက်ကြီး စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ တစ်ဖန် ဝက်မစွတ် ဝန်ထောက်ဦးလတ်၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌လည်း လယ်ကိုင်းဝန် ပင်လာသည့် ယင်းတော်ဝန်မင်းထံမှ ပိဋကတ်မ

ဘုရား မဟာဗောဓိ၏ ချိုးတော်ရေကို တိုက်လျှင် ပယောဂပျောက်သည်ဟု ပြောကြကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ အများအားဖြင့် ဒက္ခိဏသင်္ခါ ရုပ်ပွားတော်ကို ပူဇော်ကပါက မီးမလောင်နိုင်ဟူသော အယူအဆကို စွဲမြဲယုံကြည်နေကြပါသည်။

ဒက္ခိဏသင်္ခါ ရုပ်ပွားတော်တွင် ရေကန်ပါရှိခြင်း၊ ကြာရိုး၊ ကြာနွယ်၊ ကြာဖတ်တို့ အုပ်ဖုံးထားခြင်းနှင့် ဆက်နွယ်နေပေ၏။ အကြောင်းမူကား မီးကို နိုင်သောအရာမှာ ရေသာလျှင် ဖြစ်၏။ ရေကန်ရှိသော ကြာပွင့်ထက်မှဖြစ်ထွန်းပေါ်တော်မူလာသော ဘုရားရှင်ဖြစ်၍ မီးကွင်းသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေ၏။ လောကီပညာရပ်များဖြစ်သော အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှဲ၊ ဂါထာ၊ မန္တန် စသည်တို့တွင်လည်း ဒက္ခိဏသင်္ခါဘုရားရှင်ရုပ်ပွားတော်အား ပူဇော်ရသည့်အတွက် ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ အိုးအိမ်တိုက်တာများ မီးမလောင်နိုင်ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိပေသည်။ ဒက္ခိဏသင်္ခါရုပ်ပွားတော်အား ထုလုပ်ကိုးကွယ်ရခြင်း၏ အကျိုးတရားဆိုင်ရာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မုံရွေးဇေတဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သမန္တစက္ခုဒီပနီကျမ်း၌...

“တင့်တယ်စွာ ထုလုပ်ထားသည့် ဗုဒ္ဓ ဆင်းတုတော်များသည် ဥဒိက (ဥဒိဿ)စေတီချည်းပင်ဖြစ်၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်သူများအတွက်ပစ္စုပ္ပန်နှင့်သံသရာတွင် လူ၊ နတ်၊ ချမ်းသာကိုရရှိ၍ အဆုံး၌ ဝိမုတ္တိရသ(နိဗ္ဗာန်)ရရှိမည်ဟု နှလုံးပိုက်ယူသင့်ပါသည်။”

ဟု လမ်းညွှန် မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ဒက္ခိဏသင်္ခါရုပ်ပွားတော်များကို ယခုမှသာ ကိုးကွယ်ကြသည်မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

ရှေးမြန်မာမင်းများ လက်ထက် ကလည်း ပူဇော်ခဲ့ကြကြောင်း လေ့လာ တွေ့ရှိရပါသည်။ အနီးစပ်ဆုံး လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရ သီပေါမင်းတရား (၁၈၇၈-၁၈၈၅) လက်ထက် ၁၈၇၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ဂယာမှ ပင့်လာသော ဗောဓိညောင်သားကို အရပ်တော် ၅ တောင် (၇. ၅ ပေ) ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ၄ တောင် (၆ ပေ) အရွယ်တော်မျှ ထုလုပ်၍ သရီရဓာတ်တော်များ၊ ပိဋကတ်တော်၊ ကျမ်းဦးဂါထာတော်များရေးသော ရွှေပေလွှာများကို ဌာပနာစေ၏။ ထို့နောက် လွှတ်တော်ရှေ့ မှန်ကျောင်းဆောင်တွင် ပူဇော်စေခဲ့သည်။

ထို့အပြင် သီပေါမင်းတရားသည် ၁၈၈၀ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၈၈၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၂၇)ရက်နေ့များတွင် ဒက္ခိဏသာခါ ရုပ်ပွားတော် အပါအဝင် ရှင်မတောင်ဘုရား၊ ပဒန်းစည်သူရှင်ဘုရား၊ မြတ်ပေါင်းမဂ္ဂဘုရား တို့ကို နန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်၍ အမွှေးနံ့သာတို့ဖြင့် ရေသပ္ပာယ်ပူဇော်ခဲ့သည်။ ၁၈၈၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၃)ရက်နေ့တွင်လည်း အဆိုပါ ရုပ်ပွားတော်များအား နန်းတော်တောင်ဘက် တောင်မြင့်တွင် အတာသင်္ကြန်ပွဲနှင့်အတူ ရေသပ္ပာယ်ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း လေ့လာမှတ်သားရပါသည်။ မိရိုးဖလာ ယုံကြည်မှုနှင့်အတူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေဖြင့် ဒက္ခိဏ

ဒက္ခိဏသာခါ ကိုးကွယ်ရာဝယ် မင်္ဂလာတို့အကြောင်း

သာခါရုပ်ပွားတော်ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြသည်မှာ အဆန်းတကြယ်ဟု မဆိုသာပါ။ ရုပ်ပွားတော်အား ဘုရားရှင်အမှတ်ထားကာ ကိုးကွယ်ပူဇော်ခြင်းကား အကျိုးမယုတ်နိုင်သည့်အပြင် အကျိုးတရားတို့ တိုးပွားရရှိမည်မှာ သေချာလှပါသည်။ မျက်မှောက် ကာလ၌လည်း ဒက္ခိဏသာခါ ဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်အား ယုံကြည်သဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် ရှိခိုးပူဇော်သည့်အတွက်ကြောင့် ရန်သူမျိုးငါးပါးတွင်တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည့် ငါးဘေး

အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ပါသည်ဆိုသော ဖြစ်ရပ်အသွယ်သွယ်ကို ကြားနေ၊ သိနေ၊ မြင်တွေ့နေရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒက္ခိဏသာခါဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်ကိုမဆို သစ္စာလေးပါးတရားတော်အား အကြွင်းမဲ့သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင် အမှတ်ဖြင့် ယုံကြည်သဒ္ဓါပွားများစွာဖြင့် ကိုးကွယ်ပူဇော်ထိုက်လှပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

□ မင်္ဂလာဦးစွာ

သုံးတန်ပေါ်နိစ် ဟောကိန်းများ

ညွန့်လွင်(စက်မှု)

သုံးတန်ပေါ်နိစ်ဟောနည်းမှာ ဂြိုဟ်စား (သို့မဟုတ်) သက်ရောက်ကိုပင် အခြေခံပြီး အနုစိတ်၍ ဟောပြောသော နည်းဖြစ်သည်။

နိစ် ဆိုသည်မှာ နိမ့်သောနေရာ ရောက်နေသော ဂြိုဟ်ကို ဆိုလိုသည်။ ဂြိုဟ်စား (သို့မဟုတ်) သက်ရောက်ကို မူတည်၍ တိုင်ထူသောအခါ တန်းပေါ်တွင် ဂြိုဟ်သုံးလုံးနှင့် တန်းအောက်တွင် ဂြိုဟ်လေးလုံး ရှိသည်။

အပေါ်ဂြိုဟ် သုံးတန်နှင့် နိမ့်သော အောက်ဂြိုဟ် လေးတန်ကို သုံးတန်ပေါ်နိစ်ဟု ခေါ်ဆိုရမည့်အစား ချဲ့၍ သုံးတန်ပေါ်နိစ်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။

သုံးတန်ပေါ်နိစ်မှာ ဂြိုဟ်စား/သက်ရောက် တို့ကို အရင်သိရှိအောင် ပြုလုပ်ပြီးမှ တိုင်ထူ၍ ဟောကိန်းထုတ် ဟောပြောသောနည်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် လွယ်ကူစေရန်အတွက် ရှစ်ရက်သားသမီး (ရာဟုအပါအဝင်) အသင့်တွက်ထားပြီး ဂြိုဟ်စားနှင့် သက် ရောက်ဇယားများကို ပူးတွဲ၍ ရေးသား ဖော်ပြထားပါသည်။

တိုင်ထူပုံမှာ . . .

တိုင်ထိပ်
ပြ
တန်းစီး
တန်းကပ်
မန္တနိစ်
တိက္ကနစ်
တိုင်ခြေ

၁	၂	၃
၆		၄
၈	၅	၀

အထက်ပါအတိုင်း အပေါ်ဆုံးက တိုင်ထိပ် (သို့ မဟုတ်) တိုင်ဖျား၊ တိုင်ထိပ်အောက်က ပြ၊ တန်းပေါ်ထ တန်းစီး၊ တန်းအောက်က တန်းကပ်၊ တန်းကပ်အောက်က မန္တနိစ် (နိစ်ကလေး)၊ မန္တနိစ်အောက်က တိက္ကနိစ် (နိစ်ကြီး) အောက်ဆုံးက တိုင်ခြေ(မြေလူး)ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

တိုင်ထူနည်းမှာ ဂြိုဟ်စား (သို့မဟုတ်) သက်ရောက် ဖြစ်သော ဂြိုဟ်နှင့် သမသတ်ဖြစ်သော ဂြိုဟ်ကို မှတ်ပြီး နောက်တစ်ခွင်ဆုတ်ရသည်။ ကျရာဂြိုဟ်ကို တန်းပေါ်မှာထား ၍ တန်းစီးပြုလုပ်ပြီးလျှင် အထက်သို့ ဂဏန်းစဉ်အလိုက် ချသွားရသည်။ အပေါ်ဆုံးရောက်သောအခါ အောက်ဆုံး ပြန်စရသည်။ နောက်ဆုံးတန်းကပ်တွင် ဆုံး၏။

www.burmeseclassic.com

သုံးတန်ပေါ် နှစ်အခေါ်	ပြုတ်စား / သက်ရောက်ပြုတ်							
	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ	ကြာသပတေး	ရာဟု	သောကြာ
တိုင်ထိပ်	၆	၂	၀	၀	၁	၃	၄	၅
ပြ	၅	၁	၆	၆	၀	၂	၃	၄
တန်းစီး	၄	၀	၅	၅	၆	၁	၂	၃
တန်းကပ်	၃	၆	၄	၄	၅	၀	၁	၂
မန္တနီစံ	၂	၅	၃	၃	၄	၆	၀	၁
တိက္ခနီစံ	၁	၄	၂	၂	၃	၅	၆	၀
တိုင်ခြေ	၀	၃	၁	၁	၂	၄	၅	၆

အင်္ဂါသက်ရောက်နှင့် ဗုဒ္ဓဟူး သက်ရောက်မှာ တိုင်အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

မိမိ၏ ပြုတ်စား/သက်ရောက်ကို သိလျှင် ထူထားသော သုံးတန်ပေါ်နှစ်တိုင်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ မိမိ၏ ပြုတ်စား/သက်ရောက်ကို အလွယ်တကူသိနိုင်အောင် ပြုတ်စားဇယားနှင့် သက်ရောက်ဇယားတို့တွင် ကြည့်ပါ။ သိလျှင် သုံးတန်ပေါ်နှစ် ဇယား၌ ပြုတ်စား/သက်ရောက်ပြုတ် အမည်အောက်က တိုင်များမှာ သုံးတန်ပေါ်နှစ်ထူပြီး တိုင်ပြီး ဖြစ်လေသည်။ အတောများကိုလည်း ဆက်လက်၍ ဖော်ပြသွားမည် ဖြစ်ရာ ပြုတ်စား/သက်ရောက်သိလျှင် ဆိုင်ရာ ဇယားကိုနီးများကို ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ပါမည်။

ပြုတ်စားပုံကို လွယ်ကူစွာ သိရှိနိုင်စေရန် နေ့သားအလိုက် ပြုတ်စားအသက်ပိုင်းများကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီး

- မွေးစ မှ (၆)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေပြုတ်စား
- (၇)နှစ် မှ (၂၁)နှစ် ထိ တနင်္လာပြုတ်စား
- (၂၂)နှစ် မှ (၂၉)နှစ် ထိ အင်္ဂါပြုတ်စား
- (၃၀)နှစ် မှ (၄၆)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်စား
- (၄၇)နှစ် မှ (၅၆)နှစ် ထိ စနေပြုတ်စား
- (၅၇)နှစ် မှ (၇၅)နှစ် ထိ ကြာသပတေးပြုတ်စား
- (၇၆)နှစ် မှ (၈၇)နှစ် ထိ ရာဟုပြုတ်စား
- (၈၈)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ သောကြာပြုတ်စား

တနင်္လာသားသမီး

- မွေးစ မှ (၁၅)နှစ် ထိ တနင်္လာပြုတ်စား
- (၁၆)နှစ် မှ (၂၃)နှစ် ထိ အင်္ဂါပြုတ်စား
- (၂၄)နှစ် မှ (၄၀)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်စား
- (၄၁)နှစ် မှ (၅၀)နှစ် ထိ စနေပြုတ်စား
- (၅၁)နှစ် မှ (၆၉)နှစ် ထိ ကြာသပတေးပြုတ်စား
- (၇၀)နှစ် မှ (၈၁)နှစ် ထိ ရာဟုပြုတ်စား
- (၈၂)နှစ် မှ (၁၀၂)နှစ် ထိ သောကြာပြုတ်စား
- (၁၀၃)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေပြုတ်စား

အင်္ဂါသားသမီး

- မွေးစ မှ (၈)နှစ် ထိ အင်္ဂါပြုတ်စား
- (၉)နှစ် မှ (၂၅)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်စား
- (၂၆)နှစ် မှ (၃၅)နှစ် ထိ စနေပြုတ်စား
- (၃၆)နှစ် မှ (၄၄)နှစ် ထိ ကြာသပတေးပြုတ်စား
- (၄၅)နှစ် မှ (၆၆)နှစ် ထိ ရာဟုပြုတ်စား
- (၆၇)နှစ် မှ (၈၇)နှစ် ထိ သောကြာပြုတ်စား
- (၈၈)နှစ် မှ (၉၃)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေပြုတ်စား
- (၉၄)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ တနင်္လာပြုတ်စား

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

- မွေးစ မှ (၁၇)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်စား
- (၁၈)နှစ် မှ (၂၇)နှစ် ထိ စနေပြုတ်စား
- (၂၈)နှစ် မှ (၄၆)နှစ် ထိ ကြာသပတေးပြုတ်စား
- (၄၇)နှစ် မှ (၅၈)နှစ် ထိ ရာဟုပြုတ်စား
- (၅၉)နှစ် မှ (၇၉)နှစ် ထိ သောကြာပြုတ်စား
- (၈၀)နှစ် မှ (၈၅)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေပြုတ်စား
- (၈၆)နှစ် မှ (၁၀၀)နှစ် ထိ တနင်္လာပြုတ်စား
- (၁၀၁)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ အင်္ဂါပြုတ်စား

စနေသားသမီး

- မွေးစ မှ (၁၀)နှစ် ထိ စနေပြုတ်စား
- (၁၁)နှစ် မှ (၂၉)နှစ် ထိ ကြာသပတေးပြုတ်စား
- (၃၀)နှစ် မှ (၄၁)နှစ် ထိ ရာဟုပြုတ်စား
- (၄၂)နှစ် မှ (၆၂)နှစ် ထိ သောကြာပြုတ်စား
- (၆၃)နှစ် မှ (၆၈)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေပြုတ်စား
- (၆၉)နှစ် မှ (၈၃)နှစ် ထိ တနင်္လာပြုတ်စား
- (၈၄)နှစ် မှ (၉၁)နှစ် ထိ အင်္ဂါပြုတ်စား
- (၉၂)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်စား

ကြာသပတေးသားသမီး

- မွေးစ မှ (၁၉)နှစ် ထိ ကြာသပတေးပြုတ်စား

(၂၀)နှစ် မှ (၃၁)နှစ် ထိ ရာဟုဂြိုဟ်စား
 (၃၂)နှစ် မှ (၅၂)နှစ် ထိ သောကြာဂြိုဟ်စား
 (၅၃)နှစ် မှ (၅၈)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စား
 (၅၉)နှစ် မှ (၇၃)နှစ် ထိ တနင်္လာဂြိုဟ်စား
 (၇၄)နှစ် မှ (၈၁)နှစ် ထိ အင်္ဂါဂြိုဟ်စား
 (၈၂)နှစ် မှ (၉၈)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စား
 (၉၉)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ စနေဂြိုဟ်စား

သောကြာသားသမီး

မွေးစ မှ (၂၁)နှစ် ထိ သောကြာဂြိုဟ်စား
 (၂၂)နှစ် မှ (၂၇)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စား
 (၂၈)နှစ် မှ (၄၂)နှစ် ထိ တနင်္လာဂြိုဟ်စား
 (၄၃)နှစ် မှ (၅၀)နှစ် ထိ အင်္ဂါဂြိုဟ်စား
 (၅၁)နှစ် မှ (၆၇)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စား
 (၆၈)နှစ် မှ (၇၇)နှစ် ထိ စနေဂြိုဟ်စား
 (၇၈)နှစ် မှ (၉၆)နှစ် ထိ ကြာသပတေးဂြိုဟ်စား
 (၉၇)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ ရာဟုဂြိုဟ်စား

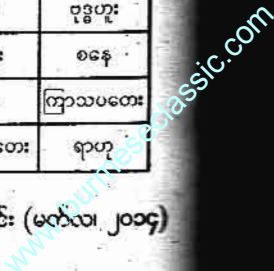
ရာဟုသားသမီး

မွေးစ မှ (၁၂)နှစ် ထိ ရာဟုဂြိုဟ်စား
 (၁၃)နှစ် မှ (၃၃)နှစ် ထိ သောကြာဂြိုဟ်စား
 (၃၄)နှစ် မှ (၃၉)နှစ် ထိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စား
 (၄၀)နှစ် မှ (၅၄)နှစ် ထိ တနင်္လာဂြိုဟ်စား
 (၅၅)နှစ် မှ (၆၂)နှစ် ထိ အင်္ဂါဂြိုဟ်စား
 (၆၃)နှစ် မှ (၇၉)နှစ် ထိ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စား
 (၈၀)နှစ် မှ (၈၉)နှစ် ထိ စနေဂြိုဟ်စား
 (၉၀)နှစ် မှ (၁၀၈)နှစ် ထိ ကြာသပတေးဂြိုဟ်စား

ဂြိုဟ်စားဇယားကြည့်နည်းမှာ...
 နမူနာအားဖြင့် အသက် (၆၅)နှစ်ရှိ အင်္ဂါသားသမီး
 ၏ ဂြိုဟ်စားကို သိလိုပါက...
 အင်္ဂါသားသမီး၏ ဂြိုဟ်စားဇယားတွင် ကြည့်ပါက
 အသက် (၅၅)နှစ်မှ (၆၆)နှစ်အထိ ရာဟုဂြိုဟ်စားကျရောက်
 နေသည်ကို တွေ့ရမည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂါသားသမီး၏ အသက်
 (၆၅)နှစ်သည် ရာဟုဂြိုဟ်စားဖြစ်၏။

(၈)ရက်သားသမီးများ အသက်ပိုင်းခြားနှင့် သက်ရောက်ဂြိုဟ်ဇယား

အသက် ပိုင်းခြား	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄
	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	၃၁	၃၂
	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
	၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈
	၄၉	၅၀	၅၁	၅၂	၅၃	၅၄	၅၅	၅၆
	၅၇	၅၈	၅၉	၆၀	၆၁	၆၂	၆၃	၆၄
	၆၅	၆၆	၆၇	၆၈	၆၉	၇၀	၇၁	၇၂
	၇၃	၇၄	၇၅	၇၆	၇၇	၇၈	၇၉	၈၀
	၈၁	၈၂	၈၃	၈၄	၈၅	၈၆	၈၇	၈၈
	၈၉	၉၀	၉၁	၉၂	၉၃	၉၄	၉၅	၉၆
နေ့သားသမီး	သက်ရောက်ဂြိုဟ်များ							
တနင်္ဂနွေ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ	ကြာသပတေး	ရာဟု	သောကြာ
တနင်္လာ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ	ကြာသပတေး	ရာဟု	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
အင်္ဂါ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ	ကြာသပတေး	ရာဟု	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
ဗုဒ္ဓဟူး	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ	ကြာသပတေး	ရာဟု	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
စနေ	စနေ	ကြာသပတေး	ရာဟု	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး
ကြာသပတေး	ကြာသပတေး	ရာဟု	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ
ရာဟု	ရာဟု	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ	ကြာသပတေး
သောကြာ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	စနေ	ကြာသပတေး	ရာဟု

သက်ရောက်ရေးကြည့်နည်းမှာ နမူနာအားဖြင့် အသက် (၆၄)နှစ်ရှိ အင်္ဂါသမီး၏ သက်ရောက်ဂြိုဟ်ကို သိလိုပါက ပထမ အသက် (၆၄)နှစ်ကို ရှာပါ။ (၆၄)နှစ်ကို တွေ့လျှင် အောက်တည့်တည့်ကို ကြည့်ပါ။ အောက်တည့် တည့်အတန်းနှင့် အင်္ဂါသားသမီး အတန်းဆုံရာ အတွက်ကို ကြည့်ပါက တနင်္လာကို တွေ့ရမည်။ ထို့ကြောင့် တနင်္လာ သက်ရောက်ဖြစ်၏။

သုံးတန်ပေါ်နှစ်တောက်နိးများ

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်အတွက်တောက်နိး

- ၆. တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်
- ၅. ကျသောအခါ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တန်းစီးဖြစ်
- ၄. သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့်ပစ္စည်းများ
- ၃. ရွှေ၊ လှေ၊ လှည်း၊ ယာဉ်၊ လူ၊ ခြေလေး
- ၂. ချောင်း၊ ဥယျာဉ်၊ လယ်ယာ စသည်တို့
- ၁. ဝင်ကိန်းရိုင်း။ ဝင်လျှင် ကောင်းသော
- ၀. ဝင်ခြင်းဖြစ်မည်။

ဘုရား၊ ရှင်သီဝလီ ရုပ်ပွားတော်များရရှိပြီး ကိုးကွယ် ပူဇော်ရတတ်သည်။ သားသမီးရတနာ ဝင်တတ်သည်။ တောင် အရပ်က လာဘ်ရတတ်၏။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် တရုတ် လူမျိုးများက ကူညီမတတ်သည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် ပြခွင်တွင်ရှိသည့်အတွက် ကြာ သပတေးနံနှင့် ပတ်သက်၍ စကားများရတတ်သည်။ ကြာ သပတေးနံသင့် ပစ္စည်းများ၊ မြေ၊ မြင်း၊ မြ၊ ပတ္တမြား စသည် ဖြင့် ထွက်တတ်သည်။ ကြာသပတေးသားသမီးရှိလျှင် အိမ်က ထွက်တတ်သည်။ အိမ်တွင် လင်ကွဲ မယားကွဲဖြစ်လာသူများ ရှိတတ်သည်။

မိန်းမ အိမ်က ထွက်သွားတတ်သည်။ ဆရာသံဃာ၊ လူကြီးမိဘများနှင့် စိတ်သဘောထားမတိုက်ဆိုင်သဖြင့် ခွဲခွာ နေရတတ်သည်။ မြေ၊ မိန်းမ၊ အမွေ၊ မိတ်ဆွေ စသည်တို့ နှင့် ပတ်သက်၍လည်း အချင်းများရတတ်သည်။ အိမ်တွင် မီးဖိုပျက်ရှိလျှင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။ အနောက်အရပ်က ကြာသပ တေးနံ ဝင်လျှင် လက်မခံသင့်ပေ။ ပြဿနာ ဖြစ်တတ်သည်။

သောကြာဂြိုဟ်သည် တိုင်ထိပ်တွင်နေသောကြောင့် သောကြာနံနှင့် အကျိုးပေးမည်။ သောကြာနံ ဝင်မည်။ သစ်၊ သံ၊ သွပ် စသည့်ကုန်များနှင့် အကျိုးပေးမည်။ မြောက်အရပ် က လာဘ်လာဘများ ဝင်တတ်သည်။ အစားအသောက် ကောင်းများ စားရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးနေ သားကြီး သမီးကြီး ရောက်လာတတ်သည်။ သောကြာသားသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးရှိမည်။ ခရီးသွားရတတ်သည်။ သွေးသားတော်စပ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရောက်လာတတ်သည်။ မြောက်အရပ်က ချစ်သူ ခင်သူများ မိတ်ဆွေကောင်းများ တွေ့ရတတ်သည်။

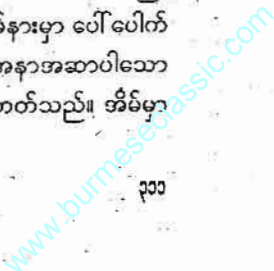
စနေဂြိုဟ်တိုင်ခြေတွင် ရှိနေသောကြောင့် စနေနံ၊ နာရီ၊ ဖိနပ်၊ ထီး၊ ဓား၊ သေတ္တာ၊ ဘောင်ဆိန်၊ သေညီတို့ ထွက် တတ်သည်။ စနေနံ၊ စနေသားသမီးများ လက်ခံသင့်ပေ။ လက်ခံလျှင် အမှုအခင်းရောက်တတ်သည်။ အသတ်အရွယ် ကြီးရင့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက်တည်းခိုခြင်းကို လက် မခံသင့်။ ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ အိမ်မှာ သက်ကြီးရွယ်အို ပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင်လည်း သူ့အတွက် သောကရောက်ရတတ်သည်။ အနောက်တောင်ထောင့်မှ မီး၊ ခိုးသူ ပေါ်တတ်သည်။

ထိုအရပ်ကို သတိပြုလေ။ အထည်ကိုလည်း မီးသင့် တတ်၏။ အိမ်မှာ ရာဇဝတ်မှုမကင်းသော ပစ္စည်းမျိုး ရှိနေ တတ်သည်။ မိမိအိပ်ရာနားမှာ ဓား၊ သေနတ်၊ ယမ်းတောင့် စသည်တို့ ရှိနေတတ်သည်။ ရှာ၍ ဖယ်ရှားပစ်ပါ။ အိမ်တွင် ဖြစ်စေ၊ အိမ်နားတွင်ဖြစ်စေ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရှိနေတတ်သည်။ ရှိလျှင် သားဖွားရ ခက်တတ်သည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် တိက္ခနိစ်ဖြစ်၍ မိမိနေသော အိမ်မှာ အိမ်အို၊ အိမ်ပျက်ဖြစ်တတ်သည်။ တနင်္ဂနွေနှင့် ပတ် သက်၍ စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ ဖခင် နာမကျန်းဖြစ်တတ် သည်။ အိမ်သည် အနောက်ဘက်တွင် ပျက်စီးချွတ်ယွင်းနေ တတ်သည်။ အိမ်ပေါင်ခြင်း၊ အိမ်ရောင်းခြင်း ပြုရတတ်သည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီး အိမ်သို့လာရောက်၍ တည်းခိုလျှင် လက် မခံသင့်ပေ။ ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်သည် မန္တနိစ်ဌာနမှာရှိသောကြောင့် မိခင် မကျန်းမမာ ဖြစ်တတ်သည်။ တနင်္လာနံ ခွေး ကြောင်၊ ကြက်၊ ငှက်၊ ခြေနှစ်ချောင်း ထွက်တတ်သည်။ ထွက်လျှင် ကောင်းသည်။ ငွေရေး ကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ စကား များရတတ်သည်။ တနင်္လာနံနှင့် ပတ်သက်၍ အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်သည်။ တနင်္လာနံသင့်ပစ္စည်းများ ငွေ၊ ကျောက်၊ ခြေ ချင်း စသည်တို့ ထွက်တတ်သည်။ တနင်္လာသမီး ခြေနှစ် ချောင်း အိမ်ကထွက်တတ်သည်။ အကျိုး၊ လုံချည် အခိုးခံရ တတ်သည်။ ကြေးတို၊ ကြေးစ၊ ကြိုပြတ်တို့ရှိလျှင် စွန့်ပစ် လိုက်ပါ။ တနင်္လာသားသမီးလာရောက် တည်းခိုလျှင် လက် မခံသင့်။ ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

အင်္ဂါဂြိုဟ် တန်းတပ်ဌာနတွင်ရှိသောကြောင့် အင်္ဂါ နံသင့်ပစ္စည်း မိန်းမ၊ လက်စွပ်၊ ကျောက်စိမ်း၊ စက်၊ စောင်၊ ဆံညှပ်၊ ဆံစု ထွက်တတ်သည်။ အောက်လူ ကျေးကျွန် ထွက် ပြေးတတ်သည်။ အိမ်မှာ မယားဝယ် လင်ငယ်နေသူ ရှိတတ် သည်။ မိန်းမဇာတာမှာ ယောက်ျား အိမ်ကထွက်တတ်သည်။ ယောက်ျားနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ အိမ်ပေါ်မှာ အရှက်တကွ လင်ခိုးမယား၊ မယားခိုးလင် ပေါ်တတ်သည်။ အစွပ်စွဲသော်လည်း ခံရတတ်သည်။ အိမ်နားမှာ ပေါ်ပေါက် ပါက မိမိအိမ်တွင် ငြိမ်းချမ်း၏။ အပြစ်အနာအဆာပါသော လက်စွပ်စသည် မဝတ်ရ။ လာဘ်တိတ်တတ်သည်။ အိမ်မှာ

မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမ ရှိလျှင် အိမ်က ထွက်တတ်သည်။ အင်္ဂါသား သမီးများ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမများ အင်္ဂါချွတ်ယွင်းသူများကို ည အိပ် ညနေ လက်မခံသင့်။ ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

ယတြာပြုရန်မှာ...

မကောင်းဘေးမှ ကင်းပျောက် ကောင်းကျိုးရောက် အောင် ဗုဒ္ဓဟူးနံ (သို့မဟုတ်) သောကြာနံဖြစ်သော အညွန့် အရွက်တို့ကို ဆောင်၊ အသီးအစာတို့ စား၊ နံသင့် ဘုရား စေတီ ရုပ်တုပူဇော်ရာ၏။ ဥပမာ အမှုကိစ္စ အောင်လိုသော် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သီးသီးကိစ္စ၊ သီးညွန့်ကို ဆောင်၊ သီးသားကို ရုပ်တုလုပ်ကုံးကွယ်။ ဘုရားတွင် မြောက်အရပ်မှ ရွှေ ချေ ယပ်၊ သက်စေ့တပ်လှူ။ အကြံပြုလိုသော် ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ သားသမီးများနှင့် ပေါင်း၍ အံ့ကြံပြုပါ။ ၄၊ ၆ ဝဏန်းများက သင့်ကို ကံကောင်းစေမည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်အတွက်ဟောကိန်း

- ၂ တနင်္လာဂြိုဟ်စား/သက်ရောက် ကျ
- ၁ သောအခါ စနေဂြိုဟ်တန်းစီးဖြစ်၍
- ၀ စနေနံသင့်ပစ္စည်းများ ထီး၊ ဖိနပ်၊
- ၆ ဖောင်တိန်၊ စား၊ နွား၊ နားတောင်း၊
- ၅ ဆံထိုးဝင်တတ်၏။ ထိပေါက်တတ်၏။
- ၄ ထီး(၁၀)လက်ဘုရားတွင် လှူပေးပါက
- ၃ (၁၀)ရက်၊ (၁၀)လအတွင်း ရာထူး၊
- ၃ ဂုဏ်ထူးများ တိုးတက်တတ်၏။

စနေ သားသမီး၊ စနေလူမျိုး မ၊စတတ်၏။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြခွင်တွင် ရှိသောကြောင့် တနင်္ဂနွေနံ အဖ သို့မဟုတ် ကြီးသူနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရတတ်သည်။ ဆရာသမား၊ ဖခင်အိမ်မှ ထွက်သွားတတ် ၏။ တနင်္ဂနွေနံ ထွက်တတ်၏။ အိုးအိမ်ပြုပြင်ရတတ်သည်။ အိမ်၏အရှေ့မြောက်ထောင့်နှင့် တောင်ဘက်တို့က ပျက်စီး ချို့ယွင်းနေတတ်၏။ ဦးခေါင်းတွင် ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်တတ် ၏။ တနင်္ဂနွေနံသင့် ပစ္စည်း၊ အိုး၊ အစ်၊ အနာအဆာနှင့်တကွ ရွံ့က စွန့်ပစ်ရမည်။ ဥ အုန်း၊ စသည်တို့ကို ရှောင်လေ။

တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်ထိပ်တွင်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ငွေကြေး၊ ကျောက်၊ ငွေ၊ ခြေချင်း၊ လက်ကောက်၊ ကညာ၊ ခြေနှစ် ချောင်း စုတ်ဝင်တတ်၏။ အရှေ့အရပ်မှ တနင်္လာသား သမီး၏ ကူညီမစေ့ကို ရတတ်၏။ ငွေကြေးထောက်ပံ့မည့်သူ ပေါ်မည်။ တနင်္လာနံ အဖိုးမတန်သော ပစ္စည်း၊ သတ္တဝါများ ဝင်လျှင် လက်မခံနှင့်။ လာဘ်တိတ်တတ်သည်။

တနင်္လာသားသမီး၊ တနင်္လာလူမျိုး မ၊စတတ်၏။ အလှူဒါနလည်း ပြုရတတ်၏။ တနင်္လာနံ အကျိုးပေးမည်။ တနင်္လာနံကို ကူးသန်းရောင်းဝယ်ပါက အကျိုးရှိမည်။ အိမ်

အနီးအနားတွင် ကခုန်ပွဲရှိပါက ကောင်းသောနိမိတ်တည်း။ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်ခြေမှာနေသောကြောင့် အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရတတ်သည်။ အစွပ်စွဲခံရတတ်သည်။ ရွှပ် ထွေးသောစကားများ ပြောရတတ်၏။ ဒိုက်ရန်ဒေါသ ဖြစ် ရတတ်သည်။ အောက်လူ အလုပ်သမား ထွက်သွားတတ်၏။ အင်္ဂါသားသမီးကြောင့် စိတ်သောက ရောက်ရတတ်၏။ စုန်း ဖမ်းစားခံရတတ်၏။ အင်္ဂါနံသင့်ပစ္စည်း၊ အနာအဆာများ ရှိပါက အိမ်မှ စွန့်ထုတ်ပစ်ရမည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် တိက္ခနိစ်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့်ပစ္စည်းများ လှူ၊ ရွှေ၊ လှေ၊ လှည်း၊ ယာဉ်၊ ဥယျာဉ်၊ လယ်ယာ ထွက် တတ်သည်။ ယင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ စကားများရတတ်သည်။ ဥယျာဉ် လယ်ယာနှင့်ပတ်သက်၍ တရားတဘောင် ဖြစ်တတ် ၏။ လူလိမ်ခံရတတ်မည်။ ဝမ်း၊ ရင်ကို ဥပဒိပေးတတ်သည်။ သားသမီးအတွက် အပူတွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်ပေါ်မှာ အိမ် ထောင်ပျက်သော်လည်း ရှိရာ၏။ အနီးအနားမှာ ရေကွင်း ပျက်သော်လည်း ရှိတတ်သည်။ ငယ်သူရှိလျှင် ရေနစ်တတ် သည်။ သတိထားပါလေ။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် မန္တနိစ်မှာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပညာ သင်ကြားရမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး စကားများရတတ်၏။ ဆရာ သမား၏ အပြုအငြင်ကို ခံရတတ်၏။ မြေ၊ မြင်း၊ မိန်းမနှင့် ပတ်သက်၍ စကားများတတ်သည်။ မိတ်ပျက်တတ်မည်။ အမှုအခင်းဖြစ်တတ်၏။ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်တတ်၏။ ကြာ သပတေးနံထွက်တတ်သည်။ တစ်ခုလပ်မိန်းမ အိမ်မှာရှိတတ် သည်။ ကြာသပတေးနံကို ရှောင်ပါလေ။

သောကြာတန်းကပ်တွင်ရှိသောကြောင့် သောကြာနံ ဥပဒိပေးတတ်၏။ သောကြာ သားသမီးနှင့် မယားအတွက် စကားများရတတ်သည်။ စိတ်ဆင်းရဲရတတ်၏။ ခရီးသွား သော မိန်းမရှိတတ်၏။ ဇနီးအိမ်မှ ထွက်တတ်၏။ သောကြာ နံသင့် ပစ္စည်းများ အိမ်မှ ထွက်တတ်၏။ မြောက်အရပ်မှ အတောင်ရှိသော သတ္တဝါအိမ်သို့ ဝင်ရောက်လာခြင်း၊ သူဦး ဓားပြလာခြင်းနှင့် ကြုံရပါက (၆)ရက် (၆)လအတွင်း အမှု ဖြစ်တတ်၏။ သတိပြုရမည်။ မိမိသည် ခရီးလည်း ပေါ်တတ် သည်။ ပေါ်လျှင် သွားရာ၏။ မသွားလျှင် နာတာရှည်ရော ဝါ ပေါ်တတ်၏။ မြောက်အရပ်က ရန်သူရှိသည်။ သတိထား အိမ်ပေါ်တွင် ပန်းနာသည်ရှိတတ်သည်။ အိမ်နားမှာ ခရုသင်း စွဲသူ၊ မိန်းမလျှာ၊ ယောက်ျားလျှာ ရှိတတ်သည်။

ယတြာပြုရန်မှာ...

စနေနေ့ သို့မဟုတ် တနင်္လာနေ့တွင် အရှေ့အရပ် တွင် ငါးသက်စေ့လွှတ်လေ။ ဘုရားတွင်လည်း အရှေ့အရပ် က တံခွန်၊ ကံ့ကော်ပန်း၊ ကြာပန်း သက်စေ့လှူလေ။ အကြံ ပြုလိုသော် ကြံစုတ်၍ ဖြစ်စေ၊ ကံ့ကော်ပန်း၊ ကံ့ကော်ညွန့် ကို ဆောင်၍ ဖြစ်စေ ကြပါလေ။ စနေ၊ တနင်္လာသား

နှင့် ပေါင်း၍ ကြံစည်ရာသည်။ ၂, ၇, ၀ ဝကန်းများက သင့်ကို ကံကောင်းစေမည်။

အင်္ဂါနှင့်ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်အတွက်ဟောတိန်း

- ၀ အင်္ဂါဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်အတွက်
- ၆ ဟောတိန်းနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စား/သက်
- ၅ ရောက် ဟောတိန်းမှာ အတူတူပင်ဖြစ်
- ၄ သည်။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗုဒ္ဓဟူး
- ၃ ဂြိုဟ်စား သက်ရောက်သောအခါ
- ၂ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်က သမသတ်မှာ သော
- ၁ ကြာဂြိုဟ် ရောက်ပြီး နောက်တစ်ခွင်

ဆုတ်လျှင် ရာဟုဖြစ်၍ နောက်တစ်ခွင် ထပ်ဆုတ်ပြီး ကြာ သပတေးဂြိုဟ်အိမ်ကို တန်းစီးယူရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်သောအခါ ကြာသပတေးတန်းစီးဖြစ်သောကြောင့် ကြာသပတေးနံဝင် ကိန်းရှိသည်။ မြေ၊ မြ၊ ပတ္တမြား၊ မြင်း၊ မိန်းမ ဝင်တတ်သည်။ အမွေဟောင်း၊ ဥစ္စာဟောင်းရတတ်သည်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်းများ၏ မ၊စကြည့်ရှုမှုကို ရရှိမည်။ ပညာကောင်း ရမည်။ ဝင်လျှင်ကောင်းသည်။ မိတ်ဟောင်းလည်းတွေ့မည်။ မိန်းမ မရံလာအိမ်ပေါ်သို့ တက်လာတတ်သည်။ မိန်းမဝင်လျှင် လာဘ်များ၊ မျက်နှာပွင့်၊ ဘုန်းကြီးမည်။ ကြာသပတေး သား သမီး မ၊စမည်။ ကြာသပတေးနံနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေး မည်။ ကြေးဟောင်း၊ မြေဟောင်းလည်း ရတတ်သည်။

သောကြာဂြိုဟ် ပြဋ္ဌာနတွင်ရှိသောကြောင့် မရောက် ဖူးသော အရပ်ကို ခရီးသွားရတတ်သည်။ မြောက်အရပ်ကို ရှောင်လေ။ သောကြာနံ၊ သောကြာသားသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ စကားများရတတ်သည်။ သတိပြု၍ ရှောင်ပါလေ။ ဇနီးအိမ်မှ ခရီးထွက်သွားရတတ်သည်။ အိမ်တွင် သော့ပျက်၊ သေတ္တာ ပျက်၊ အပျိုကြီးရှိတတ်သည်။ သောကြာသားသမီး ရှိပါက စိတ်မတည်ငြိမ်ဘဲ သောကရောက်နေတတ်သည်။ အဖြူ ရောင်ပစ္စည်းများ ထွက်တတ်သည်။ အိမ်ရှိကလေး အိမ်ပေါ်မှ လိမ့်ကျတတ်သည်။ သွေးသားရောဂါ၊ သွေးဖျဉ်းစွဲသူ သွားနား သွားကိုက်၊ သွားကျိုးသူ အိမ်တွင်ရှိတတ်သည်။ အိမ်နားတွင် သွားကျိုးသူ၊ နှာမည်ကြီးပျက်စီးသူ ရှိတတ်သည်။

စနေဂြိုဟ် တိုင်ထိပ်တွင်ရှိသောကြောင့် အနောက် တောင်အရပ်မှလာဘ်လာဘရတတ်သည်။ ထီး စား သေနတ် စသော လက်နက်ကောင်းများ ရတတ်သည်။ အထည်၊ သေတ္တာ၊ ဖောင်တိန်၊ နားတောင်း၊ ဆံထိုး၊ နွားနီ၊ နွားနက် အလကားလိုရမည်။ သူတစ်ပါးသော်လည်း လာ၍ အပ်ထား တတ်သည်။ ထိပေါက်တတ်သည်။ စနေထောင့် (အနောက် တောင်)မှ မြွေဝင်လျှင် (၇)ရက်အတွင်း လာဘ်ရတတ်သည်။

စနေနံ ဘုရား၊ ထီး ဆယ်လက်လျှာပါက ကောင်းကျိုးများစွာ ရတတ်သည်။

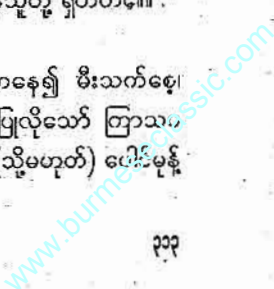
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်ခြေတွင်ရှိသောကြောင့် အိုးပစ်၊ အိမ်ပစ် ခရီးသွားရတတ်သည်။ မိဘ၊ ကြီးသူ၊ ဖခင် အိမ်က ထွက်ခွာသွားတတ်သည်။ အိုးပျက်၊ အိမ်ပျက်၊ အိမ်ဟောင်း နှင့် နေရတတ်သည်။ အိမ်ထွက်တတ်သည်။ အိမ်၌ ခါးကုန်း သော အသက်ကြီးသူလည်း ရှိရာ၏။ ခြေလက်မသန်စွမ်းသူ တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်စေ၊ မင်းစိုးရာဇာ အထက်လူကြီးများ ဖြစ်စေ အိမ်တွင် လာရောက်တည်းခိုနေထိုင်ပါက အမှုကိစ္စ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အင်ဥ၊ အုန်းစသော တနင်္ဂနွေနံ အစား အစာများ စားမိ၍ ဥပစ်ဖြစ်တတ်သဖြင့် သတိပြုရမည်။

တနင်္လာဂြိုဟ် တိက္ခနိမ်ဌာနတွင် ရှိသောကြောင့် တနင်္လာနံနှင့်ပတ်သက်၍ စကားများရတတ်သည်။ ငွေမမြဲဘဲ ထွက်တတ်သည်။ လူလိမ်၊ လူကောက်တွေ့ရတတ်သည်။ ကိုယ်မှာ မြေ၊ ကျောနှင့် ခါးနာတတ်သည်။ အိမ်မှာ လှေကား သော်လည်း ပျက်ရာ၏။ တနင်္လာသားသမီးရှိက အမြင့်တ လိမ့်ကျတတ်သည်။ အိမ်မှာ ခွေးနာ၊ ကြောင်နာ၊ ကြက်နာ ရှိတတ်သည်။ တနင်္လာသားသမီး လာရောက်တည်းခိုနေထိုင် ပါက အမှုကိစ္စ ကြုံရတတ်သည်။ ခြေချင်း၊ လက်ကောက်၊ အင်္ကျီ၊ လုံချည်တို့တွင် အပြစ်အနာအဆာရှိလျှင် မသုံးစွဲသင့် ပေ။ သုံးစွဲမိလျှင် ဘေးဥပစ်ဖြစ်တတ်၏။ ခြေနှစ်ချောင်း ထွက် ကိန်းရှိ၏။

အင်္ဂါဂြိုဟ် မန္တနိမ်မှာ နေသောကြောင့် အင်္ဂါနံနှင့် ပတ်သက်၍ အပူတွေ့ရတတ်သည်။ အင်္ဂါနံ စိန်၊ ကျောက် စိမ်း၊ လက်စွပ်၊ စက် စသည်တို့ ထွက်တတ်သည်။ အရှေ့ တောင်အရပ်က လူဝင်လျှင် သတိထားရမည်။ အိမ်မှာ အလုပ် သမားရှိက နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်တတ်၏။ အင်္ဂါသားသမီး ရှိပါက အိမ်ကထွက်ခြင်း၊ ရောဂါရခြင်း ဖြစ်တတ်၏။ အင်္ဂါ သားသမီး လာရောက်တည်းခိုလျှင် အမူပါလာတတ်သည်။ ဆေးမှား အစာမှားလည်း ဖြစ်တတ်၏။ မျက်စိနာခြင်း၊ ဆီး ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဆစ် လက်ဆစ်နာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် တန်းကပ်ဌာနတွင် ရှိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ တောင်အရပ်က ဝင်တတ်သည်။ ရွှေဝင် ရွှေထွက် ရှိမည်။ ယာဉ်ဝင် ယာဉ်ထွက်ရှိမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး အိမ် က ထွက်တတ်သည်။ တောင်အရပ်မှ ဧည့်သည်လာလျှင် အမူပါလာတတ်သည်။ ခြေလေးချောင်းအတွက် အပူတွေ့ ရတတ်သည်။ အိမ်အနီးအနားတွင် ဘုရားရှိတတ်သည်။ အရွှေ၊ ယောင်တတ်သူ၊ ရည်းစားပူမိနေသူတို့ ရှိတတ်၏။
ယကြာပြုရန်မှာ

ဘုရားမှာ အနောက်တောင်ကနေ၍ မီးသက်ဖျေ သို့မဟုတ် ပိတ်ဖြူ လှူပါလေ။ အကြံပြုလိုသော် ကြာသပ တေးနေ့၊ စနေနေ့ တစ်နေ့နေ့တွင် ပဲ (သို့မဟုတ်) ပေါင်းမုန့်

စား၍ အကြံပြုပါလေ။ ထိုးမှန်စား၍လည်း အကြံပြု။ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများက သင့်ကို ကံကောင်းစေမည်။

စနေဂြိုဟ်စား/သတ်ရောက်အတွတ်ဟောတိန်း

- ၁
- ၂
- ၃
- ၄
- ၅
- ၆
- ၇
- ၈
- ၉
- ၁၀

စနေဂြိုဟ်စား/သတ်ရောက်ကျသော အခါ သောကြာဂြိုဟ်တန်းစီးဖြစ်သော ကြောင့် သောကြာနံနှင့် အကျိုးပေးမည်။ သောကြာနံ ဝင်တတ်သည်။ သံ၊ သွပ်၊ သစ်တို့ ဝင်မည်။ ခရီးသွားရတတ်သည်။ အကျိုးရှိသော ခရီးဖြစ်တတ်၏။ ခရီးတစ်ဆစ်ချိုးသွားမည့် သူလည်း ရှိတတ်၏။

သောကြာသားသမီးအိမ်သို့ တည်းခိုရန်ရောက်လာပါက အကျိုးပြုတတ်၏။ မြောက်အရပ်မှ လာသံရခြင်း၊ ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်သူ ပေါ်ပေါက်ခြင်းရှိတတ်၏။ အိမ်မှာ မင်္ဂလာ ကိစ္စလည်း ပြုရတတ်သည်။

စနေဂြိုဟ် ပြတွင်ရှိသောကြောင့် စနေနံ ထွက်တတ်ပျက်တတ် နာတတ်သည်။ စနေသားသမီးရှိက ချစ်သူနှင့် ကွဲနေတတ်သည်။ စနေနံ လက်မခံနှင့်။ စနေနံနှင့် ပတ်သက်၍ စကားများရတတ်သည်။ ကျောက်နားတောင်း၊ ဆံထိုး ရှိပါက အနာပါတတ်သည်။ မျက်စိ တိမ်စွဲတတ်သည်။ သေတ္တာ၊ ဖိနပ်၊ ဓား၊ ထီး စသော စနေနံပစ္စည်းများ ပျောက်တတ်၏။ ထွက်တတ်၏။ အိမ်ရှိ စနေသားသမီး အိမ်မှထွက်တတ်သည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်ထိပ်တွင် ရှိသောကြောင့် တနင်္ဂနွေနံ အကျိုးပေးမည်။ မိဘ သို့မဟုတ် ကြီးသူ ချီးမြှောက် မှပေးမည်။ အိုးသစ် အိမ်သစ်ရတတ်သည်။ အိမ်ဟောင်းသော်လည်း ဖြစ်ရတတ်သည်။ တစ်အိမ်မှ တစ်အိမ်သို့လည်း ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေတိုးတက်မည်။ ဆွေမျိုးထဲမှ အကြီးအတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကူညီမစုမှုကို ရရှိတတ်သည်။ အိမ်၏ အရှေ့မြောက်အရပ်မှ လာဘ်လာဘာရတတ်၏။ အင်း၊ အိုင်အဆောင် လက်ဖွဲ့များ ရတတ်သည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်ခြေတွင်ရှိသောကြောင့် တနင်္လာနံ ထွက်တတ်၊ ပျက်တတ်၏။ ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ ခြေချင်း၊ လက်ကောက်၊ အင်္ကျီ လုံချည် ထွက်တတ်၊ ပျောက်တတ်၏။ ငွေကြေး ကုန်ကျများတတ်သည်။ ကြွေးတင်တတ်သည်။ အငယ်ဆုံးကလေး ဥပဒ်ရတတ်သည်။ မရလျှင် ခြေချင်း၊ လက်ကောက် ပျောက်တတ်သည်။ သူခိုး ခိုးခံရတတ်သည်။ ခွေးကိုက်ခံရတတ်သည်။ ငွေကြေး အာမခံနှင့် စိုက်ပေးရတတ်သည်။

တနင်္လာသားသမီး အိမ်မှ ထွက်တတ်၏။ ခြေ နှစ်ချောင်း ထွက်ကိန်းရှိသည်။ အိုနာကျိုးကန်း မိန်းမကြီးများ လာရောက်တည်းခိုခြင်း ကြုံရပြီးပါက ဥပဒ်ရောက်တတ်သည်။ အိမ်ရှိ ကလေးငယ် ခွေးကိုက်ခံရတတ်၏။

အင်္ဂါဂြိုဟ်မှာ တိက္ခနိမ်ဖြစ်၍ အင်္ဂါနံထွက်တတ်သည်။ အင်္ဂါနံ အကျိုးပေးပေး။ အင်္ဂါအရပ် အရှေ့တောင်ဘက်တို့ ရှောင်ပါလေ။ အင်္ဂါသားသမီးရှိလျှင် အပူတွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်မှ ထွက်တတ်၏။ အောက်လူအတွက် အမှုကိစ္စပေါ်တတ်သည်။

မျက်စိ၊ ဆီး၊ ဇက်ရောဂါ ရတတ်သည်။ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါက ခင်ပွန်းအတွက် စိတ်ပူရတတ်သည်။ စက်၊ စိန် စသည် အင်္ဂါနံသင့်ပစ္စည်းများ ထွက်တတ်၏။ ဆေးမိ၊ အစာမိ ဆေးမှား၊ အစာမှား ဖြစ်တတ်သည်။ ကျေးကျွန်၊ အစေခံ အတွက် အမှုအခင်း ဖြစ်ရတတ်၏။ စကားများခြင်း၊ စကား ရှုပ်ခြင်း၊ စွပ်စွဲပြောဆိုခံရခြင်း ရှိတတ်၏။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်မန္တနိမ်တွင်ရှိ၍ ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါ ရှိက ထွက်တတ်၏။ ရွှေ ယာဉ် ထွက်တတ်၏။ လူ၊ ရွှေလှေ၊ လှည်း၊ ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါ၊ လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်သည်။ စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ ဝမ်း၊ ရင် ဥပဒ်ပေးတတ်၏။ ဗုဒ္ဓဟူးသား အိမ်မှ ထွက်တတ်၏။ တောင်အရပ်က လူလိမ်ပေါ်တတ်၏။ တောင်အရပ်သို့ အသွားအလာ ဆင်ခြင်သင့်၏။ လူလိမ်ခံရတတ်၏။

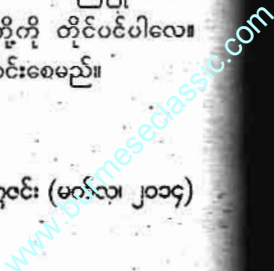
ကြာသပတေးဂြိုဟ်တန်းကပ်ဖြစ်၍ ကြာသပတေးနံ၊ ကြာသပတေးသားသမီး အဝင်အထွက်ရှိ၏။ ဥပဒ်ပေးတတ်သည်။ မိတ်ဆွေများကလည်း အကောက်ကြံတတ်သည်။ အမွေအတွက် စကားများရတတ်သည်။

မိဘ၊ ဆရာသမားများ၏ အပြုအပြင်ခံရတတ်၍ ခွဲခွာပြီးနေရတတ်၏။ မိန်းမ၊ မြေ၊ အမွေနှင့်ပတ်သက်၍ အမှုအခင်းဖြစ်တတ်၏။ မြ၊ ပတ္တမြား စသည့် ကြာသပတေးနံသင့်ပစ္စည်းများ ထွက်တတ်၏။ မိန်းမကြီး၊ မုဆိုးမ၊ ဆရာကြီး တပည့်ပါသော ဘုန်းကြီးများ အိမ်သို့လာ၍ တည်းခိုကာ ဒုက္ခပေးတတ်၏။ ဝမ်းဗိုက်၊ ပေါင်၊ ပါးတို့တွင် အနာတရ ဖြစ်တတ်၏။

ယတြာပြုရန်မှာ...

တနင်္ဂနွေခွေ၊ သောကြာနေ့ တစ်နေ့နေ့တွင် ဘုရား၏ အရှေ့မြောက်မှ အုန်းသီး သို့မဟုတ် သီးသီးကို လှူပါလေ။ အပြုပြုလိုသော် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အုန်းသီးစား၍ဖြစ်စေ၊ သောကြာနေ့တွင် သီးသီးစား၍ဖြစ်စေ အကြံပြုပါလေ။ တနင်္ဂနွေနှင့် သောကြာသားသမီးတို့ကို တိုင်ပင်ပါလေ။

၁၊ ၆ ဂဏန်းများက သင့်ကို ကံကောင်းစေမည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်အတွက်ဟောတိန်း

၃
၂
၁
၀
၆
၅
၄

ကြာသပတေးဂြိုဟ်စား/သက်ရောက်
ကျသောအခါ တနင်္ဂနွေတန်းစီးဖြစ်၍
တနင်္ဂနွေနံ ဝင်အံ့။ ဖခင်၊ ကြီးသူ၏
ခိုးမြင့်ခြင်းကို ခံရအံ့။ အိမ်သစ်ရအံ့။
အိမ်ဟောင်းသော်လည်း ပြင်ရတတ်
၏။ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေမည်။
မိသားစု ဆွေမျိုးစု အလုပ်ဌာနစသည်

တို့၏ အကြီးအကဲများမှ ကူညီမစေမှုကို ရရှိမည်။ အဆောင်
ပစ္စည်း၊ အင်း စသည်ပစ္စည်းမျိုး ဝင်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်
ရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်သစ်များ
လည်း ပေါ်ပေါက်လုပ်ကိုင်ရတတ်၏။

တနင်္လာဂြိုဟ် ပြဌာနတွင်ရှိသောကြောင့် တနင်္လာ
နံသင့် ပစ္စည်းထွက်တတ်သည်။ ငွေကြေးထွက်တတ်သည်။
ငွေလိမ်ခံရတတ်၏။ ငွေကြေးကိစ္စကြောင့် စကားများ ရတတ်
သည်။ သောက ဖြစ်ရတတ်သည်။ ရုံးဂါတ်ရောက်ရတတ်၏။
ခြေနှစ်ချောင်း ထွက်တိန်းလည်းရှိသည်။ ခေါင်းကိုက်၊ ခေါင်း
ခဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ကျောနာ၊ ခါးနာ ဖြစ်တတ်သည်။

ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေများနေမည်။ အိမ်ခေါင်မှာ
ချိုယွင်းပျက်စီးနေတတ်သည်။ အိမ်မှာ ကလေးရှိလျှင် ကျန်း
မာရေး ညံ့တတ်သည်။ ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်တတ်၏။
တနင်္လာသားသမီးရှိသော် မြေမှာ အနာပေါက်တတ်သည်။
တနင်္လာသား အိမ်က ထွက်တတ်သည်။ တနင်္လာနံသင့်ပစ္စည်း
များရှိလျှင် ထွက်လျှင်ထွက် မထွက်လျှင် ချိုယွင်းတတ်၏။
ခြေကျင်း လက်ကောက်ရွက် ကျိုးပဲ့တတ်၏။

အင်္ဂါဂြိုဟ် တိုင်ထိပ်တွင် ရှိသောကြောင့် အင်္ဂါနံ
အကျိုးပေးမည်။ အဝင်ဌာနဖြစ်ပြီး ကောင်းကျိုးပေးသည်
တိုင်ထိပ်ဖြစ်၍ စက်ပစ္စည်း၊ စိန် စသည်တို့ ဝင်တတ်သည်။
အစားကောင်း အသောက်ကောင်း စားသောက်ရတတ်၏။
အင်္ဂါသားသမီးများ၏ အကူအညီကို ရရှိတတ်သည်။ စုတ်
ဝင်မည်။ ဒဏ်ရှင်သည် မိန်းမဖြစ်က လင်ယောက်ျားနှင့်
ပတ်သက်ပြီး ကောင်းကျိုးခံစားရမည်။ အပျိုအရွယ်ဖြစ်ပါက
အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။ အရှေ့တောင်ထောင့်က လာဘ်
ဝင်တတ်သည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆားနှင့် စက်တို့ အတိုးပေး
မည်။ တန်ဆောင်းလျှံရတတ်သည်။ စာပေနှင့် ပတ်သက်၍
ကောင်းကျိုးပေးမည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် တိုင်ခြေတွင်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူး
နံသင့်ပစ္စည်းများနှင့် ရွှေထည် လက်ဝတ်လက်စားများ ထွက်
တတ်သည်။ ဝင်လည်း ဝင်လာတတ်သည်။ ဝင်လျှင် ပြဿနာ
ဖြစ်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ရွှေပေါင်ခံခြင်း မပြုသင့်ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူး
သားသမီး သို့မဟုတ် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ရောက်လာတတ်

သည်။ လက်မခံသင့်ပေ။ လက်ခံပါက ခြေလေးချောင်း ထွက်
တတ်သည်။ သို့မဟုတ် ယာဉ်ကားရှိလျှင် ထွက်တတ်သည်။
ဝမ်း၊ ရင်မှာ ဥပစ်ပေးတတ်သည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် တိက္ခနိစ်ဖြစ်၍ ကြာသပတေးနံ
ထွက်တတ်၊ ပျက်တတ်သည်။ မြေ၊ မြင်း၊ မိန်းမ စသည်တို့
နှင့် ပတ်သက်၍ စကားများရတတ်၏။ ကြာသပတေးနံသင့်
ပစ္စည်းများ သေချာပေါက်ထွက်တတ်သည်။ မထွက်စေချင်
ဘဲ ထွက်တတ်သည့်သဘောရှိ၏။ မြေယာ၊ မိန်းမ ထွက်
တတ်သည်။ ကြာသပတေးသားသမီးရှိလျှင်လည်း မကြည်
မသာဖြစ်ပြီး ထွက်သွားတတ်သည်။ အိမ်မှာ မြေမညီမညွတ်၊
မြေ မသန့်မရှင်းဖြစ်သောနေရာ ရှိနေတတ်သည်။

အိမ်တွင် အန္တရာယ်ကြုံတွေ့နေရသော မိန်းမသော်
လည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်၏။ အိမ်ထောင်ပျက် မိန်းမသော်လည်း
ရှိနိုင်၏။ ရှိလျှင် သူ၏ ခင်ပွန်းဟောင်း အနာတရဖြစ်ပြီး
ပျက်စီးတတ်သည်။ တစ်မြို့တစ်ရွာခြားနေလျှင် သက်သာရာ
ရတတ်၏။ ထိုမိန်းမကို အခြားသို့ရွှေ့၍ နေပါစေ။ ကြာသ
ပတေးသားရှိလျှင် သတိပြုရာ၏။ ချစ်သူနှင့် ကွဲတတ်သည်။
မုဆိုးမ၊ တစ်ခုလပ် စသော ကြီးသည့်မိန်းမမျိုးနှင့် ညားတတ်
သည်။ မိန်းမပျက်နှင့်သော်လည်း ညားတတ်၏။

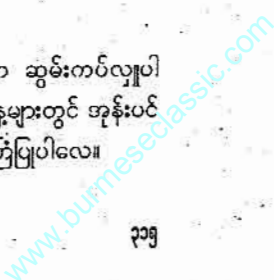
သောကြာဂြိုဟ်သည် မနုဏိစ်ဌာနတွင် ရှိနေသော
ကြောင့် ခန့်ယာယီများတတ်သည်။ မယားနှင့် စကားများ
ရတတ်သည်။ သားမယားအတွက် အဗူတွေ့ရတတ်သည်။
အရှက်ကွဲရတတ်သည်။ သောကြာနံနှင့် ပတ်သက်၍ တရား
ဖြစ်ရတတ်သည်။

မုဆိုးမဝင်လျှင် အရှက်ကွဲတတ်သဖြင့် လက်မခံသင့်။
ရေခြား မြေခြားတွင် မိမိသားသမီးရှိနေပါက ဘေးဥပစ်ရောက်
နေတတ်သည်။ မိမိမှာ သွေးထွက်သံယိုကိစ္စမျိုး ကြုံရတတ်
သည်။ ကာမဂုဏ်ကိစ္စကြောင့် အရှက်ကွဲရတတ်သည်။ သွေး
သားဆိုင်ရာ ရောဂါရတတ်သည်။ သားချင်း၊ သွေးသား
တော်စပ်သူများကြောင့် ပူပန်ရတတ်သည်။

စနေဂြိုဟ်သည် တုန်ကပ်တွင် ရှိနေသောကြောင့်
စနေနံဝင်ပြီး ထွက်တတ်သည်။ ဝင်လျှင် လက်မခံရာ၊ ဥပစ်
ရောက်တတ်သည်။ စနေနံသင့် ပစ္စည်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ
ဝင်ပြီး ပြန်ထွက်တတ်သည်။ စနေသားသမီးကို သတ်ထား၍
ရွှောင်ပါလေ။ အိမ်တွင်ဖြစ်စေ အိမ်နားတွင်ဖြစ်စေ ကိုယ်
ဝန်ဆောင်မိန်းမရှိတတ်သည်။ မရှိလျှင် အမှုဖြစ်တတ်သည်။
သက်သေသော်လည်း လိုက်ရတတ်သည်။ မီးဘေး သူခိုး
ဘေး ကြုံရတတ်သည်။

ယတြာပြုရန်မှာ . . .

ဘုရားမှာ အရှေ့တောင်အရပ်က ဆွမ်းကပ်လှူပါ
လေ။ အကြံပြုလိုသော် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါနေ့များတွင် အုန်းပင်
အောက်မှာ ဆီးသိုး၊ အုန်းသီးစား၍ အကြံပြုပါလေ။

နှင်းဆီပန်းကို ဆောင်ပါလေ။ ၁, ၃ ဝဏန်းများက သင့်ကို ကံကောင်းစေမည်။

ရာဟုဂြိုဟ်စား/သတ်ရောက်အတွက်ဟောတိန်း

၄
၃
၂
၁
၀
၆
၅

ရာဟုဂြိုဟ်စား/ရာဟုသက်ရောက်ချိန်တွင် တနင်္လာဂြိုဟ်တန်းစီးဖြစ်၏။ တနင်္လာနံသင့် ပစ္စည်းဖြစ်သော ငွေငွေကြေး၊ ကျောက်၊ ကား စသည်တို့ ဝင်တတ်၏။ တနင်္လာသားသမီး ဝင်တတ်သည်။ ဝင်လျှင် ကောင်း၏။ ငွေကြေးအထူးရမည်။ ငွေကြေး မစမည့်သူ ပေါ်မည်။ အဖိုးမတန်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ ငှက်ဝင်လျှင် လက်မခံနှင့်။ ငွေကျောက် ခေတ္တအပ်နှံလျှင် လက်မခံနှင့်။ အပိုင်ရက ယူပါလေ။ အလှူမဂ်လာကိစ္စများ လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ ခြေနှစ်ချောင်းဝင်မည်။ တနင်္လာသားသမီး၏ ကူညီမှုကိုရရှိတတ်သည်။ ကလေးငယ် ဝင်တတ်သည်။ ချစ်သူ ရရှိတတ်သည်။

အင်္ဂါဂြိုဟ် ပြဌာနတွင် ရှိသောကြောင့် အင်္ဂါနံ ထွက်တတ်၊ ပျက်တတ်၊ ပျောက်တတ်သည်။ အောက်လူငယ် သားပြေးတတ်သည်။ အင်္ဂါနံ အကျိုးမပေး။ အင်္ဂါနံနှင့်ပတ်သက်ပြီး စကားများရတတ်သည်။ မျက်စိရောဂါ၊ ဆီးရောဂါ ရတတ်သည်။ အင်္ဂါသားသမီးရှိက မျက်စိကို ဥပဒ်ပေးတတ်သည်။ အိမ်ပေါ်မှာ မျက်စိစွေသောသူသော်လည်း ရှိရာ၏။ မိန်းမဇာတာရှင်ဖြစ်ပါက လင်ယောက်ျားအိမ်တွင် မမြဲဘဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ဤကာလတွင် အစွပ်စွဲခံရတတ်ပြီး စကား အငြင်းခုံပြောဆိုရတတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် တိုင်ထိပ်တွင်ရှိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဝင်မည်။ ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါနှင့် ပတ်သက်ပြီး လာဘ်ကောင်းဝင်လာတတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့် ပစ္စည်း ရွှေ ယာဉ် ဝင်လာတတ်သည်။ ဝင်လာခဲ့လျှင် ကောင်းကျိုးပေးမည်။ ဘုရား၊ ဓာတ်တော်၊ ရှင်သီဝလီ စသည့် ပူဇော်ရမည့်အရာများ ဝင်လာတတ်ပြီး ကောင်းကျိုးပြုမည်။ ရေသတ္တဝါ၊ လိပ်ဝင်လျှင် ကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။ တောင်အရပ်က လာဘ်ဝင်မည်။ လှူဖွဲ့ကွဲများ၏ ကူညီမှုစေ့ ခံရမည်။ အနားရှိ အိမ်တစ်အိမ်အိမ်မှ အလှူလုပ်လျှင် မကြာမီ မိမိထံရွှေ ငွေ မှုခင်လာလိမ့်မည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် တိုင်ခြေတွင်ရှိ၍ ကြာသပတေးနံ ဝင်ပြီး ထွက်တတ်သည်။ ထွက်လျှင် ခိုက်ရန်များပြီး ထွက်

တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြေ၊ မိန်းမ ဝင်ပြီး ပြန်ထွက်တတ်သည်။ မြေထွက်လျှင် မြေနှိမ့်ပိုင်း ဖြစ်တတ်သည်။ မိန်းမထွက်လျှင် ကြီးတဲ့သူနှင့် ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်ပြီး ထွက်သွားတတ်သည်။

အိမ်မှာ ပျားစွဲတတ်ပြီး စွဲလျှင် နိမ့်သောနေရာမှာ စွဲတတ်သည်။ မြင့်ရာစွဲလျှင် ပရိတ်ရေနှင့်ပက်၍ မေတ္တာပို့လွှတ်ပါ။ အိမ်နှင့် မနီးမဝေး၍ မိမိကို အကျိုးမပေးသော ဆရာတစ်ဦး ရှိတတ်သည်။ အိမ်အနီးအနားတွင် မကျန်းမာသည့် အဘိုးကြီး အဘွားကြီးရှိနေလျှင် မိမိအတွက် အန္တရာယ် ကင်းပါလိမ့်မည်။

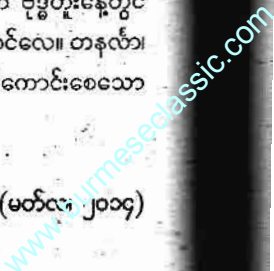
သောကြာဂြိုဟ် နိက္ခနိမ်ဌာနတွင်နေ၍ သောကြာ နံ၊ သောကြာ သားသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ စကားများရတတ်သည်။ မယားနှင့်သော်လည်း စကားများရတတ်သည်။ မယားအိမ်က ဆင်းတတ်သည်။ သောကြာနံ လက်မခံနှင့်။ သူ့ခိုးခိုးခံရတတ်သည်။ ခရီးသွားရန် အကြံပေါ်မည်။ တစ်ခါကြံရုံနှင့် မသွားဖြစ်။ အထမမြောက် ဖြစ်တတ်၏။ နှစ်ခါကြံမှ သွားဖြစ်မည်။ သံ၊ သစ်၊ သွပ် လုပ်ငန်းများ၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရန် မသင့်သေး။ အိမ်မှာ သောကြာသားရှိလျှင် စကားထစ်လျှင်ထစ်၊ မထစ်လျှင် သွားချို့တဲ့နေလိမ့်မည်။

စနေဂြိုဟ် မန္တနိမ်ဌာနတွင် ရှိသောကြောင့် စနေနံ သင့် ပစ္စည်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ ဓား၊ မောင်တိန်၊ သေတ္တာ စသည်တို့ ထွက်တတ်သည်။ မီးဘေး၊ သူ့ခိုးဘေး ကြုံရတတ်၏။ စနေလက်မခံသင့်ပေ။ လက်ခံလျှင် အပူတွေ့ရတတ်သည်။ စနေထောင့် (အနောက်တောင်)ကို သတိထားလေ။ ဓားပြရန် ကြောက်ရသည်။ အတွင်းလူနှင့် ပေါင်း၍ ကြံတတ်သည်။ အခိုင်းအစေများ ဖောက်ပြန်တတ်သည်။ မင်းမှုထမ်းများ၏ အမှုရှာခြင်းတို့လည်း ခံရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးလည်း ဂရုပြုပါ။ နာဖျားတတ်၏။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် တန်းကပ်ဌာနတွင်ရှိ၏။ အိုးအိမ်ပျက်တတ်သည်။ အိုးမှု အိမ်မှုဖြစ်၍ စကားများရတတ်သည်။ အိမ် ခဏခဏ ရွှေ့ရတတ်သည်။ တနင်္ဂနွေနံ လက်မခံနှင့်။ အိမ်မှာ လူအိုရှိပါ၏။ မရှိလျှင် ကောင်းသည်။ အိမ်နားတွင် အိမ်ပျက်၊ အင်းပျက်၊ အိုင်ပျက်ရှိတတ်သည်။ တနင်္ဂနွေနံသင့် ပစ္စည်းများ အိုးအိမ်၊ အင်း စသည်တို့ဝင်ပြီး ပြန်ထွက်သွားတတ်သည်။

ယတြာပြုရန်မှာ

ဘုရားတွင် တောင်အရပ်က ရေသက်စေ့လျှပါလေ။ သို့မဟုတ် ရွှေလျှပါလေ။ အကြံပြုလိုသော် ကုက္ကိုပင်အောက်တွင် စွန်ပလွဲသီးစား၍ တနင်္လာ သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ကြံလေ။ ဇလတ်ပန်း၊ ရွက်လှပန်းတို့ကို ဆောင်လေ။ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများနှင့် တိုင်ပင်ပါလေ။ ကံကောင်းစေသော ဝဏန်းမှာ ၂ နှင့် ၄ ဖြစ်သည်။

- ၅
- ၄
- ၃
- ၂
- ၁
- ၀
- ၆

သောကြာဂြိုဟ်စား/သောကြာသက်ရောက်ချိန် တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ် တန်းစီးဖြစ်၍ အင်္ဂါနံဝင်မည်။ အင်္ဂါနံသင့်ပစ္စည်း စိန်၊ လက်စွပ်၊ ပုဆိုး၊ ကျောက်စိမ်း စသည်တို့ ဝင်လာတတ် သည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ စက် ပစ္စည်းများ ကူးသန်းရောင်း ဝယ်လျှင် မြတ်မည်။ အင်္ဂါအရပ် (အရှေ့တောင်)က လာဘ် လာဘာဝင်မည်။ မေ့မည့် သူပေါ်မည်။ တပည့်ကောင်းရတတ် သည်။ အင်္ဂါသားသမီးတို့၏ ကူညီမှုကို ရရှိတတ်သည်။ အဖိုး သမီးဇာတာဆိုလျှင် လင်ကောင်း သားကောင်းရတတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ပြဋ္ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ ရွှေ၊ လှေ၊ လှည်း ထွက်တတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနံဝင်ပြီး ပြန်ထွက် တတ်သည်။ ပျက်တတ်၊ နာတတ်သည်။ ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါရှိလျှင်လည်း ထွက်တတ်သည်။ သားသမီးထဲမှာ ခရီး သွားနေသူရှိတတ်သည်။ ဝမ်း၊ ရင် ဥပဒ်ပေးတတ်သည်။ လေ ရောဂါ၊ ဝမ်းလျှောရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ အိမ်မှာ လင်ပူ မယားပူသင့်သော သူရှိရာ၏။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် တိုင်ထိပ်တွင်ရှိ၏။ ထို့ ကြောင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း တို့ ရှိမည်။ ပညာကောင်းတစ်ခုခု သင်ကြားရရှိတတ်၏။ မင်းစိုး ရာဇာ၊ အမိ၊ အဖတို့၏ ကူညီမှုကို ရရှိတတ်သည်။ မိတ် ဆွေကောင်းတို့၏ အကူအညီရမည်။ မြေ၊ မိန်းမ၊ အမွေရ တတ်သည်။ စာပေလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အောင်မြင်မည်။ ကြာ သပတေးသားသမီး အကျိုးပေးမည်။ ရာထူးတိုးမည်။ မင်္ဂလာ ပြုရတတ်သည်။ အနောက်အရပ်က မေ့မည့်သူပေါ်တတ် သည်။ ဆရာသမားကောင်းလည်း တွေ့ရတတ်သည်။ သီလ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်ကြီးများကိုလည်း ပူဇော် ဆည်းကပ်ရတတ်သည်။

သောကြာဂြိုဟ် တိုင်ခြေတွင် ရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့် ခရီးယာယီ များတတ်သည်။ ခရီးဝေးလည်း ပေါ်တတ်သည်။ မြောက်အရပ်ကို ရှောင်နိုင်လျှင် ကောင်း၏။ အိမ်က မယား ထွက်သွားတတ်သည်။ သောကြာသားရှိလျှင် လင်ရှိမယား ကြီးများနှင့် ပတ်သက်၍ ပူဝင်သောက ရတတ်သည်။ သွေး သားရောဂါ၊ သွားရောဂါလည်း ဖြစ်တတ်၏။ အဖြူရောင် ပစ္စည်းများနှင့် သောကြာနံသင့် ပစ္စည်းများ ထွက်တတ်သည်။ အိမ်နားမှာ လူသေသောအိမ် ရှိတတ်သည်။ အိမ်ကို

ဒုက္ခရောက်ခြင်း ကြုံရတတ်၏။

စနေဂြိုဟ် တိက္ခနိစ်ဖြစ်သောကြောင့် စနေနံသင့် ပစ္စည်းများ၊ နွား၊ နွားနီ၊ နွားနက်၊ နားတောင်း၊ ဆံထိုး၊ ဓား၊ ဖိနပ်၊ သေတ္တာ၊ ထီး၊ နာရီ၊ ဖောင်တိန်၊ ထဘီ၊ လုံချည်၊ အထည် စသည်တို့ ထွက်တတ်သည်။ နားတောင်း၊ ဆံထိုး မှာ ဝက်အူပြုတ်နေတတ်သည်။ ကျောက်တန်းနှင့် ကျောက် တတ်သည်။ စနေသားသမီးရှိပါက ဥပဒ် ပြင်သစ်သော လက်မခံနှင့်။ အနောက်တောင်အရပ်ကို သွားတတ်သည်။ မှာ နာတာရှည် ရောဂါသည် ရှိနေတတ်သည်။ အိမ်မှာ သူ နှုသောသူ၊ နာသောသူ၊ နားထိုင်းသောသူ ရှိတတ်သည်။ အိမ် တို့ ကုလားလူမျိုး လာတည်းတတ်သည်။ လက်မခံနှင့်။ လာဘ်တိတ်တတ်သည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် မန္တနိစ်တွင်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် တနင်္ဂနွေသားသမီး နေထိုင်မကောင်းဖြစ်တတ်သည်။ အိမ် အတွက် စကားများရတတ်သည်။ အိမ်မှာလည်း ချို့ယွင်း ပျက်စီးနေတတ်သည်။ အနီးအနားမှာ အိမ်ပျက်သော်လည်း ရှိရာ၏။ အဘိုးအို၊ အဘွားအိုများ လာ၍ တည်းခိုလျှင် ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

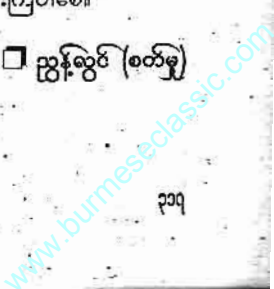
တနင်္လာဂြိုဟ် တန်းကပ်တွင်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် တနင်္လာနံသင့် ပစ္စည်းများ ထွက်တတ်သည်။ ခြေနှစ်ချောင်း ထွက်တတ်သည်။ ငွေကြေး ကုန်ကျတတ်သည်။ ခြေချင်း၊ လက်ကောက်၊ အင်္ကျီ၊ လုံချည်၊ ငွေကြေး၊ ကျောက်၊ ကား စသည်တို့ ထွက်တတ်သည်။ ခွေး၊ ကြောင်ရှိလျှင် ထွက်တတ် သည်။ တနင်္လာသားသမီးရှိလျှင် ထွက်တတ်သည်။ ခွေး၊ ကြောင်ဝင်လျှင် လက်မခံရ။ ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ အိမ်နီး ချင်းနှင့် ရန်ဖြစ်တတ်သည်။ အမှုရောက်တတ်သည်။ အိမ်မှာ ချောင်းတဟူးဟူးနှင့် လူရှိတတ်၏။ အိမ်နားမှာ ကုက္ကိုပင်၊ ကုံကော်ပင် ရှိတတ်သည်။ အိမ်အရှေ့ဘက်တွင် ရေကန်၊ ကျောင်းရှိနေတတ်သည်။ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ် ဖြစ်နေသူ အိမ်မှာ ရှိတတ်သည်။

ယတြာပြုရန်မှာ . . .

ဘုရားတွင် အနောက်အရပ်ကနေ၍ မီးသက်စေ့ ပူဇော်ပါလေ။ အကြံပြုလိုသော် အင်္ဂါ သို့မဟုတ် ကြာသပ တေးနေ့မှာ ပေါက်ပင်၊ ပေါက်ပန်းဖြူပင်အောက်မှာ ဆီးသီး သို့မဟုတ် လိမ္မော်သီးကိုစား၍ ကြပါလေ။ အင်္ဂါ၊ ကြာသပ တေးသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်ပါလေ။ ၃ ဂဏန်း၊ ၅ ဂဏန်း က သင့်ကို ကံကောင်းစေလိမ့်မည်။

ပျော်ရွှင်အောင်မြင် ကံကောင်းကြပါစေ။

□ ညွန့်စွင် (စက်မှု)

ထွန်းခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်က
ဤအခင်းအရာတွင် ကျောင်းဆရာ
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသည်။ မူလ
တန်းကျောင်းမှာ ဆရာမတွေကတော့
ကျူရှင်ပြုကြပေမယ့် စာရေးသူကတော့
အခြေအနေအရ ကျူရှင်မသင်ဖြစ်ခဲ့
ပေ။ ရရှိသောလစာ ၃၀၀၀/- ကျပ်
ကျော်မှာ စားဝတ်နေရေးအတွက် မလုံ
လောက်ပါ။ ထို့ကြောင့် အောက်ဆိုက်
ရွာရပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် အပိုင်ငွေ
ဆိုပါစို့။ နှုလုပ်ငန်းလို လာဘ်ပေး လာဘ်
ယူ ပြုလုပ်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ သူတစ်ပါး
ထံမှ ငွေကိုလူပြီး တစ်ဆင့် ပြန်ပေး
သောအလုပ် ပြုလုပ်ရသည်။ တစ်နည်း
အားဖြင့် ငွေအတိုးပျံ့စားသော အလုပ်
ဆိုပါတော့။ နောက်ဆုံးမှာတော့ အရင်း
ပြန်မရ၍ ငွေအကြွေးပြဿနာတက်ရ
သည်။ အဲဒီအကြွေးကိစ္စ ပြဿနာ ဖြေ
ရှင်းရသည်။ မိမိမှာရှိသော ရွှေထည်
ပစ္စည်း ရောင်းချပေးရသည်။

ဗေဒင် မတတ်ခင်က ဗေဒင်
ဆရာထံ သွားမေးရသည်။ ဆရာဖြစ်သူ
မှ နိစ်+ပြ ယတြာချေခိုင်းသည်။ အင်္ဂါ
ဗုဒ္ဓဟူး သက်ရောက်တွင် ၆+၂- ပြ+နိစ်
တွဲမိနေသည်။ ထို့ကြောင့် သခွားသီး
တွင် ကြွေးကိစ္စ စာရေး၊ သွားကြားထိုး
တ် (၂၆)ချောင်းနှင့် တစ်ချောင်းချင်း
စိုက်၍ နှုတ်မှလည်းပြော “အကြွေးကိစ္စ
အမြန်အဆင်ပြေပါစေ” “အကြွေးပြန်
ရပါစေ” ထိုသို့ပြောထိုးပြီး သံချောင်း
တစ်ချောင်းကို သခွားသီးထဲ ထိုးထည့်
လိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် လမ်းဆုံ လမ်းခွမ
နေ၍ ပစ်လိုက်ပါဟုဆိုသည်။

ရေမြောင်း အမှိုက်ပုံထဲ ပစ်၍
ရသည်။ အကြွေးငွေအားလုံး ပြန်မရ
သုံးပုံ-တစ်ပုံသာ ပြန်ရသည်။ တစ်ဖန်
အဓိဋ္ဌာန်ပုထိုးစိပ်ပြီး ပြုလုပ်ရသော အစီ
အရင် ယတြာတွေ ဆောင်ရွက်ပါသည်။
နောက်ဆုံး ယတြာနည်းအမျိုးမျိုးပြု
လုပ်ပြီး တောင်းသောအခါ သုံးပုံနှစ်ပုံ
ပြန်ရသည်။

အကြွေးငွေတွေ ပြန်ရစေ ဓာတ်ယတြာချေ

အောင်အောင်ဖြူ(ယုဂမာတ)

တစ်ပုံတော့ တဖြည်းဖြည်းတတ်
နိုင်သလောက် ခွဲပေးမည်ဟု ဆိုပါသည်။
ထိုကိစ္စပြီးတော့ အိမ်ဂရန်ကိစ္စတစ်ခု
ထပ်ပေါ်သည်။ သုံးလအတွင်း ပြန်ရ
မယ်၊ အိမ်ဂရန် ပေါင်ပေးပါ။ အတိုး
လည်းရမယ်ဟု ဦးလေးလို ရင်းနှီးသူ၏
စကား ယုံကြည်မိ၍ ပြုလုပ်လိုက်ရာ
တစ်နှစ်ကျော် နှစ်နှစ်အထိ ပြန်မရွေး
နိုင်၍ ပြဿနာတက်ရသည်။

မွေးနံထောင့်မှာ အရွက်အခက်
အညွန့်တွေ လျှူခြင်း၊ အိမ်ဘုရားမှာ
အကြွေးကိစ္စအတွက် မုန့်လုံးရေပေါ်လျှူ
ခြင်း၊ ခွေးစာ၊ ငါးစာများ ကျွေးခြင်း၊ မုန့်
စိမ်းပေါင်းပေါ် ဖယောင်းတိုင် တင်ထွန်း
ခြင်းစသည့် ယတြာနည်းမျိုးစုံ လုပ်ရ
သည်။ အောင်ထီးဆန် ယတြာလည်း
ပြုလုပ်ဖူးသည်။ နမောတေဝါထာ (၄၉)
ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည်။ နောက်ဆုံး
(၄၉)ရက်ပြည့်သောနေ့တွင် အကြွေး
ငွေတွေ ပြန်ရ၊ အိမ်ဂရန် ပြန်ရွေးနိုင်
ခဲ့သည်။

ဗေဒင်ဆရာ ဖြစ်သောအခါ
မိမိကဲ့သို့ ငွေအကြွေးကိစ္စပြဿနာတက်
သူတွေမကြာခဏရောက်လာကြသည်။
အချို့မှာ အတိုးမယူဘဲ ယုံကြည်စွာ
ခင်မင်ရင်းနှီးသောကြောင့် ချေးလိုက်
သူတွေရှိသည်။ အချို့လည်း လောင်း
ကစားကိစ္စတွေပါလာသည်။ အတိုးပေါ်
အတိုးဆင့်ယူသူတွေကတော့ အရင်း
တစ်ဝက်လောက်ရပြီး၍ အရင်းပြန်ရရင်
ကျေနပ်ပါပြီဟု ပြောကြသည်။

အချို့လည်း ပစ္စည်းမျိုးစုံ ရောင်း
ဝယ်သူတွေ ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းအကြွေး
ဝယ်ပြီး ပြန်မဆပ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တစ်ခါစားကျင့်သူများ
လည်း ရှိသည်။ မျက်နှာပြောင်တိုက်
မပေးသူ၊ တစ်ဘဝစာပဲ ကြည့်သူ၊ နောင်
ဘဝကို မယုံကြည် အလေးမထားသော
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမည်ခံတွေ အများ
အပြားရှိသည်။ ဗေဒင်ဆရာဘဝရောက်
သော် ငွေ အကြွေးကိစ္စနည်းမျိုးစုံကို
ဖြေရှင်းပေးရသည်။

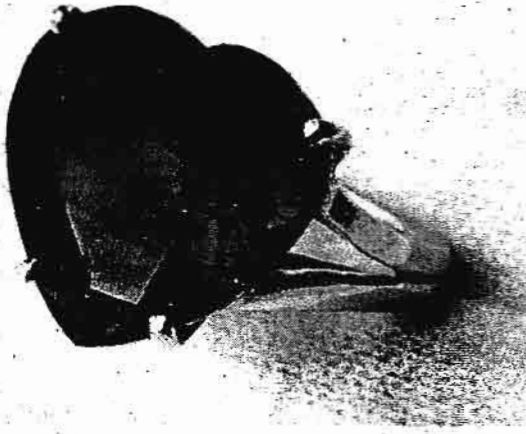
အကြွေး (၁+၂)နှင့် ကြက်ဥ
 (၂+၁)ဖြုလုပ်ရသော ကက်ကင်းယတြာ
 လည်းပါသည်။ အကြွေးကိစ္စ ကြက်ဥ
 ကြော်၍ ဘုရားကပ်လျှ။ ရဟန်း သံဃာ
 ဆွမ်းလောင်း ဆွဲတောင်းမှုပြုပါ။ ကြက်ဥ
 သုံးလုံးကြော် (သို့မဟုတ်) တစ်နေ့ တစ်
 လုံးကြော် (၃)ရက် ဆက်လျှပါသည်။
 အကြွေးစာရင်း စာရွက်၊ စာချုပ်စာတမ်း၊
 စာအုပ်ရိုပါက သနပ်ညွန့်နှင့် ရိုက်ပေး
 ရသည်။ ထို့နောက် ကြာသပတေး၊
 တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး တွင်ပတ် သုံးရက်
 ဘုရားတွင် အကြော်လျှပေးရသည်။
 ဘူးသီးကြော်မှလွဲ၍ ကျန်အကြော်တစ်
 မျိုးမျိုး သုံးခုလောက် လျှာဒါန်းဆွဲတောင်း
 ပါ။ အကြွေးကိစ္စ အဆင်ပြေစေသည်။
 အကြွေးကိစ္စ၊ ငွေကိစ္စဆိုသည်
 မှာ တနင်္လာဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
 မိမိကံဇာတာ ဂြိုဟ်စားသက်ရောက်တွင်
 တနင်္လာ(၂)ဂဏန်းအားကောင်းနေလျှင်
 မြန်သည်။ တနင်္လာဂြိုဟ်ညွှခြင်း၊ သက္ကတ်
 မကောင်းပါက ကြန့်ကြာတတ်သည်။
 ယတြာချေလည်း အားလုံးပြန်မရဘဲ
 အရစ်ကျခဲ့ရတာမျိုးကြုံတွေ့ရတတ်သည်။
 ငွေကိစ္စနှင့် ရဲစခန်းတစ်ခုရောက်
 သောအခါ တာဝန်ကျရုံမှ... “ခင်ဗျား
 တို့ ငွေပေးတုန်းကတော့ ကိုယ့်သဘော
 နဲ့ ကိုယ်ပေးကြတာ၊ မရတော့မှ ရဲစခန်း
 လာတိုင်လို့ မရဘူး၊ ရဲက အကြွေး
 တောင်းပေးရမှာလား” စသည်ဖြင့် ပြော
 ပြီး တရားရုံးတွင် ဖြေရှင်းခိုင်းပါသည်။
 သူတို့အချင်းချင်း အပေးအယူ
 လုပ်ကြတုန်းကတော့ ဗေဒင်ဆရာဆီ
 လာရောက်မတိုင်ပင်ကြပါ။ အကြွေးမရ
 တော့မှဘဲ အပူတပြင်း လာရောက်ကြ
 သည်။ လွန်ခဲ့သော သုံးလခန့်က နယ်မှ
 စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး အနီးကပ်
 တပည့် (လူယုံ)ကို သိန်း (၃၀၀)ပေး
 ခိုင်းလိုက်ရာ ပေါ်မလာတော့ဘဲ လစ်
 ပြေးသွားသည်။ စာရေးသူထံ ရောက်
 လာမှ နဝင်းပွဲယတြာပြုလုပ်ပြီး အကြွေး
 ပြန်ရမည်ယတြာ၊ ဆုံးရှုံးမလို ဖြစ်နေတဲ့
 ငွေတွေပြန်ရစေဟူသော ယတြာများ

ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ရသည်။ အားလုံး
 ပြန်မရသော်လည်း သုံးပုံနှစ်ပုံ ပြန်ရ
 သွားသည်။
 ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် ငွေ
 အကြွေးကိစ္စ၊ ငွေလူမိမိရသော ကိစ္စ
 အတွက် မှော်ဘိမြို့မှ စမတစ်ထောင်
 ဆရာတော် ချီးမြှင့်သောနည်းကို ရေး
 သားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ အကြွေး
 ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အစွမ်းထက်ယတြာ
 တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။
 အကြွေးငွေ ဆုံးမလိုဖြစ်နေတဲ့ငွေ
 အမြန်ပြန်ရစေ
 မိမိအနေနှင့် ငွေများ ချေးထား
 ပြီး တစ်ဖက်မှပြန်မပေးဘဲ အကြောင်း
 အမျိုးမျိုးပြကာ ထစ်ငေါ့ကြန့်ကြာနေ
 ခြင်းများ ကြုံတွေ့ပါက အောက်ဖော်ပြ
 ပါ ဝိဇ္ဇာယတြာနည်းကို သေသေချာချာ
 လုပ်ရပေလိမ့်မည်။
 အင်္ဂါနေ့နံနက်စောစော ၇ နာရီ
 ၁၅မိနစ်အချိန်တွင် မိမိတို့၏ အိမ်ဘုရား
 ၌ ဆွမ်းတော် ၃ ပွဲ၊ အောင်သပြေ ၁၀
 ညွန့်ကပ်လျှရမည်။ ထို့နောက် ဖယောင်း
 တိုင် ၃ တိုင်ကို မီးထွန်းညှိပူဇော်ရမည်။
 မည်သည့်အရာနှင့်မဆို ဆွမ်းတော်ကပ်
 လျှနိုင်သည်။ မုန့်၊ အကြော်၊ သစ်သီး၊
 ပဲ၊ ပေါက်ပေါက်၊ ထန်းလျက် တစ်မျိုးမျိုး
 ဖြင့် ကပ်ပါ။ ခြေလေးချောင်းသားနှင့်
 မကပ်ပါနှင့်။ သက်သတ်လွတ်ပိုကောင်း
 သည်။ ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလခံယူ၍
 ဆွမ်းတော်၊ ဆီမီးအလင်းတိုင်း၊ အောင်
 သပြေပန်းအညွန့်၊ ရေတော်ကပ်လျှ
 ပူဇော်နည်းဖြင့် ရိုသေစွာကပ်လျှပါ။ ထို့
 နောက် မိမိလက်ဝါးတွင် ပိုက်ဆံယူသွား
 သူ၏ အမည်နာမကို ရေးပါလေ။ ဆီ
 တစ်စက်လည်း လက်ဝါးပေါ်တွင်ချပြီး
 ပွတ်ရမည်။ ဆီကို သုံးရသည်ခြင်းမှာ
 ကျွန်ုပ်တို့ ဝိဇ္ဇာလောကီအတတ် ဝိဇ္ဇာ
 ပညာရပ်တွင် အဆွဲစာတ်တစ်ခုအနေနှင့်
 အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်သည်။
 နောက်တစ်ဆင့်အနေနှင့် ငွေ
 တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက်ကို လက်ဝါးထဲ
 ထည့်ပြီး ရိုက်ကာ မိမိ၏နှုတ်မှ...

ငါ့ငွေ ငါ့ထံ လာပေးစေ” ဟု
 ပြောရမည်။ ပြီးလျှင် လက်ဝါးနှစ်ဖက်
 ကို ထွန်းညှိထားသည့် ဖယောင်းတိုင်
 တွင် ခပ်နွေးနွေးကလေးတင်ပါ။ ကင်
 ပြီးလျှင် လက်ခုပ် (၆) ချက်တီးပါ။
 လက်ခုပ်ဆိုသည်မှာ တနင်္လာ
 +ဗုဒ္ဓဟူး ဓာတ်မိတ်ဖြစ်နေသည်။ ၂+၄
 =၆ ချက် တီးရသည်။ လက်ထဲမှာ ရေး
 ထားသော စာအပြင် လိုရာဆန္ဒတို့ ထိထိ
 မိမိပြောပြီး စိတ်ပါလက်ပါ တန်ပါပါ
 မာန်နှင့်တီးပါ။
 “မောင်စောအောင် ငါ့ဆီက ယူ
 ထားတဲ့ အကြွေးငွေတွေ အမြန်ပြန်လာ
 ပေးစေ” စသည်ဖြင့် ပြောဆို၍ လက်ခုပ်
 (၆)ချက် တစ်ခါတီး တစ်ခါပြော တီးပါ။
 ထိုသို့တီးရင်း မိမိ၏ လိုရာဆန္ဒတို့ အကျ
 အန တောင်းရမည်ဟု ဆရာတော်က
 မိန့်ဆိုသည်။ နဝင်းယတြာချေပြီး ထို
 နည်းပေးလိုက်ရာ လှိုင်သာယာမှ တစ်ဦး၊
 တာမေ့ ကျောက်မြောင်းမှ တစ်ဦး၊ သန်
 လျှင် ကျောက်တန်းမှ တစ်ဦး၊ သာကေ
 တမှ တစ်ဦးတို့ သုံးပတ်အတွင်း အဆင်
 ပြေသွားသည်။
 အင်္ဂါနေ့တိုင်း (၃)ပတ် မပျက်
 မကွက်ပြုလုပ်ပါ။ နဝင်းယတြာလည်း
 ချေ။ အမိဋ္ဌာန်ပုတီးလည်း စိပ်နေသော
 လှိုင်သာယာမှ ဦးxxxကတော့ “ဆရာ
 တစ်ပတ်လုပ်ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော့်ငွေ
 နှစ်သိန်းလာပေးသွားတယ်” ဟု ပွင့်ပွင့်
 လင်းလင်း ပြောဆိုပါသည်။ အချို့ကျ
 ထော့လည်း မေးမှ ပြောသည်။ အကြွေး
 ပြန်ရလျှင် ဆရာသွားပြောလို့ မဖြစ်ဘူး၊
 ဉာဏ်ပူဇော်ခ အလျှာဒါန ပြုနေရဦးမယ်
 ဟု စိတ်ကူးသူလည်း ရှိနိုင်သည်။ မိမိ
 ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ရသော ယတြာ
 အောင်မြင်ပါက အကြွေးပြန်ရပါက
 အိမ်၊ မြဲ၊ မြေ၊ ကား ရောင်းထွက်ပါက
 ရှာခိုင်းနှုန်း ဘယ်လောက်ပေးရမယ်ဟု
 ပြောဆိုတတ်သော ပွဲစားကဲ့သို့ ဆရာ
 စာရင်းတွင် လုံးဝမပါဝင်ကြောင်း သစ္စာ
 ပြုပါသည်။
 □ အောင်အောင်မြဲ(သာကေက)

ဂဗိရဆန်သော ခရမ်းစွဲကျောက်

အောင်ဂုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ခရမ်းစွဲကျောက်

ခရမ်းရည်ဝင်နေသော ကျောက် မှန်သမ္ပုကို ခရမ်းစွဲကျောက် ဟုခေါ်ကြ သော်လည်း မျိုးရင်းသန္ဓေ အနည်း အများ ခြားနားမှုရှိပါသည်။ ခရမ်းရည် ဝင်နေသော စလင်းကျောက်ကို စလင်း ခရမ်းစွဲဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခရမ်းရောင် ကုန်နီလာကို နီလာခရမ်းစွဲဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ခရမ်းရောင် သန်းနေသော ဂေါ်မိတ်ကျောက်ကို ဂေါ်မိတ်ခရမ်းစွဲ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရောင်စုံခရမ်းရောင် ကျောက်များကို အညှပ်ခရမ်းစွဲ ကျောက် ဟူ၍လည်းကောင်း အမည် တပ်ခေါ်ဆိုကြလေ၏။ ယေဘုယျအား ဖြင့် ခရမ်းရည်တောက်နေသော ခရမ်း ရောင်ကျောက်မှန်သမ္ပုကို ခေါင်းစဉ် တပ်၍ စုပေါင်းခေါ်ဆိုကြခြင်းဖြစ်သည်။

AMETHYST အမ်းမီးသစ် ခေါ် ခရမ်းစွဲကျောက်များသည် ဂရိ နတ်ဘုရားများနှင့် ဆက်သွယ်နေသော ကျောက်မျက်နှာပြင်တပ်ပြင် တန်ခိုးဩဇာ ကြီးမားသောနတ်များနှင့် ကြာသပတေး ပြတ်မင်း၏ ကုဒ္ဒိပါဒ်စွမ်းအားအမျိုးမျိုး

ကိန်းဝပ်နေပြီး မကောင်းမှုမှန်သမ္ပုကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မှုကို ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်သည်ဟု ယုံ ကြည်ထားကြသည်။

ရှေးအခါက ဂရိနိုင်ငံ အေသင်၊ စပါးတား၊ ကိုးရင်း၊ သီးဘီ၊ ထရွိုင်အစ ရှိသော မြို့ပြနိုင်ငံငယ်များရှိ အပျိုစင် အမျိုးသမီးများသည်နှလုံးသားအသည်း ပုံဖော်ထားသော ခရမ်းစွဲကျောက်မျက် များကို လည်တိုင်ကြော၍ ဝတ်ဆင်အလှ ပြင်ကြခြင်းဖြင့် မြင့်မြတ်သန့်ရှင်းသော အပျိုစင်ဘဝကို ထိန်းသိမ်းထားကြလေ သည်။

ထိုခေတ်က ခရမ်းစွဲကျောက်ကို အထူးသဖြင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖြောင့် ဖြူခိုင်မြဲ အခွန်ရှည်တည်တံ့စေနိုင်သော မှော်ဝင်ကျောက်မျက်ရတနာ အဖြစ်နှင့် စုန်းအောက်လမ်းမိစ္ဆာကင်းထေးနိုင်သော အဆောင်အဖြစ် ဝတ်ကြ၏။

ခရမ်းစွဲကျောက်များကို မြန်မာ နိုင်ငံ၊ မိုးကုတ်မြို့နယ် ဒေသအနှံ့အပြား နှင့် ကမ္ဘာကျောက်မျက်ရတနာထွက်ရှိ သော ရတနာမှော်များတွင် တူးဖော်ရရှိ

နိုင်သော တွင်းထွက် တန်ဖိုးနည်း ကျောက်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

သမိုင်းထဲကခရမ်းစွဲ

ဂျူးနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဘုန်းတော်ကြီးများသည် အလွန်မြင့် မြတ် ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာဖြစ်သော ဘွဲ့ထူး တံဆိပ်တော်အဖြစ် ဘာသာရေးဝတ်ရုံ ကြီးများပေါ် တပ်ဆင်၍ဝတ်ဆင်ကြ၏။ ဤသို့ဝတ်ဆင်ထားခြင်းကြောင့် အရာ ရာ၌ မှန်သောတရားတော်မြတ်နှင့်အညီ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် အခွန်ရှည်ကြာစွာ စီမံ ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် ကောင်းကင်ဘုံ၏ သင်္ကေတ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မှော်ပစ္စည်းကိစ္စများလည်း ဝတ်ဆင် တတ်ကြသည်။ ဤသို့ဝတ်ဆင်ထားခြင်း ဖြင့် သိဒ္ဓိစွမ်းအားအသိတရားကိုပွားစေ နိုင်ပါသည်။

အီဂျစ်စဉ်ကမူ သေဆုံးသွားသူ များကို လူ့ဘောင်လောကထဲသို့ကောင်း မှန်စွာ ပြန်လည်မွေးဖွား ရှင်သန်လာ နိုင်စေရန်ဟူသော ယုံကြည်မှုဖြင့် သေ ဆုံးသူများ၏ ဂူသင်္ချိုင်းထဲတွင် ရုပ် အလောင်းများနှင့်အတူ ခရမ်းစွဲကျောက် ကို ဆောင်ထားပေးကြသည်။

ဂရိဒဏ္ဍာရီသမိုင်းတွင် လွန်စွာ ချောမောလှပသည့် အမ်းမီးသစ်မည် သော အပျိုစင်လေးကို ဝိုင်အရက်ကို အစိုးရသည့် ဘက်ချုပ်နတ်သားက ကျား အသွင်ဖန်ဆင်း၍ ကိုက်သတ်စားမည် ကြံစည်နေစဉ် ဒိုင်လာနာနတ်သမီးက အမ်းမီးသစ်အပျိုစင်လေးကို ကယ်တင် လိုသဖြင့် စလင်းကျောက်အဖြစ် ဖန် ဆင်း ကယ်တင်လိုက်ရာမှ ခရမ်းစွဲ ကျောက်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၏။

ခရမ်းစွဲ၏အာနိသင်

နတ်ဘုရားတို့နှင့် ဆက်သွယ် နေသော ခရမ်းစွဲကျောက်ကို ရေနှင့် ကြာကြာစိမ်ထားပြီး သောက်သုံးပေး သည့်ရှိသော် သားသမီးမထွန်းကားနိုင် သည့် မြို့နေသော အမျိုးသမီးများကို သားသမီးထွန်းကားစေနိုင်သည်။ လျှိုင်

www.burmeseclassic.com

ခရမ်းစွဲစိမ်ရည်သည် အဆိပ်အပြင်း အမျိုးမျိုးကို ပြေစေပျောက်စေနိုင်သော အာနိသင်ရှိသည်ဟုဆိုသည်။

ခရမ်းစွဲကျောက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောခွက်(သို့)ခရမ်းရောင်ခွက်ကို ရေခွက်အဖြစ်အသုံးပြုလျှင် သူတစ်ပါးက အဆိပ်ခတ်ခြင်းမှ လွတ်ငြိမ်းနိုင်ပြီး အဆိပ်သင့်ခြင်းတို့မှ ပြေပျောက် ချမ်းသာရစေနိုင်ပါသည်။ ခရမ်းစွဲကျောက်သည် စိတ်မခိုင် စိတ်အားငယ်၍ ဖြစ်တတ်သော စိတ်ရောဂါ စိတ္တဓဝေဒနာ အမျိုးမျိုးကို ကုသသက်သာ ကောင်းစေနိုင်ပြီး မကောင်းသောနာနာအာဝါဒိနာဘာဝ၊ မိစ္ဆာအောက်လမ်းတို့၏ ညွတ်ကွင်းမှလည်း လွတ်ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ထို့ပြင် မမြင်မတွေ့နိုင်သော ရန်သူလက်သီးပုန်းများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်သော အသက်စွမ်းအား ရှိပါသည်။

ခရမ်းစွဲဝတ်ဆင်ခြင်း

ခုနစ်ရက်သားသမီး မည်သည့်နေ့နံဖွားဖြစ်စေ ခရမ်းစွဲကျောက်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် ဝတ်ဆင်ဆောင်ထားကြမည်ဆိုလျှင် ရန်သူအတိုက်အခံများက မကောင်းသော အောက်လမ်းနည်းဖြင့် ပြုစားခြင်း၊ စိတ်ကိုညှို့၍ အသက်လိပ်ပြာ ချုပ်နှောင်ခံရခြင်း၊ စိတ်ကိုဖြစ်စေ ရုပ်ကိုဖြစ်စေ အတားအဆီးနှောင့်ယှက်ခံရခြင်း၊ ဝိညာဉ်ထိန်းချုပ်ခံရပြီး စိတ်ကို ဖို့လွင့်စေခြင်း စသည်တို့မှ ကင်းပလွတ်မြောက်စေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ခရမ်းစွဲကျောက်သည် မကောင်းသောအနိဋ္ဌာရုံ မိစ္ဆာ အတွေးအခေါ် အယူအဆတို့မှ ဖယ်ခွာစေ၍ မှူးမေ့ထုံထိုင်း သတ်တရားကင်းလွတ်ခြင်းမှ အရှင်းလွတ်မြောက်စေနိုင်ပြီး စုန်းကဝေ နာနာဘာဝ၊ အင်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ မန္တန် အတိုက်အခိုက် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကာကွယ်တားဆီးပေးနိုင်သော ဝတ္တီရ အဆောင်ကျောက်မျက်လည်းဖြစ်သည်။ ခရမ်းစွဲကျောက်ကို စိတ်ဝေဒနာကုစားရာ၌ အသုံးပြုကြသည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ခရမ်းစွဲအစဆောင်

သိဒ္ဓိစွမ်းအား ကိန်းဝပ်နေသော ခရမ်းစွဲကျောက်ကို ကျောင်းသူကျောင်းသားများက ဆောင်ထားကြလျှင် ပညာ၊ ဉာဏ်ရည်တိုးတက်စွာစုထက်မြက်စေ၍ ထူးချွန်သောပညာရှင်များဖြစ်စေနိုင်မည်။ စစ်သည်တော်များက ဆောင်ထားကြမည်ဆိုလျှင် အသက်ဘေးရန်အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးတို့မှ လွတ်မြောက်ချမ်းသာရစေနိုင်ပြီး ရန်သူအပေါင်းတို့ကို စွမ်းစွမ်းတစ် ချေချွန်းသုတ်သင်ရှင်းလင်းအောင် မြင်နိုင်မည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ခရမ်းစွဲကျောက်ကို တောင်သူလယ်သမားများက ယုံယုံကြည်ကြည် ဆောင်ထားကြပါက ကောက်ပဲသီးနှံ ဆန်ရေစပါး အထွက်ကောင်းစေနိုင်ပြီး ရေလုပ်သားများကဆောင်ထားကြသော် ဓာသိတုဆိုးဝါးခြင်းနှင့် မှန်တိုင်းဝဲ ဝယက်အသက်ဘေးရန်အမျိုးမျိုးတို့မှ လွတ်ငြိမ်းစေနိုင်မည်။ တောလိုက်မုဆိုးများက ဆောင်ထားကြမည်ဆိုပါက မကောင်းဆိုးဝါးရန်စွယ်များနှင့် မမြင်မတွေ့နိုင်သောရန်ဖိုးစုံမှ ကယ်မပေးပြီး သားကောင်းရလွယ်စေမည်။

ခရမ်းစွဲလက်ဝတ်ရတနာများ ကို မိန်းမပျိုများက ဆောင်ထားဝတ်ဆင်ထားကြမည်ဆိုပါက ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ခိုင်မြဲအမွှင်ရည်စေပြီး အမြဲစန်းပွင့် ကံကောင်းစေမည်။ အကယ်၍ ယောက်ျားပျိုများက ဆောင်ထားကြသည်ရှိသော် ကြင်နာလိုက်လျော အကြိုက်ဆောင်ပေးမည့် မိန်းမကောင်းနှင့် ဖူးစာဆုံ အိမ်ထောင်ပြုနိုင်သူများ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

ဖူးစာရေနေတသား မြားနတ်မောင်သည် ခရမ်းစွဲကျောက်အသည်းပုံ သရဖူကိုဆောင်းလျက် ခုနစ်ရက်သား သမီးများ၏မေတ္တာရေ အချစ်ရေ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပေးတတ်သောနတ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ကျောက်မျက် ပညာရှင်တို့က လက်ခံထားကြသောခရမ်းစွဲကျောက်၏ စွမ်းပကားအတိုချုပ်သည် လွတ်မြောက်

ခြင်း၊ အေးချမ်းသာယာခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းလွတ်လပ်ခြင်း၊ တစ်ပါးသူများ၏ သစ္စာဖောက် အကောက်ကြံစည်ခြင်းတို့မှ လွတ်မြောက်စေခြင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းတို့မှ ကာကွယ်ပေးခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု တိုးပွားစေနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

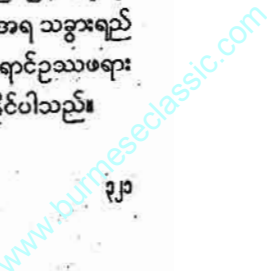
ကြာသပတေးသားသမီး

ကျောက်မျက် ရတနာများမှ ထုတ်လွှတ်ဖြာထွက်နေသော စွမ်းအင်အလင်းတန်းများသည် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပြိုဟ်နက္ခတ်တာရာတို့မှတစ်ဆင့် သက်ရောက်ဖြာထွက်လာသည့် ရောင်စဉ်အလင်းစွမ်းအားများ ဖြစ်သောကြောင့် သက်ရှိလူသားများပေါ် နေ့နံအလိုက် တစ်မျိုးစီအကျိုးဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

ကောင်းကျိုး ချမ်းသာများကို ယူဆောင်ပေးတတ်သော ကြာသပတေး ပြိုဟ်မင်း၏သဘာဝဓာတ်မှ ဖြာထွက်လာသောရောင်စဉ်တန်ခိုးစွမ်းအားများသည် ခရမ်းရည်ပွင့်နေသည့် ကျောက်မျက်ရတနာများပေါ်၌ သက်ရောက် ခိုးမိုက်ကိန်းအောင်းနေသည်ဖြစ်၍ ခရမ်းစွဲကျောက်သည် ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက် အဆောင်ကောင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကြာသပတေးပြိုဟ်၏စွမ်းအားသတ္တိ ကိန်းဝပ်နေသည့် ခရမ်းစွဲကျောက်ကို ကြာသပတေးသားသမီးများက ဆောင်ထားလျှင် ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံစေမည့် ဆောင်ပန်းရတနာဖြစ်သည်။

ရှေးကျမ်းများအလိုအရ ကြာသပတေးသားသမီးများသည် TOPAZ ခေါ် ဥဿဖရား (မိုးကုတ်ကျောက်ဝိုင်းအခေါ် ထပ်တစ်ရာ)ကျောက်လို ညွှန်းဆိုထားလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကြာသပတေးသားသမီးများသည် မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒပညာအယူအဆအရ သွားရည်ဝင်နေသော ကြက်ဆီရောင်ဥဿဖရားကိုလည်း ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။

စာမေးပွဲအောင်ဂါထာ

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ထို့ပြင် ခရမ်းစွဲကျောက်သည် ကုံရာသီကို ချိန်တာရာခြံရံလျက် ဣန္ဒနီလာရောင် ဝဋ္ဋာမိုးကောင်းတင်၌ ဘော်ငွေရောင်စန္ဒာလမင်းနှင့် မာယနက္ခတ်ယှဉ်၍ မွေးဖွားလာကြသော ဖေဖော်ဝါရီလဖွား ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက်လည်း အဆောင်ရတနာကောင်းဖြစ်သည်ဟု တမ္ဘာကျောက်မျက်ပညာရှင်တို့က လက်ခံယုံကြည်ထားကြသောကျောက်ဖြစ်သည်။

ခရမ်းစွဲနှင့် ကြာသပတေး

ကြာသပတေး သားသမီးများက ခရမ်းစွဲကျောက်ကို ဝတ်ဆင်ယကြာဆောင်ထားကြမည်ဆိုလျှင် . . .

(၁) အပျိုစင် အမီးမီးသစ်ကဲ့သို့ အသက်ဘေးရန်အပေါင်းမှလွတ်မြောက်နိုင်ကြပြီး ခိုင်ယာနာနက်သမီး၏ ကယ်တင်ခြင်းကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခမှန်သမျှမှ လွတ်ငြိမ်းနိုင်မည်။

(၂) အချစ်ရေးတွင် ခိုင်မြဲစေပြီး သာယာသော အိမ်ထောင်ရေးကို တည်ဆောင်နိုင်မည်။

(၃) အလုပ်၊ စီးပွား၊ အကြံအစည်၍ ဝေါယာဉ်အခြံအရံနှင့် နေထိုင်နိုင်မည်။

(၄) ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်း သာသနာပြုနိုင်ပြီး သူတော်ကောင်းများနှင့် မျက်နှာပန်းလှလှနေထိုင်ရမည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေး သားသမီးများသည် မင်္ဂလာအခမ်းအနားနှင့် ဧည့်ခံပွဲများတွင် ပွဲတက်ရတနာအဖြစ်ဝတ်ဆင်ကြလျှင် အများ၏အာရုံပြုလေးစားခြင်းခံရပြီး ရေကန်အလယ်တွင် ကြာနီပွင့်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ထည်ဝါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ ကြာသပတေးသားသမီးများသည် ခရမ်းစွဲကျောက်ကို ဝတ်ဆင်ဆောင်ထားကြခြင်းဖြင့် ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်ကြပြီး ဘဝခရီးလမ်း ပြောင့်ဖြူလှပစေနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

□ အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

စာမေးပွဲတိစ္ဆာ အင်တာဗျူးကိုစွဲ၊ အလုပ်ရာထူးအတွက် စာမေး နှုတ်ဖြေတိစ္ဆာ၊ သင်တန်းတက်လမ်းများအတွက် အမေးအဖြေ ကိစ္စများတွင် ဖြေဆိုအောင်မြင်စေနိုင်မည့် သူ့ရသသတိဂါထာမြတ်ကို ခုနစ်ရက်သားသမီးများ အကျိုးအလို့ငှာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပညာရေးအတွက် ဖြစ်လျှင် အိမ်ဘုရားတွင် ထီးဂါဆယ်လက်တွင် အညွန့်ပန်းတစ်ပွင့် ပူး၍ ဘုရားတင်လျှပါ။ အင်တာဗျူး ရေးဖြေ၊ နှုတ်ဖြေအတွက်ဖြစ်လျှင် ထီးဖြူဆယ်လက်တွင် အညွန့်ပန်းတစ်ပွင့် ပူး၍ ဘုရားတင်လျှပါ။ ရာထူးအတွက်ဖြစ်လျှင် ထီးနီဆယ်လက်တွင် အညွန့်ပန်းတစ်ပွင့် ပူး၍ ဘုရားတင်လျှပါ။ ယကြာ ပိုမိုထိရောက်အောင်မြင်စေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထို့နောက် စာမေးပွဲစတင်ဖြေဆိုမည့်နေ့မှစ၍ စာမေးပွဲဖြေဆိုပြီးမြောက်သည့်နေ့အထိ အိမ်ဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်က ရွှေရောင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်၊ တနင်္လာသားသမီးဖြစ်က ငွေရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်၊ အင်္ဂါသားသမီးဖြစ်က အနီရောင်ရဲရဲဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဖြစ်က အစိမ်းရောင်ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်၊ ကြာသပတေးသားသမီးဖြစ်က အဝါရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်၊ သောကြာသားသမီးဖြစ်က အဖြူရောင်ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်၊ စနေသားသမီးဖြစ်က အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်၊ ရာဟုသားသမီးဖြစ်က ဝါနီရောင်ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်၍ သူရသသတိဂါထာမြတ်ကို သုံးခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး "စာမေးပွဲအင်တာဗျူး ဖြေဆိုအောင်မြင်နိုင်ပါစေ" ဟူ၍ ဆုတောင်းပြီး သွားရောက် ဖြေဆိုကြရမည်။

အညွန့်ပန်းများမှာ တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက် အညွန့်ပန်းသည် ကုံကော်ပန်း၊ ဂန္ဓမာပန်း၊ တနင်္လာ သားသမီးများအတွက် စံပယ်ပန်း၊ စိန်ခြယ်ပန်း၊ အင်္ဂါသားသမီးများအတွက် ရွက်လှပန်း၊ ရွှေပန်း၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက် မေမြို့ပန်း၊ ပိန်းပန်း၊ ပေါက်ပန်း၊ ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက် သင်္ဃာပန်း၊ သောကြာသားသမီးများအတွက် နှင်းဆီပန်း၊ နှင်းပန်း၊ စနေသားသမီးများအတွက် အုန်းပန်း၊ အုန်းညွန့်၊ ရာဟုသားသမီးများအတွက် ဗုဒ္ဓဟူးအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွတ်ဆိုပူဇော်ရမည့် ဂါထာမြတ်ပီဋကတ္တယ် သမ္မုဏ္ဍိ သဗ္ဗသိန္နီ သုခါဝတံ၊ ဇီဝုဂ္ဂေ မေ နိသိဒိတွာ ဝိစာဓေတု သူရသတိ။

အထက်ဖော်ပြပါ သူရသသတိဂါထာမြတ်ကို သုံးကြိမ် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးမှ စာမေးပွဲဖြေဆိုကြရမည် ကျောင်းရုံး၊ နေရာဌာနများသို့ သွားရောက်ဖြေဆိုကြရပါမည်။ ဂါထာမြတ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ ကြိုးစားဖြေဆိုကြမည်ဆိုလျှင် ပညာရေး၊ ရာထူးသင်တန်း၊ အလုပ်အင်တာဗျူး၊ အဖေအဖြေကိစ္စများတွင် အလွယ်တကူကျော်ဖြတ်ဖြေဆို အောင်မြင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

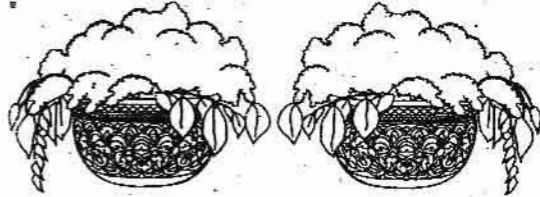
မှတ်ဉာဏ်အား နည်းသူများ စာတော်ပြီး မေ့လွယ်သူများနှင့် ကျွတ်စာ မှတ်စာ ဖတ်စာများထံ အာရုံစိုက်နိုင်မှု အားနည်းသူများဖြစ်လျှင် သူရသသတိဂါထာမြတ်ကို သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးမှ စာကျက်၊ စာမှတ်၊ စာဇောစာဖတ်ပြုလျှင် မှတ်ဉာဏ်ကောင်းစေ၍ အောင်မြင်မှု တိုးတက်စေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

□ အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတပြန်ဟိုင်ငံတော်

စာရင်း ခန့်ခွဲ အခြေအနေ

အောင်ကြီးသန်း (အောင်ဟောင်းပီ)

သင်္ကြန်ကျဇာတာ

၅လ	၁၉	၄	၆
၂၃	၀	၈	

သင်္ကြန်တက်ဇာတာ

၅	၁၉	၄	၆
၂	၂၀	၈	

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရခိုခို ဇာတာ

	၈	
၀		၆
၃	၁၉	၁၄

သင်္ကြန်ကျ - ၁၄. ၄. ၂၀၁၄ တနင်္လာနေ့ ၁၀:၁၈:၃၉ နာရီ

သင်္ကြန်တက် - ၁၆. ၄. ၂၀၁၄ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲ ၂:၂၃:၂၀ နာရီ

လွတ်လပ်ရေး - ၄. ၁. ၁၉၄၈ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၄:၂၀ နာရီ။

ကောဇာ ဇာတာ (၁. ၁၁. ၂၀၁၃)နေ့

၅	၆	
၃	၁၄	၆

သင်္ကြန်တက်သည့် ၁၆. ၄. ၂၀၁၄ ခု၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲ ၂ နာရီ ၂၃ မိနစ် ၂၀ စက္ကန့်တွင် ၁၃၇၅ ခုနှစ်ပြည့်ပြီး ၁၃၇၆ ခုနှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းသည်။

နှစ်သစ် စတင်သည့် သင်္ကြန်အတက်ဇာတာတွင် သိတ်လက် တူစန်းဖြစ်သည်။ လက် ၄ ရာသီ၊ ၆ ဝံသာ၊ ၁၆ လိတ္တာ၊ ၂၀ ဝိလိတ္တာထက်တွင် တည်ရှိနေသည်။ လက်စီး နက္ခတ် ကိတ်ဂြိုဟ်ပိုင် မာဓပနက္ခတ် ၉ လုံး ၁ ပါဒီ ၁၃ ယဋီ၊ ၁၄ ဝိယဋီထက်တွင် လက်စီးလျက်ရှိနေသည်။

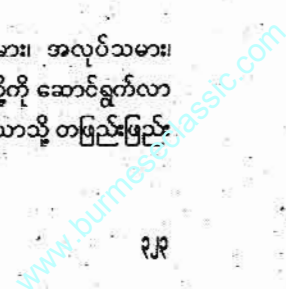
စန်း ၆ ရာသီ၊ ၁၄ အံသာ၊ ၃၄ လိတ္တာ၊ ၃၃ ဝိလိတ္တာ ထက်တွင် တည်ရှိနေသည်။ စန်းယဋီနက္ခတ် ရာဟုဂြိုဟ်တိုင် သည် သွာတိနက္ခတ် ၁၄ လုံး၊ ၂ ပါဒီ၊ ၅ ယဋီ၊ ၃၆ ဝိယဋီနှင့် စန်းယဋီလျက်ရှိနေသည်။

လက်သခင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ၉ တန့်ဘာဝနှင့် ရပ်တည် နေသည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် မိဿရာသီ၌ ကိတ်ဂြိုဟ်ပိုင် အသဝနီ နက္ခတ်ကိုစီးထားသည်။ ကိတ်ဂြိုဟ်နှင့်ပါ ပူးကပ်နေ သည်။ ကောင်းမွန်သော နိုင်ငံရေးအပြောင်းအလဲဘက်ဆီ ဦးတည်နေသည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ ကိတ်ဂြိုဟ်တို့ကို တူရာသီတွင် ရပ် တည်နေသော တနင်္လာဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်နှင့် စနေဂြိုဟ်တို့ က အပြန်အလှန် မြင်နေကြသည်။

စနေဂြိုဟ်သည် ၆ တန့်၊ ၇ တန့် ဘာဝသခင်ဖြစ်သည်။ စနေဂြိုဟ်သည် အလုပ်သမားအပေါင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ၆ တန့်သခင်အနေဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အဖွဲ့အစည်းများကို လည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

ထို့ကြောင့် တောင်သူလယ်သမား၊ အလုပ်သမား၊ ဆင်းရဲသား၊ လူအဖွဲ့များ၏ တိုးတက်မှုတို့ကို ဆောင်ရွက်လာ နိုင်မည်။ လက်မှုလယ်ယာမှ စက်မှုလယ်ယာသို့ တဖြည်းဖြည်း တက်လှမ်းလာလိမ့်မည်။

တူရာသီသည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် သက်ဆိုင်သော ရာသီ ဖြစ်သည်။ တူရာသီတွင် စနေနှင့်တနင်္လာ ပူးယှဉ်နေခြင်းက သဘောထားကွဲပြားသော၊ ရန်လိုသောအဖွဲ့များနှင့် ညှိနှိုင်းမှု များ၊ ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးကို အဆင့်မြင့် တက်လှမ်းလာနိုင်လိမ့်မည်။ ရာဟုဂြိုဟ်ပါ လက်ခံ ၃ တန့်တွင် အတူပူးယှဉ်နေခြင်းက သတ္တိရှိ ဆွေးနွေးမှုများ အပြန်အလှန် နားလည်မှုများ ရရှိနိုင်ပြီး တရာဥပဒေ စိုးမိုးမှုကို အထောက် အကူ ဖြစ်နေပါမည်။ နိုင်ငံရေးပါတီ အဖွဲ့အစည်းများလည်း ဦးရေတိုးတက်လာပေမည်။

ဘာဝစက်တွင် သိတ်လက်အတွက် ယောဂကာရက ဂြိုဟ် အင်္ဂါပါ။ တနင်္လာ၊ ရာဟုဂြိုဟ်တို့နှင့်အတူ ၃ တန့်ဘာဝ တွင် ရပ်တည်လာသည်။ နယ်စပ်ဒေသများ၊ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံနှင့် ပိုမိုရင်းနှီး ချစ်ကြည်မှု ရလာပြီး နိုင်ငံ၏ စစ်ရေးစစ်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာများ ပိုမိုခိုင်မြဲ တည်တံ့လာ ပေလိမ့်မည်။

ဘာဝစက်တွင် ၂ တန့်၊ ၁၁ တန့် ဘာဝသခင်၊ လာဘ သခင် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ ၉ တန့်ဘာဝတွင် လက်သခင် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်၊ ကိတ်ဂြိုဟ်တို့နှင့် ဆတူရပ်တည်နေသည်။ ထိုဂြိုဟ်တို့ (တူရာသီရှိ) ၇ တန့်ဘာဝရှိ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟုဂြိုဟ်တို့ နှင့် အပြန်အလှန်ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တောရောမြို့ပါ နယ်စပ်ဒေသတွေပါ စီးပွားလုပ်ငန်း တိုးတက်လာပေလိမ့်မည်။

၃ တန့်၊ ၁၀ တန့် ကမ္ဘာဘာဝသခင် သောကြာဂြိုဟ် ၇ တန့်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသည်။ လက်ကို မြင်နေသည်။ မိတ်ဆွေသစ်များ ရရှိပြီး စီးပွားလုပ်ငန်း၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလုပ် ငန်းများ အမြန်တိုးတက်ပေလိမ့်မည်။ ဘာဝစက်တွင် ၇ တန့် သခင် စနေဂြိုဟ် ၄ တန့်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသဖြင့် နိုင်ငံ ခြား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ အမှန်ပင် တိုးတက်များပြားလာလိမ့် မည်။

၅ တန့်၊ ၈ တန့် ဘာဝသခင် ကြာသပတေးဂြိုဟ် ၁၁ တန့်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသည်။ ၅ တန့်ဘာဝ မိမိအိမ် ကို ပြန်မြင်နေသည်။ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟုဂြိုဟ်တို့ကို မြင် နေသည်။ ၄ တန့်ဘာဝသခင် အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို မြင်နေသဖြင့် ပညာရေးကိစ္စရပ်များ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေ ရှိလာပြီး တိုး တက်မှုအရိပ်အယောင် ရှိလာမည်။ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟု ဂြိုဟ်တို့ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကိတ်ဂြိုဟ်တို့နှင့် သမ္မန္တပြုနေကြ သဖြင့် အထူးသဖြင့် စိတ်ပိုင်းရေး၊ စက်မှု၊ ရေကြောင်း၊ ဆက် သွယ်ရေး၊ အိုင်တီပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာရပ်တွေ ပိုမိုတိုးတက်လာ လိမ့်မည်။

၄ တန့်၊ ၅ တန့်ဘာဝသည် တက္ကသိုလ်ပညာရေးနှင့် ဆိုင်ပြီး ၄ တန့်သခင် အင်္ဂါ၊ ၅ တန့်သခင် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်တို့သည် ပညာရေးနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တို့က စက်မှုအိုင်တီနည်းပညာ၊ ဆေးပညာနှင့်

သက်ဆိုင်သည်။ တနင်္လာဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်တို့က ရေကြောင်း နိုင်ငံခြားခရီးများနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရပ် ခြားမှ ဆေးပညာ၊ စက်မှု စသည့် နည်းပညာကောင်းများကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရရှိတိုးတက်လာနိုင်သည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် ၁၁ တန့်ဘာဝတွင် ရပ်တည်ပြီး စည်းကမ်းဂြိုဟ် သောကြာလက်ကို မြင်နေသဖြင့် ပညာရေး ဆိုင်ရာများ တိုးတက်လာသည်သာမက ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ သစ်များလည်း ပြောင်းလဲတိုးတက်လာပေလိမ့်မည်။ ငွေကြေး ဆိုင်ရာ ဘဏ်လုပ်ငန်းများလည်း ကမ္ဘာ့ဘဏ်များနှင့် ချိတ် ဆက်ပြီး ပိုမိုတိုးတက် အောင်မြင်လာမည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် ၈ တန့်ဘာဝသခင်ဖြစ်ပြီး ၆ တန့် သခင် စနေ၊ ၁၂ တန့်သခင် တနင်္လာဂြိုဟ်၊ ဆေးကာရက ဂြိုဟ် ရာဟုတို့ ရာသီစက်တွင် အတူပူးယှဉ်နေကြသည်ကို သမ္မန္တပြုထားသဖြင့် ဆေးရုံများ တိုးချဲ့လာပြီး ဆေးပညာရပ် များ တိုးတက်လာကာ ကျန်းမာရေးဝန်ဆောင်မှုများ တိုးတက် လာမည့် အခြေအနေရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သည် ၁၃၇၆ ခုနှစ် အခြေအနေကို လွတ်လပ်ရေးရခါနီး ဇာတာမှ ခန့်မှန်း လေ့လာကြည့်လျှင် ...

၁၂၊ ၃၊ ၂၀၀၇ မှ ၁၂၊ ၃၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်အထိ ဗုဒ္ဓဟူး ထူလဒသံာ စားနေသည်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် ၈ တန့်၊ ၁၁ တန့် ဘာဝသခင်ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ ၂ တန့်ဘာဝတွင် ၁၀ တန့် ဘာဝသခင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်နေသည်။

၂ တန့်ဘာဝသည် စကားပြောခြင်းနှင့်ဆိုင်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် စကားကာရကဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တစ်နိုင်ငံလုံး ငြိမ်းချမ်းရေးရရန် ဆန့်ကျင်အဖွဲ့များနှင့် ဆွေး နွေးကြရလိမ့်မည်။ ဆွေးနွေးမှုရလဒ်ကောင်းက ဗုဒ္ဓဟူး ၁၁ တန့် ဘာဝသခင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်းပြည်စီးပွား အထူးတိုးတက် လာမည်။ ဗုဒ္ဓဟူး ၈ တန့် မရဏဘာဝသခင်ဖြစ်သဖြင့် အသေ အပျောက်နှုန်းနည်းပြီး ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များ တိုးတက်လာသည်။

၈ တန့်သခင် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ၂ တန့် ဓနုဘာဝတွင် ၁၀ တန့်သခင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နှင့် အတူရပ်တည်သဖြင့် လာဘ် စားကိစ္စများ၊ အခွန်နှင့်ပတ်သက်သော ပြဿနာအထွေထွေ ဆက်လက်ရှိနေပေဦးမည်။

၁၁ တန့်သခင် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ၁၀ တန့်သခင် တနင်္ဂနွေ ဓနုဘာဝ ၂ တန့်တွင်ရပ်တည်ခြင်းက တိုင်းပြည်အတွက် မနယုဂ်ရနေသည်။ ကျောက်မျက်၊ ရေနံ၊ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ အစရှိသည့် မြေပေါ်မြေအောက် သယံဇာတပစ္စည်းများ နိုင်ငံ ခြား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု လုပ်ငန်းများမှ အကျိုးအမြတ်များ ရရှိလာ မည်။ တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးအခြေအနေ ဒီရေအသား တစ်နေ့တခြား တိုးတက်လာပေလိမ့်မည်။

၂၀၁၄ ခု ဧပြီလ ၂ ရက်မှ ၂၀၁၅ ခု စက်တင်ဘာလ ၁၂ ရက်အထိ တနင်္လာ အန္တရဒေသကာလ ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးချိန်ဇာတာ ဗြိစ္ဆာလင်မှ ၉ တန့်သခင်ဂြိုဟ် တနင်္လာလင် ကာလဖြစ်သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အတိတ်တ ကောင်းကျိုးများ ခံစားလာကြရပေမည်။ ပြည်သူလူထု၏ စိတ်ကျေနပ်မှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှုတို့ကို ရရှိလာစေနိုင်ပါသည်။ တရားဥပဒေကိစ္စများ၊ နိုင်ငံရပ်ခြားဆက်သွယ်ရေးကိစ္စများ၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများလည်း ပိုမိုကောင်းမွန် တိုး တက်လာမည်။ တနင်္လာဂြိုဟ် ပါပကတ္တရီယောဂ သင့်နေ သဖြင့် အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ပြီးမှ ဖြတ်ကျော်အောင်မြင် လာမှာဖြစ်သည်။

၂. ၁၀. ၂၀၁၄ မှ ၂၀. ၁၂. ၂၀၁၄ အထိ စနေ ပြက္ခန္ဓာဒေသ ကာလဖြစ်သည်။ ဗြိစ္ဆာလင်အတွက် စနေဂြိုဟ် သည် ၃ တန့်၊ ၄ တန့်၊ ဘာဝသခင် ၉ ဒေသိန်ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ ဆိုးကျိုးအပြည့် မပေးပါ။ သို့သော်လည်း ကောဇာတွင် စနေ ဂြိုဟ်သည် ၂ တန့် နိုင်ငံဘာလကုန်အထိ ၁၂ တန့်ဘာဝတွင် ကောဇာသွားနေသဖြင့် မြေနှင့်ပတ်သက်သော၊ အဆောက် အအုံနှင့်ပတ်သက်သော၊ ယာဉ်ကားနှင့်ပတ်သက်သော၊ မပြောင်းရွှေ့နိုင်သောပစ္စည်း၊ သယ်ဇာတများနှင့် ပတ်သက် သော ပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရပေဦးမည်။

၂၁. ၁၂. ၂၀၁၄ မှ ၃. ၂. ၂၀၁၄ အထိ ဗုဒ္ဓဟူး ပြက္ခန္ဓာဒေသကာလဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်စီးပွား တိုးတက်ပြီး ဝင်ငွေအမြတ်အစွန်းများ ပိုမိုလာမည်။ ကျန်းမာရေးကိစ္စများ ဖြေရှင်းပေးနိုင်လိမ့်မည်။

၄. ၂. ၂၀၁၄ မှ ၂၁. ၂. ၂၀၁၄ အထိ ကိတ်ပြက္ခန္ဓာ ဒေသ ကာလဖြစ်သည်။ မူလဇာတာတွင် ကိတ်ဂြိုဟ် ၁၂ တန့်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသည်။ ကောဇာတွင် မိဿရာသီ ၆ တန့်ဘာဝတွင် ရပ်တည်ပြီး မူလကိတ်ကို မြင်နေသည်။ အတိုက်အခိုက် ဘေးရန်များခြင်း၊ သဘောထားကွဲလွဲခြင်း၊ လက်နက်ဘေးများ ဖြစ်ပွားခြင်း၊ လူအသေအပျောက်များခြင်း တို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ လုံခြုံရေးသတိ အထူးရှိရန် လိုအပ် သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၂ တန့်ဘာဝသည် နယ်စပ်ဖြစ် သဖြင့် မြို့ကြီးများနှင့် နယ်စပ်တို့တွင်ပါ အထူးသတိထားရ မည့် ကာလဖြစ်ပါသည်။ ၁၈ ရက်တာ ကာလလေးဖြစ်သဖြင့် စိုးရိမ်စရာတော့ မလိုပါ။ သတိထားရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

၂၂. ၂. ၂၀၁၄ မှ ၁၂. ၄. ၂၀၁၄ အထိ သောကြာ ပြက္ခန္ဓာဒေသကာလဖြစ်သည်။ သောကြာဂြိုဟ်သည် ၇ တန့် ၁၂ တန့် ဘာဝသခင်ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြား အဆက် အသွယ်များ၊ နိုင်ငံခြား ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုများ အထူးကောင်းမွန် တိုးတက်မည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်း များ၊ နိုင်ငံခြားခရီးသွားလုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်မည်။ အနုပညာလုပ်ငန်းများ၊ ရတနာလုပ်ငန်းများ၊ သယ်ယူပို့ဆောင်

ရေးလုပ်ငန်းများ၊ ရာဘာစသည့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများ၊ ပရိဘောဂလုပ်ငန်းများ၊ အဆောက်အအုံငှားရမ်းခြင်းလုပ်ငန်း များ၊ အထူးအောင်မြင် တိုးတက်ပါမည်။ ပြည်သူပြည်သား များ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့နိုင်စေမည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ကောဇာကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီး မေထုန်ရာသီတွင် ကောဇာသွားနေသည်။ ၁၃၇၅ ခု နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁ ရက်မှ လဆုတ် ၅ ရက်အထိ ရာဟုဂြိုဟ်ပိုင် အခြနကွတ် တို့ စီးနေမည်။ ၁၃၇၆ ခု တန်ခူးလဆုတ် ၆ ရက်မှ နယုန် လဆုတ် ၂ ရက် (၁၄. ၆. ၂၀၁၄) အထိ ကြာသပတေးပိုင် ဝဏ္ဏဗုဒ္ဓနကွတ်ကို စီးနင်းမည်။ ၁၅. ၆. ၂၀၁၄ မှ ၂၈. ၉. ၂၀၁၄ အထိ စနေပိုင် ဖုသုနကွတ်ကို စီးနင်းမည်။ ၂၉. ၉. ၂၀၁၄ မှ ၂၄. ၁၀. ၂၀၁၄ အထိ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ပိုင် အသ လိဿနကွတ်ကို စီးနင်းမည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ၁၀. ၁၂. ၂၀၁၄ မှ ၁၉. ၃. ၂၀၁၅ အထိ (၁၃၇၆ တပေါင်းလကွယ်အထိ) နောက်ဆုတ်သွား (ဝဂ္ဂသွား)နေမည်။ ဝဂ္ဂသွားစဉ် သိဟ်ရာသီ ရှိ ကိတ်ဂြိုဟ်ပိုင် မာသနကွတ်ကို ၂၅. ၁၀. ၂၀၁၄ မှ ၂၂. ၁၂. ၂၀၁၄ အတွင်း စီးနင်းမည်။ ထို့နောက် အသလိဿ နကွတ်ကို ပြန်လည်စီးနင်းမည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ၂ တန့်၊ ၅ တန့် ဘာဝသခင် ဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ ဇာတာတွင် လင်နှင့်ပူးယှဉ်နေသည်။ ကြာသ ပတေးဂြိုဟ်သည် သောမဂြိုဟ်ဖြစ်သဖြင့် ဝဂ္ဂသွားသဖြင့် ကောင်းတိုးများကိုသာ ပိုမိုတိုးပွားလာစေပါသည်။ ၅ တန့်နှင့် ၂ တန့် ဓနသခင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်းပြည်စီးပွားလုပ်ငန်း ပိုမို တိုးတက်လာပြီး ဝင်ငွေပိုကောင်းလာမည်။ အထူးသဖြင့် ပညာရေး၊ ဥပဒေရေးများ၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းများ၊ စတော့ရှယ် ယာများ ပိုမိုတိုးတက်လာမည်။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော လုပ်ငန်း ကြီးများ၊ ရုပ်ရှင်၊ ပြဇာတ်၊ ဂီတ စသော ဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်း များ၊ ထင်ကြေးနှင့်မျှော်မှန်းတွက်ချက် လုပ်ကိုင်ရသော လုပ် ငန်းများ၊ နိုင်ငံရေးဝန်ကြီးများ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာများ၊ သံ အရာရှိ သံအမတ်များအတွက် အထူးကောင်းမွန်စေပါသည်။

၁၃၇၆ ခုနှစ်သည် ဘက်ပေါင်းစုံခြုံကြည့်လျှင် ပြုပြင် ပြောင်းလဲ တိုးတက်အောင်မြင်လာမည့်နှစ် ဖြစ်ပါသည်။ အခက်အခဲများ ကြားမှပင် စီးပွားရေး ဆက်လက်တိုးတက် နေပါဦးမည်။ ပြဿနာများနှင့် ကြုံတွေ့ရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဖြေရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

တိုင်းပြည်၏ ဆိုးပြစ်များ လျော့နည်းပပျောက်သွား စေရန်နှင့် ကောင်းကျိုးများ ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးပွားလာစေရန် ပြည်သူလူထု တစ်ရပ်လုံးက အားကြီးမာန်တက် ပိုင်းဝန်း ကြီးပမ်းကြံဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

□ အောင်ကြည်ထန်း၊(ဖောင်ထော်ထော်)

နတ်ပျက်မိဆရာဒေါ်စိုး

အခုတော့

အိမ်ငှားရသွားပြီ

မဟုတ်လား

ဝါဝင်တော့မည်ဆိုလျှင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အဖြစ်ရဆုံး တွေကတော့ အိမ်ကိုငှားမယ့်အိမ်ရှင်နှင့် ဝါတွင်းမှာ ကျွန်တော် ရရ ခိုနားခွင့်ရဖို့ ရင်တုန်ရတဲ့ အိမ်ငှားတွေပေါ့။ အခုလတ်လမ်းမှာ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်ရှင်တွေက အိမ်ငှားရဖို့ ရင်တမမ ခေါင်းတကြွကြွနှင့်။

အိမ်ငှားတွေကို မျှော်နေတာကတော့ အပျိုကြီးတစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ မသိတာပါ။ အိမ်ငှားဆင်းသွားရင် တစ်ရက်တောင် အိမ်ကိုအအားမထားနိုင်။ တစ်ပတ်လောက်ပဲ အိမ်ငှားတွေ မရောက်ရင်ဖြင့် သေချာပေါက် ပေါက်ချလာမယ့် စာရေးသူရဲ့ ဗေဒင်ဟောခန်းကိုပါပဲ။

တိုက်ကန်ပါတ် တစ်ရမယ့်နေ့မှာမှ ဗေဒင်ကြည့်လေ့ ရှိတဲ့ မသိတာတစ်ယောက် ဒီနေ့တော့ ည ၉နာရီထိတောင် စိတ်ရှည်စွာ စောင့်ဆိုင်းနေတော့သည်။ ဪ... ဘက်ဂျက် ထိခိုက်မှာ ခိုးရိမ်လို့ကိုး။

မသိတာရဲ့ ပူပင်မှုလွမ်းမိုးသော မျက်နှာ၊ တုန်ရိသော လက်တို့ဖြင့် သူမ၏ ကန်တော့သောမုန့်ပုံးနှင့် ပန်းသီးများကို လက်ခံရင်း သူမကပဲ . . .

“ဆရာ့ကို ဘာမှမမေးဘူး၊ တစ်ခွန်းပဲမေးမယ် ဆရာ”
“ဟို . . . သိပြီ၊ အကြွေးတွေမရလို့လား၊ စတိုးဆိုင် လူမဝင်လို့လား၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် အိမ်ငှားကိစ္စ . . .”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ဟုတ် ဟုတ်”

မသိတာ အားရရွှင်လန်း အားကိုးသောမျက်လုံးတို့ဖြင့် စာရေးသူဆိုမှ ယကြာဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်တို့ကို မျှော်လင့် စောင့်စားနေတော့သည်။

“ကဲ... မသိတာ လိုက်ရေး”

နံပါတ်တစ်အနေနဲ့ ညောင်ပင်မှာ ကြွေကျတဲ့အခါ မောက်တဲ့ညောင်ရွက်ကိုရှာပါ။ ညောင်ရွက်ကို ကောက်ယူတဲ့ အခါ “ဤညောင်ပင်ကို စောင့်ရှောက်နေသောပုဂ္ဂိုလ် ရုက္ခဗျူဟာ မင်း ကျွန်ုပ်ကို / ကျွန်ုပ်ကို ယကြာဆောင်ရွက်ရန်အလို့ငှာ ဤညောင်ရွက်ကို အသုံးပြုခွင့်ပေးပါ” ဟူ၍ ပြောဆိုခွင့်တောင်း ပြီး ကောက်ယူရမည်။

နံပါတ်နှစ်အနေဖြင့် လမ်းဆုံက မြေတစ်ဆုပ်၊ အများ သုံး တယ်လီဖုန်းရုံဘေးက ခဲ လေးလုံး။

နံပါတ်သုံးအနေဖြင့် အများသုံးရေကန် ဒါမှမဟုတ် အများအပန်းဖြေတဲ့ ရေကန်ထဲက ရေတစ်ပုလင်း။

အဲဒီပစ္စည်းတွေထဲက ညောင်ရွက်ကို အိမ်လျှောက် တန်းမှာထောင်ရက် ကောက်နုကပ်ထား။

ပုလင်းထဲကရေရယ်၊ ခဲရယ်၊ လမ်းဆုံကမြေကို ဖလား တစ်လုံးမှာ ထည့်ပြီး အိမ်ရှေ့မှာရပ်ပြီးနောက် ရှင်အရဟံ ဂါထာတော်ကို ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး အိမ်ရှေ့မှာ ဖျန်းပေးပါ။ ဖျန်းနေရင်း နှုတ်မှ “လူကောင်း၊ အိမ်ငှားကောင်းတွေ ရပါစေ” ဟု သုံးခါရွတ်ဆိုရမည်။

စောစောက ညောင်ရွက်ကို အိမ်လျှောက်တန်းမှာ ကပ်ပြီးရင် နှုတ်မှ “အိမ်မှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချမ်းသာပါစေ၊ ဒီလမ်းမှာရှိတဲ့ လူတွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ နတ်တွေ ချမ်းသာပါစေ၊ ဒီရပ်ကွက်၊ ဒီမြို့မှာရှိတဲ့ လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချမ်း သာပါစေ” လို့ ရွတ်ဆိုပါ။

အပြုံးဝေဆာစွာဖြင့် မသိတာတစ်ယောက် အမြန်ဆုံး နှုန်းဖြင့် ထွက်သွားတော့သတည်း။

ဤအစီအရင်တွင် တိုက်ခန်းကို ငှားရမ်းလိုပါက အိမ် လျှောက်တန်း မရှိပါသဖြင့် မိမိပိုင်တိုက်ခန်းရဲ့ ခြေရင်းနံရံ အပေါ်ဆုံးတွင် ကပ်ထားပါရန်၊ ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် ပျားရည်တစ်ပုလင်း ပူဇော်၍ မည်သည့်လင်ပန်းမဆို လှုပ် ပုံကိုကပ်ပြီး အိမ်ရှေ့မှ အိမ်တွင်းသို့ ယပ်ခတ်ရင်း “လူငှား ကောင်းကောင်းရပါစေ” လို့ ဆုတောင်းရင်း အိမ်ခန်းကို သုံးပတ်ပတ်ပြီး ဆောင်ရွက်ပေးပါရန်၊ ရှင်အရဟံ ဂါထာတော် ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ရွတ်ပါ။

ဂိုဒေါင်များကို ငှားရမ်းလိုပါက ရွတ်လှ လေးရွက် မှောက်လျက်ကပ်ပြီး၊ ဂိုဒေါင်ခေါင်းရင်းဘက်တွင်ကပ်ပြီး ပဌာန်းယပ်တောင်နှင့်ခတ်ရင်း ၂၄ ပစ္စည်းပဌာန်းကို ရွတ်ခေါက် ရွတ်ဆို ပူဇော်ပေးပါ။ ရှင်အရဟံဂါထာတော်ကို ၂၇ ခေါက် ပူဇော်ပါ။

မင်္ဂလာခန်းမများကို ငှားရမ်းစေလိုပါက ဘုရား ကျောင်းဆောင်တွင် နေ့နံ ခုနစ်နံ (ခုနစ်နံပြည့်) ပန်းကို ငွေဖလားတွင်ထည့်၍ လှူဒါန်းပါ။ ရေသန့်ရေသန့်မှ ရေကို မင်္ဂလာသုတ် သုံးခေါက်၊ မေတ္တသုတ် သုံးခေါက် ရွတ်ဆို၍ ခန်းမရှေ့ကို ဖျန်းပေးပါ။ ပြီးနောက် မင်္ဂလာပွဲမှ မင်္ဂလာဖိတ် စာကို မြန်မာလို “၃၈” ဂဏန်းကိုရေး၍ “မင်္ဂလာသုတ်တံ မံ ရက္ခတု” မင်္ဂလာဓာဂါထာကို ၃၈ ခေါက် ရွတ်ဆိုပါလေ။ နေ့စဉ် လုပ်ပေးစေလိုပါသည်။ ရှင်အရဟံဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် ၃၈ ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ ရှင်အရဟံဂါထာကို ပူးတွဲဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ရှင်အရဟံဂါထာတော်

- ၁။ ပုဒ္ဓိ သရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ
 - ၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ
 - ၃။ သံယံ သရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ
 - ၄။ ပုဒ္ဓိ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ
 - ၅။ စတ္တဝါဠေသု အနန္တေသု အာကာသေ အနန္တေသတ္တာ သတ္တာနိကာ အနန္တာစ သမ္ပဒ္ဓေညဏအနန္တံ
 - ၆။ အနန္တံ ဗလဝံ ပုဒ္ဓိံ၊ အနန္တံ ဂါစရံ ဓမ္မံ၊ အနန္တံ အရိယံ သံယံ၊ အနန္တံ ဝေဓိမုတ္တမံ
 - ၇။ အာဂစ္ဆေယျ သဗ္ဗေဒေဝါ အာယုဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ သဗ္ဗသိဒ္ဓိံ မဟိဒ္ဓိကာ ဇေယျတေဇ ဒဿနိကာ ဘဝတု မမ သဗ္ဗဒါ။
- ဤဂါထာအား နေ့စဉ် (၄၅)ခေါက် စိပ်ပေးပါ။

ရှင်အရဟံဂါထာတော် အကျိုးအနန္တ

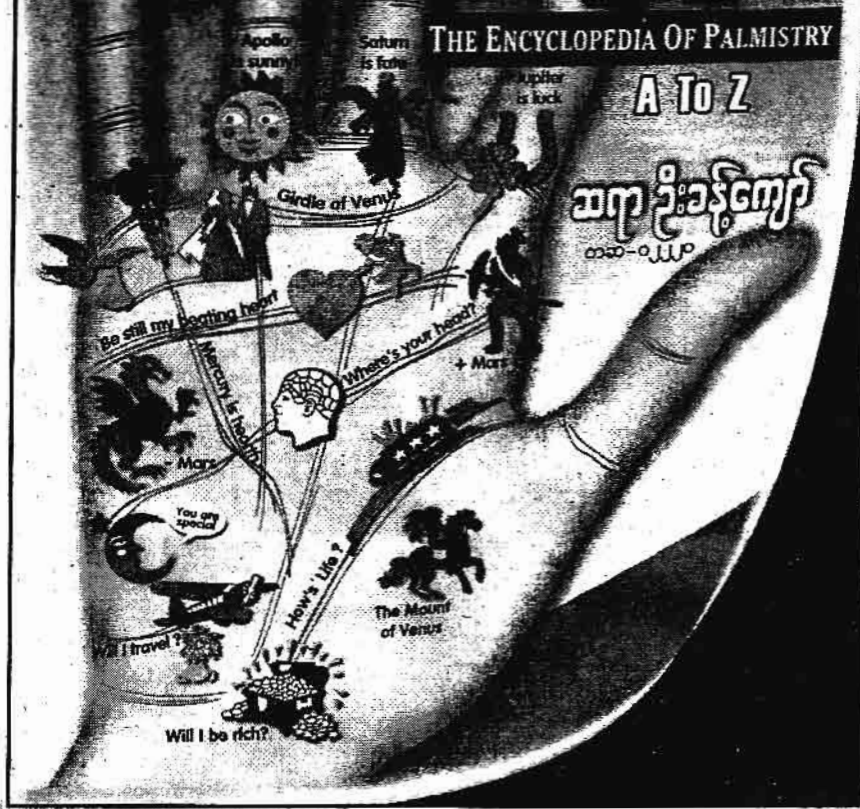
- ၁။ လာဘ်လာဘပွင့်ခြင်း
 - ၂။ ရရှိသော လာဘ်လာဘများ မလျော့၊ တိုးပွားခြင်း
 - ၃။ စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်ခြင်း
 - ၄။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာကိစ္စအဝဝ အောင်မြင်ခြင်း
 - ၅။ သူတစ်ပါးအတိုက်အခိုက်ကို သိမြင်နိုင်ခြင်း
 - ၆။ တစ်ပါးသူတို့ မပြုစားနိုင်ခြင်း
 - ၇။ မကောင်းသောရောဂါဝေဒနာ အမျိုးမျိုး မစွဲကပ်နိုင်ခြင်း
 - ၈။ လက်နက်ဘေး၊ ခလုတ်ကန်သင်းဘေးအမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်ခြင်း
 - ၉။ သူတော်ကောင်းတရား အားထုတ်နိုင်ခြင်း၊ စိတ်သန့်ရှင်း ဖြူစင်လာခြင်း။
- စသောကောင်းကျိုးများကို ခံစားရပါမည်။

မင်္ဂလာအပေါင်း ခညောင်းပါစေ။

□ နတ်မျှတ်စီ ဆရာအောင်ဦး

စွယ်စုံ

လက္ခဏာအာဂံဗဒ်ကျမ်း

F

Faculty of Investigation

စုံစမ်းထောက်လှမ်းနိုင်စွမ်းရှိမှု

လက်ချောင်းများ၏ တတိယ အဆစ်များသည် အလယ်မှသိမ်နေလျှင် စုံစမ်းမေးမြန်းတတ်သည့် စိတ်ရှိခြင်းကို ပြဆို၏။ ၎င်းလက္ခဏာရှင်သည် အစားနည်းသူ ဖြစ်သည်။ သူ၏ဦးနှောက်သည် ပိတ်ဆို့လေးလံနေမည့်အစား တွန်းကန်အား ဖွံ့ဖြိုးလာပြီး စုံစမ်းထောက်လှမ်းနိုင်စွမ်းဖြင့် လုပ်ဆောင်ထတ်မည် ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် လက်ချောင်းများ၏ တတိယလက်ဆစ် အလယ်သေးသိမ်နေခြင်း၏ အခြားသောဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်

မှာ ထိုသူသည် လုပ်ငန်းရပ်တိုင်း၌ အပြေထုတ်ရာတွင် တိကျမှန်ကန်မှု ရှိသည်။ ငွေကို အနည်းငယ်သာ မက်မောသည်။ အစားကြန့်မှုမရှိ၊ အမေးအဖြန်းထူမည်၊ စပ်စုတတ်မည်ဟု (William G. Benham)က သူ၏ THE LAW OF SCIENTIFIC HAND-READING တွင် ရေးသားထားသည်။

Failure Due to Women

မိန်းမများအတွက်ရှင်ကျဆုံးခြင်း (မိန်းမအကျိုးပေး နည်းသူ)

လက်ဝါးပြင်တွင် သောကြာခါးပတ် ထင်ရှားစွာပါရှိနေသော်လည်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံအောက်တွင် ဇောက်နက်

www.burmeseclassic.com

သည် အဖြတ်လမ်းကြောင်းတစ်ခု ဖြတ်ထားပါက မိန်းမက မကောင်းသူ ဖြစ်မည်။

Failure in Art

အနုပညာလုပ်ငန်းတွင် အောင်မြင်ခြင်း

- (၁) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ မပေါ်လွင်ခြင်း။
- (၂) သောကြာဂြိုဟ်ခုံ ကျဉ်းမြောင်းခြင်း။
- (၃) အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ကျိုးပျက်နေခြင်း။
- (၄) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း မမှားမှိန်ခြင်း။
- (၅) လက်မ၏ပထမလက်ဆစ် သေးငယ်ခြင်း။
- (၆) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။

Fainting Fits အင်အားတုန်ခမ်းနေခြင်း

- (၁) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် နှလုံးလမ်းကြောင်း (မေတ္တာလမ်းကြောင်း)ဘက်သို့ ယိုင်၍နေခြင်း။
- (၂) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းကြောင်းမှ ထွက်ပေါ်နေခြင်း။
- (၃) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းဆီသို့ တွေးကောက်နေခြင်း။
- (၄) နှလုံးလမ်းကြောင်းတွင် သံတွင်းဆက်ရှိခြင်း။
- (၅) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းကြောင်း၏ အစဦးတွင် ထိနေခြင်း။

Faithfulness ယုံကြည်ရခြင်း

လက်သည်များ နှင်းဆီသွေးရောင်ရှိခြင်းသည် စွဲမြဲခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်းနှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကို အစဉ်တစိုက်ပြုလုပ်တတ်ခြင်းတို့ကိုပြု၏။

Fame ကျော်ကြားခြင်း

- (၁) အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ထင်ထင်ရှားရှားရှိခြင်း။
- (၂) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်တစ်ခု ရှိခြင်း။

Fame and Name ထင်ရှား၍လူသိများခြင်း

ထင်ရှား၍ လူသိများသောသူ၏လက်တွင် အောက်ပါ အမှတ်လက္ခဏာများကို တွေ့ရမည်။

- (၁) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံကောင်းမွန်ခြင်း (အနုပညာနှင့် အသိဉာဏ်ပညာတို့တွင် ထင်ရှား၍ လူသိများခြင်း)။
- (၂) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံနှင့် စနေဂြိုဟ်ခုံတို့ပြားနေခြင်း (နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့တွင် ထင်ရှား၍ လူသိများခြင်း)။
- (၃) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းနှင့် နှလုံးလမ်းကြောင်းတို့

- သည် သာဓကအနေအထားဖြစ်ပြီး ရှည်ခြင်း။
- (၄) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် အရန်အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းများ ရှိခြင်း။
- (၅) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း ကောင်းခြင်း။
- (၆) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း။
- (၇) တနင်္ဂနွေလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း။
- (၈) လက်ကောက်ဝတ်မှ ကံလမ်းကြောင်းသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ (သို့) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ (သို့) စနေဂြိုဟ်ခုံသို့ ရောက်ရှိနေခြင်း။

Fame, Ladder of

ကျော်ကြားမှုလှေကား

လှေလာမှုနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်မှုတို့သည် ကျော်ကြားမှု၏ လှေကားတစ်ဝက်ဖြစ်သည်။ ပါရမီရှင်များသည် စိတ်ကူးအိပ်မက် မက်ရန် လှေကားထစ်ပေါ်တွင် စောင့်စားနေ၏။ စာပေများကိုလေ့လာ၍ လှေကားထစ်များကို တစ်ထစ်ပြီး တစ်ထစ် တက်၏။ ဤသို့ အဆင့်ဆင့်လှေလာပြီး အောင်မြင်မှု ရလာသူကို ပါရမီရှင်ဟုခေါ်၏။

တိုင်ရှိ (Cheiro)

Family Affection

မိသားစုအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိခြင်း

- (၁) လက်ချောင်းများနှင့် လက်ဖဝါးပြင်တို့၏ အရွယ်အရွယ် တူညီခြင်း။
- (၂) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ အနေအထားကောင်းခြင်း။

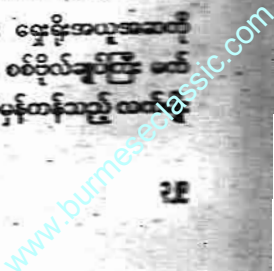
Family Responsibility

မိသားစုတာဝန်ကို ထမ်းရွက်ရခြင်း

ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ပုတီးစေ့သဏ္ဍာန် အနက်စက်ကလေး အထက်သို့တက်နေသည့် အနေအထား မျိုးရှိခြင်း။ ဤအမှတ်အသားမျိုးသည် မိသားစုတာဝန်ကိုယူရခြင်း၊ လူမမာ၊ မသန်မစွမ်းစသည်တို့ကို တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်ရခြင်း၊ မုဆိုးမ စသည်တို့ကို တာဝန်ယူထားရခြင်းတို့ကို ညွှန်ပြသည်။

Famous People, Hands of ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ၏လက်

ရီတာဗင်အလန် (Rita Van Alen)၏ အဆိုအရ အမေရိကန်သမ္မတကြီး အိုက်စင်ဟောင်ဝါ (Eisenhower) သည် မှီခိုအားထားလောက်သူဖြစ်ပြီး ငွေခိုးအယူအဆကို စွဲမြဲစွာ လက်ခံသည်လက်မျိုးရှိသည်။ စစ်ဒိုက်ချစ်ကြီး၏ အာသာ (Mac Arthur) တွင် ပြောင့်မတ်နှင့်တန်သည့် ထင်ရှားမှု

ရှိသည်။ စတာလင်(Stalin)တွင် လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းတတ်သည့် လက်မိုးရှိသည်။ ဝင်စတန်ချာချီ (Winston Churchill) ၏ လက်မများသည် သဘောကောင်းပြီး ရက်စရာသည် အသွင်ကိုဆောင်သည်။ သူ၏ လက်မထောင်ပြုလေ့ရှိသည် ပုံစံမှာ ကမ္ဘာကျော်ဖြစ်၍ စစ်ပွဲကြောင့် အထိနာနေသည့် နိုင်ငံများအား အင်အားဖြစ်စေခဲ့သည်။

Fanaticism တစ်လှူသန်ထီး

- (၁) ချောမွတ်၍ ရှည်လျားသေးသွယ်သော လက်ချောင်းများ ရှိခြင်း။
 - (၂) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းမှ လမ်းကြောင်းခွဲတစ်ခုသည် ကြာသဝတေ့ချိတ်ခုံရှိရာသို့ တက်နေခြင်း။
 - (၃) လက်ခလယ်၏ ပထမအဆစ် ဖြတ်ကျယ်၍ ရှည်လျားခြင်း။
- လက်ချောင်းများ ချောမွေ့နေမည့် ဘာသာရေးဘက်သို့ စိတ်အားထက်သန်နေသူတစ်ဦးသည် ထိုကိစ္စကို အထူးဦးစားပေးသဖြင့် တစ်လှူသန်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိသည်။

ဆီး - ရင်း (E. Rene)

Fatal Influence of Women

မိန်းမများ၏ သေကျေပျက်စီးစေနိုင်သည့် ဩဇာထွန်းပိုးမှု အမှတ်လက္ခဏာ

တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် လခြမ်းသဏ္ဍာန် အမှတ်အသားရှိပါက မိန်းမတို့ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းကြုံရတတ်သည်ကို ဖော်ပြသည်။

Fatalism တံတိုသာခုံချာ (၏) တံသည်သာ အဓိကတူသော လိုကြည့်မှု

လက္ခဏာပညာ အကြောင်းတွင် ကံသာအဓိကကျသည်ဟူသော လိုကြည့်မှုအဆန်ဘဏ္ဍမရှိ။ လက်ဝါးပြင်ပေါ်ရှိ အမှတ်လက္ခဏာများနှင့် ပတ်သက်ပြီး မလွဲမသွေဖြစ်မည်ဆိုသည်များ မရှိ။ အရေးအကြောင်းများနှင့် ဘဝဖြစ်ရပ်များပါ ပြောင်းလဲနိုင်လေသည်။ ထိုင်ရှီ Cheiro က ၎င်းကို ဤသို့ အကျဉ်းချုပ်၍ ဆိုထားလေသည်။

“ကာယကံရှင်က စိတ်ဝါ၍ ပြုလုပ်သမျှတွေသည် အများကို သုံးသပ်ခြင်းမရှိမရှိတူညီလျှင် အကျိုးသက်ရောက်မှုတစ်ခုခုဖြစ်လာမည် ဖြစ်သည်။”

Fatal Love Affair

အသက်အန္တရာယ်ကို ထိပါးလာသည်အထိ ပြဿနာရှိတတ်သော အချစ်ရေးကိစ္စမျိုး

သောကြာဂြိုဟ်ခုံမှ အစပြုသည့် အရေးအကြောင်း

တစ်ခုနှင့် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံမှ အရေးအကြောင်းတစ်ခုတို့သည် ကံလမ်းကြောင်းနှင့် ဆက်နေတတ်ကြသည်။

Fatalistic, Palmistry is not

လက္ခဏာပညာသည် တံတိုသာခုံချာသည်ပညာ မဟုတ်ချေ

ဘဝအတွက် ကံက အားလုံးကို စီမံထားပြီးသားဆိုသည်အချက်ထက် ပိုပြီးကြီးမားသည့် အမှားမျိုးမရှိတော့ချေ။ အကယ်၍ တစ်ခုခုအတွက် စိတ်ကပြဋ္ဌာန်းထားနိုင်သည်ဟု ဆိုလျှင် ကံအကြောင်းတရားကို ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိသည်။

အမှန်အားဖြင့် ကံကောင်းသည်ဟုဆိုပြီး ဆူးပုံကို နင်း၍ ဆူးမစူးတဲ့ ကံကောင်းခြင်းမျိုး လုံးဝ မရှိနိုင်ပါချေ။

(-Willim G-Benham)

Fate and Fatality

တံကြမ္မာနှင့် တံကြမ္မာအတိုင်းဖြစ်ပျက်ခြင်း

ကံလမ်းကြောင်းသည် လက်ဝါး၏ အောက်ခြေမှ ပေါ်ထွက်လာပြီး လက်ချောင်းများဘက်ဆီသို့ ဦးတည်သွားလေသည်။ ၎င်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆွဲဆောင်မှုအားကို ရရှိထား၏။ ၎င်းကို စနေလမ်းကြောင်းဟုလည်း ခေါ်၏။ ကံလမ်းကြောင်းက ပြသည့်အတိုင်း ရှေးကပါလာသော ကံအဆိုး၊ အကောင်းအပေါ် ဦးစားပေးစဉ်းစားဖို့ မဟုတ်ပေ။ နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်နှင့် မှန်၊ မမှန် စစ်ဆေးကြည့်ဖို့သာ ဖြစ်၏။

(-Willim G-Benham)

Fate Line, Absence of တံလမ်းကြောင်းမပါခြင်း

ကံလမ်းကြောင်း အမှတ်အသားမျိုး တစ်စုံတစ်ရာ မပါဘဲ အောင်မြင်နေသူများကို တွေ့ရတတ်သော်လည်း သူတို့သည် အနည်းနှင့်အများဆိုသလို မခိုင်မြဲတတ်ကြပေ။

(Cheiro)

Fate Line, Readings from

တံလမ်းကြောင်းတိုကြည့်၍ တောပြောခြင်း

ကံလမ်းကြောင်းသည် လက်ကောက်ဝတ်အနီးမှ အစပြု၍ စနေဂြိုဟ်ခုံဆီသို့ ဖြောင့်တန်းစွာသွား၏။

- (၁) ကံလမ်းကြောင်းမပါလျှင် အကျိုးမရှိသည့်ဘဝ ဖြစ်ခြင်း။ အလုပ်အကိုင် အတည်တကျ မရှိတတ်ခြင်း။
- (၂) ကံလမ်းကြောင်းသည် နှလုံးလမ်းကြောင်းမှ ပေါ်ထွက်လျှင် အသက်ကြီးပိုင်းတွင် အောင်မြင်မှုရတတ်ခြင်း။
- (၃) ကံလမ်းကြောင်းသည် သာမန်ထက် ဇောက်နက်လျှင် ကြီးမားသည့်အခက်အခဲများကို ဇွဲလုံ့လနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်း။
- (၄) ကံလမ်းကြောင်းသည် သံတွင်းဆက်ရှိလျှင် အခက်အခဲများတွေ့ရခြင်း။

- (၅) ကံလမ်းကြောင်းသည် လှိုင်းတွန့်ကျဲသဖြစ်နေလျှင် ဘဝတွင် အတက်အကျများခြင်း၊
- (၆) ကံလမ်းကြောင်းသည် တည်ရှိပုံထူးခြားနေလျှင် စိတ်ဆိုးလွယ်ခြင်း၊ စိတ်တိုလွယ်ခြင်း၊
- (၇) ကံလမ်းကြောင်းသည် ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းတွင် အဆုံးသတ်လျှင် မှားယွင်းစွာ ဆုံးဖြတ်မှုကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုနှင့် ကြုံရတတ်ခြင်း၊
- (၈) ကံလမ်းကြောင်းသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံတွင် အဆုံးသတ်လျှင် အရာရာတွင် အောင်မြင်ခြင်း၊
- (၉) ကံလမ်းကြောင်းသည် လက်သူကြွယ်အောက်ခြေ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံတွင် အဆုံးသတ်လျှင် စာပေတွင် အောင်မြင်ခြင်း၊
- (၁၀) ကံလမ်းကြောင်းကျိုးပျက်နေလျှင် ကံမတောင်းခြင်း၊
- (၁၁) ကံလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် အဖြတ်အရေးအကြောင်း များရှိလျှင် အတားအဆီး အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများ တွေ့ရခြင်း၊
- (၁၂) ကံလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကြက်ခြေရှိလျှင် အသေဆိုးနှင့် ရုတ်တရက်သေဆုံးခြင်း၊
- (၁၃) ကံလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကျွန်းရှိလျှင် မမြင်နိုင်စွမ်းသော ကံကြမ္မာလက်ဆောင်မျိုး ရရှိတတ်ခြင်း၊
- (၁၄) ကံလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် လေးထောင့်ကွက်ပါရှိလျှင် ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုမှ အကာအကွယ်ရခြင်း။

Fault - Finding

တစ်ဖက်သားကို အပြစ်ရှာတတ်သည့်အကျင့်

တစ်ဖက်သားကို အပြစ်ရှာတတ်သည့် အကျင့်ရှိသူတို့ ငါးလက်တွင် အောက်ပါအမှတ်လက္ခဏာများကို တွေ့ရမည်။

- (၁) နှလုံး(မေတ္တာ)လမ်းကြောင်း မကောင်းခြင်း၊
- (၂) သောကြာဂြိုဟ်ခုံ ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊
- (၃) အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်နေခြင်း၊
- (၄) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း ညံ့ခြင်း၊
- (၅) လေးထောင့်လွင်ပြင် ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊
- (၆) လက်မလက်သည်းများအနီးတွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်(၂)ခု ပါရှိခြင်း၊
- (၇) လက်သည်းများ တိုခြင်း၊
- (၈) လက်ချောင်းများရှည်၍ အဆစ်ကြီးခြင်း၊
- (၉) လက်ချောင်းများ လေးထောင့်သဏ္ဍာန်ဖြစ်ခြင်း။

Female Troubles မိန်းမကြောင့် ဒုက္ခတွေ့ခြင်း (မိန်းမကြောင့် သောတရောက်ရသူ)

- (၁) အသက်လမ်းကြောင်းသည် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံတွင် အဆုံးသတ်ခြင်း၊

- (၂) အင်္ဂါလွင်ပြင်သည် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဘက်၌ ချိုင်ခွတ်နေခြင်း၊
- (၃) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်ခြင်း သို့မဟုတ် အရေးအကြောင်းများစွာ ရှုပ်ထွေးနေခြင်း၊
- (၄) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြက်ခြေအမှတ်အသား ရှိခြင်း။

Fickle Fancy စိတ်ပြောင်းလွယ်သည်စိတ်ထား

ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် အကယ်၍ အင်္ဂါ (အဖွဲ့) ဂြိုဟ်ခုံမှ အစပြုနေပါက ထိုလက္ခဏာသည် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချမှုမရှိတတ်ဘဲ အမြဲတမ်း သောကမီးတောက်လောင်ပြီး စိတ်မတည်ငြိမ်သည့်ဘဝမျိုး ရှိမည်။ အထူးသဖြင့် စိတ်ဆိုးလွယ်သူ၊ ပုန်တော်သူ၊ တွေးခေါ်ကြံဆ၍ လုပ်ကိုင်မှုတို့တွင် မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်စိတ်ချမှု မရှိ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ဘဲ အမြဲတမ်း သောကရောက်နေတတ်သည့် သဘာဝမျိုးရှိသူ ဖြစ်မည်။ “ယင်းသို့သောလူစားမျိုး၏စိတ်၌ အကြံဉာဏ်သည် ပင်လယ်ထဲမှသံပွင့်ကလေးများလောက်ပင် မတည်ငြိမ်ချေ”

Financial Failure ငွေကြေးဆုံးပါးခြင်း

- (၁) လက်ဝါးပြင် အလွန် ချိုင်ခွတ်နေခြင်း၊
- (၂) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြက်ခြေသဏ္ဍာန်တစ်ခု ရှိခြင်း။

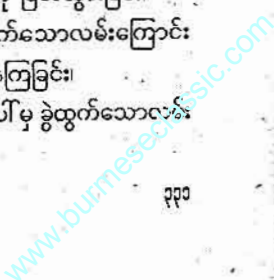
Financial Instability ငွေကြေးမတည်ပြုခြင်း

- (၁) ကံလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကျွန်းရှိခြင်း၊
- (၂) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကျွန်းရှိခြင်း၊
- (၃) အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန် သို့မဟုတ် ကျွန်းရှိခြင်း၊
- (၄) အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းတွင် ကျိုးပြတ်ခြင်းများ သို့မဟုတ် အဖြတ်လမ်းကြောင်းများရှိခြင်း။

Financial Trouble and Losses

ငွေကြေးအတွက် ဒုက္ခတွေ့ခြင်းနှင့် ဆုံးရှုံးခြင်း

- (၁) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကျွန်းရှိခြင်း၊
- (၂) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြက်ခြေရှိခြင်း၊
- (၃) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ အရေးအကြောင်းတစ်ခုသည် နှလုံးလမ်းကြောင်းကို ဖြတ်သွားခြင်း၊
- (၄) သောကြာဂြိုဟ်ခုံမှ ပယောဂလမ်းကြောင်းတစ်ခုသည် အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းကို ဖြတ်သွားခြင်း၊
- (၅) ကံလမ်းကြောင်းပေါ်မှ ခွဲထွက်သောလမ်းကြောင်း များ အောက်သို့ စိုက်ဆင်းနေကြခြင်း၊
- (၆) အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်မှ ခွဲထွက်သောလမ်း

- (၂) ကြောင်းများ အောက်သို့ စိုက်ဆင်းနေခြင်း၊
 (၂) တံလမ်းကြောင်းနှင့် အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းတို့ ပေါ်တွင် ကျိုးပျက်ခြင်းများ၊ ကြက်ခြေများနှင့် ကြယ်များရှိနေခြင်း။

Finger-joints, Well-formed

လက်ချောင်းအဆစ်များ ပြေပြစ်စွာရှိကြခြင်း

ပြည့်ဖြိုးသည်အဆစ်များရှိကြသည့် ယောက်ျားများသည် အမျိုးသမီးများကဲ့သို့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကိစ္စများတွင် ဉာဏ်သွားကြသည်။ အရောင်အသွေးစပ်ဟပ်မှုတွင်ကျွမ်းကျင်ကြသည်။ သူတို့တွင် အဝတ်အစား အဆင်အသွေး စပ်ဟပ်ပုံ မဆီလျော်သော မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် အပေါင်းအဖော် လုပ်ရသည့်အလုပ်ထက် စိတ်မနိုးမရွံ့ဖြစ်စေသောအရာ မရှိပါချေ။

(Cheiro)

Fingers, General Qualities of

လက်ချောင်းများ၏ အထွေထွေအရည်အချင်းများ

- (၁) လက်ချောင်းများ အချိုးကျ၊ ညီညာစွာ တည်ရှိပါက အောင်မြင်မှုရရှိမည်။
- (၂) လက်ချောင်းများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပူးကပ်စွာ တည်ရှိနေပါက စပ်စုတတ်မည်။
- (၃) လက်ချောင်းများ အလွန်နီးကပ်စွာ တည်ရှိပါက ညံ့ဖျင်းခြင်း ဖြစ်မည်။
- (၄) လက်ချောင်းများ အကွာအဝေးအချိုးကျစွာ တည်ရှိနေပါက ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း မလိုက်နာဘဲ ခေတ်နှင့်လျော်ညီစွာ ဝတ်စားနေထိုင်တတ်ခြင်း။
- (၅) လက်ချောင်းများစေ့နေပါက အများနှင့်ဝင်ဆုံမှုမရှိခြင်း။
- (၆) လက်ချောင်းများ ရှေ့ဘက်သို့ ကွေးညွတ်နေပါက သဘောထားသေးသိမ်ညံ့ဖျင်းခြင်း။
- (၇) လက်ချောင်းများ ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းရှိနေပါက ငွေကြေးကိစ္စတွင် တာဝန်မရှိခြင်း၊ အားမကိုးရလောက်ခြင်း။
- (၈) လက်ချောင်းများ ခိုင်မာတောင့်တင်းနေပါက လက်တွေ့ကျသော သဘာဝရှိသည်။
- (၉) လက်ချောင်းများ နောက်သို့လှန်နေပါက စေတနာထက်သန်ခြင်း၊ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း နေတတ်ခြင်း။

Finger Lines, Indications from

လက်ချောင်းပေါ်မှ အရေးအကြောင်းများက ညွှန်ပြသည့် အမှတ်လက္ခဏာများ

- လက်ချောင်းများပေါ်တွင် . . .
- (၁) ကြိတ်အမှတ်အသားရှိပါက ဖျားနာတတ်သည်။

- (၂) လှိုင်းထနေသည့် အဖြတ်လမ်းကြောင်းများရှိပါက ဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာရတတ်သည်။
- (၃) ဒေါင်လိုက်အရေးအကြောင်းများရှိပါက ရုတ်တရက် သေဆုံးတတ်သည်။
- (၄) သေးငယ်သည့် စက်ဝိုင်း(Balls)များရှိပါက အလွန်အမင်း အာရုံခံစားလွယ်ခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက်လွယ်ခြင်း ဖြစ်မည်။

Fingers, Names of လက်ချောင်းအမည်များ

လက္ခဏာပညာတွင် လက်ချောင်းများ၏အမည်ကို ၎င်းလက်ချောင်းရင်းရှိ ပြုတ်ခုံများ၏အမည်အတိုင်း ခေါ်တွင်ပေသည်။ 'လက်ညှိုး'ကို 'ကြာသပတေး' လက်ချောင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'လက်ခလယ်'ကို 'စနေ' လက်ချောင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'လက်သူကြွယ်'ကို 'တနင်္ဂနွေ'လက်ချောင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'လက်သန်း'ကို 'ဗုဒ္ဓဟူး'လက်ချောင်းဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုထားပါသည်။

Fingers, Pronounced Spacing of

လက်ချောင်းများ၏ အကွာအဝေးကို ပြဆိုသည့် အခြေအနေ

- (၁) လက်ညှိုးနှင့် လက်မကြား ကွာဟမှုများနေပါက သဘောထားကြီးပြီး ရက်ရောတတ်ခြင်း။
- (၂) လက်ညှိုးနှင့်လက်ခလယ်ကြား ကွာဟမှုများပါက လွတ်လပ်စွာတွေးခေါ်ခြင်း။
- (၃) လက်ခလယ်နှင့်လက်သူကြွယ်ကြား ကွာဟမှုများပါက စဉ်းစားဉာဏ်နံ့ရှိခြင်း၊ အတွေးအခေါ်မရှိခြင်း။
- (၄) လက်သူကြွယ်နှင့် လက်သန်းလက်ချောင်းတို့ကြား ကွာဟမှုများပါက ထုံးတမ်းစဉ်လာမှခွဲထွက်၍ ကလေးကလွင့်နေတတ်ခြင်း။

Finger Tips, Qualities of

လက်ချောင်းများ၏ အရည်အချင်းများ

- (၁) လက်ချောင်းထိပ်များ လေးထောင့်ဖြစ်ခြင်းသည် လက်တွေ့ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်မှုရှိခြင်းကို ပြဆို၏။
- (၂) လက်ချောင်းထိပ်များ ငရုတ်ကျည်ပွေ့ပွဲရှိခြင်းသည် အလုပ်တွင် စီမံကိန်းမရှိခြင်းကို ပြဆို၏။ အစီအစဉ်မရှိဘဲ လုပ်ကိုင်တတ်၏။
- (၃) သွယ်သည့်လက်ချောင်းထိပ်များရှိခြင်းသည် စိတ်ကူးနှင့်လက်တွေ့စောနှော၍လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်းကိုပြဆို၏။
- (၄) လက်ချောင်းထိပ်များ ချွန်နေခြင်းသည် စိတ်ကူးယဉ်တတ်ခြင်းကို ပြဆို၏။

အထက်ပါ ဖော်ပြချက်များထက်

အသေးစိတ်ပြဆိုခြင်းများ

- (၁) လေးထောင့်စပ်စပ် လက်ချောင်းထိပ်များရှိသူသည် အမိန့်နှင့်စည်းကမ်းတို့ကို လေးစားမှုရှိခြင်း၊ အချိန်မှန်ခြင်း၊ အားကိုးရခြင်း၊ ယဉ်ကျေးခြင်း၊ အတွက်အဆ ကောင်းခြင်း ရှိမည်။
- (၂) ခပ်ပြားပြားလေးထောင့်သဏ္ဍာန်ရှိသူသည် လက်ချောင်း ထိပ်များရှိသူသည် လက်တွေ့ကျခြင်း၊ လက်တွေ့ စမ်းသပ် လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း၊ အလုပ်/အားကစားများနှင့် တိရစ္ဆာန် များကို ချစ်တတ်ခြင်းရှိမည်။
- (၃) သွယ်လျလျ လက်ချောင်းထိပ်များရှိသူသည် အနု ပညာဆန်ခြင်း၊ မှတ်မှတ်သားသား မရှိတတ်ခြင်း၊ ပင်ကို စိတ်ကူးရှိခြင်း၊ အလှအပကို မြတ်နိုးခြင်း၊ လက်တွေ့လုပ်ကိုင် ရ၍ စဉ်းစားလွန်ခြင်းရှိမည်။
- (၄) လက်ချောင်းထိပ်များ ချွန်နေခြင်းသည် လက်တွေ့ မဆန်သည့် စိတ်ကူးယဉ်သမားနှင့် စိတ်ကူးရာ မျောပါ လုပ်ကိုင်နေသူများ၊ စိတ်ကူးနှင့်သာ ပြီးနေသူများဖြစ်သည်။

First Finger, Abnormal ထူးခြားသောလက်ညှိုး

လက်ညှိုးသည် လက်ခလယ်နီးပါးလောက် ရှည်နေ ပါက မာနကြီးခြင်း၊ အာဏာကိုမက်မောခြင်း၊ ကမ္ဘာ့ရေမြေ သနင်း ဖြစ်လိုခြင်းကို ညွှန်ပြ၏။ နပိုလီယံသည် ဤဥပဒေနှင့် အကိုက်ညီဆုံးဥပမာ ဖြစ်၏။ သူ့လက်တွင် လက်ညှိုးသည် သာမန်ထက်ရှည်ကာ လက်ခလယ်နှင့် အရှည်တူနေ၏။

(Cheiro)

First Finger, Qualities of လက်ညှိုး၏အရည်အချင်းများ

- (၁) လက်ညှိုးကောက်နေပါက ဂုဏ်ဒြပ်ကို မက်မောလို လားခြင်း။
- (၂) လက်ညှိုးအလွန်ရှည်ပါက ရက်စက်စွာ နိုင်ထက်စီး နင်း ပြုတတ်ခြင်း။
- (၃) လက်ညှိုးတိုလွန်းပါက လွတ်လပ်မှုတို့ အလွန်လိုလား ခြင်း။
- (၄) လက်ညှိုးအနေအထားလှပပါက ရွှင်လန်းတက်ကြွ သည့် သဘောထားရှိခြင်း။
- (၅) လက်ညှိုးရင်းသည် အောက်သို့နိမ့်စွာတည်ရှိနေပါက လူမှုရေးကိစ္စများတွင် အဝင်ခွင့်ကုမရှိ ခွဲကျတတ်ခြင်း။
- (၆) လက်ညှိုးသည် လက်မဘက်သို့ယိုင်နေပါက လွတ် လပ်မှုကို အထူးလိုလားခြင်း။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေတတ်ခြင်း။
- (၇) လက်ညှိုးသည် လက်ခလယ်ဘက်သို့ ယိုင်နေပါက အလွန်မာနကြီးခြင်း။

- (၈) လက်ညှိုးသည် လက်ခလယ်ထက်ရှည်နေပါက လုပ် ချင်ရာလုပ်တတ်သည့် ဉာဏ်ရှိခြင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြုတတ်ခြင်း။
- (၉) လက်ညှိုးသည် လက်ခလယ်နှင့်ညီမျှနေပါက တန်ခိုး အာဏာကို မက်မောခြင်း။
- (၁၀) လက်ညှိုးသည် လက်ခလယ်ထက်တိုနေပါက နှုတ် နည်းတတ်ခြင်း၊ အရာရာကို ဖျံ့သိပ်သည်းခံတတ်ခြင်း။
- (၁၁) လက်ညှိုးသည် လက်သူကြွယ်ထက် ရှည်နေပါက ရည်မှန်းချက် မသန့်ရှင်းခြင်း၊ (တရားသော ရည်မှန်း ချက် မဟုတ်ခြင်း)။
- (၁၂) လက်ညှိုးနှင့် လက်သူကြွယ် အရှည်တူနေပါက ငွေ ကြေးဓန မက်မောခြင်း။
- (၁၃) လက်ညှိုးသည် လက်သူကြွယ်ထက် တိုတောင်းလွန်း ပါက ပြီးငွေဖွယ်ဘဝမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ ရွေးရိုးအတိုင်း နေ ထိုင်တတ်ခြင်း။

Flexibility ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းရှိခြင်း

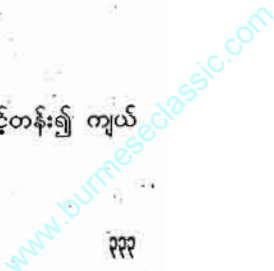
ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း ရှိသည့်လက်သည် စိတ် ဓာတ်ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းရှိခြင်းကို ပြ၏။ လက်ပျော့ ပျောင်းလျှင် စိတ်သည် တစ်ခုခုကိုသုံးသပ်ရာတွင် ထောင့်စေ့ အောင်မြင်နိုင်၏။ လက်သည်တောင့်တင်းနေလျှင် စိတ်သည် သတိ ရှိသည်၊ တည်တံ့သည်၊ စေ့စပ်သေချာသည်၊ ကပ်စေးနံ့ သည်။ ၎င်းတွင်အခြေအနေတိုင်းနှင့် လျော်ကန်အောင် ပြုပြင်နိုင်စွမ်း မရှိတတ်ချေ။ ထိုသို့သော လူမျိုးသည် စိတ်ကူး အသစ်အဆန်းများနှင့် အသစ်အဆန်း စွန့်စားလုပ်ကိုင်ရခြင်း များကို ပြုလုပ်ရန် တွန့်ဆုတ်နေတတ်ကြလေသည်။

Flirtation ယုံတံတံနုနုတန့်တန့်ဖြစ်ခြင်း

- (၁) နှလုံး(မေတ္တာ)လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကျွန်းရှိခြင်း။
- (၂) အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းတွင် ခက်ရင်းခွဲရှိခြင်း။
- (၃) သောကြာဂြိုဟ်နဲ့ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။
- (၄) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့ပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း။
- (၅) လက်ချောင်းများရှည်၍ သေးသွယ်ကာ ကုန်းကျော နေခြင်း။
- (၆) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။
- (၇) သောကြာဂြိုဟ်နဲ့နှင့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့တို့ အနေအ ထား ကောင်းမွန်၍ ပြည့်ဖြိုးနေခြင်း။

Forger အတုအပပြုလုပ်သူ

- (၁) ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့ မရှိခြင်း။
- (၂) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် ဖြောင့်တန်း၍ ကျယ် ပြန့်သောခက်ရင်းခွဲ ရှိနေခြင်း။

- (၃) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ မြင့်မောက်ခြင်း။
- (၄) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံတွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း။
- (၅) လက်ချောင်းများသေးသွယ်၍ ကွေးကောက်နေခြင်း။
- (၆) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်နေခြင်း။
- (၇) သောကြာဂြိုဟ်ခုံနှင့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံများ အားကောင်းနေခြင်း။

- (၆) လက်ညှိုးနှင့် အတူတူဖြစ်နေပါက သံတမန်အရည်အချင်းမျိုးရှိခြင်း။
- (၇) လက်ခလယ်နှင့် အရှည်တူနေပါက သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာတို့၌ ကျွမ်းကျင်ခြင်း။
- (၈) လက်သူကြွယ်နှင့် အရှည်တူနေပါက နိုင်ငံရေးဩဇာအရှိန်အဝါရှိခြင်း။

Fork ခတ်ရင်းခွ

အရေးအကြောင်းတစ်ခု၏အဆုံးတွင် ခတ်ရင်းခွရှိလျှင် ၎င်းသည် ထိုအရေးအကြောင်းကို ကြီးမားသည့်စွမ်းအားကို ရရှိစေ၏။ သို့ရာတွင် ဤစည်းကမ်းချက်သည် အသက်လမ်းကြောင်း အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကား ခတ်ရင်းခွပါနေခြင်းသည် မကောင်းချေ။

Forked Fate ခတ်ရင်းခွပါသည့် တံလမ်းကြောင်း

တံလမ်းကြောင်းတစ်ခုသည် သောကြာဂြိုဟ်ခုံမှလာ၍ အခြားတစ်ခုသည် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံမှ အစပြုနေလျှင် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်တစ်ဦးဦး၏ အစီအမံဖြင့် ခရီးတစ်ခု သို့မဟုတ် ရေကြောင်းခရီးကို သွားရမိရှိ၏။

Formation, Chained

သံကြိုးကွင်းဆက်သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း

မည်သည့် အရေးအကြောင်းတွင်မဆို သံကြိုးကွင်းဆက်သည် အားနည်းသည့် အမှတ်လက္ခဏာတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။

- (၁) အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် သံကြိုးကွင်းဆက် အမှတ်အသား ရှိပါက ကျန်းမာရေး မကောင်းခြင်း၊ ညံ့ဖျင်းခြင်းကို ပြဆို၏။
- (၂) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ရှိပါက စိတ်ကူးကြံဆမှု မတည်ငြိမ်ခြင်းကို ပြဆို၏။
- (၃) နှလုံး(မေတ္တာ)လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ရှိပါက စိတ်မတည်ငြိမ်မှုကို ပြဆို၏။

Fourth Finger, Qualities of

လက်သန်း၏အရည်အချင်းများ

- (၁) အလွန်ရှည်လျားပါက မာယာများ၍ မရိုးမသားပြုတတ်ခြင်း။
- (၂) အလွန်တိုပါက စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု မရှိတတ်ခြင်း။
- (၃) အချိုးကျနစွာ အနေတော်အရွယ်ရှိပါက ဉာဏ်ကောင်း၍ အကြံအစည်များခြင်း။
- (၄) တွေးကောက်နေပါက မရိုးသားခြင်း။
- (၅) လက်သူကြွယ်ဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်နေပါက အနုပညာအလုပ်လုပ်ရခြင်း၊ ၎င်းအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုရတတ်ခြင်း။

Friendship of the Powerful People

ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် အသိအကျွမ်းဖြစ်ရခြင်း

- (၁) လက်ညှိုး၏ဒုတိယအဆစ်တွင် ကြက်ခြေရှိခြင်း။
- (၂) လေးထောင့်လွင်ပြင်မှ အရေးအကြောင်းတစ်ခုသည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံသို့ ရောက်ရှိနေခြင်း။
- (၃) တံလမ်းကြောင်းသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ သို့မဟုတ် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် အဆုံးသတ်ခြင်း။
- (၄) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံနှင့်တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ ပေါ်လွင်ခြင်း။

Frivolity သိမ်ငျင်၊ သေးနပ်ပူတိုပြတတ်မှု

- (၁) အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံ(အမ) မပေါ်လွင်ခြင်း သို့မဟုတ် ထူးခြားမှု မရှိခြင်း။
- (၂) အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း တိုခြင်း။
- (၃) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း မကောင်းခြင်း။
- (၄) လက်ခလယ်တို၍ ချွန်နေခြင်း။

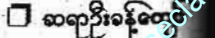
Frustration ဖျတ်လိုဖျတ်ဆီးပြုခြင်း

- (၁) တံလမ်းကြောင်း မကောင်းခြင်း။
- (၂) လက်နှစ်ဖက်စလုံးရှိ ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်းများ၏ အဆုံးသတ်ရာနေရာတွင် ကြက်ခြေအမှတ်များ များစွာရှိခြင်း။

Future of Palmistry လက္ခဏာပညာ၏အနာဂတ်ခရီး

ဤအရေးပါသည့်ပညာရပ်နှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ဆုံးစကားကို မှတ်ချက်မချရသေးချေ။ ဤပညာရပ်၏ ဝင်ဆံ့စွမ်းဆောင်နိုင်မှုသည် အကန့်အသတ်မရှိနိုင်သည်မှာ အသစ်အသစ်သော မွေးဖွားမှုများရှိနေသရွေ့ဖြစ်သည်။ လက်အသစ်များရှိတိုင်း အတွေ့အကြုံသစ်များ တွေ့နေရမည်သာဖြစ်၏။ လက္ခဏာပညာရပ်တစ်ခုလုံးကို ဒြဲလိုက်လျှင် ဤစကားလုံးလေးလုံးကိုရရှိ၏။ "New hands, new discoveries" ဟူ၍ ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ "လက်အသစ်ကို တွေ့သည်နှင့်အမျှ ရှာဖွေစူးစမ်းမှုအသစ်များ ရရှိမည်" ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဗိန့်-ဂျာမိန်း (Saint Germain)
(ဆက်ရန်)

www.burmeseclassic.com

အလှမွေးငါးကို အဆောင်ယတြာအဖြစ် မွေးမြူနည်း

ဖိုက်တာငါး၊ စုပ်ခွက်ငါးနှင့် ငွေငါးများ
ရောမွေးထားပုံ

ဖိုက်တာငါး၊ စုပ်ခွက်ငါးနှင့် ငွေငါးများ
ရောမွေးမြူထားပုံ

ဖိုက်တာငါး၊ စုပ်ခွက်ငါးနှင့် ငွေငါးများ
ရောမွေးထားသော ပျံ့ငါးကန်ငယ်

“ရွှေငါးကိုးကောင် လာဘ်ကိုဆောင်”ဟူသော ဆောင်ပုဒ်တစ်ခုကို လူအတော်များများ ကြားဖူးကြပါလိမ့်မည်။ ရေထဲမှာ ကူးခပ်မြူးထူးနေကြသော ရွှေငါးကိုးကောင်ပုံကို ဓာတ်ပုံကြီးများရိုက်၍ စက္ကူချောကြီးများဖြင့်ကူးကာ ရန်ကုန် မြို့လယ် လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းတွေမှာ ဧည့်ခန်းအလှကပ်ရန် ရောင်းချနေခြင်းများလည်း ရှိသည်။

- ရွှေငါး = ဗုဒ္ဓဟူး + တနင်္လာ
- လာဘ်ခေါ် = ဗုဒ္ဓဟူး + တနင်္လာ
- ကိုးကောင် = တနင်္လာ + တနင်္လာ
- ငွေခေါ် = တနင်္လာ + တနင်္လာ

“ဓာတ်တူနဲ့တူ ဆေးဖက်ယူ” ဆိုသော အင်္ဂလိပ်စာလင်္ကာတစ်ပိုဒ်ကို သွယ်ဝိုက်အသုံးပြုထားခြင်းဟု ကျွန်ုပ် လူဆပါသည်။ အချို့သော စားသောက်ဆိုင်များတွင်လည်းကောင်း၊ အချို့သော နေအိမ်များတွင်လည်းကောင်း ဆိုင်ရွှေ၊ အိမ်ရွှေ၊

ဧည့်ခန်း စသည်တို့မှာ မှန်ငါးအလှမွေးကန်၊ ကြွေပြားကပ်အုတ်အင်္ဂါတေကန် စသည်တို့ဖြင့် အလှငါးကြင်း၊ ရွှေငါးအပါအဝင် အလှမွေးအမျိုးမျိုး မွေးမြူထားလေ့ရှိပါသည်။ လက်ကီးဖန်လို အလွန်ဖျော့ကြီးသော ငါးမျိုးကိုလည်း လာဘ်ခေါ်အဖြစ် မွေးမြူကြပါသည်။

အချို့က ဖိုက်တာဆိုသော အလှမွေးငါးတို့ကို ဖန်ခွက်ငယ် သို့မဟုတ် ပုလင်းငယ်အတွင်းထည့်၍ အထီးတစ်ကောင် သို့မဟုတ် အထီးအမစုံတွဲ စသဖြင့် မွေးမြူကြသည်။ ဖိုက်တာဟု ခေါ်ရခြင်းမှာ အထီးအချင်းချင်း အတူထားပါက တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အသေကိုက်တတ်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကြက်ဖတွေလို တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ရန်စောင်လေ့ရှိသည်။

“အယှဉ်အပြိုင်၊ အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက်၊ အမှုအခင်းတွေကို ကျော်လွှားအနိုင်ရရှိစေဖို့ နိမိတ်ကောင်း

www.burmeseclassic.com

အဆောင်အဖြစ် မွေးမြူထားတာပါ” ဟု စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တရုတ်အမျိုးသားတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ကို ရှင်းပြဖူးပါသည်။

ငါးကန်အတွင်း အရိအရွဲ အညစ်အကြေး တို့ကို လိုက်လံစုတ်ယူ စားသောက်တတ်သော စုပ်ခွက်ခေါ်သည့် ငါးတစ်မျိုးကိုလည်း အလှမွေးငါးအဖြစ် မွေးမြူလေ့ရှိကြပါ သည်။ ငါးကန်များအတွင်း အခြားအလှမွေး ငါးများနှင့်အတူ ရော၍ မွေးတတ်သည်။ သို့သော် အချို့မှာ စုပ်ခွက်ငါးကို သီးသန့်အလှမွေးခြင်းလည်း ရှိသည်။

“အိမ်တွင်းနေ ပူပင်သောတတွေ၊ ကံကြမ္မာ အညံ့ အပျက်တွေ၊ ပယောဂအနှောင့်အယှက်တွေ၊ ကျန်းမာရေး အညံ့တွေဟာ အညစ်အကြေးနဲ့တူပါတယ်။ အဲဒါတွေကို ပပျောက်သွားဖို့ စုပ်ခွက်ငါးကို အဆောင်အဖြစ် မွေးထားတာ ပါ” ဟူ၍ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ကို ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ရှေ့တွင် မှန်အလှမွေးငါး ကန်ထား၍ ရွှေငါး ကိုးကောင်၊ ဖိုက်တာငါးအထီး တစ်ကောင် နှင့် စုပ်ခွက်ငါး တစ်ကောင်တို့ကို ရော၍မွေးထားလိုက်သည်။

ရွှေငါး ကိုးကောင်က ငွေဝင်လာဘ်ရွှင် စီးပွားတိုးတက် ဖို့၊ ဖိုက်တာ တစ်ကောင်က အယုဉ်အပြိုင် အတိုက်အခံတွေ ကို အနိုင်ရဖို့၊ စုပ်ခွက် တစ်ကောင်က ပယောဂ အနှောင့် အယှက်၊ ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့် ကံကြမ္မာဆိုးတွေကို ဖယ်ရှားဖို့။

မှန်ငါးအလှမွေးကန်ထဲက ရေကို နှစ်ရက်၊ သုံးရက် တစ်ကြိမ် လဲလှယ်ပေးသည်။ မနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်တစ် ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် ငါးကလေးများကို အစာကျွေးပေးသည်။

ငါးစုစုပေါင်း ၁၁ ကောင်ဖြစ်၍ “ဆယ်တစ်မီးငြိမ်း” ဟု နိမိတ်ယူခြင်းဖြစ်သည်။ ငါးကန်ကို ရေလှယ်ခြင်း၊ နေ့စဉ် အစာကျွေးခြင်းပြုသည့်အခါတိုင်း အောက်ပါ ဂါထာတော်ကို သုံးခေါက်စီ ရွတ်ပွားပူဇော်ပါသည်။

“လာဘ် လာဘတု သဗ္ဗဒါ
တဿာ ဘဝတုံ မေ သဒါ
သောကရောဂါ ဝိနာသနံ”

မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား ဆိုသော သိသူများ ဖြစ်ကြ၍ ဖော်စားနိုင်ကြစေရန် ကိုယ်တွေ့ ငါးအလှအဆောင် အဖြစ် မွေးနည်းကို ဖော်ထုတ်တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အကျိုးထူး ရရှိနိုင်ကြပါစေ။

☐ ဆရာကြီးဦးအောင်မြင်

ဒါမျိုးပြဿနာ ကြုံနေလား၊ ကိုယ်စားလုပ်ပေးလို့ ရတယ်

❖ မိမိချစ်သူ (သို့) မိမိအိမ်ထောင်ဖက်က မိမိကို ရှောင်ဖယ်ဖယ်မလုပ်တော့ဘဲ အမြန်ဆုံး ချစ်ခင်စွဲလမ်း သံယောဇဉ်ရှိပြီး အချစ်ရေး (သို့) အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲနေစေဖို့။

❖ မိမိချစ်သူ (သို့) မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နဲ့ အချစ်ရေး (သို့) အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးဖောက် ပြန်သူတို့ မကြည့်ချင်လောက်အောင် အမြန်ဆုံး မုန်းတီးပြတ်စဲသွားစေဖို့။

(ဂမ္ဘီရနည်းလမ်းကောင်းများဖြင့် ပံ့ပိုးကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။)

ဆရာဦးပိုင်ဇအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့)

လက္ခဏာဗေဒင်ယတြာအစီအရင်

ပိတ်ရက် မရှိပါ။

အခန်း (B-1) ပြေညီထပ်၊ တိုက် (၄၀)၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ် (မဟာရန်ကုန်ဆိုင်အနီး)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊

(၄၁) ရပ်ကွက်၊ အင်္ဂါသစ်မြောက်ပိုင်း ရန်ကုန်။ ☎ ၀၉-၇၃၁၄၇၀၂၄၊ ၀၉-၅၀၉၃၇၉၁

ခု နှစ် ရက် သား သ မီး များ အ တွက် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ

ဟောစာတမ်းနှင့်ယတြာ

ဦးညွန့်လှိုင်(ကြို့ပင်ကောက်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

တနင်္လာသားသမီးများ

- (က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလအဖို့ မူလနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ် ပါးစလုံးတွင် ဆိုးအားများ စိုးမိုးနေသဖြင့် ဇာတာရှင် အဖို့ ရေစီးတစ်ခါ ရေသာတစ်လှည့် ဆိုရိုးအရ လုပ်ငန်း အကြံအစည်များတွင် အဖုအထစ် အနည်းငယ် တွေ့ နိုင်၏။ စနေနံကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကံကောင်းမည်။ အကြီးအကဲများ၏ အကူအညီရမည်။ မဆိုသလောက် ထိပေါက်တတ်၏။ ၂ နှင့် ၅ ပါသော ဂဏန်းကို ကံစမ်း ပါ။ ငယ်သူများအတွက် သောကရှိသလို ဗုဒ္ဓဟူးနံ ရွှေနှင့်ပတ်သက်လျှင် ဆိုးရွားတတ်၏။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ အနုပညာလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးခံစားခွင့် ရမည်။ ဝန်ထမ်းများ စိတ်သောကရှိမည်။ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အလို့မကျဖြစ်တတ်၏။
ယတြာ - အုန်းဆွမ်း မွှေးနေ့တွင် ပုံမှန်ကပ်လှူပါ။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - သင့်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - သင့်၏။ သို့သော် ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ် တတ်၏။
ယတြာ - စနေထောင့်တွင် ငါးအစာကျွေးပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - သောကြာနံသင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၆) ဂဏန်းနှင့် သောကြာနေ့ ကောင်းပြီး (၄) ဂဏန်းနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သည် ည့်၏။
မှတ်ချက်။ ရည်မှန်းချက် မပျောက်ပါစေနှင့်။

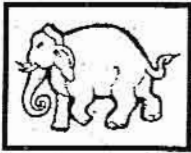
- (က) စီးပွား/လူမှု - မူလနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါးစလုံးတွင် ကောင်းအားများ စိုးမိုးနေသဖြင့် ကံကောင်းမည့်လ ဖြစ်မည်။ ငွေကြေးအမြောက်အမြား ဝင်မည်။ မိတ်သစ် ဆွေသစ်များ တိုးပွားမည်။ လုပ်ငန်းချဲ့ထွင်ရတတ်၏။ တနင်္ဂနွေနံ ကောင်းကျိုးအထူးပေးလျက် သောကြာနံ အနည်းငယ်ည့်၏။ ဆွေမျိုးသောကရှိသလို ကြီးသူများ ၏ ပြိုင်ပွဲ ခံရတတ်၏။ ပြည်တွင်း ပြည်ပ ခရီးသွား လာရေးလုပ်ငန်းများ ညှိလျက် ပွဲစား(ဝန်ဆောင်မှု) လုပ်ငန်းများ သင့်၏။ ဝန်ထမ်းများ ပူးတွဲအပိုတာဝန် များ ထမ်းဆောင်ရတတ်၏။ ပညာရေးတွင် အားမလို အားမရ ဖြစ်နေတတ်၏။
ယတြာ - တနင်္လာနံပစ္စည်း စွန့်ပါ။ လှူပါ။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်တတ်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - ဝမ်းဗိုက်ခွဲစိတ်ခံရကိန်း ရှိ၏။
ယတြာ - တနင်္လာနံသတ္တဝါ အစာကျွေးပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနံသင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ကောင်းပြီး (၆) ဂဏန်းနှင့် သောကြာနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ ဝင်ပြီးပစ္စည်းဥစ္စာ ပြန်မထွက်ဖို့ ကြိုးစား ပါလေ။

အင်္ဂါသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - မူလနှင့် ပထဝီ ဌာနနှစ်ပါးစလုံးတွင် အညံ့များရှိသဖြင့် ဇာတာရှင်သည် ဤလအဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ဇေဝဇဝါဖြစ်တတ်ခြင်း အကြံအစည် မအောင်မြင်တတ်ခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းများ ဖြစ်တတ်၏။ ရပ်ဝေးနယ်ခြားမှ အကြံကောင်းရမည်။ ခရီးသွားလာရေးလုပ်ငန်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းများ အမှတ်မထင် အကျိုးပြုတတ်၏။ အကြီးအကဲ၊ မိဘဆွေမျိုးများအတွက် သောကရှိ၏။ လုပ်ငန်းများ ပြန်ကြံနေခြင်းဖြစ်တတ်၏။ ငွေလိမ်ခံရတတ်၏။ ဝန်ထမ်းများမှားယွင်းမှုကြောင့် ငွေကြေး ပေးလျော်ရတတ်၏။ ကျောင်းသားများ စိတ်ဝနာမငြိမ် ဖြစ်တတ်၏။
ယတြာ - တနင်္လာနေ့တွင် ငွေပုံသင်္ကေတရှိပါ။

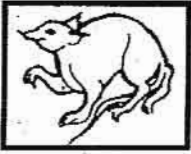
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - သင့်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောတွင် ဥပဒ်ရှိ၏။
ယတြာ - လူသွားလမ်း တံမြက်လှည်းပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - သောကြာနံ့သင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၆) ဂဏန်းနှင့် သောကြာနေ့ကောင်းပြီး (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ အမှားအယွင်းများအပေါ် သင်ခန်းစာယူပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - မူလဌာန၏ ဆိုးအားကို ပထဝီဌာနကောင်းအားက ဖေးမသဖြင့် ယခင်လနည်းတူ ကံဇာတာ ပုံမှန်ရှိ၏။ အမှတ်မထင် လုပ်ငန်းချဲ့ထွင်မှုနှင့် ကြုံမည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ အကျိုးပြုမည်။ အိုးအိမ်တိုက်တာ အသစ်ဝင်ကိန်းရှိသဖြင့် အခြေပစ္စည်း၊ အတွင်းပစ္စည်းအချို့ ထုခွဲရောင်းချကိန်းရှိ၏။ မြေနှင့် ပတ်သက်၍ အချင်းများတတ်၏။ ကြာသပတေးနံ့ ဗုဒ္ဓဟူးပေးမည်။ သူတစ်ပါးအတွက် အာမခံမှုမပြုရ။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်လျက် ဝေးလံခေါင်သီသောအရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်၏။ ကျောင်းသားများ ကျောင်းပြေးတတ်၏။

- ယတြာ - မျက်နှာကြက် လှူပါ။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - တာဝန်အရ မိသားစုနှင့် ခွဲနေရကိန်းရှိ၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - လေဖြတ်တတ်၏။
ယတြာ - ဝိလာနများကို ဆေးလှူပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနံ့သင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ကောင်းပြီး (၅) ဂဏန်းနှင့် ကြာသပတေးနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ မုဒိတာပွားပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင် မူလနှင့် ပထဝီဌာန နှစ်ပါးစလုံးတွင်ကောင်းတာများရှိသဖြင့် ပန်းပန်လျက် အခြေအနေဖြစ်နေရာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ရပြီးသော နေဥစ္စာကို ခိုင်မာတည်တံ့စေရန် ကြပ်မတ်ပါ။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသွားလုပ်ငန်းနှင့် ပြည်ပဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းများ တွေ့ကြုံရတတ်၏။ မြေပိုမြေလျှံများ အဝင်မခံသင့်ပါ။ ယာဉ်ရထား ဝင်ကိန်းရှိ၏။ သို့သော် စက်ပစ္စည်းများအတွက် သောကရှိ၏။ ဝန်ထမ်းများ ပြည်ပခရီးစဉ်ရှိ၏။ ပညာရေးတွင် အနှောင့်အယှက်ရှိ၏။
ယတြာ - ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် ဒါနပြုပါ။

- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - အမှတ်မထင် အထင်လွဲမှားတတ်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - ခြေလက်ကျိုးတတ်၏။ ကားယာဉ်မတော်တော် ရှိ၏။
ယတြာ - နေအိမ်တွင် ပရိတ်တရားနာပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - သောကြာနံ့သင့်လုပ်ငန်း။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၆) ဂဏန်းနှင့် သောကြာနေ့ကောင်းပြီး (၃) ဂဏန်းနှင့် အင်္ဂါနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ ပရဟိတလုပ်ငန်းများတွင် အားတက်သရော ပါဝင်လှုပ်ရှားပါ။

www.burmeseclassic.com

သောကြာသားသမီးများ

စနေသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလအဖို့ မူလဌာန၏ ဆိုးအားကို ပဝတ္တိဌာန ကောင်းအားက မေးမလျက်ရှိရာ ဇာတာ ရှင်အဖို့ အကွေ့အကောက် အကျပ်အတည်း အနည်း ငယ်ရှိ၏။ မိဘဆွေမျိုး မင်းစိုးရာအတို့၏ ဘုန်းကံရိပ် ကြောင့် အခက်အခဲမှာ လျော့နည်းလာရန်အကြောင်း ရှိ၏။ အလုပ်တွင် ရန်ပေါ်နေသကဲ့သို့ မိတ်ဆွေများ၊ စီးပွားဖက်များ သစ္စာဖောက်ကိန်းရှိ၏။ စနေနံ အကျိုး ပြုမည်မှန်သော်လည်း မိမိကိုယ်မိမိ မကောင်းတာစီရင် တတ်၏။ ဥပဒေမကင်းသော ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား လုပ်ငန်းများ ရှောင်ပါ။ အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်၏။ ဝန်ထမ်းများ ဌာနတွင်း စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု ခံရတတ်၏။ ကျောင်းသားများ ကျောင်းပြေးတတ်၏။

ယတြာ - ဘုန်းကြီးကျောင်းကုသိုတွင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး / လူငယ်အရေး - ပေါက်ကွဲတတ် ၏။

(ဂ) ကျန်းမာရေး - ဆေးမှားတတ်၏။ အစာအဆိပ်သင့် တတ်၏။

ယတြာ - ရေသန့် အလှူလှူပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - စနေနံသင့်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့ ကောင်းပြီး (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ည့်၏။ မှတ်ချက်။ ကနတ္တဒဏ်ထီး လှူပါ။

(တ) စီးပွား/လူမှု - မူလနှင့် ပဝတ္တိ နှစ်ဌာနတို့တွင် အကောင်းအဆိုး မျှတမှုရှိ၏။ လုပ်ငန်းအကြံအစည် များ တုံ့ဆိုင်းနှေးကွေးနေ၏။ သူတစ်ပါး အားနာမှု ကြောင့် အိမ်တွင်းအကျိုးစီးပွား ထိခိုက်တတ်၏။ စာချုပ်စာတမ်း ကတိကဝတ် မခိုင်မာသဖြင့် အငြင်း ပွားရတတ်၏။ လုပ်ငန်းဟောင်းကိုစွန့်လျက် လုပ်ငန်း သစ်ကိုတည်ထောင်ကိန်းရှိ၏။ ခေတ်ကာလအလျောက် လက်ရှိလုပ်ငန်းများ မတွင်ကျယ်သော အခါသမယ ဖြစ်၏။ ဥပဒေနှင့်မကင်းသော လုပ်ငန်းများကို ရှောင် သင့်၏။ ဝန်ထမ်းများ အလုပ်ထွက်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ် တတ်၏။ သို့သော် လုပ်ငန်းအသစ်များ တွေ့မည်။

ယတြာ - နေအိမ်ဘုရားနှင့် ကျောင်းဆောင်ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး / လူငယ်အရေး - မသင့်မတင့် ရှိမည်။

(ဂ) ကျန်းမာရေး - အရိုးတွင် ဥပဒ်ရှိ၏။

ယတြာ - လမ်းပြုပြင်ပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနှင့်သင့်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့တို့ အကျိုးပြု၍ (၆) ဂဏန်းနှင့် သောကြာနေ့တို့ ည့်၏။ မှတ်ချက်။ မိဘမဲ့ ကလေးဂေဟာတွင် ဝါနပြုပါ။

မေတ္တာဝန်းနှင့်ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
 ဦးညွန့်လှိုင် (ကြို့ပင်တောက်)
 တိုက်-အမှတ် (၄၁)၊ (၅)လွှာ ဘီ၊ ၁၆၇ လမ်း၊
 တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဇွန်း - ၄၀၀၇၃၃
 ဇနုစဉ် - နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၃:၀၀)နာရီအထိ
 |တယ်လီဖုန်းဖြင့် မေးမြန်းခြင်း သည်းခံပါ။
 ဟောစာတမ်းများအတွက် VPP ဖြင့် ငွေကြိုတင်ပို့ပေးမှသာ
 လက်ခံဆောင်ရွက်ပါသည်။
 စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ နာမည်ပေး၊
 ကုမ္ပဏီနာမည်ပေး၊ အထူးအရေးကြီးတိစ္ဆာရပ်များအတွက်
 ထိထိမိမိ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိပါကြောင်း။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာသီခွင်နှင့်

ပတ်လ် ဟောကိန်းများ

ဆရာဦးခန့်ကျော် (အစီအစဉ်ကျမ်းပြုပညာရှင်)

CAPRICORN

မကာရရာသီ

(ဒီဇင်ဘာ - ၂၁ ရက် မှ ဇန်နဝါရီ - ၁၉ ရက် အတွင်းပေး)
(မြန်မာလို ပြာသိုလပေး)

ဤကာလအတွင်း မကာရရာသီများသည် မိမိကြံစည်ထားမှုများကို လျင်မြန်စွာအကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည်။ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲများကိုလည်း ကျော်လွှားသွားနိုင်မည်။ လုပ်ငန်းတူပြိုင်ဘက်များ၏ အတိုက်အခံပြုတတ်မှုများတော့ ရှိနေသေးသည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ရှယ်ယာထည့်ဝင်လုပ်ကိုင်ထားမှုများမှ အကျိုးအမြတ်များ ရရှိနိုင်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အစစအရာရာ သတိထားဆင်ခြင်သင့်သည်။ အထက်လူကြီးများ၏ ပြဿနာရှာခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိသားစုအတွင်း အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြားမှု၊ လူမှုရေး ဖောက်ဖျက်မှုပြဿနာများနှင့် ရှုပ်ထွေးတတ်မည်။ စိတ်ညစ်ရမှုများလည်း ရှိမည်။ ပြည်ပခရီးသွားရန် စိစဉ်ထားမှုများရှိပါက အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ မိမိအတွက် ကောင်းကျိုးများရရှိနိုင်မည့် ခရီးဖြစ်မည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူဖြစ်ပါက ပညာရေးကံကောင်းမည်။ ပညာရှင်များနှင့် တွေ့ဆုံရခြင်း၊ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ပညာရပ်များကို လေ့လာဆည်းပူးခွင့် ရရှိခြင်းများရှိမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာ၊ နား၊ နှာခေါင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ဤကာလအတွင်း မကာရရာသီများ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၉၊ ၀၊ ၁၊ ၂) ဝဏန်းများပါသော ထီကိုထိုးပါ။

AQUARIUS

ကဲ့ရာသီ

(ဇန်နဝါရီ - ၂၀ မှ ဇေဖော်ဝါရီ - ၁၉ ရက် အတွင်းပေး)
(မြန်မာလို တပို့တွဲလပေး)

ယခုကာလအတွင်း ကဲ့ရာသီများအနေဖြင့် ငွေကြေးနှင့် ရတနာပစ္စည်းအချို့ စုဆောင်းနိုင်လိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအနေဖြင့် လုပ်ကိုင်နေသော ရှေ့နေလုပ်ငန်းများ

ပွဲစားလုပ်ငန်းတို့ဖြင့် အကျိုးပေးမည်။ အထူးသဖြင့် အိုးအိမ်၊ ခြံမြေ၊ ကားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ်များ ရရှိနိုင်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဤကာလအတွင်း လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရခြင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာခရီးသွားရခြင်း များရှိမည်။ သင့်အနေဖြင့် ပြည်ပခရီးသွားရန် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ကြန့်ကြာခြင်းများ ရှိနိုင်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများအနေဖြင့် အချစ်ရေးတွင် စိတ်ပျက်စရာအဖြစ်များနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်မည်။ လူကြီးမိဘများ၏ ချုပ်ချယ်မှုများ လွှမ်းမိုးနေမည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး သည်းခံစိတ်ဖြင့်ဖြင့် အချိန်အခါကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းသင့်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အသည်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ထို့အပြင် အစားမှားဆေးမှားတတ်ခြင်းများလည်း ဖြစ်တတ်သည်။ ကဲ့ရာသီများ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၇၊ ၅၊ ၀၊ ၃) ဝဏန်းများပါသော ထီကိုထိုးပါ။

PISCES

မိန်ရာသီ

(ဇေဖော်ဝါရီ - ၂၀ မှ မတ် - ၂၀ ရက် အတွင်းပေး)
(မြန်မာလို တပေါင်းလပေး)

မိန်ရာသီများအနေဖြင့် ယခုကာလအတွင်း အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူခြင်း၊ အိုးအိမ်၊ ခြံမြေ၊ ကားဝယ်ခြင်းများကို မလုပ်သင့်သေးပါ။ သူများအမှု ကိုယ့်ကိုပတ်တတ်ခြင်း၊ အရှုပ်အရှင်းပြဿနာ ပေါ်တတ်ခြင်းများရှိမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ယခင် လုပ်ကိုင်ဖူးခြင်းမရှိသော လုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ကိုင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘာသာမတူသူ၊ လူမျိုးခြားမိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီပေးခြင်းကို ရရှိနိုင်မည်။ မထင်မှတ်ဘဲ အမွေအနှစ်များလည်းရရှိတတ်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်တွင်းရေး အေးချမ်းသာယာမည်။ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝန်းများဖြင့် စည်စည်းကားကားဖြစ်နေမည်။ ပညာသင်ကျောင်းသားဖြစ်ပါက ပညာရေးကံကောင်းမည်။ ပြည်တွင်းသာမက ပြည်ပသို့လည်း သွားရောက်သင်ကြားလေ့လာနိုင်ရန် အခွင့်အရေးများ ပေါ်ပေါက်

လာမည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးကို ဦးစားမပေးသင့်ပါ။ မိမိရရှိနိုင်မည့် အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်မည်။ မိန့်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ငွေကြေးများ ရရှိတတ်သဖြင့် ထိထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းများကို ပြုပေးပါ။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၆၊ ၄၊ ၉၊ ၀) ဂဏန်းများဖြင့် ထိုးပါ။ ကျန်းမာရေးမှာ အပူရှုပ်ခြင်း၊ အပူအအေးမညီမျှခြင်း၊ အအေးခဲလွန်းခြင်းကြောင့် နောက်ဆက်တွဲရောဂါများ ဖြစ်တတ်မည်။

ARIES
မိဿရာသီ

(မတ် - ၂၁ မှ ဧပြီ - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွား)
(ပြန်ဟလို တနင်္ဂနွေ)

မိဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း ပြည်တွင်း/ပြည်ပခရီးများ အကြိမ်ကြိမ်သွားရတတ်မည်။ ပြည်ပနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ထားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများလည်း အဆင်ပြေမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အထက်လူကြီးများ၏ ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခြင်းကို ခံရတတ်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက သားသမီးများအတွက် စိုးရိမ်သောက ရောက်ရမှုများ ရှိနေသော်လည်း အိုးအိမ်၊ နေရာထိုင်ခင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အပြောင်းအလဲရှိမည် (သို့) လက်ရှိနေအိမ်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံနိုင်ခြင်းရှိမည်။ ငယ်ရွယ်သူများအနေဖြင့် ပညာရေးတွင် အချစ်ရေးကိစ္စများ ဝင်ရောက်ရောထွေးခြင်းမျိုးကို လက်မခံပါနှင့်။ မိမိအတွက် နောင်တရစရာ ဆုံးရှုံးမှုများနှင့်တွေ့ကြုံရနိုင်မည်။ မိဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် အရာရာကို စိတ်အေးအေးထား၍ လုပ်ကိုင်သင့်သည်။ ဤသို့မဟုတ်ပါက ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ အာရုံကြော အားနည်းမှုကြောင့်လည်း မကြာခဏ ဆေးရုံဆေးခန်းသို့ ရောက်ရတတ်သည်။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၄၊ ၃၊ ၀၊ ၉) ဂဏန်းများပါသောထိကို မိမိမွေးနေ့တွင် ထိုးပါ။

TAURUS
ဗြိဿရာသီ

(ဧပြီ - ၂၁ မှ မေ - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွား)
(ပြန်ဟလို ကဆုန်လဆန်း)

ဗြိဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် မိသားစု စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ၏ အားပေးကူညီမှုကို ရရှိလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် အနု

ပညာဆိုင်ရာလုပ်ငန်း၊ စာပေဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများဖြင့် ပိုမိုအကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက သားသမီးရတနာ တိုးပွားမည်။ သို့သော် မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နှင့် တွေ့ခွဲနေရတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အပြောင်းအလဲ တစ်စုံတစ်ရာမပြုသင့်ဘဲ လက်ရှိအနေအထားအတိုင်းသာ နေနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်။ သင့်အိမ်တွင် ယောင်နှမ်းပျက်စီး ကျိုးပဲ့နေသော ပစ္စည်းများရှိပါက အမြန်ဆုံး စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေး ကံကောင်းနေမည်။ သွားလေရာ မျက်နှာပွင့်လန်းနေမည်။ ကျန်းမာရေးမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲခြင်း၊ လေးဖက်နာရောဂါ၊ အစိုးဆိုင်ရာ ရောဂါများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ဗြိဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း မရဖူးသေးသော အခွင့်အရေးများ (သို့) မရဖူးသေးသော ငွေကြေးမျိုးများ ရရှိတတ်မည်။ ထို့ကြောင့် ဝါသနာပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ ထိထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းများကို ပြုသင့်သည်။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၆၊ ၂၊ ၀၊ ၅) ဂဏန်းများ ပါသော ထိကိုထိုးပါ။

GEMINI
မေထွန်ရာသီ

(မေ - ၂၁ မှ ဇွန် - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွား)
(ပြန်ဟလို နယုန်လဆန်း)

ယခုကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ငွေကြေးဆိုင်ရာပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်တတ်မည်။ မိမိယုံကြည်အားထားသူ၏ သစ္စာခွဲ၊ ယုတ်မာမှုများ ခံရတတ်မည်ကို အထူးသတိထားပါ။ အပြိုင်အဆိုင် အတိုက်အခံများလည်း ယခင်တထက် ပိုမိုများပြားနေမည်။ မည်သည့်အရေးကြီးကိစ္စအတွက်ကိုမဆို စနေသား လူကြီးမိဘ (သို့) စနေသား ဆရာသမား (သို့) စနေသား အကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံသင့်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နှင့် မကြာမကြာ ပူညံပူညံတော့ရှိမည်။ ကြီးကြီးမားမား ပြဿနာတော့ မရှိနိုင်ပါ။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ခရီးများများ သွားရမည်။ အနောက်အရပ်၊ အနောက်တောင်အရပ်ဘက်သို့ ရေလမ်းခရီးသွားလာရာတွင် သတိထားပါ။ ဤကာလအတွင်း ထူးထူးခြားခြား ပျော်ရွှင်ရမှုများ ရှိမည်။ လှုပ်စစ်ဆိုင်ရာပစ္စည်း၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်း တစ်ခုခုလည်းလက်ဆောင်ရတတ်မည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူဖြစ်ပါက မိမိရည်ရွယ်ချက်များ ပြည့်မြောက်ရလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးတွင် ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ ကျီးပေါင်းရောဂါဖြစ်တတ်ခြင်း၊ ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူရခြင်းများရှိမည်။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၉၊ ၁၊ ၀၊ ၅) ဂဏန်းများပါသော ထိကို ထိုးပါ။

www.burmeseclassic.com

CANCER ကရကင်္ဂရာသီ

(ဇွန် - ၂၁ မှ ဇူလိုင် - ၂၀ ရက်အတွင်းအဖွဲ့)
(မြန်မာလို ဝါဆိုလအဖွဲ့)

ယခုကာလသည် သင့်အတွက် ကံကုသိုလ်ကောင်းသော အချိန်အခါဖြစ်၍ ကြီးစားကြံ့ခည်လုပ်ကိုင်ထားသော လုပ်ငန်းကိစ္စများ အဆင်ပြေအောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်မည်။ လက်ရှိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအပြင် လုပ်ငန်းသစ်များလည်း ထပ်မံတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းများ ရရှိလိမ့်မည်။ အနှောင့်အယှက်အမျိုးမျိုးကိုလည်း ကျော်လွှားသွားနိုင်မည်။ သို့သော် ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အထူးဂရုစိုက်ရန်လိုမည်။ တစ်ပါးသူပေးသော၊ ကျွေးသောအစားအစာများကို သံသယဖြစ်လျှင် မစားပါနှင့်။ အစာအဆိပ်ဖြစ်တတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ ထို့အပြင် ယာဉ်ကားအန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့ရခြင်း၊ အမြင့်မှ ပြုတ်ကျတတ်ခြင်း၊ တားပေါ်အတတ်အဆင်း၊ လှေကားအတတ်အဆင်းများကို အထူးသတိထားပါ။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ရာထူးတိုးခြင်း၊ လစာတိုးခြင်းများ၊ ရာထူးတိုး ပြောင်းရွှေ့ခြင်းများ ရှိမည်။ လက်ရှိအနေအထားနှင့် လုံးဝမတူသော အနေအထားသို့ ပြောင်းလဲရောက်ရှိတတ်ခြင်းများလည်း ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိမိ မိဘဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်မှသော်လည်းကောင်း အဓမ္မအန္တရာယ်များ ရရှိတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးမှာ ချစ်သူ၏ အပြောကောင်းမှုကို သဘောကျမိသဖြင့် လိမ်လည်လှည့်ဖြား သစ္စာမဲ့မှုကို ခံရတတ်သည်။ ဤလအတွင်း ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၃၊ ၀၊ ၇၊ ၉) ဂဏန်းများဖြင့် ထိုးပါ။

LEO သီဟိုဠ်ရာသီ

(ဇူလိုင် - ၂၁ မှ ဩဂုတ် - ၂၀ ရက်အတွင်းအဖွဲ့)
(မြန်မာလို ဝါခေါင်လအဖွဲ့)

ဤကာလအတွင်း သီဟိုဠ်ရာသီဖွားများ အနေဖြင့် အလောင်းအစားဆန်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှ စီးပွားဝင်ငွေကောင်းနေမည်။ မိမိအပေါ် မနာလိုသူများ တစ်စထက်တစ်စ တိုးပွားနေတတ်မည်ကို သတိထားပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဥဿဖရားကျောက်ကလေးကို မိမိနှင့်အတူဆောင်ထားခြင်း ပြုသင့်သည်။ မိမိအတွက် ရန်အန္တရာယ်များမှ အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ အကာအကွယ်ဖြစ်စေနိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်

ဖြစ်ပါက မယ်တစ်ရွာ မောင်တစ်မြို့နေရခြင်းမှ ကင်းလွတ်ပြီး မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နှင့်အတူ အေးချမ်းစွာ နေရတတ်မည်။ သို့သော် သင့်အိမ်တွင် အင်္ဂါနိပစ္စည်း အပျောက်အရှု များ တတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ ကံကောင်းမှုများ ကျရောက်နေမည်။ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းရန်ကိစ္စ၊ လက်ထပ်ရန်ကိစ္စများ အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်လိမ့်မည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူဖြစ်ပါက ကျောင်းပြောင်းရွှေ့ရခြင်းများ၊ အဆင်မပြေမှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဖူးနာခြင်း၊ ခါးနာခြင်း၊ ရင်ကျပ်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုးခြင်းဝေဒနာများ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားရတတ်သည်။ ဤကာလအတွင်း သင့်အနေဖြင့် ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၀၊ ၉၊ ၄၊ ၆) ဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။

VIRGO ကန်ရာသီ

(ဩဂုတ် - ၂၂ မှ စက်တင်ဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းအဖွဲ့)
(မြန်မာလို တော်သလင်းလအဖွဲ့)

ကန်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း အများနှင့်စပ်တူ ရှယ်ယာထည့်ဝင်လုပ်ကိုင်ထားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှ ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်တတ်သည်။ နှုတ်မှုလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်နေသော ရှေ့နေ၊ ပွဲစား၊ ကျောင်းဆရာ၊ ကျူရှင်ဆရာ၊ အဆိုပညာရှင်များဖြစ်ပါက ဝင်ငွေကောင်းလိမ့်မည်။ သင့်အနေဖြင့် မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဖြင့်သာ ပို၍ အကျိုးပေးဖြစ်ထွန်းနိုင်မည်။ ကန်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် လိင်မတူသူတို့၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို အထူးခံရတတ်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနဆိုင်ရာမှ ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခံရခြင်း၊ သင်တန်းတက်ရခြင်းများရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်ထောင်ဖက်၏ စိတ်မချခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရခြင်းများ ရှိတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ ချစ်သူ၏အေးစက်စက်နိုင်မှုကြောင့် အားမလိုအားမရဖြစ်ရတတ်ခြင်း၊ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းအကြားတွင် မျက်နှာငယ်ချခြင်းများ ဖြစ်တတ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သွေးအားနည်းခြင်း၊ မကြာခဏ မူးလဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ သင့်အနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၂၊ ၀၊ ၁၊ ၆) ဂဏန်းများပါသော ထိကို ထိုးဖြစ်အောင် ထိုးပါ။

www.burmeseclassic.com

LIBRA
တူရာသီ

(စက်တင်ဘာ - ၂၃ မှ အောက်တိုဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းပွေး)
(မြန်မာလို သီတင်းကျွတ်လပွေး)

ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်တတ်သည်။ တစ်နေရာတည်းတွင် အခြေချလုပ်ကိုင်ရသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမျိုးထက် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ သယ်ယူပို့ဆောင် သွားလာလုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းမျိုးများဖြင့် အထူးအကျိုးပေးနိုင်မည်။ သို့သော် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးကို လုပ်ကိုင်သည်ဖြစ်စေ ကြိုးစားသလောက် အကျိုးမခံစားရခြင်းများ ဖြစ်တတ်မည်။ အချိန်အခါကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းပြီး လုပ်ကိုင်သင့်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်တွင်းရေးတွင် ကြားလူပယောဂဝင်တတ်ခြင်းများကို သတိထားပါ။ သူစိမ်းဖြစ်စေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ ညဉ့်အိပ်တည်းခို နေထိုင်ခြင်းများကိုလည်း အထူးသတိထားပါ။ ၎င်းတို့နှင့်အတူ ပြဿနာများ ပါလာတတ်သည်။ အချစ်ရေးတွင် လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးများဖြစ်ပါက အမြန်ဆုံး စွဲလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ကျတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူချစ်သူမရှိသေးသူများလည်း ချစ်သူရည်းစားတွေ့တတ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မျက်စိရောဂါ၊ သွားရောဂါတို့ကြောင့် ဆေးရုံ ဆေးခန်းရောက်ရတတ်မည်။ တူရာသီဖွားများ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၁၊ ၄၊ ၅၊ ၉)ဂဏန်းများပါသော ထိကို ထိုးပါ။

SCORPIO
ခြံစွာရာသီ

(အောက်တိုဘာ - ၂၃ မှ နိုဝင်ဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းပွေး)
(မြန်မာလို တန်ဆောင်ပုန်းလပွေး)

ခြံစွာရာသီဖွားများအနေဖြင့် ယခုကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ မကြာခဏ ခရီးထွက်ရခြင်းများရှိမည်။ အထူးသဖြင့် သို့လျှင်လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းများမှ စီးပွားဝင်ငွေကောင်းနေမည်။ သို့သော် ရန်ပြဿနာဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်းများအတွက် သတိထားပါ။ သင့်အနေဖြင့် ဘာသာရေးအလုပ်များကို အချိန်ပေးလုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကူအညီကောင်းများပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက သားသမီးများအတွက်နှင့် လင်မယားချင်း စကားများ၊ စိတ်ဆိုးရခြင်းများ

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (မတ်လ၊ ၂၀၁၄)

ရှိမည်။ မိသားစုအတွင်း သောကြာသားသမီးရှိပါက သူ့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ရခြင်း၊ ငွေကုန်ကြေးကျများရခြင်းများရှိမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက လုပ်ငန်းအပြောင်းအလဲ၊ ဌာနဆိုင်ရာ အပြောင်းအလဲများ ပေါ်ပေါက်တတ်မည်။ မိမိအတွက် မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ရန် အရေးကြီးသည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ မိမိနှင့် အသက်အရွယ်ကွာဟသူနှင့် မေတ္တာသက်ဝင်နေတတ်မည်။ ပျော်ရွှင်ရမှုများလည်း ရှိမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ လေနာရောဂါဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ဤကာလအတွင်း ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၁၊ ၂၊ ၈၊ ၉) ဂဏန်းများဖြင့် ထိထိုး ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။

SAGITTARIUS
ဓနုရာသီ

(နိုဝင်ဘာ - ၂၃ မှ ဒီဇင်ဘာ - ၂၀ ရက်အတွင်းပွေး)
(မြန်မာလို နတ်ငြင်လပွေး)

ဓနုရာသီဖွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသောလုပ်ငန်းနှင့်မတူသော အခြားလုပ်ငန်းတစ်ခုလုပ်ကိုင်ရန် တိုက်တွန်းအားပေးမည့်သူများ ပေါ်ပေါက်တတ်မည်။ တကယ်လက်တွေ့လည်း လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ကိုင်နိုင်လိမ့်မည်။ သင့်အနေဖြင့် ကံကုသိုလ် အနည်းငယ်ကောင်းလာမှုကြောင့် စီးပွားဝင်ငွေတောင်းခြင်း၊ ပြန်မရနိုင်ဘဲ ဆုံးပြီဟုထင်ထားသော ငွေကြေးများ ပြန်လည်ရရှိတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်တွင်းရေး အေးချမ်းသာယာမှုရှိမည်။ မိသားတစ်စုလုံး ဘုရားဖူးခရီးထွက်ရခြင်း၊ ဗူးထူးခြားခြား အလှူအတန်း ကုသိုလ်ပြုရတတ်ခြင်းများလည်း ရှိမည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ အကောင်းနှင့်အဆိုး ဒွန်တွဲနေမည်။ လူကြီးမိဘ သဘောတူသူနှင့် လက်ထပ်ရတတ်သည်။ ပညာရေး လိုက်စားသူဖြစ်ပါက မိမိဆန္ဒနှင့် မကိုက်ညီခြင်းများ ဖြစ်နေတတ်မည်။ ကျန်းမာရေးမှာ မကြာခဏ အဖျားကြီးခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ မိမိနှင့်အတူ ပုလဲအလွတ်ကလေးတစ်လုံးကို ဆောင်ထားပေးပါ။ ဓနုရာသီဖွားများ ထိထိုးမည်ဆိုပါ (၄၊ ၁၊ ၈၊ ၉)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းနိုင်သည်။

ဆရာဦးခန့်ကျော်
(အဆိုတော်ကုန်ပစ္စည်းဆိုင်)

အမှတ်(၅) ရွှေဘိုလမ်း၊ ဝမ်းတန်း၊ (၉)ရပ်ကွက်၊
ရွှေဘို၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
၀၉-၅၀၅၂၅၀၊ ၀၉-၄၂၀၀၅၅၅